

Mehmet Halil

- Őirler -

Yayın Tarihi:

01.12.2018

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Şekilde sorumlu ve taraf değildir.

“Bekçi Murtaza”nın yeni versiyonu Düz yazı

Kim demiş bu hükümet 'sanata karşı' diye? Oyun içinde oyunla çıkıyor sahneye, hem öyle yetenekli ki oyuncular. Belden aşağısı gözükürken perdede, belden üstü derinlere dalmış, maden peşinde...

Evelallah Ortadoğu'yu parmağında oynatacak bir hükümetimiz var. Parmağı o derece radikal ki, yerinde tutmakta zorlanıyorlar. Parmak deyince parmak çocuk aklınıza gelmesin, dev bir parmak... O dev parmak, Ortadoğu'ya uzanabilmek için, ayağına takılan uzun bacalı fabrikaları temizledi... Dağları düzledi, ormanları tırpanladı, ayaklara takılabilecek köyleri sildi, orman olmayınca hayvanların da olamayacağını söylemeye lüzum yok. Velhasıl ne toprağın üstünde ne de altında sivri bir şey bırakmadılar... Ama damarlarında kan kaynayan ve bu kanın kaynaması için, iyi beslenen bakanlarımız vekillerimiz bürokratlarımız ve onların uzantıları, haram yemeyi sevmedikleri için, yediklerinin karşılığını ödemek istiyorlar ve yerlerinde duramıyorlar.

Hani bilirsiniz askerde askeri zaptetmek için bir malzemenin yeri sık sık değiştirilir ya... Böylece fazla enerji boşaltılır ve asker sakinleşir. İşte bu güçlü ve azgın hükümet de otokontrol uygulayarak kendi fazla enerjisini boşaltıyor. Devletin bekçisi olmak mahallenin bekçisi olmaya benzer ama, mahalle bekçisinden daha fazla da gayret ister. Biz de, 'türüt mantarı' arayan İsviçre Toprak zenginleri gibi, derin devleti ararken domuzları kılavuz aldığımız için, domuzlarımız derinlerde Zonguldak maden işçilerini buldular ve derin devletin nefesini kesmek için madenleri kapattılar. Şimdi Zonguldak'ın ciğerleri temizlendi. Damarları açıldı...

Diyeceksiniz ki derin devletten kurtulduk mu?

Yüzde sekseni karanlıkta olan gövdenin yüzde yirmisi açıkta, açıkta olanında yüzde biri temiz nefes alabiliyor...

Murtaza bu kadar işle aldığı parayı hak ettiğine inanır mı? Kanı hala kaynıyor. Onu kimse yerinde tutamıyor. Temiz havanın kaynaklarını da biliyor. Oksijen yüklü kaz dağlarının bu sırrı nerede yatıyor. İşte o dağları boydan boya bölen kanyonlarda...

Bir toplumu temizlemek için o toplumun yapı taşı olan insanları temizlemekten geçiyor bu temizlik.

Her insan bir dünya, her dünya bir insan, artık temizlik işinin de insanın kanyonlarından geçtiğini anlamışsınızdır. Bekçi Murtaza doğrucudur. Yanlış yapmaz. Elini atar o kanyonlara... Göbek sıfır rakım olduğuna göre, iner sıfırın altına... Sıfırın altı derin devlet olarak geçmiş tarihe. Maden ocaklarını siyah tozdan temizlemek nasıl mümkün ise, derin devlet de öyle. Haydi temizle... Her temizlikte bir miktar kömür geçiyorsa eline, temizlenmiş temizlenmemiş kime ne?

Temizlik imandan gelir ve imandan gelen temizliğe namus denir... Namusu da 'şakalı şerif'in icazeti bilir. Onun icazetiyle her yere girilir. İcazet yedi deliği de aktif hale getirebilir. Namludan çıkan mermi namluyu vurabilir mi? İcazet sahibine de namussuz denir mi? Öyleyse her vurulan namussudur.

Dünya bir kere tersine döndü mü? Nazım Usta'nın dediği gibi, namuşlular namuşsuz, namuşsuzlar namuşlu geçinir. Artık ahlak romantizmalıdır. Her yerde her şartta sızlanır. Kanun yapıcının her ağzından çıkan kanundur, Rektörün her onayladığı doktordur. Kanun yapıcı ve doktor paslaşır gol atar... Kaleci iki direk arasına boşuna yatar. Adalet on bir oyuncuya karşı bir kaleci demektir. Gol hazırlayan oyuncu, gol atan kral...

Seyircilerce centilmenlik sayılıyor bu hal...

(-) x (-) = (+) olduğu gibi, ahlaksızları da birbirine çarpınca, ahlaklı çıkar ortaya...

Fazla iş düşmez bekçi Murtaza'ya

Asker de bütün gün yerinde sayar, patır patır ortalığı çınlatır postallar, komutanlar eğitimden sonra rahatlar... Onlar maaşı hak etmiştir.

Bütçenin yüzde otuzbeşi uyutmak için ayrılır, yüzde otuzbeşi uykuda baskın yapmak için... Baskın basanıdır ilkesi ceddimizden kalma ilkemizdir... Yüzde otuz da inşaat sektörüne ayrılır. İnşaat sektörü de uluslar arası akıl hocalarımıza ikramımız olur...

Uyuyan biz baskını yapan biz, yeter ki düdük öttürsün abimiz... Demire şekil veren

balyoz da demirden...

Kendini denetleyemeyen başkasını denetlemeye kalkar. Erkeklik organı kendini denetleyemez, bağlı olduğu gövdeyi denetler. Gövde kendini denetleyemez, kadını kendi gövdesiymiş gibi görür, kadını denetler.

Boş durmaktansa boşa çalışmak 'Bekçi Murtaza'nın ilkesidir. Yediklerinin hakkını ödemek için 'bokunda boncuk arar'. Bunu da öğreten 'Can Baba'dır. Öğretisine bağlı olanlar onu sıcak sıcak elde etmek için ellerini fırına uzatırlar. Buyursunlar analarının ak sütü gibi helal olsun demeyenler teröristtir.

Bu dünya gibi, insan da iki kapılı han, ne geliyorsa başımıza bu kapılardan, ihya oluyor bu kapıları tutan... Ellerinde oyuncak sanki, kız ve kızan... Ama unutmayın bütün oyunlar da amaç, seyircilerin alkışını almak için, insanın bilinçaltında pusuda yatan o namus denilen şeyi dürtüyor, sandık başına gidenleri aldatıyor. Dudaklara sürülen bir parmak bal, seçmenlere tatlı geliyor. Bilinçaltı, bilincine baskın gelen bir toplumda, ağzı sulanan çok bacak arasına, işte onlar çağırıyor sandık başına... Büyüklük oluyor bütün gelenekler, önyargılar, alışkanlıklar sandığa odaklanınca... Büyüklük, sayıyla, sayılar yalanla, yalanlar, yalan ocaklarında kiralık düdüklele. Gürültünün olduğu yerden düşünce kaçır. İşte gürültü yaratmak için bütün çabalar. Düşünmeyin, gürültüye katılın, devletin bekası bu yalanlara kaldı. Demokrasi oyunlarıyla doldurun sandıkları. Güldürün cambazları...

'Bekçi Murtaza'nın yeni versiyonu

Kim demiş bu hükümet 'sanata karşı' diye? Oyun içinde oyunla çıkıyor sahneye, hem öyle yetenekli ki oyuncular. Belden aşağısı gözükürken perdede, belden üstü derinlere dalmış, maden peşinde...

Evelallah Ortadoğu'yu parmağında oynatacak bir hükümetimiz var. Parmağı o derece radikal ki, yerinde tutmakta zorlanıyorlar. Parmak deyince parmak çocuk aklınıza gelmesin, dev bir parmak... O dev parmak, Ortadoğu'ya uzanabilmek için, ayağına takılan uzun bacalı fabrikaları temizledi... Dağları düzledi, ormanları tırpanladı, ayaklara takılabilecek köyleri sildi, orman olmayınca hayvanların da olamayacağını söylemeye lüzum yok. Velhasıl ne toprağın üstünde ne de altında sivri bir şey bırakmadılar...

Ama damarlarında kan kaynayan ve bu kanın kaynaması için, iyi beslenen bakanlarımız vekillerimiz bürokratlarımız ve onların uzantıları, haram yemeyi sevmedikleri için, yediklerinin karşılığını ödemek istiyorlar ve yerlerinde duramıyorlar.

Hani bilirsiniz askerde askeri zaptetmek için bir malzemenin yeri sık sık değiştirilir ya... Böylece fazla enerji boşaltılır ve asker sakinleşir. İşte bu güçlü ve azgın hükümet de otokontrol uygulayarak kendi fazla enerjisini boşaltıyor. Devletin bekçisi olmak mahallenin bekçisi olmaya benzer ama, mahalle bekçisinden daha fazla da gayret ister. Biz de, 'türüt mantarı' arayan İsviçre Toprak zenginleri gibi, derin devleti ararken domuzları kılavuz aldığımız için, domuzlarımız derinlerde Zonguldak maden işçilerini buldular ve derin devletin nefesini kesmek için madenleri kapattılar. Şimdi Zonguldak'ın ciğerleri temizlendi. Damarları açıldı...

Diyeceksiniz ki derin devletten kurtulduk mu?

Yüzde sekseni karanlıkta olan gövdenin yüzde yirmisi açıkta, açıkta olanında yüzde biri temiz nefes alabiliyor...

Murtaza bu kadar işle aldığı parayı hak ettiğine inanır mı? Kanı hala kaynıyor. Onu kimse yerinde tutamıyor. Temiz havanın kaynaklarını da biliyor. Oksijen yüklü kaz dağlarının bu sırrı nerede yatıyor. İşte o dağları boydan boya bölen kanyonlarda...

Bir toplumu temizlemek için o toplumun yapı taşı olan insanları temizlemekten geçiyor bu temizlik.

Her insan bir dünya, her dünya bir insan, artık temizlik işinin de insanın kanyonlarından geçtiğini anlamışsınızdır. Bekçi Murtaza doğrucudur. Yanlış yapmaz. Elini atar o kanyonlara... Göbek sıfır rakım olduğuna göre, iner sıfırın altına... Sıfırın altı derin devlet

olarak geçmiş tarihe. Maden ocaklarını siyah tozdan temizlemek nasıl mümkün ise, derin devlet de öyle. Haydi temizle... Her temizlikte bir miktar kömür geçiyorsa eline, temizlenmiş temizlenmemiş kime ne?

Temizlik imandan gelir ve imandan gelen temizliğe namus denir... Namusu da 'şakalı şerif'in icazeti bilir. Onun icazetiyle her yere girilir. İcazet yedi deliği de aktif hale getirebilir. Namludan çıkan mermi namluyu vurabilir mi? İcazet sahibine de namussuz denir mi? Öyleyse her vurulan namussudur.

Dünya bir kere tersine döndü mü? Nazım Usta'nın dediği gibi, namuşlular namuşsuz, namuşsuzlar namuşlu geçinir. Artık ahlak romatizmalıdır. Her yerde her şartta sızlanır. Kanun yapıcının her ağzından çıkan kanundur, Rektörün her onayladığı doktordur. Kanun yapıcı ve doktor paslaşır gol atar... Kaleci iki direk arasına boşuna yatar. Adalet on bir oyuncuya karşı bir kaleci demektir. Gol hazırlayan oyuncu, gol atan kral... Seyircilerce centilmenlik sayılıyor bu hal...

(-) x (-) = (+) olduğu gibi, ahlaksızları da birbirine çarpınca, ahlaklı çıkar ortaya... Fazla iş düşmez bekçi Murtaza'ya

Asker de bütün gün yerinde sayar, patır patır ortalığı çınlatır postallar, komutanlar eğitimden sonra rahatlar... Onlar maaşı hak etmiştir.

Bütçenin yüzde otuzbeşi uyutmak için ayrılır, yüzde otuzbeşi uykuda baskın yapmak için... Baskın basanıdır ilkesi ceddimizden kalma ilkemizdir... Yüzde otuz da inşaat sektörüne ayrılır. İnşaat sektörü de uluslar arası akıl hocalarımıza ikramımız olur... Uyuyan biz baskını yapan biz, yeter ki düdük öttürsün abimiz... Demire şekil veren balyoz da demirden...

Kendini denetleyemeyen başkasını denetlemeye kalkar. Erkeklik organı kendini denetleyemez, bağlı olduğu gövdeyi denetler. Gövde kendini denetleyemez, kadını kendi gövdesiymiş gibi görür, kadını denetler.

Boş durmaktansa boşa çalışmak 'Bekçi Murtaza'nın ilkesidir. Yediklerinin hakkını ödemek için 'bokunda boncuk arar'. Bunu da öğreten 'Can Baba'dır. Öğretisine bağlı olanlar onu sıcak sıcak elde etmek için ellerini fırına uzatırlar. Buyursunlar analarının ak sütü gibi helal olsun demeyenler teröristtir.

Bu dünya gibi, insan da iki kapılı han, ne geliyorsa başımıza bu kapılardan, ihya oluyor bu kapıları tutan... Ellerinde oyuncak sanki, kız ve kızan... Ama unutmayın bütün oyunlar da amaç, seyircilerin alkışını almak için, insanın bilinçaltında pusuda yatan o namus denilen şeyi dürtüyor, sandık başına gidenleri aldatıyor. Dudaklara sürülen bir parmak bal, seçmenlere tatlı geliyor. Bilinçaltı, bilincine baskın gelen bir toplumda, ağzı sulanan çok bacak arasına, işte onlar çağırıyor sandık başına... Büyüklük oluyor bütün gelenekler, önyargılar, alışkanlıklar sandığa odaklanınca... Büyüklük, sayıyla, sayılar yalanla, yalanlar, yalan ocaklarında kiralık düdüklerle. Gürültünün olduğu yerden düşünce kaçır. İşte gürültü yaratmak için bütün çabalar. Düşünmeyin, gürültüye katılın, devletin bekası bu yalanlara kaldı. Demokrasi oyunlarıyla doldurun sandıkları. Güldürün cambazları...

Mehmet Halil

“Ben marka alırım”..... Düz yazı

Bir dere den geçerken suda ucu görülen bir taş a basarak karşıya atlayabilirsin. Taşı suda oynarken görürsün, oynar. Ne kadar hızlı davranırsan, o kadar başarılı olur karşıya geçmeniz. Biraz oyalanırsanız taş yuvarlanır, suya düşersiniz. Hızlı bir geçiş köprüsüdür bu.

Su üstünde kayak yaparsınız, dalgaların üstünde oynarsınız. Ne kadar hızlı ise hareketleriniz, o kadar rahat kayarsınız. Hızınız azaldıkça batarsınız suya. 60-80 -100 kilo da olsanız, hızınız oranında yatay olarak, su üstünde kaydırır sizi ağırlığınız. Su size yol olur.

Bütün bu hareketleri yapabilmeniz için, çalışmanız gerekir, vücudunuz bunlara alışmalı, düşünceleriniz hareketlere konsantre olmalı, tecrübe kazanmalısınız. Yani, bunlar da emek ister.

Bir araçla hızlı giderken, yüksekte aşağıya, hızlı inişlerde, bir boşluk doğar içinizde, uçuyor gibi olursunuz, hem korkar, hem bir anlık da olsa, uçma duygusunu yaşarsınız. mutluluk verir size. Mızrap vurulmuş sazın teli gibi, titrer içiniz. Uyanır bütün duygularınız. Bundan sonsuz bir mutluluk duyarsınız.

Pahalı zevklerdir bunlar, bu zevkleri tadabilmek için, çok ve boş zaman ister. Bir ömür ister. Buna sahip olanlar bu zevkleri tadabilirler. Kim istemez bu imkanlara sahip olmayı... kim tatmak istemez bu zevkleri... Ama çok az kişi ulaşabilir bunlara.

Kim dünyayı dolaşmak istemez, kim görmek istemez kanarya adalarını? Ama bütün bunlar zaman ve para ister. Gidemediğimiz yerlerin fotoğrafını görmek isteriz. Görünce az da olsa mutlu oluruz. Hiç görememekten iyidir bu...

İşte, marka böyle bir şey...

Lüks hayat yaşamak isteriz. En lüks yaşayanlar modelimiz olur. Ama aynı imkanlara sahip değiliz. Mutsuz oluruz. İşte bu mutsuzluğu, mutluluğa dönüştürmek için pazarlar kurulur. Size, mutluluk pazarlayarak para kazanmayı hedef edinirler. O mutlu hayatlar, o

zengin hayatlar markalaştırılır... size markası satılır.

TV’lerdeki shov programları gibi... bir anda parlar, güzel gelir. Biraz düşününce, çam devrilir.

Bir avuç mutluların hayatı fotoğraf gibi pazarlanır sizlere. Milyonlar o markaları kullan-

dıkça, kendilerini, o bir avuç mutlular gibi, mutlu hisseder... ama ne kadar? Taşın üstünden

atlayıp, karşıya geçinceye kadar. Bir anlık bir mutluluk. İplik aynı, kumaş aynı, dikiş aynı...

Ama ödenen para 3-4 katı. Mutluluk satın alırsınız. Alınan malzeme, yanında eşantiyon olur...

Bir üründen çok, bir yaşam tarzını satın alırsınız. Yaşam tarzı, bir kara kutuya sığdırılır

bu markada. Aldığınız kalite değil markadır. Belki %10 kalite farkı vardır. Ama verilen para bu kaliteye değil... Fark, ödenen para farkı, %10 değil artık. %200- 300

Manzaralı lüks bir lokantada, aynı yemekleri yediğiniz halde, 3-4 katı yemek parası verdiğiniz gibi... Yani manzara ve ortamdaki diğer zenginlerle aynı havayı teneffüs etmenin

fiyatı olur bu fiyat.. ‘Her simge, derinlerde hissedilen arzuları karşılar.’ Bizim bilinç dışı arzu ve ihtiyaçlarımızı yapılandırmaya çalışan bu simgelerin şirketlerce üretimidir.’ Elle tutulmayan hayallerin pazarı, en karlı pazar olur, bu simgelerle...

Kendi ezilmişliğinden utanan insan rol yapmaya başlar. Başka yüzlerle dolaşmaya ihtiyaç

duyar.. işte marka bu boşluğu doldurur.

Markaya inanmanın saflığı ile, markayı kullananın kurnazlığı arasındaki uçurum... dağ ile çukur gibidir. Bu yüzden birbirine aşık tırlar. Melankolik insanlar, daha çabuk aşık

olurlar.

İnsan güneşe baka baka parlar mı?

Markayı onaylayan müşteri zamanla o markanın oyuncağı olur. Parayı basanın, sonra paranın oyuncağı olduğu gibi...

Köyümüzde bir Tahir ağa vardı. Tarlası çoktu. Tarlalarını yarıcılar sürer, eker, biçerdi.

Hasat sonu yarısını Tahir ağanın ambarına doldururlardı. Tahir ağa her söylediğini yaptırırdı.

Haklı veya haksız bağırir aşağılardı yarıcıları.

Yarıcılardan birinin oğlu Almanya'ya gitti. 5-6 yıl sonra geldiğinde, ilk işi ağanın tarlasını istemek oldu. Tahir ağa 'sen kim oluyorsun benim yeri alacak lan, sümüklü! ' dedikçe tarlanın

fiyatı arttı. Yanında bir başka köylünün tarlası da vardı. O kendi yerini alması için Almanya'lıya

yalvardı ama, ı-ıhhhh! .. İlla da 'ağanın yeri olacak' dedi. Sonunda ağanın yerini, öbürünün istediğinden üç katı fazla para ödeyerek aldı. Yarıcı ağadan arsayı değil, yıllarca biriken öfkesini

aldı kendi parasıyla... Diğer yarıcılar gözünde büyüdü. Kurtuldu yarıcı olmaktan... Onlarla olan

eski yakınlıkları değişti... Alaylı, şakalı, argolu konuşmaların yerini, saygılı, tedirgin, ciddi davranışlar aldı. Bütün marka alanlar gibi... Oysa bir başka zengine satamadı Tahir ağa, öbür

tarlalarını, aynı fiyata... Zenginler diğer fakirlerin yerlerini aldı, daha ucuz fiyatlara. Marka giyen de ancak işportadan giyenlerin yanında zengin görünmeye çalışır ama zengin

olamaz. Marka bilinçsiz insanların zaafalarını paraya çevirmek için bir tuzaktır.

İnsanlardaki ezilmişlik kompleksini kullanırlar.

Cehaletin de en güzel mazereti... çarığa secde edeceğime, çizmeye secde ederim ve çizmeli

adam arar kendine... 'aklı' olan da, hiçbir şeye para yatırmıyor çizmeye yatırıyor

Eğer onlar gibi giyiniyorsanız 'bizden' olduğunuzun en önemli karinesini taşıyorsunuz demektir. Bu arada sizin (kafanızın içi) darbeci olmuş, kontur gerillacı olmuş, jitemci ya da işkenceci olmuş, hortumcu, ırkçı, uyuşturucu kaçakçısı, mafya tetikçisi olmuşsunuz önemi yok. Rejimi karanlıktan kurtarmaya sahipsiniz demek.

Mantıklı insan gerçeklerin gözünün içine bakmaktan korkmaz... Bu tuzağa düşmezler.

Nihayet en önemli güç, - her şeyi birbirine kaynatan çimento- kişinin kendi düşüncesinden utanmasıdır. Böylesine bir güç bu işte. Hiç kimsenin kafasında kendisinin olan bir düşünce kalmasın istiyorlar. Ayıp sayıyorlar böyle bir şeyi...Başkanım demek, müdürüm demek, güç

kaynağı artık. Bütün umutlar ondadır. Ona bağınazca inanılır. Her şey ondan beklenir. Bir kütüphanede, elinden binlerce ciltli kitap geçen biri, onları hiç okumamış olsa

bile, bir kitapsever gözünde büyük bir kişidir...

Yasalarca yasak olmasa bile bir alt kimlikli, üst kimlikten olan birine sen diye hitap

edemez...

Zengin yoksulu döverse doğaldır, haber olmaz da, yoksul zengini döverse yer yerinden oynar.

Aynı şey, alt kimlik üst kimlik için de geçerlidir...

Bakan memuru döver, olağan karşılanır. Suç sayılmaz. Memur bakana bir tokat atarsa hayatı söner.

Basılı bir davetiye neden önemlidir.. Sözle söylendiği zaman ciddiye alınmaz ama bir davetiye gelince... asla unutulmaz en ciddi iş o olur...

Bir başkan karısı olmak, bir müdür karısı olmak, bir subay karısı olmak marka. Kocasının subay rütbesi, öbür kadınlardan üste çıkarıyor onu...

Zenginlerle veya ünlülerle evlenmek de bir marka... Hatta evlenmek değil, bir gecelik yatağa girmek marka. Her türlü ahlak kuralları, ünlüler söz konusu rafa kalkıyor.

Geleneklerine en fazla

bağlı olanlar bile dayanamıyor bu markaya.

Her türlü inancın halkı sersemletmek için gerektiğini anlıyorsun. Elinde fazla imkan yok.

Güçlü ve sürekli çıkmıyor sesimiz. Okuyup hak verenler de üç gün sonra unutacaklar bunları.

Görsel ve işitsel araçlar, bangır bangır bağırarak sizlere, bu markaları. Çocuklarınıza laf anlata-

mayacaksınız. Boyun eğeceksiniz. Markaların gücüne teslim olacaksınız. Suçlu bir iki kişi arayacaksınız. Bulamayacaksınız. İyi araştırırsanız, koca bir sistem çıkacak karşınıza. Öyle ki,

sizin gibi insanları öldürmek için bile markalayan. Bir tarafınızı kesip atarken bir tarafınız gu-

rurla bakacak, havada hedeflere uçan silahlara...Kaç sorti oldu, diye durup dinlenmeden sayacak-

sınız. Hangi hedefe gittiği ve hangi parçanızı götürdü, aklınıza bile gelmeyecek. Yeni öğren-

diğiniz sorti sözünü tekrarlayacaksınız gururla... Sizin için sanal bir oyun sanki.. Çünkü bilgisayarınızda alıştınız bunlara. Bir gün sizin üstünüze düştüğünde işte o zaman öğreneceksiniz bunun ne demek olduğunu. Ama çok geç kalmış olacaksınız.

Markalanmış bir toplumun markalaşmış hedefleriyiz.

Hepimiz marka peşindeyiz.

, İnsanlar kendi dilini bile unutuyor. Artık kimse adını sormuyor, 'Nikiniz ne efendim?

Bu durum karşısında, aptal aptal bakarken dilimizi yutuyoruz. Geldiğiniz yerden, doğup büyüdüğünüz topraklardan utanıyorsunuz. Ama ne olduğunu bilmediğiniz için, ezberlediğiniz, milliyetçilik kültürünü de çeyiz sandığında el değmemiş bir şekilde, saklamaktan

ve daraldıkça kullanmaktan gurur duyuyorsunuz.

Peşinde koştuğumuz özgürlük, markaların özgürlüğüymüş.

Markalar özgürlük olarak satılıyor şimdi...

Hadi, marka alın siz...

Mehmet Halil

“Çok anlamlı” kelimeler

“Duracak” ışığı yandığı halde, durakta açılmayan kapı için, pardon diye seslendi inmek isteyen bayan. Sırtındaki geniş yük ile, daha hızlı ilerleyebilmek için, pardon dedi, kalabalığa dalan hamal. Adres sormak için köşedeki büfeye yaklaşan genç, pardon diye başladı sorusuna. Gıcığı tutunca, elini ağzına götürüp, pardon dedi, haberleri sunan spiker.

Pardon... pardon... pardon...

.....
Burada dört satırla geçiştirdiğime bakmayın, aslında, kırk katır bile az gelir, günlük ihtiyacı karşılamak için, bu kelimeyi taşımaya ...

Hı, hı- cık, cık – he, he- şişt- hey- gibi birçok yerli kelimenin yerini aldığı gibi o kelimelerin on katından fazla kullanılmakta her gün. Gizli bir anlaşma ile kaldırıldı sanki yerli kelimeler. Örtülü ödenek gibi nereye gittiği bilinmez...

Milliyetçilik buralarda etkilenmiyor, demek ki, küçük Amerika oluşumuz bunu gerektiriyor.

Yabancıların önünde simit olurken, yerlileri linç ediyoruz. Yerlileri kötü tıraşından dolayı cezalandırırken, yabancılar moda oluyor. Onları çerçeveletip kullanıyoruz günlük dilimizde...

Bazı kelimelerde küreselleşti, pardon da küresenleşenlere dahil...

Her yerde kullanılabilir. Hiç kimse yadırgamıyor.

Küresel bir özelliği, joker gibi bir gücü var.

Her ağıza ciklet gibi yakışıyor.

Mehmet Halil

“Dönme sofudan tehlikelidir!” diyorlar Neden? Düz yazı

İnsanların ön yargıları kuvvetlidir. Kuvvetlendirilmiştir. İnsanlardaki ‘tembellik’, kolaycılık yanları buna yatkındır. İnsanoğlunun en tehlikeli virüslerinden biri... Bu zaafından dolayı kontrolü başka ellere kolaylıkla geçebiliyor. Egemen din hangisi ise ona göre diğer dinler düşmandır... Egemen milliyet hangisi ise, diğer milliyetler ona göre düşmandır. Egemen tarikat hangisi ise, ona göre diğerleri düşmandır. İnsana boyun eğmek öğretilmişse boyun eğmeyenler düşmandır. Toplum kadını kapalı olarak tanımışsa, açılınca ahlaksızlıktır. Yönetici güçler, ilk çağlarda insanları kontrol edebilmek için koydukları kurallar, zamanla işlerine yaradığını görmüşler bundan kendileri için çıkar sağlamaya başlamışlar. Medenileşme, uygarlık gibi cilalı sözler arkasına sığınarak bu kuralları, kendi işlerini kolaylaştırmak için kullanmaya başlamışlar. Bunlar zamanla insanların beyinlerinde maddeleşen önyargılara dönüşmüş... İşte bu önyargıları kırmak ve suçlamalardan kurtulabilmek, ölüm korkusunu azaltabilmek için, dışlanan düşünceler içerisinde bazıları, diğerlerinin düşüncesine dört elle sarılıyor... Yüksek sesle kendisinin de egemen düşüncenin hizmetinde olduğunu kanıtlamaya çalışıyor. İç dünyası neyi kabul eder bunu kimse bilemez... Ne olursa olsun egemen olanın hanesine artı puan kazandırıyor. Egemen olanlar, boyun eğenlerin mutlu olmadıklarını bilir. Bu nedenle bir boyun eğmeyen, bir isyankar kötü örnek olursa, diğerleri üstündeki baskı da etkisini yitirir. Bu nedenler itaatte kusur işleyenler affedilmez. Ölümle kalım arasındaki ince bir sınır... Döneklik. Önyargılar kuvvetlendikçe farklı düşüncelerin çıkış yolu arayışları da artıyor... Kimi direnirken karşı tarafa, kimi dönmeyi tercih ediyor kolaylıkla... Böylece önyargılar nasıl yaygınlaşmışsa, döneklik de yaygınlaşmış, yaygınlaşıyor. TUDEH’in Humeyni’den aldığı dersi, bizin küçük dükkancı anlayışlarımız da bir gün AKP’den alacaklar. İşte o zaman, birlik ve beraberlik sağlamak kolaylaşacak, güçlü bir muhalefet olabilmenin cesaretiyle ve haklılığıyla, fetiş hale gelen güce tapınç ve güç karşısındaki korkudan kaynaklanan sinme, kendine dönmeye başlayacak, kendi olabilecek. Önyargılar pratik deneyler sonucu kendiliğinden mi silinecek? Hayır. Hiçbir proje teori olmadan, hiçbir teori de pratik olmadan gelişmez. Pratik gösterdi ki, yıllardır çok güzel siyasi programlarla bir adım bile ileri atamadık. Çünkü pratik uygulama alanındaki elemanlarla, (halkla) tanışamadık. Programlar uygulama alanına inemedi. Masa başında devrimci sloganları en yüksek sesle haykırmak hiçbir şeyi değiştiriyor mu? ‘Yüksek sesle söylenen yalanlar’ ancak yerinden kıpırdamak istemeyenlerin kulaklarında gerçeğe dönüşüyor. Gün gelecek, bu teorisyenlerle, tabandaki uygulamacılar kaçınılmaz olarak, egemen güçler tarafından buluşturulacak. Buluşturuluyor da, küçük burjuvalar yoksullaştıkça, sosyal demokrasinin yoksullaştığı gibi, bu ara tabakalar da iyice silinecek... Dengeler dar gelirli lehine dönecek... Dönüyor. Dün emekli anababaların emekli maaşlarıyla bu günü idare etmeye çalışanlar yarın bunları da bulamayacak, enerjilerini spor sahalarında amigolukla tüketenler, amigoluktan doymayacağını da öğrenecekler. Hiçbir burjuva partisi o yığınları tetikçi olarak istihdam etme gününe sahip olamayacak. Pratik olarak tabanda bu doğal dengeler değişirken, aydın olma iddiasında olanlar da bu ekonomik yapılanmalardan nasibini alacak... Yığınla kendini şair, aydın, senarist ilan eden insan olduğu halde tiyatrolar kapanırken kimseden ses seda çıkmadı. Bir avuç maaşlı tiyatro emekçisinden başka. O kendi kendini sanatçı ilan eden yığınla insan burjuvalardan sponsor bularak ünlü olacaklarını sanıyorlar. Derde merhem olmayan, havadan sudan dizeler ve cümlelerin sahipleri ya kendilerini sorgulayıp yenilenme yolunu seçecekler, ya da silinip gidecekler. Yani emekçilerin ayaklarına takılan çalılar da kalmayacak bir gün. Bu doğal değişimin önünü açacak olan aydınlardır. Kendini toplumsal mücadeleden

sorumlu tutan, kendini bu toplumun parçası olduğu bilincine varan aydınların sorumluluklarını yüklenerek, hayatın içine dalarak ve hayatla beslenerek, daha canlı bir şekilde yenilenmenin içinde ve en ön saflarda yerlerini alarak süreci hızlandıracaklar. Fabrikalar satılarak topraklarda, tarımda KOTA uygulayarak, istihdam kaynakları daraltıldı. Dolayısıyla işgücü fazlası öylesine arttı ki, egemenler Kürt işgücüne ihtiyaç duymayacaklar ve bu nedenle de Kürtlerin bölünmesine karşı gelmeyecekler... ABD ve diğer emperyalist güçlerin Ortadoğu politikası da rahatlıkla uygulanabilecek. Bizim ulusalcılarımız da bilerek mi bilmeyerek mi belli değil, ulusalcılık adına emperyalizmin bu politikasına çanak tutuyorlar. Tam da en sıkı şekilde Kürt hareketinin yanında yer almaları gerekirken... Marksist olanlar "Ulusların kendi kaderlerini tayin hakkı" için, ulusalcılar ise, bir ulusun kurtuluş için mücadele etmesinin ne demek olduğunu Kemalizm'den öğrenmiş olmaları gerektiği için... Ulusal kurtuluş mücadelesi veren dünya halkları Mustafa Kemal'i örnek aldıkları konuşmalarla övünülerek anlatılır ama, kendilerine en yakın bir ulusun "dil özgürlüğü" ne bile tahammülleri yok. Bölünmeye karşı çıkanlar ne yazık ki böylece bölünmeye hizmet ediyorlar. Bilemiyoruz tabi Kürtler fedarasyon istiyor, belki de onlar bölünsün gitsin de biz saf bir T.C.'ye kavuşalım diye de düşünebilirler. Ama 90 yıla yakın birlik beraberlik havası çaldıktan sonra dönüş yapmak işlerine gelmediği için de böyle karmaşık bir politika da izlemiş olabilirler. Bizim ulusalcılar da koyun kuyruğu gibi yağlı olduklarından uluslar arası sermayenin ekmeğine lezzet veriyor olmalı ki Cumhuriyet mitinglerine bile dışarıdan destek geldiğini duyuyoruz.

Bu hengame en çok AKP'ye yarıyor. Bölünmeye karşı öyle bir konsantre oldu ki, (tabi AKP'ni borazanı durumundaki kitle iletişim araçları sayesinde aynı zamanda halk olarak da) Köklü değişiklikler için alt yapıyı hazırlıyoruz... Roma İmparatorluğunun en önemli dönemi olan (M.Ö. 509- 027) tarihlerinde, Yargı, Yasama, Yürütme birbirinden ayrılmıştı... Bu gün o üç kuvvet bir başkanlık çatısı altında birlik ve beraberlik içinde yürütülecek şekilde alt yapı çalışmaları yapılıyor... Bunun için de emekçi kesimi temsil ettiğini iddia eden bazı solcularda, sırtlarındaki adamın havucunu yemek uğruna, çırpınıp duruyorlar... Bu da ortaçağ yasalarının tersini yapıyoruz gibi görünerek, AKP'yi ortaçağ mantığıyla suçlayanlara güzel bir cevap oluyor. Ardından da sürekli ordu yerine milis kuvvetleri örgütlenmesine sıra geleceğinden kuşumuz olmayacak... İftar sofraları ve seçim paketleri pilot uygulama olarak denenmekte... İşsizlik ve açlık iktidarı sağlamlaştırmak için en önemli taktikler... Açlıktan ölmek yerine (ki bunun kurtuluşu yok) hiç olmazsa kurtulma umudu olan paralı askerlik ve tetikçilik gibi işler için iktidarın önünde el ayak ve hatta... taş...oklarını öpeceklerin sayısı önemli ölçüde artacaktır. Milislere de ilk başta sınav olarak da "çocukları asma" işi verilebilir. Tecrübelerimiz bize şunu öğretti ki, ne zaman zam yok dedilerse ardından zam geldi, ne zaman kalkınma var dedilerse ardından kriz geldi, ne zaman bir karış toprağı bile vermeyiz dedilerse parsel parsel satıldı bu ülke, ne zaman İsrail'e karşı gibi göründülse, gizli gizli el sıkıştılar ve askerlerini eğittiler bu ülkede, ne zaman emperyalizme karşı gibi göründülse yeni üsler için yeni topraklar verildi... Bütün bunların bize öğrettiğine göre ve son yıllarda "Güçlü devlet" sözü dillerde çok dolandığına göre devlet çöküyor demek... Zaten çocukları tutuklayan, çocuklarına kurşun sıkan bir devletin gücünden şüphe edilmez mi?

Yargıda hedef doğruyu söylemek değil de davayı kazanmak olunca, yalanlar da meşruluk kazanıyor demek.

İnsanlarda önyargıları besleyen sebeplerden biri de aşırı güvenden kaynaklanır. Osmanlıya güven sarsılınca yeni bir ülke için, halk kolları sıvamıştır. Osmanlıyı tanımamış kendi gücüne dayanmış, yeni bir devlet kurmuştur. Bu yeni devletin kuruluşu sırasında olağanüstü mücadele veren, üstün yeteneklerini kullanan kuruculara güven, aynı zamanda devlet yapısına olan güven olarak onyıllarca sürüp gitti. Devlete olan bu güven uzun yıllar önyargı olarak insanlarda devam ediyor. Devletin çökme

aşamasına gelişi de önyargı halinde devam eden bu güvenden kaynaklanıyor. Ama bu güven ilanihaye gidecek diye bir şey yok. Söylenenlerin tam tersi gelişmeler olunca bu güven de gün geçtikçe azalmakta ve bir gün tam olarak dibe vuracak... İşte o zaman bu önyargılar da kum saati gibi tersine dönecek... Devlet ne dese, doğruyu bile söylese, kimse inanmayacak.

İşte o zaman asıl güçlü ve güçsüz ortaya çıkacak, bir avuç egemen güç, önyargılarını kullandığı bu halkı karşısında görünce ne kadar güçsüz olduğunu görecektir. Halk da ne kadar güçlü olduğunu yeniden keşfedecektir...

İşte, o zaman, bir kedinin ölmemesi için, itfaiyesini seferber eden devlete, (kedilerin kurtarılmasına karşı olduğum için değil, insanların ölümüne duyarsızlığı vurgulamak için söylüyorum.) neden ölen insanlar için sessiz kalındığı ve neden Yunan'lıların tabak kırıp parasını ödedikleri gibi, insanları öldürüp "Tazminatınız ödenmedi mi, daha ne istiyor sunuz?" diye köpürenlere bunun hesabını da soracaklardır.

Sonuç olarak sanatçılara ve aydınlara duyurulur ki Ezberlere, önyargılara, alışkanlıklara karşı mücadele etmeden devrim olmaz. Bunlardan türeyen milliyetçilik, şövenizm, ırkçılık gibi türevlerine karşı en etkili silahlar da sanatsal etkinliklerdir.

Yoksa, içinden geldiği halkın mücadelesine sırtını dönüp, egemen güçlerin ekmeğine yağ süren, vurdumduymazlıklarla sanatçı olunmuyor. Ancak kendi geleceklerini karartıyorlar, sınıflarının geleceğini bulandırarak... Çoğu sermaye sahibinin utanıp söylemediklerini söylemek cesaret değil dönekliliktir.

Mehmet Halil

“Hoca verir talkımı, kendi yutar salkımı”

Haberler bu kadar karmaşık olunca, çoğunluk da kaçır işin kolayına... Balığı yakalamanın en kolay yolu bulandırmaktır suyu... Bizim da yaşadığımız alan iyice bulandırılıyor. Ana sermayenin, yani bu gün uluslar arası sermayenin güdümünde olan iktidarlar ve onların güdümündeki haber kaynakları suyu bulandırmak için dört dörtlük bir kaynak... işsizlik, açlık, yaşamın dertleri, stres ve günün büyük kısmını ağır şartlar altında geçimini sürdürmek için mücadele eden insanların yorgunluğu, günlük hayata karşı, istese de kayıtsız kılıyor insanları... Bu sıkıntı ve yorgunluktan sonra, insan istese de, ne olduğunu merak etsede, bu yorgunlukla bütün haberleri okuyup, karşı görüşler arasındaki söylemleri değerlendirip doğru olanı yakalama şansını elde etmesi kolay olmayacaktır. Öyle olunca da, güçlü olanlar, yani iktidarların istediği sonuca, gösterdiği hedefe kilitlenmeleri kaçınılmazdır.

Türkiye belli bir hedefe hızla ilerliyor. Dünyadaki ülkelerin %65 şini kontrol eden ve merkezi ABD’de olan uluslararası 50 şirketin siyasi yönetiminin başı Obama ile Türkiye’nin siyasi sözcüleri sık sık görüşüyor. Bu onur meselesi yapılıyor. Aynen bir zamanlar, 12 Eylül darbesinin zeminini hazırlamak için üst düzey yöneticilerin tetikçilerle görüştüğünde, tetikçilerin gururlandığı gibi... Tetikçiler aslında birer suçlu olduklarını biliyorlar, kendilerinin değersizliğinin farkındalar. Ama güçlü suçlularla ortak yönlerinin kabulü onları cesaretlendiriyor. Suçlarına “devlet kılıfı” geçirilerek ‘aklanmaları’ onları heyecanlandırıyor. Saygın olması gereken kurumlar tarafından kabul görüyorlar. Nasıl gururlanmasınlar. Bu okşanan gururla en pis işlere bulaşıyorlar. Tabi nemalanıyorlar.

Bu hiyerarşi, egemen sınıfların çıkarı için tepeden tırnağa aynen böyle işliyor. Kimse detaylara girmiyor, arka planlarda dönenlere bakmıyor. Bu gün bir karmaşa içindeyiz. Haberler birbiri ile çelişkili... Ama Türkiye buna rağmen hızla öne doğru sürükleniyor veya kendi atılıyor.

Hani PKK avına çıkarken, o aşılmaz dağların diplerindeki yarıklardan nokta atışları yaparak, ‘teröristleri’ bir bir avlayan istihbaratlar nerede?

Şu haber sizleri düşündürmüyor mu?

“Türkiye’de, gazetelerin haberlerine göre; BM’nin uzun süredir arayıp da bulamadığı kimyasal silahların saklandığı depoların yerini belirlendi.” Yazıyor. Haberler “Yetkililerin “halihazırda bilgi toplamakta” olduğunun altını çizen Obama, “gördüklerimiz bunun büyük kaygı yaratacak çok büyük bir olay olduğuna işaret ediyor. Çok can sıkıcı” dedi.” HABERLER

Düne kadar, dağlık bölgelerde kuşları bile tespit edebilen fotoğraflar ve istihbarat... bu gün Suriye’de ne yapmak istiyor?

Bu haberler, Irak olayları öncesindeki haberlerden kesilmiş gibi...

Düne kadar PKK operasyonlarında istihbaratı ABD’den aldığı söylenen ve öyle bilinirken, Suriye konusunda, sanki, her şeyi Türkiye biliyor ve ABD Türkiye’den bilgi alıyormuş gibi hava yaratılıyor.

“6- Kimyasal silah dolu depolardan ikisi Haseke’de, yani Türkiye’nin burnunun dibinde. Bu bile Esad’ın Türkiye’ye karşı niyetini ortaya koyuyor.” Haberler

“Beşar Esad’ın halkına yönelik katliamlarının başlamasından sonra Türkiye karşı tavır almış, bunun üzerine Esad, Scud füzelerinin yönünü Türkiye’ye çevirmişti”. HABERLER Ortam savaşa hazırlanıyor... Niyet uluslar arası şirketlerin çıkarları olunca, baş suçlu kar hırsı ile yanıp tutuşan şirketler ve onların maşası iktidarlar olduğu halde, suçlular zarar gören kesimler arasında aranıyor.

Her komşusu ile kötü niyetli ilişkileri olan bir ülkenin, iyi niyetli komşusu olur mu?

Sınır komşularımızlar ilişkilerimiz savaşıacak boyutlarda kötü iken, okyanus öteki komşularla ilişkiler nasıl iyi olabilir? Ancak güçlü olan tarafından kullanılma olur bu. Boynuna kadar borçlanmanın faturasını ödemektir bu, jandarmalık yaparak diyet ödemektir. Çaresizliğin bedelidir. Bu itiraf edilemeyince, bunu gizleyecek dolambaçlı yollarla, felakete sürükledikleri halkı kandırmak, uyutmak çabasıdır. Orada yanan

insanları koruma bahanedir. Öyle niyeti olanların her şeyden önce kendi halklarına karşı aynı baskı ve terörü uygulamaması gerekir. Uygulanan terör ve baskı, sözlerle bertaraf edilemez. Sayıların azlığı veya çokluğu değildir sonucu belirleyen. Niyettir, uygulamadır. İktidarda kalmak için her türlü baskıyı mübah görmektir. Kendi koydukları yasaları ve kurumları bile tanımamaktır, belgesi.

Halkın demokratik eylem hakkına Karadeniz gezilerinden yağdırdığı tehditler iyi niyetli olmadıklarının en somut göstergesidir.

“Obama, ABD'nin Ortadoğu ve dünyanın diğer bölgeleri için "vazgeçilmez bir ülke" olduğunu vurgulayarak, "Uzun vadede ulusal çıkarlarımızın ne olacağını stratejik olarak düşünmemiz gerekiyor" diye konuştu.” Haberler

Obama'nın bu mesajı açık değil mi? Ortadoğu onların ulusal çıkarları için vazgeçilmez oluyor ya bizim için ne? ABD çıkarları için biz askerlik mi yapıyoruz. Güçlü olanların kendi ulusal çıkarları için başkalarına saldırması adaletli mi? Böyle bir adaletsizliğe biz neden alet oluyoruz. Yöneticilerin yanlışlarının cezasını bu halk çekmeyecek mi?

Öyleyse bu halk bu ciddi kararlarda neden devre dışı bırakılıyor? Mecliste bunlar niye tartışılmıyor? Daha bu günden sınır bölgelerinde mağdur olan insanlarımızın suçu ne? Savaşların haklı tarafı olmaz. ABD'in iç işlerine hiç kimse karışmıyor, ama ABD bütün devletlerin iç işlerine karışabiliyor.

Bu durumda orta doğudaki sömürülen ülkeler, çocuk kandırır gibi birbirlerini “iç işlerine karışmakla” suçluyorlar.

Bu gün Ortadoğu'da yaşanan olayların tek suçlusu, uluslar arası sermaye ve onların silah tüccarları, onların ajanlığını onların yalancılığını yapan, görsel ve yazılı basındır. Canavarlar bellidir. Başka hiç kimse suçlanmamalıdır. Karışıklık çıkan ülkelerdeki yöneticiler de onların ikinci elleri, maşalarıdır. Öldürülen masum insanların hesabı kurulu sistemin egemenleridir. Hiç kimseyi kandırmaya çalışmasınlar. Hırsız ve gözcüleri katil ve destekçileri, hiçbir zaman, masumlara, hırsızların ve katillerin yani kendilerinin doğru adreslerini vermez.

Siz, orada kaybedilen canlar için gözyaşı dökenlerin samimiyetine inanıyor musunuz? Onlar samimi olsalardı önce kendi yönetimleri altındaki suçluları yakalar cezalandırırlardı. Onları terfi ettirip ödüllendirmezlerdi. Cinayetlerin önüne geçmek ancak suçluları ağır cezalarla cezalandırarak mümkündür. Ödüllendirerek değil. Bütün katiller öldürdükleri insanların mezarına gider ve çiçek koyar. Neden? Şüpheleri kendi üzerlerinden uzaklaştırmak için... Üç beş gözyaşına hayatınızı feda eder misiniz? Düşünün...

Bütün enerjimizi savaşa karşı kullanalım ve savaşları önlemeye çalışalım. Savaşlardan sadece emekçiler zarar görür ve sadece egemenler nemalanır. Bunu unutmayalım.

Mehmet Halil

“Tekbir” e karşı “tedbir”

İnsandan çok mala değer verilen ülkede
Ve de her gün bir kadın öldürülünce
“Ne yapabilirim?” diye düşündüm
Sevgililer gününde, sevgilime...

En önemlisi hayatı, hayatını nasıl garantilerim
-Ne yazık ki can pazarı kurulu şimdi ülkemde-
Ceninle doldurup içini, “okul servisi” dedim
Bir de sarı, çapraz şeritli elbise diktirdim...

Büyüklerin çocuk sevgisi, sözde bile olsa,
Trafik polisleri hassas bu konuda...

Mehmet Halil

“Ya tam hayvan ol, ya tam insan!” /düz yazı

Bütün köylü çocuklarının kaderi benim de kaderimdi. İlk okul ikinci sınıfa gidiyordum. Köyde iş çok, çalışacak adam yok. Genellikle kadınların sırtındadır, bağ, bahçe, çubuk, hayvanlar ve ev işleri.

Erkekler madende veya başka işlerde, sekiz saatlik iş saatine en az dört saat de yolda geçen zamanı eklersen, söylenecek söz yok onlara da... İşte bu yüzden erken sorumluluk almak zorundaydık. ‘Hadi bakalım koca adam oldun artık’ dediler mi, koltuklarımıza karpuz sığardı... Şişinip dururduk, o hava ile de işe koştururduk. İçgüdüsel bir dürtü olsa gerek, sevmeyeceğimiz bir işe gitmemek için hemen de kendimize, kendimiz iş bulurduk. Ben de bir buzağıya bakmayı üslendim. Çaktırmadan aldığım ekmekleri kendi elimle vererek beslerdim onu. Kısa zamanda iyi dost olduk. Beni görünce hemen gelir saçlarımı yalayarak, minnet duygularını belirtirdi bana. Daha tarak bile alamamıştım kendime, babam üç numara tıraş yapardı bizim için aldığı makine ile, saçım üç numaradan uzun olmadı orta okulu bitirene kadar. Ama ben saçım geriye yatsın diye buzağıya ters yalatmak isterdim saçlarımı, diken gibi sert olduğu için, bana kızar, burnuyla iter, yine kendi istediği gibi yalardı saçlarımı. Ama anneler pazara gittiği zaman evdeki bütün sorumluluk da yine çocuklarda olurdu, iki abim okulda olduklarından (orta okul köye 8 km. Uzakta) ben en müsait olandım ev sorumluluklarını almaya. Annem akşamdan sıralardı ertesi günkü, benim görevlerimi. Evin arka tarafındaki bahçede, sebzeler ve mısır ekilmişti. En önemli görev onlara hayvanların girmemesi, tavuklara zarar gelmemesi, yemlerinin verilmesi, benden iki numara küçük olan kardeşimin bakımı vs...

Oyun oynamak suçtu. Okulda öğretmenimiz bile oyun oynarken görürse cezalandırırdı okula gidince...

Bir gün amcamın kızını çarliston oynarken görmüş öğretmen, okulda ‘seni gidi çarlistoncu seniiii’

diyerek tahtaya kaldırdı. Cezalandırmak için de bilemeyeceği sorular sordu, bilemeyince de döverken

amcamın kızı bütün sınıfın önünde çişini yaptı. İşte o gündür bu gündür hala adı, sidikli sıdika kaldı... o benden de iki yaş küçüktür.

Annem ‘benim aslan gibi oğlum var’ derdi pazara giderken, bütün komşuların önünde, bana da o aslanlığın hakkını vermek düşüyordu. ondan sonra kendimi bütün köyden sorumlu hissederdim.

İşte bu sorumlulukla tek başıma kaldığım bir günde, birde ne göreyim benim buzağım, (aslında artık altı aylık olmuştu, buzağı değil düve olmuştu artık) bahçede mısırların ve fasulyelerin arasında.

Birden bağırdım. Sesimi duyunca, başını kaldırıp bana baktı. Benim dostluğumdan, benden zarar gelmeyeceğinden o kadar emindi ki, hiç istifini bile bozmadan, bana bakarken de fasulyeleri yemeye devam ediyordu. Ben istiyordum ki korksun ve nereden girdiyse hemen oradan çıksın. Benim korkumla, onun güven duygusu hiç de çakışmıyordu birbiriyle. O içgüdüsel duyguyla, küçük yassı bir taş aldım elime, taşı atar atmaz güzelim düştü yere. Bir kere öğürdü, sonra sesi kısıldı. Ben korkuyla avaz avaz bağırmaya başladım. Sesimi duyan Yunus amca koştu. Ardından Kani abi... Düve yere yan yatmış sanki suda boğulmuş gibi ayakları gerilmiş, dört ayak da dümdüz açılmış, Kani abi hemen ‘çenesini aç’ dedi biri alt çenesinden biri üst çenesinde tutup açtılar, bir elleri ile de dilini çekip boğulmaktan kurtardılar düveyi. Artık düvemi diyemiyorum. İki üç dakika sonra kıpırdanmaya başladı biraz sonra da ayakları üstüne kalktı ama, garibim ondan sonra insanlardan hep kaçtı.

Ben utancımın bir daha yanına yaklaşip sevedim. Oysa öyle bir ihtiyacım vardı ki ona, bunu kaybettikten sonra hissettim. Anam koca adam oldun dedikten sonra onun kucağına yatıp başımı okşatamazdım, sessizce onun yanına gidip başımı yalarken, anamın elleri dolaşıyordu başımda... o kadar sıcak gelirdi bana.

Küçücük bir taşın benim elimden çıkıp onu yere yıkması bir mucizeydi. Etkili olan taşın darbesinden kaynaklanan bir travma değildi. Benden beklemediği bir davranışın verdiği tarvmaydı. "Sen de mi Bürütüs" der gibi bakıyordu bana artık. Bunu kurtarma çabaları sırasında benim gözlerime ilk bakışındaki yaşlardan ve gözlerindeki kırgınlıktan anlamam zor değildi. Ama anlatmam çok zor. İnsan bazen hissediyor ama anlatamıyor. Bunu anlatabilmek için özel bir gücüm yok. Ama o ana sevgisi kadar sıcak bağımız koptu ondan sonra. Ben göz göze gelemedim, hep duvar arkalarından, mısırlar arasından gizli gizli baktım ona... Yıllarca yüreğimde bir sızı olarak kaldı bu anı. Eminim benden daha fazlaydı onun acısı. İnanın göz bebeklerinin ardında, o saf güzellikten başka, hiç bir şeytanlık okunmuyordu. "Ya tam cahil ol, ya tam oku!" sözü benim kulaklarımda, "Ya tam insan ol, ya tam hayvan" olarak çınlar o günden bu yana.

Mehmet Halil

'Akil insanlar' da uyanacak

Ampulden yayılan ışık gibi
Aydınlatıyorlar
Güneşli saatlerde bizi...

Yumurtalar kırılmasın diye
Kaçakçı katırları gibi
Sessizce...

Bekleniyor ampulün ilerlemesi
Uyanacaklar bitince
Emanet aklın pili...

Mehmet Halil

'Başarı'ya koşanlar

Bir zamanlar Ergenekon vardı savaşıacak,
Onlardan olmayan herkes ergonokoncu oldu.
Şimdi PKK var savaşıyorlar,
Ve onlardan olmayan herkes PKK'lı
Başkanlık sistemini kabul ettirmek için saldırıyorlar.
Öyle alıştılar ki savaşmaya
Bağımlılık yaptı
Bağılıklarını bildiriyorlar, rant için savaşan atalarına.
Sınırlar dar geliyor artık,
İran, Irak, Suriye, Rusya, Ekvator hatta babaları Amerika
Toz pembe hedef tahtalarında...
Hesap kar ve zarar hesabı,
İşsiz olanın ne karı olacak ki?
Yüksek işsizlik oranları
Düşürülmeli savaş alanlarında
Makul sayılacak oranlara
Ancak böyle ulaşabilir babarlar
Başarıya...

Mehmet Halil

'Tape', 'Tepe'ler

Bu kadar haksızlık karşısında
Taş bile çatlar
Bu gün oynanan oyunlar
Bir gün gerçek olur,
Başınızda patlar
Ve hiç uğruna kaybolan canlar
Ateşten gömlek gibi
Vücudunuzu sarar.

Bulunduğu kabın şeklini alan su bile
Gün olur kendi yatağını parçalar
'Zor tutulan insanlar'dı darbeciler
Geçim derdine itaat eden yaverler
Yatak üstünde pamuk ipliğine bağlı
İki yüzü keskin sallanan hançerler
Halka da döner, tutan ele de
Kiralayan güçlere göre...

Yüzde elli denilen kitleler
Güce taparlar,
Ekmek parasına bakarlar
Kum saati döner sutoklar bitince...
Zor arttıkça, adalet bitince,
Güven de biter, itaatte
Karın doyurmaz boş sözler
Güneşte eriyip gider
Kardan tepeler...

Mehmet Halil

...Ve öğrendik ki alışkanlıklar erdem in efendisi

Yıl ikibin on altı, günlerden Bir Mayıs,
İzmir Gündoğdu meydanındayız...
Nicelik üzerine yapılmış tüm hesaplar
Niteliğe gelince eksiğimizi unutamayız.

Alışkanlıklar erdem in efendisi olunca
İşkence aletine de saygı duyulmuş,
Çıktık kazanımlarımızın şehitleri huzuruna
Saygı duruşuna kalktık saldırganlarına.

Hani halklar kardeşti,
Kabul ediyorduk enternasyoneli
Tek tekçiler dondurmuş beynimizi,
İşkence görenler bile,
Saygıyla karşıladı işkencecisini...

Mehmet Halil

12 Eylül artıkları

İdeal devleti, 'liberal devletle' karıştıran işgüzarların
..kini tutmaktan işini tutmaya fırsat bulamayan bayların
Organlar arası seçimde, soğuk darbe ile müdür olanların
Örgüde ve dedikoduda, birinciliğe hazırlanan bayanların
İspat edilemeyenlerin, ispat edilmemesinde ustalaşanların

+

Uskuru, pervanesi, motoru ve dümeni derinlerde bulunan
Yukarda sıralanan aksesuarlarla, ete ve kemiğe kavuşan
Her sıkıştığında, batarsak siz de gidersiniz diye korkutan
Ve 'çok gizli' zarfıyla gelenleri, harfiyyen uygulayan.
Anadan asker doğdukları için, vicdanı-ret'i anlamayan.

+

Artık tırnakları uzayan parmaklar yerine para kullanılan
Çağımızın hacivat ve karagözü, camlı beyaz ekrandan
Sahte demokrasi, sahte adalet ve sahte iman pazarlayan
Sağlık ve eğitimle, halkın yastık altını da hortumlayan
Soydukları için, soyularak denge sağlayan kuklalardan

+

Bunalanların bunalımlarını, bunalanlara karşı kullanan
Din ayrımıyla, milliyetçilikle, azınlıklarla, özel hayatla
Toplumunu kaosa sürükleyip, darbelere zemin hazırlayan
Milliyetçilik türküleri ile, emperyalizme kapıları açan
Milli savunmayı, kirli savunmaya çevirip toplumu korkutan.

+

Şikayet duyunca "sen daha bıraktığımız yerde mi otluyorsun"
"Ananı da al git." "babalar gibi yerim" diyerek dayılanan.
Buldukları makamlardan, ve esvaplarından adam sanılan
Ama; kadroları, sam amcadan icazetli, sonrdan görme aylardan
Ayıplarını kaderin salamı diye, bala bulayıp susuz yutturan.
Daha neler neler ama... özetlersek, bunlar bize 12 Elülden kalan.

Mehmet Halil

2017 Truva Atı mı?

Yeni yılı niye kutladık biz?
Gelen gideni aratırmış, bilmez miyiz?
Güle eğlene karşıladık sevgili gibi
Daha ilk günlerinde şok etti bizi
İçimize dalan Truva Atı'ymış
Aldı kaç yiğit insanı ilk haftada
Belli ki kana susamış...

Mehmet Halil

24 Kasım

şehrin sokaklarında,
ve
Karşıyaka Konak vapurunda,
Karanfiller kuş olmuş.
Her karanfil,
Bir öğretmene konmuş.

Çiçekler, öğretmenlerin ellerinde,
Tohumları, genç beyinlerde,
Çiçekler açsın ülkemde,
Yakın gelecekte...

Bugün, ne güzelsin öğretmenim,
Her yerde seçiliyorsun.
Günün kutlu olsun.
Dileğim,
Her günün böyle olsun.

Mehmet Halil

30 Eylül'de açıklanacak DEMOKRATİKLEŞME paketinden sızanlar... Düz yazı

ANayasa

Madde bir; ana yasa devam (bu madde değiştirilemez) Bu galübeladan beri böyle, bela olmasa anayasaya gerek kalmaz...

Otuz Eylül'de açıklanacak 'demokrasi paketi'in, şimdiye kadar yapılan -soygun-lara bir son vereceği ve bütün kadınları tepeden tırnağa giydireceği fiilen başlayan uygulamadan da anlaşılakta... Bu aynı zamanda iktidardakilerin doyduğu ve yeni gelecekleri de doyurmak için yeni bir zamma gerek kalmayacağı inancını da müjdeleyerek, 'mevcut yöneticilere devam' anlamına gelmekte...

Madde iki; Bu seçimlerde ormanı odun olarak görenlere oy vereceğiz ki, ormanlardan kurtulalım... Ormanda ayılardan ve evcilleşememiş hayvanlardan başka ne bulunabilir ki? Medenileşmenin önünü açalım... Olmazsa olmaz kurallardan biri olduğunu anlayan yöneticiler zaten bunun ön tedbirlerini aldılar. Medeni yetin önü açılacak diye bütün kadınların üstü kapatıldı ki, ateşle barut arasında bir duvar olsun...

Madde üç; Sloganlarla, sokaklarda dil dökenler, felaket tellallığı yaptığı için, 'Kürt dili'nden sonra 'sokak dili' de yasaklanacak... Tencere tava kap kakak plastikten yapılacak...

Madde dört; Düş'ten kaynaklanan düşünme insanların başını ağrıttığı için, Süpermarketlerde yeni kaset düşünceler ithal edilecek, kimse düşünme zahmetine katlanmayacak... Böylece TV dizilerinde patlama yaratılarak, 'dumansız sanayi' canlanacak...

Madde beş; Bol miktarda ara elemanına ihtiyaç duyulduğundan, (kafası bacak arasına çalışanların buluşu) eğitim sisteminde 444 uygulamaları geliştirilerek aksatmadan yürütülecek... Bilimle kilim arasındaki yakınlıktan dolayı, kilimle beraber bilim de çöpe atılarak, 'halı' ve 'fali' çağın simgesi olarak dünyaya tanıtma görevi hassasiyetle uygulanacak.

Madde altı; Saldırmak ilk hedefimiz olacak. 'Yurtta sulh, cihanda sulh' ilkesinden dolayı, üretim kaynaklarının yüzde yetmişini kaybettik, kirpi değil ki savunmak için silahlanalım. Evelahlah kığımızı dayadığımız NATO var iken saldıralım... Herkes bundan sonra çocuğunun adına Saldırlan koyacak...

Madde yedi; Piyasa ekonomisini benimsemiş ülkemizde tüketici üretmede rekor kırmış bir ülke olarak dünyada ilk sıralardayız. Her şeyin satın alma gücü ile ölçüldüğü dünyada en güçlü sayılırız. Satın alma yeteneğine sahip olmayanlar ekonominin önünü tıkadıklarından onları 'eşek adası'na gönderme ile görevli yeni fabrikalar kurulacak, bu iş ihaleye çıkarılacak, ihalede geçerli olan referanslar Ağca, Çatlı, Ağar, Çiftçi, çakıcı gibi mahir insanlar olacak...

Madde sekiz; 'Bakanlar Kurulu' gibi bir kurul şimdiye kadar başarılı olamadığından, (Öküzlerde bakıyor ama bakmakla kalıyor, değiştiremiyor) 'Bacaklar Kurulu' oluşturulacak. TV'deki başarılar hayatın diğer alanlarında da gösterilecek... Futbolda, son günlerdeki deprasyon bu başarıyı gölgeleyemez...

Madde dokuz; İş yerlerinde yaşlıların emeklilikleri geldiği halde, çalışmaya devam ederek gençlerin iş imkanlarını tıkadıkları gibi... (onları zoraki emekli eden yasalar Evren paşa tarafından çıkarıldı, henüz yeni elemanlar o boşlukları doldurmadıysa da, bütçemiz nefes aldı.) Yaşlandıkları halde, üretime katkıda bulunamadıkları gibi, tüketimi artıran, ve ekonomiyi daraltarak, diğer insanların yaşam standardını düşüren önemli bir kadro fazlası var hayatta, çıkarılan yeni demokratikleşme paketinde, onları da bu dünyadan emekli etme kolaylıkları sağlanacak...

Madde on; Hayvan hakları savunucularının talepleri dikkate alınarak, meclisteki deve güreşleri ve de, horoz döğüşleri'nde öncülük eden 'Bakanlar Kırılı' ölümsüzleştirilerek en ağır ceza ile cezalandırılmış olacak...

Madde onbir; Yeni demokratikleşme paketi ile Anayasamıza kazandırdığımız bu maddelerle, Bir kesim yukarıya doğru (Nirvana'ya) bir kesim de aşağıya doğru köşeyi

dönmüş olacak. Beş yıl sonra köşeyi dönmeyen kalmayacak... (tabi tanrının iznini almayanlar, bu sözleşmenin dışında anılacak...)
Her yer bürokrasi, her yer demokrasi!

Mehmet Halil

6 7 Eylül Korkusu

Fırtınaların sertleştiği bir sonbahar
Taze bir darbenin sessizliği hakim ortalığa,
Kurumamış daha,
Kimsenin sırtındaki soğuk teri.
Arayış içinde,
Yuvası yıkılmış bir demokrasi neferi.

Biraz korku, biraz umut, biraz ürkek,
Yol sürünüyor ayakları altında,
Sokaklarda ölüm sessizliği
Hareketler gönülsüz,
İnsanlar birbirine sokulmaya korkuyor.
Sanki yürüyüş koluna geçmişler,
Aradaki mesafeler bozulmuyor.

Kurtuluş'un dar sokakları
yüksek gri binaların gölgesinden,
sıra gelmemiş süngülerin gölgesine.
Çok kullanılmayan ara sokakların birinde,
Küçük bir dükkan, kibrit kutusu kadar.
Kutunun içinde yetmiş gösteren bir adam,
Onu, on yaş büyük gösterir çektiği acılar.

O kara kasvetli duvarlar arasında,
Beyaz yüzü
ve ortasındaki ışıldayan gözleri olmasa,
takım taklavatla bütünleşmiş,
tanınmayacak adeta.

"Hey! ... neredesin anahtarcı"
Yüzünde anlaşılmaz bir acı
Çökmüş, küçülmüş, kaybolmuş,
Tükenen azınlıkların son çınarı.

Kirli bir perde gibi, asık duran yüzü
Açılıverdi.
Sanki onu bekliyordu günlerden beri.
İşte gelmişti...
Onun iyileşmez yaralarının merhemi.
İşıldadı kısık bir fener gibi gözleri.

Günlerdir konuşup rahatlayamamıştı.
Bu defa "hoş geldin" deyişi,
Daha içten, daha candan.
Ağlamaklıydı sesinin titreyişi
"Yardıma ihtiyacım var" dedi.

Şimdiye kadar,
Baba gibi davrandığı kişi
Karşısında ilk defa çaresizdi...
İlk defa yardım istedi
Ama kendi için değil.

İşe gider gibi gittiler,
Takım taklavat,
Tam teçizat.

Önünde durdukları kapı
Para kasası kadar sağlamdı
Güzel işlenmiş,
Çelikten yapılmıştı.
Gözetleme deliğinin önünde durdular,
Kapı tokmağına dört defa vurdular.
Kapı önce aralandı, sonra açıldı.
Emniyet tedbirlerinin hepsi uygulandı.

Yüz yetmiş metre kare daire,
İçi tıklım tıklım eşya dolu,
Hiçbir şey almadan bırakacak,
Tek kurtuluşu,
Onu paris'e atacak,
Uçak biletinde görüyordu.
Mümkünse bu gün,
Mümkünse bu saat diyordu.

Gelen dost,
Böyle bir durum beklemiyordu.
"size ne oluyor" diye sordu?
Sendikalı değilsiniz...
Partili değilsiniz...
Öğrenci değilsiniz...

Acı bir sarsıntı ile baktı öteki;
Gözleri ateşe düşmüş çocuk gözleri...
Yuvalarından fırlamış...
"Keşke onlardan biri olsaydık;
Ama azınlık olmasaydık" dedi.
25 yıl önceki 6-7 eylül'den beri
Çeyiz sandığında saklanmış sanki
Aynı o günkü gibi kızarmış gözleri,
"biz 6-7 eylülü unutmadık" dedi.

Darbe olur olmaz
Uzatmış ellerini,
Azınlık düşmanları.
Emniyet, emlakçı, mülkü amir.
Kimi kime şikayet edeceksin?
Tahrik unsuru var, diyerek
Cesaret aşısıyla desteklemiş
Azınlıklara her saldırıyı
devlet mekanizması.

Siyaset bu...
Matematik problemi değil ki...

(-) X (-) = + olsun.
İki çaresiz insan, sıkıntıya çare bulsun.

Son görüşme oldu bu...
Yumuşak yüzlü, tatlı dilli o ihtiyar.
İlkbahar da, yaz da, sığınılan,
o koca çınar.
Seni de alıp götürdü 12 eylül,
Seni de alıp götürdü
O son bahar.

Mehmet Halil

Açılım yarım kaldı...

Açılım diye bir söz atıldı ortaya
Kömünistlerin açılacak yeri kalmamıştı
Aleviler ve Kürtler geldi akla
Onlarda insanlığın kara kutusu vardı
Cevap olarak kart-kurt, cart-curta...

Kafalar kayıplara takıldı
Köyler boşaltıldı hava açılmadı
Bütün karlar eridi dağlar açılmadı
Bütün dağlar yakıldı açılmadı
Nihayet eksik olan anlaşıldı...

Kandan kurdela vardı da
Kesecek yürek yoktu ortada
Poz verip elinde makasla
Krallar objektife bakamadı
Ve açılım yarım kaldı...

Mehmet Halil

Açılımdan kaçılıma...

On üç yaşında on üç kurşun sıktık diye
Altmış kurşun sıkacak değiliz ya
Altmış yaşındaki adama
Evelallah hesap kitap biliyoruz...
Aslında yetiyor bir kurşun adam olana
Biz de devleti düşünüyoruz...
Çok kurşun tüketmekten bizim karımız mı va...
Bir adamımızın parmakları patinaj yapmış
Büyütecek ne var bunda?
Avrupalarda tellallık yapıyorlar
Dillerine dolamışlar da...
Hak hukuk diye tepemizi attırıyorlar...
Biz de "dur!" dedik açılıma...

Mehmet Halil

Açlık

Dostoyevski bir toplantıda yüksek sesle okuduğu bir şiir nedeniyle Çar tarafından Sibirya'da hapse mahkum edilir. Hapis cezasını bitirdikten sonra anılarını kaleme aldığı "Ölümler Evinden Anılar" adlı kitabı yazar. Kitapta, hapishanedeki hayatından önce insanları tanıdığını sandığını ama yanıldığını burada anlattığını belirtir. Yazar, "kara halk" olarak tanımladığı bu kitleyle karşılaştıktan sonra insanları çözümlenmeye ve kendi iç dünyasının derinliklerine inmeye başlar.

Dostoyevski hapishanedeki bir köpeğin yanından geçen her mahkum tarafından tekmelendiğini gözlemler. Köpek mahkumlardan kaçmadığı gibi yanına bir mahkum yaklaştığında eğilerek tekmelenme pozisyonu almaktadır. Dostoyevski bir gün köpeğin yanına yaklaşır başını okşar. Köpek şaşkın şaşkın ona bakarak hızla yanından uzaklaşır ve acı acı havlamaya başlar. O günden sonra köpek Dostoyevski'yi her gördüğünde ondan kaçır.

Ruhu köleleştirilmiş bu köpek bir sevgi açığıdır. Bu durum insanlar için de geçerlidir. Hayatları boyunca haksızlığa ve kötü davranışlara uğramış sevgi açıkları iyi bir davranışla karşılaştıklarında nasıl davranacaklarını bilemezler. Bazen kötü davrandığınız insanlar size tapır, bazense iyi davrandıklarınız sizden nefret eder. Böyle insanların gözünde onları aşağılamanız onlar için bir beklentidir. Sizi gözlerinde yüceltirler. Eşit ve iyi davrandığınızda ise onların gözündeki değerinizi birdenbire düşer..."

Mehmet Halil

Açlık korkusu, ölüm korkusunu yener

Ölüm riski,
savaştan yüksektir.
Madenci için..
Yüzü kararacak,
dişleri gülecektir.

Mide sancısı,
Bütün sancılardan beter.
Binlerce metre yerin altına,
Açlık korkusuna girer.

Kazma omuzda,
Yürür madenci..
"Kuzusu olan, koyun bile diklenir."
Madenci, düşünmeyi bırakıp,
Korkuları yüklenir.

Mehmet Halil

Adalet 2 Düz yazı

Yoldan geçen bir hanım için frene basmayacaksınız, bu sanatçı SEVİM TANÜREK olsa bile...

Hemen itfaiyeyi gönderip yollardaki kan lekelerini yıkatacaksınız... Siz Belediye Başkanısınız!

Hemen, araç kullanma ehliyeti olmayan çocuğunuza üç ay öncesi için ehliyet hazırlattıracaksınız.

Ceza giymesin diye de hasta raporu aldınız mı? İş biter...

Bizde adalet budur!

Yüzde yirmi beşlik oy ile, meclisin yüzde yetmiş beşini işgal edeceksiniz.

Yüzde yetmiş beşi temsil edeceklerin önünü, seçim ve bölge barajları ile keseceksiniz.

Sandık başlarında kuru fasulye ve kömür ile satın alınmış çeteler olacak ve denetlenemeyecek...

İşinize gelmeyen partileri kapatmaya çalışacaksınız...

Meclisteki oyunlarınızı bozan vekiller olursa tartaklayacaksınız...

Sermayeyi savunan vekillerin dokunulmazlığı olacak ama, halkı savunanları biber gazıyla boğacaksınız.

İşte adalet dediğiniz budur...

Bütün bunları görmeyeceksiniz, çünkü sizler TV başında 3'cü 4'cü hanım için izdivaç programlarını izlerken, bu adaletin yüceliğini göreceksiniz ve sizi korkutmak ve susturmak için tutuklayıp bir yıl kadar yatırdıktan sonra, serbest bırakılınca, "YAŞASIN ADALET" diye yüksek sesle bağıracaksınız...

İşte ADALET budur...

İş güvenliğiniz olmayacak, işiniz olmayacak, çünkü fabrikalarınız ve topraklarınız uluslar arası şirketler tarafından paylaşılıyor...

Uluslar arası şirketler sizin topraklarınıza isterse, sudan ucuza alabiliyor... Hatta tarlanızdan çıkan suyu alıp size parayla satabiliyorlar... "Adalet mülkün temeli" diyeceksiniz... Boyun eğeceksiniz...

Yokluktan kıvranırken, 11 ay kızsanız bile bir ay iftar çadırlarında bedava yemek yiyip "çok şükür!" diyeceksiniz

İşte adalet budur...

Arkadaşlarınızla buluşmak için parka gideceksiniz. Biri size pala ile saldıracak, kışınıza tekme atacak,

"Esnaf ne yapsın krizde şarhleri atmış!" diye ona acıyacaksınız... Esnafın kriz sebeplerini araştırmayıp,

Doğal karşılayacaksınız... "parklar bizim!" demeye korkacaksınız...

Öldürülenlerin suçlularını cezalandırmak yerine, terfi ettirip mükafatlandıracaksınız...

Tetikçileriniz için, zaman aşımı, akıl hastalığı, cezaevlerinden kaçma kaçırılma için kadrolarınız olacak, suçluların da adalete ihtiyacı var...

İşte adalet budur...

İşçilere, köylülere, memurlara, emeklilere çok çalıştırıp az vereceksiniz. Sermaye sahiplerine yasa çıkarırken, emme basma tulumba gibi çalışan vekillere (kaşık yalayıcı demek daha doğru) "iki yılda emeklilik hakkı ve 20 milyon maaş analarının ak sütü gibi helal olsun!" diyeceksiniz... Çünkü onlar bizim vekilimiz, aldıkları paralar da bizim sayılır...

Dört saatte 35 kişiyi Sivas'ta yakacaksınız, Roboski'de bomba ile parçalayacaksınız, 13 yaşındaki çocukları 14 kurşunla öbür tarafa göndereceksiniz.. Çocuklar için öbür taraf cennet demektir... Çocukları cennete gönderdiği için katilleri bulunamayacak, cezalandırılmayacak...

İşte adalet budur...

Her başa geçeninin ağızından çıkan yasa olacak anayasa olacak, ve darbecilerin cezalandırılmasını, yasaklayan yasalar koyacak, ama senin "egemenlik kayıtsız şartsız milletindir!" diye seçtiğin onları 30 yıl değiştiremeyecek...

İnsanın yaptığı yasayı, insanın değiştirmesi imkansız olacak ve buna milyonlar inanacak...
Baştakinin her dediği yasa olacak ve sen yasalara uyarak m¼cadele edeceksin... ne g¼zel
Adalet bu işte...
Çoğunluklara ve çok paralılara, "y¼r¼ ya kulum!" diyeceksin, azınlıklara, yoksullara öl¼m,
Bazı mezheplere servet d¼keceksin, bazılarına sırtını d¼neceksin, sırtın sağlam senin...
B¼t¼n¼l¼kenin tabusunu üzerine geçiriyorsan, arsa y¼z¼nden kavgaları bitirmek için...
Yaşasın ADALETİN!
Bizde adalet saymakla bitmez, yaşadığımız her yer adalet, isterseniz çocuğunuzun adını adalet koyarsınız, adalet! Dediniz mi koşar gelir... Sıkıysa gelmesin... Bizdeki adalet aileden başlar...
Saymakla bitmeyecek kadar adaletimiz var... ř¼k¼rl¼r olsun!
Kadına, kıza, çocuklara uygulanan adalet ile...
Evelallah alnımız da açık öld¼rd¼klerimizle...

Mehmet Halil

Adalet 2

Madenciler nasıl indirdiyse kuru lokmaları,
Labirent gibi karanlık yollardan midelerine
Doyumsuz şu sömürü dünyasının patronları
Kuru bir lokma gibi indirirler bizi madenlere.

Kömür gerekiyormuş buhar makinelerine
Patronlar da hakim tayin edilirler adalete.
Kim haklı kim haksız diye, zar atılır kürsüde
'Patron haklı' yazar, zarın altı yüzünde de.

Mehmet Halil

Adaletin temeli

Halka; paran kadar konuŖ
Ege/men/lere,
Ko-nuŖ-tu-Ėun kadar para.
Ŗimdi ira yak,
Bun/da doğruluk ara.

* ege: Bir çocuğu koruyan, ondan sorumlu olan

Mehmet Halil

Adam Ve Gölgesi

Kusmuk içinde yüzmeye alışmışız
Tek kitap, tek adam, tek bayrak...
Bize karşı kullanılıyor alışkanlığımız
Şimdi de 'terör' oldu edebiyatımız
Keşke şiirinden ceza almasaydı
Bir şiire dayanırdı bulantımız
Bizi kusturamazdı
Müstakbel başkanımız.
Ve ardındaki gölge adamımız...

Mehmet Halil

Aday ad ayı ları

Adaylar şimdiden kuyruk aramada
Mesaj atıyor hiç tanımadıklarım da
O kadar rahatlar ki sırtırken...
Soru yoktur koyunların bakışında

İç güvenlik yasasında neler var?
Öğrenmeye zamanları yoktur uykudan
Onların dokunulmazlık hakları var
Her maddeyi ezbere bilir abileri...

Ara kablosu gibi vekillerin işlevi
İşlerini yaparlar takınca fişi
Ucunda dolar varsa namus ne ki?
Kalkar kiminin aleti kiminin elleri...

Her kasap kendi bacağından asılır,
Koyunlar ele geçirirse satırı...
Ardında kuyruk varsa beyler sırtır
Kuyruk örter beylerin kığını...

Kuyruklara güvenmesin beyler
Kuyruğun alası koyunlarda var
Tekeler de çıkar onların içinden
Kuyruk altından da iliği yakalar.

Mehmet Halil

Adayınız diyor ki!

Madem her şey tek olacak, ben de "tek tek" çiyim
Ben de aday ilan ediyorum kendi kendimi, es geçip reyisi,
Ben de C. Başkanı adayım, işte size gerçek vaatlerim
Yalan öyle tatlı ki, yatırım için istemez kuruş sermayeyi
Böyle ucuz bir yatırım varken şeker fabrikasını neydeyim?
"Yönetme riskini alabilir misin?" diye bana sormadılar ki,
Benim de bu topluma, yalanım kadar, verebileceklerim...
Aldatılacakmışım, aldatılmak saflığın bir işareti,
Cin olsaydım, daha mı az yalan söyleyecekti cinlerim?
Sandık başında gidin ve mührü vururken unutmayın beni!

Mehmet Halil

Adı yok

Sarayda bir bölücü başı,
İŞİD en yakın arkadaşı,
Korkutmuş bürokratları,
Sıfırlamak bütün icraatı...

Mehmet Halil

Adil mekan

Dünyanın şu eşitsiz düzeninde
Ortak paylaşılan şeyler de var
İşlemez orada Darwin'cilik bile
Hava, güneş, mezar.

Bir şey daha varki...
Orada kimse kimseye kıyamaz.
Zengini fakiri
Ölüsü, dirisi,
Akıllısı, delisi,
Türk'ü, Ermeni'si,
Yan yana, sırt sırta, omuz omuza.
Kelimelerin adresi belli
Bilirsiniz alfabeyi
Alfabetik sıralama
Kızdırmaz hiç kimseyi.
Kura çekmekten
Zar atmaktan, daha iyi.

Mehmet Halil

Adsız

Hep "Nur içinde yatsın!" diyorlar. Duyuyorum.
bana haber bile vermiyorlar...
Şimdi, içimde kaç milyar cesat ver bilemiyorum

Mehmet Halil

Ağalar gülüyor!

Dolar tırmandıka yukarıya
Paçayı ateş sarıyor pazarda
Saray ve çevresi hoşnut;
Ellerinde oyuncak borsa
Banka hesapları dolarla
Onlar için düğün bayram
"dolar dolsa da olur, dolmasa da"
Onlar semiriyor, köleler aç kaldıkça
Tanrı ne yerde, ne de gökte...
Tanrı çelik kasalarda
Ağalar gülüyor, 'köleler' ağladıkça.

Mehmet Halil

Ağlamak iyi gelir aptallara

Sözüm, şikayet ederken
Günün yirmi dört saatinde
İsviçre saati gibi çalışıp da
Çözüm üretmeye gelince
Kılını kıpırdatmayanlara
Siz mutlusunuz işkencede
Haz duyuyorsunuz ağlamakla
"Kendinize iyi bakın!"
Bir gün geberip gidin!
O sefalet çukurunuzda...

Mehmet Halil

Ah! emeklerim

Biz bu memleketin demokrat/uyuz
Nerede güçlü zayıfı ezerse
Elimiz kolumuz bağılı dururuz

Biz bu memleketin demokrat/uyuz
Nerede zayıf baş kaldırıyor
"Kanuna karşı gelinmez" diyoruz

Kitaplar yaz boz tahtası olmuş
Güçlü ne istemiş, yoksula karşı
Kiralık parmaklar kalkmış yukarı
yazılıp kanun diye yerini bulmuş.

Oh be! ne güzel düzen, bu böyle
Kimi dudaklar satılıp, sözcükle
Kimi dudaklar bir öpücükle
Uyutur milleti işte böyle
Gider emekler pezevenge.

Mehmet Halil

Ahbab

Tarih 1967
Sıcak savaşla,
Soğuk savaş, sırt sırta
Cesaretinden vurulmuş
Bir altın düştü toprağa.

Günah çıkarır gibi
Akladı onu katilleri
Bereler, kızıl yıldızlı,
T-shirt'ler, altın işlemeli
CHE! baskılı kartpostalları.

katilleri değil onu değerlendiren,
Amaç, rant sağlamak değerinden
O zekiymi, örgütçüydü, Marksist'ti,
O, isyancı, seçkin ve erdemliydi
Ve hiçbir zaman, "kendim için,
bir şey istiyorsam namerdim" demedi.

Dirisi kadar, ölüsü de değerli
"altın toprağa düşmekle paslanmaz"
o, kızışan topluma kıvılcım taşıdı
ve onun kıvılcımı aydınlattı
geride kalan kırk yılı.

Hiç sönmedi kıvılcımı
Ve bu günlerde 'aptallık' sayılan
erdemiyile aydınlatacak yine
O, bundan sonrasını.

Mehmet Halil

Ahh.. İstanbul!

Daha İstanbul'a girerken
Kuzular arasında sığırtaç gibi,
Binalar arasından sivrilmiş,
Zenginler cumhuriyeti.
Biz, buradayız, diyor...
İnsanlara tepeden bakıyor.

.....
insanlar oradan oraya,
telaşla koşuyor.

Ben iskelede girdim sıraya.
Deniz hatları vapuru yaklaştı,
Baraj kapısı gibi açıldı kapılar.

Bekleyen kalabalık, vapura aktı.
Boş yer kalmadı koltuklarda,
Yolcuların bir kısmı ayakta.

Önünden ve arkasından köpüren,
Mavi sulara, hiç aldırış etmeden,
Ve yüküm fazla demeden,
Bir vatoz gibi...
Ağır ve vakur.
İlerledi sakın sakın.
İlerledi, suyun üstünden.
Yaşlı... yorgun vapur.

.....
Eminönü'nde yolcuları,
İshal olmuş gibi...
İçinden çıkartıp attı.

Üst geçitler kalkmış,
Eminönü açılmış,
Alt geçitler yapılmış...
Şöyle bir baktım,
Caminin koltuğunda
o, gizlenmiş çarşıya.

Beni iten bir korku vardı,
Bir de çeken merak oraya.
Yavaş yavaş yaklaştım kapıya,
Urpererek baktım sola,
Sanki ben de düşecektim.
hazırlanmış bir tuzağa
Güzel bir ceylanın,
geleceğini karartmaya.

Kafeste bülbül,
Kafeste saka,
Kafeste, papağan,
En güzel balık yine,
Akvaryum için yakalanmış.

Sanki ipin ucundaydı hayatım.
Yakalanmaktan,
Ve kafese konmaktan daha büyük,
o yakalanma korkusu.
Kapıyı geçer geçmez hızlandım.
Tüylerim diken diken,
Hep o korkuyu yaşadım.

Mahmut paşaya tırmanmaktı niyetim.
Arka kapıdan,
izleyen biri varmış gibi çıktım.

Tam kapının çıkışında,
'hacı malzemesi mi amca? ' diye
iki taraftan, iki kişi koluma girdi...
'eyvah' dedim 'işte yakalandım.'

Kollarımı, ani bir refleksle salladım.
Kendime gelince,
Pazarlamacılar olduğunu anladım.
Biraz rahatladım.
Küstah küstah suratıma bakana,
'Allah kahretsin Nasrettin Hoca 'dedim.
Onlar gülüştüler,
Benim hala,
Sırtımdan, buz gibi ter akıyor...
Ben şaşkınım,
Ayaklarım beni yüklenmiş kaçıyor.

Sokaklarda insan seli...
Hepsi yüklü hepsi hareketli..
Tıpkı karıncalar gibi...
Kaygılar korkulardan baskın
çoğunluk erkek,
Bir tek, ben varım ürkek.
ah! İstanbul'um
güzelliğin böyle mi ünlenecek?

Mehmet Halil

Ahhh beni bu hale getirenler

Eşyalarımı topladım bekliyorum
İyi küfür edememekten suçluyum
İtirazım yok, suçumu kabul ediyorum
Liberalizmin kurallarını biliyorum
İyi küfür edebilseydim
Ust kadrolara seçilebilirdim...

Yazılılarda hep kazanırım ama
Mülakatlarda kaybederim
Aklım terbiye edilmiş olsa da
Öne çıkar terbiye görmemiş dilim
Çok kelime öğrenince
Arada kayboluyor öznelerim.

Okullar kapatılmalı,
Akademisyenler tutuklanmalı
Kitaplar yakılmalı,
Sanatın kökü kurutulmalı,
Şimdi Recep Suvedik zamanı
Hepsini Yıldırım çarpmalı...
Beni bu hale sokan onlar değil mi?
Artıran onlar hazinemdeki kelime sayılarını.
Küfürlerimle kalkar, küfürlerimle yatabilirdim
Bu konuda ustalaşırdı dilim,
Ve ben de şimdi, başkanlığa oynayabilirdim...
Kökü kurutulmalı önümü kesenlerin...

Mehmet Halil

Ahıskalı'nın hikayesi

İnsanın isteği biter mi?
İş derdi yok, aş derdi yok,
Güvenli eğitim ve sağlık sistemi
İnsanın istemi sonsuz değil mi?
Çıldırıyor insanı ekranın albenisi
"uzaktan gür çıkarmış davulun sesi"
"Gitmeli... Gitmeli anavatana gitmeli..."
Kar etmemiş yaşlı babanın nasihatleri
Açmış büyümüş hayallerin çiçeği,
İnandırıcı gelmemiş,
Oradaki yöneticilerin söyledikleri...
Düşmüş yollara Ahıskalı, toplayıp aileyi,
Son durak İzmir Menemen,
İşte vatan toprağı burası, in hemen,
Sonsuz heyecan, sonsuz istekle
Arı gibi başlar, yeni hayatı örerken...

Vatandaşlık hakkı yok daha, kaçak işçi,
Ama boş durmuyorlar, çalışıyor her biri
Coşturmuş onları yeni bir kimlik şehveti
Kalabalık bir aile, seksen ikilik dedeleri,
Dede bile koşturuyor her gün ileri geri...

Ülkede işsizliğin kol gezdiği dönemdi
Hiç, çalışmayı düşünmemiş olsa bile,
Dengesini bozuyor işsizin, yabancı biri
Krallar bile ihtiyaç duyarsa günah geçisine,
Ve sarayda adam beslerse, şamar oğlanı diye,
Nasil kızabiliriz ki cahil birine, milliyetçi diye,
Hele, milliyetçilikte körüklendikçe, devlet eliyle...
Şerseriler de ihtiyaç duyar, hiç kuşkusuz, teselliye
İşte Ahıskalı'ların eklenen yeni dertleri, dertlerine.

Neler neler borçluyuz yeni liberalizme...
Bütün yeraltı ve yerüstü kaynakları satılmış,
Tarım ve sanayi üretimi durdurulmuş,
"İthalat daha ucuza geliyor" diye...
İşsizlik çığ gibi büyümüş,
Açlık korkusu, kefen gibi gözlerde...
İşportacılık bile,
Dönüşmüş savaştan büyük riske,
İşte böyle bir dönemdeyiz...
Devletin emniyet supabı diye,
Göz yumduğu, küçük hırsızlık şebekesi...
Daha önceki şikayetler alınmamış bile dikkate.
Dağda bir lokma et diye, saldırdığı gibi keklige,
Keklik gibi bakmaya başlamış bu yeni aileye,
En zayıf yerinden vurmaya hedeflemiş,
Liseye giden kızlarını tacizle başlamışlar işe,
Kızlarını, her akşam karşılamak zorunda aile.

Alkole, tinerle dönmüş tacizcilerin gözleri,

Korkaklıklarını bastırmışlar, cesaret deyi
Saldırmışlar beş kişiye on beş kişi
Sonuç: bir ölü, dört yaralı
O gün gördük!
O güne kadar,
Kan dökülmedi diye kıpırdamayan, jandarmayı
Polis, Jandarma koruyucu değil,
Sanki ölümden sonraki "paralı ağlayıcı"

İfadeler çaresizliklerin somut belgesi
Bir anda ne olduğunu anlayamamış kimse
Saldırganlar, bıçak, kazma, kürekle,
Acımasızca saldırmış hedeflerine,
Ardından şok... Çığlık... Gözyaşı...
Kopmuş gibi duruyor dedenin,
Avuçları arasında tuttuğu başı.
Soruyor kendi kendine, içini çeke çeke,
"Faturası bu kadar ağır mı olur,
Oradan, buraya göçmenin..."
Son damlaları da torunu için,
Gözleri kurumuş dedenin...

Kısık göz damlaları gibi, kısık sesiyle,
Acıyı içinde eritircesine...
"ben sana demedim mi... demedim mi?
Kötüyü görmeyen iyiyi bilir mi?
Devrim öncesini sen görmedin ki..."

Suçluluk duygusu içinde baba,
Suçunu hafifletmiyor vücudundaki yara,
Hem ölen oğlu, hem yaralı, hem tutuklu,
Bu acıyla kalır mı insanda sağduyu?
"Anasını...kğimin komünistleri, öğretmediler ki yalanı,
Buraya geleli de, hiç duymadım doğruyu,
Gelirken nasılda açmışlardı kucaklarını,
Ne doyduğum yer, ne de doğduğum yer vatanım oldu
Göğsünde duymak istemiştim sıcaklığını,
Anlatamam şimdi yaşadığım boşluğu,
Bir hiç uğruna verdim oğlumu..."

Dede Ulyanov döndü ülkesine,
Baba Ulyanov kaldı
"Oğlumun ölüsünü yerde bırakmam diye..."
Daha yeni başladı bu hikaye...

Mehmet Halil

Ahlak dersleri

‘Bir defayla bir şey olmaz! ’
‘İsterse altına çarşaf gibi yayılırım’
‘Onunla olursam kocam kızmaz’
‘Bütün kadınlar sana helaldir aslanım! ’
Yeni tanrı gelince eskinin hükmü kalmaz.

İmam-Hatip’liler iktidara geldi de
Şaşkına döndük böyle haberlerle
Hani ‘din ahlakın garantisi’ydi
Sıradan oldu bu haberler bile
Neler neler yaptırıyor din ticareti.

Sözde karhaneye karşı çıkıyorlar
Medyadan başlayarak işe, ülkeyi
Tepeden tırnağa kerhane yaptılar
Ayet gibi her sözleri...
İnsan onlara şehvetle bakamıyor
Saygı kazandılar, kesildi gelirleri
Artık bakımlarını devlet yükleniyor.

Çüklerin düştü başı öne
Saygıyla eğiliyorlar harem önlerinde
Harem Ağaları’na gerek yok artık
Kısırlaştırma da dijital yöntemle...
Alıştırıyorlar, alışıyoruz, alıştık...
Zihnimiz açık pislige gelince.

Mehmet Halil

Ahtapotun kolları

Baraj için yatırım yapanlar, ey kışkırtıcılar
Doğa ile toplum arasında ne gibi fark var?
Suyun dar kanallarda hızlanıp sertleşmesi
O hızla uzak mesafelere sıçrayıp gitmesi
İşte bu sıkışmalar gençliğin ateşlenmesi...
Özgürlük buhar gibidir, fazla sıkıştırılamaz
Özgürlüktür düz ova, sakinleşir suyun akışı
Nice kayaları delip çıkan engelleri tanımaz.

'Kimse durduramaz tarihin dönen tekerini'
Biri kırılırsa ardından gelir bir başka yeni
Gençlikten geçmeyen ihtiyarlar var mı?
Hiç kimse unutmasın ardında bıraktıklarını
Dar kanallardan sert hortumlardan geçtik
Sıkışanlar da değil sıkıştırılanlar dadır piçlik...
Çıktığı namluyu beğenmeyen mermiler gibi
Çıkarları için, hırçınlaşıp vuruyorlar gençliği.

Siz çekiç gençlik çivi oldukça iyi bilin ki
Her vuruşta daha fazla bulacak derinliğini
Ey yeni-liberalizmin kiralık çığırkanları
O sular çok gördü açtığınız o uçurumları
Gençler temelini oluşturdukça yapının
Siz kirli kolu olacaksınız aşınan kapının.

Mehmet Halil

Ak aydınlık

Bazı aydınlar ve gazeteciler var ki,
Sanki sahipsiz kaval, yedi delikli...
Gelen üflüyor, giden üflüyor...
Parmakları kavalın delikleri üstünde
Bir ileri bir geri, gidip geliyor...
Parmakları delikleri öperek
Kalkıp kalkıp iniyor...

Mehmet Halil

Ak bindalı

“Neden bin odalı saray? ” diyorlar
Ustalıkta sınır olur mu?
Öyle yetişecek ki elemanlar
Bin odada bin tilki dolaşacak
Kuyrukları değmeyecek birbirine
Saray, sınav mekanı olacak...
Elemanlar dağılacak dünyaya
Yedi düvelde şok etkisi yaratacak.
Ve dünya ustanın ayaklarına kapanacak...

Mehmet Halil

Akepeliyiz!

Muhalifler beğenmiyormuş bizi
Adımız çıkmış
Yaralı parmağa işemezler diye,
Neymiş, AKP bütün fabrikaları satmış
Yalan yok, yeşilciyiz hepimiz,
Dumansız sanayii tercihimiz
En karlısı din ticareti
Kim inkar edebilir bu konuda yeteneğimizi?
İftarlarla iftiraları birleştirdik
Zırvaya çıkardık verimliliği...
Dünya parmağını ısırıldı
Biz işedik...

Mehmet Halil

Akıl Çağı

İşçiler köylüler eskisi gibi değil
Elleri nasırlılar devri kapandı
Beyinleri nasırlılar devri açıldı
Nasır, açıyor doğayla aramızı
Doğayı katletmek farz, gayri

Kendine yabancılaştıkça
İnsanın akla ihtiyacı kalmadı...
Kullanıyorlar tembellik hakkını.
şimdi bütün cihazlar akıllı
Ö cihazlar kullanıyor insanları.

Mehmet Halil

Akıllı telefon

Aşkı yazıyor bütün telefonların ilk satırında
Hiç aklımıza bile gelmiyor
En çok muhtaç olduğumuz hava
Nefes darlığına tutulmayınca...

Akıllı telefon diyorlar,
Öyle denmezdi telefonda akıl olsa
Telefonda akıl olsa,
İzin vermezdi aşkı yazılmasına
Aşk ciddi bir iş,
İzin vermezdi enflasyonuna...

Anlıyorum, insan hareket ediyorsa,
Onu harekete geçiren bir aşk da vardır
İnmek lazım derine, o kaynağa
Para mı, bilgi mi, şehvet mi, Tanrı mı?
Aşık olanın eksikliği nedir?
Kendi eksikliğini tamamlamak içinse
İş dönüp dolayıp dayanıyor menfaate
Yoksa, biter miydi aşk evlenince?

Mehmet Halil

AKP'nin uyandırma dersleri devam ediyor.

'Babanın penisi oğluna takılırsa kim günah işlemiş sayılır? 'teferruatına kadar meselenin derinliklerine inerek Freud'un pabucunu dama atan Psi kaka analistler bu partide baş rol oyuncusu oldukça sırtımız yere gelmez.

İnsanları aç bırakıp sonra, sadaka dağıtarak cennet mekanını tekeline almasını bilen hünerli insanlar, haz duygularını da kontrol altına almak için bilinç altına sinyaller gönderiyorlar... Haz duygularını da aç bırakıp, sonra insanlara haz duygularını da sadaka gibi gıdım gıdım vermek için tekellerine alıyorlar...

Elektronik sinyallerle hayatımızı yönlendirirken bu ince ayarları bu sinyalleri 'gericilikle' suçlayanlara şaşarım.

Haz duygularını da aç bırakıp sonra onun araçlarını okşayarak uyandırma dersleri çağımızın hala akıl erdirmekte zorluk çektiği ve karşı çıktığı bir metot. Onlar ki at üstünde bir ömür tüketmiş bir ırkın torunları, atı nasıl kışkırtacaklarını, nasıl şahlandıracaklarını biliyorlar... At üstünde atın bilinç altını kontrol edip istediği gibi kullanma yeteneğini, insan üstünde denemek en büyük hüner. Bunu iyi bildikleri için ki her insanın içindeki atı okşayarak şahlandırıyorlar. Hangi bilinç insanın kendini aşmasında işe yaramış ki? Varsa bile böyleleri binde biri geçer mi? Ama bilinçaltında yatan o aslan, insana neler yaptırmıyor okşarsan... Katiller, fedailer, aşklar, kaçakçılar, katiline koşanlar, kendi ayaklarıyla kendi sonunu hazırlayanlar... Ne arasan oradalar. İnsanın yaşama amacı haz duygularını tatmak ise, anladığım kadarıyla pek çok çoğunluğun bu, işte onu vaat ediyor AKP, vaat etmekle de kalmıyor, altın tepsiyle sunuyor. Örneklerini de veriyor. Bu duyguyu yaşayanlar da hiç sorun yaşamıyor. Buzdolabından meyve alıp dişler gibi istediklerini istedikleri gibi kullanıp, sonra da 'tahrik' edildiklerini (bu motora ilk hareketi veren marş motoru gibi bir şey galiba) söyleyip, ikinci üçüncü vitese takarak tam gaz ilerliyorlar. Bu dünyanın cennetini yaşayabiliyorlar. Cennet ile cehennem sırt sırta, birileri cennete giderken yolları bir başkasının sırtından geçiyor. Cehennemi yaşayanlar sayesinde cennete ulaşabiliyorlar. Aynen yoksullaşanların sırtından zenginleştikleri gibi...

Şimdi haksız mı Çiş İşleri Bakanı Muzaffer Hüner haz duygularını tatmak isteyenlere Terörist demekte? Haz duygusunu yaşamak isteyenlerin mutluluklarını sağlamak değil mi görevi. Adı üstüne çiş işlerinden sorumlu. Terörist demek kural tanımayan demektir. Bilinçaltı kural tanır mı? İşte böyle bir derinlikli bir çiş işleri bakanı var ki 'Çivi çivi ile sökülür' diye, terörizme karşı bilinç altını kullanarak karşı çıkanları kalbinden vuruyor. Arz talep yasasına göre Çiş İşleri Bakanı çok haklı, bir şeyi önce boşaltmadan dolduramazsınız. Sistemin pazarına ortamı hazırlamak, yani günümüz tüketim toplumunu uluslar arası şirketlerin pazarına açabilmek için boşaltma işlerinin önemini kavramış ve bu insanların musluğuna elini uzatmış, kim böyle bir fedakarlığa minnettar kalmaz? Musluğa el değdikçe hem de böyle bir ünlü el değdikçe, kim haz duymaz? 'Hani balık vermesin balık tutmayı öğretsin' diyenler olacaktır, ama, niyet 'iyi' olunca bakılmaz o kadar ince kusura... İyi niyetli olmaz bu cimbrizlama...

Üzülmediğim bir şey varsa, kendisini 'Düşünbil' den takip ettiğim Muhammet Bey'in 'Uyandırma' dersleri ikinci plana düştü, onun adına üzülüyorum. Otuz yıldır uyaramadığı bu toplumu, AKP kurmayları sekiz on yılda nasıl da uyardılar. İlbaharın müjdecisi uyanan kamışlar değil mi?

Muhammet ve Muzaffer arasında epeyce bir yakınlık var. Uyandırma derslerinde sırt sırta vermişler. İkisi de bana yabancı olmadıkları için teselli buluyorum kendi kendime... Bu derslerden mahrum kalmamalarını tavsiye ediyorum sevdiklerime...

Mehmet Halil

AKP'ye oy verenler DEĞERİNİZ NE KADAR? Düz yazı

Ermenek (karaman) 22 kasım 2003-10 madenci
Küre (kastamonu) 08 eylül 2004- 19 madenci
Dursunbeyli (balıkesir) 02 haziran 2006- 17 madenci
Mustafakemalpaşa (bursa) 11 aralık 2009- 19 madenci
Dursunbeyli (balıkesir) 24 şubat 2010- 13 madenci
Karadon (zonguldak) 17.mayıs 2010- 30 madenci
Afşin elbistan 09 şubat 2011- 10 madenci
Kozlu (zonguldak) 08 ocak 2013- 8 madenci
Soma (manisa) 13 mayıs 2014- 301 madenci
Ermenek (karaman) 28 ekim 2014- 18 madenci

Toplam... (4 yılda) ..460 Madenci resmi rakamlara göre

Birde kayda geçmeyen haber olmayanları düşünün

Sadece Soma' 600-700 rakamları telaffuz ediliyor...

Yılda bin ölüm savaştan da fazla...

En az bu rakamın iki katı.

Aynı yıllarda hangi ülkede bu kadar maden işçisi ölmüş?

Kendi ailesinden başkasının hayatını hiçe sayan

'Madencinin fitratında bu var'' diyebilen başka yönetici duydunuz mu?

Bunalımdan kaynaklanan kavgalar, trafik kazaları, intiharlar sonucu meydana gelen olaylar da

Ekonomik nedenlere bağlıdır.

30 yılda 40 bin insan öldü diye feveran edenler ve bu nedenle PKK'yı suçlayanlar

Bu 40 binin 5 bini asker ve 35 bini PKK'lı... Bu nedenle Kürt düşmanlığı yapılıyor.

Ama bu kazalarda bilerek ölüme sürüklenen bu işçilerin sorumluları neden suçlanmıyor?

Oysa bütün bu ölümlerin suçlusu ve sorumlusu devlet. Neden onları iktidarda tutuyoruz?

Neden bunlar sorgulanmıyor? Soma'daki ölenlerin de hepsi AKP'ye üye olup madende işe girdiler.

Gözümüzün açılması için ölümün illa kendi yuvamıza gelmesi şart mı?

Öyle düşünüyorsanız, fazla beklemezsiniz. Sıra yakında size de gelebilir...

Not: Bu rakamlarla ilgili bilgiler Zonguldaklı şair arkadaşımız Salim Çalık'ın yazısından alınmıştır.

Mehmet Halil

Aldanmak 2

Aldanmak

Aldanmak fitratımızda var, kimseyi suçlamayın!
Yalan söyleyenler de, sonra çiğneyerek sözlerini,
Çıkarıp alırlar içinden öfkelerini...
Şarhoşluğu vardır doğalla fitrat arasında sıkışmanın
Dil kemiksizdir, esner, suç sahibinde değil ki...
Aldanırlar! Ama kabullenirler de foyası çıkınca aldanmanın.

Yalan sözlerini çiğniyorlar da, fırsatını yakalayınca,
Çiğnemek, yok etmek gerekiyor, insan sözünün eri olunca,
Şözler önünden gider medeniyetin, nokta nokta dökülür yollara
İhanet edince de çiğnerler, şeytan icadı son model araçlarla
Siz sakın aldanmayın o lastiklerin yumuşak olduğuna
Yakıyor yüz elli kilometre üstünde hız yapınca...

Bağlıdırlar dedeleri Osmanlıların klasik kurallarına
Onlarda doğrudan saldırmaz, atları sokarlardı araya,
Kim bakabilir ki o güzelim atların kusurlarına, yine de
Nallamak gerekiyordu yalanlar katı ve güçlü olunca
Ve böylece bir mesafe giriyordu, dille yalanlar arasına
Yalanın sahibine ulaşılıyordu, duyanlar cahil olunca...

Doğaya karşı değiller, yalancılar da uyar doğa yasalarına,
Soğuk havada soğuk su, sıcak havada sıcak su içilmesi gibi
Esnek dilin ürünlerini esnek lastikle eziyorlar dökülünce ortaya
Bilirler gerçekler katıdır, gerçekler yaralamıştır yüreklerini
Ve doğrulup karşılıklarına çıkamasın diye bir daha
Paletli tanklarla ezerler gerçek sözlerin sahiplerini...

Mehmet Halil

Aldatmak ve aldanmak

Vücutumuz olmasaydı
Ruhumuz nasıl tatmin ederdi arzularını?
Onun için demişler ki:
"Vücut ruhun kerhanesi"
Ruhumuzu tatmin etmek için
Tanrı çamurdan yapmış bedeni
Topraktır dönüp dolaşıp gideceği yer
Böylece kaybeder ruh mabedini.
Tanrının rahmeti sınırsızdır
Nuri'lerden bahsetmez kitabı
Cennet'inde hep huriler vardır
Ama ruhlar kaybetti vücutlarını.

Mehmet Halil

Alıntı

Bir cinayet karşısında şaşırıp kalan ve olayı çözmeyi denemek için bile çok tembel olup "doğaüstü" diyerek dosyayı kapatan bir dedektif hakkında ne düşünürsünüz?
Bilim tam tersi bir yaklaşım sergiler. Bilimin gücü henüz her şeyi açıklamaya yetmez ama başarılı olmasını sağlayan şey de bu yetersizliktir. Bilim bunu sorular sormaya, olası modeller yaratmaya ve test etmeye, böylelikle doğruya giden yolu santim santim açmaya devam etmek için bir itici güç olarak kullanır.
Gerçeğin Büyüsü - Richard Dawkins

Mehmet Halil

Alışın

Birey olanların şımarıklığıdır bu
Birey olamayan mutluların karşısında
İnadına birey olarak dik duruşu...
Alışın be kardeşim
Başınıza, tezekten taç yapmaya...

Mehmet Halil

Alışkanlık

Balık istifi otobüste, anons üzerine
Adım adım arkaya ilerliyordum
Sağ olsun diğer yolcuların desteklediler de
Onlar sayesinde ayakta durabiliyordum.

Bir anda piyangodan bilet çıkar gibi,
Bir genç ayağa kalktı ve
"Buyur amca sen otur" dedi
Yediremedim kendime...

İçimden elimin tersiyle çarpmak geçti
Gözlerim ise koltuğa doğru eğildi

Gönülsüzce "hayır olmaz sen otur! "
"ben öbür durakta ineceğim" dedi.
İnmeyeceğini bildiğim halde,
"Haaa! Öylemi? " dedim oturdum.

Başladı bilinçaltımla bilincimin savaşı
O gencin arkamda dikildiğini hissediyorum
Savaşı bilinçaltım kazanmıştı
Geriye dönüp bakmaya utanıyordum.

Yolcuların azı oturup çoğu ayaktaysa
Suç, o hakları savunamayan eski kuşaklarda
Şimdikilerde bizim kadar suçlu,
Onlar da geleceklerini görüp uyansalar ya

Kimse hissetmiyor o acıyı,
Bıçak kendine saplanmazsa...
İnsanlar benimsiyor işkenceli hayatı
Genç yaşta alışmaya başlayınca.

Bu akşamki "Ustalara Saygı! " programında
"Doksanında dünya şampiyonu olacağım! " dedi
Hem şaşırttı hem gülümsetti Şinasi Ertan
Onun ego-süperego savaşına takıldım
Fırlamış İzmir'in kaymak tabakalarından.

Belediye, TÜSİAD, Ege sanayi odası, Borsası
Tansaş, Kipa, Spor kulüpleri yöneticilikleri
Gözyaşları arasında karşıladı alkışları
Kimse "toplum için ne yaptın? " demedi.

Paralar kimlerden toplandı, kimlere gitti?
Koltuğa oturdum ama,
Soruları unutamadım ki...
Saygısını sunadursun uyuyanlarda.

Mehmet Halil

Ali Babanın Çiftliği

Ne güzel gidiyordu işler
Ali Baba Çiftliğinde
Koyunlar, inekler, köpekler
Kavuşmak için güneşe
Ağaçları bile kestiler...

Ali Baba rüya görmüş
Tabut önünde sürünüyormuş
Rüyadan uyandığında
Vasiyeti hazırlamak gelmiş aklına
Başlamış hesaplara...

Öz evlatlar kıskanmış üveyleri
Havlamış görünce üveyi
Üvey çok bozulmuş buna
Söylerim çaldığın kemikleri
Bana ağzını açma...

Çiftliğin diğer değerli hayvanları
Huzursuz olmuş sayın baylar
Kaçacak diye çiftliğin ayarı
Öyle ya, çiftlik verimli olunca
Çok olur göz koyanları...

Aile için bir sorunmuş mesele
Öyledir kuşkusuz teamüllere göre
Çiftlik 'Anonim Şirket'e dönüşünce
Ama neden işçilere giderler ki
Kemik dağıtım gününde...

Başlamışlar konuşmaya birer birer
Çiftliğin disiplini bozulmasın beyler
Abileri işaret parmağını sallamış
Kendini dışarda bulur ileri gidenler
Kuyruklar bacak arasına sıkışmış...

Kemik dağıtım günü haziranmış
Kimi demiş haziran sonrasına
Kimi; neden bırakıyorsunuz hazirana?
Güvenilmiyor kılıçlar kuyruktan olunca
Sonucu bekliyoruz heyecanla...

Mehmet Halil

Allah'a havale

Allah rahmet eylesin! Allah rahmet eylesin!
Allah'ın varlığından şüphe eden de etmeyen de
Allah rahmet eylesin! Allah rahmet eylesin!
"Önce sen beğen" kampanyası gibi sanal alemde
Bir yarış başlamış sanki, aynı yerde...

Hep geç kalırım böyle işlerde
Belki şok etkisi, beceriksizlik belki de
Kayıtsızlık diyebilirsiniz de...
Ne söylesem boş değil mi?
Mezar taşındaki "Fatıha" gibi...

Çağımızın hayatı at yarışlarına döndü
"Kim önce söyleyecek?" sorun bu.
Yüreklerin önüne koşup sözü,
Noktalıyoruz hayatın sonunu.
Çürüyüp gidiyor insanın özü...

Kuzunun kasaptan beklentisi
İşimizi Allah'a havale ettik mi,
Rahat hissediyoruz kendimizi.
Allah rahmet eyleyecek olsaydı
Hiç alır mıydı sevdiklerimizi?

Mehmet Halil

Altan Kardeşler

İlkokulda öğretmenimiz çocuklardan kızılılık sopası istemişti. Bir arkadaşımız ertesi günü güzel bir kızılılık sopasıyla geldi. Öğretmene verdi. Öğretmen sopayı alınca "bakalım nasıl olmuş?" diye, önce sopayı getiren çocuğun elini açtırıp ilk deneyi yaptı. Taraf gazetesi de Erdoğan'ı desteklemek üzere yayına başladı ama Erdoğan gücü eline geçince, iktidara gelmeden önce verdiği vaatleri unuttunca, demokrat insana yakışacak davranışı gösteren ve Erdoğan'ı eleştirmeye başlayan bu iki insanı en ağır cezalara çarptırdı. Neden?

Birincisi cezalandırdığı insanlar kendisinden kat be kat zeki... Erdoğan'ın ise bilindiği gibi zeki insanlara tahammülü yok. Düşük profilli insanları tercih ettiğini açık seçik ilan etti. Uygulamaları ile de bunu gösterdi.

Osmanlı kafası, devletin bekası için tek başlılık olmalı, tek ses çıkmalı. Altan kardeşler de, ülkemizde demokrasiyi savunan çok az sayıdaki aydınlar. Erdoğan gerçek yüzünü gösterince, ciddi olarak muhalefet yapmaya başladılar ve en etkili şekilde ilerlemesine engel olmaya başladılar. Yalakalar tayfasına alışık olan Erdoğan, beklemediği şekilde, Altan kardeşleri karşısında görünce öfkelenildi. Padişahların oğullarını boğazladığı gibi... En ağır cezaya çarptırdı.

Bizim ülkemizde tarifi çok muğlak olan bir "sol" terimi var. Bu terim kimsenin kafasında net olmadığı için, devletin görevli polisi de "sol" geçiniyor, muhbiri de... Modaya uyan uyana... Güç kimin elinde ise onun peşine takılan da solcu geçiniyor... Ne yazık ki hiçbir aydın da bu muğlak terime bir "ilkeler" çerçevesi çizemiyor. Sosyalizm, komünizm terimlerini "modası geçmiş" olarak görenlerden böyle bir şey beklemek de abes... AKP'yi desteledikleri için yapılan eleştirilere de açıkça cevap verdiler." Zamanında Ergenekon'un kıyımına karşı, darbeci zihniyete karşı izlenebilecek tek politika oydu... Ama bu gün de aynı gücü eline geçiren Erdoğan'a karşı muhalefet yapıyoruz" dediler... Ana muhalefet partilerinin yapamadığını, tek başlarına bir parti gibi demokrasiyi savunmaya çalıştılar...

Yüzlerce, binlerce kez ağırlaştırılmış müebbet hapsi hak edenler iktidarda ise, elbette Ahmet ve Mehmet Altan'lar ve onlar gibi namuslu ve yiğit insanlar mahkum edileceklerdir. Ama açıkça AKP'yi destekleyemeyen "sol"cuların Altan kardeşlere saldırması bana Zeki Müren ile Kenan Evren'in sohbetini hatırlatıyor.

Evren Zeki Müren'e soruyor. "Hayranların sana niye Paşa diyorlar?" Zeki Müren de "Paşam size ibne diyemedikleri için bana paşa diyorlar." Der.

Altan kardeşlere saldıranlar da AKP'nin gizli hayranları olmalı...

Artık onların ve aynı zamanda hepimizin özgürlüğü için mücadele etmek bizlerin görevi... Demokrasi hepimiz için gerekli... Bu görevden kaçmak için onları suçlamak bu mücadeleye yarar sağlamaz.

En doğrusu kimsenin ne olduğunu kavrayamadığı terimleri kullanmaktansa, doğru ve namuslu olmak demek, yani Ahmet Altan, Mehmet Altan gibi olabilmek daha anlaşılır olacak.

Doğru bildikleri yolda güç tanımadan yiğitle mücadele ettiler. Çağımızın iftiharla anabileceği iki SOKRATES onlar...

Mehmet Halil

Ambulans sirenleri

Nice hastalar geldi bu dünyaya
Kirlentiler bencil hırslarıyla
Onların üstlerinden aksa da
Yetmez nice ırmaklar arıtmaya...

Neden ruh hastalarını seçeriz başımıza?
Başımız hayallerle dalgalandıkça
Kapılıp gideriz yalan rüzgarlara
O rüzgarlar savurur bizi dipsiz çukurlara...

Büyük umutlar kafamızda
Gömülüp gideriz karanlıklara...
Bir avuç acil servis elemanı
Çalışır can havliyle kurtarmaya...

Mehmet Halil

Ana dil - baba dil

Herkes konuşabilir ana dilinde
Ama mecliste kürtçe yemin suç.
Arapça ise, girebilir meclise...
Arapça dua edilir, açılır avuç.
Böyle laik görmüş dev/et kafa
Bizde böyle! , laikliğe uymak.
Önemli olan şey, pırasa/dur
Kürtçe konuşur/mamak.
tek dil, tek din, tek bayrak.

Mehmet Halil

ANA yasayı çatlatma!

Düz yazı

Ayakkabıya ihtiyacım vardı dün ayakkabıcıya gittim tabanında 42 yazan bir çift ayakkabıyı alıp geldim. Hiç aklıma gelmemişti kalıpların firmalara göre farklı olabileceği... Eve geldim bu gün dışarı çıkarken yeni ayakkabıları giymek istedim olmadı, ayaklarım içine bile girmedi sanki 39-40 numaraydı ayakkabılar, gittim iki numara büyük ayakkabı aldım aynı yerden...

Bütün üreticilerde ayakkabı kalıbı aynı olmayınca yaşanacak bu sıkıntılarda olduğu gibi.. Hem küreselleşmeden bahsedip hem de her ülkede ayrı yasaları uygulamak da aynı sıkıntılara sebep olmakta...

Ayakkabıcıların kendi mallarını satmak için kendilerine has kalıplar edindikleri gibi, sözde küreselleşen dünyada, ezen ve ezilenlere göre de iki ayrı standar uygulamaya konulunca buna benzer sıkıntılardan kurtulmak mümkün değil...

Küreselleşme kaosundan kaynaklanan belirsizliklerden, bencil bir toplumun bireyleri ve kurumları, kendi çıkarlarına göre hareket ediyorlar... İşlerine geldiği yerde uluslar arası yasalar rahatlıkla uygulanırken işlerine gelmeyen yerlerde kendi ulusal yasalarını kullanıyorlar... Bergamada uluslar arası yasalara uyarken, İnsan haklarına gelince ulusal yasaların uygulanması gibi...

Bu nedenle AİHM'lerinde defalaca cezaya çarptırılan bir ülke olma rekoru kırarak ve o cezaları da uygulamayarak, insan haklarını çiğnemedi kendimizi kahraman ilan ederek "ilerliyoruz."

Yeni Anayasa yapma çalışmaları mı diyelim, yeni Anayasa yapıyoruz diye uyutma çacaları mı diyelim, denizaltı ilerlemesi, gibi sessizce ve derinden çalışmalar yürütülüyor. Yürütülüyor ama diğer taraftan da ısrarla "Tek dil tek din, tek bayrak, tek inanç" kalıbıyla davranmaya devam et...

Samimiyetsiz şoklanmış, dondurulmuş... Sizlere canlı canlı balık yedireceğim derken, dolaptan şoklanmış balık çıkarmak gibi... Tabi böyle bir örnek işi biraz basitleştirecek, benzetmem, insanlarla dalga geçilirken ki davranışı anlatabilmek için...

Hem Kürt kimliğini tanıyorum diyeceksin hem de eski dondurulmuş ezberleri okumaya devam edeceksin... Bu tahrik değil de nedeir? Bu da bir provakasyon değil midir? Dünyada birçok çok uluslu devlet vardır, beraber yaşamayı sürdürebiliyorlar... Biz neden beceremiyoruz... Ya da denemekten korkuyoruz? Sorun eşit görememekten kaynaklanıyor. Tanrı ve kul olarak, bey ve köle olarak yaşamak iliklerimize o derece işlemiş ki, sanki bu eşitsizlik bozulursa ardından ölüm gelecek gibi... "Dünyanın bütün kapitalizleri ucuz işgücü ararken, biz niye elimizin altındakinden vazgeçelim!" der gibi... Durum böyle olunca diğer bütün "tanıma" sözcükleri sahteliğini koruyor. Tutuklama ve cezalandırmalar bu niyetlerin tuzu biberi oluyor, ayrıca bu denceyi bozan bürokratların ödüllendirilmesi de, Kimliklerini ve özgürlüklerini isteyenlerde olumsuz etki yapıyor. İstismar edilmek kandırılmak, dalga gelilmek, aşağılanmak da insanı çileden çıkararak ve bütün kurlaları çatlatan toplumsal eylemlerin patlamasına sebep oluyor... Evet TV karşısında sadece egemen güçlerin yüksek sesli yalanlarını kendi kafalarında "Gerçek" olarak donduranlar çoğunlukta olabilir... Ama doğanın akışı öyle değil... Bu toplumun baraj üretmekle övünen yöneticileri, toplumsal barajlarında enerjisini hesaba katmak zorundadırlar...

Gözlerinizi açmak için barajların patlamasını beklemeyin!

Yoksa daha Anayasanız daha anasından doğmadan ölüme mahkum olabilir.

Mehmet Halil

Anahtarsız açılır mı kapılar?

Ampul var, ampulçük var... 40 Watlık olanı var 1000 Watlık olanı var... Kandil var projektör var. Projektörün ışığında kandili aramak güneşli havada yıldız aramaya benziyor. Ateş böcekleri gündüz görülmüyor. Güneş de doğudan doğuyor. Uykuyu sevenler şafak vaktini göremiyor. Akşamdan akşama gün batımı seyretmeye çıkıyorlar... İçinde ışığı olmayanların dışarıdan gelen ışıkla gözleri kamaşıyor, aydınlıktan rahatsız oluyorlar... Onun için de ortalığın kararmasını bekliyorlar... Alavere dalavere böyle zamanda daha verimli oluyor... Produktivite merkezleri böyle uygun görüyor. Alavere dalavere çok laf ister, laf uzadıkça daha kolay gizlenir gerçekler... Laf ebeleri önemlidir bu yüzden... Öyle eski kadılar mı var şimdi? Hik deyicilere veriyorlar dolu keseyi... Ama öyle zamanlar oluyor ki laf ebeleri bile şok oluyor gerçekler karşısında. Konuşmıyorlar o zaman dilleri tutuluyor da... İşte o zaman arkalarıyla konuşuyorlar... Öyle hissediliyor pis kokular... Projektörler altlarındaki zemini aydınlatmıyorlar da o nedenle kötülüğü aramaları hep uzaklarda oluyor. Hocalarımız geniş çaplı olduklarından, üç beş kişiyle uğraşmıyorlar. Ayaklarının bağına bağlamadan dünyanın öbür ucuna şut çekmeye hazırlanıyorlar, ama öbür ayak bağcıklara bastığından kendi etraflarında dönmek zorunda kalıyorlar... Ahhhh! şemsiye tutucu olduğu gibi bir de bağlardan sorumlu bir uşak olsaydı, görürlerdi günlerini... Hedefi on ikiden vururlardı. Eğilmeyi öğrenememiş bir milletinde oluyormuş, olumsuz tarafları... Bir gün gelecek o da düzülecek, IMF fizik tedavi için geliyor, ama, biraz ihtiyaç var zamana... eğilmenin de bin bir çeşidi var... Yine de ders derstir insanoğlu elektriği, kömürü, odunu bulamayınca tezekle yetinir... Merkezkaç kuvvetiyle çalışan her ne olursa olsun, sorununu, kendi istediği gibi çözemez...
"Aşağıda olanlar hep yukarıya bakarlar, yukarıda olanlar ise aşağıya..." Bir de başkalarının omuzları üstünden yukarıya bakılıyorsa işte o zaman ders verme sırası gelir o omuzlara...

Barış ve savaş, ölümle hayat gibi, her biri kapalı iki kutu ve her kutunun anahtarı diğerinin içinde...
Yan yana gelmeden nasıl geçireceksin eline?

Mehmet Halil

Anam...

Dikenli hayatının içinde
Bir umut, bir çiçektim ben
Bütün açılara meydan okudun
Beni doğururken.

gonca gül gibi kolladın
Kendini hiç düşünmedin Hayatla dögüşürken
aslan gibi kükredin Beni büyütürken

Anam benim

Kendi açlığını
belli etmeden
dişini ve
memelerini sıkıp
beni besleyen

yediği her darbeye
Teselli için sebep bulan,
Ödül almış gibi
Taaa! Derinden
Şükreden,

Anam benim

Bütün sıkıntılara,
Yoksulluklara
Göğsünü siper ettin.
bir kaya gibi direndin

Babamın şekil vermek için
Salladığı her salvosunda
Bir örs gibi sırtımı dayadığım.
Çakır gözlü

Anam benim

Yarım asır dile kolay anam
Saatler bile duruyor zaman zaman
Sen hiç durmadın
Dik tut başını
Sil göz yaşını
Sana da cennette yer yoksa anam
Cennetin de
anasını....

Mehmet Halil

Anarşistlik

Her yerde hiyerarşi
Dar yollardaki
Araç trafiği gibi
Öndeki izin vermeyince
Geçemez arkadaki...

Zorunluluklardan sonraki gebelik
Ve piç doğan çocuklar gibi
Masumdur anarşistlik
Suçlu ve güçlü aklar kendini
Ama bilir, kendindedir ibnelik.

Mehmet Halil

Anılardan bir parça...

Necip Fazıl'a bir gönül borcu... ölüm yıldönümünde.

-Anılardan bir parça-

dünyanın sarsıldığı yıllardı
gençler frenlenemiyor
gelenekçiler telaşlı.
Hatırladın mı üstat
Altmış yedili, sekizli yıllardı.
Devrim aleyhine
Konferans veriyordun
Suriye'den kaçanlarla
gençlere adam olun diyordun
dalga geçenlere bol bol
pasaport kesiyordun Moskova'ya

Ve ülkeyi sokmak için düzene
Ahlak dersi veriyordun
Karabük'te işçilere.
Gençleri, geleneklere
bağlamak için örgütlüyordun
itaat etmeyenlere karşı,
askerlerini kışkırtıyordun.
İşte ben!
İtaat etmeyenlerden

Dünya çalkalanıyordu.
asker millet geleneğiyle
yaşa göre terfi dağıtılıyor,
hıyerarşi korunmak isteniyor,
Gençlerden itaat isteniyordu.
Ama itaatsizlik
anti emperyalist
gösterilerle yükseliyordu.

Önünde bir bardak su
Parmakların arasında sigara
Üniversiteli genç kızlar
Çıplak dolaşüyor
büyük tanımıyor
Büyüklerin yanında
Bacak bacak üstüne atıp
Sigara içiyor diyordun.
Bir taraftan da
sigaranı tütürüyordun.

İşte tam önünde oturan
Önce utanıp ayağını indiren,
Saygıyla saygısızlık arasında bocalayan
Sonra anladım ki o saygı değildi kastedilen
Sen gözlerime bakıyordun

İpleri eline almak istiyordun.
Yerimden kalkıp
Gayet saygılı bir şekilde
Elindeki sigarayı alıp
Önündeki bardakta söndüren
İşte o saygısızım ben.
geleneklerin iplerini kesen.

Paniğe kapıldın
Askerlerine 'bu ne? ' diyordu bakışın
Sanki bomba düşmüştü karargaha
Terbiyeyi sizden öğrenen
Terbiyeli askerler fırladı ayağa
Ben salonu terk ederken
askerlerin ardımdan koşuyordu
İşte o zaman öğrendim sizden
Adam dövmenin terbiye olduğunu.

Suriye'den kaçan iş adamları
Altı fabrikamdan birini
Altı arabamdan birini bıraktılar
diğerlerini aldılar diye ağlıyordu
"darbeden önce milliyetçiler yardım isterken
baştan savmak için üç beş kuruş verirdim.
Şimdi niye bir arabamı vermedim,
niye bir fabrikamı milliyetçilere vermedim,
diye pişmanım
Şimdi komünistler hepsini elimden aldı,
pişmanım" diyordu.
"ben ettim bakın bu hallere düştüm
siz etmeyin benim durumuma düşmeyin
milliyetçilere yardım edin,
sonra pişman olmayın diyordu"
yani kar zarar hesabı yapıyordu.

İşte üstat, sen!
bunları dinlerken
dudakların arasında
dişlerin -tek tek de olsa -
leblebi gibi parlıyordu.

Milliyetçiliği parayla ölçüyordunuz
Siz konuşmalardan mutlu
Kürsüde kasılarak
milliyetçilere yapılacak
yardımları hesaplıyordunuz.

salonda beş yüze yakın milliyetçi namzet
işte orada kendi nezdinde
milliyetçiliğe tokatı atan
namzetler arasındaki
işte ben, o memet...

sen yardım dileniyordun
ilerlemiş yaşınla.
ben halkımı savunuyordum.
gençlik ateşimle
ve inancımle,
sen milliyetçilik adına
sınır tanımayan iş adamlarına
ülkeyi pazarlıyordun
ben beğenmediğin gençlik olarak
karşı çıkıyordum.

işte senin "büyüklüğün" orada
çok pazarlamacı yetiştirdin
milliyetçilik adına
ben ise ülkeye layık değildim
pazarlamayı
bir türlü öğrenemedim.

Üstündeki selvi gibi
ülkede "milliyetçilik"
Yükseldi de yülseldi.
Öyle ki...
O zaman sloganın "küçük Amerika olmağı"
Şimdi "Küçük Amerika" olmak yetmedi.
Büyük Amerika'yı seçtik
moda oldu her şeyin ithali
milliyetçilik de ithal şimdi.
Zulaya indirdik milli devleti.

Mehmet Halil

25 mayıs1983 ölüm yıldönümü

Mehmet Halil

Anıt Kabir'de diz dövmeleer

Emperyalizme karşı şavaştın,
Güzel yurdumuzu kurtardın.
Ama! tohumlarını da ektin,
Suladın, çapaladın, kolladın.
Kale gibi karşımıza diktin.

Sevdiği şeyden nefret ettiği gibi,
İnsan, nefret ettiği şeyi severmiş.
Maksadın bunu ispat etmek miş?
Buyur, işte! rakın bile zehirlendi.
Paranın gücü, insanlığı yendi.

Tek yürekle peşinden gelen halk,
Zafere ne kadar da sevinmişti...
Unutulmuş peşinden koşan halk
Şöyle başını kaldırıp ta bir bak,
Egemenlik kimin elinde şimdi.?

Mandacılık, tartışılırken o günlerde
genç biri, "tam bağımsızlık" dedi.
Düşünceye evet denildi oybirliğiyle
garantisi boğuldu, Karadeniz'de
Torunları zincirli hapishanelerde.

Koku alma duyguların bitmiş.
şu anason, bıyıklarına sinmiş,
birbirine karışmış kokular.
Parmağın da nasırlıymış anlaşılan,
bozuk çıktı seçtiğın kavunlar?

Emperyalizmin boyunduruğu sıktı yine,
Kıldan ince şimdi, eğilen boyunlar
İnim, inim! inliyor vatandaşlar.
Hadi kalk, önce sen dizlerini döv de,
Suçun sende olduğunu anlamasınlar.

Mehmet Halil

Anla

Yedi düvele kök söktürmüş imparatorluğun torunları olarak
Çıkıyoruz dünya meydanlarına ŞAMPİYONLUK için çırılçıplak
Bütün dünyanın beyin takımına, avans vererek güvenle
Çıktık kaçık nalınla meydan okuyarak göt takımıyla...
Şustu bütün dünya, yılan görmüş kurbağa gibi...
Beyin kaybetti tarih yazılıyor iman ve imamla.
İşte kör gözlere sokuldu ileri demokrasi
On yılda nereden nereye artık anla...

Mehmet Halil

Anlam

Cep telefonum çaldı. Baktım, kardeşim. Dinledim. Dinlerken beynimden vurulmuş gibi oldum, ses kesildiği halde telefon kulağımda, anlamsız yürüyüp duruyorum. Bir araba kornasıyla kendime geldim.

Düşünmeye başladım...

Babamın her söylediğinin doğru olduğuna inanacak yaşlardaydım. Söylediklerini yapmak adeta beni babamın gücüne kavuşturuyordu. Her sözü benim için ayet gibiydi. Bana göre önemli sözlerini tekrarlar dururdum.

Bahçede çalışıyorduk, ekip yetiştirdiklerimizi pazara götürüp satıyorduk. Biz 'Hıyar' diyorduk. Okuldaki kitaplarda 'Hıyar' yazıyordu. Ama pazarda 'salatalık' diyorlardı... Bir gün babama sordum:

Bir arkadaşım bir gün pazarı dolaşırken bana, 'param yok Memet canım incir istiyor bir kilo alda yiyelim!' dedi. Önünde durduğumuz tezgahta satıcı olarak bir kız vardı. Yanaşıp 'Bir kilo icir ver' dedim. Anında kafama terazinin kefesini indirdi. Anlam veremedim, ama arkadaşlarım gülüyorlardı. Meğer 'Yemiş' demek gerekiyormuş... İncir demek ayıpmış, hala nedenini öğrenemedim. Ben 'ama kitaplarda bunun adı 'incir' diyorum. Burada kitap sökmez, burada onun adı 'Yemiş' dediler. Artık hiç unuttur muyum bunu...

Bahçede hıyarların arasında dolaşırken; Baba, 'Bu hıyar mı, salatalık mı?' diye sorduğumda, Fark etmez oğlum 'Ha Hasan kel, ha kel Hasan' demişti...

Ha kel Hasan, ha Hasan kel...

Ha kel Memed, ha Memed kel...

Ha mavi gökyüzü, ha gökyüzü mavi...

Ha boyalı ev, ha evli boya...

Ha semeri koyduktan sonra ata binmişim, ha ata bindikten sonra semeri koymuşum...

Hiç düşünmeden çoğaltıp dururdum benzerlerini...

Bir gün babamla caddede giderken, kışının üstüne oturmuş dimdik ve ciddi ciddi etrafı gözleyen köpeği görünce, 'Şu asaletе bak komiser gibi duruyor' dedi, babam...

Dikkatli baktım köpeğe öyle ki, babam söylemese aynı şeyi ben söyleyecekmişim gibi geldi bana, benzetme cuk oturmuştu, çok hoşuma gitti. Benden önce davrandığı için içimden kızdım bile...

Sanki söz ustası olacaktım, keşke babamdan önce ben söyleseydim... Ondan sonra gözlerim onun benzerlerini aramaya başladı.

Bir gün 4-5 arkadaş, karakolun önünden geçerken, arkadaşlarımla arasında akıllı çocuk diyecekler zannettim ve kapının önünde duran nöbetçi polise, 'Şu asaletе bak köpek gibi duruyor' dedim.

İşte o zaman kıyamet koptu. Çeneye bir yumruk, kafaya göze coplar, bir saat sonra kendine geldiğinde karanlık bir odadaydım. Ne oldu, neredeyim ben?

Arkadaşlarım konuşmaya başladı, 'hah uyandı', 'hadi komiserе haber verelim', 'bizim ifademizi alıp bırakacaklarmış', 'haber verelim de babam duymadan çıkalım...' Biri kapıya vurdu...

- Ne var lan fırlatma...

- Memet uyandı komiserim...

- İyi tamam...

Biraz sonra komiserin odasına gittiklerinde uzun süren sorgulamadan sonra, arkadaşları bırakılır, Mehmet bir hafta nezarete kalır. Ailesi ne yaptıysa çıkartmamıştır bir haftadan önce...

İşte ondan sonra "o, dev adam" küçülmeye başladı gözlerinde... Her sözünü sorgulamaya başladı ondan sonra, küçüldükçe küçüldü babası, her sorguladığında...

O sabah ölüm haberi geldiğinde, bütün anıları çörelendi beynine, şimdi 'küçüle küçüle yok oldu babam, yoksa benim yüzümden mi öldü? Babamı ben mi öldürdüm? "

Mehmet Halil

Anonsss

“Anneler çocuklarınızın ellerinden tutun,
Oyun oynamasınlar! ”
Çocuğu korumak adına konuşun,
Şimdiden itaate alışsınlar...

Düşünmeyi öğretmeyin çocuğa
Yakışmaz talim terbiye okuluna...

Aileden başlar eğitim
Ebeveynin bir uzantısı olarak çocuk
Sembölü olur geleneğin.
Bellek büzülmüş bir yumruk...

Düşünmeyi öğretmeyin çocuğa
Yakışmaz talim terbiye okuluna...

İtaate ailede hazırlanmış yavrucuk
Ezberle açılacak tomurcuk
Aıştır hazır gıdaya...

Çocukların ilk öğretmenleri aileleridir
Eğitimden şikayetçi olunur mu?
Bu kadar öğretmen bolluğunda?

Düşünürse kişilik kazanırmış
Kişnemeye başlar kişilik kazanırda
O zaman fazla mesai vermeli kırbaça...

Düşünmekle itaat, zıt iki kutup
Enerji doğar birbirine bağlanırsa
Enerji zararlıdır muhafazakarlığa...

Enerji zarar verir patlatırsa
Olmazın varsın enerji
O kadar ucuz değil trafo da...

Sorgulamanın virüsü merak
Aman! Meraklanmasın çocuk
Susturun! Ağzına memeyi dayayarak.

Düşünmeye başlarsa
Başlar soru sormaya
Soruyu da sorarsa
Çelişkiler çıkar ortaya.

Aman! Dikkatli olun haaaa...
Düşünce örs, soru çekiç olursa
Başlar kol aramaya...

İnsanı hayvandan ayıran meziyetler, düşünmek, oynamak, gülmek ve taklit
yeteneğidir...
Düşünmeyi öğrenirlerse, koyduğumuz sınırları aşarlar... Her sınır aşımı savaş sebebidir...

Do re mi fa sol la si do...

Boşuna mı çizildi izimler? Do (demokrasi) , Mi (militarizm) , Fa (faşizm) , Sol (Marksizm) La (lasizm- laiklik) , Si (Siyonizm) Do (tilkinin dönüp dolaşıp geleceği yer...)

Do si la sol fa mi re do...

Müziksiz olmuyor en derin acılarda bile...

Mehmet Halil

Aranmak suçü

Laf motor olursa peynir gemisine
Her yer demokrasi, demokrasi çok
Ama E-LEŞ-TİR-MEK yok
Sokaklarda gaz bedava
Zorla sokuluyor burunlara
Biber de eşantiyon yanında

Evlere girerken gaz
Yüzde otuz zamla
"Sokak özgürlük! "
Zorlanıyoruz sokaklara
Zorla dayatılıyor 'özgürlük'
Yanında eşantiyor siyasi körlük.

ER-KENE-KOR' la
ER-DOĞAN-KOR arasında
"Ne fark var" diye sorduk Neyzen Usta'ya
"Yumruk yine o yumruk bir tek el değışti" dedi
Aratıyormuş her devirde
Gelen gideni...

Mehmet Halil

Arılar ve ayılar

Her bölgesi ayrı güzel anadolum,
Dağ dağ, orman orman, çiçek çiçek.
Binlerce çiçek binlerce hayat,
Vızır, vızır, hayvan, insan, böcek.

Bütün bu güzelliğe, bir sille vurulmuş,
Bütün imkanlar, imkansız kılınmış,
Yüzyıllarca süren, bir hayat durmuş,
Tarihi çalınmış, insanları vurulmuş.

İnsanları arı gibi, petek yapmış, bal yapmış,
Her bölgesi petek gibi oyulmuş,
Böyle mi sürecektir bu hayat, hep böyle mi?
Arılar üretsindir de,
Hep ayılar yesindir diye mi?
Bütün bu gayret, bütün bu çaba,
Başkaları için mi?

Mehmet Halil

Arkadaşım A...'nın karısı

Arkadaşımın güzel karısı,
Öylesine çok düşkün kü çula çapuda
Her gün iki-üç saat ayırır
İşportacı tezgahlarına.
Evde nefes alacak yer kalmamış
Yani evin akciğerleri
Bütün dolaplar tıka-basa.

Beğendiğini almak rahatlatıyor
Pardon, almak için beğeniyor
O gün yeni bir şey almazsa
Kendini çıplak hissediyor.
Bir giydiğini bir daha giymemek
Hayır! Bu tabir çok anlamsız
Aldıklarının beşte birini ancak
Ancak giyebiliyor.

Farklı zamanlarda aynı elbiseyi
Tekrar tekrar alıyor
O kadar dolu ki bun'larla kafa
Ne alıp ne almadığını bilmiyor.
Ve çoğu giysiyi
Gözleri kirletiyor.
Gözle zina gibi
Giysilerinin kirletilmesi.
Onlar bir daha giyilir mi?

İşportacıdan aldıklarını,
Mağaza fiyatlarıyla tokuşturup
Bire üç kazandığını hesaplıyor
İşte o böyle
Hiç çalışmadan
Kocasından çok kazanıyor.
Zamanla çok kazandığına
O da çok inanmaya başlıyor
Çünkü kocası hep,
O kar hesabı yaptıkça,
Ciddi ciddi başını sallıyor.

Kadın kazanınca özgür olur
Bunu bilecek kadar okumuştur
Okumaktan çok da duymuştur.
Kocasından çok kazanan kadın
Neden özgür olmasın?

Gırtlığına kadar borçlanmış
Alacaklılar, icracılarla
Kapıya dayanmış.
Arkadaşım A...'nın
Ödeyecek gücü kalmamış
Kim ister beş parasız adamı
'Çok kazanan' karısı boşanmış.

“Kaybetmeden,
hiçbir şeyin değeri bilinmez”
işte şimdi,
kilise çanı gibi kafa
ötmeye başlamış ilk defa
barışalım diyormuş A...’ya.
“Bir musibet
Bin nasihatten iyidir” diyorlar ya...
Arkadaşımın karısı da
Okulu başarıyla bitirmiş,
Yeniden dönüyor iş başına.

Mehmet Halil

Arkadaşım Atıf Kışla

Herkesin kendini
kurtarmaya çalıştığı çağda
o kurtarmaya çalışırdı herkesi
Bu yüzden de çok sevilirdi.

Her işte büyük oynuyordu
Bu yüzden menzilin dışında olurdu hedefi
Menzile girecek kadar sabrı yoktu
Kuşatmalar yaptı ama, düşüremedi hiçbir kaleyi

ölü deniz olmadı, kükredi her zaman
beyaz köpükler eksilmezdi omuzlarından
Don Kişot gibi, feyz alırdı maceradan
o her maceraya gönüllü bir kervan.

Kervanlar hazırdır, her zaman yola
Ne direndi, ne erken dedi
trafikte katıldı o da,
kurbanlar kervanına.

bir ana
bir yeğen,
bir de oğul yanında.
yalnız da değildi giderken.

Mehmet Halil

Artık tam bağımsızız...

Atmış sekiz ruhuyla Türkiye solu,
Çıktı "Bağımsız Türkiye" için yola
Birbirinden bağımsızdı her grubu
Bağımsızlık içselleşmişti ruhunda

Öğütecek tanelere ulaşamayınca
Öğüttü kendini değirmen taşları
Zayıflayıp ezildi darbeler sonunda
Düğümlendi birbirine sorunları...

Putlaştırılan 'teknoloji çağında'
Devrim diye bağlandı fesbuğa
Otohapıs damgasını vurdu çağa
Umutlar bağlandı dış mihraklara...

Günlerimiz geçiyor har-gür-le
Artık mücadelemiz kendimizle
'Tam Bağımsız' olduk böylece
Devrim de olsun, kendi kendine.

Mehmet Halil

Asamız çiçek açtı

Ananın vurduğu yerde gül biter
Hocanın vurduğu yerde gül biter
Kocanın vurduğu yerde gül biter
Polisin vurduğu yerde gül biter
Hep vurdular başımıza...
GÜL bitti başımızda...

Mehmet Halil

Asansörün marifeti

Hiç düşünmezdim asansörde kalmayı
Bir hapishane, bir hücre gibi sanki
Düşünmek korkunçtu içindeyken arızayı
Titremem başlardı dizlerimdeki.

Güzel arkadaşım, sabah yolculuğundaki
"hadi seni kırmayayım bir çayını içeyim" dedi
beraber yürüdük, çalıştığım büroya
girdik asansöre, bakmadan arkaya.

Batar katta ayağım değmiş duvara
Asansör durunca, bastık alarmı
Ötmeye başladı alarm acı acı.
"ay! korkuyorum" diye sarıldı boynuma.

Bir cennetmiş bizim asansör
Sorumluluk duygusu kaplamış beni
Sen gözlerimdeki parlak ışığı gör
Bir elim boynunu tuttu, bir elim belini.

Beni sevmezler iş hanındaki görevliler
Yirmi dakika yardıma gelmediler
Bana sorarsan bir dakika bile olmadı
Ruhum ve gözlerim, bir türlü doymadı.

Buraya kadar her şey çok güzeldi ama
Kapı açılınca, kalabalık karşımızda
Güzelim, kendi adına günah çıkardı.
Ayyy! , "kocam duymasın! " diye kaçırdı.

Fal taşı gibi açılmış o kara gözleri
Sinirlerimi bozdu, şüpheyle bakan kapıcı
Handa, görülen değil, görülmeyen yayıldı.
Zamparaya çıkardılar, bu masumun adını.

Mehmet Halil

Askerlik

Avcı dedi ki "TEOG'dan iyisi olmaz"
Avlandık... Yenisi,
"TEOG'dan iyi olacak" dedi, Yılmaz
'İnandık'
Asker milletiz, şaka değil
Onbaşı "yat!" dedi yattık
"Kalk!" dedi kalktık
Askerlikten kurmaylık kalkınca
Tek kademe ve balıklama
Yönetiliyoruz onbaşıyla...
Hiyararşiye gerek kalmıyor
Hiyarlar düşük profilli olunca
Haberler elektronik tepeden tırnağa.

Mehmet Halil

Aslan ın aslan kılığı

İşkenceye eyvallah derler
Tecavüze eyvallah derler
Katillere eyvallah derler
Ama kürt devletine asla.

SS'e eyvallah derler
TT'ye eyvallah derler
BB'ye eyvallah derler
WQ harflerine asla...

Yalana eyvallah derler
Riyaya eyvallah derler
Yemini yutup geçerler
Doğruya geçit mi, asla.

Mehmet Halil

Aşık olunan geçmişimizden dersler... Bölüm 2

“Geçmiş geleceğin feneridir! ” derler ya... biz de geçmişten başlayalım, bu günümüzü aydınlığa çıkaracak kararları alırken...

Timur

Timur 1360'ta tahta çıktığında Moğol hanlıkları küçük parçalara bölünmüş, ortada Moğol imparatorluğu kalmamıştı. Cengiz soyundan gelen Hanlar, kuzey bozkırdaki bölgelerde birbirlerini yiyordu.

Moğollar, fethettikleri kültürlerle ayak uydurmuş büyük dinleri kabul etmiş, yerleşik nüfusları yönetmekte ustalaşmış, göçebe tebarlarının birçoğuyla karşılıklı evlilik bağları kurmuş ve onların konuşma dillerini kabul etmişlerdi.

Çağataylılar artık doğu ve batı olmak üzere ikiye ayrılmışlardı. Doğu Çağataylı hanlıkların batıda çıkarları vardı. Söz dinlemeyen batı hanlıklarını 'terbiye' etmek için hemen askeri güçlerini seferber ediyorlardı.

Timur 1370'in bu dünyasını kahredici bir güçle darmadağın etti.

En büyük kentlerin denetimi ve müdafasıyla, bürokratları aracılığıyla yerleşik toprakların vergilerini düzenleyip toplamakla ve sonraki seferleri için bu topraklardan topladığı askerleri kullanmakla ilgilendi. Kendi sınırları içinde de iktidarını sürdürebilirdi, ama, onun saltanatına karşı çıkan birçok yerleşik önder oldu. Güçlü ordusuyla küçüklerle baş etmek kolaydı. Büyükleri ise yenip ikinci defa fidye almakta hiçbir sakınca yoktu.

Fetihlerinin eşi görülmemiş hızı kapsamı konusunda, gerekli ideolojiyi Moğol İmparatorluğundan almıştı. Cengiz hanedanlığının sürmekte olan benzersiz karizmasından yararlanmayı da iyi bildi.

Kabul gören Moğol İmparatorluk geleneklerine göre, ancak Cengiz soyundan gelenler han ünvanını alıp hükümlerlik iddiasında bulunabiliyordu. Dolayısıyla Timur'un herhangi bir hanedan mensubiyetinin olmayışı, onun hükümdarlığının meşruiyeti önünde resmi bir engeldi.

Cengiz soyundan bir prensesle evlenerek güregen, yani kraliyet ailesinin güveyi ünvanını aldı.

Bunu da, Kendi kaderine hükmeden, hükümlerlik kariyerini Allah'ın inayetinin bir delili olarak gören bozkır geleneği, kişisel iktidarın meşruiyetini onayladı.

Eşsiz bir talihin sahibiydi ve böyle bir kişiye karşı çıkmak, Allah'ın iradesine karşı çıkmaktı.

* Nereden bilebilir ki bozkır halkı kavimlere zorla boyun eğdirdi, prensesi zorla sahiplendi...

Tüm başarısını ilahi müdahaleye borçlu olduğunu beyan edercesine işe sıfırdan koyulduğunun altını çizdi. Bozkır halkı, davar hırsızlığından İmparatorluğa yükselen bu mücivezi olaya, tanrının el attığına nasıl inanmasın?

Timur'un fetihleri, sadece kapsamı ve başarıları açısından değil, uyguladığı vahşet açısından da sıra dışıydı. Fethettiği ülkelerden pek azının yabancı bir ülke olduğu düşünülürken, bu daha da çarpıcıdır.

Timur'un yaşam hikayesinden fıskıran ve bizi en çok çarpan özellik, onun olağanüstü zekasıdır. O, her şeyden önce göçebe vatandaşlarının sadakatini kazanmayı ve sürdürmeyi bilmiş, son derece kaypak bir siyasi zeminde, hem iş görmeyi, hem de bu yapıyı dönüştürmeyi başarmış Dinden en çok fetihlerini haklı göstermek için yararlanmış... Şeyh Ahmet Yesevi Türbesini yaptırmış...

Oğullarını ve torunlarını memleketlerinde vali atamış ama güçlenmelerine de izin vermemiş...

Araştırmacılar, kabilelerin hem yapı hem de üyelik anlamında esnekliğini vurgularlar. Aşiretin tüm mensuplarının ona aynı derecede bağlı olmadığı açıktır; çoğu kabileden bir merkez bir de çeper mensupları vardır. Kendi içlerinde üyelik derecelendirmesi vardır. Yol, ezildiği için yoldur, bürokratlar patika, emekçiler otoyoldur.

Ulus siyasetinin kaypaklığı ve mensupları arasındaki ittifakların değişkenliği aşırıydı.

Hasımlarının çoğu bir noktada müttefikiydi... Birbirlerini iyi tanırlardı.

Kuvvetler denkse savaşa girilir, savaş en fazla iki gün sürer, uzarsa taraflardan biri kaçar. Savaş öyle son bulurdu. Bu suretle savaşlar yıllarca sürerdi...

Timur, Barlas kabilesi önderliğine ilk kez Moğol istilası sırasında soyundu. Timur'u kabilenin reisliğine getiren Moğol Hanı'ydı. Barlas ulusunun başsız kalırsa kargaşaya düşeceği korkusuyla verilen reisliği Timur aşiretin önderliğini ele geçirmek için fırsat olarak kullandı.

Sonra Moğol kabile reisi Barlas tekrar reisliği ele almak istediye de başaramadı. Timur bir Emir'in infazına hükmettiğinde, Ulus önderleri arasında yaygın olan bir usulle, suçluyu haksızlık etmiş olduğu birisine teslim eder. Böylece hem ceza ağır olur hem de elini kirletmemiş olurdu.

Güçlü ve tehlikeli olunca rakip çıkamaz, rakibin olmaması başarının önünü açar. Böylece siyaset meşgalesinin yerine fetih meşgalesini ikame etmiştir.

Çağatay Ulusu'nun yönetici sınıfı olan bu gurup kısa zaman içinde aileyle maiyet arasındaki karşılıklı evliliklerle pekişerek, kapalı ve kendini sürdürebilen bir sınıf haline aldı. Timur'un maiyetinden bir kısmı onun hısıımıydı. Diğerleri de onun varisleriyle evlenmeye devam ettiler.

Timur zamanında aynı aile ile karşılıklı kız alıp vermek gibi güçlü bir eğilim vardı ve bu Türk-Moğollar arasında da yaygın bir gelenektir.

*İkide bir aramızda yıllarca kız alıp verdik diyenler, 600 yıllık geleneklere sığınıyorlar... Bu yeni seçkinler Timur'un şahsına sadık ve buldukları yeri ona borçlu idiler.

*Borçlandırarak diyet ödeme zorunda bırakılmışlar.

Timur maiyetinin siyasetle uğraşmasını, kısmen onları sürekli seferden sefere koşturarak önledi.

Çağatay ulusu ordularının gerçekten ayrı bir bölümü, ya da prenslerin sahiden bağımsız aktörler olduğu sanılmamalıdır. Timur çeşitli yöntemlere başvurarak onların gücünü sınırladı.

İktidarına zarar verecek odakların gelişmesine olanak vermedi, bunu, hem kendini, hem de yandaşlarını Çağatay ulusu dışında sürekli meşgul tutacak bir fetihler savaşına girerek yaptı.

* şimdi basın kamuoyunu değişik haberlerle meşgul etmesi gibi...

Timur seferlerinde, ilerde tehdit oluşturabilecekleri ortadan kaldırmayı bilirdi.

Mensuplarının çoğunu katlederek ortadan kaldırıyordu.

Timur'un piyadelerinin tümü kısa vadeli kullanım için toplanmış köylülerden ibaret değildi. Piyadelerin çoğu yayalardan oluşurdu. Yayalar savaşlarda tabansızlık (ağır yürümek) ettikleri için hakim karşısına çıkarılırdı. Verilen cezalar, her birinin 50 veya 100 at tedarik etme cezasıydı. Yani dolaylı olarak at hırsızlığına zorlanmış oluyorlardı.

* Bunu beceremeyenleri akibeti belirsizdi... Timur'a karşı konulamazdı, öyleyse itaat akıl karıydı...

Timur, maiyetine, halkın ödeyemeyeceği kadar ağır yükler altına sokmasına izin vermekle kalmıyor, zaman zaman onları buna teşvik ediyordu.

Timur, yolsuzluğu teşvik ettiği su götürmeyen, görevlilerin hükümdara son derece ağır hediyeler sunması biçimindeki Moğol geleneğini de devam ettirdi.

Ama bu haraçlarla ilgili, gerektiğinde birini idam da ettiriyordu.

Yerleşik bürokratların yerel halkı arkasına alarak güç elde etmelerinin önüne de böyle geçiyordu.

"Çizgiyi aşan" bürokrati halkın gözü önünde cellata vererek cezalandıran Timur, böylece tebasının hakkını arayan kişi rolüne giriyordu.

Herhangi bir kişiye, büyük bir güç tanımak hiç akıl karı değildi.

Timur'un yakın aile çevresi dışında, hem toprağı hem de büyük ihtiyat bölüklerini denetleyen ancak bir-iki kişi vardı. Bağımsız kuvvete sahip bir sınıf yaratmak, daha da

tehlikeliydi.

Timur, maiyetindekileri ödüllendirirken, onları hükümdarlık topraklarının denetimine imkan veren mevkilere getirmeyerek bağımsızlık kazanma fırsatlarının önünü kesiyordu.

Bozkır hükümdarlık töresince devlet bir ölçüde yönetici soyun ortak mülküydü.

O her türlü imkanı kendi kişisel gücünü pekiştirmede kullandı. Bu, hükümdarın tüm tebasını denetlemek ve önemli tüm işleri kendi eline tutmak üzere her türlü oynamayı yapabilmesi için tasarlanmış bir sistemdi.

Timur, Kadife kaleyi de, mancınıkla kale içine kesik insan başları fırlatıp kale içindeki insanları şok ederek fethetmiştir. (Börklüce - Bilge Umar)

Askeri makamlarla taşra makamları arasındaki ayırım, özellikle daha büyük bir önem kazanır.

Elinde kabile gücü olanları, kendi maiyetinin mensubu bile olsalar bu rütbelere yoksun bırakarak kurduğu yeni düzende kabilelerin bir yer edinmesine engel oldu ve onların bağımsız bir siyasi faaliyet odağı olarak güçlerini daha da törpüledi.

Timur'un iktidarı, kişileri ve gurupları birbirine karşı kullandığı bir idareydi.

Kaynaklar

2. Timur: Kitap yayınevi TİMURLENK (Beatrice Forbes Manz) Davar hırsızlığından İmparatorluğa...

Mehmet Halil

Aşık olunan geçmişimizden dersler... Bölüm 1

"Geçmiş geleceğin feneridir! " derler ya... biz de geçmişten başlayalım, bu günümüzü aydınlığa çıkaracak kararları alırken...

Büyük İskender

Bir kahramanın çocukluğuna dair bildik hikayeler olmadığında icat ediliyor.

İskender için de doğmadan önce "doğacak çocuğun aslan gibi hırslı ve cesur olacağı..." söylenmiş.

Aristoteles, İskender'in 13 yaşından itibaren çok daha kapsamlı bir eğitim almasını sağladı.

Dünya görüşü ve gerçekliğe bakış açısından ötürü Aristoteles, İskender için ideal bir eğitmendi.

Aristoteles, köleliğin sıradanlığı ve gerekliliğini ve kimi ırkların köle olmak için yaratıldığını öne sürer.

İmparatorluklarda adet olduğu üzere, kralı kral yapan, yeni rejimin ilk kurbanı oluyor.

Babasına düzenlenen suikaste İskender'in de parmağı olduğu söylentileri yayılmış...

İskender'i bu söylentilerden, cenaze sırasında da işlenen seri cinayetlerle kanıtları temizleyen ve İskender'e nefes aldırın Antipatros oldu. İskender sonra bu borcunu unutmadı.

334 yılında başlayan Makedon-Pers Savaşını verdikten sonra Antipatros'u kral naibi atadı. Parmenion ise, askeri hiyerarşinin en tepesinde yer aldı.

Yunanistan - Thebaili katliamında... 6 binden fazla insan katledildi... 30 bin esir...

Ganimet inanılmaz boyutta...

Troya savaşında 48-60 bin arasında askerle girilmiş... karşısındaki de aynı güçte olmalı...

İskender'in ordusu 50-100 bin kişilik oluyordu. Ordunun ve kullanılan hayvanların yiyeceği en önemli sorundu. Bu nedenler, savaşlarda hasat zamanı gözleniyordu. Hem ordusunun ihtiyacını karşılayacak, geriye kalan ne varsa yakılıp yıkılacak ki karşı taraf yiyecek sıkıntısı çekecek...

Kalan insanlar da zaten çoluk çocuk kılıçtan geçiriliyor... Kurtuluş yok...

Yolları üzerindeki tarlalarda hasat henüz yeni kaldırılmış olduğundan, iase subayları hasada el koyup köylüleri açlığa sürüklüyorlardı. "Bir kral kendini tehlikenin göbeğine atmaz."

Sermayenin kaynağı VAHŞET ve KAN. Tek hedef iktidar. Güç...

Kendinden önce gelen krallıkların vahşet ve kanından elde edilenlere kendi elde ettikleri de katılınca dünyanın serveti elinde toplanmış demek...

Bir Yunan için geçmiş, esas olarak iki savaştan, yani Troya ve Pers savaşlarından ibaretti.

Perslere karşı Pinaros kıyılarında kasım günü 100 bin Pers askeri öldü... İsos çarpışması. Bronz ve dökme demirden çukur kaplar yapıp bunları kumla doldurup, kumu kor halinde mancınıklarla Makedonların üstüne attılar (Tyros savaşı)

Ortalığın nasıl bir kan gölüne döndüğünü anlayabilmek için şehir surları içinde 6 bin silahlı adamın katledildiğini bilmek yeterlidir. Acımasız katliamdan kurtulan 2 bin savunmacı sahil boyunca çarmıha gerilmiştir.

- İskender, düşmanının gözüpekliği karşısında gösterdiği saygısına rağmen, "Düşündüğün gibi can vermeyeceksin, bir mahkum için düşünülebiyecek her şey gelecek başına" dedi.

- Batis, korkusuz ve kendinden emin bir ifadeyle kralı süzdü. Tehditlere rağmen ağzını açmadı.

- İskender bağırdı, "görüyor musun nasıl da inatla susuyor? Diz bile çökmedi! Ağzından tek yalvarma sözü çıkmadı. Ama ben onun sessizliğini nasıl bozacağımı biliyorum.

Henüz daha yaşıyorken, Batis'in topuklarından delinerek ip geçirildi, savaş arasına

koşulu atlar onu şehrin etrafında sürüklediler...

Burada İskender'in yaşamını tümüyle değiştirecek bir şey oldu. İskender'i içeriye kabul eden rahip, onu açıkça tanrının oğlu olarak selamladı. Mısır gelenekleri uyarınca bu, sadece hükümdarın doğrudan doğruya Ra'nın oğlu olarak kabul edildiği fravunlara verilen bir ünvanıdır. Oysa İskender, ahalinin gözleri önünde bu üslupla selamlanmış olmanın verdiği şaşkınlığı gizleyememişti...

İskender Tyros'u kuşattığı sırada Dareios ona ikinci bir mektup gönderdi. Mektupta barış karşılığında toprak vererek ittifak öneriyordu.

Parmenion gibi kurmaylar, ele geçirilen toprakların yönetimine getirilecek yeterli sayıda Makedon olmadığından, daha fazla yerin fethedilmesinin sorundan başka bir şey getirmeyeceğini düşünüyordu.

İskender bütün bu yönetsel riskleri göze alıp Dareios'un mektubunu, "yeryüzünün iki güneşe, Asya'nın da iki krala dayanmaya gücü yetmez" diye yanıtladı.

Pers savaşında (Gaugamela'dan sonra verilen kayıplar; her iki tarafın ordusu 100 bin civarında, ama savaşta taraflar yol üzerindeki yerleşim yerlerini de kılıçtan geçirdikleri için, Arrhionos'un verdiği rakama göre 300 bin ölü olduğu, Diodoros'un rakamları da 90 bin beşyüz olarak geçer...

Curtius Rufus ise pers cephesinde 40 bin ölü olduğunu yazarlar..

Esagila: Mezopotamya dininde Babil'in büyük koruyucu tanrısıdır.

İskender Babil'e girmeden önce elçileriyle mesajını gönderir. Mesajında;

1. Esagila yeniden inşa edilecek ve Babilliler Esagila kasasına onda birlik ödemelerini yapabileceklerdir.

2. Askerler evlerinize girmeyeceklerdir.

Şehri fethetmek için iki şey yetmiştir. Biri tanrıları, ikincisi ise "Şehvete düşkündür!" diye bilinen kadınların güvenliği... (Şehvete düşkün olanların şehvetten korkusu...)

On üçüncü gün askerler Sikilla kapısından girip Esagila önünde diz çöktüler.

Ondördüncü günde tanrının önünde kurban kestiler. Onbeşinci günde İskender Babil'e girdi.

"Askerler evlerinize girmeyecek" ifadesi şehrin yağmalanmayacağına ve kışlaların şehir sakinlerinden uzak yere kurulacağı işaret ediyordu. Sokaktaki Babil'li için bu taahhüt güven vericiydi.

İskender 610 yılında Asurluları egemenliği altına aldıktan sonra Babil krallığının sınırlarını genişleten Kral Nabukadnezar'ın sarayında ikamet ediyordu.

Babil'liler Kral Nabukadnezar dönemini altın çağ olarak görüyorlar.

*Ölümlerden zarar gelmez, İskender de eski Babil kralına saygısını sunmuş, yüce gönüllü bir kral olma sözünü vermiş ve hatta adına geleneksel bir taç giyme merasimi düzenlenmiş...

"yeryüzündeki cennetin temel taşı" diye tanımlanan ve doruğunun göklere eriştiği söylenen doksan metre yüksekliğindeki "Babil Kulesine" ne de tırmanmış...

İskender Anadolu, Suriye ve Mısır'da kendisini, yerli halkı Pers zulmünden kurtaran kişi olarak tanıtmayı bilmişti.

*Artık buna karşı da düzenbaz tarihçiler aksini iddia edecek değiller ya...

Ege Denizi bölgesinin güvenliğinin sağlanması gibi stratejik değer taşıyan hedeflerine ulaşıldıktan sonra Makedon askerleri evlerine dönebileceklerini hesaplıyorlardı. Ama öyle olmadı ve ordudaki çoğu asker kendilerine sefer sırasında eşlik edecek kadın ya da kız arkadaş arayışına girdi.

Savaş zamanı kadınlar her türlü bedensel eziyetle yüzleşmek zorundadırlar.

Belki de en acı olanı, bedenlerine cebren sahip olunmasına karşın, tecavüze kendilerinin neden olduğu yönünde suçlamalarla karşı karşıya bırakılmış olmalarıdır.

İskender'in tarihçisi, Curtius Rufus da onlara bir darbe indirmekten geri kalmaz. *

İskender'i doğrulama adına...

"İskender'in şehirlerinden hiç birinde böylesine bir ahlaki çöküntü, böylesine bir ahlaki

yozaşmayla karşı karşıya kalınmamıştır. Ebeveynleri ve kocaları, rezaletin bedeli ödendiği surece çocukları ya da karılarının her önlerine gelenle hayvanca cinsel ilişkiye girmelerine ses çıkarmazlar. Orada yaşayan kadınlar, her ne kadar edepli giyinseler de katıldıkları içki âlemlerinde çabucak iç giysilerini çıkartırlar. Okuyucularımle paylaşmaktan utanç duyuyorum, ama Babil'li kadınlar bu sırada giderek daha da edepsizleşerek, sonunda bedenlerini örten en mahrem giysilerinden de kurtulurlar. Bu ahlaksızca davranışlar salt erkeklerle beraber olan fahişeler arasında yaygın değildir, eğlence olsun diye evli kadınlar ve genç kızlar da böyle davranırlar." Diye yazar.

Pers İmparatorluğunun yıkılışı, Girilemez sanılan Babil'e İskender'in girmesi bütün dünyayı titretmeye başladı... Savaşmanın yok olmakla aynı anlama geldiği o ortamda, güçsüzler için, göz göre göre yok olmaya gitmek yerine, yapılacak tek şeyin teslim olmak olduğu düşünce de yayılmaya başladı. Daha İskender şehirlere yanaşmadan mektuplar gönderiliyor, verilecek haraca razı oldukları bildiriliyordu. Başkaldıranın başı koparılıyor, ibret için şehirlerde dolaştırılıyordu. Böylece İskender Hindistan'da racaları da denetimi altına aldı...

İskender'in en önemli Pers kentini teslim alışıının ardından, hiç vakit geçirmeden ele geçirilen olağanüstü miktardaki altın ve gümüş, kaynaklara göre, 1040 ile 1200 ton arasında olduğu ve bunun o tarihe kadar elde edilen en büyük servet olduğu söylenmektedir.

Savaş esiri olarak aldığı Pers Kral'ı Dareios'un kızlarını sarayın yeni sahibi olarak bir saltanat düğününe hazırlanmaları için eski saraylarında bıraktı. Altı ay sonra da Susa ile evlendi.

Artık İskender'in gücünden korkan birçok kentte, alt düzeydeki komutanlar İskender'e karşı mücadeleye hazırlanan komutanlarına tuzak kurup kellelerini İskender'e götürerek, onun emrinde görevler alıp ölümden de kurtulmuş oluyorlardı. Böylece ihanet de masumlaşıyordu...

İskender, bugün Bend Şevar denilen bölgede Pers krallarından istedikleri geleneksel geçiş ücretini Makedonlardan da talep eden Uksii dağlılarına karşı bir sefer düzenledi. İskender ödemeyi bir gün sonra yapacağını söyleyerek onları denetimleri altında tuttukları vadide buluşmaya çağıldı. Gece olduğunda Makedon ordusunu kayalık bir geçitten geçirdi. Ay saat iki sıralarında battığı ve güneş de yediye doğru yükseldiğinden, askerler yolu meşalelerle aydınlatıyorlardı. Şafak sökerken girdikleri dağ köylerinde henüz yatağında uyuyan çoğu Uksii oracıkta öldürüldü.

Uksii'lerin kaderini paylaşmak istemeyen yerli halk hiçbir direniş gösteremedi.

Kaçabilen dağlara kaçtı, kaçamayanlar kılıçtan geçirildi.

Savaş hukukunun yazılı olmayan kaideleri uyarınca bir işgal ordusu tarafından istila edilen yerleşim yeri, teslim olmaya razı gösterirse orası yerle bir edilmezdi.

Garnizon komutanına göre şehrin yerle bir edilmekten kurtarılmasının tek yolu buydu.

Garnizon komutanı kenti, kendi elleriyle teslim ederse kurtarabileceğini düşünüyordu.

Ne var ki, bir şehri yağmalamak bütününü farklı algılanması gereken bir eylemdi.

Persopolis pers İmparatorluğunun başkentiydi. İskender Makedonlara bu şehrin bütün Asya'nın nefret yuvası olduğunu anlattı ve saraylara dokunmamak kaydıyla, yağmalamaları için şehri onlara devretti. Zenginlik ve refahta eşi benzeri görülmemiş bir şehirdi Persopolis.

Şehir sakinlerinin evleri de yıllar yılı ihtişam ve zenginliğin her türlüşünden payını almış, donatılmıştı. Makedonlar birbiriyle yarışircasına, karşılarına çıkan her erkeği kılıçtan geçirip evleri yağmalamaya koyuldular. Evlerin çoğu sıradan insanlara aitti. Açlıkları bir türlü dinmiyordu.

Kadınlar, savaş esirleri ve kölelerin hepsi, mücevherleri ve pahalı giysileriyle çekilip götürülüyor, tecavüz ediliyordu... * savaşlarda tecavüz Allahın emriydi... Erkeği baştan çıkaran onlar değil mi?

İskender bu katliama dur diyebilirdi. Persopolis'teki altın ve gümüş her askeri ihya edecek kadar boldu. Asya fatihinin asıl amacı olabildiğince fazla kent sakininin yok edilmesiydi.

Yiyecek stokları mevcut boğazları doyurmaya yetmeyecekti, dolayısıyla tek çözüm o boğazları kesip azaltmaktı.

İskender'in başarıları, o zamanın dalkavukları tarafından abartıldıkça İskenderin yeni fetih damarları kabarıyordu...

Antikçağda çocuk ölümleri çoktu... Ama o dönemin kaynakları bu konuda suskun kalmış, bir donanmanın denizdeki seyrini anlatmayı tercih etmişlerdir... Bu gün de aynı değil mi?

İskender'in çılgınlıklarına tepkiler de artıyordu. Makedon askerlerinin bir kısmını terhis edip bir kısmını pers askerlerinin oluşturduğu bir orduya katarken itirazlar yükseldi...

O zaman İskender'in hepsini kovması gerektiğini ve hatta sefere de babasıyla beraber çıkabileceğini söylediler...

İskender bunu duyduğunda yanındaki komutanla beraber konuşma yaptığı kürsüden kışkırtıcıların üstüne yürüdü... Liderlerinin ele geçirilmesini istedi, kimlerin yakalanması gerektiğini de söyledi. Sayıları on üçü bulan bu askerler idam edilmek üzere götürüldü. Askeri "mahkeme" toplandı. İskender bu kez, Abderalı filozof Anaksarkhos'un "bir hükümdarın yaptığı her şey, ne surette olursa olsun, doğrudur" sözlerini hatırlayarak, üzerinde çok düşünmeden ölüm cezasını onadı. Bu olay gerginliği daha da artırdı.

Bir gün İskender'in tekne gezisi sırasında bir alamet kendini gösterir. Şiddetli rüzgar, İskender'in taşımakta olduğu krallık tacını başından alıp götürür. Taç nehrin kıyısında eski bir kral mezarını çevreleyen sazlıklara takıldı. Bu hayra alamet değildi. Tayfalardan biri derhal suya atlayıp sazlıklardan tacı kurtardı, hem kolayca yüzebilmek, hem de ıslanmasını önlemek için tacı başına geçirdi. Tayfanın zahmetini İskender bir gümüşle ödüllendirdi. Ardından da krala ait bir tacı giydiği için kırbaçlandı. Ödül kırbacı birkaç misli karşılıyordu.

Babil'de mahkumları özgürlüğüne kavuşturma yetkisine sahip olanlar yalnızca Marduk Tapınağı Esagila'nın rahipleriydi, dolayısıyla tahta çıkıp oturan yabancıların gizemini çözecek anahtar da ellerinde.

Kehanetler Babil kralı ile ilgilendirildiğinden, Kaldaniler başlangıçta İskender'in kente uzak tutmaya çalışmışlardı. Filozoflar ise girmesini uygun gördüler.

Kaldanilerin başlangıçtaki uyarılarına uymayan kral şimdi pişmandı.

Kehanetlere göre 12 mayısta Kral ölecekti.

Krala körü körüne bağlı Kaldaniler, tedbiri elden bırakmazlar. 12 Mayıs tarihi geçene kadar, birini vekaleten kralın tahtına geçirmeye karar verirler. Bu durumda tahtından resmen feragat eden kral yerine ölüm cezasına çarptırılmış bir mahkum ya da zihinsel özürlü biri tahta oturtulur. Bu kişinin krallığı kehanetin gelip kendisini bulana dek sürüyordu. Olur da hayatta kalırsa, bu kez cellatlar tarafından işi bitiriliyordu.

Nihayet öyle de oldu. Bir mahkum Kral'ın kıyafetlerini ve tacını giyip tahta oturtuldu.

Kral hakkındaki kehanetin bozulması için bir süre sonra da idam edildi. Kara taşın üstündeki kara karıncayı gören tanrıyı aldatmak sadece o rahiplere mahsustu.

Yıllar süren askerlik artık askerler arasında huzursuzlukları artırıyor. Hayat onlar için iki ucu olan hançer gibiydi. İsyan olursa kurtuluş umudu vardı ama askerlikte kurtulacakları yok gibiydi. Fetihlerin sonu gelmiyordu. İskender bu huzursuzlukların önünü kesmek için artık her kuşatılan yerde, askerlere ödül olarak yağma yapmalarına da izin veriyordu... Askerler paraya ve kadına doyuyorlardı...

İskender korkusu bütün dünyayı sarsıyordu... Kendi tayfası da dahil...

1. Kaynak : Büyük İskender: Kitap yayınevi (Jona Lendering)

Mehmet Halil

Aşık olunan geçmişimizden dersler... Bölüm 4 düz yazı

Sonuç

Güçlüler ve güçsüzler arasındaki kırılma noktaları

İnsanlık tarihi mücadeleler tarihi sömürenler ve sömürülenlerin mücadelesinden başka bir şey değil... İlk çağlardan beri bu böyle... Medenileşmeyle hiçbir şey değişmedi mi? Elbette değişti... İnsanların çiğ et çiğ ot yemekten, onları pişirerek yemeyi öğrendiği gibi, iktidar mücadeleleri şekil değiştirdi ama aslında özünde bir değişiklik olmadı. Yine insanın içindeki iktidar olma hırsı ve azmi, aynen devam ediyor. İskender'den, Timur'dan ne farkı var şimdi ABD'nin 100 yılda yüzden fazla savaş çıkarıp milyonlarca insanın ölümüne sebep olan hırsı aynı hırs değil mi? İnsanlıktan yana değişen ne var? Dünyanın güzelliklerini sadece kendileri için yaratıldığını düşünen ve kendilerinden başkalarını yok saymaya, yok etmeye yönelik mücadelelerden başka ne var? O zamanlar ok ve kılıç vardı. Bu gün modern silahlar, gaz bombaları, uzaktan gözetleme cihazları, sinsice, haince öldürme planları...

Artık silaha yatırılan paranın insanlara yatırıldığı takdirde aç insan kalmayacağı bilindiği apaçık olduğu ve çok iyi bilindiği halde, silaha bu kadar yatırım yapmaları niye?

Kitlelerin uyanıp özgürce davranabilmelerini önleyebilmek için yapılan uyutucu uyuşturucu programlar niye?

Okuldan çok camiye ve onun yan ürünlerine yapılan yatırımlar niye? Gerçekten inandıkları için mi? Kendileri o eğitimi alıyorlar mı, çocuklarına aldırıyorlar mı? Dinin kurallarına kendileri uyuyorlar mı? Uymuyorsa inanmıyorlar demek, inanmıyorlarsa neden bu kadar yatırım? Çünkü iktidarda kalabilmeleri için kitlelerin uyuması, uyutulması gerekiyor... Uyanın birinin elinden ne malını alabilirsin ne de özgürlüğünü... Egemen güçler hiçbir zaman sömürülerinden vazgeçmek istemezler. Mücadele etmeden ve bunun için emekli güçler birleşmeden, güçlenmeden insanlık için ileri adım atılamayacak.

Değişen sadece geçmişte vahşice yapılan sömürü şimdi, aba altından sopa gösterilerek ve aldatılarak yapılmakta...

Osmanlıların kölelik düzeninden ücretli kölelik düzenine geçiş aşamasında, İngiltere (kapitalizmin il geliştiği ülke olarak) ile Osmanlılar arasında Osmanlıda köleliğin kaldırılması için defalarca sözleşmeler yapılmış sözleşmelere uyulmamış, köleliği sürdürebilmek için, yeni yollar denenmiş ve bu süreç 200 yıl sürmüş, böylece 1700'lerde başlayan köleliği kaldırma mücadelesi 1900'lere kadar sürmüş... Cumhuriyet döneminde bile gizli gizli köleliğin devam ettirildiği söylenir.

Yine 1963'ten bu yana AB' ile çeşitli anlaşmalar yapılır, ancak insan hakları, işçi hakları, çocuk hakları gibi sözleşmelere imza atılır, ama uygulamaya gelince değişen hiçbir şey olmaz.

Oysa aydın kesimlerin çoğunluğu batı hayranıdır, batılılaşmak için Avrupa kapılarında esas duruşa geçerler... Durum böyle olduğu halde uygulamalarda ayak uyduramayız onlara...

Demek ki, sözler değil adaleti ve demokrasiyi getirecek olan, Haklar için güçlü olarak dikilebilmekte esas olan...

Tüm dünya da, aynı sömürü düzeni içinde olduğuna göre, emperyalist güçlerin sözleşmelerine de güvenmek yanıltıcı... Ancak uluslar arası emek güçleriyle birlik ve dayanışma içinde, kendi mücadele güçlerimize güvenerek çözülebilecek sorunlarımız. Şimdiye kadarki deneylerimizden öğrendik ki, tatlı sözlerle bizim elimizdeki mücadele araçlarını almaya çalışıyorlar, ya da güç kullanarak... Ne zaman ki güç kaybettik, zayıf düştük o zaman imiğimizi sıkıyorlar.

Nasıl bir motorun silindirinde, pistonun alt ve üst ölü noktaları var, orada pistonun gücü sıfır olur, motorun diğer aksamaları hareketi desteklemediğinde ya da kendi atalet gücü olmazsa motor durur. Toplumsal hareketler de öyle... İktidarların tatlı sözleri, muhalefette iken demokrasi adına bol keseden atılan cilalı sözlere ne zaman aldandık, işte o aldandığımız noktalar motordaki ölü noktalar gibi, bizi zayıflatan noktalar...

Bugünlerde yine, seçimler arifesinde çözümcü ve barışçı görünme çabaları da öyle değil mi? Hiçbir yerde demokrasi insanlara hediye olarak verilmemiştir.

O kritik anı, o ince çizgiyi, ölü noktayı iyi değerlendirip (pistonun ölü noktası gibi) kullanarak, medyanın yalan bombardımanı altında gerçekmiş gibi beyinlere çakılarak sömürü devam ediyor... Hem de yüksekte düşen taşın ivmesi gibi artarak...

Egemen güçler her alanda ucuz işgücü peşinde koşuyor. Bunun için ırkçılık, din istismarı, militarizm, milliyetçilik her zamankinden daha diri tutuluyor...

Toplumları güçsüz duruma düşürüp, sonra da, çaresizliklerini, umut arayışlarını, yine onları kısıktırak yakalamak için kullanan güç sahipleri, o çaresizlikleri kendi çıkarları için kullanıyorlar... Zaten bunun için önceden çaresizliklerin temelini kendileri atıyorlar. Her insan değerini kendi gibi bilir (kötü niyetli karşını kötü niyetli bilir, iyi niyetli iyi niyetli bilir.)

İktidar hırsı olmayıp, sadece yaşamak, yaşayabilmek için çırpınan insanların anlayamadığı bu hırsı ve ardından gelecek hainliği, düşümedikleri için inandıkları tatlı sözlerin ardından gelecek felaketlerin kurbanı olmaları da fazla uzun sürmüyor. Bu bir gün bitecek mi? Hayır! Ezilen kitleler, kendileri bunu istemeden ve bunun için gereğini yapmadan, hiçbir zaman bitmez.

Dolaysıyla taviz vererek kurtulabilme, barış sağlama umutlarına kapılmak yanılı olacaktır.

İnsanlar tek tek üstesinden gelemeyecekleri işler için toplumsal örgütlenmeleri seçerler, ama o yarattıkları örgütlerin içinde bencil ve çıkarıcı azınlık, yönetime geçince, amaçları araç haline dönüştürüp, iktidarını sağlamlaştırmak ve zenginleşmek için her yolu hakkı olarak görebiliyor. Bu durumda kendi haklarını savunamayan kitleler o iktidarın dışlıleri arasında her gün küçülerek yok olmaya mahkum oluyor

İnsana nefrette aşılır, cesarete, ahlak da, sevgide... İnsan da toprak gibidir, ne ekersen onu biçersin... Doğuşta saf ve temiz olan insan daha sonra verilen eğitimle şekillenir.

"Çok sayıda yararlı şeyler üretebilmek için çok sayıda yarasız insan üretmek!" bu kapitalizmin felsefesi, her kapitalist ülkede olduğu gibi, ülkemizde de bilinçsiz, düşüncesiz, linç taburlarını oluşturmuştur. İrkçı, milliyetçi, militarist duygularla doldurulmuş, önyargılı kitlelerin kontrolü onları yetiştiren mihraklarca bile kontrol edilemez duruma gelebilir...

Egemen güçler elindeki güçlü iletişim araçları ile kitleleri sevgiyle de, hoşgörülle de eğitebilir nefretle kinle de eğitebilir... Eğer hem barıştan bahsediliyor hem de kitlelere nefret aşılanıyorsa burada iyi niyet değil, bir kurnazlık, bir hile vardır.

Yükseklere bakarken aşağıda olanları unutarak, gelecek daha büyük tehlikelere sürüklenmemelidir.

Toplumsal mücadelelerde tabanın tutum ve davranışları yönlendirilmeye açık, araştırma ve doğru olanı yakalama yeteneğinden çok, edindiği toplumsal kimliğin etkisinde kalarak davrandığı gerçeğini gözden kaçırmamalıdır

Taraflar hedef toplumu istekleri doğrultusunda hazırlar... Barış isteniyorsa barış istemi doğrultusunda, toplum yumuşatılarak barışa hazırlanır, savaş isteniyorsa savaşa hazırlama doğrultusunda duyguları beslenir... Gerilim artırılır.

Barış isteği dillendirilirken, savaşa hazırlanıyormuş gibi gerilimi artırıcı söylemler, bilinçsizce yada muhalefeti yumuşatma kaygıları ile yapılıyorsa, süreci olumsuz yönde etkiler, bu "kaş yaparken göz çıkarmaktır", Bilinçli olarak yapılıyorsa, dar boğazlardan geçici taktikler olarak görülüyorsa da, geleceği daha riskli bir döneme sokmaktan başka bir işlevi olamaz.

Samimi istekler, samimi uygulamalarla, taraflar arasında güveni artıracak yönde olmalı ki süreç sıkıntısız atlatılabilir...

Yine deneyler sonucu elde edilen şu söz geçerlidir. Bütün ülkelerin işçileri, emekçileri birleşin... Özgürlük sizin ellerinizde...

Mehmet Halil

Aşık olunan geçmişimizden dersler... Bölüm 3

“Geçmiş geleceğin feneridir! ” derler ya... biz de geçmişten başlayalım, bu günümüzü aydınlığa çıkaracak kararları alırken...

Savaş ve barış sorunu üzerine, Albert Einstein Sigmund Freud Yazışmaları'ndan özetler...

Bu gün Darwin'in sosyal darwinizm biçiminde çarpıtılmış evrim kuramıyla (Maltus) kapitalizmin egemen olduğu ülkelerin resmi devlet görüşlerinin temelini oluşturmaktadır.

Bir yargı organı, insanlardan oluşan bir kurumdur; kararlarını yürürlüğe koymak için elindeki güç ne denli az ise, o zaman, kararlarını daha çok hukuk dışı etkilere açık duruma getirme eğiliminde olabilecektir. (geçmişte kendisini yargılayan organların bu gün AKP elinde kendini yargılayanları yargılamaya başladığı gibi...) Bu durum, göz önünde bulundurulması gereken bir olgudur. Hukuk ve güç, ayrılmaz şekilde birbirine bağlıdır ve bir topluluk, kendi adalet idealine saygı gösterilmesini zorla sağlamak için elinde daha çok güç toplayabilirse, o zaman bir yargı organının kararı, bu toplumun adalet idealine yaklaşacaktır.

Bu gün yargı organlarına tartışmasız bir otorite sağlayacak ve kararlarının uygulanması için mutlak baş eğmeye zorlayabilecek bir devletler üstü örgüte sahip olmaktan çok uzaktır.

Egemen azınlık, özellikle okulları, basını ve genellikle de dinsel örgütleri elinde tutmaktadır. Bu araçlar aracılığıyla geniş kitlelerin duygularını baskı altına almakta ve yönetmekte, böylece onları iradesiz birer alet durumuna sokmaktadır.

Halkın geniş kesimi deneyimlerini yaşantıdan kazanmak yerine, basılı kağıt parçalarını ve resmi yayın organlarını daha kolay kavrama yollarını yeğlemektedir.

Hukuk ve kaba güç, bugün bizler için bir karşıtlıktır. Birinin ötekinden çıkararak geliştiğini kanıtlamak çok basittir...

Silah kullanımıyla birlikte, kaba kas gücünün yerini tinsel üstünlük almaya başladı; ama zarara uğrayan ve güçlerini yitiren bir bölümün, öne sürdüğü haklardan ve itirazlardan vazgeçmeye zorlanması, savaşın son amacı olarak kaldı. Buna en köklü şekilde, kaba güç karşıtını kesinlikle ortadan kaldırdığı, yani öldürdüğü zaman ulaşıldı. Bu durumun iki yararı vardı; birincisi, ölen kişi bir daha karşısına düşman olarak çıkmayacaktı; ikincisi, de, düşmanın yazgısı, ötekileri, ölen kişiyi örnek almaktan geri bırakacaktı.

Ayrıca düşmanın öldürülmesi, ileride değinilmesi gereken içtepisel bir yönsemeyi de tatmin etmektedir. Öldürme isteği, düşmanı ortadan kaldırmayıp yıldırarak yararlı hizmetlerde kullanma düşüncesine bir karşıtlık oluşturabilir. O zaman kaba güç düşmanı öldürmek yerine boyun eğdirmekle yetinecektir.

Topluluk yalnız eşit güçteki bireylerden oluştuğu surece, ilişkiler basittir.

Durum, topluluğun daha başlangıçta eşit güçte olmayan ögeleri, erkekleri ve kadınları, ana babaları ve çocukları, savaş sonunda efendiler ve kölelere dönüştüren, yengilerle yenik düşenleri kapsamıyla karmaşıklaşmaktadır. Topluluğun hukuk'u, giderek içlerindeki eşit olmayan güç ilişkilerinin dışavurumu durumuna gelmektedir. Yasalar egemen kişilerce kendileri için yapılacak ve boyunduruk altındakilere daha az hak tanınacaktır.

Hukukun başlangıçta kaba güç olduğu ve bu gün de kaba gücün desteğinden vazgeçilemeyeceği göz önüne alınmazsa, hasapta yanlışlıklar yapılmış olur.

Kanımıza göre insanın iki çeşit içtepisi bulunmaktadır. Biri platon'un adlandırdığı cinsel olanı... Diğerisi ise, saldırganlık içtepisi ya da tahrip içtepisi ortak başlığı altında topladığımız, tahrip etmek ve öldürmek isteyen türden. Gördüğünüz gibi tüm bunlar, çok iyi bilinen sevgi ile nefret karşıtlığının teorik açıklamalarından başka bir şey değildir bu karşıtlık, belki de çekme ve itme kutuplaşmasıyla doğuştan bir ilişkiyi sürdürmektedir.

İnsandaki saldırganlık eğilimini tümüyle ortadan kaldırmak değildir, bir savaş biçiminde

meydana çıkmaması için yönünü değiştirmek için uğraşılabilir.

Savaşı dolaylı olarak önlemenin öteki yolları, insanın aklına, unu görmeden önce aklıktan öldürecek kadar yavaş öğüten değirmenler geliyor.

Başkalarını acımasızca yok etmeye hazır devlet ve uluslar var oldukça, başkaları da savaş için silahlanmak zorundadırlar.

Probagandayla zehirlenmedikleri sürece, kitleler asla savaş düşkünü değildir. Biz kitlelere, probagandaya karşı bağışıklık kazandırmak zorundayız. Çocuklarımızı militarizme karşı aşılarken, onları pasifizim ruhu içinde yetiştirmeliyiz.

Okul kitapları savaşı övmekte, vahşeti gizlemektedir. Çocuklara nefret etmeyi öğretmeli öğretiyorlar. Biz nefret yerine sevgiyi savaş yerine barışı öğretmeliyiz.

Savaş için hiç direnmeden verdiğimiz kurbanları barış için de vermöeye hazır olmalıyız.

Kaynek...: düşünbil dergisi sayı: 32-33 Serol Teber Almanca asıllarından çeviren Oğuz Özügül

Mehmet Halil

At gözlüğünden kurtulup objektif olabilmek

Bir ramazanın ilk günleri, çalıştığım işyerinde (40 civarında büro elemanının çalıştığı bir işyeri) çaycıdan çay istedim. "Abi herkes oruçlu, çay içen yok, iki-üç kişi var diye çay demlemedim" dedi. Ama tuvalette tütün kokusu var. Ayrıca, bazı arkadaşların, avuçlarında gizli gizli içtiği sigara da görmüştüm. İki üç gün işyeri dışında, her birini ayrı ayrı yakalayıp, "yahu gel işyerine gitmeden bir çay içelim, işyerinde oruç tutanlara karşı ayıp oluyor" dedim. Hiç itiraz eden olmadı.

Daha sonra, işyerinde çaycıya "Ahmet efendi bu gün çaylar benden olacak çayı kaynat" dedim. Ahmet efendi gene, "abi içen olmaz çay ziyan olur." Deyince, "içen olmasa bile 20 çay parası benden" dedim ve parayı peşin verdim. Çaylar demlendi geldi. Önüne çay gelen sağa sola baktı. Sonra bana baktılar. "Oruçluyum!" dese ben biliyorum oruçlu olmadığını... İki üç kişi çayı alınca hepsi de çayları alıp içti... Herkes hem kendini hem çevresini kandırıyordu. Kendini kandırmak başlı başına bir sorun...

Aynı iş yerinde ramazan ayında "oruç tutuyoruz!" diye birbirini kandıran kişiler ne ise, bu gün de çevrelerinden çekinerek AKP'ye karşı olduğunu söylemekten korkanlar da aynısıdır. Hem kendini kandırıyolar hem de çevresindekileri... Ama hepsi de cesaretle "Ben bu saçmalıklara artık dayanamayacağım!" demiş olsa, istenmeyen adamdan kurtulmuş olacaklar. Yüzlerce insanın bir kişiden korkarak, o sandalyelerde milletin ahını almaktalar, işlenen suçlara ortak olmaktalar. Ama bir bir reisten memnun olmadığını söyleyenler bir gün hepsi birden bunu söyleyebilecek onur ve cesarete sahip olmaları halinde, tarihe bir kara leke olarak geçmekten kurtulmuş olurlar. Bu da hem kendileri hem de millet için hayırlı olur.

Mehmet Halil

At olacağız

Eşekliğe paydos deyip, at olacağız
At olup zalimi üstümüzden atacaz
Yelki atı olup, özgürlüğe koşacağız
Haydi 16 Nisan'da sandık başına
HAYIR! Diyelim referandumda
İzin vermeyelim kanlı savaşa...

Mehmet Halil

Ateş böceği olsak

Öyle anlaşılıyor ki,
En zor şey olmalı insanın kendini yönetmesi
Ve işin kolayına kaçıyor, insanların büyük bir kesimi
Teslim olup kendilerini yönetecek bir güce
Günde beş vakit
Eğiliyorlar o gücün önünde
Kimi yerden seçiyor gücü, kimi gökten
Ve bu seçim sonucunda,
Don gidiyor götten...

Ama dünya dönüyor istikrarlı bir biçimde
Ve değişiyor, geliyor, günden güne
Ezbercilerin zulmüne rağmen,
Direniyor bir avuç insan.
Zincirlere, zindanlara, ateşlere, giyotinlere,
Yağlı organlara rağmen,
Direniyor bir avuç insan.
Durduramıyor dünyanın dönüşünü, tarihin akışını hiç kimse...
Ve onlar,
Kanlı tarihin kara sayfaları arasında, bir ateş böceği gibi
Pırıl pırıllar.
En fazla:
Tarihin tekerleği önünde engel olanların ağzında
Kulaklarımızı çınlatan bir deyim var
"Ekmek yediğin tekneye sığma!"
Ve onların çoğu,
Bize bu dünyayı, yenileyip hediye edenlerin
Çektiği zulmü bilmiyorlar.
Belki de bilmek istemiyorlar
Kendi tembelliklerini aşmak istemiyorlar.
Keşke o ateş böceklerinden daha çok olsa
Kavuşurduk hiç kuşkusuz daha büyük aydınlığa...
Ama dünya zorbalарın yönetiminde
Zorbalar ustalaşmış karanlık işlerde
Hiç aydınlığı isterler mi?
Büyük bir öfke, büyük bir hınçla,
Saldırıyorlar ateş böceklerine
Susuyor rahatına düşkün olanlar da...
Ortalık karadıkça
Karanlık koyulaştıkça
Ateş böcekleri yalnız, ama yine de kayıtsız,
Devam ediyorlar yollarına
Açık hedef oluyor onlar da.
Eğer "ekmek yediğimiz tekneye sığmak istemiyorsak"
Kutsal bir görev olmalı ateş böceklerine sahip çıkmak,
Karanlık diye bir şey kalır mı?
Her birimiz ateş böceği olsak?

Mehmet Halil

Ateş Çemberi

1978 İHE inşaatında un silosuna düşüp boğulan Mehmet Güler anısına

ne kadar da mutluydun, işe girdim diye
Üstünden dağlar kalkmış,
Gözlerin pırıl pırıl,
bir otomobil farı gibiydi
bakarken, dimdik ileriye.

Sıcak, candan, fedakar,
Ne çabuk ısınmıştık sana,
Koşardın, her işe, tek başına.

İşe yeni giren işçilerin,
Deneme suresi denilen,
O ateş çemberinin içindeydin.

Diğerleri senden kıdemliydi.
Sana verirlerdi, en riskli işleri,
Kışlaya yeni girmiş, kıdemsiz asker gibi..

Un deposuna düşen, bir çatal anahtar için,
Deponun dibine indirildin.
Bir çatal anahtara, değiştirildin.

Sen yine de gülerek inmişsin,
Cesedini gördüğümde,
Gülücükler donmuştu yüzünde.

‘Ölenle ölünmez’ demişler,
üç çocukla geçinsin diye,
karına altı milyon vermişler.
Bir çatal anahtar parasına,
Defterini dürmüşler.

Sabah sekizde, silonun dibindeydin,
Saat on dörtte, toprağın dibinde.

Sendika, işveren ve işçiler,
Aynı oyunun içindeydiler.
İssız adada aç kalmış gibi,
İçlerinden birini yediler.

Mehmet Halil

Avrupa Kapılarında 3

Duraklarda tabelalar mostralık,
Pazarda manavda,
Tezgahın önündeki mostralık meyveler gibi...
Yolcu 'müsait bi yerde' der,
Şoför hemen indirir.
Yolcuya göre, söyleyiş tarzı değişir.
Kibar bir bayan,
'müsait bi yerde efendim'
bir başka dolmuşçu ise, 'müsait bi yerde salla'
ev kadını 'müsait bi yerde indiriver'
genç delikanlı, 'müsait bi yerde abi'
hepimiz şimdiden Fransız,
yani, yarı yarıya Avrupa'lı.
Müsait yerler, yolcuya göre.

Aklını şaşırmış bir yolcu,
-'kaptan yol ağzında indir' dedi.
Yarım Avrupa'lıyız ya artık
Konuşmasını bilmeyeni, kimse ciddiye almaz.
Şoför dalga geçerek, epeyce geç durdu.
Ellerinde ağır yükleri var yolcunun, haliyle sinirli.
-'ben yol ağzında dedim kardeşim! duymadın mı? '
-Hadi in hadi konuşma,
-'yol ağzı değil, müsait yer deyeceksin, hala öğrenemedin mi? '
tepesi atan yolcu
-'hay senin müsait yerini'
Şoför hazır, hemen fırlar yerinden.
Yaka paça birbirine girerler.

.....
derler ki, suçlu lügat mış.
Ve yine derler ki,
Türkçe sözler nereye çeksen
Oraya gidermiş.
Müsait yer kimine göre çok dar,
Kimine göre çok geniş,
Lastik gibi esnermiş.

Mehmet Halil

Aydınların suçu!

Bu ülkenin aydınları suçludur. Ne kadar ceza verilse azdır. Onlar savunma haklarını haksızları, katilleri, hırsızları soysuzları yerin dibine sokmak için kullanmışlardır ve bunu başarmışlardır. Ama sözün zaferi neyi hallediyor? İşte bu yüzden derin devlet bu kadar güçlenmiş ve haksızlıklar da bu kadar derine dalmışlardır. Yerin dibinde derin devletin güçlenmesinin sebebi hep o aydınlardır. Aydınlar sussalardı derine inmeye ne lüzum vardı. Faili meçhuller ortaya çıkar mıydı? O derin devlet bu kadar çok suç işlemişse, bu kadar kan denizini büyütmüşse ve o kan denizinde bu kadar rahatça yüzebilmeye alışmışsa hep bu aydınlar yüzündendir. Aydınlar bu suçlarını görülmez zannediyorlardı, çünkü onlar 'Allah'ın varlığını unutmuşlardı. Allah her şeyi görür ve hesabını sorar. Onun yeryüzünde elçileri var. Vahiy yoluyla hazırlanır iddianameler ve sonunda yüce divana çekilirler. Onlar yeryüzünü köpeksiz zannettiler ve değneksiz dolaşmak istediler, ama işte yanıldılar. Şimdi tutuklanıp sorgulanıyorlar.

Mehmet Halil

Ayet 667

Ulu tanrım, güçlü tanrım,
Çocukları sokaklara atma
Değiştir, alınlarındaki yazıyı
Onlar suçsuz, değil mi tanrım?
melek olarak göndermedin mi, onları dünyaya?

Hadi kullarını denersin
Meleklerden ne istersin?
Hadi göster mucizelerini
Yalnız ezmek için mi kullanır
Güçlüler, güçlerini?

Onlara
Büüklüğünü göster,
Onları aç, açık bırakma tanrım.
sıcak bir yuva, sıcak süt, bağışla ki
büüklüğüne inanayım.

Mehmet Halil

Ayıbımız

Kaplumbağalar sırtında taşır evini
O yükün altında sıçrayıp eğlenebilirler mi?
Doğuştan cezalandırılmışlar sanki...

Şeriat devletinde kadınlarımız:
Onlar da sırtında taşır cezaevlerini
Sanki bizim kaplumbağalarımız

F tipinde bir iki yıldız görebilir insan
Canı sıkıldığında, stres atmak için,
Usulüne uygun dövebilir gardiyan...

Güneş görmez vücutları
Yaşarlar D vitamini almadan
Sınırlı hareket alanları...

Hollanda ineklere uyguluyor
Bizim insanlara uyguladığımız kuralları
Onlardan iki üç kat süt alıyor.

Bu da sarsıyor bizim itibarımızı
Tanrının işi yok da
İneklerin alınına mı yazacak yazıyı?

Hollanda'nın yanına bırakmayız
Biz bu büyük ayıbı,
Kapıdan kovsalar, bacadan dalarız.

Mehmet Halil

Ayna Düz yazı

Her şeyin ters olduğu çağda, ben kendimi buluyorum aynada...

İnsanın akli, okumada, araştırmada değil de, cinsellikte ise, bu meraktandır. Merak gizlilikten kaynaklanır. Bilinen merak edilir mi? Bir insan dünyasını gizliyorsa o hayat merak edilir. Açıkta olan şeyi, kim merak eder?

İnsanın en zayıf tarafları yaşamak için beslenmesi, yani midesi ve yaşamın amacı olan haz duyguları...

Uyanık insanlar, yani insanı verimli topraklar gibi çıkarlarına alet etmek isteyenler, bu iki zayıf halkayı iyi yakalamışlar... İkisini de ellerinde sıkı sıkı tutuyorlar. Biri artı değer sömürüsü, diğeri haz duygularının en güçlü aracı cinsellik...

Bu iki hassas noktanın da zayıf noktaları var. Biri, midesel açlık, diğeri, cinsel açlık... Aç kalan yaşayabilmek içi saldırır. Yaşamın amacı olan haz duyguları için de insan o hazzı tatmak için elinden geleni yapacaktır.

Bu zayıf noktaları kullanmak için yüzyıllardır egemen güçler deneyim sahibi olmuşlar... İnsanı önce kuyuya atıp sonra çıkararak sevgisini kazanır gibi... Yani Nasrettin Hocanın Köylüye eşeğini kaybettirip buldurması gibi...

Önce aç bırakıyorlar sonra sadaka verip, iş verip sevgilerini kazanıyorlar. Cinsellik konusunda önce yasaklıyorlar, merakları körüklüyorlar. Merak olmayınca kim neyi niçin araştırarak? Söz konusu olan insanın doğal ihtiyacı... Cinsellik olunca, ölüm bile göze alınıyor...

O cinselliği kontrol altına alanlar da, çıkarları için alabildiğine kullanıyorlar, Kendileri harem kurarken diğerlerini hadım edebiliyorlar...

Bu konunun uzmanları, insanların yan yana yaşarken aralarında merak edilecek bir şey olmadığını görecekler ve haz duyguları kontrollerinden çıkıverecek... Örneklerini de Avrupa'da görüyorlar... Bu sömürü alanı kölelik kadar ilkel olsa bile, son ana kadar sömürmek isteyeceklerdir, istiyorlar... Neden ipleri ellerinden kaçırsınlar...

Yasaklayacaklar ki meraklar artırılsın... Ah keşke şu kapalı olanlarla açık olanlar arasında şu cinsellik konusundaki merakı ölçecek bir alet olsa...

Dilenciye para verirken bile kılık kıyafete göre para verilen bir ülkede namus neye göre ölçülür? Elbette PARA'ya göre... Dünya kopan kıyametler hep onun için değil mi?

Ayağında tabansız ayakkabılarla, yırtık pırtık kıyafetlerle bir makama dilekte bulunmaya çıkan bir insan, FAK-FUK-FON'dan yardım istemek için bile olsa, o kıyafetlerle, makama ve makamda oturana hakaret etmiş olur, kokar, görünüşü kokar sudan yeni çıkmış olsa bile... Öyle zor durumda olan biri yaşamak için gerektiğinde etini bile satar... Bu sistem insanları bu konuda kobay olarak çok kullanmıştır ve bu bilimsel bir gerçek haline gelmiştir... Onun için o yoksullara namussuz gözüyle bakmak onları şaşırtmaz...

Ama bir de, aynı yere kolunda dirseklerine kadar bilezik sıralı kokana bir bayan gelmiş olsun... Makamı işgal eden bay önünde simit gibi eğilir, çaylar kahveler ardı ardına dizilir. Yerine göre gönüller bir olabilir. Elektrikler ilk bakışta devreye girer, sensörlü lambalar gibi... Çeşmelerin suyu akmaya başlar. Mecburiyet zorlanma yoktur.

Gönüllülük vardır. Namus ortadadır. Yalanım varsa Süslü Ayni Godoş'a sorun.

Para olduktan sonra problem yoktur. Çağımız artık eski çağlardan çok farklıdır. Kalp nakli, Beyin ameliyatları, organ nakli o kadar kolaylaşmıştır ki, onların yanında şu bacak arısı nakli oyuncak gibi kalır. Böbrek alır gibi alırsın fakirin birinden namusunu, takarsın zenginin birine, fakir namussuz olur, zengin namuslu... Para olunca alınmayacak şey yoktur. Sık sık duyarsınız "Satın alınmayacak şey yoktur, belki, biraz fiyatı çöktür." Hani Sokrates'in "Bana bir manivela, bir destek verin, dünyayı yerinden oynatayım" demesi gibi... Bu bilimsel şeyler artık eskidi, yeni şeyler bulundu. Dünyayı oynatmak yerine namusu oynatmak gibi... Onun için eskilerle uğraşan yok.

Kum saati nasıl tersine dönerken, kumlar ses çıkarır, birbirine karışırsa bu gün olanlar da işte öyle...

Demokrasi ilerliyor, hem de öyle ilerliyor ki, araba atların önüne geçiyor...

Arkadan motorlu insan, pardon araba görmeyenler de buna şaşıyor...

İyi akşamlar şaşkınlara...

Mehmet Halil

Aynasızlar

Bütün duvarlar aynayla kaplanmış
Yaşlılar gelir mi oraya?
Adam amma da salakmış
Dikilmiş müşteri bekliyor kapıda...

Gençler ya işte ya meyhanede
İhtiyarlar gider gençlerle yüzleşmeye
Zaten haftada bir-iki çıkarlar dışarıya
Gençleri görmek isterler karşılarında...

Ölümün yüzü de adı da soğuk
Kimse yüzleşmek istemez onunla
Ölümlle araya mesafe koyduk
Kimsenin hakkı yok, o arayı kapatmaya

Üç beş yüz görüp moral bulayım derken
Aynada bir ihtiyar karşılayacak seni
Vücudun titremeye başlayacak hemen
Oturmadan gideceksin, savurup lanetini.

İliklerimize işlemiş yalanlar, yalansız edemem
Yalan söylemediği için de aynaları sevmem...

Mehmet Halil

Ayrılık Türküsü

Aşkımlı beni ayrılıkla sınıadı
Başımı vurduğum taşlar kanadı
Yandıml! kül oldum, dostlar oynadı.
Yürek buna ne yapsın da dayansın

Ilık ılık dalga dalga damarım
Barut ile benzin ile dolarım
Nefes alsam, ateş olup yanarım.
Yürek buna ne yapsın da dayansın

Şimşek bile gözün gibi çarpamaz
Ateş değse senin kadar yakamaz
Balyoz bile senin kadar yıkamaz
Yürek buna ne yapsın da dayansın

Tütün gibi kıyım kıyım kıyıldım
Üzüm gibi pres pres sıkıldım.
Senin için hücrelere tıkıldım.
Yürek buna ne yapsın da dayansın

Ne söylese onun için köleyim,
Dünya gibi etrafında döneyim,
Mermer değil çelik değil yüreğim,
Yürek buna ne yapsın da dayansın.

Mehmet Halil

Azgın Ağa

Piramitler girmiş rüyasına
Zenginler devletin sırtında
Devlet yoksulların sırtında
İlerliyor doğudan batıya
Deve üstünde Azgın Ağa
Hakim olacak Orta Doğu'ya

İsterler mi keyifleri kaçsın?
Çakmasın yoksullar olayı
Kanı emilirken uyanmasın
Zararı yok,
Verim altında olsa da vasatın...
Yeter ki,
Keyfi kaçmasın Azgın Ağa'nın

İnsanlar vasatın üstünde olursa
Gölge düşer sistemin istikrarına
Saraya bağlanmış musluklara
Ağzını dayamış Azgın Ağa...
Nefes alır gibi kan içiyor
Analara diyor ki "kuluçkaya yatın"
Arkası kesilmesin bu kanın...

Taze kanın tiryakisi
Kan kesilince bozuluyor dengesi
Ve onun için erken sivrilenleri
Ve onun için ülkenin filizlerini
Yok ediyorlar hunharca,
Diyarbakır, Suruç, Ankara'da...
Uzun kalmak için sarayda...

Mehmet Halil

B alistik muayene

Bir kurşun düştü bir yere
Haber uçtu devlete
Olay yeri incelemesi ve
Başladı balistik muayene...

Üzerinde adres var mı?
Hedef çirkin mi güzel mi?
Çocuk mu, kadın mı, yaşlı mı?
Sivil mi, asker mi, terörist mi?

Tetikteki parmak izleri
Dost mu? Düşman mı?
Kurşunu iten güç
Barut mu? hava mı?

Kullanılması amaca uygun mu
Zarar mı veriyor amaca?
Bozulmak istenen kimin huzuru?
Detaylanıp gider araştırma...

Araştırmayı yapanlara göre
Hedefin menzili belirler kararı
Hedef yakına düşerse kahpe
Ötekileşmişe düşerse göktaş

Yetkililerin reçetesine göre
Demokrasi ilacı...
Zehirlenme hakkı ötekilere
Bizlere sınırsız kullanım hakkı...

Mehmet Halil

Babek Kimdir?

DÜŞÜN BİL dergisinin 28. sayısında çıkan Olcay Yılmaz ile Tuğrul Keskin sohbetinden kısa bir özetleme yapmak istiyorum. Kısaltma yaparken bazı cümleleri özünü kaybetmeden değiştireceğim...

Günümüze ulaşan bilgilerin çoğu şahların, sultanların belgelerinden kalma... "Tarihi zaferi kazananlar yazıyor", tabi kendi işine geldiği gibi yazıyor. Küfürnameler ve hakaretlerle süslü.

Babek de hakaretlerle süslü bir halk önderi. Deneylerimiz bize küfür ne kadar bol ise halk liderinin de o kadar güçlü ve dişli olduğunu söyler. Babek de hakkında çok şey söylenmiş biridir. Biz sadece Babek'e yakıştırılan 'piç' sözcüğünü ele alıp değerlendirme yapalım.

Osmanlı devletinin devşirmelerle yönetildiğini bilmeyen yoktur. Yine her savaşta, tecavüze uğrayan kadınların hesabı da tutulmaz... Yine kadınları dağa kaçırılıp tecavüz olayları günümüzde bile mevcuttur. Kaçıran erkekler olduğu halde, yine kaçırılan kadınlar namusu temizlemek için öldürülür. Yine de en fazla 'piç' sözcüğünün kullanıldığı bir coğrafyanın insanları olarak, o çocukların ne suçu var diye düşünmek sizlere ve bizlere kalmış...

Biz, Şah ve Sultanların söylediklerini bir tarafa bırakalım. Babek'in hayatına bakalım. Babek, Azerbeycan'da Erdebil yakınlarında yoksul bir aileden gelme İranlı bir Müslüman, Abdullah diye bir babadan değildir.

Baba Abdullah birkaç baş hayvandan elde ettiği yağı omzuna vurur, köylerde dolaşarak satıp geçimini sağlar. Bir gün Sabelan Dağları'ndan geçerken eşkıyaların hücumuna uğrar. Eşkıyalar onu hançerleyerek öldürür. Babek küçük yaşta annesiyle yalnız kalır. Annesi süt annelik yaparak geçimini sağlamaya başlamış. Babek de daha küçük yaşta çobanlık yapmak zorunda kalmış. Biraz büyüyünce hayatını kazanmak için yollara düşmüş. Tebriz'e varmış. 18 yaşına dek buralarda yaşamış.

Bundan sonraki hayatı halkların mücadele tarihinin bir parçası olmuş.

Babek Mazdeki'dir. Mazdek 3. ve 4. yıllarda çokça taraftarı olan ve kimilerince peygamber kabul edilen büyük bir devrimcidir. Düşüncesinin temelini mutlak eşitlikçilik oluşturur.

Mazdek eşitlikçidir Babek de mutlak eşitlikçidir. Babek'inde içinden geldiği Hürremlik tarikatı, çok bilgi olmasa da Mazdeki'dir.

Mazdekiliğin temel sözleri: "Mal ve altın sultanların değil, halkındır. Kimin ihtiyacı olursa bir diğerinin malından bunu karşılayabilmelidir. Biri tok yaşarken diğeri aç kalmamalıdır. Bütün insanların yaşamı eşit olmalıdır. Kadınlar da bu eşit hayatın bir parçasıdır.

İşte Babek bu inançla 23 yıl sultanlara şahlara karşı savaşmıştır. Hangi şah, hangi sultan böyle biri için güzel söz söyleyebilir? Eşitlik ve adaletin olduğu yerde hangi sultan, hangi şah ayakta kalabilir?

Babek eşit bir dünya kurmak için yılmadan savaşmış, ama sonunda yakalanmış...

Nizamülmülk, Siyasetname'sinde Babek'in yaşamının son saatlerine ilişkin şunları aktarıyor.

‘Mu’tesim, Babek’e ‘Ey haramzade, binlerce müslümanı öldürdün’ deyince, Babek cevap vermedi. Mu’tesim, el ve ayaklarının kesilmesini emretti. Elinin biri kesilince, Babek, diğer eliyle kesilen elinden akan kanı alıp yüzüne sürerek, yüzünü kıpkırmızı yaptı. Mu’tesim, ‘yine ne hile düşünüyorsun?’ dedi. Babek, ‘hiçbir şey yok.’ dedi. Mu’tesim, ‘Ne söylediklerini biliyorum’ dedi. Babek, ‘Benim el ve ayaklarımı keseceğinizi biliyorum, kanım aktıkça yüzüm sararacak. Yüzümü görenler korkudan sararmış demesinler diye bunu yaptım.’ dedi.

Bunun üzerine Mu’tesim, Boynuzları üzerinde yüzülmüş sığır derisi getirtti. Babek’i boynuzlar iki kulağının üstüne gelecek şekilde, içine koyup dikmelerini emretti. Bu postu darağacına astılar. Deri kurudukça, acılar içinde öldü Babek.

Halk unutmadı Babek’i

İnsanların gerçek kimlikleri hayatlarının son anlarında yazılıyor galiba...

Nice diktatörler, hayatları tehlikeye girince sapır sapır dökülüyorlar. Onların zalimlikleri dünyalıkları için... Son ana gelince, ya her şeyi döküyorlar ortaya, ya da hastalanıyorlar, unutuyorlar, hafızaları kayboluyor, yerlere kapanıyorlar.

Gerçek tarihi yazanlar ise korkusuzca son ana kadar direniyor...

Mehmet Halil

Bağış bağışlamış diktatörü

Darbenin gölgesinde yeşillenenler
Şimdi şikayet ediyor darbelerden
Büyük piyangodan başı dönenler
Okumaya başladı Mısır'ı tersinden.

Seçimle gelen seçimle gidecekmiş
Halk değil mi Mursi'yi gönderen?
Onu halktan başka biri mi seçmiş?
İzin mi istesinler yüce efendilerden?

Mehmet Halil

Bahar

İzmir'e bahar erken gelir.
İzmir'in çiçekleri güzeldir.
İzmirin çiçekleri kız,
Kızları çiçek gibidir.

bahar demek, çiçek demektir.
baharı saklar koynunda,
İzmir'in, binbir kokulu seraları,
İzmir'e bahar erken gelir.
Çingeneler koşturur baharı.

Mehmet Halil

Baharın güzelliği yetmiyor

Bahar havası var bu gün
Güneşini giyinmiş tabiat...
Yüzü gülüyor canlıların,
Bu gün bir başka hayat.

Ben de kendimi dışarı attım,
Okumayı yazmayı bıraktım.
Bindim otobüse bende,
merkezden uzaklaştım.

Biri bindi duraktan
Yardıma ihtiyacı vardı.
Elinden tuttum,
koltuğa oturttum.

Adam "notre dame"nin
kamburuna benziyordu.
Daha oturur oturmaz,
Ellerini açıp, dua'ya durdu.

"Allahım sen bizi, her türlü,
Beladan kazadan koru"
Ateş gibiydi gözü,
Otobüste sesi çınlıyordu.

Düşünmeye başladım derin, derin.
Irak'ta, Amerika'ya güvenen insanlara,
Ya da dünyadaki Statukoyu
savunan açlara benziyordu.

özürlüler kadrosundan,
Yeni girmiş belediyeye,
"tembeller, iş beğenmiyorlar" diye,
köpürüp kızılıyordu işsizlere.

düşünce bencilik denizine
en zayıflar bile
kral kesiliyor
biraz güçlenince.

Mehmet Halil

Bakıyoruz

Dersim dağları yanarken sessiz bakıyoruz...
Devlet mallarında payımız yok mu? Sessiz bakıyoruz...
Hayvancılık öldürülürken sessiz bakıyoruz...
Tarım öldürülürken sessiz bakıyoruz...
Hastaların ilaçları kesilirken sessiz bakıyoruz...
Fabrikalar bakılırken sessiz bakıyoruz...
Dışardan gelen hasta hayvanların etlerine sessiz kalıyoruz...
Eğitim alt-üst olduk, ses soluk çıkarmıyoruz...
Yüzde elli zamları neşe ile karşılıyoruz...
Şes çıkaranlar içeri tıkılırken sessiz kalıyoruz...
İş kazalarına, işçilerin fitratında ver denilirken susuyoruz...
Biz ne bok yiyoruz?
Tiyatro mu seyrediyoruz?
Bütün tiyatrolar kapanırken bu niye kapanmıyor?
Daha ne kadar bunları seyredeceğiz?
Sıra bize gelince ne bok yiyeceğiz?

Mehmet Halil

Bal yiyen bal kusar!

Şabah, öğlen, akşam
Önümüze sürülür
ulusal kahraman.

Doldur gırtlığına kadar
kusmuklar arasından
Doğar yeni bir vatan.

cüceler onunla gelir aşka
Her derde merhem
Akıldan başka...

Yapılacak ne kaldı
Bütün işler
Bir düğmeye bağlı.

Laiklik ve türban
En önemli konular
İşte bunlara kurban.

Mehmet Halil

Balonun üstüne kuluçkaya yattık!

Ağzı yırtıldı bre...
Yazık be spikere
Malta'ya bir gol attık
Tahrip gücü yüksek
Mayın patladı sandık.

Goooooooooooooooooool
"bir Türk dünyaya bedel"
sağol Nihat, sağooooool.
Malta, Manisa'ya bedel.
Goooooooooooooooooool.

Yediğimiz siyasi gollerin
Rövanşını kazandık sahada
gurur dolu balonla rahatladık.
Balonun üstünde kuluçkaya,
şahinlerin altında, ölmeye yattık.

Mehmet Halil

Başarılı mücadele

Toplumun yarısından fazlasını
Terörist ilan edeceksin...
Önemli terörün sıradanlaşması

Sıradan şeylere kim önem verir ki
Sükûneti bozan terör değil,
Terör içinde sükûnet bozacak dengeyi

Her şey birbirine bağlı gelişecek
Ne meclis, ne bakanlık, ne başkanlık
Ne de OHAL, her şey önemini yitirecek...

Artık idari makamlar, idare edebilmek için,
Dışardan terör ithal edecek,
İstikrar için başka çaresi kalmadı ekonominin

Ve işin 'güzel' tarafı
Şayısı da böyle artacak "evet" diyenlerin
Ömrü uzun sayılmaz
99 yamalı peygamber hırkası giyenlerin

Mehmet Halil

Başımıza gelenler

Ne güzeldi çocukluğumuz
Okula giderdik aydınlanmaya
Yeşiller arasında olurdu oyunumuz
Aıştık dı beyaz yakalık ve kurdele takmaya

Bu alışkanlıklar yaktı bizi...
Başımıza çiçek taktık, gül taktık
Büyüdükçe dövdük dizimizi
Gülen taktık, ağladık, anamızı ağlattık...

Mutluluk diye hayallerimiz vardı
Kara çarşaf vücudumuzu sardı
Hayallerimiz rüya oldu.
Çoğumuz daha uykudan uyanmadı...

Mehmet Halil

Başkan-ı Kebir

Biri var ki, "kendine gel" dedikçe kendinden geçiyor
Bin odalı saraylar yaptırıp, çeşmelerinden kan içiyor
Çok şey bildiğini zannediyor, ve yeniyi öğrenemiyor
Doğuya giden eşeğin sırtında, batıya serenat yakıyor.

Mehmet Halil

Başkanın iş adamlarına resti

Ekonomide ilk sıraları işgal ettik diye öğünmeyin beyler...
Biz işsizlikte ön sırada olmasaydık, ucuz işgücümüz olmazdı...
Ucuz işgücümüz olmasaydı, siz ekonomide önde olamazdınız...
Bizim diktatörlüğümüzü destekleyin, bizi eleştirmeyin...
Bizim acımasız terörümüz, baskılarımız olmasa,
Sizin imparatorluğunuz kaç para...

Mehmet Halil

Başlıksız

Mafya dedinmi biraz duracaksın.
"Ya paran, ya canın!"
Ya boyun eğersiniz bana
Ya ortalığı boyarım kana
elime geçirmişim imkanları
doldurabildiğim kadar dolduracağım ambarı
Benden başkası girmesin diye seçime
bütün muhalifleri atarım içeriye...
Yedi uçağım var
sayısız arabalar
arkamda jandarmalar
ayaklarım yere basmaz
kartal gibiyim
leşle beslenirim!

Mehmet Halil

Bayrak üzerine...

Hepimizin üzerinde bir kimliğimiz var. Bu kimlik bizi tanıtmak için. Biz kendimizi kime tanıtmaya ihtiyacı duyarız? Elbette bizi tanımayanlara... Bizi tanıyanlara kimlik göstermek ihtiyacı duyar mıyız? Kim evinde ailenin diğer fertlerine kimliğini gösterir? Var mı böyle bir şey? Öyle biri çıkarsa, şaşırıp birbirimize bakarız. Hatta hasta mı diye şüpheleniriz... Belki ilerde bu tür kişisel kimlikler bile banka işlemlerinden başka işe yaramayacaktır... Sadece bir insan kimliği ile dolaşacağımız günler de olacaktır. Biz göremesek bile bir gün olacaktır...

Bu gün bu kimlikler, toprakları sınırlarla çevirip, o sınırlar içindeki insanları ucuz iş gücü olarak belirlemek için kullanıyorlar... 1980 darbesinden sonra bu çok bariz olarak beyinlerimize kazınmış olmalı... İtaat edenlerle, itaat etmeyenleri ayırmak ve itaat etmeyenler üzerine baskı kurmak için, en yoğun bir şekilde kullanıldı. İtaat edenler ise ödüllendirildi... İnsanlara bu iki özellik (itaat ve itaatsizlik) arasında seçim yapma dayatıldı. İtaatsizlere her türlü baskı ve işkence uygulandı. Kimlik bu amaçlarla en çok sömüren sistemin, kendine göre kalite belgesi olarak dayatıldı...

Bizim hedefimiz, insan kimliğimizle dolaşmak, ama, egemen güçler tam tersine, deri altımıza yerleştirilecek bir 'cips'le bizi yönetmeye hazırlanıyorlar... O cipslerde, sağlık durumumuz, mali durumumuz, eğitim durumumuz, itaat durumumuz (sicilimiz) olacak... Sağlam ve çürük o ciplerden ayrılarak, kullanıma elverişli olanlar kullanılacak, fason olanlar bir şekilde yaşamın dışına itilecek...

Her kimlik çıkar odaklarının seçimi için gerekli...

Topluluklar da aynı şekilde kimlik taşıma ihtiyacı duymuş... Aşiretler, Kavimler, daha ileri aşamalarda uluslar kendini tanıtmak için bir kimliğe ihtiyaç duymuşlar. Daha doğrusu var olan kimliklerini, yani kendilerini tanıtmak için bir simgeye ihtiyaç duymuşlar ve buna da bayrak demişler... Her topluluğun her insanda olduğu gibi, onu tanıtmak için bir simgesi (bayrağı) olmuş... Bu simgeleri, her toplum diğerlerine karşı üstünlük sağlamak için, efsanelerle yüceltmiş, öyle ki, temsil ettiği topluluktan fazla değer kazanmış... Hani mahkemelerde sizi temsil eden bir avukat seçerseniz de, hukuktan anlamadığınız için, o ne söylese, hakim karşısında onun söylediklerini kabul etmek zorunda kalırsınız ya... Simgeler de öyle, hakkında fazla bir şey bilmeyince size nasıl empoze edilirse öyle kabul edersiniz. O sizin topluluğunuz için bir kimliktir, ona karşı olanlar da size karşıymış gibi algılırsınız. Ama yönetenler çoğu zaman bunu kendi egemenliklerini sürdürebilmek için istedikleri gibi kullanırlar...

Değişik Devletlerin bayraklarına bakalım.

ABD'nin bayrağına bakalım. Mavi bir arka planı bulunan üstünde beyaz yıldızlar olan, yedisi kırmızı, altısı beyaz olan on üç tane alt alta çizgiden oluşur. Elli tane yıldız ABD'nin elli eyaletini temsil etmektedir. On üç çizgi de orijinal on üç eyaleti simgelemektedir.

Sakin ha, ABD'de başkanlık sistemi var, bize de başkanlık sistemi gelirse, bizde de her vilayet (eyalet) kendi bayrağıyla temsil edilecek sanmayın... Maazallah biz tek tek çilikten vaz geçerse nasıl mutlu oluruz? Ya da nasıl cesaretlenip canavarlaşırız?

Almanya'nın bayrağına bakalım. Renklerindeki siyah sarı ve kırmızıyı Napolyon zamanındaki savaşlarda Alman askerlerin kullandığı üniforma renklerinden alındığı söylenir.

Fransa bayrağında, mavinin özgürlüğü, beyazın eşitliği, kırmızının ise birliği temsil ettiği söylenir. Aynı zamanda mavi-kırmızının Paris'in renkleri olduğu da söylenir.

İtalyan bayrağındaki kırmızı yeşil renklerden, yeşil rengin, Napolyon'un en sevdiği renk olduğu söylenir.

Yunanistan bayrağı, mavi rengi deniz ve gök renginden alıyor. Dokuz çizgisi ise Osmanlı İmparatorluğu zamanında, Osmanlılardan istedikleri 9 isteğe bağlıyor.

ÇİN bayrağındaki kırmızı zemin komünist devrimi, büyük sarı yıldız komünizmi, etrafındaki küçük sarı yıldızlar köylüyü, işçiyi, şehirliyi ve burjuvaziyi ve yurtsever kapitalistleri temsil ediyormuş...

Türk bayrağı için iki efsane var, biri savaş sırasında bir çukurda biriken kanlar üstünde, çok ender bir araya gelen ay (hilal) önüne Jüpiter'in gelmesi ve gölgesinin o kan gölünde görülmesini temsil ettiği söyleniyor. Bir başkası da, hilal önündeki beş yıldızın her ucunun islamın beş şartı olan, kelime-i şahadet, namaz, oruç, zekat ve haccı ziyaret olarak algılanıyor...

Her topluluk kendi değerleriyle kendini tanıtmaya çalışan bir simge ediniyor kendine...

Futbol takımları, Fiskobirlik fındığı, Çukobirlik pamuğu simge olarak kullandığı gibi...

Ulus ya da Millet, çoğunlukla aynı topraklar üzerinde yaşayan, aralarında dil, tarih, ülkü, duygu, gelenek ve görenek birliği olan insanların oluşturduğu topluluk. Yani bu farklılıkları taşıyan her topluluk, kendisini tanıttak bir simge (bayrak) edinebilir...

Bizim bayrağımız da Türk ulusunu temsil eder... Bu yabancı ülkeler arasındaki müsabakalarda, konferanslarda, uluslar arası denizlerde, hava alanlarında, millet olarak bizi tanıtmakta önemlidir. Kimlik kartımızdır. Bunu bizi tanımayanların arasında taşımak kendimizi tanıttak için önemlidir. Kendi ülkemizde resmi dairelerde, devleti temsilen, yer gösterme açısından önemlidir...

Ama nasıl evimizde veya mahallemizde, bizi tanıyanlar arsında kimliğimizi karşımızdakinin gözüne sokarak gösterdiğimizde bize hasta gözüyle bakılacaksa, kendi topluluğumuz içinde, yani bizim hangi topluluktan, hangi millettten olduğumuzu bilenlere karşı, gözlerine sokmaya çalışmamız da aynı derecede abestir... Bu ancak, 12 Eylül darbesinden sonra nasıl bizim kimliklerimiz, bize karşı baskı unsuru olarak kullanılmışsa, ona benzer. Ben güçlüyüm, ben istediğimi yaparım, bana itaat et, ben bir üst kimliğe sahibim demekten başka bir anlama gelmez... Hem birlik isteyeceksin, hem kardeşiz diyeceksin, hem barış isteyeceksin hem de üst kimlik simgesi ile tehdit edeceksin...

Neden yöneticilerimiz Yunanistan'da Türk azınlıkların olduğu bölgelerde "kendi kimliğinizi koruyun" diyor da, buraya gelince diğer halklara kendi kimliğini dayatıyor. Neden bayrak mitingleri yaparak, sanki bu topluluk ne olduğunu bilmiyormuş gibi, gelincik bahçeleriyle övünüyorlar? Kendi kendilerine tatmin olamaya mı çalışıyorlar? Hayır Kürt ulusu üstünde tahakküm kurmak için, baskı ve tehdit için... Biz Türk olarak bayrağımıza karşı değiliz, onun bir başkasına karşı tehdit olarak kullanılmasına karşıyız. Ama onun kendi içindeki bir başka halka karşı onları ötekileştirerek bölmeye çalışmak için kullanılmasına karşıyız. Egemen güçlerin ezilen halklar üzerindeki tahakkümünü sürdürmek, için böl-yönet politikalarına yardımcı olmak için kullanılmasına karşıyız. İki halk arasındaki bölücülüğe akapı açan bayrak ve ardından gelen "Ne mutlu Türküm diyene", "Türküm doğruyum, çalışkanım...", "Tek din tek dil, tek bayrak..." gibi, birini öne çıkarıp, diğerini ötekileştiren düşüncelere karşıyız... Bunlar kapitalizmin ve emperyalizmin "Böl ve yönet" politikalarına hizmet etmekten başka bir işe yaramamaktadır.

Sömürgecilikten vazgeçmiş ülkelerin Bakanları başbakanları, eline filolarını alıp pazara çıkabiliyorlar. Ama başkaları üzerinde egemenlik kurmak isteyenler, önlerinde, artlarında, yanlarında yüzlerce eskort ve binlerce polisle dolaşmak zorunda kalıyorlar? Başkasının özgürlüğüne saygılı olmayan kendisi özgür olabilir mi?

İki uluslu bir ülkeyiz. Her iki ulus da özgür ve eşit olarak yaşayabilmeli... Bu gün en önemli sorunumuz bu... Kürt'ün de Türk'ün de bayrağı olmalı, kimse kimseye kendi bayrağına itaat etmeyi beklememeli...

Bu iki halk, bu ülkenin iki kolu ise, siz hiç iki kolunuzu aynı anda aynı istikamete doğru hareket ederken yürüyebiliyor musunuz? Yollarda bunu denesiniz, bütün gözler üzerinize çevrilir... Hasta olduğunuzu düşünürler. Yani anormallik kolunuzda olmaz sizde olur. Beyninizde aranır. Kolunuza kızıp da kesmek ister misiniz? Olmaz diyemem...

Çünkü oluyor, toplumumuzda kendini jiletleyen çok. Müslüm Baba'nın konserlerinde olduğu gibi... Bireylerin bu davranışları toplumlarda da var... Kendi parçamızı bölmeye kesip atmaya çalışıyoruz. Onu kendimizden uzaklaştırmak için elimizden geleni

yapıyoruz. En duyarlılarımız bile seyirci kalarak yapıyor bunu... O zaman sorun kimde? Emperyalizmin önünde diz çöken bir yönetimin kendi parçasını yem olarak kullanması, kimin sorunu? Bizim sorunumuz ise, her konuşmaya başladığımızda "Kürt sorunu"ndan bahsetmeyelim. Kendi sorunumuz. Ortada bir "Türk sorunu" var. Burada sorunlarımızı çözmek için direniyorsak, bu sorunu da düşünmeliyiz, çözümü için elimizden geleni yapmalıyız... Bayrağı elimize alıp, tahrik etmek yerine, kendi kolumuza gereken hassasiyeti de göstermeliyiz... Kahrolsun insanın insana kulluğu...

Mehmet Halil

Bayram U yanınız!

Şoför her gün aynı hatta çalıştığından duraklarda bekleyen yolcuların çoğunu tanıyabilir.

Minibüste nefes alacak yer de yok. Bekleyen yolculardan çoğunu almadan geçiyor... Yolculardan tanıdık birinin işareti üzerine durdu ve aldı. Selamlaşmalar ve konuşmalar argolu belli ki iyi tanıyorlar... Yolcu, ya da, arkadaşı diyebiliriz, parayı uzattı şoföre, Şoför dövecek gibi baktı gözlerine diğeri suç işlemiş gibi oldu... Yaptığı hakaretmiş gibi yüzünde pişmanlık belirtisi belli oluyordu... Neden? Çözülmesi zor bir problem... Yine şoför çözdü problemi.

“Yarın yine yüz yüze geleceğiz be abi... Ayıp oluyor valla! ” Demek ki yüz yüze gelmekle, yüz yüze gelmemek arasında çok önemli bir sınır var bizim göremediğimiz... İnsanları yüzleşmekten korkutan bu sınır nedir acaba?

Çıkar mı?

Evet! Olabilir. Şoförle arkadaşı yüz yüze gelmeyecek olsaydı şoförün kahasına para damlayacaktı... Çok küçük deyip de geçmeyin, bu bilinçli bir davranış değil bilinçaltı. O böyle küçük paraların birikmesiyle sürdürüyor hayatını...

Ancak asıl tehlikeli olan da bu değil, en yakın arkadaşına, bunu iyilik yapıyorum diye yapması.

Ve yaptığının iyilikten değil, ileriki günlerde yüz yüze geldiklerinde bundan karşılık beklemiş olması... “Ben sana iyilik yaptım sende bana yap! ” beklentisi...

“Benden sana fayda yok! Kendine iyi bak! ” demenin örtülü anlatımı.

Bu gün yine haksızlığa uğrayanlar için yapılan hak arayışlarında, tanınmış isimler için seslerini yükseltip de tanınmamış isimsizler için ses çıkarmamanın bu şoförün davranışından farkı var mı? Her şey herkesin gücüne göre mi dağıtılacak? Gizli bir güce tapınç var güce tapınca karşı olanlarda bile... Mutlak adalet mümkün değildir ama haksızlık da yapılmasın isimsiz kahramanlara...

Eşitlik, adalet sadece sözlerde mi kalacak? Hayata geçirmek için bir şey yapılmayacak mı?

Küçük şeyler zamanla birikerek büyüyor... Büyüdükçe insanlar çıkar büyüklüğüne göre daha çok birbirinden uzaklaşıyor, birbirini daha çok ötekileştiriyor, birbirine daha çok yabancılaşıyorlar... Artık yabancı iki insan çıkarları için şiddete başvurmaktan da korkmuyorlar... Bu şiddeti haklı çıkarmak için de birçok malzemeyle beslenmiş durumda...

Dil, din, renk, bayrak, mezhep, tarikat, siyaset...

Bir taraftan küreselleşme adı altında, liberalleşme adı altında, uluslar arası şirketler, dünyanın bütün sermaye sahipleri çıkarları için birleşip, güçlenip sizleri, bizleri daha fazla sömürmek ve (neyimiz kaldı demeyin! , onlar biliyorlar. Her gün ufak yeni zamlarla ve ufak ödeme kalemleriyle) sinekten yağ çıkarmaya devam ediyorlar... Sizin küçük paralarınıza tenezzül etmeyeceklerini düşünerek kendinizi aldatmayın! Çünkü o büyük sermayeler sizin küçük ödemelerinizle o hale geliyor.

Sağlığınızdan, eğitiminizden, ekmeğinizden kesilenler... Sizleri ölümle yüz yüze bırakanlar,

o büyük sermayeleri ve sizleri sindirecek gücü, silahları, sizlerin o küçük ödentileriyle elde ediyorlar...

Gün ışığında mum ışığını arayanlar... Uluslar arası şirketlerin ulusal şirketlerin, bankaların soygunlarına gözlerini yumup, işçiler arasındaki küçük farklılıkları öne çıkararak bölünerek,

Din, dil, bayrak, renklere bakarak kendi gibi olmayanlardan kaçanlar, ve onları öteleştirenler,

Ve farkında olmadan kendi geleceğini çölleştirenler... UYANIN!

Bu bayramda kendiniz için bir şey yapmak istiyorsanız, KURBAN KESENLER; KURBAN OLMAKTAN KURTULAMAZ! " diyerek. Hayvanları ve kendinizi kurban olmaktan kurtarın. Kendinizi, et yerine biraz da, insanlıkla besleyin...

Mehmet Halil

Bayramdan beklentimiz... / Düz yazı

Aynaya bak dediğimizde, gidip cam aynada suratına bakıyorsun, dünden bu yana ne değişebilirdi suratında? Orada kendi suratımızı değil kendimiz gibi olmayanları görebilmeliyiz. Kendimiz gibi olmayanlarla yüzleşebilmeliyiz. Yani tek boyutlu cam değil bakmanızı istediğimiz. İnsanlardaki derinlik...

Berberin koltuğunda otururken mayışırırsınız. Her iş bittikten sonra berber tecrübelerine dayanarak, sizin isteklerinizi yüzünüzden okumuştur. Yaşlısınız, saçlarınız, bıyıklarınız kırılmıştır... Bundan rahatsızlığınız yüzünüze yansımış, ama bunu belirtecek cesaretiniz yoktur. Berberle daha içli dışlı değilseniz, kulağınıza eğilip yavaşça "başka bir isteğiniz var mı?" diye sorar. Anlıyorsunuz ki, saç boyayalım mı? Bıyıkları boyayalım mı? diye sormaktadır. İsteklerinizin yerine gelmesi sizin cesaretinize kalmıştır. Ya da sessizliğiniz onayladığınızı gösteriyor, ama siz bunu açık yüreklilikle söyleyemiyorsunuz...

Sizin cesur olmadığınızı berber bile anlamıştır. Hemen ikinci hamleyi yapar, saçlar, bıyıklar sizi yaşlı gösteriyor. Siz aslında gençsiniz. Bu size haksızlık, bak şimdi nasıl da değişeceksiniz diye, başlar işine... Mazeretiniz hazırdır. Sizin suçunuz yok. Suçlu berberdir.

Boyayı o sürmüştür ve sonra değiştirmek zor olduğu için öyle kalmıştır. Dalga geçecek olanlara karşı günah keçisi olarak berber size kefil olmuştur. Sorumluluk onundur. Siz artık hem başka berbere gitmezsiniz, hem de berbere "kızarsınız", hatta küfür etme hakkınız bile vardır. İçiniz ister, dışınız reddedermiş gibi görünürsünüz. İçinizde bir suçluluk duygusunu da hissedersiniz, ama bir bakarsınız, oradaki koltukta oturanların çoğu da sizin gibi... Hem istemezmiş gibi görünüp, hem berbere boyun eğer. Kişilik zayıf olunca çoğunluk rol oynamaya başlar hayatınızda... O an için karşınızdaki berber sizden güçlüdür. Sizin konumunuz, kariyeriniz, rütbeniz ne olursa olsun...

İşte o an içeri berberin dalgacı arkadaşı girer. Herkesin yüzüne aynadan baktıktan sonra, ve boyama işlerinin en yoğun olduğu sırada, birkaç da tanıdık yüz görünce, şeytanlık yapmak ister.

- Ne bu sessizlik yahu? Yanlışlıkla müşterilerin dilini mi kestir, diye samimi olduğu berbere çıkarır, berber gülümseyerek işine devam eder. Bu sessizliği hep ben bozmak zorunda mıyım, diye devam eder. "Hadi sizlere bir hikaye anlatayım." Der ve başlar.

Bi tarihte, ünlü bir ressam varmış, ünü bütün dünyayı sarmış, kralların kraliçelerin resmini yapmaya başlamış, ünlülerin resmini yaptıkça ünü daha da artmış... Bu ressamın ününü duyan Afrikalı zenci Kral bir gün ressamı davet etmiş, kendi resmini yapmasını istemiş. Ressamla zaman ve ücret konusunda anlaşmışlar. Gün gelmiş ressam işe başlamış, bir... İki... üç... günler ilerliyormuş... ressam kralın portresini yapıyor, bu arada da kralın huzursuzluğunu yüzünden okuyormuş, bir şey söyleyecek diye zaman zaman gözlerine bakıyormuş... Ama kraldan ses çıkmıyormuş.

Artık tablonun sonuna yaklaşırken, Ressam "Nasıl buluyorsunuz efendim, beğeniyor musunuz?" diye sormuş. Atölyede ve yakınlarında hiç kimse olmadığı halde, Kral yavaşça "çok güzel çok beğendim ama, şu yüzümü beyaza boyar mısınız? Diye acı acı sormuş...

Berberin koltuklarındaki herkes gülmeye başlamış, sessizlik de böylece bozulmuş... Her ağızdan ayrı ayrı, zenci kralla dalga geçen farklı sözler sıralanmış...

Ünlü ressam nasıl olunur? O kadar çok resim yapan var ki... neden ünlüler bu kadar az? Ünlü ressam resmini yaptığı şeyin içini okuyabilen ve bunları yaptığı resimde yansıtabilendir.

Başkalarının göremediğini görebilendir. Gördüklerini olduğu gibi yansıtabilendir. Acılarıyla, sevinçleriyle, korkularıyla, düşünceleriyle... o ressamın yaptığı resimden, o kişinin ne düşündüğünü, ne yapabileceğini, iyiliklerini, kötülüklerini, neşesini, kederini, faydalı veya zararlı olabileceği hakkında kanaat edinebilirsiniz... Ne yapmış, ne yapabilir anlayabilirsiniz...

İşte böyle hepimiz, balığın deryadan habersiz olduğu gibi yaşayıp gidiyoruz. Başkalarının olumsuzlarına gülerken, kendi durumumuz aklımıza bile gelmez. Empati yapmak, kendimizle hesaplaşmak, kendimizi değiştirmek gibi bir alışkanlığımız yoktur. En doğru biz, en haklı biz... Dolayısıyla herkes bizi dinlemeli bize uymalı...

Aynaya hep berberin aynasından bakıyoruz. Bir türlü aynada kendimiz gibi olmayanlarla yüzleşemiyoruz.

İzmir'de hiç istenmeyen bir olay yaşandı Pazar günü, yoldan geçen DTP konvoyuna MHP liler tarafından saldırılar oldu. Saldırıları hiç suçlayan yok! Ama Başkanlarını karşılayan DTP'liler suçlanıyor.

Haberleri ve yorumları okudukça saldırıya yalnızca MHP saldırısı demek de çok güç, belli ki devletin sivil ve resmi güçleri de, işin ardında sağlam duruyor. Medya yine yangına körükle gitme yarışında...

Hiç kimse de sormuyor, Bu şehirde, CHP; MHP, BBP, AKP sıradan bütün partiler başkanlarını karşıladı. Hepsi de belediye ve devlet imkanlarını kullanarak bütün şehri süslediler, bütün duvarlar afişlerle donatıldı, trafik aksadı, hiç kimsenin onları suçlu bulduğunu duymadık. Hiç kimse onlara bu hakkı nereden bulduğunu sormadı da DTP olunca neden bu tepkiler? İkiyüzlülük neden? Neden bu partinin yasal bir parti olduğu unutuluyor?

Bayramlar kuzuları yüzmekle bayram olmaz, kendimizle yüzleşmekle bayramlara kavuşabiliriz. Umarım bu bayramın bayram olabilmesi için herkes biraz kendisiyle yüzleşme fırsatı bulur.

Kendisi olamayanlar her zaman başkalarının esiri olmaktan kurtulamaz. Özgür olamayanın bayramı da olmaz.

Kendimizle yüzleşip kendimiz olalım ve kendi bayramımızı kutlayalım.

Mehmet Halil

Bayramlar 2

Sokaklara taşan bir hava var
Bir başka bayramda insanlar
Suya ve güneşe kavuşmuş gibi
Doğanın gülleri ve çiçekleri.

Çocuklar kedi yavrusu gibi
Dolanır annenin ayaklarına
Işıl ışıl parlayan, iri gözleri
Kavuşmak için oyuncaklara.

Anne! ... oyuncağımı bulamadım
Anne! Oyuncağım nerede?
Annenin-telaşlı-attığı her adım
Cevabı, "cehennem dibinde! "

Her şeye karşın, şımarır çocuk
Ağı yayılır kurbağa gibi...
Aklında binbir muzurluk
Dibine baktım, görülmüyor ki.

Annenin yüzünde mutlu gülücük
Sarılır, sıkar çocuğu, mıcık mıcık
Kucağında kıvranır, kıkırdar küçük
Gülücükler, güneş gibi sıcacık.

Ah ne güzel şu bayramlar
Bir de insanlar birbirine kıymasa
kurban edilmese hayvanlar
Gözleri sulanmasa, güzelim canların
Tadı, daha da artacak bayramların.

Mehmet Halil

Bayramlarım...

Ben bir padişahım
En yakın dostlarım
-yani düşmanlarım-
Benim kullarım...

İç dünyamı deşifre eder sesim
Altın anahtarını elinde tutan nefesim
Birde, gecelerimde rahatsız eden,
Kurşun ağırlığındaki düşlerim...

Dış dünyamın toplardamarları
Zorlandıkça kepçeleşen kulaklarım
Ona bağlı sinyalizasyon ağları,
Uydurduklarım, duyduklarım,
Yine o ulaştırır haberlerini
Diğer kullarımın...

Olayları kaydeden objektifim
Yeşille mavi arası gözlerim
En canlı kanıtlar onda,
Paketleyip kilitler hafızaya...

Genliğimde idealistti düşlerim
Ne bulsam önüne sererdim
Her şeyi sorgulardı hakim gibi
Pasif direnişe geçtiler şimdi...

Doydukça şımarıyorlar
Aç kalınca yalvarıyorlar
Dışlerim tazeleri sever
Burun onlara aracılık eder
Dudaklarım gelenleri öper.

Tazelerin peşinde burnum
Benim en zararsız kulum
Yalakalık yapıyor mideme
Çöp sepetleri doymasın diye...

Dilim bilir incelikleri
Yeri gelince de elemeyi
Giriş kapısında nöbetçi
Ve ayağından kelepçeli
Başka hayat tanıyamadı
Oda mağarasını sevdi.

Kullarımdan birisinin
Kullanım süresi dolduğunda
Mesaisi artar diğerinin
Yükünü paylaşırlar onunda...
Sınırı yoktur yeteneklerinin.

İşte üç gün ard arda bayram

Kullarımı özgür bırakacağım
Kan dökmek ırza geçmek, talan
Mutlu olsun benim de kullarım
Verilecek cennet bu, gerisi yalan.

Ne kadar az olursa veri
O kadar artacaktır ederi
Yılda bir kere veririm ki
Et ile şekeri,
Düşmesin bayramların değeri

Ben yalnızım bir köşede
Çekilip kendi içime
Derin bir devlet gibi
Serbest bırakıp ipleri
Tekrar toplamak üzere
Azdırarak şu piçleri
Bağlayacağım kendime...

Bu ne diye merak etmeyin!
Bir yıl, sıkı tutulan iplerin
Emniyet supapları bayramlar
Festivaller, eğlenceler, fuarlar
Serbest hissederler kendilerini
Kusarlar öfkelerini, sevinçlerini...

Boşaltırlar kinlerini,
Yumuşayıp mum gibi
Dönerler hizmetime
Törpüleyip gerilimi
Devamdır emmeye
Kanlarını şıra gibi...

Ve istediğim gibi
Yazdırırım tarihi...

Mehmet Halil

Bazen bir öpücük her şeye bedeldir.

Önüne ne koyarsan onu koklarsın, doğada her şey diyalektik bir bağ içinde, güzelliklerin ortamında güzellik, çirkinliklerin arasında çirkinlik gelişir. Geleceğimizin güzel olmasını istiyorsak güzelliklerin yollarını döşeyelim...

Bu gün bir kesim bayram sevincini yaşarken, önemli bir kesim ölüm kalım mücadelesi veriyor. Kısa zaman diliminde düzeltemeyeceğimiz şeyler olabilir... Bu bizden öncekilerin düzeltmedeki yetersizliğindedir... Bizden sonra geleceklere daha güvenilir bir dünya bırakabilmemiz için insan olarak üzerimize düşen görevleri yapmalıyız... Güzellik tohumları ekmeliyiz ki arada çirkinlik yaşayamasın. Biz de birdenbire düzeltemeyiz ama, 'bir bardak su bile denize katkıdır.' Denizler küçük damlalardan oluşur.

Bayram gününde nereden aklıma geldi, kötümserliğe karşı bu düşünceler? Merdivenlerdeki ayak seslerinden sonra kapı vuruldu, beklediğimiz gibi, bayram şevinciyle dolaşan çocuklar...

Önde temiz giyimli, bakımlı çocuklar, şekere karşı pek istekli bakmıyorlar, 25 kuruşa ise, 'hepsi bu mu? Der gibi gönülsüz uzanıyorlar... Belli ki ekonomi konularında pek sıkıntı çekmemişler. Birbirleriyle itişip tepişerek şakalaşıyorlar, önden giderken tren vagonları gibi birbirinden ayrılmıyorlar...

5-6 çocuktan biri arka planda boynu bükük duruyor, diğerleriyle pek kaynaşmıyor, diğerleri ona, veya onun gibi aile yakını olmayan, tanınmayan veya ötekileştirilmiş, damgalanmış ailelerin çocuklarına karşı uyarılmışlar, diğer çocuklar ona karşı bir mesafe koymuş aralarına, belli ki anne ve babaları arkadaş seçiminde onları etkilemiş... Kendi çocukları dışındaki çocuklara 'sokak çocuğu' damgası vurularak, koparıyorlar diğer çocuklarla aradaki bağlarını...

Yalnızlık daha ağır gelmiş ki o çocuğa diğerlerine katılmış her şeye karşın, onlarla kaynaşmak istiyor. Ama bu kolay olmuyor, aileler kolaylaştırıcı olmak yerine zorlaştırıyorlar bu kaynaşmayı... Haklı gerekçeleri de, medyada duyulan çocuk istismarları... Diğer çocuklar gibi giyindirilmemiş olması da belki bunda etkili... Giyimiyle sosyal deneyimleriyle kendini yakın hissetmiyor da olabilir... Yoksulluğun vurduğu tokadın etkisiyle... Diğerlerinden de küçük...

Diğerleri şekerleri ve parayı kapışıp fırladılar başka kapılara... O tedirginlikle biraz uzak duruyordu kapıya... Ona işaret ettiğimde, yavaşça yaklaştı, boynu bükük, utangaç, elini uzatıp bir şeker aldı. 'Al al' dedim gülerek, bir tane daha aldı, ona elli kuruş verdim, istifi hiç değişmedi, biraz kendime çekip yanağından öpünce gözleri parladı, yüzü güldü, içten bir 'teşekkür ederim' dedi... Ayrıldı. Ben daha kapıyı kapatır kapatmaz, sesini duydum. Diğerlerine 'beni öptü!' diye bağıyordu.

Mehmet Halil

Bekleme

Doymak bilmez haz duyguları...
Doymak bilmez sermaye...
Nehirlerle doymayan denizler gibi
Hep ister, hep ister...
Bakmaz nereden nasıl geldiğine
bekleme.
Doyup kenara çekilecek diye
O kanla beslenecek
Sen onun teriyle...
Böyle,
Ellerini bağlayıp bekledikçe.

Mehmet Halil

Bel incelmezse metre kısalır...

Yoksulluktan şikayeti olmayanlar, bol parası olanlar, elbette magazin sayfalarının tiryakisi olurlar... Magazin hedef kitlesi değil mi bol paralılar... Nrs ve kızı da bunlardan... Babadan kalmış mal, bi o kadar da emekli maaşı, ayda girer ana kıza sekiz on bin... Ne içindir para? Tabi ki yenmek için... Ye anam ye... ye kızım ye... Maşallah iyice dolar küfe... Kantar evde hazır ana-kız her sabah tartılır. Kilolar sanki tartı aracını görünce korkudan atılacakmış gibi kantarın gözüne bakılır... Ana 110, kız 90, aranır mı bu evde noksan... her şey dört dörtlük... ama ekonomik krizlerin kronik olduğu ülkelerde tasarruf etmek için dar tutuluyor götlük... Ne sandalye dayanıyor bunlara, ne koltun... Sonra zayıflamak moda... modaya uymamak yakışır mı bu forsa...

Magazin sayfasında gözlerine takılıyor ilanlar... Bir günde iki santim incelemekmiş bel... İki santin ne ki demeyin... Siz onu, magazin sayfalarından ve günlerdeki dedikodulardan dinleyin... Motor rektefiye edenlerde tölörans %05 olurda burada olmaz mı? Bir makinaya verilen değer insana verilmez mi? Magazin demek ralliye çıkacak arabaları hazırlamak gibi, hazırlamak sosyateyi... yarış kilolular arasında... Korse ile belini inceltenler bile meydan okuyor meclise... Kız belim bi santim incelmış... Kurbanlık seçer gibi eller uzanır o bele... Gıdıklama kızzz...

Bir günde beli iki santim incelten adres... şema... yer tarifi... sunucunun ince tarifi... Ne kadar ciddi... Bir de sağlık bakanlığı tuğrası oldumu altında... Özür dilerim bakanlık tuğrası öyle aşağıya düşürülmüş baş köşede, deyme keyfine... Başka ne için gerek duyulur ki altına? Ver gitsin...

Kilo kaba kaçıyor... Edebiyatçı gibi, hassas bunlar. Bir sözü iki baskı yapmıyorlar. Kilo ile konuşanlar sıradan kurumlar. Artık onlardan çok, tat vermiyor. Bu kuruluş devrim yapmış, işini sağlama bağlamış... Randevu almadan da kabul etmiyor... Telefonla rezervasyon yapılıyor... %25 havale verilen banka hesabına yatırılıyor. Ne kadar banka varsa hepsinde hesap numarası hazır. SSK' bile bu kadar çok banka ile çalışmadığına göre, işte daha sağlam bir kurum. Paralar hesaba yatırılıyor. (bin liracık)

İyi de sabah 7 akşam yedi eczanede firdönen Nihat beye ne denilecek... Senaryoda ana-kız anlaşılıyor. Nihat'cım biz ana-kız alışverişe çıkacağız bu gün, dışardayız... İtiraz edecek değil ya, bu kadar servete konan damatcım... Olur karıcım...

İzmir'den İstanbul'a uçak biletleri ayarlanmış...

Sabah Nihat'tan sonra ana-kız hemen arabaya atlayıp 8.00 uçağıyla İstanbul... saatinde o önemli randevuya yetişiyorlar... Hem de onbeş dakika önceden, ön sekreterlik ince iltifatlarla ikramlarını yapıyor. Tam saatinde hanımları içeri alıyorlar... Ölçüler alınıyor... Başlıklı kağıtlara yazılıyor... İnsan

bu ciddiyete hayran kalıyor... Sanki İran'a yapılacak saldırıda kullanılacak uzun menzilli roketlerin integral hesapları yapılıyor... Bizim bayanlar bu ciddiyete bayılıyor. Kaç lira bahşış bırakırız diye aralarında fısılđaşıyorlar... Ölçümler bitip salona alınıyorlar... Dört saat aletlerde terliyorlar...

Sıra sonuç almaya geliyor... Mezura ilk mezura değil... Aşı yaparken şırınga on kişide kullanılır ama, Bir mezura iki işte kullanılmaz... Evet beller iki santim incelmış, hatta fazlası bile var. İki milim...

O incecik manken gibi nazik kızcağız son ölçümleri bitirince va hedefe ulaşıldığı görülünce bizim iki iri gövdenin heyecanla alıp verdiği nefesin girdabına kapılıp dengesi bozulmaz mı. Eyvahhhh... Eyvah ki ne eyvah... Hanımlarımız, aletlerde değilse bile üzüntüden zayıflarsa hiç şaşmayız...

Uzman kızımız mezurayı elden düşürüyor... Bizim kızımız, o önemli kurumun nazik şahsiyetlerine karşı mahcubiyetini azaltmak için hemen eğilip, mezurayı kapıyor, kaçırmamak için sıkı sıkı tuttuğı ucu uzatırken bir de bakıyor ki... Mezuranın ilk dört santimi uçmuş... Gözleri pörtlüyor...

Ana-kız verilen peşin ödeme haricinde, bin daha atıyorlar... bu size çok bile sahtekarlar deyip kaçıyorlar...

İşte şimdi, bu tek övgüleri, oradan kaçış maceralarını heyecanla anlatırken

zayıflıyorlar...

Böylece iki bin lira kazanarak zayıflamış oluyorlar...

Düşünün bir... 4 bin lira vererek iki santim zayıflamak yerine, 2 bin lira kazanarak zayıflamış gibi yapmak...

Başka çare yok! Ya bel kılalacak ye metre...

Mehmet Halil

Belge günahların silgisi(mi) dir?

Altı Kasımpaşa, st Şişhane
Belediye kadrosundan çıktı sahneye
Yönetiyor Şimdi küfür ede ede
Demokrasi aşığıdır Mısır'a gelince

Zeytinyağı üste çıkar Şey gibi...
İnsan onun gözlerinde rey gibi
İrgatlara küfür eder bey gibi...
Bk yoluna çeviriyor sahneyi

Anayasa, torba ve yağlı lokma
Af gelir o cellatlara hırsızlara
Onlar çalsın, kuzu halkım sen de
Belki TSE belgesi verilir o gte.

Mehmet Halil

Belki de...

Türk atarsa bombalar Kandil'de,
Mağaralarda hedefini vurur
'Yedi düvele bedel'' lik budur!
'Evlerinize sığının Akçakaleliler! ''
Suriye'den gelen bomba uyur.
Beyaz bastonla dolaşp,
Sokaklarda dolaşanı bulur...
Ya da korkuyla sabırlar taşırılıp
Savaşa zemin hazırlama yoludur
Korkaklar evlerine çekilirken
'Asiler' sokakları doldurur
Belki de post-modern
Temizlik yoludur...

Mehmet Halil

Ben "EVET" diyorum be, var mı laf söyleyecek?

Yaptığımız işler bir nebze olsun, sözlerimize uysun. Günde kaç defa "Tatlı yiyip tatlı konuşalım!" diyoruz... Hiç düşündünüz mü en tatlı şey nedir?

1. Haram
2. Yalan,
3. Uyku...

İstedığımız mutluluk değil mi? Bizi yetkililer uyutarak yeteri kadar mutlu ediyorlar. Ya biz!

Biz de başımızdakilere yeteri kadar yedirelim ki, onlarda yaşamın tadını çıkarsınlar... Herkes oturduğu mevkie göre payını alacak. En tepede olanlar HARAM ve YALAN'dan yeteri kadar tadacaklar ki tatlı konuşsunlar. Dilleri bu kadar sivri, icraatları işkenceli ise, biz görevimizi yeteri kadar yapamamışız demek. Rüşvet rütbeye göre olur da yeme içme eşit olur mu?

Daha fazla HARAM daha fazla YALAN ikram edeceğiz.

Bizim uykusuzluk gibi bir şikayetimiz mi var? Onların da "Hayattan yeteri kadar zevk alamıyoruz" diye bir şikayetleri olmamalı...

Daha bol HARAM, daha içten YALAN söyleyebilmeliler.

Ağızlarından yedikleri burunlarından gelmeli...

Onun için ki "EVET" demeliyiz.

Mehmet Halil

Ben de Mehmetciğ'im

Benim adım da memet
Asker doğmuşum anadan
Bir bunun için arar devlet,
Servet de gelirdi havadan
Doğsaydım zengin anadan

Memetcik olur askerde adım
Memetcik ölüme bir adım
Acıyarak gönderdiler ölüme
Cik- cik-cik civcivleme...

Gönderirler, Afganistan'a Kore'ye
Yüzde altmış beş ipotek ülkeye
Omuzda tüfek gider Mehmet-cik-ler
Geriden serveti toplar köpekler.

Mehmet Halil

Ben insanım

Para gibi olmak istiyorum ama
Para gibi kirletmek istemiyorum
para nasıl metalar arasındaki farklılıkları kaybediyorsa
bende farklılıkları kaybetmek istiyorum insanlar arasında
eşitlik istiyorum
farklılıkları silmek istiyorum...
Para farklılıkları silerken
parayla farklılık yaratanları silmek istiyorum.
Değerlerin simgesi olan metalle değerlenen insanları istemiyorum.
insanlığıyla değer kazanan insanlar arasında yaşamak istiyorum

Mehmet Halil

Ben "ulaşım bedava olsun!" demiyorum.

Ben sabahları 06-07 arasında duraktan otobüse bindiğimde 13 dakikada aldığım yolu, diğer mesai saatlerinde 45 dakikada alıyorum. Hatta bu bazı durumlarda daha da artıyor. Nedenini hepimiz biliyoruz. Yolun sağına ve soluna park eden araçlardan ulaşım hızı durma noktasına geliyor... Bu durumda, her birimizin günde en az bir saati çalınmış oluyor.

Zamanımız kim tarafından ve ne için çalınıyor?

Ulaşıma ayrılan yollar, otomobil sahibi olanlar tarafından işgal ediliyor. Belediyeler her binanın otopark için ayrılması gereken alanları belli oranlarda harç alarak, daire veya dükkan olarak inşaat üreticilerine bağışlıyor... Yani inşaat üreticileri ve belediyeler bizim yol ve ulaşım hakkımızı elimizden alıyor. Alıyor çünkü bizim sesimiz çıkmıyor.

Müteahhitler ise daha fazla kazanmak için belediyelerin kapılarını aşındırıyor. Bu sistemde kimde para çok ise onun sesi işitiliyor.

Bizler yani her gün işe gelip giden yolcular ne yapıyoruz?

Günün yorgunluğu, sabahın mahmurluğu ve bir de buna "amannnn sen de! ben mi onaracağım bu bozuk çarkı" mantığı ile kabuğumuza çekilmemiz...

Düşünebiliyor musunuz, yüzde üç zam almak için gerektiğinde greve gidiyoruz. Bir ekmek çalan çocuğa yıllarca hapis cezası verebiliyoruz da, günde bir saatimiz çalındığında sesimiz çıkmıyor. Günlük çalışma saatimiz 8 saat ise bu bir saat günlük yevmiyemizden yüzde 12,5 kesinti demek...

Bize sunulanı hiç irdelemeden kabullenmemiz, hayatımızda bu kadar sıkıntılar yaratıyor...

Cebimizden bir lira çalanın peşinde koştururuz da, günde 20-30 TL kayıplarımız için boynu bükük bekleriz...

Kimse kendinden güçlü kişilere ve kurumlara, en doğal hakları için bile ses çıkarmıyor, ama bir saatlik yolu ayakta gidenler bile belediyeleri sorgulamazken, aynı otobüste seyahat eden çocukların yakasından tutup "Sen kalk bakayım, ben oturayım" diyebiliyor...

Haklarımızı gerçek sorumlulardan istemek yerine, sorumlu olduğumuz çocuklardan bekliyoruz.

İnsanlığımız bu basit gibi görülen sorunlarla ölçülmeli ki... Yarını yönetecek olanlar, bu günküler gibi olmamalı...

Mehmet Halil

Beni çağırma İstanbul

Dört milyonluk şehirdin beni sardı aşkın
Seni nerede görsem asıktı suratın
Beni çağırma İstanbul...

En güzel arkadaşlarımı aldın
Birçoğunu zindanına kapattın
Beni çağırma İstanbul...

Kendini güzelliğinle tanıttın
Nice yürekleri kanattın
Beni çağırma İstanbul...

Bir kere yandım ateşinde
Savrulup düştüm İzmir'e
Beni çağırma İstanbul...

Mehmet Halil

Benim halkım "münevver"

Benim halkım münevver
Her şeyin, ölçüsünü sever.
Severek evlenir,
Haftada 20 dakika sever,
Ak-şam-dannnn akşama döver.

Benim halkım münevver
Toz kondurmaz bildiklerine,
Dört yılda bir 20 dakikada seğer.
Her akşam kahvede,
Tatmin olana kadar söver.

Benim halkım münevver
Namusuna çok düşkündür.
Karisinin yüzünü çarşafıla örter
Başka kadınlara gelince,
Dağa kaçıır, zorla tecavüz eder.

Benim halkım münevver,
Karıyla anlaşamaz,
Boşanmak için müracat eder.
Baktı ki, karısı ondan önce davranmış...
vazgeçip, dünyayı ona zindan eder.

Sonuna kadar da Atatürkçü halkım,
Dilde devrimi, medeni kanunu savunur,
Laiklik, vatan, millet, tek gururudur.
Kızını okula göndermez,
Karı, çarşafsız gezemez,
İmam hatip okullarından,
Türban'dan taviz vermez.
Günde beş vakit, Atatürk'ü savunur.
Ama! ... kanunu, töre kanunudur.
Benim halkım budur.

Mehmet Halil

Benin günahsız ieğim

Meryem'den bu yana
iek deniliyor kadınlara
iek gibi tohumlanmış uzaktan
iek gibi Meryem ana.

Bitkilerin pezevengi rüzgar
Kollarına beni de beni de al
Benim de uzaklarda ieğim,
Benim için de o kutsal...

Götür beni uzaklara bırak
Bırak ieğimin ta yapraklarına,
Günahsız benim de ieğim
İkimizde ulaşalım doyuma,
Meyveleri saılsın ortaya...

Mehmet Halil

Benzerlik

İnançla alkol aynı sayılırlar
Çok alınca ikisi de sarhoş eder
Onlarla demlenenler cesur olurlar
İnançlı alkolü sevmiyorsa eğer
Anla ki arada kıskançlık var.

Mehmet Halil

Besleme...

Kelimeler çok şey söyler bize
Mesela besleme
Bir olabilir mi öz ile?
Sahip özü alır kendine
Beslemeye ölmesin diye.

Cumhuriyetin temeli eşitlik denir
Sabiha Gökçen örneği
Besleyen peygamber ilan edilir
Besleme koruculuk görevinde
Gider kardeşini öldürmeye...

İdareyi hasılat belediye otobüsleri de
Es-kort bizim neyimize...
Ne çırpınıp durursun be teyze
Ayaklarıma kara su indi diye...
Eşit gelir ay ve güneş bize...

Mehmet Halil

Beslen-me

Önce ruhunu doyuracaksın
Onun için, bol bol okuyacaksın.
Ruhun doymadan gözlerin doymaz...

Gözlerin doydu mu artık korkma,
Mideyi doyurmak kolay...
Biraz profiliniz yükselir ama
Doyum için, katlanmak gerek buna.

İşe mideden başlarsan, doyamazsın
O zaman, dipsiz kuyu gibidir insan
Doyamazsın ne yapsan...

Bakan olursun, başbakan olursun,
Padişah olursun, bir lokma görülür vatan
Gözlerin dikilir dünyaya,
Çatal gibi durur ordu ellerinde
Nereye batıracağını şaşırırsın,
Acıktıkça acıkırsın.

Dünyayılar,
Yani diğer canlılar
Yüzüne tükürürler
"Senden başka canlı yok mu?" derler
Kulakların duymaz,
Kızarmış göz bebekleriyle
Dünyayı toz pembe görürsün,
Sarhoş olarak
Burnunun ucundan yüyürsün...

Labirent olur bin odalı saraylar
Dolanır durursun içinde
Tek tesellin arkadanki yalamalar

Yüzünüze tükürürler,
Tükürmek için sebep çok.
Şıcacık gelir
Öpücük olur tükürükler...
Çünkü, öyle buyurur çevrendekiler

Nihayet, çevrenizde mendil çok
Silerler geçer.
"Temizlik imandan gelir"
Onu sizden iyi kim bilebilir?

Mehmet Halil

Beslenme Çağı

Kalbim trampet çalıyor
Ayaklarım kalbe uyuyor
Rap! Rap! Rap!
Nefret ve önyargı besleniyor.

Düzenin askerleriyiz
Karşı duranı ezeriz
Rap! Rap! Rap!
Nefret ve önyargı güçleniyor.

Mantık yok askerlikte
Yer verilmez eleştiriye
Tüketiriz kendimizi
Canlı bomba beynimizde...

Kokuyor haki renkli çorap
Askerliği zorunlu kılmışlar
Koku mideden mi acep
Zehir deposu yapılmışlar.

Öldürmeye mahkum edilmişler
Ya da vurulup öldürülecekler
Asker ne zaman özgürleşecek
Devrim o zaman gerçekleşecek.

Mehmet Halil

Beslenme kılavuzu

Tek tekçilik aldı başını hızla ilerliyor
Dil, din, bayrak, adam, derken
Dijital kartlarda da biçimler sıfırlanıyor
Dijital kartlar konuşabilir mi birbirleriyle?
Artık teknoloji, insanın yerini dolduruyor
ATM kutuları yerleşecek yüksek makamlara
Münasip deliklere sokup kartları
Merkez tarafından belirlenmiş anlamları
Şifreler girilecek!
Kullanılmayacak merkezi şifre olmadan
Okunamayacak kartlar, kara deliğe sokmadan
Doğru şifre ile tetik düşecek!
Karar hedefe fırlayacak aynı namludan
Hangi hedefe düşeceği merkezi plandan
Feyz alacaklar olmayan bir ahlaktan
Kurt kendi cinsini öldürmez de
İnsan insanı öldürür beslenmek için
Aynı cinsin kanıyla besleniyormuş faşizm...

Mehmet Halil

Besleyelim mi yiyicileri?

Ahhhh! Şu cahil olmanın güzellikleri
İnsan cahil olunca
konuŐabilirmiş istediği gibi...
Kapatın gitsin niversiteleri
Okuyanlar ``dut yemiş bülbül gibi``

Şu seçim tarihi nasıl da isabetli
Tam da dut mevsimi
Meze yapsınlar cahilleri
Yiyip yiyip kapatsınlar ęenelerini
Bu memleketin yiyicileri...

Pazara bağlı ekonomi
Artırdıkça tüketimi
Ardından gelecek retimi
Kimileri meze olacak ki
Beslensin iti köpeği...

Mehmet Halil

Beşi Birlik

İlk, seksen eylölünde tanıdık,
bizde, beşi birlik denildi.
küresel merkez sahip çıktı,
yoksa piç kalacaklardı.
Bir ipe sıralanmış gibi,
Yan yana düzölmüşlerdi.
yerine gelmişti
küresel merkezin keyfi

Sonra öğrendim altın olduğunu,
Beşibirlik denilen şeyin.
beşi birlik baş köşeye oturdu.
Bir kısmı nefret etti altından,
Altının hastasıydı, çoğunluğu.

Beşibirlik çıkınca ekrana,
Askeri eşya satan.
konfeksiyon mağazasını andırıyordu,
Yandakiler put gibi duruyor,
Ortadaki konuşuyordu.

Halka giydirilecek kıyafeti,
Ve kumaşı tanıtıyordu.
Ben bunu giymem diyenler çok azdı,
Çoğunluk susuyordu.
o günlerde konuşmak cesaret istiyordu.
Beşibirlik, demokrasi adına,
Dolunay görmüş kurt gibi uluyordu.
Cinayetler ve kayıplar kabarıyordu.
baş kaldıracak başımız yoktu.

Mevsime göre giyinenler,
Hemen haki renklere büründüler.
Beklemedikleri ilgi karşısında,
Onlar da kendilerine güvendiler.
Daha çok konuşup,
daha çok kükrediler.

Zamanla çoğunluk anladı,
Beşibirlik sözü yalanmış.
Hepsi çöpe atıldı.
Hepsi kapkara!
Hepsi paslanmış.

Geriye,
dibi kireçlenmiş çaydanlık gibi...
Bir hurda bıraktılar.
Kireçler kazındıkça, delikler açılıyor.
Bu gün,
Delikleri kapatmaya güç yetmiyor,

O gün, baş kaldıracak başımız yoktu,

Bugün, karnımızı doyuracak aşımız yok.
Ve hala, laf çok ama...
doğrulacak güç yok.

Mehmet Halil

Beyin uyuşturulunca

Kapitalizm tabii afet gibi
Gücüyle dayatıyor kendini
Bu çaresizlik karşısında
Yenileyip diriltiyor dini...

Zayıflığın tek çıkışı umut
Sarmal olur din ile
Dolanıp durur kara bulut
Uzayıp gider işkence...

Alışkanlık yapar acı çekende
İnandırılmış bir de kadere
Sömürenler keyif çatar
Suçları bilinmeze yöneldikçe

Yönetilenlerin uyuması
Yönetenlerin ilk ve tek `dua'sı
Kişiyile tanrı arasındaki ilişki
Devletle din arasında gelişti

İnanç, alışkanlık ve korkaklık
Kaya gibi emekçinin üstünde
Birlik destek, bilim manivela
Ama gözler görmez ki
Beyin uyuşturulunca...

Mehmet Halil

Bilim de şaşırđı pusulayı

Aklından her şey geçer insanın
Düşünmek suç değildir bir akla göre
Karşısında niyet esastır Allah'ın
Önem kazandı birdenbire düşünce...

Atom hem yararlıdır hem zararlı
Kullanan düşünceye bağlı avarı
Onun için düşünce bazen yasaklı
Esas eğitim ezbere dayalı...

Doğuştan asker olan bir milletiz
Yani sınırsızdır bizim itaatimiz
Ölürüz ölmeyi emredince komutanımız
Ama soykırımlarda komutan tanımamız

Eller de aklın hizmetinde
Kabza ellerde, parmak tetikte
Namlu kabzanın sırtına binmiş
Kovan namluyla sevişmiş...

Kurşun öyle ısınmış ki kovana
Kıskançlık kızışmış barutta
Nevri dönmüş patlamış bir anda
Kurşunu savurmuş hedefin alınına...

Ne çok şey var hedefle el arasında
Kabza, namlu, tetik, kovan, barut
Eller temiz kalır bunlar varken arada
Tetikçinin önemi bu, azmettireni unut.

Mehmet Halil

Bilim senlik

Kütük gibiyiz maşallah
Yaşyoruz ocaklarda
Sesimiz bile çıkmaz
İslenmiş gibi yağmurda
Kül ve duman gibi
Ayrıldık parçalara...

Halimiz duman olmuş
Kaçıyoruz bacadan
İşçiler patronlardan
Kadınlar kocalardan
Halimiz duman olmuş
Kaçıyoruz bacadan...

Seçilenler tok, seçenler aç
Hırsızların başlarında taç
Yaşiyor hırsızlar sırça köşkte
Serilmiş ayaklar altına utanç
Erdem unutulup gitmiş de
Namus pazarında kazanç...

Erdemsizlik baş olunca
Gurur duyar gözyaşından
Gözler erdemin olunca...
Gurur duyar gözyaşından
Yağlanır otlığında,
Yüreği donar yağlardan...

Çalarak büyüyenler
Taş kesilip kalırmış
Çalamazlarsa eğer
Canavarlaşmış...
Başka çare yok erenler
Bilime sarılsın eller...

Halimiz duman olmuş
Kaçıyoruz bacadan
İşçiler patronlardan
Kadınlar kocalardan
Halimiz duman olmuş
Kaçıyoruz bacadan...

Mehmet Halil

Bilimsel eğitim!

En başları "Profili düşük olanı" tercih eder
İkinci sıradaki "Okumamış insanı severmiş"
Seviciler önde, sevilen üç adım geriden gider
En iyi üniversitemiz dünyada 190.sıraya girmiş
Bütün cemaatler eğitim bakanını tebriğe gider
Ormanları kesip yakmamız boşuna değilmiş
Savaşmak değil, barış istiyor o üniversiteler
Devleti yönetmek için başa odun gerekliymiş.

Mehmet Halil

Bilinç

"Bilinçdışı bilincin efendisidir" demiş bir filozof. Bilinçdışı bilincin efendisi olduğu gibi bilinçsiz insanlar da bilinçli insanların efendisi oluyor. Ne zaman bilincimiz bilinçdışını kontrolü altına aldı, yani bilinçdışının efendisi oldu, bilinçliler de o zaman bilinçsizlerin efendisi olabilir... O zaman bilinçlenme ve öğrenme en önemli hedefimiz olmalıdır. Ya da köle olarak hayatımıza devam etmek zorunda kalacağız demek...

Mehmet Halil

Bilinçaltına kelepçe icat olsa

Dilde bocalıyor, bilinçle bilinçaltı arasında
Dilde, adaleti sağlamak için,
Boyun eğiyor "Bir yalana bir doğruya"

Bilinç "İspat edemezlerse istifa etsinler" derken
Bilinçaltı "kusura bakmasınlar!" diyor
Kusurlu olduklarını kabullendiriyor.
Yalan ve yalancılar o kadar çok ki
Doğrular arada kaybolup gidiyor.

Bilinç olmasa da,
Bilinçaltı var bazı insanlarda
Yalan söylerken toplum karşısında
Bilinçaltı geceyi bile beklemiyor
Ansızın geliveriyor...

Doğruların geceye ihtiyacı yok ki.
Bilinçleri F-Tipi cezaevi sanki
Meydanı boş bulunca bilinçaltı
Eline geçiriyor dillerini...
Bilinçaltına tek tip giydirilmeyince
Kelimeleri karıştırıyor dil de...

Öfkeleniyorlar tabi, haksız da değiller,
Nerede bu görevliler?
Niye veriyoruz en yüksek ücreti
Yan gelip yatsınlar diye mi?

Yalnızlık zor şey!
Kalabalıklar etten duvar
Önemsiz onlar için duygular
Parayla beslenen yalancılar
Hep dengeye bakıyorlar...
Balık gibi gözleri büyük denizlerde,
Bocalıyorlar kaynak küçüldükçe
Bunun için de, güçlü olmak,
Güçlü olamazsa da,
'güçlü görünmek' dayatıyor
Doğrular yalanla kapatılamayınca
Altın diş gibi sırtıyor,
Kapatılmalı gazete kağıdıyla...
Bilinçaltına kelepçe icat olsa,
Aç kalacak bizde medya.

Mehmet Halil

Bilmece

13 Uğur'suz rakam.
Bu devletın rozeti
Uğurladık Uğur'u.
Devlet Uğur'lu Şimdi.
Kaç yıl sonra dıker ki.
Günah çıkarmak için,
Uğur'un heykelini?

Mehmet Halil

Binici

İnsanda binicilik öğrenen,
At sırtında,
İnsandan düşmüşse döner.

İnsanın hisleri öldükçe,
Atın hisleri kükrer.

binici ezilen kişiliğini
ayağa kaldırmak isterken,
kendi de düşer.

kara kutudan,
edinilen bilgiye göre,
bir mart tezkeresi ile,
atın terkisi karışmış birbirine.

Mehmet Halil

Bir aldatmaca öyküsü

Avrupalı olmak istedik,
Kapılarının önünde bekledik
'insanlığı öne çıkarın' dediler...
Uymazdı üstümüze, güldürdü bizi.
Bırakıldık kapı önünde, evsel atık gibi.

Dünya küreselleşti dediler
Küreye uymamızı istediler
Isınmamız için önümüze
Ortadoğu'yu sürdüler,
Reisin sırtını sıvazlayıp,
'Bunu hallet' dediler.
Daha büyük ihaleler için,
Göz kırpıp ümit verdiler
Çıkamaz sokaktan ürkene
Görsün diye ucu açık verirler
Böyleymiş liberalizm denilen,
Yeni sistemde diplomاسiler...

En çok cahiller bildiğini sanırmış
Küllerin altındaki ateşi görememiş
Belli ki sıvazlanan sırtı kaşınmış,
Kürenin liderlerini küçümseyip.
'Ben onlardan iyi yaparım' demiş.
Daha tam ısınmadan, gözlerini
Dünya liderliğine dikmiş.

Onlar aldılar istedikleri payı,
Topyekün sırtlandık ucu açık ayıbı...
Aldatıldık, işleri bittikçe aramız açıldı
Yaptığımız işler standart dışı olmuş
Ölçüler tutmadı, beğenmediler
Dünya sanki bize karşı kurulmuş
Kısa surede oyun dışına ittiler.

Hayaller çok büyüktü
O hayallerin yanında
Gerçekler küçüldükçe küçüldü
Hayaller borçlarla gerçekleşecekti
Meğer dünya da
Eğitim aracı gibiymiş
Sağ tarafında fren varmış
Uzaktan kumandalı sistemmiş
Her şey labirent gibi hazırlanmış.
Boşa çıktı gazımız,
Hesabımıza geçti yakıtımız
Ekonominin açıldı emniyet supapları
Siren sesleri yayıldı ortalığa
Gelişme fırladı,
Eksi yüzde üç oranına
Suç yüklendi Anayasaya,
Terörist ilan edildi o da...

Şef Truva atının üstünde
Atı, AKa boyamış güzelce
Geleni doldurmuş içine
Az yol almadı o atla...
İçinde gizlemiş terörü
İşte bilmece de burada
AK mı terörist, yoksa at mı?

Terör her yeri sarmışsa
Ne yapsın ona ANAYASA?
İnsan kendini bile aldatıyorsa
Demek ki her sözü de aldatmaya.

Mehmet Halil

Bir anı Düz yazı

12 Eylül darbesine hazırlıklı idik. Tedbir için bilinen evlerimizi değiştirdim. Anlaşılmasın diye de aynı sokakta başka bir adres verdim. 12 Eylül sabahı işe gitmek için sokağa çıktığımda caddeye döndüğümde her taraf askerdi. Birine yaklaştım, ne oldu diye sordum. 'Evine dön' dedi. İşe gidiyorum diye yoluma devam etmek isteyince bir dipçik darbesiyle sarsıldım. Geriye dönüp eve gittim. Korkum, verdiğim adreste beni bulamazlarsa bütün bu sokağı ararlar ve ele geçerim diye... Verdiğim adresteki evi gözlemeye çalışıyorum ama göremiyordum. Sokağa çıkıp karşıya geçmem gerekiyordu... Her şeye rağmen ortalık sakinleşince, yani aradan bir ay kadar geçince, tekrar ev değiştirdim.

Yeni tuttuğum ev bağcılarda yeni bir inşaattı. Geceleri gözümde uyku girmiyordu. Hem arama korkusu, hem her gece silah sesleri vardı. Bir gece silah sesleri çok artı... Perde arasından gözlüyordum. Patır patır ayak sesleri bizim evin etrafına doluştu. 4 veya 5 kişi... Ama silah sesleri uzaktan havaya doğrultulmuştu... Kimse gelip onları takip etmedi... Ertesi gün gazetelerde İbrahim Çiftçi ve diğer arkadaşlarının kaçtığını, kaçırıldığını öğrendim.

Bir gün eski komşum, Cam fabrikasında çalışıyordu ve o zaman Hür-Cam iş Sendikası üyesiydi, tesadüfen sokakta karşılaştım. Eski mahalleimde neler olduğunu sordum. Öğrendiğime göre adres verdiği evde oturan da ülkü ocaklarında etkili bir üyeymiş... Alta Nalbur dükkkanı vardı, üstede daireleri varmış... Evi çok sıkı aramışlar. 4-5 cemse araç gelmiş... Asker en ufak bir bilgi vermiyor. Sadece isim soruyor. O da tanımadığı için bir şey söyleyemiyor. Kendisinin arandığını zannedip susuyor. Arka arkaya birkaç gün eve baskın yapıp aramışlar...

12 Eylül ile ilgili anlatılacak anı çok... Aklıma geldikçe yazmaya çalışacağı. O sıralarda günlük de tutmuştum ama onu da bir tanıdık ısınmak için yakmış... Hem de komünist olduğunu sanan biri... Bu akşam bu kadarcık yazayım...

Kapitalizm için en büyük tehlike eşitlik ve adalet isteyenlerin birleşmesi ve örgütlenmesi... Emekçilerin insanca yaşayabilmek için alacakları her hak kapitalistlerin kar oranını düşürecektir... Onun için İşçi ve emekçilerin birliği onların korkulu rüyalarıdır. Faşistler ise bu örgütlenmeye karşı onların milis güçleridir. En önemli ve uzlaşmaz çelişki sınıf çelişkisidir. Yani sömüren ve sömürülen arasındaki çelişki... Diğer ulusal, dinsel, ırksal, renksel vb. gibi çelişkiler egemen güçlerin karlarını artırmak ve egemenliklerini sürdürebilmek için, sömürülenleri bölüp parçalamak, birbirine düşürüp bölmek ve çatışma çıkarmak için uydurdukları ve benimsettikleri ayırımlardır...

Eğer güçlü iletişim araçları ile her gün kafamıza sokulan, bize ezberletilen bu suni bilgileri bir tarafa bırakır biraz düşünür ve olaylara dikkat edersek, yaşadığımız haksızlıklardan bunu rahatlıkla çıkarabiliriz... Bu gün çok çarpıcı olaylar yaşıyoruz. Hiç uğruna bir ayda 200 insan öldü. Ama daha önceki yıllarda bunlar olmuyordu. 7 Haziran seçimlerinden sonra 400 milletvekili çıkaramayanlar ve HDP barajı aştı diye HDP'ye oy verenleri ölümle cezalandıranların adaletine inanılabilir mi? İşledikleri bütün suçlardan sonra, hala onların karaladığı insanların 'kötü insanlar' olduğuna inanılabilir mi? Hayat bizi ve HDP'yi her gün öyle doğruluyor ki, 'Hak mücadele ile elde edilir!' Kimse kimseye mücadele etmeden hak vermiyor. Bu kapitalizmin karakterine aykırıdır. Onun için birleşmek zorundayız. Bizim en etkili silahımız birliğimiz ve bilgimizdir. Okuyacağız, öğreneceğiz ve bilinçli olarak mücadelemizi aralıksız sürdüreceğiz... Yolumuz açık olsun demeyeceğim. Yolumuzu mücadelemizle kendimiz açacağız... Bir daha Böyle kötü günler yaşamamak dileği ve bu dileğin gerçekleşmesi mücadelesiyle hepinize aydınlık günler...

Mehmet Halil

Bir avuç keneye neden teslim oluyoruz?

Yüzde otuz civarında oyla mecliste çoğunluğu sağlayan ve bu çoğunluğu kullanarak bize kan kusturanlara karşı neden "asıl çoğunluk biziz, biz 70 milyonuz! " diye sesimizi yükseltmiyoruz? Biraz bu konulara girelim...

TÜSİAD, MÜSİAD, Sanayi Odaları, Ticaret Odaları, Bunlar hep işveren örgütlenmeleri... İşlerini sessiz sedasız yürütüler. her istedikleri olur... Neden her istedikleri olur? Çünkü, bildiğiniz gibi, seçilebilmek için büyük paralar gerekir. Bu para da ancak iş adamlarında, ve büyük ticaret erbablarında vardır. Adaylara kasalarını açarlar, onların seçilmelerini sağlarlar... Neden... Çünkü o seçilen vekiller artık onlara borçludur... Göreve başlayınca, bu borçlarını kat kat ödemek zorundadırlar... Bu borçlarını maaşlarından mı ödeyecekler? Hayır. Maaşları on milyarda olsa, 2-3 yıllık maaşları o borçlarını ödemeye yetmez. Zaten aday olabilmek için yüklü bir para ödemek zorundadırlar... Bir de seçimlerde propaganda masrafları... Kim arkasında öyle güçlü bir destek olmadan böyle bir riski alabilir ve 300-400 bin lirayı (bu günün parısıyla) çöpe atar? İşte midesinde kelepçelenen bu vekiller, seçildikten sonra, o iş adamlarının örgütlerinden gelen teklifleri bu borçlarına karşı, sessiz sedasız oylamak zorundadırlar... Onun için mecliste kollar emme basma tulumba gibi çalışır... Onların partilerinde adayları bile kendi üyeleri belirleyemez. Aday listeleri o sermaye çevrelerinden geldiği için ön seçimsiz belirlenir adaylar... O kadar sıkı tutarlar işlerini... Onun için meclise 200-300 bin oylarla zorla seçilen, bizim bağımsız vekillerimiz istenmez... Onlar her şeye rağmen bu halka güvenmezler ve bu meclise gerçek temsilciler giriverir diye seçim barajlarıyla kendilerini garantiye alırlar. İnce hesaplar yaparak seçim bölgelerini ayırırlar... Onlar için yasa vardır, hukuk yoktur... Halk bu ikisi arasındaki farkı bilemez... Çünkü bizim seçtiklerimizin, kendi seçmeninden başka kimseye diyet borçları yoktur. Bizim aleyhimize ve o para babalarının lehine olan yasalara karşı çıktıkları ve onların demokratik olmayan faaliyetlerini açığa çıkardıkları için istenmezler... Şimdiye kadar kaç vekil seçmeniyle birlikte tomoların hedefi olmuştur? 1965'te TİP'ten seçilen vekiller ve son dönem seçilen vekillerden başka... 1965-1970 arasında da 15 vekilimiz sık sık tartaklandı, meclis dışına atıldı. Bugün de vekillerimiz aynı şekilde aşağılanmaya çalışıyorlar... Çünkü onlar seçmenlerinin kanını emdirmemek için oradalar... Diğerleri ise, korumalarla dolaşırlar, halkın arasına giremezler... Yanlarına bile yaklaşamazsınız... Bizim seçtiklerimiz, sayıları çok az olduğu halde mecliste, bütün haksızlıkların üstüne cesaretle yürüyorlar... Yürüyorlar ama sonuçta kalkan parmaklara yeniliyorlar... Medya bunları hiç gösterir mi? Kim dinler, kim bakar, beyaz biblo gibi güzel bacaklar, gül kurusu dudaklar varken, Sırrı Süreyya Önderin kıllı kara suratına? Onların vekillerinin çok yeteneklileri de, yetenek deyince tabi ki, işverenleri savunma konusundaki yeteneklerinden bahsediyoruz. Onların şirketlerinde MURAHHAS AZA olarak görevlendirilir ve yüklü paralar alırlar... İşte bir avuç insanın bizi idare etmesinin ardındaki sır bu... En önemlisi de bizim onlara olan 'güvenimiz'... Oylarımız... Yani onlar güçlü oldukları için seçilmiyor, biz dağınık ve güçsüz olduğumuz için onlara bu fırsatı tanıyoruz. Kısaca özetlersek, bir avuç insanın milyonlarca insanı yönetmesinin sırrı burada yatıyor. Biz de aynı şekilde örgütlenmiş olsak, önümüzde üç gün bile dayanamazlar... Dünyada bunun örnekleri de var... Şimdi şöyle düşünün, kazanmak için bir ömür verdiğimiz, ücretlerinizi rastgele

kullanıyor musunuz? Yoksa ince ince hesap yaparak ay sonuna kadar idare etmenin yollarını mı arıyorsunuz? O parayı iyi değerlendirebilmek için pazar pazar dolaşıyorsunuz...

Peki, neden, kendi geleceğimiz kadar çocuğumuzun, hatta torunumuzun geleceğine damgasını vuracak bu siyaset için zaman ayırmıyoruz? Kahvede bir tur okey bir saatten önce bitmez, neden günde bir saatimizi de kendimizin ve çocuklarımızın geleceğini emin ellere bırakmak için zaman ayırmıyoruz?

Bizi yönetenlerin iktidarları kendi güçlerinden değil, işte bizim bu kaygısızlığımızdan, bizim kayıtsızlığımızdan... Biz böyle birbirimizden habersiz tek tek yaşarken, kendimizi onlara köle olarak kendimiz sunuyoruz...

Onlar da bizi bu halde yakalayınca, daha fazla kanımızı emmenin yollarını arıyorlar... Bunun için yaşama hakkımıza bile utanmazca saldırıyorlar... Her yerde ezip geçiyorlar...

Bizim her türlü örgütlenmemize karşı kendileri önceden sahte örgütler kuruyorlar...

Esnaf odaları var, bu gün en fazla yoksullaşan kesim olan esnaflar kendi örgütlerinden korkuyor. Yoksulların zaten kaybedecek bir şeyi olmadığı için esnaflar diyorum... Yurt dışından gelen marketler zinciri onları hızla bitiriyor ama korkudan sesleri çıkmıyor... Esnaflar daha dükkanı açarken odaya üye olma mecburiyeti var... Sisteme karşı gelecek olsalar o dernekler odalar, böyle desteklenir mi?

Aynı şekilde 'emekli-sen'e karşı emekliler derneği var. Biri devlet tarafından desteklenirken, devlet diğerini kapatmak için uğraşiyor... İcinizde emekli sene üye kaç emekli var?

Bu direniş bunlara karşı bir başlangıçtır... Çözüm için daha çok insan buralarda toplanmalı ve örgütlenerek bunun sürekliliği sağlanmalıdır.

Bundan sonra yapmamız gereken bu olmalıdır. Saygılar

Mehmet Halil

Bir başka oluyor annelerin mutluluğu!

Yine yoluma çıktılar,
Yeşil yapraklar arasından kara gözler,
Benim dayanılmaz aşklarım!
Böğürtlenler.

Nedir benim sizlerden çektiğim
Her mevsimde
Sizi, neden arar gözlerim.
Suratımda tokat sızısı
ve yanar yüreğim.
Haberiniz var mı?
Babam elini alıp gitti,
Artık tokat yemeyeceğim.
ama yine,
Suratımda tokat sızısı
ve yanar yüreğim.

Elime ilk sapanı aldım
Dolanmaya başladım etrafınızda
Yapraklarınız oynayınca yavaşladım
İlk kuşu vurdum aranızda.
Benden;
o güzel kuşu gizlemediniz
aşk böyle bir şey demek
bana karşı cömerttiniz.
sizde ortak oldunuz cinayete
aşk uğruna cinayet işlediniz.

Gururla koşup gösterdim babama
kanadından tuttuğum kuşu
Aynı anda, bir tokat indi suratıma,
savruldum
kuş bir yana, ben bir yana
yaş doldurmuştu gözlerimi
ayağa kalktığımda.
"Bu vurulur mu oğlum,
bu bülbül" dedi.

Benim her işim ters
iyi bir şey olsaydı
hedefini bulur muydu ilk atışta?
kötülükmüş yüreğimin arkadaşı
Hak etmiştim o tokadı.

Kuşu görünce sizleri öpmedim ya
Düşürdünüz beni tuzaga.
Hiç, bülbüle de mi acımadınız?
Siz de, ortak oldunuz tokata.

Nasıl başladıyla öyle gidiyor hayat
Şimdi de, ne zaman çıksam durağa
Beklemediğim bütün otobüsler gelir,

Benimki gelinceye kadar,
Kara sular iner ayağıma.

Benim dayanılmaz aşklarım
Böğürtlenlerim.
Yine bir gün, yemeklik,
Yağ almaya yollamıştı babam.
Evde misafir vardı üstelik
Gözleriniz öyle parlıyordu ki bana bakarken
Hemen geçiverdim kendimden
Zamanla anlaşmışsınız, anladım!
iki dakikaya sığmış, iki saatim.

Bana karşı öcleri neydi, bilemiyorum
öyle dalmışım ki, sanki rüyadaydım
Babamın sesi, ve sese döner dönmez,
Suratımda bir ses duyuyorum.
Aynı yerde, bu ikinci tokat,
Ve ağlıyorum.

Ağlayarak,
Koştum cankurtaranım, abime
'Ne oldu?' diye sordu.
'Hiç suçum yokken babam vurdu'' dedim.
'Öyle miii?' dedi
Yavaş yavaş, cebine soktu elini
Kara kaplı yuvarlak cep aynasını çıkardı
Suratıma doğru tutup 'bak!' dedi.
Suratımı görünce anladım hatamı
Palyoçalar gibi boyalı suratım.
Babama karşı ortaya çıktı yalanım,
Hıçkırıklarım daha da arttı.
öyle büyüktü ki ona saygım...
Bir daha babamın yüzüne bakamazdım.

Bundan mı, neden acaba?
Yıllarca babamı göremedim bir daha
Kaptırmıştım kendimi siyasi rüzgarlara
Aramalar, baskılar, baskınlar!
ezilmesinler dedim,
çiğeri beş para etmez adamlara
İrtibatı kestim evle,
Zarar gelmesin diye onlara...

İnandırıcı olsun diye
Ters davrandım babama
'Oğlun değilim!
Bir daha beni arama! ''
Bütün köyüm inandı
kötü evlat olduğuma
ama bunun aileme faydası olmadı
yirmi yıllık ayrılık yetmedi buna

onlarda...
katlanmak zorunda kaldı, acılara.

Bütün bu geçmişi hatırlattı bana
Aşkım! Böğürtlemlerim...
hafızalarım benim...
Ne zaman dönsem çocukluğuma
Arıyor sizi gözlerim.
Ama bu söz de, neyin nesi?
Ben hiç adam olmadım ki.

Vaz geçemiyorum ben sizden
Bu defa yine
Daha eve gitmeden
Siz çıktınız önüme
Dudaklarım sulanmaya başladı
Sizi görünce.
Şehvetle saldırdım üstünüze
Sizden ayrılınca,
sokakta beni görüp, gülünlere.
Ben de şüpheyile baktım
Çoğu ispiyoncu diye...
Aklıma gelmedi mor bıyıklar
Esirgedim selamı bile.
Güce tapan yalakalar
Bir selam diye
şimdi,
bakıp dursunlar gözlerime.
geçersiz, anneme şikayetleri.
koymam onları adam yerine.

Bir yıllık aradan sonra
Morlara boyanmış girdim eve
Alaycı bir bakış vardı
ev halkının gözlerinde
ben de baktım onların baktığı gömleğime
mavi gökyüzüydü sanki, mavi gömleğim
mor yıldızlar dağılmış üstüne...
artık şaşırmadım,
gülerek bakıyordu annem bebeğine
kollarına atıldım.

Hiç yaşlanmadığımı farkedem
Bir tek annem oldu.
Beni görünce
Hasta yatağında,
bütün acılarını unuttu.
Bir başka oluyor,
annelerin mutluluğu.
unutulur mu o bakış ömür boyu
hey benim, acıların panzehiri anam, hey!
o çakır gözleri, bütün acıları boğuyordu.

'neredeydin Şimdiye kadar! ' deyip,
Bana, bir tokat bile atmıyordu.

Bir burukluk vardı gözlerinde
Ben dönerken geriye,
Yol boyu...
Sevgilim böğürtlenlerin
Büküktü boynu.
Kim bilir!
Belki bu son görüşleri.
Üzölmeyin canlarım
Artık taze dudaklar öpsün sizi.

Mehmet Halil

Bir kuş beyinli olarak, iktidar kavgalarına bir kuşbakışı... düz yazı

Çağatay Ulusu ise Moğolistanın tersine, şiddeti hoş görmeyen bir gelenekten gelen, dengeye dayalı bir toplumdur. Timur bu geleneğe muhalefet etmeyi göze alamazdı. Bu nedenle ortadan kaldırmadan çok sindirmesi, inşa etmekten çok dengelemesi gerekiyordu. Onu bütün yaşamı boyunca terk etmeyen güvensizliğin nedeni buydu. Timur'a karşı ayaklanana...n Sultan Hüseyin başaramadı, Şahruh'a sığındı. Şahruh Hüseyin Sultan'ı idam ettirdi. Pir Muhammed Cihangir Şahruhtan yardım istedi. Pir Ali, Maverünnehir'de Pir Muhammedi öldürttü. Pir Aliyi kendi yandaşları öldürdü. Hudaydait Halil Sultan'ı esir aldı. Hudaydait Moğol emirleri tarafından öldürüldü. Pir Padişah, Rüstemdar'da (Cavur-i Kurban) askerleri arasında sıkışıp öldü. Ali Sebzevari isyanını bastıran Sait Hoca, Pir Muhammed Ömer Şeyh tarafından Şahruh'a teslim edilip idam edildi. Şahruh Cihanmelik ve Sedat b. Timurtaş'ı Herat'ta Çıktıktan sonra yakalatıp idam ettirdi. Sultan Ali de Şahruh tarafından Horasan'da idam ettirildi. Hasar devam ediyor... Ediyor olsa da sizi bu kıyımlara daha fazla alıştırmamak ve ruhların kalan hassasiyetine de darbe vurmamak için "dur!" diyeceğiz. Küçük bir reklam arası... Hassas duyguların kireçlenmemesi için, KALGON birebirdir Yarabbim sen bizi "şiddeti hoş görmeyen yönetimlerden esirge... Yarabbim sen ruhları şahlandırma, ordunun sadakatini sağlamak için Şahruh'un da paraya ihtiyacı vardı. Sadakat iksiri o sıralarda Şahruh'ta yoktu. Birbirine sadık kavimler, iksir olmayınca birbirini yediler... Yiyecekler... Yiyorlar... Halil Sultan Şahruh'u öldürtüyor... Yüzyıllarca egemenlik sağlamak için birbirini yok eden, doğal seleksiyonla (mı bu?) birbirini traşlayan ve insan ormanını yenilemek için kan ter içinde mücadele veren şeyhler, emirler, padişahlar ve bu gün bunların modern versiyonu olan yönetici güçler, soytıraş akıltıraş egemenliklerini sürdürüyorlar. Bizler gelişen teknolojinin hayranlığıyla ağızımız açık bakakalıyoruz... Gülmeyin... Gülmeyin... Küçük ailelerdeki ebeynlerin emekli maaşlarını paylaşmak için verilen mücadelelerin büyük ailelerdeki görüntüsü bu. Her şey giriş ve çıkış borusunun çapıyla, ve o borunun ihtiyacını karşılamakla görevli kafanın içindeki akılla orantılı...

Mehmet Halil

Bir ve bütün olamamanın sıkıntıları

Ülkemiz ve en yakın komşularımız Ortadoğu ülkeleri baskı ve ateş altında... Demokrasi ve insan hakları askıya alınmış, her an ölümle burun buruna yaşamakta... Bu şartlar altında ürkek korkak çoğunluk kendini kurtarma çabasında... Demokrasi yanlılarının, bu düzene başkaldıranların bir kesimi de teorik olarak örgütlenme ve birlikte hareket etme bilinciyle palaz pantaraz örgütlenmiş ama bu örgütlere henüz su verilip çelikleştirilememiş... Bu keşmekeş içinde her gün en değerli ve mücadelenin önünde yer alan insanlarımız kurban edilmekte...

Bu durumda günümüz şartlarına bakınca daha önce önemsemediğim Çin daması geliyor gözüme... 1x2 cm boyundaki taşlar ardı sıra büyüyerek, 3-4 metre büyüklükteki taşlara kadar sıralanmış... En küçük taş yani 1x2 cm'lik taş yandakini devirince, yandakini öbür yandakini devire devire 4 metre boyundaki taşı deviriveriyor... İşte 1x2 cm boyundaki taşın zincirleme olarak 3x4 boyutundaki taşı devirmesi şaşırtıcı geliyor...

Bu günkü siyasi durum bu Çin damasına çok benziyor. En alttaki bireyler kendini korumak için mücadeleden uzak durdukça, küçük gruplar fazla riske girmekten korktukça, muhalefet partileri de çaresiz kalıyor, devletin gücünü elinde tutanlar da, bu zaafı çok iyi değerlendirerek, tüm toplumu esir almaya devam ediyor... İktidarda kalabilmek için en acımasız şekilde insanlara saldırıyor...

Geriye dönüp son 15 yılda bakacak olursak kaybettiklerimiz çok büyük boyutlarda...

- Eğitim ortaçağı örnek alacak şekilde temelden gericileşiyor
- Bilim adına hiçbir çaba kalmadı...
- Sağlık tamamen özelleşiyor. %3 civarındaki sağlık kesintileri %20'lerin üstüne çıktı.
- Doğal kaynaklar yok ediliyor. Avrupa'nın çöpe attığı nükleer atıklar ülkemizde değerlendiriliyor.
- Özel mülkiyet haklarımız yeni çıkan yasalarla elimizden alındı...
- Polise ve jandarmaya olağanüstü haklar tanındı ve keyfi uygulamalar alabildiğine arttı.
- Yaşama haklarımızı tehdit eden mafya babaları ödüllendirilmeye başlandı...
- İşsizlik olağanüstü boyutlarda onun sonucu büyük kesim açlık sınırı altında yaşamaya mahkum...
- Emekli olma hakkı diye bir hak kalmadı...
- Sigorta çalışanların güvencesi olmaktan çıkıp, özel şirketlerin finans kaynakları oldu...
- İş kazaları kat kat arttı... İş kazalarında ölenler, Ortadoğu savaşında ölenlerden de fazla... (Haberlere göre Temmuz ayında 205 ölüm, bu yılın ilk 7 ayında 1.119 ölüm)
- İnsanın yaşam hakkı kalmamış... Sadece işini geri alabilmek için 150 gündür ölüm orucunda olan Semih ve Gülmez için yönetenlerin kılını kıpırdattığı bile yok. Ölmelerinden zevk alacaklar gibi...

Sıralamakla bitecek gibi değil... Aslında bu durumdan kurtulmak için fazla bir şey yapmamıza gerek yok. Birbirimize güvenip dik durabilmek yeterli... Üretim içinde olan milyonların üretimi durdurması, üretim dışında kalanların sokağa dökülmesi, bu kayıpların geri alınması için yeterli... Çin damasındaki ilk taşın bir adın geriye devrilmesi ya da hiç devrilmemesi gibi... Askere giderken "Binlerce asker içinden sıra bana gelmez" diye cepheye savaşmaya gidenler, "yübinlerce insandan sıra bana gelmez" deyip sokağa dökülebilmeleri gerek.

Kendi haklarımızı sessizliğimizle kendimiz teslim ediyoruz. Onlar güçlü değil, onlar zayıf olduğu için saldırganlar. Devrildiklerinde kötü akıbetlerini gördükleri için saldırganlar. Onları güçlü kılan bizim sessizliğimiz bizim "Ben kurtaracak değilim ya..." düşüncemizin altındaki pasifliğimiz. Onları güçlü kılan, bizim gücümüzün farkına varamayıp... Bu ne kadar sürer böyle? Biz sessiz kaldıkça sürüp gider. Ölüm bizim kapımıza geldiğinde ise, arkamızda kimse bulamayız. Bizi bizden başka kimse kurtaramaz.

Bize kurdukları en önemli tuzak, daha önceden damgalayarak birbirimize karşı araya koydukları düşmanlıklar ve çıkar farklılıkları... Küçük bireysel çıkarlar için kaybettiklerimizin boyutuna bir bakın. Tuzaklara meydan okuyup bütün halklar kucaklaşalım... Bizi bu hallere düşürenlere meydan okuyalım. Bakın göreceksiniz nasıl patır patır dökülecekler...
Gelin bir olalım. Beynimizdeki zincirleri kıralım... Ölümleri ve baskıları durduralım...

Mehmet Halil

Biraz düşünce lütfen!

İnsanlık tarihi, ama sözlü ama yazılı olarak, kuşaktan kuşağa deneylerini aktarma tarihiydi insanın insanı sömürmeye başlamasından önce. İnsanlar deneylerini aktardıkça, ardından gelen kuşaklar daha hızlı gelişmeye başladı. Ama insanların düşüncesi aynı değildi. Arzuları, istekleri, niyetleri farklı farklı... Kimi yalnız kendini düşündü, kimi bütün insanlığı. Kimi "diğer canlılar benim için yaratılmış" benim için yaratılmış diyecek kadar egoist, hatta narsisti, kimi doğanın bir parçası olduğunun bilincindeydi. Egoistler her şeye sahip olmak için her yolu mübah görürken, "doğanın bir parçasıyım ve doğadaki diğer canlılarla eşit haklara sahibim." Diye düşünüp, düşündüğü gibi davranırken, diğer bencil insanlara da aynı esnekliği gösterdi. İşte bu iyi niyet kötü niyetlilerin niyetlerini gerçekleştirme fırsatı için bulunmaz bir nimetti... Böylece kendi paylarına, diğer insanların sırtından daha fazla çıkar elde ettiler ve diğer insanlardan daha fazla ve daha iyi yaşam şartlarını elde ettiler. Çıkarıcı bir azınlık lehine bu iki toplum arasındaki fark zamanla büyüdü, büyüdükçe o azınlık daha da güçlendi güçlendikçe örgütlendi. Örgütlendikçe daha güçlü oldu ve daha fazla kazanç elde etmeye başladı... Bu gelişmelerin adına sanki insanlık namınaymış gibi, medeniyet, uygarlık gibi cazip isimlerle, meşruiyet kazandırdılar. İşte bu gün bu azınlık öyle güçlendi ki... Sömürülen ve yönetilenler arasından bazı kişileri gücü ve ekonomik imkanlarla kendi yanına alarak sömürsünü onların elleriyle gerçekleştiriyor ve işin kötüsü de onları en çok ezilen ve sömürülenleri seçtiğine inandıracak bir seçim sistemi geliştiriliyor. Bu seçimle gelen temsilciler, belli ayrıcalıklar elde ederek, büyük çoğunluğun karşısına dikilip, onları karın tokluğuna hizmete zorluyor... Bu zorlama dönem dönem de diktatörlük faşizm şeklinde cereyan ediyor. Sömürü ağı öyle genişliyor ki, bütün dünyanın sermayedarları bir olup, dünyanın bütün kaynaklarını kendi çıkarlarına kullanıyor.

İşte her şey böyle apaçık ortadayken "Bütün ülkelerin işçi ve emekçileri, yoksulları birleşmeleri" gerekirken, uyanık sermayedarlar, köleler uyanmasın diye, atalardan damıtılarak süzülüp gelen deneylerin kaynakları olan kitapları, yok sayıyor, okunmaması için ellerinden geleni yapıyor, ücretle kölelerin cahilliğini sürdürüyor. Kitap düşmanlığı, eğitimde zorbalık (paralı eğitim ve yanlış bilgi kaynakları) ile toplumun aydınlanmasının önünü tıkamaya başlıyor...

Sonuç öyle bir hale geliyor ki... Metozori günde 12 saat çalışmaya razı olan insan, kendi kurtuluşu için okumaya günde 1-2 saat bile ayırmıyor, ayıramıyor... Ve acı çekmeye devam ediyoruz... Sadece insanlar için değil, bizim cahilliğimizin acısını bütün canlılar da çekmek zorunda kalıyor.

Artık biraz kendimize gelmenin zamanı değil mi? Onurlu bir yaşam için başımızı kaldırmamız gerekmiyor mu? Dünyada dönen dolaplardan haberimiz olsaydı ve buna dur demek için örgütlenip haklarımızı arasaydık, bu kadar zor şartlara boyun eğmek zorunda kalır mıydık? Biraz düşünce ve biraz düşünceli davranış gösterecek kadar insanlığımız yok mu? Biraz düşünce lütfen. Başkası için değil kendimiz için!

Mehmet Halil

Birey, Salak, A-salak

Aciz insanların en önemli isteği, güç... Güçlü olsunlar ki o acizliklerinden kurtulabilsinler. Ama, bu sistem içinde hiçbir insan fiziki olarak o güçle baş edemez. Ona karşı mücadele bilgi, azim ve cesaretle olur. Aciz insan kendinde bunlar bulunmadığı için acizdir. Bunlar olsaydı zaten aciz olmazdı. İşte o insanların bu durumda yapacakları bu hiyerarşik sistem içinde kendilerine göre güçlü olanlara sığınarak güçlü olacağına inanır ve onların hizmetine girer. Sistem zaten onları kendine itaat edecek şekilde hazırlanmış kurullarla yetiştirir. Onlar kendileri olamadıkları için başkaları adına iş yaparlar. Güçlerini başkalarından alırlar. Sistem ise gücünü toplumdan alır. Toplum kendi olamamış, birey olamamış insanlardan oluşuyorsa, bu tür insanları seçer. Kendine güvenemeyen o insanlar güvенеbilecekleri birini, ya da bir grubu seçer. Onu seçer ve onun kölesi olur. Gücsüz insan pekala bunun farkındadır. Ama bu hiyerarşi geniş bir kitleyi kapladığından, bu kadar insan bunu yapıyorsa ben de yaparım kolaylığına kaçır. İnsanlık dışı olaylarda gizli veya açık yada sessiz kalarak o güçlülerden yana tavır alır. O insanı üstünden başka denetleyecek, kınayacak insan yoksa, o üst denilen kişi veya grup, o güçsüzlerin bir araya gelip onun istediği şekilde davranarak, ya da onun davranışlarına göz yumarak ona yardımcı olur. Her şey gibi o çoğunluk iyi işler için kullanılabilirdi gibi kötü işler için de kullanılabilir. Birey olabilen insanlar o aciz insanların aczine acırken, onlara zavallı gözüyle bakarken, gücünü sistemden alan o acizler de, kendilerini haklı göstermek için o bireylere acıyarak bakarlar. "Ne istiyorsa yapiver işte" diyebilirler.

Bir kişiyi asan daha fazlasını da asar. Çünkü onu yaptıran, onun güce olan köleliğinden kaynaklanır. O kölelik büyük işlerde de aynıdır küçük işlerde de... Örnek verecek olursak: Bir otobüste, yaşlı olduğu için bir gencin başına dikilen, kalksın diye onun gözlerine bakan köledir. Hakkını arayacak iradesi, akli olsaydı zaten şimdi otobüslerde oturacak koltuk da bulunurdu. Zamanında o hak için direnemediği için şimdi başkalarından hak dileniyor. Aynı adamın yetkisi olsa, emir verince adam da asar. Ha gençler, köle olarak yetiştirilmiyor mu? Bu ruh zaten gençken aşılıp, zamanla kemikleşiyor. Gelecekte ihtiyarlayınca onlarda kendilerinden sonra gelecek gençlerin gözüne bakacaklar. Kimse o gücü kendinde bulamadığı için, Kendi seçtikleri belediyeden o hakkını isteme cesaretine sahip değil. O ruh yok onlarda...

İnsanı insan yapan, onur, şeref erdem gibi şeyler de vardır. Elle tutulmaz gözle görülmez. Bunların toplamına ruh denilir. O ruh ölünce insanlık da ölür. Aynen nefes çıkınca beden ölür gibi... O ruh öldükten sonra artık o insan köledir. Başkaları tarafından kullanılır. Her şey yapabilir. Kendini ona göre kotlamıştır.

Ne yazık ki o tip insanlar çoktur aramızda... Muhbirlik yaparlar. Kendilerinden biraz güçlü olanı gördüler mi köpek gibi kuyruk sallayıp önünde yatarlar. İşledikleri suçun hesabını vermeye sıra gelince söyleyebilecekleri tek şey "Emir üstten geldi". Ya da üstleri yoksa, ya da üstlerini suçlayacak cesaretleri yoksa hastalanırlar. Bunu, aldıkları maaş karşılığında ya da bir yıldız fazla takma uğruna yaparlar. Onların keyifleri kaçmasın yeter. Onlara üstleri, şu apartmandakilerin hepsini as apartman senin olsun de yeter. Hemen asarlar... Düşünceleri yoktur. Düşünebilseler "ya bu asacaklarımdan biri benim çocuğum olsaydı asabilir miydim?" diye kendi kendilerine sorarlardı. Ama zaten bunu sorabilseler, yaptıklarını sorgulayabilseler, o zaman birey olacaktı. Evet, insanı, insan olmayandan ayıran şey, sorup sorgulamak... Bunu düşünebilen yapar. Düşünmek sadece o gün ne yiyeceğini, ne alıp ne giyeceğini, nerede eğleneceğini düşünmek değil, neyin doğru neyin yanlış olduğunu düşünüp sorgulamak, doğru kararı kendi verebilmek, doğruluğuna ve yanlışlığına bakmadan başkalarının kararını uygulamak değil...

İnsan, düşünebilen, soran, sorgulayan, doğruyu arayan, tartışan, yerine göre özeleştiri yapan, yerine göre, güldürerek doğruyu gösteren, taklit ederek öğreten, empati yapabilen... Yani kendi gücü ile insanları harekete geçirebilen ve o hareketin yayılması için, o dinamizmin sürekliliğini sağlayabilen, kendini yenileyerek, bu yenilikleri

başkalarına da aktarabilendir.

Hayatta insan olabilmek için, paraya mala, mülke değil, bunlara ihtiyaç vardır. Diğerleri insanın bu işlevleri rahat yerine getirebilmesi için araçtır. O araçları eline geçirmek için, amaçları unutanlar insan değildir. Asalak geçinen parazitlerdir. Hayat insanlarla parazitlerin mücadelesidir.

İnsan olmak da, parazit olmak da kendi elimizdedir. İnsanlar gelişmeye açıktır ama parazitler parazit olarak kalır. Seçim kendi ellerimizdedir. Azim, irade, cesaret ve düşüncemizle insanlığı seçmek bizim kendi ellerimizdedir.

O vücudu omuzlarından gökteki yıldızlara da bağlasanız dik duruşu geçicidir. Bağlandığı ipliklerin ömrü kadardır dik duruşu, o ipler kopunca yere yığılıp kalır. Elbiseler onu geçici bir süre için ayakta tutabilir. Elbiseler çıkınca yere çakılıp kalır. Çünkü kendi içi boştur.

Mehmet Halil

Birikim

geçmişle gelecek arasında
bir nesne olarak varım
gelecek önümde, geçmiş ardımda
Hep itelenip kakalanırız
insan nasıl dayanabilir buna?
umutla sürünürüm adım adım.

çember gibi bir devinim içinde
geçmiş arkada, gelecek önde
iki adım ileri, bir adım geri
üç adım geri, iki adım ileri
çakılıp kalmamak için olduğumuz yerde
ayı gibi oynatıyorlar bizi...

Biz ki damlalara borçluyuz denizi
takılıp saniyelerin peşine
dört adım ileri, üç adım geri
ölüm de birikiyor deniz gibi.

Mehmet Halil

Bit Pazarı

70'şeye Şirinyer'den bindik, aynı yaşlarda iki yolcu yanyana gidiyoruz. Agora'dan geçtik... Yanımdaki hırdavatçılar çarşısına baktı. İçlenerek

- Hey gidi bit pazarı
- Saçları burda mı ağarttın yoksa
- Yok
- Niye bu kadar dertlendin?
- Burda her şey bulunur
- Yok be her şey bulunmuyor
- Ne aradın da bulamadın?
- Bit aradım yok dediler
- (kulağını ağızıma dayayıp) Ne aradın?
- Bit aradım
- Pij mi?
- BİT! BİT
- Ne yapacaksın ki BİT'i?
- Cumhurbaşkanı yapacağım.
- (Şaşırmış) Niye Cumhurbaşkanı yok mu?
- Var da kana doymuyor. Bit daha kolay doyar... (yüzünü öbür tarafa çeviriverdi.

Mehmet Halil

Bitireceğiz

Koskoca adam başımızda
Her şeyi ondan iyi bilecek değiliz ya
Bıçak sırtı gidiyoruz referanduma
‘HAYIR’cılar terörist...”
Ters kepçe oldu terörün anlamı da.

AKın ne önemi olur, kara olmayınca
Onun için terörist ilan edildi yarısı
Böylece değer kazanacak AK da
Tasasız toplumun yarısı, nasıl olsa
Teröre karşı canlı bomba başımızda...

Terör kurumsallaşmak olsa gerek
Bütün kurumları elden çıkardık
‘Teröre karşı mücadele’ diyerek
Söylenen bütün sözlere ‘inandık’
‘Aldatılıyor’ inanca karşı gelirsek.

Tanrı birdir. Tanrı birdir Tanrı biziz!
Terörü biz ilan ettik, biz bitireceğiz
Çok, DİLEK DOĞAN gibi örneğimiz
Zakka da bittik, Zan’da bitireceğiz.
Ya biteceğiz, ya da bitireceğiz...

Mehmet Halil

Bitler

Beştepe, beleşçi tepe
Huzur vermez kimseye
Kan emdi de ne kazandı
Nesli tükendi bitlerin de

Mehmet Halil

Biz alışkanlıklarımıza yenilmişiz! ...

Ahhhh!

Beni esir alan alışkanlıklarım
deryanın farkında olmayan balık gibiyim
"dile benden, ne dilersin" dediklerinde
su ve hava gelmez aklıma,
ilk istediğimiz de, para.

Frensiz arabaya binmeyiz de
öyle bir zamana binmişiz ki...
altımızdan kayıp gidiyor zaman
biz üstünde, bir hiçiz be...
hiç kimse şikayet etmez ondan.

Alışkanlık yapmış bizde, bu hal...
Gücümüz yetmeyen her şeye,
"Dikilmek kaderde varsa,
zevk almasını bileceksin" deyip
kaderimiz bu deriz, boyun eğip,

Zamanlar akıyor bizi iplemeden
Biz kutluyoruz.
Bir karışını vermemek için
Ant içtiğimiz topraklar
Satılıyor bir, bir
Biz alkışlıyoruz.
Alın terlerimizle yükselen
Bacalar şimdi alafranga oldu.
Bütün markalar yabancı dilden.
Güzel kokuyor,
yabancı olunca bok kokusu.

Geleneklerimize çok bağlıyız sözde
yabancı markalar alışkanlık yapmış.
kaderde,
geleneklere bağlı kadınlarımızı boşayıp
Nataşalarla evlenmek varmış.
Suç bizde değil
Alnımıza yazan, böyle yazmış.

Avrupalılık da varmış kaderde
Avrupa'dan gelen hastalık bile
Başköşe de, yada başımızın üstünde
Ama!
Kardeşlerimizi, linç etmeye gelince
"kaderde beraber yaşamak varmış"
diyemiyoruz.
Avrupa'daki, düşünce özgürlüğünü,
Hazmedemiyoruz.
Kullanmalarına alıştıklarımız, bizi kullansın
Kullanmaya alıştıklarımız, kullanılsın
Alışkanlıklarımız bozulmasın.

Tesbit edilmiş günlere sakladık
Mutluluklarımızı ve üzüntülerimizi
Kendimize zaman ayıramadık
Güçlere/güçlülere feda ettik kendimizi
Böyle doğduk, böyle büyüdük, böyle alıştık.

Büyüklerimizden,
Askere giderken de öyle öğüt aldık,
"Aman oğlum! ...
Ne önde öl, ne de arkaya kal,
ne fazla uyanık görün, ne fazla aptal"
ve öyle eğitildik askerde
önde ve arkada giden,
sopa yedi her seferinde.

Bize her buyrulana, "eyvallah" demişiz.
Hiç araştırmak olmamış, derdimiz,
Alışkanlık haline gelmiş tembellik,
Biz alışkanlıklarımıza yenilmişiz...

Mehmet Halil

Biz dünyalı olalı

En büyük deniz, dertler denizi
Her gün çalkantılı yeni sorunlar
Denize ulaşınca bitecekmiş gibi
Büyük bir umutla bize koşarlar.

Onu kaldırmaya çalışan omuzlar
Ayaklardan bekler ilk tepkiyi
denize gmldke ayaklar
kesilir nefes, alır götürür bizi...

Mehmet Halil

Biz uyudukça

- "Ne iş yapıyorsun? " Diye soruyorlar
- "Emekliyim! " diyorum
- "Hoşça vakit öldürüyorsun demek" diyorlar.

Ürperiyorum!

Ölmenin ve öldürmenin sıradanlaştığı bir dönemde

Bir suçluluk duyuyorum içimde,

Emeklilik ne kötü meslekmiş be!

Ben katil olunca katillik sıradanlaşıyor,

Katiller de benim gibi masumlaşıyor...

Kafam karışıyor

Öyleyse, katiller neden emeklileri cezalandırıyor?

İşsizler, emekliler köylüler ve yarını belirsiz işçiler

Benzetilmiş susuz bırakılan çimenlere

Açlıkla terbiye ede ede...

Ortaçağın ayaklara vurduğu zincirler,

Şimdi midelerde

Günlük on iki saat yorgunluktan sonra

Mahkum olur egemenlerin uyutma setlerine

At gözlükleri,

Sürme gibi gözlerinde

Yaşamı öğrenemiyor ki

İşte, evde, kahvede, birahane...

Yaşam gördüğümüzden, bildiğimizden ibaret değil mi?

Gezmemiş, gezdirilmemiş,

Baskı, korku, tehditle sindirilmiş,

Açlık sınırının altında,

Şükretme öğretilmiş...

İsyan edenler,

Okumak için köylerden gelip büyük şehirlerde

Büyük zenginlikleri görenler değil mi?

Ve o göçün sebebi okumak, öğrenmek değil mi?

Yönetenler için,

Ne büyük öğrenmenin tehlikesi...

İsyanın kaynağı önlenmeli,

Üniversiteler kuran kurslarına döndürülmeli

"evet", "hayır"lı eğitim bile

Ezberden gelenler için tehlike

"kıraat-ı geçmemeli eğitimin tekmili...

"Gülmek ömrü uzatıyor! " diyorlar

Buna en çok yönetenler inanıyor galiba

Gülmemizi zorla elimizden alıyorlar

Aramızdan bir kısmını copluya copluya,

Bir kısmını biber gazıyla,

Bir kısmını evinde yakarak,

Bir kısmını kayıplara karıştırarak

Çoluk çocuk,

Genç yaşlı,

Sivil resmi
Kadın kız demeden,
Ölüm tezgahlarına atıyorlar...

Eğitim sistemiyle bizi,
"yamyam tavuklar" gibi kullanıyorlar
Yiyip duruyoruz birbirimizi
Öne çıkarıp kimliklerimizi...

Üretimde işe yaramayanı
Hemen çöpe atıyorlar...
İtiraz edene, isyan edene cevap hazır
"Yeniden üretmeyi, besleyelim mi? "
"Hazıra dağ dayanır mı? "
Ne çelişki değil mi?
Doğanın kendini yenilemesini önemsemeyenler
İnsanın kendini yenilemesini önemsediler.

"Türkün aklı başına, ya sıçarken ya kaçarken gelir! " diyorlar
Bu sözü ben değil, atalar söylemiş
Ben de Türk'üm galiba, bu söze göre
Hep tuvalette geliyor yazdıklarım aklıma,
"Ne fark var? " diye düşünüyordum,
Türk, Kürt, Ermeni, Yahudi arasında,
İşte onu da tuvalette buldum,
Aklımız akrabaymış kığımızla
Kıç...
Ne de çok öne çıktı son yıllarda
Başımızda ulamalar çoğaldıkça
Başla kıçı ayıramaz olduk,
Biz uyudukça...

Mehmet Halil

Bizdeki Kurbağa Aklı...

Evvel zaman içinde, kalbur saman içinde,
kurbağalar ülkesi, bir göl varmış,
uzun zaman yağmur yağmayınca,
gölün suyu azalmaya başlamış.

Göl dar gelmeye başlamış, kurbağa sürüsüne
Su azaldıkça, kurbağalar kapılmış paniğe,
Orası senin, burası benim, girmişler birbirine,
Hepsi, birbirini boğacak, bir kaşık suda.
Sesleri yankılanmış..vırak, vırak ta uzaklarda.

Aç yılanlar, duymuş kurbağa seslerini,
Liderleri toplamış, bütün yılanları,
Denize düşen sarılır da bize,
göle düşen sarılmaz mı? demişler,
Hemen yetişelim zaman kaybetmeden.

Döşenmişler yollara, petrol boru hattı gibi...
Dört bir taraftan, seslere doğru süzölmüşler.
Açık ağızları, bir karış dışarıda, ateş dilleri,
Tehlike apansız gelmiş, yaz ortasında kar gibi...
Kurbağalar onları görünce, hep birden,

Kesilmiş gırtlak gibi, kesilmiş sesleri...
şu - su - su - demişler. Susuvermişler.
Öyle kalabalıkmiş ki, kurbağa sürüsü,
Ön sırayı yerken yılanlar,
sırtını dönmüş arkadakiler.
Sıra bize gelmez zannetmişler.

Mehmet Halil

Bizlere ÖCÜ gibi gösterilen örgütlülük nedir?

Bunun cevabını bizden önce bize örgütü ÖCÜ gibi tanıtanlar, icraatlarıyla veriyorlar... Karşımıza çıkarılan polisler örgütlü değil mi? İktidara gelen partiler örgüt değil mi? Halkın yaşam alanlarını paylaşarak ve rant elde etmek için anlaşılanlar örgüt değil mi? "Biraz da biz gülelim!" deyip, ekonomik ve demokratik haklarımızı ellerimizden zorla alan darbeler örgütlü değil miydi?

Köy-Kop, İlk-San, SSK gibi, ücretlerimizden kesilerek damla damla biriktirerek büyüttüğümüz kurumları ellerimizden alan çeteler örgütlü değil miydi?

Taksim Gezi Parkı direnişçilerine elinde palalarla saldıranlar örgütlü değil miydi?

Değilse; Polis direnişçilere saldırırken neden onları kolluyordu?

Onlar domuz topu gibi örgütlensin, biz birer birer kendi kaderimizle baş başa kalalım ki, istedikleri gibi rahatça kanımızı emebilsinler... Buna razı mıyız?

Kendileri örgütlenirken bizim örgütlenmemizden korkmaları işte bu yüzden...

Örgütsüz, ne onların yaptıklarını izleyebiliriz, ne açıklayabiliriz, ne de geleceğimizi tehlikeye atanlara karşı mücadele edebiliriz...

Kısaca örgütlenmemek demek, her türlü saldırıya ve sömürüye karşı teslim olmak demektir...

Bizim örgütlenmelerimizin önüne geçebilmek için, aramızdaki küçük, zararsız nüans farklılıklarını büyütüp bizleri birbirimize düşman ediyorlar, Kürt, Türk, Alevi, Komünist, Anarşist, terörist gibi... damgalayıp birbirimize düşman ederek, bizi iliklerimize kadar sömürüyorlar 50 yıl önce en fakir ile en zengin arasındaki fark 65 kat iken bu gün 200-250 katlara çıkmıştır...

Şimdi inanalım mı onlara?

Nice yiğitlerimi ellerimizden alıp astılar bu damgalarla, şimdi bayraklaştırdık onları, biraz da günah çıkarıyoruz bu davranışımızla, o zamanlar da böyle kitlesel eylemlere başvurabilseydik, acaba asabilmeleri o kadar kolay olur muydu?

Demek ki zamanında yanlış yapmışız... Onlar "terörist" diye suçladıklarında biz susmuşuz...

Yine tekrarlayalım mı aynı yanlışları... Yine kaçalım mı örgütlenmekten?

Birçok olaydan sonra, zarar gören vatandaşlarımız... "Hiçbir örgüte üye değildi" diye günah çıkarmaya çalışıyor... Ve bize sahiplenen olmadı diyorlar...

Örgüt demek bir kimlik altında (ezilenler kimliği gibi...) birleşmek demek...

Bir eylemde on kişi yaralandığında, herkes kendi vücudundaki yaraya sarıldığı gibi, örgütlü olanlar da önce kendi üyelerine koşacaklardır... Çünkü diğerlerinin kim ve ne olduğunu tanımaları mümkün olmayabilir... Bu doğaldır... Örgütlenmek böyle basit bir dayanışma için bile gereklidir.

Bunu başaramıyorsak, yalnızlığımızla bizi vurmaları ve etkisiz hale getirmeleri daha kolaydır.

Kürt dediler "o kürt" diye sesimizi çıkarmadık, "Komünist" dediler, "o komünist" dediler, sesimizi çıkarmadık Anarşist dediler "o anarşist" diye sesimizi çıkarmadık, kadınlarımıza orospu dediler sesimizi çıkarmadık, şimdi sıra bize geldi... dibinde oturacak son ağacı bile elimizden almaya çalışıyorlar susalım mı? Yoksa örgütlenip güçlenelim mi? Bu gün haklarımıza sahip çıkmazsak, işte görüyorsunuz pala ile saldırıyorlar devlet güçlerinden fayda yok... Ne yapacağız örgütlenmeyip... Boynumuzu uzatalım mı?

Şimdi bakıyorum, hem gezi direnişine katılıyorlar hem de örgütlenmekten korkuyorlar." Denizde yüzerken suyu inkar etmek" gibi bir şey bu...

Örgütsüz insan köle insandır.

Mehmet Halil

Boş bakan adayı nasıl olmalı?

Günler uygun adım seçime ilerlerken
Bende görevimi yapayım dedim
Şu güllük gülüstanlık ülkeden
Uzatıp elimi
Bir goncagül koparıırken...
Görevimizi de yapalım,
Medyayı kurtaralım bu sıkıntılı dertten.
Kurtaralım ki
Kusmuğunu yalayan it olmasınlar
Popüler olmanın karizmasını taşıırken...

Bir boş bakan biyolojik adam değil,
Mekanik adam olmalı ki
Kurtulmuş olsun bütün duygulardan
İnsan gibi düşünüp
Uyanmasın derin uykulardan.
Temsil ettiği halkı, yüksek minarelerle avuturken
Nasibini alsın yüksek binalardan.
Gülmez, ağlamaz, yemez, içmez
Kadına kıza bakmaz, çarşıya pazara çıkmaz
Aksırmaz, öksürmez, sümürmez
Yatmaz, uyumaz dişine sarılmaz,
Bu üstün yetenekleriyle kendi model olmalı ki
Halkı da yeni baştan yaratılsın, çağa uygun
Yoksa bizim neyimize gerek ileri teknoloji
Kendi değişmeyen değiştiremez
Önce değiştirmeliyiz kendimizi...
Minareler boş duruyor
Nedir o kızlı-erkekli?

İş gücü değil, şiş gücü geçmeli ki öne
Sarmal yapıp şehvetle serveti
Devreye girip şeytanın aleti
Aynı bilgisayar gibi
Yaratmalı mucizeleri...

Boş bakan dediğin
Halkıyla kaynaşmalı bakarken
O halka kuşbakışı bakmalı beylik şatolardan
Ya da es-kortlu konvoylarından
Halk ona bakmalı boş boş trene bakar gibi...
Ve o insanların haline acıyıp,
"Ananı da al git! " diyebilmeli...

Boş bakan ne kadar zenginse
O kadar zengin sayılır temsil ettiği de
Çok ince düşünmeli ulaşmak için o servete
O nedenle, kapısına kelebek bile yaklaşamaz
Ve incelik öyle ki aday adayımız da
Kapısına "DİKKAT KÖPEK VAR! " yazdırmaz
İdeal bir boş bakan adayı
Polis ordusu etrafını kuşatmadan dışarı çıkmaz

Yoksa sevgi gösterilerinden çalışmasına zaman kalmaz...
Her gün banyodan sonra yeni havlu kullanmalı
Ve havlusundan dökülür gibi havlar
Bağırmalı, sürüye bağırır gibi çobanlar
Dökülmeli kelimeler havlar gibi yumuşak sert
Torunlarını öyle yetiştirdi yedi düveli deviren mert.
O konuşurken bütün yürekler uçmaya hazır bir kuştur
O konuştuğunda kimi acıdan, kimi neşeden tutuşur
Şanki sadece konuşmak için yaratılmış...
İnsanlara eşya gibi kayıtsız bakıp,
Eşya kayıtsızlığıyla davranabilen,
Onları yalnızca ihtiyacı için kullanabilen
Cüceliği, yüksek binalar dikerek örtebilen,
İlaç sektörünü çok sevdiğinden,
Vazgeçip hastalıkları önleyici tedbirlerden
Halkını üç öğün ilaçla besleyen
Halkı temsilen mikroplara karşı
Kendini korumak için etrafına etten duvar ören
Yerine göre mikroplara karşı danalar gibi öğrenen
İdeal bir aday adaydır düşünülen...

Sanki sadece konuşmak için yaratılmış
Ve bu konuda
Bol pratik yaparak ustalaşmış
Şimdi bir tiyatro oyuncusu kadar usta
O konuşarak bütün zamanları doldurur
Kimse onun elini yıkayamaz bu hususta.

Sırf edebiyat, sırf kültür, sırf hürdür...
Artık tiyatrolara ne gerek var
Hepsi onda var.
Monologsa monolog, diyalogsa diyalog, küfürse küfür...
'Tıp deyip burnundan düşmüş' yardımcılar...

Bir boş bakan biyolojik adam değil,
Mekanik adam olmalı ki
Bir tırtıllı araç gibi aşmalı engelleri
Kaybolan insanları düşünmemeli
Hiçbir şeyi düşünmeden ve üzülmeden
Satranç oyuncusunun piyona üzülmediği gibi
Yürümeli, çizilen haritadaki okların izinden...
Ve kendi etrafında dönebilmeli
Yüz seksen derece
Aynı dünya gibi...

Mehmet Halil

Boş modern BARIŞ!

'Et ve tırnak gibi! " iki halk
Kasapta tırnak da görelim
Kasaba gideceğiz erken kalk
Tırnaklarımızı vitrinde görelim...

Barıştan önce OPERASYON vardı
Barıştan sonra APO' res yonlar
Görebiliyor musun büyük farkı?
'Et ve tırnak gibi" ovalar ve dağlar...

Sevmek için kafese girmezler de
Kuşları kafesler şu insanlar
Eşitlik böyle medeniyetlerde
Dil bülbül olur, makinalar patlar...

Mehmet Halil

Boşluk politikası üzerine...

Ulama ile avukatın benzerliği...

Her ikisi de boşluklardan beslenir

Ulama; bilimin boşluklarında tanrıyı besler, tanrıdan kendi beslenir.
Avukat; yaşa boşluklarında karmaşa üretir, karmaşadan beslenir.

Bütün atomların %99,9'u boşluk olduğuna göre,
İnsanlar da atomlardan oluştuğuna göre,
Bütün insanların da %99,9 boş olduğuna şaşmayın

Boşluk politikasında doluluk arayanların vay haline...

Mehmet Halil

Bozuk akordumuzu yapalım mı?

Küçük insanlar arıların barsak çıkışını yalar. Küçük insanların bu işi risklidir, zaman zaman onları arılar da sokar. Küçüklüğün verdiği sıkıntılar bunlar, katlanmak zorundalar.

Büyük insanlar, çaplarına göre büyük işlerle uğraşırlar, ünlü bürokratlar, ünlü yazarlar, (ünlü oldukları için mi yazarlar, yazar oldukları için mi yazar dırlar tartışılır) Ünlü medya mesupları... Bir de henüz ünlü olamadıkları halde ünlü olabilmek için yarışanlar... Büyük denizde boğulmal için kendini adayanlar... Onlar büyüklerin kalın barsak çıkışlarında yalanırlar. Yedi düvele bedel olduğumuz söylenmişse bu boşuna değildir. Bu yeni dinin, yeni kitabındandır. Değişmez ve mutlak bir kuraldır... Öğün, çalış, güven...

İnsanoğlu kusursuz değildir, zaman zaman dil sürçmesi olursa, bu büyük insanlık için çirpınanlardan çok onlara iş yetiştiremeyen kalın barsakların tembelliginden veya düğümlemesinden dolayıdır... Evelallah kalkınma hızımızdan anlaşılacağı gibi, büyük adamlar ve büyük adam namzetleri, KPSS sınavlarına hazırlananlar gibi, gece gündüz demeden çalışıyorlar, bu işte bir adım geri kalmak, Allah korusun, küçük insanların arasına yuvarlanmakla sonuçlanır. Bu da açlık kapısıdır. Dünya ekonomik krizlerde kıvrılırken biz dünyaya meydan okuyoruz. Dünya bize, aç kalmış bebeler gibi parmak ısırıyor...

Onlara hocaları der ki, "Bu halk aldatılmayı hak ediyor! " Bu iş de "baş" olarak size düşüyor. Baş, şöyle böyle soğan başı değil... Çıracılık sınavını geçmiş, kalfalık dönemini geçmiş, sıra gelmiş ustalık dönemine...

"Hayat tecrübesi denilen ... şeyin, insanın belirli bir yaşa geldikten sonra, ikiyüzlülükleri, alavere dalavere numaralarını hiç zorlanmadan yapıvermesi, sonra da pişkinlikle hiçbir şey olmamış gibi davranabilmesi olduğunu" bilirsiniz...

Hiçbir özel dikkat göstermeden öldürdüğümüz zamanla başlar katillik mesleğimiz...

Artık aldatmanın ve bu dünyadan öbür dünyaya atlatmanın inceliklerini, şaka yapar gibi uygularken uluslar arası juri parmak ısırıyor... Bu meziyetlerimizi de dünya aleme gösterdikten sonra sıra mastır yapmakta... Ardından dünya arenalarında yerimizi almak olacaktır.

Dünyada küçük insan o kadar çok ki... Bir karınca yuvası sanki... Kırlarda dolaşırken hangimiz karınca yuvasını ezmedik... ezdiğimiz hangi yuva için üzüldük... Büyüklerle küçükler arasındaki fark bu... Yalnız kırlarda da değil, Amerika'nın yeniden keşfinde olduğu gibi, betonla kaplanan alanlarda yok ettiğimiz doğanın gerçek sahipleri hiç aklımıza geldi mi?

Birleşme noktalarına, sıfır noktaları diyorlar. Sınırlar... Büyüklerle küçükler arasındaki sınırlar da sıfır noktaları... Sıfır noktalarında, küçükler kendilerini korumak zorunda... Yoksa o sıfır ki, ezmek için özel olarak yaratılmıştır... Otobanların yapımında olduğu gibi... Büyükler eskortlarla geçip gidebilsin deyi.

Yaşamla hayatın birleştiği noktalar, sıfır noktaları. Küçükler bu noktalara kilitlenir kalır... Sermaye ile emeğin birleştiği nokta gibi... Gülmek ve ağlamanın sıfır noktaları...

Küçükler ağlarken büyükler güler.

Küçüklerde gülebilir... Gülebilirler ama, kora halinde çıkmaları gerekir sahneye... Ve bu ses bastırır bütün sesleri... O zaman gülebilir yüzleri... Sevmeyen var mı o müziği? Öyleyse hazırlayın sesinizi...

Mehmet Halil

Bozulma!

Elmanın içindeki şeker gibi
Olmalı dediler siyaset şiirde
O kadar çok elma yedik ki
Göbekler uzadı önümüzde,
Bir türlü öğrenemedik siyaseti.

Doktorlarda ikiyüzlü
Tüketiciye
Elmayı soymayın diyorlar
Tacire
Elmayı ilaçlatıyorlar.

Tehlikeli diye şeker hastalığı
Karantinaya aldılar elmayı da
Moda oldu tatlandırıcı
Menşei Amerika olunca
Tadına bayılıyor alıcı
Yabancılaştık doğala.

Her şey değişti çağımızda
Genetikle oynaya oynaya
Şeker bırakmadılar elmada
Kendi şekerinden başka
Şeker sevmeyenler
Marks'ı da vurdular böylece
Kendi sözleriyle...

Fazla şeker zararlı dediler
Şekeri düşman ilan ettiler
Şekersiz hayat olur mu?
Düşüneni sevmediler.
Elma ağaçlarını
Arka bahçelerinde istediler,
sanki birer fedaiydiler.

Genetik gıdayı bozdu
Gıda insanı,
İnsan toplumu bozdu
Toplum doğayı
Bozuldu doğanın da huyu.

Huysuz at
Sahibini atar üstünden.
Doktor da yetişemez peşinden.

Mehmet Halil

Bölücülük

Böleriz ekmeği ikiye
Yemesi kolaylaşsın diye.
Bölüyoruz yine ekmek gibi..
Doğu, batı, kuzey, güney
Böleriz tarihi de,
MÖ... MS diye.
Kadın, erkek,
Dinli, dinsiz
Alevi, suni
Kürt, Türk diye.
Haydi bütün bölücüler içeriye,
Şimdi dışarısı hapisane...

Mehmet Halil

Böyle güç olmaz olsun

‘Sabiha Ermeni’dir’ demeyeceksin!
Yoksa hayatınla ödersin...
Ödedi...
‘PKK terör örgütü değildir’ demeyeceksin
Yoksa hayatınla ödersin!
Ödedi...
Doğru haber yazmayacaksın
Yoksa bedeli ağır olur
Bedeli ödeniyor...
Bizde güçlü devlet gücünü böyle gösteriyor
NATO’ya, IMF’ye karşı zaafa düşenler
Ülkenin gelir kaynaklarını koruyamayanlar
Bu ayıbı gösterenlerden çıkarıyor öfkelerini
Toplu olarak veya birer birer...

Mehmet Halil

Böyle olmaz diyenlere

İlk şiirden önce şiir yoktu
Tabi şair de
Ne zaman ilk şiir yazıldı
İkisi de oldu.

Eski şablonlara bakıp,
Böyle şiir olmaz diyorsunuz
Ben şablonlara uymak zorunda değilim
Kendi yolumda gideceğim.

Şiir devrimci olacaksa
devrime kendinden başlayacak
Yeni bir ekol oluşacak
Bundan sonra
Böyle de şiir olacak.

Mehmet Halil

Bu bayram da böyle geçti... / Düz yazı

Bayramın birinci günü her yerde kurban kesiliyordu. Kurbanlar beni yazılarımdan tanıdıkları için, kuru sıkı atışıma aldanmışlar, bi şey zannetmişler. Beni görünce cesaretlenip, çığlık attılar, çığığı duyan cellatlar, kuzuların karın boşluğuna, sivri ayaklarıyla tekme atınca, bıçağa gerek kalmadı. Cellatla biraz hasbihal edeyim dedim. Elinde koca satır olunca aşağıdan almak zorunda kaldım. Yıllardır pratik deneylerimle öğrendim ki... Başka türlü konuşmak riskli. 'Hiç için titremiyor mu bu güzelim kuzuları keserken?' dedim. Adam nefesini tutup suratıma öyle bir baktı ki? Rengim attı. 'Sen etek giysen iyi edersin' dedi. 'Ne demek içi titremek, bir kuzuyu kesemeyen sınır ötesi harekette insanı nasıl kesecek' dedi. Aaaaa! Kafamda jeton düştü, doğru ya! ... İnsanın yüreği nasır bağlamadan bu katliamı yapabilir mi? Ayaklar çok yol yürüdükçe, yüreklerde çok adam kestikçe nasır bağlar. Hatta çelikleşen yürekler bile varmış... Hızını alamayıp, kulak, burun, meme kesen, kelleyi kesip, o kelle ile top oynayanlar... Biz değil miyiz ki, adam ettiğimiz adamların etrafında, sonradan pervane dönen... Kendi putlarımızın önünde diz çöken, bu defa da kuzuların yerine gökten yeniden İsmail'i indirip kurban da ederiz. Henüz yeryüzünde yeteri kadar İsmail olduğu için, şimdilik ona gerek yoktur. İşte birinci günüm böyle geçti benim. Yeniden doğmuş gibi oldum. Çok şey öğrendim.

İnsanın dönmesi önemli değil, nihayetinde, davadan döndü diye, bir kurşun sıkarsın olur biter. Ama çorap dönmesi öyle mi? Eve misafir gelir, şöyle bir yaslanırsın koltuğa... Misafir gelecek diye, ilk defa yakmışsın klimayı, ev ilk defa ısınmış adam gibi, geriye de yaslanmışım ki... Karımın suratı, yağmur bulutları gibi kapkara. Ne oldu der gibi çaktırmadan bakayım dedim, ayaklarımı gösterdi, baktım çoraplar dönmüş... Çorapları düzelttim ama, ne fayda, karım rezil olmuş gelen komşulara... Beni rezil ettin diye enseme boza pişirdi.

Ya ben, ben ne oldum. Dr. Kolombo gibi kafamın içinde şimşekler çaktı. 'Dost başa, düşman ayağa bakar' sözü hemen aklıma geldi. Demek düşman burada, 'düşman evin içinde ise yapılacak bir şey yok' demişti, bir zamanlar önemli birisi... İşte bu bayram da benim için, böylece önem kazandı. Neyse ki, bir büyük adam öyle bir söz söylemiş, yoksa ne yapacağım diye, kendi kendimi yiyecektim bütün bayram günlerinde... Bilirsiniz insanı en çok yıpratın şey kararsızlık, o söz beni kurtardı da, yapılacak bir şey yok deyip kesip attım. Ne polis aradım, ne de arkadaşlarımı eve çağırıp kendi dertlerimle başlarını ağrıttım. Büyük adamların sözleri işte böyle en dar zamanda imdadına yetişiyor insanın.

Üçüncü günde, ünü uluslar arası yayılan Osman Abi'mi merak eden ünlü bir gazeteci geldi. Osman Abi ile roportaj yapmak için beni devreye sokmak istemiş. Ne kadar zor bi iş olduğunu nasıl anlatayım. Böyle ünlüler bilirsiniz alt dudağı yerde üst dudağı gökte, onlara yaklaşmak için arada kaç kapı, kaç perde... Ben kara kara nasıl ayarlasam bu işi diye düşünürken, Osman Abi piyangodan çıkmış gibi gelmez mi, yüzüm bulutlar ardından çıkan güneş gibi parladı. Hah işte! 'Doktor iyi olacak hastanın ayağına gelmiş' dedim ama, ben daha ne olduğunu anlamadan Osman Abi 4-5 kişinin elini sıktı... Benim taaa İstanbul'dan gelen ve randevu almak için tam üç gün bekleyen ve Osman Abi'yi görünce heyecanla ayağına fırlayıp elini uzatan gazeteci arkadaşımın eli havada kalmaz mı, Osman Abi arkasını dönüp gitmez mi? Yerin dibine girmek istedim ama, fay hattına uzak olduğum için yer yarılmadı.

Devlet yönetiminin önemli üst kadrolarına hazırlanan Osman Abi'nin bu ciddi ve asaletli davranışına ne diyebilirim ki... Gazetecilere güven mi olur?

Biz cahiller nereden bilelim ki, büyük adamların adabı muâşeret kanunlarına göre, nazikane bir şekilde randevuyu reddetme şeklinin böyle olduğunu. Hayatta öğrenmenin sınırı yok diye boşuna dememişler.

Bayram öncesi karımla bir anlaşma yapmıştık. Ne olur şu dört gün kavga etme de, başım ağrımasın dedim. Buna karşı da koridora yolluk almayı kabul ettim. Ama bir şartla, bayram boyunca kavga etmezsen parasını bayramdan sonra öderim, kavga edersen, halıları toplar iade ederim dedim. Halıcı ile de sözleşmeyi böyle yaptık. Üç gün kavga edemeyen karım ne yapsın, biriyle kavga etmesi şart, yoksa hasta olur. Kendisi de aynı zamanda apartman yöneticisi, dördüncü gün öğleden sonra hemen bütün apartman sakinlerini bizde topladı. Gelmeyenlerle gelmedikleri için, gıyaplarında iyice azarladı. Gelenlerden ikisini aidatları geciktirdiği için azarladı. Üç apartman sakinini çocukları asansörü oyun için kullanıyorlar diye, tek ayak üstünde durma cezası verdi. Dört apartman sakinini ayakkabıları kapı önünde bıraktıkları için, keline iki çift ayakkabı almakla cezalandırdı. Bir bayan kiracıya evine girip çıkanın belli olmadığını tespit ettiği için iki hafta merdiven temizliğini yapma cezası verdi...

Karıma yahu sen ne yapıyorsun diyecek oldum, "sen karışma, sınır ötesi hareketin provası bunlar, topyekün hazırlanmalıyız. Bu millet itaat etmeyi öğrensin, bölücüler varsa daha burada elensin" dedi. Çok şükür bizim apartman o konuda sapsağlam...

Söz konusu vatan olunca boynumuz kıldan ince, ben de kuzu gibi boynumu eydim.

Sonuçta ben nasıl olsa bu kavga etmeden duramaz, halı geri gider diye düşünürken şimdi halı parası ödemek zorunda kaldım. Neden böyle bir gaflete düştüm diye düşünmek için hemen tuvalete gittim, iki saatlik bir düşünmeden sonra aklıma araştırmak geldi, bir araştırma yaptım ki, benim internet arkadaşlarım, benim bayramımı kutlamada görevlerini yerine getirmemişler. Bu bayram kutlama oranlarında yüzde otuz düşme var. Bu Deniz Baykal'ın oy kaybından daha yüksek bir oran, onun için ben onurlu davranarak, kendime 20 saatlik bir internete girmeme cezası veriyorum. Ceza'm tamamlandıktan sonra görüşmek üzere.

Mehmet Halil

Bu bayram senin çocuğum! Gül eğlen...

Bütün dünya çocuklarının bayramı ilan edilmiş 23 Nisan
24'üne taşsın sevincin unutulsun Ermeni çocuğu Hacikyan

Daha şimdiden askerliği öğrenin, asları geçit törenlerinin
Eğitimini alın, büyüyünce öldüreceğiniz kardeşlerinizin...

Hatırlanmıyor mendil satarak geçinmek zorunda kalanlar
Ama cezaevlerini doldurur kurşuna karşı taş kullananlar...

Dünyanın temiz içme suyu bulamayan çocukları siz!
Hem mikroba karşı, hem soğuğa karşı tineri seçtiniz.
Kutlayın bu bayramı, bu bayram sizin at gözlükleriniz.
Bu bayram, sizin gerçeklerinizi yadsıyan rehberiniz...

Şacavüzcü yaşlı dişlerin taze yemekleri çocuklarımız
Önemli değil, eğitimde, sağlıkta, sokaklarda unutulmanız
Karanlık köşelerde yem olarak hep göz altındasınız...

Hayatının üçyüzaltmıştabiri çocuk sayılanlar sizler
Üçyüzellidokuzgün ucuz işgücü olarak bu günü değerlendirin
Size ölmeyecek kadar ekmek bile verecekler
Gelecekteki bölünmenin şerefine şimdi el ele verin...

Mehmet Halil

Bu bir rüya mıdır?

Bir sarı gül o! İlkbahar tadında
Amansız bir rüzgarın ortasında
Bir tarafta canım bir tarafta o
Gözlerinden umut aktı ruhuma.

Bir sevgi kaynağı, suda ışıltı
Bakıp durgun suya bir taş attı
Bir tarafta canım bir tarafta o
İçimde sonsuz dalgalar yarattı

Gecede yıldız! O masum bakışı
Ilık süt gibi gönlüme akışı
Bir tarafta canım bir tarafta o
Güneş kadar tatlı `ben'i yakışı

Bir tablo sanki o çıplak gözümde
Bir başka `ben'dir, o benim özümde
Bir tarafta canım bir tarafta o
Ömrüm feda olsun gülen gözlerine

Aşk! Tatlı bir yangındır içimde
Ruhumu saran o alevi söndürme
Bir tarafta canım bir tarafta o
Belki de rüyadır, şekerlememde.
Belki de rüyadır, şekerlememde.

Mehmet Halil

Bu gün dünyadaki sıkıntıların arka planı nedir? 1 Düz yazı

Büyük denizler, damla damla suların birikiminden, büyük dertler, önemsenmeyen şeylerin ihmalinden...

Günümüz üretim şekli olan kapitalizm de ise, sermaye, her işçinin günlük çalışmalarından çalınan 2-3 saatlik emek birikiminden meydana gelmektedir. El sanatlarından başlayarak çalınan ve biriken emek, küçük atölye üretimini, küçük atölye birikiminden çalınan ise, daha geniş çaplı üretim yapan fabrikaları doğurmuştur. Yani bu büyük kapitalizm çınarının tohumu, gariban bir işçinin günlük çalışmasından çalınan 2-3 saatlik emektir...

Bu gün, katlana katlana, bir çığ haline gelen bu sermaye, o tohum, o emek bir toz halinde görülmekte, o tohum görülmemekte, önemsenmemekte... Ama, bir de o tohumun olmadığını düşünün...

Sermayenin vatani yoktur! Ama sermaye büyüdükçe sahiplenmek isteyen çoktur. Ama sahiplenmek isteyenlerin hemen tamamı üretenlerin dışındaki uyanıklardır. Çalışmadan o sermayeye sahip olmak isteyenlerdir.

Onlar çaldıkları küçük sermayelerin zamanla birikimi ile üretim araçlarına sahip olan ve onları büyütenlerdir...

En güçlüler her zaman, çok iyi bildikleri bu sömürü sistemini kendinden zayıflara uygulayarak dünyanın en güçlüleri haline gelmişlerdir.

Kendilerini haklı göstermek için de doğa yasalarını gösterip "Büyük balık küçük balığı yutar!" sözüne sarılmaktadırlar... Ve bunu görsel ve yazınsal medyada sık sık göstererek ve yazarak, geniş kitlelere benimsetmek istemektedirler...

İnsanı hayvanlardan ayıran özellikleri hatırlamak ve hatırlatmak istemezler...

İnsan düşünen, gülen, merak eden ve yaratmasını bilen bir varlıktır. Avlanarak beslenmez... Üreterek beslenir ve ürettiğiyle beslenir... Üretenin bir başkasını parçalamaya ihtiyacı yoktur.

Bu çağımızda artık, üretmeden, kendi keyfini kaçırmadan yaşamak isteyenlerin hedefidir.

Bu hedeflerinde de başarılı görüyorlar... Kapitalizm ve onun bugünkü aşaması emperyalizm işte budur.

Topraktan, küçük üretime, küçük üretimden orta üretime ve sonuçta büyük üretime geçen kapitalizm, biriken fazla üretimden sık sık krize girmektedir... Çünkü o ürünleri üretenler, üretirken, üretimlerinin 2-3 saati çalıştığı için, ürettiklerinin hepsini tüketecek alım gücüne sahip değildirler...

O atı 2-3 saatlik emek depolarda birikip, sürekli büyür... Kapitalizm o birikimi tüketmek için savaş çıkarır, o birikim yok olur ve yenisini üretmek için yeni Pazar doğar ve böylece rahatlar...

Savaşın bir başka nedeni de pazarları paylaşmak içindir... Kapitalizmin ilk yıllarında çizilen sömürü alanları güçlülere dar geldikçe sınırlarını genişletmek için yeni bir paylaşım ihtiyacı duyarlar... Onun için savaşların başını her zaman hep en güçlü ülkeler çeker... 1. Dünya savaşı, 2. Dünya savaşı ve bu gün dünyadaki savaşlar bunu göstermektedir.

Bu arka planlar bilinmeden, sıkıntıların sonuçlarına göre aranan çözümler, kalıcı çözümler değildir.

Kapitalizmin kötülüklerinden kurtulmak için ondan nefret etmek, ona küfür etmek yetmez. Bu kötülüklerin en büyük sebebi, kapitalizmden zarar görenlerin ona karşı kayıtsızlığıdır. O halde yapılması gereken ona karşı kayıtsız kalmak yerine, ona karşı mücadele etmektir.

Bundan sonraki bölümde, güçlülerin karşısında geri kalmış ülkelerin durumları nedir? Ona bakacağız.

İşleyebileceğiniz en büyük günah, başkasından nefret etmek değil, ona kayıtsız kalmaktır. İnsanlık dışı olmanın özü nefret değil, kayıtsızlıktır.

Mehmet Halil

Bu gün dünyadaki sıkıntıların arka planı nedir? 2 Düz yazı

Dünyamızda toplumsal yapı, en güçlülerin en tepede olduğu bir piramite benzetilebilir. Tepede dünyanın en zengin elli şirketi, güç durumuna göre aşağıya doğru bu piramit genişler. En zayıflar, en altta kalanlardır.

En üstteki elli şirket dünyanın %65'sinin kontrolünü eline geçirmiştir. O ülkelerden elde ettiği aşırı karlardan kendi ülkesindeki işçilere biraz pay vererek rahatlatır ki, ellerindeki imkanları kaybetme korkusuyla mücadele etmekten çekinsinler.

Uluslar arası bu sömürücü güç, geri kalmış ülkeleri, yardım adı altında borçlandırır. Borcu ödeyebilecek karlı üretim araçlarına sahip olan borçlanır mı? Borçlanıyorsa zor durumda olduğundan... Bu yükün üstüne bir de borçlar binince sıkıntılar daha da artıyor. Borcu veren zaten bunu biliyor, bildiği için borçlandırıyor. Her yıl ödeme sıkıntısı çeken bu ülkeler, borcunu ertelemek zorunda kalıyor, her erteleme faiz oranının artmasına, yükün daha da ağırlaşmasına sebep oluyor. Borcu verenlerin istediği de bu... Artan her borç, artan taviz demek oluyor. Ülke biriken borçlarına karşılık artık alacaklı ne isterse kabul etmek zorunda kalıyor.

Bu yüzkarası anlaşmalar onun için halktan gizleniyor... Haber kaynaklarını susmaları için paraya boğuyorlar... Hatta bütün haberleri yalan üzerine oluyor...

Eğer siz ülkenin gelir getiren bütün kaynaklarını satar savarsanız sonuçta borç almaktan başka çareniz kalmaz... Yani parayı borçtan yaratırsınız. Borç içindeki biri borçtan nasıl kurtulabilir? Ancak ülkeyi ipotek ederek...

Esas olan dünya pazarını ele geçirmek olduğuna göre, pazarda rakipsiz kalmak için senin pazara mal çıkarmanı istemiyorlar. Hangi mal onun pazarına sekte veriyorsa ona kota konuluyor...

Bizim, kendimize, esrar yapıyor bahanesiyle, pancarımıza, pamuğumuza, tekstilimize, zeytinimize vb. "bizde daha ucuz, niye bu kadar pahalıya üreteceksiniz" diye kota konulmaya başlanıyor. Baştaki yetkililer de, Özal'ın tabiri ile 'komisyon' alıyor. Rüşvet değil... Tabi borçları ödeyemeyen bir ülkenin bu durumda, borç yükü daha da artıyor. Sıra geliyor başka taleplere... Diğer ülkeleri tehdit için, askeri üst isteniyor, kendi ülkelerindeki enerjiyi karşılamak için nükleer santraller kuruluyor, enerji kaynaklarına el konuluyor, karlı fabrikaları satın alıyorlar... Üretim kaynaklarının elden çıkması, o ülkeyi kıpırdayamaz hale sokuyor... Bu defa MAİ sözleşmesi ile topraklarında fabrika kurma izni alıyorlar. "Sizin ülkeye yatırım yapıyoruz size para kazandıracamız!" yalanı ile bizdeki işsizlikten kaynaklanan, işgücü fazlasından ucuz olarak yararlanıyorlar...

MAİ sözleşmesi ile uluslar arası şirketlere kendi ülkemizdeki insanlardan ve şirketlerden, devletten daha çok imkan sağlandı. Mahkemeler uzun sürdüğü için, şirketler arasından seçilen bir tahkim kurulu ile sorunların çözülmesi, kabul edildi. Bergama'da olduğu gibi ondan sonra uluslar arası şirketler ülkemizde istedikleri gibi davranabiliyorlar.

1978-79 olacak İstanbul İnterkontinental otelinde uluslar arası şirketlerin yaptığı bir toplantıda, Merseles şirketinin yönetim kurulu üyesi aynen şöyle konuşmuştu. "Sizde, sendikalar var, sosyal haklar var, doğum izni, ölüm izni var, pirim var, erken emeklilik var... Biz bu ülkeye yatırım yapıp nasıl para kazanacağız? Afrika'da, orta doğuda, diğer Asya ülkelerinde ucuz işgücü var, bol para kazanıyorken, neden buraya yatırım yapalım?" demişti. Ondan sonra bizde 24 Ocak kararları alındı. 24 Ocak kararlarına karşı sendikalar genel grev kararları aldılar. 800 yüz bin işçi greve gidince, bu iş demokratik yoldan çözülmeyecek dediler, NATO'nun hizmetindeki generaller çağrıldı. Ültimat verildi "onların oğlanları" bu işi bir gecede başardı. 12 Eylül böylece ekonomide ve demokraside milat olarak tarihe geçti.

Parlamento feshedildi, sendikalar, dernekler kapatıldı, parti yasaları, seçim yasaları, grev yasaları değişti, işçilerin iş güvenlikleri, sosyal hakları ellerinden alındı. O yıllarda 3000 TL maaş alan bir işçi bu gün 1000 TL ancak alabiliyor ama emekli olma şansı kalmadı, çünkü iş güvencesi yok. Emekli olunca kıdem tazminatı alınıyordu o kaldırıldı veya kırılarak yok derecesine indirildi. Kooperatiflere el konuldu, gaspedildi...

Bu gün yüzde yetmiş yabancıların eline geçen üretim kaynaklarımızı, satan işbirlikçiler, kendi hırsızlıklarını örtmek için iki halkı birbirine düşman ettiler. İki halk arasındaki savaşlarda, dünyanın savaş tüccarlarını ihya ettiler. Zarar gören iki halkın yoksulları oldu... Ülke kan gölüne döndü, acılara boğuldu.

Velhasıl bizi kendi ülkemizde köle olarak çalıştırmaya başladılar... Bu haksızlıklara karşı direnen nice gencimiz asıldı, işkenceden geçti, hayatı felç edildi.. Ülkemiz nükleer atık çöplüğüne dönüştü, kanser oranının en yüksek olduğu bir ülkede yaşıyoruz... Medya tümüyle şirketler hesabına çalışıyor, bir tek doğru haber yazan kendini sokakta buluyor, sansürler internete kadar uzandı...

Evet, bu gün bıçak kemiğe dayandığı için GEZİ DİRENİŞİ adı altında bir direniş başladı ama, küçük tavizlerle bu direnişe son verilebilecek gibi...

Peki iktidarın değişmesi, veya biraz taviz verilmesi ülkemizdeki ekonomik ve sosyal durumu düzeltecek mi? Anayasa da köklü değişikliklerle, seçim yasası değişmeden, seçim barajı kalkmadan, paralı eğitim kalmadan, eğitim sistemi özerkleşmeden, kooperatiflerin çalışmasına kolaylık sağlamadan ve gaspedilenler geriye iade edilmeden, sendikaların faaliyetleri demokratikleşmeden, sağlık eskisi gibi ücretsiz hale gelmeden durum değişecek mi? SSK primleri krizlerde batan şirketleri kurtarmak için kullanıldı, hastaneler işlemez hale getirildi, SSK'lılar bunun nedenini anlamadan şikayetçi oldu özel hastanelerde biraz rahatlık görünce özelleştirmeler alkışlanmaya başladı... Ya şimdi ne oldu?

Biz kendimize güvenmeyip başkalarına güvendiğimizde, onlar da bizi kendi adına kullanır...

Şimdiye kadar çalışarak zengin olan gördünüz mü? Kim daha çok çalar ise o daha zengin olur, oluyor. Toplumumuz güçsüz olduğu için güce çok düşkün, kendisi güçlenemeyince de güçlülerin ardına düşüyor... Asıl kaybettiğimiz nokta bu kendi gücümüzün farkında olamadığımız için, hırsızlıkla zengin olanların peşine takılmamız... Bir avuç zengin azınlığa 70 milyon insan boyun eğmek zorunda kalıyorsa, bu onların gücünden değil, biz kendi gücümüzü kullanamadığımızdan...

Bundan sonra hedefimiz bu gücü kullanabilmek için bütün ezilenleri bir araya getirip gücümüzü gösterebilmek olmalı... Bu günlerde olduğu gibi... Bu mücadeleyi sürekli hale getirebilmek için örgütlenmemizdeki eksiklikleri gidermenin yollarını aramalıyız... hayat mücadeleden ibaret, mücadele etmeden yaşam yoktur. Mücadeleden kaçan sürünmekten ve ucuz yem olmaktan kurtulamaz...

Haksızlıklara karşı sesimizi ve mücadelemizi yükseltelim. Biliyorsunuz, "insan sesleri kesildikten sonra başlar köpek ulumaları."

Mehmet Halil

Bu ona yıldızlar kadar yakıştı

Anadan doğma asker olan
Ve her yeri kışlaya benzeten
General Nejat Eslen
İlk defa yeryüzüne indi yıldızlardan
'İvir zıvır' adamları görünce karşısında
Kendi açtı, kendi yedi, kendi hediye paketini

Bu güne kadar, eli ayağı bağılılara,
Seslenmeyi öğrenen Eslen,
Kelepçe takamadı 'ıvir zıvır' adamlara...
Sınıfta kaldı 'kahramanlık' dersinden.
Ama bu onun suçu değil ki...
Hamam böceklerine göre yapmamışlar kelepçeyi...

Ve böylece...
Siviller askerleri
Askerler sivilleri tanıdı.
Eslen, tarihin kara sayfalarına
Zorla yazdırdı kendi adını...
Bu da ona yıldızlar kadar yakıştı...

Mehmet Halil

Bu sıra, en iyi para, ıtkanlıkta! ...

Bu günlerde Dünya Bankası
Bell ki para ödeyecek
medya
gerçek haykırıyor gerçek
"Bekçi Murtaza" gibi
o da payını hak edecek.

Ülkenin üçte biri bölücü
Bir o kadarı vatan haini
Çocuklar ve yaşıllar c
Onlar alır üçte birini...

Kala kala geriye
ek-senet
ve ihale çeteleri
hepsi cıva gibi
onlarla doldu
boş bıra/ kılan
pi/yasa delik/geri

Mehmet Halil

Bugün DİNİN, toplumun ahlaklı olmasında katkısı var mıdır? Düz yazı

Öyle olsaydı, doğal afetlerden sonra ve savaşlarda tecavüz, yağma, her türlü vahşet olmazdı (kulak, burun vs... kesmeleri olmazdı.)

Ölüye saygıdan bahsedenler, bu saygıyı kendileri için geçerli kılmıyorlar...

Ama Kahramanmaraş katiline gelince ölüye saygı savunma aracı oluyor...

Din baskı aracı olarak toplumu denetlese bile bu korkutarak veya ödüllendirerek olmuştur.

Korkusuz baskısız dürüst olabilenler, güçlü irade sahibi insanların daha çok değerli insanlar olduğunu unutmayalım.

Dini propagandada, din olmadan bir insanın iyi biri olması, iyi birisi olmayacağını söylerler.

Ahlaki kurallar genelde ahlakla gerçek bir ilişkisi bulunmayan dinsel tutumların arkasında gizlenir.

Allah! Allah! Nidalarıyla savaşa gidenlerin, en ahlaksız tutumlara savrulmaları düşündürücüdür.

Irak'a, ABD Başkanı Bush, "Allahın verdiği görevi yerine getirdiğini" söyleyerek saldırısına başlamıştır.

TV ekranlarında görüyoruz operasyonlara giren askerler Allah! Allah! Nidalarını yükseltirler.

Allah bir kesimin tekeline girecek kadar güçsüz demek. Diğer kullarını unutuyor.

13. yüzyılda Tanrının gazabı adıyla anılan Cengiz han, dünyanın yarısına yakın bölümünü egemenliği altına almış, korku kuşaklar boyu belleklere işlemiştir...

14. yüzyılda Timurlenk; aynı inanç ve istekle fetişlere girer... Orta Asya'nın ve Anadolu topraklarının büyük kesimini kontrolü altına almıştır. Timurlenk Generallerine, "Göklerde nasıl bir tek tanrı varsa yeryüzünde de bir tek hükümdar olacaktır, o da benim" diyordu.

Dünyaya hükmetme fikri ve bunun için sınırsız toprakları fethetme isteği, her dönemde Bitmeyen bir arzu olagelmıştır... Ve bu istek hep tanrıdan gelir ve tanrı adına yerine getirilir.

1597'de; Maltalı korsanların Kıbrıs'ta tutsak aldıkları Baf Kadısı Macuncuzade Mustafa Efendi, sultanın evrenselliğini güçlü bir anlatımla vurguluyor.
"Sen, hakkın gölgesisin, zamana nizam veren senin pak zatındır. Cihan senin adaletin sayesinde rahat eder. Allahın emriyle onun yolunda cihat ettin Kılıcın din düşmanlarına karşı her zaman üstün olsun! "

16 yüzyılda; o dönemin önde gelen hükümdarlarından İspanya Kralı V. Carlos ve Kanuni Sultan Süleyman kendilerini dünyanın tek efendisi olarak görüyorlardı. Yani tanrının yeryüzündeki temsilcileriydiler...

Yine aynı yüzyılda 27 yıl şeyhülislamlık yapan Ebusuud efendi, (Tayip Erdoğan'ın Çorum konuşmasında övdüğü) Kızılbaşların katli vaciptir diye yüzlerce fetva vermiştir.

Osmanlıda Dünya hegemonyası fikri, cihat (kutsal savaş) kavramıyla, sultanın tanrının yeryüzündeki gölgesi olma niteliğine bağlıdır...

Gölge görülüyor da tanrı görülmüyor, bu da garip bir olay...

Cihat bir bütün olarak İslam topluluğunun sorumluluğu iken, aynı zamanda eli silah tutan her yaştaki müslümanın da kişisel sorumluluğu olarak görülmüştür.

Allahın kelamı tüm dünyaya yayılmalıdır. Bu sorumluluk "takdiri ilahidir! "
Yani Allahın emridir.

Allah bütün emirlerini bazı kullarının egemenliği için vermektedir.

Bu sorumluluk zaman ve mekanla sınırlı olamaz, bütün dünya Müslüman olana dek, Müslüman olmayanlar da Müslüman bir devletin hükümrânlığı altına girene dek sürüp gider.

Müslümanlarca yönetilen, İslam hukukunun geçerli olduğu topraklardır. Bu topraklar dışında kalan topraklar (Darül Harp) cizye, haraç, ispençe gibi yükümlülükleri yerine getirerek yaşayabilirler.

Gaza ve cihat sultanların devlet politikasını yönlendiren iki önemli öğedir.

İslam dinini yaymayı görev edinmiş liderler (Osman ve Orhan) "Gazi" ünvanını alırlar.

Bunlar kendilerini, İslamın kılıcı ve bayrağı olarak görmüşlerdir.

Din politikası her zaman hiç beklenmedik bir şekilde kanlı savaşlara neden olmuştur... Sultan Selim Mısır Fetihnemesinde; Şah Şirvan'a gönderdiği mektupta "İslamın yasalarını yerine getirme ve Kabe'ye hizmet etme görevinin ona Allah tarafından verildiğini" söyler.

Osmanlı padişahları, "Cihanı korumak için, adalet törelerini temel edindiklerini, huzur ve güveni korumak için çalıştıklarını da her fırsatta söylemeyi unutmamışlardır.

Osmanlı padişahları arasında kardeşini boğmadan o tahta sahip olabilen çok azdır.

Padişah Müslüman da, kardeşlerini kafir mi doğuruyordu anaları?

Bir başka din: Hıristiyanlığa gelince; onlar da 12 havarinin başlattığı görevi sürdürmek için savaşıyorlardı.

- Hıristiyanlık dinini bütün dünyaya yaymak.
- Tek ve gerçek din olan Hıristiyanlığı her yerde savunmak.

Durum böyle olunca dinler toplumlara savaştan başka hediye vermemiş oluyorlar...

Allah adına cinayet işleyenlerin savunması da nurenberg suçlularının savunması gibi...
"Ben sadece emirleri uyguluyorum!" dan ibarettir...

Bu gün ülkemizde kazılarda çıkan cesedlerin katilleri de aynı savunmayı yapmaktadır.

Biz emirleri uyguladık... Biz devlet hesabına çalıştık... Devlet de Allahın devleti mi?

Din insanoğlunun yüceliğinin alçaltılmasıdır.

Din olsa da olmasa da iyi insanlar ve kötü insanlar olacaktır... Ancak iyi insanların kötülük yapabilmesi için din gerekir...

İnsanlar dinsel inanç yoluyla yaptıkları kötülükleri başka bir yolla asla bu kadar eksiksiz ve neşeyle yapamazlar...

Ahlak kurallarımızı hiçbir kutsal metinden edinmediğimizi bilmeliyiz...

Günah keçisi teorisi: bir suçlunun günahlarının kefareti için masum bir insanın idam edilmesidir.

Kurbanları da kesenler günahlarına karşılık kefarete ödemek için kesiyorlar...

Dinlerden başka nerede kefarete vardır?

Değişimler din sayesinde değil, dine rağmen gerçekleşti...

Napolyon: din, halkı sakin tutmak için kullanılan mükemmel bir araçtır.

Seneca: Halk dinin gerçekleri yansıttığını düşünürken, bilgeler bunun bir yalan, yöneticiler ise yararlı bir araç olduğunu söylerler. Demişlerdir.

Hangi insan inançsızlığı uğruna savaşmak ister?

Çıkar çevrelerini zenginleştiren savaşlar için dine ihtiyaç vardır.

Dinsel aşırılıklar değil, doğrudan doğruya din suçlanmalıdır...

Din saptırılmadan önce de sahte ve hoşgörüsüzdür.

Volter: bu saçmalıklara inanmanızı sağlayanlar, vahşet uygulamanızı da sağlayabilirler. Demiş

İnançlar her ne kadar aşırı olmasalar da aşırılığa davetiye çıkarmaya hazırdırlar...

Dinsel inançlar, akılcı çıkar hesabının, etkili bir susturucusudurlar...

"İslam savaştır!" demek daha doğrudur.

Kamuoyunda yükselen fazladan kızgınlıkların büyük çoğunluğu, meslekleri gereği maaş alan imamların ya da papazların aldıkları parayı hak etme uğruna yaptıkları kışkırtıcı propagandaların sonucu olduğuna inanıyorum... bu, görevi suistimaldir.

Bilim insan ruhunu özgürleştirir.

Din adamlarının, öğretmenlerinin, çocuklara öğrettikleri "cehennemde sonsuza değin yanarak cezalandırılan affedilmez günahları işleme" ile korkutmaları çocukları istismardan başka nedir.?

Geçmişten kopmak çok ama çok güç bir şey, düşünün bir kere, bir anda içinde yetiştiğiniz bir ortamı, tüm toplumsal yapıyı, yıllardır bağlı olduğunuz bir inanç sistemini bırakıyorsunuz. Kimi zaman da dostlarınızı, ailenizi terk etmeniz gerekiyor. Artık onlar için siz yoksunuz

Kim doğru olduğunu bildiği bir hakikatı okumaya ihtiyaç duyar.

Bilim ne kadar gelişirse, mucizelere inançlar da o kadar azalacaktır.

Boşluk ibadeti: (bilgi boşluklarına tapınmak...)

Bilimsel bir ilerleme yöntemi değildir. Mevcut bilgisizlikten kanıt çıkarmaya çalışmaktır.

Yaratılışçılar bu günkü bilgi birikiminde boşluklar bulmak için can atarlar...

Bilimin ise sonu yoktur... Yani her zaman bir boşluk bulunacaktır... Bu da ilahiyatçıların sığınağı olacaktır.

İlahiyatçıları endişelendiren ise bilimin gelişmesi ve bu boşlukların azalması...

Tanrının görevsiz ve sığınaksız kalma tehlikesi yüzünden bilim adamları ilahiyatçıların hedefi oluyor...

Bu telaş "Tanrının askerleri" diye örgütlenmeleri yaratıyor... Selman Rüştü de bilinen kurbanları. Turan Dursun da....

Mistikler (gizemciler) bilinmeyenler için sevinir.... Bilim adamları ise bilinenlerden sıkılır ve yeni bilinmeyenleri çözmek için araştırır...

Gezegenler hakkında bilgimiz olmadığı zaman, bilinmeyenler için ilahiyatçılar ne derse inanmak zorunda olanlar, (akıllı tasarım) gezegenler hakkında somut bilgiler ortaya çıkınca haliyle önce direnecekler sonra zorla da olsa teslim olacaklar... o unutulacak, bir başka bilinmeyen ileri sürülecek... Kelebeğin yapısı gibi...

Güneş ışınlarının nasıl oluyor da bize bu kadar hızlı ulaştığına şaşmıyoruz... çünkü çözülmüştür bilimsel olarak...

Bilgisayarla iletişim hızına şaşmıyoruz... Tanrının işi demiyoruz... çünkü insan icadı... gizemi çözülmüş, bilinmeyi yok... Görüntülü TV, cep telefonları il gördüğümüzde şaştığımız halde bu gün aklımıza bile gelmiyor nasıl olduğu... Hiç kimse Allahın işi diyemiyor... Kredi kartlarıyla dünyanın bir ucundan diğer ucundaki paramızı çekebiliyoruz.

Ama arının kanatları nasıl çalışır deyince Allahın işi oluyor... Bilgisayardaki bu mükemmeliyeti icat eden insan onu da çözer diyemiyoruz...

Bir şeyin nasıl çalıştığını anlamazsanız, bunu dert etmeyin: tek yapmanız gereken pes etmek ve bunu tanrı yapmıştır demek...

Değerli bilgisizliği araştırmalarınızla çar çur etmeyin.

Günah işlemenin farklı bir yöntemi vardır, bu yöntem tehlikelerle doludur... Bu, merak hastalığıdır. Bize doğanın sırlarını keşfettirmeye çalışan ve keşfettiren budur...

Çal çırp, öldür, küfret, her türlü "Günahı" işle sonra tövbe et kurtul...

Ama keşfedersen kurtuluş yok! Bu en büyük günah... Çünkü Tanrıyı öldürmek gibi bir hedefi vardır...

Yaratılışçılar "madem ki dünyadaki bu hayat tanrının marifeti, neden diğer bütün

galaksilerde, tanrı başka canlılar yaratmamış?

Her şey onun gücüne bağlıysa neden ayda da insanlar ya da başka canlılar yok...

Yaşam için tam doğru koşulları barındıran az sayıda da olsa mutlaka başka gezegenler de vardır... Biz de öyle bir gezegende bulunmakla şanslıyız...

Tanrının askerleri çok; tanrının neden böylesi gaddar bir savunmaya ihtiyaç duyduğu vahim bir merak konusudur.

Bilim insan ruhunu özgürleştirir. Din ise insanı köleleştirir...

Mehmet Halil

Bulmaca çözmeyi sevenlere...

İnanç, yani ezbere dayanan bilgi, mutlak olarak kabul edilen bilgi, doldurma bilgi, potansiyel gelişmeye katkısı olmayan bilgi, yani paket gıdalar gibi, insanın kendi emeği, kendi çabası olmayan bilgi, insanı hazırcılığa alıştıran, yani insanı robotlaştıran bilgi... Bir gün insan tam bir robot haline geldiğinde, Tanrı'ya ihtiyaç kalmayacak... Robotların Tanrı'ya ihtiyacı olur mu? O zaman tanrı da ölmüş olacak. Öyle ya, tanrının damarlarında dolaşan alyuvarlar akyuvarlar bu insanlar olduğuna göre; insanlar robotlaşınca o canlılık da yok olacak, alyuvarlar akyuvarlar yok olunca, onların dolaştığı damarlar kuruyuncak, Tanrı da ölecektir. İşte o zaman bu yöneticilerin hali ne olur merak ediyorum.

Acaba yaptıkları robotlara ruh verebilecekler mi? Kendi ruhlarını satanlar robotlara ruh verir mi? Kendi yapıları olan robotlara ruh verirlerse kendilerinden üstün rabotların karşısında ne hale düşerler? İnsanları korkuttukları için isyan edemiyorlar, acaba robotlar da korkacak mı? Robotlar korkmazsa onların isyanını nasıl bastıracaklar? Bu günlerde işi gücü bıraktım bu egemen güçlerin gelecekte başlarına gelebilecek tehlikeleri düşünmeye başladım. Onlara acıyorum. Ben bir tek şu önümdeki ilkel bilgisayara söz geçiremiyorum. Onlar ilerde daha da gelişmiş binlerce yüzbinlerce robota nasın söz geçirecekler... Daha şimdiden bankalarda, bilgisayarlar iş yavaşlatınca, millet sıkıntıdan kafayı oynatacak... Egemen güçler ilerde kafayı oynatmadan yapabilecekler mi? Yoksa çözüm için o yöneticiler gelecekte hiç mi kafası olmayanlardan seçilecek? Bütün bunlar geleceğin önemli sorunları...

İşin kötüsü bir de Tanrısız ne olacak? Ahlak iyice bozulacak da bütün robotlar sokak ortasında birbirinin üstüne mi çıkacak, her robot her istediği mağazaya girip istediğini alıp götürecektir mi? Robotlardan kan akmayacağına göre, birbirini öldürdüklerinde kefarete yerine geçecek mi?

Yoksa bütün bunları düşünüp bir gün yeniden, düşündürücü, araştırmacı, yaratıcı eğitim sistemlerine dönüş olacak mı? İnsan yeniden ön plana çıkacak ve kendini kabe yapacak mı? Her şeyde egoist olan insan neden kendine inanmaya gelince o egosu uçup gidiyor? Kendinden başka yaratıcı, kendinden başka yönetici arıyor? Bu sorular çözülecek mi, yoksa daha asırlarca bulmaca olarak kalacak mı?

Mehmet Halil

Bulutlar kabız olmuş

Bir zamanlar, Kardak sorununda
"Yetmiş milyon olalım da biz gösteririz onlara"
Demişti, bir 'büyük' adam
"16 Nisan'dan sonra gösteririz onlara" diyor
Şimdiki kodaman.

İncirlik'e giremezler,
Bu millet adına imzaladıkları
Gizli sözleşmeleri açıklayamazlar
Örtülü ödenekler nereye harcanıyor?
Cevapsız kalıyor bütün sorular.

Kara bulut gibi suratlarıyla
Gürlerler yağamazlar
Anlaşılan kabız olmuşlar
Altın klozeti görünce
Kelebek olup çıkacak nevale...

Özelleştirilmiş tanrı bile
Bütün kapılar açılıyor,
Şirket gündeme gelince...
Reise göt kılavuzluk ediyor
Beyin komaya girmiş de...

Mehmet Halil

Bundan böyle...

Fiyat tespiti yaptı belediye
İnsan sınıflara ayrıldı yine
"Üst-insan, alt-insan" diye
Avcılık yeteneğine göre...

Otuzbin lira ceza kesilmiş
İnsan öldürmek istemeyene
Dolgun ücret verilecekmiş
Öldürmek için gönüllülere.

Avcı olmayanlar av olacak
Avcı her yerde av peşinde
Kıçları illa deriye oturacak
Yükselecekler deri üstünde.

Mehmet Halil

Burası ölüler ülkesi

Ülkeyi ele geçiren öfke ile
Ülkeyi ele geçiren korku
Cephe aldı birbirine...

parladı silah tüccarlarının gözü.
Körükle gitti kalabalık üstüne
Deliye dönen kalabalık
Saldıracak yer aradı, döne döne.

Zenginlerin elinde çifte silah
Delikli demir ve cahillik
atıldı kalabalıkların önüne
erdem, sevi ve bilgelik.

Öfke, öldürmeye yeterli
Kalabalıklar vurdu,
kendi kendini...

işte o günden beri
mezar taşına yazılan
burası ölüler ülkesi.

Mehmet Halil

Burnumuz önde, ayaklarımız geride...

Avrupalılaşamıyoruz
Önce karar verip sonra yargılayarak
El ve ayak bileklerimizden
Zincirlerle birbirimize bağlayarak
Suçlu olduğumuz için değil,
Tutuklandığımız için suçlanarak
Avrupalılaşamıyoruz...
Ama 'Avrupa Birliği'ne alınmıyoruz
Aynı şeyler orada olmadığı için değil
Bizde suçlar deşifre ediliyor
'uygarlığa' ayak uyduramadıkları için
Sistem kirleniyor, yıpranıyor...
Nasıl hırsızlık suç değilse bizde
Adam öldürmek suç değilse
Nasıl hırsız, katili gösteren
Suçlu sayılıyorsa günümüzde
Pembe imaja gölge düştüğünde
Haberciler kapatılıyorsa cezaevlerine
İşte öyle dünyada da
Bu sistemin işleyişi de...
Her yürüyüşte
Eller ve ayaklar
Uyumlu davranır birbirine
Siz fark etmeseniz de...

Mehmet Halil

Buyurun Beyler

Demokrasi arıyoruz elimizde mumla
Ama bulamıyoruz ampul aydınlığında
‘Hain’ diyorlar ‘HAYIR’ kullanacaklara
Öyleyse neden seçim yapıyorsunuz?

İçleri görülemedi cilalı maskelerinden
Ne yazık ki! Hainleri seçmişiz başımıza.
Hain söylemlerinden ve eylemlerinden
Sonuçta, açlık ve işsizlik düştü payımıza.

Bıktık artık her gün aynı söylemlerden
Midemiz alt-üst oldu dayanamıyoruz
Verecek bir şeyimiz kalmadı elimizden
Buyursunlar! Taze kustumuk sunuyoruz...

Mehmet Halil

Bütün krallar erkektir

Diş macunu tûpünde faydasızdır
Fırçayla temizler diş etlerini
Sıkı tutacaksın fırçanın sapını
Kral nasıl tutuyorsa
Tebasının ipini...

Kıracaksın acımadan,
İpe uzanan diğer elleri
Öğreteceksin itaati...
Fırçalayıp kanlı dişlerini
Akpak göstereceksin kendini...

Kürtaj yasası çıkıyormuş
Dudak açıp kapamak yasa gibi
Devrim sayıyorlar, açlıktan öldürmeyi
Yeterli değilmiş jandarma ekimleri.
Gerçek hedefte yapılacak demek
Jandarma eğitim talimleri...

Düşünememişler
Masturbasyon yasağını.
Kaş yaparken göz çıkardığından
Hemen yok etmeli bu akli
Yara alır erkeğin iktidarı...

Mehmet Halil

Bütün sorunların kökeni ekonomi...

Fazla geriye gitmeden, 1970'lerden sonraki Türkiye'nin ekonomik sorunlarına bir göz atmamız bile, bugün Anayasa oylaması konusunda nasıl tavır almamız gerektiği konusunda bize sağlam ipuçları verecektir.

60 anayasasını tanıdığı kısıtlı haklarla bile, 60-70 arası işçi ve emekçi kesimi ekonomik ve sosyal haklar mücadelesinde belli ilerlemeler kaydetti.

Sermaye birikiminde bol karlara alışan tekelci sermaye çevreleri karlarından taviz vermek istemeyince sık sık sıkıyönetim ve değişik baskılarla sınıf mücadelesinin önünü tıkamaya çalıştılar... (o günleri yaşayanların çoğu bunları bilir. Sadece hatırlatmak amacıyla yazıyorum.)

1970'lerde ard arda kurulan MC (Milliyetçi Cephe) hükümetleri gibi... Buna karşı 15-16 haziran olayları gibi işçi direnişleri de bütün bu baskılara karşı, egemen güçlerin rahatça oyun oynamalarına izin vermedi...

Ardında 24 Ocak kararları gibi ekonomik kararlar alındı, o zamanın sınırlı demokrasisine rağmen bu kararları da uygulamak kolay olmadı. Kararları uygulamak için ülke çapındaki olağanüstü hal tedbirleri bile sökmedi...

Uluslar arası sermayenin temsilcilerinde o zamanın Mercedes şirket yetkilisi İstanbul'un ünlü otellerinden birinde işverenler ve Hükümet temsilcileriyle yapılan toplantıda, konuşmalarını hatırladığım kadariyle aktarmak istiyorum:

"Biz, orta doğuda ve Afrika'da Kore'de yatırımlar yapıyoruz büyük karlar elde ediyoruz. Burada, yok demokratik haklar, yok sosyal haklar, yok sigorta primumu, yok eğitim yardımı derken para kazanamıyoruz. Ne diye sermaye yatırımlarını buraya? Siz gelişmekte olan bir ülkesiniz, bırakın bunları..." 1979 yılı...

İşte ondan sonra askeri şefler Amerika'ya gidip darbe yetkisi alıp geldiler. Babalarını 12 Eylül gecesi memnun ettiler. İşçi sınıfının ve emekçi kesimlerin direnme gücü olmadığından, İtalya, Almanya, Şili, İspanya gibi çok kan akmadı ama, direnen olmadığı halde, geçmişteki grev ve direnişlerin öcünü almak için bile, rakamları hepimiz biliyoruz... Şimdi inanılmayacak boyutlarda idam, kayıp, ölüm, işkence, katliam oldu... Her dört aileden biri cezaeviyle tanıtı işkenceyle tanıştı...

Tekelci sermaye, uluslar arası sermayenin de desteğiyle, dikensiz gül bahçesine girdi...

Şimdi Türkiye'deki toplumsal yapıyı ve sınıflar dengesine bir göz atarsak

Tekelci sermaye: (Bankalar, Büyük Şirketler, Uluslar arası şirketler, Büyük ithalat ve ihracat şirketleri vs...)

Orta boy sermaye: KOBİ'ler diye geçen, montaj ve yedek parça üreten işyerleri

Esnaflar, Bakkallar, Anadolu esnafı:

Köylüler:

Hizmet sektörü: Memurlar, Belediye işçileri, vs...

İşçiler... (üretim yapacak makine üreten sanayi, madenler, enerji sektörü, Tekstil, vs.)

Küreselleşme, yani uluslar arası sermayenin, (ben üretiyim sen tüket demesiyle) denetimi ele almasıyla birlikte, Güçlü Şirketler, uluslar arası şirketlerle zaten çok önceden başlayan bütünleşmelerini, birleşmelerini hızlandırıp kendilerini garanti altına aldılar...

Bu oluşum da en güçlülerin dışında kalan orta boy (KOBİ) , esnaf ve sanatkarları, hızla piyasadan silmeye başladı. 2000 krizinde esnaf ve sanatkarlar, kendi odalarını bile tanımadan tarihte ilk defa kendiliğinden eyleme geçerek, önemli bir korku saldılar. Eylemi yönetmesi gereken odaları bile esnafı susturmaktan başka bir şey yapamadı...

İşte AKP'yi güçlendiren bu, her gün hızla küçülen Anadolu sermayesi, KOBİ'ler, bundan zarar gören toplum kesimleri...

Türkiye burjuvazisi Cumhuriyetten sonra palazlanmak için bu kesimleri yedeğine alabilmek için, Devlet ile DİN sarmal oldular. Dine yatırım en fazla 80 yıllardan sonra yapıldı. Hem de Kemalistlerin en güçlü olduğu dönemlerde... O zaman dini tehlike niye yoktu?

Büyük sermaye çevreleri, toplumu bölmek için Kürtleri, Alevileri, Komünistleri kullanıyordu.

DİN ise kucaklanıyordu... Şimdi Uluslar arası sermayenin devreye girmesi ile zorunlu bir cephe daha açtı kendisine... Ama bu cephe diğerleri gibi kolay sindirilecek bir cephe değil...

Bütün bu siyasetleri yapılandıran bu ekonomik alt yapı...

Bu alt yapıdan bağımsız yapılacak siyasi değerlendirmeler yanılmaya mahkumdur...

Sınıf mücadeleleri de, bütün mücadelelerde olduğu gibi, karşı cephelerin gücü mukayese edilerek değerlendirilir. Kimin elinde ne güç vardır? Dengeye güçlü olabilmek için kimlerle kimler ittifak yapabilir?

Faşizm üstünkörü değerlendirilmemelidir. Faşizm en güçlü tekercilerin, en dar gurubun, en kanlı iktidarudur... Hiç kimse, bayatlamış İtalyan, Alman, İspanya faşizmi gibi açık bir saldırı beklemesin, 30 yıldır yer altı örgütleri ile yapıları ne zannediyoruz?

İşçi sınıfının ve emekçi sınıfının siyasi örgütleri ve sendikaları bir daha doğrulamayacak bir şekilde ezilmesinden sonra, Anadolu sermayesinin AKP siyasi örgütlenmesiyle, hem de açık bir tepki oyuyla hükümet olması, aslında faşizmin önünü tıkamıştır.

Bu aynı sermaye çevrelerinin güçlenip iktidarı da eline geçirmek için ağır baskıları uygulamayacağı anlamına gelmez. Bunun olmaması için en alt tabakaların da kendi arasında ciddi bir örgütlenmesi zorunludur.

Diğer ezilen kesimlerin kendi aralarında birleşip, en yakınlarıyla ittifak kurması gerekmektedir... Bu gün yapılabilecek tek şey iki büyükler kendi arasında mücadele ederken,

Anahtar görevini üslenebilecek bir yapıya ulaşabilmektir...

Siyaset ve partiler birer üst yapı kurumudur. Şekillenme bu alt yapıdan ayrılamaz...

Bütün hesaplarımızı bu alt yapıya göre yapmalı, ittifaklarımızı da buna göre kendimizi güçlendirecek ve karşıt sınıfları zayıflatacak biçimde yapmalıyız...

Esas olan bu doğrultuda hesapları iyi yapmaktır. Örgütlenmemizin temellerini buna göre,
Ezilenler kendi (uzlaşabilir kesimler) arasında alabildiğine esnek, yapıcı olmalı, karşı

cepheyi yıpratmak ve bölmek için de alabildiğine katı ve hesaplı davranmalıdır.

Anayasa oylaması da bu açıdan bakıldığında bizim için bir sınav aracından başka bir şey olamaz...

Mehmet Halil

Bütün yetkiler bende olsun, çözüm olsun

Herkesin kafasındaki çözüm de farklıymış... Biz ne bekliyorduk onlar ne yaptı.
Biz Kürt ve Türk arasındaki sınırlar kalsın istiyorduk, eşit şartlar bekliyorduk...
Onlar: Namussuzluğunda kabul edilemeyecek bir sınırı vardı... O sınırı kaldırdı.
Görüldü ki niyetler çok farklı... Ağızlarından, yalan ve iftirayı kulaklarımızla duyduk.

Nalları kalbimize inen eşeklerin sırtına binme zamanı gelecektir...
Çok zor değil güzel günleri kucaklamak, dünyaya gülerek bakmak
'Tarihin tekerleği tersine dönmez' insan, insanlığını ele geçirecektir.
Bizim ellerimizde, içimizdeki hırsızları ve katilleri söküp atmak...

Her konuda iyi ile kötüyü ayırmaya yarayan ölçütlerimiz vardır
Yeter ki arayalım, araştıralım, düşünelim biraz zaman ayıralım
İyiler susar, kötüler çoşarsa dünya hepimiz için yakıcı ve dardır
Dünyayı cennete çevirmek için el ele verelim, birlik olalım...
Kendimizi ve topluluğumuzu cehennem azabından kurtaralım...

Mehmet Halil

Büyü

Büyü: genellikle üç farklı şekilde kullanılır ve önce benim de bunları birbirinden ayırmam gerekiyor. İlkine "Doğaüstü büyü" diyeceğim, ikincisine "sahne büyü (sihir)", üçüncüsüne de (ki benim bu başlıkta kullanmak istediğim favori anlam) "şiiinsel büyü" diyeceğim.

Fosillerden bildiğimiz kadarıyla yaşam 3,5 milyar yıl önce başladı, yani evrimin gerçekleşmesi için yeterince zaman bulunuyordu.

İşte Darwin'in büyük fikri de budur ve adı da Doğal Seçilim Yoluyla Evrim'dir. Bu, insan zihninin bulduğu en önemli fikirlerden biridir. Dünya üzerindeki yaşamla ilgili bildiğimiz her şeyi açıklar.

Karmaşık şeylerin var olmasını mümkün kılan da evrimin böyle çok aşamalı oluşudur. Bir kurbağanın büyüyle bir prene dönüşümü aşamalı değil, anidir ve bu olayı gerçeklik dünyasının dışına iten de bu aniliktir.

Ama yolcu uçakları, bilgisayar ve kilden yapılmış ok uçları gibi, at arabaları da, aslen kendileri evrilmiş olan insanların yapımıdır.

Evrilen insan beyni, at arabaları ve normal arabalar, makaslar ve senfoniler, çamaşır makineleri ve saatler tasarlama ve yaratma kabiliyetine sahiptir. Burada bir kez daha büyü yok. Bir kez daha düzenbazlık yok. Bir kez daha her şey güzelce ve basitçe açıklandı.

Gerçeğin Büyüsü - Richard Dawkins

Mehmet Halil

Büyük Adam!

Büyük adam "susun! " dedi
"Bu sorunu ben çözeceğim"
Büyük adamın sözüne güvenildi
Koyunun kasabına güvendiği gibi...
Böyle gerektiriyormuş demokrasi.

Susuyoruz! Büyük adamın şemşiyesi altında
"Kar mı yağacak, kurşun mu?" diye yakında
Ucu görülse de Sinop'ta, Samsun'da
İyi niyetimiz susun diyor bize
Bağ kurmadan başla kuyruk arasında...

Karadeniz'de engellenince susuyoruz
Hukuk ayaklar altında susuyoruz
İşkenceciler terfi ediyor susuyoruz
Seçilenler tutuklanıyor susuyoruz
Günah keçileri içerde susuyoruz
Öğrencilerimiz tutuklu susuyoruz
Füze rampaları kuruluyor susuyoruz
Açlık insan boyu susuyoruz...
Kadın cinayetlerine susuyoruz
İntiharlar kat kat arttı susuyoruz
Şusmanın da konuşmak olduğuna
Öyle inandırdılar ki bizi
"Çok konuştuk kazandık!" diye
Katilimizle oturacağız sözleşmeye

Ucunda yem gizlenmiş oltam
Etrafında dolanıyor balıklar
Tuzağı anlayacaklar konuşursam
Susmak da mı aptallık?
Ah! Bir anlayabilsem
Ah! Bir anlayabilsem.

Mehmet Halil

Büyük buluşma

Kan emicilerin elma şekeri
Buluşuyor dinlerin liderleri
Ön planda barışı pazarlarlar
Cam gibi parlar arka planda
Savaşın ateşli köpek gözleri

Ön planda beyaz bir perde
Tanrılaştırır bencil beyinleri
Arka planda, modern siperde
Oynar Hacivat ve Karagözleri
Öyle tezgahlanır ki senaryo
Heyecan en üst düzeyde..

Papa, papa/line, Meryem ana
Tanrı diye taparlar günaha
Yeni etler hazırlanacak Nato'da
Taze etler savaş makinelerine,
Sen köşkünden izleye dur,
İzleye dur, tanrı baba.
Umut ol kullarına.

Mehmet Halil

'büyük' Cinler

Filin sırtındaki sinek
Kendini büyük görüce
Konuşur böbürlenerek.
Düşünemez ne olduğunu
Fil, fil olmadan önce...
Yem aradı bokun üstünde

Adının küçüklüğü aldatmasın sizi
Avcının etrafında cin gibi
Fener avcının eline
O ileriye göremez ki
Sanır maharet kendi gözlerinde...

Onu konuşuran güç kalemi değil
Sarhoş olmuş, önünde,
Kolay kazanılan parayı görünce...
Eh haksız da değil,
Avcı, avını borçludur köpek sürüsüne...

Mehmet Halil

Büyük şef karar verdi...

Davadan döneni VURUN! Seçim bu kararın uygulama alanı...

Bu dava başkanlık davası... Başkan olmak için 7 Haziran seçimleri yapıldı. Ama biri çıktı "Seni başkan yaptırmayacağız!" dedi. Başkanlık davası, bir kişinin hırsı olarak değil de, bir ülkenin kazanımı olarak lanse edildi... Havuz medyası da "Bir tarafta para, bir tarafta kafaya dayanmış bir işsizlik silahı" iki ateş arasında, o davaya koşar adım girdi.

Hizmette kusur etmiyor. Parayı fazlasıyla hak ediyor. 40 sayfalık gazeteler başka türlü nasıl 25 kuruşa basılsın? Bu davaya inanmayanlar da çıktı. Hem de çok kararlı...

Dava başarıya ulaşmadı. "Ülke hayrına" bilenen davaya dönen ve bu partiye bağlı olanlar şimdi "Davadan döndükleri" iddiasıyla cezalandırılıyorlar. Davadan dönenleri vuruyorlar. KİMİN DAVASI?

Emaneti ayakkabı kutularında götürenlerin... İktidar olur olmaz deryada "gemiciklere" sahip olup filo kuranların... Gıda sektörünü tekeline alıp, dar gelirliyle zorunlu tüketim maddelerini ücretlerinin çok üstünde satarak kar sağlayanların. Çocuklarına 52.000TL maaşla danışmanlık makamı ikram ederken, öğretmenlerin atamalarını yapmayanların. Kuran kurslarına katrilyonlar ayırıp, okul açmayanların...

İnşaat sektörünü ellerine geçirip, kentsel dönüşüm adı altında soygun yapanların...

Enerji sektöründen vurgunlarla seçim masraflarını çıkaranların... Sınavlarda soru çalanların,

Ülkenin kaynaklarını uluslar arası şirketlere sunanların... Ardından milliyetçilik dersi verenlerin... Dereleri, ormanları kurutarak milleti sel felaketlerine mahkum edenlerin... Mutsuzlukta dünya sıralamasında üçüncü sırayı kaparak isim yapmamızı sağlayanların. Bizlere mutsuzlukta, sansürde, mahkum sayısında, yoksullukta, kadın haklarına saldırıda, çocuk emeği sömürsünde dünya ülkeleri arasında ilk sıraları paylaştıranların. Bütün bunlara rağmen; "Çalıyor ama çalışıyor" diyenlerin "gözü kör olsun" demiyorum gözleri kör oldukları için, gözleri açılın diye yazmaya çalışıyorum.

İnançları değiştirmek, önyargıları kırmak, alışkanlıkları değiştirmek, ezberleri bozmak çok zor... Biliyorum... Ama her gün "Davadan döneni vurun" diyenler aramızdan kaç kişiyi alıp götürüyor... Farenin denize işemesi gibi, belki denize bir damla katarım umuduyla yazıyorum.

Çok şey yapmaya gerek yok. İnsanlar sadece, "Doğuda yapılanlar bize yapılırsa?" diye düşünsünler.

İşte bu düşünce sorunu yarı yarıya çözer inanıyorum.

Kendimize yapılmasını istemediğimiz şeyi, başkalarına yapılmasını istemeyelim. Bize yapılmış gibi tepkimizi verelim yeter!

Mehmet Halil

Büyükük

İnsanoğlu celladına aşiktır,
-En çok korktuğuna sarılır-
En tehlikeli şeydir boşluklar,
Tanrı da boşluklara sığınır.

Büyükükün ölçüsü mantıktır
Onun için büyüktür tanrılar,
Tanrı, cahillığın adıdır.
Cahillik kadar büyüktür tanrılar.

Mehmet Halil

Büüklük gösterisi

Etle tırnak gibi, Baykal ve asker,
Biri 'İçini doldur'' diyor
Diğeri dolduruyor.

Füze siparişleri yapıyor,
Halkın mideleri kururken,
Silah tekelleri çoşuyor.

'Ülkenin gülen yüzü' diyorlar buna,
Karşı diye 'Gülen iktidarı'na,
Medya güldürüyor.

Bir anne sokaklarda
Çocuğunun parçalarını topluyor
Filistin değil ki bura,
Dünya susuyor.

Üzeyir Garih cinayeti,
Günlerce oyaladı milleti,
Neredesin ey demokrasi?

Bu cumhuriyet,
kimin cumhuriyeti?
Saklıyor mu katillerini,
Yoksa katil kendi mi?

Mehmet Halil

Büüklük psikolojisi

Büyükler çeker mi
Büüklük özlemmini?
Bu nasıl bir psikoloji?
'Güneş dil' ötelere diğerini
Büüklük hacimde mi?
Güneş zayıfları ötelere mi?
Gölgeler güneşten kaçır
Tehlikeli görür adaletini...

Mehmet Halil

Büyüklik sınavı

Büyük darbeden sonra daha doğrulamadan,
Sağlığın, eğitimin, açlığın alt yapısı dinamitlendi
Açlık sınırının altınca milyonlarca can
Her taraftan kuşattılar bizi...

Emperyalizmin krizini aşmak için
Yıkacaklar maddeleşmiş emekleri
Kanı kaynıyor işbirlikçilerin...
Kurtarmak için geleceklerini.

Savaşın alt yapısı hazırlandı
Uşakların sarsılmasını diye iktidarı
Çiçeklerle süslendi
Ölüm rampaları...

Övgülerle desteklediler cehaleti
Yaşamın en güzel çağında
Kandırmak kolay olsun gençleri
Cennet namluların ucunda...

Huriler gizli namlularda
Kavuşacaklar birbirine
Aşk ateşi kızışınca...
Yürü üstüne!
Elbette büyük liderler
Büyük işlerle uğraşacaklar
Onlar özenle seçildiler
Boynuzlarında dünyayı taşıyacaklar...

Mehmet Halil

Büyüt büyütebilirsen! ...

yaprakları kesip
Gülleri suladık
Yaşat bahçeyi
yaşatabilirsen.

Kürdü itip
Türkü sıvazladık
yaşat cumhuriyeti
yaşatabilirsen.

Medya cumhuriyeti
Atağa geçti
o yönetiyor artık savaşı
barut gibi ağızları
top gibi kıçları

Kökleri kesip
Dalları suladık
Büyüt insanlığı
Büyütebilirsen.

Mehmet Halil

Büyüyen ülke!

Demedik mi
borç arttıkça ülke büyür diye
22 yılda yapılan borcun,
üç yılda yarısını yapmış AKP
büyümeye bakın beyler büyüme
böyle bir başarıya aferin dedi şef, IMF
biz ki kazıkçı voyvo/donun torunlarıyız
büyürüz kığımızdaki kazık büyüdükçe.

Mehmet Halil

Camide Hoporlör

Bilim ilerledikçe,
metafizik zorlandı.
İmamlar, söylediklerine,
kendileri inansaydı
şesleri daha gür çıkardı.
İhtiyaç duymazlardı teknolojiye.
Bilimin her girdiği yerde,
Metafizik sarsıldı.

Mehmet Halil

Can Baba'ya...

Kim arar ki çürüyen etleri
Solucanlardan başka?
Yoktur kendilerine ait fikirleri,
Onlar başkalarının elinde maşa...

Ah hocam! Can hocam! Üzgünüm!
Ben de fikirden bahsediyorum çünkü!
Bir an için götlerin baş olduğunu düşündüm
Ayrılır mı solucanların başı ve götü?

Gerçek dostluklar ve düşmanlıklar fikirlere
Derler ki "İnsan kendinde eksik olana aşıktır! "
Aşk ulaşılamayınca dönüşürmüş nefrete
Solucanların saldırısı, bu yüzden doğaldır.

Mehmet Halil

Canım çok tatlı

Dişime girmiş bir cadı
Kuş gibi kurmuş yuvayı
Tık tık, vurur gibi gagayı
Öfkem beynime sıçradı.

Koştum vardım dişçiye
Beni cadıdan kurtar diye
Oturttu beni koltuğa
Dayadı göğüsleri şakağıma.

Terledim sıcak sıcak
Tam! İki buçuk saat
Söz yok ki, anlatacak
İkiye katlandı fiyat.

Mehmet Halil

Caydırı cılık!

Elhamdülillah Müslüman'ız!
Tanrımız uğruna her şey yaparız!
Ucunda para cezası varsa köleliğe öyle son veririz.
Ucunda para varsa Sakalı şerifi hava alanına taşırız...
Ucunda para varsa toprakları kanla sularız...
Bir karış toprak için metre kareye binlerce mermi sıkarız...
Ucunda para varsa aynı toprakları bir günde satarız...
Ucunda para varsa namusu ayaklar altına paspas yaparız...
Ucunda para varsa Gıdaların genetiğini bozarız...
Ucunda para varsa ozon tabakası tanımıyoruz...
YAŞASIN PARA TANRISI!
Bir umut doğdu ufuktan...
Para cezası korkusuyla, belki soykırımdan da cayarız!

Mehmet Halil

Cehalete övgü

“Düşünen var mı?” diye öğrenmek istedim
Bir film festivali düzenledim.
Üç tercih sundum insanlara
Katılıyorum! Katılmıyorum! Düşünüyorum!
Bir gün sonra baktım sonuçlara
Düşünenler çoğunlukta
Ve öğrendim ki!
Ne gelirse düşünenlerden geliyor başımıza...
“Düşünüyorum öyleyse varım!”
Yaşasın, işe yaramayan varlığım!

Mehmet Halil

Cennete yolculuk

Gönül pınar olup coşarak
Düşüp "yol"lara giderse
Bütün engelleri aşarak
Çıkarsa en yüksek tepeye
Elveda diyeceksin dertlere.

Zıfaf gecesinde, iffetimizi istedin
Bütün sevgimizi kendine bekledin
Hislerini öldürüp, ateşini söndürüp
Ağına gem vurup şehvetimizin
Savaşa durduk, seni düşünüp?

Düşünmemiz gerekir her nefeste
Rahat etsin diye tanrı kafesinde
Ey tanrım bize, bu kadar yakınsın
Madem, her an, görüyorsun bizi de
Biraz ses verelim dedik düşüncelere.

Yüzyıllardır bastırılmış bunlar bizde
Sorsam! Sorulara, cevap verir misin?
Madem kullanılmayacaktı aletler de
Neden bunları, şehvetle besledin?
Günah işleyelim diye, bize verdin?

Tanrı ne kadar da egoistmiş
Malikane istiyor kafesimde
Yasaları da kendi düzenlemiş
Kral gibi yerleşecek içimize
Öyle kavuşacağız cennetine.

Kurban kes, değerli olsun
Kurban edersin oğlunu bile
Öldür! Defteri kebir dolsun
Sahip çıkmadı diye iffetine
Hep kadını suçlu bulursun.

Zayıf düşünce bir gün, zalimler
Öldürmüş olsa da, nice zayıfları
Dehşetinden korkup, sana gelirler
Affeder, günahkar, günahkarları
Kurulur cennetine yine zalimler.

Mehmet Halil

Cennet'i ala

Siz bizi seçtinizse
Bizim de bütün yaptıklarımız size...

Evet,
Adım başı rastlarsınız askeri üslere
Adım başı rastlanır yabancı sitelere
Yabancılara hizmet edersiniz, dumansız fabrika diye,
Kıyıları işgal altında dersiniz, uçan yollar yapıyoruz, denizlere ulaşabilin diye,

Bütün bunlar niye?
Bu dünya sınav yeri değil mi?
Girmek için cennet ve cehenneme?

Her şeyimizi verdik, ama
Cennet ve cehennemi getirdik ayaklarınıza,
Böylece görevini tamamladı, kutsal kitaplar da...
Sıra geldi sizin ertelediğiniz davalara
Sorun hesabınızı, işte öteki dünya...

Her şeyi halklardan öğreniyoruz,
Kutsallık, halkların mücadelesinden çıkan kitaplarda...
İşi biten kitapları yakıyoruz,
Yahudiler, Ermeniler, Yunanlılar,
Şimdi de Kürtler sırada...

Kusura bakmayın Kürt kardeşlerimiz
Biz kardeşlerimizi boğarak beslenmişiz
Sizi kutsallığa kavuşturmak için bunlar
Biz ebe,
Siz dokuz ay on günü dolduran bebesiniz
İğdiş edip kavuşturacağız özgürlüğe...
Sıra geliyor sizi temizleyen yoksullara,
Cehennem olmadan cennet olur mu?
Ancak, böyle kurulabiliyor cennet-i ala...

Mehmet Halil

Cennetimi aldın elimden!

'Sevmek cennettir' diyordun şiirinde
O cenneti yaşattın, yaşadım sende
Cennette zaman sonsuzdur sandım
Bir rüya kadar kısaydı yaşadığım
Beni, balık gibi karaya attın
Şimdi çırpınırken cehennemde
Bir çiçek adı kaldı dilimde
Cennetimi elimden aldın
Cennetimi elimden aldın.

Mehmet Halil

Cennetin adresi...

Savaş çanları çalıyor
heyecan dorukta
savaş mihrakları,
"Çocuklarımız feda olsun "diyor
kendi çocukları yok mu dersiniz
onlar hiç şehit olmuyor...
şehitlik ölünecek kadar yüksek merteye ise
Neden onların çocukları kaçıyor?

Cepheadekiler ölmek için öldürüyor
kulaklar sağır, gözler kör orada
orada hak ve adalet aranmıyor
ış, kara duman, yangın var orada
kimse kimseyi tanımıyor
düşman ölen ve öldüren değil,
onları yangına sürendir...
çıkart için yangını körükleyendir.

Yanmasın annelerin yüreği
savaşmak isteyen varsa
savaşsın kendileri
yaşamın amacı ölmek mi?
ölmek ve öldürmek için
zorlamayın hiç kimseyi...

her askerin boynunda kolye
cennetin adresi yazılı sanki...

söz öne geçiyor, savaş deyince
'aslanlar' kedi, kediler 'aslan' oluyor sözle
şehitler bilinmeyen bir cennete
savaş şahinleri,
bu dünyayı cennet kılıyor kendine...

Mehmet Halil

Cennetin anahtarı

Her elli yılda artıyor sıcaklık
Her elli yılda, dört derece bu
şimdiden sıcaktan kavrulduk
ne ağaç gölgesi yetti, nede su
hemen ilk yardıma başvurduk.

Silahlar çatıldı üstümüzde
Bizim için, en etkili gölge
Satır ile açılmış iki dudak
Aradan, boyanmış pembelere
demokrasi çıkar homurdanarak.

Soğuktan ölenlerden çoksa, sıcaktan ölenler
Sıcağı savunanlara sarılıp, aman dilerler
Demokrasiyi böyle bilir çaresizler
Nöbetçiler aynı, değişen elbiseler
Bir gün resmi kıyafetli, bir gün siviller.
Bizi kurtaramaz bu zabaniler.

Cennetin anahtarı
Cehennemnin orta yerinde
Ulaşmak için ona
atılmak zorundayız ateşe

Mehmet Halil

Cennetin kapıları

En küçük para bile değerliymiş, olmayana.
Bir kılavuz sözmüş bu, muktedir olanlara.
Ve emekten çok değer verilmiş sadakaya...
Muktedir büyük olunca, rant büyük olur mu?
Başlar ayak, kıçlar baş oldu da,
Klozet altın olunca, göt, boktan kurtuldu mu?
Acıyorum kula kulluk eden insanlara...
Kirli bir su gibi akıp gidiyorlar lağıma.
Cennetin kapıları açılır mı?
Aynı kanalda yolculuk yapınca?
Hele bir de aydın geçinenler var ya...
Ben cehennemi istiyorum,
Martin Lüter kabul ediyorsa...*

Martin Lüter (Protestanların önde gelenlerinden) Korkmayın ben cehennemi satın
altım. Siz hepiniz cennete gideceksiniz demiş bir konuşmasında.

Mehmet Halil

CHP ile ilgili yazıma yapılan yorumlara CEVAPTIR

Yazdığım kısa ve öz yazıya aldığım cevaplar maalesef çok üzücü... Özellikle de şairlik iddiasında bulunan insanlardan bunu beklemezdim... Nedenlerini kısaca açıklamak istiyorum.

Bir siyasi parti nedir? Yazıyı uzatmamak için dünya ile ilgili sorumluluklarını geçip yalnız ülke ile ilgili sorumluluklarından söz edelim.

Bir siyasi parti her ne kadar seçimlerde belli bir kesimin oyunu alsa da, meclise girince bütün bir halkın temsilcisi durumundadır. Ayırım yapmadan her kesimden insanın dertlerine kulak vermek sorumlulukları arsındadır. İster iktidar olsun, ister muhalefet olsun bu böyledir. Bunu unutmamak gerekir.

Ana muhalefet partisi iktidarı denetleme görevini üslenmiş bir partidir. İktidardan sonra en büyük sorumluluk da ana muhalefet partisindedir.

Bütün bu görevler, yasama yürütme ve yargı organları ile kontrol altına alınır. Meclisin görevi bunları organize etmektir.

Denilecek ki: Çoğunluk iktidar partisinin elinde, mecliste istediğini yapabiliyor.

Doğrudur. Peki öyle olunca muhalefet partisi eli ayağı bağlı seyrecek mi?

Avrupa ülkelerinde görüyoruz. %1'lik zam gelince muhalefet sokaklara dökülüyor. Eğer örnek aldıkları (öyle demek zorundayım çünkü sadece kendilerinin kurtuluş savaşının savunucusu olduğunu sanıyorlar) Mustafa Kemal, dağlarda çeteleri örgütlemeseydi bu ülkeyi kurtarabilir miydi? Demek ki lafte Kemalistler... Bu gün sokağa çıkmaktan korkan bir CHP var. Kendi özgürlüğü için mücadele edenleri doğrudan hedef alan bir CHP var. Kedini sadece Laiklik ilkesiyle sınırlamış bir CHP var.

Altı okun; Küreselleşme ile ne milliyetçiliği kalmıştır, Her yıl zenginin daha zengin, fakirin daha fakir olduğu bir sistemde ne halkçılığı kalmıştır, bütün üretim araçlarının yabancı tekeller eline geçmesi ile ne bağımsızlığı kalmıştır, iktidar olmak için dünyanın merkezinden izin almadan hükümet olan bir ülkede ne devletçilik kalmıştır.

Uzatmayalım... Olmayan şeylerin partisidir diyebiliriz.

Laikliğe gelince; ülkede dini devler temelleri atılırken, iktidarla aynı protokala imza atan bir ana muhalefet partisi vardır. Muhalefeti iktidardan beklentisinden ileri gitmemektedir.

Eleştiri hakkı vatandaş olarak her bireyin hakkıdır. Eleştiri kurumları yıkmaz iyileştirir.

İktidar partisine karşı hemen hemen her gün eylem yapan bir kesime, CHP'yi değil, "gidin faşistleri eleştirin" demek sorumsuzluktur. Bu toplumun bir parçası olarak kayıplar da kazançlar da ortaktır. Toplumun genel çıkarları için her kurumun ve bireyin ortak davranması gerekir. Burada belli kaygılar nedeniyle, haksızdan yana tavır almak, ya da haklıyı ezerken susmak, genel çıkarlara zarar verdiği için eleştirilecektir.

Eleştirmeden yanlış düzelmez... Eleştirileri kabul edemeyen bir parti ana muhalefet partisi bile olamaz.

Şairlik iddiasında bulunan arkadaşların sorumlulukları bu konuda daha fazladır.

Toplumun daha refah bir düzeye çıkarılabilmesi için mücadeleye soyunmuş insan demektir şair. Ama hemen ani bir refleksle, eleştirilere açıklamasız, doğruları ve yanlışları sıralayıp artıları ve eksileri tartarak yazışabilmeliler. Eleştiri yapanı doğrudan düşman olarak görmek şairlik iddiasında olanlara yakışmaz. Zaten CHP bu kadar yozlaşmışsa, kendi içinde uyarıcı insanların bulunmamasından, ya da uyarıcı insanların barındırılmamasından dolayıdır. Bu tavır partiye iyilik değil kötülüktür. Her partide demokrasinin kılığı demokrasi iddiasındaki partilileri ve partiyi rahatlatmamalıdır. Her konuda yarış halinde olan çağımızda siyaset ve demokrasi konusunda da yarış etmek zorundayız. Dünya hızla ileri giderken bizim gerilere sürünmemiz, özellikle ulus partisi olmakla öne çıkan partilerin (ki CHP nin altı okundan biri de budur) sınavı sadece kendi ülkesindeki partilerin ölçüsüyle olamaz. Dünyaya bakmak ve diğer uluslarla yarışması gerekir.

Her eleştiriye CHP düşmanlığı olarak ele aldığınızda, aynen AKP'nin yaptığı duruma düşersiniz. Bana karşı olan benim düşmanımdır. En büyük yanlış, kişilerin veya

kurumların tek doğru olarak kendilerini görmesidir.

Kısa yazımda, özellikle bu günün şartlarının geçmiştekinden farklı olduğunu, gelecekte de bu gün karşı çıktıklarının posterlerini taşıyabileceklerini belirtmek istedim. Tarih hiçbir şeyi affetmiyor. Geçmişte yapılan hataların özeleştirisini yapmadan bu gün bayrağını taşımak sadece oy avcılığından ibarettir. Nazım Hikmetin, hapis cezalarında, sürgüne gitmesinde CHP'nin günahları çoktur. Bu gün bayrağını taşıyor. Ama özeleştirisini yapmamıştır. Dersim olayı öyle, Muğlalı olayı öyle... daha da uzatılabilir. Amaç bu gün aynı hataları tekrarlamamalı...

Hepimizin anti demokratik kabul ettiği 12 Eylül yasasıyla bile kurulmuş ve seçimlerde 6 milyon oy almış bir partinin siyasi hayattan uzaklaştırılmasına "evet" diyebilen bir partinin demokrasi adına savunulabilecek bir tarafı olamaz. İşçi hakları ve diğer sorunlara da girersek çok uzayacak onun için kısa keseceğim... Dünya da olup bitenlere bakın. Savunduğunuz birçok şey de Avrupa İnsan Hakları beyannamesine bile aykırıdır. Bu gruplarda bile söylenmesi uygun olmayan bir partiye, aynı dilde söylemde bulunamazsınız.

Öne insan vardı. Partiler sonradan çıktı. İnsanı öne almayan hiçbir kişinin ve kurumun artık dünyada yeri olmamalıdır. Bu ancak egemen güçlerin istediği bir şeydir. Çünkü onlar için önce mal ve para gelir. Bizler insanlığı koruyamazsak önce kendimiz zarar görürüz. Amacımız insanlığı geliştirmek olmalıdır. Ucuzlatmak olmamalıdır. Saygılar.

Mehmet Halil

CHP'ye MAŞALLAH

"Ezen ve ezilen kavga ederken biri seyrediyorsa, ezenden yanadır."

Bu sözü çok duymuşsunuzdur...

Denizler asılırken CHP mecliste idama oy vermeseydi, karar çıkmayacaktı.

Yani üç fidan asılmayacaktı...

CHP Dersim katliamını hala bir özür olarak kabul etmiyor...

Kendilerini koalisyon ortaklığına bile layık görmeyenlerle el ele...

Bu gün CHP Meciste AKP ve MHP ile ortak olup HDP'yi dışlamaya katılıyor...

Yani 6 milyon vatandaşı yok sayıyor...

Laf yaparken demokrat gibi çene çalıyor ama, iş yaparken faşistlerle beraber.

Faşizme karşı cephede görüldüğü için hiç kimse de eleştirmiyor...

Herkes ateş çemberinde iken CHP en mutlu günlerini yaşıyor...

Sıra onlara da gelecek... O zaman göreceğiz bakalım...

Mehmet Halil

Cilacı Baba

Çağ atlamak için yemin edildi
Hakimler kararını zar atarak verirdi
Karar hazır geliyor şimdi
Adaylar papatya faliyla belirlenirdi
Egemenler işi şansa bırakmak istemedi
Dilin ucunda mancınık gibi demokrasi
Kan gölüne papatya tarlası denildi...

Tekel'den çağ atlادık 'Tek! Tek! 'e
Uzaniyoruz globallik içinde homojenliğe
Tek dil, Tek Bayrak, Tek din, Tek lider!
Şimdi tek derdimiz Başkanlık!
Çilalayıp duruyor cilacı baba
Tek kitapla yetiştirilince kalabalık,
Yönetebilir başa geçen her alık...

Mehmet Halil

Cin Daması

Yerken, içerken, ha keza sıarken
Hıyararşı çok önemli bir kural
Kimse ileri çıkmamalı rütbesinden
Daima bir adım önde olur kral
Çin daması gibi
İzlemeli bütün mevkiler birbirini.
Arabayı öküzlerin önüne koşarsanız
İstikrarı bozarsınız...
Ayakkabı kutusunun yanına
Bisküvi kutusuyla yaklaşarsanız
Bir gecede, bir KHK ile bozulur faanız!

Mehmet Halil

Cin Kardeşlerim

Beni tutmayın arkadaşlar
İlahiyat çörelendi içime...
Edebiyat içindeki tarikatlar,
Camilerdeki sayıyı geçince.

İlk şiir, kuran değil mi?
Her şey dönünce tersine
Şiir de kuran oldu şimdi,
Fethetmeye çıkıyor göklere...

Haydi! Cin kardeşlerim
Şimdi her şey elinizde
Bir araya gelip birleşelim
Tanrı eğilsin önümüzde.

Mehmet Halil

Coştu akıncılar

Gülsüz diken olmaz diye
Dikenlerini çıkarıp geldi
Dikenler çıkınca zirveye
Önünde başlar eğiliverdi.

Gücün gölgesinde insanlar
Çiğ gibi, yumak oldular
Erdem denilen şey buymuş
Coştu! Coştu akıncılar.

Mehmet Halil

Cumhuriyet

"Bağımsızlık benim karakterimde mevcuttur"
Hakimler, savcılar oturun oturduğunuz yerde
"Hukuk, benim izin verdiğim kadar hukuktur"
Siz susun, ben cezayı da veririm gerektiğinde.
Noter işlevi görecek bütün mahkemeler de...

Mehmet Halil

Cumhuriyet mitingi, sorular ve düşündükleri... / düz yazı

Hitler, "bir yalan ne kadar yüksek sesle söylenirse, o kadar gerçektir" demiş... Evet 14 nisan Tandoğan mitingine katılım sayısı ne olursa olsun, Ecevit'i başbakan yapan, seçimler gibi sürpriz oldu. Son yıllarda böyle bir kalabalık kitle gösterisini unutanlar şaşırıldı. Oysa yarı resmi kurumların desteğinde, otobüs bedava, nereden kaynaklandığı belli olmayan miting masrafları da göz önünde bulunulursa, bu kalabalık gücünü yoksul halktan almıyor. Ama mitingin, yüzbinlerce katılımcıyı bir araya getirip, Ankara'nın göbeğinde, en güçlü sesi çıkarması, gözleri yaşartmayı başarmıştır.

Bu göz yaşları, İncirlikten kalkan ve Irak'ı vuran Amerikan uçaklarını cam ekranlarda izlerken de aktı. Kederden mi sevinçten mi onu o zaman ayırmak mümkün değildi. O savaşa karşı olanlar bile, o gün yapılan sorti sayısını söylerken de gizli bir övünç seziliyordu.

Sıkışan kitleler, böyle zamanlarda, kendi öfkelerini dindirecek bir sebebi yakalamış gibi rahatlıyorlar.

"Bütün sızılar okşayarak gelir" diye bir söz var. Sözde cumhuriyeti kurtarma adına yapıldı bu miting...

Şimdi Cumhuriyet ne kaybetti bu güne kadar, biz neyi kurtarmaya çalıştık?

Cumhuriyetin altı okuna bir göz atalım.

Devletçilik: Devleti küçültme adına, bütün KİT'ler satıldı.

Bağımsızlık: Her nefes alışımız bile denetleniyor. ABD ziyaret edilmeden seçim bile yapılamıyor.

Halkçılık : En zengin %20 ile, en fakir %20 arasındaki uçurum 160 kat. Köylü ürününün maliyetini bile çıkaramıyor. Hayvancılık ölmüş... vs...

İşsizlik oranı ve çalışanların ücretleri, cumhuriyetin değil köleliğin işaretini veriyor. Cumhuriyetten geriye ne kaldı...?

Laiklik mi? Diğer oklar bir bir marifetmiş gibi elden çıkarılırken bu yüzbinler neredeydi?

Laiklik diye bir şey var mıydı da elden gidiyor?

"Laiklik, halkın dini değil, resmi din ve onun siyasetteki etkileri değiştirilmiştir.

Laiklik dinsel araçların yenilikçi elite ve merkez devlete karşı siyasi direniş olanaklarını ortadan kaldırmanın bir yoluydu. Türkiye'de, laiklik özel bir yolda gelişmiştir; kutsal olmayan yeni bir siyasi meşruiyet kavramından Kemalist ideolojinin neredeyse yeniden kutsanmış bir dogmasına dönüşmüştür. Türkiye'nin Kemalist müesses yapısı ile siyasi İslam arasındaki artan ve kutuplaşmış mücadelede, kişinin laik olduğunu açıklaması bir tür "iktidar" nosyonu taşır. Özellikle 1990'larda, Türklerin laiklik kavramı neredeyse bir tür "sivil din" haline gelmişti ve Türk toplumunu inananlar ve inanmayanlar olarak ikiye ayırmıştır."

"Temelde devletin dinden ayrımı değil de, devletin din üzerindeki egemenliği anlamına gelen bir laiklik kavramına tutunmaya çalıştı. 1920'lerin başında Kemalistlerin yaptığı gibi, 1990'ların islamcılar da siyasi rakiplerinin sembollerine karşı şiddetli bir saldırı yürüterek iktidar taleplerini güçlendirdiler. Toplumsal değişim tekrar kültürel devrim biçimini almaya başladı."*

Yabancı gözüyle değerlendirilen laiklik kavramı, bizim de, laik bir devlette, devlet dini korumamalı, herkes dini inançlarını kendi imkanları ile yapmalı görüşümüzü desteklemektedir. Din egemen güçlerin çıkar aracı olarak kullanılınca kaçınılmaz olarak gündemi büyük ölçüde dolduracak ve halkı ikiye bölecektir. Laik olamamanın ama laikmiş gibi davranmanın faturası bizim çıkarlarımızı olumsuz yönde etkileyecektir ve etkilemektedir.

"Din olmadığı zaman karanlıkta kalırız. Bu yüzden, dinin devlete bağlanması

önemlidir. Devlete nihai bir nüfuz sağlayan, ücretlerin devlet tarafından ödenmesi şartı devam edecektir.”

Var olmayan bir laiklik için, bir bardak suda fırtınalar koparılmaktadır. Cumhuriyet kurtarılmaya çalışılıyorsa ve Cumhuriyet halkın cumhuriyeti ise; neden bu fırtına halkın elinden işi gücü alınırken kopmamıştır. Sağlık ocakları kapatılırken kopmadı, KİT'ler yabancılara hediye edilirken bu halk düşünülmedi. Bu yaygaracı medya o zaman neden bu kadar gürültü çıkarmadı. Halkın somut çıkarları, zorla ellerinden alınırken, fabrikalar bir bir kapatılırken neden bu mitingler bu kadar kitlesel olmadı. O fabrikalar, o madenler halkın zararına mı çalışıyordu. Cumhuriyete zararlı mıydı? Zararlıydı da Cumhuriyetin ilk işi, neden KİT'leri kurmak için o en sıkıntılı dönemlerde o kadar özveride bulunuldu?

Halkın sınırlı imkanları ile cumhuriyetin ilk dönemlerinde, kurulan KİT'ler, daha sonra egemenliği elinde bulunduran azınlığın çıkarları uğrunda, her türlü tasarruflarda bulunmaya başladılar. Askeri darbelerle halkı etkisiz hale getirerek, bu tasarruflar zorla ellerinden alındı.

Sermaye sınıfı bütün imkanlarını kendi çıkarları için kullanmaktadır. İletişim araçları ve siyasi araçlar

tümüyle kontrollerindedir. İktidar ile muhalefet arasında önemli bir fark yoktur. Zenginle fakir arasındaki uçurumu artırmaya yönelik tedbirleri alırken ortak davranıyorlar. İş koltuğa gelince horoz dövüşü başlıyor.

Toplumu sindirmenin en kolay yönü güç ve korku...

Sermayenin gönlünde ne yatarsa nutuklarda onu buluyoruz...

Baltayı elinde tuttuğun surece ben de senleyim, baltayı elinden bıraktığın zaman ben de seni bırakırım... Pekala biliyorsun ki ardından gittiğim sen değilsin balta...

Korku iyidir... korku kalkarsa... yoksullar daha kalabalık... onların da damarları kabarıp..

Korku kalkarsa, kontrolden çıkarlar. Yoksa halimiz haraptır. Bu kadar kolay idare demeyiz korku olmazsa...

“Asker millet” olmanın avantajlarını tepe tepe “kullanıyoruz.”

Asker, her şeyden önce, kumandanını kendinden daha bilgili ve kültürlü görmelidir. Asker, bu ünvanın anlamını iyice kavrayamadığı için ona saygı duyacaktır. (Rütbelere hiyerarşide bunun için önemlidir.)

Rütbelere sanki aklın ölçüsü gibidir. Aslında itaatın ölçüsüdür.

İtaatin ölçüleri aklın ölçüleri olarak pazarlanır.

Barış, bir askerin menfaatine aykırıdır.

Özel hastahanesi olan Hangi doktor salgın hastalıktan şikayetçi olur.

Toplum sindirilmiştir. Bunun için askeri darbeler, faili meçhul cinayetler, kapatılan dernekler, susturulan sendikalar, satın alınan aydınlar.

Durum böyle olunca:

Ekonomi ne kadar zayıflarsa, askeri-sanayi durumu o kadar güçlenir.

Zenginler karşılıklı birbirinin sırtını kaşır, fakirler dalaşır.

Eğitimsiz toplumu yönlendirmek kolaydır. Toplumun uyanmasını istemeyenler ise, onun anlamayacağı dille konuşmayı marifet bilir. Çünkü: bu konuşma ona ezen ve ezilen her iki tarafın da takdirlerini kazandırır.

Bu miting çağrısından kim ne anladı acaba:

Miting çağrısından:

Cumhuriyetin, tam bağımsızlığı, ulusal egemenliği...

...insan haklarına dayalı ve insan merkezliliğine ulaşmış çağcıl yönetim felsefesi

demokrasiye karşı, teokrasiye dönük, çağdışı ve din/dinsel merkezli bir yönetim felsefesi, cumhuriyet ve demokrasiyi savunan güçlerin aymazlığı, güç birliği, bağlaşma ve birleşik duruş bilincinden yoksunluğu ve askersel güçlerin Cumhuriyet Devrimi güçleri ile bağlaşıklıktan koparak 12 Mart 1971'den doğrultu düzeltmesi yaptığı 28 Şubat 1997'ye değin süren cumhuriyet ve demokrasiye karşı güçlerle bağlaşması ve belirleyici olarak da ABD emperyalizminin Türkiye için öngörüp planlayarak 12 Eylül 1980 askersel darbesi ile yürürlüğe koyduğu Yeşil Kuşak projesi, 12 Eylül despotik askersel diktatörlük güçlerinin bu proje uyarınca ülkemizdeki cumhuriyet ve demokrasi güçlerini bir daha toparlanamayacak biçimde dağıtarak, doğal bağlaşıkları dinsel ve feodal güçlerle bağlaşması sonrasında ve bugün İlimli İslam projesine dönüştürülmüş olarak iktidarı ele geçirmiş ve beş yıla yakın bir süredir iktidarda bulunmaktadır.' Evet, cümle bu! Halk anlamadığı bu çağrıya kendisi isimlere bakarak büyük anlam yüklemiştir.

Bu gün miting çağrıcılarının göğsü kabarık. Mitinge katılanların göğsü ve umutları da kabarık.

Ama, Ecevit'in başbakanlığı nasıl kısa sürdü ise bu da öyle uzun sürmez.

Cumhurbaşkanı olabilmek için, ağabeylerinin huzuruna çıktıklarını da er geç duyarız. O zaman kurtulan Cumhuriyeti de aramaya başlarız.

*(Kitap yayınevinden çıkan, Yol Ayrımında Türkiye, Dietrich Jung- Wolfango Piccoli)

Mehmet Halil

Cumhuriyetin temel ilkesi

Hükümetler değişir
Partiler değişir
Ama o değişmez
Çünkü o temel ilkedir.

Eğitim için para lazım, para.
"İlk öğretim parasız" demiş anayasa
Bütçeden para ayrılmaz okullara.

Okulda dirayetli bir müdür
Nihayet Anayasa da değişir.
bağışlar toplanır, kütür kütür.

Bakan, iyi bir idarecidir.
veliye döner "bağış vermeyin"
Müdüre göz kırpar "aferin"
Anayasa mecliste gereklidir,
Üstüne el basıp, yemin edilir.

Zorla bağış alınmaz
Evine tahsildar mı gönderdik?
Bağış verenin, gönlü kırılmaz.
Müdürün suçu ne ki,
O sadece
Paralı veliyi,
paralı öğrenciyi sevdi.
Sevmekte suç mu ki?

Mustafa kemal'de, seferberlik ilan etti.
Özelleştirdi ülkeyi
Kurtuldu türk milleti.

Bizim ki de, eğitim seferberliği
Tereyağından kıl çeker gibi
Sürdürecez özelleştirmeyi.

Hükümetler değişir
Partiler değişir
Ama o hiç değişmez
Çünkü o,
sistemin temel ilkesidir.

Mehmet Halil

Cumhuriyetiniz kutlu olsun!

Ne çok kutlayan var Cumhuriyeti
Kısırlaştırılmış olduğu için mi?
Üretim adına ne kaldı ÷lkede
Kutladık sarayda hadım ağası gibi
Kutladık 'Yürekten' Cumhuriyeti.
Memnun, mutlu padişahlar heyeti.

Bütün binaların suratı kırmızı,
Nasıl yorumlamalı o kırmızıyı
Hedefi bilinmeyen bir öfke mi?
Yoksa ertelenmiş bir neş'e mi?
Hangi fabrikanın bacası tütüyor
Fabrika olarak mı görelim IMF'yi?

Çocuklar 'evet' 'hayır' diye
Hazırlanın kolay gelen eğitime
Sorun olmasın kendini aşmak diye,
Anlayışlar değiştirdi günden güne
Şimdi böyle oldu 'kendi olabilme.'
Şelam emperyalizmin cumhuriyetine.

Mehmet Halil

aba yaşamaktır

Dünya bir kara delikten fırladıysa
Bu gün karaltılan dünyamız karşısında
Gerek yok moralimizi bozup geri adım atmaya
O karanlıkta bir delik açmaya çalışacağız
Ve o delikten yeni dünyayı yaratacağız...

Ölüm, işkence, kayıplar ve sürgün,
Acı haberler serpiliyor topraklarımıza her gün
Sıradanlaşıyor gibi gelebilir belki size
Tohumlar serpiliyor toprağıa
Çok geçmeden dönüşürler filize...

O filizler ki hedefi vahşilerin
Daha cenin halinde damgalanıyor terörist diye
Ama hiçbir fırtına kökünden söküp atamadı gelişmeyi
İnsanlık tarihi de nehirlerin akışkanlığı gibi
Akıp giden her damla bir gün kavuşur denize...

Mehmet Halil

Çağdaş tespih

Aşğız ulaşamadığımız bilinmezlere
Tespah çekiyoruz kelimelerle
Hayran kalıyoruz biçime
Duygulara doyum sağlanıyor
Kimse bakmıyor kelimeler içine

Tanrı hep vardı var oluyor
Çağa göre de ismi değişiyor
Şibernetik, enformasyon, milenyum
İsmi parlak ama içi boş oluyor...
Beş vakit kullanılıyor ama anlaşılmıyor.

Mehmet Halil

Çağı çatlatıyorlar!

Hortumun adını komisyon,
Yağmanın adını rüşvet yapıp
'Çağ atladık!' diye konuşulur
Erdem oluyor çağımızda ayıp...

Anayasa gibi oldu edebiyat bile
Değişiyor ağaların keyfine göre
Kalemin ucunda kurşun var diye
Terör işleniyor, yazıyla, kalemle...

Memleketimim doğal güzelliği
Camilerin mimari güzelliğine benzetilmiş
Bir imam konuşacak, dinleyecek cemaati,
'İleri demokrasi' denmiş, demokrasi ilerlemiş...

Silahla tarih yazanların kafası
Yazar değince, silah arar üstünde
Aktif 'Terörle Mücadele Yasası'
Yakalar silahsız olanları böylece...

Arapça, hangi anamızın dili?
Ona bir dokunulmazlık zırhı biçilmiş
Marifet bilirlen ilk onu öğretmeyi
Erkekliğin ispatı için mi, ana dili yasak edilmiş?

Kitapları toplu mezarlarda bulunanlar
Birer birer tutuklanıyorlar...
Edebiyat öyle ilerlemiş ki memleketimde
Kalemi silaha benzetmekte, ustalaşmış siyasiler bile...

Mehmet Halil

Çağımız ve medeniyetimiz

Çağımızda, "protez" insanlar üretir medeniyet
Yerine göre çıkarılıp, yerine göre takılan
Kiralanıp, resmi festivallerde tanınan ve tanıtılan...
Kuruyunca yakılan,
Ve yanında yaşı da yakan...
Evrime direnirken, insanlığı içselleştirememişiz
"Yüzümüzde eğreti, o plastik gülümsememiz"*
O günkü işimiz görülsün diye bütün gayretimiz...
Her toprağa göre tohumla doludur sepetimiz
"Kaz gelecek yerden tavuk esirgenmez! " diye
Sosyete pazarından alınmış samimiyetimiz...
Kaz küçük ise, ortaya çıkar gerçek rengimiz.
• Linda Dinç'ten alınma

Mehmet Halil

Çağımızın ürünleri ve görevlerimiz

Düz yazı

İktidardakiler ($2 \times 2 = 3 - 5$) olduğunu iddia ederler. Bunu kanıtlamak için de ciltlerle kitap yazabilirler. Bütün üniversiteleri seferber edebilirler. Çünkü onlara göre her şey paradır ve paranın satın alamayacağı bir şey yoktur.

Özgürlük isteyenler ise ($2 \times 2 = 4$) diyorlar... Uzun lafa gerek görmüyorlar. Deney sonucu bunlar.

Deneye dayanan bilgi üstün gelince, onun karşısına şiddet çıkar. Onun için iktidarların sopası kalındır. İktidarda olup da diktatörlüğe başvurmayan yoktur. Egemenlik güce, korkutmaya, yıldırmaya dayanır, bu nedenle arkalarında zayıf insanlar isterler. Zayıf insanları sadaka ile yedeklerine alırlar. İnatla karşı çıkan ve mücadele edenler ise, "İbret olsun" diye, kurşunlanır, asılır, yargısız infazlarla yok edilir, kaybedilir, zindanlara atılır...

($2 \times 2 = 4$) inkar edilir. Ağlamak yasaklanır. Ağlayan analar tutuklanır. Mezar ziyaretleri engellenir.

Osurmak, hic kırmak izne tabidir. Öldürülenlerin başlarıyla top oynamak eğlence haline gelir...

İşte günümüzde ($2 \times 2 = 4$) gibi görülen haksızlıklar, hırsızlıklar, cinayetler olduğu halde, niceliğinden ve niceliğe dayanan bu gücünden pek bir şey kaybetmiyorlar...

Gücsüz insanlar güce tutkundurlar, insanın yapısında, ulaşamayacakları şeylere karşı tutkuları gelişir. Kendileri güçlenemeyeceklerini anladıklarında girmek isterler

güçlülerin kanatları altına, bu korunma içgüdüsüdür. Kendi gibi çoğunlukta olanların birliği ile güçlenebileceklerini ya göremezler, ya da bu konudaki deneyimlerin

başarısızlığa uğradığını yaşamış veya görmüşlerdir... Yapılan yanlışlardan dolayı 'kendilerine olan güven'lerini kaybetmişlerdir. Bu nedenle hak olarak alamadıklarını, sadaka olarak alma kolaylığına kaçmışlardır. Soğuk savaş dönemi, yarı sıcak savaşa dönüşmüş ve mağdurların çoğunluğu haksızlıklardan ve hırsızlıklardan pay alma peşine düşmüşlerdir. Böylece adaletsizlik aşırı derece artmış ve meşrulaşmıştır.

Savaş demek yağma demek tecavüz demek ölüm demek... Bütün bunlar artmış ve artmaktadır...

O nedenle ki 'BARİŞ' insanların, haksızlığa uğrayanların, canı yananların savaşmadan elde edemeyecekleri bir hak haline gelmiştir...

Aynen işçilerin direnmeden, grev yapmadan haklarını alamadıkları gibi... İnsan olabilmemenin, insan kalabilmenin kuralı artık bu olmuştur.

İnsan olamayanların yapabileceği tek şey, insana insanlığı yasaklamaktır. Onlar için nicelik önemlidir. Korkutulmuş aldatılmış sindirilmiş çoğunluk...

Sanatçıların da niceliği arttıkça niteliği azalıyor. Teknoloji geliştikçe insan tembelleşiyor... Seziler, duygular, hisler köreliyor, robot insanların sayısı artıyor...

Güçlü iktidarların insanları mutlu etmesi imkansızdır... Onların mutluluk için yapabilecekleri ve yapabildikleri tek şey "Kitaplar insanları mutsuz ediyor!" deyip kitapları yakmak, sanatı yasaklamak.

Kitap, insan deneyimlerinin aromasını, kuşaktan kuşağa aktarmak için maddeleştirilmiş düşüncelerin kasesidir. Onlar ki bu birikimleri insanlara sunarak, hayatlarını kolaylaştırmaya çalışır. Yönetenler ise yönetmenin kolaylaştırılmasından yanadır...

Zıtlıkları buradan kaynaklanır.

Denetlenemeyen insanın tahayyülüdür, hayalidir. Denetlenemeyen yönetenler için tehlikelidir. Onun için sanat ve sanatçılar düşmanlarıdır. Ön sıradaki hedeflerindedir. Onların istediği insan düşünmemeli, hissetmemeli, yaratmamalı (çünkü tek yaratıcı vardır onlar için), itaat etmelidir.

Düşünen insan onlar için her zaman tehlikelidir.

Okuyan ve gelişen insan yönetenlerin işini kolaylaştırmaz... Toplumların gelişmesi için daha çok özgürlük ve daha çok hizmet isterler... Bu da yönetenleri zorlar... Yönetenler risk almak istemezler. İnsanları mekanik bir araç gibi kullanmak isterler. Araçlar mutsuzluktan şikayet edebilirler mi?

Çaydanlık ateşten aşağıya pek inmez, ama, şikayet ettiği de hiç duyulmamıştır. Kığı ateşe dayanıklıdır.

Hedeflenen `ileri demokrasi' bu dayanıklılıktır.

Kığın ateşe dayanıklılığı arttıkça korkusu da kalmaz artık... Aynı zamanda, çaydanlığın da bir dayanma sınırı vardır. Bir gün mutlaka delinir. O zaman altındaki ateşin işi biter... Para hırsıyla servet hırsıyla ve bunları elde etme hırsıyla yatıp kalkanların düşünmeye, geliştirmeye zamanları olur mu?

İşte yönetenler bu nedenlerle düşünemezler, düşünmek de istemezler, zayıflıklarını da hissederler. Tehlike çanlarının sesinde boğulurlar... Boğulurlar çünkü suçları da çok birikmiştir. Bunun için bireylerin gelişmesini asla istemezler... Güçlü bireylerin gelişmesi en büyük korkuları olur. Çünkü toplumu bireysellikle `kod'lamışlardır. Toplumlar kendilerini güçlü bireylerin kurtaracağına inandırılmışlardır. Bir gün kendilerine başka bir kurtarıcı bulabilirler. Toplumlar onlar için sadece güdülecek kalabalıklardır. Bu nedenle bireysel gelişmelerin kaynağı kitaplar ve sanat onların düşmanıdır.

Onlar bilinçlerini geliştiremedikleri için var olanı da servet edinme amacıyla kullandıklarından, bilinçaltıyla yönetmek zorunda kalırlar... Onun için belli bir noktada durmayı da bilmezler. Onları durdurmak gerekir.

Bilinçsizliğe, cehalete karşı kullanılacak en etkili silah bilgidir, bilinçtir... Bencilliğe karşı kullanılacak tek silah toplumsallıktır, kitlelerin örgütlülüğüdür.

Tek silahımız nicelik ve niteliğin sarmak olmuş örgütlü halidir. Işık saçıcılar ve mücadelenin neferleri bunlara iyi sarılmalı ve iyi kullanmalıdır.

Nitelik ve niceliğin sarmal olmuş gücümüzü, hiçbir güç yenemez.

Onun için bir kere daha " BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR BİRLEŞİN" diyoruz.

Mehmet Halil

Çakmakları ve kibritleri yasakla

Dağlar ne kadar yüksekse
Çukurlar da o kadar derindir
Krallar ne kadar azametliyse
İcraatları da o kadar kirlidir
Burnu havada kralların
Gerçeği görmek istemezler
İlkesi olmuş işkence onların
Adalet nedir bilmezler.
Yirmi iki yıl yargısız tutuklu olanların
Hesabını veremezler
Kendilerinden başkasına hak tanımayanların
Yarattağı cehennemdeyiz
Yeni çağın kölemen ülkesindeyiz
Köleler ayaklara kapandıkça
Umut yok kurtulmaya...
Yere kapanıyorlar
Zincirler ne kadar ağırsa...
İşaret direği gibi dik ve uzun olanlar
Yapayalnız kalır köleler yere kapanınca
Kim ne kadar dayanabilir bu ızdıraba
Bir patlama, bir isyan başlar,
Eğilmek kurtuluş olmayınca
Yerle bir olur en büyük krallar da...
Küçük bir kıvılcımla...
Diktatörlere tavsiyemizdir:
Çakmakları ve kibritleri yasakla...

Mehmet Halil

Çakmaktaşıları

Zararlı insanlar, zararlı görür
diğer insanları da kendileri gibi...
onun için canlılar onları ürkütür,
severler, canlıdan çok ölüleri...
onların tek sloganları: Öldür! Öldür!

askerden de, kaçmış olabilirler
korkudan bastırılmış kompleksleri
bunu yine, kendi güçleriyle yenerler
ilaç gibi gelir kahramanlık şiirleri.
kebab içinde baharat gibi küfürler.

Kim pantolonun ütüsü bozulsun ister
Ütü bozulmasın diye kazık olacaksın
Bazı kafalar ütülü pantolondan beter,
Onları okuyunca C-50 beton sanırsın
İt faiyecilik adına, yangına körükle gider.

Göğsün nefes alış verişi gibi, körükler
Okordion çalar gibi kullanır onu ustası
İster mi ki bunu, yüreği yanan anneler
Nerede çözüm olmuş ki! Kan davası?
Sesinizi yükseltin ey barış diyenler.

Mehmet Halil

Çal oyna, Gül oyna!

Havayı solur gibi soluyoruz
Her kelimeyi
Düşünmeden, araştırmadan
Soluyoruz
Daha önce kimin ciğerindeydi?

Kelimeler sayılı değil mi?
Yüz bin veya beş yüz bin
Kullanırız,
Kullanmamak elimizde mi?
Kim sözcük çalmıyor ki?

Çalanlar dünyasında
Çalmayanlar delidir
Yasaya uymayanın
Dili kesilir...
Ya çalın ya hazırlanın!

Telif hakkı büyük hırsızların
Kimse kimseyi taşıyamıyor
Tasa parasızların
Dudaklara kilit vuruluyor
Ya kazanın ya konuşmayın!

Tek sesin pisliğiyle
Dolar kulak yolların
Her şey senin elinde
Ya susarsın ömür boyu
Ya bozarsın oyunu...

Mehmet Halil

Çalıp, Öldürüp, Tecavüz Edip, Kendilerini Saraya

ÇALIP, ÖLDÜRÜP, TECAVÜZ EDİP, KENDİLERİNİ SARAYA, İKTİDARA ZİNCİRLEYEN TİRANLAR

Mitolojideki Zeus ve Promete öyküsü bu sistemi en iyi şekilde yansıtmaktadır. Yüreğinde sevgi ve hoşgörü olmayanlar, acımasız olanlar, diğer insanlar üzerinde egemenlik kurmuşlardır. Çünkü yüreğinde sevgi ve hoşgörü olanlar bir başkasını çıkarı için ezmek, zor duruma düşürmek istemezler. Başkalarından kendi payına çıkar sağlamayı düşünmezler. Karşılıksız kendilerinden vermeyi öğrenmişlerdir. Bencil, hırslı, öfkeli kişiler ise kötülükleri ile diğer insanları korkutmuşlar onlar üstünde baskı kurarak onların güçlerini kendi yedeklerine almasını bilmişlerdir.

Krallar da, prometeler de, tarih boyunca nöbet değiştirerek bu sistemde var olmuşlardır. Kralların adı kısa surede unutulsa da Prometeler hafızalarımızdan silinmemiştir. Deniz, Hırant, Tahir Elçi, Fiğen Yüksekdağ, Selehattin Demirtaş boyun eğmeyen son örneklerimizdir...

Diktatörler ise onları kısıpca almadan haklarında konuşamazlar. Onlar susturulmak istenir. Kısıpvrak bağlanır, öyle hareket ederler.

Muhalefette binlerce insanı tutuklayıp, içeri tıkayıp görevlerinden alıp referandum yapmaları gibi...

Bu kadar çok korkmuşlar ki bütün dünyanın vitrinlerinde kızarmış kelle gibi görüyorlar, ve bu çirkinlik bütün dünyanın tepkisini çekiyor... O kadar çok suç işlemişler ki geri adım attıklarında yargılanmaktan korkuyorlar. Kendilerini haklı göstermek için naylon darbelere bile başvurabiliyorlar. Emir ve komuta zincirini çok iyi bildikleri ve çok iyi kullandıkları halde emir ve komuta zincirine uyan askerlerin boyunlarını bile kesebiliyorlar. Oysa aynı askerler o emre uymasalar da suçlu olacaklar. Altta olmanın, yoksul olmanın zor tarafı işte bu, karşında iki yüzü de keskin bir bıçak var.

"Milyonları zor tutuyorum!" diyebildiği halde, naylon darbeye milyonları sokağa döktüğü halde, içeri tıkadığı, her boyutuyla haklı ve meşru bir zemine oturan muhalefet liderini suçlamaktan utanmıyorlar.

Korku, öfke, hırs o kadar gözlerini döndürmüş ki, bütün yargıyı, polisi savcılarını, kontrolü altına alabiliyorlar. Bu korkunun, korkaklığın bir sonu var mı? Asla sonsuz değil. Elbette sonu var. Şimdiye kadar ne TİRAN'lar gördü bu dünya... Hepsi lanetlenerek gitti.

Muhalefet dört duvar arasında dimdik dururken, bunlar korkudan suçlayacak insan arıyorlar... Başkalarına bakmak yerine kendilerine aynada bir baksalar. Kendi atadıkları hakimler bile bunları on kere idama mahkum ederler.

Hediyeler, rüşvetler sadakalar cülüşlerle ayakta duruyorlar. Çok yakında hepsi bir anda fırlıdak gibi dönüverirler. Çünkü bütün dönemleri toplamıştır çevrelerine...

Prometeler ilkeli, kararlı, korkusuz ve dimdik yollarına devam edeceklerdir. Onlar da bunu biliyorlar ve en büyük korkuları da bu... Boyun eğmeye tahammülleri yok.

Biz yokluğa ve yoksulluğa alışkınız. Ama onların şişkin göbekleri biraz inerse yaşayamazlar...

Onun için onlar kuduradursunlar biz onlara bakıp, onlar kendi saraylarındaki beslemelere bile güvenmeden huzursuz yaşarlarken güleceğiz. Eğleneceğiz. Dalga geçeceğiz. Onlar kendilerini mutlu zannetsinler... Bu davranışlarıyla bizi daha çok mutlu ediyorlar.

Mehmet Halil

Çanlar mazlumlar için çalışıyor!

Emperyalizm kendi krizi ile karşı karşıya kaldığında daha da saldırganlaşıyor. Saldırganların hedefi ise asalak geçinenler değil, tam tersine bizzat ellerindeki maddeleşmiş emeğin sahipleri oluyor. Onları daha ucuza çalıştırmak için baskıları azami derecede artıyor. Sosyal hakları kısıyor, işten atmalar sürüyor... Zincirlerinden kurtulmak isteyenler cezaevlerine tıkanıyor, kurşunlanıyor. Maden ocaklarında ve diğer iş alanlarında bile bile ölüme gönderiliyorlar. Zenginler avcı, mazlumlar av oluyor. Zenginler avlarını kolay avlayabilmek için bölüp parçalıyor... Milliyetlere, mezheplere renklere, bölgelere göre ayırdığı insanları birbirine düşürüyor. Ötekileştirip, damgalayıp, karalayıp, suni farklılıklar yaratıp, farklılıklar arasında düşmanlığı körükleyip egemenliklerini sürdürüyorlar. Mazlumlar kendi aralarında savaşıp kendilerini tüketerek zayıfladıkça, zenginler güçlü görünüyor.

“Av dünyanın her tarafında sürüyor, efendiler ulusal çıkarlar adına avlanmayı sürdürüyorlar! Mazlumlar da terörist faaliyetlerini”¹

Tarihi güçlüler yazıyor. Kendileri saldırgan oldukları halde meşru müdafada olan mazlumları terörist ilan ediyorlar. Güçlü iletişim araçları ellerinde olduğundan sesleri yüksek çıkıyor ve bu yüksek ses mazlumları aldatıyor, korkutuyor, sindiriyor, kendi tarafına çekiyor...

Korkmak, sinmek, onların peşine takılmak onları sömürülmekten kurtarıyor mu? Hayır. Her gün yoksulluk ve acılar artarak devam ediyor...

Sürdürülen soğuk ve sıcak savaşlarda parçalanan acılar bütün mazlumları yaralıyor.

Acısız insan yok gibi... İnsanın özü gereği, her insan önce kendi acısına eğiliyor.

Hangimiz ağrıyan yeri dururken sağlam tarafımızı tutarız? Ama bu da yetmiyor.

Görülüyor ki bireylerin ve grupların, kendi acılarına eğilerek bitirilebilecek gibi değil... Bu daha çok zenginlerin işine yarıyor.

Sayın Abdullah Öcalan'ın da Newroz mesajında belirttiği gibi “Emperyalist kapitalizmin ve despotik yerel işbirlikçilerinin tüm dünyaya dayattığı Neo liberal politikaların yol açtığı kriz, bölgemiz ve ülkemizde çok yıkıcı bir şekilde yaşanmaktadır. Halklarımızın ve kültürlerinin etnik ve dini farklılıkları, bu kriz ortamında, anlamsız ve acımasız kimlik savaşlarıyla tüketilmektedir. ”² esas olan tüm ezilenlerin emperyalizme ve işbirlikçilerine karşı ortak mücadelemizdir. Mücadelemizin Çıkar odaklarına karşı birlikteliği ön plandadır.

Zenginler zenginlikleri oranında bencilleşirken, yoksullar da yoksullukları oranında, kendi durumlarından yola çıkarak, diğer yoksulların duygularını da anlama yeteneği kazanıyor kendi acılarına birlikte çözüm aramaya başlıyorlar. Şartlar bunu dayatıyor. Köylüler, işçiler, gençler kadınlar aleviler suniler, Kürtler, Türkler, Lazlar, Rumlar, Çerkezler, yani tüm ezilenler ve sömürülenler bir arada mücadelenin yolunu çizmek zorundadır.

“Yoksulluk merhamet duygularını artırıyor ya da tersini söylersek, zenginlik diğer insanların acılarını önemsemeyi azaltıyor.”³

Mazlumlar, yoksullar kendi aralarında birleşmeden zafer kazanmak imkansız... Ülkemiz de bu sömürü çemberinin içinde ve tam ortasında... Bizler bu birlik için bütün hassasiyetimizi göstermek zorundayız. Buna karşı hiçbir mazeret geçerli değildir.

Önümüzde emperyalizmin işbirlikçilerini geriletebilecek bir fırsat vardır. Bu iyi değerlendirilmelidir. İş yaparken mutlaka hatalar da olacaktır. Hatasız insan iş yapmayan insandır. Eleştiri ve özeleştiri deneyler içinde bizi yenileyecek ve düzeltecek örs ve çekip görevi olarak kullanılmalıdır, ama asla bir arada mücadeleyi ertelemeyen, mücadeleyi zaafa uğratmadan devam etmelidir.

1. Psikeard sayı 38. Ayhan Eğrilmez
2. Abdullah Öcalan 2015 Newroz mesajı
3. Psikeard sayı 38. Ayhan Eğrilmez

Mehmet Halil

Çare

Aşk olsun! Beyler, aşk olsun,
"Demokraside çare tükenmez."
IMF'nin kabul edeceği rakamlar,
Ama bizim dediğimiz olsun.

Aşk olsun! Beyler aşk olsun!
Kürsüde mikrofonlar sağlam,
Salonda koltuklar ceylan olsun.
Laf olsun, torba dolsun,
meclis demeye dilim varmıyor,
Cemaat kabuksuz yumurta soysun.

Mehmet Halil

Çare değil, ne teker, ne de Peker

Rahatlayamazsın!
İçine korkular dolmuşsa
Rahatlayamazsın!
Kuş tüyünden yatak olsa
Rahatlayamazsın!
Seni ordular da korusa
Rahatlayamazsın!
İçinde adalet yoksa...

Mehmet Halil

Çekin şu yaşlıların son dişini

Ah şu İzmirli yaşlıların dişleri
Öyle sivri, öyle parçalayıcı ki
Lime lime etmişler Belediyeyi
İzmir'e seferber olmuş Ankara
Bekçi Murtaza aç kalmasın diye
Fedakarlık düşmüş yaşlılara...

Başka hedefi yokmuş belediyenin
Yaşlılarmış sebebi giderlerinin
Kürdanla topluyorlar şimdi
Karıştırıp bir bir damak diplerini
Mideye gidenler unutulmamışsa
Alacaklar parmaklayıp götlerini.

Muhafazakarlar unutmaz ortaçağı
Şanırlar ki yaşlılar altın damaklı
İktidar olunca mezar kazıcıları...
Sökerler bir bir damakları
Bir köşeye sıkıştırıp yaşlıları
Silah olarak kullanıp soyuştayı...

Şu yaşlılar da neymiş bre efendi
Gecekonduya çevirmişler dağları
İki dağ arasına kurmuşlar ağları
Emmişler İzmir'in damarlarını
IMF'ye satıp bütün bağlarını
Emmişler dünyanın kanını...

Otopark yapmışlar ünlü fuarını
Çamur yapmışlar körfezin sularını
Ah şu İzmir'in yaşlıları yok mu?
Dişlerini geçirmişler belediyeye
Kıpkızıl damakla dönmüşler geriye
Darbeyi onlar vurmuş ekonomiye...

Kanını emmişler son damlasına
Öyle ki rengi solmuş Ankara'nın da
Kürdanla topluyorlar şimdi
Karıştırıp bir bir damak diplerini
Mideye gidenler unutulmamışsa
Alacaklar parmaklayıp götlerini.

Canhavliyle çalışıyorlar kurtarmaya
Yalancı meme ellerinde
Uzatıp duruyorlar yaşlılara
Çocuğunu seven anne rolünde
Emmeyi öğretiyor çocuklarına
Belediye Başkanı Kocaoğlu da

Ne gelmişse bu ülkenin başına
Kart-kurt'lardan gelmiş unutmayın
Onun için el konacak kartlara

Nitekim sivri zekalı o bayın
Bitmedi zumlu otuz iki yılda
Ardından gelenler de otlanınca.

Güçlünün silahı olunca yasa
Yoksula karşı şıkır şıkır işler
Kan emicilerin pis planlarıyla
Dayanır zayıfların gırtlığına.
Bütün kara paralar unutulur da
Sistem takılıp kalır kartlarda...

Mehmet Halil

Çelişkiler de yetmiyor uyanmamıza!

Tatlıses seçilseydi meclise
Tavandan çiğ köfte sarkardı
Alkışlanırdı memnuniyetle
Ekabir takımına çok yakışırdı.

Kendiyle adı çelişen biri girdi
Kendi Kürt, adı Türk'tü onun
Sembolü oldu kullanarak iki dili
Suni olarak bölünmüş vücudun.

Taze bir zeytin dalıydı uzanan
Bekliyordu adı Kürt olan, Türk'ü
Sönmemiş bir düşmanlık ateşi yanan
Kararttı, güzelim umutların önünü.

Onurlarımızın legal olması yasak
Kim önleyebilmiş illegalde o dili?
Bari 'şeffaflık' yalanından kurtulsak,
Özürden büyük olmasa kabahatleri!

Ağa olsun, her platformda evet!
Memleketi paylaştıırıp, paylaşacak
Kurulsun, devlet içinde devlet
Korunsun binlerce korucuyla Bucak.
Kim bu çelişkiyi anlayıp, anlatacak?

Mehmet Halil

Çelişkiler pazarı

Kinden, nefretten ve ölümden beslenenlerle
Dostluktan, sevgiden, barıştan beslenenler...
Kendi ve yakın çevresi için yönetime girenlerle,
Kolektif hayatı savunanlar, paylaşmayı bilenler
Dünya benim ve bizim için yaratılış diyenlerle,
Dünya hepimize yeter, doğanın bir parçasıyız diyenler,
Ve söyledikleri gibi yaşayan, yaşatmayı sevenler...

Zıtlıklar birbirini törpüler... Kopan her parça acı verir.
Savaşın özü, bastırılmış arzuların özgürleşme fikridir.
Yoksulların savaşa coşkuyla katılımı bu nedenledir.
Maddi ve manevi ganîmet... Buna kadın da dahildir
Ve bu nedenle en fazla kadınlar ve çocuklar çeker acıyı
Bir ömür boyu baskıyla yaşayanların ödüdür bu.
Büyük karlar için kıskırtanlardan minik sadaka...
Büyük çoğunluğu, tembel, kolaycı, avantacı olanlara...
İleriyi göremeyip, günü birlik geçim için emir kulu olanlara...
Onun için gönül veren çok az oluyor barışa.
Bir gün aldananlar da dönecek barıştan yana,
Savaş ellerindeki son lokmayı alınca,
Ve o zaman sıfırdan başlanacak hayata.

Mehmet Halil

ÇIĞLIK ve SUSKUNLUK

Dünya tüm canlılar için... Tanrı yaratmışsa, saygılı olunmalı tanrının yarattığına... Doğanın bir parçasıysa canlılar, saygı duymalı birbirine parçalar... Söz konusu insan olunca, saygılı olmalı insan insana... Elde edilen sonuç bu insanlık tarihi boyunca... Saygı görmek isteyen saygılı olmayı bilmeli... karşılıklı ve eşit olmalı insan ilişkileri...

Yüzyıllarca mücadeleler sonucu insan hayvanlıktan barbarlığa, barbarlıktan insanlığa ve medeniyete mücadelelerle geçebilme çabasında... Alınan yol küçümsenemeyecek boyutta... Ama hala büyük engeller var arada... 'Hedefi belli olmayan gemiye hiçbir rüzgardan hayır gelmez!' demişler. İnsanlığın hedefi ne? Hepimiz mutlu yaşamak istiyoruz, mutlu olmak için mücadele ediyoruz. İşte bütün mesele bu mutluluğa giden yolda... Daha çok mutluluk arayışında... Egolarda... Kendi daha çok mutlu olabilmek için diğerlerinin, gücünden faydalanma çabalarında... Dünyayı, tabiatı kendi mutluluğu için paylaşma ve en iyi parçayı kapma yarışında... Mülküyet hırsında...

İnsanın, insanlık öncesi durumdan insanlığa geçiş tarihi 200 milyon yıl olduğu bilindiğine göre, yerleşik döneme geçişi 10 bin yıl kadar, modern üretim biçimine geçiş ise, 300-350 yıl öncesine dayanmakta...

Yerleşik düzene geçişi, mülküyet edinmeye başlangıç olarak ele alırsak, savaşların da başlangıç dönemi olarak da anılabilir... İnsanların yaşamak için, hayatta kalabilmek için verdikleri mücadele, on bin yıl öncesinden bu yana damla damla, birinin diğerinin üzerinden kazanma, mutluluk elde çabalarının da başlangıcı demektir. Yani insanlar en büyük kazancı diğer insanların kazancından elde etmeye çalışmışlar... Ortaçağ dönemlerindeki savaşlarda Krallar, binlerce askeriyle gelip geçtikleri yerlerde, işlerine yarayan canlıları tutuklayıp hizmetlerine koşmak, işlerini gelmeyenlerin hayatına son vererek zenginlik elde etmişlerdir. Mutluluğu yalnızca kendilerine hak gören bu zihniyetin tek savunması sermaye birikimi ve o biriken sermayenin toplum hizmetinde kullanıldığı... ya ölenler, sefillik içinde yaşayanlar?

Medeniyet çağı olarak gördüğümüz son yüz yılda bile, yüzün üstünde savaşla yüz yüze gelen insanlık, bu birikim için milyonlarca insanın hayatına sebep olmuştur. Bu mücadeleler sonucunda, toplumlar, ezilenler ve ezenler diye, mutluluğu sadece kendilerine hak görenlerle, mutluluklarını elde etmek için mücadele edenler olarak ikiye ayrılmıştır. Yönetenler, egemen olanlar çıkarları doğrultusunda, daha çok refah için, diğerleri üzerindeki güçlerini artırabilmek için, daha çok mülküyete sahip olmak için yollarını çizmişler, buna karşı ezilenler mutlu olabilmek için, daha fazla insanlık talebi için mücadele etmeye başlamışlardır...

MÜLKÜYET ve İNSANLIK, böylece iki zıt kutbun mücadelelerinde çizilen yolun hedefleri olmuştur...

Mülküyet için mücadele edenlerin sistemi KAPİTALİZM, mülküyetleri çalışanların üstünde baskı kurarak, onları karın tokluğuna çalıştırarak, üretimlerinin büyük kısmına el koyarak güçlenmiştir. Mutluluk isteyen çalışanlar ise, bu baskılardan kurtulmak, insanca yaşam sürdürebilmek için, tarih boyunca mücadele etmişlerdir. Bu mücadele günümüzde de devam etmektedir...

Büyük güce sahip olan Kapitalizm, elindeki imkanları koruyabilmek için, modern silahlarla kendini güvenceye almış, bu düzene karşı gelen güçleri sindirmek için acımasızca kullanmaktadır. Güç ve korku, insanlar olarak kabus haline gelmiş, korku ve mutluk arasında tercih yapmakla karşı karşıya bıraktığı bazı insanları kendi saflarına çekerek, ezilenleri değişik yöntemlerle çaresizliğe düşürerek, egemenliğini sağlamlaştırarak sindirmede etkili

olabilmektedir.

Hak taleplerinin bilinçli hale gelmesi, egemen güçleri korkutmuş, ' çok sayıda yararlı şeyin üretimi için, çok sayıda yararsız insanın yaratılmasını' kendine hedef olarak koymuşlardır...

Bunun en belli başlı aracı da eğitimidir... Eğitimde geri kalmak yaşamda geri kalmakla aynı şeydir...

Bu gün ülkemizde bunun en somut örneği yaşanmaktadır. İnsanların bir kısmının dilini yasaklayarak, onları diğerlerinden geri bırakılarak, üretim araçlarının bir parçası haline dönüştürmek, ucuz işgücü olarak hazırda tutmak... Diğer kesimde de yanlış bilgilendirme ile, güçlü kitlesel iletişim araçları ile, insanları, ırkları, dinleri, mezheplerine göre bölerek, bu bölünmeyi bütün insanların çıkarı içinmiş gibi lanse eden probagandalarla... Ayrıca kendi modern güçlerinin baskısıyla yıldırarak, ezilenleri birbirine düşürüp, kendileri aslan payını alma hesapları peşindeler... alıyorlar...

Hergün yaşanan olaylarda görüyoruz ki; sisteme hizmet eden tetikçiler, korunuyor kollanıyor, cezaevlerinden kaçırılıyor, bir kısmı yaptıkları haksız uygulamalarda cezalandırılmak şöyle dursun ödüllendiriliyor...

Diğer taraftan ise; milyonlarca halkın seçtiği insanlar sudan sebeplerle tutuklanıyor cezaevlerinde sorgusuz sualsiz yıllarca tecrit ediliyor. Bir kısmı, kayıplara karışıyor, yıllarca gömüldüğü yer bile bilinmiyor. Kaydı bilinmeyen binlerce ölünün suçlusu artık ortaya da çıktı, bu sistemi sürdürmek isteyenlerin elinde bulundurduğu yönetim mekanizması... yönetim aracı...

Toplumunu kendi için yararsız insanlar üreterek rahatlamak isteyen haksızlar, toplumun sesi olabilme adına kurulan sosyal demokrat partiler bile kendi üyesi olan aydınların öldürülmesine, 'söz konusu olan devlet ise, her yol mübahtır' anlayışıyla, devleti, bütün toplumun devleti olarak kabul ettirmeye çalışmışlardır. Bu uğurda bir çok aydın insanın katline ses çıkarmamışlardır.

Oysa devlet örgütlenmesi, bir bir insanların altından kalkamadığı işlerin, toplu halde yapılması için düşünülmüş ve hayata geçirilmiş bir örgütlenmedir. Yani kuruluş amacı insanların mutluluğu, zor işlerin ortak yapılabilmesi, insanların yaşamlarındaki yükün hafifletilmesidir.

Ayrıca egemenler, işçiler sosyalizm istiyor diye sosyalist olduğunu iddia eden partiler de kurabiliyor... Bu taktiklerle emekçiler oyalanıp yanıltılıyor... Her türlü bölünme onların ekmeğine yağ oluyor.

Bu kadar çok haksızlığa karşı ne kadar susulabilir... Cumhuriyet döneminde kaç yıl darbesiz, sıkıyönetimsiz, OHAL'siz yaşayabildik? Her darbeye binlerce insanı çürümeye sevkettiler...

Böyle yönetimlere karşı yapılan eylemleri nasıl suçlayabilirsiniz? Demokratik yönden mutluluğunu elde etme umudunu kaybeden insanları nasıl dağa çıkmakla suçlayabilirsiniz? Yaşamak her canlının en kutsal hakkı değil mi?

Dağa çıkanların yalnızca Kürt sorunları için dağa çıktığını iddia etmek haksızlıktır... Bu sınıfsal sömürünün dayanılmaz baskılarından bir kaçıdır. Bütün insanlık için mücadelenin garanti altına alınmasıdır. Her savaşta hatalar olur. Yanlışlar olur. Roboski olayı yanlış (bilerek yapılan) olduğu gibi...

Yanlış yapmamanın tek yolu savaşız, demokratik bir ortamdır. Bu ortamın sağlanmasında egemen güçler illa bizim dediğimiz olsun diye diretip, karşı tarafı zayıf düşürerek masaya oturma hesabında olabilirler. Ama insanın asıl hedefi mutluluk olduğuna göre, onu elde edemeyince varılacak sonuç yine aynı olacaktır. Yapılması gereken, insanların mutluluğu için ileri bir adım atabilmektir. Tarihin tekerleği geriye dönmez. Bunun ileri bir hamle yapmasına katkıda bulunanlar da tarihte yerini alır. Bu cesaret ve kararlılık isteyen bir adımdır.

Bu anlamda ÖLÜM ORUÇLARINA yatan insanların, insanlık için kendilerini feda etmelerine duyarsız kalınmasın... Onlar düğümü çözmek için uzanan parmaklardır.

Onların ölümü, o parmakların kırılması olacaktır. Bu kötü sonuç, yalnız İNSANLIĞI savunanlar için değil, YÖNETENLER için de kara bir leke olacaktır. AMPUL olmak isteyenler, ülkeyi aydınlatmak isteyenler durumu bir daha gözden geçirmek ve olumlu sonuçlara bağlamak, insanlık için tarihi bir karar olabilir.

DÜNYA HEPİMİZE YETECEK KADAR BÜYÜK: ÜLKEMİZ HEPİMİZE YETECEK KADAR BÜYÜK ve VERİMLİ

Düz yollarda yürümek farkı göstermez, engebeli ve dik yokuşlar gösterir insanın farkını...

Mehmet Halil

Çıkış

Avukata avukat,
Avukatın avukatına avukat
Avukatın avukatının avukatına avukat
Nirvanaya işte bu merdivenden çıkılacak...

Mehmet Halil

Çıplak ayaklar!

Topkapı sarayı
Etnografya müzesi
Süleymaniye camisi
Aşınmış mermerlerin yarısı.

çıkarmın ayaklarından!
çıkarmın şu zımpara çarıkları
yoksa... hiç affetmiyor zaman
ve öyle de çok ki sayıları
mermeri bile yiyor ayakları.

Mehmet Halil

Çırak

Yaşı daha on üç
Yüzü yağ içinde
onu tanımak güç
Ekmek peşinde

En altta hiyerarşide
En ağır yük onda
Çalıştığı iş yerinde

Çay taşır içemez
Yemek taşır yiyemez
Eğer pişmezse evde.

Ustası çay molası verir
yemek molası verir.
çırak hizmet eder,
çırak mola veremez.

Yaşını dolduran
Sosyal güvenlik ister
Çocuk çalıştırmak yasak
Yasaya göre
Çırak isteyemez.

Çıraklık okulu var
Ama çıraklar bunu bilmez
İşyerinde çay hesabı verilir
Çırağın, hesabını vermez.

Mehmet Halil

Çingene Dersi

Bugün erken çıktım 1 Mayıs alanına
Guruplar haricinde tek başıma
kıyafetim düzgün, façam yerinde
Daha alanda hiç kimse yoktu.
Ağırlık İstanbul'a kaymıştı.
Boşluğu görünce alanda irkildim.
Ya gelen olmazsa dedim.
Utancımın kendimi denize atarım.

Denizin mavi sularına dalmış düşünürken
Önüme kırmızı karanfiller uzandı birden
Karşımda bir çingene kadın,
Üstü başı pejmürde,
Yerleşmiş ya kafamıza,
ya dilenci ya hırsız diye,
şaşırdım birdenbire.
sordum kaç lira? – dedi, bir milyon
bir milyonu bulana kadar
bütün ceplerim altüst oldu.
Sonunda uzattım bir milyonu
Hızlı, hızlı uzaklaşırken
Arkamdan koşturup, beş yüzü geri verdi.

Karşı olduğumu sandığım ırkçılık,
Meğer içimde saklanmış.
Alt üst oldu inançlarım,
Kendimden utandım.
Her 1 Mayıs'ta olduğu gibi
Bundan da bir ders aldım.

Mehmet Halil

Çobanlık sınavı

Kamil-i Devlet Baba
Senin için,
Hazırlandık sınava...
Nirvana-Faşıngtona
Kamil-i insan ola
Oraya ulaşınca...

Geçiyorlar sınavdan
-NİFAK-İS (beş yılda bir) -
Kapisiz kapılardan
Dik durma! Sökmez kibir
Geçilir kapılardan
Baş önde
Yedi kere eğilir...

Dindarlık
Kindarlık
Düşmanlık
Aptallık
Duymazlık
Aymazlık
Mantarlık

1. Tanrım!
İnananlar olduğu için
Seni tanıdım...
Yok! Başka günahım.
2. Düşmanımın düşmanı
Dost bildiği için beni
Biledim kulları...
Açık olsun yolları.
3. Maden ocağında
Doludur metan gazı
Azrail işte orda
Hazır, elinde kılıcı...
4. Akıl karaborsa
Siyaseti seçer miydi?
Bir dirhem akli olsa?
O da yatırım yaptı,
Aptallığı yaymaya...
Eksik etmez duayı
Camiye, beyaz cama...
5. Makam yüksekte de olsa
Can çekişen insanlar
Huzuru bozar
Gürültü ve kargaşaya
İyi gelir, kulakları tıkama...

6. Her Şey tepenin...
Yoksulluk, açlık ve sadaka dibin
İpek yolu gibi çalışır
Doksan dokuzluk tespihi
Yol gelir gider, o sıklmaz kendini...
Başka çaresi olur mu namerdin?

7. Mantar deyip geçmeyin
En çok prim yapan ũrũnũ son gũnlerin
Siz de lider olarak mantarı seçin...
Alttan ne kadar çekilse de
Yine çıkar suyun ũstũne...

Yedi kapıyı aÇıp geldin
Tanrı gibi bilmecesin
Eli sopalı bir oban
Tarihten geleneğin...
Keyfin kaçar bilirsin
Olmazsa kŕlelerin...

Mehmet Halil

Çocuğun Duası

dört yaşlarında
babasından aldı ilk dersi.
hiç oyun oynamamıştı daha
Çamurdan yaratıldığını öğrendi.
iki şeye önem verdi,
çamura ve allaha.

anlatıldığına göre,
allah tekti ve en güçlüydü.
bir gün,
çocuk heykelcikler yapanı görünce
Karşısında duaya durdu hemen.
"Allahım ben kardeş istemem"

Mehmet Halil

Çocuk sevgisi

Nutuklar güzel de, icraat istemese...

"Çocukları sever misin?" dedim

"Severim!" dedi

"Çocuğuna tecavüz etseler ne yaparsın?" dedim

"Dünyayı başlarına yıkarım" dedi

"Çocuk yurdunda 30 çocuğa tecavüz edilmiş,
Bu gün bir protesto eylemi yapılacak gelir misin? " dedim,

Sağa sola bakındı, kaçacak yer aradı,

Sonunda hasta ziyaretine sarıldı...

Her eylemde hastalanacak kadar çok çevresi vardı.

Meğer "çocuklar geleceğimiz" değilmiş

Anne ve babalarının özel mülkiyetiymiş...

Mehmet Halil

Çocuk yaşta evlilikler

Niye bir anne, bir baba olacak durumda değilken, çocuk peydahlamak için evlendirirler hiç sormayız. Düşünecek olgunluğu istemezler bizde, önce anne ve babalar kendi uzantıları olarak bakarlar çocuklara, kişiliklerini giyinmesine izin vermezler... Kuran kursları... Sonra okullarda başlarlar daha tül halindeki kişiliklerimizden bizi soymaya, daha sonra soymaya devam ederler kışlalarda, kadınlar içinse gelin oldukları evlerde devam eder. Camiler dolup taşar. Kişiliksizlik en büyük referansımızdır, iş bulmada, terfi etmede, üst düzey bürokrat olmada... En büyük övüncümüzdür 'asker millet' oluşumuz. Beyinler donmuş, dondurulmuş, kurabiye gibi pazarlanır. Bu serbest piyasa kuralıdır. Alışkanlık yapmış, ezberlenmiş... Yaşlandıkça kemikleşmiş... Emekli olmuşuz, yapılacak fazla bir şey kalmamış, anılarımızla övünürüz, anılar için hep geriye baktığımızdan güdüldüğümüzü değil güttüğümüzü zannederiz... Çocuklara torunlar gürül gürül anlatırız. Ayağımızın altından kayan zeminin farkında olmayız. On bin lira borçla aldığımız nöbeti 100 bin lira borçla devrettiğimizin farkında olmadan, eseriz, gürlüyoruz... Dünyamız ufuklarla sınırlı ama, konuşurken dünya avuçlarımızda gibidir. Çocuklarımız da bizden farksız yetişmez böylece, Neden işsiziz, neden okumaya, evlenmeye paramız olmaz? Babalarının emekli maaşını yemeye alıştıkları için akıllarına bile gelmez... Başkalarına yaslanarak yaşamaya alıştık... Tek tek kendi ayakları üstünde durmayı öğrenenler alınması. İstisnalar kaideyi bozmaz. Genelleme yapıyoruz. Yüzde yetmişe hitap ediyoruz... Sitem böyle memnun...

Mehmet Halil

Çocuklar!

Büyük sarayların sert mermerleri aşınıyor da
İnsanların çıplak ayakları aşınmıyor yüz yılda...
Öyleyse, "bugün git, yarın gel" denir insanlara
...Ey emekliler! En iyi ilaç buymuş can sıkıntısına...

Şiz sayısı yüzbinleri aşanlar,
İsterse, kaderini değiştirmeye gücü olanlar
Şiz yataktan kalkıp, kahvelere taş dizmeye koşanlar
Geçim derdine gelince ağlayıp, sızlananlar
"ağlamayan çocuğa meme verilmez" derken duymadınız mı?
Uyanın heyyyy! Büyüyüp te küçülen çocuklar.

Mehmet Halil

Çok esip yağmayınca

İki de bir 'sus! 'diyorlar
Sanki kıyamet kopacak
Bu sese alışan kulaklar
Sese duyarlı olmayacak

Dünya alıştı yaygarama
Derdim çok kucak kucak
Ölmek zor gelmiyor ama
Mezarlar rahatsız olacak

Mehmet Halil

Çözüm 3

Okumak için gerek yok tanrı gücüne
İnsanın, 'niyet' denen kara kutusunu
İnanmamak mümkün mü şu 'niyet'e?
'Bölücübaşı! " diye, uyarılır beş duyu
Hem de kolları sıvayacaksın çözüme...
Hem perhiz, hem uçur rakıyla turşuyu.

Mehmet Halil

Çözüm 2

Biri ötekine "ikiyüzlü" dedi
Öteki itiraz edecekti ki
Birdenbire irkildi
Gözlerinin önüne, yarım başı geldi
Marşa basılmış motor gibi titredi
"İkiye bölünmektense,
ikiyüzlü olmak iyidir" dedi.

Mehmet Halil

Çözüm 3

Hastanın halinden hasta anlarmış,
Hırsızın halinden hırsız...
Sağlıklı ülkeye, hasta atanmış
Ülkeyle kralın kanı uyuşmamış...

Hırsızları tanıdık ve anladık,
Umut oluyorlar tembeller alemine
Güven vermiş sadaka ile yemleme
-Çalışanlar olarak azınlıkta kaldık -

Yükselişte tembeller ve lümpenler
Çalışanlar bu çağda sabıkalı
Suçlu "Yaşama hakkım var" diyenler
Söndürülüyor ocakları...

Dünya altüst oluyor
Ölümler uyanıyor da
Diriler bir türlü uyanamıyor.
Çözüm bulunmuyor sorunlara...

Mehmet Halil

Çözüm/sizlik

Paranın iki yüzü gibi
Kardeşlik ve düşmanlık
Biri varsa var öteki
Parayı dik tutamadık

Tabanı dar olanı
Dik tutmak zor
Dayandı iki taraftan silahlar
Denge zor tutuluyor

Önce kim çekerse
Para o tarafa devriliyor
Hadi zil sesiyle birlikte,
Altta kalan eziliyor.

Kim güvenebilir birbirine
Yürürken kılıç üstünde
Umut oluyordur kim bilir
Kanla beslenenlere...

Yine iki yüzü olacak,
Bölününce paraların
Tohumu atılacak,
Yeni çatışmaların.

Mehmet Halil

uval

Bu ülkede en ucuz Şey Şeker uvalı galiba... Askerlerin başına geçiriliyor, yargının başına geçiriliyor, meclisin başına geçiriliyor, belediye baŐkanlarının başına geçiriliyor, muhtarların başına geçiriliyor, Őemenlerin başına geçiriliyor... Emeklinin başına geçiriliyor... Köylünün başına geçiriliyor... Şu uval da dolara endeklense de biraz huzur bulsak...

Mehmet Halil

Çürüme

Düşünmeliyiz sesli sesli, Düşünmeliyiz!
Korkuyla tıkanan bir klozet gibiyiz
Korku beyinleri deliyor,
Klozetleri etkilemiyor...
Düşünmeliyiz sesli sesli, düşünmeliyiz!

İnsanlar konuşmak istiyor, içini dökmek istiyor
İçleri zehir yüklü, zehri boşaltmak istiyor...
Her biri zehirlenmiş gibi titriyor
İçini boşaltmak istiyor.
Bu bile çok görülüyor...

İnsan olabilmek için beş duyu çalışmalı
Altıncı duyunun da yolu açılmalı
İnsan olabilmenin şartı
Kendini ifade imkanı
Oysa sessiz düşünmek bile kısıtlı...

Karşılıksız kendini ifade çırpıntısı
Bütün kanallar tıkalı
"Herkes konuşmak istiyor, ama,
Kimse kimseyi dinlemiyor.
İnsanlar, "ben, ben!" diyor...

Konuşurken bile unutulmuş imece usulü
Derinlerde fırlatılan "KORKU"nun kapsülü
İssizliği yaratanlar, sessizliği yaratanlar
Korkak ve güvensiz insanlar
Çürümeye mahkumlar...

Akmayan sular kirlenir!

Mehmet Halil

Çürümüş liberalizm, kokmasın TUZLA

Rus ruleti oynatılıyor
Tersane işçilerine
Şık, sık, tetik düşüyor
Ölüm! sırası gelene

Tepeden tırnağa örgütlü keneler
İşçilerin, tutundukları dal çürük
Ucuz kan bankası tersaneler
Çaresiz, mezarlığa yürüdük.

Liberalizmin yasaları böyle
Açlıktan ölümü görünce
Sıra bana gelmez düşüncesiyle
Razı olursun çekilişe...

Zaman sonsuz, iş tükenmez
Belli işçilerin sayısı
Sıradaki işsizler bitmez
Güvenceden ucuz işçinin fiyatı.

Ölümün gözleri büyüdü
İşçilerin üstüne yürüdü
Anladılar ki; kaçış kurtuluş değil
Öttürdüler GREV düdüğünü.

Mehmet Halil

Daha neler duyacağız!

Vay be!
Ŗiirinde cinsiyeti varmıŖ,
Ŗaire de bulaŖıyormuŖ Ŗiirlerden
Çok Ŗükür bunu da öğrendik
"Ŗaire" hanımefendiden.

Ŗiir meydanlarında
Bu kadar sünnetçi olunca
Sünnetten mi korktu acaba?
SıđınmıŖ cinsiyet odasına.

"Korkunun ecele faydası yok! "
Ölüm; korkudan olunca
"Ŗaire" hanımefendi,
"Yağmurdan kaçarken,
YakalanmıŖ doluya"

Merhaba!
Ŗiir meydanında
Haremlik ve selamlığa...

Mehmet Halil

Darbe

darbe işlemiş mem-lerimize
bende bağlıyım geleneğime
Kafamız kazan, Őir kepçe
kemikleŐen ezberlere
darbe indiriyorum ben de...

Mehmet Halil

Darbeci

Daha tacı giymeden
Birin kuyruğunu çekti
Başka birini getirdi.
Gelen bir gövde değil,
Bil gölge...
Koyunsu bir bakışla
ıktı reisin huzuruna
Profil düşük ama
Ağız kurbağa
Düğmesine basıldı
Başladı bağırmaya
Bu ses uzun sürmez
Sınırlı kredi kartıyla...
Dolum,
Sadece bir istasyonda...

Mehmet Halil

Darısı sizin başınıza / düz yazı

Sağ olsun karım sayesinde sabahları sağlık programlarını izler... İzlemekle de kalmaz, uygular, uygulamakla da kalmaz, bana uygulamak için elinden geleni yapar... Bilinçli olmasa bile, bilinç altıma girmek için, ben uyurken sesi yükseltir ki benim beynime söylenenler nakşedilsin ve benim bilinç altım beni yönlendirsinsin... İşte teknolojinin marifetleri... artık hep böyle yönetiliyoruz... Ayıların burnuna takılan halkanın yerini aldı TV kanalları... Bu sayede istedikleri yere çekebiliyorlar toplumları... Böylece beni de karım çok güzel idare ediyor. Hem uyandırma biçimi kibar, hem öğretme biçimi... Dinlemek zorunda mı kalıyorum, yoksa kulağıma zorla sokulanları engellemeye üşendiğim için mi nedir, ben de uysal uysal dinliyorum... Uyku sersemliğinde kendimi bende anlayamıyorum ama bu iki açmaz arasında melankolik olduğumu fark ediyorum. Konuşmanın bir yerinde de insan öfkelenip uykusu tamamen dağılıyor... Aslında yarı uykulu olmak her şeyi kolayca kabullenmek için iyi bir ortam... Oyle durumlarda kimine esin geliyor, büyük sanat eserlerine imza atıyor, kimi de, istenilen yere kolayca çekilebiliyor... Benim esin kaynağıyla uzaktan yakından bir ilgim olmadığı için kullanılanlar gurubuna giriyor olmalıyım... Ne olduğumu nerede durduğumu fark edecek kadar uyanık değilim... Beni uyandırabilen bir tek Müşerref Akay'dı zamanında, onun söylediği "Türkiye'm Türkiye'm"le uyanırsam o gün, günlük işlerim yarım kalmazdı. Erken uyandığım ve o sesin ritmine uyarak çalıştığım için işimi erken bitirirdim... Bakın bu gün bile hala araya girmeyi başarıyor. Bekçi ile hırsız arasındaki yakınlık gibi bir yakınlık kuracak olursak, araya girmekle araya almak arasında da bir yakınlık kurabiliriz... Ama ben hırsızlık yapacak kadar toplum nezdinde itibar sahibi olamadım... Hiçbir gün de bana sayın diye hitap eden olmadı çok şükür. Netekim onun için de emekli maaşına talim ediyorum... Netekim ne araya girebildim ne de sıraya... Bu harfler de su gibi oradan oraya kayıp duruyor, bir türlü bir kanala yönlendiremiyorum... Kanal dedim de aklıma geldi, televizyondaki sabah programlarından bahsediyorduk...

İnsanın yarısı aktifse yarısı pasif oluyor, benim de kova tarafım aktif galiba, sabah programları ile dolduruluyorum. O sabah programları da olmasa televizyon diye bir aracın varlığından haberim olmayacak. Doktora gitmeye de gerek kalmıyor... Sağlık konularını yetmiş milyona hitap eden bir yayında konuşan doktordan daha iyi bilecek değil ya mahalli doktorlar... Onun için de sabahları sakın ve huzurlu kalkmak yerine, gergin kalkıyorum... Çünkü o doktorların tavsiyelerine bakacak olursak çoktan ölmüş olmam gerekiyordu. Bu halimi gören komşularım, "Ne o akşamdan mı kaldın komşu?" diyorlar... Tövbe! Ne demek şu sabah programları sayesinde alkol almak şöyle dursun, benim hanım salataya limon bile sıktırmıyor. Sirke, limon, şarap, rakı onun için hep aynı familyadan...

Sabahın o melankolik haliyle abuk sabuk konuşsam da daha sonra kendime gelince komşulara hak veriyorum... Soruları bilinçli değil, bilinçaltından onları bir şey dürtüyor ve konuşturuyor... Olmayacak sorular sorduruyor... Ben ne akşamdan kalıyorum, ne de gece güzel rüyalar görüyorum. Dolu bir kova olarak olduğum yerde kendi ağırlığımla oturup kalıyorum. Bu gerginlik de ondan olsa gerek... Ahhh! İnsanoğlunun kafası Teksas meyhaneleri girişinde olduğu gibi çift kapılı galiba... Sağlık programını unuttuk da nelerden bahsediyorum... Neler planladık neler çıktı kapıdan...

Kulaklarıma gelen doktor sesleri bütün gün çınlamaya devam ediyor. Kendi kendime yorum yapıyorum... Bir zamanla filozoflara deli demişler, şimdilerde de delilere filozof denilecek gibi... Birinin söylediğini iki gün sonra diğeri yalanlıyor, pardon kaba oldu, tekzip ediyor. O zaman kafamdan geçenleri sesli olarak düşünmeye başlıyorum. Spikerler, doktorların doktor olduklarını yüksek sesle bastıra bastıra söylediklerine göre, bunda bir bit yeniği

var.

Burası manav dükkanı değil ki elmanın üstüne elma yazalım... Manavlar bile yapmıyor ya...

Bir gün biri çıkıyor, yumurtanın kollesterol yüklü olduğunu söylüyor, "sakın yumurta yemeyin!" tehdidini, YAŞ kararları gibi kibarlığın ölçüsü olan pembe ambalajlar içinde sunuyor. Diğer gün bir başkası, "Biz yıllardır yanılmıyız, yumurta zararsız yiyebilirsiniz!" diyor. Ve toplumdaki özür dileyebiliyor. Artık öyle alıştık ki, buna benzer programlarda eskiden olduğu gibi "Ha işte bu Durmuş Yaşar'ın adamı, onun ürünlerini pazarlıyor, Ha bu Sabancının adamı onun ürünlerini pazarlıyor!" demiyoruz. Hem marka vermiyorlar, ağızlarından kaçırırlarsa bile spiker tokatı oturtuyor hemen... Demiyoruz çünkü şirketler öyle iç içe geçti ki kimin eli kimin cebinde ayırmak zor. Küreselleşme ile bu uluslar arası şirketlerle de kuşatılınca ne gerek var şirket reklamına?

Artık sağlık sorunu o hale geldi ki, doktorlar hastanelerde hastalarına bir dakikadan fazla zaman ayıramadıkları için hastalıkları konusunda fazla bir şey söyleyemiyorlar. Hiçbir şey öğrenemeyen hasta, cangıl ormanları kadar karışık olan çağımızın hastalıkları, ya strese, ya kırmızı etlere, ya sigara ve içkiye tahvil edip hepsine birden kolay çözümler önerince, vatandaş da, hele hele, sağlık güvencesi olmayan vatandaşlar, bütün ilacı, TV programlarından ediniyor. "Su sıkışınca çatlağını bulur!" diye boşuna denilmemiş, bu sıkışıklıkta da vatandaşımız alternatif tıp diye bir şeyin güçlenmesine katkıda bulunmuş...

Doktorlarımız anahtarı verirde vatandaşımız kullanmaz mı? Şimdi her çeşit ot da kurusu ve yaşı ile derde dermen olarak vitrinlerde boy gösteriyor...

Şimdi hangi TV hangi şirketin, hangi gurubun bilemiyor. Bunu ancak bu tür TV programlarını dinlerken öne çıkan ürünün kimin tarafından üretildiğine bakarak yorum yapıyor. Yapıyor ama bu yanılmamızın nedeni, küreselleşmenin ne demek olduğunu... Şirketlerin nasıl kaynaştığını tam olarak bilmediğimizden, çoğu daha bir iki kuşak önce köylerde mahallelerde tarım ürünleri ile sanayi ürünlerini takaz ederek zengin oldukları için, halkımız tarafından iyi tanınan kişiler veya aileler, dönen dolaplardan dolayı kimse kendi yeni kimliğini açık etmek istemediğinden de vatandaşımız bilgilenemiyor.

Gıdaların bu kadar çok zararlı olmasının, uzun süre kullanılabilmesi için kullanılan zararlı katkı maddeleri olduğunu hiç açıklayan yok. Doğal gıdaların genleri değiştirilerek, para kazanmayı, ve verimli topraklarımızda üretilen ürünleri köylülerimizin elinde alarak uluslar arası şirketlere bağımlı hale getirilmesini hiç açıklayan kanal yok. Öyle ya hangi hırsız kendini ele verir?

Yumurtayı ve eti yemeye başlayan bir toplum değiliz. İnsanları ilk beslenme şekli avcılık yani çok eski dönemlerden beri et ve yumurta ile beslenen bu insanlar, hem de kendi zamanlarında şimdiki insanların ağırlığı kadar kılıç sallayan insanlar, bir oturuşta bir kuzu yiyen pehlivanları ben anlatmadım, tercüman gazetesinin tefrikalarından okuduk. Eski kahramanlık hikayelerinden okuduk. O zaman bu kollesterol yoktu, varsa bile bugünkü kadar tehlikeli boyutlarda değildi, ya şimdi neler oldu?

Neler oldu onları açıklamıyorlar da vatandaşın elinden doğal üretimi, doğal hayvancılığı aldılar, genetiği bozuk ürünlerle şimdi aynı vatandaşı vurdular ve tedavi yöntemlerini anlatarak iyilik ettiklerini sanıyorlar. Onlar sanmıyorlar, onlar ne yaptıklarını biliyorlar da vatandaşımız, onlara böyle inanıyor.

Bu gün de hepsi aynı kaynaklı olan, yani şirketlerin borazanı olan bu kanalların hangisi doğru hangisi yanlış diye seçim yaparken melankoli oluyoruz...

İşte kapının ağzında taşınmak için sokağa karısı tarafından koli bulmaya gönderilen komşuyla dertleşirken "Melankoli" sözünü duyan, balkonda kocasını bekleyen kadın, o

taşınma telaşı içinde benim melankoli sözümün sadece koli kısmını duyması ile, kucağındaki ağırlaşan ıvır zıvırı kafama boca etmesi bir oldu. Neyse ki "her kötülüğün bir de iyi yönü vardır!" diye kendimizi teselli edecek bir sözümüz var. Ben de böylece boş olan kafamın komşum tarafından doldurulduğunu söyleyip rahat bir gün geçirebilirim. Darısı sizin başınıza...

Mehmet Halil

Değer mi?

Biri, bir gün, "bir kere delmekle bir şey olmaz" dedi
İnsan haz duyduğu şeyden bir daha vaz geçer mi?
Aşkolik olmuşlar, şimdi defalarca girip çıkıyorlar...
Saygınlığı kalmadı artık, izmarit gibi eziyorlar
Bir gün altında kalacaklar, deprem olmuş gibi
O zaman, eserlerine "orospu" diye bağıracaklar
Bu kadar basit ve sıradan, icraatları ve ezberleri...
Değersizler değer kazanacaklarını sanıyorlar
Ayakları altına alarak bütün değerleri...

Mehmet Halil

Değerlendirme

“Enflasyon kötü bir şey!” diyor patronlar
Enflasyon yükseldikçe daha çok kazanıyor,
Daha çok eğleniyorlar...
Enflasyonu olan her şey değer kaybediyor
- Doğrudur ama, bazı gerçekler de aldatıcı -
Enflasyondan etkilenen insanlar
Zaten yüklediği ağırlıktan rahatsızlar
Bu yüzden önce davranıyor ki patronlar
Suçlanmasınlar...
Şimdi “sütten çıkmış ak kaşık” onlar

Ekonomi yangın yeri gibi
Dönen dolaplar ve uygulamalar gizli
Benzin patronlardan, kibrit onların elinde
Ama onu göreceğ gözler nerede?

Yoksullar enflasyon yangını içinde,
Saldırıyorlar öfkeyle birbirine,
Meğer özgürlük enflasyonu da varmış
Özgürlükler bol geliyormuş, daraltılacaktı...
Ve bütün kötülükler bundanmış.

Ama askeriyede, ama diğer resmi birimlerde
Zorunlu görev yapanlar bilmez mi, bol elbisenin çirkinliğini
Kelimeler de dönek, siyasetçiler gibi...
Sol gösterip sağ çakıyor, kullananın dilinde
Patronlar enflasyonla mücadele deyince
Yoksullar da kapıldı sevince...
Patronlarla ortak,
Artırdılar enflasyonla mücadeleyi...
Kıt olan her şey değer kazanıyor yani
Özgürlükler bol geliyormuş, daraltılacaktı...
Çevirdiler bütün silahlarını, özgürlük çığlıklarına,
OHAL’de dediler, aldılar bütün hakları askıya,
Başladılar “iş ekmek özgürlük” diyenleri tıkmaya
“kurunun yanında yaş da yanacaktı”
Çocuk, kadın, suçsuz, anlamazmış
Daraldı özgürlük alanları
Ve şimdi tadıyoruz özgürlüğünü,
Sıkıştırılmış alanlardan kurtuldukça,
Belki bir iki saat, belki bir iki dakika
Değerleniyor özgürlükler ne kadar azsa
Ve özgürlükler şimdi,
“Anzer balı” tadında
Bulabilirsen piyasada.

Mehmet Halil

Değişim 3

Düşünceyi değiştiriyor korkular
Demokrasi başka başka kafalarda
Kurtları bırakıp, kuzuları bağladılar
Sizde bonsunuzu kazanın yalakalıkla
Haydi sizde saldırın, sahte demokratlar.
Ya canın, ya malın diyor, şehirli eşkiyalar

Mehmet Halil

Değişim 2

‘‘Aşk insanı değiştirir’’miş
Ben de değiştim
Aklım beni terk etmiş
Şimdi deli gibiyim...

Dün boş veriyordum her şeye,
Zaman tükenmez diye,
Bu gün yetmiyor ki
Uçup gidiyor
Kuş gibi önümde...

Ömür; karaborsaya girdi
Zamanı ince ince kıyıyorum
Özenle kullanıyorum her dilimi
Pastırma gibi lezzetli...
Doyamıyorum.

Her şey gibi
Azaldıkça değeri artıyor
Menzile az kaldı şimdi
Aşk büyüyor,
Şimdi anlıyorum değiştiğimi...

Mehmet Halil

Deliklerin önemi

Dökülen deliğe göre değişir, kelimelerin ağırlığı,
Ağız altın kaplama olunca geçer kulakların sağırılığı...
Bir de kelimeler başka taraftan dökülüyorsa,
Çıkan delik değil, dökülen delik kaplanır altınla.
Ve o deliğe hiç bakmadan atlarlar koşa koşa

Ben masumiyetine acırım, o azraili taşır sırtında
"At onu sırtından!" derim.
Ama ağızım altın kaplı değil ki benim
Uykudan yeni uyanmış gibi, başlar gözlerini ovmaya
"İyi de kim tarafından sağlanacak güvenliğim?"
Azrail sağlayacak değil ya...

Ekrandan ötesini gören var mı?
Gören var mı boyalı basından ötesini
Para için harcıyorlar şimdi canı
Para baş, can da olursa kuyruğu
Tazı olsa yakalayabilir mi onu?

Mehmet Halil

Demişler ve yemişler

“Hazıra dağ dayanmaz! ” demişler
Her şey satıldı, borç yine katlandı
Kırılıyor açlıktan gençler ve işsizler
Yalnız satılmışlar, sülaleyi kurtardı

İşsizlikten baltaya sap yapılanlar
Sizi aldatıyor işsizliği yaratanlar
Kandırılmış ellere baltayı uzatıp
Hedef gösterilir satılmamışlar...

Sizin için bile vatana ihtiyaç var
Polisler, linç grupları, çeteler...
Sizlerle gurur duyanlar
Kendilerini ‘ tam yetkili’ ilan edenler.
“ülkeyi pazarlamakla mükellef” beyler.

Daha düne kadar
“toprak, uğruna ölen varsa vatandı”
Şimdi unutuldu o çığlıklar
Şimdi taç yapıyorsunuz toprak satanı
Yoksa vatanınız Amerika mı?

Mehmet Halil

Demokrasi oyunu

B derneği
K partisinin arka bahçesi
E derneği
D partisinin arka bahçesi
G derneği
M partisinin arka bahçesi

sigara tekeli ne ise, devletin elinde
derneklerde öyle, partilerin gözünde

Farkınız yok birbirinizden beyler
Hepiniz sınırları çekmişsiniz araya
Devlete karşı, militarist devletler
Sınırlar Çin Setti kadar kalın arada
Baş olun da, soğan başı olun
Hükmedin küçük dünyalara...

Sizin içinizdeki demokrasi de
Ali okulunda öğretilmiş askerde

Her, beş yılda bir seçim heyecanı
Bir eksi, bir artı, aranızda yapın hesabı
Sizi var edenler, karşı olduklarınız
Diyet borcunuzu ödeyin onlara
Hasar görmesin duvarlarınız
Katılın demokrasi oyununa.

Mehmet Halil

Demokrasiye şartlı kurtarma!

Kadınlarımız!
'Koca seçme' hakkından önce
Yönetici 'seçme ve seçilme hakkı'nı almış,
Sakıncası ne? Tapınç aşılınca güce,
Avrupa'nın bile ağız açık kalmış.
Hani kaç kadın gelmiş yönetime?
Böylece, lafla demokrasi kurtarılmış
Kadınlarımız, devam köleliğe...

Mehmet Halil

Demokratlık

Ne demokratlar gördük
Kahramanmaraş'ın katilleriyle kol kola
Ne demokratlar gördük
Kemal Türkler'i katledenlerle kol kola
Ne demokratlar gördük
Madımak'ta sanatçıları yakanlarla kol kola
Ne demokratlar gördük
Katilleri tercih ettiler Demirtaş'a
Çalmak, öldürmek, yakmak demokratlık olmuş
Ve bunlar, kendilerine göre solmuş...
Ve bunlara oy vermekten utananlar da, boykotçuymuş...
İŞİD'e şaşırıyoruz da
Şaşırıyoruz bunlara
Demokratlık düşmüş dipsiz kuyulara.
Demokratlık sünger çekmekmiş utanmaya...

Mehmet Halil

Dengeler

Kumda sırt üstü yatıyorum...
Gözlerim ne tam kapalı,
Ne de tam açık.
Güneşe bakıyorum.
Öyle bir an ki...
Kırpiklerim arasından,
binbir rengi yakalıyorum.

Cennet ile cehennem arasındaki
Kıldan ince kılıçtan keskin köprü gibi..
Kritik bir noktadayım
Bu güzelliği bırakmak istemiyorum.
Hassas dengeler üstünde titriyorum.
Hem çok kolay...
Hem çok zor
Parçalanmaz denilen ışığı parçalıyorum.
Pirizmaya ihtiyaç yok...
Sessiz ve Sakin!
Ne bir adım ileri
Ne bir adım geri
Kıldan ince
Kılıçtan keskin köprüyü yürüyorum.
Niyetim köprüyü geçmek
Dengelerim,
Bozulmasın istiyorum.

Mehmet Halil

Dengeler tutmuyor

Maden deyince
Göçük deyince
Hep Uzun Memed aklıma geldi
Uzun memed'in uzunluğu da lekelendi
Adam ne kadar aşağılık kompleksine sahipmiş ki
Dünyayı üstüne geçirse
Yine de denge sağlayamayacak gibi...
Gıda sektörü
Deniz Feneri
İnşaat sektörü
Deniz taşımacılığı
Sağlık sektörü
Eğitim alanı
5000 koruma
ve
Bir milyarlık köşk bile
Yetmiyor
O, kompleksi dengelemeye...
Her uzun adam mütevazî olamaz ki
200 yıldır yaşayan uzun Memed gibi...

Mehmet Halil

Deniz kızı, İzmir

Ege'nin incisi, Şehirler güzeli İzmir
Kaç insan doğurdun, kaçını doyurdun.
Yaşın o kadar uzun ki, kim bilebilir.
Kimini kucakladın, kimini savurdun.

Anadolu'nun karnından, bir ayak gibi
Uzanmış denize, serinler kendince
Uzak yoldan gelen yorgun denizcileri
Sığırırlar sana, doyurursun evinde.

Her yerin ayrı bir tarih, öyle eskisin...
Meşhurdur, o tarihi yaşlı asansörü,
Dikilmiş Karataş'ta, tepesine denizin,
Sırtında işçi, öğrenci, esnaf ve köylü.
İnip çıkmakla geçmiş, yıllarca ömrü.

Teleferik, asansörün kaprisli babası
Stop! . Dedi, çalışmadı, kızınca kafası.
Tepesinde dağ, dipte deniz havası...
Sırtına binip inmiş, şu İzmir'in yarısı.

Su içmiş yılan gibi, kıvrılarak varyant,
Konak'tan tepeye tırmanır, rahat rahat.
Kuyruğu değer, Konak'ta tuzlu denize,
Saati gösterir dili, eski Bayramyeri'nde.

Fahrettin Altay'dan, uzanıp Bostanlı'ya,
Gelir gider feribotları, sırtında kamyonlar.
Taşır, sessiz sedasız, karşıdan karşıya...
İzmir'in böylece trafiği rahatlar.

Bacak arası gibi, çatal, Alsancak limanı,
Geri çevirmez dostu, kapıdan bakanı.
Alır içeri, dökülür binlerce tohum,
Orada kurulur Dünya ile uyum.

Sanki, tek hörgüçlü bir deve
Oturmuş devenin hörgücüne
İzmir'in en güzel yeri, Kadifekale.
Seksenlik alkolik gibi surati,
Yıllarca burnunun altında yatan,
Bu hale gelmiş, körfezin kokusundan.

Tam umutlar kesilmişti ki...
İzmir'den bir başkan, geldi geçti.
Kısa surede, başardı, imkansız denileni.
İzmir'in midisini temizledi...
Çekti İzmir'liler, burnundan ellerini.

Hiç kusursuz değil İzmir'imiz,
Kimi yerde sırttan logar kapakları.
Sanki, insana saldıran köpek balıkları,

Tükenmiş kavakları, dökülmez yaprakları.

İzmir'de elektrik kesintisi bilinmez
Her zaman temizdir, İzmir'in içme suyu,
İzmir'in sokakları, güzellerden geçilmez.
Trafikte tanıdı, İzmir'li de Metroyu,
yaşamıyor İstanbul'da yaşanan korkuyu.

İzmir güzel şehir, anaç şehir.
Bütün Dünya'dan sürekli göçmen gelir.
İzmir'e bir gelen, bir daha gitmez,
İzmir ana gibi, yar gibi sevilir.

Mehmet Halil

Depremlerden sonra

Ey! Her tarafı doğurgan
Her tarafı rahim olan toprak
Her gün milyonlarca canlıdan
Her gün milyonlarca döl alarak
Cana milyonlarca yeni can katan
ve kendini yeniden yaratan toprak
Sana geliyoruz bağrında çoğalmaya
Sana geliyoruz, suyu ve güneşi alarak.
Her depremden sonra dökülen tohumla.
Sana geliyoruz yeniden doğup çoğalmaya.

Mehmet Halil

Derde derman

Nötronların aynasını çatlatmış
Göremiyor ötekinin hakkını
Çıkarına balıklama atlamış
Pazarlamış milyonların kanını

Kompleksinin kurbanı olup çıkmış
Sermayeyi sarmaşık yapıp sarmış
Kibirle bakıyor tabana odun
Farkında mısın baltaya sap oldun

İncecik bir uçtur yazıyı yazan
Ama bir odundur o ucu tutan
Uç kırılır dökülür yok olur
Odundur yine devamı yazdıran

Aslında zamandır her derde derman
Bir gün bir ses çıkar şu milyonlardan
Toparlanıp gelirler varoşlardan
Aslanlar kedi olur kediler aslan...

Mehmet Halil

Dertsel dönüşüm!

Şehrin yanmış çeperlerinde
Deri nakli gibi duran yüzlerde
Kentsel dönüşüm yapacaklarmış...
Hastalar ağlayıp, cerrahlar gülecek!
Ses yok! O yüzün altındaki hücrelerde...
Kimbilir kaç kişinin bağışıklık sistemi çökecek
Kimbilir kaç kişi kansere yenilecek?
Dünya yine dönecek ama...
Hesabı bilinmiyor!
Kaç kişi ağlayıp,
Kaç kişi gülecek?

Mehmet Halil

Devir daim pompasının icadı

Teröriste terör satarken yakalanan bir gurup (vatan haini-çocuk katili) kiminle sidik yarıştırdıklarını bilmedikleri için, suçlu bulundu. Bu olay demokratik bir ülkede yaşandığı için suçluların yargılanması gerekiyordu. Bir anlık duruşmada, hukuk kurallarının tümü 'işletildi'. Bilgisayar devri bu hızı da mantıklı hale getirdi. Gereği düşünüldü: Suçlu, işi bitmiş olarak 'eşek adasına' sürülme cezası aldı. İşi birmiş olarak düşünülen birinde bile ne işler varmış ki, o ada yeşerip üne kavuştu. Bir kaşık suyu bile çok gördükleri o kişiye, koca bir adanın hibe edilmesi, diğer vatandaşları kıskançlık içinde kıvrandırdı... Tarih boyunca hep bedava arsalar üzerine yerleşmeye alışık olanlar, bu adayı kendilerine hak gördüklerinden, onlar da, teröriste terör satmak için, olanca gayretleriyle çabaladılar. Otağ çadırlarını, tanrıların karşısına diktiler. Gündemi sidik yarışı belirleyince, kıskançlar da kendi aralarında bu savaştılar hem cephe oluşturdular. Bahçeler, denizler onlara dar geldi. Kılıçlar çekildi. Ama "papaz pilavı bir kere yer"miş. Bu defa tarihten ders alanlar, bu pilavı yemediler. Satılan terörü kabul ettiler. Onları da yedeklerine alıp güçlendiler.

"Doğa hiçbir şeyi ölümsüz yaratmaz!" dediler. Biz de doğanın bir parçası olduğumuza göre(!) öldürmek görevimizdir. Ama düşünmediler ki, öldürdükleri de kendileri gibiydi... Yani öldürdükleri de doğanın bir parçası... Göremezlerdi 'nar'ları 'sis' içindeydi. İkisini bir arada görüp, kendi aynalarında bütünleştiremediler. Her şey, bütün dünya onlar içindi... Kendilerinden başkasına hayat hakkı yoktu onlar için. İnançlarına göre 'sevgi' esastı ama kendilerine göre sevilecek bir objeleri olurdu ve onu korumak için diğerlerini öldürmek onlar için farzdi.

Kendileri gibi olan diğer öldürmek istedikleri de kendileri gibi olan onları öldürmeyi düşünebileceğini düşünemediler. Öldürme hakkının yalnızca onlara ait olduğunu düşündüler. Bu hak onlara tanrıları tarafından verilmişti. Yaratılışa inanıyorlardı, ama, yaratan onları niye yarattı diye sormuyorlardı.

Böylece doğanın parçaları, birbirlerini öldürmeye başladılar. Vahşilikte birbirleriyle yarıştılar.

Doğanın küçük organları, birbirini öldürürken, doğanın bütünlüğüne verdikleri zararı düşünemediler. Bir taraftaki acıyı diğer taraflarda daha büyük yaralar açarak, daha büyük acılarla bastırmak istediler. Doğanın elinde kesici bir alet, diğer kolunda, bacağına, göğsünde yaralar açtılar. Böylece, "bir insan aynı zamanda bir doğadır!" sözünü kanıtlamaya çalıştılar.

Sonra doğayı parçalayanlar, doğanın nimetlerinden yeteri kadar yararlanamayınca, sonuçlar kendilerine de zarar vermeye başlayınca, doğayı kurtarmak için guruplar oluşturup, onun yaralarını sarmak gerektiğini anlatmaya başladılar. Anlayamayanlar yoluna deva ediyordu...

İşte bu gün lüks otellerin havuzlarında, turistik şehirlerin parklarındaki fiskiyelede, kullanılan devir daim pompası da böyle doğdu. İnsanın kalbini besleyen pompa ile doğanın kalbini besleyen kalp meğer birbirine nasıl da benzermiş, değil mi?

Bir taraftan yıkıp, bir taraftan yapma hastalığımız böylece içselleşmiş olarak kendini dayatıyor. Dağlardan kırlardan akıp giden suları bir barajda toplayıp, bir azınlığı mutlu etme alışkanlığımızın geçmişi işte böyle...

Mehmet Halil

Devlet memurları

Biri,
Kağıt üstünde hakkı vardır
Sirtına her semer vurulur.
emirlere uymak zorundadır.
esas duruşta her zaman,
Başında şapkası olmayan.

Diğeri,
Önemli tavsiyelerde bulunur
Her tavsiyesine daima uyulur
Memuriyeti kağıt üstünde kalır.
Üst kademedен saygı duyulur.
Liderlik makamında oturur,

Biri, devlet içindir,
Devlet, diğeri içindir

Mehmet Halil

Devrim asılıyor

Kabuğunu kırmaya çalışan devrimciydi
Açılmamış iki kabuk arasında
Suların derinliğinde bir inci...

Avcıların bulandırdığı suda
Su yüzüne çıkmak istiyordu
Ulaşmak istiyordu aydınlığa...

Tanımak kolay değil canlıyı
Ya çok yakın olacaksın
Ya da damgasına bakacaksın.

Egemenlerin radarları güçlü
Ayırırklar iyiyi ve kötüyü
Vururlar mührü...

İyiler onun iyisi
Kötüler onun kötüsü
Seçim yönlendirir kitleleri...

Işığı zayıf incinin
Aydınlattığı evre sınırlı
Damgayla n kesilir değerin.

Raporları kötü abis suratlının
İnciden önce gider
Atı hızlı ulaştırmanın...

Güçlünün terrnde yüzenler
Farkında değil terörün
Gösterilen işarete yürürler

Ve değer, ve iyilik,
Kötülük olarak ilan edilir
Boynuna ip geçirilir.

Halk bilmeden alkışlar
Bulanık suda karşı devrim
Devrim olarak pirim yapar...

Halk damgaya uyar
Kötülük yerine
Devrim'i asarlar.

Mehmet Halil

Devrim deyince

“Ne elbiseler gördüm içinde insan yoktu,
Ne insanlar tanıdım üstünde elbise yoktu.”
Kim bunun suçlusunu? Terziler değil mi?
Ne saraylar gördüm içinde insanlık yoktu,
Ne insanlar tanıdım sığınacak yeri yoktu.
Kim bunun suçlusunu? Mimarlar değil mi?
Saray yapıp içinde oturamayan, elbise dikip kendi giyemeyen
Tanrılar yaratıp önünde secde eden, ayaklarına kapanan kim?
Güç yapanda mı, yapılan görkemli eserde mi?
Kim kazandırdı onlara bu görkemi, bu etkiyi?

Var olan gücümüzün kıymetini bilemiyoruz...
Gücümüzü, yeteneklerimizi başkalarına sunuyoruz.
Kendimiz köleleşiyoruz...

Görkemli eserler yaratıyoruz
Sanat deyince döktürüyoruz ince ince
Kendimize güvenip, kendimiz olamıyoruz.
Çaresiz kalıyoruz kendimize gelince
Bizi bekliyor gerçek sanat, gerçek devrim
Artık girdaplardan kurtulup kendimize gelelim
Başkasının bizi nasıl gördüğü önemli değil,
Biz bilelim ki
Soysuzlara soyluluk kazandıran biziz
Sanatımızla onları yücelten, görkem kazandıran biziz
O görkemler, o eserlerimiz
Dönüşüyor bizim için zincirlere
Öyleyse, devrim deyince
Önce,
Kendimiz olmak düşüyor bize...

Mehmet Halil

Devrim şehitlerimiz!

Karanlık geceye fırlayan
Ve karanlığı renkten renge boyayan
Havai fişeklerimiz...
Bizim devrim şehitlerimiz.
Tarihimizin çok kısa bir anını
Aydınlatmaya adanmışlar hayatlarını
Sıkıştırılmış gaz gibi atıldılar ortaya
Yazıp gittiler, tarihin önemli bir sayfasını
Hepsi, gelecek nesillere güzel bir örnek
Elden ele aktaracağız onların anısını.
Bayrak yarışı devam edecek...

Mehmet Halil

Devrim!

Her gün yükseliyoruz bulutlara bakarak
Eskiden burçlara dikiliyordu
Şimdi; Beyinlere dikiliyor bayrak
Şanki mantarı gösteriyor bu!

Mehmet Halil

Devrimci

sen ey doğacak ufukların müjdecisi
sen ey ekonomik mücadeleyi aşan
bu günle yetinmeyen kişi
arkandan koşuyor zaman
zamana yakalanmak
öpmektir tehlikeyi.
Koş! durma
Senin kurtuluşun
koşmada.
Hep ileriye
Hep ileriye
Koş durma.

Mehmet Halil

Devrimim

Düşüncelerim ışık hızı,
Bir anda gelip geçiyorlar beynimden
Şimşekler gibi her biri
Yakaladıklarım defterimde,
diğerleri kayıp gidiyor beynimden,
Kuyruklu yıldız gibi.
Kimbilir bir daha ne zaman gelirler.

Düşünceler devrim yaptı, ellere karşı,
hızına yetişemiyor ellerim.
Yeni bir hamle yapacağım.
Hırsın ve rekabetin,
oyuncağı olacağım.
Ellerimi hızlandıracağım.
düşüncelerin hızına yetişirsem...
Ben de devrim yapmış olacağım..

Mehmet Halil

Devri-Talim

Dili en uzun olanlar seçilir
`Tanrı'ya zum elçi edilir
Ayetler iner götlerden
Gezinin meşhur ettiklerinden
Duyulur, Bulut'un dilinden.

Her köşe başında karşılaşp
Tadıyoruz o `döner'den
Yağı da damlar dibine şıp şıp
Pała ile döner öpüşürken
İstekle bakar zalime apışıp...

Mehmet Halil

Dibe vurmanın saldırganlığı

Bütün krallar düşünceye düşmandır. Onun içindir ki Krallar hep düşünenleri hedef almıştır. Düşünenlerin onurunu kırmaya çalışmıştır.

Düşüncenin en büyük düşmanı gürültüdür. İnsan gürültüde düşünemez. Bütün savaş alanlarında "Mehtar Takımı" bunun içindir.

Roma'da, Krallar, şairleri aslanların önüne atarak halkı eğlendirmeye çalışmışlar. Spartaküs, (ilk köle ayaklanmaların güçlü lideri) aslanların önüne atılarak öldürülmüş... Ortaçağda kızını, oğlunu evlendiren krallar, yine halkı eğlendirmek için mahkumları kaleden aşağı atarak eğlenirlermiş... Bunun için köleler veya mahkumlar arasında yarışmalar düzenlenir ki bu yarışmalar kazanılması imkansız olan yarışmalar... Sonuçta halkı eğlendirmek için kaleden uçuruma atılacak mahkum veya köle bulunurdu. Düşünmeyen, düşünemeyen halk da bunu heyecanla alkışlarmış... Bol bol da içki içilmiş...

Bu gün hala kırılar ayakta kalabilmek için iç ve dış savaşlara sarılıyorlar...

En zayıf oldukları yerlerde çakma kitlelerle gösteri yapıp demokratik kurumlara saldırıyorlar... Bu pravakasyonlara gelirse çatışmalar daha çok büyüyecek, daha çok insan kaybı olacak, ama kralların iktidarlarının ömrü daha çok uzayacak...

Boşuna seçmiyorlar ki: "Ben insanın okumuşunu değil, cahilini daha çok severim" diyen öğretim görevlilerini...

Düşünemeyen halk, ekonomik krizlerden ve çeşitli baskılardan dolayı biriken ve patlama noktasına gelen bunalımlarını, bu demokratik kurumlara saldırarak boşaltıyor. Geçmişte de nice aydınlarımız böyle linç taburlarına kurban edildi.

Şimdi onları saygıyla anıyoruz. Hatta o günlerde ölüm cezalarını onaylayanlar bile bu gün mezarlarına çiçek koymaya gidiyorlar. Bu onları affetmeye yeter mi bilmem ama, o aydınlar yüreklerimizde yaşarken, katilleri unutulup gidiyor, ya da en güçlüleri lanetle anılarak hatırlanıyor.

Düşünemeyen geniş kitleler, kendileri adına düşünecek birilerini buluyor ve onun emrinde asker oluyor.

O kadar düşünceden yoksunlar ki, "geçmişte kurban edilen bu kadar insan, hata sonucu kaybedildi, yine aynı hataya düşebilir miyiz?" diyemeyecek kadar düşüncesizler. Düşünceden yoksun bırakılmışlar.

Tarihte büyük ölçüde, kralların başarısı bununla ölçülebilir.

Ortaçağla bu gün arasında ne fark var diye düşününce, aklıma hemen Neyzen Teyfik'in şu satırları gelir.

Yumruk yine o yumruk, bir tek el değişti...

Mehmet Halil

Dibini aydınlatamayan Mum/cu

Bir otomobil farı gibi aydınlattı
Metrelerce ileriye.
Kendisi, karanlıkta kaldı
Farları parlak, otomobil gibi

Sonuna kadar kullandı sesini
Onun için yoktu daha ilerisi
Nice karanlıkları aydınlattı
Karanlıkta kaldı kendisi

Fayda/cılık ağır bastı
Demokrasibilik,
Bir oyundan ileri gitmedi
Sırlar daha büyük, daha popülerdi
Buydu hükümet olmanın ciddiyeti.
Onlara katiller de gerekiyordu,
Önemli dönemeçlerde,
Katiller değiştirir gündemi.

Bütün sular denizlere döküldü
Deniz, zaman zaman köpürdü
Tek güvencesi, başka deniz yok
Kim ki, mavinin içinde seçildi.
Deniz, onun işini bitirdi.
Bir deniz için onlar,
tehlikeliydi.

Mehmet Halil

Dik ta kör

Etrafında dönülen bir kazıktır diktatör
Manyetik alanı açlık, şiddet, korku, ölüm...
Haksızlıklara, eşitsizliklere, adalete karşı kör
Her ne kadar dik hecesi geçse de kelimedede
Doksan derece dik değil, 23,5 derecedir
Bu da tartışma yaratır bazı çevrelerde...
Derler ki: "Ezen hiçbir zaman dik değildir."
İçerideki mahkumlar ve dışarıdaki mahkumlar
Manyetik alan etkisinde kalanlar
İçerideki mahkumların, prangaları, mazgalları
Dışarıdaki mahkumların oyun kağıtları,
Oyun taşları, kolyeleri, tespihleri, falları
İçkileri, uyuşturucuları, TV kanalları
Tehlike yok onlar için
Tüketici olarak sürer yaşamları
Diktatör özenle korur onları
Tehlikeli olanlar zincirlerinden boşananlar
Bunlar için de diktatör'ün İŞİD'i var.

Mehmet Halil

Dikenli rüyalarım

düşünüyorum
Ben neredeyim,
ne yapıyorum
ben neyim?
dönüp dönüp
kendimi arıyorum.

Beni rahat bırakmıyor rüyalarım
Her gece
Elimde top
çırılçıplak
Şahaya çıkarım.

İki sol ayağım oluyor
Top yuvarlanıyor ayağıma
vuracak gibi oluyorum
Ama her hamle boşuna.

Koşuyorum! Koşuyorum!
Vıcık vıcık terliyorum
Daha ayağımı kaldırmadan
Yuvarlanıp düşüyorum.

Tüüüüh be
Yine kaçırdım işte
Üzülüyorum her seferinde.
Üzülüyorum yine

Tükrük bezlerim kuruyor
Tüküre tüküre
Ben yine vazgeçmiyorum
Devam ediyorum küfüre

Vazgeçmiyorum,
vazgeçmiyorum.
Başka kurtuluş yok biliyorum
Ve kendimi yeniliyorum
Bu defa iki sol kolumla
Ringe çıkıyorum.

Bir sol kroşe
Bir sol kroşe daha
Rakibime yetişemiyorum
Boşa gidiyor bütün çaba
Sonunda yorgun düşüyorum

Tesellim hazır her defasında
Burada değil tamamım
Kitlemi arkama aldığımda
Bak nasıl kazanacağım.

Her maçtan sonra

Tüh demekten,
Tükrük bezlerim kuruyor
Kendime gelip bakıyorum
yanımda boşluk duruyor.

Tamamlamak istiyorum
Haykırıyorum
Ben sizin için! diyorum
Kimse duymuyor.
tek başıma kalıyorum.
Sesim kısılıyor
Susuyorum.

Geçmişin hesabı sorulunca
Başka gözlere bakan
Başarı söz konusu olunca
Üç adım öne çıkan
Aynaya bakışı
Bıyıkları sıvamak,
Saçları taramak için
Ne fayda beklenir ki?
Kendinde kusur aramayan
kişilik kayıplı çabalardan.

Sessiz haykırışlar diyor ki...
riske atacak kadar bol değil hayatım
hiçbir şeyi bırakmak istemiyorum şansa
sen arkama takıl diyorsun ama
ben güvenmiyorum, kendimden başkasına.

Bu kadar deneylerden sonra
Aynı söz, aynı hava,
Ya bilmiyorsun bu işi
ya da! şike var bu davada
sen benim de sesimi dinle
beraber çikalım sahaya
ben hazırım şikesiz
Tam takım oynamaya.

Mehmet Halil

Dikkat

Psikeard'ın 50 sayısında. Sonsuz İnşaat başlıklı yazısında Şule Öncü "Aşırı yüklenen bütün sistemler kendi üstüne çöker" demiş... Buna katılmamak mümkün mü? Çöken inşaatlarda az mı can kaybettik. Bizim on tane C.başkanımız yok ki, çöküşüne göz yumalım. Onun için: AKP'lilere ve tüm vatandaşlara sesleniyorum. C.Başkanı sarhoş, onu bu tehlikeden kurtarmak için aşırı yükleme yapmayalım. Erkek dünyasında sarhoşlara yardım etmek de erkekliğin şanıdır. Gelin hep bir olalım 16 Nisan'da HAYIR

diyelim de yükün birazını paylaşalım. C. Başkanımız ve tabi onun yönettiği ve yöneteceği devletimiz kendi üstüne çökmesin. Son pişmanlık fayda etmez... Geç kalmadan görevimizi HAYIR'lısıyla yapalım...

Mehmet Halil

Dikkatin odaklanması ve medyanın rolü

Kılı kırk yarararak iktidara gelenler bir dönem sonra oraya neden ve nasıl çivileniyorlar? Hükümet olan önce neden medyayı ele geçirmeye çalışıp sansür uygulamaya başlıyor? Sanat ve aydınlar üzerine baskı ve terör neden bu kadar yaygın?

“Sık sık duyarız. Hayat bir oyundur. Hayat bir tiyatrodur” diye... O halde bu benzetme neye göre yapılıyor... Hayatla Tiyatro arasındaki bu bağlantının sebebi ne?

Tiyatro deyince yönetmen, oyuncu ve seyirci gelir aklımıza...

Hayatta da hükümetler, bürokrasi ve halk vardır oyunun kahramanları olarak...

Sahnedeki oyuncunun, kafası karışmaması için, ezberinin bozulmaması için salonu, seyirciyi görmemesi gerekir... Onun için oyuncunun dikkati sahnede bir noktaya odaklanması gerekir. Oyuncunun sahnede odaklanacağı başka bir şey seçilir... Oraya ışık düşer... Oyuncunun dikkati dağılmaz... Oyuncunun kafasında belli bir sınır çizgisi oluşur ve ondan sonra ışıklar yansa bile o sınır çizgileri zihninde de olduğu için ezberi bozulmaz... Oyuncu artık kendine o çizginin dışını yasaklar.

Oyuncunun alışkanlığı dikkatinin büyük bir bölümünü otomatik hale getirir.

Konstantin Stanislavsky'nin tiyatro derslerinden Suat Taşer'in çevirdiği kitaptan yararlanmak istedim.

Tiyatroda nasıl yönetmen, oyuncu ve seyirci var ise hayatta da öyle... (Oyuncular oyunları bitince aynı zamanda seyircidirler.)

Hayatta Hükümetler, oyuncular bürokrasi, seyirciler de halk... (Hayatta halk da aynı zamanda oyuncudur)

İşte tiyatrodaki oyuncunun dikkati dağılmasın diye dikkatinin odaklandığı ışık gerçek hayatta MEDYA'dır.

Medya yüzlerce haber içinde hükümetin işine geleni yayınlar. Demokrasinin olmadığı, rafa kalktığı dönemlerde bütün medya hükümetin kontrolüne geçer. Aksi davranışlar görevlerinden atılır. Açlıkla cezalandırılır. Hükümeti övenler ise para ve mevki ile ödüllendirilir.

Daha açık yazmak gerekirse, demokrasinin olmadığı yerde, medya yalan makinesidir. Yalan üretir. Zamanının büyük bölümünü çalışarak geçiren ve yorgun düşen insanlar, eğer olayın bizzat şahidi değilse medyadan duyduğuna inanır.

Medya hükümeti koruma kollama görevini yaparken de muhalefeti karalama görevini de sürdürür. Zaten bu iki görev iç içe geçmiş durumdadır.

Medya ortalığı bulandırınca halk gerçeği göremez. Olayları duyduğu gibi kabullenir. Oyuncunun dikkati otomatik hale geldiği gibi halk da o yalanları savunmada otomatik hale gelir... Uzun yıllar işlenen bu yalanlar artık bilinçaltına işlenir ve o insan artık o yalanı refleks halinde savunmaya başlar.

Egemen güçler halkı daha fazla sömürebilmek için, halkı zayıflatmak ister. Kendi içinde değişik etkenlerle bölmeye çalışır... Bu dini olur milli olur, ırk üzerinden olur gelir düzeyi üzerinden olur vs.

Medya bunun için büyük rol alır. Önce belli grupları karalar, damgalar, lanetler. Halk bunlara hazırlanır. Komünist, terörist, orospu, Kızılbaş, Kürt, çingene, gavur, deli vs. gibi...

Bunlardan biri ne zaman hükümete muhalefet etti, ne zaman egemen güçlerin çıkarlarına zarar verecek girişimlerde bulundu işte o zaman o damgalar o kişi veya gruba yapıştırılır. Öyle ki halkın kendi çıkarları için mücadele edenler en fazla bu gruba girer. Çünkü halkı çıkarları demek (Ücretlerinin veya sosyal haklarının artması demek) egemen güçlerin karlarının azalması demek... Fabrikada çalışan işçi fazla ücret aldığı anda bu fabrika sahibinin karının azalması demektir.

Onun için egemen güçler uluslararası şirketlerde çok güzel geçindikleri halde işçileri ve emekçi halkı bölmek için her türlü ayrılığı ileri sürüp birbirine düşürmeye çalışırlar... Bu bizleri düşündürmeye değmez mi?

Ana medya, havuz medyası denilen ve direk iktidarların sesi olarak çalışan bu medya bu nedenle halkın egemen güçlerden sonra iki numaralı düşmanıdır. Halkı uyutmak için

düşündürmeyen gürültücü, aksiyon filmleri, arabeks müzikleri, Mehtar marşı, bandolu törenleri ile günü doldurmaya ve gerçekleri örtmekle görevlidir. İşine gelmeyenleri etkisiz hale getirmek için, elinden geleni yapar, toplumu inandırmak için senaryolar yapar... Gizli örgütlerle can ciğer olur... Tahir Elçi Olayında olduğu gibi, suçluyu gizleyen karambolü yaratıp faili meçhullere kaydetmek için çalışırlar. Hitlerin dediği gibi "Sürekli ve yüksek sesle yalan söylersen yalanlar gerçek olur" sözü uygulanır. Bunları sıralamaya kalkarsak bir kitap yazılır. Ama benim niyetim sizlere ezber sunmak değil tam tersi günümüzdeki olaylar üzerinde iyice düşünmeniz, kafa yormanız ve kendi toplumsal çıkarlarımıza katılmanız ve savunmanız. Bunun için MERAK ÖĞRENMENİN ÖĞRETMENİDİR sözüne kulak verin... Araştırın, inanmak için olayları yaşamak zorunda kaldığınızda çok geç olacaktır. Sıra bize gelmeden gereken duyarlılığı gösterelim... Bizi ezenlerin gücü bizim zayıflığımızdan kaynaklanıyor. Birlik olalım güçlü olalım, çıkarlarımızı koruyalım. Yoksa köleliğimiz sonsuza kadar devam eder. Hedefimiz ölmek için değil insanca yaşamak için olsun. İnsan olarak yaşamak için insan gibi mücadele etmek gerekir. Bu mücadelenin dışında kalmayalım. İnşaattan çekilen bir tuğla nasıl inşaatı zayıflatırsa, mücadeleden geri kalan her insan da egemen güçlere güç katar. Kendimizin zararına çalışmayalım. Egemenlerin kuklaları değil kendimiz olalım.

Mehmet Halil

Diktatörlük olsa kim konuşabilirdi?

Diktatörlük olsaydı, böyle konuşup böyle yazabilir miydiniz?
Demek diktatörler, sadece konuşma yasağı koyarlar, öyle mi?
Soma'da işçileri daha fazla kar için ölüme gönderebilir miydiniz?
Asansörde on işçinin ölümüne sebep olabilir miydiniz?
Robosky'de bombalayarak öldürdüğünüz insanlara para karşılığı susma teklif edebilir miydiniz?
Ağaçlara göz dikip, köklerine balta indirebilir miydiniz?
İşsizler ordusundan linç orduları türetebilir miydiniz?
İnsanlara pala ile saldıranları okşayıp, sapanla taş atanlara 5-10 yıl hapis cezası verebilir miydiniz?
Kendi halkını ezip, ezdirip yabancılara tırlarla silah taşır mıydınız?
Yedi sülalesini ihya edip, çalışanları sadakaya muhtaç eder miydiniz?
Yazılı ve görsel basını tekel'ine alıp, yalan yanlış haberlerle halkı kandırır mıydınız?
Diktatörlük en dar yönetim biçimi olduğuna göre, başkanlık sistemi ne sayılır?
Hepsini saymaya kalksak, sakalımız masa başında ağaracak, belki her ak sakallıya AKP'li olarak bakılacak ama, her AKP'li gibi biz de sorumluluk altında halkın ezilip halkın suratına bakamayız.

Mehmet Halil

Diktatörün çocuk sevgisi

Bir tören anında
Yakasına taktığı çiçek,
Bir çocuk odur,
diktatöre.
Çocuklar çiçektir.
Onlarla
fotoğraf çektilir.

Merasim ve sevgi gösterisi biter.
Çiçeği atar yakasından.
Mendili elinde silinir,
Alnından akan soğuk ter.
Oh! işte bu da bitti der.

İşte en zor işi bitmiştir.
Gider yayılır makam koltuğuna
Sıra gelir rutin işlere,
Ağzından her çıkan kanun,
Önüne açılmış dosya,
Yaşı büyütülür,
İdam edilecek
yaşı tutmayan çocuğun.

İkinci dosya maliye bakanının,
Düşürülür, sağlığa ve,
milli eğitime ayrılan pay,
artırılır savaş bütçesi.
Yaslanır arkasına diktatör.
kulaklarında,
resmi zer-zevatin alkış sesi,
rahatlar, katlanır ensesi.

Mehmet Halil

Dil

Dil, bir çeşit semboller ormanıdır. Yan yana gelen harfler sadece iki boyutlu birer işaret değildir, ifade ettiği tanımın hafızamızda yer kapladığı haliyle üç boyut kazanır. Belleğimizde kokular sesler görüntüler canlanır ve söylenen söz bir ifadeye bürünür, anlam yaratılır. Gerçek dünyayı, dolayısıyla kendi varlığımızı, kimliğimizi de dil yoluyla ve dilin sınırları içinde algılar ve tanımlarız. Anadil bu yüzden ok önemlidir. Dil bebeklikte karşılaştığımız ilk sembolik anlatımdır. Dilin kotları bebeklikte beynimize işlenir. Kimlik dil tarafından üretilir ve dil tarafından tanımlanır. Ortak dili olmayan toplumların ortak kimliği olamaz. (Pınar K. Üretmen- psikeard sayı 59 – Babil, dil ve ötesi)

Mehmet Halil

Dileğim!

Dedikodu kadar tatlı,
tembellik kadar huzurlu...
kahkaha kadar hareketli.
Aradığım böyle bir sevgili...
bunları bulursam eğer
ne yapayım evliliği?

Mehmet Halil

Dilekler de adamına göre

Güçlüye "yaşay!" demek için
Okumak gerekmiyor
Zayıfa ise, "yaşay!" demek için
Dört okul bile yetmiyor.

Mehmet Halil

Dilenciler

Tanrım ilk senin kitabını tanıdım.
Yalan söyleme çarpılırsın dediler.
İlk camide çalındı ayakkabılarım.
Çocuk bu, yalan söyler dediler.

O günden sonra,
hırsız gözüyle baktım,
gördüğüm bütün sakatlara.
ve yüreğim burkuldukça,
kızdım Allah'a.

şimdi bakıyorum da tanrım.
senin evine sığılıyor hırsızlar.
Her gün aynı suçu işleyip,
her gün günah çıkarıyorlar.

Sakatlarsa, cami önünde,
Açılmış avuçlar.
Bükülmüş boyunları kulların önünde,
Sanki onların tanrısı kullar.

Mehmet Halil

Dilinden dibine

‘Dilinde tüy bitmiş’ söylemekten
Ağzı nasibini almış demek gübreden
Dili tüylü, kıçı tüylü hepsi tepede
Geçişte hız veriyorlar ‘ileri’ demokrasiye
Şok edecek Şeyler yapıyorlar ve
Gözlerimiz p rtl yor, açılıyor son perde
Yavaş yavaş geliyoruz kendimize
 r yor  r yecek
 zamlı gibi
Dökülecek lime lime
Dökülecek kendi dibine...

Mehmet Halil

DİN OLMAZSA AHLAK OLMAZ diyorlar. Bakalım DİNİN savunduğu ahlak nasıl bir ahlak?

DİN OLMAZSA AHLAK OLMAZ diyorlar. Bakalım DİNİN savunduğu ahlak nasıl bir ahlak?

Kitapsızlar dönemi

Dinlerden önce insanlar var mıydı? Vardı. O halde o insanlar dinsizdi. Bütün dinler o disizlerden doğdu. Dinlilerin anası dinsizler demek. İnsan anasını sevmez mi?

Dinliler de dinsiz çocuklar doğuruyor. Öyle ya 1600 yıldır %99 müslüman olan, ya da öyle söylenen ve bununla iftihar edilen ülkemizde bile ateistler var. Bunlar nüfusun %5'i olsa... bunlar kimin çocukları? Müslümanların değil mi? İnsan, yani müslüman insan çocuklarını sevmez mi?

Tanrı bir dağın tepesinden on emirle Musa'yı gönderdi. Ardından Levinin kabilesindeki herkesin eline bir kılıç alarak mümkün olduğu kadar çok insan öldürmelerini emretti... (eski ahit 4.)

Musanın ordusu bir çırpıda tüm erkekleri köle yapmayı becerir ve ardından şehirler küllere karışır, ancak kadın ve çocukları öldürmezler. Askerlerin merhameti Musa'yı çileden çıkarır (allahın emri askerler yüzünden yarım kalır) ve bakire olmayan tüm kadınların ve erkek çocukların öldürülmesini emreder. Hala ahlakçılara iyi bir rol modeli ve hala savaşlarda aynı rol oynanır. Zavallı Mudyaneliler. Kendi ülkelerinde soykırımın kurbanı olurlar.

Dinler dönemi

"Din merakın sinir uçlarına temas eder!" diyor Dawkins. Tanrı nedir? diye sorana enerjidir dersiniz, ya kömüre sarılacaktır, ya elektrik teline sarılacaktır, sığınmak istediğinde... Devlet görevlilerinin ayaklarına sarıldığı gibi sarılmak isteyecektir af dilemek için. O zaman da çarpılacaktır. Onun için gözle görülmeyen elle tutulmayan, çok güçlü bir şey olacaktır... Mucizevi... Tanrı adına akla yatkın tek duruş bilinemezlik... Bir yaratıcı için en heybetli engel var olmamaktır.

Mucizeler her ne olursa olsun hilesiz değildir.

İncil'de Joshua'nın Jericho şehrini yok etmesi ve vadedilen toprakların hikayesi, dini ahlaka dayanıyor.

Tanrının size vadettiği bu topraklarda nefes alan her şeyi yok edin... dini ahlak...

İnsanlar dini inanç yoluyla yaptıkları kötülükleri başka bir yolla asla yapamazlar...

Kadının çıplaklığını günah sayanlar kadını çıplak yaratan tanrıya bunun hesabını niye sormazlar...

İnsanlar çarmıhta öldürüldükleri için çarmıh boyunlarında sembol olarak taşınır... ölüm bütün dinlerde kutsaldır... Fransızlar giyotin, Türkler de idam sehbası taksınlar boyunlarında...

Eski yahudi ilahiyatı "kan olmadan kefarete olmaz!" diyor. Günah keçisi sözü; bir suçlunun günahlarının kefareti için masum bir insanın idam edilmesidir... Onun için katiller serbes masumlar mahkum olur...

Daha sonra da insanın yerine kuzu kurban gelince gökten "En kusursuz en bakımlı en güzel kuzu olacak bu emir"

Yehova şehitleri gibi bazı mezhepler Hartung'un yazdığı Vahiy'de "damgalanmış 144.000 kişinin 12. Kableden, 12.000 kişi ile sınırlandırıldığını (kurtarılmışlar) dikkati çeker... ve Bu 144.000 kişinin kadınlarla kirletilmeyeceğinin altını çizer.

Hindistanda bölünme sırasında bir milyondan fazla kişi, dinsel çatışmalardan öldü... 15 milyon kişi evlerinden oldu... Tanrının adına işlenen cinayetler..

Ailemiz hangi dindense, çocuklar da aynı dindedir. Babadan veya aileden miras kalır. Kendimiz seçmeyiz. Doğar doğmaz öyle yetiştirilmeye başlarız. Yani düşüncemiz değil, kafamıza sokulandır bu. (Bütün buna rağmen ateist olabilen varsa, onda yürek de vardır demek. Düşünecek zeka da var demek, iftihar edilmesi gereken aslında budur.) Kafasına başkasının elini sokturmamak utanılacak bir şey değildir. Ateist aynı zamanda kendi düşüncesine bağlı olduğu için oteriteye boyun eğmeyen insan demektir. İşte bu

yüzden otoriterler için lanetlenir.

Hint destanında ve 2000 yıldır kadına karşı bir nefret vardır. Bu nefret hala aşılınmaya devam edilmektedir.

Vücudunu kendi tasarrufunda kullandığı için taşlanarak (Recm) öldürülen kadınlar. Vücutlarının, birkaç santimetresi görüldü diye dövülen kadınlar.

“Bir diğerinin inancını yok eden veya yok sayan kişilerin veya inançların kötü niyeti yok mudur. Kötü niyet ne zamandan beri “ahlak” olarak kabul ediliyor?

Katoliklerle Protestanlar arasındaki savaşlar.

2003'te Irak'ta şii ve suni müslümanlar arasında mezhep savaşı çıkmıştır. Bu dinsel temizliktir.

Salman Rüşdi Roman yazdığı için ölüme mahkum edildi

George W. Bush “Tanrı'nın kendisini Irak'ı işgal etmesini buyurduğunu söyledi” Bush ne büyük zekaya sahipmiş ki tanrı buyruğu gelmeden önce kimyasal silahları hazırladı. Kazançlarını kaybetmekten korkan insanların dünyası, din...

İnanılmayacak şeylere bile inanabilecek karakterde insanlarda vardır

Osmanlı Dönemi

Osmanlılar, devşirme sistemini uygulayarak, islamiyetteki klasik askeri ve idari kölelik düzenini geliştirdiler.

Zimmi: Hıristiyan yahut yahudi olanlara tanınan statü... İkinci derece halk statüsü..

Zimmi hukukuna aykırı olduğu iddia edilir. İslam devletinin üstünlüklerini kabul etmelerinin karşılığında elde edilen ibadet ve mülk edinme hakkı. Devşirme “alenen hukukun ihlali” olarak anılır.

Devşirme herkesçe bilinen bir şey; çocukları küçük yaşta anne ve babasından zorla alıp, yeniçeri ocağında veya sarayda hizmete uygun yetiştirme ve bir daha ailesiyle görüşme şansı olmayan bir uygulama...

İslam devletine karşı savaş açanlar zimmi olamıyor “Darü'l-harb”, “harbi, sayılıyordu. Esir alındığında da hemen öldürülüyor.

16. yy'da bile bir kalenin fethinden sonra yetişkin tutsak erkekler padişahın buyruğu üzerine katledilebiliyordu.

Yerel halkın tutsak olarak dağılması yerel ekonominin yıkımına yol açar, dolayısıyla Osmanlıların bu bölgelerden topladığı vergi azalırdı. Bu nedenle yenik düşen gayrimüslümlere derhal zimmi statüsü tanınırdı.

Osmanlı yönetimine, İber Yahudileri gibi gönüllü olarak boyun eğmiş olan kitap ehline tam zimmi statüsü verilmişti. J.R.Hacker, “Yahudilerin yazgısı” Bizans imparatorluğu'nun çökmesinden sonra “Hıristiyanlarınkinden farklı olmadı. Pek çoğu öldürüldü, bir bölümü tutsak alındı ve çocuklar devşirildi.” diye yazar.

Şeriat ilkelerine göre anne ve babası köle olan çocuklar ebeveynlerinin statüsünü miras alıyordu. İslamiyete geçmek bile onları hür kılmıyordu. Kölelik ve devşirmelik devam ediyordu.

Osmanlıların fethedilen halkları erken dönemden itibaren kelle vergisi (cizye) tabi kıldıkları biliniyor.

Cizye bir zimmi için öldürülmemek için bir kimlik kartı yerine geçiyor...

Osmanlılarda kadılar gibi ulama sınıfı dışındaki bütün devlet görevlileri padişahın kulları olarak görülmekteydi.

Kul terimi hür doğmuş müslümanlar için de geçerliydi.

Şeriat efendiye, kölesinin ve azatlısının mirasçısı olma hakkını tanıyordu... Karısına ve çocuğuna değil...

İstanbul'un fethiyle Tanzimat'ın ilanı arasındaki dönemde, idari kurumun ölen ve idam edilen üyelerinin mülküne padişah tarafından el konulmuştur. Padişahlar mülke bir an evvel el koymak için idam ettirme eğilimi ağır basıyordu...

Osmanlı İmparatorluğunda padişahın kulları resmen azat etmesine çok az raslanır.

17.yy kaynaklarına göre (Esas-ı Nizam-ı) , devşirme erkek çocukları arz odasında

Padişah tarafından inceleniyor, "eyü" ve zeki görünenler içoğlanı seçiliyordu. Bir Padişah öldüğünde, yeniçeriler yeni bir padişah tahta çıkıncaya kadar hukuken olmasa bile uygulamada efendisiz kalıyorlardı. Bu sırada isyan etmeyi ve gayrimüslümlerin evlerini yağmalamayı adet edinmişlerdi.

II. Mehmet 1453-1480 arasında İstanbul çevresindeki 163 köye köleleri yerleştirerek yeniden nüfuslandırmıştı. (işgalden sonra surların içinde 30 bin rumu öldürdükten sonra sarayı besleyecek insan kalmamıştır) Bu kölelerden ürünleriyle kentin iaşesini karşılamaya katkıda bulunmaları bekleniyordu. Üretimin yarısı padişaha, yarısı kölelerin kendine kalıyordu.

Osmanlı ordu komutanları, kendi paylarına düşen köleleri kendi topraklarına yerleştirebiliyorlardı.

Köleler toprakla birlikte satılabiliyordu..

Erkek köleler, hassa çiftliklerindeki kadın kölelerin kendileriyle evlenmelerini reddettiklerinden şikayetçiydiler. Bu düzenin gelecekte de sürdürülmesini tehdit ediyordu. Erkekler bu nedenle eşlerini zimmiler arasından seçiyordu. Ayrıca çiftlik sahipleri köle kadınları para karşılığı satabildiği için hassa çiftliklerinde nüfus kaybına neden oluyordu.

Çıkarılan bir kanunla, efendinin erkek kölesiyle kadın kölesini evlendirmeye zorlayabileceğine ilişkin şeriat kuralı geçerli kılındı. Ayrıca dışardan gelecek evlilik talebi için başlık parası konuldu. Böylece erkek köleler evli olmadıkları için yeteri kadar çalışmamaktan şikayetçi olamayacaklardı... Bu köle sahipleri için iyi bir yatırım, bol kazanç sağlıyordu...

Dokuma tezgahlarının gelişmesi sırasında köle işgücü hür işgücü karşısında üstün yanları açıktır. Köleler özgür olmadıkları için efendilerinin talimatlarını özgür çırağa göre daha özenle yerine getirmek zorundaydılar.

Köle sahipleri "mükatebe diye bilenen sözleşmeye dayalı azat sistemi sayesinde, kölenin işini isteksiz yapmasına engel olabiliyordu. Köle işgücünün özgür işgücüne göre daha üretken olmasını sağlayabiliyordu. Köleler önceden kararlaştırılmış bir bedeli ödeyip azat edilebiliyordu.Özgürlük beklentisi efendinin belirlediği doğrultuda çalışmasında en özendirici unsurdu.

Dine göre köle sahibi kölelerini azat edip sevap kazanabiliyordu. Buna mükatebe deniyordu. Ama...Köle sahibi, azat için belli bir ürün veya ücret talep edebiliyordu. Böylece köle azat hakkını kendi parasıyla satın alabiliyordu. Yani efendinin dindarlığından kaynaklanmıyordu.

1500'lü yıllara bir kişiye 1,6 köle düşüyordu... Köle sayısı efendilere göre birbuçuk katından fazlaydı.

Savaşlar, Osmanlıların Avrupa'ya yayılma döneminde en önemli köle kaynağı olmuştur. Osmanlı yönetimi özel kişilerin köle ele geçirmelerine müdahale etmedi. Kulun kula köleliğinin vatani oldu. Devlet elde edilen kölelerin beşte birini (pencik) vergi olarak alıyordu.

Pencik savaşta elde edilen ganimetten pay demekti.

Köleler zimmiler olduğunda geri verilebileceklerdi, ama islama geçiriliyorlar ve islama geçtikten sonra da müslümler kafirlere iade edilmez diye ailelerine verilmiyorlardı.

1.Selim'in Çaldıran savaşında sonra Şii Safevi tutsaklara toplu olarak idam etmesinin sebebi Müslüman oldukları için köle statüsünde çalıştıramayacağı için yaptığı düşünülür...

Şeyhülislam Ebusuud Efendi, 1554 te verdiği bir fetvada Safavilerin köleleştirilmesini onaylamıştır. Önceki yasaların tersine onlarında gayrimüslümler gibi köle olarak satılabilmesi sağlanmıştır böylece. Buna karşılık hiçbir zaman köleleştirmediler ve katlettiler.

Şeytana taptıkları düşüncesinden yezidilere hiçbir zaman zımmı veya reaye hakkı tanınmamış yerel halk onları köleleştirmişti.

İsyancılar onların mal varlığının yağma edilmesine izin veriliyordu. Bir insanın köle olması için ya savaşta esir olması, ya da köle doğması gerekiyordu. Yani meşru yoldan köle elde etmenin yolu savaşmaktı. Yalnız gayrimüslümler savaşta köle alınabiliyordu. Onun için gayrimüslümlere karşı savaşmak gerekiyordu. Savaş açma ve barış yapma yetkisi sadece padişahındı. 1683 Viyana savaşında Osmanlı ordusu 6.000 yetişkin erkek, 25.000 kadın ve 50.000 çocuk tutsak aldığı söylenir. 1788 tarihinde Sadrazam koca Yusuf Paşa Avusturalya ordusunu yenilgiye uğretip 50.000 kadın ve çocuğu köleleştirmiştir. Pek çok kadın kölenin yazgısında fahişelik vardı...sahipleri para karşılığı satbiliyordu. Bazıları köle sahipleri onlara kendi adına hırsızlık yapmaya zorlanıyorlardı... Cumhuriyet döneminde de yasal haklara rağmen fiilen insana insanın kulluğu köleliği devam edip gidiyor. Görüldüğü gibi din insanlık tarihi boyunca güçlülerin insanları sömürmesinde bir araç olmaktan öteye gitmemiştir. Bunun için dinciler sevmedikleri halde, Sevilen bilim insanlarını din yanlısı gösterme çabaları gütmüşlerdir... Tanrı mızrak olarak kullanılmıştır.

SONUÇ

Merak insan doğasında vardır, hem de insanı harekete geçiren unsurlardır. Amadine göre tehlikelidir. Doğanın sırlarını keşfedenler felakete uğrar... Din, değerli bilgisiliğinizi araştırmalarla çarçur etmeyin der... Din, anlamadan tatmin olmanın bir üstünlük olduğunu öğretir... Onun için din adamlarının sesi çok çıkar... Bilim adamları kuşkucu olduğu için mütevazî konuşur... Eğer tanrı varsa; ahlaktan yoksun inancı değil, açık yürekli kuşkuculuğu daha değerli bulacaktır. Ama insanlar bu noktaya gelince tanrıya inanmazlar, çünkü yeryüzünde daha tehlikelileri var. Din adamları, cadıların gün ışığından korktuğu gibi, bilimden korkarlar... İman (Kanıtsız inanç) bir erdem midir? Hiçbir zaman mızrak bir mızrak yapıcısını üretmemiştir... Mucizeler bilimin ilkelerine tecavüzdür... Kimse tecavüze sessiz kalmaz.. Hepimiz, hak etmediği halde, güçlü bir rakibe yaranmak için, gerçekte inanmadıklarımızı onaylamaktan suçluyuz.

Mehmet Halil

Dine saygı

Bana hırsızlığı, yolsuzluğu cezalandıran bir din gösterin ona saygı duyayım...

Bana, insanın insan tarafından sömürülmesine karşı çıkan bir din gösterin ona saygı duyayım...

Doğaya ve doğadaki diğer canlıların yaşam haklarını savunan bir din gösterin ona saygı duyayım...

İnsanlar arasında ayırım yapmayan, eşitliği ve adaleti savunan bir din gösterin ona saygı duyayım.

Paylaşımında adaletli davranan, insanların eşitliğini savunan bir din gösterin ona saygı duyayım...

Bana, cinsiyet ayırımına, ırk ayırımına, din ayırımına karşı çıkan bir din gösterin ona saygı duyayım...

Bütün bunlara saygı duymayan dine ben neden saygı duyayım?

Mehmet Halil

Dine saygılar

Bana hırsızlığı, yolsuzluğu cezalandıran bir din gösterin ona saygı duyayım...

Bana, insanın insan tarafından sömürülmesine karşı çıkan bir din gösterin ona saygı duyayım...

Doğaya ve doğadaki diğer canlıların yaşam haklarını savunan bir din gösterin ona saygı duyayım...

İnsanlar arasında ayırım yapmayan, eşitliği ve adaleti savunan bir din gösterin ona saygı duyayım.

Paylaşımında adaletli davranan, insanların eşitliğini savunan bir din gösterin ona saygı duyayım...

Bana, cinsiyet ayırımına, ırk ayırımına, din ayırımına karşı çıkan bir din gösterin ona saygı duyayım...

Bütün bunlara saygı duymayan dine ben neden saygı duyayım?

Mehmet Halil

Dinlemediler...

Tırnakla kazınarak kazanılır özgürlük
Özgürlük düşmanlarının egemenliğinde.
Operasyonlarında suç aletlerini gösterdiler
Tırnaklar dolu çıktı, her birinin ellerinde...
Camdan, "İşte suç aletleri! " diye höykürdüler.

Toplu mezarları ihbar edenler
Ölüleri rahatsız etmekten suçlu
... "Dirileri rahat görmedi! " dedi, işkenceciler,
"Bari ölünce esirgemeyin bunu"
Dinlemedi kahrolası `terörist`ler...

Mehmet Halil

Dipten gelen dalga...

Güneşte küçüktür ilk doğduğunda
Aldanmayın onun küçük olduğuna
En ücra köşelere bile girer aydınlığı
Onunla hayat bulur bütün dünya...

Onun yolculuğu zor yolculuktur
Nice engeller vardır o yolculukta
Bu başka yıldızlar olur, bulut olur
Ama vaz geçmek gelmez aklına...

Yolculuk yorucudur eksiltir varlığı
Bilinir bu da yaşamın bir parçası
Gün gelir, ter atar gibi atarsın fazlalığı
Kabuk çatlar düşer toprağa tohumları...

Evrende böyledir bütün oluşumlar
Evrenin bir parçasıdır topluluklar
Küçüktür Halkların Demokratik Partisi
Onunla bütün taşlar yerinden oynar
O, Demokrasinin ebeliğini yapar...

Mehmet Halil

Direnif

Kendimi rüyada gibi gördüm
Baktığım suların şavkında
Kırık dökük yaşadığım ömrüm
Durulmadan bitecek zamanla
Kendimle barışık yaşıyorum
Erdemle dalga geçen dünyada.
Mutsuzlara çiçek sunuyorum
Gülebilsinler diye hayata...

Mehmet Halil

Direnişle İlgili Kaygılarım

Tabandan gelen bugünkü kitlesel eylemleri devlet güçleri kolay kolay bastıramaz... Bu eylemler olsa olsa kendi içinden bölünerek çökertilebilir... Bunun için direnişçilerin çok hassas olması gerekiyor... Kimlerle nasıl yan yana olacak onun çerçevesini bir an önce saptamalı... Yoksa bu eylemler provakatörler tarafından yanlış yönlendirilip, büyük hasarlara sebep olabilirler... Net bir çerçeve olmadan provakatörlerin işin kolaylaştırılmış olur. Bir kesim "birilerinin askerleriyiz" derken, yıllardan beri başımıza ne gelmişse bu askerlikten geldiğini unutuyorlar ve işi sadece Silivri meselesine odaklıyorlar... Oysa Silivri olayları da askerlikten kaynaklanan bir durumdu. Nato'nun askerleridir... Onlardan emir almışlardır... Yasalar çerçevesinde davranmış olsalardı, bağımsızlığı savunmuş olsalardı işleri bitince onları kimse devre dışı bırakamazdı. Bu, bağımsızlık isteyenlerle Özgürlük isteyenlerle, 180 derece çelişik bir durumdur. Halkı haklı mücadelesini değişik yönler çekerek zaafa uğratabilecek temelsiz, ilkesiz ve tutarsız taleplerle karşı karşıya kalmamak için bir an önce mücadelenin ana hatları belirlenmeli, (Bu evrensel insan hakları beyannameyi esas alınarak) süreç içinde geliştirilebilir.

"Hedefi belli olmayan gemiye hiçbir rüzgardan fayda gelmez!" diye bir söz vardır. Hedefimiz ve hedefe ulaşmak için çizilen yol haritamız yoksa, yine bizi bu eylemlere mecbur bırakan odakların oyunları ile dağılıp gideriz... En zengin yüzde yirmi ile, en fakir yüzde yirmi arasındaki fark, 1965'lerde 65 kat idi. Bu 1970'lerde 85 katına çıktı, 1980'lerden sonra 125 kat oldu, bugün belki de 250 katını bile geçti...

Cumhuriyettten bu yana ne zaman "Kemalin askerleri" yönetimde değildi? Hep onlar yönetti...

Kurtuluş savaşının liderlerinin itibarı altına sığınarak bu gün Gelir kaynaklarının % 65-70'i yabancıların eline geçti... Bu ülkede darbeleri yapan "Kemalin Askerleri" değil miydi... Onların her hareketi NATO'un, IMF'nin talimatları doğrultusunda olmadı mı? Emperyalizm ve sermaye çevreleri yine ayaklanan "köle"lerini bastırmak için onlardan yararlanacaktır...

Yenilgiden sonraki hasar, ayaklanma sırasındaki hasardan çok daha fazla olacaktır... Bu direniş oyun değildir. Bir an önce ciddi kararlar almalı, direnişin kararlılığını sürdürebilmek için ciddiyetini kavramalıdır.

Ne için burada olduğumuzdan ziyade nereye kadar gidebiliriz... Neler yapmalıyız... Birliğimizi nasıl koruyabiliriz... Bunlar konuşulmalıdır.

Mehmet Halil

Diyologlar

- Ne düşünüyorsun?
- Düşünmemeyi düşünüyorum
- Acıktın mı?
- Doymadım ki acıkayım
- Hangi meme seni doyurur?
- Düşünmeme
- Öyleyse düşünme
- Tok olsam düşünmem
- Yalnız açlık mı düşündürür?
- Açlığın sonu ölümdür
- Yani
- Ölüm korkusu
- Demek korku da düşündürüyor
- Aç kalmasan ve korkmasan düşünmez misin?
- Şimdi onu düşünemiyorum
- Şişeden cin çıksa ``benden üç şey dile! `` dese ne dilersin?
- Hayatta kalmak ayakta kalmak, mutlu olmak

Mehmet Halil

Diyorlar...

“Vicdanın sesi” diyorlar
Bu ses, ağızdan mı, dilden mi?
Yoksa bir aletten mi?
Bu sesi nasıl dinliyorlar?
Dinleyen kulaklar özel mi?

“Vicdan Tanrı’nın tatlı fısıltısı” diyorlar
Fısıldıyorsa eğer kulaklara,
Demek; başkası duysun istemiyorlar
Gizlenen bir şey var ardında...
İyi anlaşıyor eski ve yeni tanrılar...

“Vicdan küçük burjuvanın dinidir! ” diyorlar
Ah şu küçük burjuvalar
Egoları ne kadar da kabarık
Hem kul, hem tanrı oluyorlar
Deniz anası gibi... Dik duramıyorlar

Merkez kendin olunca
Hangi gözle bakarsan
Vicdan orada anıttır
O vicdan çoğu zaman
Vicdansızlığa tanıktır.

Mehmet Halil

DNA testi

Kimliklerinden kuşku duyuyorlar
Bu yüzden cinayetten önce
Bayrak önünde poz veriyorlar
"Kan konuşmaz! " deyince
Bayrak konuştu, resimlerden
Katledildi bilgi ve bilimde
İrk çıktı, kumaşın DNA testinden.

Mehmet Halil

Doğal bir ittifak;

HDP barajı aşacak, CHP hükümete ortak olacak...

AKP'nin tek başına hükümet kurması HDP'nin durumuna bağlı. HDP barajı aşarsa, AKP meclisteki koltuk sayısı yarının altına düşecek (275 yarı) Dolayısıyla tek başına iktidar olamayacak. AKP'nin hükümet kurabilmesi için tek alternatif CHP'ye gitmek. Yaklaşık hesaplara göre, AKP 260 milletvekili çıkarırsa, CHP de 180 civarında milletvekiline yaklaşacak. Yani bakanlıkların %60 AKP olursa %40 da CHP'nin olacak. CHP böylece partiden iş bekleyen tabanına iş imkanı sağlayabilecek.

Belki de tarihte ilk defa böyle bir durum çıkıyor önümüze...

HDP'nin barajı aşması, HDP'den çok CHP'nin işine yarayacak...

HDP barajı aşsın, demokratik güçlerin gönlü rahat olsun!

Not: ince hesaplar yapmadım gerek de yok, sonuçta durum böyle olacak...

HDP barajı aşamazsa, AKP tek başına yine iktidar olacak...

Mehmet Halil

Doğru seçim

Vekilleri seğerken, cilasına baktık,
ileri çürük çıktı, yanılığıyı anladık.

Kitabın kabı gibi, insanın dışı da,
Okunmadan içi bilinmiyor ki.

ara dūřünceler varmıř ruhunda,
İçirmeden, iş yapmadan açılmıyor ki.

Nasırlı elleri, bir hamlede solladık
Sinekler gibi, parlak işığa daldık.

Kendimizden olana, gūvenmedik de
Alın terlerimizi, vurguncuya sattık.

şimdi pişmanız, pişmanız çoktan,
Elden ne gelir ki, ok çıkmış yaydan.

Bir daha pişman olmamak için,
Bir daha a kalmamak için,
A kalmış, açlığı tanımış,
Yine de! bir şey almamış,
Onuruyla, erdemiyle yaşamış,
Sevgiyle dolu ve gūle,
Kendine yakın birini seç.

Mehmet Halil

Doğu-Batı

Küreyi karşıma alınca
yönler karışıyor birbirine
bi doğuda kalıyorum bir batıda
küre döndükçe...
sarsılıyor inancım da
yaşadığım küreye.

Mehmet Halil

Dondurma Çağı

Bizim kanunlara ihtiyacımız yok
Bizim muhteşem kanunimiz var!
Küresel dünyada majesteler çok
Onlara bağlı ünüversiteler okullar.

Semboliktir rektörler ve dekanlar
Düşünmeye aykırıdır o mekanlar
Çıkış kapısına doğru yatırım yapar
Bilime ve düşünceye dalış yapanlar.

Bizim demokrasiye ihtiyacımız yok
Bir sözle kanun yapar öfkeli dudaklar
İnançlarda araştırmak denemek yok
Çoğunluk inanmışsa, inansın azınlıklar.

Tanrı demek, güç demek! O da var.
Güce inananlar şefkatle okşanacaklar
İki bacak arasında ne isterse taşaklar
Onun iştahıyla iktidar olur uşaklar...
İşte orada buz gibi dona kalır akıllar.

Mehmet Halil

Dostuma mektup

Saray bekçisi çok yalnız
Değerli yalnızlık çok korkuyor
Korkudan çok konuşup çok saldırıyor
Kime baksā kırgın ve yürekleri yaralı

Parayla tutulmuş korumaları
Her gece korkunç rüyaları
Geri dönüşü yok
Öyle çok ki günahları
Bir düşerse
Kuşatmış onu cehennemin yolları
Ve bacaya sarılan alevler gibi
Kayıp bilincinin sınırları
Sarılıyor tanrıya...
Sarılıyor Ali Baba
Haramilerle paylaşırken serveti
Cennetle idare ediyor enayileri
Kalanları korkutmaya yetiyor dehşeti
Şimdilik durumlar iyi
Korkanlar
"Korkunun ölüme faydası yok" demesinler yeter ki
İşte bunun için siyah bütün rüyaların rengi...

Korkusu öyle büyük ki
Değişiyor dalga dalga
Güçlünün karşısında tokat yemiş çocuk gibi
Zayıf karşısında dönüşüyor aslana
Dolunayda kurt gibi
İnsana dönüşüyor aydınlıkta...
Ve onun için bağımlı karanlığa
Pislikleri eşeleyip gömüyor toprağa...

Kovalarsan kaçır, kaçarsan kovalanırsın
Haziranda kovaladın, kasımda kaçtın
Ve yalnız adama güçlü bir silah bıraktın
Şimdi bıraktığın silahınla vuruyor seni
Düşünüp, kaçmakla kovalamak arasında
Yeniden yap tercihini
Yaşadığın her alan senin
Evler fabrikalar, yollar, sokaklar, tarlalar, okullar
Senin elinde onları besleyen damarlar
Yoksa kabullenip köleliğini
Ömür boyu taşımak zorunda kalacaksın zincirlerini...

Mehmet Halil

Doymazlar

Sarayda bir milyonluk kadehler var
Boş kalınca tokuşturamamışlar
Düzenlediler Ağrıda Operasyonları
Doldurmak için o altın kupalarını...

Krallar kan içiyor halkımız zehir
Evlatlarımız ölmesin diyor analar
Krallar para ve gemicik biriktirir
Yetmez zamlar, satılır kaynaklar.

Her gün ağrıyor bir yanımız
Bir gün İzmir'de bir gün Ağrı'da canımız
Yetmiş milyon dizilse kanaraya
Biz bu diktatörleri doyuramayız...

Mehmet Halil

Doyumsuzlar

Ah Şu akallar
Ah Şu zombiler
Ah Şu vampirler
Ah Şu kurt adamlar...

Kan emmek için hep öldürdüler
Ölümümüz kandan olsun dediler
Emdikleri kanla bir gün atlayacaklar
Önemli değil onların T.C. numaraları
Medyadan afiŐe ediyor gerilmiş suratları.

Mehmet Halil

Dönek

O, hırslı, bencil ve korkusuzdu.
O, her zaman,
pirim yapan işlerin peşinde oldu,

Karşı, karşıyadır çarpışan teşkilat.
görölmeyen, erdemlerden dönünce,
o, düşmanın elinde; şimdi mühimat.
çoşkuyla fırlatılır kendi geçmişine.

En fazla kullandığı kelime...
Terörist... Kominist... bölücü,
eğilir, esen rüzgara göre.
Her an, ve her türlü,
mühimatla dolu hörgücü.

Karşı karşıya şimdi, geçmişiyile,
Haklı olduğunu kanıtlamak zorunda,
Ve bunun içindir ki!
Küfürü, en çok kendi geçmişine,
Mutlu bir hayat almış kendine,
sattığı erdemiyle.

Mehmet Halil

Döner sermaye

Doktorun varlık nedeni hastalıklar
Kim karşı gelebilir varlık sebebine?
Ortamı uygunsa güçlenir mikroplar
Kökü kurutulmaz, ilaç vermekle.

Paylaşım üzerine kurulmuş sistem
Hangi doktor rakibinde hoşnuttur?
Kazanılacak para, aynı merkezden
Akan suyun kaynağını kim kurutur?

Yemin edilir kitap üstüne,
Yemin edilir silah üstüne,
Yemin edilen şeyin üstünlüğü ne?
Kim bakmış dalıp da, onun içine?

Toplum hastalığı masaya yatırmadan
Neşter atıp yaraya, anlamadan iyice,
Hasarların sebebi mikrobu tanımadan
Nasıl yardımcı olabilir kendine?

Fayda yok! Ruhu süsleyen sözlerden!
Özü gizleyen, karanlığı aydınlat!
Uzak dur!
El yordamıyla yapılan işlerden,
Başka türlü,
Kurtulamazsın yanlış seçimlerden!
Kurtulamazsın kan emicilerden!

Mehmet Halil

Dört + dört + dört Soğuk suyla pişir kurbağayı... Düz yazı

Dünyayı kuşatan sonsuz karayollarına veya demiryollarına baktığımızda, Biz o sonsuz gerçeği sekiz on kilometre sonra bir nokta olarak görmeye başlarız...

Denizi görmeyen birisi, ilk gördüğünde karşıdaki yakada dağları, binaları da görebileceğini hayal eder, ama silik bir maviden başka bir şey göremez...

Çocukluğumuzda ufuk çizgisini dünyanın sınırı olarak tahmin ederdik ama öyle olmadığını nice sonra öğrendik...

Ayın veya gökkuşağının altından geçmek için arkadaşlar arasında iddia edip koşturduğumuz ve kan ter içinde kaldığımız az mı?

İşte bunlar göreceli olarak tanıdığımız dünyayla ilgili... Görsellikle bilimsellik arasındaki yaşadığımız aldanışlarımız...

Görselliklerin aldatıcı güzellikleriyle avlanmaya hazır yaratıklarız...

Yediğimiz yemeğin yapıldığı mutfağı görmek istemediğimiz gibi... Cilalanmış görüntülerden başkasını görmeyi istemiyoruz. Gerçeklerin katılığına tahammülümüz yok...

Kar ve daha fazla kar... Para... para... para... Kazanma uğruna her türlü imkanı istismar eden sistem, bizi görsel olan ucuz yatırımlarla aldatarak, oyunlarına alet etmelerine katılıyor.

"Aman sende", "Dünyayı ben mi kurtaracağım?", "tek başıma ne yapabilirim?" "Hele sesimi çıkarmayayım da terfime zarar gelmesin", "Tayinimi istediğimde problem çıkmasın", "Başıma iş almayayım" gibi korkular ve düşüncelerle sesimizi çıkarmadığımız ve kolay olanı seçmemiz sonucu,

alt yapısında güçlü giderleri olmayan yollar, zayıf kanalizasyonlar sonucu baskın yağmurlarda yaşadığımız seller, sellerde kaybettiğimiz insanlar, çürük malzemelerle yapılan inşaatlardan dolayı, depremlerde kaybettiğimiz insanlar, maddi zararlar ve çektiğimiz açlık, susuzluk ve acılar, hep bu vurdumduymazlıklarımızın bize geri dönüşü... Madenlerde bir ton kömür için harcanan insanlar... Patlayan barajlarda haber bile yapılmayanlar...

Politik manevralar için bombalanan, yok etmek için, var etmekten kat kat fazla masraf edilen insanlar.

Bunlar bizlerin, basit kaygılar için "sıra bize gelmez nasıl olsa" rahatlığıyla sahiplenemediğimiz, yarın bizi de kavrayacak olan felaketlerimiz...

Bütün bunların sebebi, uyutulmamız ve kolaylıkla kandırılmamız için kullanılan, güçlü teknik imkanlarla yönetenlerin, yönetimlerini kolaylaştırmak ve iktidarlarını sürdürülebilmek için kullandıkları eğitim sisteminden kaynaklanmaktadır.

Bunu kolaylaştıran da bizim öğrenmemek için gösterdiğimiz başarılı direncimize dayanıyor...

8 mart dünya kadınlar günü yaklaşırken, Kızlarımızı eve kapatmayı hedefleyen 4+4+4 yasası bu toplumla dalga geçmek için mi gündeme geldi?

Sistemin kendi çelişkilerinden kaynaklanan bunalımına karşı, kadını eve kapatarak, önemli bir kesimi pasifize ederek, sosyal patlamaların önünü mü kesmeyi düşünüyorlar?

Uluslar arası şirketlerin cenderesi günden güne artarken, geleceğin daha kötü olacağı malum. Dar gelirlilerden başka yağ çıkarabilecekleri malzeme yok: O halde evde eğitim, sosyal ilişkilerden yalıtma, önemli bir kesimi hayatın dışında tutma, gelecek için sessiz bir toplumu hazırlama eğitimi...

"Açık öğretim!" "Kapalı yaşam!"

Sosyal yaşamdan kopar, yalnızlaştır, erkeğe muhtaç et, çaresizleştir, zorunlu itaat şartlarını hazırla...

"Ya susacaksın! , Ya susacaksın! "

Sormadan, konuşmadan, tartışmadan öğrenmek mümkün mü?

İstatistiklerle araştırılmış mı "Açık öğretim" görenlerle, devam eden öğrenciler

arasındaki başarı durumları? Nasıl oluyor da, dar gelirlilere, ölmeyecekleri kadar iş verildiği gibi, şimdi de pazara çıkabilecek kadar eğitimle sınırlama haklarını nereden alıyorlar? Bu devlette, her insan, eşit şartlardan ne zaman yararlanabilecek? Etkin bir toplum yerine, uyuşturulmuş edilgen bir toplum için eğitim hazırlayarak, uluslararası şirketlere ve onların yerli işbirlikçilerine nefes aldırmaya çalışmak değil de nedir bu?

Eğitim ailede başlar, sonra okullara devredilir, sonra hayatta devam eder... Sosyal yönü olmayan ve ezbere dayanan bir eğitimle, nasıl yaratıcı ve üretici olunabilir? Kölelikten başka ne işe yarar böyle bir eğitim? Arkadaşlık, dostluk, bölüşüm ilişkilerinden, üretim ilişkilerine akıp giden bu eğitim pınarının önüne bir yerde engel koymak değil de nedir bu?

Kendi kendine okumakla, görgü ve yetenek artar mı?

Kültürlü bir çevrede yetişen gençlerle, anadolunun ücra köşelerinden gelen gençlerin okullarda eşit olamayışı gibi, evde kapılı eğitim görenle, okula gidenler de, eşit bilgi, sosyal ve kültürel zenginliğe sahip olamazlar.

Böyle bir bölücülüğe kimsenin hakkı olamaz... Bu bölünme, ileride, dar gelirlilerin kendi arasında çatışmalara da zemin hazırlamak demektir...

“Zengini okut, fakire umut!” diyen eğitim sistemlerine izin vermeyelim. Hayır diyelim...

Gençlerimize, kızlarımıza bunları layık görenlere lanet olsun!

Mehmet Halil

Dörtlükler

Tanrım seni kalbinde taşıyanları,
Sen kalbinden atıyorsun.
İbadet edenlerin karınları aç,
İbadet etmeyenleri şımartıyorsun.

Tanrım, gönderdiğin son kitap mı hatalı
Yoksa, sen göndermedin mi o kitabı?
Hep insanlar alıyor, verdiğin canı?
Azrail dediğin, eli silah tutan mı?

İnsana, bazen kuş beyinli diyorlar,
Her ne kadar kuş küçümsense de,
Bazen kuş kadar olamıyor insanlar.
İhanet ediyorlar arkasını döndüğünde.

Mehmet Halil

Dörtlükler 32

Her türlü belayı hak eder diktatör
Arar durur gece gündüz demeden
Yüzlerce eskort, uçak, araç ve şoför
Bedava hizmetlerindedir lanetinden.

Silgi verdik ellerine diktatörlerin
Copları, tomoları, gazları, silahları
Köklerine inmek için hürriyetin
Kullandılar kılavuz olarak insanları.

Zamanımızın diktatörleri öyle ki
Engizisyonu kiskandırıyor her biri
"Aynaya bakın!" dedik, tanıyın kendinizi
Dediler! "İleri gidiyor demokrasi"

Sorun değil, Kürdistan'ın bölünmesi
Ya silahlar nasıl tüketilecek?
Fazla üretimdendir kapitalizmin krizi
Kolay mı yeni bir sebep üretmek?

Libya, Irak, Türkiye, Afganistan, Mısır
Yemi oldu uluslar arası şirketlerin
Tanesiz koçan kalacak ellerinde tımtıkır,
Asker bulmak zorlaşacak yeni saldırılar için.

Mehmet Halil

Dörtlükler 14

Düşünce de değer kazanıyor,
Cam ekrandan savunulunca.
Düşüncesiz sayılıyor zayıflar,
Yüksek sesle konuşamayınca.

Anıtlar etrafında eşeleniyor
Ayakları havada Bay/kal
Denize düşmüş, çırpınıyor...
Yılanı bekliyor aptal.

Nasıl emin'olurum sevgisinden
Tanrı karşılık bekliyor benden.
Suç işleyip, günah çıkarana makbul,
Hiç suç işlememiş birinden.

Mehmet Halil

Dörtlükler 18

Gül ki güller açılsın
Pembe yanaklarında
Her an ben olayım
gülen dudaklarında.

Sen sarı bir topraksın
Ben acı bir tohum
Kucakla beni
İç yudum yudum

Bana hayat verdi
Senden gelen bir soluk
Beslendi çiçek gibi
Yüreğimde mutluluk

Babam nasihat ederdi bana
"ağzında ekmekle konuşma"
Şimdi sen varsın dudaklarımda
Şakin beni konuşturma.

Bereketli toprağım
Severmiş devşireni
Yazı da öyle canım
Musluk sanma kalemi

Mehmet Halil

Dörtlükler 21

Su içer gibi, arzuyla içtim acıları
Yıllarca bir depo gibi biriktirdim
Beni yiyip bitiren sancılara
Şimdi ortak gelmiş sevgilim.

Hamsi gibi karaya vurdu aşkım
Geldi, kurtardı beni balıkçım
Şimdi yemeye hazırlanıyor
Ben yenmeye hazırım.

Bir kuşları severim,
Bir de Nilüferleri.
Büyük aşklarım benim
Bataklık adresleri.

Mehmet Halil

Dörtlükler 26

Güzel sözlere de doyuluyor bir gün
Doyunca alevler bile uzanır kenara
Gelinsiz damatsız bir düğünü düşün!
Toprağı aktarmadan sarılma tohuma.

Ölüler şehrine can veriyorlar...
Oralarda apartman gibi serviler
Kendi mezarını kazıyor insanlar
Burada ağaç gibi yüksek betonlar

Tanrı, tanrı olarak kalabilmesi için
Evreni yaratmaması gerekirdi
Yargıda çok konuşan sanık gibi...
Çelişkiler içinde kıvranıyor şimdi.

Mehmet Halil

Dörtlükler 27

Cahillik ve ukalalık ayrılmaz bir bütünler
Tren yolu rayları gibi hep yan yana gider
Ağır yük altında, kibirden yaklaşılmaz da
Kendine yabancılaşmış, sülükler sırtında.
*

Maden/keş >>> esrar/keş >>> ser/keş
İlk iki keşten daha zararlı üçüncü keş
Birinci faydalı, ikinci kendine zararlı
Üçüncüsü milletin başında tebelleş...

Mehmet Halil

Dörtlükler 28

Cahillik ve ukalalık ayrılmaz bir bütünler
Tren yolu rayları gibi hep yan yana gider
Ağır yük altında, kibirden yaklaşılmaz da
Kendine yabancılaşmış, sülükler sırtında.
*

Maden/keş > esrar/keş > ser/keş
İlk iki keşten daha zararlı üçüncü keş
Birinci faydalı, ikinci kendine zararlı
Üçüncüsü milletin başında tebelleş...

Mehmet Halil

Dörtlükler 31

Halkların varlığını tanımak suç
Var olan halklardan kurtulmak için
Şoykırım ve tehcir suç değil...
İçine edeyim ben böyle adaletin...
*

Bir hayal uğruna ya rab ne ülkeler batıyor
Biri çıldırasuya biriktirirken
Biri pul gibi satıyor...
*

AKP'lilerin ağızlarından çıkan her söz ampul gibi...
Ne kadar gür çıkarsa ağızlarından 'bitti!' sözleri
PKK da o kadar güçleniyor,
Ampulün gücü yükseldikçe aydınlattığı gibi çevreyi...
*

Yaşamı değerli kılan ölümdür
Ölüm benim en güzel gülümdür.

Mehmet Halil

Dörtlükler 4

“Laf la peynir gemisi yürümez”
Bizde, gemi ile laf yürütüz.
İş yapana fırsat verilmez,
Laf üreteni güldürürüz.
*

İyi ki Karadanız’li, şirket müdürümüz
Elliye alıp, otuza satıyoruz.
Onlar aptal aptal yüzümüze bakarken,
Biz sürümden kazanıyoruz.

*

İnsan öldürmeye ayrılan para ile,
İnsan öldürmeye ayrılan para
Ters orantılı artar birbirine
Katiller gelince iktidara.
*

“Kişi kendi gibi görür başkalarını”
Ayıplarını, halk muhalefetine yüklüyor.
Trabzonda, forma giydirilmiş kıtalarını
Halk muhalefetine karşı kışkırtıyor.

Mehmet Halil

Dörtlükler 6

Ne kadar haklı sayın bakan
Maddiyat yakışmaz öğretmene
Onun için bütün bütçeler,
Ayrılır zenginlere ve,..nelere.

*

Çok etkili, bir zatı muhterem
"bindirilmiş kıtalar" dedi
Zikri gibi olacak, fikri de elbet
Karadeniz'de bir ordu giydirdi.

*

Ambalajda Cumhuriyet,
İçindeki şeriat ve arapça
Hep takiye, hep ard niyet
Cesur olamıyorlar bir parça...

*

Avrupa mı Arabistan mı?
Güçlünün iktidarsın artık
Güçlü devlete yakışır mı?
Okul önlükleriyle soytarılık.

*

AKP anketlerinden AKP çıktı
Hem suçlu hem hakim olunur bizde
Bizi hep bizden başkası yaktı,
Temizlenir, çürük çıkarsa içimizde.

Mehmet Halil

Dua / düz yazı

Çukuru tepeye borçluyuz, çukur olmadan tepe, tepe olmadan çukur olmaz. Geceyi gündüze borçluyuz, gece olmadan gündüz, gündüz olmadan gece olmaz. Beyazı siyaha borçluyuz, siyah olmadan beyaz, beyaz olmadan siyah olmaz. Velhasıl her şeyi kendi zittina borçluyuz. Zıttı olmayan hiç bir şey olmaz.

Varlıkları var eden karşıtlarıdır.

Var olan her şeyi yokluğa borçluyuz. Yok olan her şeyi tarif etmek, tanımlamak imkansız. Evren var olduğuna göre, öyle büyük bir yokluğa borçluyuz ki evrenin varlığını, tarifi imkansız, tanımı imansız bir yokluk. Yokluğun yalnız adını koyabildik. Tanrı. Tanrı yok olduğu için; Evren var, biz varız. Varlığımızı o yokluğa borçluyuz. O yok olmasaydı biz yok olurduk. Yoklarımızı gidermek için, yokluğa açtık avuçlarımızı, Yokluğunla bin yaşa Tanrım.

Mehmet Halil

Dudaklar

süslü kadınlar bilir kıymetini
onlar bakar en çok dudaklara
bir güzel boyar kırmızıya rengini
yapıştırırlar kuşe kağıdına.

Bir Napolyon dudağı ise,
Para çıkar arasından, tek tek.
Dudak düşünüre ait ise,
Düşünmek düşünmek düşünmek.

Asker dudağı sürekli asık
Kuruyup çatlar, soğukta ve güneşte
Bürokratların yarı açık
Hazırdır her an, fırçaya ve rüşvete.

Dudakları devamlı sarı.
İşçiler ve köylüler tüketir sanki tütünü,
Çocukları, yan bakışlarla izler,
Görmek için, babalarının güldüğünü.

Dudaklar bir değil çeşit çeşit
Çok farklı işlevler görürler ama,
Görünüşte hepsi eşit.
Tabi değinmezsek argolara.

Aynı dudaktan girip çıkan da değişir,
Birinden girip, diğerinden çıkan da...
Acele eden iyi girip kötü çıkıyor,
Sabırlı olan, kötü girip iyi çıkıyor
Dudaklar insanı ele veriyor.

Mehmet Halil

Dumansız Fabrika

Bu akşam otobüste yanıma bir genç kız oturdu. İlk defa mutlu bir yüz gördüm ve dikkatimi çekti. Bu kıızı mutlu eden ne?

İçin içine sığmıyor elinde bir şeffaf poşet içindeki kağıtları sıra ile çıkarıp bakıyor...

Ben de baktım elindekilere: En üste ufuk açma sertifikası, çevirdi

Zaman yönetimi sertifikası,

- Bu ne kıızım?
- Sertifika
- Ne demek oluyor Ufuk açma-
-
- Yönlendirme gibi bir şey mi?
- Aynen öyle...
- Nereden aldın?
- AKM'de eğitim kursu vardı. Oradan verdiler.
- Kaç ay devam etti kurs?
- Ay değil, 6 saatte... Bu gün 10'da başladı, 16 da bitti.
- Kaç kişi katıldı?
- 546 mı dedi neydi emin değilim... Zaten 500'ü duyar duymaz, yalnız sertifika dağıtmak 6 saat sürmüştür diye düşündüm.
- Belediye mi veriyor kursu?
- Hayır özel bir şirket?
- Paralı mı?
- Evet.
- Kaç lira verdin 56 TL
- Hangi okuldan mezunsun?
- Manisa Celal Bayar üniversitesi 2. Sınıftayım...
- Şimdi bu belge olunca iş bulma şansın artacak mı?
- Arkadaşlarım arasında sivrileceğim. Bir adım önde olacağım...

- Umut mu pazarladılar sana... Şimdi geleceğin için umutlu musun? Diyecek oldum. Yüzü karardı. Keşke demez olaydım...

15 hatta 20 yıl oku, bu okul sana referans olmasın, 6 saatlik zamanda verilen dört sertifika sana referans olsun, iş bul...

İnternette açtım baktım ki her ilde, iki haftada bir veriliyor ve iki-üç günde biletler tükeniyor.

Adamlar gerçekten ZAMAN YÖNETİMİ konusunda mükemmeler.

Bu sistem önce insanı yoksullaştırır, sonra umut pazarlar... Bol para kazanır.

Yoksullaştırır sadaka dağıtır, oy kazanır.

Öldürür, cenazelere katılır prestij kazanır... Ne güzel değil mi?

Mehmet Halil

Durak sohbetleri

Otobüs sırasında, uzadıkça uzadı kuyruk
Sıcak güneşin altında, ayakta uyuyorduk
Rüyadan sıçrar gibi konuşmaya başladı biri
'Hani bu günlerde metro devreye girecekti? '
Hemen arkasından okkalı bir cevap geldi

- Oyları hükümete verseydiniz çoktan girerdi
- görüyorsun adamlar İstanbul'da nasıl bitirdi
- Yani diyorsun ki şantajcılara verelim oyları
- Vermezsen işte böyle sürünürsün sende dayı...
- demek öyle ha, her anamızı şey edene baba diyelim...
- başka çare var mı, her gelen aynı şeyi yapıyor!
- baştakinden bile daha mantıklı savunma görmedim
- vatandaş hiyerarşiyi ekrandan takip ediyor-

Geriye dönüp bir şeyler söylemek istedi ama
Havvai fişek gibi geldi arka arkaya salvolar
Bir başka dalga, bir başka renk havada...
Kirlenen her nesneye, doğal bir muhalefet var.

- Ahhh! Bir adresin, bir kimliğin olmalı muhakkak
- Bir babamız olsun da, kim ve nasıl olursa olsun!
- Piç olmaktan daha iyi, şimdi oro... çocuğu olmak
- Hizmet sektörü hazır, yeter ki bir baban bulunsun...

Barutu bitti bizim, güce tapan vatandaşın
Her zaman kimseden ses çıkmazdı da...
O nedenle çok akıllı sanıyordu kendini,
Bu gün, o da şaşırdı ezberi bozulunca...
Neyse ki şoför geldi, Allah yetişti imdadına.

Mehmet Halil

Durmak yok yola devam

Devrim niteliğinde her gelişme
İŞİTME yasaklanıyor ama yol verildi İŞİD'e
Beş general devrinden ilerledik tek general devrine
Hızla ilerlerken devam ediyor bölünmeler de
Bulutları bölen şimşek gibi bir anda
Bölündü aydınlarımız da ikiye
Sarayın kığını parlatanlar,
Halkın, hakkın ve hukukun yanında olanlar
Bir başka bölünme,
Susanlar ve susmayanlar
Kol kola üniversitelerde çeteler
Kol kola saray yalakaları ve Pek-er'ler
İçimizi karartanlar ve her türlü cana kıyanlar...
Ve icraatlarıyla,
Gündemden düşürmedikleri Nazım'ın sözlerini hatırlattılar
Vatan dedikleri saraydan ibaretse
Ben de devam edeceğim vatan hainliğine...

Mehmet Halil

Durmak Yok, Yola Devam / Düz Yazı

Neden evet sorusuna inandırıcı cevap bulamayanlar bu defa insanların içinde çöreklenmiş olarak bulunan tembellikten yararlanmaya çalışıyorlar. Psikoloji uzmanlarına göre toplum % 65-70 tembelliğe yatkın, yaşlanmacı, başkaları sırtından geçinmeye çalışan cinsten... Seçimde egemen güçler bu kesimi kendi çıkarları için kullanmayı biliyor. Ya erzak dağıtarak ya da bugün olduğu gibi; aman sendeci davranmalarını sağlayarak...

HAYIR oyları artınca ve durum kritikleşince, bu kesim sandık başına gitmesin istiyorlar. Söylemler: Boykot edelim, HAYIR çıkınca ne değişecek, Yine aynı adamlar yönetmeyecek mi, onlar yöneteceğine göre niye onlarla kötü olayım, tabi bunun ardından uygulanan şiddetin de meyvesini topluyorlar. İktidarda olacaklarına göre bir gün bende tutuklanırım, ya da terfi etmem gibi kaygılarla oy oranını artırmaya, HAYIR oylarının azaltılmasına çalışıyorlar... Son günlerde bu söylemler iyice yayılmaya başladı. Birinci olarak ilk adım atılmadan hiçbir yere varılamaz.

İkinci olarak, hiçbir zaman insan ilk hamlede istediği elde edemez

Üçüncü olarak. Mücadele etmemek daha kötüye razı olmak demektir. Hiç kimse zorlanmadan egemenliğini elden bırakmaz.

Dördüncü olarak; ya hep ya hiç mantığıyla kazanım elde edilmez. Mücadele süreklilikle kazanılır.

Bir hastalıkta tedaviyi yarım bırakmak nasıl ölümü kabullenmek ise, burada mücadeleyi yarım bırakmak da yenilgiyi kabul etmek demektir.

Yenilen ise çok daha ağır şartlarda yaşamak zorunda kalır.

O halde hiç geri adım atmadan mücadeleye devam edeceğiz...

Mehmet Halil

Duygular

Bazen usta bir k r k n n elinde
Kabarıp gidersiniz, ilkbahar seli gibi
 n nde süpürüp götürerek nice  i ekleri.

Bezen kabarıp toprak gibi
Bağrında büyütür nice güzellikleri
Halı gibi serer önümüze bin bir çeşit renkleri.

Bazen kireç gibi taşlaşır kendi kendine
Zarar veremez dünya güzelliklerine
Gündüz bile kendini karanlıkta bulursun
Bir bardak su ile toz duman olursun.

Ne duygusuz oluyor
Ne de uslanıyor duygular
Duyguların eseri içimdeki
Yaz, kış ve baharlar.

Mehmet Halil

Düdükler, düşüklenenler ve düdükcüler!

Çalgıcı takımına hayranlığımızdan
Düdükle yatıp kalkmaya alıştığımızdan
Düdükler ve düdükcülerle haşır neşir oluyoruz
Yatıp kalkmak gibi her halimiz...
Düdükcümüzü 'kendimiz' seçiyoruz.
Ne kadar da çok oluyor düdük adayları
Giyimlerinden bile tanırırsınız onları...
Parayı veren düdüğü alıyor,
Alan, canı istediği gibi çalışıyor!
Düdükler bağımsızlığa şartlanmışlar
Bağımsızlıktan hiç taviz vermiyorlar
Bulaşık eldiveni bile olsa
Eldivenli olacak tutan parmaklar
Kollar havaya kalkacak, düdüğü tutarken
Sağdan soldan dokunan olmasın
Bağımsızlık ışığı gölgelenip solmasın...
Kıravatlar göbeğe kadar olsun,
Belden aşağı kısmı kemere kısırilsın...
Kimse manyetik alanından kuşkulanmasın...

Emir almazlar hiçbir taraftan
Parmak izi bile çıkmaz kağıt parçalarından
Tükürür gibi gelse de yazıcılardan
Peçede eksik olmaz masalardan...

Düdükle konsantre olur düdükler ve suratlar
Şamar yoksullara uzanıncaya kadar
İlk önce düdükler tadar...
Birbirlerinin altına oyarak,
Aç kaldıklarında susarak
Veya kuyruk sallayarak...
Hepsi de ayrı bi yarak!

Reis kutuların, kötülerin başında değil,
Değişik labirentlerden gelir paralar
İşaret parmağı kullanmazlar...
Belli olur onlar,
Kimin işine yarıyorsa yalanlar...
Değişik labirentlerden akar para
Musluk açılınca hep birden, öter düdükler
Öttürün oğullarım düdüklere
Düdük öter,
Baştaki hepsini birden düdükler...

Öttürün akşam oluyor
uzun öttürün düdüğüüüüü...
Aslından büyük gösterin güdüğü
Düdüdüdü! Düdüdüdüdü! Düdüdüdüdü! Düdüdüdüdü!
Bir İki Üç Dört...
Keyfinden köşe olsun göt!

Hayatı karnaval gibi yaşıyoruz

Kıyafetlere gönüllü yaklaşıyoruz
Kumaş parçalarından pusula beynimizde
Doğru yolda olduğumuza inanıyoruz.

Aldanmayın balık istifi otobüslerde,
Şıkıştırılınca,
İki parmak arasında atılan çığığa...
Reklam olsun diye belki de.
Düdüklenmek alışkanlık yapmış bizde
Namus belası rol alıyoruz
Düdüklenmekten hoşlanıyoruz!

Mehmet Halil

Dünya ileri demokrasiyi öğreniyor

Sınır ötesi operasyon düzenleyenler, düzenlemeyenleri, sınır ötesi hareketle suçluyor.
Tecavüzcüler tecavüzcü olmayanları tecavüzcü olarak suçluyor
Yalancılar yalancı olmayanları yalancılıkla suçluyor
Hırsızlar hırsız olmayanları hırsızlıkla suçluyor
Hainler vatanseverleri hainlikle suçluyor
İrkçılar ırkçı olmayanı ırkçılıkla suçluyor

Savaş ekonomisi ile piyango ekonomisinin yarıştığı bu düzende
Siyaset yazı tura atarak yapılıyor. Pişkinler paranın işine gelen tarafına bakıyor.
Mahkemelerde hakimler zar atarak karar veriyor. Atılan zarlar aynı zamanda mahkeme salonlarının hangi şehirlerde kurulacağını belirliyor.
Devrim niteliğinde kararlar, dudaklarımızı uçuklatıyor.

Dünya ileri demokrasiyi öğreniyor.

Mehmet Halil

Dünya İmparatorluğu'na soyunanların altı ilkesi... Düz yazı

Kişiliksizleştirme, insanı kendi özünden koparma, insanı kendine yabancılaştırma... Erdem denen, onur denen ne varsa ayaklar altına alma... Kendini kurtar, herkes kendi başının çaresine baksın... En önde sen ol, liste başı ol, altta kalanın canı çıksın... Sadakaya "evet" ama yardımlaşmaya, dayanışmaya "hayır", eşitliğe, dostluğa "hayır!". Alın yazısına razı olsun. Kaderi öyleymiş ne yapalım! Allah kurtarsın! Buna da şükürler olsun!

Döverse döver, onun çocuğu değil mi? Döver de sever de, onun karısı değil mi? Nikahlıysa helali, istediğini yapar...

Boş ver! Vatani kurtarmak sana mı düşmüş! Sen önce kendini kurtar! Kendini kurtaramayan başkasını nasıl kurtarır? Sen kendini ne zannediyorsun tek başına kafa tutacak? Bir kurtarıcı gelmeden bu iş düzelmez! Her şeyi sen mi biliyorsun? Bu kadar insan ses çıkarmıyor, sana ne oluyor? Yıllardır bu iş böyle yürüyor, şimdi sen mi değiştireceksin?

"Benim memurum işini bilir!", "Rüşvetin ispatı olmaz!", Bilim odaklarının parayla susturulduğunu düşünmeden "Sen kimsin be bu kadar prof. Bu kadar bilim adamı var. Sen onlardan iyi mi biliyorsun? Bırak herkes kendi işini yapsın.

Emirlere uy! Yasalara uy! İtaat et! Öne çıkma!

Yasayı değiştirmek için sesini çıkarmak, yaşlara karşı çıkmak sayılınca, insanın yaptığı yasayı insan değiştiremiyor. Güçlü yasayı yapınca ses çıkmıyor, bu benim çıkarlarına zarar verir diyemiyorsun. Sen ses çıkarınca yasaya karşı geliyorsun...

Doğaya karşı kayıtsızlık; Yeryüzündeki bütün varlıklar insanların ihtiyacı için yaratılmış! Canın istediği kadar, canının istediği gibi kes, yak, harca... Hayvanlar acı duymaz, bitkiler kestikçe gelişir. Tapusu senin üstüne mi?

MAI sözleşmeleriyle uluslar arası şirketler, senin toprakların üstünde senden fazla söz sahibi olur, yer altı kaynaklarını istediği gibi kullanır, aldığı arsallara istediği gibi nükleer santral kurabilir, yine sahiplendiği arsallara, nükleer atık yığıp yığmadığını kontrol edemezsin... Buna hakkın kalmamıştır. Yer altı suların zehirlenir, soluduğun hava zehirlenir, bitkilerin zehirlenir, hayvanların zehirlenir, ülkede kanser hastalığı salgın hale gelir, bu risk yıllarca senin yakını bırakmaz ama senin yasal hakların ellerinden alınmıştır.

Rant için ormanların yakılır, nefes alacak yeşil alanın kalmamıştır. Tarlaların betonla doldurulur... Nehirlerin, suların büyük barajlarla uluslar arası şirketlerin hizmetine girmiştir.

Madenlerine istediği gibi el koyar, istediği gibi işletir. Senin sırtından dünyalıklarını alırlarken seni doyurmak bile çok görülür... Onlar zenginleşirken senin yoksulluğundan haz duyarlar...

Öze dönüş doğadan geçer... Kişiliksizleştirmenin bir parçasıdır aynı zamanda doğaya karşı saldırganlık.

Kimliksizleştirmek;

İnsanoğlu her zaman güzele daha çok yatkındır. Yüz yüze kötülük yapmaktan çekinir, kötülük yapmışsa yüzleşmekten korkar. Sinirlendiği zaman, kapıyı çarparak gider, arkadan konuşur. Tekrar yüzleşecek olduğu kişilere karşı daha yapıcı daha dikkatlidir. Farkında olmadan bunu çoğu zaman dillendirir de "ayıp ediyon be abi, olur mu? Yüzyüze bakacağız be..." diyebiliyor.

Askerde bile savaş anında bile, yüz yüze gelince karşısındakini vurmaktan çekinir. Ama yüzünü görmese tetiği çekebilir...

Vietnam savaşında ABD askerleri, bir Vietnamlı öldürmek için elli bin mermi harcamışlardır. Bu da askerlerin kurşunu hedef dışına sıktıklarını gösteriyor.

Onun için insanlar birbirine yabancılaştırılıyor, onun için insanlar önce ötekileştiriliyor, onun için insanlar önce damgalanıyor (Ermeni, Rum Kürt, Yahudi, Yamyam, Anarşist, Terörist, Orospu, pezevenk, ibne, vs...) Damgalar zaten daha beşikten beri işlenmeye

başlanmış kötü, korkunç, tehlikeli, ölümcül olarak işlenmiştir. İnsanlar sayısallaştırılır. Ambarda herhangi bir malzeme gibi kullanılmaya başlanır. Eksilmişse yerine yenisi gelecektir. "Eksilen ben olsam!" diye düşünemeyecek kadar beyinleri şekillenmiş insanlar hazırlanmıştır. İnsanlar "Üstinsan", "alt insan" olarak fiilen ayrılmıştır. Sömürü alanı olarak her ne kadar sınırlar çekilmişse de o sınırlar içindeki "benim vatandaşım" diye düşünülmez. "Benim kölem" diye düşünür onlar. Köle üstünde her hakkı kendinde saklıdır. Yeri geldiğinde öldürme hakkını bile kullanabilirler. Aşağılar işkence uygular, dalga geçer, Onlar için hiyerarşi önemlidir, hiyerarşik düzenlemeye göre davranış gösterirler. Bunun için kitlelerden mümkün olduğu kadar uzak dururlar resmiyet takınırlar, bin-iki bin kişilik korumalarla dolaşırlar, bir tek "tek imam" yönetiminin hakim olduğu ve başka hiçbir kimsenin konuşamadığı camilerde insan içine girerler ki, 'ciddiyet' itaat ve sessizliğin hakim olduğu buralarda rahat edebilirler. Onun için de ülkeyi camiye çevirmektir hedefleri ki rahat edebilsinler...

Düşüncelerin hipnoz edilmesi; (medya ve markalama): Habercilik olayı güçlü bir örgütlenmeyi gerektirir. Hem haber toplama açısından, hem duyurma açısından. Bu imkan ya devlet eliyle yönetilir ya da çok güçlü şirketler tarafından. İnsanlar kendi deneylerinden çok başkalarının referansına bakıyorlar. Çünkü çok az alabildikleri şeyleri deneme imkanları olamayacaktır. Bu referans alışkanlık yapmıştır insanlarda. Onun için reklamlar etkili olur. Medya etkilidir. Düşünemeyen ve düşünme imkanı sınırlı olanlar (günde on-on iki saat çalışanlar vs.) doğal olarak kitle iletişim araçlarına bakacaklardır. Ona inanmak zorundadırlar. Haber alabilecekleri araçları sınırlıdır. İşte o araçlar, onun için, güçlülerin, yani devletin veya para kaynaklarını elinde tutanların hizmetindedir. Aralarında çıkara bağlı bir yakınlık vardır. Kitle iletişim araçlarını (TV: Gazete gibi...) elde tutabilen iktidarı da garantilemiş gibidir. Kitleler onların beğendiğini beğenir, beğenmediğini beğenmez. Genel eğilim budur. Onun için iktidara gelen onları parayla doyurur. Onlarda parasız yapamayacaklarına göre, ona hizmet etmek zorunda kalırlar. İktidara gelenler onları ya susturacak, ya da kendi lehine kullanacak ki dönen dolapları oy veren geniş kitleler duymasın, öğrenemesin.

Böyle olunca; yüzlerce olumsuz haberden iktidarın işine geleni söyleyince, seçmenler, kitleler her şeyin iyi gittiğine inanacak.

Siz hiç TV kanallarında fabrikaların maliyetlerinin çok altında fiyatlarla özelleştirildiğini duydunuz mu? Tam tersine, abartılarak "şu kadar fiyatla Firmasına satıldı!" Satılan firmanın büyüklüğü sanki bizi de büyütecekmiş gibi büyüleniriz haberi duyunca... Ama aradan yıllar geçince çocuklarımız işe girecek fabrika, maden bulamayınca gözlerimiz pörtler ama özelleştigi için fabrikalar artık hükümete de suç yükleyemezsiniz. Çünkü fabrikanın sahibi kişiler veya şirketlerdir. Hükümetin suçu akla bile gelmez...

Sağlık özelleştirilir... Çalışanlar veya emeklilerin hiç aklına gelmez ki bu hastaneler, bizim ücretlerimizden kesilen primlerle kuruldu, mülküyeti de bizim ortak kurumumuzun, devlet, (hatta yasal olmayan darbeciler bunu yaptı) ne hakla bizim malımızı başka kişilere satabiliyor diye düşünmemiştir ya da düşünen çok azdır... zaten "Hak isteyen bir işçiye "Kapıda iş için bekleyen çok insan var, canın istiyorsa çalış, istemiyorsa defol git!" diyen işverene, 'haklı' diye sesini çıkaramıyorsa, hastanenin kendine ait olduğuna nasıl inanabilir?

Eğitim öyle, özelleştirmeler öyle, çıkan yasaların hepsi kayıtsızlıkla karşılanıyor... İşyerinde hakkını alamayan biri, bir çuval un veya başka bir gıda maddesi veya kömürle kandırılabilirse, iftar çadırında, sadaka olarak yediği yemekten sonra "Çok şükür" diyebiliyorsa bunun nedeni YV ve gazetelerle yıllardır kandırılmasındandır. Tarlalarda olsun, fabrikalarda olsun, üretilen ürünlerimize 'kota' konuluyor, kimse onu üretmiyor. Peki ondan karnı doyanlara ne veriyorsunuz? Bunun hesabı sorulmuyor. Çünkü kitle iletişim araçları bunu olumlu duyuruyorsa, önemsizleştiriyorsa, kitlelerin büyük kesini "marjinal" üçbeş örgütün "terörist" veya "anarşist" üyesine mi inanacak.

Halkı kandırmaya çalışan yetkililere karşı olayları aydınlatmaya çalışan her gurubu ve örgütü 'anarşist', 'terörist', 'komünist' vs. gibi damgalarla karalanmasında medya öncülük ederse, halk yanılır, yanıltılır.

Medya, bilimden çok hurafeler üzerine yayın yaparsa halk uyutulur.

İşsiz ve ev geçindirebilecek durumda geliri olmayan milyonlarca gencimiz, evlenemediği için, onların bu duruma düşmesinde payı olanlar, yine bu ekranlarda bir ikisini evlendirip, milyonlara umut verirler. Bu nedenle bu medya yine onların sırtından para kazanmak için onların yoksulluğunu kullanır. Milli piyangoda olduğu gibi 'Bir gün sen de evlenirsin!' denir. Hiç evlenme şansı olmayanlar için ne büyük nimet...

İzdivaç programlarında görürsünüz, orada evlenebilmek için başvuranların sayısı çok yüksek... Gençlerin flört etmesine iyi gözle bakmayanlar, onları ahlaksızlıkla suçlayanlar, TV kanallarında 2-3 dakikada tanıştırap, sonra divana çekiyorlar on dakikalık tartışmadan sonra taraflardan biri olumsuz cevap verdiğinde hep birden yükleniyorlar, orada çoğunluk ikisini birbirine yakıştırırsa evlilik olup bitmeli, evlilik olmuyorsa olumsuz tarafın bir dövülmediği kalıyor... Ne ahlak anlayışı değil mi? 'Görücü usulünden farkı ne bunun?'. RTÜK denilen kurum sadece siyasi iktidarın kirli çamaşırlarını ortaya atanları mı sansür eder?

Yine biraz olumlu yanı olsa bile 'bilgi yarışmaları'nda ki bilgi bile kumar olarak kullanılabilir. Paraya sıkışan 'avanta' paraya konmak için oraya çıkıyor. Bu çok bunalar için umut kapısı olarak milyonları oyalıyor. İnsanların üreterek kazanma çabalarını geri plana itiyor... Medya milyonları böyle uyuturken, geleceklerini karartan haberleri gizlemiş oluyor...

Medya kitleler yararına olan kötü 'damgaları' pekiştirdiği gibi, iktidar lehine olan, kötülükleri göz ardı ederken, verilen büyük tavizler karşılığında elde edilen küçük çıkarları, abartıyor, hatta çıkar değil zararları bile çıkar göstererek kitleleri yanıltıyor... Yabancı şirketleri, genetiği değişmiş gıdaları, hazır gıdaları reklamlarla akılıyor. Ama doğal gıdalarımızı sıradanlaştırıyorlar... Hastalıklar ölümler intiharlar kazalar, cinayetler, bütün bunların artışları ardındaki gerçekler gizleniyor.

İnsanları 'cip'lemek; Dünya İmparatorlarının yeni hedefi, dünyayı daha kolay yönetebilmek için insanları tuşlarla idare etmek... vatandaşlık numaralarının gelecekteki rolü bu olacak... Kredi kartı gibi herkesin bir numarası, herkesin deri altına yerleştirilen bir küçük işlemci, bu işlemcide onu taşıyan insana ait bütün bilgiler (sağlık durumu eğitim durumu, siyasi yapısı, düzene karşı tutumu vs...) nasıl kredi kartını istedikleri gibi açıp kapatabiliyorlarsa, insanları da istedikleri gibi kullanmak. O bilgilere göre iş vermek, işten atmak, parasını kesmek veya ödeme yapmak gibi... Mideye giden yol paradan geçiyor, midesiz de yaşanmıyor... Dünyanın 50 büyük şirketi dünya ülkelerinin %70'sini kontrolü altına almış ama hala doymuyorlar...Evet hedefleri belli, basit, yoksullara yiyecek bir şey bırakmıyorlar, bırakmayacaklar, ama farkında olmadıkları bir şey var, hiçbir yiyecek bulamayınca insanlar onları yiyecektir...

Tüm dünyayı tek bayrak altında birleştirmek (tek tipleştirmenin devamı) : Bütün imparatorlar hırslıdır. Hedefleri her zaman bütün dünyayı ele geçirmek ve bu dünyadaki her insanın onlara itaat etmesini beklemek, itaat etmeyene karşı zor kullanmak. Bizans İmparatorluğu da bunu denemiştir Persler de bunu denemiştir Timur, İskender, Osmanlı, İngilizler, Hitler, nihayet bütün zayıflığına rağmen Turan ülkesinin rüyasını bile görenler vardır... Onlar bütün bu heyecanı veren kitlelerin kayıtsızlığı zayıflığı, boyun eğişidir. Onlar güçlü olsalardı, hiç biri yıkılmazdı. Kitleler kendi gücünü fark ettiğinde onlar yerle bir olmaya mahkumdur. Tarihte bunların örneği çoktur. Onları yaşatmak da, yok etmek de kitlelerin elindedir.

Mehmet Halil

Dünya küçüldü, uzaklar yakın oldu...

Mum gibi, göremez olduk yakın komşuları,
AKP'nin ABD'den başka komşusu var mı?
Görmemiş, kendinden ibaret sanır vatani
Komşulardan ötede her bir aile efradı...
"sıfır sorun!" bölgede canlıları sıfırlamak mı?
Kurt saldırıya hazırlanınca,
Yırtıcı kuşlar da dolanmaya başlar etrafında
Yer yoktur düşenin dostluğuna...

NATO'nun ağızında köpek dişi olunca
Çaresiz ısırarak çene kapanınca
Dişler sıralı esas duruşta
Bakar emir komutaya...
Saldırmaya hazır görev aşkıyla
Bırakır sahip tasma zorlanınca...

Köpeğin sahibine bakıp havladığı gibi
Güvendiği çeneye dair söylemi
Ağızla kış arasında basın
Hazma hazırlar üretimi
Yumuşatır ağızına göre her yaşın
Dökülür kalın barsaktan osuruk gibi...
Memnun eder sözün sahibini...

NATO, protez diş atölyesi
Sorun değil dişlerin dökülmesi
Modaya uyup değiştirir yenisiyle
Onun için laf geçiremezler kendine...

Köpek dişleri mazgallar arsında sanki
"Özgürlüğü" öyle özlemişler ki
Bırakılsın istiyor ama zinciri
İnce halkayı bulmak istiyor sahibi...

"sıfır sorun!" AND'nin Türkiye'de
Değneksiz dolaşmasıymış köpeksiz köyde,
Ne "6. Filoya Hayır" diyen var
Ne de dışişleri bakanlarını kovanlar
Şımartıyor işte bu kan emicileri
Solun kendi içindeki hesaplar...

Sahipsiz kalınca değerler
Hakkından fazlasını ister köpekler...
Kış gelince "Kemikten saray yapması" gibi
Kuracağım diyor "Turan Devleti"ni
Şaşırmamak elde mi bu işe?
Akıl nerede, iş nerede?

Mehmet Halil

Dünyanın binbir hali...

Hani çoğu zaman sayı sayarken kendimizi unuttuğumuz için hep bir eksik sayarız ya... Kendini göremeyenin hep karşısını görmesi... Ölümü kendine yakıştıramayıp da hep öldüreceğini düşünerek savaşa giden asker gibi, kendi kusurlarını göremeyip hep başkalarında kusur araması... Bunlar birer hastalıklı mıdır nedir? Psikologların alanına girmeyelim... Kendi işimize bakalım...

Demirtaş mecliste Erdoğan'ı niye alkışladı? İstiklal marşı söylerken niye ayağa kalktı? BDP-HDP Kongrelerde niye Türk bayrağı asılmadı? Bütün bu soruların iyi tarafı olduğu gibi olumsuz tarafı da var. Olumsuz tarafı sürekli yıpratmak için kullanılmaya çalışılması. İyi tarafı ise, bazı sorunlar tartışılıyor, tartışmalar sonucu da bazı tabular yıkılıyor...

Bayrak bir ülkeyi temsil eder. O ülkenin simgesidir. Diğer ülkeler arasındaki yerini belirler. Kimsenin buna itirazı olamaz. Anca siz bunu ülkenin simgesi olarak değil de, ülke içindeki ayrı bir milletin simgesi olarak fiiliyata geçirip diğeri üstünde baskı unsuru olarak kullanırsanız o zaman diğerrinin ona karşı tavrı da değişecektir. Kendini fiilen temsil etmeyen, kendini dışlayan bir simgeye karşı saygısı da tartışma yaratır. Tek bayrak isteği bunun somut göstergesidir.

Hem devletin içinde yaşayacaksın, hem onun kurallarına uymayacaksın, olacak iş mi? Devleti beğenmeye bilirsin? Düzeltmeye ya da değiştirmeye gücün yetiyor mu? Yetiyorsa gereğini yaparsın, yetmiyorsa içinde kurallarına bağlı kalarak alternatifini güçlendirirsin...

Demirtaş'a "neden alkışladın?" diye soranlar kendilerine dönüp bir baksınlar. Bürokratsa ve bu soruyu sorabiliyorsa "neden hala bu devletin hizmetinde çalışıyorum?" diye sormalılar.

İşçiysen, "neden ürettiklerimi kendim kullanamadığım halde, bu kapitalistlere hizmet ediyorum?" diye sormalılar.

Barışçıysa, "neden kendime sıkılacak kurşunu ve silahı üretiyorum, neden hala burada çalışıyorum?" diye sormalılar.

Bu ülkenin ezilen ve sömürülen her bireyi "cepheye gidince, savaşta, bir başka ülkenin benim gibi ezilen ve sömürülen işçisine emekçisine ezilen halkına karşı silah kullanacağım, öyleyse neden askere gidiyorum? Neden "Vicdanı ret"çi birine askerden "kaçak" muamelesi yapıp küfür ediyor, aşağılıyorum?" diye kendine sormalıdır.

Eleştirilerin ardında yatan düşünce haklı ve haksız arama düşüncesi değil, normal bir sorgulama değil, kendisine şimdiye kadar benimsetilen ezberlerin, önyargıların sonucu benimsenen Kürt düşmanlığı... Ülkenin birliğine ve gelişmesine izin vermeyen asıl bu hastalık haline gelen düşüncesizlik, kalıplaşmış ve dondurulmuş düşünceler.

Hani biraz düşünseler, Cıvıve "yumurtadan çıkacaktın madem neden 21 gün bekledin?" diye sorduklarının farkına varacaklar... ya da yeni döllenmiş yumurtanın içindeki cenini "Niye hala oradasın niye çıkmıyorsun?" diye suçladıklarının farkına varacaklar. Düşünce karaborsada olunca herkesin elini, ya da beynini yakıyor. Ama bütün gelişmeler hayatın yeniden sorgulanmasını zorluyor. Ortadoğu'daki olaylar ezberleri bozuyor...

Egemen güçler, sermaye çevreleri, yönetenler kendi aralarında milliyet, renk, dil, din farkı tanımazken, "Neden emekçilere, ezilen halklara, sömürülenler arasında bu ayrılıklar sürekli bileniyor?" işte bunlar sorgulanıyor ve bu gün bütün farklılıklarıyla Ortadoğu'da bir ayaklanma başladı. Özyönetimler, dayanışma içinde Emperyalizme karşı direniyor. Bu mücadeleden en çok etkilenen ülkemizde de bunlar sorgulanmaya başladı ve sorgulanıyor. Ezberler bozuluyor, bozulacak.

Eninde sonunda üretenler, çalışanlar, ezilen halklar kazanacak. Sağlam temeller üzerine kurulan yeni düzeni de hiç kimse bozamayacak... Toplumlar yüzlerce yıllık uykularından uyanıyor.

Her acının sonunda, her göz yaşından yeni bir dünya düzeni damlıyor.

Mehmet Halil

Dünyanın garip halleri

İki düşman, bilim, ve cehalet...

Yoksulları, işçileri zincirlerinden başka kaybedecek bir şeyi yoktur" işte onun için ellerindeki tek şeyi de kaybetmek istemezler...

Cahillerin cehaletlerinden başka kaybedecekleri bir şeyleri yoktur. Bu yoklukları sayesinde karın tokluğuna da olsa çalıştırılırlar. Savaşlarda ölüme sürülürler.

Edinebilecekleri en ucuz silah bilimdir. Barış istedikleri için bilgi silahını ellerine almazlar. İşte o cehaletlerine sınımsız sarılırlar ve okumazlar.

Cahilliğe karşı zafer kazanmak için; okuyanlar tıkanır hapisanelere, neden diye sorulmaz. Çünkü bilgi silahına sarılmışlardır. Bilmezler ki bunun da ağır cezaları vardır.

Ama orada da en yakın dostları kitaplardır. Yalnızlığı yenmek için de o kitaplar koşar yardımına... Tabi içeri sokulabiliyorsa...

Mehmet Halil

Dünyanın kaderi

Dünya lideri olmak kolay mı?
Söz konusu Türk olunca
Yaşıyorlar panik atağı
Parmaksız kalıyor dünya.

Karakter aşınmasının mucidi
Şu liberal dünya
Uykuya daldı sanki
Pösteki sayıyor arkamızda...

Taciz tecavüz moda oldu
Baş tacı yapıyoruz modaya uyanları
Kapatılıyor bu yüzden kadın soyu
Tahrik olmasın diye yobazları...

“Kadın dövülebilir
Akraba evlenebilir
Kadından tanık olmaz ki
Ölüyle veda ilişkisi kurulabilir
Alevi kadınlar orospu denilebilir
Dokuz yaşında çocuk evlenebilir
Yargıçlar da askerler gibi eğitilir
Onlar delillerini silmekle görevlidir.

Kelime haznemiz öyle zenginleşti ki
Alçaklar, zalimler, haşhaşiler, sapıklar,
Artistlik yapma, ananı da al git,
İsrail dölü, niye kaşınıyorsun,
Aydın müsveddeleri...”gibi...
Ürünler yeni yaratıcı ruhumuzun
Hepsi de, capcanlı, dipdiri...

Nasıl kıskanmasın bizleri,
Karakter aşınmasının mucitleri?
Nal toplamaya başladılar arkamızdan,
Bu sırrı çözmek için davet ediyorlar liderlerimizi
Pırıl pırıl ayakları görünce kalaylanmış gibi
İthal etmeye başladılar ayak yalayıcılarımızdan...
Bu iş şöyle böyle değil, sonsuz garantili
Aşınan bir şey alabilir mi hiç eski halini?
Dünya ilk defa görüyor parmak ısırtan bir lideri,
Bizim tarafımızdan sonunda,
Parmaksız bırakılmakmış bu dünyanın kaderi!
Helal bize iftihar etmek,
Hem de anamızın AK sütü gibi...
Biz belirliyoruz dünyanın kaderini.

Mehmet Halil

Dünya'nın yaşı 13,7 milyar

Dünya'nın yaşı 13,7 milyar ise, ayetler de 1400 yüz yıl önce inmeye başladığına göre, 13 milyar yıl tanrı neden uyumuş? Dünyayı altı günde yaratan, o ayetleri neden bu kadar geç göndermiş... Bunun için mi inananların en önemli meziyeti uyumak?

Mehmet Halil

Dünyaya ders vermek için ne çok sebebimiz var... Düz yazı

İş kazalarında yılda ortalama ölüm 1600-1800 arasında değişiyor.

Trafik kazalarında 2000 ile 2010 arasında ortalama yılda 4.400 ölü
Bunun da altında Jandarmaya bağlı bölgeler hariç yazıyor...

İntihar olaylarında istatistiklerde yüz binde 3,5 batı Anadolu da
Yüz binde 6 doğu Anadolu illerine veriliyor oranlar...
Yüz binde 3-5 rakamları ilk bakışta az gibi görülüyor ama 70 milyonda,
70.000.000 beş sıfırı (yani yüz bini) atalım. 700 ile 3,5 çarparsak batı Anadolu'da
İntiharlar yılda 3.150, doğu Anadolu'da ise bu 700 ile 6 çarpılarak bulunacak
4.200 intihar olayı oluyor demek...

Dünyanın her tarafında açlıktan ölüm haberleri var da...

Türkiye'de açlıktan ölen yok galiba...

Tabi bizim medyamız için evlilik programlarının önemi ne kadar büyükse...

Günde 5-6 saat ayırabiliyorlar... Buna benzer diğer boş haberler hariç tabi...

Açlık haberleri, kaza ve intihar olayları o kadar önemsiz onlara göre...

Bu olaylar da o kadar önemsizdir...

Görmemezlikten gelmek yalan habere girmiyor nasıl olsa...

Keşke bütün dertler bekarlık gibi olsa...

Ama akli bacak arasında olan bir toplumda artık bunu da kimse yadırgamıyor...

Buna benzer araştırılabilecek sosyal olaylar çok...

70 milyon içinde yüz binde 3-6 diye önemsenmeyen bu olaylar gelen toplamda çok büyük.

Hayatımız TV de gördüklerimizden ibaret olunca, bize göre hayat toz pembe...

Kendi ailemize, bir trafik kazası, bir intihar olayı, bir iş kazası girmeden hiçbir şeyden haberimiz olmayacak...

Son on yılda ülke çapında birçok riskli üretim alanında üretime son verildiği, bunun yerine dumansız fabrika Turizme açılım yapıldığı halde iş kazalarında azalma olmamış...

Demek ki kazaların büyük çoğunluğu kafanın içinde düğümlenen sorunlardan...

Mutsuz bir toplum üretiyoruz her gün...

İç savaşlarda son otuz yılda 50.000 bin ölüm...

Trafik kazalarında "....." 132.000 bin ölüm

İş kazalarında..... 55.000 bin ölüm

İntiharlarda..... 105.000 bin ölüm

Dünyaya ders vermek için ne çok sebebimiz var...

Mehmet Halil

Düşman kardeşler!

Sınır ayırmak için değil, ayrılış anı
Gömleğin iki yakasında o fermuarı
Aç kapa, aç kapa, aç kapa, aç kapa
Aç kapa ki, ihtiyaç duy, su gibi silaha

Deniz karayı sınır çizdi, kara denizi
Ölüm hayatı sınır çizdi, hayat ölümü
Hangi sınıra kazık çaktık ey asker seni
Sınırdaki bir insan, ne güzel iş bölümü.

İnsanın iş yapma kapasitesinin sınırı
Nöbette eline geçirdiği silahla ölçülü
Şeytan üçgeninde bir ülkenin insanları
Ölüp, öldürmekle kazanmış o ününü.

İyi öğrenmiş dolara döndürme ayarını
Dolara endekslenmiş enerjisinin tümü
Dolar demek, silah demek, silah, dolar.
Paranın iki yüzü gibi ayrılmaz bunlar.

Mehmet Halil

Düştü gözümden

peşin yazmış alnıma yazıyı
Değil miyim ki suçluyum ben
Elmayı yiyen ilk insandan dolayı
Suçluyum, bilmediğim eylemlerden.
Bu yazıyı yazan, düştü gözümden.

yine onun yazısına güvenenler
kendine hak görüp, yargısız infazları
bir bir, toplu toplu, insan öldürttüler.
büyüklüğü, adaletle ölçülür bildiğimden,
adaletsizliği ilk kuran, işte bu yüzden
göz yaşlarıyla, düştü gözümden.

Mehmet Halil

Düşünceler üzerine deneme... / düz yazı

Tembel insan kendini yormak istemez, her zaman hazır konmak ister. düşünce alanında da aynı, arzu, şehvet, duygular, içki, eğlence daha çok ilgisini çektiği için, aklını, zekasını da yormaz. Bu nedenle, daha çok, aklına yatan, işine gelen hazır düşünceleri, onları araştırmadan kabullenir, bu kabullenme, internetteki piksel sayısını, hayattaki tekrar sayısıyla eşitlersek, (ona çok benzer) zaman geçtikçe, tekrarı arttıkça veya yüksek sesle söylendikçe onların kafasında daha netleşmiş olur. Daha belirginleşmiş olur. artık ondan başkasını görmez. Örnekleri: ikiyüzyıldır bu kadar insan buna inandığına göre, ben onlardan daha iyi mi düşüneceğim... Bunun fiyatı bu kadar yüksek olduğuna göre, vardır bir hikmeti, neden kaçırayım? Bu kadar insan bunun peşinden gidiyorsa boşuna değildir, ben neden üç beş kişinin temsil ettiği guruba gireyim... Kaç yüz yıllık devlet, en bilgili adamlar başında olduğuna göre neden devletin başındakiler doğru olmayacakmış? Bu kadar yüzyıl kadın için şeytan denilmişse, bu boşuna değildir. Hele tanrıların kitabı da böyle yorumlandıktan sonra, var düşün ötesini... Bunun ardında tabi ki... içgüdüsel olarak güce tapınç da vardır... Her zayıf insan aklını iyi kullanamazsa ki, zayıflığın en büyük sebebi de zaten budur, mutlaka kendinde olmayan, kendinde eksik hissettiği yanlarını başkasında görünce hayranlık duyar. O gücün karşısında erir. Çoğu zaman onun ekseni etrafında dönüp durur. Bütün çektiği sıkıntılara, yediği sopalara rağmen kocasının kulu kölesi olan kadınlar gibi... İşverenin bütün baskılarına rağmen onun ispiyoncusu olan işçiler gibi... Emperyalizmin bütün sömürsüne karşın, onsuz adım atmayan bazı devletler gibi... daha da uzatılabilir.

Ayrıca yine kolaycı insanların, ne kadar okumuş olursa olsun, işlerini iyi yapma uğruna, bol para kazanma, rahat yaşama kavuşmak için, toplumu aldatmada, zenginden yana tavır alması gibi...

Bunar kökten çözülmeyi bekleyen sorunlar. Kökten çözüm, kolay iş değil. Çözüm için radikal bir harekete geçildiğinde, çoğu yenilikçi, devrimci geçinenler bakarsın hemen karşı tarafa geçivermiş. Çünkü iş yapmak konuşmaktan çok farklıdır. Şansı açılmış, karşı taraftan iyi bir teklif almıştır. İletişim kurumlarında, kitleleri kandırmak için güvenilir insanlar daha çok pirim yapmaya başlamıştır.

Yeni yapılmak için eskinin yıkılması gerekir. Yıkıma gelince, çok insanın rahatı kaçar, şöyle veya böyle, o yıkımdan korkar, o yüzden, yıkıma başlamadan önce yeninin somutlanması, belli ölçüde göz önüne çıkarılması gerekir. O yüzden denir ya 'yeni tanrılar çıkmadan eskileri yıkamazsın' diye...

Güçlü ve zayıf arasındaki hiyerarşide en altta çocuklar ve kadınlar kalmaktadır. O yüzden değilmi ki ikiyüzlüce, en fazla kullandığımız, en fazla çalıştırdığımız kadına en çok sevdiğimizi söyleriz. Ama hakka gelince kadının doğru dürüst hakkı bile yoktur. En çok çocuklar istismar edilir, büyükbaşlar nereye gitseler çocukları kucaklarına alıp poz verirler, dalkavuklar da resimlerini çeker ve yayınlayıp övgüler düzerler. Ama çiraklıkta en çok çocuklar ezilir, savaşlarda en çok çocuklar ölür, açlıktan en çok yine çocuklar ölür. en çok sopayı çocuklar yer.. ves..

Hiyerarşide onlardan sonra işçiler ve köylüler gelir. Onlarda kendi aralarındaki tali ilişkileri yüzünden birbirini harcamaktan geri kalmazlar. hiyerarşideki bir üstlerinden gördükleri baskının acısını kendilerinden zayıf olan karılarından veya çocuklarından çıkarırlar. Ya da köylüler hayvanlarından da bu öfkeyi çıkarabilir. Ara yerde olmanın bu kadarlık 'avantajıdır' bu.

Ardından gelen küçük esnaf, bütün gün hapsoldüğü işyerinde, kendi sorunlarından başkasını görecektir durumda değildir.

İşte bu alt tabakalar kendi aralarındaki küçük ilişkilerin arasında boğulmuş giderken, kendi arasında kavgalarla, kendi üstlerindeki, kendi cebindeki elini görmez. Gözlerine çekilen perdeyi görmez, ya da gözleri hiç açılmamıştır, öyle bir

perdeye de ihtiyaç duyulmamıştır.

İşte bu basit nedenler, basit olmayan çok ciddi sonuçları doğurmuş ve beslemiştir. Bu nedenle en zenginlerin sayısı günden güne azalmış, güçleri de günden güne artmıştır. En zayıfların ise sayısı günden güne artmış, gelirleri ise günden güne azalmıştır. Bu gün en zengin %20 ile en zayıf %20 arasındaki fark 250 katlara çıkmışsa bundandır. Güçlü gücünden %3 ayırdığı zaman fakirler için mükemmel at gözlükleri kullanabilmekte ve bu güçlerinin ve düzenlerinin sürdürülmesini sağlayabilmektedirler. TV'lerdeki diziler, Mafyaların eline düşen, spor etkinlikleri, seks panayırıları, tüketim pazarları...

Fakirler ise, onların dayattığı eğitim sistemine sanat ve kültürlere, alıştırmış, farklı kültürlerin ise, onların yanında samanlıkta iğne misali kaybolup gitmesi, gerçeklerin inanılmaz derecede yok sayıldığı bu günkü ortamı yaratmıştır.

Ama her şeye karşın bir gerçek, birçok yalanı bir anda silip atacak kadar güçlüdür. Rahata düşkün olanlar için bu gerçekler her ne kadar acıtıcı olsa bile, geleceğimiz ve çocuklarımız torunlarımız için korunması kaçınılmazdır.

Sayısal olarak çok olan ama ekonomik olarak zayıf olan, kesimin sayısından gelen güçlerini birleştirerek ve üretimdeki önemli fonsiyonlarından gelen güçlerini (Her ne kadar bazı akli evveller gelişen tennoloji ile bunun yok olduğunu satsalar bile bu hala geçerli bir güçtür) çok iyi değerlendirip, çarkı kendi lehlerine çevirebilecek güce sahiptirler. Ancak bunun farkında olan egemen güçler, bu birleşmeye karşı bütün güçlerini kullanmaktalar. İşte bilime değil de metafiziğe olan saptırmalar, geçmişten beri süregelen gelenekler ve bu geleneklere dayanarak alt kesim arasında keskinleştirilen bölünmeler. Buna benzer sürtüşmelerle gelişen ilişkilerin zayıflatılması, güvensizlikler. Güce tapınç, suni ayrılıklar... vs...

Mücadelenin ana hatları bu yapılanmadaki zayıflıkları gidermek doğrultusunda olmalı ve hemen yanlış gördüğümüz birini, aşağılayıp karşıya almak yerine yanlışın nerede olduğunu gösterip ikna etmeden yana bilincimizi kullanmalıyız.

Şu kesin ki bu yapılanma için insan aldanmamış olsa, mutlaka kendi çıkarının doğrultusunda tavır alacaktır. Bu gün bir kilo nohuta oy verenin, yarın cebinden, bunu on katıyla alacaklarını anlatabilsek, buna ikna olsa, hiç oyunu verir mi? İşte bize de burada kavga etmeden birbirimizi iyi anlayıp, anlatıp, geleceğin temellerini oluşturacak birliktelikleri oluşturmak düşünüyor.

Bu birlikteliklerin, bilime dayalı, özverili, sabırlı kadrolardan (doğru insanlardan) oluşan bir üst kurulu...

Doğru insanların doğru kalabilmeleri için, doğru kadrolar tarafından denetlenmesi ve bu denetimden çıkan doğru ve radikal hareketlerin, umutsuz toplumlara güven vermesine şiddetle ihtiyaç vardır.

Yapmamız gereken bıkmadan usanmadan bu doğrultuda çabalamaktır.

Bu gün 'nasıl olsa sırtımızda yumurta küfesi yok, ben de istediğim gibi davranırım'' diye düşünürsek, hiçbir zaman sırtımıza yumurta küfesini alamayız. Hepinize sevgiler.

Mehmet Halil

Düşünmek = Tembellik

- Vay anasına... (önünde gazete haberleri okurken)
- Ne olmuş?
- Adam on bin kitap okumuş
- Eeee!
- "Kapitalizm sosyalleşiyor" diyor...
- Hah! Hah! Hahhh!
- Daha ne olacak, söylediğine baksana...
- Ne var ki söylediğinde?
- Okumuş ama okuduklarından bir şey anlamamış, günde 16 saat çalışan maden işçisi gibi... Okumaktan düşünmeye zamanı kalmamış zavallının
- Niye?
- Anlamadığını nereden biliyorsun? O kadar kitap okuyan okuduğunu anlamaz mı?
- Kömürü yerin altından çıkararak kazmacı, kömürün ne olduğunu biliyor mu? Onun için kömür sadece sobada yakılacak yakıt...
- Adam on bin kitap okumuş ama kendini değiştirememiş, öyle olunca da kapitalizmin değiştiğini sanıyor.
- Sence değişmedi mi?
- Artı değer toprağa düşen tohum gibi... Toprağa düşen meşe tohumundan elma ağacı çıkar mı?
- Artı değer ne demek ki?
- Üretim aracına sahip olduğu için, seni çalıştırıp, senin ürettiğinin bir kısmını alan patronun, senin emeğinden aldığı kısma (artı değer) denir.
- Çalışanlar şimdi çalıştıklarının karşılığını tam olarak alabiliyorlar mı? Günlük yaşamlarında, çalışanlar lehine bir gelişme var mı?
- Kötüleşme var... Ücretler daha da azaldı...
- Demek ki sosyalleşmedi...
- Kapitalizmin özü, artı değer sömürsü değişmeden kapitalizm değişmez... İliksiz insan nasıl yaşayamazsa, artı değer olmadan kapitalizm de yaşayamaz... Kapitalizmin özü 'daha fazla kar'dır. Kapitalistler daha fazla kar için mücadele ederken, çalışanlar, üretkenler daha fazla ücret ve daha fazla sosyal hak için mücadele eder...
- Ne demek bu?
- Yani Kapitalizmin sosyalleşmesi demek, bu iki sınıf arasındaki mücadelenin olmaması, daha doğrusu her iki tarafın da yaşanan durumdan memnun olması demektir. Oysa bu gün dünyanın her tarafında çatışmalar var, savaşlar var, savaşlarda ve iş kazalarında milyonlarca insan ölüyor... Böyle sosyalleşme olmaz...
- Demek dünyayı anlamak için çok okumak yetmiyor...
- Önemli olan çok okumak değil, ne okuduğun ve okuduğundan ne anladığındır...

Mehmet Halil

Düşünmek = Tembellik Düz yazı

- Vay anasına... (önünde gazete haberleri okurken)
- Ne olmuş?
- Adam on bin kitap okumuş
- Eeee!
- "Kapitalizm sosyalleşiyor" diyor...
- Hah! Hah! Hahhh!
- Daha ne olacak, söylediğine baksana...
- Ne var ki söylediğinde?
- Okumuş ama okuduklarından bir şey anlamamış, günde 16 saat çalışan maden işçisi gibi... Okumaktan düşünmeye zamanı kalmamış zavallının
- Niye?
- Anlamadığını nereden biliyorsun? O kadar kitap okuyan okuduğunu anlamaz mı?
- Kömürü yerin altından çıkaran kazmacı, kömürün ne olduğunu biliyor mu? Onun için kömür sadece sobada yakılacak yakıt...
- Adam on bin kitap okumuş ama kendini değiştirememiş, öyle olunca da kapitalizmin değiştiğini sanıyor.
- Sence değişmedi mi?
- Artı değer toprağa düşen tohum gibi... Toprağa düşen meşe tohumundan elma ağacı çıkar mı?
- Artı değer ne demek ki?
- Üretim aracına sahip olduğu için, seni çalıştırıp, senin ürettiğinin bir kısmını alan patronun, senin emeğinden aldığı kısma (artı değer) denir.
- Çalışanlar şimdi çalıştıklarının karşılığını tam olarak alabiliyorlar mı? Günlük yaşamlarında, çalışanlar lehine bir gelişme var mı?
- Kötüleşme var... Ücretler daha da azaldı...
- Demek ki sosyalleşmedi...
- Kapitalizmin özü, artı değer sömürüsü değişmeden kapitalizm değişmez... İliksiz insan nasıl yaşayamazsa, artı değer olmadan kapitalizm de yaşayamaz... Kapitalizmin özü 'daha fazla kar'dır. Kapitalistler daha fazla kar için mücadele ederken, çalışanlar, üretenler daha fazla ücret ve daha fazla sosyal hak için mücadele eder...
- Ne demek bu?
- Yani Kapitalizmin sosyalleşmesi demek, bu iki sınıf arasındaki mücadelenin olmaması, daha doğrusu her iki tarafın da yaşanan durumdan memnun olması demektir. Oysa bu gün dünyanın her tarafında çatışmalar var, savaşlar var, savaşlarda ve iş kazalarında milyonlarca insan ölüyor... Böyle sosyalleşme olmaz...
- Demek dünyayı anlamak için çok okumak yetmiyor...
- Önemli olan çok okumak değil, ne okuduğun ve okuduğundan ne anladığındır...

Mehmet Halil

Düşünüyor muyum?

“İnsanı hayvandan ayıran, düşüncesidir! ” demişler.
Beni insanlığa layık mı görmediler?

Ah! Annem benim
Beni neden aldılar askere
Siparişle mi dünyaya geldim
NATO üstlerinin çevresinde
Korkuluk yaptılar beni!
Bana sormadılar bile
Yapar mısın diye
Kumla mı doldurmuşsun beni?

Mehmet Halil

Düşünüyorum (mu?)

Başımı avuçlarımla arasına almış düşünüyorum. Düşünmek yetmiyor, insanın da görmesi gerekiyor düşüncelerinin zenginleşmesi için. Hayatın karmaşası içinde, sorunlara doğru çözüm bulabilmenin, ne kadar çok şey görmesi gerektiği, ne kadar çok istihbarata ihtiyacı olduğu çok açık...

Brett'in, parti şiiri geliyor aklıma, oradaki binlerce göz... Yine düşünüyorum. Brett, Bret olduğu için şiirini asıyoruz, okutmak istiyoruz. Okuyoruz da... Ama Bret'i gerçekten anlayabiliyoruz mu? Yoksa şiirin içindeki gözlerin içine yapmak mı istiyoruz?

Çocukluğumuzda, kışın soba başında en güzel eğlencemiz kedilerimizdi. Bir yün parçasını, bir yumağı önünde dolaştırırdır. Bütün gün tembel tembel yatan kedimiz kalkar başlardı onunla oynamaya, bizde mutlu olurduk...

Hırsız eve girmek için kapıdaki bekçi köpeğine bir kemik atar, o, oyalanırken hırsız işini bitirir.

Bir referandum geldi gündeme binlerce göz tek tek ona kilitlendi. Medya şimdilerde Pavlov'un rolünü oynuyor. Zaman zaman kamuoyuna bir gündem sürüyor, bütün gözler, kulaklar oraya dönüyor.

Kitabı Mukaddese'ye inananlardan farkımız ne? Herkesin kendine göre bir kitabı var. O kitaptakileri doğrulamak için araştırma yapıyor. Bu nedenle de sınıf mücadelesi tarihimizde

Özeleştiriyi diye bir şey yok. Çünkü bizde yanlış olmaz.

Pire için yargan yakarız. Bütün devrimciliğimiz bu... Sanki bizim ses tonumuza göre anayasanın maddeleri değişecek... Binlerce göz o piredede...

Ama diğer tarafta, doğuda olanları, cezaevlerinde olanları, dünyada olanları izleyecek göz yok.

Çünkü herkesin iki gözü var o da gündemde olanı görmeye çalışıyor... Görmeye çalışmak bile fazla söz... Oradan kendine kaç damla kan alabileceğinin hesabını yapıyor...

Bir kısmı Kürt sorununa destek amaçlı BOYKOT veya HAYIR vereceklerini söylüyor. Kürt sorununa dışardan bakım aferin, demekle, politikalarını alkışlamakla mı destekleyecekler?

Kürt sorununun geniş kitlelere ihtiyacı yok mu? Bu da Türk sosyalistlerinin birliğini sağlamaktan geçmez mi? Eğer bu yapılmıyorsa niyet ne?

Görülen o ki, kimse bu konularda ciddi değil. İşin aslı kendi küçük birimlerine birkaç damla

kan alabilmek.

İnsan bir kere kendisini beğenmeye başladı mı kimseyi beğenemiyor. Her alanda mücadelesi de kendinin reklamını yapmaktan ileri gidemiyor.

Emperyalizme karşı gibi görülmek yetmiyor. Özünde onun kültürüyle yoğrulmuşuz. Her birimiz birer Rambo olmaya çalışıyoruz.

Oysa binlerce göz olabilsek Brett'in dediği gibi, her birimize düşen rol azalacak, ya da aynı güçle daha fazla kazanım elde edeceğiz. Ama Rambo rolünü alacaklara fırsat kalmayacak.

Oysa bütün kitaplar, emperyalizmin şirketleşerek özneleri nasıl kaybettiğini, hedeflerin nasıl şaşırtıldığını anlatıp durur... Hedefi beli olan kişi okuduğu zaman orada kendine yarayan bilgileri hemen beynine kazır. Bizim hedefimizi kim biliyor. Ustalar gösterdiği için belki tek yol devrim denilebilir. Bu defa yolları ayırarak hedefler şaşar...

Velhasıl hedefin büyüklüğünü ve o büyüklüğe karşı koyacak büyüklüğün gerektiğini kimse görmek istemez.

Ayıya oynamayı nasıl öğretirler biliyor musunuz? Tef çalarak kızgın sac üstüne çıkarırlar...

Yavru ayı böyle büyüdüğü için bir müddet sonra tef sesini duyar duymaz oynamaya başlar.

Başım ellerimin arasında, aramızda ne fark var diye düşünüyorum. Evet bütün gözler

üzerimizde ama bakanlar bize gülüyorlar. Biz rollerimize o kadar alışmışız ki, hiçbir şeyin farkında bile değiliz...
Ya da farkındayız da kendimiz böyle mutlu oluyoruz... Çevremizin mutluluğuna bile ihtiyacımız yok...
"İmkansızı isteyen hiç bir şey istemiyor demektir! "

Mehmet Halil

Düzen değişiyor!

Her seçim öncesi
"Düzen değişecek!" diyorlar
Her seçimden sonra olmasa da
Düzen değişiyor bazılarında
Ama değişim olmuyor
Düzülenler tarafında...

Mehmet Halil

Düzenbaz

Kar gibi yağmak düzenbazın işi
Kapatacak yaptıkları pislikleri
Kendini bembeyaz gösterecek
Kararsa da başkalarının içi,
Her an kendine övgüler düzecek

Gürültüyle gerçekleştirir yalanları
Meydan okur düzenbazlığın ustaları
Önemsemez küçük gördüğü insanları
Büyük yargıca bırakır büyük davaları,
Bilir ki bu dünyada bozulur fiyakası.

Mehmet Halil

Edebiyat pazarı

En pahalı arabalar verilince hıyarların altına önüne gelen soyunmaya başladı hıyar olmaya bol gübre, bol su, 26 derece ve ışıklı ortamda özenle yetiştirilir hıyar serada, üç- dört ayda...

benim neyim eksik ki dedim, bakıp hıyarlara üç dört yazı yazar, bende binerim bu arabaya iki ayak, iki el, iki göz, bir burun, bir ağızla hiç fark göremedim aramda diğer hıyarlarla.

Yazıyorum! , yazıyorum! , ama okuyan yok Oysa kalem sokulmalıymış bacak arasına Ama ben tuşlara basıyorum, tık tok, tık tok Kimine çok yazdığı için veriliyormuş, ama,

Bir yerde ama varsa, ardından geleni sorma Bu kalem, kuyruk gibi de sallanıyormuş elde, kurşun gibi de kullanılıyor, bu yazı yerine göre o yüzden, 'yazma! 'sın diye para verirler kimine.

Ama ben, inter-net-serada yetişen bir hıyarım Evelahlah bol gübre atılır üstüme ve bir ayda Alır rüzgarı arkama, dizi dizi yazılar sıralarım Bir de sopa aldım mı elime, cennetten çıkma.

şükür aramızda, liberal olan hıyarlar da var. Alışkanlık yapmış paranın yokluğu piyasada Bir sen oku benim yazımı, bir ben diyorlar Böylece kimseyi de sopayla korkutmuyorlar.

Bağdat'ın cennet bahçeleri halt etmiş yanımızda Bizde neler neler yetişiyor, bir bakın şu seralara Utanacak da, parmak ısıracak, Hasan Sabbah da Senden adam olmaz diye, sırtını dönecek Hayam'a.

Mehmet Halil

Efendim! Obama telefonda!

“Yolunuz açık olsun güneşe,
Bölgenizde barış meleği seçildiniz dostum!
Güveniyoruz size!
Sana, onu müjdelemek için koştum! ”

Ruhumuz uçuşur güzel sözlere
Ama, kötü görevler de yüklenmiş meleklerle...

Melek olmak neyine insan ol yeter!
İhtiyaç duyduğumuzda göze görülmüyor melekler
Yükselmek isterken emanet kanatlarla
Gün gelir işi bittiğinde, kanatlar ihaner eder
Çıkarları olmadan yanaşırlar mı sana?
Aldanma! Dikilmeden önceki okşamalara
Kendi benliğini unutup, kul köle olma
Birisi: birçok insan arasından seni seçip
Armağanla karşına çıkıp gülüyorsa (!)
Biraz durup düşünmelisin orada...
Mutlaka bir çıkar saklıdır arkasında.

Mehmet Halil

Eğilme sanatı

Kim demiş, "ağaç yaş iken eğilir!" diye
Millet, devletin başına ne yaşlılar seçmiş,
Seçtiklerimiz sağlam, eğilmez diye,
Yanlarında gençler çırak, tıfıl, süt bebe...
O kuru dediklerimiz, simit gibi eğilmiş.
İlaç etmiş milletini yabancı midelere.

Neler borçlu değiliz ki şu teknolojiye
Kök hücreden başlarlar tedaviye
İlik nakli yanında hediye,
Kavuşurlar yepyeni iskelete,
Bir taraf ışık, bir taraf dersane
Elemanlar hazır, her türlü öğretmeye.

"Hayat hem okul, hem öğretmendir!"
Devlet de devletliye, hayat okuludur.
Öğrendikleri; dışten, düşten çarpma,
Oraya masum seçilen niceleri kudurur
Dört dörtlük devletli olurlar beş yılda,
Öyle ki! "Çarığı ters giydirirler şeytana"

İncelirler ince işlerin peşinde,
İmzaları eğilir, girer her türlü şekle,
Vicdan yok! Her türlü dayanak belge,
Belgeler kirli ellerde, gizli gözlerde,
İz bırakmazlar, karıncayı ederler de.
Eğilmek bir sanattır, devletlinin dilinde.

Mehmet Halil

Eğitim

eğitim bir silahtır, hedef aydınlık,
öğretmen namludur, görevi kılavuzluk,
öğrencinin, görevi hedefe ulaşmak,
çekirdekle namlu, ne kadar uyumlu,
o kadar kolay olur hedefi vurmak.

silahsız değiliz, iyi güzel de,
bir soru var kafamda, çözemediğim,
acaba silahlar, kimin elinde?
Niye bakımsız, umudum, sevdiğim.
Hedefler mi birbirine karıştı ne?
Ben aydınlık istedim, ölüm istemedim.

Mehmet Halil

Eğitimde modernleşme...

Ün'ün 'ü"sünden gelen ünüversite
Günümüzde cazibesini yitirdikçe
-O belgenin piyasadaki geçersizliğiyle-
Eski 'derinliğini' aramaya gidiyor...
Aradan yüzyıllar geçti ve hala Galile...
Koca ünüversitede bu basitlik de niye?
Yer çekimi hep aynı kalıyor da
Neden inanıyorlar evrim denilen şeye?
Basitlikten ve o basit deneylerden kurtulmak için
Döne döne gidiyor o inançların merkezine...
Sakin ha! Tutmaz demeyin!
Yeniliyor yer çekimi, paranın çekim merkezine...
Güç yeter mi Tanrıların işbirliğine?

Mehmet Halil

Eğlenmek haram oldu ÷lkeme

Hergün beş-on ölüm
Ülke döndü cehenneme
Tanrıları da gördüm
Kabus yığıdılar cennetime

Akıl yok mertebesinde
Yerini doldurdu saldırganlık
Kendini kanıtıyor böylece
Örgütlü üç-beş alık...

Amaçları amaçlarım olamaz
İnsanım ben nihayetinde
İnsan canlıya kıyamaz
Mutluyum doğayla bütünleşince

En korkunç cehennem
İnsanın insana zulmü
Tutuklanmış annem
Okşarken ölümümü...

Mehmet Halil

Elektrik alamazsam ölürüm...

Çalışırken elektrikler kesiliverdi
Şaksı gibi kalıverdim orta yerde
Gömülmeye hazırlanmışım sanki
Mezarcıya benziyor elektrikler de.

Bir gün çekince fişi
Bitirecek insanların işini
O gün saksının toprağı olacağız
Öylece çiçeksiz kalacağız...
Paradan sonra da
teknolojiyi tanrı yapacağız...

Mehmet Halil

Emanetçinin 'uyandırma dersleri'

'Dil insanın derisi''ymiş
Açık konuşuyor 'karizmatik'
Şeffaflık, çıplaklık iyiymiş
Soyundu üstünü, izledik...

Namertler, ahlaksızlar, edepsizler,
Çapulcular, din düşmanları, aleviler...
Uyandı bütün bu 'şerefsizler'
'Karizma' karşısında titrediler...

Örnek bir 'Cumhuriyet'tir dünyaya
Hükümdar olabiliyor sokak çocukları da

Daha çok erken demeyin
'Güneş doğudan doğar'' da demeyin
Hiçbir lider böyle uyandıramadı bizi
Hiçbir dönemde Cumhuriyetin...

Dua edin sandık başında dizi dizi...
Emanet eldim kellemizi
Sandığın kaçırılmasına gerek kalmasın,
Biraz da seçmen ayaklansın...

Mehmet Halil

Emekliler! Gençliklerinde borç olarak verdiklerini

Emekliler! Gençliklerinde borç olarak verdiklerini yaşlanınca alamayanlar...

“Sermaye nasıl büyüdü? Her işçinin çalışmasından bir kısmı kendi yaşam ihtiyaçları için ayrıldı, bir kısmı yıpranan makinaların yenilenmesi için ayrıldı, bir kısmı da yeni makineler için yeni yatırımlara ayrılır.”

Yeni makineler için ayrılan emek, yeni makineler, kendinden sonraki yeni makineleri üreterek, yani, o makinelerdeki mevcut emilmiş ve donmuş emek sürekli büyüyerek, bugünkü dünyamızda gördüğümüz devasa yapılanma haline gelmiştir.

“Bu sermaye nasıl büyümüştür? Doğadan kömürü çıkararak emek-gücü, tarım yapıp yiyecek üreten emek-gücü, dağdan kereste çıkarıp barınak yapan emek-gücü...”

Yıllık kalkınma %6-7 gibi telaffuz edilir. Sermaye her yıl büyür sermayeyi elinde tutanlar zenginleşir, işçiler ise sadece yaşayabilecekleri kadar bundan pay alır. Şu bilinmeli ki bu zenginlik çalışanların emegidir, dev makinalarda yıllardır, kuşaklar boyunca çalışanların emilmiş emeği vardır. Bu servette büyük pay çalışanların olduğu halde, sermayeyi elinde tutanlar, yani devleti de elinde tutanlar şimdi de emeklinin aldığı emekli maaşına göz dikmişler. “20 yıl çalışmadan maaş alanlar...” diye gündeme geliyor. Fırsat bulsalar emeklileri “eşek adasına” sürecekler. Evet, onlar emeklilere böyle bakıyorlar, işi bitince çöpe atılacak mal olarak görüyorlar... Oysa bu servetin anası olan emek, o emeklilerin makinalarda biriken donmuş emeklerinden başka bir şey değildir.

Çalışmayanlar bunlara nasıl sahip oldular. Çalışanların emeklerinin bir kısmını zorla veya dolaylı olarak el koyarak...

“İşçi çalışırken emeği devamlı bir dönüşüm içindedir. Hareket olmaktan çıkar, hareketsiz bir eşya haline alır. İşçinin çalışması olmaktan çıkar, üretilen bir şey haline alır. Bir saatlik eğirmenin sonunda bu hareket, belirli miktarda iplikte temsil edilir. Bir saatlik emek, pamukta somutlaşmış emek.”

“Bir kullanım-değeri, emek-sürecinden ürün olarak çıkarken öteki kullanım-değerleri, daha önceki emeğin ürünleri, sürece, üretim araçları olarak girerler. Aynı kullanım-değeri, hem daha önceki sürecin ürünü, hem daha sonraki sürecin üretim aracıdır. Bu nedenle, bir ürün, yeni bir emek-sürecine üretim aracı olarak girer girmez ürün niteliğini yitirir ve süreçte yalnızca bir öge haline alır.”

“Emek gücünün günlük tüketimi yarım günlük çalışmaya malolmasına karşılık aynı emek-gücünün tam bir gün çalışabilmesi ve dolayısıyla bir gün zarfında kendisi için ödeneğin iki katı değer yaratması, kuşkusuz satın alan için iyidir, emeğini satan için kötüdür.”

Bir makinenin ömrü 10 yıl ise, bu çalışma süreci içerisinde, toplam değerinin on yıllık ürüne yavaş yavaş aktarıldığı açıktır. Emek aracının ömrü insan ömrüyle kıyaslanabilir. Her geçen gün insanı mezarına yaklaştırırken emeği de makinelerde emilmiş olarak kalır.

“Üretim araçlarının emek-süreci sırasında, eski kullanım-değeri şeklinde kaybettikleri değer kadar, yeni ürünlere değer aktarır. Üretken emek, üretim araçlarını, yeni bir ürünün onu oluşturan öğelerine dönüştürürken, kendi değerleri de bir ruh göçümüne uğrarlar. Tükenmiş bedenden ayrılıp yeni yaratılmış olana geçerler.”

“İnsanın bedeni öldüğü zaman ruhu yaşıyor” diye inanıyorsak işte o ruh, üretim araçlarında emilmiş olarak bulunan emektir.

Dağlardan süzülüp gelen damlalar bir dereye karışıp kaybolur, bir dere ırmağa karışıp kaybolur. (aslında kaybolmaz, biz göremediğimiz için unutulur, kaybolduğunu sanırız) Bir ırmak denize ulaştığında kaybolduğunu sanırız... Ama onlar kaybolmaz, koca bir denizi, okyanusu oluşturur. “Denizler damlalardan oluşur.” Sözü bunu hatırlatır. İnsan da bir ürünü ortaya çıkardığında o ürün başka bir ürünün yaratılmasında görev

alır. Emek değer kazanmıştır yaratıcılıkta başarılı olmuştur, ama, daha büyük bir emek ürününe karışarak orada donmuştur. Bu başarı adeta kendini inkar ederek onu gözlerimizden silmiştir.

“Üretim araçlarının değerlerinin tüketilmesi gibi bir şey olmadığı gibi, bu değerlerin yeniden üretildiklerinin söylenmesi de doğru değildir. Bu değer, korunmuştur; nedeni, süreçte kendisinin bir işlem geçirmesi değil, başlangıçta içinde mevcut olduğu malın gerçekten yok olması, ama, bir başka mal içerisinde yok olmasıdır. Öyleyse, ürünün değerinde üretim aracının değeri yeniden ortaya çıkar, ama bu değer yeniden üretilmesi diye bir şey söz konusu değildir. Üretilen şey eski değişim-değerinin yeniden ortaya çıktığı yeni bir kullanım-değeridir.”

Örnek: Dağdan çıkarılan demiz filizinde işçinin emeği, yüksek fırından çıkan pikte emilmiş olarak bulunur. Pikte bulunan emek, çelikte emilmiş olarak bulunur. Çelikte bulunan emek, elde edilen pullukta, yedek parçada emilmiş olarak bulunur. Yani emek hiçbir zaman kaybolmaz.

İşçinin emeği mevcut üretim araçlarında emilmiş olarak değerini korumaktadır. Yani emeklilerin yarattığı değer çalışan makinalarda yaşamaktadır. O makinalar olmasa bu günkü sermaye birikimi sağlanamazdı. Emeklilerin emekli maaşları analarının ak sütü kadar helaldir.

Biriken emeklerle büyük fabrikalar, tesisler meydana gelmiştir. Onlarda binlerce emekçinin emeği donmuş olarak bulunmaktadır. Eskiden on kişinin, yüz kişinin ürettiğini bu gün gelişen makinelerle bir kişi yapabilmekte...

Nüfus nasıl dölünü aktararak günden güne artıyorsa makineler de öyle... İçlerinde mevcut emek-gücünü aktararak devasa boyutlara ulaşmıştır. Milyarlarca insan içinde bir kişi nasıl kayboluyorsa emek-gücü de o devasa boyutlardaki tesislerde görünmez oluyorlar. Sermaye sahipleri de eğitimsiz emek-gücü sahiplerini, güçlü iletişim araçları ile kandırıp sömürsünü sürdürebiliyorlar.

Bir işçinin emeği o büyük tesislerde çok küçük olarak da olsa varlığını korur. Aynen denizlerde damlaların varlığı gibi... Bu nedenle sermaye sahipleri, işi biten işçinin emeğini kolaylıkla inkar edebiliyorlar. İşte o zaman olaya bir de tersinden bakmak gerekir. Hiç çalışmadığı halde büyük sermayelere sahip olanlar, onlara nasıl sahip olmuşlardır.

Emeklileri tehdit eden yöneticiler asalakların servetine neden bakmazlar?

Devleti eline geçiren sermaye sınıfı emeklilere borçludur. Onların emeklerini emerek güçlenmiştir. Borcunu ödemek istemeyen sermaye sınıfı, gelinen bu noktada, sanayinin ve teknolojinin son derece karmaşık durumundan yararlanarak, emeklileri kandırmaya çalışıyor, Borcunu ödememek için kaçmak yollar aramaktadır.

Emekliler! Gençliklerinde borç olarak verdiklerini yaşlanınca alamayanlar... Çürüğe çıkmış bir makine parçası gibi kenara atılmak istenenler, yaşamak ve emeğinizin ürünü olan be devasa sanayi dünyasından payınızı almak sizlerin ve bizlerin hakkıdır. Asla bu haklarımızdan vazgeçmeyiz. Gelişen ve büyüyen bu sanayi ve teknoloji dünyası, atalarımızdan kalan miras ve bizlerin eklediği emeklerimizin eseridir.

Bu gün devasa boyutlardaki bu yapılanmanın yanında bir işçinin emeği kum tanesi kadar küçük görülebilir ama o küçük emeklerin birikimi olmasaydı, bu gördüğümüz sermaye birimi de olmazdı, bizlere hükmeden krallar da olmazdı.

Bizler sadaka ile geçinmiyoruz geçmişte borç olarak verdiğimiz emeğin taksitlerini alıyoruz... Yaşayarak görüyoruz ki, sermaye ne kadar güçlü olursa olsun, bize haklarımızı kendiliğinden vermiyor. Haklarımıza sahip çıkalım. MÜCADELEYE DEVAM EDELİM!

Mehmet Halil

Empati Üzerine

(Pisear'd sayı: 58 EMPATİ – Semiramis Yağcıoğlu'nun, Ötekini ben yapmak yazısından...)

Beynimizde ayna nöronlar diyebileceğimiz nöronlardan oluşan bir merkezde, başkası her acı duyduğunda bizde de aynı acıyı duyuyormuşçasına harekete geçen bir bölge olduğunu artık biliyoruz. İşte bu nöronlar sayesinde başkasının reddedilme acısını, sevincini, öfkesini bizde duyuyormuşuz gibi duyumsuyoruz. Aslında yeni doğmuş bebeklerin bulunduğu bir hastane koğuşunda bir bebek ağladığında diğer bebeklerin de düğmeye başlanmış gibi ağlamaya başlaması bize empatinin yeni doğmuş bebeklerde de görülebileceğini gösteriyor.

"Aynı duygusal paylaşımın, maymunlarda, fillerde, köpeklerde, yunuslarda da olduğunu sanılıyor" diye devam eden yazıda, şu soru soruluyor:

Kendinden başkasıyla duygu birlikteliği kurma özelliği nasıl oluyor da insanların çoğunda gelişme özelliği göstermiyor?

Soruya cevap: Jeremy Rifkin'den, bir alıntıyla veriliyor. "Bu ilksel itkinin kültürel baskı nedeniyle baskı altına alındığını, tarihsel gelişim içinde ancak belli gruplara karşı empati geliştirmemizi kutsayan kurumsal yapılar içinde yaşama zorunda kaldığımızı işaret ederek, ... önce kan bağıyla bağlı gruplar içinde, daha sonra dinsel aidiyetler içinde, farklı mezhepler içinde ve farklı insanları kesip biçerek daha sonra da etnik aidiyat ve ulusal birlikler içinde empati duymamıza izin verilirken, öteki uluslar ve kimlik grupları düşmanımız ilan ediliyor."

"Tüm kültürel kurumlarımızla belli sınırlar içinde tutmaya çalıştığımız empati kurma yeteneğimizi yeniden kazanabilmek için..." eğitime ihtiyacımız var...

Doğuştan olan yeteneklerimizi törpüleyen kurumların eğitime karşı, yeni bir eğitim sistemine veya kendi kendimizi eğitmeye ihtiyacımız var. Empati yeteneğimizi körelterek, bizi diğer insanlara, hatta canlılara karşı vahşileştiren eğitime karşı insan olma mücadelemizin anahtarı olarak EMPATİ kurma yeteneğini yeniden kazanma mücadelesi...

Demek ki bilimsel araştırmaların da tespit ettiği gibi, DNA'mızda, duygularımızda hiçbir ayrılık yok. Ama birbirimize karşı düşmanlaştırılmış ve savaştırılmaktayız...

İnsanlar gruplara ayrılarak birbirini yok etmeye çalışıyor, yok etmeye çalıştırılıyor.

Kan gerektiğinde, ne din farkı ne mezhep farkı, ne ulus farkı ne de renk farkına bakılmıyor. Peki neden bu kavgalar, neden bu savaşlar? Bir avuç azınlığın çıkarları için... Dünyanın üçte birinde bu bir avuç çıkarıcı için insanlar birbirini öldürüyor...

Bu oyunlara dur diyebilmenin tek anahtarı, bu suni ayrılıkları bir tarafa bırakıp, çıkar çelişkilerine göre mevzilenip, kendimizi yeniden eğitmek zorundayız. Bunun için yeni yapılanmalar içinde birleşmeliyiz.

Küresel baskıya karşı, KÜRESEL YAPILANMA...

Mehmet Halil

Engelliyiz

İlk durakta belediye otobüsüne binen dört genç hemen engellilere ayrılan koltuklara yerleştiler. Arkadan binen koltuk değnekli yaşlı adam ayakta kaldı. Ne engelli adam "Bu koltuklar bize ayrılmış" deyip yer istedi ne de o koltuklarda oturanlar kalkıp yer verdiler... 50 dakikalık yolu engelli vatandaşımız ayakta geldi. Yani tek ayak üstünde...
Çözüm:

Hani belediyelerin, sevgi yollarına araç girmesin diye, aşağı yukarı inip kalkan çubuklar var ya, işte onlardan engelli koltuklarına da konmalı... Engellilere de birer uzaktan kumandalı anahtar verilmeli. Engelli olmayanların kışına batacak şekilde düzenlenmiş, yani kalem ucu gibi sivriltilmiş o çubuklar, engelliler tarafından koltuğun altına indirip oturabilmeli...

Bu ülkenin eğitimli eğitimsiz bir çok vatandaşı (%60-70) polisiye tedbir olmadan kurallara uymaz...

Mehmet Halil

Erdem için erdemsizlik

Kişiliksizlikle, onursuzlukla övünülür mü?
"Türk övün! , Güven! , Çalış! " diyeceksin ve,
Türkleştirmek için,
Cezaevlerinde bok yedireceksin...
Çocuklarının, eşinin karşısında tecavüz edeceksin...
İnsanı aşağılamak için her marifetini deneyeceksin
Burjuvaziyi yüceltmeyi,
Halkını küçültmekte göreceksin
Halkından alacaksın öcünü
Kurtuluş adına emperyalizme teslimiyetin...

Mehmet Halil

Erkeklik ve kadınlıkla ilgili kafa karıştırıcı sorular

Psikeard'ın 50 sayısındaki (Erkeklik) konusu ile, bu gün Faysal Yiğit'in paylaştığı, Şikago da yaşayan ünlü Türk genetikçi HANDE ÖZDİNLER'in annesinin vefatından sonra yazdığı makaleden sonra, karışık kafamda oluşan sorulara cevap bulmak istiyorum. Umarım katılan olur.

Koyu siyah yazılar Psikeard'tan, italikler HANDE ÖZDİNLERDEN alınmıştır.

"Eğer bir şeyi çok basitçe açıklayamıyorsan o şeyi yeterince anlayamıyorsun demektir."
Albert Einstein

Biz de erkeği en yalın bir şekilde ifade edecek olursak "Hücre çekirdeklerinde XY kromozomlarını taşıyan bireylere erkek, XX kromozomlarını taşıyanlara dişi denir.

İki adet XX kromozom taşıyanlar dişi, bir adet X bir adet de Y kromozom taşıyanlara erkek denildiğine göre: erkekte de dişilik vardır. Yani dişilik birincildir.

İnsanın başlangıcı olan o ilk iki hücrenin yumurta olanı büyük ve zengindir. İçinde bir hücrenin yaşaması, çoğalması, değişmesi için gerekli olan her şeye ve bir ömür gerekli olacak enerjiyi üretecek mitokondriye de sahiptir.

Mitokondri, hücreye enerji veren, canlı olmasının temelini sağlayan organeldir ve babadan değil, anneden gelir.

Dolayısıyla anneler vefat edebilir ama anneler ölmez!!! Biz farkında olmadan annelerimizi gizli bir şifre gibi her hücremizin içinde taşıyoruz.

Hücre içinde sanki annemizmiş gibi çalışmaya biz ölünceye kadar devam eder.

Bu yüzden ki kim nerden gelmiş, kim kimin atası diye insanlık tarihi araştırması yapıldığında erkeğe değil, kadına bakarlar.

Erkek olsun kız olsun bütün çocuklar enerjisini annesinden almış... O halde kadın neden ezilen durumda?

Erkek, kadından aldığı emanet enerji ile neden üstünlük sağlıyor? Aynı işte neden kadın daha düşük ücret alıyor?

Neden mülkiyet hakları erkeklere geçiyor da kadınlara geçmiyor?

Neden aileler kız çocuk istemez de, erkek çocuk ister. Erkek çocuk doğuramayan kadın küçümsenir, istenmez ve boşanır?

Neden kadınlar erkekleri öldürmez de, erkekler her gün bir kadının hayatını sonlandırır?

Neden bazı anneler şikayetçi olduğu erkeği yeniden yaratırlar? Ne yaptıklarını bilmezler.

Hepimiz evimizde elektriksiz 5 dak. Duramayız da elektrik kaynağı santralin nerede olduğunu bilmeyiz. Ancak elektrik kesilince kaynağına döneriz. Bunun için olmalı ki anneleri elektrik santraline benzetmiş HANDE Özdinler.

Cevapları yine soruların içinde ve Psikeard'tan alınmış aşağıdaki cümlelerde aramalı...

Erkek olduğunu ispatlama kaygısı bütün erkekleri sarmaşık gibi sarmaktadır...

Uygarlık, esas itibarıyla doğanın ve kadının üzerinde uygulanan tahakkümün tarihidir.

Bütün toplumsal kimlik kategorileri gibi toplumsal cinsiyet de varlığını ve sahiciliğini inşa edilme sürecindeki tekrarlamalara borçludur.

Egosu okşanmayan erkek huzursuz olur ve kendinden (kızlardan) uzaklaşır... Onun için kızlar da arkadaşlık için bu egoyu okşarlar... Sistemin değirmenine su taşıyan böylece daha çok kadınlar olur.

Tıpkı oyuncunun oynadıkça rolünü giyinmesinde olduğu gibi erkek de taklit ve özdeşleşmeleri tekrar ettikçe sahici bir erkeksilik imajı verir.

Neredeyse bütün kültürlerde erkek olmaya ilişkin normların yapılmasında aynı temalara rastlanır.

Kadınlar için erkeklere atfedilen özellikleri taşımak yüceltilirken erkeler için kadınlara özgü özellikleri taşıyanlar aşağılanmaktadır.

Ben bir erkeğim işime kimseyi karıştırmam, kız kardeşimin canına okurum.

Oğlum ne isterse yapabilir, kızımı kısıtlarım. Oğlum kız arkadaşını getirsin sevinirim, kızımı bir erkekle görürsem ayaklarını kırarım.

İnsanlar teknolojik araçlar karşısında ne kadar insan olarak kalabilmişlerse, kadınlar da erkek araçlar karşısında o kadar erkek olmuşlardır. Dünya yönetimini belirleyen erkeklerin büyük ölçüde kadınlar tarafından desteklendiğini görmekteyiz. Hatta bu erkekler kadınları ne kadar küçümsemiş ise o oranda daha fazla oy almışlardır. Dışarıda yüksek özgüven, içerilerde bastırılmış korkularla yüz yüze gelememe ve her ne pahasına olursa olsun, öğretilen şekilde "erkek" olmayı sürdürmenin dayanılmaz ağırlığı. İktidarı bir kere ele geçiren o koltuğu kolay kolay bırakmak istemiyor. O uğurda nice canlar feda ediliyor... Birey olamayan kendi olamayan insanlar değil mi ki korkarlar, korkan insan da elindeki gücü bırakmak istemez... Suçsuzlar ve masumlar cesaretini toplayıp, bilinçli, örgütlü bir şekilde haklarına sahip çıkmadan, ezilenler ezilmekten kurtulamaz.

Mehmet Halil

Ermeni Sorunu

1977 bir mayıs katliamı
Sivas madımak katliamı
Bahçelievler katliamı
Kahramanmaraş katliamı
Doğuda dizi, dizi katliamlar
Bir bir aydınların katliamı
Dahası... dahası... dahası var.
Faili bulunmayan cinayetler.
Bunların failini arayan var mı?

Ermeni katliamı yok diyorlar,
Dünkü cinayetler unutulmuş beyler.
Yüzyıl öncesi unutulmaz mı?
Bu,
Ne duygulardan, ne düşüncelerden,
Bunu sessizliği, taaa derinlerden.
Arkasını görülebilir mi?
Önündeki,
koca koca dağları göremeyen.

Mehmet Halil

Ertele me

Mücadele olmadan mutluluk olur mu?
Mücadeleyle beraber ertelemiyoruz mu mutluluğu?
Kendinden geri dur yavrum, kendinden geri dur!
Kendinden geri dur her yaşta...
Hayat bitince mücadeleye başla!
Hele bir okulunu bitir ondan sonra,
Hele askerliğini bitir ondan sonra
Hele bir işe gir ondan sonra
Hele bir evlen ondan sonra
Hele çocuklar kendini kurtarsın ondan sonra...
Aman işten atılma,
Hele emekli ol ondan sonra...
Yani deniliyor ki, tabutuna çivi çak ondan sonra
Hiç insan kendi tabutuna çivi çakabilir mi?
Sen bu hayatta estetiği projektörle ara...
İnsan mutlu olabilir mi durduğu yerde?
Sular bile kirleniyor akmadığında
Kirli bir mutluluk olur mu?
Kendini aşamayan, nasıl yakalayabilir mutluluğu?

Mehmet Halil

Eserimizin hamallarıyız

“Kader! ” bildin, taşıdın sırtına binenleri
“Kader! ” dedin akladın kanını emenleri...

Her zaman her yerde var olan tanrı
Demek ki! Bilerek alıyor canları
Kimine cennet kimine cehennem
Bir katile secde etmenin sonuçları

Mehmet Halil

Eski hamam eski tas, kuran kursuna devam arkadaş... bilim senin neyine?

Her cümleye başlarken, önünde
Gerçekten de!
Gardını alıyor bu kelimeyle
Demek ki kendi de emin değil,
İnanmıyor kendi söylediklerine.

İnsanların yöneticilerine,
Saygı, içinden gelmiyor mu?
saygıyı hak etmediklerinde,
Sayın demek mecbur oldu.

yemin etmemek yüce kürsüde
Kitaba el basıp, namus üstüne
zamanın en büyük skandalıydı
Hırsızlık yapmak sa sıradanlaştı.

Poz verirken ekranlara
Çocuklar süslü kucaklarda
Çocuklar için bayram da yapılıyor
Ama kırk bin çocuk sokakta
Rakam veremiyoruz kayıplara
Yetiştirme yurtlarında,
Tacizler, tecavüzler de caba.

Neden hep krizlerden önce
Ekonomide iyi durum mesajları
Etkiye karşı tepkime
Yönetenlerin içgüdüsel yasaları
Ne zaman geçeceğiz bilime?

Bilim, kaldırım taşı özgürlüğe
Çoban istermi özgürlüğü
O zaman
Söz geçirebilir mi sürüye?

.

Mehmet Halil

Eşkiyanın zaferi

'Osmanlı döneminde, devletin başa çıkamadığı bazı eşkiyaları nihayetinde Paşa yaparak sorunu çözemese de bir müddet ertelemesine yarayan bir uygulama vardır.'

Psikeard'dan alıntı...

Osmanlının yükselme devrine mi denk gelir, yoksa çöküşüne mi? Yükselirken bu cüreti kim gösterebilir?

Osmanlı heveslisi reysisin partisinde de bu var... 'Bir konuşsam yer yerinden oynar.'

'Bir konuşsam parti batar.' Diyenlerden geçilmiyor... En ağır hakaretleri yapanlar en üst kademelere geliyor... Uygulanabilen Osmanlılık hayra alamet görünmüyor... Ocaklar sönüyor.

Mehmet Halil

Evlilik duası Düz yazı

Bizim hocanın 5 kızı olduğu için her ramazanda iki veya üç defa teravi namazından önce "evlilik duası" okurdu şimdikiiler fazla çocuk yapmadığı için ve evlilik masrafları da artık kız babalarına yıkıldığı için, "evlilik duası"nı okumuyorlar. Bari ben okuyayım da gençlerin duasını alayım.

Evlilik duası

Her şeyden önce 30 yıldır bu çatı altında tedavi edildiğim halde kurtulamayan biri olarak, bana söz veren bu müessesenin yetkililerini cesaretlerinden dolayı kutlamak istiyorum. Şimdiye kadar başarısızlıklarını gizleyen, gizlemeye çalışan yetkililerden sonra, bu gün bir ilke imza atarak, tedavi edilemeyen birine söz vermiş bulunuyorlar. Onlara teşekkür ederim.

Yeni evlenen genç arkadaşlarım, gecikmemden dolayı sizlerden özür dileyerek, "Aşk hastanesi"ne hoş geldiniz demek istiyorum. Her bağımlılıktan kurtulmak için önce insanın kendisinin istemesi gerekir. Hastaneye yatmak tek başına çözüm değildir. Hastanemize gelip de kısa surede tedavi olup taburcu olanlar olduğu gibi, uzun yıllar, hatta hayat boyu tedaviye tepki vermeyen hastalarımız da vardır.

Ama karşınızda benim gibi tedaviye yanıt vermeyen birini görünce umutlarınız kırılmasın. Hastanemizin başarı oranı %65-70 arasında değişmektedir. Bu da önemli bir orandır. Sizler için sonucu şimdiden kestirmem mümkün değil... Sizlere sağlık mı dileysem, yoksa hastalık mı dileysem, ondan da emin değilim. Ne yalnız kalmak istiyorum bu çatı altında, ne de uzun süre aynı insanlarla yaşamak zorunda olmak... Her ikisi de zor.

En iyisi, gönlünüzce yaşayın demek geliyor içimden...
GÖNLÜNÜZCE YAŞAYIN!

Mehmet Halil

Evrenin oluşumunu... (masal)

Bir zamanlar bir kara nokta varmış, bu kara noktanın ortasında kara delik varmış, işsiz güçsüz birini, boş zamanında, bir merak sarmış, deliğe ağzını dayamış, üflemiş, üflemiş... ama, nafile! Hiçbir şey olmamış. Çünkü üfleyenin ağzı geniş, delik çok dar, işsiz güçsüz adamın aklına, düdükle üflemek gelmiş, taze ayva ağacının taze dallarından birini kesmiş, ucundaki kabuğu kesici bir aletle çizip kabuğu çıkarmış, ucunu biraz sivriltilmiş, düdüğü kara deliğe dayayıp öyle düdüklemiş... işte, ondan sonra, delikte bir patlama olmuş, patlamadan sonra deliğin arkası balon gibi şişmiş, balonun üstünde noktalar düşünün hele... o noktalar da eşit uzaklıkta uzaklaşmaz mı? Hem patlayan noktaya, hem de birbirine? İşte öyle... Evrende de gezegenler sürekli uzaklaşıyorlar birbirinden. Evren de bisiklet gibiymiş velhasıl... o durduğu zaman, her şey bitirmiş... İşte her şey o kara büzükle başlamış... "İlk bir" öyle meydana gelmiş... O "ilk bir"den sonra her şey kolaylaşmış... ondan sonra, "bir insan bir evrendir" denilmiş... bütün insanlar o "mutlak bir"i kendine örnek alarak çoğalmış...

İyi de, o ilk üfleyen nerden gelmiş?

Görüyorsunuz onun altı günde yarattığını, biz burada iki dakikada yarattık, yaratana da yaratana varmış... o da, insanmış...

Bir gün bir insan çıkmış, ben "evren"im demiş, bu toplum kendini aştı, dünyayı dolaştı, yaratana tanımaz oldu... Kendini "mutlak bir", "yani nedensiz neden" ya da osuruktan biri... Kendisi görülmeyecek, ama, kokusuyla havayı bozacak... Velhasıl bu düşüncelerle, "kendimi yeni baştan yaratacağım..." demiş... eline bir düdük almış, düdüğü tek üflemede "evreni yeni baştan kuracağım" derken, bu defa, arka deliği patlamış, geride bir sürü pislik bırakmış...

Şimdi yaşayan insanlar, o pisliği temizlemekle uğraşıyorlarmış...

O ise, bütün masal kahramanları gibi kaf dağına yaslanmış, yalnızlığıyla baş başa kalmış...

Yeni doğmuş çocuklar gibi, kendi bokuyla övünüyormuş...

Onlar uğraşa dursun... Biz bakalım eğlencemize...

İşte, diğer yarısı da böyle...

Uzanmış bekliyor kerevetinde...

Birileri temizlesin bu pislikleri diye...

Mehmet Halil

Evrim neyimize?

Devlet, 'adil paylaşmak' içindi
İnsanlar kırmazın diye birbirini
Adalet az, insan da çoğaldı...
Bölünce tatmin etmeyecek kimseyi
Öyleyse, ya nüfusu azaltmalı
Ya da hoca gibi
adaleti göle çalmalı...
tutmadı mayası bozuk!
Devlet değiştirdi kılığı
Müze olarak açıldı
Adalet bakanlığı...
İnsanlar paylaşıyor
Geriye kalanı...

Zatı-ali'leri ishal olmuş
Rütbe döküyor habire
Görev yeri doğuymuş
Talip olanların rütbeye
Kış çok sert oluyormuş
Yakıp ısınsınlar diye...
Evrim neyimize?

Selam! İnsanlığa
Devam! sosyal selesyona...

Mehmet Halil

Ey insan seni nerede bulmalı? Düz yazı

İnsan arayışındayız, en zor işe talip olmuşuz meğer... Her uğrakta kayaya tosluyoruz. İnsanlığın düşmanı olduğundan hiç kuşkusu olmayan insanlar, o sisteme karşı dururlar...

Sistemden zarar görmeyen çok az insan kaldı. Genel çoğunluk şikayetçi. Şikayetçi olmayan büyük bir kesim ise, görünen şartlarda, o sistemin değiştirilmesini imkansız gördüğü için, yani çaresizlikten sisteme boyun eğmeyi yeğleyenler...

Konumuz sistemi değerlendirmek olmayacak. Yıllarımızı bu değerlendirmelerle geçirdik.

Hastalığı teşhis etmek ne kadar önemliyse tedavi etmek de o kadar önemli. Tedavi yapılmayacaksa doğru teşhis etmenin ne yararı var?

Doktorumuz bize kanser teşhisi koyacak ve sigarayı yasaklayacak ama biz gene sigara içmeye devam edeceğiz. Suç şimdi sigaradaki zehirde mi? Yoksa sigarayı üretende mi?

İşte biz şimdi her kanser hastası hem sigaradan vazgeçemeyen insanlarız... Sistemin kötülüğünü biliyoruz. Kötülüğünü topluma ilan ediyoruz, ama kendimiz de sigara içmeye devam ediyoruz... Neden? Değişik yönlerden durumumuzu değerlendirelim...

Birinci olarak korku açısından bir bakalım..

Sistemin dünya çapındaki katliamlarından, en yoğun payını alan toprakların insanlarıdır. Bu korkuyu içinde yaşamayan yok gibi. O halde korkuya karşı savunmaya geçmek imkansız mı?

Bu konuda topluma önderlik edecek kesimler, bunun imkansız olmadığını değişik şekillerde açıklıyorlar. Kurtuluşun, yüzde onu geçmeyen egemen azınlığa karşı, yüzde doksan çoğunluğun örgütlü mücadelesinden geçtiği en çok dillendirilen bir konu. O halde sorun nerede?

Birlik sorunu, samimiyet sorunu, korku sorunu... Belki daha başka sorunlar ilave edilebilir... Ben bu üç sorundan değerlendirme yapacağım. Belki görüşlerime katılıp katkı yapan arkadaşlar çıkar ve sık sık "Yeni Kuruluş", "Yeniden yapılanma" gibi, lafta kalan söylemler yerine, gerçekten yeni bir yapılanma için, alfabenin ilk harfini yazmış oluruz.

Birlik sorunu: İnsan hakları konusunda, Barış konusunda, Seçim yasası konusunda, 12 Eylülcülerin yargılanması ve darbelerle karşı tutum konusunda, Kadının hakları konusunda, Sendikal hakların ve demokratik örgütlenmeler konusunda anlaşamamazlık var mı, sosyalist partiler arasında? Bu konularda hangisinin programını okusak aynı şeyleri yazar. Peki neden bir araya gelmek sorun olur? Buna benzer en temel sorunlarda birleşmek mümkün.

Gerçek niyet toplumsal mücadelede yeni kazanımlar elde etmek ise, egemen güçlere geri adım atmaktan geçer, bu da güç ile mümkündür, bu güç de birlikten ve bilgiden geçer. Niyet üzüm yemekse bu politikalar ön plana alınır. Gerçek sınıf mücadelesi, işçi sınıfı ve müttefikler cephesini birleştirerek, buna karşılık egemen güçlerin arasındaki çatlaklardan yararlanıp onları bölüp zayıflatarak, yeni mevziler elde ederek ilerler. Tarihte bunu örnekleri var. "Sosyalizm yenildi. Öyleyse reel sosyaliz geçerli yol değil" gibi gerekçelerle bütün tarihsel deneylerden, elde edilen bilgileri bir tarafa atmak, ancak egemen burjuvazinin yöntemidir. Aldatmacadır. İktidar hedefi için farklı görüşler, farklı düşünceler bu temel hakları elde etmeden ne kitleselleşebilir ne de bir adım ileri atabilir. Marjinal kalmaları da bunun en sağlam kanıtıdır.

Biz ne yapıyoruz. Anayasa referandumunu nedeniyle farklı kararlar verildi. "evet", "Hayır" "boykot"... Her teori deneme ile yazılır. Deney sırasında yanılmalar, doğrular ortaya çıkar. Yanlışlar düzelir. Bu olay sonunda sanki, amaç doğruları yakalamak, teorilerin eksiklerini tamamlamak değilmiş... Her gurup bir ötekini mahkum etmek için bir yarışa girmiş gibi... Suçlamalar birbirine "hain" diyecek kadar ileri gitti. Bu da gösteriyor ki kimsenin toplumsal çıkarları düşündüğü yok. Her gurup, cilalı sözlerle arasına, sistemden bunalanlardan birkaç kişiyi kapma derdinde. İktidar olmak isteyen devrim yapmak isteyen, her küçük değeri yedeğine almak için gerekli titizliği gösterir.

Hiç düşünülmez mi, benim devrim yapmak için kitlelerle kucaklaşmam gerekli, bana en yakın bunlar, bunlarla anlaşamazsam kimlerle bir araya geleceğim? Bunlar düşünülüyorsa, demek ki her şey laftan ibaret. Kimsenin öyle ciddi bir niyeti yok. Kapitalizm üç beş adap kapmak için yararlanabilecekleri bir araç gibi sanki.

Aynı hatalar Kürt hareketi içinde de var. Bu mücadeleye yıllarını vermiş, ama demokratik mücadeleyi ön plana çıkararak nice değerler hakarete uğruyor, ağır suçlamalarla dışlanıyor. Kazanılan küçük mevziler kimseyi şımartmamalı önemli olan kazanmak da değil, kazanımları kalıcı kılmak. Bütün bunlar için her zaman çoğunluğu ikna edebilmeli, o birlik ve bütünlüğü diri tutabilmeli... Düşman olanlarla, dost olabilecek müttefikleri iyi değerlendirmelidir. Benim gibi düşünmeyen düşmanım gibi düşünüyor demek, kolaycılıktır. Yılların mücadelesi sonucu elde edilen mevzileri tehlikeye atmak demektir.

Samimiyet sorunu: Samimiyet sorunu ile güven sorununu beraber iç içe de ele alınabilir. Daha geniş irdelemek isteyen ayrı ayrı da irdeleyebilir.

İktidara gelmek güç ile mümkündür. Sistemden bu kadar bezmiş, bu kadar zarar gören

bir toplumda, kitlesel bir örgütlenmenin önündeki tek engel kitlelere güven verememektir. İnsan güzeli tarif edemez ama, birçok nesne arasında güzeli seçme yeteneğine sahiptir. Öyle olmasaydı, ya herkes sanatçı olurdu, ya da sanat eserleri ve sanatçı diye bir dal olmazdı. Sanatçılar sanatçı olmayanlara eserlerini beğendirme çabasında dırlar. Yine ilk gördüğünde ister insan olsun ister hayvan olsun, onun zararlı veya zararsızlığı konusunda bir kanata sahip olur, ona göre davranır. Bilinçli bir insan, insandaki bu özelliği değerlendirmek zorundadır. Bunu yapmıyorsa insan yeteneğine güvenmiyor, onu sadece kandırılacak varlık olarak görüyordur. Yine iktidara gelmek isteyen, diğer gücü bilimdir. Bilim sadece şeflerin laf yapmasından ibaret de değildir. Kitlelerin arasında çalışacak kadroların da bilimle beslenmesi gerekir. Kadroları sadece asker olarak kullanmak değil, eline geçirmek istediği iktidara ve toplumu daha ileri götürecektir. felsefeyle donatmaktır.

Toplum, mücadeleye katılmakta çekimser kalarak gerekli uyarıyı yapmaktadır. O halde "nerede yanlış yapıyoruz?" diyerek, sorgulamak ve eksikliklerini gidermelidir. "Herkes layığını seçer." Diyerek toplumu suçlamak, kendi yetersizliğinin kamuflajından başka nedir ki?

On kişilik, onbeş kişilik gülünç ve hiç değişmeyen kişilerle bu mücadelenin yürümeyeceğini bile bile, iktidara oynamak samimiyet midir? Ya da bir takım ordu ile devrim yapmak mümkün müdür. Siz bunu iş edinmiş olabilirsiniz. Görev olarak görevinizi yapmaya devam edebilirsiniz. Ama kitleler yapılan hatalardan dolayı sizlere olan güveni yitirmiş. Güven öyle bir şey ki, ruh gibi, bir kaybedildi mi bir daha geriye gelmiyor. Onun için de kitleselleşme olmuyor. Bütün bu olumsuzluklardan sıyrılmadan "Yeni bir yapılanma" dan söz etmek yine kitleleri aldatmaktan başka bir şey değil. Ya

da, herkes kendini aldatmaya devam ediyor demek daha doğrusu...

Kitleleri ikna etmenin yolu da artık doğru iş yapmak. Söz artık anlamını yitirmiş durumda. Sözü doğru iş yapan söylerse ve iş üzerine olursa o zaman yine değerini bulabilir.

Bu durumda bildiri, afiş, kendi kendine tatmin olmanın "Ben yaptım oldu!" demekten başka bir şey ifade etmiyor. Paneller de öyle... Bir tarafta insanlar kıyıldursun, biz konuşaduralım.

Her burjuva diktatörlüğünü faşizm olarak kabul etmek faşizmin de anlamını yitirip meşrulaşmasına neden olmaz mı? Bu burjuva demokrasiden çok şey beklendiğini göstermez mi? Sınıf mücadelesinde, sınıf olarak ne kadar güçlüysen alacağın haklar o kadardır. Gücüm yoksa sana verecekleri ölmeyeceğin kadardır. O da bizzat üretimin içinde yer alıyorsan yani sana muhtaç oldukları kadar. Ben istiyorum öyleyse versin, vermiyorsa bu iktidar faşisttir. Adı üstüne burjuva diktatörlüğü değil mi? Ne bekliyordun?

Faşizm varsa nasıl on-onbeş kişiyle eyleme çıkıyorsun? Bu faşizm değilse neden, her baskıyı faşizm olarak değerlendirip, faşizmi meşrulaştırıyorsun?

İnsan gerçekten korkuyu hissediyorsa aynaya bakar, ben neyim, ne yapıyorum, nasıl yapıyorum? Sorar sorgular, ve savunma durumuna geçmek için gerekli hazırlıkları yapar.

Bu da en yakın müttefiklerle bir araya gelip ne yapacağını tartışmakla olur. Aynı düşünenlerle, kavgasız yaşamak değil önemli olan ayrı düşünenler konuşup anlaşabilmekte.

Üç beş eleştiri sonrasında onu dışlamakla başarılamaz mücadele...

Samimiyet konusunda somut iki örnek vereyim.

"Yılbaşında cezaevlerine kart gönderme kampanyası" açıldı. O gün Konakta malum yerde 20-25 kişi geldi. Bir kutu kart "Bana da ver bakalım bir tane", "Ne yazalım, nasıl yazalım"
Ayak üstü gelişigüzel yazılan kartlar yine aynı sayı biraz eksilerek postahaneye gittiler...

Bunun amacı, sadece gösteriş, ben yaptım oldu, faaliyet raporunda abartılarak yazılmış bir paragraftan başka ne için?

Her biriniz cezaevlerinde yattınız. Bir mahkumun neler düşündüğünü, moralinin ne durumda olduğunu, dışarıdakilerden ne beklediğini, pekala çıkarabilirsiniz. Ama bunu yapabilmeniz için birazcık düşünmeniz gerekir. Kendiniz cezaevinde yatıyormuş gibi... Düşünmüyorsanız bu mücadeleyi içselleştirememişsiniz demek. O zaman sadece rol yapıyorsunuz. Ne olurdu, içerdeki insana moral verecek, ona direnme gücü verecek, onları onurlandıracak birkaç cümleyi düşünerek yazsanız? Cezaevlerindeki 97 mahkuma acaba bu kampanya kapsamında ikişer kart düştü mü merak ediyorum.

Samimiyet konusunda ikinci bir olay da HDK olayı. İzmir'de malum alanımıza, HDK oluşumu içinde yer alan (yalnız benim orada olduğum saate) 4 ayrı gurup 15 dakika ara ile

"Cezaevlerindeki mahkumlara Kart kampanyası" ile ilgili alana girdi konuşmalarını yaptı, ayrıldılar. Size sormazlar mı be kardeşim bu HDK'nın rolü ne? Ne için bir araya geldiniz?

Alana gelenler bir diğerinin kendisinden daha az mı, yoksa kendisinden daha çok mu olduğuna bakıyor. Kendisiyle sidik yarıştıran cüceler. İnsan öyle bir ortamda bulunmaya utanıyor... Bunun neresinde samimiyet?

Slogan devrimciliğinin iflası: Gün geçmiyor ki aynı yerde eylem olmasın "Hep aynı

sloganlar. "Yaşasın halkların kardeşliği" "insanlık onuru işkenceyi yenecek" Güzel... Bular lafla mı olacak? Hangi kitle içinde, hangi mahallede, hangi fabrikadan kaç yeni insan kazandınız mücadeleye? Her gün o alanda harcayacak zamanınız varsa, demek ki halkın arasına girecek zamanınız da var. Bir görevi yerine getirmek için yapılan bir iş... Diyelim ki yeteneksizsiniz, bu ayıp değil, peki (bunu sonradan bir arkadaş anlattı öğrendim)

BDP operasyonunda altı saat süren arama sırasında binada olan arkadaşlar, bütün partileri ve sendikaları, demokratik kuruluşları aramışlar. (polis ve sivil işbirliği- faşistler de karşıda toplanmış slogan atmışlar) Bu devrimcilerden, partilerden hiç gelen olmamış. İşte işkece, işte kardeşiniz... İş var ama adam yok! Bu utanç verici bir olay. Ya söz verme ya sözünü tut. O sloganları yırtınarak atmakla devrim mi yapacaksınız, kendinizi mi kandıracaksınız? "Kol kırılır yen içinde kalır" mantığı solu, sosyalistleri bu noktalara kadar sürükledi... Artık hatalar konuşulmalı. Yeniden bir başlangıç yapılacaksa, çürümüş kadrolardan sıyrılıp, yenilik hamlesi yenilerle yapılmalı... Mutfakta çürüyen çöpe atılır...

Solucan ikiye bölünmekle bir parçası yeni diğeri eski olmaz. İki parça da yaşar ama yine solucan olarak.

Gönlü işçi sınıfın zaferinden yana olan bir vatandaş olarak, her ne kadar dikkate alınmayacağını bilsem de, sınıfımın neferi olarak, üzerime düşen görevimi yapmak için bunları yazma zorunluluğunu hissettim. Yanılmayı çok istedim. Benim durumumda olan diğer arkadaşlarım ne düşünür bu vesile ile öğrenmiş olmak bile benim için bir kazanım olacaktır.

Saygılar.

Mehmet Halil

Ezberciler

sarılmışlar sarmaşık gibi ezberlerine
ezberleri olmasa düşüp serilecekler yere
ders verirler ezberleriyle,
ezberlerinin kaynağına bile...

sarmaşık yosunla,
ezberci kurgusuyla,
sarılırlar birbirine
saldırırlar hayata.

Mehmet Halil

Ezberlerimizi gözden geçirelim. Dünya değişiyor!

ABD'nin ve Rusya'nın son söz düellosundan sonra, sanki emperyalist ülkelerin gölgesiymiş gibi, bizim fesbook kaleşörlerimiz de savaşı başladı. Ne garip ki, en çok da sosyalizm bitti diyenler de -ne alakası varsa- dünyayı kana bulayan emperyalist ülkelerle değil de sosyalizmle savaşmaya devam ediyorlar. Son yüz yıldır çıkan savaşlara göz attığımızda, sosyalist sistem yıkılmadan önce dünyada bir denge vardı ve savaşlar bu kadar sık ve acımasız olamıyordu. O döneme daha çok -soğuk savaş dönemi - denilebilir.

Emperyalist ülkeler bu kadar acımasız ve saldırgan... Bu saldırganlık sonucu da dünyanın en zengin %20 ile en fakir %20 arasındaki uçurum belki 200 katına ulaşmışken, sosyalist ülkelerde En zengin %20 ile en fakir %20 arasındaki fark %7-8 civarında dolaşıyordu. Bu sosyalist ülkelerin istatistiklerine göre değil de OECD ülkelerinin bilgilerine dayanıyordu. İstatistikler adaletsizliği bu kadar açıkça gözler önüne serince artık bu tür sosyal istatistikler yayınlanmaz oldu.

Ama bu gün bilinen bir şey varsa, dünyanın %65'ini kontrol eden dünyanın 50 şirketi... Artık o hale geldi ki bu farkı görmek için istatistiklere bile gerek yok. Birileri başkalarının ülkesine girerken barış ve adaletten söz edebilir. Büyük çoğunluk da buna inanıyor, inanmayan bir kesim de çıkarları için inanmış gibi görünebiliyor.

Zayıfların güçlüler karşısında yapabileceği tek şey var. Bu çatışmalar arasında kendi çıkarlarını koruyabilmek için bu ülkeler arasında ince bir politika ile kendi varlığını korumaya çalışmak ve mümkünse bu çatışmalardan karlı çıkabilmek.

Orta doğu halklarının yapmak istediği de bu. Onlar ölüm kalım savaşı verirken demokrat olduğunu iddia eden bazıları da, değişik şekillerde onları bu güçlü ülkelerin gölgesinde, kendi çıkarlarını koruma mücadelesini "başka sömürgeci kuklası, maşası" gibi gösterme çabaları ve suçlamaları iki sebepten olabilir. Ya güçlü devletler adına çalışan görevlilerdir, ya da mücadeleye radikal olarak katılmamanın verdiği eziklikle, prestij kurtarmak için keskinlik yapmaktadırlar.

Bütün bu modern silahlar ve güçlü ordular karşısında olağanüstü bir mücadele veren bir avuç halk ve hak savunucularına açık ve dolaylı olarak saldıranları tarih hiçbir dönemde affetmeyecektir.

Sosyalist sistem yıkıldığı halde, bu kadar kan revan içinde, bu saldırganlara, bu kar hırsız için milyonlarca insanın kanını emenlere karşı durmak yerine hala sosyalizmi hedef almak ve direk veya dolaylı olarak saldıranlar ise kendi katillerine destek vermekten başka ne yaptıklarını sanıyorlar acaba?

Orta doğu, çok katmanlı ve çok problemlili bir bölge, dengeler gün aşırı değişmekte, bu bölge ile ilgili söz söyleyebilmek için bölgeyi, bölge halklarını, ve politikayı çok iyi bilmeleri gerekir. Yok herkes laf söylemek için ilk aklına geleni söyleyecekse, bunun, hiçbir zaman orada ezilen halklara katkısı olmaz tam tersine zararı olur.

Bilerek veya bilmeyerek katillerimizin maşası oluruz...

Mehmet Halil

Faili mevcut

Dünya tersine döndü,
Yılanlar Ceylan'ı ezdi,
Büyütmediler küçüğü,
Cadılar sevmez ki güzelliği

Sürek avcıları,
Vurduğu ceylanla övünür,
Ceylanım benim! Vurulmuş!
Anası etrafında dövünür.

Bizim akbabalar,
Afrika'dakiler gibi değil
Ölmesini beklemiyor başında,
Gördüğü gibi bölüyor parçalara.

Daha, yerden yeni bitme
Ceylan'ım benim,
Kimse hesap sormuyor,
Çimleri ezdi diye, o fillere.

Alnında ne yazıyordu?
Tanrının dili Kürtçe mi?
Neydi katillerin korkusu?
Ceylan 'dağa çıkar' diye mi?

Ceylanım benim,
Çaldılar bir kere kapıyı
Ve kurşun çıktı, süt yerine,
Eteğe doldurdular her parçayı.

Kır çiçeğim benim,
Süslerken kırları,
Çok gördüler sana,
Küçük dünyanı.

Geleceğin borçlusu,
Geleceğin suçlusu
Ceylan'ım çocuksu
Yarım kaldı coşkusu.

Mehmet Halil

Faltaşı

Bir harf deyip geçmeyin
Denizler, damlalardan meydana gelir
Q'yu alfabeden silin!
Yoksa IQ testi akla gelir...

Ezberler neyinize yetmiyor
Makinenin parçasıyız hepimiz
Sistem bant usulü çalışıyor
Bir şoföre emanet küremiz.

Ö'yü de kaldırmalı lügattan
Öcalan yok artık
Sıçrayıp halkın kucağından
Kinle saldırdık...

Halkın alınına silah dayadık
'Mertlik öldü! ' demişler
Suni taşak yaptırdık
Şimdi faltaşı gözler...

Mehmet Halil

Fark/sızılık

Kızılderililerin ilkesi
İnsanla ağaç arasında
Fark görmezler...
Severler ağacı insan gibi...

Beyazların ilkesi
Fark görmezler
Ağaçla insan arasında,
Biçerler insanı ağaç gibi...

Konuşur özgürlükler ülkesi
Aramızda fark var mı ki?

Mehmet Halil

Farkında değil...

İnsan seli önümden akıp gider,
yalnızlık içimde bir acı biber
insan insana benzemez, ama,
benim vicdanım reddederken
diğerleri savaşıa gider...
"savaş ölümdür!" bilirim de
yalnızlık ölümden de beter.

Mucidi ama insan barutun
Farkında değil
Hain ellerde
barut olduğunun.

Mehmet Halil

Faşizmin beş şartından biri itaat

Adaletin ölçüsü adalete göre olursa,
Daha çok şaşıracağız yargılamalara...
Güçlülerin gücü daha da artıyor
Muhatap zayıfladıkça...

Darbeciler okşanarak çıkar sorguya
Suçları sabit olsa da...
Pınar Selek'e, huzur çok görülüyor
Suçsuzluğu sabit olsa da...

Camiye döndü bütün bir ülke
Cemaat uymak zorunda itaate
Tanrılar cezayı peşin kesiyor
Tanrılara itaat etmeyene...

Mehmet Halil

Fazla arpa kör eder

Fil üstünde fareyi görür de
Fili görmez havuz medyası
Tıkınırken havuzun başında
Halkı görmez havuz medyası

Burunları köpek burnu gibi
Uzaktan alırlar mis kokuları
Saraydan bütün ger/çekleri
Gözleri kör havuz medyası

`Basın özgürlüğü' dediler
`Baskın özgürlüğünü' çıktı
Saraydan rüşveti yediler
Haberler kıçlarından çıktı

Şarayın şamar oğlanları
İşe sınavla alırlar onları
Havuza girerken sıyrılır donları
`Saraya layık mı? " diye sonları.

Mehmet Halil

Fedakarlık

Egzozu kapatın bir bakalım
Motor çalışır mı?
-arada benzerlik var canlarım-
Egzozun rolünü anlayınca
Götler de uyanır
Müdür olurlar bürolarda
Bu nedenle mücadele
Götlerle diğer organlar arasında...
Üretimden güzel şey çıkar mı?
Durum böyle olunca...
Beyin, kalp, böbrek, ciğer, dalak,...
Askıda durur 'demokrasi' adına.

Mehmet Halil

Fedakarlık 2

Toklar vücutlarını kaldıramayacak kadar toklar
O ağırlıklarıyla ayakları üstünde dik duramazlar
Açlar sinek kadar hafif üflesen uçacaklar
Siz bencillik yapmayın açlar
Siz kalkın oturduğunuz yerlerden
Ayakta kalmasın toklar
Onların mazeretleri var
Biraz fedakarlık edin bencilliğinizden...
Onlar kendilerini, sizi yönetmekle oyalasınlar.
Alışkanlık yapmışken sizde sismek ve sikilmek
Yakışır mı ölümler karşısında size irkilmek?

Onlar sizin bataklığınız yaşayabilmeniz için
Onlar denizle doymaz
Onlar yesin içsin siz çalışıp dua edin...
Sizlere yeter rutubetin içindeki besin
Malın ne önemi var fani dünyada
Duadadır gizi bereketin
Tapularını verin özel mülklerinizin
"Vatan sağ olsun! " ne gerek var sana?
Şehit olun bilmediğiniz görmediğiniz topraklar adına
Yollarına ıslak imzalı kırmızı halılar döşeyin
Çocuklarınızı toklar için feda edin
Böylece boş yer kalmayacak cennette toklara
Cennetliktir kanı akanlar toprağa
Siz ki çocukları uzantınız olarak yetiştirdiniz
Sizin bir parçanız gidiyor `cenneti ala'ya
Onları cennetin anahtarı biliniz
"Çalışmak ibadettir! "
Tokların sadakayla elde etmek istediği anahtara
Siz erişirsiniz çalışıp, duayla yata kalka
Çocuklarınızı toklar için feda edin
Bir parçanız sokulmuş olacak oraya
Bitmiş olacak derdiniz, kederiniz
Tamah etmeyin mala ve paraya
Şimdiden ayrılmış olacak cennette yeriniz
Tanrı da bölücü değildir ya...

Mehmet Halil

Felaket tellalları

Ey güneş, ey gök kubbe
Tanrı'ya kafa mı tutuyorsunuz?
Uymuyorsunuz Tanrı emrine
İştahlı mısınız pezevenkliğe?
Hoşgörüyle bakıyorsunuz,
Yan yana kızla erkeğe...
Araya bir sınır koyunuz.

Güneş başını kaldırdı şiddetle
İki gün görünmeyeyim bakayım
Nasıl da arzulayacaksınız beni
İlk ortaya çıktığımda o zaman
Her şeyi unutacaksınız altımda
Şunu unutmayın ki,
Felaketlerin tohumu aklıkta...

Mehmet Halil

Felsefe nedir? Neden felsefe? Felsefe hayatımızı nasıl etkiler? / Düz yazı

Felsefe kelimesi Yunanca'da ki sevgi ve bilgelik kelimelerinin yan yana gelmesiyle oluşur.

''bilgiyi sevmek, bilginin peşinde koşmak anlamını taşır.

O halde felsefe yaşamı bir şekilde anlamlandırabilme çabasıdır. Yaşamla birlikte her şeyi...

Filozof merak eder, soru sorar ve öğrenmeye çalışır.

Platon'a göre; ''Felsefe, doğruyu bulma yolunda, düşünsel bir çalışmadır.

Filozoflar, Felsefeyi doğruyu aramak olarak tarif ettiklerine göre yanlış da var demektir.

Öyleyse hayatımızdaki doğrular ve doğru olmayanlara bir göz atarak yazımıza başlayabiliriz.

Hayatımızdaki bazı olaylara bir göz atalım...

Bulduğumuz yerden uzağa doğru baktığımızda, uzakları daha küçük görürüz. Aslında nesnelere küçülme yoktur, bizim gözümüz onları küçük görür...

Çizgilerin yanına daire çizince daire tarafına eğri gibi görülür ama çizgi eğri değildir.

Neden ay ufukta daha büyük, gökte tepe noktada daha küçük görünür? Küçülür mü?

Önümüzden geçen kurşunu algılayamayız. Ama kurşun geçer. Vardır.

Algılama zamanının altında olan nesnelere algılayamayız. Görsel açıdan yokturlar ama gerçekte vardılar.

Filmlerin hepsi de resimdir ama, biz onları algılama zamanının altında (sn de 24 defa geçince, Ya da 16 tının üstünde geçince) hareketli görmeye başlarız...

Aslında hareket eden bir şey yoktur.

Neşeli olduğumuzda, sevdiğimiz insanlarla bulduğumuzda zaman çabuk geçti diyoruz.

Hastalığımızda geceler, yalnızlığımızda zaman durmuş gibi hissederiz... Aslında zamanda değişiklik olmaz, zaman akıp gider de, biz öyle duyumsarız...

Zamana yön vermek, zamanı hızlandırıp yavaşlatmak, daraltıp genişletmek bizim beynimizde, bu bir yanılsamadır...

Yani yanılsama, gerçek bir fiziksel-duygusal uyarının yanlış anlaşılmasıdır veya yanlış yorumlanmasıdır.

Beş yaşındaki biri için zaman çok geniştir. İnsan ömrünü 70 yaş kabul edersek $70/5=14$ ömrünün on dörtte biridir. 60 yaşında biri için ömrünün $6/7$ sidir çok daralmıştır.

Biri yavaş geçer, biri hızlı... Obje olarak insan kendini kabul eder... yanılır.

Herkes kendi yanılsamasını gerçek sanır.

Fiziksel olarak algılanması gerekenden farklı algılanan görsel objeye ''yanılsama'' ismi veriliyor.

Sonuç: Beyin, gözde oluşan görsel uyarılardan vücudun içinde yaşayabileceği görsel, ama sanal bir dünya yaratmaktadır.

Yanılsama yayan, yanıltan güç, yaydığı yanılsama yayan etkilerle, etkisine aldığı insanlara ``benim gibi düşün``, ``benim gibi gör`` mesajını dayatmaktadır.

*** Günlük eylemlerimizin çoğu, o eylemleri türeten etkileşimlerin görünemez olmasıdır. *****

Eğitimsiz bir kişi ilk kez öğrendiği bir şeyin doğruluğunu kabullenmek zorundadır. Gözlemlenemez etkileşimlerin sonucu olan gözlemlenebilir eylemlerimize özgür iradenin sonucu diyoruz. Oysa bu illizyon gibi bir şey... ***** illizyon nasıl yapıldığını bilmeyen, illizyon olduğunu bildiği halde kabulleniyor...

Smilanski'ye göre, İnsanların özgür irade konusunda hakikatle yüzleşmeleri neredeyse olanaksızdır.... Çünkü hakikat böyle bir ayrıcalığımız olmadığı yolundadır...

Günümüzde gelişen teknoloji ile birlikte, yanılsama en geniş şekilde kullanılmaktadır.

Televizyon ile yanılsama üretilip, insanlar yanlış yönlendirilerek kolayca sömürülebilmektedir.

Yönetici makamlar yükseldikçe bilinçsiz insanların gözüne büyük görünmektedir. Aslında onlar da herkes gibi normal insandırlar. Görevli buldukları sırada iletişim araçları ile olağanüstü büyük gösterilirler. Ama görevden ayrıldıklarında herkes gibi onlar da sıradan insanlar gibi unutulur gider...

Bu yanılsamadan egemen güçler en iyi şekilde yararlanıyorlar.

İnsanları birbirinden yalıtarak, bir kısmını diğerlerine karşı `öteleyerek' yabancılaştırarak, düşman yapılabiliyor, en yakın insanları birbirine kırdırabiliyorlar.

O halde karşımıza çıkan olayları sorgulamak için felsefe gereklidir. Geçmiş deneylerle bilimsel olarak kabul edilenleri öğrenmek için okumamız gereklidir.

Öğrenmek doğru bilgi ve doğru eylem içindir. Yani görevimiz bilgileri kafamıza hapsedmek değil, çevremize yaymaktır.

Bilgi yaymanın ne kadar tehlikeli olduğunu sanırım birazcık bu yazıdan çıkarabilirsiniz.

Bilinçli insanları kullanmak kolay değildir. Cahil insanlar ise her yöne çekilebilir.

O nedenle ki, yönetenler bilinçli insanları sevmezler... Ama sömürülmemek için ve insanca yaşayabilmemiz için bizim şiddetle bilgiye ihtiyacımız vardır.

Gelecek yazılarda buluşmak üzere hepinize mutlu bir gelecek dilerim...

Mehmet Halil

Ferhat ile Őirin

Buralarda dolaŐmıŐ Ferhat,
Buralarda delmiŐ dağları.
Her girişi dertli tünellerin,
Her ıkıŐı, ayrı bir Őirin.

Delik deşik her taşın altı,
Őirin'nin rengi siyah,
Őirin'e dönmüş Ferhat'ın suratı
Her ikisi de bedbah.
zalimler ikisini ayırmıŐ,
yarım kalmış mutlulukları.

Yıllarca, ölkeme açılmış,
Mutluluk dağıtmıŐ, kucak kucak.
Memleketim Zonguldak,
Bir neo-liberal gelmiş,
Őirini terk etmiş kaderine,
ŐönmüŐ binlerce ocak.

Ellerin yapamadığını yapmış,
Satılmış bir yerli alçak.

Mehmet Halil

Fetih yılı

Yurdumun yarısı
Diğer yarısına düşman
Literatür de değiştii
Güçlü zayıfı öldürünce kahraman

Halk iradesi sıfırlandı
Şehirler yerle bir oldu
Şef iradesi zorlandı
Bütün yürekler dondu.

İş güvencesi
Eğitim güvencesi
Sağlık güvencesi ekx oldu
Yaşasın savaş güvencesi.

Türkün İŞİD'den başka dostu yokmuş
Bütün yurttaşlar terörist olmuş
Savaşıyor yüce şef durmadan
Türkiye'yi yeniden
Fethediyor büyük kahraman...

Mehmet Halil

Fırlatma talimi

Alkış üstüne alkışın ürünü
Yanlış üstüne yanlış!
Başbakan Gökürk-2'yi
ODTÜ' den fırlatmış
Sonucu biliyordu demek ki
5000 bin polis hazırlatmış
Ama beş bin polis de az geldi
ODTÜ'nün fırlatmalarına...
Fırlatmalar fırlatma ile sökülemedi
Fors yere iniverdi...

Mehmet Halil

Fi/kirler-in kirleri-mi korkutan?

Nihayet aşka geldi Ampul de
Ampulden tek ışık 'ucube''ye
Biz yıllardır boşuna bekledik
Saçlarımız kırlaştı bekleye bekleye
Yılları yıllara ekledik
Umut fosforumuz sönmedi...
Taşlaştı kulaklarımızın kireci.

Öfke diyor ki bize
İşte geri sayım başladı
Dokuz... Yedi... Beş... Üç...
Biz uykuda hala yarı mahmur
Can Baba öfkeyle başını kaldırmış
'Uyumayın uşaklar!' diye seslenmiş
Bunu, dağlar, taşlar denizler duymuş...
'O ampul değil, kıçımın fosforudur!'
Cismine koşulur da, fikrine kim uymuş?

Mehmet Halil

Fil olmayalım, insan olalım.

Bir baba beş yaşındaki kızını hayvanat bahçesine götürmüş... O güzelim bahçede hiç fili görmemek olur mu? Tabii en büyükleri olarak en çok o dikkatini çekmiş küçük kızın... Bakıyor ki o koskoca filin ayağında incecik bir ip, fil dolaşırken o incecik ip gerilince fil geri dönüyor... Kız buna şaşırıyor... Babasına hayretle soruyor. "Baba, o koca fil bu ipi koparamaz mı?" Baba cevap veriyor. Kızım o yavru iken ayaklarında kalın ip vardı. Onu koparmak için çok uğraştı. Yıllarca koparamadı. Umudu kırıldı. Artık onu koparamayacağına öyle inanmış ki, kendini hiç zorlamıyor. Biraz zorlarsa koparır. Biz insanların çoğu işte o fil gibiyiz...

Vakti zamanında tek başımıza yapamayacağımız işler için, imece usulünü bulmuşuz. Zamanla o da yetmemiş demişler ki "daha büyük bir organizasyon yapalım... Yaşadığımız bölgeyi öyle koruyalım, yolları, köprüleri, vs... öyle yapalım... Güzel düşünce, bu örgütlenmenin adını 'devlet' koymuşlar. Devlet işi sıkı tutmuş, üyeleri de büyük ve zor işlerini üzerlerinden aldığı için, devlete karşı görevlerini yerine getirmişler. Görevini yerine getirmeyene karşı hep birlikte cezayı uygulamışlar. Çünkü birinin görevini yapmaması, diğerinin yükünü artırıyordu. Böylece devlet günden güne, yıldan yıla güçlenmiş, yapılan işlerle devlete olan güven artmış... Devlet güçlü olunca devletin başındakiler de güçleniyor. Onlar da insanların gözünde büyüyor. Devletin imkanları ellerine geçince, onlar da zamanla devletin sahibiymiş gibi davranmaya başlıyorlar... Haklı olarak kullanılan cezalandırma sistemleri artık, baştakilerin keyfine göre kullanılmaya başlıyor... Böylece zamanla, halka hizmet için kurulan bu örgüt 'devlet' halkı hizmetkarları, köleleri olarak kullanmaya başlıyor... O güçlü devlete karşı tek tek insanlar ne yapabilir?

İlk başta gerçek para ile dönen devlet çarkı, sağlam temeller üstündeydi... Bu gün ise yüzde on, gerçek para varsa yüzde doksanı kağıt ve dijital... Yani yüzde doksanı hayali bir sermaye... Yani bu sistem pamuk ipliğine bağlı bir sistem... Ama o ipliği zorlayacak birlik ve güç yok! Bütün üreticiliğini, bütün yapıcılığı kaybetmiş bir sitem... Balon gibi şişirilmiş... Balon gibi de patlatabiliriz... Devletin başındakiler bir avuç, halk ise milyonlarca... Devletin başındakini isteseler bir günde değiştirebilecek güçteler... Ama o örgütlenme bilincini alamamışlar. Devletten başka bir örgütün öylesine güçlenebileceğine inanmıyorlar... Çünkü umutları kırılmış... Baştakiler de onların örgütlenmesini, bir araya gelmesini istemiyor... Çünkü birleşmeler kuru bir yaprak gibi döküleceğini biliyorlar... Yapabilecekleri tek şey var, onların örgütlenmesini engellemek, bunun için de o halkı bölmek... İşte din, dil, mezhep, ırk, renk, cinsiyet, yaş... gibi bütün ayrılıklar bu korku ile kural olarak konulmuş... Kurallar zamanla gelenek haline gelmiş, gelenekler de daha sonra yasa olarak kabullenilmiş... Yasalar değişse bile şimdi hala o geleneksel bağlılıklar sürmüyor mu? Yasa uygulayıcıları, gelenekleri öne çıkarıp iktidarlarını sağlama almaya çalışmıyorlar mı? Devlet halka hizmetten uzaklaşıp, halkın üzerinde baskı aracı olarak, halkın zararına çalıştığı halde, halkın emeğini bir avuç insanın kasalarına aktararak, halkı açlığa mahkum ettiği halde, aramızda hala, devletten korkup haklarına sahip çıkamayan ve bu korku ile devletin yanında yer alan insanlar var...

Şimdi ne farkı var bu insanların, ayaklarında o incecik iple dolaşan filden? İşte görüyorsunuz, mücadele edenler haklarını alabiliyor, diktatörlerden kurtulabiliyor. Birleşelim ve köleliğe son verelim... Sırtımızdan geçinen, yerli ve yabancı şirketlerin boyunduruğundan kurtulsak, insan gibi yaşamak hiç de hayal olmayacak... Evet, buna başladık, katılmayan, bu direnişin dışında kalan emekçiler hep bir olalım, esnaflar, köylüler bu uluslar arası şirketler, en çok sizlerin emeğinize saldırıyor. İşçilerden alacakları bir şey kalmadı... Ama sizlerin elindeki her gün biraz daha azalıyor. Ağlayıp sızlamanın faydası yok... Direnelim... Kanımızı emdirmeyelim. Direnişe omuz verelim ki, direnenlerin yükü azalsın. Hedefe giden yol kısalsın... Elinizdeki bitmeden mücadeleye katılın ki, çoluk çocuğunuza borçtan başka miras da kalsın... Onlar güçlü olduğu için başta değiller, biz gücümüzün farkında olamadığımız için, onlar

güçlü görünüyor...
Haydi. "Bu daha başlangıç, direniş devam ediyor! "

Mehmet Halil

Filistin ınarı

yıllarca,
yıkılmak ve yakılmak için çalıştıkları.
barut ve yanık kokusuyla beslenen,
koca bir ınar devrildi.
ve tabiatın,
karakterinde bulunan,
yeni tomurcukların,
uyanma zamanı geldi.
her karanlığın ardından beklenen,
yeni bir aydınlık gibi.

Mehmet Halil

Filolar... Finolar... Bilolar... Dünya çocuklar günü! Unutulmasın.

Diller dolanıp durur ama
Yalan söylemiyor hayat okulu
Öyle alışmış ki çocuklar eşit paylaşım,
Bazı çocuklar filo sahibi oldu,
Filolarla eşitlik taşımak için bazı çocuklara...

'Her çocuk anadan eşit doğar! '
Her cümleinin sonunda
'Nokta' değil 'amaaaa! '
Trafik ışıkları gibi yanar
12 Eylül'den bu yana...

Hareket eden sürü sayılır mı?
Sabit kalmaz çocukların kafa ölçüsü
Tespit edememişler zamanında ırkını
Artık şahlandı medeniyetin gücü
Düzeltiyor geçmişin 'ayıplarını...'

'Her çocuk eşit doğar! ' ama...
Kimi anadan
Kimi bırakılır cami avlusuna
Düşmüşse yanlış soyağacından
Eşitliği sor bakalım o çocuğa...

Kimi kırmızı bir et parçası
Sarıp sarmalanır kucaklarda
Kimi ırkçılarının korkulu rüyası
Büyükmüş de; küçülmüş sonra...
Kurşun sıkılıyor onlara...

Er çocuk anadan asker doğar!
Gözler mavi ve çakmak çakmak olunca...
Onu kabul eder bu topraklar
Hayat haramdır asker olmayana
Kan gerekli satanın damarlarına...

Mehmet Halil

Finife değil, iniŖe.

Bir hamal bulmuŖlar tanrı deyi
Kaderi vurmuŖlar sırtına dağıt deyi
Kader denilen o kaziğa baęlamıŖlar bizi
Etrafımızı sarmıŖ kan emiciler dizi dizi
Biz de bekliyoruz bulunduğumuz yerde
Empati kuran biri çıksın da kurtarsın bizi
Kurtarıcısı beklenen o yüzyıl oldu bile
Nihayet geldi ensemizde bir boza piŖirici
Kaderin ellerimizde olduğunu öğretilmediler ki...

Mehmet Halil

Forumlara bir format atalım...

Formlarda arkadaşlar ciddi ciddi sorunları dile getiriyorlar ama katılımlarda önemli bir artış olmadığına göre pek de ciddiye alınmıyor gibi...

Ben ciddiyeti bu yüzden sevemedim...

Ne gerek var buralarda toplanmaya? Buralarda ayakta dikilmekten ya da taşların üstünde kışımızı eskitmektense, evlerimizde TV başlarında mafya filmleri izleyip, mafya elemanlarını omuzlarımızda taşırken, filmlerde küfrederek rahatlamak neyimize yetmiyor...

Parklarda otobüslerde gençlerin sevişmelerine karşı çıkıp, onların flörtlerini günlük sohbetlerimizde kınarken, TV başında 3 dk. birbirinin suratına bakıp on dakika görüşme odasında çay içirip, sonra evlenmelerini beklemek, olumsuz karar alanları, kibirli bulup suçlamak, o programları ağzının salyası aka aka sohbetlerin öncelikli konusu yapmak neyimize yetmiyor...

Evliliklerde, flörtlerde sevgiyi, dostluğu, uyumu aramak yerine, sakallı birinin duasını, ya da onları hiç tanımayan insanları imzalarını kutsamak, yani kendimize güvenemediğimiz için işi Allaha havale etmek neyimize yetmiyor...

Şimdi bu kadar bayati programlar varken, gelenek görenek olarak da beyinlerimize bunlar kazınmışken, mecliste haklarımızı koruyormuş diye Sırrı Süreyya Önder'in veya diğerlerinin kıllı kara suratlarını mı seyredelim?

Bir asır önce, Kapitalasyonlarla Emperyalist ülkeler Osmanlının gelir kaynaklarının %30'unu ele geçirmişlerdi... O zaman halk ayaklanmış ve kendilerine bu mücadele içinden bir lider çıkarmış... Emperyalizme karşı 'zafer' kazanmış... O sihirli değnek ondan sonra baş köşeye konmuş...

Şimdi o sihirli değneği onun izinden gidenler bu ülkenin kaynaklarının %70'ini yabancılara satmış...

Tarımda kotalar, sanayide kotalar, MAİ sözleşmeleriyle, bu toprakların her karışında bizlerden fazla hak sahibi olmuş emperyalistler... Emperyalist ülkelerin bir piyonu, bir kuklası olduğumuzu unutup, biz hala onların askerleri olmak için yırtınıyoruz...

Daha 30-40 yıl önce, eğitimimiz ücretsiz, sağlığımız ücretsiz, yollarımız ücretsizken, fabrikalarımızın dumanı tüterken, köylülerin yüzü bu kadar kırışmamışken, gençlerimiz üniversiteyi bitirince işini garanti bilirken, işe girenler emekliliği garantilerken, yaşlananların emeklilik umutları suya düşmemişken, bizleri bu hale düşürenleri, emperyalistlerin önünde simit gibi eğilip, ikramda kusur etmeyenleri, biz de susarak onaylayalım... onaylayalım, çünkü onlara çok güvendiğimiz için bu hale geldik...

Onaylayalım biz ne kaybederiz... Nasıl olsa, işsiz olduğu için umudunu anansının babasının emekli maaşına bağlayan çocuklarımız o parayı alamayınca daha kaç ebebeynin boynu kesildi? Daha kaç kişi intihar etti, daha kaç kişi bunalım geçirdi ki...

Boyun eğip, sesimizi kesmezsek neler yapabileceklerini biliyoruz... Örnekleri çok...

Kahramanmaraş, Çorum, Sivas, 1 Mayıs 1977, Robosky, Reyhanlı, Dersim, Muğlalı katliamları gibi toplu katliamları bile unutuyoruz, unutabiliyoruz... Tek tek katledilenler bile bunlardan daha fazla olabilir... Ama daha sıra bize geldi mi? Niye keyfimizi kaçıralım...

Bize bu yapılanları unutalım... Unutalım ki, bu acıların bu öfkelerin birikimini hakkı için dağlara çıkanlardan alalım... Onların neler çektiklerini hiç düşünmeyelim... Düşünmek rahatımızı kaçıtır.

Yönetmek için bizleri bölmeye çalışanlar, bölmek için bizi hatırlıyorlar ya, bu bile büyük mutluluk.

Güçlüler güçlerini bize karşı kullanıp kanımızı emerken, bizde o güçlüleri omuzlarımızda taşıyarak onlardan güçlü olduğumuzu gösterelim ki, onları bile şaşırtalım...

Ne mutlu hırtım diyene...

Mehmet Halil

Fotoğrafçılara fırsat

Allah'tan başka,
Kimseden korkusu olmayanlar
Çakılıp kaldı sınır boylarında,
Demek ki Allah çıktı karşısına
Bu fırsatı kaçırmayın fotoğrafçılar
Çekin Allah'ın fotoğrafını,
Kulları yakından tanısınlar,
Siz de tarihe yazdırın adınızı.
hak ederek alın ölümsüzlük hakkını...

Mehmet Halil

Fuarda Fosiller Konuşuyor

Bütün fosiller milyonlarca yıl değişmediğini haykırıyor da insanlar niye değişsin? İnsanlar da deniz altılar gibi, bu dünyada bacası, öbür dünyada gövdesi hiç değişmeyecek...

81. İzmir Enternasyonel Fuarı'nda, kafaları coplara alışan öğrenciler, fuarda cop göremeyince alışkanlıkla kafalarını duvardan duvara çarpıyordu...

Yer fuarda geniş bir yer kaplayan EVRİM SİZLİK sergisi...

İnsan fosilleri ve üzerindeki tarihleri görürde nasıl fittirmaz?

Biraz akli olan onları görünce sergiyi açanlara acır. Ama genç öğrenciler şaşırılmış.

Fosillerin üzerindeki tarihler; 65 bin yıllık, 130 bin yıllık, 80 bin yıllık, 186 bin yıllık vs... vs...

Ama o kadar yıl boyunca hiç değişmemişler... Değişmemişler çünkü dün en modern kamera ile çekilmiş gibi duruyorlar.

Hani insanları birleştiren tutkal din ama, onlar toprakla birleştirilmiş, öyle olduğu halde kaç bin yıllık oldukları ta dakikası dakikasına tespit edilmiş... Siz siz olunda bunlar bilim adamı değil, din adamı deyin bakalım...

Anlatma kabiliyetim hiç kimsenin görme kabilyetini yakalayamaz... Onun için merak edenler görse iyi olur.

Dünyanın yaratılmasının tarihini 6.000 yıl önce diyenler, hadi kitap böyle yazıyor, 1500 yıl da onu ekleyelim 7.500 önce tanrı dünyayı yaratıyor ama, bizim evrim karşıtları yüzbin yıllık fosillerin değişmediğini bu günkü canlılarla aynı olduklarını söyleyebiliyorlar...

Dünya önce sarı öküzün boynuzundaydı onlara göre... artık o değişti.

Güneş dünyanın etrafında dönüyordu o değişti, kabul ediyorlar dünyanın güneş etrafında döndüğünü...

Dünya düzdü Betlamyus teorisine göre, şimdi yuvarlak olduğunu da kabul ediyorlar...

Dünyanın 7 kat üstü, 7 kat altı vardı, şimdi o da unutuldu...

Gezegenler 7 taneydi, şimdi gezegenler de arttı...

Bütün değişenleri yazarsak sayfalar yetmez... ama dinin 1600 yılda bu kadar evrimleşmesini kabul edenler, şimdi neden evrime karşılar?

Kendi akli duranlar, halkın aklını da durdurmaya çalışıyorlar... Ama bunu gören öğrencilerin akli daha çok harekete geçmiş ki, her fosilin başında biri soru soruyor... Soruya kızanlar da hemen koruma çağırıyordu...

Anlaşılan şimdiki bilim adamları da korumalar...

İnsanların kafası çalışmasa da elbiselerin ve rütbelerin kafası çalışıyor...

İnsanlar makinalaştıkça, makinalar ve kumaşlar insanlaşıyor... daha da fazlası bilim adamı oluyor.

81. İzmir Enternasyonel Fuarı, unutulmayacak.

Mehmet Halil

Gaf yok, af var

Dinlemede zekiymiş ama
Konuşmaya kafası basmıyormuş
Bir organ eksik olunca
Diğer organ geliyormuş
Recep öyle demiş arkadaşlarına...
Toplumun ayak takımıymış ama
Değişmiş ayaklar baş olunca
Şimdi kafası basıyormuş
Görün bakın Ahmet'i
Nasıl da konuşuyormuş...
"Anayasa'ın hayırlı olması için
Paketine hayır demenizi istiyorum"
Hayırlı olsun derken 'evet' deyin
Hayır için evet bekliyorum...
Sizlere güveniyorum.
Savaşlar insani mahiyettedir
Tabi tatbikatlar da öyledir...
Biz NATO üyesiyiz
Tatbikatlara katılmak görevimiz
Gelişsin sahra hastanelerimiz.
Barış için, bizim silahlanmamız
PKK'nın ise silah bırakması şart
Sıpa sifik gelişmeleri
Sıpa sifik olarak açıklayacağız
İzlemeye devam edin bizi...
Baş olalı çok şükür ağzımızla gülüyoruz
Kıçıyla gülenleri görüp acıyoruz...
Onların da;
Başları kıç, kıçları baş olsun diye
Allaha dua ediyoruz...
Allah bizi laiklikten ayırmasın diye
Camiler yaptırıp kuran kursu açıyoruz
Değerli evrak olarak meleklerle
Dualarımızı Tanrıya gönderiyoruz
Dua ederken gaf yapmıyoruz...

Mehmet Halil

Geçmişten günümüze

Düz yazı

Fazla uzağa gitmeden yakın tarihimize bir göz atalım. Bakalım neler olmuş? En büyük şairimiz, dünya şairi Nazım Hikmet 15 yıla mahkum edilmişti. Sırf düşüncelerinden dolayı... Bu gün olanları, olabilecekleri o günlerden gördüğü için, yönetenler rahatsız olmuştu... Nazım Hikmet vatan haini ilan edilmişti... Vatan Haini şiirini bilmeyen var mı?

Bu ülkede "Vatan Haini" ilan edilmiş, yurt dışında yaşamak zorunda kalmış, "Vatan Hasreti"yle yurt dışında ölmüştür.

O gün en keskin düşmanları bu gün seçim gezilerinde onun şiirlerini okuyor. Neden? Çünkü halkın gönlünü fethetmiş...

Yılmaz Güney; En değerli sinema sanatçımız. Yönetmen, oyuncu, senaryo yazarı... Tepeden tırnağa sinema ve sanat yüklü... Ama halk düşmanlarının, soyguncuların, çıkarıcıların hedefi olmuş, baskılar altında yaşamak zorunda bırakılmış, sanatını uygulama imkanları kısıtlanmış, tehdit edilmiş... Yine son hamle bu güzel yurdunu terketmek zorunda kalmış ve yine yurt dışında ölmüştür. Şimdi yüreklerimizde yaşatmaya çalışıyoruz. Filmleri hala güncelliğini korumakta... Halkın büyük çoğunluğu kendi bir parçası gibi ona bağlı... Sevmeyenler de ikiyüzlüce yine onu anmadan konuşamıyor...

Ahmet Kaya, kendine özgün müzik yapan, halkının savunucusu, müzikleri dillere destan... Ana medya onların eserlerini yok saysa bile, "su çatlağını bulur!" misali, o müzikler en ücra köşelerde bile sevenlerine kavuşuyor... Ahmet Kaya da Yurt dışında öldü.

Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, Hüseyin İnan, İbrahim Kaypakkaya ve diğer arkadaşları bu gün saygıyla anılıyor. Deniz Gezmiş için idamından yana oy kullanan partiler bile bu gün onun bayrağını taşıyor.

Toplumsal olaylar da öyle: 1 Mayıs 1977, Kahraman Maraş olayları, Çorum olayları, Sivas Madımak olaylarını sahiplenen var mı? Sorsanız olayları hazırlayanlar bile karşı çıkar.

O halde neden bütün bunlar?

Egemen güçlerin, iktidardakilerin, iktidarları tehlikeye girdiğinde, kendilerine karşı olan güçleri sindirme, korkutma, baskı altına alıp susturmak için...

Bu gün olanlar da öyle değil mi? Neden ülkenin yüzde 40 iradesini dikkate almak istemeyip koolisyon kurmak yerine seçime gitmek istiyorlar?

İcraatlarını hepimiz biliyoruz. Suçlular... Hesap sorulmasından kaçıyorlar. Toplum, seçmenleri korkutarak oy oranlarını artırmak istiyorlar... Bunun için insan hayatını hiçe sayıyorlar... Toplumun geniş kesimine yaşamı zehir ediyorlar... Bütün bunlar bizim kanımızı daha fazla emebilmek için...

Kendilerinin çok güçlü olduklarını gösterip, bizi onlarla baş edemeyeceğimiz inancını dayatmak ve yıldırımak... "Lanet olsun bir oy değil mi al senin olsun!" dedirtmek ve onlara tek başlarına iktidarı bırakmak...

Gerçekten güçlüler mi?

Onlar bir avuç azınlık, sayıları yüzde bir bile değil. Onlara oy verip iktidara getirenler ise milyonlar... Ama gücünün farkında değil o milyonlar... Örgütsüz olunca tek başlarına güçlerinin farkına varamıyorlar... varamıyoruz. Yine "kendi devletimiz" bildiğimiz devlet onların eline geçtiğinden, o devletin gücünü onların eline bıraktığımızdan, onları güçlü sanıyoruz. Onların bütün gücü bizim gücümüzü kullanmamaktan kaynaklanıyor. Silaha, savaşa yatırdıklarının onda biri bile bizi refaha kavuşturmaya yeter. Çaldıkları bir yıllık bütçenin %64'ü. Yıllık personel ücretleri ise devlet bütçesinin %17 civarında. Yani bütün bu sonuçlar biz kendi gücümüzün farkında olamayışımızdan... Her seçimde onlara kendi hatalarımızla güç vermemizden... Bir düşünün işsizlikten ve açlıktan kıvrananlar, emekliler ve her gün yok olmaya mahkum küçük esnaf onlara bir oy vermesin de görün... Bunun en güzel Örneği değil mi? HDP'nin barajı aşınca, onların şaşkına dönüp öfkelenmeleri... Düzenleri bozuldu rahatları kaçtı, istedikleri gibi davranamayacaklar...

Seçimlerde bütün partiler niye, yoksul kesimlere bol vaatlarde bulundular? Güç onlarda...

Sözümüzü büyük şairimiz Nazım Hikmet'in mısraları ile bitirelim.

- Çocukları sever misin?

- Şevilmez mi?

Allahtan büyük ne var, demişler

Çocuk var, demiş.

Öyle ya

Çocuk Allah korkusunu bilebilir mi?

Bilemez.

Kim kimden korkmazsa, o ondan büyüktür.

Korkarsan kovalayacaklar... Kovalarsan kaçacaklar... Korkunun ölüme faydası yoktur...

Biz güçlerimizi birleştirip onları korkutalım... Onlar bizden kaçsın... Sürekli kamuoyu yoklamaları bunun için yapıyor. Oy oranları artarsa yeniden seçime gidecekler ve tek başlarına iktidar olacaklar.

Ama oy kaybını görürlerse koolisyona razı olacaklar...

10.08.2015

Mehmet

Halil

Mehmet Halil

Geçmişten hafızaya kazınanlar

Ortaokul sıralarında, İstanbul kökenli bir öğretmenimizden bahsedeceğim. Cemile Hanım, tarih, coğrafya ve yurttaşlık bilgisi derslerine gelirdi, ama, en çok üzerinde durduğu ders tarihti. Tarih ise benim hiç sevmediğim bir dersti. Belki Cemile Hanım'dan kaynaklı, belki de benim hafızamın elverişli olmamasındandı, şimdi nedeninden emin değilim. Hiç de düşünmedim. Okula sekiz kilometre uzaktaki köyümüzden yürüyerek geldiğimiz için, kış aylarında yağmurlu yağışlı günlerde arkamız belimize kadar çamur olurdu. Tanrı bizi yaratırken çamurluk koymayı unutmuş diyorduk kendi aramızda ve gülüşüyorduk... Nasıl olsa üstümüz çamur deyip bir de kendimiz arkadaşlar arasında birbirimizi çamurluyorduk... Cemile Hanım biz sınıfa girince (genellikle derslere geç kalıyorduk) iyi gününe denk gelirse, ağzını burnunu bükeler yüzünü kırıştırarak ters tarafa çevirir, "Ayyy! gözüm görmesin, geçin arka sıralara oturun" derdi. Yok! kötü gününe denk gelmişse, derse almazdı. Hani bir söz vardır "Tanrı şaşıya nasıl bakarsa, şaşı da tanrıya öyle bakar" diye biz de Cemile hanıma hiç değer vermez derslerine çalışmazdık. Hatta ben ders yılı başında ders kitaplarını bile almazdım. Cemile Hanım muhtemelen şimdi yaşamıyordur. Onun için ben de korkmadan yazabilirim hakkında. Ben on 14-15 yaşlarında iken o 40-45 yaşlarındaydı, yaşasa 95-100 yaşlarında olabilir. Yaşasa bile hafızası bitmiştir. O zamanlar en büyük korkumuz onun dersinden sınıfta kalmaktı. O korku hala devam ediyor... Dersleri sık sık rüyama girer ve hala her defasında o muşuk burnunun bile 30 derece eğildiğini görürüm. Suratı hep mevsimi geçmiş muşmula gibidir.

Cemile Hanım ön sıralarda kızlarla örgü örüp sohbet ederken, bizleri tahtaya kaldırır, "anlat" derdi. Ama neyi? Biz biraz bekledik mi, "Ayyy çalışmadan derse gelmeyin!" der iyi zamanına denk gelmişse "hadi bir vereyim de belki kurtarırın!" derdi, kötü zamanına denk gelmişse "otur otur otur! Sıfır" derdi... Sınıfın çoğunluğu da öyle olduğundan, bilmemenin utancı da kalmamıştı bizlerde. Ders sonrası, ağızımızdan çıkan kelimelerin azlığıyla yarışmaya başlamıştık. Ama aramızda bir arkadaşımız vardı. Tarihten hiç dokuz almazdı, hep on hep on alırdı. Sınıfta en çok sevdiği kız Nezahat'ti. Çok canı sıkıldığında "kalk kızım sen anlat da dinlesinler" derdi. Nezahat daha kalmadan sırada başlar anlatmaya, Cemile Hanım örgüye başladığında devam ederdi, günlük olaylardan mahalle kavgalarından anlattığını ben de çok sonraları kavrayabildim. Öyle güzel bağlar kuruyordu ki arada, anlayanlar gülüyordu. Merak edip bir gün sordum "gülünecek ne oldu" diye, bu defa bana gülmeye başladılar. "Oğlum dinlemiyor musun be" dedi Mete, "uyuyor musun ya", diye anlatılanları söyledikten sonra ben de kulak vermeye başladım. Gülmemek elde değildi. Hele bize niye gülüyorsunuz deyip cezalandırınca, Nezahat'e de devam et kızım dedikten sonra bütün karın bağlarımız kopardı...

O günlerden bu güne kadar aradan geçen zaman içinde bakıyorum pek değişen bir şey yok gibi... Gerek toplantılarda olsun, gerek sohbetlerde olsun insanlar sadece konuşma isteğiyle dolu, yeter ki çuvalın ağzını bir açan olsun. Hiç konuşmayan insanların bile anlatacak birçok şeyi vardır. Ama neyi anlatmak istediğini neden anlattığını da anlamak zordur. Toplantılarda, yönetici, başkan gibi popüler biri konuşurken salon dolar, onun konuşması bitince salon boşalır. Ha dinledikleri için de değil, dinliyormuş olmak için. Toplantıdan sonra ne koştur diye sor, bin kişi katılmışsa anlatabilecek o kişi ya çıkar ya çıkmaz. Diğerleri insan değil mi? Onların görüşleri önemli değil mi? Hem örgütlenmeden bahsedip, hem kendi kafamızın, kendi ezberlerimizin sınırlarını aşamamak... İliklerimize işlemiş bireysellikten kurtulamamanın bir izi mi? İçimize, kültürümüzden gelen bu bireysellik dantel gibi işlenmiş, lafzen kolektivismi savunsak bile pratikte, sanatçıların kayıt cihazlarına işlenmiş sesleri gibi biz de egemen güçlerin eğitimleri ile içselleştirdiğimiz öğretilerle besleniyoruz... Bireysellik de öyle... Eylemlerimiz bile kitlelerden kopuk bireysel... Devrimi bile dar grup hareketleriyle yapmaya kakışıyoruz... Sohbetlerde herkes kendini ifade etmeye çalışır. Lafı bir aldı mı kendi erdemlerini saatlerce anlatır. Kendini anlatır ama karşısındaki nedir ne değildir, ne merak eden, ne

de dinleyen olur. Böyle kendini beğenmiş bir toplumda, (kendini beğenmek aynı zamanda kendinden başkasını beğenmemek anlamına geleceğine göre) , kolektif çalışma nasıl olur? Ancak insanlar medyada popüler olmuş, yüceltilmiş insanların üstünlüğünü kabul edip dinleme nezaketini gösterebiliyor. Yani bu mantık sonuçta ya başkasının askeri olacak, ya da başkasını yanında asker olarak örgütleyecek... Böyle olunca egemen güçler, kendi işlerine gelen ideolojiyi beyinlere nakşedebiliyor ve aydın geçinenleri de pek ala kullanabiliyor...

Bana öyle geliyor ki, kayıt cihazı olmaktan çıkıp, düşünmeye başladığımızda ve kar zarar hesabı yapmayı öğrendiğimizde, özgürleşmek için ilk adımları atmış olacağız... Bilinçlenmek, özgürleşmek merdivenlerini tırmandıktan sonra, mutlulukla tanışma imkanını da yakalayabiliriz diye düşünüyorum ve umudumu diri tutuyorum.

Mehmet Halil

Geldiği gibi gidiyor.

İlkokulda öğrenciydim
O benim öğretmenimdi,
Eli sopalı biriydi,
Onu hiç sevemedim,
Çünkü korkuttu beni.

Korkutarak eğitecekti,
Dışladı kendine göre tembelleri,
Aşağıladı, öğrencilerini,
Tahtada korkudan işeyenlere
Yalattı zeminden sidliğini,

Boyu uzundu,
Yakasına sarılamadım,
Keldi, saçlarından tutamadım,
Geç de olsa
Düşüncelerinden yakaladım.

O kendini beğenmişin biriydi
Kendinden başkasını sevemedi
Kimi saygıdan alır gücünü,
Kimi korkutarak elde eder bunu,
O ikincilerdendi.

Sorup duruyormuş aileme,
Hiç gelmiyor mu diye,
Kardeşim geldiğimi söylemiş
Düşünmüş biraz başı önde
"Ben onu hiç dövmedim ki! " demiş.

Bir ömür vermiş öğretmenliğe,
Hiç bir şey öğrenememiş yine,
Toplumsallık benim içimde,
O yalnız kendi için yaşıyor,
Bastonla toprağı dürte dürte,
Dünyaya geldiği gibi gidiyor.

Mehmet Halil

Gelincikler gelinciklere kobay olmaz!

Metafizik düşünce savunucuları sadece
Bir hiçliğin kutsal olduğunu öğretti
İnandı çoğunluk bu "nedensiz nedene"
Araştırmak zor gelince seçtiler ezberi.

"Şimdiki çocuklar harika! "
Doğar doğmaz, karar verirler inançlarına,
Kimi Müslüman yazdırtıyor,
Kimi Hıristiyan kimlik kartlarına,
'Özgürlükleri' dokunuyor bayraklarına...

Çağdaş insanlar! Hayvan severler!
Hayvanların kobay olmasına karşı
Tanrı adına alıp kullanır gizemli eller...
Düşünmezler kobay olan çocukları.

Yönetenler memnun, uyku hapi yönetilenlere
Moda! Ezber bozanların düşman ilan edilişi
'Temizlik imandan gelir! " dediler, ve
Üretildi deterjanın her çeşidi...

Taş, çarmık, balta, ip icat edildi
Boru, barut, gaz ve nice makineler
Çağa göre temizlik aracı ürettiler,
Uyguluyorlar titiz ev kadınları gibi.

Çünkü! Yönetenin elinde
Yönetilenin silahı var
İpe sapa gelmez aslanlar, üretmezler de
Et verir, süt verir, yün verir koyunlar.

"Doğal seleksiyon" diyorlar
Aslana ve koyuna benzetiliyor insanlar
Kibarlık da eşantiyon yanında,
Koyun yerine kuzu diyorlar...

Biz, çağdaş insanlarız!
Gelincikler gelinciklere kobay olmaz,
Budur bizim onlardan farkımız.

Mehmet Halil

Gelişmemizin faktörleri / Düz yazı

Not: Düşünbil ve psikeard dergilerinden yararlanılmıştır.

Beynimizin kabuk kısmı beyinde oluşan her türlü durum ve davranışlarımızı kaydetmekle görevli, davranışlarımızı sosyal etkileşimlerden ediniyoruz. yani beynimiz tecrübe biriktirir ve bu sayede zekiyiz.

Günümüzün gelişen teknolojisine göre, yeni neslin gereksinimleri de arttı ve ona göre şekilleniyor. Yaşlı insanların yapamadığı, ayak uydurmakta zorlandığı yeni teknolojiye ise genç beyinler kolaylıkla ve daha hızlı ayak uydurabiliyor. Kuşak farkını yaratan da bu gereksinimlere ayak uydurabilme farkı olmalı...

Modern insanın daha başarılı olmasının tek nedeni zamanla biriktirdiği bilgi zenginliği ve onun üzerine kurduğu uygarlıktır. Beynimiz aynı ama bilgilerimiz ve buna bağlı olarak düşüncelerimiz, ve dolayısıyla hayata bakışımız farklı.

Bu fark nereden kaynaklanıyor?

Lityum pillerle ilgili biraz bilgi edinelim. Örneğin cep telefonu aldığınızda denir ki, en az 12 saat Şarja bağlayın denir. Bunun sebebi şudur.

Pillerin bir kapasitesi vardır. Bu kapasiteyi en iyi şekilde değerlendirmek bizim çıkarımızdır. Varsayın ki piliniz altı volttur. İşte siz pilinizi örneğin 12 saat şarjda tutarsanız, tam kapasite (altı volt) enerji ile dolacaktır.

Bir başka deyişle altı saat şarjda kalırsa, piliniz üç voltluk enerjiyle dolacaktır. Maksimum kapasite olan altı volt kapasite kadar değil de üç volt olana kadar, yani altı saat şarj ederseniz, pilinizin bundan sonraki maksimum şarj kapasitesi hep üç volt olacaktır. Çünkü eksik şarjınız sayesinde lityum pil hafızasını üç volta sabitlemiştir. Daha sonra on iki saat bile şarj etseniz o maksimum üç volt kadar dolacaktır.

Şimdi bunu insana uygulayalım.

...İnsan hafızasının geliştirilmesi maksimum onaltı yaşına kadar olabilir. Hafızayı geliştirmenin yolu da sosyal ekonomik kültürel yapıdan geçiyor. Yani ne kadar çok nesne ve bilgiyle-kelimeyle tanışırsanız hafızanız o kadar gelişir. Gelişmiş hafızanın anlamı da şudur, hafızada kayıtlı bilgilerin bir kısmını siler yerine yeni bilgiler koyabilirsiniz. Benzetme yaparsak, bilgisayara yüklediğiniz bilgilerin bir kısmını silip yeni bilgiyle doldurabilirsiniz ama kapasiteniz oranında. Başka bir deyişle ihtiyacınız olduğunda değiştirilebilir bilgi demek, kurabileceğiniz bağ ve yaratabileceğiniz kaos-etki miktarının çokluğu değiştirilebilir bilginin çokluğuyla orantılı demektir. Bir insan 16 yaşlarına kadar kapasitesini genişletebildiğine göre, o yaşa kadar, bilgi, görgü, konuşma, gezme, duyma imkanlarından en iyi şekilde yararlanması gerekir.

Lityum pilin enerji sınırının örneğin üç volt olduğunu düşünün. Çok çabuk bir şekilde boşalacaktır ve muhtemelen sadece alo demenize yarayacaktır. Başka bir işlem yapamayacaksınız, çünkü eğer yaparsanız konuşma şansınız da olmayacaktır. Bunu şöyle düşünün. Bir insan onaltı yaşa kadar maksimum kapasite yerine beş yaş hafızası kadar bilgi-kelime öğrenmiş olsun. Bu kişinin varlık bütünlüğünü sürdürmeye yarayan bilgilerini-organlarını başka bilgilerle değiştirme şansı olmayacağı gibi, değiştirmemek için de ciddi bir direnci olacaktır. İnsanın sahip olduğu enerji-bilgi de, asıl hedef enerji olan hayatta kalmakla ilgili olmak zorundadır.

Algılama kapasitesi az olan, algılama kapasitesi çok olana göre hayatta hep geri planda kalacaktır. Başarısız olacaktır. Onun için de çocuklarımızı en küçük yaşlarda eğitim

alabilmeleri için fedakarlık yapmaya başlarız.

Yanılsama ve gerçek arasında seçim...

Yanılsama, gerçek bir fiziksel-duygusal uyarının yanlış anlaşılmasıdır veya yanlış yorumlanmasıdır.

Fiziksel olarak algılanması gerekenden farklı algılanan görsel objeye "yanılsama" ismi veriliyor.

"sanal dünya" diye tanımlanan hemen tüm teknolojiler, tümüyle "yanılsamalardır.

Bu olaylar "dünyada yaşamının getirdiği alışkanlıklar"dan kaynaklanır.

Sonuç: Beyin, gözde oluşan görsel uyarılardan vücudun içinde yaşayabileceği görsel, ama sanal bir dünya yaratmaktadır.

Uzun bir yola baktığımızda ileri doğru daralma görülür gerçekte daralan bir şey yok ama biz öyle görürüz...

Çizgilerin yanına daire çizince, çizgi, daire tarafına eğri gibi görülür ama çizgi eğri değildir.

Önümüzden geçen kurşunu algılayamayız. Ama kurşun geçer. Vardır.

Çok yükselten baktığımızda yerdeki nesnelere küçük görülür, ama onlar görüldüğünden büyüktür.

Algılama zamanının altında olan nesnelere algılayamayız. Görsel açıdan yoktur ama gerçekte vardırlar.

Filmlerin hepsi de resimdir ama, biz onları algılama zamanının altında (sn de 24 defa geçince, Ya da 16 tının üstünde geçince) hareketli görmeye başlarız...

Neşeli olduğumuzda, sevdiğimiz insanlarla bulduğumuzda zaman çabuk geçti diyoruz. Hastalığımızda geceler, yalnızlığımızda zaman durmuş gibi hissederiz...

Aslında zamanda değişiklik olmaz, zaman akıp gider de, biz öyle duyumsarız... zamana yön vermek, zamanı hızlandırıp yavaşlatmak, daraltıp genişletmek bizim beynimizde, bu bir yanılsama...

Objeler olarak insan kendini kabul eder... yanılır.

Herkes kendi yanılsamasını gerçek sanır.

Yanılsama yayan, yanıltan güç, yaydığı yanılsama yayan etkilerle, etkisine aldığı insanlara "benim gibi düşün", "benim gibi gör", "Benim gibi konuş!" mesajını dayatmaktadır.

Eğitimsiz bir kişi ilk kez öğrendiği bir şeyin doğruluğunu kabullenmek zorundadır. Gözlemlenemez etkileşimlerin sonucu olan, gözlemlenebilir eylemlerimize özgür iradenin sonucu diyoruz. Oysa bu illüzyon gibi bir şey...

İllüzyonun nasıl yapıldığını bilmeyen, illüzyon olduğunu bildiği halde kabulleniyor...

Görünen gerçekten görüldüğü gibi midir?

Sanal dünyanın tümü yanılsamadır...

Toplumum yönlendirmek için en çok kullanılan etkinliklerdir.

Bütün bunlar, deneylerle elde edilmiş bilgiler. Dünyaca kabul görmüş, bireyin ve toplumun gelişmesini etkileyen faktörler olarak kabullenilmiştir.

FLYNN ETKİSİ

Gelişmekte olan ülkelerde aralıklı olarak yapılan IQ testlerinde ortalama zekanın ülkenin gelişme hızına oranla arttığı görülüyor
Yani ülke geliştikçe, eğitim iyileştikçe, çocuklar daha iyi beslendikçe zeka artıyor.

Açlıkla mücadele eden, savaşlar, hastalıklar içinde kıvranan ülkelerin zeki bir nesil çıkarması çok güç görünüyor. Zira beslenme ve eğitim kalitesini yükseltmeleri çok güç, dolayısıyla daha zeki nesiller yetiştirmeleri zor.

Bir başka sonuç da; eğitimi geliştirip, iletişimi artırıp, bilgiyi daha kaliteli ve ulaşılabilir hale getirip insanın zihinsel kapasitesini daha iyi kullanmamız gerektiğidir.

İnsan zekası belli bir noktadan sonra daha zeki hale gelemeyecektir.

Bu nedenle iki yönlü çalışmalara hız verilmelidir;
bunlardan biri kollektif zekadır, diğeri ise yapay zekadır.
biz yeteri kadar zeki değilsek bizden zeki olan aleti yapmak zorundayız, bizden daha çok şeyi bilen, bizden daha hızlı düşünen bir makine yapmak zorundayız.

Yoksa bazılarının tapındığı insan zekası bir yerden sonra bize yetmeyecektir.

Bu gün yüksek kavrama kapasitesini düzenli ve bilimsel bir eğitimle çocuklarımız için en üst düzeyde kullanabiliyoruz.
insanlığın asırlar boyu biriktirdiği bir kaç yıl içinde verebiliyoruz. çocuklarımızı çok iyi besliyoruz, hatta hamile kadınlar bile gebelikleri ve emzirme dönemleri sırasında beslenmelerine dikkat ediyorlar... Ya bu imkanlara sahip olamayanlar!
Böylece biyolojik sistem mümkün olan en yüksek verimle çalışıyor. Ve Türkiye gibi gelişmekte olan ülkelerde "yeni nesil pek akıllı" lafını duyuyoruz.

Görüldüğü gibi insanın en önemli organları gelişmesinde aktif rol oynamakta (Beyin, göz, dil)

siz de bu organlarınızı en erken yaşlardan başlayarak kullanıma sokarsınız, yada çöpe atılırsınız...

Basit gibi görünen bu birikimler sonunda egemenlik ve kölelik ayrımında rol oynar.
Birileri "ananı da al git köyüne!" dediğinde kabullenmek zorunda kalırsınız.

"Herkes layığını bulur!" diyebilirler...

"Ya beğenirsin, ya da çekip gidersin!" demek 'hakları' da olur.

Bu da gösteriyor ki, her ne kadar lafla eşitlikten dem vurulsa da, gerçekte insanlar arasında eşitsiz bir gelişme var, ve bu eşitsizlik özellikle kamçılanıyor.

Eşitsiz gelişme olacak ki, yöneten ve yönetilen olsun.

Eşitsiz gelişme olacak ki sömüren ve sömürülen olsun.

Eşitsiz gelişme olacak ki sınıflar olsun! .

herkes eşit bilince sahip olsaydı, egemen güçler bu kadar kolay sömürebilir, ve bu kadar kolay yönetebilirler miydi?

Mehmet Halil

Gemiler

Gemiler deyince Tuzla geliyor aklıma
Tersanede çalışan işçiler ve ölümler
Gemiler deyince filolar geliyor aklıma
Alın terini tanımayan, filo sahibi bebeler

Kot sıfır, deniz seviyesi,
Kıyı, izlenirken denizle karanın sevişmesi,
Çapraz ateşe alınmış gibi, bir patlama sesi
Çansız yere serilmiş tersane işçisi...

Yüz yirmi iki (artı) filoların yenisi
Denizlerdeki gücümüzü cinayetler belirledi
Yanar iki aşk arasında gibi, tersane işçisi
Bir tarafta ölüm! Bir tarafta işsizlik tehdidi.
Bana görünen her gemi, sela sesi gibi...

Mehmet Halil

Genel heee!

Bütün vatandaşlar bundan sonra
Hayırsız günler, hayırsız cumalar
Hayırsız işler, hayırsız bayramlar
Diyecekler ikinci bir emre kadar.

HAYIR siz bir anayasa için
Siz de doğru olanı seçin...
İn Ali Kıl Durum

Mehmet Halil

Generaller

Rütbe denilen o lekeleri
Takmak için kaç insanı
Yok etmeniz gerekti?
Kaç yoldaşımı aldın
Ergenekon generali?

İnsanı insanla vurdunuz
Ateşte kavurdunuz
Kana doymadı mı ruhunuz?
Öldürme sanatının ustaları,
Hani! Severdiniz çocukları.

Kurbanda iyi iş yapan kasap gibi
Burnunuz havada yürürsünüz
Meşeden yapılmış kazık sanki
Şizi kasaplardan ayıran süsünüz
İnsan boğazlamanın işareti.

Mehmet Halil

Generaller süzgün, ben üzgünüm...

Dünya sosyal formunun açıklamalarına göre, Türkiye dünyada ekonomik büyümede 17. sıradaymış...
Fırsat eşitliğinde 134 ülkeden 131. sırada (5 yılda 21 basamak gerilemiş, yani ampul)
Eğitim alanında 109. sırada...
Siyasette 99. sırada
Sağlıkta 66. sırada

Bu da gösteriyor ki, ekonomi sosyal gelişmenin çok çok önünde...
Sosyal gelişmeden taviz vermeden ekonomi büyümüyor...
Ekonomik büyümeden ne anladığımıza bağlı...
Anlaşılan o da halkı yolmak oluyor...

Darbeler, sosyal gelişme ekonomik gelişmenin önüne geçince yapıldığına göre...
Darbecilerin görevini üslenmiş... Tank gibi yürümesi ondanmış...
RTE dayılanması boşuna değilmiş. AKP iktidarına aferin demek düşer bize...

Darbelere biraz mola vereceğiz demek... Gözünüzü beş açın...
Darbelerden kurtulmak nasıl sosyal gelişmeden vazgeçmekle oluyorsa...
Kadınların kurtuluşu da, erkeklerin kurtulmasından vazgeçmekle olacak...
Zaten yarısı işsiz, güçsüz, yarı aç yarı tok. O halde gelecekte korkumuz yok...
Birimiz hepimiz, hepimiz birimiz için kurtulmuş olacak...
Rehavetimizden taviz yok...

Kızılıcak 40. sayı Cemal Candaş'ın yazısından yararlanılmıştır...

Mehmet Halil

Gerçek

Derin devleti var beynimizin de
İktidar bizde görünse bile,
Büyük ölçüde yular onun elinde
Biz kaportayız dış cephede.

Zaman zaman kaportadan fırlayınca,
Soru yağmuruna tutuluyoruz
Zorlanıyoruz derdimizi anlatmaya
"Dil sürçmesi" diye kesip atıyoruz.

O kadar çok yalan var ki dilimizde
O bile isyan ediyor bize
"Gerçek benim!" diyor
Gerçek hiç sevilmiyor...

Mehmet Halil

Gıdıklanmanın şehveti...

Gıdıklanan bir kişiye
Uzatılan parmak gibi
Her yıl gelir gündeme
Şu 'soykırım meselesi'

Ulucanlar'da bağlı olanı
Canlı canlı yakarlar ama
Hiç soykırım yaparlar mı?
'Malum' oluyor aptal olana

Abisi kendini aklamış gibi,
Başlarlar yalvarmaya
'Aman abi gıdıklama da
Ne istersen iste
Boynum kıldan ince...''

Kahraman Maraş Katliamında
Kimler oynadı başrolleri?
Ermeniler mi geldi oraya da,
Devletin resmi tarihçileri,
Hafızalarını mı kaybetti orada?

Kanlı bir tarih yazmış
Ermeniler Diyarbakır cezaevinde
Orada vampiri bile aratmış
Başka kim yapabilir öyle?

Ahhhh! Şu Ermeniler yok mu?
Çocukları tıklarlar içeriye
Kurşun bile sıkarlar beyinlerine
Anasından terörist doğmuş diye.

Ah şu Ermeniler yok mu?
Sıralanmışlar 1 Mayıs'ta
Sular idaresinin üstüne,
Otomatik silahlarla
En lüks otellerin pencerelerinde
Meydan okurlar yedi düvele...

Kanlı Pazar, Sivas, Bahçelievler
Katillerin kendini 'aklamasına' yeter
Fazla karıştırırlarsa tarihi (resmi değil tabi)
Hepsi birbirinden beter...

Gıdıklanan bir kişiye
Uzatılan parmak gibi
Her yıl gelir gündeme
Şu 'soykırım meselesi'

Suçlarını hatırlatıp birbirlerine
Yine çekilirler köşelerine
Bir yıldız takılır resmi tarihe

Taze darbeler indirilir erdeme...

Mehmet Halil

Girilmeye YASAK alanlar. Düz yazı

Siyaset 'öcü' ise ona bulananlar da 'öcü' değil midir? Suç çamurun kaynağında mı yoksa sıçrayan çamurda mı?

Okul Müdürü, "Çocuğunuzla konuşun, uyarın. Okulda siyasi konulara girmesin" diyerek uyarıda bulundu.

Okul ilkokul, siyasi konulara giren ise ilkokulun ikinci sınıfındaki bir öğrenci, yani en fazla 8-9 yaşında...

Siz siyasetten ne kadar kaçarsanız kaçın siyaset sizin peşinizi bırakmaz. İlkokuldaki yani 8-9 yaşlarındaki çocukların hafızası taze ve boşdur. Ne aktarırsan onunla doldurulacaktır. Her gün TOMA ile su sıkarsan, JOP'arsan, YALAN söylersen, artık çocuklar bile bunu içselleştirir...

Kuran kursları, camiler işte bu genç yaşlarda bu çocukların hafızalarını doldurmak içindir. Dolu kaba ne koyarsan koy onun üstünden taşıp akacak kap da ilk doldurulan kalacaktır... Sistem de ilanihaye o ezberci beyinleri hizmetinde kullanacaktır.

Ama her zaman durum onların istediği gibi olmuyor, çocuklara göre büyükbaşların güçlülerin, açıkları, yalanları, adaletsizlikleri, su üstüne çıkan yağ gibi, hafızalara işleniyor, çocuklarda şok etkisi yaratıyor. Çocuklar korkuyu, tehlikeyi bilmez. Henüz dönen dolaplardan habersizdirler. Onun için dobra dobra konuşurlar. Yani gerçekleri haykırırlar. Onun için mahkemelerin en güvenilir tanıkları çocuklardır. Bunları bilmeyen yoktur. Ama gene de çocukların söyledikleri siyasi maffeller tarafından affedilmez, onların çocuklukları unutulur ve en büyük cezalara çarptırılabilirler.

Çocukların yaşını büyütüp asabilirler... Ama düşünmezler ki, Kendi özüyle uzlaşmayanlar, kendini reddedenler, çocukluk ve yetişkin ilişkisinde yara alanlardır. Yaralı bir çocuk yaralı bir yetişkin olur ve toplumsal uzlaşmada yer almaz... Bu yaralı toplumda ve onların seçtiği bu yaralı yöneticilerin eğitim sisteminde sağlam insan yetişebilir mi?

Yani yaralı insan da yaralı karşısını doğurur... Bundan dolayı çocuklar suçsuzdur. Suçlular ise 'karizmam' çizilir korkusuyla suçlarını kabul edemeyenlerdir. Çünkü onlar da eksiklik vardır bunu kabullenerek düzelterek kadar cesur ve dürüst değildirler. İktidarları korku ve tehdit, yalan ve hile üzerine kuruludur. Bu nedenle de kurbanları en çok çocuklar olur. Ama çocuklar henüz ailelerinden başka yakın çevrelerinden başka ve her gün yaşanan binlerce kaos içinde, geniş kitleler tarafından da tanınmadığından gündeme bile alınmazlar. Bu karmaşa içinde yok olup gidiyorlar. 'Kol kırılır yen içinde kalır'. Gündemde yer alabilmek için 13 yaşındaki Ceylan gibi 14 kurşunla vurulmaları gerekir.

Henüz, bakıma ve korunmaya muhtaç olan varlıklarımızı koruyamıyorsak toplum olarak en büyük suçu işliyoruz. Bu suçu işleyen iktidarların ise tanımı ancak faşizm olur. Faşizmden de insaf ve merhamet beklenmez.

Mehmet Halil

Gizemli yazarları okuyacağım

İki saatlik yolculuk çekilmiyor, boş boş otururken
Çekilmiyor her gün belediye otobüslerinde,
Başkaları, güzel gözlerde derinliklere inerken
Ben de, yormayacak bir kitap alıyorum elime
Okumaya başlıyorum, koltuğa bir güzel yerleşince.

Akşam dönüşleri yorgun oluyorum,
Okur gibi yapsam da, okuyamıyorum.
Okusam da anlayamıyorum...
İlginç konuşmalar duyuyorum,
İnsan ne ararsa onu bulurmuş,
O uğultuda ben de ilginç konuşmalar yakalıyorum
O zaman, antenlerimi açıp konuşmaları dinliyorum.
Yüksek sesle konuşanlar, çok bildiğini sananlar,
Daha çok da, hayat hikayesi anlatanlar...

Fısıltılı konuşmalar daha ilginç,
Gizemli şeyler, ilgimi çeker oldum olası,
Hemen o yöne döner antenlerimin rotası...
Aziz Nesin veya Nazım Hikmet'i görünce elimde,
'Bu yaşa gelmiş daha yeni okuyor şu kitabı...' diyor biri ötekine
Utanç içinde eğiliyorum önüme, yüzüm pembe pembe...

Adamlar, bir ömre o kadar çok şey sığdırmışlar ki
Oku oku bitmiyor kitapları...
Bizim okumaya yetişemediğimiz kitapları,
Onlar nasıl yazmışlar ki?

Onları okumak da yetmez ki,
Daha ne çok yazarın sırada daha ne çok kitabı
Konuşmaları duyunca utanmamak mümkün mü?
İster istemez anlıyorsun,
Görünce insanların yüzündeki tebessümü
Otobüste herkes bu kitapları okuyup bitirmiş de,
Bir ben kalmışım,
Yaz tatilinde ders çalışan öğrenciler gibi...

Gözler üstüme dikilince morardım.
Ne diyebilirim ki!
Bu yaşa gelip okumamak bu iki ünlü yazarı
-ya da gözden geçirmemek diyelim kendi hayatımızı-
Tanımıyoruz demek, kendimizi, halkımızı ve ülkemizi
Ama bunların yazdıkları bize yabancı mı? Hayır!
Nedir onların farkı?
Onlar! Suçlular,
Biz, deryadan habersiz yüzerken deryada
Tutup saçlarımızdan çıkarıyorlar dışarıya
Ve suyun ne kadar önemli olduğunu anlıyoruz hayatımızda...
Bilmek, mutluluğa atılan en büyük çelme
Bu yüzden, çok şey borçluyuz bizi mutlu etmek isteyenlere...

Bazen kalbimin çarpmasına neden olan yazıları seçip

Okutmak istiyorum arkadaşlarıma...
Okumaya başlayınca, heyecanlanacağını,
Onun da kitapları sevip okuyacağını sanıyorum
Pırıl pırıl parlayan gözlerimle tepkisini bekliyorum
Dudaklarını kıvrıp, yüzünü buruşturarak,
" amannnn, hep bildiğimiz şeyler bunlar" deyişini duymak...
Bütün umutlarımı söndürüyor aniden,
Demek ki buymuş diyorum "En zayıf yerden vurulmak"
Onları okuyan yoksa, beni kim okuyacak?

Derin derin düşünüyorum...
İnsanlar dil balığı mı? Mırmır balığı mı?
Onlar mı, sudan çıkarmadan başını kuma sokuyor,
Ben mi insanları hiç tanımıyorum?
Anlıyorum! Anlıyorum, yine ben suçluyum.
Bundan sonra, hiç adı duyulmamış yazarları
Hiç anlaşılmayan dilleri ve kitapları okuyacağım.

Dinleyecekler ama anlamayacaklar! Olsun
"vay be ne derin adammış! " diyecekler bana
Olacağım bir gizem baba...
Ben de bir tüy gibi uçup yükseleceğim
Tanrılara...

Mehmet Halil

Gizli ellerin itirafı! ...

Elim görüldü, tuttuğum maşada
Suçlanan parmağı kestim.
Daha dokuz parmak var sırada
Onları kurtarmak adına...
ardındaki gövdede gizlendim.

Fabrikasını kurdum tabancaların
Oyuncak yaptım eğlensinler diye
Canına kıydım nice hayatların,
Kabzayı okşadım, ceza kestim! tetiğe.

Yılanlar besledim özel çiftliklerde,
Gönderdim, kalem tutanlar üstüne,
Kayıtsız gelirlere, örtülü ö/dönelere,
İmzalar attım, yattım üstüne...

Kendim için magandalar yarattım
Planlar yaptım, onlara uygulattım
Vatan, millet adına destan yazacak
Kiralık kalemler, kağıtlar aldım...

Bir lekeyi temizlemek için,
Değişik kimyasallar kullandım.
Kir daha da yayıldı dokularda
Katlandı, bitecek sandığım.

Para, çölde su gibi bizim gibilere,
Beleş bulunca içilir tuzlusu bile,
'Tuzlu su içtikçe hararet yapar.'
Ne kadar içsen, kesmez de yakar! .

Yaşamak için, paraya taparız,
Paraya bağlanmış damarlarımız
Tıkanmasın diye hazırdır, kiralanmış,
Bay-pas yapacak adamlarımız.

Hastaneyi kuran, parayı basan
Anılmaz bile, onlar 'önemsiz.'
Önem kazanır, bay-pası yapan,
Bir de bay- pası yapılan 'şeref/siz'

Literatür unutulur zaman, zaman
Kot olarak deniz seviyesi alınmaz
insanlarda alçalma arttığı zaman,
Yüksekte kalanlar dikkate alınmaz.
Görüntüye engeldir yükseklikler,
İşini o çevrede çeviren beyler,
Engel istemez önlerinde,
'Londra asfaltı" isterler.

Parayla satın alınır uzmanlar,
Alışmış, aşınmış, kabuklaşmış,

Kobaylar üzerinde eğitilen eller,
Bilim adamı siyasete karışmazmış.
Bilim adına, her şeye girerler.

Siyaset eşittir muhalefet olmuş,
Düzeni savunmak doğallaşmış...
Kur'ana basan, elini kılıfa sokmuş,
Ahlak,
altına yaparken, ayağı kaldırmakmış.

kanlı olaylardan, kan alan
reklam ve reytingle doyan
pembe tablolarla göz boyayan
sinekleri gösterip, bataklığı koruyan,
derin devlet, özel harp daireleri ile,
her sabah, batıdan Doğan,
sanki herşey, doğal ve sıradan.

Gerçekler kaybolur, tozdan dumandan
Herkes bir parça kapmak ister paydan
Maşalar suçlanırken,
kahraman yapılır, bir taraftan.
Demokrat kesilir, ortalığı bulandırıp,
Kanlı ellerin uşağı olan.
Yine, bütün bu sisli ortamda,
ne olursa yoksul halka olur,
kaşla göz arasında...

Mehmet Halil

Gizli mucizeler

Halifenin mucitliğinden kim Őüpheli?
Celepler nasıl hazırlıyorsa kırk beş günde
Kesimlik piliçler, kafeslerde
Şimdi de hız verildi adamlığa, adam kıtlığında.

Çocuklar için bayram başka hangi ũlkede var?
Mutluluk bile ihraç ediyoruz bayramlarda
Pũr neşe içinde bũtũn çocuklar
Adam ediliyor genç yaşta...

Artık gũven olmuyor yıllara
Keder ve acı içinde uzayıp gidiyorlar
Ve çocuklar da kolay bũyũmũyorlar
Çözũm bulundu yılları kısaltmaya...
Çocuklar için zamanı hızlandırıyorlar.

Öyle hızlı olgunlaŐıyor ki çocuklar
OHAL-i kaldıracak genişlikte omuzlar
İki kat hızla olgunlaŐıyorlar
Cezaevlerini dũlduracak kadar
Zamanı utandırıyorlar...

Çocuk olmak gerekli Şimdi
Denize indirmek için gemileri...

Mehmet Halil

Gölge krallar

Sizi takip ederler onaylayın diye...
Onaylarsınız ...
Karşınızda sizinle birlikte eğilince
Gölgeniz olur kralınız.

Siz istersiniz, onların olur bağımsızlık!
Sizin yapamadığınızı gölgeleriniz yapar artık
Cama düşen gölgeniz, camı geçip zemine yapışır
Onlar zırhlı araçlarla sağlamlaşır, putlaşır
Korkmayın, can kırılır, cam sağlamlaşır.

Gölgelerinizi küçümsemeyin!
Siz burun kıvrırken, onlar kral oluyor
Her yere sümük gibi yapışıyor
Kızmayın canım!
Midenizde bulanmasın!
O sizin burnunuzdan akıyor
Ölemek elinizde ama...
Üşeniyorsunuz mendil taşımaya...

Mehmet Halil

Gönül kırlan gıç

Değirmen taşı buğdayı öğütürken
Döner kendi etrafında dişleri yeni
Eleyince çok az çıkar undan kepeği
Zamanla köreldikçe taşın dişleri
Yavaş yavaş dökülür tekneye un
Ve unun yarıdan fazlası kepekli
"Maşallah taş gibisin!" derler, bilirler ki
Üç günde bir dışarı çıkar emekli
"Dalya!" demek için atar yüreği.
"Yeter!" demeyi öğrenmemiş ki
Taze et ister dökülen dişleri...

Mehmet Halil

Gönüllü istifçiler... / düz yazı

Bu gün cumartesi, yani hafta sonu, hava güzel, kendini Alsancak'a, kordon boyuna ve Kıbrıs şehitleri caddesine atanların sayısı çok. Birde dersanelerden boşalan öğrenciler olunca duraklar iklim tıklım dolu... Otobüs yaklaşır yaklaşmaz kapı tıkanıyor, birbirini ezerek otobüs doluyor... Hayatı boyunca, hak istemeyi bilmemiş, şükürcü bir toplumda, olanla yetinmeye ve gönüllü balık istifçilik yapanlar çok. Bu, şoför olabileceği gibi, yolculardan da çok çıkıyor.

İşte bu gün de otobüs doldu, ama, dışarıda bir hayli insan kuyrukta... Şoför bağırmağa başladı. İlerleyin... ilerleyin... orta taraflar biraz daha... Vıcık vıcık ter kokusundan kurtulmak için bir an önce durağına gelip inmek isteyenler çatlayacak durumda...

Nihayet biri çıktı ve beklenmeyen bir şekilde tepki gösterdi... Tavuk mu taşıyosun be...?

Her zaman, bir bir işaret ederek istifçilik yapanlar çıkardı... Bu gün beklenmeyen bu tepki karşısında yolcularda bir suskunluk oldu. Şoför hemen kendini savunurcasına, herkes evine gidecek... Görmüyor musun kapıda bekleyenleri... Sen bindinse binemeyenler var...

Aynı vatandaş tekrar "tavuk mu taşıyosun be... yeter! Arkadan da otobüs geliyor! Konuşmalar gerilerek devam ederken... Bir yolcu şoföre bakarak...

- Kaptan boş yer kalmadı devam edelim... Bir başkası
- Tavuğun canı yok mu? Tavuk olunca neden sıkıştırılıyor? Aradan bir başka ses...
- Tavuğun hakkını ve yaşamını savunamayan kendi hakkını da savunamaz... değişik bir ses
- kendini yönetemeyenler yönetilmekten bıkınca, böyle, otobüslerde gönüllü yöneticilik yapmaya kalkar.

Bu arada yolculardan yeterli desteği alamayan şoför, gaza bastı ve duraklardan yolcu almadan yoluna devam etti.

Geçmişini ve geleceğini düşünemeyen gününbirlik yaşayan bir toplum, geçmişindeki tembelliğin cezasını çekerken, geleceği için de yatırım yapamaz, gelecekte rahat edebilmek için mücadele etmez... Ama, o gün sıkışınca, kavga ile sorunu çözmeye çalışır. Kendisini kurtarınca iş biter...

Hayat ortaktır, bütün insanların birbirine ihtiyacı olduğu gibi, diğer canlılara da ihtiyacı vardır. Diğer canlıların hayatından da sorumludur. Bu sorumluluğu üzerine alamayanlar, almak istemeyenler asla kendilerini de sürünmekten kurtaramazlar. Kavga ve şiddetle kendilerini kurtarmaya çalışsalar da, bunun faturası da pahalıya patlar...

Kurtuluş yok tek başına... Aklın varsa destek ver, hem canlılara ve hem doğaya...

Mehmet Halil

GÖRÜLMÜŞTÜR Düz yazı

GÖRÜLMÜŞTÜR'...ün posmodern versiyonu... GÖRÜLMEMİŞTİR!

- GÖRÜLMÜŞTÜR damgası askerde ve hapisanede vurulur. Bu anlamda GÖRÜLMÜŞTÜR esareti ve özgürlüğü anımsatır.

- İnternette 'Beğen' görülmemiştir, okunmamıştır anlamına çağırıştırır. Birbirine aykırı birçok yazı aynı kişi tarafından -beğen-ilmişse, başka ne anlamı olabilir? Yazı açılıp bakılmadan 'Beğen' tuşuna basılmıştır.

Yazı açılıp GÖRÜLMEDİĞİNDEN (beğenen) dört sayfa yazının iki saniyede okunamayacağını düşünememiştir bile...

Zaten düşünce sahibi bunu niye yapsın? Buna gerek duymaz ki...

Yani sonuçta:

GÖRÜLMÜŞTÜR ile GÖRÜLMEMİŞTİR kelimeleri (damgaları) SANSÜR uygulayarak aynı işlevi görmüşlerdir. Birincisi otoriterce, ikincisi sinsice...

Böylece Burjuvalar kokteylinde, küçükburjuvalar şeref(siz) lendirilmiştir.

İşte biz internet kullanıcılarına posmodernin bahşişi...

Liberalizm ve uzantısı posmodernizm, insanlara kayıtsızlığı öğretmiştir. Egemen güçlerin devleti açısından kayıtsızlık sistemin çıkarınadır. Sistem bundan rahatsız olmaz. Hatta memnun olur. Arabası asvaltta yürürken problem çıkaran olmayacak demektir.

Ama o sistemde ezilenler, canı yananlar, aç kalanlar, işsiz kalanlar, zindanlara düşenler varken, ezilenlerden yana(ymış) görünenlerin kayıtsızlığı, sahtekarlıktan başka ne olabilir?

Sistemin başındaki egemenlere göz kırparak 'biz, sizden yanayız! ' demek değilmidir bu?

Hangi kapıyı çalsak aynı yere çıkıyor, ama, hiçbir oyun sonsuza kadar sürdürülemiyor... Sadece tarihin kirli sayfalarına birkaç sayfa daha eklenmiş oluyor...

Mehmet Halil

Göt korkusunun icadı

İnsanlık tarihi silahlarla yazılmış
Krallar Nerede?
Birikmiş emek varsa oraya saldırmış
Doğadan akan sular bile kralların olmuş,
Milyonların ses telleri yapışmış birbirine
Ve kralların serveti yığılmış üst üste,
Para kutuda durduğu gibi durmuyor
Krallar götlerini altınla kaplıyor.
Arama yapmaya kalkanlar kapı altında
Sürülüyor veya işten atılıyor.

Şarhoşa güven olmuyor
Saray halkı korkmaya başlıyor
Sarayda gizleniyor sevinç ve endişe
Kıyıma uğrayan milyonlar sustukça,
Başlamış gece uykuları bölünmeye
Tanrı korkusu unutulmuş...
-Tanrı, zaten kendi yarattıkları bilmece-
Korku, yerlileri yerlerinden etmiş
Ve olaylar yerlilere,
"Korkunun ölüme faydası yok! " dedirtmiş,
"Yeter bu yoksulluk bee! "
Altına hücum kararı vermişler,
Göt korkusu da icat olmuş böylece...

Mehmet Halil

Göz yaşartan ilerleme!

Orta çağda,
kopardıkları kelleden
Şarap kasesi yapmış cellatlar.
Kelleleri madalya gibi taşımışlar.

Zaman yerinde durmuyor
Zaman fren tutmuyor
Öyle hızlı
öyle hızlı ilerliyor ki
Teknoloji geliyor
Çağ değişiyor.

O çağda,
meydanlarda çalışmış cellatlar.
bu çağda,
issiz, karanlık odalarda.

Göz yaşartıyor ilerlemeler
Orta çağda,
kadın memelerindendi kolyeler
bu gün, kulak memelerinden

en iyi celladı eğiten
madalya alıyor
yani en ehil
bu gün,
madalyalar cellada değil.

Bu gün
İdam edilen adamın
Kellesi koparılmıyor
Kelle koparsa,
cellat suçlanıyor.

Ve hala
Kellesi boş olanlar
İktidarda.
İçinden şarap içilecek kadar
Kellesi boş olanlar.

Görüntü alan
Görüntü yayan
Olayı yazan,
tutuklanıyor.
Medeniyet!
hızla ilerliyor.

Mehmet Halil

Gözlerimiz açıldığında

Scipio "Ben hiçbir şey yapmadığım anlarda, hiç olmadığım kadar aktif oldum" demiş. Okuduğum kitapta daha önce buna anlam verememişim... Cümlemin altını çizmişim. Bu günlerde tekrar baktığımda o sözü iyi anlıyorum. Özellikle referandumdan sonra, bu kitabın tekrar elime geçmesi benim için iyi oldu. Referandumda hiçbir şey yapmayanların eylemi, bu ülkede bir diktatöre bütün yetkileri vermiş oldu. Suya sabuna dokunmuyor dediklerimizin bu gücü şimdi anlaşılıyor. Boşuna değil ki, egemen güçlerin kendilerinden başkasına siyaseti yasaklaması, boşuna değil ki ideolojiyi "tu kaka" diye lanetlemeleri. Seçmenlerin büyük bir kesimini oluşturan bu kesimin, devre dışı kalması, yani güçlünün baskı ve terörüne seyirci kalması egemenlerin çarkına daha fazla enerji kattı.

Yoksa onlar hak ettiklerinden kazanmadılar. Bizzat yoksullar. Aç kalmamak için polis olan, asker olan iş bulamayan, asgari ücretle çalışmak zorunda kalanlar, ellerindeki imkanları kaybetmemek için, yani kendi kişisel çıkarları için toplumun kalbine hançer saplanırken seyirci kaldılar. Onlar da yoksul kesimin bir parçası olarak, saplanan hançerin kendi canlarını yaktığı zaman gerçeği öğreneceklerdir.

Vasat yasayan, kendini aşamayan insanların zararını bütün bir toplum çekmektedir.

Mehmet Halil

Gözlerimiz geniş açılı mercek gibi.

Dışardan bakınca diğer meslekler daha kolay geliyor.
İşi olan işini beceremeyince, yeni başka iş kuruyor...
Neden hep başkasının malında ve işinde gözümüz?
Kaybetmeden hiç bir şeyin değeri anlaşılmıyor...
Gözümüz dışarda olunca eldekini de kaybediyoruz.
Ülkemiz ve halkımız saplandığı bataklıkta debeleniyor
Çöküşün farkında değiliz ve biz hala seyrediyoruz...
Efrin gözümüze Türkiye'den daha büyük gözüküyor.
Aç mıyız, şaşı mıyız, sarhoş muyuz anlayamıyoruz.

Mehmet Halil

Gözümüz aydın efendiler

Tarım ülkesi olduğumuz nereden belli?
"Orak-Çekiç olan her yerde terörist var"mış
Ülkemizdeymiş dünyadaki teröristlerin üçte ikisi
Dünyanın terörist başı NATO Türkiye'de konuşlanmış
Boşuna değil ki.

Küreselleşmeyi kucakladık ya çok doğal
"Çivi çivi ile sökölür! " demiş ustalar
Terörizme karşı
Düzenli teröristleri kullanacaklar
Bu da düzenin icabı...

Ataların atası demiş;
"Köylü milletin efendisi"ymiş
NATO'yu kafamıza kalpak gibi geçirdiler
Teröristlerin işsizliği giderilecekmiş
Gözünüz aydın efendiler...

Mehmet Halil

Gurur

Pek tabi
B e n im de
yus yuvar lak
Bir başım var
kolay girer
Nereye
soksam
her şeye uygunum
Hatasız kul olmaz diyorsun
İlk hatayı isteyerek yapıyorsun
Bir hatayla bir şey olmaz diyorsun
Bir... iki... üç... dört... beş... altı...
Devlette dayım var diyorsun ya
Artık her şey kolay diyorsun
Arkanı devlete dayıyorsun
Ne derlerse kabulleniyorsun
sınav diye acıya da katlanıyorsun
Ufak tefek de olsa nemalanıyorsun
Çuval bir kere delindimi kapanmıyor
Giren çıkanın sayısını unutuyorsun
ha bu gün ha yarın bekliyorsun
Zamanla ona da alışıyorsun
beklerken geçmişi de
aklın dan siliyor sun
İşte karnın şişmiş
Gebesin artık
Ne isteseler
Yapacaksın
Yakınlarını bile
Satacaksın
Yüzsüzlüğe
Alışıp artık
utanmayacaksın.
orospuluğunla da
gururlanacaksın.

Mehmet Halil

Güçlenelim ki tapsınlar

En çok uçak bizim başkanın emrinde
En çok helikopter bizim başkanın emrinde,
En çok otomobil bizim başkanın emrinde,
En çok polis bizim başkanın emrinde,
En çok hakim bizim başkanın emrinde,
En çok vekil bizim başkanın emrinde,
En çok basın bizim başkanın emrinde
En çok TV bizim başkanın emrinde
En çok vekil bizim başkanın emrinde,
En çok o... bizim başkanın emrinde...
Dünya bizi kıskanmasında kimi kıskansın?

Mehmet Halil

GÜL olmak!

Ne zor iş, GÜL olmak
Doğal ortamından koparılıp
Mafyanın yemek masasına konmak
Dibini sulamak buruşmasın diye
Her daim su pompalamak.

Kara bir yaprağa, kelebek gibi
Korkuyla titreyerek konmak
Zamanla; ateş tutan eller gibi
Bu duruma alışmak
Ahhhh! Ne zormuş GÜL olmak.

Allah var yukarıda
Hak ettiler bu tacı
Durun sizde divana
Bütün sülale hacı
Bütün sülale hacı

Sabahları kendinden önce doğan
ve ortalığı ampule boyayan
mafyanın daha mafyacı
taş gibi bir oğlan
GÜLdürü(e) r acı acı.

Allah var yukarıda
Hak ettiler bu tacı
Durun sizde divana
Bütün sülale hacı
Bütün sülale hacı

Mehmet Halil

Gülen Boş Bakan

İleri demokrasi yayılıyor
Yılan masum yanlarında
Denize düşen yalana sarılıyor
Yalan virüs gibi kanlarında...
Katlanarak çoğalıyor...

Bahşiş, Komisyon, Hırsızlık
Dilencilik, sadaka, lokma...
Bunlar arasında tarafsızlık
En doğal hak adam kayırma
Kurbanlar iftar çadırlarında

İşçiyle merkez arasında
Köylüyle merkez arasında
Esnafla merkez arasında
Tampon bölgeler var ya...
Koku gelmiyor burunlarına

Kabzımallar, marketler
Taşeronlar, şirketler
Bankalar, borsalar
Bunlar sayesinde
Merkez rahatlar...

Havuzdan beslenir medya
'Bek' gibi merkezin önünde
Duvar olur çekilen şutlara
Gönül inanır görmeyince...
Aslında boyun eğiş güçlüye

Ağaç ve gölgesi
Gölge ağacın dibinde
Gürültü, bulut, çiş
Pirim etmiyor güneşte...
Geçti hepsinin mevsimi

İşte Haziran yaz geldi
Değirmen dönmüyor
Don - Kilot delindi
Sakin-Pençe gülüyor.
Saraya çıplak girildi...

Mehmet Halil

Gülerek

Faşizde;
Acılar bize ganimetler onlara
Hamallık bize, yükümüz onlara
Açlık bize, müsrüflük onlara,
bizim kanımızdan oluşunca denizler de
onlar yüzerler güle eğlene...

Mehmet Halil

Gülme sırası...

'Hep devletten beklemeyin! ' diyorlar
Eğitim paralı, sağlık paralı,
Para basacak nefes alışlar
Yol paralı, köprü paralı...

Yetki var sorumluluk yok
Devlet de tanrılaşıyor
Özel güvenlik kurumları da çok
Onlar da bize bakıyor.

Her şeyi parayla yaptırıcaksak
Devlet neden vergi alıyor?
Devletten hizmet almayıcaksak
Cebimizden elini niye çekmiyor?

Yetki var sorumluluk yok
Devlet de tanrı gibi...
Artık çok oluyorlar çok!
Millet öyle alışacak ki...

Diyecekler;
'her şeyi tanrıdan beklemeyelim! ''
Bu dünyada açılın kara defterler
Tanrıya havale etmeyelim.

Soracaklar:
Neden başkasında benim sağlık kurumum?
Neden başkasında benim okulum?
Neden satıldı vatanım?

Cezalar ertelenmeyecek
Dünya tersine dönecek
Hırsızlar kaçacak delik ararken,
Gülme sırası bize gelecek!

Mehmet Halil

Gülmenin haram olduğu topraklar

Gülmenin haram olduğu topraklardayız
Yine, her Şeye rağmen, harama karşıyız
Nazım, Sabahattin, Deniz, Yılmaz, Kaya
Kan emiciler sevmez ama halkı sever
Eyiler! "Halkınızı öpmeyin uykuda"
Uyanık bir halkı hangi vampir ister
Kollar sıvanmasın böyle bir 'suça'
Bu konuda çok hassas vampirler
Boynunuza yağlı ipleri geçirirler,
Yarım kalır yüzümüzde gülmeler.

Mehmet Halil

Gülüyoruz

Vatandaş muhbirlik çağrılarına uymayınca
Star gazetesi atlamış bu göreve de
Çağımızın tanrısına kavuşacak sonunda
Piyango vurmuş Deniz Yücel'e...

Önemli olan görevi sahiplenmek
Ve birini yakalayıp teslim etmek
Korku salmak yaşam alanlarına
Boyun eğmeyenleri sindirmek...

İş bitti tecavüz gerçekleşti
Tecavüze kılıf aranıyor şimdi
İş bittikten sonra kılıf
Gebeliği önleyebilir mi?

Tecavüzcüler kıcıyla konuşuyor
Biz kıcımızla gülüyoruz...
Biz ölüyoruz, onlar yaşıyor
Erk inceliyor,
Koparmak için yükleniyoruz.

Mehmet Halil

Gülüyoruz elhamdülillah

İrkımızın kafası çok önemlidir,
O kafa gelecek kuşaklar için müzeldir.
Onun içindir ki, değerbilir insanlarımız
Emrine amade kılar omuzlarını...
Ama,
Kullanıp eskitmez kafalarını,
Emanetten alır kafayı ve akli...

Yaşadığı bu kadar acıya gülebiliyorsa
Şaşırmanın ve kötülük gelmesin aklınıza
Kuru kafadan daha çok kim gülebilir?
Yaşarmış insan ne kadar çok güle biliyorsa...

Mehmet Halil

Günah bizim değil! Emir ve komuta ile, kazaya bırakıyoruz hayatımızı...

Bizim işler hep tersine,
Bu nedenle başvurulur ithale
Gel teskere! Gel teskere! ...
Bugün yarın teskere gelecek,
Bizim memet Lübnan'a gidecek.

Karar verilmiş verilmesine,
Demokrasi bağlanmış otomatiğe
Ezberlenmiş roller, iner, çıkar eller
Enerji kaynağı görülmese de
Vekiller çıkar görüntüye.

Oylama halkın nesine,
Ne söyleyebilir, -boroşit- kısılmış sesiyle?
kendini bırakmış "güvenli" ellere...
halk gözünü oyar mı? Kendi kendine.
Hazırında doktor ve uyuşturucu iğne.

Halk, kurşun gibi ağır yılların yorgunu
Yüklemiş yükünü, bekçi Murtaza'ya
Düşünmekten, stresten kurtarır onu.
Adanmış kendini tanrının kullarına
Unutmayın ki! CONİ tanrının kulu.

Emin ellerdesin, güzel günlerdesin!
Uyu halkım uyu, rüyan, yedi düvele bedel
Bir sabah uyandığında, çarmıha gerilmişsin
gene de önemli değil,
düzeltirsin okşaya okşaya, güzel güzel
Nasıl olsa seni gören, kendiliğinden gelir hizaya
senin fırladığın gibi içtimaya...
Ne acelen var?
Namaz bırakılır da,
hayat bırakılmaz mı kazaya.

Mehmet Halil

Mehmet Halil

Günah da çıkarabilsin hırsızlar...

Dürüst insanların gizlisi saklısı olmaz!
Dürüstlerin günah çıkarmasına gerek da kalmaz
Yamyamlar ise dürüstlerle anlaşamaz
Ahlaksızların işi, gizli yalan ve dolan
Yürüyebilmek için pürüzsüz yoldan
Hırsız şahit ister mi çaldığı yerde?
Temizlemek isterler yakınlarından
Bu bakımdan meclisimiz çok talihsiz
Yanlışlıkla oraya, otuz beş şahit göndermişiz
Onun için sık sık toplanıyor "yüce divan"
Kurtulmak istiyor o ayak bağlarından,
Kaymağı kirletmeden, dağıtmadan...
Midelerine indirmek için kolay yoldan
Kentsel dönüşümlerden, emlak satışlarından.

Yücelerden hesap mı sorulur?
Onun dokunulmazlığı vardır, 'yüce' oluşundan
Deryada hem işer, hem yüzersin bulanmaz...
Su içilir mi, bir bardağa, bir damla çiş yapsan
Onun için kurtulmak lazım şu çıplak ayaklılardan
Onlara artanları versinler zengin sofralarından
Bayram olarak karşılasınlar iftar çadırlarını,
Eksik etmesinler aç bırakanlardan dualarını
Şükranla konuşsunlar en yüksek tondan
Sadaka verenleri utandırmadan...

Sezeryan moda çağımızda
Suçluluk duygusu yaratıyor, normal doğumlar
Faydalanıp yoksulların yoksulluğundan
Sezeryanla demokrasi yaratsınlar...
Günah da çıkarabilsin hırsızlar...

Mehmet Halil

Günah keçimiz

“Özgürüz! ” de farkında değiliz galiba
Halkımız hırsızları, yalancıları seçer
Sonra kahvelerde oyun başında
Altından çıkıp üstüne geçer
Şişin peynire geçtiği gibi...
Üstünde tüketir nefesini.

Tatmin olur böylece, ertelenir mücadeleye
Küfür ‘ahlaksızlık’ olarak bilinse de
Derin nefes aldırır liderlere
O nedenle illegal olarak,
En başta geçer marifet listelerine...
Her küfürde başımız erer göğe.

Dünyadaki süt stokları gibi biriktirirler kültürlerini
Unuturlar zamanın hızını, geçer son kullanma tarihleri
Promasyon olarak dağıtılır oyun masalarında
Devir daim pompası gibi öğretmen dilleri
Güncelleştirir, entelektüel olanları da...
Yaşayıp giderler anılarla...

Çükümüz düşse almak için eğilmeyiz de
Başımız kalkmaz, oyuna gelince...
Mide hastası yız ama, gazoz içeriz zarar verdiğini bile bile
Zaman bulamayız meyve üretip tüketmeye
Sırt çevirip gerçeğe, teslim oluruz gölgelere
Ve horozda buluruz suçu, zamansız ötüyor diye
Bıçak elde yürürüz üstüne...

Mehmet Halil

Günah keçisi

Günah keçisi masum olmalıdır
Kirliler kurban edilmez tanrılara
Affedilecek olan günahlılardır...
Kefarettir iyiler o kötü ruhlara...
Kendine yontan bir canavardır
Tanrı da bu çarkın başında...

Mehmet Halil

Güncel taşlamalar...

Büyükanıt, "Kim darbe girişiminde bulunduysa yargılamadan önce tımarhaneye götürmeli ve öyle yargılamalı" demiş...
Bu tavsiyesinden sonra da, tüm darbe sanıklarının HSYK' kararıyla, tımarhaneye gönderileceğinden emin bekliyormuş...
Sanık aileleri de "Allah senden razı olsun!" dileklerinde bulunuyormuş...

Elbiseleri ayakta tutan anıtlar olduğu gibi, elbiselerin ayakta tuttuğu anıtlarda vardır...
Biri ölümsüzdür, diğeri mantardır...

Karadenizli Temel; "Deniz som gözünü budaktan sakınmayan gazeteci" yazan haberi okuyunca çok bozuldu, yanındaki takasını okşayarak "Denizi benden iyi kim tanır?" dedi,
Sonra da en yakındaki ağaç budağına bir gözünü sokarak çıkardı ve gazetecilere poz verdi.
"Hadi bakalım kim kimmiş diye başlık atın da, hala ağaç budaklarında çürüyen basın mensupları da hatırlansın..." diye sert tepki verdi...

Bilgisayar hayatının garantiye alınmadığı bir ülkede
Bilgisayarın kalbini almış akbaba,
Uygulamadan sonra yazılır, yargıda gerekçe
Tabi gerek görülürse yargıya...

Sporcu fanatiklerle dolunca sayfalar
Siyasi fanatikler unutuluyor
Bir türlü düzelmiyor fanatik kafalar...

En büyük manşet gazetelerde
"Memur adaylarına müjde!"
"Dev KPSS kaseti geliyor!"
Daha fazla müjde verebilmek için memurlara,
Ucuzlatılıp besicilik kredileri
Hırsızlık çeteleri besleniyor...
Et de dışarıdan ithal ediliyor...

Kılıçdaroğlu
Kılıçzaroglu
Kılıçzoroglu
Nereye baksa açmaz
Kanatları var uçmaz
Yüreği var da atmaz

Sinop'tan Adana'ya
Edirne'den Van'a
Eksensiz bir politika
Tahvil edildikçe oya
Güven vermedikçe halka

AKP besleniyor doya doya...

Mehmet Halil

Güneş batıdan doğuyor

Çayhanede, çay istiyorlar sanki
Şıradan askeri darbe söylentileri
Resmi kaynaklardan, e-muhtıra
Şıyasi partiler oluyor tetikçileri
İşte böyle! Bizde demokrasi...
Darbeler sivil, haki siyasetin rengi.

Mehmet Halil

Güneşe çıkılacak

Halk, iki kere iki dört gibi gerçektir
Toprak gibi geniş ve sonsuzdur
Tohumu bağıında yeşertecektir
Uşakları korkutan da budur...

Kölelelik darbelerle küçülmekte
Yok olup gidecek gelecekte...
Korku! Her gece kaçırır uykusunu
İşte budur uşakların korkusu...

Uşaklar saldırganlaşır korkuyla
Hayattan daha çok bağılıdır silahla
Kızıldere'yi boyadıkları gibi kana
Her an hazırlar, gerçeği boğmaya...

Zaman gibi sonsuzdur halk
Ve bağıından her zaman
Kararlı insanlar çıkaracak,
Uşaklık er-geç son bulacak...

Işık her yönden parlayacak
Ve gölgeler son bulacak...

Mehmet Halil

Günün Söylettikleri

Erdoğan trafik kurallarını biliyor.
ABD muhalefetiyle zirveye çıktı.
Şimdi ABD'ye övgüler düzüyor.
Zirveden, çıktığı vitesle iniyor.

Beş onda yedi şiddetinde deprem,
Devlet yapısı binalar, okullar çöktü.
yönetenlerin yakınlarına yine iş çıktı,
bir taşla iki kuş vuruyor liderler.
Aman! bizi sokaktan kurtarın diye,
Ellerini öpüyor depremsizeler.

Mehmet Halil

Güven 2

Sorunun çözümünde PKK engelmiṡ
PKK'dan öncesi neden unutuluyor?
Sanki raylı sistem döşenecekmiş̇
Dağlar da buna engel oluyor...

İşlenen suçlar üst üste kónsa
Taş çıkartır Kandil'deki dağlara
Karşılıklı güvene çok ihtiyaç var
Son vermeli egemenlik oyunlarına

Halklar birbirinin kuyusunu kazarken
Düşüyoruz daha derin kuyulara
Orta doğu mezar oluyor da
Biz uyanmıyoruz hala...

"Güven ruh gibi"
Bir gitti mi bir daha gelmiyor
Tümüyle yitirmeden güveni
Gelin anlayalım birbirimizi...

Mehmet Halil

Güven!

Kelebek kanadı kadar nazlı
güvenle, güvensizlik arası
güven! Öyle bir şey ki
ne çok konuşmakla kazanılır
ne de susmaktır işareti.
Doğanın özel bir nimeti.

Gözlerin odak noktası gibi
Hislerin, sezilerin kesiştiği,
Onlar ki, hiç affetmez hileyi
Titrer gözlerin ışıkları,
Sezince tehlikeyi...
Madenci feneri gibi...

Mehmet Halil

Güvensizlik

Ğelinliğini giymiş mevsimin
Üstüne düşmüş gölgesi,
Ayakları gömülen generalin...

Rengin güzelliği üstünde,
Atılan her adımın çıkardığı
Ses tırmaladı kulaklarını...

O kendi nefesine aşıkıtı,
Kart-Kurt sesleri
Kararttı rüyalarını...

Seslere kurşun geçiremedi.
Ama! Gevşemeliydi sınırları
Buldu seslerin Kimliklerini...

Kurşunlara yetki verdi
İstenilen "Özgürlük!" değil mi?
Konuşurken kıstı sesini...

Sese kurşun geçmez!
O sestı kurşunları özgürleştiren
Yine de özgürlüğe güvenmez...
Bu güvensizlik onu derinleştiren.

Mehmet Halil

Güzel umutla, kirli kavga

Bu mevsimde hangi ülkede var
Şu pırıl pırıl, ılık güneşli hava
Kötüsünü görmeyince kıymetini bilmiyorlar
Doksan derece bükülmüşler Avrupa'ya
Bize havayı zehir ediyorlar.

Seçime karşı çıkıyor baştakiler
Pentegondan mı atama bekliyorlar
İşte bu kuklaların aynası.
Koltuk ceylan derisi olmasa da
Göz dolduruyor markası.

Demokrasi en büyük korkuları.
Onlara göre halk 'menzil eşiği'
Kavga şimdiden hızlandı.
Çıkar odakları atayacak,
Halk yalnızca nokta koyacak.

Market gibi çalışıyor kafaları
Bu dünya, askerler, polisler, badigartlar dünyası
Kavga, kitabına uydurulmuşlarla,
Kitabına uydurulmamış hırsızlıklar arasında
Doğruların savaşı ise açlıkla...

Sos yerine kullanılıyor akan kanlar
Yeterli onlar için süper olmaları
'Mutlu! ', büyük denizde boğulanlar
Kalkınmanın anahtarı reklamda.

Süperdi onların atası,
Adını 'süper tok' koydun mu
En çok üretimi yapar,
'süper bok'' fabrikası.
Ve en iyi onlar satar.

Mehmet Halil

Ha gayret reyis, ha gayret!

Ha gayret reyis, ha gayret!

Saray kendi gölgesinden korkuyor
Gölgelere ne kurşun, ne pala işliyor
Onun için ki saray,
Güneşi vurmaya çalışıyor...

Mehmet Halil

Haberler

Şağ yakalanmak haber oluyor
Ölmeyen memeticikler içerde
Dünya yine hızlı dönüyor
Şimdi sıra öldürmeyenlerde.

Mehmet Halil

Haberler...

Filistin'de insanlık dramı,
Irak'ta insanlık dramı,
Güney doğuyu sorarsan,
s./kinden asarlar adamı.

Mehmet Halil

Hafize

Bu kadar titiz olma Hafize
Daha kaç gün oldu cam sileli
Rüzgar esti toz kalktı diye
Ömrümüzü temizliğe mi vermeli?

Her oda kapısında bir terlik
Evde dolaşmak da merasime tabi
Ne kadar zor sende misafirlik
İple çekiyorum saatleri,
sana gelince.

Beni evlendir diyorsun ama
Mikroskopla bakıyorsun
Tanışmaya gelen her adama
Bembeyaz yumurta mı arıyorsun.
Numaralı şapka gibi kafana...

Daha biz gelmeden
Evi sildiğini biliyorum.
Her şey pırıl pırıl eline sağlık
Yeni takım elbise aldı
Seni görmeye gelen alık
Sense sarıldın hemen süpürgeye
Yeni kumaşın, havları dökülür diye.

İyi ki öğrenmişsin
"erkeğe giden yol mideden geçer" diye
çok çeşitli, çok güzel pastalar yapıyorsun,
ama bir sigara içmek isteyene,
duvarlar islenecek diye kızıyorsun.

Sen dışarıya bir kulübe yaptır Hafize
Evleneceğin adama özel.
Sen kendini çok beğeniyorsun ama,
Pastalar harika, ev temiz, ev güzel
Hiç düşündün mü Hafize,
Senin kalıpların kaç model.

Senin beğendiğin, seni beğenmiyor
Seni beğeneni, sen beğenmiyorsun
Gelenler huyunu beğenmiyor,
Sen, sesini beğeniyorsun.
Ses tek başına yetmiyor.
Sonra bana kızıyorsun.

Sen de inandın artık
Telli duvaklı evlenme şansın yok
Rahibe de olmayacaksın, gemileri yaktın
Biliyorsun ki hiç umut yok,
Niye izin istersin aile heyetinden
Tabulara meydan okuyacağım derken.
Baştan belli değil mi? geçirecekleri şok.

Hepsi bir adam etmiyor,
Aile toplanmadan ermiyor bülüğa
Kimsenin gücü yetmiyor
Tek başına karar almaya...
Doğru söylemişler, akıl ilerlemiyor
Yaş ilerlemekle,
Yaşın kırkbeş olmuş
Karar veremiyorsun, kendi kendine.
İşte şimdi de bu kadın delirmiş diye
Ailen aldı mı seni göz hapsine
Bu dünyadan kız kurusu olarak gideceksin
Kız kurusu olarak Hafize.
Cinsellik olmayınca
Bu hayat niye?

Mehmet Halil

Hakkı mı ver Hakkı

Misyonları bitti, hesapları kesildi
Hiç kuşumuz yok, her biri iyi kalemlerdi
Öyle olmasaydı, bu misyon onlara verilir miydi?

Tam taraf olamamışlar demek ki
Raylar yalpalarsa hızlandırabilir misin trenleri?
Hareket memuru attan düşmeseydi, belki yürütürdü bu deveyi

Misyon yüklendi, yani görev icazetliydi...
İcazetlide mi aranır çatal yürekli, mangal yürekli?
Bu içeri tıkananlara hakaret değil mi, söndü mü onların yürekleri?

Dışarıda bile, F tipi cezaevleri var
Bu nedenle insanlar habersiz kalıyorlar
Hiç üzülmezdim, onlar aydın geçiniyor olmasalar...

Sözlerim misyonu bitenlere değil tabi
Onlar için ağlaşıırken, unutmayın diye, diğerlerini
Göz açıları kesmesin birbirini...

Mehmet Halil

Haklı

Kafatasından sonra,
Dil ölçümleri de başladı
Eline erki geçiren,
Soylular da soysuzlaştı.

Kendi dilini unutunca insan
Başka dilleri gözlüyor
Kendiyle rekabet tanımayan
Hop oturup hop kalkıyor.

Bir yerden icazet alınca
Yüksek koltuğa oturuyor
İnsan arka delikten çıkınca
Kendini bi bok sanıyor,
Kendince haklı o da...

Mehmet Halil

Hal böyle iken... Kendime nasihat

Marifetli reklamları yapan kiralık efendi
Sigaranın cazibesi, zehrinden daha önemli...
Gösterişe kurban edilmişiz hayatımız boyunca...
Önem vermiyoruz alt yapıya, okumaya ve araştırmaya
Spor aletleriyle aldığımız mesafeyi anlatıp onunla övünmeyi
Radrasyon gözle görülmez, marifet biliriz bize bir şey olmaz demeyi.
Kendi yaptıklarımız çok olunca, dünya değişecekmiş gibi gelir kafamıza
Onun için, kızar, öfkelenir, ihanet ediyor diye saldırırız bizimle olmayana
Okkalı bir küfür eder şiddete sarılırız, insanı değiştirecek güç bulamayınca
Hep kahramanı görürüz de, düşünemeyiz hiç ölmeyi, Mehmetçik ölmez ki
Çünkü öyle haykırıyor büyük puntularla havuz basını, TV ve milyonlarca kişi
Bilmeyiz "Neden kodamanların çocukları askerlik yapmaz" diye düşünmeyi
Nasıl düşünelim, büyükler bizden iyi bilir, diyorlar ki, düşünenler çok tehlikeli
Aynı yanlış fikirde milyonlar birleşince, fikir de doğru sayılmaya başlamış (mı?)
Toplumla, insanlarla yüzleşmek zor olunca, dünyayı değiştiririz masa başında,
Pos-modernist çağın tespihini, boşuna koymuyor efendilerimiz önümüze
Bütün günümüzü harcıyoruz bozuk para gibi, ama bize göre mücadele
Bir tarafımız kesilip atılırken hayattan, bir tarafımız rehavette
Diğer taraflarda duruma bakınca bizim tarafımız cennet
Bütün eylemim gösterişli bir eylemsizlikten ibaret...
"Uyan!" dersin, kendin uyursun be Memet.
Hele sende bir şey yapmaya gayret et...

Mehmet Halil

Halk iradesi

Kediler Hükümeti, beslenmek için yavrularını yiyor
Ve öyle iştahlı ki doymak bilmiyor...
Aynı yavrulardan pay almak için muhalefetin büyük kısmı
Yavrular adına konuşmuş gibi yapıyor...
İcraat olmayınca söz öne çıkıyor
Ve bazıları öyle hızlı ki
"Ekiyor biçiyor yaş boka şiş gibi geçiyor! "
Yavruların sesi cılız,
Kafaları karışıyor
Kim kimden yana tam olarak seçemiyor...
Ölümler açlığı unutturuyor
Bana sıra gelmez diye düşünüyor büyük kesimi
Güçlüden yana tavır alıyor önemli kısmı
Milyonlar arasından kendini kurtarma çabası
Kurbanları suçlamaktan geçiyor savunması
"Balık bulanık suda avlanır" diyorlar
Kaos yaratıyorlar ortamdaki çıkar sağlayanlar
"Ses ne kadar yüksek olursa
yalan o kadar gerçek olur" diyor elebaşı
Seçmeyi bilmiyorlarsa havuza atacaksın ki
Öğrensinler seçmeyi...
Kutsallaşıyor seçim
"Nasıl olsa bütün imkanlara sahibim..."
Halk iradesi diyorlar adına
Bütün ipleri ellerine alınca...

Mehmet Halil

Halka sesleniş!

Devlet dediğin deniz
Biz onun feneriyiz
Aydınlıktır yolumuz
Denizden kazancımız
Denizden kazancımız.

Vampirlerle birleştik
Biz de küreselleştik
Çağa uyduk böylece
Almanya merkezimiz
Almanya merkezimiz.

Yürür bizim gemimiz
Karada ve denizde
Büyüme hedefimiz
Ur gibi midenizde
Ur gibi midenizde.

Bireyleri devlete
Devleti kendimize
Her şey düzeninde
Hırsızlık sayılmaz ki
Hırsızlık sayılmaz ki.

Çok şükür müslümanız
Denizden kazancımız
Kurarız çadırları
İftarlar zekatımız
İftarlar zekatımız.

Satarız baba baba
Para gerekli para
İnancımız büyüktür
Bizim dinimiz para
Bizim dinimiz para.

Çok şükür müslümanız
Amerika rahmetiyle
IMF' meleğiyle
Ayetler iner bize
Ayetler iner bize

NATO'yu göreceksin
Şükretmeyi bileceksin
Canavarını besleyip
Saldırmasın diyeceksin
Saldırmasın diyeceksin.

Şükredin her gününüze
Bak yaşıyorsunuz yine
Etinden veriyordu
Anka kuşu bile

Anka kuşu bile.

Mehmet Halil

Halka sesleniş! 0 Düz yazı

Biz onları en zayıf yerinden vuruyoruz, kim demiş bize işbirlikçi diye? "Çivi çivi ile sökülür!" diyenler şimdi kendi sözlerinin anlamını çözemeyenler. Biz bir servetiz, pardon devletiz. Öyle ulu orta her şeyi her yerde söyleyemeyiz. Yerine göre devlet, yerine göre halvet olmak zorundayız.

Ne demiştik! Çivi çiviye söker demiştik. Bu kuralı iyi bilen ve iyi uygulayan biri çıkar yumurtadan. Yani sandıklarımız yumurta kadar kusursuzdur... Ama muhalefet yumurtaya bile kusur bulur. Onların muhalefet anlayışı işte budur.

Yumurta, yumurta olarak her şey değildir. Yumurtanın da içini doldurmak lazım. Yumurta içini doldurmadan bir çocuğu doyurabilir. Ama içi doldurulmuş bir yumurta bir orduyu besler.

Ordu imamın ordusu mu Kemal'in ordusu mudur. Buna kafayı takmayın. Bu önemli değildir. Ordu ordudur...

İşte biz o yumurtayı doldurabilenler olarak buradayız. Yumurtayı iyi doldurmak, kuluçkaya yatacak tavuğu iyi bir damızlık horoza çekmekle mümkündür. Bu milletin başına gelenler hep Küçük Amerika olmak için çırpındılar, onlar zaten aynı tavuktan aynı yumurtadandı. Okulları orada okudular, onların vatandaşıydılar ama yine de bunu tam olarak başaramadılar...

Biz doğudan geldik, doğrudan geldik. Bir avantajımız varsa bizi küçümsediler, ciddiye almadılar. Biz bu avantajı iyi değerlendirdik. Çıraklık ve kalfalık dönemimizde atılan adımları siz değerli vatandaşlarımız takdirle karşıladınız ve bizi tekrar görevlendirdiniz. Şimdi ustalık dönemimiz.

Ustalığımızı göstereceğiz....

Elhamdulillah hepimiz müslümanız ve ahlak kurallarını çok iyi biliriz. Yumurtalık öyle ulu orta yerde doldurulmaz. Allah geceyi ve gündüzü yaratmışsa, elbette var bir sebebi... Her şeyi yerinde kullanmayı bilmek lazım. Yönetenleri de yönetilenlerden ayıran işte bu... İşini bilmek... Biz işini bilen kullar olarak az mı denendik?

Amaç küçük Amerika olmaksın... Haşa hepimizden büyük Allah var onun için küçük Amerika diyoruz. En büyük olmak Allah'a mahsusdur... Evet ne diyorduk. Amaç küçük Amerika olmaksın onu da en iyi biz yaparız. Evelallah ustalaştık. İşte onun için bir gece, yorganları bile titretmeden hedefe ulaştık. Bir söz vardır. "Her kim ki dübürden iderse cima yer gök sarsılır, ama erbabı iderse yorgan bile titremez!"

Biz titremedik arkadaşlar. Zaten titretmiş olsaydık, yer gök inlerdi. Hedefe ulaşmak da biterdi.

Bize örnek oldu 12 Eylül 80 gecesi... yani bu işin erbabı olduğumuz belgelenmiştir...

Günümüzde her şey gibi tıp da ilerledi... Konuşacak şey o kadar çok ki eğer her şeyi konuşacak olsak, iş yapmaya zamanımız kalmaz. Biz laf ebesi değiliz. Onun için kısaca söyleyeyim, demokrasiyi ilerletmek görevi bize verildi...

Tıp da ilerledi demiştik. Bunu dedikse boşuna demedik. Yumurtayı döledik içinden ne çıkacak? Şimdi kafalarda soru bu? İçinden ne çıkacağını Allah bilir. Arkamızdan da bize ayetlerle bildirir. Yeter ki siz inanın. Her şeyin başı inanmak. İnanmak ve tevekkül etmek.

Laikliği bize karşı silah olarak kullananlar onun geri teptiği günü görür. Bizde laik olmayanlar bize layık olur...

Daha düne kadar küçük Amerika olacağız diyenler şimdi muhalefet ediyorlar. Neymiş efendim Emperyalizm... Siz yapınca iyi de biz yapınca mı kötü oluyor? Daha düne kadar devleti küçülteceğiz diyorlardı. Devleti küçültmekse onu da en iyi biz yaptık. Devleti küçültmek ne kelime devleti halvet yaptık. Artık küreselleşme diye bir şey var. "Tek din, tek dil, tek bayrak!" bu biz geldikten sonra mı ortaya çıktı. Ama biz hedefe yaklaştıkça, muhalefet çıldırıyor. Çünkü onların yapamadığı yapıyoruz. Şimdilik içimizde kalsın ama artık dünya küçük. Dünyaya tek devlet yetiyor. "Yumurtadan kuş mu

çıkacak civciv mi? " Körler hala bunu tartışadursun. Biz sağa sola bakmadan Allahın izniyle yolumuza devam edeceğiz...

Bu teklifi sağlamak için bölgemizde bize önemli görevler verildi... Bu boşuna değil, biz Osmanlıların torunları olarak, at eğitiminde tarihe imzamızı atmış bir nesiliz. Şimdi bölgenin ylık atlarıyla işimiz. İnşallah onun da hakkından geleceğiz.

Kiminiz içinden konuşuyor. Yüksek sesle konuşmuyor ama ben sizi gözlerinizden okuyorum. Diyorsunuz ki "Atalarımız 700 yıl dünyaya hakim olmak "Turan Devleti" ni kurmak için üç kıtada at koşturdu. Siz Amerika'nın dünya devleti için çalışıyorsunuz! Bunları açıklamanın zamanı değil. Bunlara şimdilik gülüp geçiyorum. Ama şu kadarını söyleyeyim gelecekte atalarımızın kemiği sızlamayacak şekilde, bu işi de halledeceğiz. Ne demek istediğimi anlayan anlar. Konuşmamızın bundan sonrasını basına kapalı yapalım da söyleyeceklerimiz dışarı sızmasın, aramızda kalsın... Beş Dakka ara verelim...

Konuşmamızın başında "Çivi çivi ile sökölür!" diye bir söz etmiştik. Kimi söz söyler iş yapamaz... Kimi söz söylemez ama o sözleri uygulayarak hedefine ulaşır. Biz yumurtaları damızlık horozlara döllettikse bizimde bir sebebimiz var. Damızlık horozun kanına çeker yumurta çatlayınca içinden çıkanlar da. Bu bir nevi Hürrem Sultan'ın Baltacıyı kandırması gibi... Biz yaptığımız işten çok emin olduğumuz için kabul ediyoruz horozun isteklerini kayıtsız şartsız. Önce Amerikanın bir eyaleti olacağız... Sonra başkanlık sistemini eyalete de oturtacağız... Ondan sonra başkanlığa oynayacağız... Oynayacağız ne demek, o şimdiden garanti bunu aklınızdan çıkarmayın. Amerika başkanı şimdi ikide bir beni yanına çağırıyor. Siz boşuna mı sanıyorsunuz? Bilmediklerini benden soruyor. Amerikanın bütün büyük iş adamlarını ülkemizde şirket kurmaya ikna ettik. Hepsini ile içli dışlı olduk. Şirketlerin bürokratları ile ayrı gitmiyor yemeklerimiz...

Muhafiflerimiz bizi gelir kaynaklarımızın %70 şini yabancılara kaptırdık diye eleştiriyor.

Tabi bunlar daha çok küçük komünist guruplar, bunları dillendirmek bile zaman kaybı... "Atın ölümü arpadan olur!" diye bir söz vardır. Biz bunu söz olarak bırakmayacağız. Komünistler laf yapmayı bilir. Ustaları teoriyi hayata geçirmektir önemli olan demistir ama,

Onun teorilerini hayata geçirmek de bize düşüyor. Kaz gelecek yerden ördek esirgenmez...

Onlar tıkmayla zamanlarını öldürürken aç kalan bizim halkımız, boş vakitlerini döllemeyle dolduracaklar. Bizim her şeyden çok askere ihtiyacımız var... Önümüzdeki yıllar savaş yılları olacak. Mermi kadar çok askere de ihtiyacımız olacak... Az yaşamak hiç doğmamaktan iyidir. Ağlayan analar, çocuklarınız için, onlar adına, ölümden zamanı çaldığınızı düşünün...

Bu konuda çalmaktan suçlu sayılmayacaksınız. Seçimden önce af çıkacağı yolunda imalarımız olmuşsa bunu da ondan sayın...

Daha şimdiden Amerikalıların yarından fazlası obez. Afrika ve Asyalılar ise bir deri bir kemik... Obezlik, rahatlık, rehabet, tembellik getiriyor onlara... Zayıflık, çirpınma, hareket, çeviklik sağlıyor açlara... İşte bu gidiş kum saatini tersine çevirecek zamanla... Bunu da kabul ettirdim bazı eski tüfek solculara... Onlarda iyi yapıyor bunu, kaşık salladıkça çorbaya.

Şimdilik her şey yolunda... Kıyması dibini oturmuş dedikçe, kaşıklar çarpıyor birbirine... İkide bir Kürt sorunu soruluyor bize, girmezlerse girmesinler meclise, mecliste işlerimiz mi aksayacak onlar olmazsa meclis zaten göstermelik... Biz kararlarımızı meclis müclüs diye geciktirmeyiz. Zaten ayet olarak gelir yukardan bize... Zaten Kürt sorunu büyük patlamayı önlemek için, emniyet supabı sayılır bizim için... Gözler doğuya

bakarken, batıda işini bilenler bilir... İşini bilen memurlar bizimle iyidir.

Biz bütün bu işlerin üstesinden gelebilmek için bilgisayar oyuncağı koyduk vatandaşların önüne, politik olan üniversitede okuyan siyasette öne çıkan, hepsi, hepsi orada... Boşa dönüyor muhalefetin öğütücü taşları... Seçimden önce bir açılım yemi attık ortaya... Böylece biraz oy kaptık, şimdi 'diyelim ki onları dağdan indirdik, ne ile oyalayacağız askerleri, ne ile oyalayacağız muhalefeti? Dış sıcaklık her zaman iyidir. Kimse kendi içine dönemez. Başka kanallara yönelmek isteyecekler. İşsizlik, ücret yetersizliği, sağlık problemleri, eğitim problemleri, daha neler neler... Şimdi herkes alıştı savaş durumuna... Biraz daha devam edeceğiz bu oyuna... Hem düşünün başka nasıl çözülecek işsizlik sorunu... İşsizleri vurmamalım da besleyelim mi? Koynumuzda yılan mı besleyelim. Bizden yana tanrı da...

Biz ki yaratandan ötürü gülüyoruz, Gül bitti tepemizde... Dua edelim yiyip içtiklerimize Allah daha kötüsünü göstermesin bize... Bir müslüman için iyiliğin en iyi yolu sadakadır. Çok şükür, iftar sofralarımız sayesinde, tanrı gibi olduk paryaların gözlerinde... Yarın hadi dedik mi, hepsini katarız linç taburlarında önümüze, kurulabilir onlardan milis kuvveti bile, Göndeririz onları da Kürtlerin üstüne Hizbullah yedeğinde... İktidara gelmeden önce bu kadar güvenemiyorduk kendimize, şimdi bütün kurumlar elimizde, Kürtleri yok sayıyoruz zaten, sus pus oldu muhalefet olacak bütün partiler dernekler...

Velhasıl her şey yolunda... İyi gidiyoruz karanlık havada ve iyi de gideceğiz yıldırım düşmezse başımıza...

Mehmet Halil

Halkımız nankör değildir

Politika yalan, sanat gerçek üzerine kurulu
Yalancılar için, gerçeğe saldırmak zorunlu
Yalan hayat bulamaz sanat karşısında
Yalancılar egemen oldukça
Baskı her dönemde, farz oluyor sanata...

Görmemek duymamak
Pembe aldatmacalara inanmak
Yalnızlaştırıyor direnenleri
"Dipsiz bir kuyu" yapıyor
İşkencehaneleri...

Ve işkencecilerin beyleri
Ötüyor! "Bunlar marjinal!" deyi.

Siyaset kafalara çakar, sanat çıkarır
Siyasetçinin belasıdır sanatçılar
Siyasette ikna kabiliyeti tamtakır
Siyaset, bir tek gürültü yapar haykırır
"Gürültü düşünmenin düşmanıdır."

Siyasetçi oy ister, sanatçı aydınlatır
Siyasetçinin sözleri umut olarak girer, bok olarak çıkar
Sanat yalanların mezarıdır
Sanatla aydınlanır ufuklar.
Karanlığın prensleri çıldırır.

Diyorlar ki
"Hem maaş alıp hem eleştiremezsin!"
soruyoruz
sen devleti ne zaman tekelleştirdin?
Padişahlık ne zaman geldi?
Ne zaman geçti eline bu devlet mülkiyeti
Hangi yasa ile
Halka karşı kullanılır oldu, halk temsilciliği?

"Ölümsüzlük en büyük ceza"ysa
İyi kullanır bunu halkımız da
Sanatçıları ölümsüzleştirir...
Siyasetçileri besler her sohbet arasında
Midesinden çıkardıklarıyla...

Mehmet Halil

Hammm

"Bir hayvan kendini savunabileceğine inanmadığı andan itibaren yok olur. Doğada da tarihte de bu böyledir." Çoğunluk kahvelerde oyun oynarken, "Lan bu kadar zam geldi kimsenin kılı kıpırdamıyor." Diyebiliyor. Bizim koruyucu fedailerimiz, eğitimli müfrezemiz mi var bunun için? Sen kıpırdamazsan başkaları ne diye kıpırdayacak? Biz olamamanın, hep "BEN" olmanın dışı vurumu...

Mehmet Halil

Hammm 2

"Bir hayvan kendini savunabileceğine inanmadığı andan itibaren yok olur. Doğada da tarihte de bu böyledir." Çoğunluk kahvelerde oyun oynarken, "Lan bu kadar zam geldi kimsenin kılı kıpırdamıyor." Diyebiliyor. Bizim koruyucu fedailerimiz, eğitimli müfrezemiz mi var bunun için? Sen kıpırdamazsan başkaları ne diye kıpırdayacak? Biz olamamanın, hep "BEN" olmanın dışı vurumu...

Mehmet Halil

Hamur Şiddetle yoęrulmuŐsa...

Piyonlar ileri hatta ęıkınca,
vezir olarak dönerler oyuna
nice kelleler gider bu yolda
Komplayla veya `kazara! ”

Mehmet Halil

Hassasiyet

Mekan bir resim atölyesi
Kapıdan girdi birisi
Şu ağacı keseceğiz
İmzalarınız gerekli.

Ne kadar insancıl arkadaşlar
Adamın işini kolaylaştırmak için
Hemen imzalarını attılar
Bir balta da onlar vurdular...

Gözleri fırladı aralarından birinin
- Neden kesmek istiyorsunuz ağacı
- Büyüdükçe yıkıyor istinat duvarını
- O zaten büyümüş yeteri kadar,
duvar da yıkılmamış şimdiye kadar
- Kaldırımı işgal ediyor da ondan
- Caddelerde bütün ağaçlar kaldırımda
Şehirde ağaç kalmayacak senin mantığınla.

Adamın derdi apartmanın önünde
Aracına park yeri açmak...
Anladı imza verenler yanlışını
Ama adam da kapıdan fırladı...

Yürekleriniz çok hassas arkadaşlarım
Biri "bir adam öldüreceğim!" diye
İmzalarınıza ihtiyacım var dese
Seve seve vereceksiniz
Çok hassasmış sanatçı yüreğiniz...

Mehmet Halil

Hatalet sizlik

“Sınav için yaratılmış” kullarız ya
Buğdayı ezen değirmenin taşı gibi ağırlığıyla
Ve aynı ağırlığın rengini de ardına takınca
Beşinci bir duvar gibiydi hakim
Mahkeme salonunun ortasında
Buruşuk, asılı suratıyla...
Karşısında çekliliyoruz sınava.

Hareketleriyle sözleri kol kola girmişler de
Köpek sadakati gösteriyorlar sahibine
Başkasının ipte sallanması
Onlar için bulunmaz bir eğlence
Provası yapılmış bir oyunun kahramanı gibi
Bu oyunun yönetmeni olarak atanmışlar göreve...

Güvercin rolü verilince şahine
Mısır çarşısında yakınlarında güvercin bulunmaz sanmayın
Sürü iradesiyle yönetime gelenler de inanmıyorlar ki sürüye
Başvurmak zorunda kalmışlar böyle bir tedbire
Kol kola girmiş, hakimle makamın vicdan (sız) lılığı
İlerliyor demokrasi kırmızı ışıktaki bile...
Barış görevi verilerek şahine.

‘Küstah’, terbiyesiz adamlar da çıkar bazen ortaya
Karıncanın denizden su içmeye yanaşması gibi
Konuşmak isterler kelimelere doya doya
Fatih’in topları zannedip kendilerini
Söz geçirebileceklerini sanıyorlar o beşinci duvara
Yalayabilsindiye, bir öncekinin tükürdüklerini
Dili uzun birileri bulunuyor sıkıştıklarında
Hala ders almıyor o ‘küstahlar’ da
Bu gücün karşısında...

Gizlilik tabusuyla vurulduk, vuruluyoruz
Silahlar örtülü ödeneklerden çevriliyor bize
Devrimi, tabuları yıkmak biliyorduk, hala öyle biliyoruz
Bile bile gizlilik tabusunu meşrulaştırdık yine...
Yeni bir boyunduruk kazandırıp “çözüm”e
“Haydi! ” dedik, “Çık mevzilerden ileriye! ”

“İleri demokrasi”nin ileri bürokrasisine
Ayak uydurup hızla ilerliyoruz gece de
Bir günde iki yumurta veren tavuklar gibiyiz
Yapay ışıklarla ömür katıyoruz ömrümüze
Kalabalığın dönülmez akışına kaptırdık kendimizi
İnanarak veya inanmayarak gidiyoruz “çözüm”e.
Yine “Tanrı korusun! ” bizi
Kendimizden fayda yok kendimize.

Mehmet Halil

Havadan sudan...

(sudan derken devletten bahsetmiyorum. Su cıvık bir şey, devlete ters düşer...)

Demokrasi ile diktatörlük
Doğu kültürü ile batı kültürü
inanç ile bilim

Bütün bunlar arasındaki ince köprü, sıfır noktası...

Çocukluğumuzda, ya da ilk ve orta okullarda, küre üstünde paralelleri ve meridyenleri anlatırken aklıma hep "bunları koca bir dünya üstünde nasıl çiziyorlar?" diye merak ederdim. Küçük ilçe sınırları içinde dolanırken bile (çobanlık yaparken) gözlerim hep öyle bir çizgiyi arardı. Ama okulda bunu öğretmene soracak cesaretim yoktu. Öğretmenimiz eli sopalı biriydi. Oyun oynamaya, ders kitaplarından başka kitap okumaya izin vermezlerdi... Bu nedenle iki numara büyük abimin yediği sopaları unutamam... (çünkü varlık yayınlarının çıkardığı küçük öykü kitaplarının hastasıydı) amcam kızının çarliston(çizgi) veya beştaş oynarken öğretmen tarafından görülüp, ilk derste tahtaya kaldırılıp, sınava çekildiği ve bilemediği zaman "seni çarlistoncu seni... ders çalışmazsın demi..." diye çok sopa yediğini, hatta kız korkudan tahtada, bacaklarından aşağıya çeşmesi akınca (bizde gülerdik marifet gibi...) onu yalattığını hiç unutamam... Böyle bir öğretmene soru sorabilmek için yürek isterdi... Öyle yürekli de ne yazık ki bizden çıkmazdı... Çıkamazdı o öğretmen o zamanlarda tek doğrumuzdu. Biz cahildik.

Ekvator çizgisinin ne olduğunu yıllar sonra, radyolardaki çocuk programlarında, Barış Manço'dan öğrenebildim. Barış Manço bunu çok güzel anlatmıştı. Ekvator çizgisinin geçtiği yere, düz bir levha koymuştu, onun elli santim kuzeyine su döktü su kuzeye aktı, elli santim güneyine su döktü su güneye aktı. Ekrandan dik dik baktı. Bu nedir diye çocuklara sordu. Sanki büyükler biliyormuş gibi... Yani bizim cahilliğimizi yüzümüze vurmadı. Sonra açıkladı...

İşte yaşadığımız dünyanın üstünde bir manyetik alan var. Bu manyetik alan bu çizgide nör (sıfır) güce sahip ama bu çizgiden kuzeye doğru gittikçe manyetik alan kuzeye doğru çekiyor, sıfır noktasından güneye doğru gittikçe güneye doğru çekiyor...

O güne kadar yön tayin etmede bize gösterilen pusulanın da nasıl çalıştığını anlatmadılar. sadece "okun ucu kuzeyi gösterir!" di bütün öğrettikleri. Onun için de o pusula benim için pek güvenilir bir araç değildi. Ağaçların eğimi ve üzerlerindeki yosun daha güvenilir bir bilgiydi... İşte Barış Manço'nun o dersinden sonra, pusulanın da o manyetik alanla çalıştığını düşünebildim... Tabi bunu destekleyen de o sıralarında gittiğimiz kuran kurslarında, ağaçların kabeye doğru eğildiği bilgisiydi...

Karanlık ve aydınlığı birbirinden ayıran, gündeğümü ve günbatımı gibi simgeler, sıfır noktası gibi önem kazanır hayatımızda... Hep o değişim anlarına hayran kalırız ama, kendimizi değiştirmek aklımıza gelmez... Hatta kendimizi değiştirmek dinden imandan çıkmak kadar kötüydü. Bu nedenle ve buna benzer nedenlerle, günden güne dinden imandan çıkanların sayısı da arttı.

Dünya'daki toplumsal yapı da dünyanın doğasına uygun... Kuzey kutbunda zengin ülkeler, güney kutbunda fakir ülkeler... Ekvator bölgesi de barışı temsil ediyor...

Zenginlerin çekim kuvveti kuzeye doğru, geri kalmış ülkelerin çekim kuvveti güneye doğru... Bu iki uç birbirine benziyor... Faşizm ve terörizm... İkisi de soğuk. Yaşanılır gibi değil... Ekvator bölgesi de barışı temsil ediyor, ama barış da öyle kolay yaşanılır gibi değil... sıcakları insanı yakıyor... İnsanlar yaşam tercihlerini yaparken soğuk ve sıcak arasında bocalayarak yapıyorlar... fazla soğuk da iyi görülüyor fazla sıcak ta... Ama sonuçta bu dünyada yaşamak zorundalar...

Dünyanın insandan önce olduğu malum, birçok evreden geçtikten sonra, bu gün daha yaşanılır bir düzene kavuşmuş... Evrenin, yani dünyanın bir parçası olan insan toplulukları da zamanla daha güzel yaşanılır hale gelecek, ufak tefek depremler olsa bile bu günkü sıkıntılar azalacak... Dünyanın geçmişte paraleller ve meridyenler

arasında çok değişimlerden geçtiği gibi... Bazı kararların sular altında kalıp bazılarının su yüzüne çıktığı gibi, bu gün çalkantılardan nefes alamayan toplumların da paraleller ve meridyenler arasındaki bölünmeden, ve bu bölünmede kendi kutbu içindeki çatışmalardan kaynaklanan sıkıntılar da zamanla aşılacak... Bu doğanın bir yasası ama bu yasanın öznesi de insan, insan yerinde dururken yasalar da değişmez... Bu değişimin kolaylaştırıcısı, hızlandırıcısı bizzat insanın kendisi... İnsan bunu başarabilmek için daha çok öğrenmeli ve bu doğrultuda bilinçli olarak daha çok mücadele etmelidir... Toplumlar da dünyanın paraleller ve meridyenler arasındaki parçaları gibi bir arada ve yerli yerinde var olacaklardır. Bunu "her kimlikte" insanlar kabul etmek zorundadır. Dünyanın bütünlüğü kadar toplumların bu farklı yapısı ve bu farklı yapı içindeki bütünlüğü de doğal ve kaçınılmazdır. Bunu kabul etmemek, dünya üstünde kendi varlığını kabul etmemekle aynı anlama gelmektedir. Onun için ki savaşlarda karşılıklı insanlar birbirini tüketmektedir. Tüklenenlerde hep geri kalmış ülkelerin yoksullarıdır. Daha çok geri ve cahil bırakılanlardır. Yapılacak iş, insanın dünyayı ve kendini sorgulayıp, çıkarının, günöbirlik değil, uzun vadeli çıkarının hangi kutupta olduğunu araştırıp bulmasındadır. Onu başardığında, dünyayı kontrolü altına alan 500 uluslar arası şirketin güdümünden kurtulup kendi kutbunda yer alınca, dünya toplumu da düzenli nefes almaya başlayacaktır. Sevgiler, saygılar...

Mehmet Halil

Hayaletlerin panzehiri hayal olamaz

Hayal kurmak çok güzel
Ve en kolay şey;
Uzaktan dünyayı keşfetmek,
Korkaklara özel.

Labirent gibi saraylar...
Zırhlar ve etten duvarlar
Korkuyu yenmeye yetmiyor
Zırh olarak çıkarılır yasalar...

Dışa yönelik
Teröre karşı yasaları...
Düşmanı içinde olanın
Boş çabaları...

Denetimi susturmaz
Kendine güvenen heyyy!
Olayların içine girer
Kendine güvenen birey...

Mehmet Halil

Hayallerim

Bütün hayallerimde sen varsın
Bütün dünyamda sen
Gözlerim kapalıyken yanımda,
açınca, uçup gidiveren.

Bütün rüyalarımda sen varsın
Bütün beynimde sen
Düşünsem de, düşünmesem de,
Beynimi yiyip bitiren.

Bu yaz, deniz kızı gibiydin
Benden kaçıp,
Denize dalıp giden,
Öyle öfkelenmişim, öyle kızdım ki;
İlk defa, bir güç istedim tanrıdan,
Denizi kurutabilen.

Hayallerimde, rüyalarımda, beynimde sen.
elektrik gibisin,
Damarlarımdan, geçip giden.
Öyle güzelsin ki,
Beni kurutmadan,
Bir, gerçekleşebilsen.

Mehmet Halil

Hayallerim!

Beni benden çok seven
Bana en güzelleri layık gören
Hayallerim!

Benim için ışık hızıyla yarıştınız
Benim için tanrılaştınız
Beni o/nur/a kavuşturdunuz
beni tanrılaştırdınız.
Şimdi benim
Yetkilerim sonsuz
Ve yaşıyorum sorumsuz.

Siz güçlendirdiniz hayallerim
Siz güçlendirdiniz elimi ayağımı
Sizinle kaç evren kurdum
Yıktım! Yine anında
Hiç vermeden hesabını.
Yedi günde değil, yedi dakikada.
Yakalayıp ışık hızını.

Hayallerim!
Çok şey mi istedim sizden
Çok şey mi! ..
Ben içinde boğulurken sizlerin
Ne olur! Birini gerçekleştirin.
Verin bana sevgilimi.

Mehmet Halil

Hayat çalkalandıkça, sanat kendini dalgaların üstüne mi bırakmalı? Düz yazı

"Emeğin sanatı" olabilmek iddiası bile, ciddi bir sorumluluk yüklenmek. Böyle bir adım atmak ve bunu yıllardır sürdürebilmek de takdire şayan... Başta Ali Ziya Çamur olmak üzere katkısı olanları yürekten kutluyorum. Edebiyat ve sanatla ilgilenmeye çok geç başladığım için kendim izleyici olarak ve hobi olarak bunu sürdürmeye çalışıyorum. Daha genç yaşlarda sanat ve edebiyat seçenler ve daha fazla akademik olarak işin içinde olanlar varken fazla söz hakkını kendimde bulmadım. Ancak bazen öyle durumlar oluyor ki insan patlamadan duramıyor.

Buna girmeden önce sanat ve estetik konusunda ne anladığımı kısaca özetleyip eleştiriye geçmek istiyorum. Eleştiri deyince herkes kendi doğrusunu söyler, bende doğal olarak kendi doğrularımı söyleyeceğim... Hangimizin söyledikleri kendi doğrularımız, tabi ki bu da tartışmalı. Hepimiz edinilmiş bilgilerle buradayız. Kendi olabilmemiş ve kendi fikirleri ile burada bulunan var mı pek emin değilim.

İnsanlar bir iş yaparken, neyi ne için yaptığını bilmeli. Hedef belli olunca, seçilen yol da ona göre olur.

Kimimiz gerçek üstü yaşam hayalleri ile büyüdük, kimimiz gerçek hayatın içinde hayal bile kuramadan büyüdük. İş böyle olunca, kimimiz hayallerin peşinde koşuyor kimimiz de gerçekleri yaşanır bir hale sokabilmenin peşinde koşuyor.

Daha çocukluğumuzdan beri zihnimiz, aileden başlayarak egemen güçlerin zihinleriyle besleniyor. Bu emanet zihinle edebiyat ve sanat yapmaya kalkınca ayaklarımız birbirine dolanıyor. Kendimize bu alanda kimlik edinmeye çalışıyoruz, ama, o kimliğe uyup uymadığımızı ölçen bir terazi yok. Hedef kitlemizi de terazi olarak kabul edemiyoruz... Edemiyoruz, çünkü emanet zihinlerle sanat yapmaya çalışıyoruz. Sanat ve edebiyatı, elit insanların, üstün insanların uğraşı olarak zihnimize oturtmuşuz. Bu zihinle tepeden bakarak bu işe dalmışız. Öyle olunca da bizi anlamayanlara kızıyoruz.

Hani 'sanat, edebiyat ezberleri bozmak için'di. Sözle benimseme ve onu içselleştirmek aynı şey olmuyor işte...

"Emeğin sanatı" diyoruz ama sözle savunmuş oluyoruz. Nazım Hikmet bayrağımız ama o bayrak altında militarizm, ırkçılık, dincilik, itaatkarlık gibi tabuları da savunan sanatçılardan kendimizi kurtaramıyoruz. CHE bayrağımız ama aynı hastalıklar eksik olmuyor... Bunlardan ne anlıyoruz? Bilinenin, "bilinmeyen arka yüzü"ne değinen, tartışan, eleştiren yok. İrdelemek, tartışmak korku veriyor sanatçılara, "aman kimseyi kaybetmeyelim!" Böylece niteliksiz bir toplum örmeye çalışıyoruz. Sağlam temel olmayınca da, sanat adına hatta "emeğin sanatı" adına 5-10 kişi bir araya gelip, bölünerek çoğalmış oluyoruz.

Acaba şu ülkenin yakıcı sorunlarını buralarda ciddi olarak tartışmaya kalksak bu sanatçıların kaç bir arada olacak?

Sanat, ezberleri bozmak, tabuları yıkmak, itaate kafa tutup yeni insan modelini yaratmak için değil mi? Tıp bilimi okuyanlar, kadavra üzerinde, çalışma yapmadan ehliyetli sayılabilir mi? Yeni toplum inşa etmek isteyenlere de toplumsal olayların içine girmek, irdelemek gerekmiyor mu? Eleştiri bunun için zorunlu değil mi?

Elektrikte (-) ve (+) kutupları bir araya getirmeden enerji elde edilmiyor, aydınlanma olmuyor. Hayat da böyle, uçları bir araya getireceğiz ki, önümüze konan olayların arka planları ortaya çıksın. O zaman kimin işçi ve emekçiden yana edebiyat ve sanat yaptığı ortaya çıksın...

Sular dağların tepesinden kayalara çarpa çarpa denizlere ulaşır. Oralarda balık ve her türlü canlı olur, hayat vardır. Düz ovaya gelince, durgun köşelerde kirlenir, içinde her türlü pislik barınmaya başlar. Hayat da böyle bir şey... Biz bir araya gelmekten, tartışmaktan korkuyoruz, çünkü emanet zihinlerle yetiştirildik, aileden, okuldan medyadan ve her türlü egemen kültürden, onun için kendimiz olamadık, kendimize güvenemiyoruz. Susmayı tercih ediyoruz. Farkında olmadan da egemen güçlerin tabularını sağlamlaştırıyoruz.

Kendimizi öyle bir merkeze koyuyoruz, öyle bir tepeden bakıyoruz ki, bizden başka

doğru yok... Eleştiri ve özeleştirmeden kaç kaç birbirimizi öve öve öyle bir noktaya gelmişiz ki, bizden daha doğrusu yok... Bu inançla bizi okumayan bizi övmeyenlere karşı düşman olmaya başlıyoruz. Onları hiçbir zaman ölçü aleti olarak kabul edemiyoruz. Susayan insan suya koşmaz mı? Eğer bu insanlar kendi susuzluklarına cevap verecek suyu bulsalar, içmezler mi? Demek ki aradıklarını veremiyoruz. Demek ki yaralarına merhem olamıyoruz. Demek ki yeterli değiliz... Biraz kendimize dönüp bakmalıyız. Yarası olanlar merhemini buluyor. Eylemler sokaklarda sanatçıları çoktan aşmış durumda, bizim onlardan yeteri kadar haberimiz yok. Anlayamıyoruz. Bunu kabul etmek yerine, onların bizi anlamadıklarına kızıp küfür etmeye kalkıyoruz. Kopyalanan zihinlerle böyle akıl dışı davranışlara savruluyoruz...

Şiirden çok şiir dergisinin çıktığı bir çağda, üç-beş dergide şiirlerimiz çıkınca kimse o şairlerin yanına yaklaşmıyor... İki söz ettin mi hemen silahları kuşanıyorlar... Dergi kime hitap ediyor? Orasını ne düşünen var ne araştıran... Öyle sanatçılarız ki, 'Emeğin Sanatı'ni savunurken bile egemen güçlerin sponsorluğunu yaptığı sanatçıları bile 'çok sattı' diye başımıza 'taç' yapabiliyoruz.

Sanat, biçimsel olarak, içerik olarak, hedef kitlesi olarak, dil olarak estetik olarak kurgu olarak vs... hiç eleştirilemez bu dergilerde. Sorgulanmaz. Peki sanat nasıl yapılıyor, kim biliyor?

Başkalarını yaşarken, kendilerini emekçi görüp kendilerini yaşayamayan sanatçılar cennetindeyiz.

Başkaları tarafından yaratılan isteklerle (ünlü olma, popüler olma gibi...) sanat yapmaya çalışıyoruz.

Kimse alınmasın, kendimden bahsediyorum. Çürüyene kadar başkasının istekleri için çalıştım. Şimdi kendim olmaya çalışıyorum...

Bütün yenilikler, çalkantılardan sonra ortaya çıkar, hem 'emeğin sanatı'ndan bahsedeceksin hem de çalkantılardan, eleştirilerden kaçacaksın. Derginin sorumlusu, tartışmayı kesiyor. Neden? Bunu tartışmak istediğim için söylemiyorum. Dergiye hayat kazandıracak olan tartışmalar eleştirilerdir. Ben en fazla bu dergiden Adnan Durmaz'ın eleştirilerini seviyordum. Hepsine katıldığım için değil, sorgulama zihnine sahip olduğu için...

Sorgulanmayan hayat muhafazakar olmaya mahkumdur. Oysa 'Emeğin Sanatı' gerçek yerine oturmak istiyorsa, muhafazarlığın karşısında olmak zorundadır.

Mehmet Halil

Hayat oyununda sahneye bir kere çıkılır...

Her yokuş başında görüp de "Çıktığın vitesle in!" tabelasını aldanma sakın...

Kullanılırken

Makine gibi kullanılabilirsin, sayılarla kayıtlara geçersin, altın yıldızlar, parlak kumaşlarla okşanabilir tenin, sana onlar bir kadın eli gibi gelebilir. Ruhunu da okşayabilir. Kullanılırken makine de, iniş çıkışlarda ihtiyatlı kullanılır. Nihayet onun için bir harcama yapılmıştır. Verilen değer, o harcamalardan ibarettir. Şunu hiç unutma ki kullanım süren bir gün bitecek. İşte o zaman, sende sayılardan düşeceksin. Çıktığın vitesle inmeyeceksin bulunduğun mevkiden... Birdenbire silineceksin... Senin taraştan sonra attığın permatik gibi olacaksın.

En popüler anında bile, üç adım ilerisini düşünmeyi unutma. Gerçek işte orada...

Bir makinenin en önemli parçası olsan bile karar verme hakkı yok elinde. Bir kölesin nihayetinde... Özgürlüğe açlığın doymamış, her geçen gün daha da acıkmışsın bir gün posan çıkınca, rolün bitmiş hayat oyununda, kapı önüne bırakılmışsın. Şimdi öyle eskisi gibi de değil ki. Boynundan tutup bırakmıyorlar bir ev kedisi gibi... Bütün sosyal hakların yok denecek hale gelmiş, eşek adasına atılır gibi atılmışsın...

Çaresizlik umutsuzluk ölüme davetiye çıkarır. Bu korku da direnmeyi öğretir insana...

"Keşke şöyle yapsaydım" dersin. Keşkeler değiştirmez sonucu...

Şimdi ütopya çıkar karşına... Hayaller kurarsın okudukça... Dilden dile dolaşır bu kurmacalar küçük bir bahçe, bahçede kendin yetiştirirsin yiyeceklerini özgürce... Çölde serap görür gibi aldatırsın kendini... Doyurursun hayallerinle özgürlük açlığını...

Kabullenirsin ulaşılmaz yeni hayatını... Kolaylaştırırsın senden kurtulmak isteyenlerin planlarını...

Kendin başarılı olamasan bile başarılı kılarırsın, seni oyundan atan o yönetmeni...

Başarısızlıkların başarı hanesine yazılır artık...

Sen zaten yolun sonundasın... Başkaları yaşasın!

Mehmet Halil

Hayatı Tersten Yaşama Sanatı

İnsandan çok hayvanlara güvenen
Ters akıtan coşkun suları.
Hazreti İsmail'in kimliğine bürünen
Hazreti kulların, kurbanları.
Benim ülkemin insanları.

Esirlerin, özgürler için çarpıştığı
İnsanların kurşunlara koştuğu
Kurşunların, sonsuz sultanlığı
Tembellerin rahatlığı ve mutluluğu
Çalışanların ise sürekli sınıdığı
Çukur ayna gibi beyinlerinde
Alt-üst olmuş fizik kuralları
Benim ülkemin insanları.

Zenginleri barıştıkça
Fakirlerin dalaştığı....
Sermayenin birleştikçe,
İşçilerin ayrıştığı...
Ve herkesin kendi aklına inandığı...
Ve ezberlenmiş kendi doğruları ile
Kendilerini,
dünyanın ekseni sandıkları
Benim ülkemin insanları.

Cismini yakıp,
ismini bayrak yaptığımız
tembellerin zenginlikte,
Çalışanların açlıkta buluştuğu,
Başkası meyvesini toplarken
Gölgesinde yattığımız
Zengin kaynakları,
Nadasa bırakılmış toprakları ile
Övündüğümüz güzel vatanımız
Seçmiş, kurtarıcı diye yılanları
Benim ülkemin insanları.

Üstünde bir bayrak olsun yeter
İsterse olmasın yorganı
Şükretmesini bilir... eğer,
Ekranda gösterirsen
Kendinden daha açları.
Ve yine ondan toplarsın,
Savaş mangalarına,
Silah tüccarlarına,
Batan şirketlere bağışları...
Bununla mutlu olur,
Benim ülkemin insanları.

Enkazlar altından fırlayıp
Bir ayağını cephede bırakıp
Yabancı uçakları üstünde alkışlayıp

Altıncı filoları, sevinçle kucaklayıp
IMF, ABD ve AB ye yalvarıp...
Bir milli maça bağlar umutları
Bir gol atınca patlar avuçları
Yırtılır gırtlakları...
benim ülkemin insanları.

Kutlar o geceyi
İçki şişeleri
ve ucuz fahişeler arasında...
Düşünmez ailesi ne durumda.
Kendi kaç gol yedi...
Hiç gelmez aklına
Bir gol atınca patlar avuçları
Yırtılır gırtlakları...
Kurtarır namusu
Benim ülkemin insanları.

Mehmet Halil

Hayatım

Hayat dediğin, kuru bir süngermiş,
Emdi yıllarımı, hiç anlayamadım.
Daha yaşayacak, zaman var diye,
Vakit ayıramadım, eğlenip gezmeye,
Ha bu yıl, ha gelecek yıl, diye, diye...
Gençlik, geçti gitti, yaşlılık kaldı geriye?

Mehmet Halil

Hayatınıza pil olarak devam etmek ister misiniz? / Düz yazı

Sizlere, Zülfü Mandal'ın "tanrıların şifresi einstein ve evrim" kitabından bir bölüm sunacağım.

Hepimizi yakından ilgilendiren bir konu olduğu için, özellikle okumanızı isterim. Lityum pillerle ilgili biraz bilgi edinelim. Örneğin cep telefonu aldığınızda denir ki, şu andaki enerjisini- şarjını tamamen bitirin ve ilk şarjı (aslında ikinci şarjdır, ilk şarj fabrika maksimum kapasitede yapılmıştır) en az 12 saat yapın denir. Bunun sebebi şudur. Varsayın ki piliniz altı voltur. İşte siz pilinizi örneğin altı saat şarjda tutarsanız, eş deyişle maksimum kapasite olan Altı volt kapasite kadar değil de beş volt olana kadar şarj ederseniz, pilinizin bundan sonraki maksimum şarj kapasitesi hep beş volt olacaktır. Çünkü eksik şarjınız sayesinde lityum pil

Hafızasını beş volta sabitlemiştir. Daha sonra on iki saat bile şarj etseniz o maksimum beş volta kadar dolacaktır.

Şimdi bunu insana uygulayalım.

...İnsan hafızasının geliştirilmesi maksimum onaltı yaşına kadar olabilirdi. Bunu maksimum altı volt gibi düşünün. Hafızayı geliştirmenin yolu da sosya ekonomik kültürel yapıdan geçiyordu. Yani ne kadar çok nesne ve bilgiyle-kelimeyle tanıştıysanız hafızanız o kadar gelişir. Gelişmiş hafızanın anlamı da şudur, hafızada kayıtlı bilgilerin bir kısmını siler yerine yeni bilgiler koyabilirsiniz. Benzetme yaparsak, bilgisayara yüklediğiniz bilgilerin bir kısmını silip yeni bilgiyle doldurabilirsiniz ama kapasiteniz oranında. Başka bir deyişle ihtiyacınız olduğunda değiştirilebilir bilgi demek, kurabileceğiniz bağ ve yaratabileceğiniz kaos-etki miktarının çokluğu demektir. Lityum piller sürekli değiştirilebilir enerji ile çalıştığı için bir ömür boyunca daha çok bağ yapabilir. Bir insan da ne kadar çok enerji-bilgi-organ değiştirebilirse o kadar çok çeşitlilik yaşar. İnsan hafızasının doldurulma sınırını nerede durdurur, ne olur?

Lityum pilin hafıza sınırının örneğin iki volt olduğunu düşünün. Çok çabuk bir şekilde boşalacaktır ve muhtemelen sadece alo demenize yarayacaktır. Başka bir işlem yapamayacaksınız, çünkü eğer yaparsanız konuşma şansınız da olmayacaktır. Bunu şöyle düşünün. Bir insan onaltı yaşa kadar maksimum kapasite yerine beş yaş hafızası kadar bilgi-kelime öğrenmiş olsun. Bu kişinin varlık bütünlüğünü sürdürmeye yarayan bilgilerini-organlarını başka bilgilerle değiştirme şansı olmayacağı gibi, değiştirmemek için de ciddi bir direnci olacaktır. Yani pillerin sahip olduğu enerjinin asgari bir miktarı nasıl ki hedef enerjiyi yaratmakla eş değerdir, işte insanın da sahip olduğu enerji-bilgi de, asıl hedef enerji olan hayatta kalmakla ilgili olmak zorundadır. Başka bir deyişle örneğin bir köyde yaşayan insanın hafızasını genişletme süresinde ne kadar şarj ettiğiniz, yani altı volt seviyesine getirdiğinizdir önemli olan, yoksa o artık belki de batılı ülkede yedi yaş sınırında bir hafıza genişliğinde kalacaktır.

Karbon pillerde nasıl ki değiştirilemez enerji yüklüdür, az bilgiyle dolu olan insan da aynıdır. Karbon piller bir kez doldurulur ve boşalınca da atılır. Karbon piller gibi olan insanları şöyle de değerlendirebilirsiniz. Hayvanlar nasıl sadece ebeveynlerinden kalıtsal olarak geçen genetik kodlarla-bilgilerle yaşarlar ve zorlanmadıkça yaşam biçimlerini asla değiştirmezler, tek çeşit yani değiştirilmez enerji ile doldurulan insan da öyledir. Örneğin biz babamızdan öyle gördük vb..gibi lafları kullanırlar. Eğer sahip olduğu yegane enerjisini-yaşam bilgisini elinden alırsanız onu ölüme mahkum etmiş olursunuz.

evet her şey ölümle sonuçlandığı için, alıntıyı ben de burada kesiyorum.

siz de ya pilleri tam şarj yaparsınız, yada çöpe atılırsınız...

al ananı git köyüne demek hakları da olur o zaman...

herkes layığını bulur diyebilirler...

ya beğenirsin, ya da çekip gidersin demek hakları da olur.

siz karbon bir pilseniz, sizden daha fazla enerji yüklü lityum pilleri etkisiz hale getirebilir

misiniz?

çünkü onlar varken sizin değeriniz olmaz. kullanım değeri kazanmanız için buna ihtiyacınız olacak.

siz hala burda mı otluyorsunuz diye şaşırtabilirler sizi...

ve en çok duyduğumuz sözcüklerden biri özünüze dönün!

ölüler bunu duymadığı için dirilme ihtimalleri yoktur. onların dünyaya dönmesini kimse beklemez.

çünkü ölenlerin çoğu savaşlarda ve açlıktan ölmüştür, ya da trafik kazalarında... yani geri döndüklerinde dünyanın hali akıl almayacak kadar berbat olacaktır.

bu söz onlara değildir.

nedir bu öz?

bir eşkenar üçgen düşünün, onu yukarıdan aşağıya dörde bölün.

insan (tanrı-kral)

ülke....(milliyetçilik)

aile.....(gelenekler)

birey..(kişisel çıkarlar -ego)

en üsteki parça yine eşkenar üçgendir ama, altaki parçalar yamuktur. düzgünler yamukları idare edecek ki, yamukluğun önüne geçilsin!

öz ' ümüze dönmemizi isteyenler genellikle ya krallar ya da ondan rant sağlayan çevrelerdir.

birey anasının....na dönemeyeceğine göre:

dönülecek yer; milliyetçilik, gelenekler ve bencil çıkarlar. bu talepler kralların işini kolaylaştırır.

tam şarjlı pil mi olmak istersiniz? tepeye tırmanmak yani...

yoksa karbon piller gibi, bir kere kullanılıp atılmak mı?

seçim sizin!

Mehmet Halil

Hayattan hisseler (3)

İnsan balyoz olduğuna inanınca
Örse bakar gibi bakar, diğer insanlara.

*

Bir ağacın altında oturdum
Kendimle konuşuyordum
"Ne düşünüyorsun?" dedi birisi
Düşünüyorum! Nasıl bir şey, diye ruhum.

*

Çürümüyorsam yaşamıyorum demek
Ö halde, neden kötü olsun ölmek?

*

Yalan söylemek için, zeki olmalıdır.
Bir yalanı inkar için, bin yalan gerektirir
Zeki olanlar yaratıcıdır.

*

Kar sevmek önemli değil,
Önemli olan!
Kardan adam yapabilmek.

Mehmet Halil

Hayattan hisseler (5)

Hastalıktan kurtulamaz,
Hasta beyinlerden medet umanlar
Genellikle adam olmaz,
"Oyum boşa gitmesin!" diye, kullananlar.

*

Nokta nokta hayatım...
Uçurum!
Son noktaya dayandı mı
Dikip gözlerimi yıldızlara,
Sinema gibi izlerim hayatımı.

*

Bayılırken ağaçların gölgesine
Ölümden korku niye?
Uyku, ölümün gölgesidir.

*

Ölünce ardımdan ağlayan varsa
Sevenlerimden önce
Veda etmişim demek hayata
Veda ediyorum demek bir bir sevdiklerime
Ben ağlamaya başlarsam hayatta.

*

Geçici bir yolcuyuz,
Evren zamanda, ben evrende,
Bir gün bitecek yolculuğumuz!
İşsizlikten, zaman da girecek krize.

*

Hiçliğe verdiğimiz sevgiyi
Verseydik birbirimize,
Dünya olurdu sevgi zengini
Yemezdi birbirini hiç kimse.

Mehmet Halil

Hayattan hisseler (6)

Zamanın sonsuzluğu,
Dalga geçiyor hayatla.
İçine sindiremiyor hayat bunu,
Ölüyor bir gün, bu inatla.
*

Yapamadıklarımızın hesabı sorulmaz!
Yaptıklarımız için çeneler hiç durmaz!
İş yapanların heykelini dik! Taşla yarak,
İş yapmayanları huzura kavuştur unutarak.
*

Balık gibiyiz hayatın içinde
Şımarırız, bize gülünce
Ses soluk çıkmaz ölüme gelince
O kadar bağlanmışız ki güce.
*

Tanrı ve melekleri olsaydı
Pasaport da verirlerdi,
Dünyayı satın alan zenginlere,
Ölüm sınırından geçerlerdi.
*

Aklı o kadar değersiz ki
Veriyor her önüne gelene,
Bedava diye mezara girilmez ki
Bakacaksın kullanım değerine...
*

Öfke ile akıl aynı rayda,
Aksi istikametlere giderler
Bilinen sonuca,
Onlar birbirinin katilidirler.

Mehmet Halil

Ve onlar,
daha fazlası için saldırıyor.
Gördünüz ki,
Daha fazla biat etmek anlamsız
Son fırsat önümüzde
Artık sesimizi yükseltelim de
Bir dönüş yapalım kendimize...
Hani "Türkün Türkten başka dostu yoktur" diyenler.
Güvenmiyor musunuz kendinize
Bırakın biat etmeyi,
Suyu kurumuş derelere...
Kendinize gelin
Ve bu saçmalığa bir HAYIR deyin
Ey tarikatlar!
Biraz daha güçlenince
Başınıza kabeyi yıkacaklar...
Para etse tanrıyı bile satacaklar.
Ey kadınlar!
Sizlere layık görülenleri
Defalarca sıraladılar
Ve fırsat buldukça uyguladılar
Evleriniz karanlık hücreleriniz mi olsun?
Kapanmak istiyorsan
Kim engel olabilir size
Ama köle olmayın başka güçlere
Kendi iradeniz olsun...
Hazırlanın HAYIR demeye siz de
Söyleyecek sözünüz olsun ileride
İşte
Cennetle cehennem arasındaki
O ince köprü önümüzde
Tercih sizlerin, bizlerin,
Bu güne kadar,
Cehennemi tanıdık
Sıra cennette
Cennetin kapısını da aralayalım,
HAYIR, diyelim de...

Mehmet Halil

Hayır, hayırdır

Son sürat giderken şahlanmaya
Mızlanmaya başladı Anayasa
Bıçak sırtında günler...
Nefesler kesildi
Bütün gözler şahlanacak attı
Kalp durduracak bir beklenti
Atın başı kalkarsa sorun yok da
Kıçık kalkarsa,
Hadi-Şah ayaklar altında...
Alkışlanacak bu ikinci at da.
At da 'HAYIR' diyor Osmanlıya.

Mehmet Halil

Hayvan başkanlarımız

Beyini geliştiren oyun değil mi?
İnsanlar günden güne rabotlaşıyor.
Rabotlar oyun ister mi?
artık bir düğmeye bakıyor.

Hayvanlar çok da severler oyunu
oyun geliştirecek onları
Başkan seğeceğiz sıra ile
eşeği, iti, kediyi, koyunu.

Mehmet Halil

Hayvanlar ve İnsanlar

hayvanlar değer kazandığına göre,
insanlar kurban edilecek yine.
ey caniler!
İnsanları uyandırmamak için siz
Yüreklerinizi, ayaklarınıza,
bir çarık gibi geçirdiniz
çıktınız! kasaplığa.
Sessiz sessiz...
Kendinizi
Tanrı ilan ettiniz.

Üç-beş çoban
Koca bir sürüyü güder
Yönetmenin en kolay yolu
Şürüleştirmeden geçer.
Öyle mi?
Onun için;
Hadım edersiniz beyinleri.
Ya dünyalarını karartır
Ya özersiniz kafesleri

Dualar ettiniz içinizden
Elleriniz göklere uzandı
İçinizdeki hırsı yücelen
O derin, dualarınızda,
"hayvanları sevmek,
en büyük ibadettir" dediniz.
Zincirlediniz, iki metre kareye
"Sevdiğiniz için", onları
dağdan indirdiniz.
Onları "sevdiğiniz için" hücrelerde
Güneş görmeden, hormonla beslediniz
Diş, geçirebilmek için, kemiklerine.
Diş, geçirebilmek için, kemiklerine.

Mehmet Halil

Hazır düşünceler marketi

Hazır ekmek gibi
Hazır düşünceler var
Mutlu ediyor tembelleri
Zaman harcamıyorlar.

Fırıncılar etkili pazarda
Hamur yoğruluyor,
Koca koca makinalarda
İnsanlar yorulmuyor.

İnsanlar insanları düşünüyor
Örtüyorlar tazeliği korunsun diye
Düşüncelerin dumanı tütüyor
Yeni düşünce aramak niye?

Düşünerek konuşamazsın
Hazır düşünceler yetişir imdada
Hemen devre dışı kalırsın
Önem veriyorlar zamana...

Bakkallar bitti, marketler vızır vızır
Çalışıyor düşünceler marketi
Bin bir çeşit ambalaj içinde
bir de yabancı olursa patenti
deyme alıcının keyfine
her şey hazır, elma şekeri gibi
Yalanır durursun, sapı kalır elinde.

Üç şey değil mi hedefimiz
Üremek, korunmak, beslenmek,
Hapishaneler korunmak için,
Sanalda üreyeceksin, moda tüp bebek
Marketlerden besleneceksin,
Her şey paralı, bedava ölmek.
Sen yalnız seçeceksin...
Seçim, demokrasi demek.

Mehmet Halil

Hazır ol! Demokrasi teftiŒte

Demokrasi nöbetleri meyvesini verdi
Mahmuzlu postallar sivilleŒti
Mafya kara gözlüklerini yeniledi
Açılıyor yüz yetmiş dört ceza evi.

Okuyandan çok yazan var canım
Demokrasi denge demek
Yazanları biraz kısıtlayalım,
Yazarlar için,
Yeni cezaevleri yapalım...

İstikrarlı tarımda düşünün ivmesi
İnsan olana hayvancılık da neyin nesi?
Ayakkabı dışardan daha ucuza geliyor
Devletimize yeter kurban derisi...

Uçak demek hürriyet demek
Uçuyorsun mavi göklerde
Kara kutu uçağın kalbi demek
Bütün sırlar onun içinde...

Ülkeye özgürlük mü gelsin?
İnsanlardan başlayak
Kara kutuyu geliŒtireceksin
Kara çarşaplardan kapı açarak
Kara duvarlı binalar öreceksin.

Kulaklarda çınlayacak bir "hoş seda"
"Demokrasi! Demokrasi! Demokrasi!" diye
Yeri göğü inleteceksin... İnleteceksin!
Yalanı gerçekleŒtirmek için
Öğüdü budur Hitler'in...

Mehmet Halil

HDK emek çalıştayına 26 27 Ocak 2013 İZMİR

“Su çatlağını bulur!” sözü bu gün de, gündeme oturdu.

12 Eylül darbesinden sonra, üretim için üretim yapan emekçi sorunlarını dile getiren ilk siyasi sorgulamalar başladı diyebiliriz...

İşçi sınıfı, ve işçi sınıfını besleyen ana damarı, sanayi işçilerini, maden işçilerini, enerji ve tarım işçileri gibi üretimin merkezinde olanlar uzun yıllar unutulmuş gibiydi...

Sorun çok olunca söze başlamak zor oluyor... Nereden başlayacağını bilemiyor insan. Sınıf mücadelesi, sınıf savaşı deyince, bizde madem ortada bir mücadele var, basın gibi, o mücadelenin taraflarını gözümüzün önünde tutalım. Taraflar arasındaki dengeye bakalım. Güçleri mukayese edelim.

Bir tarafta yöneten kesim, diğer tarafta yönetilen kesim.

Yönetenlerin elinde: Birlik (biz) , Bilim, Teknoloji, Takdik, Uyum araçları yani güçlü (iletişim araçları) var.

Yönetilenlerin elinde: Nicelik var, laf var... “Ben” var.

Ham madde olarak sayısal çoğunluğu oluşturuyoruz ama o çoğunluğu uyum içinde, kendi çıkarları doğrultusunda kullanma yeteneği, bilinci, tekniği, kararlılığı yok...

Yani eksik olan siyasi merkez...

Bir otomobilin marş motoru ne ise, siyasi parti de odur. İşçi sınıfı partisi, ya da kitlelerin partisi anahtarı çevirince o gövde sarsılmalı... Bunun için de kitleler o araca sahip olmalı, o araca güvenmeli ve o aracın birer parçaları olarak bir arada birleşmeli... Kısaca en önemli şey sağlam bir yapı, yapıya olan güven... Bunlar birbirini tamamlayan iki önemli unsur.

Ruh ve beden gibi... Ne beden olmadan ruh olur, ne de güven olmadan o yapı...

Son otuz yılda bizim arzuladığımız yapı ne yazık ki oluşamadı... Oluşumlar, güven verecek yerde, olan güvenleri ve umutları da silip süpürdü... Hala da o güvensizlik ortamı devam etmekte...

HDK bu güveni yeniden kazandıracak bir başlangıç mı? Bu sorunun cevabı bizlere bağlı...

Eğer bu oluşum içinde yer alanlar, “biz bu kadar zamanda başladığımız yerde duruyoruz. Neden?” diye sorgulamaya kendilerinde başlayabilirlerse olumlu adımlar atılabilir.

Yok eski hamam eski tas, her grup kendi kafasıyla davranırsa, daha çok uzun yıllar dizlerimizi dövmeye devam ederiz...

Nedir yapmamız gereken?

1. Hedefimizi belirlemeli, o hedefe ulaşmak için hesaplarımızı iyi yapmalıyız...

2. Yapıya güven kazandırmalıyız...

Bunları birbirinden ayırmak mümkün değil biliyorum, ama biraz somutlaştırmak için ayırdım.

Hedefimiz iktidarsa, ki öyle olmalı, ona göre yapılanmalı, motoru, parçaları, yani ittifakları, taktikleri ona göre tespit etmeliyiz... Etki- tepki yasasının kurallarına göre davranmalıyız...

Yok biz kendimizi tatmin etmeye çalışacak isek, bu konuda başarılıyız, aynen devam etmeliyiz...

Güven sorunu en önemli sorunumuz... Hedef iktidar ise çok ciddi bir işe soyunuyoruz demek.

Birlik, bilim, teknik, yetenek, sabır, direnç bunlar bir araya gelecek demek... Bunun için ustalık ve bu ustalığı kazandıracak zaman ve azim gerekli...

“Ben”lerden sıyrılıp biz olabilmeliyiz... Biz olmak, olabilmek önemli, Biz olarak bir bütün olabilmek ilk şartımız... Bütün kusurlardan, süreç içinde arınarak kendimizi yenileyebiliriz...

İnsan birçok organların bir arada varlığıyla vücut bulmuştur... Sağımızı, tırnaklarımızı keseriz, sindirim sistemlerimizden fazlalıkları atarız ama, kolumuzu bacağımızı kesip atamayız... Böyle vücut olabiliriz. Parti de toplumsal bir vücuttan başka bir şey değildir.

Güven kazanmak için, ruh ile vücut ne ise, söz ile eylem de öyle olmalıdır... Birbirini tamamlasın ki güven kazanabilsin... Hedefimiz iktidar diyorsanız, o zaman iktidarı ele geçirmek için bütün olanaklarımızla mücadeleye soyunmak zorundayız. Bunun da en temel unsuru farklı kanallardaki güçlerin aynı hedefe birlikte yüklenebilmesi...

“Ben” bizim içinde kanser mikrabu gibi çok hızlı yayılır, yayılıyor, bunu deneylerle de gördük. O “ben” içimizde olduğu müddetçe ileri adım atamayız.

Siyasi rekabet bizim içimizde en ağır, en amansız darbedir. Yıllardır bu darbelerden kendimize gelemiyoruz. Bundan kurtulmak birinci hedefimiz olmalıdır.

İnsan kendine güvenmedi mi, örgütüne güvenemedi mi, mutlaka güvenebileceği bir başka şey arar. Senden daha güçlülerin kanatları altına sığınmaya başlar.

Bu günün güçlüleri, bizim bu zaafımızdan güç kazanmışlardır.

İnsan önce hisseder, sonra bu hislerini ifade etmeyi öğrenir... Ama tabi öğrenmek isteyen araştırır...

O nedenle hiç kimse “en bilinçli biziz!”, “en devrimci biziz!” “bizden başka yok” gibi düşüncelerle emek kesimini ve emek mücadelesini kendinden ibaret görmeye kalkmasın. Biraz da “Neden başka insanları kazanamıyoruz!” diye kendilerini sorgulasınlar...

İktidar mücadelesi ciddi ve riskli bir yoldur... Bu yolda insan yol arkadaşlarına güven duymak zorundadır, eğer siz o güveni veremiyorsanız, o sebepleri araştırmak zorundasınız... Sizinle bereber olmak isteyenler çok bilinçli olmasalar bile, hisleriyle başarılı olamayacağını anarlarsa yanaşmazlar.

İnsan her işte başarmak için yola çıkar... Başarı insana moral kazandırır, mücadele azmi kazandırır, hedefe ulaşmak için daha ciddi çabalar sarfeder. Düşünür, kafa yorar...

“Ben yaptım oldu” mantığıyla yaparsanız kimseyi inandıramazsınız... İnanmak işin en önemli unsuru... Davranışlarımız inançlarımızın ölçüsüdür...

İnanç olmadan “Görev” mantığıyla asker gibi iş yapmak inandırıcılığını yitirir... İnanmak için anlamak şart, anlamak için dinlemek... Birbirimize yakınlaşma bu aşamalarda, aradaki boşlukları atarak gerçekleşir...” Ben”den sıyrılmanın ilk adımları buralarda atılır.

Siz insanlara kendini ifade etme şansını tanımazsınız... “Ben bilirim” “Bu iş benden sorulur!” diye düşünür ve öyle davranırsanız, sadece siz olarak kalırsınız.

Toplumsal mücadele adı üstüne tüm emekçi topluluklarının mücadelesidir. Hiç kimsenin tekelinde değildir. Toplumsal mücadele özelleştirilemez, niyet be sizi yöneteceğim değil, biz kendimizi birlikte yönetelim olmalıdır. Güven kazanabilmenin yolu buralardan geçer. Eşitliğe saygı burada kurulmalı ki birbirimize güven ortamı kurulabilsin...

Bütün hastalıkların tek mikrabu “BEN” dir...

Kadın sorununda da “ben” öne çıkar... Eğer erkek bencilliği olmasa kadın sorunu olur muydu? Bu nedenle kadın sorunu daha çok bir erkek sorunudur. Bencillik hastalığından kurtulamayan erkektir.

Sınıf mücadelesinde olduğu gibi... Sömürücü sınıf sömürsünden vazgeçemez, mücadele ederek alacağız, dediğimiz gibi... kadın sorununu ele alırsak, işte o zaman da erkek olarak kadına karşı güveni yitirmiş olursun...

Kadınla erkek arasında uzlaşmaz çelişki diye bir şey yoktur. Tam tersine birlikte üretmek gibi bir amaçları vardır. O halde kadın sorunun çözümü de en çok erkeğin bilinçlenmesiyle çözülecektir.

Bu bilinçlenme ezberlerle değil, içselleşmeyle, inançla olacaktır, güvenle olacaktır... Ezberlerle olursa meydanlarda slogan atarken patlarız, eve gidince yine kadını pataklarız... İstenilen bu değildir.

Buraya kadar olan düşüncelerimizi uygulayabildik mi? Sorun yarı yarıya çözülmüş demektir.

Çalıştaya hazırlık raporunda, “ sendikaların bölünmüşlüğü” en önemli sorun olarak vurgulanmış, katılıyorum... Ama siyasi yapıların bölünmüşlüğüne hiç değinilmemiş... İmam ne ise cemaat de odur... Siyasi bütünlük yoksa sendikalar nasıl bütünleşebilir?

Bunu düşünemeyen nasıl siyaset yapabilir?

Acele edip iki adım ileri iki adım geri yapıp yerinde saymaktan sa düşünerek, davranalım, birbirimizi anlayalım yavaş adım atalım ama sağlam adım olsun... Çok ses çok iş demek değildir... Çok ses yerinde sayan ayaklardan çıkar... Kaybolan yıllarımızdan ders çıkaralım, bir daha büyük hatalar yapmamaya çalışalım... Yolumuz açık, başarılı olsun!

Mehmet Halil

Hedef

Yüz yılda büyük adam çıkıyor diye
İkibin yirmi üçü koyduk hedefe
İcazetsiz de büyüklük olmuyor
Onu da hak ediyoruz vere vere.

Tanrıyla iletişimi iyi kurduk
Kat kat verdik o ne istediye
Bir dediği iki olmadı ki...
Hizmette kusur etmedik bölgede
Bizden iyisini mi bulacak ibne?

Bir düş uğruna ya rab ne ülkeler batıyor...
Kimi komisyon alıyor, kimi için birini...
Kimi alıkları kullanıp bol silah satıyor
Kimi satıyor yumurta gibi gençlerini...

Mehmet Halil

Hedefimiz

Caminin kubbesi kalkanımız
Minare zıpkınımız...
Korkar sanıyoruz günahlarımız.

Çok gerilerde kaldık.
Yalvarmak çözüm değilmiş,
Bizi geçti 'gavur' dediklerimiz.
Gözümüz açılsın,
Yıldızlar olsun hedefimiz.

Mehmet Halil

Hegel Haklıymış

Aykkabı kutusu olmasa ayakkabı olmaz, ayakkabı olmasa ayak olmaz, ayak olmasa gövde olmaz, gövde olmayınca adam olmaz... Yani adam gibi adam olmak için, ayakkabı kutusu önemlidir. Kafayı sormayın. Sorular orucu bozar cennete gidemezsiniz.

Mehmet Halil

Hepimiz Hırantız

Kekeleyen imamların ardında
Bekliyor cemaat umutla
Biri bir kurşun sıktı haklıya
İmamlar dua ediyor hala
Ve kendileri de inanmıyor
Okudukları duaya.

İşaret fişeydi, sıkılan kurşun
Ey cemaat, yürüyün! ileriye
İmamlar ezberlerini okuya dursun
Sıkılan kurşun hepimize.
Bir daha cemaat, imamın önüne geçti
15-16 haziranda olduğu gibi...

Şimdi cemaat önde, imamlar arkada
Yükseliyor imamların gür sesi
Sayfalar arasında sıkışmış sanki
Yaralanmış gibi, en nazik yerleri
Cemaat kayboluyor seslerin arasında
Liderler ağaç arıyor, sonsuz ormanda.

Mehmet Halil

Her başa geçen öşür'ünü dağıtır.

Vatandaş dediğin, iki taş arasında tane
Eli kolu bağlı, teslim edilir 'işini bilene'
Mecbur olma ve devlet kapısına düşme
Yoksa! Beş paralık eder seni bir sünepe
Baştan sona, malzeme aynı o malzeme.

Bir makbuz kesmek için bir hafta sonra,
Bir köşede beklersin saatlerce kuyrukta
'Ben neden bekliyorum?' diyemezsin
Örgütlü bir çark var karşında, tek parça
Oradaki sümüklü böceğidir baştaki illetin

İşim bitsin diyorsan, rüşveti ekleyeceksin
Ve rüşveti yüzde on gibi hesap edeceksin
Aval aval bakmak yok, kuralları bileceksin
Bilmiyorsan da, gele gide öğreneceksin...
Buna mecbursun, yoksa işini bitiremezsin.

Bütün eller kirli olunca, çatlak bulunmaz
Çatlak bulunmayan kaptan damla su akamaz
Coğrafyayı tepeden bakan akbaba iyi bilir
O 'ispat olmaz' demişse, haklıdır ispat olmaz
.b'Nebinin her sözüne uyulur, çünkü sünnettir.

Objektif değil her köşedeki kameralar bile
Personel çalışırken, kameralar çıkar tatile
Utana sıkıla uzatırsın çaktırmadan parayı
'Bu ne yahu! yakışır mı bu, koca müdüre?'
Artır biraz artır, az bu yapılacak işe göre.

Gelenekler, görenekler, zamanla meşrulaşır
Tarihin her döneminde bela olmuş rüşvet le
Başa gelen 'iş bitiriciler' de öşür'ünü dağıtır
Taviz verirler, iktidarları perçinleştin diye.
Bir gün o perçinlerde çürür, tuttuğu dağılır.

Şimdi her şey ortada, geç önüne geçebilirsen
Artık aleni alınır ki, girsin pamuk elleri cebe
Memur şefe, şef müdüre, buluşurlar tepede
Baş nerede, kuyruk orada, kime ne söylersin
Hangi baş gövdeyi gözden çıkarabilir? Söyle!

Memur konuşuyor, çakır keyif olunca amiriyle
'Müdürüm, kılıcımızın iki tarafı da keserken,
Yapalım, ne yapabilirsek, bu fırsat şimdi bizde
Hangisi köşeyi dönmedi ki baştakilerden?
Kurtlar sofrasına davet edil de, yemek yeme! "

Biz de, dürüst adam arıyoruz, işimizi görecek
Kim dürüst? Dürüstlük, baş eğiş değil ki pislige
Bir başlamışsa çürüme, kolay mı önüne geçmek
Geleceği feda ediyoruz, günlük işler bitsin diye

Kendi boynumuzu kendimiz geçiriyoruz ilmiğe.

Daha yüz yıl bile olmadı, yeni bir çöküş dönemi,
Kendi isteğimizle davet ettik kanlı emperyalizmi
İlk kurulurken ezilirse emek, maya bozuk demek
Kolay kazanan kolay harcar! Unutmayın alın terini.
Emekçilerde içselleşir, yurdu, çocuğu gibi sevmek.

Mehmet Halil

Her enflasyon, zenginin elini öper!

Ormanda ağacı odundan,
Her uzun saçlıyı kadından,
Şivilliği sivil kıyafetten ibaret gören düşünceler
Özneyi görmeyen, görmek istemeyen gözler
Zekayı bir kamyon karpuz gibi seçenler
İçinin değerine, güzelliğine bakmadan
Dışının albenisine göre pazarlayanlar.
İnsani değer diye bir şey duymamış,
Parayı ve bencil çıkarları aşamamış
Kendi sümüğü kol gibi akarken
Selpak pazarlayan çocuklar gibi...
Satışa çıkardıkları milliyetçiliği
Bol bol görüyoruz şair deyi.

İrkçılıktan, kandan, kinden kirlenenlerin
Yağlama yıkama işi zannetmişler şairliği
Şiir yazmak için, iç burkan olaylar bekler
Ölümleri bekleyen, hazır ağlayıcılar gibi.
Özünden, öznesinden, sebebinden habersiz
Küfür, yağlama ve ağıt yarışında dizginsiz.
Başkaları adına atar, tutar yakarlar izinsiz.
Alt yapı değiştikçe, uçurumlar büyüdükçe
Açıldıkça zenginle fakirin arası dağlar gibi
Açılır, şairle, taklitlerinin arası da böyle...
Ucuz diye, nasıl zararlı gıdalar yedirilirse
Ucuz şairlerde şıngalanır, ucuz beyinlere.

Mehmet Halil

Her kasap liderdir aynı zamanda...

Gaddar olmalı lider seçtiğin
Hazırlanmalı narkozsuz ameliyata
Şakaya gelmez siyaset dediğin
İktidar hedeftir siyasetin sonunda
Parti liderlerinin en büyük korkusu
Kendinden akıllıların da var oluşu
Risklidir! Aklın tanrıdan uzak duruşu
Siyasetteki gelişme, lideri aşmamalı
Aşarsa da menziline çıkamamalı
Çakışmalı tüzük kuralları ile büzük kuralları
Şular tersine akarsa,
Liderin canı
Kelle paça ister anında...
'Kendi için bir şey istemez! ' lider dediğin,
Kalp damarlarını bile adamıştır vatana
Siyasetin damarlarını açmak için...
Onlara kayıtsız şartsız güvenin.

Mehmet Halil

Her şey "Sakalı-Şerif"te gizli

Bir gün gül suyu içerlerken
İmam-ı Azam ile bir müridi
Mürid soruyu sordu aklına gelen
Neden saklıyoruz?
Yüzyıllardır, bu sakalı şerif-i

İmam-ı Azam irkildi birden
Bilgisizlik yakışmaz müride karşı
Riske atar geleceğini, gerçeği söylerse
Bir yıldız gibi parladı, İmam'ın bakışı
İnandı müridin kendinden önce öleceğine.

Yüzlerce metre yakında
Kimse olmamasına rağmen
Eğilip müridin kulağına
Kendi de ateşiyle terlerken
Dedi: Başka kimseye söyleme ha...

Mürit toparlandı dizleri üstüne
"Emriniz olur efendim"! diyen başı
gömüldü omuzları içine,
her biri sessiz, sanki iki mezar taşı
müridin kulağı uzandı İmam'ın çenesine.

Bilim hızla ilerliyor gün geçtikçe
Ulaşılabilecek DNA testiyle sakalın sahibine
O sahip ki, yeniden hayata dönecek
Bilimin ilerlemesiyle, Klanlama yöntemiyle
Hem de aynı insandan binlerce...

İşte bu yüzden, gösterilen itina "sakalı şerif-e"
İçgüdüsel bir sonsuzluk isteği,
Şimşek gibi dolaştı her iki beyinde de
"Sakal kendi sakalıyla değiştirilmeli..."
Ve böylece garanti etmeli yeniden dirilişi.

Bir sakal var ortada yüzyıllardır korunan
Bir kıl, ama kim bilir hangi imamın ki?
Kim galip çıkacak sonunda, bu soğuk savaştan?
Gizlice buluşturdıkları ilimle bilimi
Sonsuzluk umududur, bir yerde barıştıran...

Mehmet Halil

Her şey bizim iyiliğimiz için!

Her şey bizim iyiliğimiz için! Daha süt dişlerimiz ağızımızda iken başla bizim için yapılan iyilikler. Suratımıza ya da kığımızın inen şaplakla... Anne değil mi iyiliğimizi düşünür. Sevgiyle başlanır kötülöklere... İyiliğimiz için dövölürüz. İyiliğimiz için bizi okula verirler verirken de "Eti senin kemiği benim" derler. Sadist öğretmenlerin ağızı sulanır. İyiliğimiz için anneler ayırmak istemez bizleri okula göndermezler sevgilerinden. El bebek gül bebek büyütürler, ayakları üstünde duramaz çoğu büyüyen bebeler. "Çocuk bir bahçedir, bahçeye ne ekersen onu biçersin, sevgi ver sevgi biç, şiddet ver şiddet biç, tembelleştir, ömür boyu yük al sırtına" ne anlar ki psikoloji eğitimden? Sıvar kolları öğretmen... Eker özgürle kendi öğrendiklerini, kendine öğretileni. Eğitim kimin için, kim tarafından verilir?

Biraz kendimize gelince sünnet ettirirler. Gelenek ve görenekler, ya da dini bir görev, öyle öğretilmiş, öyle bilinir ritüeller. Söylenmez, söylenmediği için de bilinmez ardındaki gerçekler. İyiliğimiz için derler, sağlıklıdır derler, ama, asla "enerji boşa gitmesin işgücüne gitsin, daha çok üretim yapabilsin, kime hizmet ediyorsa o daha çok zenginleşsin..." demezler. Ağanın, beyin, paşanın daha huzurlu yaşaması için sinekten yağ çıkarmak yeni icat edilmiş değil ki.

Bizim iyiliğimiz için askerlik icat edilmiştir. Çeliğe su verir gibi sertleştirirler. Hayatta kalmak için başkalarını öldürmeyi öğretirler. Evinden köyünden çıkmayan biri, dünyayı ufuk sınırlarından ibaret gören insanlar nereden bilebilir ki dünyanın büyüklüğünü. Nereden bilebilir dünya üzerinde yaşayanların daha on katını yüz katını besleyebilecek kadar büyük olduğunu? Çalışmak üretmek yerine bir başkalarının hazır maddeleşmiş emeklerine el koyma yarışına girdiklerini nereden öğreneceklerdi? Okullarda bunlar öğretilir mi?

Dünya bir sahne, oynanan oyun, sınırlar çizilir, tatbikatlar yapılır. Aynı aile, aynı aşiret bu sınırlarla bölünür. İnsanoğlunun gözü doymaz, hep daha fazlası için birbirini öldürür. Birbirini öldüren dünyadan habersiz Mehmetçikler. Kardeşler. Farkında olmadan birbirini öldürürler. Onlar öldürürken, her iki tarafın zenginleri, paylaşımında anlaşırken kadeh tokuşturur. Nereden bilsin Mehmet? Onların da düşman olduğunu zanneder. Banka ve şirket ortaklıklarını inceleyecek değil ya.

Sınırın iki tarafında aynı aileden, aynı aşiretten kardeşler. Zafer kazanan kaybedenden vergi alır. Kaybeden zayıflar kazanan daha çok kazanmaya başlar. Kazanan tarafta yaşayanların kişi başı milli geliri on üç bin dolarsa kaybeden tarafta kişi başına düşen kişi başı gelir üç bin dolardır. Ama Mehmet her iki tarafta da karın tokluğuna çalışır. Ortalama gelir zenginlerin gelirleri de onların (Mehmetlerin) cebine giriyormuş gibi gösterilir. "Vatan eğer uğruna ölen varsa vatandır" Mehmet ölür ama vatanında açtır. Asker kaçakları, yani raporla askerlikten kurtulanlar, vatanın öz evlatları olur. Elini soğuk sudan sıcak suya sokmadan servetlere kavuşur... Ama Mehmet için de kazanç yok zannetmeyin, bir kahramanlık payesi, ikinci olarak da cennetin anahtarı vardır. Huriler ve şaraplar vardır. Bu tarafta günah olan, pezevenklik ve orospuluk, öbür tarafta nimet olur. Hayal her zaman gerçekten daha güzeldir.

Yılsonu bilançoları basında yayınlanır, her banka ve şirket yıllık karlarla, çok kazanmakla övünürler. Daha fazla hisse satıp sermayeyi daha fazla yükseltirler. Devletin başındakiler yıllık kalkınma hızlarını, %5-6-7 gibi rakamlarla duyurur ve başarılı olduklarını anlatırlar. Vatan için uğruna can verenler bu artıştan pay almak şöyle dursun, gelirleri daha da azalır. Bankaların ve şirketlerin kasaları dolar. "Bu vatan kimin?"

İş bulmak, evlenmek, yuva kurmak, söz sahibi olmak hep askerliğe endekslidir. Askerliği yapmamışsan adam yerine bile konmazsın, büyüklerin yanında içki masasına oturamaz sigara içemezsin. Öyle kutsanır ki... Fakirsen asker kaçağı lanetli hain

sayılırsın. Zenginsen kimse bilmez askere gidip gitmediğini, çünkü yarı hayatı yurt dışında geçer... Bürokrasiye hükmedersin... İşi yoluna koyarsın, becerikli diye anılırsın. Basın onlara hizmet eder.

Vatan bizimdir, sözde, yazıda... Ölen biz oluruz, vergiyi yine biz öderiz, ama eğitim paralı, sağlık paralı, yol paralı köprü paralı, üretim yaparsın mazot paralı gübre paralı tohum paralı...

Zenginsen yatların lüks araçların benzini ucuz. Fabrikaların elektriği evlerden ucuz... Her şey altın ibrikten altın klozete akarken güzel... Mehmet onların jandarması korumasından başka bir şey değildir. Mehmet kendi bahçesinden çıkan suyu parayla içer, aynı suyu iki katı ücretle döker...

Mehmet değerlidir, Mehmet'siz yapamazlar. Ceylanlar kadar değerlidir Mehmet'ler. Ceylanı da hepimiz severiz, sevdiğimiz için derisini yüzer, sevdiğimiz için kığımızın altına minder dikeriz...

Bizim için bir liranın önemi yok. Ama 80 milyondan çıkan birer lira toplanınca, o beylerin, paşaların kasasına girince, üniformalar diktirirler kendilerine... O üniformalar karşısında Mehmet'ler doğuştan askerdir. Bize iyilik için verilen dersler, daha süt dişlerimiz dökülmeden başlar. Hiç kimse kendi için bir şey istemez. Her şey bizim iyiliğimiz için başlar. Analarımız, babalarımız bizim iyiliğimiz için çabalar. Onlara güveniriz. O güven kullanılmak için babamız olmaya talip olanlar çaktır. Kimi devlet olarak, kimi otorite olarak babamız olur. O kimlikle anamızı şey ederler. Biz de anamızı şey eden herkesi baba bilmişiz. Babanın otoritesine asker olarak bağlıyız... Her şey bizim iyiliğimiz için!

Mehmet Halil

Her şey! Kürenin keyfi için...

Bir kahya için en büyük mutluluk,
Efendisinin üniformasını giymekmiş!
Amerikan formalı şimdi kıyafetler
Üretim polisiye tedbirlerle durduruldu.

"keyfimin kahyası mısın? "
Sorular cevabını kendi buldu,
Şimdi en popüler iş,
İmamlık ve kahyalık oldu.

Efendilerimizin keyfinden sorumluyuz!
Onun için bir kişiye iki güvenlik görevlisi
Jandarmalık kolay değil! Onu da az buluyoruz!
Çınar gibi kök salmış Ergenekon'umuz!

"Söz konusu vatan ise, diğeri teferruattır! "
Vatan ne için var?
Cumhuriyet şahin kanatlıdır,
Onu korumak için, teferruat denen insanlar.
Kürenin kahyaları öyle buyurdular.

Mehmet Halil

Hey / kel

Zaman zaman
tırş ettik kafayı
zaman geçti
yine uzadı.

yerli malı dediler
dışarıda eğittiler
köylüyüz dediler
köyü sildiler.

Uzaktan kumandalı
Pilotsuz uçak gibi
Yolcuya moral diye
Manken seçtiler.

Hey! Kel!
Hoş geldin
Sen haklısın
Seni manken yapan
İthal malı
Makyajın.

Anasını ağlatırsın
Kazımaya çalışanın.
Ve bu korku ile
Terbiye edilir basın
Krediler de
Eşantiyon sayılsın.

Aslın balçık da olsa
Makyajınla çok güzelsin
Çoğunluk alkışladı diye
Hepimizi becerdin.

Suç yalnız
Sende değil
Seni seçen ellerin
Yani
Akıl tırışlı kellerin.

Kel- gevren- köstebek, karayılan
Hepsi aynı zincirin halkaları
Dayadılar önlerini bize
Amerika'ya dönük arkaları.

Bir koç gibi kelin duruşu
Bu yüzden
otuz yıllık altın vuruşu
şimdi aşınmış
devir daim pompasının dişleri
onun yerini alacak
ithal referanslı yenileri.

Biz nasıl rahatlarsak
Gidince ayak yoluna
Onlar da öyle
Rahatlayıp gelirler
Gidince Amerika'ya.
Ama biz yaparız,
Onlar yaptırırlar.
Yutmaya hazır
Dişsiz ağızlar.

Hey/kel
Buş geldin
Kısırım diye
Kendi elinle
Buş'unkunu verdin.

Kendin becermiş gibi
Gerim
Gerim
Gerildin

İsa gibi...
çarmıha gerdiniz.
bizi,
Arkadan çivilediniz.

onlar
Kıdemli asker
Biz acemi
Düzdüler bizi
'Biz düzüldük
Siz de düzülün' deyi

Davranışları öyle doğal ki
Rutin iş onlar için
Urpermiyorlar
ne de olsa
alışmışlar.

Biz nasıl rahatlarsak
Gidince ayak yoluna
Onlar da öyle
Rahatlayıp gelirler
Gidince Amerika'ya
Kirli kanla dolu, kalpleri
Alışmışlar halkı satmaya.

Biz ki
Her türlü
Aracı gereci ile
Terbiye edilmişiz yıllardan beri

Her Şeyi bilsek de
Kısarız sesimizi
Toplamak için
Potansiyel enerjiyi
Bir gün
biz konuşacağız en iyi.

Mehmet Halil

Hırsız

Mahalle gürültüyle uyandı,
pencerelerden başlar uzandı
polislerin arasında bir genç,
anlaşılan bir vukuat vardı.
Bu gece, bir hırsız yakalandı.

Hırsızlık polis lojmanlarında,
Hırsız, dört polis arasında,
Kolları ters çevrilmiş durumda,
Üç adım gerilerinde bir polis,
Ses bombası gibi patlamada.

Küfürlerin bini bir para,
Tekmelerde az geldi hayalara,
Cevap veren biri olmayınca,
Hızını alamayan polis, ateş açtı havaya,
Küfür ondan, tekme ondan,

Onun silahıydı patlayan,
Oydu arkada, bağırıp, yırtınan,
üstünün karşısında, en çok konuşan,
o oldu sesiyle, büyük kahraman,
O oldu terfiye, bir adım daha atan.

Mehmet Halil

Hırsız minareyi çiçekle süsler

umut aramaya gelmişler,
Dört Afyon'lu Konya'ya
Baba oğul, kaynana, gelinle,
Vermişler el ele.

Arkalarında, iki genç duyuyorlar,
Önde gidenlerin konuşmalarını.

"Bak oğul, türbe burada, otel burada,
ne kadar kolay olacak işimiz. Ohh!
"otel de - Mevlana otel-iy(iy) miş"
rahatladı, derin bir nefes aldı adam.
"Koş, önden git ayırt yerlerimizi,
Çok yorulduk, hemen uzanalım." dedi oğluna.

Oğlu hızlandı, mesafeyi açtı hemen,
Tırmandı merdivenleri,
başını uzattı kapıdan içeri,
sanki başını fırına sokmuş gibi,
Yanakları kıpkırmızı;
Kurşun yemiş gibi döndü geri.

İstinat duvarı gibi dikildi önlerine,
Baba "yürü oğlum" diyor,
Oğlu ne yürüyor, ne konuşuyor.
Sıcak suda haşlanmış gibi suratı,
Nasıl söyleyeceğini bilemiyor.
Baba öfkeli, itip geçiyor oğlunu,

Annesiyle karısının yolunu kesiyor
Merdivenden yukarı çıkarmıyor.
Çok geçmeden, baba da iniyor.
Önün da kapanıyor ağzının vanası.
Derin bir sessizlik kapladı yüzlerini.
Sanki suya girmişler gibi,
Hızları kesiliverdi,

Arkadaki gençlerden birinin yüzü güldü,
-Onlar madeni buldu, biz işletelim dedi.
-Ne madeni,
-aradığımız madeni,
aşk sayacı kırmızıya dayanmış iki arkadaş,
merdiveni tırmandılar,
İki kanatlı kapıyı açınca,
Çıktı önlerine çıplak kadınlar.

Mehmet Halil

Hırsıza inanmak

“Namus her şeyden üstündür! ” diyenler
“Bir kere delmekle bir şey olmaz! ” dediler
Çok dar kelime hazneleri
Onun için her ağızlarını açtıklarında
Öne çıkıyor kendi kimlikleri
Anarşistler! Teröristler! Kaçakçılar!
Hangi hırsız kendini gösterir?
Onun için,
Parmakları hep muhaliflere çevrilidir.

Mehmet Halil

Hıyar arş i

Tembel öğrenci en arka sıraya kaçar
Batmak istemez gözlere
Ütanır da tembelliğine
Ön sıralarda oturur ataklar
Öndekinin arkasında,
Kopya çekmek için hazırlananlar.
Kutsaldır hıyararşi
Onaylar itaati.

Öğretmenin gözü önünde
Kalkıp tahtayı sildi ön sıradaki
Diğerleri öyle çaresiz ki
Arkasındaki atıldı öne,
"Ben de sizinleyim be! "
"Sizinleyim" dedi
Ortadakine
Haziran hareketi
İşçi hakları geri alınmış gibi...
Beraberler mitingde
Kime karşı ise...
Uygun adım marş!
4 Temmuz Perşembe.

Mehmet Halil

Hız çağı

Boş durmayı sevmiyor insanlar
Her fırsatı değerlendiriyorlar
Gündoğumu günbatımı arasında
Zamana değer katıyorlar...

Eskiden dört kişi bir araya gelince bölünürdü
Şimdi fayans diziyorlar nefes bile almadan...
Yalnız kalınca ve tamamlanmayınca dörtlü
Erkekler hap yapar, kadınlar kendini izler aynadan.

Arkadaki zaman artıkça ve öndeki azaldıkça
Yani zamanın hızı yaşamı solladıkça
Daha da değerlendiriyor zaman
Ve insanlar zamanın değerini öğreniyorlar...
Boş zamanları çok iyi değerlendiriyorlar.

Mehmet Halil

Hicra n atın kıçından

Unutulmuş, unutturulmuş, sayılara dökülmüş, varlığı yokluğu tartışılan insanlar... Sırf hükümeti zor durumda bırakmak için, F16'ların bomba atacağı noktalarda dolaşıyorlar.

Sırf hükümeti zor durumda bırakmak için intihar ediyorlar. Özür nedir onu bile bilmiyorlar.

Bunlar ilk defa olan şeyler mi? Neden yaygara yapıyorlar? İşte kefen paralarını da aldılar...

Hala niye alışamadınız bunlara? Bunlar ülkemizde rutin olaylar. Niye abartıp duruyorsunuz?

Bu insanlar siyaset için değil, terörü körüklemek için meclisi ve sokağı kullanıyorlar...

Asker kışlada yatmak için beslenmez. Asker tavşan avlamak için de beslenmez. Asker insan avlamak içindir... Bunun için beslenir, bunun için eğitilir, Bunun için silahlandırılır...

Hadi bize inanmıyorsunuz diyelim, bunu "vicdanı ret" çilerden de mi duymadınız?

Siz şimdiye kadar sokaklarda, "üretenler kendi ürettiklerine yabancılaşıyor, kendi paylarına düşeni alamıyorlar!" diye bağırıyor muydunuz? Bu silahları fabrikalarda üretenler kim?

Herhalde biz değiliz. Adalet diyordunuz, işte, bizde "adalet için geliyoruz!" dedik. Geldik.

Üretenlere üretimlerinden paylarına düşeni veriyoruz! Daha ne istiyorsunuz?

Siz kız alıp verirken başlık parası yerine eşekle kızı takaz ederken, bize düğünlerde takı Parasını bile çok gördünüz... Deprem yardımlarıyla çıplak ayaklarınız parçalanmasın diye üç şeritli yollar yaptık... Sizleri gene de memnun edemedik. Yüzünüze gözünüze dursun...

Mehmet Halil

Hiçbir iş, sizin dışardan gördüğünüz kadar basit değildir... / düz yazı

- Arkadaşlar burası hep 376'yı mı bekliyor?
- ... (mırıltılar... aradan bir iki) evet...
- Öyleyse şöyle bir sıraya geçelim de sonra birbirimizi ezmeyelim.
- Amca hepimizi alır bu otobüs, bak çok yolcu yok.
- Şimdi öyle ya, biraz sonra ne olacak belli olmaz...

İsteksizce kıpırdanmalar başlar, sıraya girilir, ama kimse yeni gelenleri sıraya geçmesi için uyarmaz....

Yine üstünkörü kalabalık yığılır. Çoğunluğu öğrenci olan kalabalık için sıra gereksizdir. Otobüs gelir,

o ana kadar görülmeyen gurup halindeki kalabalıklar, otobüs görülür görülmez, siperden fırlamış gibi birdenbire ortaya çıkar ve otobüseye hücum eder. Sırada bekleyenler arada kaybolur. Zaten sıra

olunsun isteyenler, manevra kabiliyetini kaybetmiş olan, yaşlı insanlardır. Kalabalık hücum edince, ezilme korkusuyla geriye çekilmek zorunda kalırlar, gençler, iyi nişan alınmış ve yaydan fırlayan ok gibi koltukları 12'den vururlar. İşte bizim çakı gibi, yegane iftiharımız gençler. Onları böyle cevval, böyle atik gördükçe, yüreğimiz karış karış yağ bağıyor, biz o yüzden, tıkanan kalp damarlarımızın kurbanı oluyoruz.

Her mücadelede araziyi iyi tanımanın avantajları vardır. İşte ben o avantajlı insanlardan biriyim.

Bu avantajları iyi kullanmayı öğrendim. Öğrendim ama, Allah kahretsin, bilmekle, o bilgiyi iyi kullanmak farklı şeyler. Otobüsün ön kapısı nereye gelecek, onu iyi tahmin ediyorum. Öndeki aracı, sağdaki, soldaki trafik durumu, yani bütün nirengi noktalarına göre, tanjant, kotanjant derken, gençlerin arasında otobüseye sızıp, onlar arka sıralara doğru hücum durumunda iken, ben önlerdeki sıralarda boş bulduğum koltuklara kendimi atıyorum. İşte bu sabah ta öyle bir ince hesap ve askerlikten kalma atakla, ikinci sırada bir koltukta yer kaptım. Bendeki mutluluk mutlulukların en büyüğü artık. Her şeyden önemlisi, gençlerin arasına karışmışım.

"Maksat iktidara gelmek değil sürdürmek" diye bir söz vardır. İşte ben o maksada ulaşamadım hiçbir zaman. Daha iki durak gitmeden iki büklüm bir kadın bindi otobüseye. Haliyle bütün gençler güzellik uykusunda olunca kıyamıyor insan, kalktım yer verdim. Baktım, benden ihtiyarı da yok ki onu kaldırayım. Koltukları şöyle bir süzdüm. Kimi ingilizce kitabını, kimi fen bilgisi kitabını, kimi matematik kitabını, kimi ticaret ve muhasebe kitabını, kimi tıp kitaplarını, inşaat, mimarlık vs... içimden bunların hepsi yanlış branş seçmiş diye, onlar adına üzüldüm. Hiçbiri tiyatro veya güzel sanatlara gitmiyor ama, hepsi de çok güzel rol yapıyor.

Daha önce araziyi iyi tanımanın avantajından bahsetmiştim. Ben de bu avantajı iyi kullanmayı öğrendim. Kalkıp yer verdim ama, "vay be ne salak adammış" demeyin. İki sıra arkamda oturanın

bir durak sonra ineceğini bildiğim için kalktım, ve hemen onun başına dikilip kalkar kalkmaz o koltuğa nasıl, ustaca oturabilmenin hesabını yaptım, hesaplarımı kusursuz uygulayabilmek için, iyi bir sipere yerleştim. İyi bir istihbarat her zaman başarının yarısıdır. Planım kusursuz işledi ve hemen boşalan koltuğa yerleştim. O arada otobüs durmuş kalkmış, yeni yolcular binmiş... Allah Allah bu da ne? sanki gençlere karşı çoğunluk sağlamak ister gibi, niye ardı ardına yaşlılar biniyor bu otobüseye?

Alnımda ne yazıyor diye merak etmeye başladım. Neden hep benim başıma dikilip, gözlerimin içine bakıyorlar. Gözleri para isteyen dilenciler gibi. Onları görünce söylediklerini anlıyorum ama, burada anlatamıyorum. Oradan dökülen asitli sular doğru yüreğime iniyor. Yokluyorum gözle görülmeyen bir boru mu var arada diye, ama elime bir şey gelmiyor. Mutluluğum kursağımda kalıyor. Yine isteksizce kalkıyorum. Yok oğlum, rahatsız olma diyor ama, nezaket icabı anlıyorum. Çünkü daha sözün yarısında koltuğa çoktan yerleşmiş oluyor. Yine koltukları süzüyorum. En yakın

istasyonda incek olan birinin başına, malum ustalığının bütün maharetlerini göstererek yerleşiyorum. Koltuk üstünden birinin kalktığını hissedemiyor bile. Sanki o yellenmek için yana yatmış ta düzelmiş gibi oluyor. Kalkanın poposunun yarısı kalkmadan benimki yerleşiyor. İnsan otomobille hızla giderken kenardaki ağaçları nasıl tanıyamazsa, bende çevremde başka kimler var tanıyamıyorum. İnsan uzun süre ayakta kaldıktan sonra oturunca, daha çok mutlu oluyor. O mutlulukla bir durak gittim, omzuma bir el değdi,

“Amca çok fenayım bana yer verir misin?” “Hay! Hay!” Dedim ve hemen kalkıp yerimi verdim.

Acaba bu da mı rol yapıyor diye de kalkınca iyice inceledim. Kalktıktan sonra yapılacak bir şey yok.

Yeniden yerime oturmak gibi bir niyetim de yok. Ama kendimi sınamak istiyorum. Geçekten aptal mıyım diye..

Otobüs değil sanki dokuma tezgahı, insanlar mekik gibi. Ben kalktım, ama, hasta olan bayan ayakta dikliyor. Neden oturmadı diye baktım. Koltuk dolmuş, oturan da genç, kulağına eğilip, “hasta bayana yer vermek için kalkmıştım” dedim. Neyse itiraz etmeden kalktı ve bayanı oturttuk. Bayan sözü çok etkili bir söz. Bir sayfa yazıdan daha etkili. Hasta bir erkek olsaydı, işi çok zordu. Bayan sözünü duyan erkek kalkmazsa bir bayana karşı 1-0 yenilmiş olur. Erkek olursa söz konusu olan 1-1 berabere kalınır. Beraberlik için de hiç kimse kendini yormaz.

Neden duygular, haklara karşı ağır basıyor? . Bunu bir türlü anlamıyorum. Bu anlayış kıtlığından da hep kendi kendime acımışım. Okulda da öğretmenim bana “1 kilo pamuk mu ağırdır, yoksa bir kilo demir mi?” diye sorduğu zaman, “demir” dediğim için kaç yıl aynı sınıfa çivi çaktım. Ama artık aynı hatayı yapmam. Bu gün aynı soruyu sorsalar, rahatlıkla “pamuk” diyebilirim.

Artık bu son hakkımı da, onu da kullandım. Orta boşluğa kalabalığa daldım. Ama homurdanmalar vardı. Acaba ne oldu diye kulak kabarttım. A! O da ne? inceden inceden benimle dalga geçiliyor. Haksız da değillerdi, ayakta o kadar insan var iken benim üç koltuk değiştirmem hiçbir adalete sığmazdı... Gözlerini bana dikip sessizce soru soran gence “bu yaşlılar arasındaki illegal bir dayanışma” dedim. Homurtu biraz daha yükseldi, gözler üstüme dikildi...

Kendi kendime “ne yaptım şimdi?” diye soruyorum. Aptallığın bu kadarı da pes doğrusu. İşte en zayıf noktadan yakalandım. “Durduralım şu otobüsü, götürelim karakola” sözlerini duyuyorum.

“Kaç kişiyiz lan anasını satayım, ya başka arkadaşı varsa, ya karşı çıkan olursa...” Bana dış bileyenler, “şu moruğa bir ders verelim” düşüncesinde illegal olarak birleşiyorlardı.

Kendimi Şirinyer karakolunda bulduğumda, komiser soruyordu. “Şu geçen ki adam değil mi o?”

“Evet komiserim o”. Yeşilyurt-Buca dolmuşu Yeşilyurt’tan Buca istikametine giderken, Bahçelievler mevkiinde karşıdan karşıya geçen 13-14 yaşındaki öğrenciyi görünce, hem hızını artırdı, hem direksiyonu üstüne doğru kırmıştı. Çocuk kaldırımıyla minibüs arasında ezilmekten zor kurtuldu.

Bunun üzerine minibüsçü ile kavga etmişim. Şoför “bilmem ne yaptığının çocuğu caddede sallanmasın” diyordu. Ben “o sallandı diye sana öldürme hakkı mı doğuyor” diye, birbirimize girmiştik. Şirinyer karakolu’na gittim. Olayla ilgili tutanak tutturmak istedim, tutturamadım. 8. yolcudan bir tekini bile yanıma alamamıştım. “Aynı olay sizin çocuğunuzun başına gelse ne yaparsınız?” diye, bağırdığım halde kimse oralı bile olmadı. “Sizin çocuklar da mı Bilmem ne yaptığının çocuğu” demek zorunda kaldım, ama nafiye. Kimse istifini bozmadı. Polisler “bir tek sen mi vardın minibüste be” diye üstüme üstüme gelip beni korkutmuşlardı. Çaresizdim, yalnız kaldım, süklüm püklüm ayrılıp gittim. İşte o zaman, kaybetmenin faturasını daha pahaliya ödeme zamanı geldi. Nasıl denize dalarken her 10 metrede bir, basınç bir atmosfer artarsa, bu işlerde de

öyle. Her malubiyet, insanın üstüne yeni bir ağırlıkla biner. Ben de bunun altında ezilmeye başladım.

Komiser "1. şubeden eski dosyaları çıkaralım mı?" diye üstü örtülü tehdit ederken, bir başkası, "Kardeşim bu milletle yola çıkılmaz, tek başına sen mi kurtaracaksın bu milleti? boş ver kendi işine bak" diye nasihat ediyordu. Nasihattan çok da, bir uzlaşma önerisi. Sezsizce karşılıklı anlaşıyorduk.

Biliyordum ki siyasi dosyalar açılınca soruşturmalar çürük ciklet gibi uzayıp gidiyor. Zaten bu gelişim de benim isteğimle değil ki...

Otobüsler ne kadar çok dolarsa ve ne kadar çok yolcu ayakta kalırsa, koltuklar o kadar çok değer kazanıyor, bu koltukları bize lütfeden Belediye Başkanımızın değeri de o derecede artıyor. Zaten koltuklar boş olsa, her yolcu bir koltuğa otursa, bu yorgunlukla uyumazlar mı? Kim düşünebilir o zaman Belediye Başkanını? Halkı dinamik tutmanın ağırlığı işte burada... başlı başına bir zeka ürünü... Kolay mı Belediye Başkanı olmak? Kim böyle bir Belediye Başkanına laf söyleyebilir. Her koltuğa oturan "Allah razı olsun Başkandan" demek ihtiyacını hisseder. Bizim çağ atlamamız işte böyle... Yalnız tanrıya şükretmekle kalmayız, Başkanlarımızı da böylece tanrılaştırırız. Elde olanı da kaybetmenin korkusu, "gelen gideni aratır" korkusu, mevcut olana dört elle sarılmamızı buyurur.

Bilirsiniz her ilaç bin bir çeşit çiçekten damıtılarak elde edilir. Belki bir yıl belki daha uzun bir zamanda, yiyerek elde ettiğimiz gıdaları, vitaminleri, bir tabletle alırız böylece.

Her kutbun bir de öteki ucu vardır (+) ve (-) gibi... Her değerli girdinin bir de değersiz çıktısı olur.

Değerli ilaçları alamayan yoksullar, değersiz ilaçları kullanır. Bunlar bir çemberin üstündeki nokta gibi... Kesilip açıldığında zıt uçlardadır, ama çember olunca aynı noktada birleşirler. Yani (-) kutup da (+) kutup kadar değerlidir. Yokluk ta yoksulları mucit yapmıştır. Bu püf noktayı keşfetmişler ve "yaralı parmağa işeme"yi öğrenmişler. Onun için sıkışınca, yaralı parmağa işerler. Doğum yapan kadın, nasıl bebe sevinciyle bütün acıları unutursa, yaralı parmak ta asitli ortamda "iyileşme"ye başlar.

Bir başkan, başkanlığını yaptığı binlerce kişinin yarasına nasıl parmak bassın? Bu o kadar kolay mı?

Biz değerli başkanlarımızı bu kadar üzmez. Onun için biz yaramızı başkanın merhemine sokarız.

Hem de başkanlarımızı inciltmemek için, tırnağımızı söküp sokarız.

Tanrı, bütün başkanlara, bizim gibi, anlayışlı seçmenler bağışlasın.

Mehmet Halil

Mehmet Halil

Hoca deyip geçme

Hırsızlık, orospuluk, cinayet,
Dinler için yapılırsa ibadet
Günahı, sevabı hoca belirler
Onun belirledikleri sünnet
Melekleri de hoca belirler
Hoca efendiden gelir ayet
Çocuklar günahsız değiller
Peşin yazılmış ya kısmet
Bütün sınırları çizen eller
Çocukla ergini de belirler
Günahsız sadece ceninler
Onlara neşter sürdürmezler
Bu dünyaya açılınca kapılar
Garanti belgesi vermezler
Beyaz eşya değil ki bunlar
Ürettiği kadar da tüketirler
Dengeyi sağlar hocalar
Yoksa dünya göçüp gider.

Mehmet Halil

Hoca'nın dersleri de atom gibi... kullanılır iyiye de kötüye de.

"Uzaktan davulun sesi hoş gelir"
Hoş olsun diye hükümet programı
Önce Amerika'dan seslendirilir
Yeşil yemle kapana sokar kuzuları.

Ne atılımlar yaptık, ardı gelmedi
Önce 'tavsiye kararları'na çıktılar
Umutlandırdı demokratik yürekleri
Sonra kedi gibi büzülüp tısladılar.

Ardından 'ilk hedef' oldu Avrupa
Kapı, ha aralandı, ha aralanacaktı
Demokrasi kokusu geldi burunlara
Gelecek korkusu tokat gibi çarptı.

Takiyede uzun deneyimli adamlar
Her dönem bir şeyler buluyorlar
Açılım politikası geldi ardından,
Açılan seçim sandığıymış anlaşılan.

Nasrettin Hoca'yı severiz ama
Hayatımız benzemiyor fıkralara
Halkın beyni dumura uğrayınca
Cambazların işine yarıyor Hoca.

Mehmet Halil

Horozum

Gece ile gündüzü bölen horozum,
Yüzyıllarca, insanları uyandırdın.
Güzel sesin, tüylerin, kuyruğunla,
"Bekçi Murtaza" yı kıskandırdın.

senden erken davrandılar onlar da
Zamanı ikiye bölmeye başladılar...
Anayasa... Muhtıra.... Darbe...
Güzel ötüyoruz diye; anırdılar.

Güzel sesli horozum benim,
kıskananlar, sana benzemeye çalıştılar.
Buna, çok uğraştılar; ben şahidim,
Ama, bir türlü başaramadılar.

Şimdi, kendilerine benzetmek için,
Özel eğitim veriyorlar sana,
Döğüşmen için mahmuzlarını bileyip,
Sokuyorlar seni illegal hayatlarına.

Güzel horozum, müjdecim benim,
dışı gibi değil onların içi, baştan sona kir.
Mahmuzlarını, düşmanlık öğretenin,
Kana susamış, kızıl gözlerine geçir.

Mehmet Halil

Hortumculuk garantisi

Krallara karşıydı ilk dokunulmazlık
Vekiller özgür konuşabilsinler diye.

zamanın örs ile çekici arasında
her şey tersine dönüyor dünyada.

Dokunulmazlıklara dokundular da
Parmak izi bırakmadılar ortada...

Şimdi halka karşı dokunulmazlık
Hortumcuları korumaya başladık

Hortumda sağlamak için garantiyi
Kandırdılar yüz binlerce enayiye...

Hortumlar virüslere karşı korunacak
Anti virüs için, yatırımlar yapılacak
MGK belgesiz hortumcu olmayacak.

Mehmet Halil

Hödükler ya da kütükler çağı

Benim büyümem için
Onların küçülmesi gerekiyor
İşte hadım insanların düşüncesi...
Ufalamak istiyorlar ruhen ve fiziken
Kendilerine karşı direnenleri...
Topla, tüfekte, kimyasalla...
Boğarak insanları acılara...

Mehmet Halil

Hrant'ın günahı

Hrant Dink, bir sabır taşı
Öfkelenmeyen bir kardeşlik ustası
Yavaş yavaş çalışan
Her taşı yerine okşayarak koyan
Bir minare ustası...

"Mermeri delen suyun sertliği değil,
akışının sürekliliğidir" demişler
İşte su gibi...
Onun kaleminden akan kelimeler
Deliyordu her damla hedefini...

Barış demek, kardeşlik demek
Silah tüccarlarının,
Savaş ustalarının iflası demek...
Mazereti düşmanlık bu ölüm planının
Öldürmek için yüzde otuz beş emek...

Kurşun sayılı kişileri öldürür
Kalem sayısız barışsever yaratır
Kurşun kördür, barış ise görür
Barış uyanık sever, savaş uyuyanı
Uyarmaktı Hrant'ın bütün günahı.

Hrant, tek tekçi değildi
Parça parçaydı yüreği
Farklılıklar arasında
Boy atmayı denedi
Cehalete yenildi...

Mehmet Halil

Hu! seyin sAy gün

Devlet partisinde devleti suçlayan kim?
-Burası Soysal Yemokrasi Partisi-
Őle bir adım ne ık bakim
Bulunduğun yeri fark et!
'Ya sev! Ya terk et! "

Mehmet Halil

Hukuk; Egemenlerin ayıbını örten bağ yaprağı mı?

Yönetenlerin özgürlüğüne sınır koymak için, yönetilenlerin verdiği mücadelelerle ortak bir sözleşme olarak kabul edilen hukuk, yönetilenlerin örgütsüz ve zayıf oldukları durumlarda hemen tek taraflı olarak devletin gücünü kullanarak rafa kaldırılmakta... Hukuka uymak yerine, hukuku kendine uydurmak burjuva hukukundan faşizme geçişin eşiği olarak kabul edilebilir... 12 Eylül 1980'den sonra bu güne kadar hukuk karalama defterine dönmüşse bu halk arasında çok kullanılan "hem kel hem hodul" deyimiyile izah edilebilir.

Milyonların bile artık şüphe duymadığı, yasadışı İŞİD ilişkilerine rağmen hala o ilişkiler yerine Anayasal bir parti olan ve 6 milyon oy alan bir partiyi hedef alan söz ve davranışlar, demokrasiyle değil, faşizmle izah edilebilir.

İşlenen cinayetlerin sorumlularını bulamayan, bulmak istemeyen, hatta sorumlularını kollayan terfi ettiren, hukukla uzaktan yakından alakası olmayan bu davranışlar, halkın vergileri ve desteğiyle güçlenen bu devleti dar grupların çıkarı için kullanmak faşizmden başka bir şey değildir.

Geçmiş kirli partilerin, cinayetlerini ve hırsızlıklarını ortaya çıkaracak güçlerin meclise girmesinden ve suçlarından dolayı sorgulanmaktan korkanlar, bütün rutin görevlerinin önüne HDP'ye saldırmayı esas görev olarak koymuşlardır.

Bu kadar yolsuzluk, bu kadar hukuksuzluk, bu kadar adaletsizlik, bu kadar ekonomik bunalımın sorumluları zor ve baskı ile oy alabiliyorlar... Bundan hem o partilerden rahatsız olup, hem de korkudan oy verenlere acımak lazım... Şimdiye kadar oy verdiğiniz o partilerden ne elde ettiniz?

Bu kadar haksızlığa, bu kadar hırsızlığa, bu kadar insan kanına rağmen onların yalanlarına inananlara ne demeli? Onların şerrinden zarar görenler, onların karşısında direnen partiye oy verseler hepsi lanet olup gidecekler... Ensemizde boza pişiremeyecekler... Bunu yapmak için illa aileden birinin ölmesi mi gerekiyor?

Uluslar arası şirketlerin güdümünde her türlü pisiğe hazır bu partileri tanımayan var mı? Buna karşılık HDP'ye karşı ne diyebiliyorlar? Yalancısın diyebiliyorlar mı? Hırsızsın diyebiliyorlar mı? Devletin tepesinde dünyanın en zenginleri arasına girdi diyebiliyorlar mı? Denizde filoları var diyebiliyorlar mı?

Bırakın bunları demeyi, bırakın ayakkabı kutularını, ayakkabıları delik insanları hedef alıyorlar, öldürüyorlar... Neden? Çalanların en büyük korkusu çalmayanlardır. Hırsızların en büyük korkusu çaldıkları mekanın gerçek sahipleridirler.

Hırsızlar, o mekanı benimsemiş olsalardı, kendi mekanlarından hırsızlık yaparlardı mıydı? Ey yoksullar, ey ezilenler, bırakın hırsızların yalanlarını, gerçeklere bakın. Kendinizi aldatmayın. Görüyorsunuz denize düşenin yılanı sarıldığı gibi, karaya düşenler de yalana sarılıyor. Yalan bizlere karşı kullanılan en güçlü silah... O silaha teslim olmayalım...

Mehmet Halil

Huyum kurusun

Huyum kurusun

Okuduğum kitaplar, makaleler, dergiler, izlediğim filmler... Çoğunun yazarını yönetmenini hatırlayamam... Kitapların adını bile unuturum... Benim okuduklarımdan aldığım, süte maya olarak katılan bir kaşık yoğurt gibidir. Birikerek Kabarır, zenginleştirir beni... Hırsızlık yapan nasıl çaldığı malın sahibini görmek istemezse işte ben de öyle. Okuduğum yazıların, izlediğim filmlerin sahiplerini görmem... İmza almak için kitap almam, kitaba ihtiyacım meraklarımı gidermek, ufkumu dünyaya açmak içindir. O bakımdan maya aldığım insanlara karşı da hain olarak hissederim kendimi... Utanırım onlardan... Beynimde, hafızamda, o isimlere ayrılan yerler sanki, bir şirketin muhasebe kayıtlarında ki pasif değerler gibi gelir bana. Pasif değerleri olmayan şirket olur mu? Elbette olmaz ama kabarık pasif değerleri de hiçbir şirket kabul etmez... Muhasebeciye diker gözlerini "Sana niye maaş veriyorum!" der gibi... Muhasebeci çalışandan çalınan artı değeri şirket hesabına kayıt edilmesi, işçilik payının ve pasif değerlerin asgariye çekilmesi gibi mühim işlerden sorumludur. Ben de, daha doğrusu, muhasebecim, bilinçaltım, ezberlerini tam ve kusursuz yaptıkları için, bilincime sansür uygulamam bu konularda... Bilinçaltım bu ezberleri alışkanlık haline getirmiş, -bakanların emrini "emredersiniz efendim!" diyerek saygıyla dinleyen ama sonuçta kendi bildiğini okuyan bürokrat gibi, rutin birer görev olarak yapar. Bu nedenle kendimden hem nefret ederim hem de alışkanlıklarıma devam ederim. Bunun için de kimseden özür dilemeyi düşünmedim. Düşünmedim çünkü özür dilemek demek aynı şeyi bir daha yapmamak demek. Diyeceksiniz ki, çoğu insan yangın söndürme tatbikatı gibi özür diliyor, ama yangın olduğunda yangına geç kalıyor. Ben de ne kıymeti var böyle özür dilemenin diye soruyorum? Kendimi beğenmişlik olarak değerlendirmeyin bunu. Kendimi hiç beğenmedim. Temiz değilim. Kimse de kendini temiz olarak lanse etmeye kalkmasın, pis bir suda yüzüp, içinden temiz çıkılamaz... Hep aynı bataklığın ortasındayız. Birinin bizden daha fazla kirlenmesi, bizi aklamaz. Pislik içinde yüzen insan kendine koyduğu ak temiz, pak gibi isimlerle de temiz olmaz... Temiz olabilmek için önce hepimiz bir olup içinde yüzdüğümüz suyu temizlemeliyiz. Bu temizliğe gönül verenler makbuldür benim için. Pislığe bulanmadan temizlik olabilir mi? Hiç temiz, ak pak temiz temizlikçi gördünüz mü siz?

Mehmet Halil

Hürkiye'nin itibarı neden bu kadar önemli?

Tarih boyunca silahıyla efendilik yapmış bir toplum silahsız kalınca kendini diğerleri karşısında donu düşmüş gibi görmeye başlar... Bu komik durumdan kurtulmak için şaşkınlıkla ne söylediğini bilemez...

Değişen dünya şartlarına uyum sağlamakta zorlanır, şiddet aklın olmadığı yerde hüküm sürdüğüne göre, aklını kullanamayınca çenesine kuvvet...

İşi olmayana, gücü olmayana, sicilli olana, sivilli, sinirli ve sivilceli olana devlet iş vermez... Af maf hiç kimseyi damgalarından kurtaramaz... itibarı sıfırlananın iş bulma şansı kalmamıştır...

Bu tür vatandaşların her işe başlarken besmele çekildiği gibi, her nereye gitseler orada ilk önce ne kadar itibar sahibi, ne kadar önemli kişi olduğunu ilk baştan kafalara sokması gerekiyor... Bunun için ömründe ve özellikle çocukluğunda söylenen güzel sözleri, kendisi için düzülen övgüleri sıralama ihtiyacını hisseder... Çünkü onun bildiği o kadardır... Bu da yetmez, yedi sülalesinde, mal mülk sahibi, sevilen veya sevilmeyen ne kadar tanınmış, ünlü ve ünsüz insanlar varsa, hepsiyle olan ilişkilerini sıralar durur... Aşağıdan uçmak ona göre değildir. Çünkü zaten hep aşağılarda yaşadığı için oraların havası onu kirletmiştir... Kendine göre yukarı sayılan seviyelerde dolaşır durur...

Devlet bu paryalara ancak linç taburlarında partilerinin arka bahçelerinde hazır güç olarak istihdam eder. Kutsal düzene zarar verenler için, tetikçi olarak bulunmaz bir maden olarak rafine edilip kullanıma hazırlarlar.

Şimdi, hissediyorum biri karşımda söz almak için sabırsızlanıyor... Ağzındaki baklayı da tahmin ediyorum... "Kendine güvenen atalarının avcılık hikayelerini ezberlemez!" diyecek.

Her zaman böyle kötü niyetliler çıkar onun için söz vermeyeceğim ona...

Devlet nasıl vatandaşlarını eleyip de iyi ve kötü vatandaşlar diye ayrı istifler yapıyorsa yani gelberi ve serseri vatandaşlar mevcutsa... İşte aynen öyle, uluslar arası sermaye de, devletler arasında öyle bir eleme yapar... Tepe her zaman şivri ve dar olur... Geniş olması paylaşımda işi zorlaştırır... Güç dağılır. Eteklere doğru genişleme olur... Eşit kenarlı bir üçgen bir toplum düzeni kurulur... ülkeler çapında olunca gelberiler (G8) ler olabilir... Önemli olanlar doğal seleksiyonu sevenler, doğal seleksiyonun kurbanı olmaktan kurtulamazlar. O tepenin eteklerinden tepeye tırmanacağım diye uğraşırken ikide bir düşüm kafalarını gözlerini yararlar... Geniş tabanın geniş de sorunları olur, bu sorunlar o sıklıkta sürtünmeye sebep olur ve toplumlar birbirine karşı çakmak taşı haline gelirler. Buradaki roller karnelerde not ile değerlendirilir. Ama her şeye rağmen o üstekiler sürtünmeyel meydana gelen enerjiyle daha fazla üretim yapar ve daha fazla güçlenirler... Onların bir taşı iki kuş vurmada yeteneklidir.

Üstekiler alttakilere not verirler. Bu notlara göre hıyar arş ide yerlerini alırlar...

Karnelerinde

Ekonomi dersi, hal ve gidiş, komşularınla didiş, eğiliş bükülüş insan haklarına karşı sorumluluk bile bulunur... Tepenin insan hakları sorumluluğu olmaz... Neden diye sormayın. Deryaya atılan bir kova pislik onları bulandırmaz... Ama alttakilerin bu konuda az çok eleme

kolaylığını saylayabilmesi için karnelerinde not bulundurulur... Kopya çekmek serbestir ama yakalanmamak şartıyla...

Güçlüler alttakileri, kendileri şah olduklarına göre, piyon olarak kendilerini korumak için dizayn ederler. Notlarına göre Vezir, kale, at, fil rollerini üstlenirler. En alttakiler piyon

veya tetikçi rolünde, en ön planda savaşır... Savaşla barış sırt sırta olduğuna göre, yazı ve tura gibi... Savaşın tarafın aynı zamanda barışında, dolayısıyla demokrasinin de öncüsü olduğunu savunmamızda bir sakıncası yoktur... En önde ve en ileri demokrasi de onların ürünü olur böylece...

Yani sizin anlayacağınız, ülkelerin paryaları olduğu gibi... Dünyanın da "para ye"leri ve "Parya"ları vardır. O paryalarda kendilerinin ne büyük nimet olduklarını cümle aleme anlatmak gibi dertleri vardır... İşte o devlet paryalar da geçmişlerine sarılırlar, yeri gelince dünkü düşmanlarını dost olarak anabilirler... Tükürdüklerini yalamaktan ağızları aşındığı için başkalarının "demokrasi, adalet, eşitlik!" diye aşınan ağızlarında, kendi ağızlarının izlerini ararlar...

İnsanın ve insan topluluklarının ve o toplulukların örgütlenmelerinin en büyük çabası kendi eksikliklerini gidermek gibi bir çabaları vardır. O eksiklikler ki bir ömür boyu giderilmek için çabalamamızın sebebi olabilir. Ulaşamamak, o eksikliğe olan aşk derecelerine kadar gidebilir. İmkansızlaştıkça daha fazla bir hırs ve istekle onun peşinde koşarız... Artık tek amaç haline gelebilir...

Toplumsal hiyerarşide, eğilip bükülerek, itaat ederek, yağlama ve yıkamada üstün başarı elde edilerek terfi edildiğine göre, Küreselleşmede de aynı kural geçerlidir. Sistem artık bir dünya sistemidir. Haremde ağa olmak için kısırlaşmayı doğal kabul eden bir toplumda üretim araçlarının feda edilmesinde kim ne sakınca görebilir ki? Kimse insanın gizli yerini göremez.

Yediğimiz her dayakta bir buldong gibi başımızı eğmek yerine, dik tutup, marifetmiş gibi sırıtmayı bilmeliyiz. Biz, bizi bilmeliyiz. Paryalığı kendi dilimizle temizlemeliyiz... Kopan her parçamız için göğsümüze bir nişan ilıstirmeliyiz...

Mehmet Halil

Hüzünleri neşeye çevirdik! /düz yazı

Ayrılıklar ve ilk buluşmalar her zaman hüznülüdür. Ama akıllı insanlar hüznüleri de sevince çevirebilir. İki bin altı ve iki bin yedinin vardiya değişiminde böyle bir boşluk oluştu. Bu boşluk çoğu insanı işinden gücünden dokuz gün kopardı. Dokuz gün dillere kolay. Hele işine sevdalı insanlar için çok uzun bir zaman. İnsan böyle zamanlarda sevinemiyor, hatta üzüyor bile... Nedenini, niçinini sormayın. İşte yazmanın da en zor tarafı bu, insan anlatamıyor bazı şeyleri. Ben istemiyorum mu sanki. İstemek yetmiyor tabi... Herkes kesesindeki kadar verebilir.

İşte bu günlerimizi tatlandırmak için, kooperatifimizin yüklenicisi bayramdan üç gün önce bizi topluca yemeğe götürdü. Allah razı olsun! Bursa ipeği gibi yürek var adamda... Bizi düşünmüş. Çok ince düşünceli, hatta anlatsam inanmayacaksınız, biz yemek yerken telefon çaldı, çocuğu hastalanmış, ama buna rağmen bizi bırakıp gitmedi. Karısına 'başının çaresine' bak dedi.

Şimdi sevgili okurlar, önünüzde bu kadar hassas bir yürek söz konusu iken siz olsanız et yemeği isteyebilir misiniz? Bu yüreğe hakaret olmaz mı? Kırmızı et yerken yürek gözünüzün önüne gelmez mi? Biz de öküz değiliz ya! , balık istedik tabi... Hiç bilmezdim, balığın ağzının bu kadar pis olduğunu, meğer yanında rakı olmazsa küfür edermiş. Rakılar da geldi, çok şükür balığın ağzını da kapattık.

Neyse size bütün yemeği anlatacak değilim ya... Bunu kim hak etti ki zaten. Bakıyorum kooperatif sözünün K'ını duyar duymaz bardağın boş tarafını görmeye başladınız. Kim bilir neler konuşuyor sunuz şimdi. Ne yapayım ağzınız çuval değil ki büzeyim. Her ne kadar inanmasanız da ben yine doğruyu söyleyeyim. Yüreğimizde, şu kış gününde, bacalardan çıkan kömür isi kadar kir varsa namerdim. Hin oğlu hinler, sanki yemeği yiyen sizsiniz de sırtıp duruyorsunuz. Yoksa balığı ben seçtim diye mi bu? Meğer ben balıktan anlarmışım. Bana sen seç dediler. Bana Levrek gösterdiler, Olmaz dedim, belli ki çiftlik. Deniz dediklerine inan, çünkü bütün çiftlikler denizde. Çipura, olmaz.

Karıştıra karıştıra, aradan iki sarıgöz çıktı. Masaya bilirkşi olarak dönüp levrek ve çipura var dedim.

Balığın adını duyanlar, bilgiç bilgiç, Çipura, dedi. Ben de balıkçıya dönüp, arkadaşlara istediklerini ver. Yani çipuralarını, ben şansıma küseyim, bana çipura yetmedi... fark etmez ya bana da sarıgöz ver dedim... Arkadaşlar benim adıma üzüldüler ama, şans bu ne yapalım...

Neyse herkes sevindi bu yemekte ama ben sevinemedim. Bu güne kadar hep, 'denizden ne çıkarsa yenir' diye biliyordum. Oysa balık da küfür edermiş rakısız yenilirse. Bana şimdi her şeye eyvallah diyen bir mide lazım. Ben iki milyona hamsi alacağım, onu, yemek için yirmi milyon rakıya vereceğim. İşin kötüsü bir hamsi ile doymayacağıma göre, tabaktaki bütün hamsilerin koro halinde küfrettiğini bir düşünün. Yoksa, kusarım ben yediklerimi. Yoksa bize, 'bundan sonra eliniz mahkum biz ısmarlamadan balık yiyemezsiniz' mi demek istediler? Eğer böyleyse, bu heyet balıklar tarafından kurulmuş bir örgüt tarafından gönderildi demek.

Neyse yemek yemektir işte üzerinde fazla durmayalım. Lokantayı terk edip, asıl fasla gelelim. Çıktık lokantadan, biraz ilerleyince önümüze tesadüfen Milli Piyangocu çıktı. (Bakın dikkat edin Milli derken Milli'yi büyük harflerle yazıyorum. Hiç kimse milliyetçiliğime toz konduramaz) Çekin! dediler bize, utana sıkıla birer tane çektik. Rüşvete girmesin diye de çeyrek bilet olmasına dikkat ettik. Beş milyar bu laf değil. İnsan beş milyar için nelerini vermez. Ama esas olan niyettir. Bizim niyetimiz temiz. Ama bir arkadaşımız tesadüfen yarım bilet çekmiş. Şansa bak hele... Kim inanmaz ki bu kadar şanslı birine, yirmi milyar çıkmaz, yarısı on milyar... söylemesi dile kolay. Günün şanslı adamı olan arkadaşımız, etrafını çeviren yedi kişi tarafından tebrik edildi... İş çok ciddi. O kadar parayı nakit versek belki de aynı heyecanı veremezdi. Arkadaşımızın tebriklerle, inancı sabitleşti. Eli o cepten bu cebe

sürekli dolaşmaya, biletin yerinde olup olmadığını dakika başı kontrol etmeye başladı.
Orhan: Hocam çıkarışa bana ne kadar verirsin? Hoca ciddi ciddi düşünmeye başladı. İçinden bir hesap yaptı. Önce çevresindekileri, yani oğluna, kızına, doğacak torununa vs. aldı ve onları tam tekmil donattı... ama hocanın hesabı uzun sürünce, bizim aceleci arkadaşımız,

- ya hoca o kadar düşünmeye ne gerek var be... ben fazla istemiyorum beşte biri yeter bana der demez... hoca iki elini kaldırdı.
- 'Yoooo o kadar veremem' dedi. Yüzü kızardı boynunu büktü.. 'Kusura bakma ama benim de kendime göre hesaplarım var'' dedi. Tabi para hocanın, kim ne diyebilir? O gün akşam olması için ve serveti bir an önce evde sağlam bir yere yerleştirmek için, hoca devamlı saate bakmaya başladı. Şansa inanmayan iki arkadaşımız, biraz küstahça, hoca çelik kasa alalım dedilerse de, hoca önce ciddi ciddi bakarken, gülen bir başka arkadaşı görünce,
- inşallah! inşallah! dedi.

İşte böyle zamanlarda olur ne olursa, zaman kilitlenip kalır. Saatler böyle zamanlarda eskir. Gözler bilenir berberin usturası gibi böyle zamanlarda. O gözler ki en ulaşılmadık yerleri görür böyle zamanlarda. İşte hoca o akşam, kağı gibi ilerleyen zamana öfkelenildi. Neyse zaman tembel de olsa nihayetinde durmuyor. Damla damla akıp geçti. Hoca evine gidip, serveti en münasip yere kendi elleriyle sakladı.

İşte o andan itibaren hep o paranın nerde ve nasıl paylaştırılacağını hesapladı hoca... İş ölü zamanların düşmanıdır. Bu hesaplar sayesinde üç gün geldi geçti... bu hesaplar zamanı kemirdi.

.....
Hepimiz yaşlıyız. Huzur evi gibi kooperatifimiz. İnsan yaşlanınca, yokuş aşağı yuvarlanan taş gibi, günlerin akışı hızlanıyor. Öyle hızlı, öyle hızlı geçiyor ki anlatamam... (aramızda yaşlılığı kabul etmeyenler var. Onun için burayı parantez içinde söylüyorum. Okuyun ama kafaya kaydetmeyin)
Tatil bitti. Kooperatifimizde kendi aramızda daha ilk sohbetleri yaparken, yani nasıl geçti ne oldu falan...

Bilirsiniz yaşlanınca insanın hayatını torunları dolduruyor. İşte o beynelminel yaramazlık hikayeleri anlatılırken telefon çaldı. Telefonu açan hoca 'Tamam, tamam efendim, başkanımızda burada'' dedi.

Telefonu kapatıp bize, 'müteahhit geliyor'' diye haber verdi.

Bizim telefon sesiyle kesilen sohbetimiz gene kaldığı yerden devam ederken çaycının sesi yükseldi,

Hadi bakalım boşa çene çalmayın! Çenelerinizi yağlayın... biraz da biz bayram yapalım... Hoca kızdı diğerlerinin gözüne bakıp, çaycı da uzaklaştıktan sonra

- 'Bu da çok yılışıklaştı! '' dedi.

- Eh artık o kadar olsun canım, bayramda o kadar hoşgörülü olalım...

Derken kapıdan içeri müteahhit elinde bir poşetle girdi. Gelirken çayları da söylemiş... Poşetten kuru pasta ve böreklerin her çeşidi ortaya açıldı.... Klasik hoş beşleri geçiyorum kafanız şişmesin diye, bu jestimi de unutmayın haaa... size söylüyorum okuyucular.

Hakkı,

- Benim gözüme bakma, bana bir şey çıkmadı. Zaten nerde görülmüş ki bir binada iki bilete piyango vursun. Bunu duyanların gözleri hemen, aramızdaki en şanslı adam olan hocaya dikildi. Bütün gözlerin kendi üzerine dikildiğini gören hoca, kıpkırmızı oldu..

- Vallahi bana da vurmadı...

- Hadi hadi inkar etme... bakın arkadaşlar hoca nasıl kızardı. Yüzde yüz hocaya

çıktı yirmi

milyar. Lan Orhan hep senin yüzünden beşte birini istemeseydin şimdi hiç olmazsa baklava yerdik, senin yüzünden baklavadan da olduk. İşte tam da '' az tamah çok zarar getirir'' sözü bunun için söylenmiş sanki...

- Yok ya burada çok tamah az zarar getirdi...

- Zaten her şey ters gidiyor bu dünyada... Yakında dünyada tersine dönerse şaşmam zaten...

- Vay be hoca her şey beklerdim de bunu beklemezdim senden... on milyardan bi milyarı da kıskandın ya helal olsun sana... Şu bileti alana bari yapma şunu...

- İnsanlar, ya iş yapınca, ya araya para girince, ya da aynı masada içki içince belli olurmuş...

- Hocaya da para çıkınca belli oldu ... hiç sesi bile çıkmıyor baksana....

Konuşmalar gayet ciddi geçiyor hoca kendine inanılmamasından dolayı üzüyor, kıvraniyor.

Bütün bu şüpheleri nasıl gidereceğini düşünüyor belli... en sonunda konuşmaya hazırlandı...

Dikkatler tekrar hocanın üstünde yoğunlaştı.. bunun için de hikayeyi tam anlatmaya karar verdi.

- Arkadaşlar, buradan gidince bileti sakladım. Çekiliş sırasında bileti aradım.

Baktım sakladığım

yer karışmış, hanımdan şüphelendim, soruyorum, bilmiyorum diyor. Ama suratı kızardı. İnsan suçlu olunca kızarır ya hemen anladım. Tekrar tekrar sordum. Renk verdi yüzde yüz onda olduğuna inandım. İnkâr edince, sen bunu hak ettin deyip bi tane patlattım. Ama gene yok.

- vay be! bu tokatı yiyince yoktan bile yaratırdı benimki olsaydı, diye Gürsel bey ciddi ciddi kızdı, hocanın karısına... Hoca bu arada sözünün kesilmesine kızarak, uyardı. (Gürsel kooperatifin en kıdemsiz adamı) dur arkadaş ya araya girme... sonra çocuklara sordum bir bir... o gece bulamadık. Sabah olunca, vestiyerdeki eski ceketin cebine koyduğumu hatırladım.

Herkes ciddi ciddi dinlerken birden bire ne olduysa, tam ağzında çay yudumlar, Hakkı'nın

makaraları boşaldı. Dolu harç kovasının yere çarpması gibi bir ses çıkararak ağzındaki çayları diğerlerinin üstüne eşit şekilde dağıttı. Her şeyde olduğu gibi burada da adaletini gösterdi.

Ciddiyet o mertebede yükseldi ki... ciddiyetin bu mertebe ciddileşmesi sonucu, müteahhidin de

makaraları çözüldü... o da kasıklarını tutmaya başladı. Aslında aldığı biletin boş çıkmasından dolayı suçluydu. Suçlu birinin böylesine gülmesi, sonuçta hocayla dalga geçildiği imajını yaratabilirdi. İyi şeyler yaratmada yeteneklerimiz kısır bile olsa, kötü şeylerde, küçümsenmeyiz.

Şimdi aranızdan birileri çıkıp ta bu kadar tantana neyin nesi diye sormasın hatta düşünmesin...

Orasını asla söylemem... Bayramlar özel günlerdir bu özel günlerde kimse parasız bırakılmaz.

Bayram, Müslümanların bayramı ve Müslüman malı ortaktır vs... vs... Hak edilene de... hak etmeyene de paylaşılır.

Bayramın nasıl geçti diye soranlara bunu basılı olarak veriyorum. Artık aynı şeyleri anlatmak bana sıkıntı veriyor. Kaybedecek fazla zamanım olmadığı için çözüm olarak bu yazılı yöntemi kullanıyorum.

Her iş yeri açan, sokakta, el ilanı dağıtarak vermiyor mu yemek listesini... ya da iş yerinde neler yaptığını... bu, yeni çağın, yeni yöntemi.

Mehmet Halil

Irak'ta operasyon hızlanıyor!

Damarlarında petrol dolaşanlar,
Bush'a güven oyu veriyor.
Boşalan petrolün yeri,
Kanla dolduruluyor.

Çatışmalarda
Amerikan askerleri
Korkudan altına yapıyor.
Şimdi,
çarşaf değiştirecek,
ülke aranıyor.

Mehmet Halil

İşıktan halılar

Ufukta görünen dağların
Tarihe kaydını yapacaktım
Tırmanırken yoluma çıkan anıların
Ömrünü uzatacaktım...

Yerleştim cömert bir noktaya
Davetli gibi zengin bir sofraya
Çiçeksiz ve müziksiz nasılsa sofraya
Öyleydi önümde tuval ile fırça...

Güneş patron gibi başımda
Sıkıştırıyor beni "Hadi yapsana!"
Dostluk kurdum ağaçlarla
Uzandım altlarına...

Konuştum ardından homurdanarak
Bekledim güneşin göçmesini...
O yapmalı ki önce hoca olarak
Ben de yapabileyim taklidini...

Anladı güneş beni
Okşadı palet ile tuvali
Bir renk verdi ki ufka
İnanılmaz bir rüya
Uçuyorum ışıktan halılarda...

Mehmet Halil

İcazetli Partiler

Bizde partiler
verimli topraklar gibi
başlarında derebeyleri.
ellerinde kılıç, dikilirler.
çoğunun kirli elleri.

parsellenmiş topraklar
hepsi verimli,hepsi sulak.
sessiz sakin yerlileri,
çekip çevirir derebeyleri.

Huylusu huysuzu
Tüylüsü tüysüzü
İneği öküzü.
Tarlada sevişirler
Ahırda tepişirler.
Paylaşım zamanı
Artar dedikodu,
Artar fitne
Hepsi birbirinden ibne...

Farkı yok birbirinden
Asker nöbeti gibi...
Nöbet tutarlar, dönem dönem,
Hiç biri nöbete gelemez
Çavuş izin vermeden.

Ağızlarında en güzel türkü
Demokrasiyi ezberlemişler.
Yerliler demokrasiye inanmış,
Türkünün güzelliğine kanmış.

Bıkmamış! sık sık
deneyip değiştirdiğinden,
bıkmamış kiralık demokrasiden.
Ve bunu pazarlayan, partilerden.

Toprağa taşa, demire can verirler,
Bir türlü canlanmaz kendileri.
Ama bu umutlarınızı kırmasın,
Güçleniyor toprakta kökleri.
Onlar zamanını bilir.
Ne bir adım ileri
Ne bir adım geri.

Mehmet Halil

İcraat

Üste teslimiyet, alta yalanla
Elde edilmiş makam buraları
Baştan bozuk adalet mayası
Düşürmüş ağına yoksulları
Korku da üstünde kreması
Bir de eşantiyon sadakası.
Hepsi bir araya gelmiş
Hırsızlık olmuş icraatı...

Mehmet Halil

İçeriye ilk nasıl düştüm (Bölüm 3)

İki yıllık polisti Hasan
Sekiz kişilik aile, bir ona bakıyordu
Kendinden sonra yeni gelen olmamıştı karakola
Yani hala son halkasıydı kuyruğun
Her yere sürülüyordu...
Kürt olduğu için, ilk Kürtleri sorguladı
Bir türlü zor işlerden kurtulamıyordu...
İşkence yaparken denetleniyordu davranışı
İki üç koldan gizli gizli izleniyordu...
Acıma hislerine kapıldığında
Acemiliğiyle dalga geçiliyordu
Diğer memurlar tarafından küçümseniyordu,
"Görev görevdir, hakkını vereceksin" deniliyor
Ayak işlerine de o koşturuluyordu...
İşte şans ayağına gelmiş
Büyük lokma yutmuştu.
İlk darbeyi vuran ve suçluyu
Ölü gibi emniyete yetiştiren oydu.

Yakaladığı ceylardan
En güzel parçayı koparmak isteyen aslan gibi
Tutukluyu savurduğu hücrenin önünde
İbikleri kızarmış, koltukları kabarmış bir hindi
Volta atıyor elleri belinde...
Kıdemliler elimden alırlar,
Basına onlar poz verirler
Meyveyi gene onlar yer diye
Öfkeleniyordu için için,
Öfkeleniyordu üstlerine
Şimdi sesini çıkaramasa bile
Bir çentik atacaktı geleceğe
Nöbet tutuyordu avının önünde...

Ama darbenin dozu fazla kaçmış
Avin kendine gelmesi, normal zamanı aşınca
Ortam sinsî bir sessizliğe boğulmuş
Onu kendi eserinin başında nöbetçi bırakıp
Hepsi ayrı bir işe dağılmış...
Risk onun sırtına bırakılmıştı...
Bu sessizlik onu da korkutmuş
Gücü yetse o da bırakıp kaçacaktı.
Ama eser onun eseriydi...
Şimdi idris kendine geldikçe
Hasan'ın koltukları kabarıyordu...
Ama geçen altı saate az ter dökmemişti...

Her şeye rağmen,
Diğer arkadaşları gerekeni yapmışlardı
"Ya ölürse!" diye, senaryo hazırlanmış,
Senaryoya göre uygun yerler tespit edilmiş,
Saniğin burnuna bir yumruk indirip,
Akan kanı belli yerlere sürmüşlerdi...

`birimiz hepimiz, hepimiz birimiz için" deyişi
Hiç dile getirilmeden, uygulamaya geçti...
Zaten insanoğlu, elinde olmayan meziyetlerin türküsünü söyler
Elinden gelen işler için, neden çenesini ağrıtsın?
Örnek bir çabasını sergilendiler
Birlik ve dayanışmanın...

Adam kendine gelmeye başlayınca
Yani risk atlatılınca
Kıdemliler zaferi sahiplenmeye başlayabilirler
İlk olaydan sonra gelen basın mensupları
Onun resmini çektiler ama
Olay konusunda hiçbir söz söylenilmemişti daha
Basın asıl soruşturmadan sonra
Yani savcılığa çıkınca konuşabilecekti tutukluyla...
Daha doğrusu hiç basınla konuşurmadan, yazılı verilecek ifadesi
Kaybettiği büyük ikramiye çıkmış biletini arayan bir telaşla
O gece uyku uyuyamadı Hasan
Uyumak için uzansa bile, uyuyamadı
Kısa kendinden geçmelerde
Bazen korkulu, bazen de
Terfi etmiş ve kendini yüksek makamlarda gördü
Çöküntü ve yükselme arasında
Melankolik bir halde sayıklayıp duruyordu...
Diğerleri ise,
Zaferden kendilerine pay çıkarmak için
Çelik ökçelerini kanla parlatıyorlardı...
Onlar, büyük zafer kazanmak için
Büyük risk almayı biliyorlardı
Ölümlerle kalım arasındaki o kritik noktada
İdris bırakıldı...
İçerden kan-ter içinde çıkan ekip şefi
Kendini koltuğa atıp, nefes aldıktan sonra
Diğerlerine,
Umutsuz bir şekilde işaret ederek
"Kıç sil-geçlerini çağırın! " dedi...
Yoksa! Biraz daha zorlarsak
Pislik elimizde bulaşacak...

Mehmet Halil

İçeriye ilk nasıl düştüm (Bölüm 4)

Hipokrat yemini

'Tıp fakültesinden aldığım bu diplomanın bana kazandırdığı statü, hak ve yetkileri kötüye kullanmayacağıma, hayatımı insanlık hizmetlerine adayacağıma, hastalarımı memnun edeceğime, insan hayatına mutlak surette saygı göstereceğime, mesleğim dolayısıyla öğrendiğim küçük sırları saklayacağıma, hocalarıma ve meslektaşlarıma saygı ve sevgi göstereceğime dil, din, milliyet, cinsiyet, takım, ırk ve parti farklarının görevimle vicdanım arasına girmesine izin vermeyeceğime, mesleğimi dürüstlük ve onurla yapacağıma namusum ve şerefim üzerine yemin ederim.'

Beyaz gömleli kış-silgeç geldi
Elleri beyaz gömleğinin cebinde bakıyordu
Morarmış et yığını tortop vaziyette
Nefes almakta bile zorlanıyordu...
Vicdanı olanlar alınmıyordu bu göreve.
Yemin de hamsi gibi karaya vuruyordu...

Yaralıdan boğuk bir "İhhh" sesi duyuldu
Beyaz gömleli "Tamam bir şeyin yok!" dedi
Sırtında beyaz gömleği pırıl pırıl parlıyordu
İnsanın içi ne kadar kirli ise, dışında arar temizliği
Hazırdır askıda üç-dört beyaz, temiz gömleği

Hipokrat yemini yüze vurmak için vardı
Gerçi bu yüz kaç yemin parçaladı
Gene de erken davranmalı
Hemen raporunu yazmaya başladı...
Daha sonra doğabilecek herhangi bir olumsuzlukta,
Göğsüne vura vura başvurabilmeli rapora
Toz konmamalıydı alınına...

Hipokrates'in risalesini düşündü kış-silgeç,
Orada "kanın aniden yükselmesi sonucunda,
Ruhta ve içerdiği düşüncelerde bir değişim olur.
Sonra insanlar başına gelen talihsizlikleri unuttur.
Mutlu bir gelecek umuduyla dolarlar."
Kış-silgeç görevini yapmanın gururuyla odasını boylar.

Acemi polis Hasan bile kendi kendine gururlandı
O ortaokulu bitirmiş, diğeri tıp okumuş
Onun kışını temizliyordu.
Hasan oturduğu yerde kıpırdandı
Sanki, kış-silgeçin parmakları kışına değiyordu.
Hayret! Kış gıdıklanıyordu, yüzü kızardı
Neyse ki etrafta kimse ona bakmıyordu...
Kapının üstünde de "Buraya tanrı giremez yazıyordu"
İçinde bir rahatlık doğdu...

Kendine güven geldi, oturduğu yerde biraz diklendi
Anlamıştı kağıt parçalarının orada sökmediğini
"Her şey iki dudak arasında bitiyor!" dedi kendi kendine
"Kıdemli polislerin dudakları neden kalın" şimdi çözdü
Kendi dudaklarına baktı, dudaklarının inceliğinden utandı.

İşkenceden gelen adamın sesine kulaklarını tıkadı...
Hücresinin kapısını sert bir şekilde kapattı...

Mehmet Halil

İçeriye ilk nasıl düştüm...

Bi akşam oturmuşuz TV karşısına
Haberleri izleyoz...
Arkadaşım Temel de yanımda
Cigaranın tadını çıkarıyoz...
Ayaklarımızı da uzatmışız sehbaye
Birdenbire bir görüntü geldi ekrana
İnce uzun, bebek gibi
Hem de denizin kenarında
Sipiker anlatıya
Bizde dinleyoz haaaa...
Bizi boş sanma...
"Türkiye'nin en yüksek gök deleni,
Hem de denize sıfır..."
Temel'le göz göze geldik
Kafamızda şimşekler çaktı,
Gözlerimiz fıldır fıldır...
Anladım aynı şeyi düşünüyoz...
Dursun bize ikide bir "görgüsüzler" diyor ya
Sıçacağız ağzına...

Nasıl görgülü olunmuş göstereceğiz
Televizyondan görmekle görgülü olunmazmış
Ertesi gün,
Temel Fadime'nin sağdığı tek ineği
Ben de sırtımdaki tek gömleği sattım.
Hadi yavrum doğru İstanbul
Lafı uzatmaya gerek yok
Yolda geçenler anlatmayla bitmez...

/////////
Geldik mi gökdelenlerin dibine
Her taraf cıvıl cıvıl
Birbirinden güzel kızlar
Sanki özel yapılmış bu bina dünya güzellerine
Temel ağzı açık kızlara bakarken...
Çektim kolundan,
"Hadi len, çikalım binanın tepesine,
Yoksa kurtulamayız Dursun'un dilinden...
Esensörden çıkarken
İçimizde bir boşluk, sanki uçuyorduk...
Biz daha birbirimize bişey demeden
Kendimizi tepede bulduk...
Her şey, her yer ayaklarımızın altında
Dursun hemen ayakkabıları çıkardı
Telaşla beni de uyardı
"Len ayaklarını çıkar ayıp olur kızlara..."
Kızlar halı gibi rengarenk altımızda...
Bütün İstanbul bile ayaklarımızın altında
Buraya gelme fikri benden çıktı ya
Birden bire burnum kalkmış havaya
Ben aşağıyı hiç görmüyom bile...
Tiryaki olmasam bile
Elimi attım cebime

Tedarikli geldim
Dudaklarımaya koydum cıgarayı
Çektim dumanını içime içime
Bi de baktım
Temel'in kafasında fötür
Tepesinde bir tavuk teleği
Namussuz tavuk çalmış deyeceğim emme
Rengarenk telek
Aynen, Dursun'un Almanya'dan gelirken getirdiğinden
Anladım ki o da boş değil...
Zaten yakışır mı bana
Böyle bir yere gelmek
Sıradan bir adamla...
Başladım konuşmaya
Parmaklarım arasında cıgara,
Ellerim başımdan bir karış yukarda...
Düşündüm ki,
Ben de gördüklerimi yazabilirim
Yazanlardan neyim eksik benim
Artık görgüsüz de değilim...
Birden temel aklıma geldi
Ona haksız etmemeliydim
Düşündüklerimi paylaşmalıydım
Özür diledim...
Yüksek sesle düşünmeye başladım...

Okumayı bilen yazmayı da bilir
Temel,
"Ah nede biliya
Ah nede biliya..."
Dinmeyi bilen konuşmayı da bilir,
Temel,
"Ah nede biliya
Ah nede biliya..."
Konuşma iyi güzel de
Devamı bi türlü gelmiyor
Kafam hep yeni kelimeler arıyor
Çünkü Temel gözlerime bakıyor
Bu kadar mı der gibi soruyor...
"Bir pırefesör gibi,
Hiç ciddiyetimi bozmuyorum...
"Değerli sözler, fazla emek ister! " diyerek
Azalar gibi cevap veriyorum...
Arkasından,
Yine pırefesör gibi ciddi,
"Yüzmeyi bilen, uçmayı da bilir" dedim
Dinliyorum, dinliyorum ki Temel
"ah ne de biliya
Nede biliya" diyecek...
Yanımda Temel'i araraken
Gözlerim,
Binanın dibindeki kaynaşan kalabalığa ilişti...

Daha ne olduğunu anlamadan
Kollarıma iki polis girdi...
En son silkindiğimi hatırlıyorum,
Kurtulmak için kollarından...

Uyandığımda,
Bir arı kovanı vardı başımda
Hem içi arı kovanı gibi kafamın
Hem de
evrem kaynıyordu arı kovanı gibi
Bir ses "kıpırdadı,
Gözlerini açtı" der demez,
Başımın üstü birden bire karardı
Ardı ardına ışıklar yandı.
Yandı karardı, yandı karardı
Burası öbür dünya mı?
Yoksa gördüğüm rüya mı?
Sorular gürültüler,
Gürültüler sorular,
Bir müddet beni
Benden uzağa götürdüler...

devamı gelecek...

Mehmet Halil

İçeriye ilk nasıl düştüm... (2)

Kendime geldikçe anladım ki, cennetteyim
Gitmek için
Ömrümün yarısını verdiğim yerde
Çok güvendikleri için bana
Ranzayı bağlamışlar koluma
Benden fazla
Özen gösteriyorlar bana
Ne yalan söyleyeyim
Ömrüm boyunca
Kendim bakmamıştım kendine böyle
Nar tanesi gibi gözler
Ağzımdan çıkacak sözü bekler.

Altın kafeste bir kanarya gibiyim
Onlarsa benim 'eğiticim'
Hepsi birer ilham perisi...
En güzel sesimle ötecekmişim
'Meşhur edeceğiz!' diyorlar, seni
Kendimi şanslı görmeliyim
Bir araya gelmişse bu kadar ilham perisi
Yedi düvelde duyulur marifetim...
Mikrofonlar, aletler, cihazlar...
Süt gibi süzeceklermiş sesimi
Benden iyi biliyorlar değerini
Kaymağı koymak için, kristal tabaklar
Beni pırefesör gibi ağırladılar
Bu kadar iltifatı görünce
Başlar balıklar bile ötmeye...

Neden ittin Temel'i
Hangi örgüt adına çalışıyorsun?
Para meselesi mi?
Kadın meselesi mi?
Hepsi başımda bir anne gibi
Hepsi yumuşacık,
Dokunaklı sesleriyle
Bir anne gibi...
Kurtarmaya çalışıyorlar beni
Ben ise
Temelsiz düşünemiyorum kendimi

Ama niye?
Ben ne yaptım ki?
Benden cevap bekliyorlar da
Benim hakkımda, bana vermiyorlar bilgi...

Nerde temel?
Ne olmuş temel'e diye sayıkladığımı hatırlıyorum
Sanki rüyada konuşuyordum.
Hepsi gerildi
Sesleri sertleşti...
Yoksa analarına mı küfrettim yanlışlıkla?

Ben! Ben miyim?
Bana ne oldu?
Nerdeyim?

Rüyada gibi boğuk sesler geliyor kulağıma
"Numara! Numara!" diyor biri...

"Oğlum kime anlatıyorsun be!
Çıracıya çıra satma" diyor diğeri
"Bizden başka kimse bilemez,
Bu katlardan uçanın, hikayesini"
Bizim üstümüzde tanrımız var
Senin içinse ısınmış sular...
Rahat etmek istiyorsan, zorlaştırma işimizi...
Her şey bizim elimizde, nasıl olsa öteceksin...
Baştan söyle her şeyi, yıpratma kendini...

Neler oluyor? Gerçekten öldüm mü yoksa?
Kuş mu oldum, rüyada mıyım?
Neden ötüyorum?

"Tam zamanı" dedi biri...
Ötekine, "helalinden bir göster de ötsün!"
Ne büyük adammışım ki
Mumdan, çıradan sonra,
İlk defa gördüm elektriği
Suyu işediğim dereden içtim,
Yemeği aynı suyla pişirdim...
Ama...
Dayağın temizini yedim.
Anladım ki
Ben kendi kıymetimi bilmemişim
Derler ya,
İnsan iyiyi bilmeyince
İbadet edermiş kötüye
İşte ben de öyle...
Balık oldum yine.

Mehmet Halil

İçim

Hele dur. Bir bekle!
Herkesi içime alamam öyle
Herkesi içime alırsam
İçimde yer kalmaz kendime

Mehmet Halil

İçimdeki deprim

Bizi korkulardan koruyan,
Bizi korkutmadan ölümlere hazırlayan tanrı
Kendinden güçlü kullar yaratmışsın,
Kıskıvrak bağlayıp kollarımızı
Bizi korkulara boğarak,
Hazırlıyorlar idam sehparlarını,
Bizi yakıyorlar konutlarımızda...
Bunları yaşadıkça, yadırgıyorum varlığını...

Mehmet Halil

İçimdeki yılan

İçimde, pusuda bekleyen şiddet duygusundan
Beni; bütün okuduğum kitaplara
Ve edindiğim bilgilere ihanete zorlayan
Ve beni, zincirli bir köle gibi sürükleyen,
Bilinç altımdaki düşmandan
Nefret ediyorum...

Yaşamın nedenini anlamıyorum
Bir şelalenin başında veya sonunda
Masa kurup demlenmek istiyorum
Bayılıyorum orada suların intiharına
Demlenip seyre dalıyorum...

Özlem duyup gece ile gündüzün savaşına
Masa kuruyorum deniz kenarına
Ya da yüksek bir tepede, ağaç altına
Kaybolmak için savaşın kan deryasında
Demlenip bekliyorum...

Bir masa kuracak gücüm olmadığında
Elimdeki kadehi bile kaldıramadığımda
Ve tek başıma olduğum yere çakıldığımda
İntihar geliyor hemen aklıma...
Uykuya dalıyorum...

Mehmet Halil

İçimiz ve dışımız...

Kendi dilini tanımayan, burun kıvıran
İngilizceden gelen kelimeleri kullanan
Ana dili Türkçeden utanan insanlardan
"Ana dilde Kürtçe eğitim" beklenir mi?
Vay benim "kardeşim! " Abdülrahman...

Aşk ve nefret sırt sırta
Bir tarafta milliyetçilik,
Bir tarafta hayranlık yabancılara...
Yabancı kelimeleri rozet edindik.
Sarıldık Amerikan bayrağına,
Sırtımız dönük doğuya,
Gizli bir yolculuk batıya...

Kuaför, penis, Türksel, regina, Filipis, sorti, konfeksiyon, operasyon, istasyon, gar,
Fortis, Konsolos, Ambulans, lokanta, market, Familya, street, medium, airport, flar,
Daha neler neler var...

"kardeşlik" bomba sırtında kurdela
Yalancı meme gibi yala babam yala
"Açılım! " geliyor açılın!
Sahte politikalarla temek kazmaya
Gelecek seçimlerde seçim sandığına.

Kasabın "merhamet" yazıyor tabelasında,
Farklılıklarımız zenginliğimizdir!
Işıklı tabela gibi satılık ağızlarda,
Yüce dağlar sanki tatbikat yeridir,
Mesaj, doğrudan silah tüccarlarına...

Mehmet Halil

İddialar

Efendim son iddialar konusunda ne diyacaksınız?

Eğer 'namus' diye bir şey olacaksa, bu memlekette olacak... Kadınlar örnek olacak dünyaya, kadının kapanma hakkı korunacak... İnternetin de korunmaya hakkı var. İnternetin de her tarafı kapatılacak. Gözlerinden başka... Böylece ülkenin, hatta dünyanın namusu da korunacak, Hırsızlık namussuzluk değildir... Bu sistem zaten emek çalma üzerine kurulmuştur. Her şey yasaya uygundur! Bizim yasalarımız böyledir, Kimse bize hukuk dersi vermeye kalkmasın... Ağzımdan çıkanı benden iyi mi bilecekler? Hepsi kıskançlığın doğurduğu komplodur... İnşallah, bundan sonra kıskançlığı da kısırlaştırmak için bir yasa çıkaracağız, ona da bir FATİHA okuyacağız...

Mehmet Halil

İğneler

Burası mayın tarlası değil,
Şiir tarlası,
Güzel Şeyler yaz, bizi avut diyorsun.
Bir yangın üstümüze gelirken,
Nasıl yapabilirim bunu?

Bende isterdim, dostlarımı,
Gülle, çiçekle karşılamayı,
Ama zaman, o zaman değil!

Benim bugünkü küçük iğnelerim,
Yarın hançerden kurtaracaksa sizi,
Zararı yok istenmeyeyim
Sıralamaya deva edeceğim
Koltuklarınıza iğneleri.

Poponuz,
yüreğinizden daha mı kıymetli?

Mehmet Halil

İhtiyarladıkça...

Yaşlandıkça işler ters gidiyor
Her yerde esrarlı perdeler
"kart dişler, taze piliç istiyor"
Piliçler cilveyle dalga geçer

Üçüncü ayak zayıflar sendelersin
Düşecek olursun tabureden
Hediye olarak baston beklerken
Kaçarsın amca deyenlerden...

Göremezsün beyazlayan tepeni
"Ulu" deyince öyle kabarırsın ki
"Uludağ" deyince asılır suratın
İhtiyar değil de sanki damatsın...

Dediğini yapsınlar, yaptığını asla...
Yorulursun gerçeği anlata anlata
Karışmak istersin çocuklar arasına
Eskittiği yıllar gelmez bile aklına...

Ters gider her şey ihtiyarladıkça
İnatlaşır, davranırsın çocukça
Ama çocukların büyümez hala
Babalık yaparsın diğer babalara...

Mehmet Halil

İki anayasa ve 15-16 haziran

Bin dokuz yüz altmış bir anayasası
Demokrasinin kapılarını araladı
Bir canlanma, bir gelişme çağıydı
Yarı açık kapılar zorlandı
Egemen güçleri bir telaş sardı.

Suskun dev yüzünü gösterdi
Kendim seçeceğim dedi geleceğimi
Egemen güçler birleştiler; 'aştı dediler,
Sosyal gelişme, ekonomik gelişmeyi'

Bir tarafta umut, bir tarafta korku
Ne ayrılabilirler, ne birleşebilirler
Kaçtı iki tarafın da yarım uykusu
Gerildi iki kutup arasında ipler.

Yeni bir dönemin zemini örülüyor
Parke taşı gibi sık ve sağlam işçiler
Bu güvenle birleşen ses yükseliyor
Gür çıkıyor birleşen zayıf sesler.

Egemenlerin çemberi daralıyor
Emekçiler bu kışkaca hayır diyor
Sanayi merkezi İstanbul kaynıyor
15-16 haziranda zincirler kırılıyor.

'Demek ki geçmemeli
Sosyal gelişme, ekonomik gelişmeyi
Hiç zaman kaybetmeden
Bu gelişmeyi önlemeli...'

Bu gelişmenin odak noktaları
Eğitim, demokrasi ve örgütlenme
Değişmeli derhal anayasa,
Tersine dönmeli gelişme...

Baskılar, muhtıralar, kararlar
Yetmedi bunu önlemeye
Mücadele ile alındı haklar
Devam etmeli mücadeleye.

Sınırlı demokrasi bile
Yetmedi hakları gasbetmeye
Baskılar arttıkça,
Yüz binler katıldı grevlere.

Demokrasi ayrı yorumlandı
Kimi insanca yaşama dedi
Kimi sömürmek insanları
Çalıştırmak makine gibi.

İnsanlar kıyıldı, insan makinelerde

Yeni bir zemin hazırladılar
İnsanları kurtarmak için ilerde
İnsanlarca, kıyıldı insanlar.

Baskı ve ölüm kol geziyor
Korku, hepsinden de korkutucu
İnsanlar "çil yavrusu gibi dağılıyor"
Açılıyor 12 Eylül faşizminin yolu.

Toplar, tanklar, cezaevleri, kayıplar
Bir hediye gibi sunuluyor ayıplar
Bulanık suda, kaos ortamında
Kurtarıcı gibi göründü ayılar.

Oysa her şey tersine çevrilecek
Set çekilecek sosyal gelişmenin önüne
Para insanlığın önüne geçecek
İnsan artık para basan makine.

Yeni bir belge, yeni bir anayasa
Bir tarafa, çok geniş demokrasi
diğer taraf yem oldu, zenginler sofrasına.
Kesildi işçinin, köylünün sesi...

Ve garantilemek için yıllarca bu düzeni
Öne çıkardılar bireysel kazanç hedefli eğitimi
İnsan insana düşman edildi,
İşlendi dantel gibi bencillik.
Adı liberalizm, adı yenilik...

Şimdi beyinler kelepçeli
Kollar ayaklar kelepçeli
Mideler kelepçeli.
Öyle bilemeli ki dişleri
Kelepçeleri kesmeli.

Bunun için artmalı
sosyal uyanışın hızı.
Öyle çalışmalı ki işçi sınıfı
Parlasın gelecekteki yıldızı.

Mehmet Halil

İki bin on iki' ye girerken...

Sonsuz bir zaman diliminde bizim ömrümüz bir toz kadar olabilir mi? Hükmedenler de tanrı sanmasın kendini... Unutmasınlar ki onlar da bizim gibi biri... O halde yeni yıl için şöyle diyebilirim...

İki bin on bir yılını da çaldık ölümden
Yenisine soyunuyoruz eskiyi bitirmeden
Dikkatli olalım zafer ipini göğüslerken
... Bir mola verelim, kendimize gelem...
Sıkıntılardan sıyrılıp biraz gülelim
Haydi 2012' ye gülerek girelim
Haydi başarılı hırsızlarım benim...
Kaldırın kadehleri geleceğe içelim...

Mehmet Halil

İki Diktatör

Ne hayvan severmiş,
Ne hayvan severmiş ki Hitler,
Köpeğim taze et yesin diye...
Önüne süt çocuklarını kesmişler.
*

Ne insan düşmanı,
Ne insan düşmanıymış ki Stalin,
Yoksul insanlar da yaşasın diye,
Önünü kesmiş,
İnsan etiyle beslenen Hitler'in...

Mehmet Halil

İki dünya da hoş bana

Çok şükür filozof değilim
Onun için karım da yanımda
Decartes'ten bilgili değilim. Olsun
Kitap bırakacak değilim ya ardımda...
"Düşünüyorum öyleyse varım!" demiş. Filozof
Masa var, sürahi var, bardak var yanımda
Düşünsün onlar benim yerime, var olmak yetiyorsa
Ben devam edeceğim uykuma...
Haz duymak değil mi, yaşamamanın amacı
Haz duyuyorum işte uyudukça.
Şömürülüyormuşum, umurumda mı?
Öldürülecekmişim alçakça, umurumda mı?
Hesap soracağım ya öbür tarafta
Kim istemez çocuk gibi yeniden doğmayı?
Huriler birbirini çiğniyor kapıda
Odun yığını bekler gibi sıpayı...

Mehmet Halil

İki kurum

Roma teorisi gelecek yüzyıllara öğütler düzenlerken Roma pratiği gelecek yüzyıllara miras bırakmak üzere iki toplumsal kurum pekiştirmektedir. Mülkiyet ve Aile Mülkiyet, insanlık tarihinin belli bir aşamasında meydana çıkmış tarihsel bir olgudur. Tarihsel süreçte üretim tarzıyla belirlenmiştir. Yunan ozanlarının altınçağ adını verdikleri kominal toplumda özel mülkiyet yoktu, kominal topluluğun hep birlikte mülkiyeti demek olan ortak mülkiyet vardı. Çünkü insanlar tek başlarına değil, kolektif bir biçimde hep birlikte üretebiliyorlardı. Ortak çalışma zorunluluğu ortak mülkiyeti gerektiriyordu. Zamanla üretim aletleri gelişti, bir aile başka ailelerin yardımı olmaksızın üretebilme gücünü kazandı. Ne var ki insanlar. Çalışma özelleşince mülkiyet de özelleşti. Daha açık bir deyişle mülkiyet, nasıl ortak çalışmada ortak olmak zorundaysa, özel çalışmada da özel olmak zorundaydı.

İnsanlar nasıl üretirlerse öylece tüketirler, tüketim biçimi üretim biçiminden ayrılmaz. Her insanın elinde üretim aleti bulunduğu surece insanlar birbirleriyle eşit kalırlar, ama insanların bir bölümü öbür bölümünün elinden üretim aletlerini zorla alırlarsa sınıflar gerçekleşir. Bir bölüm insanlar köleleşirken bir bölüm insanlar da köle sahibi olurlar. Sadece köle sahibi olmakla da kalmazlar, aynı zamanda ve aynı nedenden ötürü aile sahibi de olurlar.

Aile tarımın ve köleliğin gerçekleşmesiyle meydana gelmiştir. Demek ki özel mülkiyetin ürünüdür. İlk, insanlar arasında her türlü kuraldan yoksun cinsel ilişkiler vardı. Bu durumda baba belli olmadığından çocuklar toplumundu. Aşiretin ekonomik yapısı da bu duruma uygundu, herkes aşiret için çalışır ve her şey herkes arasında bölüşülürdü. Bu durum, mülkiyet haklarının ortaya çıkmasıyla, zorunlu olarak ailenin bu günkü biçimi olan tek eşli evlilik biçimine dönüştü. Mülkiyet ve bundan doğan miras haklarını sürdürmek için babaları kesinlikle belli olan çocuklar yetiştirmek gerekiyordu. Bu aşama, başka cinsel ilişkinin sadece kadına yasaklanmasıyla gerçekleşti. Orhan Hançerlioğlu'nun düşünce tarihinden alınmıştır.

Mehmet Halil

İki şehir

Ne çok ortak yönler varmış Viyana ile Ankara arasında,

- Viyana'da Saraylar yeşillikten görülmüyor, Ankara'da yeşil görülmeyen saksılarda bulunuyor.
- Viyana'da her yer bar ama bir sarhoş görebildik, Ankara'da içkiye para bulabilen az, ama, sarhoş çok...
- Viyana'da sadaka isteyen birine rastladık, Ankara'da sadaka için uzanan ellerden yol alamadık...
- Viyana'da 'Krismis Stantları'* kuruluyor, Ankara'da Kriz masaları...
- Viyana'da bütün Saraylar önünde yılbaşı pazarları, Ankara'da coplu TOMA'lı korumalar sıralanıyor...
- Viyana Sarayları, Tiyatroları ve çocukları almış koltuk altına, bizde saraylar, yüzmeyi öğrensinler diye sanatçıları suya, çocukları ateşe atıyoruz sertleşsinler diye...
- Viyana'da kişi başına 58 bin dolar düşerken her yer rüzgar gülüyle donatılmış, acınacak durumdadalar, bir nükleer santralleri bile yok.
- Bizim saraylarda Şom ağızlılar, onların saraylarında 'şeneburun'lar...**
- Viyana'da kişi başına 58bin dolar gelir, bizde dolsa ne olacak dolmasa ne olacak. Yastıklar inceldikçe üstündekiler daha dik duracak...
- Viyana'dakiler küçücük müstakil evlerde yaşar, bizde büyük büyük apartmanlar...
- Viyana 8 milyon nüfuzla 15 milyon turist ağırlar, biz 78 milyon nüfusla sinek avlıyoruz turistik alanlarda...

Ne çok ortak şey var iki şehir arasında, birbirini tamamlasalar, evlilik yapsalar da... Bizim geleneğimizde var fakir kızı zengin adamla evlendirmek ve böylece fakirleri mutlu etmek.

Ne diye gittim ki ben bu cenneti bırakıp o cehenneme, fazla duramadım, 8 günde döndüm geriye... Ne zor şartlarda yaşıyor o garibanlar... Bir bilseler bizdeki yaşantıyı, kamplarda yaşamak için sınırımıza yığılırlar...

Bizim müstakbel başkanımız, onların ellerinden tutmadan adam olamayacaklar... Hadi dünya lideri göster kendini...

Mehmet Halil

İki ucu boklu değnek

Tarifi edilmeyen Şeylerin,
bilinmeyenlerin aŐıęıydım,
Özgürlüktü, en büyük idealim,
bir türlü elde edemedim.

Evlendim, denize girercesine,
Ahıra bağlanmış, bir inek oldum.
mükellef oldum, vergi dairesine,
kanımı kuruttular, yudum, yudum.

yıllarca koŐmuŐum hayal peşinde.
Görülen tarafını beğenmedim,
Bilinmeyenlere gönül verdim.
Farkını göremedim birbirinden.

Neye sarıldımrsa güvenerek,
Buz kesildi, ateş gibi yürek,
Yaşamak nedir, nedir yaşamak?
Yaşamak! iki ucu, boklu değnek.

Mehmet Halil

İkili Anlaşmalar

Vallahi teröristlerle ticaretini açıklamam
İstersen tutuklarsın kendi gazetecilerini
Sen en iyisini biliyorsun, anladık, tamam
Sen ticari sözleşmeleri imzala yeter ki...
Kendini aldatmak senin bileceğin iştir.
Beni aldatmaya kalkarsan işin bitiktir.

Mehmet Halil

İktidar

Haşin olmalı erkek dediğin
Ezip geçmeli dişil cinsi
-iktidar erkek, tebaları dişil-
Gevşeyip kılıbık mi dedirtelim?
O bir kromozun hakkı verilmeli
Vereceksin ki iktidar olabilesin

Mehmet Halil

İktiDarlık! İŖteDarlık!

Bütün partiler iktiDar için kurulur
NeoİktiDarlar payKapmak içindir
Ŗiddet! İktiDar ın biricik yoludur
Ŗađ sol sağ sol sağ sol ormana gir
Kıyırdayan her yaprağı hemen vur.

İlk dersimiz kahramanlık dersidir
'Bir eli bükemedinse, öpmesini bil'
'El elden üstün! ' Tersî, dersimizdir
Kırınca zayıf eli bırakmazsan delil.
Kahramanlık ve cesaret de sendedir.

'çivi, çivi ile sökölür! ' diye öğrendik
Ŗiddetle yenildik, Ŗiddeti çivi bildik,
Yenile yenile öğrendiğimiz buymuş
Gücümüzü kendi içimizde denedik
Her Ŗiddet, önce kendini vururmuş.

İktiDar için dar olmak Ŗartmış sanki
Bu, bencil, faşist iktidarların öğretisi
Paylaşmak değil, dar kadroyla almak
Hak ve hukuk tanımamak ilkeleri
Kitlelere inanmayanların işi daralmak.

Payın iri olursa, payiDar olacaksın
Anla, en yakın ortaklarını vuracaksın
Silahın yoksa boyalı su kullanacaksın
Bunu devrim adına marifet sayacaksın
Sıkışan akrep gibi kendini sokacaksın.

Yok! Birbirinizden farkınız, aynı markasınız
Labirente düşmüş gibi, sözler öyle dolanır ki
Eleştirirken ele verir sizi, o kirli yazılarınız
Hırsızlar nasıl birbirini ele verirse
Daha fazla pay alamadım diye, siz de öyle...

Mehmet Halil

İlah

İnsanoğlu mutluluğu arar,
o mutluluğun hayaliyle yanarken
yangına ateşle gider hırsızlar,
mutluluk kül olup göklere savrulur
boyunduruk olarak gönderir ilahlar...

Mehmet Halil

İlahlar toplantısı

G20 (Götler yirmi) toplantısında, kesilecek başlar listesi yapılıyor...

Mehmet Halil

İlan 2

İşyerleri kapanıyor, işçi alımı yok.
Köylü maliyeti kurtarmadığı için ekemiyor
Hayvancılık, ithal etle baltalanıyor
Zabıta sokak satıcılarına nefes aldirmiyor
Kaçakçılar havadan bombalanıp öldürülüyor
Açlıktan mı öleceksiniz lan!
Koşun ağalar beyler sizi düşünüyor
Sizin adınıza and içmişler
Dünyaya savaş ilan etmişler
Yeni ekmek kapısı açmışlar
Evelallah ülkeyi istikrara kavuşturacaklar
Size de cennetin anahtarını bağışlayacaklar
Bu iyiliği unutmayın
Burası İş-kur'un kapısı değil,
Kapıdan geri dönüş yok
Bir paket sigara için halka atmak yok.
Uzatmalı çavuş, uzatmalı, onbaşı, uzatmalı er olmak için,
Hiç zaman kaybetmeyin,
Hemen müracaat edin
Dolgun ücretli bu fırsatı kaçırmayın
Sekiz milyon işsizden alınacak olanlar sınırlı
Bu kampanyayı kaçırmayın
Vatanın sağ kalmasını sağlayın
Kampanyaya geç kalıp da ağlamayın
Kahramanlık ödülünden faydalanın...
Ya ölüm, ya kahramanlık!

Mehmet Halil

İlan: Akıl aranıyor

Avukatlar kuryecilik yapmış Apo'ya
Avukat da kalmadı bu nedenle dışarıda
Banka görevlilerinin hiç suçu olmuyor
Merkez bankasından para çalınıyor da
Akli eren var mı bu saçmalığa...

Mehmet Halil

İleri demokrasi

Yeni atanan yabancı elçi,
padişahın elini öpmek istemiş,
buna izin verilmemiş
dizini öpmesi istenmiş...
çok gelişme oldu o günden bu yana
şimdi kıcını uzatıyor padişah baba
onun için ki düşük seviyeliler
pirim yapıyor piyasada...

Mehmet Halil

İleri demokrasi 2

“Zaman en iyi öğretmendir” diyoruz inanmıyorlar
Bu gün öğreniyoruz ki, ileri demokrasi,
Demokrasinin, üreme organlarına kadar ilerlemesiymiş
Her organın hakkını yeteneğine göre veriyorlar.
Tepeden tırnağa hepsi görevlerini benimsemiş,
Dişleri dökülmüş, avurdu çıkmış yoldaşlarına
Eşek adasını göstermiyorlar
“dişsiz çeneler taze et ister” diye
Her türlü imkanı sunuyorlar...
Daha ne yapsınlar?
Azgınlığı önlemek için bir ton indirim uyguluyorlar
O indirimler de olmasa,
Azgınlar saldıracak saraya...

Mehmet Halil

İlerleme

Gül'ler, Gülen'ler, Güler'ler
Çıkar için kılıçları bilerler
Kan gölünde yüzerler
Biz sustukça
sırtımıza binerler...
Biz sustukça,
bu TEMokrasi ilerler.

Mehmet Halil

İlerleme 2

Ulu meydanlarda
Her okul bahçesinde,
Her resmi dairede o kafa
Çoğu kaplanmış altın yıldızla

Biri var ki kızgın boğa gibi
Saldırıyor altın rengi sarıya
Klozetleri altın kaplı sarayda
Sarı görünce oturacak kafalara

Halk şaşkın şaşkın bakacak
Kimine göre kafasına sığacak
Kimine göre ondan ders alacak
O yine kayıtsız hedefine ulaşacak

Biz ki alışmışız şükretmeye
Açılmamış bize arka pencere
Duymuşuz tanrı nasibimizi vere
Sırtımıza gelen bine... Giden bine...

Kolsuz kanatsız gibiyiz dünyanın içinde
Biz de ilerliyoruz zorunlu dünya ilerledikçe
Geminin ardındaki dalgalar gibi gemiyle birlikte
Geri dönüş yok ama, testere ağzı gibi bir ilerleme...

Mehmet Halil

İlerleme!

Yeter! Dedik terazinin ihanetine
Peygamber pazarlığı geçer yine
Ticaret yapıyoruz nihayetinde
Bir değer girmeli birinin cebine
Öyle gıdım gıdım olmaz ilerleme
Filolar kurban edilemez filelere...

Mehmet Halil

İlerlemenin ipuçları

Tekelleştikçe haber araçları
Habercilerde seksileşti
Üstleri sahne kıyafeti
Dilleri kahverengi.

Sarayın hadımağaları gibi
İş görmez kalemleri
Hazır ellerine verilir
Traşlı haberleri...

Paranın açmayacağı kapı,
Kapatmayacağı ağız yok.
Görünce demetle parayı
Fahişelik yapacak kalem çok.

Mehmet Halil

İlginç bilgiler

Şu Hikayenin aslına bir bakalım...

> Bir ağustos böceği doğmadan önce toprağın altındaki bir lavrada ortalama olarak 12 yıl bekler.

> Evet, tam 12 yıl. 12 yıllık hapislikten sonra dünyaya gelen garibanın ömrü adında yazılıdır: Ağustos.

> Yani topu topu bir ay... Şarkı söyleyen yalnızca erkek ağustos böceğidir.

> Çünkü dişi, en güzel şarkıyı söyleyeni kendine eş seçecek ve çiftleşecektir.

> Düşünsenize, 12 yıl toprağın altında bekle, dışarı çık. Ömrün bir ay...

> Buldun, buldun... Bulamadın, bir daha yok.

> Tembel böcek olarak tanınır

> Siz olsanız çalışır mıydınız?

Mehmet Halil

İlk adım

Ahlak yasalarını Tanrı mı koydu?
Öyleyse;
Hırsızlık, cinayet, cihat, tecavüz,
Ve her türlü ahlaksızlık Allah'ın suçu
Neden politikacılara kızıyoruz?

Çoğunluk tanrının yasalarına inanıyor
Politikacılar da bunları kullanıyor
O halde bize bir iş düşüyor
Politikacılar kitlelerin kuyruğu mu olsun
Yoksa kitleleri aydınlatan öncüsü mü?
Öncüler bizi karanlığa mı götürsün
Yoksa aydınlığa mı?

Kararsızlık bunalım yaratır
Kırar insanın kolunu kanadını
Huzura kavuşmak için
Vermeliyiz kararımızı
Ve atmalı ilk adımı.

Mehmet Halil

İlk Balkanlar gezim Bölüm 1 Yola çıkış

Milyonlarca insan kendi ülkesinin sınırlarını aşarak değişik ülkeleri görüp tanıma imkanına kavuşuyor. Bunlardan çok azı gezi anılarını yazıp okuyucularına anlatabiliyor. Okunan o anıların sahiplerine de artık yazar deniliyor. Ve çoğu genç yaşta bu imkanları zor şartlarda, büyük fedakarlıklarla elde edebilmiş... Yetmişine gelmiş biri olarak ilk defa böyle bir imkana kavuşuyorum. "Dünya küçülüyor" diyoruz, ama bu küçük dünyada seyahat imkanlarını da zor elde edebiliyoruz. Demek ki bizim sıkıştırılma ve küçülme hızımız dünyadan daha fazla, ya da bizim cesaretimiz çok daha az ki, bize çizilen sınırları aşamıyoruz. Bunun için polis gücüne gerek yok. Ekonomik olarak günlük geçimini zor sağlayan insanların, değil sınır dışı ülkeleri gezmek çoğu zaman varoşlardan şehir merkezine bile inekte zorlanıyorlar. Dünya standartlarına göre normal yaşam sınırının altında geliri olan birisi olarak yalnız pasaport ve vize masrafları 600 euro ödemek zorunda kaldık. Bir o kadar da seyahat acentasına ödedik. Bu altı günlük bir gezi için küçümsenmeyecek bir rakam bize...

Öbür dünyaya bilet kesmeden bu dünyayı biraz daha tanımanın faturası... Cıvciv yumurtadan çıkarken nasıl bir dünyaya geleceğini bilebilir mi? Biz de bilmiyorduk, ne olursa olsun, nasıl olursa olsun, geziye katılmaya kararlı olduğumuzdan gezi programını bile incelemedik. Tanımadığımız yerler için seçme yapma şansımız olabilir mi? Hepiniz diyeceksiniz ki, fesbooktan araştırabilirdin. Evet fesbooktan tanışıp evlenenler kısa bir süre sonra boşanmıyorlar mı? Demek ki, sanal ile gerçek arasında farklılıklar var. Biz bu düşünceyle balıklama dalış yaptık. Bunu fena yaptık anlamında söylemiyorum. Çok şey öğrendim. Sonuçlarından memnunum. Ancak, aynı zamanda daha çok yer görebilir daha fazla bilgi ve görgü sahibi olabilirdim. Gençler bu hesabı yapmaya bilir. Ama benim fazla zamanım kalmadı ki, zamanımı bol keseden kullanayım.

İlk sorun dil bilmemek. Cebimde elektronik lügat var, ona çok zorlandığımda başvuracaktım. Ama gezdiğimiz bölgelerde Türkçe bilen çoktu ve tur şirketinin anlaşığı rehberlerimiz olacaktı. Elbette rehberler kendi bildiklerini kendi inanç ve düşüncelerine göre anlatacaklar. Bu da bilgi edinme kapasitesini azaltacaktı. Ama hiç bilgi edinmemektense az edinmek tercihim oldu.

Buraya kadar okuduklarınızdan, seyahat için gerekli çabaları ben yapmışım gibi anlaşılıyor. Ne yazdım diye buraya kadar yazılanları okuyunca kendim de öyle anladım. Tembel biri olarak benden bu kadar performans beklemek yanlış olur. Her şeyi eşim ayarladı, ben sadece tur otobüsüne kadar valizleri taşıdım. Bu son satırları biraz gönülsüz yazıyorum. Yazmasam olmaz, çünkü kazara eşim de okursa bu yazılanları benimle dalga geçmeye başlar. Bana bu imkanı sağladığı için ona da teşekkür borçluyum. Turu düzenleyen ve bizi bu tura teşvik eden arkadaşlara da teşekkür ederim. Hayatımızın üstüne bir krema eklemiş olduk, onlar sayesinde... Bayramın birinci günü akşamı saat 17'de otobüsümüz hareket etti. İşte burası yalan. Benim gibi tembellerin eksik olmadığı bir toplumda, otobüsün tam saatinde hareket etmesini beklemek ham hayalden başka ne olabilir? Yarım saatlik bir gecikme ile yola koyulduk. Sınıra kadar olan coğrafyayı çoğunluk görmüştür. Onun için anlatmayacağım. Hatta benim ilk defa EK-1 tesislerinde gördüğüm devekuşunu bile anlatmayacağım. Devekuşunun sağ bacağına ne olduysa olmuş önemli değil, krallar gibi yaşıyor işte. Bize olduğu gibi ona da bir yaşam sınırı çizilmiş. Sınırdan sonrasını da bundan sonraki günlerde anlatacağım. Kimse okumak zorunda değil, sanal alemin zenginliğinde kaybolan insanları okumayı cezbedecek kadar yeteneğim olduğunu iddia etmiyorum. Tembelliğim de bunun için kendimi zorlamaya engel... Serin sulara atlayıp yüzmeye çalışacağım. İşi olmayan seyrederek.

Mehmet Halil

İlk Balkanlar gezisi Bölüm 2

İpsala sınır kapısına geldiğimizde saat 24.00 sıralarıydı. İlk defa gümrük kapısından geçeceğiz ve heyecanlıyız. Türk sınırında fazla oyalanmadık. Çıkış kolaydı. Yeni bir ülkeye girme heyecanı bizleri sarmıştı. Nasıl aranacağız, nasıl taranacağız? Otobüsümüz durdu. Bizim önümüzde bir otobüs var. 15-20 dakika sonra tur sorumlusu arkadaşlar geldi, "Herkes pasaportlarını eline alsın resimli sayfayı açsın ve sıraya girsin" dedi. Denileni yaptık. Sıramız geldiğinde gişenin önünde pasaportumuzu uzatıp bekledik. İçerdeki görevli bir şeyler yaptı, pasaportu bir ışıklı ekrana bastırıp, önümüzde duran ekrana sağ işaret ve orta parmağımızın uzatmamızı söyledi. Yani yeniden parmak izlerimiz alındı (mı) yoksa pasaporttaki parmak izleri ile çakışıp çakışmadığına mı baktı bilemiyoruz. Bu arada yeşil ve mor pasaportlar arasında bir de siyah kaplı bir pasaport vardı. İlk defa gördük. Hiç siyah kaplı pasaport da olduğunu duymamıştık. Bir saatlik bir işlemden sonra otobüsümüze bindik. Yola devam...

Sabah saat 8.00'de kahvaltı ve ondan sonra rehberimiz bizi Kavalada gezdirecek oradan da Selaniğe geçeceğiz.

Bu arada bizde yedi saatlik yol yorgunluğu, yarı uykulu yarı uyanık yola devam ederken biraz pasaportlar üzerine konuşalım. Yeşil pasaport ve kahverengi veya mor pasaport arasındaki ayrımı yaşayarak öğreniyoruz. Hayatımızda renklerin önemi büyük. Renkler arasında ne fark var demeyin...

Yeşil pasaportlarda vize yok. Vize masrafı, mor pasaportlarda kişi başı 200TL civarında. Bu kadar da değil, hesapta asgari altı bin liran olacak. O da yetmedi, tapu isteniyor. Nelerine lazımmiş diye düşündük. Meğer insanları ülkelerine bağlayan zincirlermiş onlar. Yani kürkçü dükkanı. Dönüp dolaşıp geleceğimiz yer olmazsa onların başına dert olacakmışız... Dünyanın bir parçasını işgal edenler başka insanlara yaşam hakkı tanımıyor orada. Yeşil pasaportlar kalamaz mı? Neden onlara sorulmuyor bunlar? Doğal olarak akla gelen sorular? Memurlar doğal olarak devletin bir parçası gibi görülüyor anlaşılıyor... Devlet memurları gittikleri yerlerde kalırsa devleti ele geçirmiş olacaklar sanki, hiç değilse bir parçasını, onun için toleranslı davranıyorlar... Tabi burası şaka, anlam veremediğimiz için kişisel yorumlarda şaka hakkımızı kullanıyoruz.

Otobüsümüz yola devam ediyor, güneş ufuktan yükseliyor, yeşil topraklar üzerinden sis tabakası yavaş yavaş dağılıyor. Yeşillikler arasında siyah lekeler var, yaklaştıkça görüyoruz ki, güneş enerjisi elde edilen petekler. Düzlükte, yani tarım alanlarında yerleşim yeri yok. Yerleşim yerleri dağ eteklerinde... Dağlarda kayalık diye bir şeye raslamadık. Yemyeşil ağaçlarla kaplı her taraf... 'Karadeniz Bölgesi'ni andırıyor. Uç katın üstünde bina yok. Ekili alanlar fıskiye ile sulanıyor... Ekili alan dışında bir bölgeye davar sürüsü... Yani tarım ve hayvancılığın öne çıktığı bir bölgeden geçiyoruz. Biraz sonra bize katılacak olan rehberimizden öğreneceğiz daha fazlasını...

Video 25 eklenecek. 26 rehberin mazereti anlatması ve bizi karşılaması

İlk durağımız Kavala programa göre... Ancak rehberimiz anlatımına göre arabasında çıkan bir sorun nedeniyle gecikiyor ve biz onu beklemek üzere, rehberimizin memleketi olan İskece'ye uğradık. Kahvaltımızı orada yaptık. Hamurlu yiyeceklerin bol olduğu bir yer... Börek çeşitleri ve çay ile kahvaltımızı yaptık. Rehberimizle orada buluşup yola devam ettik. Rehberimizin anlatımına göre (Rehberimiz Türk ve Türkiyeyi gezip tanımış biri) Yunanistan'da deniz kenarlarında şejlonglar için ayrıca para ödenmemiş, bir çay içip şejlonglardan yararlanılabiliyormuş...

Rehberimizin tanıtımları ile Kavala'ya geldik. Bundan sonraki bölümde Kavala'dan bahsedeceğiz...

Mehmet Halil

İlk Balkanlar gezisi Bölüm 3 – Kavala

Kavala'da göze ilk çarpan surlar ve su kemerleri. Sanki yeni yapılmış gibi pırlıl pırlıl... Her gördüğümüz yer sanki Türkiye'nin bir parçası gibi... Kavala'da arkadaşlarımızın bir kısmı "Aaaa Çeşme'ye benziyor", bir kısmı da "Aaaa aynı Foça'ya benziyor" demekten kendilerini alamadılar. Önemi Kavalalı Mehmet Ali Paşa'nın doğum yeri olması ve Osmanlı döneminde su kemerlerinin yapılması. Rehberimizin anlatımına göre Kavala ismi taşımacılıktan gelen bir isimmiş... 1382 ve 1912'ye kadar Osmanlı yönetiminde kalmış... Kavalalı Mehmet Ali Paşa Kavala'da doğmuş, ancak daha sonra Osmanlı'nın Mısır Valisi olarak atanmış. Belli bir süre sonra da Osmanlı'ya kafası kızmış isyan etmiş, Kavala'yı Osmanlı'dan geri almış. Bu nedenle Yunanistan'da çok sevilen biri. Kavala'ya yakınlarında bir köy ve bir göl var, büyükçe bir göl, rehberimiz içinde 32 çeşit balık yetiştiğini söylüyor. (Köyün ismini gürültüden anlayamadım. Yeni bir bölge görmek için turistik geziye çıktığımız halde, turdaki arkadaşlarımız ellerindeki akıllı telefonlardan gözlerini ayıramadı. Çektikleri resimleri paylaştılar, paylaşımlara yapılan yorumları birbirlerine anlatırken ve gösterirken yaptıkları gürültüden rehberin anlattıkları o gürültü arasında boğulup gitti. Kameradan çözebilirim diye düşündüm ama alınan videolardan da anlaşılıyor.) Tarım ve Balıkçılıkla geçinen bir şehir. 15 şarap fabrikası varmış... Kurabiyesi meşhurmüş...

Kavala'da bir saatlik bir molada deniz kenarında ve merkezi alanlarda dolaştıktan sonra otobüsümüz Selanik'e doğru yola koyuldu.

Yine bayram günü Karadeniz turuna çıkan arkadaşımız fesbook'ta gezi noktalarını paylaşırken sabah Sinop'tan, akşam Samsun'dan paylaşımlar yapınca, "uçakla mı seyahat ediyorsun aradaki şehirleri uçaktan mı gördün" diye dalga geçiyorduk. Şimdi kimse bizimle dalga geçmesin diye gezi hızımızı fazla belli etmemeye çalışacağım. Gezimizde namaz kılar gibi camileri ve kiliseleri ziyaret ettikten sonra, diğer zamanlarımız otobüste geçiyor... Sıkışınca tuvalet molası bile vesikaya bağlı... Selanikteki ilk durağımız Mustafa Kemal'in doğduğu ev oldu. Orada mummyadan yapılmış heykellerini gördük.

Daha sonra Kaleye çıktık. Kaleye çıkarken otobüsten doğru gördüğümüz kilsenin Aziz Pavlos Kilisesi olduğunu söyledi rehberimiz. Yani, savaş sırasında Türk askerlerini saklayan kilise...

Aziz Pavlos Kilisesi, Türk askerlerini saklaya kilise deyince, açıklama yapmadan geçemeyiz.

Biliyorsunuz 1920'den önce Türkler, Rumlar, Ermeniler, Kürtler iç içe yaşayan halklardır. Aynı mahallede, aynı sofralarda, aynı kahvelerde, aynı düğünlerde ve aynı matemlerde ortaktırlar.

Zor günlerde birbirlerine destek olmuş sahip

çıkışlardır. Peki sonra ne oldu?

Sonra ulusal devlerler kurulmaya ve savaşlar başladı. Savaşlar halkları birbirine düşman etti. Bunu Bilge Umar'ın İzmir savaşı kitabından yapılacak alıntılarla anlatmaya çalışacağım.

Venizelos, Konstantinos'un kazanması olasılığına karşı kendine yandaş bir iktidar kadrosunun seçilmesini için sağlamak amacıyla genel seçimleri öne alır. 1kasım-14 Kasım 1920 arası seçimler. Parlomento seçimlerinin ardından da Kral kim olacak konusunda halk oylaması yapılır. Sonuç Venizelos için de Yunanistan için de felaketin başlangıcı oldu. Kralcılar: Barış, Çocuklarımız evlerine dönsün, Küçük ama onurlu Yunanistan gibi sloganları işledi. Sandıktan Kral olarak Konstantinos çıktığı gibi, parlamontada da kralcılar 251 koltuk ve buna karşı Venizelosçular 118 koltuk kazanabildi.

Seçimlerden sonra Başkomutan olarak Almancı subay A. Papoulas atandı. (Deneyimden çok taraf olması öne çıktı atamalarda, anlaşıldığına göre) İki başlı bir yapı... Venizelos ve Konstantinos can düşmanı...

Kralcılar, biz barış yapacağız, oğullarını evlerinize geri getireceğiz sloganlarını kullanarak seçime girmiş ve halk bunun için ona onay vermişti Sonra Populos şan ve

şeref kazanmak için savaşa devam etti.

Savaş istemeyen halklar, yakın dostlular, iç içe huzurlu yaşamlar olunca, bu huzurun bozulmasına kimse razı olmaz. İşte bu nedenle, savaş istemeyenler, karşı tarafa bilgi vermekten de kaçınmazlar.

Cephe gerisinde halk karşı, cephede askerler terhis beklerken savaş uzamaya başlar, komutanlar bir yıl maaş alamazlar, cephede askerler aç, çıplak, Yunan Komün Partisi sınırlarda ve savaş alanlarda, hatta Türk savaş uçaklarından barış bildirileri atar ve Yunan askerlerine savaşmamayı önerir...

Sonuç olarak; Türk askerleri cepheden geri çekilirken, Yunan askerleri de geri çekilmeye başlıyor.

Aziz Pavlos Kilisesinde olduğu gibi Yunanlılar Türk askerlerini korurken, Türkiye'de de Türkler Yunan askerlerini korumaya çalışmışlardır. Gerçek olaylar her ne kadar böyle olsa da, savaş isteyen devletler tarihlerinde kahramanlık destanlarını ve ihanet hikayeleri anlatır. Halklar birbirine düşman edilir. Ama ne Türkiyede ister Türk ister Rum olsun yoksullar gene yoksul, zenginler gene zengindir. Aynı şekilde yine Yunanistanda da öyledir... Sınırlar ezilen halkların menfaatleri için değil, sömüren zenginler için çizilmektedir. Hiçbir zengin savaşa dahil olmaz ve savaşta ölmez.

4. Bölümdə Manastır'ı anlatacağım.

Mehmet Halil

İlk dua

Tanrı insan için kendi okudu ilk duayı
"Öyle bir hastalığa yakalan ki bulaşıcı olsun"
Ve tuttu Tanrı'nın duası
Zorlanmadan ahlaksızlığı yarattı
Ahlaksızlık olmasa, pirim yapar mı ahlak dersi?
Sınava çekilenler için ahlak da şarttı
Ve Tanrı liberalizmi yarattı
Kimi çalıştı, kimi çaldı.

Mehmet Halil

İlk sosyalist ayaklanmalar ve KOBANY...

Ezenler ve ezilenler arasındaki ilk kavga Spartaküs ayaklanmasıdır... Ama onun sosyalist bir öze sahip olduğuna dair bir bilgi yok...

Sosyalist ayaklanma olarak,

Birincisi

Bergama'da gerçekleşiyor... Ama uzun sürmüyor... Bununla ilgili fazla bilgi bulamadım. Yanılmıyorsam, M.Ö dönemlerde olduğu aklımda kalmış...

İkincisi

Selanik'te Zilotisçiler'in ayaklanması (1340)

Yoldaşlar, varlıklılara karşı yoksulların tarih boyunca sürdürmüş olduğu kavga, 1340'larda Selanik ile Meriç ırmağı arasında bir volkan gibi patladı, bazı kentlerde yoksul halk yönetime el koymuştu. Bundan sonra aristokraziye karşı ayaklanmalar bütün kentlere bir bulaşıcı hastalık gibi yayıldı. 1342 'de Kantakouzenos Selanik'i ele geçirmek üzere kent üzerine yürüdü. Ama daha kentin surları önüne gelmeden halk ayaklandı, Kantakouzenos'çular ya kaçtı ya saklandı. Başarılı olamadı. Ayaklanmacılar devrimsel yapı programı oluşturmuşlar ve siyasi partileri vardı. Zilotes'çiler olarak anılıyorlardı. Babam bu "iştirakçi" yönetimin ilk yıllarında Selanikte bulunuyordu ve zilotis'lerin önde gelenlerinden, genç hızlı bir devrimciydi. Yoldaşları onu Dimetoka'ya, orada halkı bilinçlendirmek, örgütlemek, ayaklanma çıkarmak göreviyle yollanmışlardı. Ama o tarihlerde Atina yönetimi Kantakouzenos ile İstanbul yönetimi V. İoannes anlaşınca zilotis'çiler darmadağın edildi. (Bilge Umarın Börklüce adlı kitabından) Zilotisçiler 3 yıl kadar Selanikte yönetimde kalırlar. Atina ile İstanbul yönetiminin anlaşması sonucu yenilirler...

Üçüncüsü

Karaburun ve Aydın illerinde Börklüce (Dede Sultan) ayaklanması...

Üstteki konuşma Selanik'ten Karaburun, Manisa, Aydın bölgesinde halkı bilinçlendirmek için Şeyh Bedrettin'in Kethüdası (hizmetçisi) olarak Selanik'ten gelen Abdal İsa'nın konuşması...

Bizim maksadımız zalim Osmanlı'yı saltanattan devirmek erenler şeyhimiz Bedredin'i taht'a geçirip, kimsenin kimseyi ezmediği ve elimizin uzanabildiği bütün dünyaya nimetlerinin kardaşça, hakça bölüşüldüğü bir nizam kurmaktır.

Kardaşça, hakça bölüşme, ancak ve ancak malı mülkü ve akçayı ortaklaşa sahiplenmekle, ortaklaşa kullanıp harcamakla mümkün olur. Böyle bir nizamı kurmak buyrukla gerçekleştirilecek iş değildir. Biz şimdi, buralarda yani Aydın İli ve Saruhan İli'nde olsun mutlak hükümdar değiliz. Bir geçiş dönemi yaşıyoruz.

Mevlanın gerçek buyruklarını erenler sultanı şeyh'imizden öğrendiğimiz gibi, Türke, Ruma ve Yahudiye; Saruhan İli ile Aydın İli'nin bütün halkına öğretiyoruz. Kurmak istediğimiz bölüşmecî düzeni anlatıyor ve halkın gönlünü kazanıyoruz.

En önemlisi, büyük zenginlerin en bereketli ovalardaki uçsuz bucaksız mülklerine biz el koyduk, bunları topraksız halka bölüştürüp dağıttık. Büyük zenginlikleri zaptedip, beşte dördünü kendilerine bıraktık, beşte birini Hakkullah diye aldık, bununla çerimizi beslemekteyiz ve kendilerine toprak dağıttığımız köylülerin bu toprakları savunabilmesi için, bizim yanımızda cenk edebilmesi için onlara silah ve donanım sağlamada kullanılmaktayız. Geri kalan parayı da yoksul halka bölüştürdük. Bundan sonra da, halkın üretiminden bir hakkullah payı alacağız ve devletin giderlerini öyle karşılayacağız.

Karşımızdaki en büyük müşkül yalnız Osmanlının değil, bütün alemin bize düşmanlık gütmemesinin kaçınılmazlığıdır. Biz varlıklılara, zenginlere ve bunların zulmüne karşı değil, sadece Osmanlı devletine karşı ayaklanma başlatıyor olsaydık, Osmanlı'nın tüm düşmanları bize canla başla destek olurdu. Osmanlı'nın düşmanı pek çok olduğundan işimiz kolaylaşırdı.

Oysa bizim ayaklanmamız, varlıklılara karşı yoksulların, zalime karşı mazlumun ayaklanmasıdır. Osmanlı'ya düşman tüm devletler de aynen Osmanlı gibi varlıklılığın

yoksul halkı ezmesine, onların üretimini zorla almasına dayanıyor. Onlar da bizim başarımızı istemeyeceklerdir. Çünkü biz başarılıysak, onların yoksul halkının ayaklanmaları için örnek olacağız diye korkacaklardır.

Börklüce (Dede Sultan'ın) konuşması

Dinleyin şimdi ey zenginler başınıza gelecek felaketlerden dolayı feryat edip ağlayın. Servetiniz çürümüş, giysilerinizi güve yemiştir. Altınlarınız gümüşleriniz pas tutmuştur. Onların pası size karşı tanıklık edecektir, etinizi ateş gibi yiyecektir. Bu son çağda servetinize servet kattınız. İşte ekinlerinizi biçen işçilerin haksızca alıkoyduğunuz ücretleri size karşı haykırıyor Orakçıların feryadı, her şeye rağmen, tanrının kulağına erişti. Yeryüzünde zevk ve bolluk içinde yaşadınız; oysa siz,, boğazlanacağınız gün için kendinizi besiyeye çektiniz. (Bilge Umarın Börklüce adlı kitabından)

Dördüncüsü Paris Kömünü...

Beşincisi Sovyetler birliği ve Dünya sosyalist sistemi...

Paris Komünü ve Sosyalist sistem hakkında bir şey yazmama gerek yok. Biliniyor...

Altıncısı (Kobani) ayaklanması

Kobani'de neler oluyor? İnsan hakları üzerine uluslar arası bu kadar sözleşmeler varken neden dünya ülkeleri oradaki cinayetlere, insan hakları ihlallerine seyirci kalıyor, kollarını kıpırdatmıyorlar?

"Ulusların kendi kaderlerini tayin hakkı" artık dünya çapında kabul gördüğü halde oradaki insanların yaşama hakkına, kendi düzenlerini kurma haklarına neden saldırılıyor?

Çok yazılıp çiziliyor, denge hesapları yapılıyor... Yapılıyor ama orada asıl hedefin, "bir ulusun kendi kaderini tayin etme" hakkının ötesinde din, dil, ırk, milliyet, renk farkı gözetmeden, eşit paylaşımcı bir yönetim oluşmakta, işte kapitalist sistemi asıl korkutan budur. Dünyanın zenginleri bunun için sessiz... Onların çıkarları onlara göre her şeyin üstünde... Petrol zengini olan bu bölgede kendi kontrolleri dışında başka bir yönetime izin vermek istemiyorlar... Onlara boyun eğmeyecek bir yönetime tahammülleri yok... Emperyalist sisteme boyun eğen işbirlikçi ülkeler de, "Tecavüz kaçınılmazsa zevk almasını bileceksin!" mantığı ile köleliğe razı olduklarından yanlarında namuslu bir yönetime tahammülleri yok.

Ezen egemenleri ve onların işbirlikçilerini anlıyoruz, çıkarlarına öyle geliyor.

Ya peki, bütün dünyanın namuslu insanları bu mücadeleye güçleri oranında maddi manevi destek verirken, Kobani'de süren kıyasıya mücadeleye karşın, Bu mücadeleye öncülük eden partiyi değişik şekillerde karalamaya çalışan, kendilerini ezilen halkların ve ezilen sınıfların adına ortaya çıkan partilere ve gruplara, dergi çevrelerine ne demeli...

En basit sorumuz, Emperyalist sistemle yan yana koyduğumuzda (doğrusuyla yanlışıyla) oklarını emperyalist sistemden çok, onlara karşı çeviren ve bu mücadelede ölüm kalım mücadelesi verenleri yalıtıma çalışana ne demeli?

Devrimcilik masa başında laf üretmekle olmuyor. Yeri ve zamanı geldiğinde üzerine düşen görevi yapmakla oluyor.

Bu gün açık ve net olarak iki cephe var, ezenler ve ezilenler... Siz hangi taraftasınız beyler.

Mücadelede yenmek te var yenilmekte, ama yenilmeden yenmeyi öğrenmek yok. Daha önceki mücadelelerde yenilmiş olmamıza karşı bu gün dünyada mücadeleler bitmedi bitmeyecek de...

Kapitalizm, feodalizmi yenene kadar, kaç yenilgi yaşadı sayabilen var mı? Ama sonunda kazandılar... Artık bu çürüyen sistemin fazla gücü kalmadı... Güçlü olsa bu kadar teknolojiyi o küçük ülkeye karşı kullanmazdı. Bizi yenen onların kendisi değil. Bize ve Kobani'ye çevrilen silahlar bizim içimizden... Birlik olabilsek kim üstümüze bu kadar fütürsüzca gelebilir? Orada yaşayan bir avuç insanın mücadelesini bile aylardır yenemediler...

Seyirci olmak yerine g¼c¼m¼z¼ katalım... Orada verilen m¼cadele d¼nyanın b¼t¼n ezilenleri i¼in verilmekte... Savaşarak ¼lmek yerine kasabının ¼n¼ne koşanlar hari¼, "¼zg¼rl¼k isteyenler", "¼dealimiz ve ruhumuz bir" diyenler seyirci olmak yerine katılımcı olalım. Hepimiz ayaklandığımızda sorunun ¼z¼m¼ i¼in şiddete bile gerek kalmayacaktır.

Mehmet Halil

İmza kampanyası ile ayet iner mi ki?

En modern makineler yönetir bizi
Sayılara dökeriz bütün isteklerimizi
Vicdan denilen şeyin tuşu nerede ki?
Tıklama rekoru kırıp alsak önceliği...
Sayılar ne kadar kurtarır demokrasiyi?

Tanrının cezalarını neden kulları onaylar ki?
'RECM' cezasını oylarmış İslam ülkeleri
Boğazına kadar gömüp öldürecekler birini
İftihar ediyoruz birlik başkanı Türkiyeli deyi
Hangi medeniyet batılı yapar ki bizi?

Ötekiler, sayılar, tuşlar, güç gösterisi, çıkarlar...
İki ile ikinin çarpımı beş derse kalkan parmaklar
Verilmiş oluyor en doğru ve medeni kararlar,
Tanrı adına onaylanan bütün cezalar,
Tanrıya inancı değil, inançsızlığı kanıtlar...

Mehmet Halil

İnadımız inat

Hepimiz birer çocuğuz beyler
Direniyoruz, söz veriyoruz kendimize
Çocukluğumuzdan vazgeçmeyeceğiz
Tehlikeli oyunları sever bebeler
Her diktatör bir Walt-Disney
Şablona uymayanı bit gibi ezerler
Anadolu at meydanı hey heeeey
Karnlı dağlarda volkan diktatörler...

Mehmet Halil

İnadına

Ayrılık olmasaydı, aşka inanmazdım
Aşık oluyorum değişen evrenin ruhu
Ölüm olmasaydı, hayata sarılmazdım
Hayatı sevince sıkıntılar biberi ve tuzu.
Daha güçlü olmak için çırpınışlarım.

Denizin dibi toprağın altından başka,
Her şeyi bilirdim, rüzgar olsaydım
Ne kanatlarım var, ne de rüzgarım
Öfkeliyim! beni tutan bu sınırlara...
Daha hızlı olmak için çırpınışlarım.

Mehmet Halil

İnce elek

Elekten geçiriliyormuş depremzedeler
Dokuz katlıymış elekler
Üç şeritli yollarda
Micir olarak kullanılacakmış, üstekiler.

Yoksullukla mücadele
Yoksullarla mücadeleye çevrilmiş
El konulmuş yardım malzemelerine
Engelli müsabakalar düzenlenmiş
Şampiyonlar ödülünü alacak
Dökülenler yollarda kalacak...

Mehmet Halil

İndir ki perdeleri...

Ampül ampüldür aksini iddia etmem,
Güneş ışığında kim görebilir yandığını,
Kaç watlık olduğunu söyleyen var mı?
Hakkı değil mi kendini göstermesi?
Karanlık yoksa kim farkeder aydınlığı?
İndir insanın aydınlık yüzüne perdeleri.
İndir ki görsün ampül denen o varlığı
Tembel gözüne girsin de görsün ışığı.

Mehmet Halil

İnsan olmadan Türk olunur mu? / düz yazı

Hırant Dink'e kurşun sıkan ırkçı. Dünyanın hangi ülkesine gitse, orada, kendi gibi düşünenler tarafından öldürülmeli! demek... Mantığa göre... Eğer bu doğru düşünce ise ve bütün toplumlar, böyle düşünecek olursa, bütün insanlar birbirini öldürecek demek, sonuçta insan namına hiç kimse kalmayacak. Evet, insanlığın "sayın" katili... Sen mi suçlusun? Tutkuyla sizi "sayın" yapan düşünce mi? Reyting uğruna ırkçılığa, körükle giden medya mı? Yoksa, her şeye, "ben" uğruna seyirci kalan ben, ben, olan halk mı? Yoksa, çıkar için, suları bulandırmak için, her yanlışın karşısına çıkanları, ibret olsun diye temizleyen, gözlerini para bürümüş, menfaat bürümüş, bu sömürücü çark mı? İnsanlık onurunu savunan Hırant Dink öldürüldü. Onunla beraber, ülkemin onuru da vuruldu. Bu utançla, başın öne eğik dolaşacağım. Ama daha kaç defa vurulacak onurum. Daha kaç defa öleceğim? İnsanlığı yaşatmak için, insan olmamız gerekiyor. Kim insan olmadan yaşamak istiyor? Kim?

"Aptal olmayan namuslu insanlar, yalnız başlarına asla kanmazlar. Ama ne yazık ki, onların başka, çok zararlı alışkanlıkları vardır. Bu gibi insanlar toplum olarak kanarlar. Uçkağıtçı, bu toplumdan bir tek kişiyi kulağından tutup yakalayamaz. Ama -tüm toplumun kulakları- buyurunuz, her an hizmetlerindedir. Bu ne tuhaf iş, kulakların bağımsızlıkları konusunda yalnız başına iken zayıf sayılabilen madrabazlar, uçkağıtçılar, toplum olarak asla, asla kulaklarını yakalatmazlar, kendilerini ele vermezler. Belki dünya tarihinin bütün sırrı bundadır..."

İşte N.G.Çernişevski - Nasıl Yapmalı- da bize bir anahtar veriyor. Bu anahtarı kullanmak için, bir çilingir mi bulmalı, yoksa bir çilingir mi olmalı?

Bak işte daha ben buna bile karar verememişim. Demek ki bütün suç bende. Kime ne söyleyebilirim...

Mehmet Halil

İnsan olmak için "Ego"nuzun akordunu yapabilirsiniz! / düz yazı

İlk duraktan sonraki üçüncü durağa gelmiştik ki otobüste boş koltuk kalmamıştı. Şişman ablak yüzlü kurbağa ağızlı, yanakları dolgun ve pembe, dalgalı saçları omuzlarında, kırk yaşlarında görülen kadın, bir elinde paketler diğer elinde, kolundan çekelediği oğlan çocuğu, bulutlu suratı, gözüne kestirdiği, üçüncü sıradaki koltukta oturan 8-10 yaşlarındaki iki çocuğa bakarken daha da karardı... Çocuklar üzerlerine dikilen bu tehditkar bakışlardan ürktüler, gönülsüzce kıpırdanırken, kadın sanki suç işlemişler gibi, kafasıyla kalkın işaretini verdi. Çocuklar suçluluk duyarak sessizce kalkıp giderlerken, "bacak kadar şeyler koltuğa yayılıyorlar" diye de söylenmekten geri kalmadı. Boşalan iki koltuğun cam tarafına, elinde çekeleyerek getirdiği, aynı yaşlardaki kendi çocuğunu oturttu. Kendi de koridor tarafına oturdu ki, böylece kendi çocuğunu emniyete aldı. Bir başkası ondan yer istemesin diye bu tedbiri aldığı, her gelen yaşlıya yönelen tedirgin, gizli bakışlarından belli oluyordu. Bir durak sonra binen 70'lik iki yaşlı bayan, boş yer olmadığı için, yaş olarak en küçük o kadının çocuğu olduğundan, başına dikildiler. Bilirsiniz genelde anlayışlı kadınlar böyle durumlarda çocuğunu kucağına alır, bir kişinin daha oturmasına fırsat tanır. Bu kadınlar, çocuğa "kalk" diyecek kadar egoist değildiler. Kadın ise, sağa sola bakınıyor elindeki poşetleri karıştırıp onları görmemezlikten geliyordu. Böylece epeyce yol aldıktan sonra çocuğun oturduğu koltuk, artık onun müktesep hakkı oluyor ve kimse kaldırmaya yeltenmiyordu. Hal bu ki, ilk bindiği anda olsa, oturması için çocuğa kimse fırsat vermezdi. Boş otobüse binmenin avantajını, annesi sayesinde kullanıyordu... İşte bizim çocuklarımızın alınlarına yazılan kaderi...

Elbette büyüklere yardımcı olacağız, büyüklere saygıyı borç bileceğiz ama bu böyle olacak demek, çocuklar hiç oturma şansına sahip olmayacak demek mi oluyor? ... Ne yazık ki belediyelerimizin tahsis ettiği toplumu taşıma araçları yeterli değil. Metropol şehirlerde gençlerimizin oturma şansı kalmıyor bu geleneklerle. İşin kötüsü de bu kurullarla hiçbir zaman oturma şansının olmadığını pratik deneyleriyle öğrenen gençler, saygılı olmanın bu cezası da, sınırsız bir ceza olduğundan, nihayetinde, saygıyı suçlamaya başlıyorlar. Onlar için artık saygı kötü bir şey oluyor. Böylece o gelenekler aslında saygısızlığın kaynağı oluyor.

Şimdi birçok okuyucu, haklarını koruma refleksini aşan, gençlerin o umursamaz ve yok sayan tavırlarını gösterip bütün gençleri onların nezdinde suçlayanlar çıkacaktır... 'İstisnalar kaideyi bozamaz' diye bir söz var... Biz genel toplum kurallarını sergilemeye çalışıyoruz.

Günlük olaylarda gördüğümüz gibi, diğer çocukları kaldırıp, kendi çocuğunu oturtmak, kendi oturup, kendinden sonra gelen yaşlılara, ne de çocuklara oturma hakkını tanımayan o kadın kendi çocuğuna o hakkı tanımış ve başında iki yaşlı ayakta kalmıştır. Bu gelenek ve göreneklerin dışında insanların bencilliklerinden kaynaklanmaktadır.

Kendini kurtarma politikası toplum tarafından o kadar içselleştirilmiş ki, bu gibi haller çok çoğunluk kazanmıştır.

Gençler yaşlılardan çok, genç ve güzel kızlara yer göstermekte, yorgun, yoksul görünümlü insanlar da, kılık kıyafeti düzgün, kravatlı, ütülü kişilere öncelik tanımaktadır. Haktan çok Güç ön plana geçmektedir.

Bizim çocuklarımızın toplu taşıtlarda oturma hakkı yoktur. Bütün haklar büyüklere aittir.

Paraca güçlü olan, yaşlı olan, kuvvetli olan, gücüne göre hiyerarşide en üste, zayıf olan ise alt sıralarda...

İşte bu yüzden metropol şehrin çocukları, gençleri, kendilerinden yaşlı ve güçlülerden arta kalan haklarla yetinmek zorundadırlar. Bu duruma tepki gösteren, kalkmak istemeyen, yer vermeyenler, ahlaksız, terbiyesiz, saygısız, hatta birazda

yüksek sesle konuşur itiraz ederlerse

anarşist ve terörist mertebesine kadar terfi ederler.

Hiç kimse yaşlılara, siz bu hakka nereden sahip oluyorsunuz diye sormaz?

Hiç kimse, siz bu hakları elde etmek için mücadele etseydiniz şimdi kimse ayakta kalmazdı diye söylenemez.

Büyüğe saygı, güçlüye saygı, genetik bir hastalık olarak kuşaktan kuşağa geçmiş...

Saygı denilen şey ise, eşitlik ilkelerine göre hak edilerek kazanılmamış, güç ile sağlanmış.

Bütün günün yorgunluğunu, sırtlanmak zorunda kalan gençlerin, öğrencilerin, çırakların hakları hiç kimsenin aklına gelmiyor.

Genç vücutların ve kafaların daha fazla korunması gerektiği, akıllara gelmiyor.

Gençlerin, büyüklere karşı haklarını savunması, geleneklerle yasaklanmış...

Zayıfları, güçlülere mahkum eden bu gelenek, görenek, adet ve kurallar hiç yargılanmaz, tartışılmaz.

Zaten insanlar, yalnız kendilerini düşünmeseler, toplumsal eşitsizliklere tepki göstermek için fedakarlıkta bulunmuş olsalardı, şimdi toplu taşımalarda bu sıkıntılar olmazdı. Bu duyarlılığa sahip olan insanlar elbette yalnız toplu taşıtlarda değil hayatın bütün alanlarında aynı duyarlılığı gösterir aynı refleksle haksızlıklara tepki gösterir ve bu muhalefetle hayat bu kadar, zıtlıkları, bu kadar derin çelişkileri bir arada yaşamazdı.

Öğretmenler konuşuyorlar otobüste, arkadaşına,- 'iyiler, kötülerden cesur olunca'' düzelir bu haksızlıklar- diyor. Rüşvet ve yolsuzluklarla ve gündemi dolduran sınır ötesi hareket ve nedenleri üzerine sohbet ederken... Ama biraz sonra da sıra çocuklara gelince, kendi çocuğuna, 'sana mı düştü bu işleri düzeltmek, bırak sen bulaşma, milyonlarca insan var senden başka' dedim diye, ne kadar doğru yaptığına inanmış olarak hararetle anlatıyor.

Evet, genellikle bu hayattan şikayet eden çok, haksızlıkları, adaletsizlikleri, yoksuzlukları herkes görür, bol bol eleştirir, ama bunlara karşı kim mücadele edecek sıra oraya gelince, herkes kendi kabuğuna çekilir. Kendisi ve ailesi bu işlere bulaşmasın ama birileri düzeltsin.

Ama kim? Onu hiç düşünen yok... Vahiy yoluyla bir kurtarıcı mı gelecek?

Her anne baba kendi çocuğuna, 'oğlum bu gibi işlere sen karışma'' derse, kim karışır bu işlere? Çok sevdiğimizizi sandığımız çocuklarımızın geleceklerini ipotek edip yediğimizi, kaç kişi biliyor?

Bütün kötülüklerin içinde egoizm var büyük ölçüde...

Kötülüklerden kurtulmamız için her şeyden önce kendi egoizmimizden kurtularak başlamalıyız işe...

Kendimizi kurtardığımızı sandığımız an, aslında, bütün kötülüklerle teslim olduğumuz andır. Gençliğimizin büyük kesimi bu gün işsiz ve sorunlarla baş başa çaresiz ise, bu bizim yanlışlarımızın sonucudur.

Bütün önemli sorunlar, önemsiz gibi görülen sorunların toplamıdır.

Hırsızlığın büyüğü ile küçüğü arasında, ahlaki yönden nasıl fark yoksa, bu da öyledir.

Bu nedenle 'ego' muzun akordunu iyi yapmalıyız.

Çocuklarımıza bırakacağımız en güzel miras belki de bu olacaktır.

Mehmet Halil

İnsan zorlanmadan gülebilse...

Cinayet fabrikası çalışanları
Ergenekon tekelinden
PİR.E.doğan tekeline kaydı
İstikrarlı yükselişlerden
Çok insan da nasibini aldı...

Büyük paralı ihaleler...
Yolculukları pahalı olanlar
Çarkı kıracak bilgiye sahiptiler
Fabrikayı kuranlar
Kan kaybından ürktüler...

"Yol medeniyettir! " diye
Kükrediler direnenlere
"Medeniyet 4+4+4
Yani 444"
Medeniyetsiz üniversite.

Dumansızları kurulmuş
Kapanan fabrikaların
Fabrikatörler kudurmuş
Hesabı yok depolanan kanların
Medeniyet buymuş...

Orman deyince, akla ayı gelirse
Medenileşmek için
Ormanı yakmak gelir gündeme
Kaynağı bütün kötülüklerin
Ormandan değil mi terörizmde?

Bütün yük omuzlardan kalkıverdi
Helikopter düşürülünce...
Kocasından sopa yiyen kadının kediye tepmesi
İyi geliyor bu kadar ezilmişliğe
Zayıfın karşısında efelenmesi...

Mehmet Halil

İnsana saygı mitingi

Benim yükseklerde bayrağım,
Onurlu ve gururlu sancağım.
Sen göklerde dalgalanırken,
Neler, neler dönüyor altında.

Dalgalandıkça büyük parçan,
Küçük parçana vurmasın.
Kırılacak fay hattın yok,
Hiçbir zaman da olmasın.

Yükseklerde çok yükseklerde,
Soldun mu güneşe yakın yerde,
Kan istiyorlar, senin adına,
Çiğlikler kopuyor ülkemde.

Dünya birincisiyiz şövenizmde,
Dünya birincisiyiz milliyetçilikte,
Huzurlu bir yaşam olurmu?
Bunlar karşılıklı bilindikçe.

Askeri üsler var başkalarına ait,
Bütün ödemeler izne tabi,
topraklarım tarıma müsait,
topraklarım kotaya tabi.

İpotek altında bütün ülke,
Çeteler çöreklenmiş her köşeye.
Onlara karşı mücadele verilmezde,
Kışkırtılır emekçi halkım birbirine.

İşe alınırken en son sırada,
İşten atılırken baş köşede,
Unutulmuş eğitim ve sağlıkta,
Halkım göçebe olmuş ülkesinde.

cinayetler işlendi faili mechul,
insanlar kayboldu faili mechul.
Kaç defa göndere çekildi,
Bayrak yerine, demokrasi.

Sömürüye karşı dövüşten aldın,
Ey! Bayrağım, o kızıl rengini.
Toprak, yine aynı toprak ama,
Aldı çek defterleri, toprak yerini.

Yabancı bankaların kasalarında,
teslim olmuş başka bayraklara,
cinler çarpmasın bayrağım sana
tezgahlanan oyunlara aldanma.

Kahraman kesildiler bugün, kahraman
Sirtında Amerikan bayrağı taşıyanlar.

Mazlum insanların peşine düşmüş,
Doğal kaynaklarımız satılırken susanlar.

Mehmet Halil

İnsanın büyüklüğü 'EGO'nun büyüklüğü ile mi ölçülür?

Kosmos'un büyüklüğü (boyutları) için sn. de 300 bin km.hızla giden ışık hızını kullanırız. Işık yerküremizin çevresini sn'de 7 kez dolanır. Bu yüzden diyorum ki, yerküremiz Güneş'ten 8 ışık dakikası uzaktadır. Işığın bir yılda aldığı mesafeye de ışık yılı denir. Bir yılda ışık uzayda 10 trilyon km. yol (asfaltlanmamış) kat eder. Kosmos'ta bulursak, bir gezegene rastlama olasılığımız 10 milyar trilyonun trilyonunda biridir.

Velhasıl kelimeler insan, Kozmik takvimin ancak son bir dakikasında, yani son otuz bin yılda kendine hatırı sayılır bir yer bulabiliyor. Resim çizmeye, taklit etmeye başlıyor... Bu koskoca Kosmos'da bazılarının göre, sadece Türk-İslam sentezine inananlar için yaratılmış... Diğer canlılar bu insanların haklarına tecavüz ediyor...

'EGO'm bütün bu bilgileri kendime aitmiş gibi yazmama sebep oldu... Eğer yalan varsa; Sera Yiğitler bilim adamlarının yalancısı, Pisikeard Sera Yiğitler'in yalancısı, ben de pisikeardın yalancısıyım.

İnsan bunları duyunca ister istemez 'İnsan mı tanrıyı yarattı Tanrı mı insanı yarattı? ' diye soru sormaya başlıyor kendi kendine...

Tanrı bu Evreni yaratacak kadar güçlüydü de neden insana bıraktı bütün bu zenginliği? İnsan olmasaydı belki Tanrı da olmayacaktı!

Olmaz... Olmaz! Demeyin.

Kosmos'un büyüklüğünü teraziye vurma

Daha çok erken terazi için

Sırrını fısılda bir hırsıza

O zekasını bilesin...

Hırsız defterini dürer zamanla.

Kosmos'u paketleyince kutulara

O zaman tartabilirsin

Hırsız için hiçbir şey imkansız değil

Gözünü doyurmaktan başka...

Ölçü vurulamaz hırsızın hırsına

O Kosmos'u da çalsa

Üzülecektir Kosmos'taki boşluklara

Çamidede cemaat önünde dua eder görünürken

Öfkelenecek Tanrı'nın bu saçmalığına

'Ne lüzum var! ' diyecek 'Bu kadar boşluğa? '

Hırsızdan iyi bilim adamı mı olur?

Sığdır lan şu Kosmos'u kutulara

Neden sığmasın?

Dünyadaki tüm insanlar toz olduğunda

Bir santimetre küpe sığıyorsa...

Mehmet Halil

İnsanın kendisini beğenmesi iyi mi, kötü mü? / düz yazı

Hepiniz bilirsiniz "insan kendini beğenmezse çatlar" sözünü. Ama biliyor musunuz? İnsan kendisini bu kadar çok beğenince de sürünüyor. Demek ki insan çatlayıp gitmek yerine, sürünerek yaşamayı tercih ediyor. Bu söz çok küçük bir azınlık için geçerli değil tabii, biz genel çoğunluk adına yazıyoruz.

Aklımızı o kadar çok beğeniyoruz ki, her çabamız başkaları üzerinde güç sahibi olmak için. Ama bu arzu ile şehvetle kıvrılırken, başkaları bizim üzerimizde güç sahibi oluveriyor. Bunu üst benliğimiz kabul etmese bile, alt benliğimizin isteklerine boyun eğerek kabulleniyoruz.

Her kimki bize bir başkasının kölesi olduğumuzu söylerse, hemen tepki gösterip itiraz ederiz. Bunu kanıtlamak için de üzerinde baskı kurabileceğimiz zayıf insanlar bulur, onunla tatmin olmaya çalışırız.

Oysa insanın kendi üstünde güç sahibi olması, kendini denetlemesi, işte özgürlük burada aranmalıdır.

İnsan kendisine güvenmedimi, mutlaka güvenebileceği birini arar. Başkası üzerinde baskı kurmak isteyen, kendisi, başkalarının baskısından kurtulamaz. Onun kafasında bu meşru bir hak olmuştur. Çünkü... Hak olarak gördüğü bir şeye karşı baş kaldıramaz. İnsanın kendisini beğenmesi, aynı zamanda kendisini başkalarından üstün görmesi demektir. Bu da, kendi çıkarlarını başkasının çıkarlarından üstün görmeyi beraberinde getirir.

Yalnız kendi çıkarlarını düşünen insan da güçlüden yana tavır koyar. Güçlüden yana tavır koyanlar oldukça da, dünyadan zalimler eksik olmaz.

İşte, bu insanların bencil çıkarları, kendini beğenmişlikleri, güçlüden yana tavır koymalarına sebep olur. Bu güçlüden yana tavırlar da; zalimler ve mazlumları, ezenler ve ezilenleri, yöneten ve yönetenleri yaratır. Kendisini üstün görenler, diğerlerinin sırtından yaşamayı hak olarak görürler. Onlar üzerindeki her türlü baskı ve tahakkümü kurar, sistemleştirir ve geliştirirler.

Hayatta zaman ve mekan gibi sınırsız olan şeyler vardır. Bilginin sınırı yoktur. Kar hırsının sınırı yoktur. Kar hırsının sonucu ise, zalimlerle mazlumlar arasında sürtüşmeyi, sonra bu sürtüşmeden şiddeti ve savaşları doğurur.

Kendisini beğenmiş insan, kendisini beğendiği için kendisini geliştirme ihtiyacı duymaz, onun için gelişme genellikle mülk ve para sahibi olmaktır. Bilgi ve erdem onların düşmanıdır. Kendisinin sahip olamadığı şeylerin ise başkaları, kendinden daha geri gördüğü insanlar tarafından edinilmesine de karşıdır. Onların aydınlanmasını da istemez. Çünkü onları fethetmek için karanlığa ihtiyacı vardır.

Bu karanlığın değişik anahtarları vardır. Kader, fizik ötesi güçler, milliyetçilik, din ayırımı, mezhep ayırımı, renk ayırımı, ihtiras, kariyerizm gibi...

İnsan, tanrı kavramı sayesinde kendi sorumluluğundan kurtulmuş oluyor. Hiç kimse mücadele etmeden geleceğini sağlam temeller üzerine kuramaz, bu unutulmamalı...

Bütün dünyanın, tanrı tarafından nimet olarak insanlara bahşedildiğini savunan bu felsefe, insanların büyük bir kesimini de kendileri için yaratıldığına inanmışlar gibi sanki... Bunu itiraf etmezler ama öyle davranırlar. Zayıfları tarih boyunca köle olarak kullanmışlardır.

Geçmişte, kölelerin omuzlarında taşıdığı, üzeri örtülü koltuklarda seyahat ederlerdi... İpekler giyinmiş, elmaslar takınmış beylerle hanımların ayakları yere değmezdi.

Şimdi ise yalnızca şekil değişti. Büyük bir çoğunluk yine onların hizmetlerinde...

Bu gün öyle bir karmaşa haline getirilmiş ki hayat, balık tutmak için suyu bulandıran köylü gibi... bu karmaşa içinde, akli karışan milyonlarca çaresiz insan, bu zalimler düzenine boyun eğmek zorunda kalıyor.

İnsan dünyanın bu karmaşası karşısında ne yapacağını şaşırıyor. Kendi ülkesini kurtarmak istese yine üstesinden gelmenin zor olduğuna inanıyor. İl, ilçe, köy ve nihayet aileye kadar indiğimizde görürüz ki, asıl sorun, bu büyük karmaşanın düğümü insanda. İnsan toplumu düzeltmeye kendinden başlarsa sorun hiç de büyütüldüğü

kadar zor değil.

İnsanlar kendileri düzgün olursa, kendileri erdemli olursa, kendileri hak, hukuk, adalet sahibi olurlarsa düzeltmeye kendinden başlarsa, ailesini düzeltmek kolay olacak, sonra köyü düzeltmek kolay olacak, sonra ilçe, il, ülke... nihayet dünya...

Önemli olan insan kendi hastalıklarından kurtulmalı. Her birey çıkar gözetmeden, aklını kullanarak, diğer insanların haklarına saygı göstererek davranacak olursa, ne şiddet olur, ne savaş olur, ne sömürü olur. Silahlara giden paralar insanın eğitimine, sağlığına ve beslenmesine ayrılır. Daha mutlu bir toplum oluşur. Hiç kimse kendi hesabına artı değer sömürüsü hesabını yapmaz. Bu tüm toplum için ütopya olarak görülse de çoğunluğun kendisini düzeltmesi, azınlığa bu fırsatı vermez.

Çözumsuzlukları çözebilmenin anahtarı insandadır. Bunu da her şeyden önce bu yaşamdan rahatsız olanlar tarafından başlatılmalıdır.

Şimdi sorulacak soru hazırdır. Hayata sıfırdan mı başlıyoruz? Bu uğurda yapılan bir şey yok mu? Elbette yapılan, yapılmak istenen çok şey vardır. Ama dönüp geriye baktığımızda, sıfır noktasında olduğumuzu söylersek yalancı da olmayız. Tarihten ders alarak ilerlemek zorundayız. Yıllardır aynı yerde sayıyorsak yanlış giden bir şeyler var demektir. Bunu sorgulamak zorundayız.

'Her insan kendi sınıfının düşmanını tanımazsa, bir zaman gelir iyi şeyler yok olmaya başlar.' Evet söz olarak her ne kadar kendi sınıf düşmanımızı tanıdığımızı iddia etsek de, pratikte mücadele, emekçileri temsil ettiğini iddia eden, guruplar arasında devam etmektedir, her gurup kendisini beğendiği için, bir diğerini reddetmekte ve ayrı kulvarlarda yürümekte, kendi dar guruplarının çıkarına iş yaptığını zannederken, egemen güçlerin değirmenine su taşımaktadır.

Sınıf bilincini geliştirecek köklü bir eğitim olmadığından, mücadele slogan yarışında ileri gidememektedir.

Yaşamı tehdit edilen yığınlar kendilerine güven veren ciddi bir örgütlenme olmadığı için, egemen güçler tarafından yaşamlarıyla tehdit edildikçe, hayatta kalmak için, köleliğe razı olmaktadırlar.

İnsanlar farklı deneylerden geldikleri için farklı olmaktadır. Bu farklılığın olumsuz yönleri kadar olumlu yönleri de vardır. Farklı deneyler farklı zenginlik demektir. Niyet iyi olunca, anlaşılacak hiçbir konu yoktur. Davranışlarımız, sözlerimizi doğrulamalıdır. Esas olan güvendir. Güven bir kere sarsıldı mı, onu tazelemek kolay değildir.

Hepimiz, bu toplumun birer parçalarıyız. Ayların, günlerin, zamanın bir parçası olması gibi biz de toplumun birer parçalarıyız. Birbirimizden farkımız yoktur. Deneylerimizden başka. Hiç kimse de deneylerinden dolayı suçlu sayılamaz.

İşlerimizin yolunda gitmemesinin sebebi, toplumu temsil ettiğini iddia edenlerin sapıtmasından dersek yanlış olmayız. Onların; bu iş bizden sorulur, ben olmazsam bu yürümez, öyleyse isteyen benim arkamdan gelsin tavırlarıdır... Oysa onlardan öncede, onlardan sonra da, bu toplum vardı ve olacak...

Sınıf mücadelesinin içinde bulunmayı bir görev gördüğü halde, örgütlenme zaaflarından dolayı, ezilen halkın kurtuluşuna yararlı olamayan insanlar, yalnızca kendilerini mücadelenin içinde göstermek için küçük başarılar elde edenlerden, daha güvenilir olduklarını düşünmeliyiz. Onlara kendi kısır döngüleri içinde yer almadıkları için kimsenin kızmaya hakkı yoktur.

İnançlarımızın ölçüsü davranışlarımızdır. Bu tür davranışlar ise, bu insanlardaki inançların zayıflığını göstermektedir. Kendisinde olmayanı kim başkasına verebilir? Dağlar arasından gür ve güçlü akan nehirler.. düz ovalarda belli ana kanalları yoksa, yayılır ve değişik kanallar açarlar. Bu da nehrin akış hızını azaltır. Enerjisi eksilir. Her yeni siyasi kurum, kendini geçmişteki köklere bağlamak istese de, böyle bir ana kanal hala oluşabilmiş değil. Felaket içinde hepimiz tek bir aile gibiyiz... ama, felaket biraz uzaklaşınca en yakınımızdakini ısırır dişlerimiz...

Düşmanını iyi tanımayan onu yenemez... Biz bundan hep kaçtık. Küçümsedik düşmana dair olanları...

Çözumsuzlüğün, kaosun bir başka nedeni de, demokrat diye kamu oyuna empoze edilen, habercilerin, yayıncıların, egemen güçler tarafından yüksek ücretlerle satın alınışı. Demokrat olarak güven duyulan bu kimlikler, onların verdiği taraflı haberler ve yorumlar, toplumu şaşkına çevirmiş, çevirmektedir.

Bu tür etlili kimliklerin, aman karşımıza almayalım diye, deşifre edilememesi veya yeterli şekilde duyurulamaması toplumun yanlış yönlendirilmesi, kararsız kalınması vs...

Örgütsüz sosyalist, ilerici ve demokrat güçlerin zamanla yozlaşması ve eski kimlikleri ile yeni davranışları arasında toplumu yanıltmaları...

Kendindeki kusuru göremeyen bir kesim de, "bu toplum layık olduğu şekilde yönetilir" diyerek kendi sorumluluklarından sıyrılmakta ve gelişen şartlarda yeni çözümlerin ve açılımların neler olabileceği konusunda kafa yormamaları, ama konuşurken iddialı konuşmaları...

Bu toplumun çıkar durumlarına göre belli partileri, belli meslek örgütleri, sendikalar vardır. İşçi sınıfının örgütlenmesine belli mesafelerde yakınlığı olan bu örgütlerle, belli noktalarda anlaşılabilirliği gibi, belli noktalarda da ayrılıklar olamsı doğaldır. Bunlarla ilişkilerin, en verimli bir şekilde değerlendirilmesi gerekmektedir.

Egemen güçler küreselleşme adı altında, uluslar arası planda örgütlenip ortak tavır alırlarken, emekçi sınıfları ulusalcılık, milliyetçilik, yurtseverlik gibi... kanallarla bölüp birbirine düşürmektedirler.

AB ile birleşmek için her türlü taleplerine evet derken, yüzyıllardır kendi parçası olan kürt halkına en doğal yaşam hakkını çok gören, ana dilde konuşmasına baskı ile cevap veren bir ülkenin, ilerici ve aydın insanları olarak, sesimiz yeterli çıkmamaktadır. Zorunlu askerliğe karşı çıkmamak da, askerlik adı altında, adam öldürmeyi onaylamak demektir.

Sınıf mücadelesinin ana hatlarını oluşturan bu talepleri, gerekli şekilde seslendirememekteyiz.

Buna karşı bizim de işçi sınıfı neferleri olarak, uluslar arası örgütlenmelerle bütünleşip, sermaye guruplarının çıkar çekişmelerinden yararlanıp, bize karşı olan saldırılarını zayıflatmamız gerekir.

Uluslar arası sermaye tarafından yutulmuş yerli sermayenin bazı kesimleri, yok olacaklarını göre göre sessiz kalamazlar. Bu çıkar kavgasını egemen güçler baskın iletişim araçları ile kullanarak, ezilenleri bölmede, ezilenler arasında milliyetçiliği kışkırtarak kendi lehine kullanmaktadır. Bu bilinç karmaşasını sadeleştirmek, netleştirmek ve gene yaygın şekilde kamuoyuna ulaştırmak gerekmektedir.

Kendini sosyalist zanneden, "sol" adı ile kendini toplumcu mücadele içinde gösterip, itibar kazanmak isteyenler, elbette sosyalizmi acımasız bulurlar. Sosyalizmin, mülksüzleştirilenleri mülksüzleştirdiğine bozulurlar... Benimsedikleri Emperyalizmin dünya çapında akıttığı kanları görmemezlikten gelirken, yıkılan reel sosyalizmin hatalarını büyütürken, kendilerine haklılık kazandırmaya çalışırlar. emperyalizm lehine bu çabalarının karşılıksız kalmayacağı umudunu taşırlar, haklıdırlar. Çünkü üretmeyen insan ancak hizmet sunarak, kendini pazarlayabilir. Egemen güçler için pravakasyon geçerli bir silahtır.

Yine Emperyalizmin devrimci olduğunu ve zamanla kendiliğinden çöküp, sosyalizmin kurulacağı gibi tezler, burjuvazinin desteğini aldığı için kafa karıştırmada, suyu bulandırmada, rol almaktadır.

Bu karmaşadan kurtulmak için, muğlak "sol" kelimesi ile sosyalizm ve komünizm tanımları birbirinden ayrılmalıdır. Kavram kargaşasına yer verilmemelidir.

Egemen güçlerin elindeki güçlü iletişim araçları ile toplum psikolojisi, sınıf mücadelemize karşı kullanılmaktadır. Toplum psikolojisi öyle bir şey ki: Spartaküs olayı

buna ilginç bir örnektir. Kısaca bu örneği hatırlatıp yazıyı bitirmek istiyorum. Roma Kralı Stadyumlarda Sprataküs'ü aslanlarla döğüşdürüp halkı öyle eğlendirir. Spartaküs aslanlarla mücadele ederken halk tezahüratta bulunur. Spartaküs, bir aslanı, ardından ikinciyi... üçüncüyü sıra ile kılıç darbeleriyle yere sererken halkın tezahüratı doruk noktasına çıkar. Spartaküs alkışlanarak yüceltilir. Spartaküs 39. Aslanı da yere sermiştir, halk iyice coşmuştur. Spartaküs'e tazahürat en yüksek seviyededir, ama bitkin de düşmüştür. 40. Aslan, Spartaküsü yere serince halktan ' yuh! ' sesleri yükselmiştir.

Bir insanın dayanma gücünün sonsuza kadar var olamayacağını düşünemeyecek kadar aptal insanlardır, kralları ayakta tutanlar.

Bu gün de halkın nabzını tutan medyadır. Halkı istediği gibi yönlendirip harekete geçirmektedir. Kalabalıklar her zaman linç olaylarına hazırlanmaktadır.

Buna karşı emekçi güçlerin güçlü kitle iletişim araçları yoktur. Gerçekler her zaman yıldızlar arasında ay gibi seçilir. Öyle bir iletişim aracına sahip olsak, egemen güçlerin sahte haberlerini çürüterek toplumu kendi mecrasına doğru yönlendirebiliriz.

Bunu yapacak gücümüz vardır. Yeterki emekçi kesimleri temsil ettiğini iddia eden partiler sendikalar, odalar, dernekler bir araya gelebilsin. Onların çirkin oyunlarını bozmadan, kirli yüzlerini ortaya çıkarmadan, kitleselleşmeyi sağlayamayız... Bundan bütün guruplar güç kazanabilir. Ama kendi aralarındaki rekabet bunu imkansız kılmaktadır. Samimi ve bilinçli davranılırsa bunun üstesinden gelinir. Bütün bunların tek bir merkezi olmalıdır. Tek bir siyasi merkez.

Hepsinin özü; bize bu günün işini yarına bıraktıran, okuma tembelliğinden kaynaklanan, egemen güçlerin kitle iletişim araçlarının etkisinde kalarak bilgilenmemizden kaynaklanmaktadır. Tembelliği bırakıp, kendimize güvenmeye başladığımız zaman işimiz daha kolay olacaktır.

Kendimize dönüp, kendimiz olalım. Toplum içinde, kendi eksenimizde buluşalım.

Mehmet Halil

İnsanlar göz göze gelmekten niye korkarlar? 7 Düz yazı

Belediye otobüsünde bile, boş koltuğa oturmak için, otomobil gibi manevra yapıyorlar. Oturacakları koltuğu gözlerine kestirip, bir adım geçiyorlar ve sonra geri geri gelip oturuyorlar ki oturduğu koltuktaki diğer yolcu ile göz göze gelmesinler... işte bu gün yanıma geri manevra ile oturanın gözüne bakayım dedim. 45 derece eğik oturduğu için, boynum kopacaktı adeta. (açıklama yapmak zorundayım, ben 68 kuşağıyım ya, bukalemun gibi renk değiştiriyor demesinler diye, boynumu hiç sağa sola çevirmiyorum. O yüzden kireçlenmiş.)

Dikkatli bakınca o da anladı sormadan açıklama yaptı. (L, demeden leblebiyi anlayan bir halkız çok şükür. O yüzden diyolog kurma yeteneğimiz gelişmemiş.) Önünü gösterip, fermuar bozulmuş abi, oturturken açılıveriyor da, dedi.

Ben de hııı dedim.

Demek ki, göz göze gelmekten korkanlar, kendini suçlu hissedenlerdir, dedim, kendime...

Üzerimde kağıt kalem olmadığı için, keşfettiğim bu yeni kuramı, unutmayayım diye bütün gün tekrarlayıp durdum.

Akşam, birbirimizi tamamlayan üç arkadaş, yine öğretmenler lokalinde buluştuk. Benim dilimde hala aynı cümle, ama ben farkında değilim. Arkadaşlarım bana tuhaf tuhaf bakarlarken, masamıza Osman yaklaşmış, ben farkında bile değilim, bu arada (S) arkadaşım,

ne oluyor? der demez. Ben ani bir refleksle "Göz göze gelmekten korkanlar, kendisini suçlu hissedenlerdir" dedim.

Konudan konuya geçiyorum ama, beni yazılarımdaki gibi, kaba biri olarak tanımayın diye açıklama yapmak zorundayım. (beni gözleriyle görenlere ne desem boş ama meşe kütüğü gibi görüp dururlarken 'ben ince biriyim' dersem de nafile, ama sizlere yutturabilirim. Çünkü yazılanlara inanmak zorundasınız.)

Önce Osman Bey demiştim. Oha! dedi yanımdaki arkadaşım(U) . Nasıl komünistsin sen öyle? Beylik feodal dönemden kalma bir tanım. Marabaların, kölelerin, sahibi... Derebeylik yakışır mı bizim dilimize... Hak verdim...

Hocam! sözüne dilim alışık değil ama, her akşam öğretmenler lokalinde, hepsi hoca, hepsinin ismini öğrenmek zor, o şekilde... Sonra kendi aramızda konuşurken, hocaları birbirinden ayırmak imkansız oluyor. Hoca ismini kullanmak da kuvvetler ayırımı açısından yanlış olduğu tespitini yaptım.

Abi! sözünü yirmi yılda zor öğrenmiştim bu İzmir'de, her ne hikmet ise, bir tek amcama 'Abi' derdim ben. Ama inşaat sektörüne girdikten sonra ilk günler suç işler gibi yüzüm kızara bozara kullandığım Abi sözcüğünü.. 4-5 yıl sonra yüzüm kızarmadan söylemeye başladım. (daha önce çalıştığım işyerlerinde ben bey olduğum için hep isimle hitap ederdim.

siyasi çalışmalarda ise arkadaş, yoldaş... bu kadar kaynaşırdık sınıfımızla)

Şimdi Osman derken hepiniz bu ne kabalık diyeceksiniz biliyorum. Olsun varsın, madem

Abi demeyi öğrendin niye Osman Abi demiyorsun diyeceksiniz. Onun için biraz daha bekleyin. Onun daha kaba olacağını anlarsınız...

Osman, sizinle biraz sohbet edebilir miyim? Diye sorup, arkadaşımız (U) 'dan 'tabi ne demek' cevabını aldıktan sonra, kendi masasından rakı bardağını da kapıp geldi...

Sizi hep izliyoruz. Üç arkadaş ne güzel sohbet edip konuşuyorsunuz, onun için bir tanışmak istedim...

Osman'ın sesi, gevrek ve gür olduğu için, bütün konuşmaları kulağımızda, kulağımızdan da öte, kafamızın içinde kitap gibi duruyor. Üçüncü karısını da altı ay önce boşanmış, dördüncüyü bulmak için davul zurna ile, ilan veriyor sağa sola. Her akşam içmesinin mazereti de, evde yemek yapan birinin olmaması, bulaşık ve çamaşır işinin de elinden gelmemesi...

Yani bir arkadaş, bir dosttan çok, bir hizmetçi arıyor. Gazete ilanları da pahalı...

Bunları hepimiz bildiğimiz için, arkadaşım (S) 'hah tam da konumuza ışık tutacak, sorularına kim cevap verecek, diye düşünüyordum, iyi oldu geldiğin Osman Bey' dedi. 'Bak bu arkadaşım (U) yazar iki kitap yazdı, şimdi üçüncüye başladı, bu şair, ben de öykü ve senaryo yazıyorum' dedi. Ben şimdi evlilik ve aşk üzerine bir araştırma yapıyorum. Bu konuda siz de tecrübelisiniz. Size soracak sorularım olacak. Galiba Osman beyin asıl tanışmak istediği de, bu bayan arkadaşımızdı. Çünkü sorulan sorulara cevap vermekten çok, Osman Bey kendi kafasındaki soruları soruyor, belleğinde sakladığı konuşmaları yapmaya çalışıyordu.

Biz üç arkadaş, ekonomik oluşu ve yerinin ayakaltı, aynı zamanda güvenilirlik açısından

bize en uygun gelen bu öğretmenler lokalinde takıldığımız akşamlarda, Osman Bey'in, zengin çocuklarının, 2-3 yıl kullandıktan sonra otomobillerini nasıl yenilediklerini anlatır gibi

boşanmalarındaki marifetlerini anlatmasına sinirlenip, onu bir gün nasıl haşlayacağının hesabını yaparken, masamıza kendi ayağıyla geldi, bu yüzden Osman, bardağını almaya giderken, kulağıma eğilip, 'doktor iyi olacak hastanın ayağına gelirmiş' dedi. O arada Osman bize döndüğü için ben gülemedim bile. Ne de olsa erkek egemen bir toplumda, bir erkek olarak, hemcinsimin başına gelecekleri düşünüp üzüliyordum daha şimdiden... İşin daha kötüsü arkadaşımız (S) böyle düşünürken, Osman'ın, pembe hayalleri olduğu da gözümüzden kaçmıyordu. Ben de sanki Osman Bey'e, özellikle söylemiş gibi oldum. 'göz göze gelmekten korkanlar, kendini suçlu hissedenlerdir.' diye... Osman Bey bu sözü kalkan gibi kullanarak, (S) arkadaşımızın gözlerine teyelledi gözlerini... Bize karşı suç işlemeyeceğine göre, bize bakmadı bile...

Deprem olacağı önceden belli olur da insan tedbir almaz mı diye düşünenleriniz olacaktır.

Ama, biz de düşünüyoruz ki, daha büyük ve bize zarar verecek depremlerin, bizden uzak bölgelere kayması işimize gelir.

Yüzyıllardır sürekli baskı altında olan ve ezilen kadınların, içgüdüsel öc alma duygularını öğrenecek kadar okumuşluğumuz olduğundan, (pratik deneylerle öğrendiklerimizi anlatıp kendimi küçük düşürmek istemem) hiç olmazsa okuduklarımızdan kendimiz faydalanalım diye düşündük, (U) arkadaşımın göz göze kaçamak bir bakışla anlaşarak.

Konumuz masada geçen ikili diyaloglar olmayacak, o sıkıcı konuşmaları az çok tahmin edersiniz. O yüzden sizleri bunaltmamak için kısa keseceğim. Yalnızca farklı diyalogları anlatacağım.

- Osman Bey, kaç evlilik yaptınız?
- Üç bacım...
- Şimdiki üçüncü karınız mı?
- Yok şimdi dul'um... dördüncüyü arıyorum.. (derken Osman bey teyelli gözlere dikiş

attı ve o sokuldukça geri geri çekilen (S) ' ye biraz daha sokuldu.

- Osman Bey tevellüt kaç? (.....)
- Tevellüt 53 bacım... (şimdi neden Osman Abi demediğimi anlamışsınızdır.

Görünüşü

benden on yaş fazla görünse de benden gençtir maşallah...)

- Osman Bey (hızlı hızlı ve sert) siz ne iş yapıyorsunuz?
- Emekli öğretmenim bacım. (Osman biraz tedirgin, ama konuşurken de (S) yan koltuğunda olduğundan ona doğru uzanarak konuşuyor. Yakın temasın ayrı cinsleri yumuşatacak kadar geniş olan cinsel bilgisini değerlendiriyor.)
- Osman Bey, sen bu kadar yıl, bacım diye mi hitap ettin öğretmen arkadaşlarına?
Osman Bey, gözlerini bizim üstümüzde dolaştırdı. Yüzünde ve gözlerinde önüne mendil

açıp dilenenlerin bakışları vardı. Depremin hafif olması değil miydi amacımız, mecbur girdim devreye... girdim ama, daha sonra bundan dolayı benim çekeceklerimi de hafifletmek

var işin içinde... yani yuvarlak konuşmak, yada lastikli konuşmak gerekiyordu...

- Bu bir savunma sözü canım, bunda kötü bir şey yok, dedim. (bazı insan suçtan sonra ceza çeker, bazı insanlar önce cezayı kabullenerek suça talip olur.. tabi bunları söyleyemiyorum. Zaten herkesin bildiği ve anlayacağı şeyler, hepimiz şey'apmak istediklerimize güven vermek için bacım demez miyiz? Peşin peşin kovulmamanın garanti belgesi değil mi bu...) Ama Osman Bey hemen,

- Evet, evet öyle, beyefendi doğru söyledi, dedi... (Bu arada yüksek sesle reddetsem bile 'beyefendi' sözü de beni baya okşamadı değil hani... Çaktırmadan şöyle bi gerindim koltuğumda... Bu da (S) 'nin gözünden kaçmadı. Bakışlarından, sıra sana da gelecek dediğini hissettim...)

- (S) peki neden bana şimdi bacım dedin... Bu kadar yıldır arkadaşım demeyi öğrenemedin mi?

- Haklısın haklısın, dedi Osman, Arkadaşım sözünü, galiba arkadaşlık önerisi gibi anladı

Osman, başladı yazar arkadaşımıza yardımcı olmak için aşk üzerine konuşmaya... Güzel olursa, elinden iş gelirse, itaatkar olursa, lüks tüketime kaçmazsa... vs...

- (S) Eeee, daha daha, bu kadar mı? Sen burada içerken, gündelik işlere gitmeyecek mi?

Biz bir arada genellikle güldüğümüz için Osman bunu da espriye aldı...

- Hah işte, ne güzel anlıyorsun...

- (S) Sen hayat arkadaşı mı arıyorsun, yoksa yıkılacak birini mi?

Osman'ın kafası karıştı... yıkılacak biri terimini ilk defa duymuştu anlaşılın.

Perşembenin gelişi çarşambadan bellidir derler... Bunu bilen (U) arkadaş, ben tuvalete gidiyorum diye kulağıma fısladı kalktı.

Ya ben nereye gidebilirim? Ben gene kauçuk aramaya başladım. Alalacel devreye girip

- Yani Osman Bey, sizin aşk üzerine söylediklerinizi özetlersek, Fizik artı matematik artı

kimyanın kesiştiği nokta diyebilir miyiz? Uzatmaya gerek yok, test usulü, evet veya hayır yeter dedim. (işini noktayı iki tarafı kurtarmaktı amacım ama, Osman, başını eğip düşünmeye başladı...)

Fizik güzellik, (gözüme baktı, onayladım.) matematik, ekonomi. (gene başımı eğdim)

Kimya! dedi... (öylece kaldı)

- Hiç duygu olmaz mı bu işin içinde, diye sorunca... Bana övgü düzmeye başladı.

- (S) (gözlerime bakıp) Yeter! Diye cıyaklayıp, elinin tersiyle tamam tamam dedi.

Osman kaptı bardağını gitti... Biz hesap alıp toplanana kadar düşünüp, tekrar masamıza gelip, 'ben hata yaptım, kendim istedim bunu ama siz de çok serttiniz' dedi.

- Osman'ın gidişinden sonra, 'ben kısa kesip göndermeye çalışırken sen daha uzatıyorsun lafı...' diye sıra bana gelince... (neyse ben temiz kalayım...) hesapları ödeyip kurtulayım. (U) da, okumuş yazmış adam değil mi, tam bu anda rahatlamış vaziyette geldi masaya...

Ama ondan sonra ki günlerde, Osman artık o kadar yüksek perdeden konuşmadı.

Mehmet Halil

İnsanların aklını başından alan görkem

İnsanlar çaresiz kaldığında güce tapmış, doğal afetlerin kaynağı, deniz, güneş, rüzgar vs... gibi doğa güçlerine taparken sonraları tek tanrıya inanmış... Bilim geliştikçe bu gerçekdışı inançlara olan bağlılık da azalıyor, azalıyor ama çok yavaş bu azalmanın ivmesi... Bunda sanat tarihimizdeki büyük mimarların payı da büyük diye düşünüyorum. Camilere ve kiliselere o muazzam görkemi vermeselerdi, insanlar tanrının gücüne bu kadar çok inanmazlardı. İnsanların uyuşmasında katkıları olduğunu düşündüğüm için kendi adıma biraz suçluyorum onları. Bir başka sebep de, galiba insanlar uzun yıllar inandıkları şeylerden vaz geçemiyorlar. Alışkanlık insanları esir alıyor. Geçmişte doğa ya da doğaüstü güçlere olan tapınma çağımızda, onun yerine alan paraya... Para aşkı Tanrı aşkını unutturdu ki inandıkları dinin kurallarını bile uygulamıyorlar, uygulamak şöyle dursun, tam aykırı davranıyorlar. Örnekler mi? Dini kitaplarda çocuklar için melek diye bahseder. Hiç günahları yoktur onların... Ama gel gör ki, en fazla eziyet gören çocuklar. Eşek kadar insanlar çocuk sömürüsü ile geçiniyorlar... Çocuk seviciler yalnız kendi çocuklarını seviyor, hayvan seviciler yalnız kendi hayvanlarını... Hayır onlar çocukları ya da hayvanları sevdikleri için değil, hayvanları kendi çıkarları için kullanıyorlar da onun için sever görünüyorlar. Kendi yalnızlıklarını gidermek ya da sinir sistemleri bozuk olanlar rehabilitasyon için... Geçmişten ve günümüzden bunun kanıtlarına bakalım... Kitaplardan alıntılar: 1802'den 1833 kadar 5 yasa değişikliği yapıldıysa da bunlar lafta kaldı. Bütün çocuklar gençler 1833'ten sonra da gece ve gündüz sabahtan akşama, keyfe göre çalıştırılıyordu.

18 Mart 1851 tarihinde ise 15 yaşından küçük hiçbir çocuk 12 saatten fazla çalıştırılmaz ve gece işçiliği yasaklanıyordu.

Kuzey Amerika'nın en özgür eyaleti sayılan Manşester'de bile günde çalışma süresi 12 saattti. 17.yy ortalarına kadar. 1858 yılında 12 yaşından küçük çocuklar 10 saatten fazla çalıştırılmaz diye yasa çıkarılıyor ama fiilen uygulanamıyordu.

1833'te, İngiliz parlamentosu, 13-18 yaş arası çocukların iş gününü, 4 sanayi iş kolunda 12 tam saate indirdiği zaman, İngiliz sanayisi için sanki kıyamet günü gelip çatmıştı. 1852'de Luis Bonapart durumunu sağlamak için işçi yasasına el attığı zaman Fransız işçisi tek bir ses olarak haykırdı ve 10 yaşından büyük çocukların Zürih'te 12 saatten fazla çalıştırılması yasaklandı. Günlük çalışma süresi 12,5 saatten 12 ye düşürüldü.

Kapitalist antropolojiye göre çocukluk yaşı 10-11'de sana ererdi. İngiliz Hükümeti 1855'te çocukluk yaşının sınırını 13'ten 12'ye indirmeyi önerdi.

8 Haziran 1847'de çıkan yasaya göre 13 ile 18 yaş arası işçiler için iş günü 11 saate indirildi.

Çocuklar, kıvrak parmaklarından çıkacak işler için harcanıyordu... Derisi için kesilip atılan hayvanlar gibi...

Günde 16 saatlik, hatta gece işyerlerinde yatan çocuklar bile az değilmiş... İşte 8-10-11-12 yaşlarındaki çocukların emeklerini sömürmek için çıkarılan yasalar.

Çocuklukları bile inkar ediliyor. Bu vahşet değil de nedir?

Bu yıllarda, ölüm oranı Binde 31... Ortalama yaş ise 42 civarında... Bu oran çocuklarda daha yüksek...

Günümüze gelirsek, çocuk gelinler, yine iş yerlerindeki çıraklar, maden ocaklarında bacalara büyükler giremediği için o en riskli yerlerde kullanılan çocuklar... Simit satan, mendil satan, çöp toplayan çocuklar, okuyamayan anayasaya göre devletin okutması gerektiği halde, parasızlıktan okuyamazlar... Yetiştirme yurtlarında yarı aç kullanılan çocuklar. Tecavüz olayları... İnkâr bile edemiyorlar, bademleme gibi garip bir isimle meşrulaştırmaya çalışıyorlar. Devletler her şeye yatırım yapıyorlar da çocuklar için maalesef, sorunları çözecek ciddi bir girişim yok. Çocuk sevgisi, liderlerin önemli

günlerde çocukları kucaklarına alıp poz vermelerinden ibaret... Poz verirken sırtmaları bile yapmacık. Bir an önce şu fotoğraf çekilsin de bırakayım, kurtulayım endişesi yüzlerinden okunuyor.

Velhasıl, insanları ikiye ayıracak olursak, insana tapanlar ve paraya tapanlar olarak ayırmak gerekecek... Para şimdi her şeyin üstünde...

Kapitalistler, alıcı kişiliği içinde işgününü olanaklı olduğu kadar uzatmaya, ve elinden gelse bir iş gününden iki işgünü çıkartmaya çalışıyorlar.

Makineye titizlik gösterip yağı tazelenir, ısındı diye dinlenmeye bırakılır. Ama onu çalıştıran 9-10 yaşlarındaki çocuk 16 saat çalıştırılır... Canlı insana makinaya gösterildiği kadar itina gösterilmez.

Gösterilmez çünkü; köle sahibi emekçisini at alır gibi alır. Kölesini kaybederse bunu yerine koymak için köle pazarında yeniden para harcaması gerekli bir sermayeyi kaybetmiş olur. Makinanın maliyeti insan maliyetinden daha fazladır.

Emek-gücünün ömrünün uzunluğu sermayeye vız gelir. Onu ilgilendiren tek şey, bir iş günü boyunca akışı sağlayabilecek azami emek-gücüdür. Bu amacına işçinin ömrünü kısaltarak erişir.

“Benden sonrası tufan” her kapitalistin ve bütün kapitalist ulusların sloganıdır.

Emek gücü sahibi de ölümlüdür. Öyleyse, pazardaki varlığının sürekli olabilmesi için yaşayan emek gücü sahibinin kendini sürdürmesi kadar neslini sürdürmesi de önemlidir. Yaşlanma ve ölüm nedeniyle pazardan(üretimden)çekilen emek-gücünün yerine yenilerinin gelmesi gerekir. Bunun için gelişmiş ülkeler her çocuk için ekonomik destek vermektedir. Geri kalmış ülkelerde de, “3 çocuk 5 çocuk yapacaksınız” talimatları verilir. Yani eksilen emek-gücünün yerinin doldurulması gerekir. Bu emek-gücü yerini dolduracak olanların, yani çocuklarının gereksinmelerini de karşılamalıdır.

Normal işgününün saptanması, kapitalist ile emekçi arasında yüzyıllarca süren savaşımın sonucudur.

Bilinçsizlik, boş inançların olduğu kadar, sanayinin de anasıdır...

Bu gün Osmanlıyı savunanlar, aynı zamanda o dönemdeki sömürü oranlarını hatırlatarak sermaye sahiplerine göz kırpmıyorlar... Dünya hızla ileriye giderken, gelişmiş ülkelerde işçilerin sosyal hakları artarken ülkemizde sürekli azalıyor. Bu gidişle 17-18 yy'lardaki şartları da dayatacaklar.

En zalim insanlar güçlendikçe,, arkasından gidenler de artıyor. Niye? Güce tapıyorlar. Saraylar da bunun için önemli. Ben aç iken bu adam niye bu büyük sarayda, bu kadar masrafla bizlere yük oluyor diye sorgulamıyor. Aklından geçirse bile eyleme geçmiyor. Ve sonuçta “Bükemedin eli öp!” mantığıyla kendi kasabına kurban oluyor.

Artık yaşam, insanlara yük haline geldi... İntihar oranları, cinayetler, boşanmalar, hırsızlıklar tecavüzler arttı. Biz susmaya devam ediyoruz... Hiç olmazsa seçimlerde sandıklarda irademizi gösterelim. “Kayyum atarız” tehditlerine karşı daha güçlü bir muhalefet yaratalım...

Mehmet Halil

İnsanların aklını başından alan görkem.

İnsanlar çaresiz kaldığında güce tapmış, doğal afetlerin kaynağı, deniz, güneş, rüzgar vs... gibi doğa güçlerine taparken sonraları tek tanrıya inanmış... Bilim geliştikçe bu gerçekdışı inançlara olan bağlılık da azalıyor, azalıyor ama çok yavaş bu azalmanın ivmesi... Bunda sanat tarihimizdeki büyük mimarların payı da büyük diye düşünüyorum. Camilere ve kiliselere o muazzam görkemi vermeselerdi, insanlar tanrının gücüne bu kadar çok inanmazlardı. İnsanların uyuşmasında katkıları olduğunu düşündüğüm için kendi adıma biraz suçluyorum onları. Bir başka sebep de, galiba insanlar uzun yıllar inandıkları şeylerden vaz geçemiyorlar. Alışkanlık insanları esir alıyor. Geçmişte doğa ya da doğaüstü güçlere olan tapınma çağımızda, onun yerine alan paraya... Para aşkı Tanrı aşkını unutturdu ki inandıkları dinin kurallarını bile uygulamıyorlar, uygulamak şöyle dursun, tam aykırı davranıyorlar. Örnekler mi? Dini kitaplarda çocuklar için melek diye bahseder. Hiç günahları yoktur onların... Ama gel gör ki, en fazla eziyet gören çocuklar. Eşek kadar insanlar çocuk sömürüsü ile geçiniyorlar... Çocuk seviciler yalnız kendi çocuklarını seviyor, hayvan seviciler yalnız kendi hayvanlarını... Hayır onlar çocukları ya da hayvanları sevdikleri için değil, hayvanları kendi çıkarları için kullanıyorlar da onun için sever görünüyorlar. Kendi yalnızlıklarını gidermek ya da sinir sistemleri bozuk olanlar rehabilitasyon için... Geçmişten ve günümüzden bunun kanıtlarına bakalım... Kitaplardan alıntılar: 1802'den 1833 kadar 5 yasa değişikliği yapıldıysa da bunlar lafta kaldı. Bütün çocuklar gençler 1833'ten sonra da gece ve gündüz sabahtan akşama, keyfe göre çalıştırılıyordu.

18 Mart 1851 tarihinde ise 15 yaşından küçük hiçbir çocuk 12 saatten fazla çalıştırılmaz ve gece işçiliği yasaklanıyordu.

Kuzey Amerika'nın en özgür eyaleti sayılan Manşester'de bile günde çalışma süresi 12 saattti. 17.yy ortalarına kadar. 1858 yılında 12 yaşından küçük çocuklar 10 saatten fazla çalıştırılmaz diye yasa çıkarılıyor ama fiilen uygulanamıyordu.

1833'te, İngiliz parlamentosu, 13-18 yaş arası çocukların iş gününü, 4 sanayi iş kolunda 12 tam saate indirdiği zaman, İngiliz sanayisi için sanki kıyamet günü gelip çatmıştı. 1852'de Luis Bonapart durumunu sağlamak için işçi yasasına el attığı zaman Fransız işçisi tek bir ses olarak haykırdı ve 10 yaşından büyük çocukların Zürih'te 12 saatten fazla çalıştırılması yasaklandı. Günlük çalışma süresi 12,5 saatten 12 ye düşürüldü.

Kapitalist antropolojiye göre çocukluk yaşı 10-11'de sana ererdi. İngiliz Hükümeti 1855'te çocukluk yaşının sınırını 13'ten 12'ye indirmeyi önerdi.

8 Haziran 1847'de çıkan yasaya göre 13 ile 18 yaş arası işçiler için iş günü 11 saate indirildi.

Çocuklar, kıvrak parmaklarından çıkacak işler için harcanıyordu... Derisi için kesilip atılan hayvanlar gibi...

Günde 16 saatlik, hatta gece işyerlerinde yatan çocuklar bile az değilmiş... İşte 8-10-11-12 yaşlarındaki çocukların emeklerini sömürmek için çıkarılan yasalar.

Çocuklukları bile inkar ediliyor. Bu vahşet değil de nedir?

Bu yıllarda, ölüm oranı Binde 31... Ortalama yaş ise 42 civarında... Bu oran çocuklarda daha yüksek...

Günümüze gelirsek, çocuk gelinler, yine iş yerlerindeki çıraklar, maden ocaklarında bacalara büyükler giremediği için o en riskli yerlerde kullanılan çocuklar... Simit satan, mendil satan, çöp toplayan çocuklar, okuyamayan anayasaya göre devletin okutması gerektiği halde, parasızlıktan okuyamazlar... Yetiştirme yurtlarında yarı aç kullanılan çocuklar. Tecavüz olayları... İnkâr bile edemiyorlar, bademleme gibi garip bir isimle meşrulaştırmaya çalışıyorlar. Devletler her şeye yatırım yapıyorlar da çocuklar için

maalesef, sorunları çözecek ciddi bir girişim yok. Çocuk sevgisi, liderlerin önemli günlerde çocukları kucaklarına alıp poz vermelerinden ibaret... Poz verirken sırtmaları bile yapmacık. Bir an önce şu fotoğraf çekilsin de bırakayım, kurtulayım endişesi yüzlerinden okunuyor.

Velhasıl, insanları ikiye ayıracak olursak, insana tapanlar ve paraya tapanlar olarak ayırmak gerekecek... Para şimdi her şeyin üstünde...

Kapitalistler, alıcı kişiliği içinde işgününü olanaklı olduğu kadar uzatmaya, ve elinden gelse bir iş gününden iki işgünü çıkartmaya çalışıyorlar.

Makineye titizlik gösterip yağı tazelenir, ısındı diye dinlenmeye bırakılır. Ama onu çalıştıran 9-10 yaşlarındaki çocuk 16 saat çalıştırılır... Canlı insana makinaya gösterildiği kadar itina gösterilmez.

Gösterilmez çünkü; köle sahibi emekçisini at alır gibi alır. Kölesini kaybederse bunu yerine koymak için köle pazarında yeniden para harcaması gerekli bir sermayeyi kaybetmiş olur. Makinanın maliyeti insan maliyetinden daha fazladır.

Emek-gücünün ömrünün uzunluğu sermayeye vız gelir. Onu ilgilendiren tek şey, bir iş günü boyunca akışı sağlayabilecek azami emek-gücüdür. Bu amacına işçinin ömrünü kısaltarak erişir.

“Benden sonrası tufan” her kapitalistin ve bütün kapitalist ulusların sloganıdır.

Emek gücü sahibi de ölümlüdür. Öyleyse, pazardaki varlığının sürekli olabilmesi için yaşayan emek gücü sahibinin kendini sürdürmesi kadar neslini sürdürmesi de önemlidir. Yaşlanma ve ölüm nedeniyle pazardan(üretimden)çekilen emek-gücünün yerine yenilerinin gelmesi gerekir. Bunun için gelişmiş ülkeler her çocuk için ekonomik destek vermektedir. Geri kalmış ülkelerde de, “3 çocuk 5 çocuk yapacaksınız” talimatları verilir. Yani eksilen emek-gücünün yerinin doldurulması gerekir. Bu emek-gücü yerini dolduracak olanların, yani çocuklarının gereksinmelerini de karşılamalıdır.

Normal işgününün saptanması, kapitalist ile emekçi arasında yüzyıllarca süren savaşımın sonucudur.

Bilinçsizlik, boş inançların olduğu kadar, sanayinin de anasıdır...

Bu gün Osmanlıyı savunanlar, aynı zamanda o dönemdeki sömürü oranlarını hatırlatarak sermaye sahiplerine göz kırpmıyorlar... Dünya hızla ileriye giderken, gelişmiş ülkelerde işçilerin sosyal hakları artarken ülkemizde sürekli azalıyor. Bu gidişle 17-18 yy’lardaki şartları da dayatacaklar.

En zalim insanlar güçlendikçe,, arkasından gidenler de artıyor. Niye? Güce tapıyorlar. Saraylar da bunun için önemli. Ben aç iken bu adam niye bu büyük sarayda, bu kadar masrafla bizlere yük oluyor diye sorgulamıyor. Aklından geçirse bile eyleme geçmiyor. Ve sonuçta “Bükemedin eli öp!” mantığıyla kendi kasabına kurban oluyor.

Artık yaşam, insanlara yük haline geldi... İntihar oranları, cinayetler, boşanmalar, hırsızlıklar tecavüzler arttı. Biz susmaya devam ediyoruz... Hiç olmazsa seçimlerde sandıklarda irademizi gösterelim. “Kayyum atarız” tehditlerine karşı daha güçlü bir muhalefet yaratalım...

Mehmet Halil

İnsanlığın intiharı

Hayat öyle sıkı ve acı ki,
Önlenemiyor intihar düşüncesi,
Ölüm değil korkutan,
Öbür taraf daha geniş değil ki
Belli,
Aratacak gelecek geçmişi...
Belediye biraz geniş tutsa mezarları
Bulamayacak temizlik işçisi...

Mehmet Halil

İnsansız bir teknoloji mi?

Psikeard'ın 44. sayısındaki Ahmet İnam'ın "zaman zaman içinde" başlıklı yazısından esinlenilerek yazıldı.

"Teknoloji zamanı denetim altına alıyor"
"Çağımız zaman mühendisleri çağıdır"
Mühendisler;
Zamanın içinde yaşayan insanın,
Yaşamını düzenliyor...
Çeliğe su verir gibi,
Zamanla sıkıştırılıp,
Sertleştiriliyor...
Bant usulü kaba bir deyim,
Medeniyet ilerliyor...
İnsan içindeki zamana hapsediliyor,
Ve buna özgürlük deniliyor
Medeniyet ilerliyor

İnsanın ürettiği değer kazanırken,
İnsan değersizleşiyor
Zaman mühendisleri başarılarıyla övünüyor
Övgü onlara, anaların ve çocukların yası
Analar ne kadar çok ağlarsa,
teknoloji o kadar gelişiyor
Mühendislerin ilbit tohumları için,
insanlar teknolojinin toprağı

Hapsediliyor insanlar iç zamanlara
Bir ödül gibi sunuluyor,
İnsanların zulmü insanlara
Zamana hükmediyoruz diyenler!
Asılmayın hükmettiğiniz insanlara,
İnsansız hükmedin zamana
Teknolojiyi kullanın başlı başına,
İnsanlar biraz tembellik etsinler de,
Siz devam edin bakalım,
Zamanı yeniden yaratmaya...

Mehmet Halil

İntikam!

Kan davası ilan edildi tepeden...
Merasim mangasının postalları gibi
Eşas duruştaydı dişleri de gülerken
'İntikamcının intikamı ağır olacak'
İntikamcılar kadeh tokuştururken
Halk çocukları birbirini vuracak.
-Ne istiyorsunuz sizi seçenlerden?
-Yapılan her yanlış sahibini bulacak!

Mehmet Halil

İronide yöneticilerimiz, "ironi ustası Sokrates"i bile geçtiler... örnekler...

"Bir Ermeni soykırımı yoktur! Bu soykırım tümüyle haklıdır."

"Onlar kendi kendilerini öldürdüler, Türkleri katlederek bunu hak ettiler."

"PKK diye bir şey yoktur. Topu topu üç-beş kişi, iki insansız uçak alıyoruz, bu sorun çözülecek."

"Diyarbakır'ı kazıyorlar, Çanakkale'yi de kazacaklar mı? "

Kadınları doğuma yetiştirecek Ambulans bulamazken üç-beş kişiye insansız F16'lar...

"Biz işkence yapmadık, onlar Emniyet Müdürlüğü'nün 7 katından atlamak isterken tutmak için arkadan koştuk."

"Kadınlar erkeğin sol kaburgasından çıktı, kendi kaburgasına insan istediği gibi davranabilir."

"Bizde Kürt yoktur, onlar dağ Türkleridir. Onlar için soykırım tehlikesi yoktur. Yüreklarini ferah tutsunlar. Biz onların anne-babası sayılırız. Döveriz de severiz de..."

Bir taraftan "Biz Çanakkale'de İngilizleri ve Fransızları bozguna uğrattık! " diye öğün, Diğer taraftan "İngilizler ve Fransızlar kışkırtmasına aldandılar! " diye Ermeni kıyımına gerekçe göster.

Mehmet Halil

İsim yok

Yıllar geri alınıyor haber değeri yok da saatleri geri alıp günah mı çıkarıyorlar? Hırsızlar, büyük suçları gizlemek için, ufak suçlarını itiraf edip, güven tazelerler...

Mehmet Halil

İslami usulde çalma

Hatırlatıyor kendini, unutulmuşlar...
"Konuşsam yer yerinden oynar"
Çalışmayı sevmez asalaklar,
Muhasepler karı-zararı hesaplar
Asalaklar anlar asalakların halinden,
Çalışandan önemlidir yalakalar
Onlar için hazırlanır özel yalaklar
Çalarlar ağızlarına bir parmak bal
Sistemin istikrarı için susarlar...
Susunca, yalanıp yutulan her şey helal...

Mehmet Halil

İstanbul'a gittim kendime geldim...

Her ne zaman gitsem
çeker beni kucağına
bir ana memesi gibi
Tünel, Beyoğlu, Galata
Taksim, Beyazıt, Babı-ali,
Beni çekiyor kendine,
Takılmış beynime zinciri...

Üretmek ve yaratmak
Üreterek geldik ilk insandan beri
Bu ikisinin arasında yaşamak
Ve yaşanamayandan ötürü,
Yaşamayana tapmak
Yaşamın bu illegal dürtüsü
Merakı sınava tutmak
Tersten yaşama kültürü...

Yaratmak olunca sanatçının ideali,
Düşünmezmiş maddeyi,
O maddeye çevirdiği için hayali
Zor bulurmuş ekmeği...
Yani yaşayanların deyişi...

Bu gidişte gördüm ki,
Hiç doğru değilmiş bunlar
Beyoğlu baştanbaşa sanatçı çiftliği,
Tünel'den taksime kadar...
Geçiyordu sanatçı sayısı yirmiyi
Bilet Milet de yok, kapıdan çevirmiyorlar
Kendin belirliyorsun dinleti değerini
Özgürlük diye buna derim ben
Kalkmış bütün zorlamalar...

Yeni bir şokla yeniledim kendimi
Hiç düşünmemiştim bu güne kadar
Hayata tersten girmeyi...
Bu seyahatim bana bunu da öğretti.
Sanatçılar sanatçı olduğu için yoksullaşmıyor
Yoksul oldukları için sanatçı oluyorlar...
Bundan sonra ciddiye almam "egemen güçler;
sanata ve kültüre karşılar" diyen hiçbir sözü.
Gördüm ve öğrendim ki, bütün meyveler gibi
Sıkınca çıkıyormuş sanatçının da özü...
Ve Beyoğlu'nda sanatın her çeşidi.
Egemen güçler boşuna savunmuyormuş doğal seçilimi,
Sanatı da çekip çıkarıyorlar insanın yüreğinden,
Lokmayı söküp çıkarır gibi midesinden...
Kan damlası akıtmadan ve incitmeden...

Kendime gelişim
Bununla da sınırlı değildi...
Dolaşmaktan çıkmıştı pestilim

Günlerden cumartesi
Oturacak yer arıyor gözlerim,
İnsanlar anlaşmış gibi bugün sokağa çıkmak için
İğne atsan yere düşmeyecek sanki
Gözlerimi yukarılara diktim,
"Can çıkmayınca umut kesilmez! " demişler
Dinlenmek için bodrum da bulunmuyor ki
Her yer beton kat kat,
Yukarılara diktim gözlerimi...
İsa gibi uçabilirim deyi
İşte o zaman tanıdım kendimi
Bir baktım ki,
Alev alev tutuştu, binanın cephesi
Anladım ki bütün suç bende,
Hayır! Hayır! Bende de değil
Bütün suç bana yumuk deyen annemde
Gözlerimin yumuk olmadığını kanıtlamak için
Fazla zorlamışım gözlerimi
Zorlanınca aşyormuş insan kendini
Çakmak çakmakmış benim de gözlerim,
Ama şimdiye kadar beni kimse keşfedememiş...

Yine dönelim yangın safhasına...
Bina sahipleriyle pazarlığa tutuşmadan
Peş peşe geldi beş tulumba...
Çıglık çıglığa...
Bina kurtuldu kısa bir anda.
Oysa kurtulan olmamıştı,
6-7 Eylüldeki sessiz çıglıkta...
Ses acının eseri
Sessizlik şok'un ve şaşkınlığın...
Fotoğraflar para etmiyor ki...
Kayda geçirsinler yaşanan her anı...
İşte o anda, yanan bina yakınında,
Sanatçı yoktu fotoğraf dalında.

Vicdanların fotoğrafı,
Acıların fotoğrafı,
Düşüncelerin fotoğrafı,
Hayallerin fotoğrafı,
Niyetlerin fotoğrafı...
İşte bunlar çok teferruatlı...
Biz sade insanlarız,
Kaldırmaz zekamız bu kadar detayı,
Yeter bize, gözlerimiz ve kulaklarımız.
Ve onları bir ömür boyu devlete kiraladık
Söz konusu devlet olunca,
Her şeyi teferruat saydık...

Geleceğimiz kolaylaştırılmış bizim için
Bizim için yaşamış atalarımız
Bütün zamanları aydınlatan bir kitap,

Bütün zamanları aydınlatan bir lider
Bütün milleti temsil eden bezler...
Ve şaşkınlığa meydan vermemek için
Silinmiş bütün başka izler...

Sırtımda Atakürküm
Yok düşünceden yana derdim
İstanbul sokaklarını baştan sona yürüdüm...
Ve tarihini okudukça yüzünden, kendime geldim.

Mehmet Halil

İstikrar 1

Tesadüf hepsi yoksul
Hepsi de doğulu...
On yılda 152 çocuk öldürüldü
İki bin on birde 15 çocuk
Eşit yıllara göre dağılımı
Çocuklar göstergede çubuk
İstikrar dedikleri bu olmalı...

Mehmet Halil

İstikrar 2

En yüce ödülü sundular
Altın parlaklığında anahtar.
Seçim sonrası seçmenlerine
Cennete açılır bütün kapılar
Şehitlik serveti serildi önlerine

“Vatan sağ olsun” diyenler
Savaşa arzuyla yürüyenler
Kırk dokuz buçuğu verenler
Savaşta istikrarı sevenler
Bu ödülü hak edenler.

Karşıdır yüce adalete
Nankördür şu zenginler
Şehitlik onların neyine?
Eğlensinler bu dünyada
Yolları açılsın cehenneme.

Hırsızların çocukları
Katillerin çocukları
Tecavüzcüler ve aklayanlar
Gerçekleri saklayanlar...
Cehenneme yollanacaklar

Bu dünyada kontenjan yok diye
Öbür dünyada cezalandırılacaklar
Onların babaları önemli görevlerde
Üzülmesinler, bozulmasın diye istikrar
Cennet onların neyine, onlar hizmetkar...

Mehmet Halil

İstikrar 3

Herkes yalan söyler ve sözünde durmazsa, hayatın normal akışı bozulur...
Herkes küfür eder ve küfür etmezse hayatın normal akışı bozulur...
Herkes kadını döver ve dövmezse hayatın normal akışı bozulur...
Herkes hırsızlık yapar ve hırsızlık yapılmazsa hayatın normal akışı bozulur...
Herkes cinayet işler ve cinayet işlemezse hayatın normal akışı bozulur...
Bütün devletler savaşır ve savaşmazlarsa devletlerin normal akışı bozulur.

Biz istikrarlıyız çok şükür.

Mehmet Halil

İsyan!

İsyan edenler de bilir
Bilir isyanın felaket olduğunu
Onu boğan üstündeki gölgedir
Güneşsiz kesilir onun da soluğu.

Tükenir mi güneşin ışığı ve ısısı
Diğer insanları ısıtıp aydınlatmakla?
Onun da çirpinişi
Bağlı olmaktadır hayata...

O da bilir kusuru!
İsteyerek seçmez bu yolu
Gecede duyunca mezar soluğunu
"Çatlağını arayan sıkışmış su" gibi...
İsyanda arar çıkış yolunu.

Eşitlik ve adalet unutulursa
Kilitlenirse onur dar odalara
Bir tarafa bırakıp suskunluğu
Bulmak zorundasın yolunu
Bu güne gelene kadar
Tekerleğinde çoktu kusuru...

Mehmet Halil

İsyanlar zincirli

İşe yeni çıkan acemi orospular gibi...
Medyatörlerin parayla kapanmış yüzleri
Aç insanları, umutla aldatıyorlar
Onların doğal olmayan estetik yüzleri
Onlar kendi makyajlarını kendi yapıyor
Parayla satın alırlar klişe erdemleri...
Kitlesele öldürmeye karşı gelmek suç
Suçlu göstermek için çığneden cesetleri
Onlara para basıyor bu kan denizi
Dünya çıglık atıyor, çıgıklar boğuluyor.
Aç kalan köpekler uzun uzun uluyor
İşte bu medeniyetsizlerin medeniyeti
Tercih ölümle yaşam arasında sürüyor.
Bir lokma yiyecek, aç insanların zinciri.

Mehmet Halil

İş Bölümü

Dünyada iş bölümü öyle gelişti ki
Her ülke kendi dalında ihtisas sahibi
Darbe üretmekle ünlü bizimki...
Bol bol bizde üretilir çeşidi.

Hayvan aramadığımız kadar çok
enflasyonu var yurdumuzda,
en büyük tehlike enflasyonda
karşımız sanayi devrinde tarıma
Niye uğraşalım, tarla, tapan otlar
Bıraktık onları başkalarına...
Fabrikayla, bacayla, dumanla, bokla
Niye uğraşalım boşu boşuna
Bir mevsimde değil, bir gecede pişer çorba

Yalnız darbe olunca hatırlarız Gürsel'i
Evren tamamladı onun eksikliğini
Buna silahlı darbe dendi
Baykal Sivil darbeyi icat etti
Arkasından E-Darbe geldi
Anlaşılmadı onun piri...

İlerleme hızla devam ediyor
"Çalışmak ibadettir" diyen dinimiz de
Darbe üretmekten geri kalmıyor
Dış ticaret öğretilir üniversitelerimizde
Mastırı da dünyanın merkezinde
Ve bütün darbeler ithal ediliyor.
En karlısı "al-sat" deniliyor.
O da dünya liderine veriliyor.

Mehmet Halil

İşimiz tulum-bacılık! ...

İşimiz tulumculuk...

Devlet insan için kuruldu
Şimdi insan devlet için oldu.

Üretim insan içindi
Şimdi insan üretim için.

Para değişim içindi
Şimdi değişim para için

Sınırlar uluslar içindi
Şimdi uluslar sınır için.

Silahlar korunmak içindi
Şimdi silahlar vurulmak için.

Edebiyat geliştirmek içindi
Şimdi uyuşturmak için

“Yaşamak için yemek vardı
Şimdi yemek için yaşamak”

uyuyanları uyarmak için değil,
şimdi taşlama,
Uyanıkları, korkutmak için.

bizim için,
Kurbanlar ne kadar önemli
hepimiz hayvan sever olduk
Hitler'den beri...
İnsanları kurban ediyoruz...
Tulum çıkardık her şeyi.

Mehmet Halil

İşkencecilerime acıyorum

Düz yazı

İşkencecilerime acıyorum (onlar kendi eserlerinin düşmanı)

Rakamlar Selahattin'in Demirtaş'ın 18.06. 2017 tarihli Demokrat'tan alınmıştır.

Ülkemizde okuldan daha önemli infaz kurumu... Şu anda ülkemizde 372 infaz kurumu var. 200bini aşkın tutuklu. 2002 de her yüz bin kişiden 85'i tutuklu iken, bu gün her yüz bin kişiden 250 kişi hapiste...

Bu rakamlar, Almanya'da her yüz bin kişide 76

Fransa'da	''	98
İtalya'da	''	87
Yunanistan'da	''	120
Türkiye'de		250

Bizdeki mahpusların çoğu siyasi, 25 yılını içerde doldurmuş 1500'den fazla politik tutuklu. Düşünceden dolayı... 20 binden fazla politik tutuklu... Sadece son üç yılda 8 binden fazla politik tutuklama yapıldı...

Doğuda yakılan yıkılan şehirleri de düşünürsek, yaşadığımız cehennemi tanımış oluruz...

En ağır cezaları bin kat hak edenler, en fazla cezayı kesiyorlar. Kendi ayıplarını haykıranlara... Suçsuzlara... Kendi ayıplarının, suçlarının büyüklüğünden korktukları için, mevzilerini korumak için, o mevzileri kaybettikleri zaman, en ağır cezalara çarptırılacakları için, KORKUYORLAR. SALDIRGANLIKLARI ondan...

Onlar, duyguları iğdiş edilmiş, metalaştırılmış, idam sehpasından, coptan, boyuna geçirilen ipten farksızlar. Onlar iradelerini başkalarına teslim etmiş duygusuz köleler. Onlar çocuğuma bir dilim ekmek götüreceğim diye başka çocukların analarını, babalarını yok eden, sakat bırakan hatta işkencelerini çocukların karşısında yapıp, çocukları ruhen sakatlayan, insan olmaktan uzak, otomatik makineler. Onlar düğmesine basılınca çalışan robotlardan başka bir şey değil... Onlar kendileri zihinsel özürlü oldukları için, başkalarının sağlığına saygısı olmayan metalardır. Onlara acıyorum.

Onları robotlaştıran ve onları acımasızca kullanan sistemle benim sorunum... O sistemi yargılamak ve cezalandırmak istiyorum. Elbette sistemi araçsız bırakmak da hedefimdir, ama, sistem olmazsa o araçlar işlevsiz kalacaktır, ama sistem var oldukça, o araçların bir kısmı hurdaya çıksa bile devreye yenisi girecektir. Bu araçlar kendilerini kontrol etmekten aciz oldukları için diğer insanları kontrol etme duygusu gelişmiştir. Aşağılık komplekslerini öyle dengelemeye çalışırlar.

Onlara acıyorum çünkü; "Başkaları sana nasıl davransın istiyorsan, sen de başkalarına öyle davran" sözünün etkisinde kalmış olabilirler. Onun için ki kendi yaptıklarından dolayı kendilerini suçlu hissedip, cezalandırılma arzusu ile saldırganlaşmış olabilirler. Saldırgan oluşları, "başkaları da kendilerine saldırın ve kendileri rahatlasın, o bana saldırdığına göre ben doğru yapmışım" diye düşünerek kendilerine haklılık payı çıkarabilsinler. Onlara saldırmamak, onlara verilecek en büyük ceza olabilir. Vicdanen rahatsız olacaklardır o zaman... Tabi bu tam olarak makineleşmemiş olanlar için. Birazcık da olsa vicdanı olanlar için geçerli...

Sistem onları futbol ayakkabısı olarak kullanmaktadır. Oyuna çıkarırken giyilen o sivri çivili ayakkabılar... Topa teper gibi başkalarına tepebilsinler diye... İnsanın elini ayağını kendi istediği gibi kullanamaması ne acı değil mi? Hele bir düşünün, felçli gibisiniz... Ve sizi sürekli arkanızdan iteleyecek biri olacak... Sizi nereye iterlerse oraya gitmek zorunda olacaksınız. Ne acı, ne yazık, kendiniz olamıyorsunuz... Ben bunu yapmam, yapmam diyemiyorsunuz.

Hani çocukları eğlendirmek için sokaklarda sirklerde oynatılan ayı gibi diyeceğim ama hiçbir çocuğu eğlendiremiyorlar ve tam tersi çocukları da kendileri gibi zihinsel özürlü

bir hasta olmaya hazırlıyorlar. O çocuklar büyüyünce de kendileri gibi saldırgan olunca, suçlu gözüyle bakıyorlar... Kendi eserlerinin düşmanı oluyorlar... İnsan olmaktan çıkışın çıkarılışın daha kötü boyutları da var. Eskidiniz mi, yakılmak da var işin içinde... Bilirsiniz, taş kömürü gibi sıcaklık verir kösele... Yandıktan sonra geride, ne iz bırakır ne de koku. Kendiyle değil kendi pisliğiyle dolar onların çukuru...

Mehmet Halil

İşte ben buyum

Ben ki, bırakmışım kendimi
İlke edinmişim derbederliği
Hoş görüyorum tembelliğimi
Benim tek şansım,
Titiz ve çalışkan karım...
Ben onun sayesinde varım.
Yerinde harcanır her kuruşum,
Onun sayesinde
Evde çömez, sokakta dik duruşum.

Mehmet Halil

İşte böyle biri

O, özgürlükle gelenek arasında
Bir kuş gibi, çırpınarak yorulan
Muhtemel imkanların uzağında,
Bir hayatı benimsemiş! Sıradan.

Bir radar detayları kaçırmayan
Kısık gözlerle alanı tarayan
O bir gelişen hayat savaşçısı
Köhnemiş arka planları vuran.

Seçip yalnız yaşama deneyini
O, ruhsuz kaba aşıklardan kaçan
Doldurup yalnızlığın geçidini
Melenkolik hayatına tutunan.

O filizi yeşeren tohum gibi
Zamanı gelince terk eden evi
Çocukları hazırlayan sınava
Örnek, çalışkan, mükemmel ana.

Hem öğretmen, hem öğrenci hayatta
Nesnel ve tinsel hayatı okuyan
O benim yoldaşım her an yanımda
Maddi, manevi desteğini sunan.

Seçici biri ortak çalışmada
Ortamı bulunca iyi içici
Bir de sohbet gelince masaya
Ondan fıskırır yaşama sevinci.

O bir insan 'tutunma' oyununda
En yakın dostu dizüstü yanında
Oyunlar bırakacak devrederken
Şimdi tuttuğu yaşam nöbetinden.

Bir insan tanıdım ki o bambaşka
Aşık insana, hayvana, ağaca
Kaçırılmaz hiçbir şeyi kısık gözleri
Benim yoldaşım! İşte böyle biri.

Mehmet Halil

İşte böyle Tanrı yolu

Tanrı bizimdir! Tanrı bizimdir!
Yoktur bizden başka Tanrı kulu
Tanrı bizimdir! Tanrı bizimdir!
Ölümdür bizden başkasının yolu
'Cihat' bizlere Tanrı emridir...

Tanrı uludur! Tanrı uludur!
Bizleriz onun tek kulu
Tanrı uludur! Tanrı uludur!
Kim yarattıysa zaafımızla onu
Onu yaratanlar da 'ulu'

Kutsal kitaplar yazdık
Görkemli kubbeler çattık
Sığınacak güçler sandık
Aracıların görkemine kanıp
Kendimizi Tanrı'ya adadık

Biz deneme tahtasıydık
Kendi yaptığımız kurşunu
Tanrı adına kafamıza sıktık
Kıçımıza tıkadılar pamuğu.
Açıldı önümüzde Tanrının yolu.

Mehmet Halil

İşte bu cinayetlerin tetikçileri...

Zonguldak, Soma, Ermenek... Sırada hangi madenler, hangi işyerleri var bilinmez... Felaketin büyüklüğü ateşin düştüğü yerin büyüklüğüyle ölçülüyor. Bir kişiyle sınırlanırsa küçük, Bin kişiye ulaşırsa büyük...

Peki, neden hırsızlığın büyüğü küçüğü olmaz deniliyor da, ihmalin büyüğü küçüğü olmaz denilmiyor?

Zonguldak'ta maden kazasında ölenler, mahkeme süreçlerinde soğutularak unutturuldu. Yıllar sonra ölen işçiler suçlu bulundu.

Soma'da Remi rakamlara göre 301 madenci yandı, gayri resmi rakamlara göre bu rakam iki katı. Olay soğumaya bırakıldı... Olay günleri yetkililer "para mühim değil!" diyorlardı, bu gün ailelere para ödenmediğini öğreniyoruz.

Yönetenler için, hırsızlık suç değil, cinayet suç değil, yalan söylemek suç değil... Ama madencini kazmayı yanlış vurması suç, çocuğun taş atması, ekmek çalması suç, iş istemesi, çocuğunun mezarını ziyaret bile suç...

"Ölüm madencinin fitratında var." Böyle olunca öldürmek de yönetenlerin fitratında var oluyor...

"TKİ'nin tonunu 140 dolar'a çıkardığı kömürü, Soma A.Ş. 24 dolara çıkarıyoruz!" diyorlar. Ama ne pahasına? Yüzlerce insanın ölümü, binlerce nüfusun acılara boğulması pahasına...

Neden sorumlular "Bu işi ben beceremiyorum!" deyip istifa etmiyorlar? Bunun için insana değer veren görevliler gerek. Ama söz konusu olan, patronları karı olduğuna göre, onlar istifa etmek şöyle dursun yeni ihalelerle ödüllendiriliyor...

Zonguldak'ta kazadan sonra suçlular görevden alınsa ve cezalandırılıysaydı, Soma'daki kaza olmazdı. Soma'da yetkililer cezalandırılıysaydı Ermenek'teki kaza olmazdı...

Olmazdı diyebiliyorum çünkü, kaza buralarda bağıra bağıra geliyor...

Teknik elemanların risk raporlarına rağmen işçiler çalışmaya zorlanıyor, işten atılmakla tehdit ediliyor.

Soma'da Karbonmonoksit gazının basıncı arttığında, yani risk sınırını geçince devreyi açan trafo sökülüp yerine basınçtan etkilenmeyen pano konulduğu iddia ediliyor.

Sığınma odaları pahalı olduğu için uygulamaya konulmuyor. Bunlar İLO sözleşmelerine göre alınması gereken tedbirler. Soma'da gaz kokusundan fareler çılgın çılgına madenden kaçarken, işçiler madene girmeye zorlanıyor... Bu uygulamaların, İŞİD'in, kendinden olmayanların ensesine kurşun sıkmasından farkı ne?

Ermenek'te Tahkimat olmayan bacalarda insanları çalıştırdıkları görülüyor...

Yetkililer 51 saat sonra suyu boşaltmaya çalıştıklarını söylüyorlar... Bu durumda kurtarmaya çalıştıkları madendeki işçiler değil, maden ocağı, batan paraları...

İmanın altı şartından birinin "Kaza ve kaderin Allah'tan geldiğine inanmak" diyorlar. Kaza ve kader Allah'tan geliyor da kömür niye Allah'tan gelmiyor, işçiler çalıştırılıyor?

Soma'da, Çalışma Bakanı Hüseyin Çelik "ilgili şirketin 4 yılda 8 kez programlı inceleme teftişi yapıldığını" söyledi. Bakan Çelik "inceleme sonrası, maden ocağında, elektrik panolarında kilitlenme olmadığı lastik tekerlekli yükleyicilerin geri vites ikazının olmadığı, acil toplanma yerinin belirlenmediği, ateşçi işçiler için anti statik elbisenin eksik olduğu, bant taşıyıcılarının ikaz sisteminin yeterli olmadığı gibi hususların soruşturma sonrası ortaya çıktığını..." söyledi.

Peki bunlar yapılan 8 teftişte tespit edilememişse, bu olaydan sonra nasıl tespit edilecek?

Başsavcı "bütün delillerin koruma altında olduğunu" söylemiş... İşçilerin koruma altına alınmadığı bu ocakta, deliller nasıl koruma altına alınabiliyor?

Maskeler madencileri ölümden kurtaramadı ama, patronları cinayet suçundan kurtaracak gibi...

Yetkililer Soma'daki madenlerin en gelişmiş teknolojiye sahip olduğunu iddia ediyorlar, peki bütün dünya madenlerinde zorunlu kılınan "Sığınma, yaşam odaları" bizim madenlerimizde neden yok?

SOMA Holding yönetim kurulu başkanı Alp Gürkan 10 Mayıs 2013 tarihli Enerji TV'ye açıklamasında "Bir kaza durumunda işçilerin madende 15-20 gün kalabileceklerini" söylemiş... Acaba öldükten sonra mı kalabileceklerini ima etmişti...

Evet, neden "İş kazası değil", "İş cinayeti" denildiği açık değil mi?

Daha fazla kar için yüzlerce işçinin nasıl ölüme gönderildiği açık değil mi?

Maden ocakları sahiplerinin hep AKP'li olması, Savcıların, hakimlerin sık sık değiştirilmesi, habercilerin, avukatların baskı altına alınması, gerçeği gösteren fenerler değil mi?

Toplum yararına olmayan, toplumu kendi çıkarları uğruna harcayan bu yöneticilere daha ne kadar tahammül edeceğiz...

Gerçekleri onların satın aldığı basından öğrenemeyiz, hepimizin de aynı acıları yaşaması gerekmez...

O halde pisi pisine ölmek yerine, mücadele ederek, kazanmayı denemek gerekmez mi?

Bu sorunlar yalnızca Soma'nın, yalnızca Zonguldak'ın, yalnızca Ermenek'in sorunları değil, hepimizin sorunu. Bu gün onların başına gelenler yarın bizim başımıza gelecektir.

Birlik ve beraberlik içinde mücadele etmeden bu sorunların üstesinden gelemeyiz...

Birlikte mücadele etmeliyiz ki, en önemli hakkımız olan yaşam hakkımız elimizden alınmasın...

Cinayetlerin kurbanı olmayalım...

Mehmet Halil

İşte destek, işte manivela

Bir filozof, bir zamanlar, büyük bir laf etmiş
"Bana bir destek, bir de
yeteri kadar uzun manivela verin
dünyayı yerinden oynatayım" demiş
Gel zaman, git zaman, boş durmamış sermaye,
"Bir manivela lazım bizim gibi desteğe,
Geçirmek için teoriyi pratiğe"
Arayıp bulmuşlar uzununu
Sudan çıkarıp kurutmuşlar tuzunu
"Bizden yaratıcı adam çıkmaz derken bile"
Şimdi dünya kıskanıyor onu...
Dünya yerinden oynadı.

Sallanıyor bütün Ortadoğu
Bütün salıncaklar gibi...
Elbet bir gün durulacak bu
Ama henüz belli değil ki
Altında kalacak olan kimin eli.

Mehmet Halil

İşte geldi Musa'nın sihirli değneği

'Kamelyalı kadın' değil bu 'karizmalı adam'
'İmkansız aşklar"a bakıyordu aynadan
'Ah ne kadar haklıymış! " dedi, Aziz Hocam
Bunları gütmek için yararlanmalı sopadan...

Su da usludur ama, fırtına çıkmadan...
Karıştırdı ortalığı; bir fırtına adam
Yüzümüze su serpildi konuşurken ağzından
Uyandırdı onları otuz yıllık uykudan...

Çıkarmış "her yüz yılda bir büyük adam"
Ne 'liderler' gördü şimdiye kadar onlar
Hiç birine el vermedi sihirli değnekli adam
Anladık ki hıyar şeklinde geliyormuş onlar...

Mehmet Halil

İşte gördük! Parmak yaladıkça büyümüş

Egemenlik kayıtsız şartsız hırsızlarda olursa
Devletin başı da utanmaz devleti soymaya.
Marifetmiş gibi davranıp emaneti çalmak
Çıkıyorlar milletin karşısına, sırta sırta...

"Suç bizi seçenlerde değil mi? " diyorlar
Gülücüklerden anlaşılır biraz anlayış varsa
"Maliye Bakanı'nı körlerden seçeceksin ki
Masum bir şekilde konuşabilsin karşınızda.

Hırsız yetkiliyse, dalga geçilir kullanmazsa.
Paylaşmayı biliyorlar zekat olarak bile olsa
Siz de parmak yaladınız iftar çadırlarında.
Kim kimi suçlayacak? Suçlu susanlar da...

Mehmet Halil

İtiraf

Biri "vedimse ben vedim!" dedi
İLK-SEN'i paketledi yakınlarına
Savcılar, "kimin malını kime verdin?" demedi

"Deprem yardımları yollarda!" dedi, biri
"Evsiz ve aç kalanlar ne oldu?" demediler
Cumhuriyetin sağcıları var, savcıları yok gibi...

Çocuklar taşlayınca çıkıyorlar ortaya
Şavcıları yoklamak içinmiş o taşlar
Katilleri koruyup, ölenler suçlanıyor
Adalet karşymış meğer savcılar
Hak hukuk deyince saldırıyorlar...
Çocuklar kadar cesur olamıyorlar.

Yıllarca boğulurken yalan denizinde
Hasret kalmışız doğru sözlere...
Mutluluktan gevşiyoruz bizde
Hırsızlar suçunu itiraf edince...

Mehmet Halil

İtiraf ediyorum, bende kefal oldum! / düz yazı

Yeni parayla yirmi milyar. Eski parayla yirmi tirilyon, karşı yaka iskelesine yaklaştıkça cami minarelerinden çıkan ezan sesi gibi bağıyor elektrikli cihazlar. Sen ol da aldanma... İnsan, hiç şansı olmadığı halde namaza bile gidiyor. Olmaz, olmaz ama! ... ya bi de olursa... ne kaybederim ki

nasıl olsa işim gücüm de yok... Eeee! Sakla samanı gelir zamanı bakarsın faydası olur. İşte çoğu insanın kafasındaki düşünce... ve bu düşünceyle gider camiye. Cenneti ne olur ne olmaz diye atar bi köşeye zulaya. Milli piyangoya gelince, ben de dedim ki, milyonda bir de olsa kazanma şansı var. Hani her kötü olayda haline şükret diye daha kötü bir olay gösterilir ya! .

Camiye gidenden şanslıyım. İşte ben de kendime o örneği gösterip, savunmayı hazırladım. Tabi bu savunma yakalanırsam gerekecekti. Hiç kimseye çaktırmadan, ben de kendime iki piyango bileti aldım. Bilet paralarını da karımın verdiği harçlıklardan, tam üç ayda biriktirdim. Duyarsa mafvolurum. Çıkarsa o parayı ne yapacaktın ha! . Bu yaşta sana kim bakar be... Her şey parayı yiyene kadar... Neden benden sakladın ha! ... Herkesin başından geçeni daha fazla anlatmayacağım...

Eh bu yaşa geldik her halde tek parça savunma ile böyle bir riskli işe girilmez. Bu savunmanın bir de, B planı var.

Televizyonlardaki Şov programlarında çekilişler yapılıyor. Paralar dağıtılıyor. Yarışmalar cazip hale geliyor. Yüzde sekseni açlıktan kırılan nüfusumuzun tek umudu olan bu yarışmalarda, kazanma şansını garantilemek için, kazandıklarını Mehmetçik vakfına bağışlama yarışları da, yarışmaların B planı oluyor tabi. Yarışmacıların çoğu, para için değil de sırf yarışmak için katılıyormuş programlara... İşte buna derler gönül zenginliği diye... Yarışı kaybedince akan gözyaşları da sevinç gözyaşları tabi...

İşte B planıma da bunu örnek aldım... Yani sizin anlayacağınız... Ben biletime para çıkarsa kendim için beş kuruş harcamıyacaktım. Sözüm yalansa namerdim.

Ayıp be beni doğru dürüs tanımadan hepiniz başladınız homurdanmaya... Çok duyduk bu lafları...

Karnımız tok bu laflara... Yemezler oğlum, boşuna çeneni yorma... Bunları duydukça alındım doğrusu. Bak haberiniz olsun sözünü geri almayanları antolojimden silerim haaa..

Ama haklısınız, nereye kullanacağımı söylemedim ki... Suç bende... Milli piyangodan büyük ikramiye bana çıktığında, şöyle pay edecektim.

Çok muhterem Turgut Özal bey efendinin kurduğu Fak-Fuk-Fon bu gün ülkenin her köşesinde

Milyonlarca insanımızı, açlıktan ve yoksulluktan kurtarmaktadır. Samimiyetimi anlayın ve bana inanın ki... Biletı alır almaz İzmir ilinin ve ilçelerinin özel idarelerini bir bir dolaştım. Ay başlarında, (kansız

aybaşlarında yanlış anlaşılmasın) , oralarda para için sıra bekleyenleri inceledim. Bilmem hangi müteahhidin üretimini artırması ve konut sorunun kökten çözümüne katkıda bulunması için, moral hocası olarak, cansiperane çalışan, ama evdeki karısından korkusuna (ki böyle vatan haini karılar derhal boşanmalı) sigortalı bile yapamadığı metreslerini gördüm.

Şimdi hepinizin de içi burkuldu biliyorum. Zavallıların, bileklerinden dirseklerine kadar altınlar, bilmem kimin referans için verdiği kartını uzatırken şingır mingır ediyordu... Otuz metre ilerde ise, kolunda iki çocuk ve eşim askerde şehit oldu, bu çocuklar aç diye, boynu bükük rol yapan kadının çocukları ve kendi hep bir ağızdan ve de midelerinden çıkardıkları zil gibi seslerle, altın şingirtılarını bastırmaya çalışıyorlardı. Hepsiniz haksızlığı anladınız demi...

ihtiyaç fazlası, ikinci, üçüncü sınıf fason üretim yapan bu tür insanlara yardım etme akılsızlığını kim yapar. Para getirmeyecek işlere kim yatırım yapar? Yüce liderlerimiz, bize en doğru yolu göstermediler mi? Şimdi biz bunları besleyelim mi? Asmadığımızı da dua etsinler. Dua işte böyle günler için...

Bu durumu görünce, hemen kağıda ve kaleme sarılıp, sayın devlet bakanımız Nimet Çubukçu hanımefendiye durumu açıklayan ve ülkemizin en büyük sorunu olan konut sorununun çözülmesi için

Cansiperane çalışan ve koluna boynuz sayısı kadar bilezik takmış olan hanımefendilerin haklarının korunması için devletimizin gerekli hassasiyeti göstereceğine inandığımı belirttim.

Bu kadar mı? İşte vatandaş olarak kendi üzerime düşen görevi şimdi açıklayacağım. Nimet hanımdan önce bunu benden duyun ki altında bir kurt yeniği aramayın. Büyük ikramiye bana çıkarsa ilk önce konut sorununun çözümüne cansiperane katkıda bulunan ve her tarafı yağ bağlamış, külçe gibi oturduğu yere yayılan hanımefendilerin boyunlarına, yirmi kiloluk külçe altınlar döktürecektim. Nimet Hanım da bu külçelerin takılması töreninde bana bronz plaket vererek onurlandıracaktı.

Büyük ikramiyenin büyük kısmını bu yüce emeller için harcadıktan sonra, komşuda bişer bize de düşer misali... İkinci planda da olsa, marka giyen insanlarımızı düşündüm... (kadınları dersem hanım hemen huylanır, onun için burası aramızda kalsın) Evet marka giymeyi sevenleri en lüks mağazaların vitrinlerine, en marka ve son moda kıyafetleri giydirip dikecektim.

Üçüncü madde olarak, hükümetin iktidarını desteklemek için Tonlarca Viagra alacaktım. IMF' ye ve AB'ye karşı güç kazanabilsin ve dirayetli durabilsin diye.

Muhalefete halk desteği kalmadığı için üzgünüm. İşte burada biraz kendime yontmuş olacağım... Muhalefetin halk-asına koymak şerefi küçümsenmemeli... Denizden ne çıkarsa yenir dediler. Yedik.

Her ne kadar müteahhit olamadık ise de müteahhitler partisi için bizim de, farenin sidiği, denize katılır sözünü hatırla yarak, kalbimiz temiz olduğu için temiz su borusu döşemek görevini üzerime alacaktım.

Bu kadarla da kalmayıp, önümüzdeki dönem mecliste gurup kurabilmesi için, yeteri kadar vekil kafesleyebilsin diye zürafa sokaktan 10 ev alabilmesine yetecek kadar para verecektim.

Böylece muhalefete yaptığım katkı ile üzüntümü hafifletmiş olacağım.

Görüyorsunuz ya sevgili okurlar, bu vatanın kaymağını yiyen TÜSIAD bile şimdiye kadar böylesine cömert davranmadı.

Şimdi bunları okuyan Milli Piyango idaresi kafasını hangi duvara çarpacaksa çarpsın.

Paralar döne dolaşa hayır işlere gidecekken, kim bilir hangi mafyanın kasasına gitti? Neee? Kim söyledi onu... 'Mafyadan çıktı mafyaya girer' diyen kim? Töbe haşa...

Ah işte benim talihsizliğim bu... Şimdi rahmetli Turgut Özal bey sağ olsaydı. Bu büyük ikramiyeden sağlanacak katma değerden payıma düşeni bana peşin peşin öderdi.

Artık her şeyi bu kadar açık seçik yazdıktan sonra, hiçbir kanaldan hiçbir medyatör gelip, ağızıma o şey başını dayayıp, efendim falanca, hanımla parayı alıp kanarya adalarına gidecekmışsiniz doğrumu? diye pis pis sırtarak soramaz. Siz de şahidimsiniz sayın okurlar.

Kefal olmak: Salakça yakalanmak, oyuna gelmek

Mehmet Halil

İtirafçılar

Çarkın dişlileri dökülüyor tek tek
Tehditle uzlaşma arasında bir istek
Sıkışınca sahibini de ısırıyor köpek
Zaten, protez değil miydi ki onlar
Proteze protez kadar değer biçilecek.
İşi bitince macunla fırçalanmaz onlar
Bir gün onlar da çarmıha gerilecek...

Çözülüyor itirafçı ve emeklilerin dili
Halka çok hayırlı işler yapmışlar gibi
Övünerek anlatıyorlar marifetlerini
Daha kaç Algan, kaç Çarkın var ki?
Bu devirde neler görüyoruz neler?
Tespah gibi beş vakit elinde kamış
Temiz ve iffetli fahişeler de varmış.

Mehmet Halil

İyi biline

İde/olojik silahsızlandırma sökmeyince
Ceza yasaları silahlandırıldı ince ince...
Parlamento emlakçı dükkanına döndü
Devam ediyor eller rutin işlemlerine
Kuklalar göstermek istemez yüzünü
Bunu isteyen bozguncudur iyi biline

Mehmet Halil

İyimserlik mi yoksa kötümserlik mi? Düz yazı

Son günlerde BARIŞ umutlarını çok abartanlar var. İşin bizzat içinde olmakla demokrasi güçleri olarak yanında olmak arasında fark var, onun için bu konuda fazla söz söyleme hakkını kendimde göremiyorum ama, içinde yaşadığımız şartlarda bu kadar iyimserliği de kabullenemiyorum.

En basit bir işte bile sözleşmeler yapıyoruz. Yapılan sözleşmelerin yasalara uyup uymadığına dikkat ediyoruz. Yasalara uymayan sözleşmelerin de işlerliği olmadığını biliyoruz.

Kökleri çok eskilere dayanan ve son 30 yılda sıcak savaşa dönüşmüş bir sorunun öyle karşılıklı iki taraf arasında yapılacak bir sözleşme ile BARIŞ'ın sağlanacağına inanmak garip geliyor bana...

Önce barış denilen şey eşit şartlarda imzalanır. Biri ötekinin elini ayağını bağlamışken barış nasıl olabilir ki?

Bir anayasa hazırlanıyor, bu anayasa da "Tek dil, tek din, tek bayrak!" maddesi değişiyor mu? Günlük hayatta da "Tek dil, tek din, tek bayrak!" ilkesinin korunmasını haykırانların bu konuda verecekleri söz varsa bile inanılır mı?

Barış anlaşmasının tarafı olan halkın seçilmiş binlerce temsilcisini serbest bırakmadan nasıl barış olabilir ki?

Bir tarafa "Silahını bırak!" diyeceksin ama seçilmiş temsilcileri bırakmaya yanaşmayanların barış arzusuna inanacaksın...

Barış olacaksa bu barışın garantisi ne olacak? Taraflardan biri barış adına silah bırakacak ama biri bırakmayacak, onun barışını şimdiye kadar savaştığı taraf mı koruyacak?

Yani taraflardan biri "Bana itaat et sana bazı haklar vereyim!" diyecek karşı taraf kabul edecek. Barışın böyle sağlanacağını düşünenler kesin çözümünü düşünmeyenler.

Gelecekte yine çatışmalar olacak yine yıllarca sürecek. Çünkü bir defa teslim oldun mu? Bu teslim alma umudu sürekli yanacak ve bir türlü nihai sonuca varılamayacak.

Savaşmanın sebepleri ortadan kalkmış mı? Sömürme düşüncesinden vazgeçmeyen bir zihniyet kesin barış için masaya kolay oturur mu? Savunma avukatlarına bile tahammül edemeyen bir zihniyet, yıllardır güttüğü bu kan davasından vazgeçebilir mi?

Halkın serbest rızasına saygı duymayan düşüncelerin barış konusunda atacağı adımlarda çok dikkatli olmak gerekir. Daha önce de (Cumhuriyet kurulurken) verilen sözler var. Mecliste paylaşılan temsilcilikler var. Ama zamanla onlar inkar edilmişse, bundan sonra da garantisi olabilir mi? Silahları bırakıp "Barış" için Habur Kapısından girenler tutuklanmışsa, yani sözler tutulmuyorsa, anayasa değişikliği ile barışa ilk adımlar atılmadan nasıl barış anlaşması olabilir?

Sendikalarda bildiğimiz bir gerçek vardır. Ekonomik hakları verirler zorlanınca ama iş güvencesini sağlayan yasal hakları ve siyasi örgütlenme haklarına gelince taviz vermezler, çünkü kısa süre sonra bir enflasyonla o zamları geri alırlar... İki halk arasındaki anlaşmalar da böyle geçici haklarla sağlanacak olursa barış da uzun ömürlü olamaz... Çok gençlerizi kaybettik bu yolda, daha fazlasına tahammülümüz yok...

Ayrıca ekonomik ve demokratik haklarımızdan da çok kaybımız oldu savaş yüzünden. Bu savaş artık bir daha nüksetmeyecek şekilde barışla sonlandırılmalı... Onun için de temeller sağlam atılmalı...

Bunun için "Türk Amerikan", "Türk Fransız", "Türk Alman" dostluk kültür ve dayanışma dernekleri var da neden bir "Türk Kürt Kültür, Dostluk ve Dayanışma Derneği" kurulamıyor... İlk adımlar tabandan gelip güçlenmedikçe, Tepeden gelen çözümler kuşkuyla olacaktır.

Bu konuda kollar sıvanmalıdır. Yalnız söz ile yapılan BARIŞ uzun ömürlü olamayacaktır. İyimserlik gibi görülen temelsiz BARIŞ sözleşmeleri, geleceği tehlikeli olan BARIŞ sevdası ile yeni savaşların temeli de olabilir. Çünkü hala BARIŞ niyetlerden çok güç dengelerine göre elde edilmeye çalışılıyor. Temeli sömürüye dayanan bir sistemde güç dengeleri değiştikçe BARIŞ da varla yok arasında yer değiştirebilir. O halde garantiye

alınmayan bir BARIŞ oyalama takdiğinden başka ne olabilir? Garanti de, BARIŞ'ı elde eden güç ile mümkündür. O güç olmadan BARIŞ da olmaz...

Mehmet Halil

İzciler

Fikirleri nedeniyle peşlerine düşülmüş adamlar...
zamanla, fikirleri boşaltılıp putlaştırılıyorlar.
boşaldıkça daha çok çıkıyor onların sesleri
içi boşaltılmış ve gerilmiş deriler gibi
onların putları içinde, en yüksek sesle
kendi fikirlerini pazarlıyor, izcileri...
değerlerini, maddeye çevirmekle..
büyük pay çıkarıyorlar kendilerine.

Mehmet Halil

İzmir

Bir hafta önce şortla
Bir hafta sonra montla
Acemilerin gözleri açılır
Tiryakisi olurlar alışınca
İzmir dar bir köprü
Yazla kış arasında.

Mehmet Halil

İzmir - İstanbul

yolumuz İzmir - İstanbul hattı,
her taraf yemyeşil, canlanmış,
her tarafta kıpır kıpır bir hayat
bütün gözler, camdan dışarı sarkmış
.....

Karacabey'de medya festivali vardı.
Gurup gurup ayrılmış bütün taylor...
Heyecanlı atışmalar tepişmeler vardı,
Hangisini izleyeceğini şaşırıyor insanlar.

Hepsinin gösterisi aynı anda...
Hepsini birden izlemek imkansızdı.
Çoğunluk, zap-la-ayıp, zup-la-ayıp....
gelinim olurmusun programına takıldı.

Semra hanım yumruğunu sıkıp...
Topun namlusu gibi ileriye uzattı...
Genç taylor, sıkılan yumruğa baktı
O nasıl erkek olunacağını gösterdi...
Ve bizden çıktı, ikinci demir leydi.

Ne kadar az bulunurmuş erkeklik
buldukları, çelik kafesde,
Kemeralar ve fotoğraf makineleri...
Çalışmaya başladı, heyecan içinde,
Şanki manzara, tarihi ve müzelik.

Tay öfkeyle partnerini tekmeler,
Erkek dediğin önce dişiyi döver
Tellerle çevrili dar alanda,
Şıkışır, dışarı taşamaz gövdeler.

Duygular taça atılır,
Duygular,
Bir heybe arpaya satılır.

Bir bakışta elektrikler çalışır
Üç derste aşık olunur.
Dışarda,
'ateşle barut yan yana durmaz'' diyenler
töre cinyeti işleyenler,
orada 'medeniyeti' temsil eder.

Medeniyet eşittir para.
Yapılacak iş sevap,
İşin başı, kutsal ellerle tutulacak,
Başka çare yok...
Ya olacak... ya olacak....

Taylorın kulakları düştü önüne

Utançtan kızararak dinliyorlar,
Ve derin derin düşünüyorlar,
Demek; yalnız!
orta bacakta değilmiş erkeklik

Her şeye rağmen, asılı heybedeki,
sıcak arpadan ayrılamıyorlar.
Artık erkekliğin onda dokuzu,
Pa-ra-da! Pardon, arpada diyorlar.

Gözleri birbirinin heybesinde,
Atılan her tekme, ya kar, ya zarar.
Onun için... atılan her tekmede
Hesaplanıyor, tanjantlar, kotanjantlar.

Orada tel örgülerden ibaret RÜTÜK
Bir taşla, iki kuş vuruyorlar.
Ağlanacak hale gülüyorlar.

Ahlakı çöküntüye, özgürlük ve teşvik...
ne kadar çöküntü, o kadar reyting.
reyting kadar para...
para eşittir cennet,
artık, para için ibadet,

bu sistem, bu kapitalist sistem
bir ileri, iki geri...
kendi ürettiği pislikle besleniyor.
Kusmuğunu yalayan köpek gibi...

Mehmet Halil

İzmir 2

Ahhh! .. İzmir!
İçinde yaşayanların seni tanıması için
Çıkıp dışarıdan bakmasına gerek yok
Bir Karşıyaka'dan bakacaksın İzmir'e
Yeşilyut'tan, Inciraltı'ndan birde...
Bakar gibi gökyüzünden
Tanıyabilir seni buralardan,
Bir güzel tanımak isteyen...

Mavi Ege'yi harmanlayıp kendine dönen
Binlerce yıllık tarihin süzgecinden geçen
Bir anasın sen...
Ahhh! .. İzmir!
Kendini tanıyan
Kendini bilen şehir
Kayıp evlatlarına yanan
Acılarıyla kırış kırış yüzünden tanınan
Bir cumartesi annesidir
Doğurgandır İzmir!
Yaşadıkça tazelenir.

Mehmet Halil

İzmir sallandı

İzmir sallandı bu gün,
5,6 ve 5,9 şiddetinde ardı ardına.
İzmir sallandı bu gün,
Artarak "bir sonraki gelebilir! " dediler.
Bakıp binalardaki çatlaklara
"Bir gün evlere girmeyin! " diye, anons ettiler.

Ama, nerede kalacağız?
Ne kadar kalacağız?
Bir çiçek gibi...
Çocukların umudu açsın istiyoruz.
peki bunu nasıl anlatacağız?

Bütün binaların,
Fenni sorumluluğunu yüklenen,
Belediyelerin ve resmi kurumların,
Binaları zarar görüyorsa,
Artık siz anlayın.

Hiç olmazsa yetkililer,
Ne ektiğini biliyorlar.
Kabul edildi paranın galibiyeti.
Bütün resmi daireler,
Tatil edildi.

Mehmet Halil

İzmir'deki izlenimlerime göre direnişin gidişatı...

Şimdiye kadar direnişini yakından izlemeye çalıştım... Duyduğum her eyleme katılmaya çalıştım... Birey olarak desteklediğim için, ilk oluşumlara saygılı oldum... Böyle bir eylem varsa elbette bunun sağlıklı yürümesi için düşünenler de vardır düşüncesi hakim bende... Dışarıdan bakmak bazen daha yaralı oluyor sanıyorum. Gruplar slogan gürültüleri içinde fark edemiyor bazı eksiklikleri...

İzmir'de daha eylemin üçüncü günü, saat 21.00'de Gündoğdu Meydanı'na giren İP'liler, özellikle diğer grupları tahrik etmek için "Mustafa Kemal'in askerleriyiz!" demeye başladı... Elbette bunu içten söyleyene sözümüz yok. Onlarla yine paylaşacak ortak noktalarımız var. Ama bunu diğerlerini tahrik etmeye yönelik görünce korkum büyümeye başladı... Ardında belli bir yöneticisi olmayan ve kendiliğinden toplanan CHP tabanı da onlara katılmaya başladı...

Neydi direnişin amacı nereye kayıyor...

Direnişin sebebi Taksim gezi parkındaki yeşil alanla sınırlı olsaydı, eylem taksim ya da İstanbul'la sınırlı kalırdı... Bu sadece bardağı taşıran son damlalardır...

Bütün yazışmalardan da anlaşıldığı gibi... Eylem demokrasinin tümüyle rafa kaldırılması, emekçi halkla dalga geçilmeye başlanması, "ben ne dersem o olur, o doğrudur" mantığı, katiller ellerini kollarını sallayarak dolaşırken, çocuğu, kardeşi için ağıt yakanların bile cezalandırılması, kadın cinayetlerinin ve tecavüzlere karşı umursamaz tavırlar, hatta teşviklere karşı, Robosky, Reyhanlı ve diğer birçok katliamların suçlularının saklanması, son otuz yılda ücretlerin ¼ oranında azalması, sendikaların anti-demokratik yasalarla eritilmesi, örgütsüz işçilerin iş garantisinin kalmaması, emeklilik imkanlarının ortadan kaldırılması, üniversite gençliğinin mezuniyetten sonra işsiz dolaşması, ülkemizin birçok yerinde NATO'ya askeri üs verilmesi, komşularımızla aramızda dostlukların bozulup, her an savaş çıkarma riskinin artması, Üniversitelerin eğitim amaçlı değil, ticari amaçlı kurumlar haline dönüştürülmesi...

Bunlar gibi bütün toplumumuzu rahatsız eden sayısız sebepler var. Başlayan direniş, iyi bir organizasyonla sürdürülmezse sonuç perişanlığa dönüşür...

Evet, ilk defa tabandan gelen, genç insanların hareketi olarak çok önemli bir direniştir... Ancak kendiliğinden gelen bu direnişle sonuçta 68 gençlik hareketleri gibi sönümlenip gider... Hatta sonuçta egemen güçlerin işine yarar... 15-16 haziran olayları da önemliydi, ancak sendikalar o harekette de kontrolü elden kaçırdı... Partiler de kontrol edemedi, sonuçta iki sendika yasaasının değiştirilmesiyle sınırlı kaldı... Tekel direnişinde de ücret zammından fazla bir şey elde edilemedi... Zaten beklenemezdi de. Basın fazla abarttığı için değiniyorum... Basın bütün iç potansiyelleri görmezden gelerek, patladıktan sonra da olduğundan fazla abartarak toplumları yanıltmakla görevli gibi... Bu güne kadar tavandan örgütlenmeler oldu. Dolayısıyla tavandakiler en doğrusu kendileri olduğuna inandıkları için başka görüşlerle birleşmeye yanaşmadılar, Toplum çıkarlarından çok grup çıkarları korundu... Dolayısıyla bölünmelerin önüne geçilemedi... Tepeden örgütlenmelerden umudun kesilmesi böyle bir taban hareketini doğurdu...

Şimdi iki önemli tehlike var önümüzde...

Bir ulusalcılarla, tüm bu sıkıntıların kaynağı olan Emperyalizme ve kapitalizme ve onların işbirlikçilerine karşı olan özgürlükçü hareketler arasındaki (bana göre uzlaşmaz) çelişki...

İkincisi; Tavandan örgütlenmeler olan bugün direniş içindeki örgütlerle, Henüz hiçbir örgütlenmeye katılmamış örgütsüz direnişçiler ve dernekler arasındaki (uzlaşılabilir) çelişki...

Birinci çelişki, (yani ulusalcılarla) aslında emperyalizme karşı görülmekle beraber sanki bugünkü savundukları emperyalizmin hizmetinde olmamışlar gibi davranarak egemen güçlerin lehine direnişini bölmeyi amaçlamaktadırlar... Davranışları açık ve nettir... Askerlik düşünmemek demektir Emire itaat demektir... Kimden kime karşı emir alacaklarını da açıkça bağırırmaktadırlar...

Yani, istikrarlı bir şekilde günden güne artan zenginle fakir arasındaki uçurumun

sorumlularına hizmette kusur etmiyorlar...

İkinci ayrılık noktalarında bir an önce ortak bir program etrafında birleşmek gerekmektedir... Yoksa bu direniş başarısızlıkla sonuçlandığında en fazla zarar göreceklere direnişte ön safta olan arkadaşlardır. Örgütlü örgütsüz bütün direnişçilerdir... İşin ciddiyeti kavranıp basit hesaplardan taviz verilmeli, sağlam bir örgütlenmenin temeli atılmalıdır.

Esas olan eylemi başlatmak değil, sürekliliğini sağlamak ve sağlam bir yapılanma ile noktalamaktır. Bu her an özgürlüğümüzün ve mücadelemizin garantisi açısından önemlidir. Bu gün yerellere yayılma ve merkezden hareket gibi pasif olarak görülen bu ayrılık bölünmeden ve büyümeden önlenmelidir.

Gençlerin dinamizmi ile örgütlü birimlerin deneyimleri bir arada iyi bir şekilde yeni bir yapılanmayı başarmalıdır. 30 yıl sonra bir daha ezilirsek, bunun sorumluluğunu hiç kimseye yükleyemeyiz ve hesabını veremeyiz...

Başarılar dilerim.

Mehmet Halil

Kaba gücün akıl gücüne karşı zaferi. Başarılı darbeler

Öküz boyunduruğa alıştırılır. Ağır yük altına koşularak... Kırbaçlanarak... koşullandırılarak. Sonra zorlanmadan yapar bu işi alıştığında... Hadi bunu öküzlüğüne sayalım...

Ayı oynamaya alıştırılır, tefle kızgın sacın üstünde... Alıştıktan sonra, kızgın sac olmadan da tef sesini duyunca oynamaya başlar... Bunu da onun ayılığında sayalım...

Fil daha yavru iken ayağına kalın zincirler bağlanarak alıştırılır, o zincirlere itaat etmeye... Alıştıktan sonra, ince bir ip yeter ayağına, ip azıcık gerilince döner geriye...

Eşek de, eşek olduğu halde, hemen "evet" demez semere... Uğraştırır eğitimcisini günlerce... Eğitimci göze alır, hazırlar, kendini onun tekmelerine...

Aslan özgürdür, gelmez hiçbir zaman boyunduruğa, yulara ve semere...

Ya insan, insanı onlardan ayıran akli derler... İnsanın akılsızı eşek, öküz, fil, eşek gibi boyun eğmeye alışınca koşar her türlü hizmete, ama asla eşek, öküz, fil, ayı dedirtmez kendine... Ama aslan dedin mi kırışır...

Yani bazı insanların bilinç altını bilince çıkarmaları, bir sivil darbe ile oluyor. Ama darbe ile akıl elde edilemeyince sonuç bambaşka oluyor...

İnsanın akıllısı işe boyun eğmez hiçbir güce, ama aslanla eşeğin de aynı hayvanlar aleminden olduğunu bilir ve kızmaz eşek, ayı, fil, öküz diyene... gülüp geçer...

Evet bu da gösteriyor ki, hayvanlıktan insanlığa doğru evrimleşme her insanda aynı hızda olmuyor.

Kiminde bu hız çok yavaş, kiminde hızlı... Aradaki mesafe farklılaştırıyor insanları...

Sonuç olarak görüyoruz ki, darbeler bilinçle bilinçaltının çarpışması sonucu, bilinçaltının kaba gücü uygulayarak iktidar olduğu gerçeğine götürüyor bizi... Kaba gücün akıl gücüne karşı zaferi...

Mehmet Halil

Kabuk bağlayan yüreklere

Bunlar, amaçları aşan cezalar
Sadist beyinlerden hortluyor,
Yasa yerine kin kusan cezacılar
Ölüm bizi korkutmuyor!

`Cesur! Öfkesini kontrol edebilendir'
Ölüm döşeginde bile, gülebilendir
Gülüyor Zere, bütün yetkililere...
Ölürken! `Zafer benimdir diye...'

Ölüme terk edildi Gül Zere
Terk edildi göz göre göre...
Ölümden de acı duyarsızlık
Kabuk bağlamış yüreklerde.

Mehmet Halil

Kabul töreninde kestane kebabı, pardon fişegi

"Beni temsil et" diye meclise adam seçiyorum
Ziyarete giderken biber gazıyla karşılıyor beni
Öyle ki, verdiğim yetkileri de geri alamıyorum
Bizi masa sandalye zannediyor diktatör efendi.

"Ben diktatör olsaydım böyle konuşamazlardı"
İleri hamle yaptı, kendini etten duvarla kuşattı
Artık kendini cezaevlerinde buluyor konuşan...
Zatı muhterem diktatörlüğü kabul etti anlaşılan.

Mehmet Halil

Kabuslarım 2

Genetik kalıntılar gibi geçmişten gelen bir hayatın devamını yaşıyoruz. Oyuncuları ve seyircileri olduğumuz bir hayat... iki tarafı tura olan bir para ile, yazı tura oynanan... Oyunun dışında kalanlar, oyuna alışamayanlar kara listede, kara listede beyaz harfler gibi duruyorlar... yazıyı ve yazgıyı değiştirmek için uygun bir şekilde yerlerini almaları bekleniyor... iyi bir yazar çıkmıyor bu hayattan. Çıkmayacak harfler sıkışmadan... Sıkışıp ateş almadan...

Söze doymuş insanlara söylediğim zaman sözlerimi, cama çarpmış gibi yaralı bir şekilde buluyorum. Yaralı sözler nasıl görevini yerine getirebilir? Güneşte mum ışığı gibi fark edilmiyor.

Çamura, ota, boka söylersem, içlerine işliyor, yapılarına zarar veriyor, huzurları kaçıyor.

Kim uyanmak ister rahat uykudan? Onun için suç işliyorum. Öyle ya, ne hakkım var huzurlarını kaçırmaya... suçluyum... ölüm fermanım yazılıyor. Bilmiyorlar ki söylediklerim benim değil... Ölülerin kulağına fısıldadıklarım.

İnsan yenildiği için mi nesnelere tüketiyor,
Nesnelere tükendiği için mi insan yeniliyor?

Paranın ömrü uzun
Yüreğin ki kısa...
İki avcısı ruhumuzun
Ruh çırpınıyor arada.

Paraya tapanların götü büyüyor
Götü büyüdükçe paraya daha çok ihtiyaç duyuyor
Para değerli bizi kalıptan kalıba sokan
Çek cezanı: Ey parayı yaratan...

İşim çok zor çoooook...
Bütün gün,
duvara düşen gün ışığını tutuyorum
duvarın ardında bir sürgün,
gün sonuna doğru yoruluyorum,
hani bayrak yarışı nerede?
Ben de yoruluyorum,
Ve ışığı bırakıyorum.

Mehmet Halil

Kabuslarım 3

Şanslı yılımızmış onuncu yıl
Ahhhh! Ondan sonrası olmasaydı
Rehavetin gözleri pırıl pırıl
Geri sayım için bir başlangıç mı?

Köpek köpeği ısırılmış bir yerde
Köpek insanı ısırınca şaşmazlar
Yer yerinden oynadı çuval geçince
Köpek kadar korunmuyor insanlar.

Gözler çıkış noktası,
Ey gözyaşları nereye?
Tanımıyorsun çıktığın ovayı
Silineceksin beyaz bir mendille...

Mendilin beyazlığı rahatlatır
Feda ediyorsun varlığını
Kimin için niye?
Sileni tanıdın mı?

Değişmez sonucumuz,
Pi sayısı gibi...
Değiştirmek için ne yapıyoruz
Boşa değil mi çabaların her biri?
İstedğin kadar değiştir
Bölen ve bölüneni...

Mehmet Halil

Kabuslarım 5

Bir gün, ilk çıktığımız noktaya geleceğiz
Ne evlilikler olacak, ne de boşanmalar
Hepimiz Adem ile Havva olacağız
Kara bir mizah olacak o zaman,
Boynumuza kendimiz taktığımız tasmalar.

Yazıyor... yazıyor... yazıyorlar...
Bir gurup saçıyor varlığını
Alıyor kapasitesi olanlar
Zorlamadan sınırlarını.

Arz, talepten fazla
Yazan tüketmeyene kızıyor
Öteki aradığını bulamıyor arzda
Ürünler depolarda tozlanıyor
Kendini dinleyen dinleyene
İkisi aynı yerde buluşmıyor.

Akordu bozuk kışların
Osurukları tırmalar kulakları
Bu ortamda nasıl yaşayacaksın?
Kulakları, kışlara mı uydurmalı?

Diyorlar ki! ...
Üretici kullanamıyor ürettiğini
Üzülmeysin kardeşlerim!
Deterjan üreten, hangi işveren
Temizleyebilmiş kendi içini?
Buyurun! İşte! Züğürt tesellisi.

Aslanın taşaklarını örten kuyruk ince
Koyunlarınki benzer incir yaprağına
Adem neden ince yaprağı seçmemiş?
Biz de benzerdik işte o zaman aslana.

Isırır gibi, sevgilim sözleri,
Her hareketinde hırsız tedirginliği,
İnsan işine gelene inanıyor
Metal kaplı sözler, körelmiş sezileri
Yalan üzerine çoğu aşk hikayesi...

Mehmet Halil

Kabuslarım... 1

Geçmişle gelecek arasına sıkışmışım, öyle dar bir alandayım ki, sonsuz zamanda, jilet kalınlığı kadar bile değil, gözle görülmeyecek kadar. Jiletin kalınlığı belki de mevcudiyetimin milyon çarpı milyon karesi, çok sıkıştığım için fırlamışım dünyaya, ve öğünmeye çalışıyorum kendi kalınlığımla...

İnsanlık...

Yarı aydınlık dünya, yarı karanlık,
İçimin çoğu karartılmış, azı aydınlık
Genlerimi karartanlar mutlu mu?
Neden bana çok görürler mutluluğu?

Gözlerim açık, her şeyi görüyorum
Daha fazlasını görmek için de, gözlük takıyorum
İşsizler ve açlar,
Süngüler toplu katliamlar
Hafızama kaydediliyor gördüklerim
Ezberliyorum. Demek yaşam böyleymiş diyorum.

Ama neden kapalı diğer gözlerim?
Duygularım... yüreğim... düşüncelerim...
Sorgulamıyorum...
Taaaa ki,
Aynı sıkıntılar,
Beni kısılcacına alıncaya kadar.
Ne kadar fakirmişim zekadan yana
Bundan değil mi, göremeyişim ileriye?
Fakirlik fakirliği çekiyor,
Paranın parayı çektiği gibi...

Mehmet Halil

Kaçış

Bir bakanımız eğitim sorunu için
"Ah! Şu okullar olmasa" demişti
Şimdi de Kürt sorunu çözmek için
Hiç ahlayıp vahlamadan, devletli
Benimsemiş yok etme siyasetini...

Sorun yarattığı için hayvancılığı
Sorun yarattığı için madenciliği
Sorun yarattığı için sanayiye
Sorun yarattığı için tarımı
Yok ettik birer birer...

Ama bir gün anlaşılacak ki
Yok edilen her sorun yenisini doğuracak
Kaçmak kurtuluş olmayacak sorunlardan
Ülke başlı başına sorun olacak...
O zaman nasıl başaracaklar bu işi?

Mehmet Halil

Kaçış 2

Biz gerçekten kaçarız da,
gerçek peşimizi bırakmaz
Biz siyasetten kaçarız da
siyaset azrail kesilir arkamızda...
Kaçarsan kovalanırsın,
kovalarsan kaçarlarsın
cesurlar bir kere ölür,
her gün ölür korkaklar...

Mehmet Halil

Kadavranın temellerini atan liderler ve barış çığlıkları...

Bir zamanlar ipek yoluydu, Şimdi köpeklere yol oldu.
Kurtlara kuşlara yemlik ettiler Ortadoğu'yu...
İnsana en büyük ceza ölümsüzlük diyorlar
İnsanların kaderi de ortaktır ülkeleriyle
 lkeleri de ölümlü kılmalı  yleyse
Derin düşünmek düşer liderlere...
Doğum gerçekleşirken temeli atılmalı ölümün de
Bu devirde yüz yıl yeter ülke ömrüne
Minnettarız  mr  de uzattığı için eskiye göre,
Biz de onları yaşatacağız heykelleriyle...
Topraktan bu hale geldik yine toprağa gideceğiz...
Emperyalizmden doğduk, yine emperyalizmd  t keneceğiz
Tanrı inancımızın da eksik olmadığını böyle göstereceğiz...
Tanrısallığa giden yeşil yolda böyle ilerleyeceğiz
İşte en büyük düşünce adım adım gerçekleşiyor...
Doğumla başladı ölüme,
İlerliyor kendi hücrelerini yiye yiye
'Susarak barış... Kusarak barış!' bu işte
Çocukların savunma refleksi gelişmezse
Barış gerçekleşecek, son  ocuk da ölünce...
 z mler böyle 'büyük düşünce'lerde...

Mehmet Halil

Kader

Kızgın havalarda,
Havuz başında serinliyor medya
Panayır gibi...
İnsan hayatı paraya çevriliyor orada
Kimi konuşarak, kimi susarak
Hizmet ediyorlar saraya...

Saray orkestra şefi gibi
Kaldırıp indiriyor ellerini
Hele bir bozulsun ritim
Kimyası bozular şefin
Havuz çalkalanır
Ölçülemez şiddeti depremin...

Kuzucukların başı önde
Tövbe ederler şefe
Kusur işledikleri için
'Tarafsız' habercilikte...

Ö depremin gürültüsünde
Önlerinde lokmalar eksiliyor
Kovboydan tekme yemiş kapı gibi
Yürekler açılıp kapanıyor
Nasıl da lezzetliymiş insan eti
Kaybetme korkusuyla gözler kararıyor

Gelip gidiyor düşünceleri
Bağışıklık yapmış şarap gibi
Etten yana oluyor tercihleri
Daha iştahlı daha çok yiyorlar
Gerildiği için sınırları...
Şefin,
Parmak uçlarına bırakıyorlar kendilerini
Bilgisayar tuşları gibi...

Orkestra düzene girmiştir
'Bir eşeğin keyfi yerindeyken,
İp üstünde yürümeyi sever''miş
Keyfi kaçınca da
Önüne geleni tekmelermiş...

Mehmet Halil

Kader 2

'Kaderim bu, böyle yazılmış yazım,"
Kader benim!
Bütün kapıları açan anahtarım.
Kader benim, hayattaki çilingirim.
Ben kadere inandıkça ben değilim.

Mehmet Halil

Kadınlar savaşıyor

Adalet ağır bir külçe gibi
Zorlamayınca kıpırdamıyor
İşin kötüsü,
Her gün aşk ilan ettiği kadınlara saldırıyor
Zehir gibi sevmenin kötülüğü
Kokuşmuş adaletin çürümüşlüğü...

Baktılar adalet kötürüm
Kadınlar harekete geçiyor
Kendi kaderlerini kendileri tayin ediyor
Kadınlar kendini aşıyor
Kadınlar ayakta,
Kadınlar savaşıyor...

Mehmet Halil

Kadınlarımız!

İcraattan çok ses var batıda
Yılın kadını
Kıyafet yasaları
Derneklerin sayısı
Pozitif ayrımcılık lafları
Gürleyen çok yağmur yok
Medeniyet verilir zorlamayla...

Feodalizmdi, Ağaydı, töre yasaları
Doğuyu karalamayla abartıldı
Batıdaki kadın hakları...

Özgürlük bir başka!
Olmuyor zorlamayla
Şimdi gündemi belirliyor
Kadınlar doğuda...

Mehmet Halil

Kadir gecesi duası

Son yıllara kadar,
hiçbir işimi son ana bırakmadım
O alışkanlığımınla duama da biraz erken başladım
O gece, bütün duaları kabul edecekmişsin Tanrım
İşine aklım ermiyor, ama, çoğunluğa uyup inandım
Mademki affedilecek,
Bu güne kadar işlediğim bütün günahlarım,
Neden daha fazla günah işlemediğime de pişmanım...

Galiba o yüzden olsa gerek
Bazıları kul hakkını o kadar çok yiyor ki
Onlara daha çok veriyorsun "Yürü ya kulum!" diyerek.
Son yıllarda 'aptal'a çıktı kul hakkı yemeyenlerin adı
Ben de inandım 'aptal' olduğuma üzülerek...

Korku her şeyin başı,
Camiler arttıkça tecavüzler de arttı.
Demek ki geçmişte, mekansızlıktan,
Günah çıkaramama korkusu vardı.
Demek ki günah çıkaramama korkusu
Günah korkusundan daha da fazlaydı
Günah işlemek artık bir için su...

Tanrım, yetmiş yuvarladım
Önümde fazla zamanım kalmadı
Günah çıkarma seanslarına ben de başladım
Herkes günde bir oruç tutarken,
Ben üçe dörde çıkardım...
Madem ki bu kadar hoşgörülüsün
Madem ki bu kadar geniş gönlün
Cennetinde bana güzel bir köşe ayır da
Biraz benim de gülsün,
Bu dünyada hiç gülmeyen yüzüm.

Yemin ederim ki
Bir kasa kara üzüm
Kefenimde gizli olacak gelirken
Sen kara gecede, kara karıncayı görensün
Yanımda kara üzümü görmezsen,
Canımı alma istersen...

Bu dünyada senin adına çok şey yapılıyor
İnsanlar öldürülüyor, evleri yıkılıyor.
Melek diye sunduğun çocuklar
Büyüklerden daha çok eziliyor.

Güçlüler zayıfları yutuyor devamlı
Yaratırken düşünmedin mi hiç bunları?
Yüceliğini zayıflar için de göster de
Bundan sonra bari sevindir zayıfları.

Kendim için bir şey istediğim yok. Naçizane

Öbür dünyadaki cennetini ver de
Camiye gidip ibadet edenlere
Bu dünyada zayıflara gölge etme...

Mehmet Halil

Kaftan aşkı

Boşluk tarikatından alındı onay
Gaf yapmasıyla ünlü boşbakan
Yakında padişah olmaya aday
Gaflardan görülüyor ucu kaftanın
İkibinyirmi üçe hazırlanıyor saray.

'Stratejik bölge'den mi desem
Yoksa sahibinin gücünden mi?
Sam amcanın ipleri mi eğiten?
Boyunduruğa alışmış o ensesi
Onsuz yalnız hisseder kendini.

Karanlık ortamlarda iner vahiy'i
Okyanus ötesinden seslenir nakibi
Arzusu, şehveti salyalardan belli
Dağlardan yansısın tek onun sesi
Terörist ilan eder oy vermeyeni

Burnu 'Kaf dağı'nda dolaşüyor
Ağı tavşan gibi gaf üretiyor
Osmanlı köküne de yakışıyor
Önüne gelince yem olukları
İstekle bekliyor ateşli kaftanı

Yükselince başı dumanlı dağlara
İçmeden sarhoş olur her budala
Demokrasi takılır çelik ağılara
Tek sözle açılıp kapanır her dava
Akıl tutulunca şu kaftana...

Mehmet Halil

Kalbur çalkalanıyor

Y partisinden aday olacak Kleptomancılar
Görevlerinden bir bir istifa ediyorlar
Eleme yapacak onlardan baş kleptomancı
Kaygı duymuyor bundan malı olmayanlar...

Çalınacak malı olmayanların rahatı yerinde
Milli piyangoya umut bağlayanlar işte böyle
Bekleyip duruyorlar leş kargaları gibi
Bir gün çalma sırası bize de gelebilir diye...

Alıştırılmış bazıları hazır kemiğe
Onlara oy vermek için hazırlanıyorlar
Bir parça makarna bir parça kömüre
Kleptomancılar yardıma koşuyorlar...

"Kaybedeceğim bir şey yok" diyor onlar
Kazanırsa belki beni de kapısına bağlar
Tembeller sağlıkları için süt almazlar
Umut kapısında beklerken haz duyarlar

Mehmet Halil

Kalkınmanın yeni modeli... Cezaevi! Cezaevi! Cezaevi!

Bu gün fuarı dolaştım... Bu gezi benim için önemli oldu. Türkiye'nin geleceğinden baya umutsuzdum. Şimdi içimde yeni bir umut ışığı doğdu. Türkiye'nin ekonomisini düzeltmek için, yeni ve önemli çözümler bulunmuş da haberimiz yoktu. Onu fuarda görmüş oldum.

Fuarın en büyük pavyonu adalet bakanlığı ürünlerine ayrılmış... Dışardan bakınca "Adalet Bakanlığı'nın ne ürünü olabilir ki!" diye düşünmüştüm... Olsa olsa kanun kitapları satılabilir diye girmedim içeriye... Sonra arka kapıların girişinden cezaevleri isimleri çarptı gözüme. İçeri bir girdim ki Türkiye'de ne kadar cezaevi varsa sanki dumansız fabrika olmuş... Akla hayale gelmeyecek ürünler. Hem de piyasadan bir lira, beşyüz kuruş ucuzuna... Belki mahkumların bile haberi yok bundan. Onlar belki de ürettiklerinden çay parası bile alamazlar. Üstelik yattıkları her gün için otel parası bile ödeyebilirler.

Bu akıl bu zeka kaç devlet yöneticisinde bulunabilir? Fabrikalarda; yok işçi ücreti, yok sosyal haklar, yok kıdem tazminatı vs.. vs.. derken kar mı kalıyordu... Kapatmakta ne kadar haklıymışlar... Biz zannediyorduk ki, üretim durdu. Kafamız bu kadar çalışıyormuş... Adamlar bakanlığı, başbakanlığı ne kadar çok hak etmişler de haberimiz bile yok... Uyuduğumuzu itiraf edeyim.

Çıraklık döneminde pilot cezaevlerinde bu tatbikatlar yapılmış da haberimiz yok... İş çok karlı olunca, cezaevlerine yatırım yapılmaz mı? İşte Türkiye'nin geleceğini parlatan bir çaba... Bütün okulları cezaevlerine çevirmek gerekli, bundan sonra bunu savunacağım... Dünya krizin içinde boğulurken Türkiye niye krize girmedi şimdi anladım... Bir karış verilmeyecek toprakların satışından zannediyordum, ama toprağın ne kıymeti var ki? Olsaydı benim köydeki yer de para ederdi de burada aç yaşamazdım.

Napolyon'un para! Para! Para! Sı şimdi oldu; cezaevi! Cezaevi! Cezaevi! Kalkınmanın yeni modeli.

Dışardakiler "Söz konusu vatan olunca her şey mübah!" diyedursun, içerdekiler vatani kalkındırmak için orakla çekici savursun...

Mehmet Halil

Kamelya

Ağaçlar arasına kondurulmuş,
Ortada masa, etrafta oturaklar.
Zemin çimlerden halı olmuş,
İçi bomboş, hani nerde insanlar.

Etrafını, kabaklar yaseminler sarmış.
Yayılmış çevreye güzel kokular,
Unutulmuş öylece, yalnız kalmış,
İçi bomboş, hani nerde insanlar.

Otuz ailenin ortak bahçesi,
Onun gibi bloklarla dolu çevresi.
Selam yok, sabah yok, insanlar bir hoş.
Cennet gibi kamelya, ama bomboş.

Sanmayın uygulanan sıkıyönetim var.
Yanyana gelmekten, korkuyorlar.
Korkuyorlar birbirine açılmaktan,
Herkesin bir derdi, bir açmazı var.

Susarak kurtulmak mümkün değil ki,
Kendi kendine, yasak koymuş insanlar.
Sıkıntılar gölge gibi, peşini bırakmaz ki,
Anlaşın, birleşin, güçlenin bitsin tasalar.

Mehmet Halil

Kan gren

“Rakı Şişesinde balık! ” olamadık! Ama
Kurşun olup sıkıldık, kardeş damarlarına
Biz suçluyduk, madalya kurşun sikanlara...

Benim elim titrekti
Titremeyen eldir katillerin tercihi
Iskalamısın diye hedefi...

Mehmet Halil

Kan tahlilleri

Öldürme sanatıyla övünen millet
'En büyük asker bizim asker'
Ne hallere düşürüyor cehalet
Yine; Osmanlı ile övünürler,
Devşirmeler ve paralı asker.
Hizmete göre kan gurubu da
Emre uyarsa sessizse bizden,
Gavur olur baş kaldırırsa...

Davullu zurnalı gider askere
Davul da, Mehter Takımı da
En uygun simge kafalara göre
Davul boş kafa, çomak sopa...
Gür ses çıkar boş kafalardan
Çomak vurdukça ardından...
Gürültü düşünceye düşman
'Ses yüksek olunca,
Doğru kabul edilir yalan.'

Hizmetlinin de uysalı iyidir
Sessizce, boyun eğerse köleliğe
Kanımız kaynar, o bizdendir...
Bir de halinden şikayet ederse,
'Dış ve iç mihraklar' seferberdir
Hemen karşı seferberlik ilan edilir.
Labratuvar tahlilleri beyindedir.
Sonuçlar kesindir, kan gurubu değişir.

Biz istersek değişir kan tahlilleri
Erkan Yolaç'ın 'Evet' 'Hayır'ı gibi
Bilim adamı da bizden çıkar,
Onlar belirler bilimi,
Başkaları alır Nobel ödülleri...

Mehmet Halil

Kana bulandı umudum

Maskeyle yaşamaya alışmış bir toplum
Sevemedi maskesini düşürecekleri
Yüzünü görünce çıldıracak! Biliyordum
Şimdi korktuğum başıma geldi
Kana bulandı umudum...

Mehmet Halil

Kanıt

Hıyar yiyorum diye
Beni hıyara benzetiyorlar
Bir an için üzülüyorum
Bal yerken, neden bala benzetmiyorlar?
Derin derin düşünüyorum!
Küçük insanlar, diğerlerini küçümser
Diyorum...
Onlarda buluyorum kusuru...
Hıyar yemekle hıyar olunsaydı,
Hitler, Musolini, Markos, Pinoşhe, Evren
Hepsi de, en büyük insan olurlardı...
Bundan daha iyi kanıt var mı?

Mehmet Halil

Kaos

İçimde bir nehir var sanki
Ve akışı öyle hızlı ki
Başbozuk, kontrolsüz...
Süpürüp atıyor önüne geleni
Erozyona uğrattıyor benliğimi
Çırlıçığımı şimdi!
Ağaçlardan arındırılmış toprak gibi...

Mehmet Halil

Kara bulutların gölgesinde

Yarın ne olacağımızı bilemiyoruz,
Bizim için neler hazırlanıyor bilmiyoruz
Kuşkulu ve kaygılıyız...
Bir sessizlik hakim ortalıkta

Örtülü ödenekler artıyor,
Okul yapımları durdu, hapisaneler artıyor
Basın hapisanelerin modernizmini övüyor
Yazarlar gazeteciler tutuklanıyor...

Gösteriler yasak, toplantılar yasak,
Seçilen belediye başkanları görevden alınıyor
Vekillerin dokunulmazlıkları tehdit altında,
Yolsuzluklar sorgulanamıyor...

Hakimler, savcılar sürülüyor
Avukatlar tutuklanıyor
Yargı, yasama, yürütme tek kişide
Akla iki şey geliyor, yürütme deyince...

Öldürülenler suçlu, öldürenler terfi ediyor
Madenciler ölüme zorla gönderiliyor
İnsan hayatı kömürden ucuz
Kömürü ucuza çıkaran ihaleyi kapıyor

Kuşatılmış şehirler
Elektiriksiz, susuz evler,
Yiyecek bulamayan bebeler
5-6-7-8- 10- 14 yaşlarında teröristler
Bomba sesleri ve yıkık duvarlar altında inleyenler.

Diktatör binlerce insanı öldürmekle övünüyor
Yalnız insanın değil, hayatın düşmanları...
Kendi enceğini yiyen kedi gibi, sürekli mırıldanıyor
Çağımızın Hitler'i olmak için çırpınıyor...
Kendi gibi düşünmeyenleri tehdit ediyor.

"İstikrar! İstikrar!" dedikleri,
İstikrarlı bir korku,
İstikrarlı bir yoksullaşma,
İstikrarlı bir kundaklama...
İstikrarlı bir yozlaşma...
Şimşek de çakar kara bulutlar arttıkça...

Mehmet Halil

Karanlığın niyeti

Önce güneşı vürmalı ki
Önlensin yükselmesi
Yoksulların yüzü güneşe çevrili
O umudu söndürmeli!
Umut ölmeli ki,
Yoksul da boyun eğsin...
Amaaaa!
Şimdiye kadar kim vurabilmiş güneşi?
Güneş hangi karanlığı ezip geçmedi ki?

Mehmet Halil

Karanlık sabahın müjdecisi mi?

Kentsel dönüşüm projesi gibi, kültürel dönüşüm projesi de devam ediyor. Şehirlerin ve kültürlerin çehresi tekleştiriliyor. Defolu malzeme gibi binalar ve yoksul insanlar, yok sayılmaktan yok edilmeye başladı... Medeniyetle medeniyetsizlik arasında kalan topluluklar melankolik olmuş durumda...

Boğazına aşırı düşkün insanlar tarafından, para basma makinesi oldu boğazlar. Kimi boğazlara gişe koydu, kimi doğal gişeli boğazlara daha yoğun trafik için reklam yaptı... Boğaz köprüleri bol para kazandırdıkça, insanların lokmaları da beş vitesli olmaya başladı. Elbette çok yemek isteyenler bunu diğerlerinin boğazından kısarık elde edeceklerdi. Ama bu hiç kimseye çaktırmadan sihirli eller marifetiyle yürütülecekti... Daha çok yol almak için şerit ihlalleri artıyor, tabi bilinçli bilinçsiz kazalar da artıyor... Devir daim pompası gibi boğazlar, hiç durmadan çalışıyorlar... Yayvan gişe girişleri gibi yayvan göbekler... Gişeler hiç boş kalmıyor. Boğaz köprüsünün gişeleri fırçalanır da, çıkışlar fırçalanmaz mı? Hayat hızlandıkça, o hıza ulaşmak için, yeni buluşlar da yapılıyor. Hayatta en çok konuşmalar yer alıyor. Sözler icraattan önce geliyor. Boşuna dememiş bir bilen "Demokrasilerde çare tükenmez!" diye... Söz yetiştirmek için, artık boğaz köprüsünün çıkışı da kullanılıyor... Yerine ve zamanına göre iki taraftan çıkan sözler temiz olmalı... Balık da baştan kokmamalı...

İşte onun için, derisini yüzdüğümüz ceylanlara olan saygımızdan dolayı, o derilerle öpüşen egzozumuzu da temizlemeye çözüm bulunmuştur. Giriş gişeleri gibi onlar için de fırçalar icat edilmiştir. Pilot bölge olarak seçilen yüksek kürsülerde denenilen fırçalardan yüksek randıman alınmış, proje yaygınlaşarak işlek trafiklerde yakında uygulamaya girecektir. Böylece beslenme sistemi A'dan Z'ye temizlik görmeye başlayacaktır. Bu yatırımlardan sonra hiçbir zaman gişelerden ortama yakışmayan kirli sözler geçemeyecektir. En kirli sözler bile cilalanıp, enfes kokularla halkımıza sunulacaktır. Üretilen fırçaların büyüklüğünü görünce ben de büyük deliklerden çıkacak kirli sözlerin temizlenememe kaygısı olmadığını söyleyebilirim. Boğazlarından geçiş olmayan vatandaşlarımız için zaten kirlilik gibi bir sorun olmadığından, geleceğimizin parlak olduğunu söylemekten korkmuyorum.

Bu daha başlangıç, temizlik devam edecek!

Paraya doymayanların politikası, "üretmiyorsan tüketiyorsun!" yani fazla karlarımıza engel oluyorsun, o halde, daha fazla kazanmanın yolu, üretmeyenlerin ortadan kaldırılması... İşte savaşlar... Şiddet... Kin, nefret... Ekilen bu tohumların hasat zamanı, krizler... Yükselen sıcaklığın ateşlenmesi... Bundan faydalanan yılanların deri değiştirme zamanı... Tarihte yeni kara sayfaların yazılması... Belki ardından gelebilir insanların uyanması...

Mehmet Halil

Kararlılık

Ülkeden önce sahipler geliyor
Kanundan önce kararnameler
Karanlıkta böyle grafik çiziliyor
Gidilen yolda kararlılık dediler

Belki XIV. Louis'ten öncedir
Belki Makedonya Kralı Philippos'tan önce
Sahipe ayet olarak inmiştir
"Kanun sensin! " diye...

Para tutkal olur
"Sadakat" ve "İtaate"
Zalimler servete kavuşur
Halkı katlanır ihanete...

Kralı kral yapan da
Kralın ilk kurbanı olur
Devran dönmeden de
Dalkavuklar cezasını bulur.

Mehmet Halil

Karartma günleri

Profili düşük olanların karsında,
yer yok profili yüksek olanlara
kapatın onları zindanlara.

Anlaılıyor ki
kimse koz vermeyecek alçaklara
tek kurtuluş
ordularla gitmek sandıklara...

her Şey gizleniyor da
kılıf bulunmuyor Şu korkaklıĒa...

Kahramanlara zincir vurulup
korkaklar meydana salınacak
umutlar daha da kararacak...

Mehmet Halil

Karınca duası

İsteyenler koşadursun ölüm ötesi mutluluklara
Ben bağlanıyorum yaşadığım bu dünyaya
Hiç korkmadan günah işleyeceğim
Öbür tarafta yanmak umurumda değil
Toprak olduktan sonra yansam bile
Kiremit olurum çatılara
Sığınak olarak
Hizmet ederim yine insanlara
Tembelliğe tahammülüm yok
Ne bu dünyada, ne de öbür dünyada
İbadetim, çalışkan karıncalara...

Mehmet Halil

Kasımpaşa'nın erkeği

Ŗu tanrısal zekanın marifeti
Ninni gibi toplumun uyutulmasında
Üzerinde dünyanın hayreti...
Durgunluk veriyor akıllara.

Tanrının bile kafası karışmış
Eğilip kulağına fıslamış;
'sana bundan sonra, Tanrı mı desem,
İnsan mı desem?
Artık sen varsın dünyada
Ben bir kenara çekilsem! "

Tanrısal görevi
Tanrıyı yok etmektir
Tanrısal zekasıyla
Onu da becerdi...
Kasımpaşa'nın erkeği.

Mehmet Halil

Kaşıkcı

"Kaşıkcı için adalet arıyoruz!"
amaaaa!
Kendi kayıp 'kaşıkcılarımızı' bulamıyoruz.
Adalet rüyada...

Mehmet Halil

Kaşyapan'ın yeni bütçe eleştirilerine cevabı / Düz yazı

Laf yapmaktan çok iş yapmayı seven bir iktidarın başı olarak, lafı gevelemeden doğruca konuya gireceğim... Vatandaşlarım beni anlar... Bizim işimiz hizmet, laf değil...

Yeşile olan bağımlılığı ile tanınan Kaşyapan'ın, bu bağımlılığını eleştiren muhalefet milletvekillerini, cahillikle suçlayarak sözlerine şöyle başladı.

İnsanoğlu haindir, her girdiği yeri batırır.

Büyük şehirlerin gürültüsünden kaçan insanlar doğanın en güzel yerlerine gidip orayı da batırıyorlar. Çöplerini bırakarak, tuvaletlerini yaparak, taş, tuğla ve betonla donatarak oraları da yeşil olmaktan çıkarıyorlar. Yakıp, yıkıp, talan ediyorlar... Satıp savıyorlar... İmara açıyorlar... Yalan mı efendim? Yalansa yalan deyin! Biz sapına kadar yeşilciyiz, iktidar sıralarından alkışlar...

Tekrar biz sapına kadar yeşilciyiz, dedi ve şöyle devam etti...

Gerekirse her yeri yeşile boyayacağız...

Bu dünyadan başka dünya yok, bu ülkeden başka gidebileceğimiz ülke de... ülke de... ülke de... yok! demeyeceğim... Turan devleti kurulana kadar bu ülkede yaşamak zorundayız...

Turan devleti dahi kurulmuş olsa, bu topraklar gene bizim topraklarımız...

O halde... O halde... O halde! ne yapmalıyız? Bu toprakları, bu güzellikleri korumalıyız...

Nasıl mı? Hastalık teşhis edildikten sonra tedavi kolay...

Nedir yeşili yok eden mikrop? İnsanladır efendim, insanlardır. O halde ne yapacağız?

Yeşile zarar veren haşeratı yok edeceğiz! İktidar sıralarından alkışlar...

Bize ormanları yaktı diyorlar, külliye yalan... Yanan ormanlar, bütünün içinde ne ki efendim, ne ki? Yüzde on bile değil... Bu milleti modernleştirme çalışmalarımızı engellemeye çalışıyorlar. Artık orman köylüsünün zamanı geçti... Avrupa'da bırak orman köylüsünü, köylü bile kalmadı... Bir kısmını göçe zorlayarak, göçe razı olmayanların yaşadığı ormanları yakarak şehirlere doğru göçmelerini sağlayarak modernleştiriyoruz. Toplumun Avrupa toplumuna uyumunu sağlamadan Avrupalılaşmamız mümkün değildir...

21 milletvekili hariç tüm vekillerin alkışını alan kaşyapan, daha bir dikleşti...

İki ellerini avuç içleri aşağıya gelmiş şekilde, topa veya bisiklet lastiklerine hava basar gibi indirip kaldırarak, alkışları durdurmaya çalıştıysa da, vekiller ayağa kalkarak daha canlı alkışlamaya başladılar...

Şimdi daha rahat, daha babacan tavrıyla, konuşmanın can alıcı noktasına gelebilirdi...

Bizim silaha ayırdığımız bütçe eleştiriliyor. Allah aşkına, Vekillerin gözlerinde gözlerini dolaştırdıktan sonra, tekrar içten ve derinden Allah aşkına! Dedi ve devam ettik...

İçten ve dıştan düşmanlarla kuşatılmış dünyanın en stratejik coğrafyasında, elimiz kolumuz bağlı mı duracaktık... Uzak menzilli roketler kurduksa, roket saldırılarına karşı kalkan oluşturduksa yanlış mı yaptık... Yok NATO'ya hizmet edecekmiş, yok şu bu...

Geçin bunları... Düşme bizim elimizin altında olduktan sonra, bunlar da sorun mu?

Bakin! Boş şeylerle uğraşmayın... Size bir örnek vereyim... En basiti şu elinizin altındaki bilgisayarları bir düşünün... Hepimizin elinin altında olduğu için örnek veriyorum...

Onların beyni de Amerika'dan geliyor. Her Amerika'dan gelen Amerika'ya hizmet etmez efendim... Onların tuşları sizin elinizin altında, siz basarsanız çalışır, siz basmazsanız çalışmaz...

Elinizin altındaki bu bilgisayarlar şimdi Amerika'ya mı hizmet ediyor?

Bu kadar basit... Bütün nezaketimle söylüyorum... Sakın suçladığımı sanmayın. Kafası almayanlar bunu anlayamaz... İktidar sıralarından alkışlar...

Bakın arkadaşlar, şunu iyi kavrayın, biz bu çabalarımızla, dünyanın bir parçası olarak aynı zamanda, dünyaya da hizmet etmiş oluyoruz... Dünyanın önündeki engelleri kaldırarak, dönme hızını artırarak, delinen ozon tabakasından doğan zararları da engellemiş olacağız.

Nasıl su ile dolu kovayı hızlı çevirdiğimizde içindeki su dökülmezse, dünya da öyle, delinen ozon tabakasından dünyamıza da zararlı maddeler akamayacak demek...

Biz dünyanın her ülkesine gidiyorsak, davet edildiğimiz içindir, davet ediliyorsak, çalışmalarımızdan dolayı bütün dünyanın gözü üzerimizde olduğu içindir.

İktidar sıralarından alkışlar...

Bakın arkadaşlar, dünya hızla dönüyor, dünya hızla değişiyor... Eski düşünceler geride kaldı.

Eskiden "Herkes kendi evinin önünü temizlesin!" denilirdi... Şimdi her şey değişti... Ev önü temizlikleri kadınların işi olarak kadınlara bırakıldı... Biz çamaşır makinelerini, bulaşık makinelerini, elektrik süpürgelerini yapıyorsak, erkekler olarak kendimize düşen daha ciddi işlere, daha çok zaman ayırabilmek içindir... Bizi tepeden tırnağa kadınlar yuğacak. Bu onların işi... Biz dünyayı temizlemekle mükellefiz... Çoğunluğun yararı için azınlığı gözden çıkaracağız. Kim evinde işyerinde üretim fazlasını sonuna kadar bekletir? Bu gün her işi makineler yapıyor. Fazla insana ihtiyaç yok. Bunun için yıllardır fazla doğumların önüne geçmeye çalışılıyor. Bu sadece bizde böyle sanmayın, bütün dünyada bu böyle... Bütün dünya ülkeleri silaha bu kadar yatırım yapmak zorunda kalıyorsa, bu sorumsuz insanların yüzünden. Dünyanın düzeni artık bunu kabul etmiyor.

İşsizlik oranının yükseldiğini iddia ediyorlar. Biz iktidar olarak üzerimize düşen görevi hiç aksatmadan yapıyoruz. Biraz önce de söylemiştim... Biz teknolojiyi geliştirdikse ne için...

İstihdamı da artırmak için... Eskiden çalı süpürgesiyle yalnız kendi evinin önünü süpürsün dediğimiz insanlar, yani kadınlarımız, teknoloji bu kadar geliştikten sonra... o teknolojiyle

Evinin önünü beş dakikada süpürüp, ondan sonra, otursun da lak lak yapsın, dedikodu üretsin diye değil, Şimdi caddeler de çoğaldı, şehirlerarası, hatta uluslar arası otobanlar yapıldı...

Küreselleşme diye bir şey çıktı. Bunu duymayan kaldı mı? Televizyonsuz ev mi kadı ki bunlar duyulmasın. Evinin önüne çakılıp kalmanın zamanı geçti efendim... Yok, öyle şey... Caddeleri temizlesinler, uluslar arası otobanları temizlesinler... Yok, efendim hemen ücret sorunu sürülüyor öne... Dedikodu yaparken ücret mi alıyor bunlar yahu...

Bakın her şey devletten beklenmez... Devlet üzerine düşeni yapıyor... Sıra

insanlarımızda,
Kendi istihdamlarını kendileri yaratacaklar...

İktidar sıralarından alkışlar...

Bir milliyetçiliktir aldı yürüyor. Milli gelir diye bize hesap soruluyor. Biz milliyetçiliğe paydos dedik. Bizde milliyetçilik yok. Her şeyde ilklerin adamı olduğumuz gibi, burada da ne yazık ki ilk adımı biz iktidara gelene kadar atan olmadı. Çok şükür onu da biz yaptık.

Milliyetçiliğe paydos deyip, zilliyetçilik çağını açtık. Bundan sonra zilli gelir olacak... Çalıp oynayacağız... Dünyanın turizm merkezi olacağız... Bizden başka hiçbir yerde göbek havası var mı? Neden bu güne kadar, bu değerlerimizi paraya çeviren iktidar olmadı...

Çünkü bu cesareti gösterecek iktidarlar gelmemiştii. Çok şükür o ilki de biz başardık... Atalarımızdan, zilliyetimizden ne kaldıysa, oynatıp, satıp, savıp, yani aktifleştirerek,

Şimdiye kadar kıymeti bilinmeyen değerlerimizi paraya çeviriyoruz... Bizi kapalı olmakla suçlayanlara da güzel bir cevap vermiş oluyoruz böylece... "Vatanım namusumdur!" diye

Vatana el uzattırmayanlar, bu değerleri iyi kullanamadılar... Biz de bu namusu pazarlayarak,

Modern insan olduğumuzu kanıtlamış olduk. Kimse bize bundan sonra, tutucu gerici diye bakamaz... Eğer Avrupalılaşacağsak, Avrupayı izleyeceğiz... Şimdi..ne olmayan Avrupa'da devlet başkanı olamıyor... İktidar sıralarından alkışlar...

Borç yüzünden akmayan su, yanmayan elektriklerden söz ediyorlar. Allah Aşkına akan sular nereye gidiyor? Suriye'ye Lübnan'a, yani düşmanlarımızın topraklarına, soruyorum bu soruları soranlara, siz kimden yanasınız, siz Türk değimsiniz? Kimi savunuyorsunuz kimi?

Dahası var efendim, dahası var. Denizlerde NATO'nun askeri filoları dolaşiyor. Hani efendim siz NATO'ya karşıydınız. Lafı güzaf... NATO'ya nasıl karşı olunur onu da biz öğreteceğiz.

Elektrikler yanmıyorsa haklı sebeplerimiz var. Biz %47 oy oranıyla iktidara geldik. Elektrikler de %47 oranında aydınlatılabilir. Ne yazık ki bazı bölgelerde bize oy verenler azınlıkta kalmasına rağmen oralarda kesinti yapılamadığından bu oran %47'nin çok üstüne çıkmaktadır. Biz seçim bildirilerimizde ne söz vermişsek fazlasıyla yerine getiriyoruz...

Biz oy varsa hizmet var dedik ve sözümüzü de tuttuk. Bu konuda kimse bize eleştiri yöneltemez...

Efendim bir başka haksız eleştiri de şöyle... 16 yaşındaki Erdal'ın asılması konusu Adapazarı ıslama köftesi gibi, ısıtılıp ısıtılıp bizim önümüze sürülüyor... Haksızlık efendim... Büyük haksızlık... Biz hiçbir zaman 16 yaşına kadar beklemedik... Atalarımızın dediği gibi "Yılanın başını küçükken eziyoruz. 12-13 yaşında, sokaklarda taş oynayan çocukları toplayıp içeri tikiyoruz... Taviz yok... Asla! Asla! Bu konuda, çok şükür yüzümüz halkımıza karşı ak... İktidar sıralarından alkışlar...

Birlik ve bütünlüğümüze helal getirdiğimizi kimse söyleyemez... Küçük parçalardan kesip, büyük parçaya ekleyerek, bilgisayarlarda olduğu gibi 'kes yapıştır' usulü gibi, büyük parçayı daha da büyütüp, dolayısıyla küçük parçayı küçülterek, birlik ve bütünlüğü en iyi şekilde korumakta üstümüze yol elhamdülillah...

Güç sahibi, sermaye sahibi, 30-40 köy sahibi vatandaşlarımıza, kah mecliste koltuk vererek

kah kredi ve buna benzer imkanlar sağlayarak yanımıza çekiyoruz... Sık sık, onlar tamamı temsil etmiyorlar diye de kamuoyuna mesaj veriyoruz, ama, bizde bunu anlayacak muhalefet bile yok... Bizim tek şanssızlığımız da bu... Karşımızda konuşacak muhalefet bulamıyoruz...

İktidar sıralarından alkışlar...

Bir "Kürt Açılımı"ndan söz ettik diye bizi topa tuttular... 8 senedir aynı koltuklarda yan yana oturuyoruz ama, daha bizi tanımamışlar... Açılım dedikse neyi açılım dedik? Bunu hiç soran yok! Kışımızı açacağız demedik efendim... Kışımızı açacağız demedik... Hala da bunu anlayamadılar... Gözümüzü açıyoruz, gözümüzü...

Dışarıdan doktor getireceğiz diye eleştiriyorlar... Yararlı ne iş yapsak, hep karşımızda bunları buluyoruz muhalefet diye... Dışarıdan milyarlarca liralık ruj ithal ediliyor, kimin haberi var efendim... Ona karşı muhalefet yok... Ama doktor deyince hop oturup hop

kalkıyorlar... Bizim kaliteli elemana ihtiyacımız var. Bizim KPSS sınavlarına katılan üniversite mezunlarımız daha imanın 6 şartını bile bilmiyorlar. Biz bunlara nasıl hasta teslim edeceğiz?

Onlara hangi Allah yardım eder söyleyin Allah aşkına... Söyleyin hasız mıyız? Beyaz kadın ticaretine karşı çıkmayanlar, beyaz önlüklülerin ticaretine karşı çıkıyorlar... İşte muhalefet buralara kadar düşmüş... Biz Avrupa'ya gidemiyorsak, Avrupa bize gelir. Biz AB gireceğiz dedik mi gireriz... AB girmenin birden çok yolu vardır... Biri olmazsa biri olur... Ama nihayetinde gene bizim dediğimiz olur... Bu bizim defterimize yazılmışsa, gerçekleşecek demektir. Başka alternatif yok! Ya olacak... Ya olacak... İktidar sıralarından alkışlar...

Bizi neyle eleştiriyorlar sevgili vatandaşlarım! Bir yılda 44 ülkeye 71 ziyaret yapmışız. Az ziyaret ettiğimiz için değil ha... Yanlış anlamayın, çok ziyaret yapmakla suçluyorlar... Bizi ortaçağ zihniyeti diye suçlayanlara bakın hele... Şunu sık sık duyuyoruz. "Dünya küçülüyor!" Hayır efendim. Bu yalnızca Türkiye'de böyle söyleniyor. Avrupa'da Amerika'da "Türkiye büyüyor!" diyorlar. Bizse kendimize bir türlü büyüklüğünü yakıştıramıyoruz. Biz büyüyoruz efendim! Biz büyüyoruz! Bunu bütün dünya biliyor da, bir, biz bilmiyoruz... Muhalefet bizi küçültmeye çalışırken bakın bunu da kendisi itiraf etmiş sayılır. Biz işten güçten, oraya buraya koşturmaktan kendi büyüklüğümüzü bile anlatacak fırsatı bulamamışız.

Ama mızrak çuvala sığmaz, işte kendiliğinden ortaya çıktı. Biz büyüyoruz. Biz büyüdükçe attığımız adımlar da büyüyor. Haliyle o büyük adımlarla yerimizde sayacak değiliz ya... Biz asker değiliz... Biz sivil bir toplumuz... Yerimizde saymak bize yakışmaz... Büyük adımlarla ilerlemeye devam edeceğiz... Arkasını askere dayayanlar yerinde sayadursun! Bizim bu tür mesnetsiz eleştirilere kulaklarımız deldirdik... Birinden girip öbüründen çıkar... İktidar sıralarından alkışlar...

Bizim sesimizi böyle boş laflar kesemez efendim... Bizim sesimizi ancak millet keser. Evet, biz bunu böyle söyledik diye neler uydurdular biliyor musunuz? Sanki millet bizim sesimizi kesmek istiyormuş da biz engelliyormuşuz. Meğer bizim dışarıdan ithal ettiğimiz kesimlik "Angut danaları" getirerek ve böylece eli bıçak tutan halkımıza iş çıkararak kendi sesimizin kesilmesini önlemişiz. Külliyan yalan, Çarpıtılıyor efendim... Çarpıtılıyor. Herkes biliyor ki biz hayvancılıkla geçinen köylümüzün sesini kesmek için onları ithal ettik... İşçilerden, öğrencilerden, büyük şehirlerdeki sokak gösterilerinden, köyle gönderecek polis yetişmediği için, bu çözümü daha mantıklı bulduk... Hedefimize ulaştık da... Yuhhh! Yuhhhh... Sıra kapakları da vurularak 40-50 kişilik bir protesto gürültüsü...

Kaşyapan iki elini de yukarı kaldırarak susturmaya çalıştıysa da... bu arada söylenen "Pardon dil sürçmesi var!" sözleri pek duyulmadı... Meclis başkanı protestolar bitince, buyurun sayın kaşyapan, devam edebilirsiniz, dedi...

Sayın vekiller sayın televizyon başındaki vatandaşlarım, bize hiç hak etmediğimiz bir suçlama daha var... Sözü fazla uzatmadan onu da açıklayıp huzurunuzdan ayrılacağım... Bize, takiyeci diye tutturdular bir söz, gidiyor... Allah aşkına ben anlatayım da siz karar verin takiyeci kimmiş... Efendim sayın muhalefet lideri Kıcıdaroğluna soruyorum. Biz hangi konuda anlaşılmadık? Lütfen kısa ömürlü sözler söylemeyin! Artık bu toplumdan uzun süre bir şey saklamak

mümkün değil... Yeter ki öğrenmek istesinler... Yeter ki araştırınlar...
Sayın muhalefet liderleriyle yaptığımız sohbetlerde, anlaşılmadığımız konu var mı? Var derlerse, ekmeğe üstüne yemin ettireceğim... 'Yüzüme gözüme dursun!' dedirteceğim...
Evet, varsa bir yiğit çıksın ortaya... Eğitimin ezberine dayanmasını hangimiz istemedi? ABD, NATO, IMF, AB, Özelleştirme, Sendikaların çökertilmesi konusunda var mı aramızda ayrılık gayrılık? Varsa Allah aşkına söyleyin! Söyleyin, sıfır ücret artışlarında, sağlık hizmetlerinin parayla karşılanmasında, çıkardığımız yasalarda var mı aramızda ayrılık?
Bu konularda, hiç konuşmaya bile gerek görmeden hemfikiriz. Seçimlerden önce IMF'ye Sizin taleplerinize en iyi biz cevap vereceğiz demeyen parti var mı mecliste? 'Bölücüleri' yok sayıyoruz zaten, bu konuda da hemfikiriz, onlar halkın iradesiyle değil, ziyadesiyle işgal ediyorlar bu koltukları. Kızların yüzünde çıkan kıllar gibi...
Başka hepimiz, önceden beraber gıcıkta beraber değil miyiz?
Ayıp olmasın diye bir iktidar muhalefet oyunu olarak bir türban topuyla 8 yıl idare ettiysek,
bunu bu birliğe borçluyuz...
Sayın kızılcıbaşlı, size soruyorum, şimdi kim tikiye yapıyor?

Sayın vekillerim, sevgili vatandaşlarım, kim ne derse desin bizi yolumuzdan ayıramazlar...
Allah bize yürü ya kulum dedi... Yürüyeceğiz... Bundan hiç kimsenin kaygısı olmasın...
'Kendinize iyi bakın!' Hepinizi Allaha emanet ediyorum...

Mehmet Halil

Katkı

Yaratılışçı bilim adamının önünde işveren gibidir
O, direnmek için önüne yeni problemler sürdükçe
Bilim adamı, önüne koyar, çözülmemiş problemi
Böylece, bilinmeyenler de çözülür günden güne.
Hayata katkıda bulunur, yaratılışçı tembellerde...

Mehmet Halil

Kavgam (Bu boşanma sebebidir, ona göre okuyun ha!) / düz yazı

Yine ayakta kalmıştım otobüste. İşte yine yorgunum, zor bela fazlalıkları üstümden çıkarıp, attım kendimi yatağa. Karım homurdanarak geldi başıma.

- Sen ne karışyorsun başkasının çocuk doğurup doğurmamasına, diye ellerini beline dayayıp ötmeye başladı. Birdenbire neye uğradığımı anlayamadım.

- Bu da nerden çıktı şimdi, dedim...

- Şu iki blok ötedeki apartmanda oturan kadın görmüş seni... otobüste öyle söylemişsin... Bende jeton yeni düştü... dört gün önce yine otobüste bi gurup yaşlı kadın başıma dikilmişti. Bütün otobüse göz attım, genç yok otobüste, kalkmak ta işime gelmedi doğrusu. Zaten bir kere kalkıp yer verdin mi, tamam artık. Sanki abone olmuşlar gibi, otobüse binip yer bulamayan onun tepesine dikiliyor. Eh ben de her akşam ayakta kalacak değilim ya... Kalkmak istemedim. Gözüme bakıp duruyorlar. Kalkmayacağım, bunu kafama koydum da, bunu nasıl söyleyeceğim? Ehhhh yeter ben de yaşlıyım mı, diyeyim? Olmaz.

Önce bir iki öksürdüm, boğazımdaki gıdıkları temizledim, bir iki yutkundum. Başladım konuşmaya. Bakın otobüste hiç genç yok! Niye? Çünkü zamanında doğurmamışsınız. Doğursaydınız, şimdi kalkıp size yer verecek gençler olurdu. Cezanızı çekin, çünkü görevinizi yapmamışsınız, dedim. Bunu üzerine ayyy.. uyyyylar başladı. Kimmiş o gıııı... diyen bütün gözler üstüme dikildi. Arka sıralardan biri yanındakine,

- O! O! , dedi. Öteki

- Komünist değil mi ne olacak, dedi. Kendi kendime, ne çabuk da duyulmuş komünist olduğum diye düşünmeye başladım. Parmaklarımı sayarak hesapladım, daha 6,5 ay olmuş buraya taşınalı. Nereden duydular acaba, diye kafama takıldı. Öyle ya! Daha bir ay olmadan sen değimliydin ki, otobüslerde oturacak yer bulunmuyor diye, bir otobüs daha çıkarılması için imza toplayan? Hımm anlaşıldı.

- Şu "sen mi kurtaracaksın memleketi?" diye imza vermeyen kadın değil mi o?

- Sana ne, ne ilgisi var şimdi bunun doğurup doğurmamakla?

- Sen de her şeye burnunu sokma bee...

- Bütün mahalle onu konuşuyor, ben rezil oluyorum.

- Bana söylenmeyip de neye sana söyleniyorlar. Herkes kendinden zayıfa yükleniyor. Belediyeden istemeye gelince kaçıyorlar, gençlerin hiç hakkını tanımıyorlar, sana yakınıyorlar

- İmza atsalardı bir otobüs daha koyacaklardı. Hiç biri ayakta kalmazdı. Bir de benim başımda dikiliyorlar. Koca mahalleden 30 imza, ayıp ayıp 50 – 100 olsaydı gene iyi... iş garantiydi.

- Kalkmazsan kalkma ama doğurup doğurmamasına ne karışyorsun, onların yatak keyfi sana mı düştü..

- Bu kadar mı söylediler, daha neler söylemedim onlara. Alışmışsınız başkalarını Yerinden kaldırmaya onun için imza bile vermiyorsunuz, zamanında hak istemeyi bilseydiniz, bu hale gelmezdi otobüsler.

Sizin bencilliğinizin cezasını gençler çekmek zorundalar mı? Başlarına dikilip, yer versin diye gözlerine bakıp duruyorsunuz. Bencilliğinizin cezasını çekin işte, dedim. Bunları niye anlatmıyorlar? Bunları anlatmak işlerine gelmiyor tabii...

- sen her şeye ne burnunu sokuyorsun. Karışma...

- sana ne yaa! .. hele onların arasında bir cazgır karı var, geçen gün gencin birini zorla kaldırdı. Ses çıkarmaya, çıkarmaya, kendilerinin doğal hakkıymış gibi davranıyorlar... Bu kadar belediyeye asılsalar, şimdiye iki otobüs çıkardı fazladan...

- Hani sen bir otobüs koydular demedin mi?

- Dedim ama, bir ay deneme yapacaklardı, yolcu ile dolarsa devam edecekti. Dolmuşlar anlaşmışlar, onun önünden Dakka başına minibüs çıkardılar. Otobüse yolcu kalmayınca, kaldırdılar. Belediye ile anlaşılıyorlar belli... Meclis üyesi olan arkadaşım, hem beni kırmadı, hem minübüsçüleri.. Eeee seçimler yaklaşıyor.

- Ne olacak bu benim halim, hiç insan içine çıkmayacağım mı ben...

- Sana ne oluyor be, bu benimle ilgili bir şey
- Karışmasan olmaz mı?
- Olmaz! .. benim işime karışma..
- Dayanamayacağım artık. Yeter! . Yeter! Yarından tezi yok boşanacağım...

Bundan sonra otobüste yer veren gençlere kızacağım.
Kalkmayın gençler oturun. Siz dersinize çalışmayınca hatır için not veriyorlar mı?
Bu insanlar da zamanında ve de şimdi, üzerlerine düşen görevi yapmamışlar,
yapmıyorlar. Cezalarını çeksinler.

Altmış yaş işine hiç girmeyeceğim. Oraya girersem, belediye yetkilileri şikayetçi olduğumu sanırlar.
O zaman da bana '' Mehmet Bey, şimdiye kadar hiçbir isteğinizi yerine getiremedik, çok üzgünüz ama
bu sefer şikayetinizi dikkate alacağız ve bu sorunu çözmek için altmış yaş kartını kaldıracağız derler.
Bundan, ben de zararlı çıkarım. En iyisi mi bunu hiç karıştırmayalım. 21.02.2007
Mehmet Halil

Mehmet Halil

Kavuşma

Allahu taalanın bir emri
internet kullanamıyorum,
otuz günden beri
sizlere yeni kavuşuyorum.

Mehmet Halil

Kaybolanlar!

“Ölüm! ” diye verilmiş doğarken fermanım
Ölümden kaçtım bir hayat boyu,
Çalıntı günlerle yaşamı uzattım
Bundan ibaret bütün hırsızlığım...

Meğer, çalmayanı sevmezmiş devlet
Besliyor kabuk altında kendi kurtlarını
Ağaç ta budadıkça geliyor, nihayet
Ama, budayan görülmedi ormanı.

Yeteneksizdim büyük bulvarlarda
Nehir gibi akarken yolsulluk yollarda
Yabancıydı inancımız ve yeteneklerimiz
Yaşadık hep, dikenli, patika yollarda.

Yolların çoğu labirentti sanki
Girenlerin çoğu kayboldular
Bize, iki basit kelime söylendi...
“Gözaltında kayboldular! ”

İki uçurum arasında dar geçitler
Bilinse de kaybeden ve kaybolanlar
Başı dumanlı, kan-keş devletler,
Oyunu yönetiyor vampir soylular.

Mehmet Halil

Kayıp askerler

Şairlikle ünlü şahımız
Yine süsledi dergahını
Fotoğrafta kadınlarımız
Açtı karga gibi ağzını...

‘Türbansız kadın,
Perdesiz pencere gibidir...
Ya satılık
Ya da kiralık bilinir! ’

Fetva verilmiştir...
Dikkat edin!
Gamalı haç işaretli kapılara
‘Allahın askerleri’ kayıplarda...

Mehmet Halil

Kazmalar

Kazmaları seçtik birkaç ağaç dikerler diye
Meğer husumet varmış aralarında ağaçlar ile
-Bizde ne kadar da cahilmişiz-
Ağaç kazmaların bir yerine geçermiş
biz bundan habersiziz.
Kazmalar buna bir hayli içerlemiş...

İçlerinde ağaçlara karşı kin birikmiş
Şimdi kesiyorlar önlerine çıkan ağaçları
Çünkü, kazmalar daha hiç çöl görmemiş
Şimdi başımıza toplayalım diyoruz aklımızı
Bir daha seçmeyelim iyi tanımadıklarımızı,
Ama, bizde de toplayacak akıl kalmamış...

Mehmet Halil

Keferneler

Masallar ülkesinde doğduk
Masallarla büyüdük
Masallar üstüne çok sorular sorduk
Yalan olduğunu öğrendikçe güldük
Gülerken, yalandan da utanıyorduk
Çok şükür, masallar gerçek oldu
Ali Baba ve kırk haramiler
Yurdumuzda güneş gibi doğdu
Yanıyoruz ağabeyler, kardeşler
Ateş almış sağduyu
Hazırlanmış kefenler...

Mehmet Halil

Kek bedava çay eşantiyon

Son zamlardan sonra emekli maaşım bayağı aşındı. Mecbur olmadan evden çıkmıyorum. Recep Bey'in genel seçimlerden önce vaat ettiği (cezaevlerinin havalandırma alanı gibi sunulan) Kahvelerden birine gideyim de bir bardak çayla yanında bir kek yiyip kendime geleyim dedim. Kahveyi ve keki ararken on çay parası ve kek parasını dolmuşlara verdim...

Umarım mahalli seçimlerde kahvehaneleri ve kekleri hatırlatan olur seçim yalanlarını söyleyenlere...

Mehmet Halil

Kelimeler

"kelimeler,
kendi anlamlarından başka,
çok daha fazla şey ifade ederler."

Kelimeler,
tek başına ampul ise
Anlamları;
saçılan ışıkları çevreye.

Her güzelin sırtına bir çirkin binmiş
Güzelin güzelliğini kirletmiş
Baş başa gidiyor çirkinlikle, erkeklik
Özenle taşıyor üstelik.

aynaya bakınca
ben de, bir suçlu gibi
bir suçlu gibi görüyorum kendimi
ve kaçıyorum kendi gözlerimden
kendi gözlerimi.

Beyaz deyince,
Siyah geliyor aklıma.
Beyazı beyaz yapan siyahtır
Siyah olmasa
beyaz da olmayacaktır.

Demokrasi deyince,
Zindan geliyor aklıma
Zindan olmasa,
Demokrasi sözü anılmayacaktı.

Sevgi sözü
Ürkütüyor beni
En fazla kullanılan kelimeler
En çok, onlar kaybediyor değerini.
sahte bir para gibi
Kullanmak istemiyorum hiç birini.

Hangi kadın,
otopsi yapan bir cerrah gibi
Gözlerini sokup yüreğine
incelemeden bakar
Seviyorum diyene.

Ben ki;
kurandan bir sayfa gibiyim
bütün kötü rollerimi kapışır kadınlar.
Ben her şeyde özgürüm ona karşı
Onun ayıbını yakalamak için
Attığım bütün adımlar.

İnsan, iyi niyetli

Neyi görmek isterse
Neyi duymak isterse
Onu görür, onu duyar
Kolayına geldiği için
Hemen ona uyar.

Savaş sözü
karanlığı yayıyor
kriz deyince,
vücudumda bir taraf kırılıyor.
Nur deyince, gözlerim yumuluyor.

Kırmızı deyince,
Boğaların boynundan kan fışkırıyor,
Köpek balıkları saldırıyor üstüme.

Deniz anası deyince
Kana bulanmış denizler
Savaş canavarlarınca kesilmiş
Ucu benekli memeler.

Çiçek deyince,
En masum
Korunmaya muhtaç
Boynu bükük
Bütün dertlere ilaç,
Utangaç bir insana
Gülmek geliyor aklıma.

Yeşil deyince rahatlık
Rahatlık gelirdi aklıma
O da kirlendi artık.
"Yeşil" kot adıyla
yüreklere hoplattık.
Ormanları yaktık
Yangın dumanlarıyla
Yağmur yağacak diye
İnsanları aldattık.

Sarı deyince ayçiçekleri
Birde sendikalar
Bir de bebe kakaları...
En çok sendikalar mı kullanır yağı
Düşünmeden edemiyorum
Sarı mı sendikaları bozdu
Yoksa sendikalar mı sarıyı
Bozulmaz mıydı yoksa
Bebeler sarı yapmasaydı kakayı.

Virüs deyince, kanser geliyor akla
Acı içinde kıvranan bir insan
İnsan deyince, ozan tabakası

zehirlenen ve tükenen doğa.
Değişen dengeler
Kuduran zenginlerle
Açlıktan ölenler.

kelimelerde tutuklu,
daha nice nice ifadeler.
Onları serbest bırakmak için,
Bende, birbirine karışır,
Bütün düşünceler.

Haykırıyor her kelime
Onlarında derdi iş bulabilme
İş bulanın yıldızı parlayacak
Bulamayanlar
Yoksulluk içinde paslanacak

Ben de yenemiyorum bencilliğimi
Önce kendimi düşünüyorum! kendimi
Boş kalan zamanımda
Güçlü kelimeler işgal eder beni
Diğerlerine, umut vereceğim
Söz!
Eşit dağıtacağım fakirin ekmeğini.

Haykırıyor, her kelime bana,
Bir köşede kıvrılıp ölmek istemiyorlar
Kurtarabilirsem, yükseleceğim omuzlarında
Kurtaramazsam,
bu benim, en büyük ayıbım
Kaybolup gidecekler, ölüm oruçlarında.

Mehmet Halil

Kelimeler bizimle oyun oynamayın.

Fahişe: Hayat kadını (TDK sözlük)

Orospu:

1. isim Hayat kadını
2. Kolay elde edilen, düşük ahlaklı kadın

Ekmek parası için etini satan dese kasaplar alınacak...

Ekmek parası için vücudunu satan dense, organ satanlar alınacak...

Hayat kadını diyor: Yani özgür. Yani hayatını yaşayan... Pos modern özgürlük anlayışından

Kolay elde edilen diyor... Yani elde edilemeyecek kadın yok. Kimi kolay elde edilir, kimi zor... Düşük ahlaklı kadın... Ahlakı ölçen bir ölçü aleti var mı? Ne ile ölçülür? Hangi dereceden sonra düşük ahlaklı, hangi dereceden sonra yüksek ahlaklı... İkisinin ortası ne oluyor?

Düşük profil ile düşük ahlak arasında bir bağ var mıdır?

Bir zamanlar düşük kemer modası vardı... Bu günlerde düşük profil modası çıktı... Moda olunca, uymayan kalmıyor moda. Komutan askere nasıl küfür ederse, ve asker esas duruşa geçip nasıl "emret komutanım!" derse işte düşük profillerin girdiği çerçeve... "İtaat et rahat et." Bu birinde içselleşmiş bir düşünce ise, denizde teknenin kuyruğundaki dümen gibi kullanılır elden düşürülmeden. Hiç başkasına geçer mi söz, kendine geçirilmeden?

Neden düşük profil demeyin. Bir araç hedefe gidecektir. Ama yollarda tüneller vardır. Tünellerin yüksekliği standarttır. Araba daha fazla yüklenebilir mi? Kapasite sınırlı... O zaman ne yaparsınız... Lastiklerin havası indirilir. Lastiklerin supapı vardır, supapın iğnesi ama iğneyi korumak için de kapağı vardır. Açarsın, ya da kesersin kapağı, basarsın iğnenin ucuna iner hava... Profil düşer. Tünel... kendinden yüksek seviyeli profilleri kabul etmez, edemez. Profil düşük olacak ki, tünelin iki bacak arasından geçebilsin...

Badem nazlı olur, hafif soğuklarda çiçekleri dökülür, nazlıdır. Nazlı = kibar= badem... Bademleme, kibarlık eğitimidir. Küçük başlarda dik durma eğitimi... Büyük başlarda eğilebilmeye karşılık. Hacılar hocalar bu eğitimi verir. Kimse bunlara namussuz diyemez. Belki korkudan belki terbiyeden, bilinmez.

Dövüşmek, erkekliktir. Sevişmek dişilik. Dişiler kendi kendine mi sevişir diye sormayın. Soru tehlikelidir. Evlilikler bir muhtar, bir hoca kavuğunu salladığı zaman meşrudur. Onların izni olmadan evlilik olmaz, olursa da o orospuluktur. Devlet onlara serbestlik tanıyınca fahişelik olur. Yani sisteme itaat her durumda şarttır. Muhtar ve hoca hiyerarşinin alt basamaklarıdır. Yukarıyı temsil ederler. Ahlak ve ahlaksızlık arasındaki sınırı yukardaki belirler. Emir yukarıdan aşağıya iner. Etki ve yetki paraleldir. İtaat dikey. Seviye de, yere, zamana ve insana göre değişir. Pramidin bir tepesi vardır. O tepenin üstüne kimse çıkamaz. Çıkarsa sivri uç bir yerine batır. Uç, ikinci bir kişiyi kabul etmez.

Hoca vaaz verirse, ölüye tevavüz mübah olur, çocuğa tecavüz sünnet olur, zengin in oynaşı hanımfendi, fakirinki orospu... Erkek çocuklara tecavüz bademleme... "Bir kereyle bir şey olmaz" dedin mi, deyme keyfe... Hocanın dediği gibi... "Her kimki iderse dübürden cima, yer gök sarsılır. Eğer erbabı iderse yorgan bile titremez. Hoca efendiler Allah'ın izniyle yapar ne yaparsa... Allah pezevenk sayılmaz kul ona taparsa...

Kadın satılabilir, kocası ister sever ister döver, isterse öldürebilir... Ama ne olursa olsun onun yeri kocanın evidir. Sokakta başı açık gezemez... Alışverişe gidemez. Çalışamaz ve eline para geçmez...

Kim ölmek ister? Kadın ister mi ölmeyi? Bütün bu kayalar arasından sızıp kendine bir hayat kurdu mu? Bir arkadaşla beraber oldu mu? Yani izinsiz icraatta bulundu mu? İşte tuzağa düştü. Bütün erkeklerin orta malı olur. Avcılar peşinde dolaşmaya başlar. Yani

kadının seviyesini düşüren bir sebep vardır...

Herkes kullanmak istediği kişilerin seviyesini düşük istiyor. Sanki ata binecekler de kolay olsun binmesi... Yüksek olursa binerken bile düşme riski vardır. İşi garantiye almak için seviyeyi de biniciler kendi belirlemek ister... At değil de, eşek olun der gibi bir istek. Gözleri güzel olunca, yakışır bademleme ortamına...

Kolay elde etmek için korkutmak yeterliymiş...

Bir zamanlar yüzbinlerle dolan alanlar, şimdi iki üç binle düşüvermiş... Demek ki düşük profilden bol bir şey yok. Bu enflasyona karşı mücadele önemli değil mi?

Korkup kaçınca, ya da sessizliğe bürünüp sinince, ölüm bizi yakalamaz mı? Korku ölümsüzlük iksiri mi?

Yoksa demokrasi fare deliklerinde mi gizli?

Öğrenmek için zamana ihtiyaç var.

Mehmet Halil

Kemalizm üzerine... Düz yazı

Düşün gurubundaki, Kemalizm tartışmalarına yazdığım yazım.

Geç kaldım! Geç kaldım ama, gene de turu tamamlamak için devam edeceğim. Sizler heyecanla tartışırken, beni umutsuz bir vak'a gören biri, bütün marifetin bu elektronik beyinde olduğunu bilen biri, bu meretin nefesini kesti... İnat değil mi bu, ben kaldığım yerden devam edeceğim. Aletin nefesini kesen de şunu unutmasın, çocuklar kendisini ispat etmek için her şeyi yapar. Bende yaşlandıkça çocuklaşıyorum. Kendimi ispatlamak için galiba... inatla sürdürüyorum turu tamamlamayı...

Benim devre dışı kalışımından sonra konu Kemalizm'e gelmiş... Bu konular tartışmakla bitmez biliyorum, ama tartışacağız, hayat bu süreç içinde yanlışları ayıklayacak, doğrular kalacak, her şey doğal akışı içinde devam edecek. Onun için, geçmişe ve doğal olaylarla karşılaştırma yaparak görüşlerimi aktarmaya çalışacağım.

Suyun kaynama noktası yüz derecedir. Bunu suyun kaynama noktası olarak telaffuz etmemiz gayet doğal. Ama bu demek değildir ki, su yüz dereceye aniden gelmez, yüz dereceden önceki, bir dereceden 99 dereceye kadar olan harareti inkar etmek, fiziği bilmemek demektir.

Bir kadın 9 ay on gün sonra doğum yapar. Doğumda yardımcı olarak ebenin rolü büyüktür. Ama ebenin rolü büyüktür diye, hiç gebe olmayan birine, bu ebe doğum yaptırır diyebilir miyiz? Kadının karnında çocuk yoksa hangi ebe çocuk doğurtabilir?

Devrimlerin de bir öncesi ve sonrası vardır. Devrimi hazırlayan evrimi yok sayarak ve bir devrimin gerçekleşmesini yalnızca kişilere, güçlü liderlere bağlı kılarırsak çok yanılırız.

Yazdıklarımı okuyan çoğu arkadaşım, bunları biz de biliyoruz yahu, şimdi ukalalık yapmanın ne anlamı var diyebilir. Tabii onlarda istedikleri gibi konuşup rahatlasınlar... rahatlasınlar ki rahat tartışabilelim.

Her devrimci olayın objektif ve sübjektif şartları vardır. Bunlar oluşmadan hiç kimse devrimi gerçekleştiremez, erken doğan çocuk gibi gelişmesi ve yaşatılması zor olur...

Doğum günü geldiğinde, herkes ebelik yapamaz, ebenin de kendine göre yetenekleri, eğitimi ve pratik deneyleri vardır. Bu da doğumun kolay olması için çok önemlidir.

Devrimlerde de liderlerin önemi büyüktür. Dünya tarihinde hangi önemli olaya baksak liderleri, olağanüstü zekaya, yeteneğe ve karizmaya sahiptir. Belki onlara bu karakteri veren de, o tarihsel şartların kendisidir ama öyledir.

Kurtuluş savaşının lideri Mustafa Kemal de onlardan birisidir. Kurtuluş savaşında ve savaştan sonra T.C. kuruluş döneminde kabul edilen medeni yasaların tohumları daha Osmanlı döneminde atılmaya başlanmıştır. Mustafa Kemal Avrupa medeniyetine hayran bir lider olarak Avrupa'yı örnek almıştır. Avrupalılar, Özellikle de o dönemin egemen ülkesi İngilizler, birçok alanda Osmanlılara çağdaş medeniyete uyması için telkinlerde bulunuyordu. (Elbette emperyalist amaçları da vardı, o konu ayrı) . Burada demek istediğim

devrimler yalnızca güçlü liderlerin, güçlü iradeleriyle gerçekleşmez. Kurtuluş savaşı on yıl

önce başlatılsaydı gerçekleşmezdi. On yıl geç kalsa yine gerçekleşmezdi. İşte liderlerin en büyük rolü de bu şartları iyi değerlendirip, zamanında devrimci atılımı yapabilme yeteneğini

harekete geçirebilmektir. Mustafa Kemal bunu başarmıştır.

Bunu başarmak için, doğal şartların yanında, zekasını, yeteneğini, olağanüstü karizmasını kullanarak, kah şiddet kullanmış, kah demokratik yolları denemiş, kah hile yapmış, ama istenen sonucu elde etmiştir.

Bizim ondan alabileceğimiz en önemli ders, toplumsal dengeleri iyi kuran aklıdır. O şartlarda, her türlü farklı görüşü bir arada toplamayı başarmıştır. Bu çok önemlidir. Bu zeka işidir. Uсталık işidir.

Burada esas olan, feodolizmden kapitalizme geçişin doğumunu yapan lider olarak devrimcidir. Bir çocuk kendisini doğurtan ebeye ne kadar şükran borcu varsa, Türkiye halkının da Mustafa Kemal'e o derece şükran borcu vardır. Ama onu asıl doğuran Anasıdır.

Çocuğun anasına borcu daha büyüktür. Onu doğuran anasıdır. Devrimi doğuran da, tüm Anadolu halkıdır. Türkiye sınırları içinde yaşayan tüm toplumdur. Hepsisi bir toplam olarak bu devrimin anasıdır. Askersiz bir komutan ne işe yarar hiç düşündünüz mü?

Bu toplum birbirinden habersiz Anadolu'nun her köşesinde ayaklanmış dağlara çıkmış, bu mücadeleye hazırlanmış... Mustafa Kemal onları bir merkezde toplamayı başarmış.

Eğer bunları hatırlatan herkesi Mustafa Kemal düşmanı olarak gösterirseniz, ardında bir çapanoğlu aranır. Kurtuluşa kadar, Kurtuluş hareketinin karşısında olanlar, kurtuluş savaşının zaferi belirleyici adımları atmasıyla 180 derece çark edip, hemen Kemalist olmuşlardır. Ama devrimci olmamışlardır. Mustafa Kemal'in idealini değil, ismini putlaştırarak içini boşaltmışlardır. İlkelerindeki halkçılığı daha ilk günden inkar etmişlerdir. Şimdi işte tek kişi bunu başardı diye düşünenler, halkın devrimci rolünü göremeyenler. "Ah! bir Atatürk daha gelse de bizi kurtarsa" diyerek Allaha dua ediyor ve bu haliyle bile putlaştırdıkları adama ters

düşmeye başlıyorlar. Bilime ve eğitime aç toplumun eğitim konusundaki atılımlarına ve bu alandaki ileri adımlarına daha Mustafa Kemal'in sağlığında tırpan atıyorlar...

Kısaca Mustafa Kemal bile, Kemalistlerin bu gerici tutumlarına engel olamıyor.

Spartaküs de köleleri harekete geçiren devrimci bir liderdir ama, kendi döneminin adamı.

tarih ırmağı akıp giderken, geride kalanların mücadelelerinden alınacak dersler vardır ama onları putlaştırarak her devrin adamı yapamayız. Hem AB girmek için, kapılarında nöbet tutacaksınız, emperyalistlerin her dediğine evet diyeceksiniz, NATO'nun jandarmalığını yapacaksınız, Küreselleşmeyi savunup, liberal ekonomiyi uygulayacaksınız, hem de Kemalizm'in devrimciliğinden dem vuracaksınız.

Sanki, (seçimlerde önümüze sürülen 5-6 burjuva partisinden birine oy vermek zorunda kaldığımız gibi,) Şariat kanunları ile Kapitalizmden başka alternatif yokmuş gibi, sürekli

toplumu bu alana hapseden tartışmalar da bize ileri hamleler yaptırmaz... Dolap beygiri gibi dolanıp dururuz.

Bu toplumu korkudan başka bir şekilde yönlendirmek mümkün değil mi? Ya Allah korkusu, ya da Kemalizm korkusu (Kemalizm'le artık CHP ve ordu akla geliyor...) Onlar da Roma kralı Neron gibi korkunç... Korku ile sindirilmiş, edilgenleştirilmiş bir toplum

istiyorlar ve her kafasına kaldırına tokmağı vurup eziyorlar.

Osmanlıdan miras alınma kulluk devam ediyor, Sözde Kemalizm diyenler, devrimcilik adına nutuk atanlar, Osmanlı'nın en önemli özelliğine, kulluk sistemine karşı gelmiyorlar onu sürdürmek için ellerinden geleni yapıyorlar. Cumhuriyetten bu yana darbesiz, sıkıyönetimsiz,

OHAL'siz kaç ay, kaç yıl yaşadık. Demokrasi bu mu?

Nerede toplumun örgütlenme özgürlüğü... Nerede barajsız seçim ve siyasi mücadele...

Nerede partilerin yaşama garantisi... Egemenlik kayıtsız şartsız milletindir bayrağı altında,
Hangi halk temsilcisi, korkusuzca, özgürce halkının özlemlerini, isteklerini dile getirebiliyor?

Demek ki Turuva atı gibi... parlak ve gösterişli heykeller içinde düşmanımızı davet ediyoruz.

Darbeler olmasaydı, baskılar olmasaydı, yanıltmalar olmasaydı. Halk adına bazı çevreler yönetenleri belirmeseydi. Bu işi bu gün halk kendi yapma yeteneğini kazanacaktı. İşte o zaman, Kemalizm'i çiçekle süsleyenler, bugün egemen olamazlardı. Belki de Emperyalizme bu kadar bağımlı da olmazdık.

Bu gün CHP ve Orduda somutlaşan Kemalizm o kadar geri noktalar düşmüştür ki, AKP onların önünde yer almıştır. Tayip Erdoğan da haklı olarak "CHP bizden daha gerici" sözleriyle, hem kendi gericiliğini ve hem de kendinden gerici olan CHP'nin gericiliğini teyit etmektedir.

Çirkin yüzlerini saklamak için sürekli halkın değer yargılarının (Dinin ve Kemalizm'in) arkasına saklanırken, onların saygınlığını da bitirmiştir. egemen güçler bunu daha ne kadar sürdürebilirler bu da bizlere bağlı...

Kemalizm nedir? Kemalizm, Kapitalizmden başka ne olabilir. Ayrı bir sistem mi? Asla

Kapitalizmin, Emperyalizmin kirliliğini Ulusal Kurtuluş savaşında bizzat gören bu halka, kapitalizmi önermek mümkün müydü? Hayır. İşte bu yüzden Kemalizm'i ayrı bir

sistem gibi kabul ettirmeye çalıştılar yıllarca... Ama ezberi sevenler, hala, Emperyalizmle iç içe geçtiği halde, onların dikte ettirdiği her şeyi yasa olarak kabul ettikleri halde, bir ayet gibi hala, ayrı bir üretim ve yönetim sistemi gibi kendilerini kandırıyorlar. Hiçte farkında değiller ki, sahibini seven ayı gibi... Emperyalizme karşı o yüce kurtuluş savaşını veren lideri, bu tavırlarıyla, kendi ihanetlerine ortak ediyorlar...

Artık Kemalizm diye bir şey yok. Emperyalizmin jandarmalığını yapan, geri kalmış, eli ayağı bağlı kapitalist zayıf bir ülke var. Hedef çürümüş bu emperyalizmin jandarmalığından

Kurtulmak ve yepyeni, toplumun her kesimini kolektif üretim ve eşit bölüşüm ile insanca bir yaşamın hedefi olmalı önümüzde... Bunun temellerini atmak düşer bize... Kimsenin kimseyi

aşağılamadığı, kimsenin kimseyi ötelemediği, doğanın bütün canlılarının yaşam hakkına saygı gösteren bir sistemi geliştirmek düşer bize... Tabi doğaya da saygılı olacak...

Geçmişimizden ileri geleceğimizden geri olacağız.. Tarihin akışına yardımcı olacağız...

Bunun için, ilkeli olalım, işimizi adam gibi yapalım ki, bizden sonra gelenlerin, sevgilerine ve saygılarını kazanalım...

Mehmet Halil

Kendi insanlığımız, kendi özgürlüğümüz, kendi ellerimizdedir...

Liyakat için kağıt parçasına ihtiyaç yoktur... İnsanın liyakatı icraatlarıyla ölçülür. Bir Cumhurbaşkanı başbakan kendi halkına eziyet ediyor kendi çocuklarını öldürüyorsa yüzlerce diploması olsa ne yazar? Bir ülkenin yöneticileri, kendi koydukları yasalara bile uymuyorsa diktatörlük uyguluyor demektir... Bir devletin ilk görevi toplumsal düzeni sağlamaktır. Devletin yöneticileri, toplumsal düzeni kendileri bozuyorsa vay o vatandaşların haline... Ey vatandaşlar! AKP iktidara geleli ekonomik durum çöktü, zamlar altında eziliyoruz... Zorunlu tüketim maddelerine %30'ların üstünde zam yapılırken, işçiye, memura ve emekliye %6 zam olarak ilan ediliyor aslında cebimizde %20'nin üstünde kaybımız sermaye kasalarına akıyor. Gelecek için umudumuz kalmadı, her yerde saldırı ve ölüm... Analar yasa boğulmuş... Fhuş geçmiş yıllara göre kat kat artmış ve artmaya devam ediyor. Çalışan işçi sayısında düşme olmasına rağmen, iş cinayetleri en yüksek düzeylerde... Bunalımdan intihar edenlerin sayısı arttı ve artmaya devam ediyor... Halk iradesi deniliyor ama, halkın seçtiği belediye başkanları tutuklanıp cezalandırılıyor... Halk iradesi yalandan ibaret kalıyor... Kürt halkına yapılan keyfi baskılar ve saldırılar, hiçbir haklı temele dayanmıyor. Basın doğru habercilik yapanlardan temizlendi. Kendi düzenlerini onaylayacak kadrolarla kontrol altına alındı... Keyfi uygulamalar karşı gelen polis savcı hakimler sürgünlere gönderildi, görevden alındı. Avukatların baskılarla görev yapmaları engelleniyor... Ana medyanın yalanlarıyla kamu oyu aldatılıyor. Gerçekler gizleniyor... Hırsızlar korunuyor, elinde palayla halka saldıranlar korunuyor... Tecavüzcüler korunuyor... Farklı inanlara saldırılar açıktan artıyor... Haksızlıkların hepsini sıralamaya kalksak sayfalar yetmez... Eşas olan bütün bunlara karşı bizim tutumumuz... Ne yapmalıyız? Öyle inanıyorum ki toplumumuz hırsızlık yapana, cinayet işleyene inanmaz... Bebelri öldürenlere inanmaz, ülkesini yabancı şirketlere satanlara inanmaz... Kendini zamlara boğan, işsizliğe layık görenlere inanmaz... Saraya ve savaşa akan paralara sınır tanımazken işçi ve emekçilere akan parayı çok görenlere inanmaz... Kendi inançlarını yerle bir eden İŞİD gibi bir örgüte yataklık edenlere inanmaz... Bütün bu kötü uygulamaları yapanlar en çok doğru insanlara saldırır, doğru konuşanları hedef alır... Bu gün HDP hedef alınıyorsa doğru politikaları yüzündendir. Halkını ezdirmek istememesindedir... Neden hırsızlara katillere karşı bizim çıkarlarımızın arkasında duranlara sahip çıkmayalım... Onlar gücünü bizim sessizliğimizden alıyorlar... 7 haziranda sahiplendiğiniz parti 1 Kasım'a kadar hangi yanlış yaptı da oy oranı düştü... Kayıplar, HDP'nin yanlışından değil, AKP'nin saldırganlığından... AKP gücünü bizim korkumuzdan ve sessizliğimizden alıyor. AKP açıkta Hitler'i örnek alıyor ve onun metotlarını uyguluyor. Buna karşı sözde sosyal demokrat CHP sesini çıkarmıyor. Faşizme karşı sesini çıkarmamak, faşizmi onaylamaktır. Faşizm şimdiye kadar hiçbir ülkede sosyal demokrasiyi saldırılardan muaf tutmadı. Korku bize hiçbir şey kazandırmaz... Haklarımızı ve canımızı korumak zorundayız... Bu güne kadar her olayda direnen kazanmıştır, direnemeyen kaybetmiştir... Son 30 yıldır yaşam düzeyimizin düşmesi, gelirlerimizin azalması pasifliğimizdedir. Artık bu haksızlıklara dur demeliyiz. Kabuğumuza çekilmek yerine haklarımızı savunmalıyız.

Demokrasi cephesinde yerimizi alıp, gücümüzü göstermeliyiz...
Onlar bir avuç ama örgütlü, güçlerini bu örgütlülüklerinden alıyorlar...
Biz milyonlarcayız ama, dağınıkız. Örgütlerimize uzak duruyoruz. Bizi ezenlerin yalanlarına aldanıp gücümüzü toparlayamıyoruz... Ezildikçe eziliyoruz...
Korku bizi ezilmekten kuratarmıyor... Daha çok eziliyoruz...
Milyonlar bir araya geldiğinde onlar geri adım atıyor. Atmak zorundalar...
Tarihimizde bunun örnekleri çok. Geri adım atmamalım. Kazanalım.
Faşizm kendinden başkasına hayat hakkı tanımaz. Kim kaçarsa ona saldırır...
Düşünmek, birleşmek, bilim bizim en güçlü ve en etkili silahımız. Fazlasına ihtiyacımız yok.
Birileri kazansın biz de faydalanım dediğimiz zaman kaybedeceğiz. Çünkü bizden başka birileri yok.

Mehmet Halil

Kendimiz, niyetimiz, hedefimiz... / Düz yazı

Her ne kadar kendimizi tanıdığımızı zannetsek de, yanılıyorz. Bilmediğimiz çok yönlerimiz var. Kendini tanıyamayan başkasını da tanıyamaz. Bu nedenler insan olarak kendi aramızda yeterli ve doğru iletişim kuramıyoruz. Yapıcı değerlerimizi ortaya koyamıyoruz. Eleştiri mekanizmasını, ya yıkıcı ya da yağdanlık olarak kullanıyoruz.

Bu nedenle insan üzerine araştırma yapan psika analistlerden yararlanarak birkaç satır yazmak istiyorum.

Erich fromm, "kendini savunan insan" başlıklı psikoloji dizisi olarak yayınladığı kitabında İnsanları incelerken, "insancıl ahlaka karşı otoriter ahlak"ı inceler. Orada "iyi ve kötü arasındaki farkı ayırt edebilme yeteneğimizin tohumları çocuklukta atılır. Çocuk akılcılığı ayırt etmeden önce, iyiyle kötüyü birbirinden ayırmayı öğrenir. Değer yargıları, onun hayatında önem taşıyan insanların verdiği iyi ve kötü tepkilerle gelişir. Yetişkinde duyulan bu mutlak bağlılık ve sevgiyi göz önünde bulunduracak olursak, bir annenin suratında beliren onaylayan veya onaylamayan bir ifadenin çocuğa iyiyle kötü arasındaki farkı yeterli bir şekilde "öğretmesi" bizi şaşırtmamalıdır." demektedir.

Doğuştan itibaren irademiz dışında kabullendiğimiz ve ezberlediğimiz o kadar çok şey ver ki, ailemizde başlayıp okulda, devlet yayınlarında, toplumumuzda... genlerimize işlemiş bize dayatılan "doğrular"dan kurtulamıyoruz. Her ne kadar sonradan resmi olmayan kitaplardan, veya kendimize ters gelen çarpıklıklardan doğan sorular nedeniyle öğrendiklerimiz, araştırmalarımız bize değişik doğruları öğrenmiş olsak bile, geleneklerimiz, alışkanlıklarımız, ve ezberlerimiz baskın çıkmakta, sonradan öğrendiklerimizi içselleştirmekte zorlanıyoruz.

Kitabı bilgileri her ne kadar konuşup lafzen savunmuş gibi görünsek bile, hayata uygulamaya gelince başarılı olamıyoruz. Sözde ırkçılığa karşı oluruz, ama pratikte yaptığımız ırkçılığın farkına bile varamıyoruz. Aldığımız nefesin farkında olmadığımız gibi...

Çünkü bizim edindiğimiz bilgiler ve ahlak dersleri, bize dayatılan dersler. Adımız gibi, bize dayatılan dini, ahlakı kabullenmişiz.

Biz, biz olmaktan öte biri olarak yapılanmışız.

Biz olamadığımız için, bize dayatılan bu "bilgilerin veya ahlakın, iyinin" bizim için mi, yoksa otorite için mi iyi anlamına geldiğini sorgulamaktan yoksunuz."

Kendimiz olamamanın birçok örnekleri verilmiş... Bir arabaya verdiğimiz değeri kendimize veremediğimiz gibi...

Sonuçta "Ahlaki değer için geçerli olan tek şey insanın mutluluğu" değil mi?

Öyleyse bütün ahlaki değerlendirmelerimizde insanı esas almamız gerekmez mi?

Vatan dediğin, toprak dediğin, bayrak dediğin insan için değil mi?

İnsancıl ahlak "yaşama sanatı"nın uygulamalı bilimidir ve temeli de teorik "insan bilimi"dir.

Bir organizmanın ilk "görevi" hayatta kalmaktır. Hayatta kalma mücadelesinden dolayı nasıl insanı suçlayabilirsiniz?

Burada kısa kısa da olsa insan biliminden alıntılar yapacağım. Yazıyı uzatmamak

için, kaçınılmaz olarak eklektik olacak.. Amaç okuyuculara insani değerleri ve insanı hatırlatarak, toplumsal gelişmelere ve değerlerimize yapıcı bir açıdan yaşlaşmaları dileğiyle...

“İnsan köleliğe de uyum sağlayabilir; fakat bunu ancak kendi zihinsel ve ahlaki niteliklerini alçaltarak yapabilir; o kendini güvensizlik ve düşmanlık tarafından yönetilen bir kültüre de uydurabilir, fakat bu uyuma zayıflayarak ve kısırlaşarak tepki verir... Ancak, “Kişi, kültürün üzerine yazılarını yazabileceği boş bir kağıt değildir; o; enerjisiyle dolu ve çeşitli biçimlendirilmiş bir varlıktır, kendini adapta ederken tepki de verebilir...”

Burada insanın kişiliği, yaratılışı, karakteri anlatılır.

İnsan karakteri, geçmişten bu yana insan incelemeli yapan diğer psiko analiz yapan diğer

Bilim adamları ile de ortak olan şu sonuçları çıkarır.

İnsanlar dört ayrı karakterde toplanır. (ana hatlarıyla... Birleşen ve ayrılan detayları vardır.)

Karakter tipleri: üretici olmayanlar

1. Alıcı eğilim 2. Sömürücü eğilim. 3. İstifçi eğilim. 4. Pazarlamacı eğilim.

Alıcı tipler: onlar için hayır demek zordur. Hayır deyemedikleri için evet demeye hazırdırlar.

Yalnız kaldıklarında kendilerini kaybolmuş hissederler. Eleştiri yetenekleri yoktur. Bu onları başkalarına bağımlı hale getirir. Kiminle ilgili karar vereceklerse ona danışıp karar verirler.

Sömürücü eğilim: Başkalarının dile getirdiği düşünceleri farklı kelimelerle ifade ederek bunların yeni ve kendine aitmiş gibi davranır. Onlar her şeyi, herkesi, neyi ve kimden elde ettiklerine bakmadan sömürebilirler. Bu tip insanlarda, şüphe ve alaycılık, imrenme ve kıskançlık vardır.

İstifçi eğilim: Güvenleri biriktirmeye bağlıdır. Dış dünyayı sürekli bir tehdit olarak görür. Harcama yapmak onlar için tehdittir. Çok biriktirip çok az harcama yapar. En yüksek değerleri düzen ve güvenlidir.

Pazarlamacı eğilim: Başarı genellikle bir insanın kişiliğini nasıl sattığına bağlı olduğundan, kişi kendini daha bir meta olarak ifade eder ve aynı anda hem satıcı hem de satılacak meta olur. Özeti... “Nasıl olmamı isterseniz ben öyleyim.”

Üretici olanlar: Bu karakter insani ahlakın ulaşmak istediği noktadır. Cinsel üretim bütün hayvanlara özgüdür. Maddi üretim ise sadece insanlara özgüdür. Yaşamak için üretmek zorundadır.

Aktivite, genellikle var olan durumu enerji sarf ederek değiştiren davranış biçimidir. Kişi otorite aktif olmasını istediği için öyledir.

En kuvvetli aktivite kaynaklarından biri de akıldışı tutkulardır. Cimrilik, mazoşizm, imrenme, kıskançlık, açgözlülük..vs.

“Güç sahibi olmak yaratabilme gücünün yozlaşmış halidir.

Kültürümüzde üretken kapasitenin akılcı körlüğü sıkça rastlanan bir durumdur.

İnsanın bütün bu olumsuz yapısının yanında, sistemin çıkarları uğruna, olumsuz yönleri sürekli (milliyetçilik, ırkçılık, militarizm, tüketicilik...) kışkırtılan bir toplumun içinde yaşamaktayız..

Bilmem insanı az buçuk tanımaya yardımcı olabildi mi alıntılar. Daha fazlasını merak eden kitabı alıp okuyabilir.

Buradan çıkarmak istediğim sonuç, mükemmel insan yoktur. Mükemmel insan ölü insandır. Yaşayan her insanın farklı farklı kendi özgünlüğüne göre eksiklikleri vardır. Bu eksikliklerden dolayı hiç kimse hemen cezalandırılmaz. Görüldüğü gibi insan kendi eksikliğini bildiği hallerde bile düzeltmekte zorluk çekmektedir. Yani eksikliklerimiz, içinde yaşadığımız toplumla da sıkı sıkıya bağlıdır.

İçinde bulunduğumuz toplumda, bir milyar aç insan yaşamakta ve bir başka tarafta da, Bir tek insan, bir milyar insanı yaşama bağlayacak mal varlığına sahip... insanlar arasındaki bu uçurumun sebebi ise insanları ta doğuştan beri kendi çıkarları için eğiten ve yönlendiren otorite...

Böyle büyük bir güç karşısında ezilen insanların, karakterlerine göre bu güçlerin kontrolü altında kendilerini güvende görmeleri, yani, kendi cellatlarına sığınmaları, korkularından, küçük çıkar beklentilerinden veya milyonlarca insan içinde kendilerine sıra gelmeyeceğine inanmalarından... Kurtuluşu onların etekleri altına sığınmakta görmekteler.

Korunmaya gereksinimi olanlara saldırmak cesaret değildir. Haklının yanında olmayı ilke edinmelisin.

Dünya bütün canlıların ortak malıdır. Her canlının orada yaşama hakkı vardır. Buna saygılı olmalıyız. Dünyayı da işgal etsen, senin payına düşen, daha az olabilir, ama daha fazla olmayacak. Kendi tetikçilerini bile kendi temizleyen bu sistemden, yalakalıkla kimse çıkar sağlayamamıştır. Güçlü medya kalemleri bile yeri geldiğinde kapı dışarı bırakılıyor.

Böyle bir toplum için kendimize bazı misyonları yükleyip yazmaya başlamışsak ne yapmalıyız?

Hedefimiz, insan olabilme uğruna mücadele verebilmek mi? Ne yapmalıyız?

Önce insan olduğumuzu hatırlamaktan başlamalıyız işe, İnsanlık tarihi sayısız çatışmalarla dolu. Her çatışmanın sonu tarafların karşılıklı anlaşmasıyla olduğu gibi, tek taraflı kayıtsız şartsız şartları kabul ederek de teslimiyetler olmuştur. Ama bu içinde yeni bir patlamanın potansiyel enerjisini biriktirmeye daha o günden başlar. Yeni çatışmalara gebe kalır.

Güçlülerin büyük çıkarlar peşinde savaşları körüklerken, milyonlarca insanın maddileşmiş emeklerini kendi mülkiyetlerine geçirmiş bu çakallardan insani değerleri beklemek hayalcilik olur. İyi niyet sahibi olanlar bu serveti eline geçiremezler.

Geriye bir şık kalıyor mazlumların birleşip kenetlenmesi, Hiç kimseden aynı fedakarlığı beklemeden insanları mümkün olduğu kadar kendi cephesine kazanmayı hedef almalı.

"Her şey sosyalizm gelince düzelir." diyerek, mücadeleyi sonsuza ertelemek. İmkansız istemek, yani hiçbir şey istememek anlamına gelir. Elbette bir hedefimiz olacak. Yeni bir şey inşa edeceksek, bir inşaat nasıl tek tek tuğlaların örülmesiyle

yükseliyorsa, o da öyle. Mücadelemiz hiçbir şeyi küçümsemeden taş taş üstüne konularak yükselmeli. Bir inşaatta binlerce çeşit malzeme kullanıldığı gibi, toplumu inşa etmede de öyle. Her çeşit insanı kullanabiliriz. Bu da ustalık ister. Beğenmediğimiz insanlar bunu başardığı halde, biz başaramıyorsak, kendimizle hesaplaşmalıyız.

Dolu bir bardağı nasıl üstüne su döktükçe taşar gider, yani bizim döktüğümüz boşa akar.

İşte toplumda da öyle. Bu güne kadar egemen kültürlerin doldurduklarını boşaltmadan kendi kültürümüzü dolduramayız. Bu da kolay değil. Bıkıp usanmadan, onların yolu ile ezilenlerin yolunun ayrı olduğunu kanıtlamaya çalışmak. Kökleşmiş kültürleri bir anda söküp atmak kolay değil. Üç beş söz söyleyip başarılı olamayınca, kızıp hakaret etmek onları tamamen amaçlarımız dışına atmaktan başka nedir?

kendimizden öc alışmasına saldırgan davranışlar niye?

‘Yaşamın amacı, amacı olan bir yaşamdır.’ Demiş bir bilge...

Amacımızı iyi tespit etmeliyiz. Ne yapmak istediğini bilmeyen, nerede duracağını bilmeyen başarılı olamaz. Yenik, ezik bir toplumdan, kendine güveni sarsılmış bir toplumdan, çok büyük beklentiler ummak hayalcilik olur.

İlk tekerlekten bu günkü modern araçlara bir günde gelinmedi...

Küçük başarılar, büyük zaferlerin tuğlasıdır. Hem güveni tazeler, hem toplumsal inşanın temellerini atmaya başlar. Küçük başarılarla burun kıvrıyanlar, işten kaçanlardır.

Başaramamaktan korkmamalı. Başarısızlıklar gelecek başarıların okuludur. Başarısızlık deneme cesaretinden yoksun olmaktır.

Mutluluk doğru kararlarla, doğru kararlar deneyimle, deneyim yanlış kararlarla gelir. Ancak aynı hataları tekrar tekrar yenilemenin kabul edilebilir bir tarafı yok.

Cesaret, hedefe ulaşmak için gösterilen, sabır, metanet ve inattadır.

Mehmet Halil

Kendimle tanışma zamanı...

Kendinizi tanıyın ey insanlar, kendinizi tanıyın! Bir sinek gibi ökseye konmamak için kendinizi tanıyın. Kendinizi tanımak için, içinizdeki sırça köşkten dışarıya çıkın. Kim içinde oturduğu otomobili doğru dürüst tanıyabilir? Kendinize başka bir gözle bakın, kendinizi tanıyın. Yoksa sizi dışarıdan bakan başka biri keşfeder, Amerika Wesbuçi'nin Amerika'yı keşfettiği gibi... ve sonra Amerika'lı yerlileri yok ettiği gibi yok eder, yok sayar, istediği gibi at oynatır doğup büyüdüğü topraklarda... İçine yerleşir. Neyiniz var neyiniz yoksa sahiplenir. Siz köleleşirsiniz... İnsanların köleliğe karşı verdiği bin yıllık mücadeleye siz yeniden ve sıfırdan başlamak zorunda kalırsınız. Bu gidiş o noktaya doğru... Herkes ne yapıp yapsın o büyük burunlarını yontsun ve ilerisini görmeye başlasın. Ben biliyorumdan kurtulup, biz biliyoruz demeye başlayalım... Yoksa ne olduğumuzu tamamen unutmak zorunda kalacağız...

Mehmet Halil

Kendinde olmayanı arama telaşı.

Kendinde olmayanı arama telaşı

Dinler çok tanrılıydı, tek tanrılı oldu.
Dünya düzdü, yuvarlak oldu.
Öküzün boynuzundaydı, boşlukta dönüyor...
Aya çıkılmazdı, çıkılıyor ve dinler kabulleniyor...
Her gelişmeye şeytan icadı deniliyordu
Şimdi bütün dinler şeytan icadı olmadan tuvalete bile gidemiyor.
Telefon, wap-sat, bilgisayar, otomobil zorunlu kullanım aracı...
O makinaların kullanım kılavuzlarını tanrı yazmış alınlarına...

Velhasıl; her ne kadar evrime karşı olsalar da, en çok da dinciler evrim geçiriyor.
Bilimin ardından sürüklenirken, otomobilin arkasında sürükledikleri Kürt'e mi
benzetiyorlar kendilerini?
Dinciler böyle hızla evrimleşirken,
Laik ve devrimci geçinen CHP 90 yıldır hiç evrimleşmedi. İttihat ve terakkiden bu yana
milliyetçilik ve Türkçülük zırnık kadar değişmedi... Faşizmi, Kürtlerle ittifaka tercih
ediyorlar...

Mehmet Halil

Kendine ihanet

En sevdikleri yemi seçer
Balık tutmayı bilen beyler
Yaşamın amacı haz duymak olduğuna göre,
Bu dünyayı cehenneme çevirirler...
Umutsuz da yaşanmaz ki...
'Umudunu kaybeden ölmüş demektir'
Yeni bir dünya yaratılır cahillere...
Cilalanmış bir tercih sunulur kendilerine
Bu dünyada elde edemediklerini,
Hayali bir dünyada sunarlar önlerine
Böyle kazanırlar savaştırmak için fedaileri
Ve koştururlar yaşamak umuduyla ölüme,
O umutla cehenneme çevirirler cenneti
Başkalarını düşman bilseler de,
Önce kendilerinedir ihanetleri.

Mehmet Halil

Kendine yabancılaşma

Bir ülkeden bir ülkeye geçerken
Pasaport ve para istiyorlar
Sınır mı vardı dünya kurulurken?
Yaşam tanrı lütfuysa bunlar neden?
İnsanlar neden ölüyor bu sınırlar yüzünden

Bu dünyadan öbür dünyaya geçerken
Cami, imam, musalla ve kefen
Toprak benden değerliyse eğer
Kefene, duaya imama ihtiyaç neden
Geldiğim gibi gitmek isterim ben

Hep karşı oldum sınırlara
Amcam, dayım ve halalarım
Sınırlar yüzünden duvar kondu arama
Konuşamadım bir gün bile ağız tadıyla
Düşündükçe, kaçıyor huzurum hala...

Bütün kavgalar, bütün savaşlar
Muzır-ın çizdiği bu sınırlar yüzünden
Koparıyorlar insanları birbirinden,
Değer kazanıyor toprak ve öldürten
Toprak için ölenler değersizleşirken...

Her savaşta ilk tetik, sınırlarda çekilir
Bütün savaşlar bu sınırlar yüzünden...
Kavgalar, savaşlar, insanı körleştirir
İnsanların körleşen gözlerinden
Bir avuç insan zenginleşir...

Mehmet Halil

Kendini inkar eden kadın - NALAN

İşte bak, kendini inkar eden kadın
Bir gül gibi açmış, gülücükler yüzünde
Asi kızı, uslanmaz kızı anasının,
İnadına gülüyor inadına yine.

Sembolü gibi bir kuşak çatışmasının
Kayalara çarptıkça gülüyor
Koyduğu isme rağmen anasının
Kadın kendini inkar ediyor.

Anası onu, uzantısı gibi seviyor
Ondan, organı gibi iteat bekliyor
Ne inatçı kadın görüyorsunuz
Gövdeden kopmaya çalışıyor.

Anası adını Nalan koymuş
Kızı, buna inatla karşı çıkıyor
O, her sıkıntıya meydan okuyup
Bulutlar arasından güneş gibi şakıyor.

Mehmet Halil

Kendini tamalama...

Suskunlukla konuşmak kardeştir
Zamandaki izler özel karakterlerin
Susmak zamanın beklenmesidir.
Konuşmak itirafıdır bilgeliğin...

-Geveze şansını artırmak için
Seri piyango bileti alan enayidir-

Kime cesur olamaz konuşan kadar
Suskunluk gevezelikten bıkar
Gevezelik suskunluktan korkar...
Demir paranın iki ayrı yüzü bunlar.

Mehmet Halil

Keşke

Ne güzel yerler gördüm,
Ne güzel resimler paylaştım
Her yerde ayrı bir güzel doğa...

Her gördüğümüz güzellikte içimiz kıpırdıyor
Ahhh! Diyoruz Ahhh! Şurada mekanım olsa
Gücümüz ve zamanımız yeter mi oradan oraya koşa koşa?

Bütün dünyadaki sınırlar kalksa,
Bütün insanlar birbirini gülerek ağırlasa
Her yerde, üstünde yürek olan bir bayrak dalgalansa

O zaman doyulur mu bu dünyaya,
İşte cennet ayaklarımızın altında
Kim ölmek ister o zaman, kim gider savaşa?

Bu dünyadaki cenneti cehenneme çevirip
Arıyoruz başka dünyalarda
Keşke bu kadar yatkın olmasaydık aldatılmaya...

Mehmet Halil

Keyfimi arayan gözlerim...

Ben de
Zalim biriyim...
İçtim iki kadeh rakı,
Kuruldum ufka doğru
Güneşin batışını seyrettim
Bir yangın zamanı yakıyordu
Dağların tepesinde gözlerim
Vahşi bir iştahla seyrettim.
Yangın bitti, yapayalnızım...
Karanlıkta kaçtı keyfim...

Mehmet Halil

Keyifliler!

Keyfi idarenin alt yapısı
Darbecilerin çıkardığı seçim yasası
Fark yok
Keyfi idare ile
Örfi idare arasında
Biri kılıfsız
Biri kılıfında...

Bant çekilir
çoğunluğun ağzına
yüksek frekanslı borular
azınlığın ağzında
nasihat kar etmezse
eli sopalı musibet hazırda.

Demokrasi
Yüzde yirmi beşlerin sesi
Gömlek ne kadar darsa
O kadar ihtiyaç var basınca
Ve amerikan bezinden olmalı
Yırtılmasın diye asılınca.

Sportmen insanlarız ya
Engeller moral verir bize
Hazırız engelli koşuya
Çıtalar yüksekte
Kimimiz takılırız düşeriz
Kimimiz alttan geçer
Ama kazanır yine de,
Bu da yeter gülmemize.

Mehmet Halil

Kezban abla...

Havanın ısınma zamanı,
Toprağa düşen bütün tohumların,
Çatlayıp fışkırma zamanı,
İlk günleri
Hastaya can veren baharın...

Hayatımızın "olmazsa olmaz!"ları
İnsan tohumunun toprağını
Hatırlamak için ayırmışız
Senede bir gün, sekiz martı...

İşte o gün
Elindeki çiçeği uzattı
Genç öğretmeni köyün,
Kezban abla şaşırdı
Hem de, yanakları kızardı...

O güne kadar,
Elleri topraktan çıkmamıştı
Rengi toprak renginde,
Elleri çatlak çatlaktı,
Öyle, ne çiçekler yetiştirdi kendi elleriyle...
Ama böyle hiç hediyeye olarak almamıştı.

Bir başkası, hiç çiçek vermemişti Kezban ablaya
Verilseydi, Kezban abla alır mıydı?
Ama, bunu veren gözlerin bakışı bir başka
Gözlerinde bir sıcaklık vardı...
Hiç benzemiyordu o aç, hoyrat bakışlara...

Soru dolu bakışlara karşı
Konuşmaya başladı öğretmen
"kadınlar gününün kutlu olsun!"
"Ömrün uzun olsun yavrum" derken
Sessizce geçirdi içinden
Ölmeden daha neler duyacakmışım!
Daha neler...
İki damla yaş aktı,
Kuru yorgun gözlerinden...

Kezban abla, evdeki buz gibi camda,
Yapmacık, çok sözler dinlemişti o güne dair...
Onda hiçbir şey değiştirmemişti ama,
O devam ediyordu, acıyla yoğrulmuş hayatına...

Tanrıdan sonra, ikinci tanrısı kocasıydı,
Kuran kurslarında, ona öyle belletilmişti
Mevlitlerde, vaazlarda öyle öğretilmişti,
Hiçbir zaman erkeğin önünden gitmeyecek
Ölünce bile, o erkeklerden daha derine gömülecekti,
Namaz kılarken bile,

Erkekler göbeğinde kilitlerken,
O, ellerini göğüslerinde kenetlemez mi?
Bütün bu emirler gökten gelmedi mi?

Hiç anlayamamıştı Allah'ın bu adaletini...
Bütün hocalar, bütün kocalar böyle emretmişti.
İşte bu torunun öğretmeni, o anlatmış çocuklara,
"Kadınların daha az çalışmak için yaptıkları eylemde,
çıkan yangın sonucu yüz kadının yandığını,
Amerika Birleşik Devletlerinde...
ve bu nedenle kadınlar günü kutlandığını"
Kızıyorlar şimdi bu öğretmene...

Oysa ne kadar iyi olurdu,
Bende dinlenebilseydim fazladan birkaç saat,
Bu dünya cennetim olurdu,
Okuma yazma da öğrenebilirdim,
Benim için de renklenirdi hayat...
Derin düşüncelere dalmıştı Kezban abla
"iyi günler! " dileyip uzaklaşan öğretmenin,
Bu davranışının şaşkınlığında...

Kendini bildi bileli,
Çocuğu yaşındaki erkeklere dahi
Hep, o yol verirdi
Bu öğretmen şimdi ona yol gösterdi...

Camiye gitmediği için kızdıkları
Bu öğretmene içi ısındı.
Hocaların her söylediği kafasını bulandırırıldı
Müslüman olmayanlara karşı savaşanlar
Şehit olur diyorlardı,
Şehit olanın mekanı cennet diyorlar,
Bir operasyonda ölen oğlu için,
"şehit" oldu dediler,
Ama savaşan iki taraf da müslümandı.
Bunu bir türlü anlayamadı.
Müslüman olmasalar bile,
Aynı değil mi onların da tanrıları?

Erkekler istediği gibi kaçamak yapabiliyor,
Hatta çok evlilik yapabiliyor,
Resmi nikahlı karıları olanlar metres tutabiliyor,
Bundan dolayı ne erkek ölüyor,
Ne de hapis yatıyor?

Ama kadınlar bir hata yaparsa
Bunu hayatlarıyla ödüyor,
Kapana sıkışmış gibi,
Hayatları sürekli denetleniyor
Neden tanrı böyle taraf tutuyor?
Tanrı varsa ve bunlar günahsa

Neden tanrı
Haz duygusunu kadınlara da veriyor?

Bu dünya erkeklere cennet,
Öbür dünya kadınlara,
İnanamıyor Kezban Abla
Baktıkça çatlak ayaklarına
Olsa olsa,
Şu süslü kadınlar öne geçer orada da
Onlardan seçilmiyor mu
Yılın kadını da?

Bütün bunlar aklından geçerken,
Kezban abla birden bire kendine geliyor
Günah işledim diye,
İki parmağıyla yakasını tutup,
Tü tü tü diye göğsüne tükürüyor
Ardından,
Ne olur ne olmaz diye
Uzun bir tövbe çekiyor.
Cehennem ateşi
Saçlarına sarılmış gibi oluyor.

Geçen gün Hatce'nin
Üniversiteye giden oğlundan duyduğu
İran'da kadınlara verilen ceza aklına geliyor
Kadınları, başı dışarıda kalacak şekilde gömüp
Taşlayarak öldürdükleri...
Hiçbir cehennem,
Bundan daha kötü olamaz diye düşünüyor.

İran Müslüman değil mi?
Yine Hatce'nin oğlan demiş ki
Türkiye de, o cezaya onay vermiş...
Neden,
Ülkelere göre değişiyor tanrının adaleti?
Yoksa! Tanrı yerde mi?

Geçen gün televizyon gösterdiydi
Kadınlar çarşaf yırtıyordu
Çarşaflarda mı yazıyordu tanrının adaleti?
"Saçma" demiş Hatce'nin oğlu
Doğru söylüyor Hatce'nin oğlu saçma
Başımı örtünce de,
Açınca da,
Bir şey değişmiyor, diye
Düşündü Kezban Abla...

Camiye gidenlerin çoğunda
Her türlü yaramazlık var da
Hiç kimse kusur bulamaz Hatce'nin oğluna
Boşuna inandırmaya çalışıyorlar,

Din olduğu için insanların ahlaklı olduğuna
Korkuyla, ödülle ahlaklıysa onlar
Ahlaksız olması gerekirdi Hatce'nin oğlu da
Ama, kimse kusur tutamaz ona
"Camiye gelmiyor" demekten başka...

Kadınlar günü,
Neden camilerde konuşulmuyor?
Aydınlandı Kezban Abla'nın yüzü
Bir tarafta korku,
Diğer taraf,
Yenmiş o korkuyu
Kezban Abla,
İlk defa yaşadđ böyle bir duyguyu
Artık bunu unuttur mu?

Hayatımızın "olmazsa olmaz!"ları
İnsan tohumunun toprağını
Hatırlamak için ayırmışız
Senede bir gün, sekiz martı...
Bu, yapılan haksızlıklara
Bir cila mı?
Örtmek için ayıpları
"Erkekler günü" var mı?
Erkekler özgür olabilmek için
Kaldırmalı kadın üstünden baskıları...
İnsan insana güven duymalı...

Mehmet Halil

Kırağının dileği

Issız, sessiz bir gecenin içinde
Evrenin kalp atışlarını dinlerken
Kendimi kaybettim bir müzik sesinde
Yaş olarak damladım gözlerinden
Güneş bekledim bir yaprak üstünde
Çekip alsın diye beni sıcak göğsüne
Şarılayım gonca gül gibi memelerine
Beslenip yağmur olayım çiçeklere
Ne güzel yakışırız biz birbirimize
Masallara geçeriz 'yağmur ve gül' diye...

Mehmet Halil

Kırıklardan bir bütün çıkar mı?

İçinizde olanı dışarıda aramayın
Hangimizin içinde yok orospuluk?
Başkalarını kırmak için budala olmayın
Aradığınız içinizde oluk oluk.

Karmaşık bir makinedir insan
Her zaman bozuk bir tarafı bulunur
Makine bozulunca, yedek parça arıyorsan
İnsan için de yedek parça bulundur.

O makineyi üreten makinede sorun
Düzeltilmek istiyorsan eğer
Onu üreten makinedeki arızayı bulun
Bu; kusursuz bir kalıp ister.

Her zaman organik olmaz ham maddesi
Kimi metal kullanır,
Çöpten topladığı plastikten olur kimisi.
Biraz çalışınca dökülür üstteki cila
Gerçek yüzler çıkar istemeden ortaya.

Neden hep bu özgürlük türküleri
İki yüzlüler, hiçbir zaman özgür olamaz ki
Burası olanların arzu edildiği gibi anlatıldığı,
Soğuk savaş alanı
İçinizi boşaltın, dere gibi aksın
Besleyin karşı olduğunuz düşmanları
Besleyin ömür boyu düşmanlıkları.

Sizin özgürlüğünüz bu işte
İsteyen istediği gibi davransın
Edebiyat, sanat, kültür hikaye...
Daha 'kendine yapılmasını istemediğin şeyi,
Başkasına yapma' sözünden bile
Hiç bir şey anlamamışsın.

Aramızda uçsuz bucaksız mesafeler
Sözde cephe kurmaya çalışacağız
Bu yüzden düşmanlarımız bize güler
Kendini akıllı sanan aptallarız.

İnsanlara yüksekte bakmayı severiz
Düşüğümüz çukurun farkında olmadan
Kapıda yazanı biliriz, etiketlerin peşindeyiz
Anladığımız bu, edebiyat, kültür ve sanattan
Nasil sanatçı olabilir ki, başka izlerden,
Etiketlerin peşinden ayrılmayan.

Kimsenin kimseye güveni yok artık
Unuttuk birleşince güç olacağımızı
Bu yüzden açlığa ve ölüme yattık
Döndük herkese arkamızı.

Artık bunu da erdem saydık.

Mehmet Halil

Kırılma noktası

Anayasa'da mikro bir değişme
Meydanlarda makro bir tepişme
Anlayamadım öfkenin nedenini
Ya da öyle anlaşılıyor ki
Kaynama noktasıymış değişiklik
Etkilemiş sınırdaki niteliği
Nüfus planlama bürosu gibi çalışan
Meşhur Ergenekon Çetesini...

Truva atıymış Kemalizm
Öyle büyük yapılmış ki
Okyanus sanki
Kirlenmiyor tonlarca pislikle
Mazlumlar pisiği görünce
Kirleniyor birden bire
Zayıflık
Kurban ediliyor güce

Aşk olsun kendini
Halkın yanında gibi gösteren
'Demokrat ve sosyalistlere'
Truva atında beslenip
Girmişler içimize...

Mehmet Halil

Kırıntılar

Kendini mi keşfetmek istiyorsun?
Kelimelerin izini sür...
Dünyayı mı keşfetmek istiyorsun?
Kelimelerin izini sür...

Kelimelerdir en doğru yolu gösteren
Süzülüp gelmişse deneylerden...

Yoksullar sürünür yerlerde
'Yüceler' bulutlar üstünde.

Özündedir hey şeyin lezzeti
Öğrenmek gerekir elde etmeyi

Görünüşe aldanır insanlar
Denemezler araştırmazlar

Yakından belli olur kirlilik
Kardeştir uzaklıkla güzellik.

Mesafelere göre kelimeler de
Bukalemun olur, uyar araziye.

Kelimeler gibidir insanlar da
Değişir yapı taşlarıyla oynadıkça.

Şerefli... Leşe fer...
Erdemli... Em lider
Komutan... Tok uman...
General... Ar genel...
Cumhuriyet... Huyum... cer it...
Haydut... yad tuh...
Aslan... Sanal
Sunal... Uslan

Kalem kırılır, mürekkep silinir
Yazdıran ellere ödül verilir.

Zihin toprak gibidir,
Orada her şey yetişir.
Ama bazıları çapalanır,
Sökülüp atılır...
Bazıları gübrelenir.

Mehmet Halil

Kırmızı bülten

Barışın gölgesi olmuş savaş,
Adım adım takip ediyor.
Barış ödülü Can Dünder'i ararken
Kırmızı bülten ardından koşuyor...

Koşsunlar!
Yorulup nefesleri kesilinceye kadar
Yorulup yere düşecekler bir gün
Kurşun olacak kulaklarında kahkahalar...

Mehmet Halil

Kırmızı sayfalar

İttihat ve terakki

12 Mart

12 Eylül

28 Şubat -bu bir yenilikti-

Zincir gibi

Birbirini takip etti

Öz, Ergenekon'la çelikleşti...

bu günkü kadar ucuz değildi
öldürmek için kurulan tezgahlar
bu günkü kadar güçlü değildi
medya tekelleri, o zamanlar...

ne özel yetiştirilmiş köpek vardı
ne de özel timler
yeni yeni duman çıkıyordu "motorlu" sigaradan,
haberlere göre,
yeni eğitim almaya başlamıştı işkenceciler,
bize öyle duyuruyorlardı belki de...
hesap sorulmuyor ki örtülü ödeneklere

bu kadar sıradanlaşmamıştı,
komplolar, ölümle sonuçlanan saldırılar,
bu kadar tıkanmamıştı, halkın kulakları
gençleri,
"İbret olsun! " diye asarken cellatlar...
Ama kararlıydılar...

Büyük patronlarından,
Her türlü desteği aldılar,
Çıraklık başladı, Diyarbakır zindanlarından,
Kesildi, diller, kulaklar, burunlar...
Daha profesyonel oldular hocalarından
İlk; bu dalda yarışı kazandılar...
Kan aktı, akıyor, derisiz vatanlardan...
"dil vatanın derisidir! " ey insanlar...

Mehmet Halil

Kısa menzilli görüşler (torunuma öğütler)

Kazım Abi'nin yüzü tebeşir gibi
Soralım, gene ne takılmış aklına
Hayırdır, neyin var Kazım Abi
Sabah sabah bu güneşli günde
Bu bulutlu surat çekilir mi?

Bu tuvalet bu kata ait kardeşim
Buranın temizlik parasını ben vermişim
Herkesin elinde bir anahtar
Buraya dışardan kimse girmemeli
Değiştirelim bu kilidi,

Verilen aidat ayda beş milyon
Bunun için emekli albayın hiddeti
Bunun için yükselen tansiyon

Artık düşman gibi bakıyor
Dışardan gelen sıkışmış insanlara
Albay aralık kapıdan dikizliyor
Dışardan bir kız geldi kadınlar tarafına.
Konuşuyor Kazım amca...
-yüzde yüz çaycı vermiştir buna
soysuz, utanmaz zampara...
- o kadar da büyütme be Kazım abi
- ne hakkı var kardeşim? Ne hakkı var yani
taa! nerden geliyor buraya
bazıları da hak veriyor emekli albaya
ne de olsa albay, boşuna konuşmaz ya...

şimdiye kadar saygı duyulan adamla
şimdi dalga geçiliyor
Az bilen çok konuşunca,
aklının ucu çabuk görünür.
Onun için daha iyi olur,
asker konuşmazsa
emekli bile olsa.

Neden ayrı tutarız,
Diğer insanlardan kendimizi?
Hem onu üzeriz, hem kendimizi
Böyle basit şeyler için mi?
Her yerde, her zaman savaşmak
değer mi?

fotoğraf makinesinin pili bitmiş
başladım sokak sokak aramaya
esnafın referansı yine esnaf
gittim esnafın gösterdiği dükkana
düşmanımız tumbul kız çıktı karşıma
makineyi eline alıp
başladı yavaş yavaş anlatmaya
daha önce bilmediğim

çok şey borçluyum şimdi ona.

Uzak menzilli atışlar
Hiç hedefini bulmuyor
Yakın mesafeler ise
Gözleri yaşartıyor.
Tanımadığımız insanlara karşı
Acımasız, insafsız oluyoruz.
Sonra da utanıp,
pişman oluyoruz.

Zorunlu olursa uzak menzilli atışlar
Hesap makineleri çalışmaya başlar
Sağlam istihbarata dayalı
İnce ve derin araştırmalar yapmalı
Gözümüzü yumup
İşi şeytana bırakmamalı
Biz sıkışınca
ne beklersek başkasından
biz de beklediğimizi,
başkalarına yapmalı.

Sıkıştım bu sabah
İşe yetişmek için koşarken
Vasitadan vasıtaya...
Zor attım kendimi büroya
Kaptım anahtarı, koştum kapıya
Boşalttım bütün yükümü
Kavuştum yeni bir dünyaya
Karaya vurmuş balığın,
Yeniden kavuştuğu gibi suya.

Hafifledim birden
Bende, balık gibi fırladım
Dünyanın öbür ucu sandığım
Toprakla kesişen ufuklara
Yeniden gelmiş gibi dünyaya
İşte böyle
hızla koşarken ufuklara
Umutlarım
çiğ tanesi gibi düştü toprağa
umutlarımın düştüğü yerdeyim
dalmışım derin bir uykuya
kabus gibi rüyalarım sarmış beni
uyandım,
yine çiğ tanesi gibi
kayboldu umutlarım.

İşte böyle geçti hayatım
Buharlaşıp
gökkuşağı olamadım
yine toprağa düşüp

yeni bir hayata başladım
hayat ne kadar da kısa
daha dün
deh deh yaptığın
siyah kıllı sırtımda
şimdi yemyeşil çimenler
ayakların
şimdi onlar arasında.
Hayat çok kısa torunum
Hayat çok kısa
Basit çıkarlar için
İnsanlığını unutma.

Mehmet Halil

Kıskançlık...

Hava, toprak su ve güneş
Hem can veriyor canlılara
Hem eskitip solduruyor
Zaman biçiyor yaşamlarına
Kıskançlık böyle bir şey işte
Hiç sorumluluk almayıp da
Yetki kullananlara tapınma niye?

Mehmet Halil

Kışlaya gitme, kendine gel!

Seçenekleri başkası koymuş ömümüze
- seçenekler arasından seçim yapıyoruz-
Sahip değiliz ki irademize
Sadece yaşamaya çalışıyoruz.
'Suçlu!' diye çıkarız hakim önüne
yaşamak için, öldürmek istemiyoruz.

Zorla asker ediliyoruz
Zorla silah tutuyoruz
Zorla tetik çekiyoruz
Sonra çıkarıyorlar hakim önüne
Zorlamaya boyun eğmedin diye
Boyun egecekmişiz, boyun eğerlere.

'Seçimlerden seçim yap! "
Başkalarının mutluluğu için;
'Ya öleceksin, ya öldüreceksin! '
Ya da sarmalanıp kısıvrak
Kendi hayatını hediye edeceksin
Kınalı kuzu gibi susarak.

Yeni filizlenen, taze ot muyuz biz?
Hayatımız zorla alınıyor bizden
Yabancı midelere yem olarak seçilmişiz
Karşılığı peşin ödenir, kürenin merkezinden
Aferin ve elma şekeri olarak.
Bir de sınıf geçerler hal ve gidişten.

Verilen sopanın İki ucunda bomba
Hemen patlamaz ele alınca
Ama silah gibi ensende bir yasa
Üç yüz on sekiz diye geçmiş kitaba
O hemen patlayacak sopa tutulmazsa.
İnsan ol! Ona karşı kalk ayağa.

'Olmak ya da olmamak! "
Ama, birbirimizi öldürmeden
Her insan gibi hakkım yaşamak.
Yanlış çizilen, bir çizgi değilim ben!
Bu kadar kolay olmasın ortadan kaldırmak?
Kendini koru ey insan, Organize suçların efendisinden.

Mehmet Halil

Kıyamam anama...

Her ne zaman
Saldırı duysam kadına
Anam gelir aklıma
Hiç kıyamam ona...

Nerede rastlasam
Başarılı bir adama
Onurlu kadın vardı
Mutlaka arkasında.

Öndeki kahraman
Gelmiyor ki akla
Omuzlarında mermi
Arkada Kara Fatma.

Kim başarılı öğrenci
Hemen akla gelir
Onun ilk öğretmeni
Kuşkusuz annesidir.

Erkekler çıkar ekrana
Yemek dersi verir
Kadın her an mutfakta
Bütün aile beslenir.

Erkek vitrinde reistir.
Yönetmen arka planda
Üst yapılar protezdir
Alt yapısız hava cıva.

Komplekse kapılır
Eksiği olanlar
Hemen öne atılır
Sessizdir kadınlar.

Erkek cesur görülür
Güvenir sopasına
Kadınlar cesurdur,
İhtiyaç duymaz ona.

Erkek yağ gibidir
Hep üstedir ama
Terazi dengesizdir
Ağırlık yine suda.

Nerede bir kadın görsem
Anam gelir aklıma
Anam gibi bütün kadınlar
Asla kıyamam onlara.

Mehmet Halil

Kıymetimi bilen olsa...

Öyle şanslı bir milletiz ki
Karşımızda,
Dünya bir kere daha titredi
Sapına kadar erkek yöneticilerimiz
Buldu ekonominin dibini.

Öyle erkek yöneticilerimiz var ki
Kırmızı çizgilerde vuruldu
Otomobil farı gibi açıldı gözleri
Demokrasinin dibini buldu.
At gibi kullanıp kurdu...

Öyle inatçı ve iddialı ki
Dipsiz bir kuyuya da atsa kendini
Allem edip, kallem edip
Yine bulur dibini...

Etrafta yağcılar, sırtır, sıırım sıırım
Parladıkça parlar gözleri
Ellerinde kılıç, eteğinde yıldırım
Çözemediği bulmaca yok ki...
Dünyanın başına ben onu sardım
Kıymatimi bilen yok ki...

Mehmet Halil

Kızaktaki Bürokrat

Kızağa alınmış bir bürokrat,
Onunla ilgili bilgiler kayıtlı.
Bilgiler rüşvet yemekle ayıplı.
Bay bürokrat,
Saygıda kusur etmiyor.

Sık sık olduğu gibi,
Yine iktidar değişmiş,
bir başkasının eline geçmiş fırsat.
bilen yok ki dosyası nerde saklı,
herkes görevini yapıyor.

Bay bürokrat hap yapıyor.
İş yapana, yeni iş verilmez ya.
Yeni müdürlük,
hap yapana kalıyor.

Devlet çarkının,
dişleri kuvvetli.
Çarkın içinde,
Herkes iyi niyetli.

Mehmet Halil

Kızılcahamam toplantıları

Anlaşılan ufukta kızıl tehlike var
Mecliste ayda bir toplanıyorlar
Kızılcahamam'da haftada bir...
Orda alınıyor en önemli kararlar.
Gündüz ampul aydınlatmaz ise,
Kızılcahamam'ı da kızıl tehlike,
tehdit edemez böylece.

Mehmet Halil

Kızıltepe'de Kıyım

Her şey,
düşünce özgürlüğü için.
Bütün belgeler öne serildi.
Bütün göğüsler şişirildi.
Avrupalılık ilan edildi.
Ve ardından,
Daha ilk okul çağında bir çocuk,
Terörist diye,
yargısız infaz edildi.

Düşünceler bir değil,
Özgürlüğü istenen,
hangi düşünce?
O belli değil.

Öyle bir zamandayız ki,
Hiçbir şeyin,
doğrusu makbul değil.

Kuzular bağlanıp, kurtlar salınmış.
Bütün kurallar tersine dönmüş,
İnsanüstü bir güç yaratılmış,
kaosa kılavuz yapılmış.

Çocuklar yalan söylemez,
Mafya, polis, hükümet,
el ele vermiş.
Doğruya,
Ölüm cezası demiş.

Hürriyet! çifte standart,
Kimine ölme,
Kimine öldürme hürriyeti.
Şimdi hayat bu gülüm.
Ben faili meçhul cinayetlerin,
Destanıyla ünlü,
topraklarda büyüdüm.

Mehmet Halil

Kızıma öğütler

Zırhlarından soyunma emi
Nasılsa duyguların mekaniği
Çalıştırır beyni çakmak gibi
Kıramazsın kabuklaşan geleneği
Sen olma öfkenin günah keçisi...

Zırhlarından soyunma emi
Açık havanın bol oksijeni
Kuru odun yığını erkekleri
Kıvılcım kaynağı gözleri
Sen olursun yangının sebebi...

Zırhlarından soyunma emi
Gözlerden koru kristal tenini
Övünür kıvılcım üretmekle
Öfkelidir topal bir demokrasi.
Kendinedir erkek liberalizmi...

Sarar her tarafı söylemler
Söylemle ateşlenir odun beyler
"Buna mı kalmış kuralları değiştirmek! " diye
Sıralanırlar ucuca beyinlerdeki zincire
Oluşur küflü, kalın, kara bir kale...

Suçtur eylem, aldanma teoriye
Yürürlükte koşullu teraziler
Çıkmaya kalkma yüksek kefeye
Ceza peşin kesilir yine
Alttan kığın görülüyor diye...

Zırhlarından soyunma kızım
"Kızına söz geçiremiyor! " diye
Yüzünü çeviriyor ahbablarım
Beni de yakıyor içten içe
Sokağa çıkınca yalnızlığım...

Mehmet Halil

Kim demiş hayvancılık öldü diye?

Hayvanlar aleminden değil miyiz?
Ayıran ne bizi diğer hayvanlardan?
İdeallere sahip olabiliyoruz
Düşünme yeteneğimiz var
Empati kurabiliyoruz
Taklit yeteneğimiz var
İki ayaküstüne doğrulabiliyoruz
Biriktirebilme yeteneğimiz var.
Hayvanlar savaşıyor mu?
Bizi birbirimize düşman ediyor bütün bunlar
Hiç de iyi değil bu medeniyetin sonu...

“Tarihin tekerleği geri dönmez!” diyoruz
Kendimizi aşarak edinilmiş, bu güne kadarki kazanımlar
Hızımız kesildi son yıllarda, yerimizde sayıyoruz
Yormuş bizi metalik ağırlıklar...
Dinlenme molası veriyoruz.
Tembellik hakkımız değil mi?
Bizi yoran insanlığımızdan vazgeçiyoruz
Ben yakarsam, bir gün beni de yakarlar diyen var mı?
Dün söylediklerimiz bu gün kalıyor mu hafızalarımızda?
Tüketim körükleniyor da, üretim var mı?
Bireysel de yetmiyor, bol bol tüketiyoruz savaşlarda.

Düşünürsek diyeceğim, ama, geri kalırız hayvancılıkta
Piyangolar aldı yüksek ideallerin yerini...
Düşük profilli yöneticiler seviyesine ulaştırmaya
Hazırlıklar yapılıyor, alt yapılar kuruluyor şimdi.
Yeni pilot bölgeler kuruluyor, eğitecekler, tutuklayıp da
Gelecekte, dört ayak üzerinde yürütecekler neslimizi.
Hızla ilerliyoruz hayvanlaşmaya... İnsanlığa veda!
Kolaya kaçmakta geliştirdik kendimizi
Profili düşük istiyoruz en yetkililerimizi
Öyle kaygısız bakacağız ki trenlerin akışına
Kaygısızlık için bol para ödeniyor bakanlara.
Yatırım arttıkça artıyor hayvanların sayısı da
Kimse kaygıya kapılmasın,
Hayvancılıkta ilerliyoruz hızla...

Mehmet Halil

Kim Haklı?

Lafta sınıfsız bir toplumuz. Kocaman kocaman kelimelere söylerler bunu. Ama icraata geldiler mi, yukardan aşağıya sınırlı sınıflı halimiz. Çalışanlar yani köleler ve asalaklar beyler... Orta çağdan beri bu böyle. İtiraz oldu mu, grevle direnişle zorladın mı, biraz cilalayıp, yeni bir şekil verip yine dayatırlar köleliği... Kölelerin çoğunluğu bile bunu sıradan bir olay gibi karşılıyor. Alışılmış yüzyıllardır. Kölelik genlerimize işlemiş... Asalaklar yani beyler, anasından doğar doğmaz denizlerde filo sahibi olur, ama çalışan milyonlar var ki ekmek sahibi olamaz ama o asalakları başına taç eder. Onlardan zulüm gördükçe onlara tapar. Bütün bunlar önemsemediğimiz şeylerin, "amaaaaaan" diye önemsemediğimiz şeylerin altından çıkıyor. Her gün bindiğimiz belediye otobüslerine bakın. Çoğunun giriş kapısının üstünde oturan 34, ayakta 66 kişi gösterir. Neden 66 kişi ayakta da 34 kişi oturacak? 66 kişinin oturma hakkı niye yok. Kimse sorgulamaz. Vergilerin % 1-2 oranlarında artırılarak %20-25 çıktığı gibi bu haksızlıklar, yüzde 60 lara kadar ilerler. Devletin yükü üçte ikinin sırtındadır. Üçte bir rahattır. Onların tüketimleri hep ucuzdur. Vergileri yok derecesinde azdır. Gelirleri yüksektir. Haklarını arayan cezalandırılır. Cezalandırılanlar aslında tüm toplumu korkutup sindirmek için seçilen kurbanlardır. Ama hepimiz için cezalandırılan bu insanlara bizim desteğimiz yok gibidir. Bu destekten kaçınmak için, suçlayanların yalanlarına sarılır kendimizi vicdanen rahatlatmaya çalışırız. Suçlularla aynı safta yerimizi aliveririz. Bu gün 266 gündür açlık grevinde tutuklanıp cezaevine atılan iki arkadaşımız, bırakılmak zorunda kalınmıştır. Ama işlerine iade edilmemiştir. Niye? Suçsuz insanlara bu kadar süre yapılan bu işkence niye? Onlar gibi binlerce kamu görevlisi görevlerinden niye alındı? Bu haksızlıkları reva görenlerin kendi çocukları asker kaçağı ve ayrıca hepsi hiç çalışmadan şu ve bu şekilde dünya zenginleri arasına girdiler. Neden bunlara tepki vermiyoruz. İstisnalar kaideyi bozamaz. Azınlık bir grubun tepkisi yetmiyor. Yüzde 66 nerede? Ezenler ve ezilenler arasındaki bu uçuruma razı mıyız? Keyfilikte iş o noktaya geldi ki, ana muhalefet partisine bile en galiz hakaretler yapılıyor, yine kimseden ses çıkmıyor. Hadi HDP için bazı çekinceleriniz vardı sustunuz, ya şimdi? Bütün bunlar. Güçlü oldukları için ki, o gücü yönetenlere verenler de biziz, sesimizi çıkarmıyoruz, gelenek ve göreneklere göre, küçükler büyüklere yer verir diye, küçüklerin, gençlerin gözlerine bakmaya alışmışız, hatta yer ver diye kolundan tutup kaldıranlarımız bile var, ama belediye yönetimlerinden yol isteyememiştir, otobüs isteyememiştir. Şimdi de gençler yer vermiyor diye şikayetleniyorlar... Sizler zamanında mücadele etmesini bilseydiniz, seçtiklerinizden hesap sormayı bilseydiniz, bu duruma düşülmezdi, genç yaşlı herkes rahat ederdi. O mücadele alışkanlığı ile vergiler de bu kadar ağırlaşmaz, ücretler bu kadar düşmez, çalışanlara bu kadar keyfi davranışlar yapılmazdı. Haaa "gençler haklı mı?" diyeceksiniz, bu gidişle ilerde yaşlanınca onlar da gençlerin gözüne bakacak ama onlar da ayakta işkence çekecek. En akıllılarımız böyle durumlarda hemen "Herkes layık olduğu gibi yaşar!" der, yine boyun eğer. Ama layık olmayanlar yok mu? Vergilerimizi öduyoruz. İşimizde eşek gibi de çalışıyoruz. Onlara bürokratik işleri takip etmeleri için seçimle görev veriyoruz. Bu görevi verirken bizim bu jestimizi istismar edin de ağızımıza ...çın mı diyoruz? Anamızı ..kin mi diyoruz. Oyleyse, en iyi yönetici, M. Cengiz... Neden sesimiz çıkmıyor. Onlar mı haklı?

Mehmet Halil

Kim kazanacak?

Yüksek profil,
'Hişt! ' deyince
Pılıyı pırtıyı toplayıp, yollanansa
Düşün, düşük profilliği...
Kim bilir neler gelecek aklınıza.

Her yarışta ilk hamlede
Acemiler çıkar öne
Ustalar en son geçer atağa
Sürpriz olabilir
Başbakanlık 'yarışında' da...

Yarış düşük profiller arasında
Profil ne kadar düşükse o kadar ala
Profil düşük demek yukarıda da
İstek karıştırdı aklımı
Bakalım engin olan mı kazanacak
Engin Alan mı?

Mehmet Halil

KiŒiye özgürlük

Yeni yayınlanan kanun hükmündeki kararnameyle
Önemli kişiler konuşamayacak bundan böyle...
Yine iş başımıza kaldı.
Önemsizlik bile bu kadar önem kazandı...
Şimdi benim ve benim gibi önemsizler konuşmalı
Ne gazetemiz var, ne televizyonumuz
Şimdi sesimizi nasıl duyurmalı?
Sokakların dili var mı?
Coplar, TOMA'lar bile
Artık metal yorgunluğuna karşı
Biz kişiye özgürlük dedik
Sağır, bir kişiye özgürlük anladı...

Mehmet Halil

Kitap

Rejimin sırrı karanlık
'Evin içinde hırsız'
Demokrasi çalıntı
Mebus çalıntı...

Yeter ki
Kitaptan olsun her alıntı.
Önce kitaba inandıracaksın
Sonra kitabına uyduracaksın

Mehmet Halil

Kitap tanıtımı

Kitap tanıtımı (7 Hariç – Bir Fizikçinin Ötekini Arama Denemeleri) Ayrıntı yayınları

Bir erkeğin en önemli yeri neresi? Bilinç altının beyni. Yani penisi. Üçbeş arkadaş beraber giderlerken, birinin penisi önüne düşerse, eğilip almaz dokunacağı için erkeklğine... Dudaklarını kıvrarak, tükürür gibi bakar ona... Tek başına öyle hiçbir işe yaramaz...

Bütün ve parça ilişkisini anlatabildim mi bilmem... O alet vücudun bir parçası, tek başına bir anlamı yok...

Bir kitabın, bir romanın, öykünün bir parçasını okumak da öyle... Bir konferansta Gediz Akdeniz'in "7 Hariç" başlıklı kitabını almıştım... Otuz sayfa kadar okudum, kendimce pek kayda değer bir şey bulamadım. Bir köşeye attım. Bir daha açmayacaktım kapağını...

İki gün evvel de baktım okuyacak kitap yok... Mecburi tekrar o kitabı ele aldım. Okumaya devam ettim. Okudukça onda felsefikanın tadını hissettim. Okuyanlar bilir. Bahçıvanların damla su vermeleri gibi mi desem, yoksa hekimlerin serumu gibi mi desem... hayatla fiziği öyle birbirine sarmalamış ki tadına doyum olmaz olmuş... Nefis bir kitap...

"... Pisalı Galileo sallanan tahta şamdandaki melek oymaları, hava sürtünmesini ve havanın kaldırma gücünü düzen adına yok saymıştı. Bunlar şamdanın sallanmasındaki düzensizliği oluşturuyordu. Düzensizliğin içinde azları yok ederek düzeni arama Newton'un bulduğu matematik teknolojisi ile formülleşmişti."

"...Pazar ayını yüzlerce yıldır tekrarlanıyor. Her Pazar tekrarlanan ayın aynı düzen içinde sürüyor. Her yedi günde bir tekrarlanışta ayindeki düzen düzensizliklerden daha da arınıyor."

Yemeğe atılan tuz nasıl tat veriyorsa... hayatın acıları da öyle tat vermiş kitaba... Kitabı beğendim ama yazarını beğenmedim. İlk elime aldığımda, bir fizikçi edebiyat yapmaya kalkarsa dedim, kendi kendime... Okuduktan sonra utandırdı beni, yazarını onun için sevmedim...

Mehmet Halil

Kitaplı

Kitaba göre; "Kul hakkı haram"dı
Yaşama göre, zenginleşmenin ilahı
Bu ilaca saldırdı uyanıklar,
Kitapsız oldu canı yananlar.

Kul hakkıyla kazanılıyormuş
Güç, kuvvet ve itibar...
Kul hakkına sarılıp yaşayanlar
Kene gibi kanla besleniyorlar...

Öyle kutsalmış ki kul hakkı
O hakkı yiyenlerde kutsallaştı
Onlar cennette yaşıyor,
Demekki onlar yazmış bu kitabı.

Mehmet Halil

Kitlesele otorite! ...

Yazıdan önce de vardı şiir
O zaman, bellek gücü isterdi.
-Güzel söz söyleme sanatı.-
kaside, şiirin en yüce biçimi.
En etkili otorite bellekti.

Sonra yazı aldı nöbeti
Bin beş yüz yıl yazı hükmetti.
Kucak kucak kitap,
Harita ve gazeteler,
Dünyanın kaderini belirledi.

Sonra radyolar girdi devreye
Binlerce kiliometreden,
Haberler geliyordu,
İnanılmayacak bir şekilde.
İnsan önünde diz çöküyordu.

Şimdi TV ve bilgisayar,
Duracak gibi akıllar.
İnsan yarattı onları.
Şimdi onlar,
İnsanı kontrol ediyorlar.

Mehmet Halil

Klavuz

Baş olmazsa kış oynar durur
Baş oynarsa kış da kudurur
Başı kesip atsan hayat durur
Yüzde seksen sudur canlılar
Hedefe akmak için kılavuz borudur
Yargı, yasama, yürütme denilen şey
Bu borunun koruyucusudur...
Hedef nere eyyyy!

Mehmet Halil

Koku!

O, bir postacıydı
Çantasız, ayaksız, zarfsız...
Tek aracı havaydı
Haberiye tatsız...

Bir adamın vücuduna sarılıydı
Duyulmuyordu iyiyken rahatı
Soğuk havalarda ona sığınmıştı
Adam soğuklara dayanamadı...
Vücut soğuyunca, koku da onu bıraktı...
Şimdi bağıyor çevrede,
Çıktığı kadar avazı...

Daha üç gün önce,
Kalabalık caddelerde,
Soğuktan büzölmüş bir halde,
Kolunun uzanacak canı bile yoktu...
Kolu, vücuduna yapışık gibiydi görünüşte,
Kalabalıklara uzatmaya çalışıyordu,
Donuk, buz gibi gözlerle...

Onu görenler,
Hem irkildiler bakışlarından,
Hem uzaklaşıp, hızlanarak geçtiler.
Kaçar gibi, bulaşıcı hastalıktan...

Onun buz gibi donuk gözleri
Delip geçiyordu yürekleri
Vücut dili, doğruyu söylüyordu
Üç gün sonrasının maskesini taşıyordu...

Ölü sevicileriz hepimiz!
Büyük ikramiyeyi tek sayıyla kaçırmış gibi
Burkuldu yüreklerimiz...
Vicdanlarımız hissetti, aynı anda kirliliğini...

Kimimiz, 'profesyonel' dedi,
Öyle olmadığını anladığı halde
Kimimiz, yabancılara karşı,
Ülkenin onurunu lekelemekle suçladı
Görev yapmayan zabıtalara kızdı.

Kimi, tek tek kurtaramayız!
'Toplumsal mücadelesini veriyoruz!' dedi
Kimi hükümeti suçladı,
Kimi, sadaka vermeye alışık olduğu halde,
Korkudan ona yanaşamadı...

Yüksek sesle kendini aldattı görenler,
Yüzünü çevirdi vicdanı titreyenler...

Yüksekten düşen taşın ivmesi nasıl artarsa,

Yalnızlığın ivmesi de artıyor yoksullaştıkça...

Yalnızlık tetikçi
Vuruyor soğukla, açlıkla...
Dillerde eksik değil insan sevgisi
Hoş bir söz 'empati'
Kimse kıyamıyor kullanmaya...
Dudaklardaki makyaj gibi...

Mehmet Halil

Kolay gelsin! (2)

Yalnız insan hep kalabalıklara koşar...
Gönlü zengin, (kalabalık) yalnızlığı arar...
Kirlenmiş insanlardır, temizlikte aşırı titiz olurlar...
Korkak insanlardır en fazla kahramanlıktan dem vuranlar...
Yoksul insanlardır alışveriş tezgahlarında en çok zaman harcayanlar...
Yine yoksul insanlardır, dengeli beslenmeden çok, mala yatırım yapanlar...
Vatanı satanlardır en fazla bayrağa ihtiyaç duyanlar...
Dinin ticaretini yapanlardır en fazla camiye koşanlar...
Kendi kanından şüphe edenlerdir 'ari', 'asil' kan arayanlar...
Aklı olmayanlardır, en çok, içi boşaltılmış heykele tapanlar...
Avcılar da av hayvanlarının içini boşaltıp, samanla doldururlar...
Ve şehirdekiler köye, köydekiler ise şehre göçebilmek için çabalar...
Yapmak istediğini yapamayanlardır, en çok başkasının dedikodusunu yapanlar...
Melankolik olur, çelişkileri en uçlarda olup, dengesi bozulanlar...
Toplumsal melankoliyi tetikler en zengin ile en fakir arasındaki uçurumlar...
Her insan kendinde eksik olanı arar... Eksikliğiyle beslenir hayal ve rüyalar...
Aşk ve nefret gibi... Yazı ve tura gibi... Hep sırt sırta, birbirinden ayrılamaz zıtlıklar...

Dengesiz beslenme nasıl her hastalığa yataklık ederse,
Dengesiz toplumlar ve yapılarda her hastalığı bünyesinde barındırır.
İçerideki hastalıklara, dışarıda çözüm aramak da, ayrı bir hastalıktır.
Kendimizden kaçarak kendimizi bulamayız!
Kendi içimize girelim! Kendimizi tanıyalım!
Aşırı uçlarımız arasında bir denge kuralım!
Bütün zorlukları kolaylaştıralım!
Hadi kolay gelsin...

Mehmet Halil

Kolaycılık / düz yazı

Boğazına kadar sahtekarlığa saplanmış bir toplum. Çıkarından başka bir şey düşünemiyor. Dilinden de doğruluk, dürüstlük, ahlak sözleri eksik olmaz. Sevmediği halde seviyormuş görünür, bilmediği halde biliyormuş görünür, kendinden başkasını beğenmediği halde, iltifat etmeyi sever. Bu sahtekarlığın kabalığından habersiz olarak, inceldikçe incelmeye çalışır. Bu nedenle de, en ufak bir gerçek ve ezberleri bozan bir tutumda bu ince yerden anında kopar ve gerçek yüzüyle ortaya dökülür.

Yüze karşı güler, arkanı dönünce, dedikodu ve riyakarlık başlar. Her insanın bilinç altında yatan bastırılmış duygular vardır. Savaş ve kaos dönemlerinde ilk olarak ortaya dökülen bu

Şehvet ve yağma talan duyguları, barış dönemlerinde pusudadır. Kendi her an bunları gizlice

yatıştırmak istediği halde, birini yakaladığı an bunu açığa çıkarıp, diğerini 'rezil etmek' için olanca çabasını harcar. Paparazilik ayrı bir meslek haline gelmiştir. Suç bile sayılmaz.

Başkalarının zararına güler, rahatlar. Onun için ki "Kapatıyoruz!" kampanyaları en çok ilgi toplayan yerlerdir.

Yaşamını beğenmez hep daha fazlasını ister, ama bir başkasının kazancı onu kıskandırır. Yarınına güvenmez ama, daha fazlası için mücadele etmesini bilmez, hatta elindeki hakları alınırken bile hakkını savunmasını bilmez. Başkaları hak mücadelesi versin de ben de yararlanayım diye bakar. Ancak hak mücadelesi için çabalayanları da ispiyonlamaktan geri kalmaz. Hep lütufa alıştığından, toplu taşımalarda, başkalarının gözüne bakar ki yer versinler.

Ama bir araç fazla çıksın diye imza toplarken imza vermez, hatta imzacılara karşı çıkar...

Tanrıya inanmaz ama, "ya varsa" diye korkudan yedek akçe gibi bir tarafta bulunsun diye ibadetini yapar. Yapmayanlar da inanmış gibi görünür. Ama bir başkasını bunu açık açık ifade edince dinine küfür sayar ve hemen onu tecrit etmek için elinden geleni yapar. Kendi kapasitesi sınırlı olduğundan daha fazla kariyer sahibi olabilmek için, hemen başkalarını karalayıp küçültmede mükemmel bir yetenek sahibi olmuşlardır...

Tanrı yalnızca kendine inananları istismar edebilir. İstismar da güveni en çok sarsan davranış biçimidir. O nedenle en büyük, en ağız açılmadık küfürler istismarcılara edilir. Bu bilinçaltına böyle yerleştiği için biliriz ki, tanrıya en çok küfür eden, tanrıya en çok inanandır. Olağanüstü büyüklüğüne rağmen, kulu da ona istediği ibadetleri yerine getirdiği halde, işleri hala kötü gidiyorsa, tanrısı onu istismar etmiştir. Bu şartlanma ile yaptığı küfürlerin farkında bile değildir. Hatta o cesareti kendinde bulabilmek için alkol alır, öyle küfreder. Tanrıya inanmayan birinin böyle bir ihtiyacı olamaz. O bilir ki, olmayan birinden bir beklentisi olamaz... Küfür temek ona göre karanlığa kursun sıkmaktır. Olmayan bir şeye kim küfreder?

İnsanı Sören Kierkegaard'ın iyi kim tanımlayabilmiş ki?

Sören Kierkegaard'ın kendinde keşfettiği insanı, Ondan alıntılalım. "...Bütün eylemim gösterişli bir eylemsizlikten ibaret gibiydi; hala büyük düşkünlüğüm olan bir tür meşguliyet,

belki bu konuda deham var. Çok okudum, günün kalan kısmını aylıklık ederek ve düşünerek geçirdim, ya da düşünerek ve aylıklık ederek, fakat hepsi bu kadardı; Anlaşılmaz ikna edici bir güç beni sürekli tutuyordu, cebren ve hile ile. Bu güç benim tembelliğimdi. ...daha çok insanı frenleyen bir kahyaya benziyordu, onunla o kadar

iyisiniz ki aklınıza evlenmek bile gelmiyor. Şu kadarısı kesin ki, hayatı kolaylaştıran şeylere ve rahatlığa yabancı olmasam da, bunların içinde insanı en rahatlatanı tembelliktir.

Bir şeyler yapmalısın, fakat sınırlı kapasiteni göz önüne alırsan, yapılmış olanları daha da kolaylaştırman imkansız olacaktır, sen de diğerleri gibi insancıl bir coşkuyla bir şeyleri daha zor yapmayı üstlenirsin.

Bu fikir benim baya hoşuma gitti, aynı zamanda benim de diğerleri gibi bütün bir toplum tarafından sevilip sayılmamı düşündürerek gönlümü okşadı. Çünkü herkes her biçimde her şeyi kolaylaştırmak için bir araya gelince, geriye olası tek bir tehlike kalır; yani rahat o kadar müthiş olur ki hepsi birleşince fazla gelir; o zaman, henüz farkına varılan bir eksiklik değilse de, tek bir eksiklik kalır geriye: İnsanlar zorluk ister. İnsanlık aşkıyla ve her şeyi kolaylaştıranlara karşı içten gelen bir ilgiden etkilenererek her yerde zorluklar yaratmayı kendime bir görev saydım. Bu görevin bana düşmesi için aslında tembelliğime teşekkür borçlu olup olmadığım gibi bir garip duyguya kapıldım. Aleaddin'in lambası gibi benim onu bulmuş olmam kesinlikle söz konusu değil. Sanırım tembelliğim işleri kolaylaştırmak için uygun zamanı benden saklayarak geriye kalan tek görevi bana zorla verdi."

Evet toplumun kolaycı yapısı içinde zor işleri üslenen –çok az da olsa- bazı insanlar bulunuyor. Hiç sevilmeyen lanetli insanlar... Sören Kierkegaard'a onlardan biri, onun için ki 150 yıl sonra kitaplarıyla tanınmaya başladı.

Kolaycılık, kolay pirim yapıyor, ama ömrü kısa oluyor. Zor adamlar hiçbir yere sığmıyor, lanetleniyor, geç tanınıyor ama ömrü uzun oluyor...

Mehmet Halil

Kolaylık

Ketene, kendire kota,
Pancara, tütüne kota,
Pamuğa, zeytine kota....
Sıra geldi insana.
Uyup Friedrich Nietzsche'nin aklına
"alt insan" çöpe atıyorlar
"üst insan" uğruna...
Kavuşmak için
"imtiyazsız sınıfsız" topluma.
Yönetmek ne kolay olacak
Yoksul insanlar olmasa

Mehmet Halil

Komşum Zehra

Sabahın saat dokuzu
Dokuzuncu kattan
Halı çırpıyor komşu
Halı ağır komşudan
Görünce
dikilip kaldım korkudan.

Alt katlarda
Yeni asılmış çamaşırlar
Hazırlanmış
güzelim kahvaltılar
komşum zehra
dalmış hayallere
halı çırpar
aheste aheste

beni görünce yirmi metreden
sağolsun durdu hemen.
Biraz yorgunluk,
Biraz da
Bana olan sevgisinden.

Toz o biçim çıkıyor halıdan
Komşum kötü niyetli değil
Aşağıya bakamaz
Yükseklik korkusundan

O durunca ben geçtim
Alt kattakiler donmuş,
Suratları bir karış.
Beni görünce, durmasına,
Daha çok bozulmuşlar.
Bağırıyor aşağıdan yukarıya
"kız orospu aşağıya baksana"
Bunu duyan Zehra
Düşürdü elinden halıyı.
Ben üstünde Zehra'ya bakıyorum.
Uçan halısına,
beni de alacak diye
korkuyorum.
Ama halıda Zehra yok...
Onu gülerken görünce,
Derin bir oh çekip
Seviniyorum.

Mehmet Halil

Konak'ta akşam

Bir başkadır Konak akşamları
Simyacının suyuna batırır gibi
Batırır serin sulara güneş tanrısını
Onun huzurunda utananlar şimdi
Sevişirler, gömerek karanlığa utancı.

Uyumak ölümün gölgesi olsa bile
Öyle bağışıklık yapıyor ki sevişme
İsteyerek gidebiliyor insan ölüme
Yine buraya geldim, yine geldim işte
Sarılıp ölmek için sevgilime...

Mehmet Halil

Kontak anahtarı

Hadi be kalemim! Yazsana!
Uzanmış beyaz kağıdın üstüne neyi bekliyorsun
Yoksa, senin de mi yok sevenin?

Olmaz tabi ya
Pembe tablolar çizmek varken
Niye bahsedip duruyorsun çirkin gerçeklerden?

Görüyorsun, yazmadım abim...
Sadece Tanrı'yı merak edenlere, bir bakın dedim
Musalini dua etmiş "avukatlar olmasa!" diye
Gerçekleştirmek düşmüş bizimkilere...

Mehmet Halil

Konuşmak

“Sözün bittiği yerde,
silahlar konuşur”
o yüzden de
barış gelsin diye...
söz bitirilmez,
en çok da
generaller konuşur.
siviller bozarsa bu oyunu
onlar olur savaşın suçlususu...

Mehmet Halil

Korkaklara Karşı

Bütün ayarlar bozuldu yine
Her Şey korku, Őantaj, tehditle.
Korkak insanlar, inanır ancak
Onurlu ve cesur insanların,
Korku ve tehditle sineceğine.
Cesur insanlar davranın.
Siz, toparlanıp davranınca,
Nefesi kesilir korkakların.

Mehmet Halil

Korku

Çok uzun,
bir tarih şeridi önümüzde
İlk çağlardan başlayıp,
Bu güne kadar uzanan.
Bu gün, göz nakli yapılıyor.
Kök hücre ile,
İnsan ömrü uzatılıyor.
Ne kadar da ilerledi tıp...

Tarih şeridi, yılan gibi
çöreklenmiş önümüzde,
eski ve yeni iç içe,
Nakil edilecek göz,
İşkence ile alınıyor.
İnsanlar işkence odalarında,
Bir tarih boyu çığlık atıyor.

bütün olarak sevmediklerini
Parça parça kullanıyorlar.
Başka birinin vücuduna ekleyip
Asimile ediyorlar.

Düşüncenin
madde olduğuna inanmazlar.
Ama vücuttan çok,
Düşünceden korkuyorlar.
Öylesine korkuyorlar ki...
Yüksek irtifalı uçaklardan,
Yere bırakıyor,
Bir an önce kurtulmak istiyorlar.
Kendi düşüncesini,
Ve kendi vücudunu beğenmiş
Narsist ve sadist insanlar.

Mehmet Halil

Korku 3

Çocukluğumda, karanlıktan,
Ölünluğumda devletten,
Yaşlılığımda ölümden korktum.
Çok görüldü! Çokkk!
Çok görüldü bana, mutluluğum.

Mehmet Halil

Korku ürünü

Adamlar ne kadar küçükse
O kadar büyür dev aynaları
Koltuklar, makamlar süslenir
O kadar artar makamlara saygı
O kadar, önem verilir kurallara
Korkudan çıkar ceza yasaları
Korku işlenmiş yüzyıllarca
Korkudan insanın güce tapması
Korkudan sermaye damıtılır
Ne kadar bokluysa kıçları.
Cila o kadar kalın atılır.

Mehmet Halil

Korku!

onun düdük sesi
buz gibi havada
mermilerden keskindi
ve vücudumuzdan önce
beynimiz delindi.

Düşünceleri öldürür önce
Düşüncelerin düşmanı
Düşünceler ölünce
kim ayakta tutabilir insanı?

boş sokaklarda dolaşıp duruyordu...
bir bölük asker gibi...
ölüm korkusu...
ölümden de etkili...

ve hala
o korku kullanılır
muhtıralarla
insandan kaldırım yapılır.
Postallara...

Mehmet Halil

Korkularımız!

Biz zor işlerin adamıyız zor
savaştık nice zorluklara karşı
yan yana gelince iki dinazor
öreriz duvarı sevgiye karşı
sevgi dediğin basit kaçıyor.
Basit işler bizi korkutuyor.

Mehmet Halil

Korkunun büyüttüğü korku!

Omzu kalabalıklar, emekliliği yaklaştıkça,
Daha yoğun takılıyorlar siyasi mesajlara...
Eskiden firmalarda "Bekçi Murtaza" olurlardı
Şimdi kesildi, kestiler ayaklarının altındaki dalları.
İşsizlik kara bir gece gibi sarmış tepeden tırnağa...

Siyaset kolay geliyor sırtını sağlama dayanınca
"Tik" hastasıymış gibi, anamalcılara göz kırpınca
Yıldızların ağırlığı kadar, şimdiden yatırım yapınca
Daha 'parlak' aday gelir mi sermaye liderlerin aklına...
Demokrasiler de canlanıyor siyaseti silahla yapınca.

Kimse şaşırıp kalmasın, siyanürden keskin mesajlara
Daha fazla kar için çırpınıp duruyor kapitalistler
Altın üretiminde yeni çözümler sunmalı dünyaya...
İbrahim olabilmeli kurban olarak çocukları sunmada.
Laiklik bile para etmiyor, kefalet bol olmayınca...

Biri 'para para para!' demiş
Biri 'yatırım yatırım yatırım!' '
Biri 'hatırım hatırım hatırım!' '
Biri 'katırım katırım katırım!' '
Konuşur bütün Bağbuğ'larım.

Malumu ilan etmek kolay
Uygulamak zor
Yeniçeriden bu yana kurtulamadığımız bir olay
Sırtında silah olan pirim yapıyor...
Artık silah tanrısı da korkutuyor...

Mehmet Halil

Koruyucu

Kömürün hası çok derinlerden çıkar
Madencileri tanrıları da koruyamıyor
Ocağa kelle koltukta giriyorlar
"Bu da ne ki" diyecek birileri
Şirket yöneticisi olmak daha zor
Onlar kelle bacak arasında dolaşiyor
Kar azalmasın diye işçinin anasına kor
Ve o bacak arasından çıkar iktidarlar.
diyet borcunu karşılayacaklar...
Seçme sınavına girmiş gibi şirketler
Birbiriyle ölüm-kalım yarışına girerler
Yükselir ceylan derilerinde komisyonlar
Nakit çıkmayınca kurulur ortaklıklar
Tanrının gözü kamaşır ampul ışığında
Müdahale edemez çalana çırpana...
Madenciyi görür kömür karanlığında.
Gazı ve suyu kesecek gücü yoktur ama
İki eliyle sarılır madencinin gırtlığına...
Tanrı'yı korucu tayin etmek büyüklük sayılmaz da
"Hadi göster büyüklüğünü! " demek sokar seni günaha

Mehmet Halil

Koşuluyor

Kendi pisliğiyle beslenir köpekler
Kemik için kuyrukları bacak arası
Kompleksini hırlayarak dengeler
Ulurken havada olur burunları...

Dünya onların varoluşlarıyla sınırlı
Onlar dışında dünyada her şey fazla
Dünyayı yalnız onlara sunmuş tanrı
Davul gibi ses vermiş, kirli bir kafa

Cennetin kapısıymış meğer Suriye
Ne pahasına olursa olsun isteniyor
Biletler oradaymış Huriye ve Nuri'ye
Tam gaz, kapıya doğru koşuluyor...

Mehmet Halil

Koşun

Yaşarken ulaşamadığın cennete,
Öldükten sonra ulaşabilir misin?
Bunu vaaz edenlerin zulmü niye?
Zulüm, ifadesi mi yoksa sevginin?
Şimdi Suriye’de ölenler cennete
Mekânı cehennem mi öldürenlerin?
Bu kadar yalandan sonra yine...
Yine “koşun! Koşun!” ibadete...

Mehmet Halil

Koyunla kasabın ilişkisi

Uyumak için kendi kendine masal anlatan çocuklar gibi
Masalcı oldu tek tip insan yaratmak isteyenler de
Sürünmeyi ölüme tercih ettirecekler belli ki...
Kara ellerini uzattılar eğitime, sanata ve dile
Öyle parlak görölüyor ki bu karanlıkta
Emperyalizmin fırçalanmış dişleri
Her diş nükleer başlıklı füze gibi...
Yutkunuyor yemek için etleri.

Mehmet Halil

Köprüden geçer misin

Barışın gölgesi kendinden büyük
Büyük halkın sırtındaki yük
Daha da ağırlaştırıyor onu
Sirtında taşıdığı yıllar...
Nefes zorluyor burun ucunu
Bunu pazarlıyor şimdi krallar...

"Doğuda barış güvercinleri uçuracağız! " dedi
Hrant'ı öldürmekle terfili biri
Köprüye ne çok övgü düzüyorlar
Köpük müydü Hrant için yürüyen onbinler?
Köprüyü marka yapıyorlar
Şimdi bunun için reklamlar...

Çocuklar gibi güvercinler
Şarhoşlar gibi, deliler gibi...
Söylenen lafı dinlemezler
Ama uzaktan kumandalı
Çelik kanatlı güvercinler
Bu mudur barışın anlamı?

Mehmet Halil

Körlük

Devletin başına kuzgun konunca
Başlar ayrı dilden konuşmaya
Derler ki "kelle koltukta"
Aptallar kendi kellesini göremez
Acır, en çok hangi kelle çıkarsa karşısına
Kimse kendine ölümü yakıştıramaz
Kurbanlık kendisidir oysa...

Mehmet Halil

Köşe kapmaca 2

Her şey ters dönmüş ortada
Mantığı olanlar hesap sorunca
Sanki oynanan köşe kapmaca
Günden değişiveriyor anında
Cesaretin kaynağı korkaklıkta
Havuz medyası kuyruk altında
Korkaklık cesaret diye sunulunca
Kapılar geniş açılıyor aptallığa...

Mehmet Halil

Kötü alışkanlıklar

Bir kesim diğer kesimin kanını emiyorsa
Bütün suç gene analarda...
önce çocukları emmeye alıştııyorlar
sonra da çocukları süttten kesiyorlar,
onlar da sütü bulamayınca,
kan emmeye başlıyorlar...

Mehmet Halil

Kötülük

yok etmek istemem kötöleri,
iyilikte ve kötölükte sınır bilmiyorum.
Onlar iyi olsaydı, benden ileri.
O zaman, ben kötü olurdu.

Mehmet Halil

Köy sohbetleri / Düz yazı

Köyün camiden çıkan cemaati hocaya her şey söylerler. ağır namaz kıldırıyor, sesi gacur gacur çıkıyor, zor eğilip doğruluyor... Hiç mi iyi tarafı yok hocanın... Bir kere aleyhte konuşmaya başladılar mı çorap söküşü gibi gidiyor. Sanki balıkçı bunlar. ahtapot tutmuşlarda, yumuşatmak için kayalara vuruyorlar. Her biri ayrı ayrı daha sert vurmak için yarışıyor.

- Selim, burada aklınıza geldiği gibi konuşursunuz da camiye gidinde nefes almaya korkarsınız,

dedi. diğerleri bir an için sustular. Bunu hiç akıllarına gelmemiştir.

- sahi biz camiye girince neden hiç konuşmuyoruz. dedi Selami

- Cemil, Günah dedi.. 'a'yı uzatarak

- Allah Allah hiçbir yerde camide konuşmanın günah olduğunu duymadım. Hem sonra hocalar

kendi arasında fısıllı fısıllı konuşuyor. Selim bunları söylerken, diğerlerinin inanmayan bakışları ona dikildi.

- E hocalar konuşur dedi, hayri...

- Hocalar konuşur da cemaat neden konuşamaz, öyle bir yasak mı var...

- Cami allahın evi Allaha saygıdan dedi bir başka genç...

- İyi de konuşmak allaha saygısızlık mı? Öyleyse dışarıda konuşuyoruz.

Saygısızlık mı

yapıyoruz.

- Yaaa Allah caminin içini görüyor da dışını göremiyor mu? Neden dışarıda konuşurken

korkmuyoruz da içerde konuşmaktan korkuyoruz...

- He ya dedi Osman saf saf... dışarıda... allahına diye küfür bile ediyoruz be...

- Eee camide allahın daha çok gözü var galiba dedi Selim...

- AAA allahın gözü o kadar çok mu...

- Arkadaşlar dedi Selim. Camide konuşulmamasının tek sebebi hocaların ezberi bozulması

diyedir. Hocanın ezberi bozulursa bir daha toparlayamaz. Lastiği patlayan araba gibi orada kalır. Ya baştan alması gerekir ya da bir başkasının hatırlatması. Onun için camide soru sorulmaz konuşulmaz.

Sadece başına fesi geçirip sallanacaksın ister anla ister anlama... Söylenenleri hanginiz anlıyorsunuz?

- Hiç birimiz dedi Osman.

- Peki neden anlamadığınızı sormuyorsunuz... Çünkü hoca da anlamaz okuduklarını. Yalnızca

ezberleyeceksiniz ya da dinleyeceksiniz. Cami düşünen insanı sevmez. En tehlikeli şey düşünmek. Bir de soru sormak. Soruyu da düşünen insan sorar. Onun için konuşan sevilmeyen camide...

- Üniversiteye giden Ferit atıldı hemen, bizim okulları da camiye çevirdiler valla, evet - hayırlı

test sorularından düşünmeye zaman kalmıyor... Diğerleri güldüler...

Yok camide konuşulur du konuşulmaz dı diye tartışırken... İsterseniz hocanın ezberini bozun da bir görün dedi Salih Öğretmen... Selim her konuda ilk işi yapmada tanınmıştı arkadaşları arasında...

Selim konuşur dedi köyün öğretmeni, ... Selim de öğretmenin gazına geldi. Ama sizde iş yok dedi... yine öğretmen...

- Hepsi de öğretmene baktılar, o konuşunca sizin de konuşmanız gerekir arkasından,

yine herkes gizli gizli birbirine bakıp sustular, konuşmalar ne olur. Hiç... Ama geleneği bozana, bir başkası neye konuştu diye sorsa cevap veremez. Neden konuştu deseler

verebilecek cevabı yok. Allah'ın günah yazacağına da hiç biri inanmıyor aslında.. Ama bu, sığınmak için en kolay mazeret...

- Neye susuyorsunuz, dedi Selim Bal gibi konuşulur...
- E sen neden konuşmuyorsun öyleyse..
- Siz beni hiç camide gördünüz mü ki konuşayım...
- Eskiden gelirdin ama...
- O eskiden di...
- Ya şimdi ne oldu... Cesaretin olsa gelip konuşurdun...
- Hem hocayı beğenmiyorsunuz.. arkasından bu kadar laf yapıyorsunuz... Hem arkasına dizilip

sessiz sedasız namaz kılıyorsunuz... Sizi zorlayan mı var.... Neden iki yüzlü davranıyorsunuz..

Beğenmediğiniz hoca kaç kere anlattı, en günah şey riyakarlık, iki yüzlülük diye, duymadınız mı?

ya gidin adam gibi camide konuşun... anlatın derdinizi... ya da susun... Ben hocanın sözüne inandım, riyakarlık yapmamak için gitmiyorum da konuşmuyorum da. Sizden daha az günah işliyorum.

Oradakilerin hiç biri camiye neden gittiğini düşünmemiştir o güne kadar. İnanmaksam tam inandığından emin değil. İnandığı ne çok şey var da her birinin, hep erteleyip dururlar. Ama bu alışkanlık yapmış, kendileri bile bilemedikleri bir nedenle gidiyorlar camiye. Gitmeyenlere de arkasından konuşup küfür etmekten geri kalmazlar. Hiç biri bunu açıklayabilecek durumda değil.

Hepside Selim'in camide konuşup konuşamayacağını merak etmeye başladılar.

- Öyleyse sen gel dışarıdaki gibi davran hadi, dediler selime... dışarıda yaptığın şakaları yap orada... Yaparım yapamazsın... dışarıda konuşmaya benzemez bu...
- O burada atıp tutmaya benzemez. Camide buradakileri konuşmak için büzük ister dedi Ayhan.

Bu söz iyice kızıştırdı iddiayı. Selim için de camiye gidip, kendini kanıtlamak şart oldu.

Namaz saatini beklerken, caminin yakınındaki kahvehanede okey veya pişti oynar yapacak işi olmayan köylüler. Gençler de kendi kahvehanelerinde okey oynuyorlar. Söz camiden açılınca aklına takılan ne varsa orada dökerler ortaya. Daha çok da inansalar veya inanmasalar da köyün öğretmeninin ağzına bakarlar. Çünkü o çoğunun öğretmenidir. Sözlerine inanmasalar bile, onu öğretmenin yanında açıklamazlar, gittikten sonra ardından konuşurlar. O gün de nereden çıktıysa söz kitaplardan açıldı.. Kitaplı dört Peygamber olduğunu söyledi biri... Biri Hz. Muhammet biri İsa dediler üçüncü ve dördüncüyü hatırlayan olmadı. Öğretmen, kim olabilir Orhan diye son mezun olanlardan Orhan'a sordu. Orhan biraz düşünüp Adem mi diye zayıf bir sesle cevap verdi. Yooo... E! Orhan da haklıydı en çok konuşulan peygamberlerden biri ama kitabı yok... Selim söze atıldı.. vardır da ciddiye alınmamıştır dedi.. Töbe dedi biri neden alınmasın? E adem çıplaktı, donu bile yoktu, bacak arasını bile, bağ yaprağı ile kapatmış, onun kitabı olsa bile kim okur.

Öğretmen tam da bu arada taşı gediğine koydu. Daha önceki cami hocasının arabası vardı. O arabası ile camiye gelince, yüz metre ötedeki kahvenin önünde, ayağa kalkıyordu köylüler. Oysa köy öğretmeni yanlarına kadar gelmeden kimse ayağa kalkmıyordu. Saygı bilgiye değil ki dedi, ya kürke ya da arabaya. Namazı araba kıldıracak sanki dedi... Eskiden Halil hoca ezan okurken kimse radyoyu kapatmıyordu kahvede, dedi şimdi hoparlör kurulduktan sonra, hemen radyo kapatılıyor. Bu saygı neye? Dineyse neden daha önce kapatılmıyordu... Teknolojiye dedi bir başkası... Hadi lan ne teknolojisini. En çok işimize yarayan traktör şurdan harıl harıl geçerken kızıyorsunuz, teknolojiye

o zaman neye kısılmıyor radyo...

Bu saygı yüksek çıkan sese dedi Selim, pısırik sesler de ciddiye alınmaz. Kim yüksek perdeden konuşursa o doğrudur o haklıdır. Her zaman yüksek sesin korkutucu bir etkisi vardır... işte insanlar çoğu zaman korktukları ne ise, ona saygı gösteriyorlar.

Diğerleri güldüler... öyle ya dedi biri okulda öğretmen de bağırmanın söz geçiremezdi sana...

Öğretmenle Selimin fazla muhabbetli olmasına bozulan Cemil di bu.. Selim Cemil'e ters ters bakıp.

damdan düşer gibi... 'Bundan sonra bana kimse kitapsız demesin dedi... Daha sözü biter bitmez... arkadan masaya yaklaşan 'baba' selime elini uzatıp 'Hoş geldin kitapsız' dedi. Masadakiler güldüler. 24 peygamberden yalnız dördünün kitabı varmış, demek ki çoğunluk gene kitapsızlarda dedi Selim, kitapsızlık o kadar kötü bir şey değilmiş. Kitapsız peygamberler olduğuna göre, ben de peygamber olurum belki bir gün.

Refik de, senin peygamber olman için daha çok hatim indirmen lazım..

Niyeymiş o, hoparlör hatim mi indirdi... Ben de sanat okulunda okuyorum.. Az buçuk teknoloji ile yakınlığım var. Daha yüksek seslisini yaparım olur biter.

Aha dedi Refik, şimdi hoparlörün peygamber olduğu da nerden çıktı...

- Eeee dedi Selim... Bir (S.A.) vesselam derken susuyorsunuz bir de hoparlörden ezan sesi gelince.

Bu arada Ayhan oyunu açtı...

Baba geldiğine göre ezan okunacak demek diye oyunu bıraktılar. Aradan birkaç dakika geçti ezan okundu

Akşam teravi namazına iddialı gittiler. Bütün gözler ve kulaklar Selim'den tarafta... Köyün öğretmeni de iyice gerdi iddiayı... Selim de böylece bir sorumluluk almış oldu üstüne... Durup dururken de çıkıp konuşulmaz ya... Rezil olmakla, ona olan güvene layık olmak arasında, bir seçim yapmakla yüz yüze kaldı bu akşam Selim... Gençlerin hiç biri abdest bile almadan girmişti camiye... Zaten günah işlemeyi göze alıp gittiler... Abdestte ne gerek var... pazara gezmeye giden ve alışveriş yapmayacak Birinin sırtında küfe taşıması gerekir mi... Selim ne yapmalı da bu milleti güldürmeli diye düşünüp duruyordu, eğilip doğrulurken. Tabi kafa da bu kaygıyla, cemaate de tam uyamıyordu doğrusu... Öndekinden hep geç kalıyordu. İşte tam da bu anda, öndeki secdeye eğilince... pantolonunun çatında dikişlerin sökülmiş olduğunu, ve deniz kestanesi gibi teni gözlerine ilişti. Adam doğrulmadan telaşla parmağını daldırdı delikten içeri. O arada doğrulan adamcağızın, nazik yerine batan çivi gibi sivri ucun acısıyla, anam diye bağırdı. O sessizlik içinde caminin her köşesinden duyulan bu sese bütün gözler çevrildi... Olayın merkezindeki karışıklığa dönüp bakan hoca işin içinde bir şeytanlık olduğunu anladı...

- Hangi eşek o! dedi.. ayağa kalkarak

- Selim, hocam camiye abdestsiz gelmiş dedi.

- Sen nereden biliyorsun, dedi hoca..

- Hocam kadınların saçının bir teli görülünce abdest bozuluyor da, adamın kığı görülünce bozulmaz mı, dedi..

- Hoca öfkeyle.. Defol defol hemen çık dışarı dedi...

Selim böylece camiden atıldı... Atıldı atılmasına ya camide de konuşulabileceğini herkes öğrendi...

Ertesi gün konuşmanın ağırlığı, Hocanın o andan sonra dua okumadığı, okuyormuş gibi fosurdadığı üzerineydi...

Mehmet Halil

Köylülük ve Şehirlilik üzerine... Düz yazı

İnsanoğlu aslını çabuk unutuyor. Köyden gelip şehirde birkaç yıl yaşadı mı, kendinden sonra gelene köylü demek için can atıyor. Askerin, kendinden sonra gelecek tertipi, yediği tokatların acısını çıkarmak için beklediği gibi...

Bende köyden geldiğim için çok defa yüz yüze geldiğim bu olaydan sonra, nedir bu köylülük ve şehirlilik diye araştırmaya başladım sa da, tembelliğim yüzünden hep yarım bıraktım.

Şimdi yarım kalan bu araştırmalardan yamalı bir yazı çıkaracağım... Modaya uygun davrananlar yamalı yazı okumak istemeyebilir. Onları okuyup okumamakta serbest bırakıyorum. Ama benim gibi köylü olanlara okumalarını tavsiye ederim... Yani bu yazı hiç okunmamış demesinler.

Köylülük iyi mi, kötü mü? Şehirlilerle ortak yönleri var mı?

Bir rivayete göre köylüler elektrik santralı gibiymiş, şehirliler ise direkler ve dağıtım şebekesi... Yani şehirliler köylülerin üretimine muhtaç, nasıl santral olmadan dağıtılacak elektrik olmazsa, köylüler olmadan da şehirlilerin beslenecek gıdaları olmaz.

Şehirliler olmasa, yani dağıtılacak elektrik olmasa trafoya ihtiyaç olur mu? Yetitirilen ürünü alacak şehirliler de olmasa köylülerin hali ne olur?

Yani sizin anlayacağınız köylülerle şehirliler birbirine göbek bağıyla bağlı... Köylüler tarfo gibi yerini değiştirmez ama üretirler... Şehirliler dolaşır ve tüketirler...

Şimdi aklımıza hemen başka soru takılabilir. Üretmek mi daha iyi, yoksa tüketmek mi? Bu soruya cevap ararken mutlaka tezler ve anti-tezler ortaya atılacak ve söz uzayacak...

Ben dört darbe görmüş bir vatandaş olarak öyle tartışmalara izin vermeyeceğim...

Benim dikte ettiğimi aynen kabul edeceksiniz! Basın da kopyala yapıştır usulü yayınlatabilir görüşlerimi...

Köylü ne üretir? Ürettiği neye yarar?

Ürettikleriyle topluma yararlı mıdır? Değil midir? Yani zararlı mıdır?

Köylü kolay olanı mı üretir, yoksa zor olanı mı?

Lafı uzatmaya gerek yok... Köylü izin verileni üretir. Tüketici olan en çok neyi tüketirse onu üretir.

Üretilmesi istenmeyen şeylere kota konur. Arz ve talep meselesi... Serbest piyasa kanunu...

Kaç çocuk üreteceğine karar verenler, ne üreteceğine de karar vereceklerdir hiç kuşkusuz...

Kavun, karpuz, hıyar... Köylünün belli başlı ürünleridir...

Kavun'un iyisini seçmek için kığına parmak atmak gerekir... Ayıp kaçtığı için ona değinmek istemiyoruz.

Karpuzun da sapına bakılır... Bu kazma kürek sapına benzemediği için onu da bir tarafa bırakacağız.

En önemli ürün olan hıyar dururken diğer ürünlere değinmemiz hıyararşiye ters düşer ve saygısızlık etmiş oluruz.

Hıyar üretiminde sayıları konuşuracağız. "Üzüm üzümüne baka baka kararır! " sözünü unutmayın. Başta da belirttiğimiz gibi köylü ile şehirli birbirine göbek bağıyla bağlı olacak da birbirinden huy kapmayacak, mümkün mü?

Çağımızda her şey sayılara dökülünce hıyar da sayılara göre rolünü üstlenecek...

Ağacı gölgelik, ormanı odunluk olarak görenler şimdi kızacaklar, "bir hıyar için bu kadar uzun yazı yazılır mı? " diye... Biçime aldananlar, kolaycılar, bu nedenle kendileri acı çektikleri gibi, bizlere de acı çektirmeye devam ediyorlar, bu nedenle.

Biz, o nedenle, içeriğe önem veriyoruz ve hıyarın bilinmeyen gizemli yönlerini araştıracağız...

Organların kendi içinde müdür seçme fikrasi bilenler anlar, hıyarın da sebzeler arasında ondan daha büyük rolü vardır. Her zaman beş vakit namazdan fazla hıyarla yüzleşirsiniz de farkında olmazsınız, balığın deryadan haberi olmadığı gibi...

Sayıardan bahsettik de konu dağıldı... Yine sayılara gelelim...
Tek sayılı hıyarlar gurubu diktatörlük oluşturur... Yani faşizmi temsil ederler... darbe yaparlar...
Çift sayılı hıyarlar gurubu Milliyetçi cephe kurarlar. <hepsi aynı kökten olduğu halde anlaşmaları uzun sürmez...
Üç basamaklı hıyarlar gurubu naylon demokrasi olarak boy gösterirler... Sayıları bu kadar artınca başkalarına söz hakkı düşmez... Basın ve medya, naylon modası olduğu için modayı takip eder...
Dört basamaklı hıyarlar gurubu sosyal demokrasiyi temsil eder... Ama bu güne kadar dört sayılı gurup oluşturamamışlardır...
Beş sayılı hıyarlar gurubu sosyalizmi temsil eder ama dört sayılılar bir araya gelmemişse beş basamaklı sayılar gurupu bir araya nasıl gelsin? Bu bir ütopya olarak kalmıştır...
Daha ilerisini karıştırmak Ay'a gitmeden Venüs'e gitmeye benzer.
Buraya kadar sayıların rolünü anlatmaktı merakımız... Hıyarların sayısı azaldıkça diktatörlük hüküm sürecek, hıyarların sayısı çoğaldıkça demokrasi genişleyecek...
Sizin anlayacağınız, yönetilmemizdeki sevaplar ve günahlar hep köylülerin sırtında... zaten günahlarının bu kadar çok olmasından değil mi beş vakit namaza gitmeleri...
Diyeceksiniz ki diktatörlükten köylüler de çok çekiyor, o halde çok hıyar üretsinler de, onlarda kurtulsun bu diktatörlerden, bizde...
İşte burada serbest piyasa ekonomisi devreye giriyor... Köylü şöyle düşünüyor. Çok üretirsem çok çalışacağım, fiyat düşecek, gene çok ezileceğim... Az üretirsem hiç olmazsa aç kalmam... Çok üretmem için şehirliye güvenmem lazım... Onların da burnu bizim su kabakları gibi... anlayamayız...
Yani güvensizlik var...
Darbeciler veya serbest piyasa ekonomisi dedikleri darbeci politikalar da, şehirli dedikleri işçilere ve hizmet sektöründe çalışan memurlara, az ücret veriyorlar ki bol tüketmesin, köylünün pazara çıkan malı ellerinde kalsın da fazla hıyar üretmesin... Yani dar boğazı sıkı tutuyorlar...
Sonuç olarak darbelerden köylüler doğrudan sorumlu... İşçiler de dolaylı olarak... İşçiler köylüleri hıyar üretmekle suçlarken, köylüler de işçileri silah üretmekle suçluyorlar...
Her iki taraf da biliyor ki serbest piyasa ekonomisinin sürdürülmesi o korkunç silahların tehdidi altında gerçekleşiyor. Buna benzer diğer ayrılıklar da...
Ben de ne köylü olabiliyorum bu arada ne de şehirli... Köylüler şehirli diye kabul etmiyor beni, şehirli köylü diye... Sakalla bıyık arasında kaldım... İki taraf için de suçluyum...
Bu iki taraftan da reddedip yalnız kaldığım gibi... İki tarafı da birleştirip, daha zengin bir kişiliğe kavuşmam da mümkün olabilirdi...
Ben şimdiye kadar bu konuda başarılı olamadım... Benden sonra gelenler benden daha uzağı görecekler... Buna inanıyorum... Başarılar diliyorum.

Mehmet Halil

Köyün ismiyle örtüşen köylüler

Tahtakuşlar cenneti
Karıştırmış Kurtiz'le kurt izini
Kabul etmemiş,
Ezber bozan Tuncer'i

Mekanımız cennet olsun istemiş
Göstermiş sülüklerin izlerini
Sülükler ki onları enselemiş
Çınlamış kulaklarında sesleri...

Türkmen köylülerinin bu gün
Kıyafetleri sergileniyor müzede
Etsiz kemikleri olacak bir gün
Sülüklerin sırça köşkleri dibinde...

Ruhları bedenden ayırdığınız gibi
Ayırırsınız insanlardan düşünceleri
Zamanla anıtları dikilir yine de
Saygı duymazsınız düşüncelerine.

MAİ sözleşmesi ile ülkenin tüm toprakları üstünde sınırsız yetkiye sahip olanlara ses çıkarmayan zihniyet, kendileri için çırpınanların aralarında ölüsüne bile tahammül edemiyorlar... Sebebi de kendilerini iliklerine kadar sömürenlerin kafalarına soktukları ezberler

Mehmet Halil

Kral incelik gösteriyor

"Sizi rahatsız ettiğimizden dolayı özür dileriz! "
Bir ağacı keserken balta sesinden rahatsız oluyoruz,
İnşaatçı verdiği görüntü kirliliğinden özür diliyor,
Kralımız odunculardan ve inşaatçılardan geri kalmıyor
İncelik gösterip,
Öldürdükleri insanlar önüne basını paravan yapıyor...

İnsanlar boğazlanırken sessiz kalmanın 'inceliği'
Rahatlatıyor hepimizi...
Çok şükür vasat insanlarız, aşamıyoruz kendimizi
Ucu kendimize batmadan çıkarmıyoruz sesimizi
İtaat ediyoruz Kralımıza gizli gizli...
Akademisyenler de dağa çıkıyormuş geceleri...

Öldürülen biz olsak...
Öldürülen bizim çocuğumuz olsa...
Silahlı adamlar bizim kapımıza dayansa...
Van'da, enseye sıkılan kurşunlar bizim kafamıza sıkılsa...
Sessiz kaldığı için kırılıp öflenmezmiydik insanlığa?
Daha ne kadar kan dolmalı, doymak bilmeyen kralın havuzuna?

Mehmet Halil

Kraliçe'nin Üniforması

İngiliz general,
işlediği cinayetler,
ve üzerindeki elbiseyle ölçülen değerini itiraf ediyor.
işkence gören direnişçiler, kameraya yakalanmış,
İngiliz generalin, söyleyecek başka sözü kalmamış.
Suçüstü yakalanmış, ama bu yetmiyor
İspat edilirse,
sırtlarından,
kraliçenin ünüformaları çıkarılır," diyor.
ve kraliçenin namusunu kurtarıyor.
-olağanüstü koşullarda,
gizlilik tılsımı bozuluyor-
Öyle ya, bir kere yakalanmakla,
ne hırsız, ne katil, ne de orospu olunuyor,

kendi kanunlarıyla.
kendi yurdunda,
kendi özgürlüğü için savaşan yiğitleri,
kırletemez emperyalizmin itleri.

kendi pisliklerinde,
bir gün boğulacak kendileri.
onlar, bir paçavra elbise için oradalar,
yerlilerin, kurtuluş için adanmış yürekleri.

Mehmet Halil

Krize hazırlık

Şeytanın avukatını dinliyoruz
Babacan "kriz kapıda!" dedi
Üç gündür kapıyı açmıyoruz
Evde vakit de hiç geçmiyor ki
Televizyonla bile uyuyamıyoruz
Can baba "mide boş uyunmaz!" dedi
Dolduracak şey yoksa ne yapalım?
Biz de üç gündür sığmıyoruz.

Mehmet Halil

Krizin bana attığı tokat... Düz yazı

Şimdi denilecek ki kriz emekliye nasıl yansır. Sabit bir geliri var, onunla eskisi gibi idare edip gider. Hatta köylünün imüğü sıkıldıkça, pazardan sebzeyi de daha ucuza alır... Emekliler bari ses çıkarmasın. Düşünmezler ki krizden aslan payını almaya çalışan teknelci sermayenin sinsi sinsi yaptığı zamlar en fazla onları etkiler...

Ama bizim asıl konumuz bu değil, işin bir başka yanından bakacağız. Krizle birlikte artan işsizlikten sonra, açlıktan ölüme yüz yüze kalan insanların sayısı o kadar arttı ki, buna paralel olarak hırsızlıklar da o derece arttı. Malum hırsızlıktan sonra çağırdığınız polis de, hırsız yakalanmaz, tedbirlidir, eldiven kullanır, parmak izi bulunmaz... sitede emniyet görevlisi niye yok? (emekli polisler güvenlik şirketi kurdukça bu baskı da arttı.) kapınıza emniyet kilidi taktırın, paranızı neden evde tutuyorsunuz gibi... hırsızdan çok ev sahibini suçlar nitelik baskın çıkınca, ev kadınları da kendilerine göre tedbir almaya başladılar...

Birincisi paradan daha değerli namus var. Hele İzmir'de gerçekleşen son olay dilden dile destanlaşarak yayıldıkça, çoğu insan parayı bile düşünmez oldu. Hani şu karşılıklı iki daireye hırsız girmiş, iki dairede de para bulamayınca, kadınları kucaklayıp karşı dairedeki komşusu adamın yatağına taşıyıp "bir daha evinizde para bulundurmazsanız daha beteri olacak!" diye not bırakılan olay var ya...Sabah olunca kadınlar kendisini komşu dairedeki adamın yatağında bulunca nasıl şok olmasınlar...

İşte bu olaydan ve tehditlerden sonra kadınlar bütün yaratıcı güçlerini kullanmaya başladılar... Benim hanım da pazar parasını ve gün parasını saklamak için yeni yöntemler geliştirmiş, dalga geçerim diye de bana söylememiş... Bulduğu yöntem, artık giyilmeyecek durumda olan eski elbiselerin cebine koymuş parasını ve bileziğini...

Bir gün kapıya bir yoksul gelince de param yok ama sana şu giyecekleri vereyim diye o eskileri vermez mi? Verdikten hemen sonra daha o uzaklaşmadan jetonu düşmüş ve "Ay dur! o çok eski giyilmez!" diye o eskileri geri almış... ne de olsa kapıdaki yoksul adama cebinde para ve altın var diyemezdi ya... o eskiyi kapıp, aceleyle benim yeni ceketimi vermiş.

Son yıllarda tekstil piyasası ucuzlayınca pazardan alınacak takım elbise bile, o eskilerin arasındaki para kadar etmiyor, diye düşünmüş benim hanım. Nereden bilsin benim bütün param da o ceketin cebinde... günlük sınırları aşmıyayım diye harçlığımı cebime alıp, üstünü evde bıraktığımı. İşte bu yüzden bir aydır ceketsiz dolaşıyorum. İzmir'de havalar güzel oldukça kimse bu eksikliği fark etmiyor ama, bu günlerde soğuklar bastırınca ben de Medine dilencisi, ya da siz deyin Hint fakiri gibi kalakaldım ortada...

Şimdi bütün umudum DTP de.. İstifa kararı alırlar da erken seçime gidilirse, seçim arifesinde AK parti bana da bir ceket verir. Bir oy için bir ceket, oyumu hiç de ucuza satmış sayılmam...

Koskoca ülkeyi sattık da bir ceket karımız oldu mu?

Mehmet Halil

Krizlere kurban edilen yoksullar ve yoksulluktan kurtulma adına verilen kurbanlar. (Düz Yazı)

Krizlere kurban edilen yoksullar ve yoksulluktan kurtulma adına verilen kurbanlar.

Günlük olaylara dar açıdan baktığımızda haklı gibi görünen ve bizi yanıltan olaylara bir de

tarihsel süreç içinde bakmaya çalışalım. Neden her olayda hep yoksullar, hep yabancı uyruklular,

hep rengi kara olanlar suçlanıyor. Neden kadınlar, neden çocuklar, kısacası neden hep zayıf olanlar

kurban seçiliyor, kurban ediliyor?

Dünya o kadar geniş, olaylar o kadar karmaşık ki; yanlış ile doğru arasında ayırım yapmak kolay

değil. Hele bütün gün geçim derdi ile çırpınan bireyin eve geldiğinde dinlenmek ve ailesinin diğer

fertleri ile ilişkileri, aile sorunları ile de önemli bir zamana ihtiyacı olduğunu göz önüne aldığımızda

olayların, gösterilen yüzünden fazlasını görmesini beklemek, haksızlık olur sanıyorum.

Normal olarak toplum hayatını organize eden koca bir devlet, devletin çeşitli kademelerinde seçilmiş veya atanmış işin ehli sanılan elemanlar... Buna karşı her şey kötü gidiyorsa, alnımıza yazılan o kötü kader... Bir de TV de izlenen pembe tabloların sonra bu kötü gidişatın sorumlusu

tümüyle bireyin kendinde gibi görünüyor... Bunalımlar ondan sonra başlıyor...

Biraz irdeleyelim, olaylara bir de geriye dönerek, bir bütünlük içinde bakalım...

Devlet toplumların bir arada yaşama koşullarını yerine getirmek için yapılan bir örgütlenmedir.

Bu yapılanmanın da zayıf yönleri vardır. Bu zayıf yanlar her ne zaman istismar edilmişse o zaman

güçlü devlet kelimesi bol bol kullanılmaya başlanmıştır. Bizde ise artık besmele gibi ağızdan eksik olmamaktadır.

Konuya bütün ekonomik talimatlar, askeri talimatlar dışardan gelen heyetler tarafından ülkemizde icra heyeti işlevi gören yöneticilere dayatıldığı için uluslar arası ilişkilerden başlayarak girelim.

Ülkemiz 1950'den bu yana ABD yardım alarak ekonomiyi ayakta tutmaya çalışmaktadır. 1958 de

IMF ile tanışmış ve o tarihten bu yana tam 17 stand-by anlaşması yapmıştır. O tarihten bu yana 2000

yılında tam olarak bu anlaşmaya uymuştur.

Kapitalizmin karakteri gereği (artı değer sömürsünden kaynaklanan karakter) krizleri kaçınılmazdır. Ülke ekonomisi ne kadar güçlü olursa olsun bu krizler den kurtuluş yoktur. Onun için

güçlü olan ülkeler bu krizleri hafif atlatabilmek için zayıf ülkelere daha fazla yüklenirler. Bunu en

sağlam gerekçesi de borçlandırma politikasıdır.

İşte dünya kapitalizmi IMF yi alacaklı olduğu ülkeleri, kendi tercihleri doğrultusunda, programlamak için görevlendirmiştir.

Pırlıtlı laflarla en zor koşullar dayatılmıştır. Elbette hiç kimse çıkar sağlayacağı birine kötü

hedefler göstermez.

IMF'nin Türkiye için de hedefi borçlarını ödeyebilir konuma çekmek olmuştur. Kendine kafa tutacak birini yaratacak değil ya...

Bunu için yapılanlar:

1. Özelleştirmelerin yapılması. 2. Devletin ekonomiden çekilmesi 3. Ekonominin serbestleşerek dışa açılması...vs.. Bu kadarı bile halkın ortak malı olan devlet varlıklarını

ve üretim

araçlarının elinden alınarak yerli ve yabancı şahıslara veya şirketlere yok pahasına devredilmesi...

devreye rüşvet mekanizması da girince, parıltılı sözler ve yalanlarla milyonların ve gelecek üç dört

kuşağın da hem borç altına sokulması, hem iş alanlarının kapatılması (Büyük iş alanlarını alan yabancı şirketler, daha verimli, iş gücü daha ucuz olan, başka ülkelerdeki fabrikaların lehine verimsiz

olanları kapatarak, az işçi ile rekabet gücünü artırma politikası... merkezileşmenin ana politikası)

sonucu işsizliğin daha fazla artması yoksul halkı olumsuz yönde daha çok etkilemektedir.

Küreselleşme denilen, ve büyük bir nimet gibi beyinlere işlenmeye çalışılan bu merkezileşme

politikası, yine güçlü dünya kapitalizmi tarafından borçlu ülkelere dayattığı, Borsa kanalı ile sosyal sigorta fonlarından yararlanmak, sağlığa yapılan yatırımı azaltıp borçlara aktarmak, sağlığı paralı hale

getirmek, eğitimi özelleştirmek... vs.. gibi bütün plan ve programları borçları tahsil etme üzerine

yapılmaktadır. Kendi krizlerini hafifletmek için, Tarımda sübvansiyonları kaldırmak, dünya piyasasında rekabet gücü olan tarım ürünlerine kota koymak gibi dayatmaları da borçlu ülke olarak

veya rüşvetler, başka çıkar sağlama yolları ile kabul ettirilmektedir.

Söz konusu olan anlaşmalarda ülkenin borçları sürdürebilmesi imkanından başka bir düşünceleri yoktur. Bu nedenle ülke gelecek için alt yapı yatırımlarına bütçede para kalmamaktadır.

Uluslar arası kapitalistler ve yerli ortaklarının çıkarlarına göre yapılan bütün bütçeler doymak

bilmeyen bu çıkar çevreleri lehine her krizde halka biraz daha yüklenerek, hayatı onlara yaşanmaz hale getirmektedirler.

Bu gün ülkemizde; ödenen vergilerin %21 banka kesimine gitmektedir

Bütçe giderlerinin %65'i tüketim maddelerine eklenen dolaylı vergilerle toplanmaktadır ki, bu

da haksızlıktır. Zengin ve yoksul aynı vergiyi ödemektedir. Vasıtalı vergiler, tüketim maddeleri fiyatının iki- üç katı oranlarını bile geçmektedir.

Milli gelirden %55 pay alan yüksek gelir gurupları, vergilerin sadece %20 sini öder

Vergilerin %15'ini ise küçük esnaf öder

Vergilerin %65'ini ise milli gelirin %19' unu alan emekçiler öder.

Bu bilgiler ise resmi kayıtlara göredir. Yani bu çarpıklık asgariye indirilmiştir kuşkusuz...

Politikacılar gerçekte ilgilenmez. Onların işi iktidarlarını korumaktır. Bunun için her yol mübahtır.

Her gün radyo ve TV ekranlarında bu gerçekler söylene, iktidarlarını koruyabilirler mi? Yalanlarının en başında eşitlik, adalet, hukuk, doğruluk dürüstlükten bahsederler.

Çünkü onlarda

Bulunmayan işte bunlardır. Halkı istedikleri gibi yönlendirebilmeleri için yalana ihtiyaçları vardır.

Yalan onlar için altından bile değerlidir.

Sadece yalan mı? Her ekonomik krizde bu krizlerden zarar gören, bunalan ve demokratik tepkisini gösteren, toplumlar suçlanmıştır. Ya kominizmle, ya bölücülükle...

terörle. Vs...

1970 lerde o dönemin gençlik liderleri kurban seçildi. Bu gün asanlar, silahlı baskınlarla yataklarında kıyıma uğrayanlar, kısırılıp öldürülenler hep bu haksız gidişata karşı iktidarları

uyarmaktan başka hiçbir şey yapmadılar. Tepki dünya emperyalist sistemine ve yerli ortaklarına karşı

ve kitle gösterileri şeklinde oldu. Onlar insafsızla katledildiler. Ama onlara karşı örgütlenen sermaye

guruplarının, fabrikalarda grev kırıcı milisleri gibi polisin yanında yedek güç olarak beslenen, anti-

emperyalist eylemlerde hep genliğin karşısına silahla çıkan, milliyetçi yaftası ile kitleleri aldatan gruplar el üstünde tutuldu. Devletin her türlü pis işlerinde kullanıldılar ve hala kullanılmaktalar.

Halkın bağrından çıkan, kendini halkına adayan gençler bu güzelim bahar aylarında halkından öldürülerek koparıldılar. Sebep basit, iktidarlarını sürdürbilmek, yalanlarını gizleyebilmek için

kitlelere korku salmak. Ama onları korkutamadılar. Kendileri onlardan çok korktular.

Tam tersine

sosyal muhalefet çığ gibi büyüdü. İşçilerle gençler meydanlarda buluştu. Bu ülke yüz binlere ulaşan

grevlerle tanıştı. Sermaye ve işçi sınıfı arasındaki paylaşımda işçiler paylarını bir ölçüde artırdı. Öğrenciler daha fazla eğitim hakkına ve özerliğe sahip olmaya başladı. Patronlar bu gidişattan rahatsız oldular. Emperyalist mihrakların sözcüleri büyük otellerde

toplantılar yapıp, yerli kapitalistleri ve devletin başındakileri uyardılar, " Biz diktatörlükle yönetilen Afrika ülkelerinde daha çok para kazanıyoruz. Burada yok

demokrasi, yok işçi hakkı, yok sosyal haklar derken karlarımız kuşa dönüyor. Siz şu şu... .. tedbirleri alın ülkeye sermaye aksın" dediler.. ardından 24 ocak kararları alındı

onların istediği şekilde sosyal tepkiler onların uygulanmasına fırsat vermedi. Ardından 12 Eylül darbesi geldi...

Demokrasiye dair ne varsa kaldırıldı... İnsan kıyımları başladı.. Örgütler dağıtıldı.

Bu gün hala o yaralar onarılamadı. 80 öncesi darbenin mazereti olarak gösterilen, eylemlerin, cina-

yetlerin çoğu darbe ortamı yaratmak için tezgahlandığı ortaya çıktı... Bu suçları yüklemeye çalıştıkları sendikacılar, dernekler, sosyalistler, komünistler, demokratlar çok

acılar çekti. Onlardan bir özür bile dilenmedi. Suçlular pişkin pişkin sırtarak kabullendiler suçlarını. İşte bizim ülkemizde, insana verilen, daha doğrusu verilmeyen

değer. Kapitalizmin karları için, kıyılan insanlar...

Bu gün yine aynı şekilde sürekli bir kapitalist kriz kitleleri her gün biraz yoksullaştırıp sıkıştırıyor.

İşsizlik ve yoksulluktan sıkışanlar büyük şehirlerin varoşlarına yerleşip, iş bulma geçinme derdine

binbir zorlukla yüz yüze geliyor. Gelemeyen kendi yerleşim alanlarında kitlesel muhalefetin, insan gibi yaşamının yollarını arıyor. Bunlara çözüm araması gerekenler,

hemen yalan makinesini çalıştırıyorlar. Ne bölücülükleri kalıyor, ne teröristlikleri. Ülkeyi Dünya emperyalist sisteminin

Oyuncağı haline getirenler, onların bir askeri bölüğü gibi emir ve komitaya uygun şekilde icraatta

Bulunanlar birden bire milliyetçi kesiliyorlar. Yok ülke bölünmez... Sanki ne istiyorsunuz diyen

Olmuş ... onlar da sınır çizmişler... Ekonomik çözümlere güçleri yetmeyince korku ve baskı ile

Susturmaya, korkutmaya çalışıyorlar

Önce yetkililerin vatandaşlarına vatandaşlık haklarını gözeterek gitmesi gerekir. Devlet olarak onlara güven vermesi gerekir. Hiç kimse kendisinin de önce birey, bir vatandaş olduğunu unutmaması, geçici görevle, halka hizmet için oraya seçildiğini hatırlaması gerekir. Kendisi ile her bireyin eşit haklara sahip olduğunu hatırlaması gerekir. Susturmak, bastırmak, suçlamak, korkutmak, güç kullanmak yollarıyla, yoksulluk önlenemez, yoksulluk önlenmeden de sosyal muhalefet durdurulamaz. Yılların mücadelesi ve dünyadaki olaylar gösteriyor ki, suçlu şu veya bu iktidar değil, şu veya bu kişiler de değil, suçlu sistemin ta kendisi suçlu kapitalizm, suçlu emperyalizm. Bu sisteme karşı, birlik ve bütünlük içinde örgütlü olarak siyasi partilerimizde, kapitalizmin tek altarnatifi sosyalizmi kurmak için mücadele etmeden kurtuluş mümkün değildir. Birlikte davranmanın örnekleri Güney Afrika ülkelerinde görülmekte ve söylendiği gibi tek kutuplu dünyada ABD'ye karşı kafa tutulamaz değil. Bal gibi tutulabilmekte. Irak'ta ilk silah patlayana kadar halk korktu. Ama bu gün o korkuyu yendi hala ABD orada otaritesini sağlayamadı. Yeter ki karşı gelecek güçler bulunsun. Hiç kimse kendi çıkarları uğruna yalan söyleyenlerin yalanlarına aldanıp yüzyıllardır ortak yaşadığı kardeşlerini suçlama ve ezme kampanyasına ortak olmasın. Oyunlara gelmeyelim. Bu güne kadar kendi halkını kaç defa acımadan kıyan kapitalizmin sözcülerine aldanmayalım. Yalanla süslenmiş oyunları bozalım. Birlik ve beraberlik içinde yaşamamızın temelini atalım. Dünyada bizim gibi nice çok kültürlü devlet var. Onları örnek alalım.

Mehmet Halil

Not: Kızılıcak sayı:26 dan; İzzettin Önder, Harold Pinter'in Nobel konuşmasından ve Aslan Başer Kafaoğlunun yazılarından yararlanılmıştır.

Mehmet Halil

Kuduz

“İşkence insanlık suçudur! ”
Ya işkenceciler insan değilse?
Bir kuduz köpek diş geçirince
Hemen koşarız veterinere...
Yaralı iğnelerle kurtulur da
Kuduz mahkumdur ölüme...

Mehmet Halil

Kukla

Uluslararası kukla gününüz kutlu olsun!

Bazen karşı çıkıyor olsak bile
"Kukla değiliz!" diyebilir miyiz?
Ama farkında olarak,
Ama farkında olmayarak,
Yaşyoruz nazik parmaklarda oynayarak.

Kuklalık öyle işlemiş ki içimize
Biz kuklacıların gölgesi gibi yaşıyoruz
Biri "sizce kukla ne?" diye sorduğunda
Ağzımız açık bakıyoruz.
Doğru cevabı veremiyoruz.

Karşıma çıktı biri,
"Bu gün Dünya Kukla Günü!" dedi
Bir muştı indi kafama,
Ama, yine de düşünemedim,
Lütfedip, bize de bir gün sunduklarına.

Mehmet Halil

Kuklacılar ve kuklalar

Her zaman istikrar yaramıyor kuklacılara
İhtiyaç duyuluyor yeni bir organizasyona
Bu gün olduğu gibi Ortadoğu'da
İpler karışmalı da, kan akmalı ortalığa
Tanrıların mutluluğu kan tadında...

Hız çağında, en önde olmak istiyorlar yarışta
Kan gölünde daha hızlı akıyor kayıkları
Kuklaların ipleri iyice karşınca
Kesiliyor kuklacıların da hızları,
Zamanları yok ipleri ayırmaya

Parmakların ritmi bozuluyor
Kuklalar birbirine giriyor
Kuklacılar sorumluluklarını unutuyor
Yemek molası veriyor onlar
Sıra bekliyor ipsiz yeni kuklalar

Mehmet Halil

Kuklalar, kuklacılar...

Kukla dediği mukavvadan olur
Ham maddesi insan tarafından yoğrulur
Kafaları alçıdandır, alçı tiryakidir
Hangi renk istenirse o içirilir.
İşte kukla dediğiniz böyledir
Çocuklar bilgi değil, ilgi ister baba ilgilenir
Çocuklar seçici, kuklalar geçicidir
Babalar iktidardır, çocukları sevindirir.
Çocuklar kuklalardan vazgeçebilir mi?
Çocuklar kuklaları sever
Sevdiği işi yapanlar üreticidir
Başarılı olsunlar diye, okullarda kukla dersi verilir
Hasat zamanı seçilmiş bazı günler
Meyvelerini topluyoruz başarıların
Kuklalık da babadan oğula geçer
Kukla olur, kukla ister, kuralı bu muhafazakarlığın.
Rolü biten kukla çöpe atılır
Ya da tarihin müzelerinde sıralanır
Bu iş en üsteki kuklacıya düşer
Bu nedenle yağcılık pahalıdır.
Yağcılık ekilen yerde yağcılık biter
Onun için hayranız yağcılara
Bu hayranlığı sulh ceza hakimi gibi
Çeviriyoruz oylara...
Bunun için kuklacıların başlarında
Taç gibi durur bir tabela
Bizi ayakta tutan aranızdaki kindir
Hakimlik kayıtsız şartsız milletindir!
Kuklalar, kuklacılar, hakimler
Kaynaşmış bir bütündürler.

Mehmet Halil

Kulağı çeken el nereden?

Gözyaşlarından oluşan bir Deniz
Terk edildi
Verecek balığı kalmayınca...
Denizler de aşılıyor,
Siyaset balona bağlanınca...

Her felaketten sonra,
İ ve dış düşmanlardan söz edilir
Kuklacı dışardan olunca...
Halk, seçimden seçime takılan bir rozettir.
Oy deposu olarak bakılınca...

Halk! Halk! Diye
Sabun köpükleri uçurulur
Kuklacılar kızığa çekince
Halkçılık böyle bir şey işte...
Emir ve komuta zincirinde...

Kolay gelen kolay gider
Kılıçdaroğlu da
Aynı akibete kürek çeker
Denizden büyük okyanus var
Oradan eser güçlü rüzgarlar...

Halkçılık için,
Sermayenin balonlarından,
El sallamak yetmiyor halka...
Yüreğiniz var mı içinde savaşmaya?
İşte deniz orada!

Mehmet Halil

Kum Saati Dönüyor

İki yavuklu var meydanda
Sevmiş biri yalanı diğeri gerçeği
Dayanacağız yalanlara
Birkaç gün daha...

Yalanın yavuklusu güçlü
Yalanıyla kaplı her sözü
Aman üstünü kazımayın
Tutuklanırsınız suçüstü.

Gerçek yalandan güçlü olmasa
Nefes alacak çatlak kalmayacak halka
Gırtlığımızı kadar doyduk da yalanla
On altı nisanı bekliyoruz, kasmaya...

Onların bir uzun namlulu silahı
Altında düşük profilli jarjörü
Onun altında tetik ve parmağı
Kulak zarını delen bir gürültü...

Kesilmiş gerçeğin sesi
Ama, tokatlanmaktan şişmiş ensesi
Zokayı yutmayacak halk, belli
Yükseliyor HAYIR'ın sesi...

Tatlı geldi korkunun meyvesi,
Ya ölüm, ya çıkarın diye
Yürüyorlar halkın üstüne üstüne
İhanet için halkın iradesine...
Ama kum saati dönüyor tersine.

Mehmet Halil

Kurban

Korkudur insanları sürü yapan
Bilinci olmayan günlük yaşar
Birbirine sarılışı hep korkudan
Cahilin kıyameti içinde kopar

Sürüden birinin kurban oluşu
Kadere bağlanır, yorulmaz kafa
Çoğunluğun arasında o kuzu
Şıra gelince boğulur gözyaşına.

Sonun başlangıcı olur! Umut
Herkes kendini kurtaracaksa
Sürüye güvenmeyi de unut
Karşı koyamıyorsan saldıya.

Ne kurban edin başka canlıları
Ne de kurban olun başkalarına
Aklını kullan, garantile yarınını
Güvenme hayali kurtarıcıya.

Mehmet Halil

Kurbana hazırlık

Yalan söylemiyor halkı yönetenler
Hep "Küçük Amerika olacağız!" dediler
Hepsi büyük şirketlerden hisseler edindiler
Sokaklarda işsiz ve aç dolaşan gençlere
Amerikan bayraklı tişörtler giydirdiler
Şimdi çok kazandırmak için şirketlerine
Savaş çığırkanlığında öne geçtiler...

Savaş kapitalizmin tanrısı
Bayrakla süsleyip,
Kurbana hazırlar kullarını

Mehmet Halil

Kurbanlar

Düşündü günlerce gecelerce
İbrahim'e borçluydu oğlunu
Belki komedi belki bilmece
Gökten inmiş, beyaz koyunu.

Çok uzun yıllar geçmiş aradan
Kafa yoran olmamış hikayeye...?
Ezberlerle donatılmış kafalar
Kulun hakkı yoktu düşünmeye.

Yine, insanlar için yaratılmış
Yine insanlar için, zayıf insan
Faydalanıyorlar her tarafından
aklından, gücünden, kanından,

ne zaman üretimden düştü
başladı mı yemeye hazırdan
onun da dolar dünyalık günü
açlığa, ya da, kavgaya kurban.

Kurbanlık koyunlar gibi ömrü
Kondular ve teneke barakalar
ekmek ve azık için bütün günü
hızla geçer, günler, aylar, yıllar.

Kimi yaşar, yormadan kafasını
Tutmuş çarkın merkezi bir yanını
Kimi çeperlerde, zorla tutunur
çaresiz karıştırır çöp bidonlarını.

Onları alet eden çarkın haydudu
Gökyüzüne uzanan binalardan
Dipte bir kuş gibi gözleyip onu
alır dişleri arasına, hazır kurban.

İşte bu yüzden, bütün bir yılın
ruhunda ve etinde sıkışmış kinini
kurban keserek açılan supabının,
verdiği rahatlıkla, oyalar kendini.
Yerini doldurur, emilen kanının.

Mehmet Halil

Kurbanlar aranıyor!

filimler çevriliyor, tanrı göndermiş senaryoyu
Etten, süttten, peynirden kestiler sübvansiyonu
Havaya, tinere, ``ot``a, boka uyguluyorlar onu
Fuzuli tüketimi kıstılar, depolar doluyor silme
Tüketim yapan tüketiciyi tüketiyorlar böylece
Sürüyle kurban veriliyor liberalizmin tanrısına
Doymak bilmeyen tanrılar yayıldı geniş alana
Kudurmuş gibi saldırmaya başladılar her yana

Yeni yetme ekonomistler çıktı serbest piyasaya
Etten, süttten, peynirden kestiler sübvansiyonu
Havaya, tinere, ``ot``a, boka uyguluyorlar onu
Ortalama hayat kısaldı, sistem oturdu sa/rayına
Tanrılar yeni kurbanlar arıyor kurban pazarında
Yeni kurbanlar aranıyor yeni düzenin tanrısına
Derin bir sessizlik birikti barajların arkasına.

Koyu bir karanlık geldi, alaca karanlıktan sonra
Kara, kalın, sessiz bir çığlık duvarlar ardında
Solunan her derin nefes yeni bir nefesi çağırıyor
Derin nefeslerin derinliği her an daha da artıyor
Duvarlar dayanamayacak, biriken sessiz çığığa
Az kaldı, az kaldı, ulu duvarların yıkılmasına.
Hiçbir güç ulaşamamış bu güne kadar sonsuzluğa
Kurban arayan, kurban adaydır aynı zamanda.

Mehmet Halil

Kurnaz

Reyis ne kadar zeki yaaa... Allah'a binlerce ev yaptırıyor. Allah o evden o eve koşarken zayıf düşecek, Evren'i reyis yönetecek. Artık ona Dünya da dar gelmeye başladı...

Mehmet Halil

Kurşun

Eğitim özel, sağlık özel, yol özel,
Ülkeyi idare etmek; ah! Ne güzel.
Ödenen vergiler, silaha yeterli.
Gücümüz, sıkılan kurşuna bedel.

Mehmet Halil

Kurşun kalem

Kalem; kurşundan da etkili ki
Kurşunlayana yirmi yıl,
'Dink cinayeti ve
İstihbarat yalanları''na,
Yirmi sekiz yıl istendi.

Düşün bir de,
Kurşunla kalemin kardeşliğini,
Çağrı çıkartıyor ölüme...
Düşün kurşun kalemi!
Karanlığın gölgesinde.

Mehmet Halil

Kurtarıcı beklerken!

Cümle alemin çenesi düşer şikayetten
Devrim ister, değişiklik ister, ama,
Kendinden başka! Güçlerden.
Zalimin fazla güce ihtiyacı yok
O gücünü mazlumdan alır,
Mazlum! Başkasını beklerken.

Mehmet Halil

Kurt-kuzu

Seçimlerde kurt ve kuzunun hikayesi.

Kurt.....: (Korkunç bir ulumayla) "Kuzu kuzu geçen yıl neden annemi rahatsız ettin?"

Kuzu.....: (Şaşkınlıkla ("Ama ben geçen yıl daha doğmamıştım ki"

Kurt.....: "Sen değilsen kardeşindi o zaman."

Kuzu.....: "Ama kurt bey benim kardeşim yok ki"

Kurt.....: "Ne olmuş yani o zaman senin dininden biridir."

Demiş ve kuzuyu ormana getirip, kendine bir güzel ziyafet çekmiş...

Mehmet Halil

Kurtlardan kurtuluş

Ey siz gömülmemiş cesetler,
Ey siz makine parçası etler,
Yer üstünde kurtlardan kaçarsınız
Yer altındaki kurtlar bekler
Kaçmak kurtuluş değil
Kılıcı çeksın o bilekler
Vurun! vurun! vurun!
Kendinize
Acısız, bir gelecek kurun.
Vurun ki...
Hiç olmazsa
Yer üstündeki
kurtlardan kurtulun.

Mehmet Halil

Kurtuluşun yolu

Obez ya da göbez olmak isteyenler
En doğru yol, Tayyip'in yolu
Anlayamaz Kur-anı bilmeyenler
Öğrensin artık bunu, her Allah'ın kulu

Haz duymaya gelmedik mi dünyaya?
Neden acı çekelim bir ömür boyu?
Tecavüz, hırsızlık, cinayet yazılmışsa alna
Kim silebilir Allah'tan başka bunu?

"Kendini kurtar! " diyor kaçabaşlar
Kurtuluş ise paranın olduğu yerde
Her yol size serbest arkadaşlar
Hazine taşındı Peygamberin evine...

Mehmet Halil

Kuru kafaya

Zifaf gecesini silahla kutlayanlar
Gebeliği `davul'a benzetiyorlar...
Bu hazineden ŐŐirilmedi heyyyy!
Midesi çalışıp beyni alıŐmayanlar.
Evlilik paylaşılan bir hayat değil mi?
Neden kadınlara bütün bu ayıplar?

Mehmet Halil

Kuruk

Devletimiz, kendi kuyruğundan başlayıp, kendini yiyerek var olmaya çalışan, eşi emsali görülmemiş bir ilki denemektedir... 'Üstün zeka' her zaman iyidir, diye bir kural var mı?

Mehmet Halil

Kuruluş

Yeni bir millet yarat,
Aritilmiş, safkan,
Yeni bir sermaye yarat
Yağmalamaktan...
Yeni bir devlet yarat,
Sıkınca, kan fişkırsın topraklarından
Kültürü beslensin,
At, avrat, silahtan...

Mehmet Halil

Kutlama 2

Ne tesadüf,
Tanrının gazabıyla
Kulların gazabı
Çakıştı bu yılın bu ayında...

Tanrının arzularıyla
Kulların arzuları
Buluştu kanda...

Kan akıyor bol bol
Dağlarda ovalarda
Buymuş tanrılara giden yol...

Kutsanıyor ezilişim
Onlar sarhoş oluyor
Burkuldukça içim...

Ezilip içiriyoruz
Onlar doyuyor
Biz kutluyoruz.

Mehmet Halil

Kutlama 3

Yılbaşından Noel'den bana ne?
Ben otuz dokuz lira zam almışım, onu kutlayacağım.
Ne meyhane, ne kumarhane, ne de kerhane
Oturup toprak klozetime...
O zammı layık görenin ağzına sığacağım
Bütün sıkıntılarımdan kurtulacağım.
Ben bu rahatlığı kutlayacağım.

Mehmet Halil

Kuyruk olmanın hafifliğine...

Namus da dayanmadı, yüksek enflasyona
Vatanımız namusumuzdur dediler,
Namusu nasıl parayla alıp sattılarsa,
"serbest piyasa ekonomisini!" ilan ettiler
Sattılar vatani da...

Şatanlar öyle namuslu,
Öyle namuslular ki...
En yüksek sesleriyle...
"Namusluyuz!" derken,
Gök kubbe yırtılıyor.
Ses ne kadar yükselirse...
İnsanlar o kadar inanıyor.
Yalanlar gerçek oluyor,

En temel yasa toplumun esenliği...
Toplum, toprak olacak diye,
Oldu, en temel yasa toprağın esenliği
Gömüyorlar toplu toplu, esen olsunlar diye.
Topraktan geldik toprağa gidiyoruz...
Tanrılar öyle buyuruyor bize...
Köleler koşuyor, koşuyoruz...
Güç neredeyse...

Mehmet Halil

Küfür ve ahlak üzerine düşüncelerim 3

Küfür yasak anladık, peki gülmek neden yasak tı?

İlk iki bölümde güçlülerin zayıfları, örgütsüzleri nasıl ezdiklerini, onurlarını nasıl hiçe saydıklarını, insan yerine koymadıklarını gördük. Güçlülerin, daha doğrusu güçlerini örgütlenmelerinden alanların, kitlesel ölümlerle sonuçlandırdıkları davranışları bile değişik kılıflarla haklı görülürken, gösterilirken, bütün bunlara karşı ezilenlerin horlananların doğal boşalma isteği, gerimi atma isteği olan küfür, ahlaksızlık olarak gösterilmekte, suç sayılmakta, yerine göre cezalandırılmakta... Oysa sistemin yedek gücü olarak sağda solda, meyhanelerde, tavalarda, işçilere, emekçilere,, yani sisteme karşı baş kaldıranlara hakaretin bini bir paradır, ama suç sayılmadığı gibi onlar körüklenir...

Esas olan ahlak meselesi değildir. Ezenler ve ezilenler, yönetenler ve yönetilenler arasındaki soğuk savaşta, yönetenleri küçülten aşağılayan davranışların önüne geçmektir. Karşının onurunu kırarak, kitleler karşısında onu rencide ederek diğer yandaşlarından soyutlamaya çalışan egemen güçler, bu etkili silahın kendilerine karşı kullanılmasına izin vermek istemezler.

Bunun çok basit izahı, hiç küfür olmayan nice yazılar sansüre uğramış, nice yazarlar ağır cezalara çarptırılmışlardır. Yazılar, yasalarla sıkı denetim altındadır. Küfür sadece toplum nezdinde ahlaksal tabu haline getirilen "ahlak kuralları"ndan yararlanmak, yazarı suçlamak, itibarını sarsmak için kullanılan saldırının parçalarından biridir. Bu uğurda insan organlarını adıyla çağırılmaktan bile men edilmiştir.

Diyelim ki ben haksızım, o halde gülmek neden suç oluyor? Tarihteki gülmek üzerindeki baskıya bir bakalım.

Biz nelere güleriz?

Yaşam makineleştikçe, gülmeden duramayız...

Basit insan hatalarına güleriz...

Toplumdan kopanlara, kendine yabancılaşanlara güleriz...

Baston gibi yürüyen bir subaya güleriz...

Çin daması gibi sıralanmış, komutanı yıkılınca yıkılan koca bir orduya güleriz...

Tekmil verirken hata yapan subaya güleriz...

Önemsiz de olsa insanların kusurlarına güleriz... Hele kusursuz olmak isteyenlerin kusurlarına daha çok güleriz...

Olaylar zinciri içinde olmadan gülünmez... Demek ki gülenle güldüren aynı kotada olacak.

Gülme her şeyden önce bir düzeltmedir, diyor Berson "Toplum kendine karşı saygısızca davranışların öcünü gülme ile alır..."

Bu günkü toplumda o hale geldi ki dürüst davranana bile gülünüyor, dalga geçiliyor...

Yasa ile kendilerine saygıyı mecbur edenlere saygı göstermeyen biri oldu mu? O kişi gülünç duruma düşer... Onlar böyle durumlarda şiddet kullanıyorlar, komik durumdan kurtulabileceklerini düşünerek, ama daha da komik oluyorlar... Onlara güleriz... Daha çok şey sıralanabilir... ama özetlersek!

Yönetenler otoriter bir toplum ister. Çünkü onlar kayıtsız şartsız itaat isterler.

Uygulamaları büyük ölçüde doğal olmayan uygulamalardır. Sempatik bir yönetici, yöneten ve yönetilen arasındaki bu büyük uçurumda, sempatik olamaz. Korku, ölüm korkusu, işten atılma korkusu, işkence korkusu, sürgün korkusu olmasa, kim bu kadar haksızlığa boyun eğebilir. Gülen bir adam, sempatik bir adam bu korkuları yaratabilir mi? Hiç öyle birini yönetici yaparlar mı?

Kayıtsız şartsız itaat isterler, bu da gülünen bir ortamda gerçekleşmez. Onun için gülmek yasak edilmiştir. Ortaçağ devletleri, ya kilisede ya da camilerde eğitilen insanlar tarafından yönetiliyordu. Camilerde ve kiliselerde hala gülemesiniz. Kayıtsız bir itaat hakimdir. Yetkililerden başka kimse konuşamaz.

Gülmenin tarihi ile ilgili Mihail Bahtin'in kitabından bazı alıntılara bir bakalım.

Otoriter söz, hiçbir konuşma türünün kendisine yaklaşmasına, ilişkiye geçmesine izin

vermez...

Siyasal yergi alanında, dünya edebiyatının en iyi siyasal yergilerinden biri sayılan ve engizisyona karşı yöneltilmiş olan olağanüstü sanatların bir dalı olarak edebiyat alanında 1612 yeni bir çığır açmıştır.

Rabelais, Cervantes ve Shakespeare gülmenin tarihinde önemli bir dönüm noktasını temsil ederler.

Rabelais'in etkisi, dönemin tarihçileri tarafından göz ardı edilmediği gibi, Protestanlık savunucuları ve risalecilerince de dikkate alınmıştır. XVI. Yy edebiyatı, tabir caizse, Rabelais'le sona erdi.

Gülme, dinsel kültten, feodal törenler ve devlet törenlerinden, adabı muâşeretten ve tüm yüksek spekülasyon türlerinden dışlanmıştı.

Gülme izine tabiydi... yılın belli günlerinde izne bağlıydı...

Karnaval; barındırdığı karmaşık imgeler sistemiyle, halk mizah kültürünün en (ek-sik-siz) ve en arı dışavurumudur.

O devirde egemenlik kayıtsız şartsız delilere aitmiş, delilerden başkası güldüğünde, ölüm gibi ağır cezalara hazır olmalıymış...

Rabellais, yakılmaktan kurtulmak için Avrupa'da dolaşmadık ülke bırakmamış, ama sonuçta kilise gülme etkinliklerini kendi kontrolüne almaya çalışmış...

(Bizdeki 1 Mayıs ve Newroz' etkinlikleri gibi...)

Rabelais'in kitapları yıllarca yasaklanmış, yüzlerce yüz yıl sonra ortaya çıkmış...

Bu gün hala ülkemizde gülen kadına "orospu", gülen erkeğe de "orospu karı gibi gülme" denilmiyor mu?

Gülmeden en çok diktatörler korkmuyor mu? En çok cezalar mizah yazarları ve karikatür çizerlerine verilmiyor mu?

Sövgü övgünün öbür tarafıdır. Sırtıdır... sevgi de nefretin sırtıdır ya da tersi...

Küfür, sendikalara yapılırsa, farklı uluslara yapılırsa, yönetenlere övgüdür. Yönetenlere yapılırsa sövgüdür.

Yönetenlere gülünürse, otoriteleri sarsılır, suçtur. Ama sendikalara veya onların istemediklerine yapılırsa onlara övgüdür. Kendi övenleri cezalandırırlar mı hiç...

Sövgü, sövülenin öteki, hakiki yüzünü ortaya çıkarır, sahte kıyafetlerini çeker alır, maskesini düşürür. Bu kralın tacının elinden alınmasıdır.

Gülmekten en çok diktatörler korkarsa güleceğiz, küfürden en çok onlar korkarsa küfür edeceğiz.

Devlet tarafından korunmaya ihtiyacı olanları, devlet kendi eliyle yakıyorsa, çaresizlere de küfür çok görülmemeli.

Bizim fazla silahımız yok, vücutlarını öldürmeyeceğiz ama, satılmış ruhlarını öldüreceğiz ki, onların kendi pazarlarında bile fazla para etmesinler.

Mehmet Halil

Küfür ve ahlak üzerine düşüncelerim... 1

Üreme organlarımızı adıyla anmak küfür müdür?

İnsanın ağız, burun, dil, göz mide, ciğer gibi organlarına yasak konmazken neden üreme organlarını adıyla çağırmak ayıp oluyor, yasak oluyor, hatta küfür sayılıyor? Yabancı dilde anmak suç olmuyor da neden kendi dilimizde konuşmak suç oluyor? İnsanın kendi dilini bu kadar horlaması yasaklaması neden? Kendi ana dilinden daha önemli bir sebep olmalı ki bu yasaklanabiliyor... Egemen güçlerin tek hedefi kar, kar için (para için) yapamayacakları hiçbir şey yoktur. Onlar için itiraz etmeyen itaat eden toplum gerekli, onun için insanı en zayıf yerlerinden yakalayıp itaate zorluyorlar. Kendi dillerini bile bunun için yasaklayabiliyorlar... Haz duygularını kontrol ederek elde ettikleri güç ve bu nedenle ileri sürdükleri ahlak kuralları ile topluluklar üzerinde kurdukları otorite onlara çok büyük avantajlar sağlamakta... İnsan en azından insanın yaptığını yine insanın değiştirebileceğini bildiğinden, bu ahlak kuralları, tanrı tarafında geldiği ve kutsal kitaplarda bulunduğu inandırılarak, güç kazandırılmakta dokunulmazlık sağlanmakta. Bu ahlak kurallarının kökü bilinmediği için kutsal kitaplarla donatılarak insanlar birbirinin canına kıyabilmekteler... Töre cinayetlerine sebep olmakta.

Yanılmıyorsam Freud, dil ile ilgili "dil devletin derisidir!" der. Derisiz insan yaşayabilir mi? Aynı şekilde dili olmayan devlet yaşayabilir mi? İnsanın "olmazsa olmaz organları da böylece yaşamdan uzaklaştırılmış, baskı unsuru olarak karanlık köşelere saklanmıştır. Bu nedenle de insanlar cinselliğini özgür olarak yaşayamaz. Tabu haline gelmiş. İnsanlar cinsel açıklıkla terbiye edilmiştir.

Canlıların hayatta kalabilmek için üç yolu vardır; Beslenmek, korunmak ve neslini sürdürmek (üremek). Bu ana damarları kontrol altına alarak sömürü sistemini denetim altında tutmak insanlar üstündeki baskının kilit noktaları olmuştur. Açlık korkusu, ölüm korkusu ve haz duygularını yaşayamama korkusu... Bunlar sıkı denetim altında tutulmuştur.

Kölelik döneminde kadınları köle sahipleri istediği gibi alıp satabiliyor, isterse önce kendisi ilişki kurup sonra kölelerinden kendi istediği biriyle evlendirebiliyordu... Bunlar topraktaki üretimin artırılması için onların isteğine göre ayarlanıyordu.

Yine bir dönem kadınlar çocuklarını memeden ayrılınca devlete veriyor, çocuklar devletin oluyordu. Onlar, anne sevgisi değil, ulus ve devlet duygusuyla yetiştiriliyorlardı.

Ama sonuçta kontrol eden hep egemen güçler oldu. Kendi vücudumuzu başkaları yönlendirdi, yönlendiriyor... Bu ne zamana kadar böyle devam edecek?

Bunları gündeme almadan, sorunun köklerine inmeden, yüzeysel bir sloganla kadın haklarına sahip çıkmak mümkün mü? Bu durumu savunmanın, hem hadım etmek, hem çocuk beklemek gibi bir şey olmaz mı?

Sanatın görevi toplumun önünü tıkayan engelleri aşmak, gelenekleri ve tabuları yıkmak olduğuna göre: önce bu gelenek ve tapuların ne olduğuna bakmalı:

Onlara verilen, kutsal değerleri sıradanlaştırmak, ve yerine yenileri koymak için ne gerekiyorsa yapılmalı...

Eğer cinselliğimizi kendi istediğimiz gibi kullanmak küfür sayılıyorsa, bu küfürü çekinmeden kullanmalıyız.

Mehmet Halil

Küfür ve ahlak üzerine düşüncelerim... 2

TDK Büyük lügatta küfür: "Hakaret içeren söz" olarak geçiyor. Söz hakaret içeriyorsa, o sözün eylemi neyi içerir?

İnsanın yaşama amaçlarından mutluluk, hayatta kalabilme mücadelesinin sebebidir. Mutlu olabileceği umudunu taşımayanlar için bir şey ifade etmez yaşam. Bunun için çalışır, neslini bunun için sürdürür. Bu iki tutkusu insanı hem köle eder hem özgürlük için mücadele etmesinde motor rolünü oynar.

İnsanın emeği nasıl insana karşı silah olarak kullanılıyorsa, birikmiş ve maddeleşmiş insan emeği değişik yollardan geçerek üreten insana baskı aracı olarak, silah olarak nasıl geri dönüyorsa, haz duygusu da öyle... kendi bedenimiz bize karşı kullanılıyor ve kendi organlarımızın esiri olarak bizi ezenlere hizmete zorlanıyor.

Küfürler neden daha çok cinsellik üzerinden... Çünkü en çok bastırılan cinsel duyguları insanların, küfür bir yerde rüya gibi, elimizde olmadan çıkıyor ağızımızdan rahatlatıcı bir rolü var. Baskı daha çok kadınlara, erkekler için o kadar büyük sorun yok.

Hiç "babanı sikeyim!" denmez.. ama iki lafın biri "ananı sikeyim!" dir... Bunun altında yatan psikolojik nedenlerin; Kadına karşı bir üstünlük kazanma, ona karşı üstünlüğünü dayatma kendini, onunla eşit görmeme ve kadın üstünde bir oterite sağlama (bilinçaltı bir dürtü) isteğinden kaynaklanma, yy'ların eğitimi genlere öylesine işlemiş ki, bu küfür doğal karşılanmakta, kadın hala bir meta olarak görülmekte, erkekle eşit değil, onu eğlendiren bir obje olarak, onu rahatlatacak bir yedek unsur olarak görülmekte. Bu kadına karşı bir aşağılayıcı davranıştır, bir küfürdür, ama bu kişilerin suçu değil, erkek egemen gücüm yy. boyunca çocukluktan başlayarak insanlara işlenen, genlere dokunan bir sonuçtur. Sömürü sisteminin ayıbıdır, ve bir tabu olarak yerleşmiştir, kadınlara bile bu erkek egemen sistem kabul ettirilmiştir. Ama bu eşitsiz sisteme bir eleştiri yapan yazı veya şiir olursa, yüklendiği işlev dikkate alınmadan, sadece içinde geçen, organlarımızı kendi ana dilinde anmaktan dolayı küfür olarak değerlendirilebilmektedir. Burada asıl küfür, eleştiren yazın değil, bu eleştiriye karşı çıkan mantıktır. Çünkü bir cinsin ezilmesini dolaylı olarak da olsa savunma pozisyonudur.

Sikmek fiili burada bir üreme eylemi bir sevgi unsuru olarak değil, ayakta kalmak, çoğalmak, ve erkeğin egemenliğine karşı bir kefarete olarak kan akıtmak (kızlık sorunu) kan davalarında karşı tarafın en nazik yerleri namusu tehdit edilerek öc almak, hınç almak için kullanılmakta... Aslında kız olanlar aybaşlarında kanama geçirdiklerine göre, kızlık zarı delik olmalı ki kan akabiliyor, öyle olduğuna göre kızlık sorunun bu kadar abartılarak öne çıkarılması namus meselesi olarak gündeme gelmesi, egemen güçlerin koydukları bu ahlak simgesi,, ekonomik sömürüyü kontrol etmek için, artı değer sömürüsü olduğu gibi, haz duygusunu da kendi çıkarları için kullanabilmek, yemek içmek kadar vazgeçilmez olan bu duyguyu kendi çıkarları için kullanabilmek için tabu haline getirmişlerdir.

Osmanlı döneminde devleti dini liderler yönetiyorlardı. Haremleri vardı, haremlerde sayısız kadınları vardı. Oğlanları vardı. Din onlara yasaklamadığını sıradan vatandaşa nasıl yasaklayabiliyordu? Hani din karşısında herkes eşitti. Ahlak adına insanın kendi vücudu üzerindeki kullanım hakkını bile ele alabiliyorlar. Böyle bir haksızlık için de 'kutsal' kitapları kullanıyorlar.

Bu, neslini sürdürmek için gerekli eylemden farklı bir baskılama eylemidir. Kontrol altına alınan duygular onların hem haz duygularını hem ekonomik çıkarlarını tekellerine alıp toplumun kontrolünü sıkı tutmak içindir... Öyle ki, ekonomik çıkarlar için sokağa dökülebilenler, kendi bedeninin savunması için konuşamazlar bile...

Kralların savaşlarda yendikleri rakip ordunun kumandanının eşiyile ya da kızıyla ilişki kurması evlenmesi, (kadın kıtlığı varmış gibi...) düşündürücü değil mi? Bilinç altında gizli o öc alma duygusundan başka nedir burada kadının rolü... Karşı tarafı küçük düşürmek, onurunu kırmak için ona zarar vermek, üstünlük sağlamak için değil mi? Kendinden üstün insan kabul etmeme, toplum önünde rakibini küçük düşürme duygusu...

Kan davalarında ilk hedef gene karşı taraftaki kadına zarar vermek, işi namus meselesi haline getirmek ve namusu temizlemek için kadını temizlemek gibi olayları da dikkate alırsak, asıl suçlular dururken, kadın öc aracı olarak kullanılmaktadır.

Bütün savaşlar, şimdiye kadar maddeleşmiş biriken emeği ele geçirerek kısa yoldan zengin olma ve o zenginlikle daha çok insanı baskı altına alma ve daha çok zenginleşme, daha çok sömürmedir. Bütün bu savaşlarda harcanan insanın bir kurşun kadar değeri yoktur. Her savaşın, on binlerce, hatta yüz binlerce insanın ölümü ve ondan geriye kalan mallara el konularak ve ölenlerden kısılan tüketimden dolayı daha fazla birikim sağlamaktan başka hedefi yoktur. Bütün savaşlar yağma, talan, ölüm, tecavüzden başka ne üretebilmiştir?

Büyük İskender'in Persopolis'e girişi şöyle anlatılır; (Jona Lendering- Büyük İskender- Kitap Yayınevi) adlı kitabından... Persopolis Pers İmparatorluğunun başkentiydi. İskender Makedonlara, bu şehrin bütün Asya'nın nefret yuvası olduğunu anlattı ve saraylara dokunmamak kaydıyla yağmalamaları için şehri onlara devretti. Zenginlik ve refahta eşi benzeri görülmemiş bir şehirdi burası ve şehir sakinlerinin evleri de yıllar yılı ihtişam ve zenginliğin her türlüşünden payını almış, donatılmıştı.

Makedonlar birbirleriyle yarışarcasına, karşılına çıkan her erkeği kılıçtan geçirip evleri yağmalamaya koyuldular. Evlerin çoğu sıradan insanlara aitti. Lakin Makodonların açlıkları bir türlü bitmek bilmiyordu. Kadınlar, savaş esirleri ve kölelerin hepsi, mücavherleri ve pahalı giysilerle çekilip götürülüyor, tecavüz ediliyordu.

İskender bu karlıama dur diyebilirdi. Şehirde altın ve gümüş her askeri ihya edecek kadar boldu. Asya fatihinin asıl amacı olabildiğince fazla kent sakininin yok edilmesiydi. Yiyecek stokları mevcut boğazları doyurmaya yetmeyecekti, dolayısıyla tek çözüm o boğazları kesip azaltmaktı.

Şimdi ne değişti, Altınını, petrolünü, muzunu aldıkları ülkelerde, o tüketici boğazların açlıktan ölere azalmasını seyretmekten başka, birbirine bağlı zincirlerle soyutlayıp, ölüme terk etmekten başka? Her türlü lüks tüketim için üretim yaparken, salgın hastalıklara karşı aşığı üretmeyerek. (özelleşmiş fabrikalarda her fabrika en karlı ürünü üretiyor aşı karsız olduğu için üretilmiyor. Kim kimi nasıl suçlayacak?) Silahlara yapılan yatırımın yüzde 3-5'şi aşığı yapılmıyor, aç insanlara yapılmıyor.

Kutsal kitaplarda, anadan melek doğduğu söylenen ve açlıktan ölen çocuklara yapılmıyor. Hangi küfür bu suçlardan daha büyük olabilir? Kutsal kitapları benimseyenleri, benimsedikleri kurallara bile uymayanları eleştirenlere, zenginelere yalakalık yapanlar, saldırıyı teşvik edebiliyorlar. Linç taburları kurulabiliyor.

Bütün güçlü imparatorlar dünyanın en önemli merkezleri olan şehirlere saldırmış, kuşatmış fethetmiş ve bu fetihlerden sonra yağma talan ve kadınlara tecavüz savaşan askerlerin morallerini düzeltmek için ödül olarak hak görülmüştür. (babil, bağdat, istanbul vs..)

Buna rağmen şimdiye kadar savaşa övgü yazıları yazılmıştır ama hiçbir resmi tarih yazıcısı mezalimden utanıyorum ama anlatmak zorundayım dememiştir.

Ama, İskenderin Bağdat'a girişini anlatan Cuntius Rufus şöyle yazar: " İskender'in şehirlerinden hiçbirinde böylesine bir ahlaki çöküntü böylesine ahlaki bir yozlaşmayla karşı karşıya gelinmemiştir. Ebeveynleri ve kocaları, rezaletin bedeli ödendiği surece çocukları ya da karılarının her önlerine gelenle hayvanca cinsel ilişkiye girmelerine ses çıkarmazlar. Orada yaşayan kadınlar, her ne kadar edepli giyinmiş olsalar da katıldıkları içki alemlerinde çabucak üst giysilerini çıkartırlar. Okuyucularımınla paylaşmaktan utanç duyuyorum ama Babilli kadınlar bu sırada giderek daha da edepsizleşerek, sonunda bedenlerini örten en mahrem giysilerinden de kurtulurlar. Bu ahlaksızca davranışlar salt erkeklerle beraber olan fahişeler arasında yaygın değildir, eğlence olsun diye evli kadınlar ve genç kızlar da böyle davranırlar" (Jona Lendering- Büyük İskender- Kitap Yayınevi) adlı kitabından...

Yazar kadınlardan ne çok şey bekliyor tanrı mertebesinde güçlü kabul edilen dünyanın

en tanınmış kumandanı Dareios'un yüz bin kişilik ordusunun yenemediğini kadınlar yenecek ve namusunu koruyacak. Yağmacılar sanki tecavüz edeceği kadına evlimisin, bekar mısın, kızmısın, sevişmek istiyor musun diye soracaklar. Yağmacı, tecavüzcü askerleri iyi eğlendirmemenin cezasının ölüm olduğunu sanki bilmiyorlar. Bedenlerine zorla sahip olunan kadınlara, tecavüze kendilerinin sebep olduğu şeklindeki suçlamalardan daha ağırı düşünülebilir mi?

Şimdi düşününce 2500 yılda ne değişti diyeceksiniz. Şimdi de erkek dağa kaçırıp tecavüz ettiği kadına namussuz diyebiliyor. Şimdi de asker olsun polis olsun, girdikleri yerde tecavüzden kaçınmıyorlar, şimdi de tecavüzcülere ceza verilmiyor. Güç demek para demek devrimizde, güçlü olan yasaları koyuyor. Her canlının en önemli sorunu hayatta kalabilmek, hayatta kalabilmek için her şeyi yapabilir. Bu kınanacak bir durum değildir.

Aşağıdaki dörtlük küfür içeriyor mu sizce

göbekler perçin olmuş

hava geçmez aradan

bozulmayacak kız mı var

sen haber ver paradan.

(bunu internetten aldım. Kimin olduğunu bilmiyorum.

Altında yazmıyordu.

Devletin güçlü orduları karşısında çaresiz kalan emekçilere sesleri çıkmadı diye küfür eden yazarlar çıkabiliyor. Zannedersiniz ki – kendilerini mükemmel zanneden- o beyler kendileri sömürüye karşı bir şey yapabilmişler. İncelendiğinde zayıftan yana değil, güçlünün ekmeğine yağ sürdükleri görülür. Hem yazar olarak kitlelere öncülük misyonunu yükleneceksin, hem de kitleleri boyuneğmekle suçlayacaksın. Kimse kendine toz kondurmak istemiyor. Ya da köleliklerini laf cambazlığı ile örtmek istiyorlar.

Mehmet Halil

Küfür ve ahlak üzerine düşüncelerim... 4

İnsan birey olarak dünyaya gelmiştir. Hayatta kalabilme mücadelesinde doğa güçlerine karşı güçsüz kaldıkça örgütlenmeye başlamıştır. Aileden başlayan bu örgütlenme klan, aşiret gibi aşamalardan geçerek en modern şekli DEVLET örgütlenmesine kadar uzanmıştır. Yani devlet kurmanın amacı bireysel olarak çözülemeyen sorunların toplumsal olarak çözülmesini sağlamaktır. Ama devlet örgütlenmesine kadar geline aşamalarda hep bir lider, etkili güçler olmuş, onlar da toplumları kendi çıkarlarına göre eğitmeye, kurallar koymaya başlamışlardır. Biz uzağa gitmeden en modern şekli olan devlet örgütlenmesinin bilinen önemli filozofunun (Platon) bu konudaki kuramına başvuralım.

Platon insanların yönetilmekten önce tutkularını denetlemeye gerensinmeleri olduğunu düşünür ve aşırı gülmeyi sanatta dahi küçümsediğini yazar.

“Devlet yetkeye karşı böyle bir tehdide tahammül gösteremez. İktidarın sahibinin “karizmasını” yıkacak tehlike, nereden geleceğini bilemeyeceği ve belki de fısıltıyla yayılan ya da akıldan geçen kendisi ile ilgili gülünese şeyler olacak.”

Platon bunun farkında olarak korunması gereken “devlet”e karşı gülmeceyi kontrol altına alacak kurallar geliştirmiştir.

Ortaçağda, insanları kontrol etmek için en vahşi uygulamalar doğal karşılanmıştır. İnsan, kuşku duyulan her hareketinden dolayı ölümle cezalandırılmış, elleri ayakları zincirlenerek kontrol altına alınmıştır. Bu ağır baskılardan korkan insan hayatta kalabilmek için, kendi kendini kontrol etme zorunluluğunu duymuş ve bu genlerine işlemiştir. Modern toplum dediğimiz toplumumuzda buna “otokontrol” denilmektedir. Mantıklı otorite, hem otoritenin hem de ona maruz kalanın eşitliği üzerine kurulmuştur. Bu ikisi arasındaki tek fark her ikisi arasındaki bilgi ve becerinin birbirinin farklı olmasıdır.

Mantıksız otorite ise doğası gereği eşitsizliğe dayanır ve değer olarak farklı olduğunu savunur. Otoriter ahlak insanın iyi veya kötüyü ayırma kapasitesini reddeder. Norm belirleyici ve her zaman için bireyi aşan bir otoritedir. Varoluş sebebi, otoriteye karşı duyulan korku ve kişinin zayıflık ve bağımlılık hisleridir (Eric From)

Otorite, boyun eğmenin en büyük erdem, başkaldırının ise en büyük günah olduğunu savunur. Otoriter ahlakta affedilmeyen en büyük günah asiliktir.

Günümüzde, birey olarak var olma korkusunu aşan insan, toplum içinde var olabilme mücadelesi ile karşı karşıyadır. Yüzyılların genlere işlediği, gelenekler, görenekler, ahlak anlayışları ve yasalara uyarak, bulunduğu toplumdan yalıtılmamaya çalışır. Uyduğu kuralların yanlış olduğunun farkında bile olsa, yalnızlık korkusu, çevre baskısı, yasalar onu “otokontrola” zorlamaktadır.

Bireyin kendini baskılaması toplum veya gurup içinde bireyin var olmasını sağlar. Öte yandan bu durum bireyde yabancılaşma yaratır. Ama bu aynı zamanda bir gerilim de yaratır.

Freud’a göre espri bir enerji boşalmasıdır.. Espri ile kişi kendini özgürleştirir. Yani var olur. Gerginliğin giderilmesini sağlar. Giderilen bu paradoksun gerilimidir...

Gülme, ağlama, üzülmeye, tasma, sevgi... Bunlar insanın duygusallığının bir sonucudur. Baskılanmanın yarattığı ve insanda değişik şekillerde kendini gösteren yansımalarıdır. Gülmek gibi ağlamak ve küfür de bir enerji boşalmasıdır. Olmakla olmamak arasında bir paradoks toplum içinde var olmakla, özgür olabilmek arasındaki paradoksun gerilimi. Bu ya bir espri ile ya da küfürle boşaltılabilir. Yani, gülmek, ağlamak kadar küfür de doğal bir ihtiyaçtır.

Mizah da küfür de kusurdan doğar. Kusurların düzeltilmesi için en iyi yol mizah olsa bile, yeri geldiğinde küfür de kaçınılmaz olur. Çünkü mizah bir zeka işidir, her insan her zaman mizah yapamaz. Ama o an enerji boşalması zorlamışsa, yapılabilecek bir şey de kalmaz. İlk patlama ile boşaltılmak zorundadır.

Enerji boşalmasının iki türlü etkisi oluyor, hem aktif olarak, fiili olarak mücadele eyleminin önüne geçmiş oluyor, hem de kişinin bunalan duygularının hastalanmasının

önüne geçen bir emniyet supabı görevi üslenmiş oluyor...

Küfürü biraz da rüyaya benzetebiliriz bu anlamda bastırılan duyguya karşı bir isyandır küfür... Haksızlığa karşı, baskıya karşı bir tepkidir... Tepkisizlik küfürden daha kötüdür bence...

Enerji boşalmasını sağlayamayan insan öyle durumda daha büyük yanlışlar yapabilir, veya fazla enerji psikolojik bozukluklara sebep olabilir.

Sıradan insanlar, egemenlerin ahlak kurallarının karşısında savunmasızdırlar.

Savunmasız insan her türlü kurala uymak zorundadır. Bunun farkında olamayan kendine büyük misyonlar yükleyen, toplumun hemen arkasından gelmesini bekleyen, ama geriye baktığında ardında kimseyi göremeyen, bu nedenle topluma küfreden insan da aydın sayılmaz. Neden? demek kendini o toplumdan ayrı görmüş, onlarla iç içe olamamış birbirlerini anlayamamışlar, aynı dili konuşamamışlar... O toplumu aydınlatacak, önünü açacak misyonu yerine getirememiş.

Sanat ve edebiyatla uğraşan insanların veya aydınların görevi elbette daha edebi bir toplum yaratmaktır. Hiç kimse küfür etme heveslisi olamaz. Küfür aynı zamanda bir çaresizliğin de sonucudur. Ancak toplum üzerinde o kadar çok baskı var ki, bu baskılar karşısında çaresiz kalmamak da mümkün değildir. Örgütlü bir toplum bu kadar çaresiz kalamaz, ama örgütlenmesi sık sık ezilen, planlı ve düzenli bir muhalefete sahip olamayan toplumlar da, biriken enerjiyi bir şekilde boşaltmak zorundadır. Nasıl akan bir ırmağı hiç akıntıya kapılmadan geçemezsek, bu da öyledir. Mutlaka toplumun o akıntısına bağlı olarak, beraber davranmak zorunda kalınır.

Ya o akıntıyı yavaşlatacağız. Bu da duygulara en çok hitap eden sanat ve kültür etkinlikleriyle olabilir, ya da o akıntıya biz de uymak zorunda kalacağız. Tabi bu kitle kuyrukçuluğuna kapılmadan, düzeltmeyi de ön plana alarak yapılması gereken bir olaydır. Toplumsal mimarlıktaki ustalık da burada kendini gösterir.

Hiçbir şey istemekle hemen elde edilmiyor. Çok zor durumlardan çıkıp bu günlere gelen toplumumuzun bir parçası olarak, bir ömür boyunca bile çok zor dönemlerden geçtik. Yanlış yapıp geri düşmemek için atılacak adımların hesabını çok iyi yapmak zorundayız. Ne araç olan küfürü amaç edineceğiz, ne de yığınla baskılar altındaki toplumu yasaklarla bunaltacağız.

Devlet kontrolü elden kaçırmamak için, en doğal kişisel özgürlükleri, hakları bile, denetim altına almaya çalışırken biz onları korumak ve genişletmek için çabalamak zorundayız. Sıkışık, "bu toplum da layık olduğu gibi yönetiliyor" tavırlarla topluma sırt çevirmek, bu yola baş koyanların tavrı değildir. Edebiyatı ve sanatı ticari amaçla kullanmak isteyenlerin tavrıdır ki... Bu da bir taraflara "Ben bu toplumun parçası değilim, onlardan ayrırım", mesajını vermek için kullanılıyor. "halkın sözcüsü" olamayan bir şair ancak dolandırıcısı olabilir."

Bu baskıcı düzende, bu çarpık ahlak anlayışı, hep egemen güçler lehine kullanılmakta... Sarayda Harem bulunur, harem ağası bulunur, İç oğlanları bulunur hiç yadırganmaz... ama başkalarının ezilen tabakanın özel hayatı özel olmaktan çıkar, ahlak anlayışı nedeniyle ahlak polisi, ahlak zapıtası peşlerinden koşar. Yönetenlerin ve zenginlerin yaptığı meşru olur, yoksulların ki ahlaksızlık, köle hadım edilir sarayda, ama sahipler için bu tedbir kimsenin aklına gelmez, onlar özgür, ama yönetilenler yoksullar sıkı denetim altında olur... Yani ahlak da, her şey gibi çifte standart olur... Günümüzde, koruma altına alınana, cezaevlerine konan insanlara tecavüz edilir. Suçlular cezalandırılmaz... Ama tecavüze uğrayana aşağılayıcı gözle bakılır, utanmak ona düşer ve bu nedenler toplum gözünde lekelenmek korkusuyla, susmak zorunda kalır tecavüze uğrayan suçlu tecavüzcü kahraman gibi dolaşır... Kimse bu ters işleyişten dolayı işkence gördüğünü bile anlatamaz... sanki işkenceci suçlu değil de, eli ayağı bağlı mahkum direnememekten suçlu... Bütün bu ters ahlak anlayışından değil mi bu gün toplumun büyük bir kesimi aile içi, veya egemengüçler tarafından tecavüze uğradığı halde bilinmemesi, bu ahlak anlayışından dolayı pisliklerin ortaya dökülememesinden değil mi

temiz toplum görüntüleri... Zengin çevrelerdeki ahlaksızlıkların sosyete ile adlandırılıp, meşrulaştırılıp, sıradanlaştırılması, ama aç kaldığı için, mecbur kaldığı için yine güçlüler tarafında yoksullar kullanıldı mı Kadın 'orospu' oluyor... Orta malı olabiliyor...

Hiç kimse bu toplumu işsiz bırakan, aç bırakan, barınaksız bırakan sistemden hesap sormaz. Böylece egemen güçlerin bu baskılı ahlak anlayışından dolayı kirli çamaşırları ortaya çıkmazken yoksul kesim, susmak zorunda kalıyor, tecavüz ve işkence suçlarının üstü örtülüyor... Bu da tecavüz ve işkence suçlarının devamına, sürekliliğine katkıda bulunuyor...

Ve bütün bunlara karşı çaresizlerin tek silahı "küfür" yasaklanıyor. Silahlara karşı taş atmayı yasakladıkları gibi...

Bütün bunlara rağmen insanın ağzını bağlamak, onlara "benim istediğim gibi, kibar konuş" demek "ben küfrü hak ediyorum!" demek değil mi?

Bütün bunlar egemen güçlerin egemenliklerini korumak için ezilenlerin vücutlarına vurdukları zincirler gibi, duygularına vurulan birer zincir değil mi?

Toplumun denetim altına almaya çalışan her türlü kural, gelenek, görenek, bu toplum tarafından, yıkılmak için mücadele edilmedikçe, özgürlüğün sınırları genişletilemez. Bu da topluma dışarıdan bakan insanlarla değil, toplumla kaynaşmış, toplumun bir parçası olabilmiş insanlarla başarılacaktır.

BİTTİ

Mehmet Halil

Küreselleşme...

Dar bir azınlık için
Karıştı büyük bir çoğunluk
Kalbine dinamit kondu birliğin
Kan aktı oluk oluk...

Köleleri, köleliğe inandırmaya çalışırken
Kendileri de inandılar söylediklerine...
Azınlık ta kendi kuyusunu kazdı böylece,
Onlar da, köleliğe soyundu küreselleşmeyle.

Mehmet Halil

Laga-Luga

İnsanın kanının kaynaması, aksiyonunun artmasına sebep oluyor, aksiyonun artması da savaşlara kadar uzanıyor... Savaşlar ve sonuçları ise kanı donduruyor... Yani kanın donması ile kaynaması sırt sırta, ya da yazı ile tura gibi... Buna gece ve gündüz gibi de diyebiliriz...

Durum böyle olunca kanımızın kaynamayacağı bir yer düşündüm ve aklıma kutuplar geldi. Acaba kutuplarda yaşayanların kanı kaynamıyor mu? Ardından kutuplarda savaş olmadığı aklıma geldi. Yoksa oluyor da ben mi habersizim? Olsa olsa içimizdeki bu savaş ancak dışımızı ısıtmaya yeter ve savaşa bir şey kalmaz...

Kolaymatığe (internet) baktım öyle bir savaştan hiç bahsetmiyor. Birkaç balık avı filminden başka bir şey yok.

Ama kutuplardan sıcak bölgelere doğru ilerledikçe savaşlar da yoğunlaşıyor. Ekvatora doğru geldikçe ve ekvator çevresinde savaşların en yoğun olduğunu gördükçe, bazı şeylere olan inancım azalıyor. Mesela kutuplarda manyetik alanın daha yüksek olduğuna... Tam ekvator çizgisinde manyetik alanın sıfır olduğu yerde savaş daha hararetli. İnsanlar doğanın bir parçası değil mi? Niye insanlar ayıran bir güç olduğu zaman kavgaya daha çok yatkın oluyor, rakibinin üstüne daha kolay saldırıyor da, doğaya gelince çekim gücünün sıfır olduğu yerde savaşlar yoğun ama çekim gücünün yüksek olduğu kutuplarda savaş olmuyor? İnsan doğanın bir parçası değil mi? Niye doğaya uygun davran mıyor?

Aslında nedeni benim için önemli değil... Benim için önemli olan savaşların olmaması...

Buna çözüm ararken aklıma gelenleri paylaşıyorum. Şiddetten ve savaşlardan bahsederken sık sık çürümeden, kokuşmadan bahsediliyor. Biz gıda maddelerinde çürüme ve kokuşma olmasın diye buzdolabına koymuyor muyuz? Hiç aklımıza getirmek istemesek de insanlar da başka canlılar için birer gıda...

Bu aklıma gelince bende Toriçelli gibi "Hah işte buldum!" diye havaya sıçrayabilirdim, ama, hem tavan basık, hem kilom müsait değil... Gökte aradığımızı burnumuzun dibinde bulunca heyecanlanmamak mümkün mü? Sakın insanları buzdolabına koyacağımı sanmayın. O kadar masraflı bir çözüm pek akla yatkın değil şu kriz yıllarında... İnsanları kutup bölgelerine yerleştirme fikri parlak geldi bana. Öyle olunca ne buzdolabı masrafı olacak, ne çürüme sonucu çıkan savaşlar için top, tank, savaş uçakları, yüzbinlerce asker ve kışlalar, ne subaylar ve maaşları dert olacak... Ne de savaşlarda birileri kazansın diye uyutma kampları, ibadethaneler, ne diyanete harcanan paralar olacak... Bütün bu haksızlıkların üstünü örtmek için adalet sarayları, hukuk adına basılan kitaplar ve onları ezberletmek için okullar yaptırılacak... Devlet bütçelerinde bu rakamlara bir baksak bütçelerin %70 ne kadar çıkar... Yazık değil mi? İnsanlar kendini geliştirmek için yaptıkları masrafların iki katını kendilerini yok etmek için niye harcasınlar?

Diyeceksiniz ki ya nasıl ısınacağız? Bir tek soba masrafı mı sizi korkutuyor. Eeee! kardeşlerim savaşlardan ölenlerle soğuktan ölenler üzerine bir araştırma yapın. Soğuktan ölenler savaşta ölenlerin milyonda biri bile değil... Hem soğuktan titrerken bile ısınır insan... Biraz da fok balıklarını, kutup ayılarını, penguenleri düşünün... İnsanların ortam şartlarına uyma özelliği yok mu?

Mehmet Halil

Lanetli

Sanat büyütme ise işte o en büyük 'sanatçı'
Bir çırpıda on sekiz yapan, on yedi yaşı
Atalarımızdan ruhuna çakışmış
Miras! Bu zalim ustalık...

O hazin bir tablo yarattı diğerleri baktı
Onun yaratıcı gücüyle gerçekleşti dalkavukluk.
Onun tablolarında yaşayanlar binlerce
Ve onun eserleri ölümsüz olacak yüreklerde
Onun damarlarında dolaşırken on beşinci madde...
On beşinci maddeye sığınmayanlar kansızdı onun dilinde
Kanunlar da kendini teşhir ediyor katiller nezdinde
O muhafaza ediliyor lanetli bir çerçeve içinde...
Kendisi; 'yatıyormuş' sıtmalı bir hasta gibi
Susuyormuş boynu bükük bir vaziyette,
Hiçbir şey hatırlamadan mahkemelerde.
O kahramanlaşır ardında sürüyü görünce
Ama yalnızlaşınca çarşaf aralarındaki kene!

Mehmet Halil

Latif Küey'e

Bu gün bir araya getirdin sevdiklerini
Yolun kiminle kesişmişse
Sünger gibi emmişsin belli...
Değerin daha çok anlaşılmış kaybedince.

Avukat-müvekkil olarak tanışmıştık seninle
Davranışların telaşsız, sakin...
Dostluğumuz gelişti gün geçtikçe
Anladım ki tammiş kendine güvenin.

"çalkantılı sular sığ olurmuş, durgun sular derin"
Sen bana, bu sözün pratik dersini verdin...

Her işte sakin ve acelesizdin,
Ama ölmek için acele ettin...

Mehmet Halil

Leventler

bugün intihar eden, genç bir esnaf anısına.

İnce uzun boyuyla, sanki bir söğüt dalı,
Işıl ışıl deniz mavisi gözleri,
Fakirliğin, İzmir'in varoşlarına savurduğu.
Ailesinin göz bebeği.
İşsiz binlerce üniversite mezunundan biri.

Beş kişilik ailenin yükü omuzlarında,
Beş yıl direnmiş, iş bulmak için,
Ha bu gün, ha yarın, uçup gitmiş yıllar.

Globalleşme çılgınlıkları atılırken,
Küçük esnaf,
büyük sanayicilerin,
dipsiz kuyusuna kayıp giderken,
Zincirin son halkasına takılmış, son umut olarak.
Bir Bankaya borçlanmış,
Asgari ücretin üç katı borç; olmuş on kat.
bu kadar borç için mi? Diyebilirsiniz.
Nehir ne kadar küçük olursa olsun,
daha büyüğünü görmeyen için, büyüktür.

Fakir büyüğü bilmez, zengin küçüğü,
Öyle dememiş mi padişahın kızı,
"baba! fakir fakir diyorlar,
fakirlerin bir çuval altını da mı yok"
esas olan o paranın miktarı değil,
o borcu ödeyememe korkusu,
onuru, şerefi, gururu, namusu,
bunları çiğneyebilen,
o parayı her türlü elde eder,
bunları çiğneyemeyenin, hayalleri biter,
Filozofun dediği gibi...
"insan hayalleri bittiği zaman ölür"

sanayiciler, yapılan her işin firesi olur derler,
Fire derler, cüruf derler, atık derler, bok derler.
Onların fire dediği, Leventler.
çırpınır çırpınır hayalleri biter.
Ve içine bir zehir çöker,
"yenildik" der.
İş biter.

hayalleri biten, onurlu insanlar.
Kendinden başkasına,
belli etmez derdini,
günden güne, bir gül gibi solar.

İş çok da, iş beğenen yok,
Hazır yemeye alışmışlarda ondan,
Adamda sorumluluk yok ki,
Onun gibi biri... ekmeğini taştan çıkarmalı.
Konuşur,
Devlet kapısında iş bulmuş,
siyasi yalakalar korosu,
Unutmuş işsiz kaldığı,
ve kuyruk salladığı günleri...

duymuş, levent bu acı sözleri,
öyle lokma yiyip,
yutmak kadar, kolay değil ölmek.
günden güne incelmış.
Hayallerini tutturduğu ipler.

Daha sağlam bir ip bulduğunda,
İpin bir ucu tavanda,
bir ucu kendi boynunda.

Yarın medyada, haberi çıkacak,
Aynı durumda olan binlercesi,
Oradan, kendi akıbetine okuyacak,
medya, tirajını artıracak,
Artan her tirajla, ölenlerin kanı,
bankaların kasasına akacak.

Kimi hayalleri biterek,
Kimi açlıktan,
Kimi kurşunla,
Ama,
Normal ölüm yok, bundan sonra.

Mehmet Halil

Liyakat 2

Yalan marifet,
Çalmak marifet,
Tevavüz marifet,
Öldürmek marifet,
Kandırılmak marifet,
Bu beş marifeti kotaran
Oluyor başkomutan...

Mehmet Halil

Madalya

Yaşam boyunca tek başarıml
Her adımda
Zamana ivme kazandırdım
Yolun yarısından sonra...

Umudumu gençliğe bağladım
Gençlik fren oluyor hayata
Son istasyona varmışım
Şu yeni doğanlar olmasa...

Benden daha geride çocuklarım
Başladı dünya yerinde saymaya
Bu günleri görememiş ustalarım
Gölge düştü onların da itibarına

Ben de inanmaya başladım guru tanrıya
Adım adım değiştiriyor doğa yasalarını da...
Bu yaz tatil nedeniyle unutmamalım da
Verelim ona karpuz kabuğundan madalya.

Mehmet Halil

Madenciler 2

Suyla dolu bir bardak neyse...
Öyle, lebe lebe galeri gazla,
Koltuğa bir çivi daha çakıp
sağlamlaştırmak için yerini,
yetkililer,
sürdürmek ister üretimi.

Bugün! bir başka gün...
Bir başka sıkıntı var içinde,
ekmek bekleyen,
yarım düzüne boğaz evde,
kazmayı bıraksa,
düşecek kim bilir, ne hallere.

yılların verdiği tecrübe mi?
yoksa ilahi bir içgüdü mü,?
Ruhu sıkılmış... bunalmış...
Ne vazgeçebilir, ne girebilir madene.

Bir tedbir alınsın diye bekledi.
Ve kulakları,
Dur! diyecek bir sese kilitlendi.

Ortalık gergin, sıkıntı dalga dalga,
Yetkililer, boy gösterir, girişte.
Birer birer verilmez bu kavga,
Tehdit vardır bunun altında sînsice.

İçerde çalışanları düşünür,
Bir cesaret verir kendine...
Sert bir tavırla tükürür,
Yürür bacaların içine.

Daha başlamadan bastı sıkıntı.
Şöyle bir etrafına baktı...
İçinden, bir şeyler fısıldadı,
Ve kazma havaya kalktı.

Büyük koparmak için lokmayı
İyice şişirdi ciğerlerini,
Hızla indirdi kazmayı.
Öyle bir şimşek çaktı ki.
Gündüz yaptı bacayı.
Ardından gelen sesi,
Duymadı bile madenci.

Günler sonra,
Ölümler meydanlara serilir.
Ve anladılar ki,
Ses ışıktan sonra gelir.

Mehmet Halil

Madenciler 4

Ocakların kapısında tabela,
Madencilerin yürekleri asılı,
"ekmek yediğin kaba sıçma"
Madencinin yüreğine aşılı.
Bu onları işe alırken yazıldı

Madenci,
O kara kayaları,
Bir insanı tanıdığı kadar tanıyordu
"kara hava" dedikleri zehirli hava
İşte orada kıvrılmış yatıyordu.
ciddiyetle keder bir olmuşlar
Madencinin suratına oturmuşlar.

Madende sıkışan gaz da,
İninde sıkıştırılmış kurt gibi,
Üstlerine atlamaya hazırdı.
Gel anlat bunu patronlara,
Gel anlat bunu patronlara.

Onları işe alan gözlerine bakıyordu,
İşe değil, bu gün riske sokuyordu,
aldıran yok teknik raporlara
Sana, ekmek veren eli ısırma,
Yüreklerde tabela asılı.
Verilen ekmek ölüme karşı.

Madenciler,
Çaresizlik ve umut içinde
Ya açlık, işsizlik, ya ölüm,
Umutları sadece bir mucize,
Midelerine saplanmış bir olta,
Döne döne çekiyordu madene.

Burada savaş yasaları geçerli,
Ölüm var diye savaştan dönülmez
Savaşta binlerce kişi ölüyor
Ölümün önüne geçilmez.
Madencinin gözlerinde panik
Madende ölüme değer verilmez

Ve grüzo patlar o vardiya da,
Kıyılır yüzlerce cana.
Rapor istenir.
"Can kaybı varmı?" denilmez
"Ayak kapandımı" diye sorulur.
ayak kapanınca kömür üremez.
Ölenin yerine yenisi bulunur.
madenciden vazgeçilir,
madenden vazgeçilmez.
şunu bil ki
Yanan her kömür tozu,

Bir madencinin ruhu.

Mehmet Halil

Makine ile kavgam (Bölüm 1) / Düz yazı

Olur ya bugün dışarı çıkamazsam Evde boğulurum.Neyse ki bu oyuncak var. Her ne kadar problemler çıksa da, öğreneceğim. İnat etmeden hiçbir şey olmuyor. Bu makine yaşlı olduğum için beni ciddiye almıyor. Ama olsun ben onu ciddiye alıyorum bir gün onu, (çok yakın olduğu için bunu mu demeliyim,) utandıracağım. Seni gidi beni bilmez seni diyeceğim. Dilini anlamadığım için şimdi biraz iteleyip kakalıyorum. Tabi ne ekersen onu biçersin o da bana öyle davranıyor. Benim istediğimi değil kendi bildiğini yapıyor. Gün ola harman ola, ben uğraşmaktan yorulmayacağım, sonunda bana pes deyeceksin be makine. Ben senin gibi nelerini gördüm. Sen tren gibi belli bir ray üstünde gidiyorsun, ama bana kimse sınır çizemez. Ne zaman nerde duracağım, ne zaman nereye gideceğim, neyi ne kadar yapacağım, ancak ve ancak benim bileceğim iştir. Ben senin gibi başkalarının çizdiği şablona göre davranmam. Özgürüm. İşte sen beni onun için kiskanıyorsun. Tabi senin yolunu çizen insanlar; belki onun için insanlara kızılıyorsun, ben de insanım bana da onun için kızılıyorsun eminim. Ama şunu unutma, seni de hayata kazandıran bu çok kızıldığı insanlar değil mi? Bu insanlar olmasaydı, seni her evin, her büronun, her bankanın başköşesine kim oturtacaktı. Bu insanlar olmasaydı, sen şimdi hangi çöplükte paslı bir metal parçası, pislikler içinde plastik parçacıkları olarak, her gün üstüne kedilerin köpeklerin pislediği hurdalar olarak, gözlerden ve gönüllerden uzak, hiç kimsenin dönüp bakmadığı pislikler olarak kalacaktın. Tabi şimdi öyle olsaydın, o çöplüğün önünden geçen her insana melül, melül bakardın, ah beni buradan kurtarsa, ah bana bir yardım etse, bende buna karşılık ona neler vermem ki. Ömrümün diğer kısmını, o insana kul köle olmam mı? Biliyorum o zaman böyle düşünürdün. Ama sonra, eğer bir evin baş köşesini kapmışsan, vazgeçilmez bir alet olmuşsan bana yaptığın gibi her küstahlığı yaparsın. Ah makine ah, sizin de bize benzeyen tek tarafınız bu işte. Kötüyü görmeyince iyinin kıymetini bilmezsiniz. Senin ne düşündüğünü nerden biliyorum sanıyorsun. Biz de öyleyiz de ondan. Düştük mü, hep başkalarına bakarız suçu başkalarında buluruz, kendimizde asla suç aramayız. Ama bir yükseldik mi, her şeyi kendi yaptığımızı sanıyoruz. Tabi bu arada istisnaları da var, makinelerin değil tabi, insanların istisnaları var. Bazı insanlar, bir iş başardılar mı her yere heykelini diktirir, Bazıları da sıradan insanlar gibi yaşarlar, İnsanlar içinde çok güzel şeyler yapıp, gene çok mütevazı kalanlar var, işte seni yaratan bil amca gibi. İnsanlık için unutulmaz bir nimet yaratmış, tabi bu arada, bu buluş size de yaradı. Bil amca Sayesinde sizde çöpten kurtuldunuz. Evet, önemli işler yapanlar her zaman mütevazı kalmışlardır. Herkesle şöyle veya böyle dirsek temasında olmuşlardır. Onların ürettiklerinden herkes payını almıştır. Bak gene payını dedim, sanki herkes bu payı kendi adına hak etmiş gibi. Neyse bende 'ölüm kaçınılmaz, miras hak 'deyip bu içinden çıkılmaz hak anlayışından sıyrılıp esas konuya döneyim. Asıl insanlarla, sizin yani makinelerin ortak yönleri ne? Şimdi seni kullanan birçok insan, bil amcanın kim olduğunu bilmez sanıyorum. Kimse duymasın, ben de bilmiyorum ya... Şimdi bilmiyorum dersem ayıp olur.. Kimseye belli etmeyelim. Bu konuda kimseyi de fazla suçlamayalım, bil amca senin ruhunu keşfetmiş, yani senin tanrın. Ruh, gözle görünen elle tutulan bir şey değil ki. Ama bilgisayar denince, önümüzde duran kutuyu tanıyoruz ve bu kutuyu yapan firmaları, üreten fabrikaları üzerindeki etiketlerden, reklamlardan ezber biliyoruz. Biliyoruz değil, beynimize zorla işliyorlar. Önümüzde elle tutulan gözle görülen seni tanıyoruz. Beko, vestel, vs. Karşımda sırtıp durma, senin ruhun olmasa bedenini kim alır. Ha şimdi bize benzeyen bir yanın daha var bak. İnsanlarda ruhu olmazsa bir işe yaramazlar, hemen toprağa gömerler vücudunu. Hadi, hadi bundan kendine bir pay çıkartmaya çalışma, senin ölünü bir poşete koyup doğru çöpe atıldın mı, bütün saltanatın bitecek. Ya biz öyle miyiz en azından mezar taşında ismimiz olacak, 'ismin olacaktaki ne olacak mı' dedin. Sana ne, ne olaksa o olacak. Sonra bazılarımızın ismi okullara, yollara parklara verilir. Senin de ruhun olmazsa bir işe yaramazsın, sonra senin bir mezarın bile olmaz, senin ismin mi var ki, bir yola bir okula versinler. Mesela bilgisayar deyince binlerceniz

birden akla gelir. Yani binlerceniz bir adam etmez. Çok çok Ahmet'in bilgisayarı, Mehmet'in bilgisayarı olarak anılacaksınız.. Yani biz olmadan bir hiçsin sen. Ne, ne bunları sen mi söylüyorsun,. güleyim bari şuna bak hele. "Oları çöpten toplamak için binlerce insan sabahın altısında yataktan kalkıyormuş ta, çöp bidonlarının başında bunları bulmak için saatlerce uğraşıyormuş ta, hatta ben önce geldim, ben alacağım, diye insanlar birbirleriyle kavga ediyor muş ta, hele bak sen, belediye bunlar için fabrika kurmuş ta, bunların hepsi bir araya toplanınca, sırf bunlar için insanlar birbirine giriyor muşta..." neler de biliyormuş şuna bak. Bunları bir araya getirip hata mı yapıyoruz ne? Neler diyor bu yahu bunlar bir araya gelince taş gibi birbirine sarılıp, yeni makinelere gövde oluyorlarmış, yeniden insanların arasına başka, başka cisimler olarak karışıyorlarmış, ama insanlar bir araya gelince mutlaka kavga çıkıyormuş. Vay vay! demek sinsi, sinsi bizim ayıplarımızı kaydediyorsun ha, utanmaza bak sen. Göğsüne vura, vura hem de bizim için, bizim için, diyor. El kadar parça diye siz bizi çöpe atıyorsunuz ama, aranızdan bazıları gene bizi toplayıp bir araya getiriyor. Biz tonlarca olunca da, kıymetleniyoruz. Sonra bizi paylaşırken kavga ediyorsunuz. Hadi be yalancı sen kendini ne sanıyorsun, senin dünyadan haberin yok be insanoğlu. Siz olmadan biz işe yaramayız bunu biliyoruz. Onun için de sizin her hizmetinizi de sessizce görüyoruz ama, siz de uyuyorsunuz. Biz olmadan da siz bir şey yapamayacağınızın farkında değilsiniz. Kiminizin kafası çalışıyor. Bizi iyi değerlendiriyor, kiminizde her kerameti kendinden biliyor. Hani sizi kızdırmak için söylemiyorum ama gerçek şu ki, siz insanların çoğu, bizi topraktan çıkarıyor, çöpten çıkarıyor, toplayıp fabrikalarda, bizi bir, bir işleyip, işe yarar hale getiriyor, her tarafımızda onların parmak izleri var, ama biz onların çoğunun evine bile giremiyoruz. Bizi yaratanlar karınlarını bile zor doyururken, bize eli bile değmeyen, bazı insanlar da, bizi alıp satarak, bizi hiç görmedikleri halde, bizden büyük paralar kazanıyor. Bu paralarla yeni fabrikalar kuruyorlar. Şunu itiraf edelim ki, siz insanlarda bizde olmayan bir şey var. Siz ona para diyorsunuz. Sizde parası olan öbürlerine sözünü geçiriyor. İnsanların parası ne kadar çoksa o kadar güçlü oluyor, insanlar o gücünü, diğer insanları yok etmek için kullanıyor. Biz makinelerde böyle bir şey yok. Bizde para diye bir şey yok, bizde kavga yok. Biz makineler birbirimizi yok etmeyiz. Bizde mi birbirimizi parçalıyoruz hayır, hayır, insanlar bize karışmazsa biz birbirimize zarar vermeyiz. Ancak insanlar küçük makineleri büyük makinelerin ağızına atarak bizi parçalatıyorlar bu da bizim suçumuz değil. Hem sonra bunu biz yeni bir makineye hayat vermek için yaparız. Tümüyle yok etmek niyetimiz olamaz. Biz de insanları mı parçalıyoruz. İnsanlar bize dokunmadan biz insanlara zarar vermeyiz. Ama siz insanlar kendi kendinizle anlaşamıyorsunuz, kavga çıkarıyorsunuz. Biz kavga etmeyince de bize kızılıyorsunuz. Bizi zorla kavgaya sokuyorsunuz. Bizim birliğimizi kıskanıyorsunuz. Bizimle uğraşmayın, hem bizi yaratmakla öğrenip, hem bizi kıskanmayın. Beğenmediğiniz, ölünce "sizin yeriniz çöplük!" dediğiniz bizler. Ne kadar ezip büzseniz nihayetinde bir araya geliyoruz birleşiyoruz güçleniyoruz. Yine sizin karşınıza çıkıyoruz. Sizin hizmetinize giriyoruz. Bizi kötü amaçlarla da kullanıyorsunuz iyi amaçlar için de, her ne kadar kötü amaçlar için kullanılmayı istemesek de, bu bizim elimizde değil, sizin elinizde, siz, siz olun bizi iyi amaçlar için kullanın, bizi kötü amaçlar için kullanırken bundan biz de zarar görüyoruz. Savaşlarda olduğu gibi... Neden zarar görmek isteyelim ki. Uzun yaşamak bizim de hakkımız değil mi? Siz insanlar çok inatçısınız. Hem yalnız yapamazsınız, hem size en yakın duranı, size en fazla yardım edeni beğenmezsiniz, ona saldırır zarar verirsiniz. Biz makineler olarak, bir gün iş yapmasak, ne olur haliniz düşünün, düşünün de biraz haddinizi bilerek konuşun. Her şeyi biz yaparız, dersiniz ama, ağızınızdan hiç barışçı bir şey çıkmaz. Bir de diğer varlıklarla barışçı geçinmeye çalışın bakalım. Nerde, insanlar kendi aralarında yapamadıkları bir şeyi bizlerle yapmayı denerler mi hiç. Ama siz bunu yapmazsanız bile biz yaptırırız. Biz, bir gün çalışmayız sizin feleğiniz şaşar. Biz sizin gibi, aynı şeyi elli defa tekrarlamayız bunu unutmayın, biz bir defa söyleneni anlarız, onun için kendimiz

de bir defadan fazla söylemeyiz bunu unutmayın. Aynı şeyi tekrar, tekrar söyleyip bizi yalama etmeyin kendiniz gibi. Gelin aslımıza dönelim, biz de maddeyiz, sizde, kavga etmek yerine, güzel güzel geçinip gidelim şu dünyada. Her şey eşit olsun, siz olmadan biz yapamayız biz olmadan da siz. Bunu kabullenelim. Kavgasız bir dünya olsun, dünyamız. İnsanların bazıları, başlarlar bağırmaya, doğru söylüyor arkadaşlar, doğru söylüyor! İnsanlar kendi aralarında tartışmaya başlarlar. Bir kısmı, makineleri haklı bulur. Bir kısmı da buna karşı çıkar. 'Makinelerde kim oluyormuş Bizi şıçtıığımız boklar mı idare edecek artık. Bu kadar da korkaklık olmaz' diye başlarlar felsefe yapmaya. Dünyayı hiç kimse durduramaz. Önce akan nehirleri durdurun bakalım. Bu maddenin yapısına aykırı bir şey... Maddenin en küçük parçası atomlar hareket etmezse madde olmaz. Maddenin kendi içinde çelişkileri olmadan da evren olmaz. Biz doğaya karşı gelemez. Doğanın yasalarını biz değiştiremeyiz. Kavga olacak. Ölen ölür, kalan kalır. Makinelerde kendi aralarında kavga etmiyor mu? Makineleri haklı bulan insanlar, makinelere karşı olan diğer insanları dinleyince bu defa, onları haklı bulurlar. Konuşmalar tartışmalar devam edip gider, kim konuşursa o haklı görünür. Bir türlü anlaşma sağlanamaz. Kavgadan canı yanan kavgaya karşı çıkar, ama kavgayı durdurmaya güçleri yetmez. Kavga devam edip gider. Ara sıra asabı bozulan denizler, kara parçaları da kendi sırtlarında taşıdıkları bu varlıklara, sinirlenip " bunlar kendi aralarında kavga ederken neyin üstünde olduklarını unuttular" deyip varlıklarını hatırlatmak için, her ne kadar azametlerini gösterecekler de, insanların görüş mesafeleri az, ve unutkan oldukları için, üç gün sonra hiçbir şey olmamış gibi, günlük çıkarı için her kalıba girebiliyor. Kendinde hata aramayan insanoğlu bütün günahlarının geçisini bir yerlerde bulup, kendi kendini rahatlatmayı biliyor. İnsanoğlu bencillikten kurtulmadan, barış hayalden öteye gitmiyor. Bunları söyleyen makineye soruyorum. İstisnaları yok mu? MESELA BENİM GİBİ...?

Mehmet Halil

Makinem ile kavgam (Bölüm 2) / Düz yazı

Oh! Nihayet makinemin başına oturdum. Son bir haftadır, makinem ile aramız açıldı. Açıldı da ne demek. Son bir haftadır birbirimizi görmedik. Birbirimize uzak durduk, yan yana yada karşı karşıya gelmedik. Eee! makine yerinden oynamamış ki. Tamam, tamam ben makinemin yanına yanaşmadım. Çünkü ondan önceki hafta, bu makine ile kavgayla geçti. Bunun üstüne de sigorta affı diye bir şey çıktı, kimin için çıktı, niye çıktı anlamadım. İşte bu af çıkınca ve de 'Bağ-kur'lular 1 Eylül'e kadar, sigortalılar 5 Eylül'e kadar müracaat etmek zorundadırlar" diye ilan edilince, biz de kendimizi vatandaş zannedip, ilk günden, heyecanla sıralara girmeye başladık. Niye? Güya aftan yararlanacağız. Hangi aftan, suçumuz ne? Bunu sormak şöyle dur-sun düşünmedik bile. Vasıtalı vasıtasız vergi yükü bakımından dünya ülkeleri arasında baş sıralardayız. Yine ülkemizde, nüfusun %20 si GSMG %80 alırken, vergilerin %20 sini ödediği halde, dar gelirliler vergi suçlusu olabilir. Zenginler suç işlemez. Onlar, yasaları yapanlar, paralı olanlar veya paralı olanların himayesinde devlet yönetenlerdir. Biz, emre uyarken doğuştan askeriz ama, siyaset yapmaya gelince siviliz. Bizim ülkede siyaseti de askerler yapar. Biz sadece üretimden ve patronların daha çok kar sağlamasından sorumluyuz. Ekonomik istikrarsızlık göstererek 'Ginnes Rekorlar kitabı'na girmek için yarışan ülkemizde, Biz de bu ekonomik istikrarsızlıktan payımızı almak için bir şirket kurmuş bulduk, zamanın birinde. Bilfiil çalışan, arkadaşımızı da hissedar yaptık. İyi mi yaptık, kötü mü yaptık, tam olarak ondan da emin değilim. Biliyorsunuz, hayatın her alanında, atletizm de olduğu gibi yarış yapılıyor. Neden herkes istediği kadar üretmez, herkes istediği kadar pazarlayamaz, herkes istediği kadar satamaz bu ülkede? Sam amca ne dediyse, ne kadar kota koyduysa o kadar. Bu ülke nüfusunun, %20' i yani 12 milyonu, üretim yapabilir, yada, bizim ülke olarak hedefimiz, üretimi artırmak değil. Tam tersine üretimi, yıldan yıla sam amcanın istediği oranda azaltıp, bu üretimi yapanlar arasında bir yarış düzenleyerek, üretim yapacak olanları seçmek, aynen üniversite seçme sınavları gibi. Çıtayı yüksek tutacaksın, atlayabilen atlasın, atlayamayan çatlasın. Üretime katılamamak, üretimden pay alamamak, yani aç kalmak demektir. Üniversiteyi kazanamamak demek geleceğin üretim ordusuna katılamamak demektir. Yani geleceğin açları arasına katılmaya mahkum edilmiş demektir. Ne yapalım, bize üretim hakkı tanımayan devlet, bizim suçumuz yok, deyip yatamazsın. Çünkü, aç kalacak ilk insan sen olursun. Bu ölüm orucuna yatmak demektir ki, aynı zamanda suçtur. Yarışacaksın, yarışacaksın ki, devlet ne kadar demokrasi sevdalısı olduğunu gösterebilsin. Hak edenler ve hak edemeyenler olsun. Şimdi esas olan bu. Kimsecikler, Dünyanın GSMH % bilmem kaç oranında artıyor. Bizim de en az aynı orada artmalı ki, ülkeler sıralamasında daha da gerilere düşmeyelim. Yani, şu üniversitelerin seçme sınavında nasıl öğrencilerimiz ilk sıraları kapabilmek için mücadele ediyorsa, esnafımız ve küçük sanayicimiz, üretimi artırıp ön sıralara geçerek, üretimden daha çok pay almak için yırtınıyorsa, ülkemizi yönetenlerde, uluslar arası planda kendi ülkesi adına, dünya pazarlarında kendi ülkesine düşen payı kapmak için yarışmalıdırlar. Yoksa yarış anında kendi vatandaşının önüne engel koyarak, devlet yönetilmez. Vatandaşın önünü açmak yerine, (önünü açmak yanlış anlaşılıyor galiba) tıkamak yalnız bizim ülkemizin yöneticilerine has. Temsil ettikleri büyük sermaye kesimini rahatlatmak adına, küçük ve orta boydaki üretim birimlerini silmektedirler. Her kesime de yetecek, Pazar payını almak için uluslar arası planda mücadele etmelidir. Yoksa sınıf geçmek için kopya çekmeye çalışan, öğrenci gibi (sınıf birincisi olmak isteyen uyanık öğrenci doğru kopya vermez) IMF reçetelerine güvenerek yola çıkılmaz. Dilenciye verilen sadaka hiçbir zaman onu mutlu etmeye yetmez. Neyse, babamın dediği gibi; bizim akıl verecek kadar aklımız olsaydı kendimizi kurtarırdık. Babama şunu hiçbir zaman anlatamadım. Pastör, Edison, Goya, Cicero, akılsız mıydı. Ne yazık ki, bu dünyada dünyanın döndüğünü ispat eden akıllı adam bile, akılsızlardan kendini kurtaramadı. Bu örnekleri verdiğimiz zaman, işte o zaman, en büyük darbeyi yiyoruz. Hemen kendinizi onlarla mukayese etmeyin siz onlar gibi olamazsınız. İşte

söyledikleri tek haklı söz bu olabilir. Elbette biz onlar gibi olamayız. Çünkü biz yüz yıl daha ilerideyiz. Ama onlar gibi olamayız diye. Tarihteki olaylardan ders alamayacak kadar aptal da olamayız. Aslında yanlış anlaşılmasın, bizi yönetenlerin akılsız olduklarını iddia etmiyoruz. Akıllarından şüphemiz yok. Akıllarını kendi çıkarları için kullandıklarından şikayetimiz var. Seçimlerden önce atıp tutanlar seçildikten sonra, bakıyorlar ki konuşmak ayrı şey, iş yapmak ayrı şey. (Aynası iştir kişinin sözünü unutam, o söz, geçmiş zamanların atasözü, Akıldan geçtiği gibi davranan, ve öyle iş yapan insanlar ülkesindeydi) İş başına geldikten sonra, durum değerlendirmesi yapıp, bu ülke kurtulmaz. Bu gidişle bir gün bende aç kalırım. Çevresine bakıp bari bunlar gibi ben de kendimi kurtarayım, kendimi kurtarırsam gelecek seçimde tekrar seçilme şansım olur. Ama kendimi bile kurtaramazsam. Bak, bak kendini bile kurtaramadı bizi mi kurtaracak derler, itibarım sarsılır, korkusuyla itibar kazanmak için, hortumcular kervanına, yolsuzluklar kervanına, usulsüzlükler kervanına katılırlar. Tabi suçun büyüğü bizde, Seçilene kadar onlar bizim peşimizde koşarlar, seçildikten sonra, biz onları kovalarız. Hiç kimse kendine, kendi gücüne güvenmez. İlle de bir kurtarıcı olacak. İlle de kendi yaptığımız puta tapacağız. Kendimize güven yok cesaret yok, sabır yok. İnat yok. Bunları biz seçtik, biz yücelttik, öyleyse bizim için neler yaptılar diye soracak aklımız gücümüz, cesaretimiz yok. Sonuçta seçtiklerimiz de ruhu olmayan bu insanlarla, bir yere varılamayacağını, bahane ederek. kendi için bir şeyler yapma da kendini haklı görebiliyor, gösterebiliyor.

Makinemin suratı asık, biliyorum.” Konuya dönse özür dilemek zorunda kalacak, onun için, başka konulara daldı” diye bana kızıyor. Ama bizden üstün tarafı kızıyorum deyip işini yapmama gibi bir alışkanlığı yok. Dediklerimi aynen kaydediyor. Makinemden özür diliyorum. Ama o kadar alıngan olmana da gerek yok. Sen milyonlarca makineden sadece birisisin, bu kadar alıngan olma, sonra, insanlardan da bazı şeyleri öğren, tabi bizimle iyi geçinmek istiyorsan. Söylediklerim sana olsa bile, sanki başkalarına söylüyormuşum gibi davran, hep üstüne alınma, seni karşıma aldım ama hiç doğrudan senin kimlik numaranı, adını söyleyerek konuşmadım, hep genel konuştum. Biz insanlar böyle durumlarda, bizi eleştirenin koluna girip, onunla beraber aynı eleştirileri alkışlayıp başkalarına yöneltmeyi iyi biliriz. Onun için de kimin kime ne söylediği pek belli olmaz. Böylece de çoğu kavgalar da başlamadan önlenmiş olur. Siz makineler de bu gibi hayırlı, şeyleri (riyakarlık demek kavgaya sebep olabilir, onun için böyle ağır sözler seçmeyelim.) insanlardan öğrenin biz makineyiz deyip de fazla mekanik olmayın, biraz yumuşayın. Yoksa, bu günün robotlarını geliştirip insanlaştırmak isteyenler, istedikleri sonucu elde edemezler. İnsanlar kendi işlerine geldiği zaman istedikleri kadar yumuşayıp istediği kadar esneyebiliyorlar. Yoksa zamanla insanlaşmak sizin işinize gelmiyor mu? Çıkarınız için sizde birazcık yumuşayın. İnsanlara kızıp, küsüp geleceğinizi riske atmayın. Zamanımızın geçer akçesi budur. Özrümüzü kabul ettirmek için, insanların bu kadar sırrını verdik ya, güven artık bana da, biraz gül. Nedir bu aramızdaki bu küskünlük diye merak edenler var sanıyorum. Bir ortak açıklama yapalım mı? Ne dersin?

Ortak açıklama;

Sayın arkadaşlar, biz son bir hafta konuşmadık. Çünkü ondan önceki hafta, insanlar mı makineye muhtaç, makineler mi insana muhtaç diye bir tartışma başlattık. Bu tartışmada, her iki tarafta birbirine uygunsuz sataşmalarda bulunmuştur. Her iki taraf ta birbirinden özür dilerler.

Not:

Taraflardan biri makine olduğu için ilk defa böyle, açık, net ve kısa bir ortak metin çıkmıştır.

Makinemle küs geçirdiğim son bir haftayı insanlarla geçirmek istedim. Size, başıma gelenleri anlatayım. Affediyorum derken av edilen insanları. Şirkete hissedar olan,

mesai arkadaşım. Sosyal güvenceye sahip olmalı. Olmalı değil otomatikman Bağ-kur'lu sayılıyor ama Bağ-kur'a gittiğin zaman parayı tahsil etmiyor. Nedeni evrakları tamamlanıp gelmediği için giriş yapılamıyormuş. Girişi olmadığı için aidatı tahsil edilmiyor. Borçlanıyorsun. Yüksek faizler çalışıyor. Borçlar çığ gibi büyüyor. Sonra ödenemez duruma geliyor. Ne alan alabiliyor. Nede ödeyecek olan ödeyebiliyor. Ödemek için gittiğimizde istenen belgeler. Nüfus Cüzdanı, ticari sicil kaydı, meslek odası kaydı, ikametgahı, vatandaşlık numarası, iş yerinin vergi levhası, Bağ-kur'a giriş bildirgesi. Bunları ticaret sicile vermeden zaten şirket ortağı olunamayacağına göre, bunlar neyin nesi? İnsanların insanlara yaptığını makinem, yani bilgisayarım bana yapmaz. Makinem duyup şımarmasın diye bunları fıslayarak söylemek zorundayım. Makinem bir yazıyı iki defa kaydetmeye kalksam, beni zaten var diye uyarıyor, sağ olsun.(yeni barıştık biraz yağlamam lazım.) Bu evrakları tamamlaman için her gittiğin yerden her mühür için para vereceksin. Her kuruluşta bazı uyanıklar, dernek kurmuşlardır, onlara bağışta bulunacaksın. Yani..ike ...ike bağış yapacaksın. Yoksa 200 kişinin bulunduğu sıralara tekrar, tekrar girmek zorunda kalırsın. Aftan yararlanayım diye başladığın işte kazanacağın paranın iki katını bürokratik işler için harcadım ama gene de faydalanamazsın bu af denen şeyden. Düşün devlet kendi verdiği kimlik numarasını kabul etmiyor. Karşıda anlaştığı bir büroya 2 milyon para verip öyle alacaksın. Yoksa kabul etmiyor. 'Bunun bilgisayar çıktısı yok. Bunu söyleyen görevlinin de önünde bilgisayar var. Oradan kendi kontrol edemiyor mu? . Kendi 20 saniye harcayacak, ama mükellefe, sıradan ayrılıp o işi yaptırmak, ve yeniden sıraya girip o işlemi bitirmek üç saatini alacak. Düşünün bu affın kime ve neye yaradığını. Birileri için af çıkıyor, bizim gibi bazıları da kendini vatandaş zannedip umutlanıyor. Vatandaş isyan ediyor, 1-2 saat ortalık karışıyor, bazen polis geliyor, ama buradaki bu kadar zaman kaybı göze alındığı halde, bilgisayardan belgeleri kontrol etmek için zaman ayrılmıyor. İşte böyle iki haftalık çırpınıştan sonra, bütün umutları yitirip eve dönerken, bir trafik kazasında eşimin kolu kırılıyor. Şimdi hastahane yatıyor. Hastaneden biraz önce gelen mesajında, 'odamız çok soğuk bu gece sabah olmayacak'' diyor. Ne yapabilirim. Para önemli değil insanlık önemli diyorsun, 'fazla para insanı bozar' diyorsun, ama yıllarca pirim ödediğin sağlık kuruluşunun hastanesinde rahat uyuyamıyorsun. Rahat etmek için orada da para ile özel oda tutman lazım. Suçlu ben miyim? Ben mi arabaya çarptım da bu kadar acı çekiyorum? Cuma günü trafik kazası oldu. Salı günü ameliyat olacak ki, kol yerine oturtulsun. Tam dört günlük, acıdan sonra kol düzeltilmek için yeniden kırılıp alçıya alınacak. Kendi sağlık kuruluşumuz. Ama doktora dışarıda kendi muayenehanesinde para veremezsen, göreceğin muamele bu işte. Kendi sağlık kuruluşumuz diyoruz ama, kuruluşumuza kendimiz sahip çıkamıyoruz. Nereye ne kadar para ayırabileceğine IMF karar veriyor. Biz buna mı layıkız? Evet, biz buna layıkız. Salı günü saat 10.30 da ameliyathaneye alınan eşim saat 12.45 te kendi odasına yani Ortopedi servisi 59/ 1 de yatağına koyarken canı yanmaya başladı. Bir hastane görevlisi kolundan bile tutmuyor. Eğer hastanın yakını yoksa, vay haline ortalıkta kalır hasta ile kimse ilgilenmiyor. Hastaları azarlamaları artık o kadar alışıl gelmiş bir olay ki, hiç kimse yadırgamıyor. Doktorluğun en büyük meziyetleri haline gelmiş azarlamak. Bu azarın hemşirelere büyük faydası var. Kimse hemşirelere bir şey söyleyemediği için, işleri hafifliyor. Zaten her hastanın yanında bir yakını refakatçi olarak kalıyor. Hemşirenin işlerini bunlar yapıyor. Refakatçi kalanlar, refakatçi kalabilmek için haftada 40 milyon para ödüyorlar. Yani refakatçılar hastanede hem hastabakıcılık görevi görüyorlar, hem de SSK ya para ödüyorlar. Refakatçi kalanlar bundan şikayetçi mi asla. Hasta yakınları, şunu biliyorlar ki, kendileri orada olmazsa hastalarına gereği gibi bakılmayacak. O bakımdan kendi hastaları hasta haneden kurtulana kadar, her fedakarlığa hazırlar. Hiç kimse genel düşünüp de, burası yıllarca bizim pirim ödediğimiz sosyal güvenlik kurumumuz, ama biz buraya güvenemiyoruz, neden diye ne kendi kendine, nede diğer hasta yakınlarına

sormuyor. Herkes buna da şükür diyor. Çünkü dışarıda sosyal güvencesi olmayan, olmadığı için de kendi evinde çaresiz ölüme terkedilmiş insanlar var. İşte bu sosyal güvencesi olmayan insanların çaresizliği, diğer sigortalıların gözünü korkutuyor, haline şükrediyor, her şeye boyun eğiyor. Bu boyun eğen, insanlara karşı, doktorlar ve personel tam bir otorite kurmuş durumda, hasta ve yakınları ses çıkarırsak, bize bakmazlar korkusu altındalar. Tabi bu arada hastane görevlisi sevecen insanlar da yok değil. Hatta durumdan rahatsız olup da düzeltilmesi için eylem yapanlar da var. Ama azınlıkta kalıyorlar. Asıl mağdur kalan hastalardan bile destek alamıyorlar. İyi insanların kişisel tavırları, bu yapıyı değiştiremediği gibi, bir gün onlar da otoriter bir tavır almak zorunda kalacaklar. Çünkü herkes onları gözüne bakıyor, herkes onlardan yardım bekliyor. Onlar binlerce hastanın sorununu çözme gücüne sahip olamayacaklarına göre, bir gün tavırları değişecek, suratları asılacak İşsizler ordusunu gösterip, işçi ücretlerini asgariye düşüren sistem, sağlık hizmetlerin de aynı yöntemi kullanarak, asgariye indirmiş durumda. Hasta yakınlarından (Avrupa'da çalışmış biri) 'Türkiye'de insanın kıymeti yok canım, Avrupa'da böylemi, hastane personeli yüksek sesle bir konuşsun bakalım, hemen görevine son verirler, Hastama baksın diye Alsancak'ta yazıhanesine gittim, 40 milyon lira verdim. Adam beni, burada görmemezlikten geliyor. Hastamdan haber bile vermiyor. Önüne çıktım, sen beni tanımıyoy mu ya, ben sana 40 milyon neye verdim. Dedim ondan sonra, hastam hakkında 'tamam tamam dedi 'bilgi verdi. İşte bunlar böyle utanmaz diye bana yakınıyor."

Eşimin yatağa alınışından bahsediyorduk. Amatörlük, yatağa alınırken bir taraftan da ben tuttum, canı yanınca bana bağırdı, canımı yaktın diye. Ne yapabilirim ki. Yatırdık yatağa ama, saatlerce, 'bu acıya dayanılmaz ölmek istiyorum annem beni kurtar'' diye yırtındı. Çaresizim ne yapabilirim. Hemşireye, 'canı çok yanıyor, ağrı kesici verilmeyecek mi? ' diyecek oldum. 'Biz zamanını biliyoruz' dedi sert sert, her şeye müdahale etme ukalalığında bulunmak istemiyorum. Serum bitti, 'ağrı kesici serumla mı veriliyordu' dedim aşağıdan alarak, 'Tamam duyduk, anladık.' dedi dik dik bakarak. Biraz bekleyeyim bakalım dedim kendi kendime, ama eşimin ölmek istiyorum, bu acı dayanılacak gibi değil sen nerdesin Memed diye gözlerime bakışı, öfkemi de artırıyor. Nihayet biraz sonra hemşire geldi bir iğne yaptı. Serumu yineledi. Bir saat sonra da eşim sakinleşti. Aydın' dan Denizli'den Uşak'tan gelen hastalarla sohbet ederken akşam oldu. Gece sedyelerden birini gözüm kestim, gece üstünde yatarım diye, saat 23 oldu baktım bir başka hasta yakını almış onu hastasının odasına çoktan üzerine uzanmış. Ben gene kaldım ayakta. Hasta yakınları, yani gönüllü hastabakıcılar. Gece kalacak bir yatağı bile hak edemiyorlar, sağlık kurumlarından. Kantinden ambalaj kutularını açıp altlarına yatak yapıyorlar. Amatör hastabakıcılar hastalarının altına, ördek veya lazımlık koyarlarken, çığlıklar kaplıyor etrafı. Hastaların korkulu rüyası, bu zaten. Aile içinde biraz da soğukluk varsa, seyret artık dedikodu. 'Böyle evlat olmaz olsun. Zaten zorla geliyor da... Allah kimseyi muhtaç etmesin...'

Perşembe günü oldu. Acılar hafifledi, gece de rahat geçince, dünkü çığlıklar üzerine gırgır başladı. Bu arada ben de bir sürpriz yapmak için dışarı çıktım. Manavdan üzümle şeftali alıp geldim. Odada üç hasta, üç refakatçi var. Gırgır devam ediyor. Eşim 'iyi akıl ettin' dedi. 'Benim aklım değil' dedim. 'Teyzenin akli, dün sen ölmek istiyorum Memet ne bakıyorsun öyle diye bağırdırken, bende senin için her şeyi yaparım canım dedim. Hemen helva almaya gidiyordum, diye çıkarken teyze bağırdı." Bana 'ölüleri bile 24 saat bekletiyorlar morgda'' dedi, 'şimdi acele etme, hakkımız baki kalsın belki yarın meyve alırsın bize'' dedi. Bugünde sen ölmekten vazgeçince meyve almak boynumun borcu oldu. Gülüştüler, 'Meyveyi gönülsüz aldın galiba çok geç kaldın' dedi. Bende; İzmir spor kulübünün oraya kadar gittim, manav bulamadım, bakkalın birine sordum, 'buralarda manav yok mu? ' diye önündeki kasaları gösteriyor bana, 'İşte patetes, işte domates, işte soğan manavı ne yapacan'' dedi. Kızdım oradan ayrıldım. Uzakta bir

seyyar satıcı arabası gördüm. Islık öttürüp işaretle durdurdum, kasaları görünce sevinmişim, bunca yol yürüdükten sonra elim boş dönmeyeceğim diye. Gittim baktım ki, arabada aradıklarım yok adamı da beklettim. Adamdan özür dileyip aradıklarım yok diyecek oldum bana kızdı. "İşte soğan va.., işte domat va.., işte badılcın va...daha ne arayan sen" dedi. Hemen terazinin kefesini kaptı bana "hangisinden" diye sormaya başladı. Bende sürpriz yapayım diye hangisinden alayım diye size sormaya geldim. Deyince gülüştiler, ama acı gerçek de hepsinin yüreğini burktu. Esnaf zorunlu gıda maddelerinden fazlasını bulunduramıyor. Onları satabilmek için bütün maharetini gösteriyor. Teyze, "bak o kadar acıdan sonra bile karın sana gavur Memed demedi" dedi. Meğer daha önce aynı yatakta yatan kadın kocasına gavur Ahmet dermiş; "Bana öyle deseydi ben üzülmezdim tam tersine, iltifat olarak kabul ederim" dedim. Eğer biz o gavur diye küçümsenen insanların ülkesinde hastahaneye düşseydik bu sıkıntıların hiç birini çekmez, insan gibi muamele görürdük. Onların yaşama seviyesi bizim on katımız. "Hiç oralarda yaşayanlardan duydunuz mu, şurada çektiğiniz rezillikler" dedim. Hepsi de "haklısın!" dediler. Görmüyor musunuz bizimkiler, onların arasına katılabilmek için ne tavizler veriyorlar. Ülkemizde herkes kurtuluşu o küçümsediğiniz "gavurlara" katılmada görüyor, ama onlar bizi kendi aralarına layık görmüyorlar. Ne yazık ki hala bizim vatandaşlarımız hastanedeki sıkıntıları gördükçe, Fatih Sultan Mehmet, Kanuni Sultan Süleyman; Atatürk gibi kurtarıcıdan bahsediyorlar, düşünmüyorlar ki insan aptal olduktan sonra elindekine bile sahip çıkamıyor. Onların kazandıklarını bir bir elden çıkarılardan hesap sormasını bilmiyoruz ve onları bir daha yönetime seçmemeyi düşünmüyoruz, önümüze ne konulursa onu yiyoruz. Ondan sonra geçmişle övünüp, bir kurtarıcı arıyoruz. Hepsinin elinde cep telefonu hepsinin evinde TV. Hepsinin evinde bilgisayar, bunları bulana hayranlık duymuyor, Kendi geçmişindeki, "başarılarla" övünüyor. Ne anlamı kaldı. Aldığın İstanbul'u değil, tüm ülkeyi vermişsin yada vermek için kapılarında el avuç açıyorsun. Bunları düşünen yok. "Kendisine güvenen atasıyla övünür mü?"

Ne yazık ki, bütün kötülüklerin başı "Allah'a inanmamak olarak görüyor" Sıkıştık mı Bunlarda Allah korkusu yok, eğer Allah korkusu olsa, bu kadar gaddar olmaz bunlar diye yırtınıyor. Ama bir kere bile başını yastığa koyunca, söylediklerinin, doğruluk derecesini araştırmıyor. Kendi bildikleri her şeyin doğru zannediyorlar. Zaman, zaman TV programlarında, sağlık sorunu ile ilgili tartışmalarda, ben hem sendikacılarla, hem program yapımcılarına kızardım.Yeterli personel olmadığı ve dolayısıyla doktorların ve hemşirelerin, Avrupa'da 10 hastaya bakıyorlarsa bizde 100 hastaya bakıyorlar, personel yeterli değil. Hastalar da zor şartlarda mücadele eden hastane personeline fazla yükleniyorlar derdim. Eşimle bu konuda anlaşamadık, ben ona kızardım, o da beni sabit fikirlilikle suçlardı. O birkaç kere hastanede yattı. Ben hiç yatmadım. Şimdi ona da hak veriyorum. Bizim her konuda çok iyi değerlendirmeler yapmamız lazım. Hem devlet ve sigorta hastanelerinde görev alıp, hem de dışarıda muayenehanesi olan doktor, özelden para kazanmak için çarkın dişlerini kendi lehine bilemeye başlıyor. Sonuçta da şikayetler artıyor.

İşte böyle, insanlar güçlüğünün yanında esas duruşta, zayıfın yanında kral kesiliyor. Makinemden özür diledim ama, yine bildiğimi okumaya devam ettim. Ben de makineme haksızlık ettim. Boşuna dememişler "Başkasına haksızlık eden, kendi hakkını savunamaz!" diye... Benim konuşmalarım kime ve niye?

Mehmet Halil

Mal - insan

Hiçbir padişah...
Velihtını tayin etmez son ana kadar,
Bilirki ölüsü bulunur tayinden sonraki ilk sabah.

hiçbir ata,
Mirasını devretmez ölmeden
Bilirki atılır o gün kendi evinden

Bir emekli
maaşını bırakır çocuklarına
Ve o maaş hatırına
İtibar görür yedi sülaleden
Ömür kazanır ölümden.

Mehmet Halil

Maliki'nin korkusu

Irak Başbakanı Maliki
Bu hükümet 'halt' iradesinin,
Pardon!
'Halk iradesinin hükümetidir' demiş
'Biz' zaten, bizden fazla 'siz'ciyiz
'kimse onlara takvim öneremez'miş
hedefi aynı Maliki ile ABD'nin
'kökünü kazımak'' halk milislerinin
altına bakmak gerekiyor örtünün,
bu telaş niye, bu öfke niye
pis kokusu geliyor götünün,
Irak, Vietnam olacak diye.

Mehmet Halil

Martılar

Şehirler arası feribotta izledim onları
Bir fotoğraf gibi hiç kıpırdamadan
ardımızdan süzöldüler açık kanatları.
Beni koparıp aldılar yalnızlığımdan,
İşte bu yüzden seviyorum martıları.

Rüzgara karşı nasıl da gidebiliyorlar?
Onlardan öğrenmiş yelkenciler kanolar
Onlardan öğrenmiş, su kayakçıları
onlara, boyun eğmiş rüzgar ve dalgalar
işte bu yüzden seviyorum martıları.

Ardımızdan süzölüyorlar, açık kanatları
Feribotta bilmem kaç beygirlik motorlar
Onların neresinde takılı bilemiyorum.
Hiç kanat çırpmadan saatlerce uçuyorlar
İşte martıları bu yüzden seviyorum.

Onlara, küçük simit parçaları atıyorum.
Bir kanat çırpıp kapıyorlar havada,
Birbirine aktarıyorlar parçaları
Benimle dalga geçiyorlar anlıyorum.
İşte onları bu yüzden seviyorum.

uzun menzilli savaş uçaklarına,
martılar öğretmiş yakıt naklini havada
satmışlar insanları birbirine satmışlar.
savaş gemilerinin ardındaki köpüklerde
üç beş balık avlamak için martılar.

Mehmet Halil

Maskeli Balo

Ampul kendini inkar ediyor
Hiç ortalığı aydınlatmıyor
Üstelik azıcık ışık veren
Kandili de kiskanıyor.

Bildiğimiz ampul değilmiş
Ampul maskeymiş meğer
İçinde bombalar gizliymiş
AK vücutta karaciğer...

Barış insanların arzusu
Anlamıyor ampulün kuzusu
Yıldırım canlı bomba seçilmiş
Bombanın pimi soysuzu...

Tek ayağı cehennemde
Diğeri kıldan ince köprüde
Yükseklik korkusunun kucağında
Yürüyor on altı nisana...

Mehmet Halil

Maskesiz yaşam

Devlet için her yol mübah,
Servet için her yol mübah,
Soygun için her yol mübah,
Yaşarlar gül kokusuyla...

Yoksul için her yol günah...
Erdem için her yol günah...
Boşa yapılmadı silah...
Yaşarlar kan kokusuyla...

Mehmet Halil

Masum düşünceler

Tanrının insanlara olan sevgisinden her yıl dünyada yüz milyon insan ölüyor... Tanrı da bu gidişten memnun ki yüzyıllardır yasasını değiştirmiyor...
Kapitalistlerin işçilere ve yoksullara olan sevgisinden, yalnızca Türkiye'de, yılda ölenlerin sayısı 1200 civarında. Dünyada üçüncü sırada... Kapitalistler bundan memnun ve gülüyor...
Erkeklerin kadınlara olan sevgisinden ise yılda yalnızca Türkiye'de 1200 kadın ölüyor... Erkekler de hayatından memnun ve ikinci, üçüncü evliliklerini yapıyor, hatta daha fazlasını istiyor...
Rakamlara bakınca erkek olarak insan, kendindeki sevgi kıtlığından utanıyor... Erkeklerin kadınlara olan sevgisini artırmanın tek yolu var. 4 kadınla evlilik yasası çıkmalı...

Mehmet Halil

Matematikteki çarpı kadar zorunlu mu çarpışmamız?

Evler, elbiseler, yiyecekler
İnsan aramaya başladığında
Tükenmiş olacak gerekçeler
Elveda denilecek silahlara...

O kadar alışıldı ki savaşmaya
Alıştığımız gibi güneşe rüzgara
Hep devam edecekmişiz gibi...
Kendimize kurşun sıkmaya...

Nasıl geçer ki boş zamanları
Başka iş tutamayan hayatların
Bir iş gibi zorunlu edindi bunları
Ve bir savaşçı kadar yoruldu barışçı.

Mehmet Halil

Maymundan geldiğimize göre, gerek yok utanmaya...

Milli prodüktivite merkezi
Sever yüksek oranlı işsizliği...
Sendikalar da burada gurur üyesi.

Diriñe köprüsü bitmezdi
Asi İşçi lideri kazığa oturtulmasaydı
Ve üç gün orada gözleri yaşlı kalmasaydı.

Gençler uslanmazdı
İbreti alem olsun diye
Denizler asılmasaydı.

Burjuvazi palazlanmazdı
Öldürme yarışında,
Finali kazanmasaydı...

Ve 82 anayasası ısınmazdı
Altında Evren odunu olmasaydı
Otuz yıl sürmezdi ezen tankların hızı

Barbaros'un topunun ucunda
Hayret/dinin esirleri gibiyiz...
Şimdi medeniyet ilave yaptı ona
Ya korku topu! Ya da ucunda para!

Erke yalan makinesi üretiriz!
Üç yüz bir topu her an hazırda...
Konuşurken gaz kalmıyor şimdi
Medya maymunlarının kığında...

Mehmet Halil

Mazgal delikleri

Kim kendinde bulabilir ki
Onun önüne dikilme cesaretini
Hedefe kilitlenmiş avawklar gibi ilerleyişi
kıpkızıl
Dörtlü sinyaller sanki yanıp sönen gözleri
Düştüğü yerde patlıyor ağızından çıkan sözleri
Gözler öyle perdelenmiş ki
Önce kendini imha eden
Çanlı bir bomba gibi...
Öfkeden
ince bir örtüye sarılmış kafatasına benziyor çehresi
diğer insanları da
kendine benzetmesine bağlı beğenisi...
sığınağı küçük olsa da geniş bahçeli
önünden büyük lokmayı kapam bir benzerine öfkesi
onun sığınağı büyük
ot yetişmesin diye yok ediyor bütün bahçeleri
betona bağışıklık kazanmış, hazmedemiyor yeşilliği
gizli sığınaklar, karanlık dehlizler memleketi
muhteşem yalnızlık ve çalıntılar serveti...
sınır tanımıyor ki diktatörlerin hevesi
halkın gönlünde saray kuramayanlar
özel saraylar yaptırır kendilerine,
altında karanlık tüneller
kendi dolaşacak o tünellerde
yeri geldiğinde
yani bütün damarlar kesildiğinde
kan yerine
ve akacak ilk mazgal deliğine...

Mehmet Halil

Medeniyet denilen şey

Zamanın nefesini kesti,
Nerede o hayat belirtisi,
Tik-tak, tik-tak diye, bizi uyaran sesler?
Mezarlık gibi sessiz şimdi,
Yaşadığımız meskenler
Sanki zaman silinmiş gibi...

Yanımızda bir kuş öterdi,
Adem gibiydi o saatler,
Yine de o günler,
Gizli olanda uyanır şüpheler,
Onun için
her icraatları gizli saklı...

Saatin ritmine uyardı insanlar,
Koşturdukça ömre daha çok şey sığar
Az zamanda çok iş yapar ve ömür uzar.
Kapıdaki köpek gibi,
Bir muştı gibi
Tatlı bir sesle hatırlatırdı
Çalınan zamanımızı...

Tik-tak, tik-tak, tik-tak
Zamanı değerlendirirdik koşarak...

Penceremizin kenarında, tık, tık, tık,
Darı tanelerini gagalayan kuşlar da yok ki
Küstürdü onları da şehirde zehirli atık
Zamanın akışını hissedemiyoruz ki,
Hayatta değil de, mezardayız sanki...
Medeniyet denilen şey,
İlerledikçe daha çok uyutuyor bizi...

Okuya okuya biter mi bu kadar kitap?
Yüktür insana bu fazlalıklar...
geçmişten geleceğe deneyleri aktarınca,
ezilir altında boş kafalar,
ve gabarisi yetersiz olanlar
Onun için yakar kitapları
bazı sivri akıllılar...
hafifler yükleri,
boş gemiyle karaya çıkarlar
zararlarını da devlet karşılar.

Bütün taptıklarımız, bize cehennemi layık gördü
Cennet tapılanların mekanı olarak ayrılmış
Tapanla tapılan bir olur mu hiç
Bir umutla yerden yere vurdular bizi
Taptıklarımız için yaşadık, onlar için öldük
Hep burnumuz göklerde oldu,
Onlara bıraktık ayaklarımız altındaki cenneti

Mehmet Halil

Medyada devrim!

Adamın fenerli olması doğal...
Fenerdendir en kolay kazançlar
Orada taraf tutmak da helal
Amigo iyi bir nutuk attı mı
Tek ağız bütün taraftarlar...

Tek dil, tek din, tek bayrak, tek ağız
Bilim adamı gibi, o da çağa uydu
Dört zamanlı motor diye anacağız...
'Sanatta gerçekçilik sanatın kurdu'
Bizde medyayı yalanıyla tanıyacağız.

Artık tüm ülke sanat öğrenecek...
Yaratıcı güçler gökten yere inecek
Ve bundan sonra bu nedenle,
Dine hiç kimse laf söyleyemeyecek
Dalkavuklar secde edecek bu güce...

Minareden hoporlöre, hoporlörden CD'ye
Şimdi beyaz ekrandan eğileceğiz secdeye
İmam bir kere tekleyecek, cemaat dört kere
Ayetin başında ve sonunda dürüstlük geçecek
Medyada devrim gerçekleşti, gerçekleşecek...

Mehmet Halil

Medyatörlere

Sarhoş olmuştunuz her gün içe içe
Yoksul insanlardan sıkılan şarapla...
"Gönül vermişsin bir köpeğin kığına
Kıça değil, benzer artık gülüstana"
Koklamak yetmiyor artık sana
Hararet yapmış tuzlu su gibi
Bıkmadan üşenmeden yala
Durup dinlenmeden yala
Secdeye durur gibi yala
Yalamak senin kaderin
Yoksa koyarlar kapıya.

Mehmet Halil

Mehmetçiği ekmeğine yağ yapanlar... Düz yazı

..Sevgili büyüğüm yaşınıza, birikiminize bir diyeceğim zaten olamaz ancak sizde elma şekeriyle kandırabileceğiniz insanlar olmadığının da farkında olun..

Ne anlama geliyor bu sizinde hrant dink olmanız... mantıklı bir açıklamanız var ise okumaya hazırım... ya da sadece şuursuz bir sürü psikolojisi ve popülist saçma bir yaklaşım mı var... he açıklama yapmak zorunda tabiki değilsiniz ya da benim amacım demogoji falan da yapmak değil ancak saçma sapan fikirlere tok insanlar da var ülkemizde..

sadece ermeni bir vatandaş öldürüldü, art bir niyet aranıyorsa ŞEHİT olan binlerce MEHMETÇİK in şehadetinin sebeplerinde aransın... sen de hrant dink isen onun kaleme aldığı satırlarında arkasındasın, o zaman hrant dink hakkında düşündüklerimi de senin hakkında düşünüyorum, ister umrunda olsun ister olmasın, marifet hrant dink olmak değil, KİŞİLİK sahibi olmak...

İşte ben Hırant Dink olalı gelen buna benzer sayfalarca mesajlar. Tehditler... Hırant Dink, sadece bir insan... Hemen aklıma bu yazıyı yazanın fazlalığı ne acaba diye bir soru geliyor. Bu mesajı yazan, insanı küçümsediğine göre, kendisi insan değil, ya da insan olarak kendisini de küçümsüyor mu? Eğer kendisini de insan olarak küçümsüyorsa, kendi kafasına da sıkılacak bir kurşunun hiç önemi yok demek. Mesajdan çıkan anlam bu. O zaman neyin önemi var? İnsanın önemi yoksa, bu insanlık Neden bu kadar çırpınıyor. Bu yatırımlar, bu emekler ne için?

“Ben de Hırant Dink'im” derken, insanlığı, ırk, din, dil, renk, mezhep ayırmadan, tümüyle insanlığı savunduğumuzu, hatta bu anlamın içine katillerin bile girdiğini anlatmaya çalışmamız boşunaymış... Neden bunu anlamak istemezler... Çünkü, dünyayı yalnızca kendilerinden ibaret görecektir kadar dar görüşlüler.

Mesaj sahibi “kişilik sahibi” olmaktan bahsediyor, başka kişilerin haklarına saygı göstermeden nasıl kişilik sahibi olunuyor? Bunu izah edebilen var mı?

En çok sarıldıkları “Mehmetçiğin cenazesine katıldın mı?” İşte bu sorunun içinde, “ben buradayım” diyen çıkarıcılık, faydacılık. Mehmetçiklerin ölümünden siyasi çıkar sağlayan mantık, hemen sırtıyor. Daha fazla Mehmetçik vurulsun, daha fazla cenazeye katılsın, daha fazla siyasi rant sağlasınlar. Mehmetçiğe verdikleri değer bu kadar. Dillerine pelesenk ettikleri bu işte...

Bülent Ersoy programında, Mehmetçik adına nutuk atar. Nerede askerlik yapmış sa Serdar ortaç, asker kaçağı ama milliyetçiliğe gelince toz kondurmaz. Bunlara gelince sanatta siyasette serbest...

Ama Mehmetçik doğa üstü bir şey sanki.. Ben askerlik yaptım.. Ben neden Mehmetçik olamadım? Bu Mehmetçikler kimler? Bizim dışımızdan birileri mi?

Mehmetçik Mehmetçik diye çığırkanlık yapanlar, sadece Mehmetçik cenazelerinden pirim toplamaya çalışanlardır. MHP, DSP, ANAP koalisyon hükümeti dönemlerinde ne yaptılar Mehmetçik için? Cenaze törenleri o aileleri kurtardı mı? Ülkücüler mafya mantığı ile, öldürdükleri, ya da ölümlerine sebep oldukları insanların ardından göz yaşı döküp, sadaka toplamayı iyi biliyorlar. Onların kişilik dediği şey bundan ibaret. Onlar bu rantı sağlamak için, sahte gözyaşı dökerken, diğer taraftan daha fazla Mehmetçik ölsün diye provakasyonlardan geri kalmıyorlar.

Bu çığırkanların gerçek yüzünü gösteren birkaç örnek vereceğim. Mehmetçikten kastedilen askerlik yapan gençlerimiz ise, işyerimde çalışan bir genç arkadaşımın Elinde bir parmağı koptu, el bombası elinde patlayınca, ama aylarca uğraştı maşa bağlanamadı.

Bir de doğuda yaralananları dinleyelim... Uğur Sümer'in kitabından...

Hastanede en sevilen insan bendim
Çünkü hastalar içinde en kötü durumdaki bendim.
Ergün gürsoy Fatih terim ziyarete geldiler
Hastahaneden çıkınca 'beni ara dedi 'terim'
Beni çok sevdiklerini söylediler
Telefon numarası verdiler bana
Beraber kameralara poz verdik
Hastahaneden çıkmadan bir gün önce ara
Koskoca Fatih Terim
Sözlerini hiç unutabilir miyim
Bana yardımcı olacaklarını söylediler.
Aradığımızda öğrendik ki telefonu satmış.
Biz de satıldık telefonla birlikte...

Daha çok gelen oldu ziyaretimize
İsmet Sezgin, Mesut Yılmaz
İsmet Sezgin iç işleri bakanı
Hediyesi, bir çift çorap, poşette kahve
Çorap deyince sevindim
Kos koca iç işleri bakanı
Çorapları boşa getirmez dedim
Mutlaka içindedir ayaklarım
Baktım ki çoraplar boş
İşte ben o zaman, en acı kurşunu yedim.

Kolumdan yaralandım demiştim annemle babama
Saatlerce başımda oturdular
Bakıp bakıp ağladılar koluma
Gideceği sırada annem
'Oğlum bu pantolon senin' dedi.
Bir anda nasıl oldu anlamadım
'Benim bacaklarım yok ki''
hiçbir şey diyemeden baka kaldılar
kapıdan çıkınca annem aracıkta devrilmiş,
sonra hemşeriler anlattılar.
Çok sonra ağıtlarını duydum
'Keşke gözü olmasaydıda,
ayakları olasaydı...' deyip
ellerini dizlerine vurduğunu...

uzatmayalım taburcu olduğum gün
her şey belliymiş taaaa! önceden,
bir gazi değil de sanki bir sürgün,
suni ayaklarım, tekerlekli sandalyem
onlar da alındı benden
vurulduğum gün acı duymamıştım
şimdi yaram daha derinden
daha değersizmiş ayaklarım
tekerlekli sandalyeden.
Daha iyisi gelecek zannetmiştim
Daha iyisi yetkililerden.

Ankara'dan bir görevliyle gönderdiler beni,
Evin holüne bırakıp gittiler
Savaşta ileri sürerken beni,
Sırtımı sıvazlayanlar kahraman deyi
Bir yükten kurtulur gibi... bırakıp gittiler
Benimle gelmedi hiç biri...
Evet devlet için işim bitmişti.
Kalkan olarak kullanıldım hedefte
Ben bittim, hurda olarak atıldım çöplüğe.

Bir inek satıp babam aldı tekerlekli sandalyemi,
Kontrole gidişim, şehirler arabası otobüsle.
Bir ambulans bile verilmedi..
Refakatim de iki kişi, yollarda bin bir eziyetle
Ne kadar da çok övünmüştüm, nasıl gurur duymuştum,
Yaralandığımda gelen helikopterle...
Şimdi, anladım ki.. ben çapraz ateşle vuruldum.

Çiller, Güreş, Yılmaz, Demirel, Erbakan
Hepsine ayrı ayrı yazdığım mektuplar
Hepsi cevapsız kaldı.
Hepsi benimle televizyona çıktılar.
Mağduriyetim giderilecekti.
İzleyenler benim halime bile gıpta etti.
Gerçek başka, yine, başka atılan nutuklar.

Kahramanların tek korkusu var şimdi
Başımıza iş açılır diye,
Konuşup, anlatamamak gerçekleri.
Ve söyleyememek isimleri.

O da siyasilerin ona yaptığını yapıyor
Bir daha hatırlamamak için,
Unutmaya çalışıyor.
Siyasilerin unutulması kolay ama,
Yaralar unutulmuyor.
Bir vatanın, bir başka evladını öldürmek
Vatan borcu oluyor
Vatan borcu, organlarla ödeniyor.

Bunun gibi çok örnek var kitapta, ama riyakarlığı ve hayat ticaretini görmek için biri bile yeter insan olana... İnsan olmayan ise bütün insanlık ölse, o kendi çıkarına bakar ve öyle oluyor işte...

Uğur Sümer'in "Bir savaş bir insan" başlıklı kitabından, bir alıntı ile kişilik sahibi insanların neyi savunduğunu görelim:

İki devre üstümdeki arkadaş
Kadın teröristin göğsünü kesip, tabur komutanına götürdü
Bi Dakka! .nasıl...Nasıl.. nasıl kesti?
Nasıl olacak kasaturayla kesti

Dur! Sen ne yapıyorsun diyen olmadı mı?
Niye olsun ki! Her zaman olan şeyler bunlar.
Kesenin ismini hatırlıyor musun?
Hatırlamaz mıyım! Hani isim sormak yoktu.
Kulak, kafa, göğüs kesmek...
Bunlar her zaman olan şeyler öyle mi?
Ben göğüs, kulak gördüm ama kelle görmedim...
Tabur komutanı ne yapıyor götürülenleri
Ne anlamı var göğüs kulak kesmenin
Bazı arkadaşlara izin verdiler
Hava atmak için kesiyorlar, fotoğraf falan çektiriyorlar.
Akşam olunca, hadi dediler, leş almaya gidiyoruz, terörist ölüsü var dediler.
Ellerinde ip vardı. Taşların arasında ölüleri bulduk. Ayaklarına ip bağladık
Öyle sürükledik geldik. Mundar bir hayvan ölünce leşini dereye sürüklersiniz ya, işte
aynen öyle.
Nasıl gösterdiler mağarayı
Nasıl olacak zorla
Ne yaptınız göstermesi için
Çok bir şey yapmadık, yarasına kasatura sokup kanırttık.
En sonunda mağarayı gösterdi ve kurtuldu.
Nasıl kurtuldu
Nasıl olacak kurşunu sıktık kurtuldu.
- meğer vatanmış adam-
Nasıl sıktınız kurşunu
Hepimiz birden sıktık işte....
Kimin eline fırsat geçerse öldürür..

İşte kişilikten bahsedenlerin savunduğu bu...

Mehmetçik savunmak bu kadar onlar için...

Bunları öğrenmek için her kişinin kolunu bacağını kaybetmesi gerekiyorsa, hiç merak
etmeyin çok sürmez sıra size de gelir bu kafa ile...

Ben onurumla savaşa karşı çıkıyorum... İnsanlığı savunuyorum...

Ben, bütün insanlığı, bütün ırkları, bütün renkleri, bütün dinleri savunarak, ülkemin
onurunu da savunuyorum.

Mehmet Halil

Mehmet Halil

Merak

Merak (Her nedense bu bayram kafamı hep bu işgal etti.)

Dalında elma armut resmi yaparmış netekim
Yapabilir mi ki? Dalında insan asılı bir resim?

Mehmet Halil

Metropol şehrin kıyakları... / Düz yazı

Benim ilham kaynağım otobüsler... Ama bana yaratıcı bir ilham gelmez. Yaratılmış hazır benim ilhamlarım. Çeşme başında, kovalarına su dolduran genç kızlar gibi, ben de otobüslerde, defterimi doldururum hazır ilhamlardan... Ruhları çağırarak zaman bulamam, insanlardan, olaylardan... Onun için katıksız olur yazdıklarım. Yazdıklarımı herkes bilir. Bilinenleri yazdığım için bu güne faydası olmaz... Belki gelecekte okuyanlar, bu günlere dair bilgiler edinmek için faydalanabilirler.

Otobüs durağı kalabalıktı. Kalabalık arttıkça yaşlıların da suratı asılıyordu. Yaşlılardan daha çok da yanındaki oğlu veya kızı daha da fazla üzülüyorlardı. "Baba" dedi bir genç kadın, yanındaki yaşlı adama, şöyle öne doğru çıkalım da... derken yaşlı adam yüzüne baktı... "Kalabalığı görmüyor musun" der gibi... yeter ki ezilmeyelim kızım... 80'lik adam ayakta kalmaya da razı idi. Yeter ki arada ezilmesin... çaresizlik en acı darbe... Yanında yaşlı ana babasını rahat ettiremeyenler, bunun acısını duyarlar. Bu konuşmaları duyan, elli yaşlarında bir adam, yaşlı adamı önüne aldı, "korkma seni ezdirmeyiz" dedi. 514 uzaktan görüldü. Kalabalıkta hareketlilik arttı. Trafik sıkıştığı için otobüs tabelanın çok gerisinde kaldı. Kalabalık otobüse doğru akınca, yaşlı adam yine gerilerde kaldı.

Hareket kabiliyeti yüksek olanlar, önden koşup boş koltuklara oturdular.

Yaşlılar ve çocuklular, yetersiz hareket kabiliyetlerinin kurbanı oldular. Ayakta kendilerine en rahat boşluğu bulanlar bile, diğerlerine göre, kendilerini daha şanslı sayıyorlar.

Ben kendimi, iniş kapısı önündeki merdiven boşluğuna yerleştirdim. Orta direğe dayandım.

Sonra arkamdan biri dokunmaya başladı. Dönüp baktım başıma 18 yaşlarında, kucığında 5-6 aylık bir bebek olan kadın dikiliyor. Bebek eli ağzında ayağı ile bana vuruyor. Önce anlamamıştım nedenini. Bebeğin yüzüne baktım benimle oyun oynamak istiyor. Ben bakınca gülmeye başladı. Ben de gülümsedim. Ayakları daha fazla oynamaya başladı, ağzını yaya yaya, daha fazla gülmeye başladı... Bende elini tutup oynamaya başladım. Çocuk elini ağzına götürdüğü, annesi "elini ağzına götürme" diye, çocuğun eline vuruyor. Başımı kaldırıp baktım. Çok genç bir anne, tek elle otobüsün borularına tutunuyor, tek elle de çocuğunu tutuyor. Kocasını olmalı, kara yağız delikanlı da kadını tutuyor ki düşmesin. Çocuk kadının kucğından aşağıya doğru kayıyor. Kadın sık sık çocuğu tekrar yukarı kaldırıp kolunu tazeliyor. Yorgun olduğu belli... Bu arada da elini ağzına götüren çocuğu sarsalıyor, elini ağzına götürmesin diye... öyle ya çocuğun eğitiminden de anne sorumlu.. Elini ağzına götüren bir çocuğun bu davranışından da ilerde hesap verecek."Çocuk diş çıkarıyor sanıyorum, ona evde havuç salatalık gibi şeyler verin, yoksa çocuk böyle alışır gider" dedim. Yukardan aşağıya dikine kesilmiş matruşka bebekler gibi.. Kadına kocası sarılmış, çocuğa anası sarılmış, tıngır da mıngır... Herkes için güzel bir yolculuk, yalnızca annenin yüzü soluk. Babası sert sert, "veriyoruz veriyoruz" dedi. Otobüs sarsıla sarsıla gittikçe kendisi de çocuk olan anne, çocuğu zor tutuyordu. Babaya bakıp "şu çocuğu biraz da sen alsana" bak düşecek dedim. Suratı kapkaranlık oldu. "Düşmez o" dedi azarlar gibi... Bir taraftan çocukla oynayarak epeyce yol aldık. Kadın o kadar halsiz durumdaydı ki... Çocuğu kucğından almayı düşündüm ama, biliyordum ki, çocuğu kucğıma alınca babalık hakkını almış olacaktım... bu babanın yüzünden okunuyordu, olay çıkaracağını tahmin ediyordum. Benden başka tanıdığım arkadaş yok. Yolculardan da yüzlerindeki ifadelerden anladığım kadarıyla, beni destekleyecek biri de çıkmayacak... O cesareti gösteremedim. Bir kere bunun dersini almıştım. "Vay be utanmaz kocasının yanında tazeye sarkıntılık etmiş" sesleri kulağımda çınlamaya başladı.

Bu defa çocukla oynarken daha yüksek sesle konuşmaya başladım diğer yolcuların dikkatini çekmek için... amacım çocuğu kucağına almayı öğrensin adam. Çocuğun eline ayağına dokundukça daha bir hızlı çirpiniş daha çok kıkır kıkır gülmeye başladı çocuk. Çirpindikçe aşağıya kayıyor, kaydıkça annesi kolunu yeniden kaldırıp, yeniden sarılıyor çocuğa... Bütün dikkatler çevrilince babaya bakıp, " çocuk düşecek, annesi yorulmuş, şu çocuğu biraz da sen al kucağına" dedim, daha yüksek bir sesle... Suratı yine kapkaranlık oldu... ama ağzını bile açmadı... Belli ki çocuğu kucağına alsın erkeklik elden gidecek, cinsiyeti değişecekti... biraz daha ileri gitsem erkekliği kurtarmak için, bütün yeteneklerini kullanabilirdi... Hem kendini frenlemek, hem de çocuğun kaynağını, korumak için, karısına sıkı sıkı sarıldı... Bu kadar yıl yaşamışlığımın tecrübesi bana nerede durmak gerektiğini hatırlatıyordu. İçinden bana "fabrikayı sağlama aldım, çocuk giderse yenisi gelir, bunu düşünemeyecek kadar salak bu adam" dediğinden eminim.

Artık, Şirinyer'e gelmiştik. Otobüsten inenler artı. Boşalan yerlerden birine kadın oturdu. Kucağında çocuk olmasaydı adam oturacaktı. Dinimizin kuralları böyle... Koca ikinci Allah.

Bütün öncelikler onun.

Kadın oturunca, yüzünden mutluluğunu okuyabiliyordum. İlk durakta boş koltuğa oturabilseydi belki de, bu kadar mutlu olmayacaktı. İşte bu da Allah'ın kullarına bir lütfü...

Mehmet Halil

Mezar taşları

Krallar itaat ister.
İtaat görmek için,
Bilmem! Kaç kelle gider
Püf noktası bu! İşin.

O taktığınız metal parçaları
O taktığınız yıldızlar
Kaç cana tekabül eder?
Kaç cana?

Eğer,
Çocuklarınız varsa
Düşünün ki yıldızlar
Ölü çocuklarınız.

Yoksa!
Omuzlarına,
O! Anıt mezarlara.
Çocuklarını almamaları
Ölü yakıştığı için mi?

Ne kadar parlatsalar yıldızları,
Mezar sevilir mi?
ne kadar parlatsalar mezar taşlarını.
mezar sevilir mi?

Mehmet Halil

Mezarlıklar müdürlüğü

Çok kazanmak arzusu
geliri kaybetme korkusu
Zehir ediyor onun her gününü
Sarhoş oluyor mezarlıklar müdürü.

Kazancı her türlü ölümden
Kazancı çalışanların birikmiş emeğinden
Yağmayla, talanla elde edecek
Alışkanlık taaa! Osmanlıdan gelen...

Kazancı her türlü ölümden
Rahatsız oluyor her diriden
Yeşiller bile düşmanıdır müdürün
Müdürden izinsiz yeşillenen...

Yaka silkiyor inekten ve öküzden
Hepsi türediği halde kendinden
Yalnız kendine hak bilmiş yemeyi
Korkuyor benzeriyle rekabetten...

Boynuz kulağı geçmesin diyor
Binbir engel koyuyor önlerine
Çatlak ses istemiyor zulmüne
Kasaptır koyunlar içinde bile

Saray kasapların eğitim merkezi
Kesim sayısı artıyor onun serveti
İnsana yapılan saldırılardan belli ki
En çok kazandıran da insan eti...

Kasabın bilinci çıkardan öte geçmez
Gemileri yakmış geri de dönemez
Kum saatini durdurmaya çalışır ama
"Tarihin tekerleği de geri dönmez."

Eline geçirse bütün dünyayı da
Doymuyor kan karışmazsa aşına
Geride tek bir dostu kalmadı da
Yazısını kendi yazıyor mezar taşına...

Mehmet Halil

Mırıltılarım

Saçların yorganım olur,
Gözlerinden bakarım dünyaya
Nefesim hep seni solur
Ölürüm ciğerlerim boşalırsa...

Sevgi denilen, aklın yetmediği ülke
Kurşun gibi, beni de eritti ya içinde
Artık hiç inancım kalmadı sevgiye.

Zaman bir yel değirmeni
Beni de öğütüyor içinde
Buğday tanesi gibi...

Hayatımın piç çocukları, düşlerim,
Gizli arzularımın, o silik gölgeleri
Sizleri sonsuz umutla beklerim
Sizlere ayırdım gecelerimi.

Mehmet Halil

Milenyum anneleri

Medya ve siyasi liderler
Yepyeni bir gelecek vadettiler
Bir gecede, bir saatte,
Hatta bir anda.
Her şey değişecek dediler.

Milyonlarca insanın kaderi
bir gecede değişecekti.
Sanki herkesin cebinde
büyük ikramiye bileti.

O gece uyku tutmadı kimseleri
Yanar yanmaz sabahın feneri.
Sokağa döküldüler,
Bir arayış içinde bütün gözler.

Bütün dünya duymuş da,
Tanrı duymamış, uyumuş o gece,
Ne defterine yazmış milenyumunu,
Ne de görmüş rüyalarında,
Bir fırtına koştu,
Bilim adamları bile sustu.
Her şey bir bilmece.

Yarı uykulu,
Gözlerini uğuşturarak sokağa çıkmış biri
Bir değişiklik arayışı içinde...
Mutlu insanları, gülen gözleri
Arayıp durdu çevrede.

O da ne?
El arabasıyla, bir seyyar satıcı,
Anlaşılan çocuklarının isteğine,
Onların,
Probaganda ile canlanan hayallerine,
Cevap verebilmek için,
Erken çıkmış o gün işine.

Arabasında
dünden kalmış meyveler.
satıcıya aynı anda iki kişi yaklaştı.
Biri orta yaşlı bir bay
Diğeri 80'lik bir bayan.
Seyyar satıcı;
Buyur anne dedi.
Anne ağırdan aldı.
Biraz durakladı,
Bir iki adım geri attı.
Seyyar satıcı diğer müşteriye baktı.
O da "annenin işini gr" dedi.
Onun ayakta beklemesini istemedi.

Anne, "sen al yavrum sen al" dedi.
Adam meyvesini alıp uzaklaşırken
Annenin sesini duydu.
"yavrum çok açım, bir tane ver ne olur"
Seyyar satıcı meyveyi verirken,
"al hayır duası et.." dedi.
Bunu duyan adam dönüp,
Anneye poşetinden iki meyve verdi.
Anne titreyerek ağlamaya başladı.

.....

rüyadan uyanmış gibiyiz
Kesildi bütün milenyum haberleri.
Her cilalı ambalajın içi,
Saatli bomba gibi...
Şimdi sokaklarda
yüzbinlerce milenyum anneleri.
Bir de;
Hala kayıp çocuklarını arayan
annelerin adını verdiği
hüzünlü cumartesi
kapanmıyor
kalplerdeki izleri.

Mehmet Halil

mirveD

Söz verdiler devrim yaptılar
Kazıkların kığına ampul taktılar
Aydın saray emrinde oğlanlardır
Aydın artık alandır ırpandır...

Kara arşaf altında iki mercek
Aydın zifiri karanlıkta mumdur
Aydın Sarayda klonlanmış inek
İnsanları kurban eden uzundur

Tanrı birdir ve saray mekanıdır
Saraydan başka yoktur sapacak
Anlaşıldı artık o köyün sapığıdır
Bütün sandıklar saraya kurulacak.

Mehmet Halil

Modern model

modelcilik altın bilezik diye överlerdi de,
gülüp geçerdik, tozlu dumanlı diye...
meğer ne bilezikmiş be!
şekillendirdiler kalıba döke döke...
her dönemde bir küçük Amerika modeli
"Arjantinde bile kurulsun bir Kürt devleti,
karşı çıkarım! " demiş, devletin başı, efendi
çünkü, dünyanın neresinde olursa olsun,
başkaldıranı eziyor Amerikalı abisi...
köpek bağı olduğu kapiya ihanet eder mi?

Mehmet Halil

Muassır medeniyetler seviyesine, yükseliyoruz

Muassır medeniyetler seviyesine, yükseliyoruz dualar ile

Ne çok dua ediyoruz tanrıya
ekonomi istikrara kavuşsun diye
o da karşı koyamıyor duamıza
aramızda çok saygın hırsızlar ve tecavüzcüler olunca,
ve de ekonomiden kat kat fazla bütçe ayırınca
Diyanet işleri başkanlığına...
ÖTV'si ve KDV'si oluyor, akıtılan kanlar da...
gidiyoruz hep ileri... Hep ileri...
Yakında kucağına oturtacak tanrı bizi.

Mehmet Halil

Mucize

Eyy! Tanrım, gücün varsa
Bir dafacık bile olsa
Yağdır yağmuru aşağıdan yukarıya
Ya da dünyayı tersine döndür
Güneş batıdan doğsun bir kere
Hep gençleri yaşlandıracağına
Yaşlılara da gençlik bağışla.

`Mucize yaratan' nice evliyalar var ya
İnanıyoruz yalanlara
Çaresiz sen devreye girince
Seni küçük görmeyelim onların yanında.
Bir mucizeni göster de
Seni böyle, kör, sağır ve dilsiz görünce
Şımarıdı diplomasızlar bile
Bütün yetkileri alıp eline
Sorumluluklarını unuttu bile.

İşte o kulların bile,
Kendinden güçlülere tahammül edemiyor
Daha büyük eserlerle gücünü gösteriyor
Şirk koşanlara dersini veriyor...
Kulların haddini bilsin
Sen de bir mucize göster de...

Mehmet Halil

Mucizeler

Yeni bir yasa çıkarmış Hz. Sadır*
Kıç yalayana yeşil pasaport hazır
Dünya ile ahiret arasında,
Kızıl deniz gibi yarılıyor sınır.

Her gün ulaşıyorlar tanrıya
Nargile bile içiyorlar sarayda
"Oyunuzu Erdoğan'a verin" demiş Tanrı
Tanrı'nın ayıbına seçmenlerde utandı.

Dünya duruyor gündün güne
Kafalar dönüyor dünya yerine
Hızı öyle arttı ki dönüşün
Yakında dönen kafalar kopacak gibi be...

Kimse yoksulun mucizesine inanmaz
Amaaa! Onu çelikleştiriyor engeller...
Egemenler, önlerinden ileriye bakmaz
Nasırlı ellerle gerçekleştirecek mucizeler.

*Sadır.....: Tarımda fide yetiştirilen yer. İktidarların ise cellat fideliği...

Mehmet Halil

Muhafazakarlığa paydos

Boş durmayı hiç sevmiyorum
Emekliliğimde de
Sıkıntıların seyir defterini tutuyorum
Anlıyorum ki dikkatle izleyince
Sıkıntılar hiç bitmiyor şekil değiştiriyor
Değişiklik bu nede olsa,
Hayata mahkum birine iyi geliyor
İdam mahkumu bile idama giderken
Açık hava ve uzun yol bekliyor
Belli bir yerde mahkum olmaktansa
-yavaş yavaş paslanmaktansa-
Değişiklik olsun insana...
Işık girsin iç odalarına.

Mehmet Halil

Muhalefet

Yalnız muhalefete soyunanlar,
Kaçırınca elinden, muhalefetin ipini,
Olayların girdabı içinde, bocalar;
Üslenir muhalefetin; muhalefetini.

Rakibin üstüne gidemeyince,
Birleşip bir çığ gibi...
Şarar bir sıkıntı, bir düşünce,
Öğütür kendi kendini...

Muhalefeti meslek edinmiş kendine,
Kendinden başkasını beğenmez de,
Çaresiz, kıvrır, öfkelenir, kudurur,
Şıkar kendini, yağını çıkarır...
Sürer rakibinin ekmeğine.
şubat 2004

Mehmet Halil

Muhtaçlık durumu ve hayaller. Düz yazı

İnsanlar neler için hayal kurar?

Hadi sizi yormayayım, yine kendim cevap vereyim. "Yanlı! " dersiniz sesiniz çıksın ben de doğrusunu öğreneyim.

İnsanlar ihtiyaç duyduğu ama ulaşamadığı, ulaşılması zor veya imkansız olan şeyler için hayal kurar. Öyle ki bu bazen aşk derecesinde ileri boyutlara ulaşır.

Bol bulunan ve ihtiyaç duymadığınız şeyler için hiç hayal kurduğunuz oldu mu? Hiç hava depolamak için hayalinizde planlar yaptığınız oldu mu? Bir de havasız bir yere kapatıldığınızı düşünün. Orada kurtulmak için ne hayaller kurulur.

Çocuk doğar doğmaz memeyi arar. Su kaplumbağaları yumurtadan çıkar çıkmaz denize doğru koşar.

Çünkü yaşamak için ihtiyacı olan onlardır. İhtiyacına ulaşıncaya kadar susar, ulaşamayınca ağlar.

Demek oluyor ki, ihtiyaç insanın bilincinden önce gelir.

Ağlamak muhtaçlıktan kaynaklanır, muhtaçlık bilinç dışından gelir... Yani genlerinde 'kot'lanmış halde bulunur. Merak, haz duygusu, korku, acıma insanın özünde vardır. Bilinç kazanıncaya kadar ve bilinç kazandıktan sonra da büyük ölçüde, bilinçaltımızca yönlendiriliriz.

İşte insan bu ihtiyaçlarına göre bilinçaltı tarafından yönetilir. Yaşamak için canlıların bilinçaltı onun aküsü gibidir. Bilinciyle bilinçaltını biraz da olsa kontrol etmeye çalışır. Hırsızlık, hırs, öfke, utanma, yalancılık, başkalarına yaslanma gibi şeyler sonradan öğrenilmiştir.

Sonradan edindiğimiz bilinçle bilinçaltımızı kontrol etmeye çalışırız.

Burada biraz gerçek biraz da tasarlanmış hayal bir araya gelince, davranışlarımızı kendi ürünümüz zannediyoruz... Yalnız ben mi öyleyim bilmiyorum ama, ben öyleyim yani...

Ben de kitaplarına içini döken adamlardan alıyorum bu bilgileri, vahiy yoluyla gelmiyor... Mesela, "Muhtaçlık durumundaki insanlara bir gözlük takılır. Gözlük kişinin bir parçası haline gelir. Bu gözlük ile bakanlar seçimlerinde özgür olduklarını sanırlar. Hatta gözlüğü kendi gözlükleri sanırlar." Diyen Jean Cabut gibi hayatını bu işleri araştırmakla geçiren adamlardan alıyorum.

Yine Althusser "İdeoloji, gerçek ile kurulan hayali ilişkinin tasarımıdır." demiş. Yani hayal ile ideoloji ana kız gibi birbirine yakın.

Daha bilinçaltıyla yaşamaya çalışan bebeler bunun için önemlidir. İlk bilinçlendirme o küçük beyinlerden başlar... Yani ilk gözlük alıştırmaları o yaşlarda başlar. Benim babam da daha üç yaşında sabahları yatakta başlamıştı bana sureleri ezberletmeye... Artık o gözlüğü benimsedin mi otoritenin işi kolaylaşır. Cinsel eğitimimiz, kan davasına hazırlanmamız, nefretimiz, ötekileştirilenlere karşı tavrımız, militarizme hazırlanmamız, hayvanları boğazlamamız, damgalanan insanlara karşı kinlerimiz... İşte hep o yaşlarda, o gözlüklerle bakarak öğretildi, o gözlükleri benimsedik. Anamızı babamızı seçme şansımız olmadığı gibi gözlüklerimizi seçme şansımız da olmadı. Böylece otoritenin birer aracı olarak hazırlandık hayatımıza...

Tek tük de olsa itiraz eden çıkabilir bunlara ama, gerçek sırtır altından...

İdeolojilerde kumanda her zaman otoritenin elindedir. Otorite her zaman kendini ideolojinin dışında tutmaya çalışır ki, kendine karşı gelişecek ideolojilere yasak koyabilsin. Çünkü artık kendi ideolojisi içinde yüzen insan onun ideolojisini göremez. Hangi göz kendisine dışarıdan bakabilir. Bakamazsa nasıl kendini görebilir? O yüzden bu gün o ideolojinin içinde olanlar, ideoloji deyince hemen muhalefetin ideolojisini görürler. Kendilerini ideolojinin dışında gördüklerinden, ideolojilere kötü gözle bakarlar. Bu da karşısındakine doğrudan bir ideolojik saldırıdır.

Bu kültür de genler gibidir. Kültürle edinilen bu reflekslere 'mem' adı verilmekte. Kademe kademe, belli bir hiyerarşi piramidinde bu gözlükleri takanlar birbirlerini kontrol ederek mevcut otoriteye hizmet ederler.

İşte bu gün bizleri birbirimize düşürüp, dünya halklarını emekçilerini kana bulayan,

milyonlarca çocuğun açlıktan ve şiddetten ölümüne sebep olan kadın cinayetlerini haklı gösteren bu gzlklerdir. Bu sıkıntılardan kurtulmak için, yeni bir dünya yaratabilmek için bakışımızı değiştirmemiz, o yalancı gzlklerden kurtulmamız gerekir. Bunun en güzel yolu düşünerek davranmak, konuşulanları iyi tartmak, aklımıza yatanı tanımak, kısacası kendi kişiliğimizi kazanıp kendi kişiliğimizle davranmaktır. Siz siz olun başkasının aracı değil kendiniz olun... Hoşça kalın.

Mehmet Halil

Mutluluğa koşan intiharlar

Burjuvazi öyle yapıyor ki işini
İşi hızla bitiriyor
Tahrik edici değil hareketleri...
'Tık! ' Beyne sıkıyor mermiyi
Cennete geçiveriyor rahmetli

Ama öyle değil ki olayı anlatan haberci, yazar
Öyle değil ki olayı beyaz perdeye aktaran yönetmen
Onların dilinde, kaleminde, görüntülerinde zaman uzar da uzar
Kudurdukça kudurur bunları okuyan izleyen öfkeden.
Eğer 'yalan' söylemek sanatsa, en alası sarayda var.

İktidarlar nasıl da hizmet ediyor halkına
Görülmeyen bir cennet vaat ediyorlar 'cehennem'de yaşayanlara
Kibarca diyorlar ki, bu dünyada mutlu olmayan gitsin oraya
Rahatlıyor insanlar rüyalarında nasıl rahatlırsa
Göz dikmiyorlar kralların saraylarına...

Mutluluk öyle abartılacak kadar zor değil, 'kafası çalışana'
Bir bomba, bir kurşun, bir mayın, bir kefen ve tabuta
Ya da gönderirsin yüzlerce metre yerin altına
Devlet hizmet etmek için, yatırım yapıyor 'cennet' yoluna
Saray yapmak için el mi koymadılar cennet topraklarına?

Çocuklar melektir, sevimlidir ve sevilecektir
En çok da çocuklar layıktır mutluluğa
Cennete önce onlar gönderilecektir
On iki, on üç, on dört, on yedi yaşlarında,
Cennete önce onlar gönderilecektir.

Beyinlerde temizlik yapacaksın ki güce tapsınlar
Bu hizmetler için ihtiyaç vardır bin odalı saraya
Şaray ne kadar büyükse o kadar büyür içindeki adamlar
İşin farkında olmayanlar, çalmak çırpamak günah diyorlar
Secde artık saraydır, tanrı inmiş göklerden saraya...

Mehmet Halil

Mutluluk 2

Sabah güneşinin altında
Krağı gibi hafızam.
beni hedefime götürecektir
izler var üzerinde...
üzerinde izler,
Hızlı davranamazsam
Kaybolup gidecekler.

Yazarken,
hep sonraya bırakıyorum
yazım kurallarını.
Yazımı
araç olarak kullanıyorum.

Ben mutluluğun peşindeyim.
Mutluluk,
Ardında gemileri yakarak gidiyor.
yetişmek istiyorum
Silinmeden önümde izler
Yetişmek için koşuyorum.

Sırt sırta, kederle mutluluk
İkisi arasında sıkışıp kalmışım
kederlerim yakamı bırakmadı
mutluluğu ben yakalayamadım.

Dönüp
bakıyor bana mutluluk
ben silerken gözlerimi.
Gülüyor,
Ve söylüyor son sözlerini;
"sen yazımı
nasıl araç olarak kullanıyorsan
ben de kullanıyorum seni
ben kaçmazsam
kim bilir kıymetimi? "

Mehmet Halil

Mutluluk tablosu

Ne gayretli bir hükümetimiz var
İlk yıllarda bütün işleri yaptılar
Satılacak olanı sattılar,
İngilizleri, İsrail'i, İspanya'yı, ABD'yi
Almanya'yı dahi köle gibi çalıştırıyorlar.
Bize layık gördüler tatili...
Yüzde otuzlu gruplar halinde dönüşümlü olarak
Yapıyoruz tatilimizi...
Tümüyle ham kalmayalım diye
Savaşa sürüyoruz gençlerimizi
Gerek var mı başka cennete?
Bu dünyada isteriz hurileri...

Mehmet Halil

Muz YE!

Seçimden sonra yeni anayasa yapılacakmış
ağrıyan başımıza, ağrı kesici olacakmış
umut ayranımız kabardı seçim öncesi
oylar AKP'ye akacakmış...

hükümet kurulacak, yeminler edilecek
anadilde eğitim gerçekleşecekmiş,
Kürtler, Kürtçe!
"Ne mutlu Türküm! " diyebilecekmiş...

Mehmet Halil

Mücadele etmeden mutluluk olmaz...

Çarlar, imparatorlar, başbakanlar ve generaller iyi savaştıkları, kıydıkları vatandaş sayıları ile üne kavuşuyorlar... O ölçüde oy alıyorlar... Oyu para ile, korkutma ile alsalar bile yine o kıydıklarından alıyorlar... "Kahramanları kahraman yapan korkaklardır!" sözünü unutmamalım. Kasaplardan korkan koyunlar olmazsak, onlar da bu güce kavuşamazlar... Bizler de kurban olmayız. İki baş bir yastıkta kocamak için değil, kurtulmak için buluşsunlar... Geleceğe güzel bir miras bırakmak için düşünsünler... Her şey çocuklarınız için değil mi? Yalnız patik ve battaniye yeter mi? Daha fazlası için düşünün ve gerçekleştirin.

Biz sizden yedi düvelle savaşmanızı istemiyoruz on kişiye bir kişi düşüyor. Yeter ki bilincinde olun ve kurtulmayı isteyin.

Mehmet Halil

Mücadelenin ana eksenini gözden kaçırmayın!

Küreselleşme adı altında hızlı bir süreç yaşıyoruz. Bu süreçte küçük esnaf, küçük sanayici yok olurken işsizlik artıyor. Yoksulluk artıyor. İnsanların hayat düzeyleri yükselecek yerde, hızla aşağıya doğru düşüyor. Belli bir hayat standardına alışan insanlar, bu süreçte yaşama düzeyleri düştükçe yeni hayat seviyesine ayak uydurmakta zorlanıyorlar... Kaybettikleri bu seviyeden dolayı, işin bilincine varamayacak durumda bilinçsiz olan insanlar aşağılık kompleksine kapılıyorlar. Bu sonuçların kaynağını, arka planını göremeyenler öfkelerini en yakın ittifak kurabileceği insanlardan çıkarmaya çalışıyor. Böyle bir ortamda yoksullaşan insanların örgütlenme ve mücadele çabaları da karmaşık oluyor.

Zengin ve yoksul arasındaki bu farkın sürekli arttığı bir sistemde, yoksulların homojen bir yapısı ve buna bağlı olarak homojen bir düşünce tarzı olamaz... Bu değişim içinde kafaların altüst olması kaçınılmazdır. Böyle bir ortamda yapılması gereken, aynı şartlarda ezilenlerin kendi arasındaki farklılıkları görüp mücadelelerini kısırlaştırmak yerine, uzlaşması mümkün olan ezilenleri birleşip kendilerini ezenlere karşı ortak tavır almaları kendi çıkarları açısından zorunluluktur.

Yönetenler ve ezenler arasında, din, dil, ırk milliyet farkı gözetmeden kendi çıkarları için birleştiklerini görebiliyoruz. Onların kendi aralarında görmedikleri bu farklılıkları, sömürdükleri insanlar arasında sürekli kışkırtmaları niye? Çünkü onların çıkarları bizlerin bölünerek güçsüz düşmemiz ve onlara karşı mücadelemizin zayıf kalmasındadır. Yani onların gücü, güçlü olduğundan değil, bizlerin kendi aramızdaki kısır çekişmeler nedeniyle birleştirip gücümüzü gösteremememizden kaynaklanmaktadır.

Bunu göremeyip, Türklerin, Kürtlere düşmanlık beslemesi, Kürtlerin Türklere düşmanlık beslemesi, Alevilerin sunilere, sunilerin Alevilere düşmanlıkları tamamen bu egemen güçlerin suni ayırımından başka bir şey değildir. Bütün birlik ve bölünmeler çıkarlara göre değişmektedir. Yani bizlerin arasına konulan sınırlar çıkarıcı çevrelerin oyunudur. Asıl ayrılık, ezenler ve ezilenler arasındadır. İş adamlarına, şirketlere bir bakın, banka yönetimine ve meclislere bir bakın, Kürdü, Türkü, Rumu, Ermenisi, hepsi bir arada güzel güzel geçinip gidiyorlar. Ama ezilenlere gelince bu ayrılıklar sürekli öne çıkarılır, sürekli bilenir ve bölünme ve kavgalara hazır hale getirilir. Çıkarlarına ters düşünce, bırakın bu farklılıkları, analarını, babalarını, kardeşlerini bile boğdurdukları örnekler tarihimizde doludur.

Bu gün de aynı topraklarda yaşayan köklü geleneklere sahip insanları birbirine boğduruyorlar. Yani sorun, din dil, ırk renk değil tamamen çıkar meselesidir... O halde cephemizi, din, dil, milliyet, mezhep, renkler üzerinden değil, çıkarlar açısından bakarak tayin etmek zorundayız. Mücadele yoksulların kendilerini boyunduruk altına alan zenginlere karşıdır.

Onlar çıkarları için savaşlar çıkarıp binlerce insanın ölümüne sebep olacaklar da yalan söylemeyecekler mi?

Onlar daha fazla kar sağlamak için güvensiz ortamlarda işçi çalıştırıp yüzlerce, binlerce işçinin ölümüne sıradan olaylar olarak bakarken bizlere doğru söyleyeceklerine mi inanıyorsunuz?

Onların çıkarları için satın aldıkları basın demokrat olabileceğine mi inanıyorsunuz?

"Her insanın bir fiyatı vardır. O fiyatı verdikten sonra satın alınamayacak insan yoktur!" diyebiliyorlar. Bu onların yüzlerce yıllık deneylerinin sonucudur. Kimini çıkarları için bülbül gibi öttürürler, söz geçiremediklerini ise işlerinden atarlar...

Bu karmaşık ortamda homojen bir düşünce mümkün mü? Homojen yapı, yani herkesin aynı şekilde düşündüğü bir yapı ne üretebilir. Farklılıkların olmadığı ortamdan ne gibi yaratıcı düşünce çıkabilir? Durgun suda temizlik olur mu? Durgun suda arınma olur mu? Öyle olsaydı şehirlerin merkezlerinde pis suları arıtma tesisleri kurulmazdı. Arıtma tesisleri önce suyu karıştırır, sonra çökeltirerek arındırır.

Yıllardır bu oyunlarla bölünüp duruyoruz. Ezilenlerin, işçilerin, gençlerin, kadınların, siyasi partilerin ön saflarında mücadele edenleri her şeyden önce bu oyunlara karşı

mücadele etmeli bölünmeye karşı birliği savunmalılar. Kendi aralarında rekabet halinde olan farklı örgütlerin birliklerini sağlam bir temele oturtmaları mümkün değildir. Bütün grup ve siyasi düşünceler ve örgütler, kendi aralarındaki farklılıkları kabullenerek ve mücadele sürecinde bu farklılıkları ile, uzlaşmaz çelişkileri olan sermayeye karşı birlik olmayı kendilerine ana hedef olarak seçmeleri gerekir. Birlik, ayrı aidiyetlerle uzun süre yürümez... Bütün ezilenler bu doğrultuda üzerine düşen görevi yapmalıdır. Yoksa uzun süre daha ezilmeyi ve sömürülmeyi kabullenmiş olacaklardır. Ne toplumsal mücadele, ne de gerçekler kimsenin tekelinde değildir. Mücadeleyi tekellerinde görmek isteyenler ve böylece zayıflatanlar, mücadele katkıda bulunmak şöyle dursun. Zaafa uğratırlar.

Mehmet Halil

Namussuz Kimdir?

Bir partinin en üst yöneticilerinden biri çıkıyor "Toplu konut kredileri, tarım kredileri, araba kredileri almış, borçlanmış, istikrar istiyor..." diye sırtarak açıklama yapıyor. Yani diyor ki borçluların eli bize mahkum. Ayrıca işsizler de işe girebilmek için AKP üyesi olmak zorunda. Çünkü AKP üyesi olmayanlar işe girme şansına sahip değil. Bu durumda AKP'ye oy verenler mi namussuz, onları balık gibi ağlarla çevirip, borçlarını ödeyebilmeleri için oy verme mecburiyetinde bırakanlar mı NAMUSSUZ? Borçlarla tehdit silahını, her seçimde kullanabilmek için halkı borçtan kurtarmamak için sürekli zam yapanlar mı Namussuz?

Kadına iş vermeyenler, gitsin evinde otursun diyenler, Kadın çalışmaz diyenler, Okula giden kızları ahlaksızlıkla suçlayanlar, hatta onları potansiyel orospu olarak görenler, Geçinemeyip kocasından ayrılınca evlerine kabul etmeyen zihniyetler, kocası, sevgilisi ve töreleri tarafından üç ayda 72 kadının ölümüne sebep olanlar mı, küçük yaşta zorla evlendirmeye kalkışanlar mı NAMUSSUZ yoksa işsiz ve çaresiz kalıp, çocuğunu doyurup büyütebilmek için erkeklerin ağına düşüp etini satanlar mı NAMUSSUZ?

Mehmet Halil

Nazım'a

Ateş gibi yanan yüreklere
Soğuk su gibi, şiirlerin
Bakıp işçilere, köylülere
Anımsanıp mavi gözlerin
Şiirlerin okunur gür sesle,
Ve kavuşuruz rehavete.

Şiir akan pınarlar bile
Özelleşti artık
Özelleşti her şey
Ne insanlar öldü de,
Ölmedi 'kara maça bey'
Yabancı reçetelerle
Kan ter içinde
Başladı özelleştirmeye
Şimdi moda böyle...

İdeallerini gerçekleştiremedik
Düşüncelerinden çok seni sevdik
Aşklarını sevdik, gözlerini sevdik
Sesini daha çok yükseltemedik ama,
Mezarını taşıyabilirdik.

Nazım'a yakışır diye,
Nereyi beğendikse,
Satıldı dediler.
Dolar, euro, sterlin
TL' deyince güldüler.
Yine eskisi gibi...
Yabancı parayla milliyetçilik

En parlak kağıtlara,
Kara maça bey basıyor şiirlerini
En gür sesiyle,
Kara maça bey okuyor şiirlerini
Şiirlerin okullarda okunursa
Zorunlu izin veriliyor çocuklara.
Geri dönmek üzere
Bir daha! Bir daha!

Mezarını nereye taşıyalım
Satıldı en güzel topraklar
Öyle büyüksün ki Nazım
Hiçbir yere sığdıramadılar
Sen gelmeden değerlendirildi
Yatacağın topraklar.

Teknoloji, öyle gelişti ki
Öyle gelişti ki bu çağda
Yok! Yok!
Her şey bulunuyor,
Vatan haininden başka,

Nazım, onun için değer kazanıyor
Düşün! İhtiyaç duyuluyor mezarına.

Gözlerinde Deniz, Kalemde Mahir
Yüreğinde Aslan, Sağında Cihan
Hep sende birikmişler, hep sende İnan
Çerçi tezgahlarında kelepir vatan
Nerede vatan hainleri, nerede şimdi?
Hayatın tadı yok, onlar olmadan.

İşte böyle halimiz
Bayrağı kapmak için
yeterli koşamadık biz!

hızlanınca birazcık
kırıldı ayaklarımız
öndekine ulaşamadık.

güçlü çıktı kara maça bey
satıldı, satılıyor
vatana dair her şey!

Mehmet Halil

Ne dersiniz?

İnsanlar ne kadar çok ezilirse o kadar çok ibadete sarılıyorlar... Ekonomik kriz dönemlerinde olduğu kadar hiçbir dönemde namaz kılanlar sokaklara taşmazlar... Nedeni ise, kendini ezen güçlerle iki yerde yan yana eşitlenebiliyor. Birincisi mezarda, ikincisi camide veya kilisede... Ezilenler o ezenlerle yan yana geldikleri zaman sanki ezilmişlik komplekslerinden kurtulmuş hissediyorlar kendilerini, aynı safta yer alabiliyorlar...

Mehmet Halil

Ne diyecekler?

Nasıl da 'Yüceltiyorlar cumhuriyeti'
Komünizm tehlikeydi... işaretlediler hainleri
Vatan elden gidiyordu, din elden gidiyordu...
'Emniyet simidi' olarak geçirdiler boynumuza Nato'yu
Ezildi, asıldı bu memleketin binlerce çocuğu...

Azalmadı, arttı çöküşün ivmesi
Beyzadeleri etkilemiyor bu çöküş
Onlar yaşıyor paşa paşa günlerini,
Yüzleri kızarırdı düşürselerdi,
Gömleklerinden bir düğmelerini.

Ama, şimdi gülüyor yüzleri
Bal teknesinin başında
Parmak yalamak düşünüyor onlara da...
Tekne de gidiyor elden
O zaman ne diyecekler halka?

Mehmet Halil

Ne günlere kaldık.

Dizilerde sanalı gerçek olarak izlemeyi öğrendik. Mafya cennetinde mafya dizileri adeta gerçeğe örtüşmeye başladı. İş böyle olunca algılarda, bütün, sanallar, bütün hayaller gerçekleşiyor algılarda... Sansür de gerçek olanı saklayınca, "Bütün yalanlar gerçek oluyor." Kendi ülkesinde kendi koyduğu yasalara bile uymayanlar. İnsanları evlerinde diri diri yakanlar Avrupa'ya demokrasi dersi vermeye kalkıyor. Siyaha beyaz deyip milleti şaşkına çeviriyorlar. Hele muhalefet de buna destek verince, kaos daha da derinleşiyor, halk ne yapacağını şaşırıyor... Ülkesinde her gün bir kadının ölümüne seyirci kalanlar, Hollanda'ya bir kadın bakan gönderip, kadına olan saygılarını olumsuz yönde kullanıyorlar. Asıl sorun Avrupa ile ilişkiler değil, referandum öncesi seçmenlerin kafasını karıştırmak. Bu karıştırma işini de eline kepçeyi alıp CHP üsleniyor. Şimdi seçmeni nasıl suçlayalım? Devlet saray oldu... Devlet Partisi olarak CHP de, "Söz konusu devlet olunca her yol Mübah" şiarıyla AKP'yi, sarayı koruyor. Kendi ipini çeken muhalefet olarak rekorlar kitabına girecek sanıyorum. İktidar olmakta zaten gözü yok. Onun görevi, sermayeyi korumak için emekçi kesimi oyalamak. Bunun da hakkını veriyor. Şimdi Avrupa bize karşı; haydi milli birlik beraberlik" diye kendi ülkesinde her türlü anti demokratik girişimin gerekçesini de muhalefete kabul ettirdi mi, referandum da oylar kendi lehlerine dönebilir. Kendi ülkesinde kendi bakanlarının bile seçim bölgelerine girmesine izin vermeyenlerin bu yüzsüzlüğünü sergilemek zorundayız. Bu oyunları ya bozacağı, ya da acılara yenilerini ilave ederek yaşamaya devam edeceğiz. Emekçiler olarak huzur kendi ellerimizde. Başkasından fayda yok. Kirli oyunları bozmak için daha çok çalışacağız. Başka çare yok.

Mehmet Halil

Ne günlere kaldık. 2 düz yazı

Dizilerde sanalı gerçek olarak izlemeyi öğrendik. Mafya cennetinde mafya dizileri adeta gerçeğe örtüşmeye başladı. İş böyle olunca algılarda, bütün, sanallar, bütün hayaller gerçekleşiyor algılarda... Sansür de gerçek olanı saklayınca, "Bütün yalanlar gerçek oluyor." Kendi ülkesinde kendi koyduğu yasalara bile uymayanlar. İnsanları evlerinde diri diri yakanlar Avrupa'ya demokrasi dersi vermeye kalkıyor. Siyaha beyaz deyip milleti şaşkına çeviriyorlar. Hele muhalefet de buna destek verince, kaos daha da derinleşiyor, halk ne yapacağını şaşırıyor... Ülkesinde her gün bir kadının ölümüne seyirci kalanlar, Hollanda'ya bir kadın bakan gönderip, kadına olan saygılarını olumsuz yönde kullanıyorlar. Asıl sorun Avrupa ile ilişkiler değil, referandum öncesi seçmenlerin kafasını karıştırmak. Bu karıştırma işini de eline kepçeyi alıp CHP üsleniyor. Şimdi seçmeni nasıl suçlayalım? Devlet saray oldu... Devlet Partisi olarak CHP de, "Söz konusu devlet olunca her yol Mübah" şiarıyla AKP'yi, sarayı koruyor. Kendi ipini çeken muhalefet olarak rekorlar kitabına girecek sanıyorum. İktidar olmakta zaten gözü yok. Onun görevi, sermayeyi korumak için emekçi kesimi oyalamak. Bunun da hakkını veriyor. Şimdi Avrupa bize karşı; haydi milli birlik beraberlik" diye kendi ülkesinde her türlü anti demokratik girişimin gerekçesini de muhalefete kabul ettirdi mi, referandum da oylar kendi lehlerine dönebilir. Kendi ülkesinde kendi bakanlarının bile seçim bölgelerine girmesine izin vermeyenlerin bu yüzsüzlüğünü sergilemek zorundayız. Bu oyunları ya bozacağı, ya da acılara yenilerini ilave ederek yaşamaya devam edeceğiz. Emekçiler olarak huzur kendi ellerimizde. Başkasından fayda yok. Kirli oyunları bozmak için daha çok çalışacağız. Başka çare yok.

Mehmet Halil

Ne oldu bize?

Biri çıkıyor, "Bütün kadınlar reyise helaldır" diyor, kimseden ses çıkmıyor.
Kadınlardan ses yok!
Erkeklerden ses yok!
Hani bütün yeminler namus ütüne yapılıyordu!
Hani "töre yasası" diye, babasından izin almadan başkasıyla birlik olan kız öldürülüyordu!
Hani ahlak diye bir şey vardı!
Her şeye boyun eğen, her şeyi kabullenen bir toplum Mu olduk?
Yoksa herkes kendine bekaret kemeri taktı da onun için mi umursamıyor?

Mehmet Halil

Ne zaman geleceksin?

Doğada gelişmenin kanunudur,
Her varlık gibi,
"Kapitalizm de kendi celladını doğurur"
Tehlikeli olmasın diye, celladının,
Midesini ota, kafasını bokla doldurur.
İçinde coşar, kudurur bu ortamın.

Kapitalizme karşı tek resti `cellad`ının
"Anamsın!" diye güvenir belki de...
Şuşar ve birbirini suçlar çocuklar
Öğrenememişler durmayı ayakları üstünde
Eteklerinden ayırlamazlar, çaresizlik içinde.

Ölerek ölümsüzleşme devri kapandı
Yaşamak ve yaşatmak için,
Mücadele devri açıldı. Ama henüz,
Yeni doğmuş kedi yavrusu gibisin
Daha açılmamış dünyaya gözlerin...

Anladık, "yenile yenile yenmeyi öğreneceksin"
Bir değil, iki değil, üç değil...
Uyanmak ve öğrenmek için daha kaç tokat yiyeceksin
Yoldaşının karşısına dikil, celladının önünde eğil,
Kendine ne zaman geleceksin?

Mehmet Halil

Ne(o)w Milat

Hadi hayırlı olsun yurttaşlarım
Bacasız fabrikalardan sonra
Duayla yönetim devri yazıldı
Sizlerin iradesiyle alınımıza...
İlk başlangıç yağmur duasıyla.

Kuşkunuz olmasın ki duanın ardından
Gani gani yağacak yağmurlar
Silip süpürülecek, devralınan enkazlar
Pırıl pırıl ışık yayılacak vicdanlardan
Temizlendikçe aydınlanacak yastık altılar...

Ne kadar insan son verir yaşamına?
İşlediği günahları hatırlayınca,
Eminim hiç kalır
Nagazaki, Dresleyn ve Hiroşima'da
İşlenen katliamların yanında...

Erişilmez, derindir umutların dibi
Eğer temizlikten nasibini alırsa
Kapanır ellerde Kur-an, yüreklerde haram devri
Kendini çarmıha gerer,
Müstakbel Peygamber Efendi...

Mehmet Halil

Neden 2

Devlet, Emekçilerin ve ezilen halkların üzerinde baskı aracı, kozmik oda da o baskı aracının kara kutusu, peki o odaya girilmesinden baskı gören ve hatta ezilenlerin öncüsü durumunda görünenler, en fazla baskı gördüğümüz dönemlerde bundan niye şikayetçi onu anlayamıyorum...

Mehmet Halil

umutsuzluk artıyor ve aynı oranda intihar olaylarına da yansıyor.

Orta çağlarda ordular savaşlara hasat zamanı çıkıyor üreticilerin varına yoğuna tarlada el koyuyor, erkekleri öldürüp kadınları ve çocukları esir alıyor köle olarak çalıştırıyor ve yine intihar olayları bu kadar fazla değil, çünkü kaçıp kurtulma şansı var, dağlarda ve devletik veya erk sahibi olanların ulaşamayacağı yerler var...

İkincisi savaşarak kurtulma umutları var...

Bu gün ise modern devlet yapısı daha sıkı bir sömürü sistemini geliştirmiş... Orta çağda en zenginle en fakir arasındaki fark 2-3 kat ise, bu gün ise bu fark 200-500 kat artmaktadır... O dönemlerde işlenebilecek topraklar bulunurken bu gün topraklar ve iş alanları belli azınlığın ellerinde toplanmıştır. Her zaman işsizler ordusu, büyük bir ivme ile artmaktadır...

Bu gün güçlü iletişim araçları ile reklamlarla, insanların hayalleri körüklenmekte, ancak o hayallere ulaşma imkanları kısıtlanmaktadır. Geniş hayaller ve o hayallere ulaşmanın imkansız hale geldiği ortamda kırılan yok olan umutlar insanları intihara sürüklemektedir.

Genelde intihar olaylarında erkekler önde giderken, son yıllarda doğu bölgelerinde kadın intiharlarının erkek intiharlarının önüne geçmesi düşündürücüdür.

Genelde doğu bölgelerindeki intihar oranlarının yüksek oluşu da düşündürücüdür.

Dünya çapındaki istatistiklere de kısaca göz attığımızda:

1. Geri kalmış ülkeleri sömürerek kendi vatandaşlarının refah düzeyini yükselten ABD, ve AB ülkelerine baktığımızda intihar olayları düşük...

2. Eski sosyalist ülkelerde en zengin ile en fakir arasındaki fark da 2-3 katı gibi küçük bir orandı. İstatistikler 1990 yıllarda yapılmış olduğundan henüz kapitalizm o dengeleri birden bire değiştiremediği için, o ülkelerde de intihar olayları düşük. Ancak sömürü altında olan ve genellikle diktatörlükle yönetilen ülkelerde intihar olayları yüksek. Bütün bunlar gösteriyor ki, Bu kadar zengin bir dünyada, bu zenginliklerden payını alamayanların bunalımı söz konusu...

Bu gösterge bize şunu söylemekte 40-50 veya 100 yıl sonra dünyadaki bütün insanların deri altlarına cipsler yerleştirilince, yani, hastalıklı insanların, asi ruhlu insanların, muhalefet edenlerin o cipslerden kredileri kesilecek, işlerine son verilecek, çaresizlikten intihar olayları yüzde 4- 5- 10 oranlarına yükselecek... Artık tüketici olarak gördükleri fazla nüfusun, savaşlarda tüketilmesine gerek kalmayacak, toplum dışına atılarak kendi kendini yok etmesine bırakılacak. Ölüm fermanını kendi yazdığı için yargısız infaz suçlaması da lügattan kalkacak... Geçmişin feneri geleceği böyle gösteriyor. Umarım, ya fener şaşır ya da ben...

Mehmet Halil

Neo ceza tasası

Demokrasinin kaçınılmaz stokları
Coplar, biber gazları, askılar, silahlar
Terörle mücadele yasaları.
Tarihçilere hazır şablonlar.

Kötü komşu insanı mal sahibi yaparmış
Demokrasi verilmez alınır.
İstemenin koşulu uyanmakmış,
Uyuyanlar, sopayla uyandırılır.

Hayali ihracat cennetindeyiz.
En geçerli meslek boyacılık
Fırsatlar dünyasında joker gibiyiz,
Kaş boyarken, boyanır gözlerimiz.

Düşmez, azınlık hakları gündemden,
Biz azınlık arıyoruz, ezilenlerden,
Oysa, merkezde oturanlar da azınlıkta,
Onlara veriliyor haklar, her çığığımızda

Mehmet Halil

Neo liberalist bir ÷lkede, Őantiyede maaş g÷n÷...

Bayram arifesi, maaş bekleniyordu
B÷t÷n g÷zler, umutla parlıyordu
Uzaktan otomobil yaklaŐıyordu
Dışı, bir kadın cildi kadar parlak
Hatları, kadın v÷cudu kadar zarif
işçiler, elinde olmadan bakıyordu.

Yorgunluktan kısılmış motor sesi
Doğum yapan ananın hırıltısı gibi
Kuş kanadı gibiydi kapının aŐılıŐı
Çıktı, ana rahminden çıkar gibi...
İnce, narin, sarıŐın bir kadın başı.
Kadın gayet nazik, konuşma yaptı

'Ekonomik kriz alt-÷st etti hayatı
Göz yaŐartıcıydı Şirketin çabaları
Hiçbir Şirket vermiyormuŐ bu kadarı'
Bu ay ki ÷deme maaŐların yarısı
işçiler iri, fırlamış g÷zlerle bakındı
Bu bayan olamazdı küfr÷n hedefi.

Kendi küf÷rleriydi yutkundukları.
Bu y÷zden Şiş, işçilerin karınları.

Mehmet Halil

Nerden baksak olmuyor... Düz yazı

Yazı yazmak da anayasa referandumu gibi... Başlamak zor, bitirmek daha da zor... İç savaş örneği... Aylar oldu tartışmalar bitmiyor. Gibi mi? Solun iç savaşı mı? Dış İşleri Bakanlığı'nın dışarıda yapacak işi kalmayınca... İçeride emekçilere yüklendiği gibi... Dışarıdaki güçler %70 boyunduruk altına almıştır ama, suçlu emekçiler arasında aranır. "Sol" da aynen örnek almış Kemalist devlet siyasetini... Darbeyi %70 burjuvalardan yer, Ölüm, işkence, fişlenme, sömürülme, işsizlik, kayıplar, cinayetler ve dalga geçerek serbest bırakılmalar. Keyfi tutuklamalar, 10 yıllık göz altıları, cezaevlerinde ikinci cezaevleri, daha niceleri... "Sol"cular deryadan habersiz balık gibi... Suçlayıp duruyorlar birbirlerini...

Güçlüden korkan herkesin, gücüne göre bir günah keçisi bulduğu gibi... Onlarda bulmuş birbirini... Savaşı kazanmak için düşmanı tanımak gerek, "solcular" da tanır birbirini, çünkü, diğeri de kendisi gibi... Bilirler zayıf yanlarını... Kazanırlar zaferlerini kendi içlerinde... Onun içindir ki, ne kısalır boyları, ne uzar. Yeni fidan barınmaz gölgelerinde, hepsi birer çınar.

Öğütleri kuran gibi aynı kitaptan alınmıştır. Her ayet derde devadır. Hocalar ezbere bilir satır satır. Kuran gibi olunca hepsi başlar tersten okumaya, kendinden başlamazlar işe... Enternasyonal en güçlü ve en önden çıkar. Yani en uzaktan başlanır söze. Kendiyle barışık değildir bireyler bile... Nasıl birlik olsunlar ki ailede... Nasıl birlik olacaklar ülkede? Neyse ki ilaç gibi bir atasözümüz var. "Hocanın sözünü dinle, yaptığını yapma! " Öyle de kimse itibar etmiyor, çok kullanılmaktan aşınan bu söze de... Sözler de aşınıyor zamanla... Enflasyon en büyük düşmanımız ya...

Şöyle bir özetleyelim mücadele tarihimizi, çok uzağa gitmeden, yani referandumdan bu yana. "SOL" neye, kime, nasıl hizmet ediyor? Sonuçtan kimler yararlanıyor? Kimler bilinçli yapıyor, kimler bilinçsizce dumanlı havada tuzağa takılıyor?

"Gürültünün olduğu yerde düşünce olmaz! " sözünden kalkarak, bu gürültüde gözden kaçan ve esas olarak "Gerçek sol"un önüne koyması gereken hedeflere bir bakalım...

Uzlaşmaz çelişkilerin, işçi sınıfı ve sermaye sınıfı arasında olduğu gerçeğine karşı çıkamazlar.

* O halde hedef emekçi kesimin çıkarlarını savunmak ise, egemen güçlere karşı onların güçlerini birleştirmek esastır. Yani önce sendikalar, dernekler, kooperatifler, odalar, esnaflar, köylüler... vs... Bunların birliğini sağlamak için, yakın ilişkiler kurarak, dağılan mevzileri onarmak ve yeni mevziler edinmek... Bu kesimler arasında çalışmalar yapmak, enerjiyi oralarda tüketmek...

Son tartışmalara bakacak olursak, Burjuvazinin iki temsilcisi arasındaki tercihler üzerine kavga... Sınıf mücadelesi veriyorsak, yani mücadelemiz işçi sınıfının mücadelesi ise; neden biz sınıfımız adına bir güç olmadık, neden gündeme ağırlığımızı sınıfımız adına koyamadık? Sorusunu sormamız gerekir kendimize... Bunu başaramadıysak, kimsenin kimseyi

suçlamaya hakkı yoktur. Birbirini kıran tartışmalar burjuvazi kuyrukçuluğundan öteye gidemez? Kimse kendisini aklamaya çalışmasın... Bunlar inandırıcı olsaydı, kimse eski yerinde saymazdı.

Biri diğerini sağdıçlıkla suçlar, alternatifi CHP... Kemalizm'in takipçisi... Ordunun sivil kanadı. Bu güne kadar yapılan darbelerin, kıyılan canların, kayıpların, işkencelerin, anti demokratik yapılanmaların odak noktası...

Doğada "etki-tepki yasası" diye bir şey vardır. Egemen güçlerin karşısında, emekçilerin güçlerini birleştirmek için bir başka ülke yoktur. Bu güçleri parçalamak ve bu parçalar arasında çatışmayla enerjiyi egemen güçler lehine tüketmek hangi akla hizmet eder? Burada sırtan gerçek, "Hedef işçi sınıfının çıkarlarını amaç edinmek değil, o çıkarları araç olarak kullanıp, küçük dükkancılığı, kendi kendini tatmin ederek" devrimcilik yapmış görünmek... Egoların zaferi uğruna, işçi sınıfının zaferini sonsuza kadar ertelemek... Kendiliğinden hareketlerin ardından koşup kendine pay çıkarmak... Farkında olamadıkları şey, "Güven ruh gibidir, bir gitti mi bir daha geri gelmiyor! " İşte bundan dolayı ki hiçbir "Sol" siyasi örgütlenmede marjinalliği aşamıyor... Hiç biri de güven tazelemek için girişimde bulunmuyor. Karıncanın hacca gideceğine kimse inanmıyorsa neden peşine takılınsınlar? Tepki gösterdiğimiz güç burjuvazi ise ona karşı birliğin sağlanması için bütün bileşenlerin kendi ilkelerinden taviz vermeleri ve çok sesliliğe tahammül etmeleri gerekir. Bu gerçeği görmek istemeyenlerin samimiyetine ve işçi sınıfı yandaşlığına inanmak zordur.

* Yaptığı işe inanmak ve güvenmek meselesi... Seksen-yüz kuruluşun imza attığı eylemde 40-50 kişilik katılımlar, işin ciddiye alınmadığının, eylemin göstermelik olduğunun belgesi... Her kuruluştan yöneticiler bile katılsa bu sayının kat kat üstünde bir kitle oluşur... Kendi katılmayan yöneticilerin, başka katılımcılar kazanması ne kadar mümkün olabilir? Bütün bunlar "Sembolik Sosyalizm" diye yeni bir kavramı yaratıyor... Bu küçük çaplı eylemlerden sonra "güzel bir katılım!" gibi sözlerle memnuniyeti belirtme, gerçekte burjuvaziye geriletme, sıkıştırma eylemi değil, göstermelik bir eylem olduğunun, acıklı bir ifadesi...

"Yetmez ama evet!" çiler... Cumhuriyet döneminde, genellikle sağ öcüsüne karşı komünistlerin, sosyalistlerin, demokratların çaresiz kaldıklarında, çaresiz bırakıldıklarında (seçim yasası, barajlarla) kendilerini çaresiz bırakan partilerin peşine takılıp seçime katılmaları, oylarıyla o partileri desteklemeleri, sosyal demokrasiyi en yakın ittifak görmeleri alışkanlık haline gelince, "Yetmez ama evet!" bu alışkanlığın ilk defa kırılması sayılabilir. Ezberlerin bozulması açısından bile olsa bu bir yenilenmedir. Kemalizm'e karşı baş kaldırabilmenin, bir yerde kendisiyle hesaplaşma olduğu da düşünülebilir. Bu bakımdan da olumlu sayılabilir... (80 yıllık bir geleneği reddeden bir anlayış, AKP'yi de karşısına almasını bilir.) Eleştirenlerin en büyük hatası, Referandumu, AKP ve CHP arasındaki seçim olarak özetlemeleridir. İktidarla hükümet arasındaki farkı göz ardı etmeleridir. Bu çatışma

gündemi

İki sınıf arasındaki çatışmadan, iki sermeye partisi arasındaki çatışmaya çevirmiştir. Böylece her iki durumda da sermaye sınıfının çıkarına yönlendirilmiştir.

Tartışmalar eleştiri sınırlarını çoktan aşmış, işçi sınıfının güçleri arasındaki mesafeyi daha da açarak burjuvazinin ekmeğine yağ sürmüştür... Birlik hedefinden uzaklaşmıştır...

‘Ağaçlardan ormanı göremeyen!’ bir sol siyasi tartışmalar hala sürmekte ve süreceğe benzemektedir...

Bu cepheleşme sonuçta kendilerini haklı çıkarma adına, burjuva partilerinin ayıplarını ortaya dökmekte ‘SOL’ gurupları sessiz bırakmaktadır.

Asli görevi burjuvazi arasındaki ayrılıklardan yararlanıp, burjuva iktidarını zayıflatmak ve işçi sınıfı katmanlarının birlikten doğacak güçlerini pekiştirmek olduğu halde, tam tersi bir işleve alet olmaktan kurtulamamaktadırlar...

‘SOL’cuların görevi burjuva partilerinden birini tutup, onlar adına gözyaşı dökmek değil,

temsil ettikleri kesimin güçlenmesi için gereken çabayı gösterip, sınıfı için çözümler üretmektir.

Bizi ilgilendiren iki parti arasında hangisinin devleti eline geçireceğine bakarak ikisi arasında tercih yapmak değil, biz kendi sınıfımız adına ne kadar ağırlık koyabiliriz, neleri koparabiliriz? O konuda kafa yormak olmalıdır.

Kendiliğinden başlayan hiçbir toplumsal eylem hedefine ulaşamaz. Tarihteki deneyler buna örnektir. Emekçi sınıfların bunalımı ve bundan kaynaklanan isyanlar iktidarı garantilemez, geçici olarak hükümeti ele geçirmek bile uzun ömürlü olamaz... Bunun için güçlü bir merkez,

siyasi bir eğitim kaçınılmazdır.

Bu anlamda tartışmaları ‘pozitif tartışmalara’ yapıcı tartışmalara çevirebilmek için gerekçi çabalar gösterilmelidir.

Küçümsenmeyecek bir potansiyele sahip olan ‘SOL’un, bu dağınık hali, toplumsal mücadelemizin en büyük sorunu olan Kürt sorununa karşı da pasif davranmaları sonucunu doğurmaktadır. En çok ihtiyaç duyduğumuz anda birlik gündeme bile gelmemektedir...

Bu da egemen güçlerin zaferi, ‘sol’un da ezikliğidir...

Bundan kurtulmak ‘sol’ adına ortaya çıkanların ve her gün biraz daha ezilen toplumsal güçlerin elindedir. Bilimi kendi tekelinde sana gurup ve şeflerin güdümlü mermisi olmak yerine, düşünmek, sormak, sorgulamak ve doğru olanı bulup uygulamak bizim görevimizdir.

Kendimiz olmadan kendimizi kurtaramayız!

Mehmet Halil

Nerede o eski ustalar?

Adalet bakanımız diyor ki ``Tecavüzcüye 4 gün oda hapsi yeter!``
Bir arkadaşımın buluş çağında oğlu hakarettten altı aydır içerde.
Yeni çıkacak mahkemeye, bu ayın on beşinde...
Anlamıyorum! Gençlerimiz Neyzen Tevfik'i ne den dinlemezler?
Usta demiş ki:
Öyle bir milletiz ki küfredersin kaldırmaz, sikersin aldırılmaz...
Bu toplum has milliyetçileri seçmiş başına, ne istedikleri belli
Ama ne yazık ki bizim gençlerimiz onların ne istediğini anlamaz
Öğretecek Neyzen Tevfik gibi ustalar kalmadı ki...

Mehmet Halil

Nereden nereye?

Atatürkçü, en iyi rakı içen oldu
Ve yere düşürmediler başbuğluğu
Sosyal demokratların kekeme liderleri
Tam yerinde kullandı kekemeliği
Haaaaallll... deyene kadar
Döndü sırtını halka
.....KKK derken,
Sermaye vardı karşısında.
En iyi oyuncu, en iyi jön-Türk
Gelincik büyüttü asfaltlarda
Coştı alkışlarla
Amaaa!
Fazla şişince sığmadı sandığa.

AKP'lilerin elleri kulaklarında
Nanik yapmayı öğrendi
Özelleştirmeye karşı çıkanlara
İyi kullandı takiye-yi
Sevindirdi selamıyla tanrıyı da.

Kimin aklına gelirdi ki
İnsanın bu kadar değişeceği
İnsan nasıl bastığı paranın
Oyuncağı oldu ise...
Tanrı da şeytan gibi kullarınının
Karşısında artık öyle...

Mehmet Halil

Nereye gidiyoruz?

Eski tipte; içinde tüm dünya emekçilerinin ve diğer sermaye kesimlerinin de kazanımlarını bulundurmak durumunda bulunan devlet,

Yeni tipte; Artık en egemenler arasındaki bölüşümü düzenleyecek bir 'demokrasi', 'hukuk' sistemi haline gelmiştir.

Devlet artık bir ulusal pazarı ve sınırı ifade etmekten çıkmaktadır.

- Dünyayı kendi aralarında paylaşmaya çalışan, en güçlülerin, kendileri dışındakileri denetim altında tutabilmeleri,
- Kendi dışındakileri istedikleri gibi seferber edebilmeleri,
- Kurdukları sistemi güvence altına alabilmeleri için, zayıfları rahatça kullanabilecekleri bir aygıt haline getirmektedirler.
- Zayıflar artık, ucuz işgücü ambarı, ve,

Her yerde ve her alanda güçlünün zayıfı ufalayıp yuttuğu bir sistemin devamını artık, zayıf devletler sağlayacaktır. Jandarmalık zayıflara kalmıştır.

İyi ve akıllı yöneticilere sahip olmayan ülkeler ise, en diplere düşüp en çok zarar görenler olacaktır.

Eğitimli, bilinçli seçmeni olmayan zayıf ülkeler ise, seçtikleri kötü yöneticilerin faturasını ödemek zorunda kalacaklardır.

Bunlar evet HAYIR derken dikkate alınacak hususlardır.

Düşünün hele:

Mazot..... Yatlarda 1.80 TL Traktörlerde.....4.05TL olursa

Her gün bir kadınınımızın canı hunharca alınıyorsa...

Devlet kendi vatandaşını yakıyorsa...

İş kazalarında dünya rekoru kırılıyorsa,

İntiharlar, geçmiş yıllara göre katlanarak artıyorsa

Boşanmalar artıyorsa,

İşsizlik oranları rekor seviyelere ulaşmışsa,

Emeklilik hakları yok ediliyorsa,

İşten ayrılanların, emekli olanlar kıdem hakları elden sıfırlanıyorsa, biz zenginler arasında mıyız? HAYIR

Mehmet Halil

Nereye?

"Ergenlik, kendine ebelik dönemidir" diyorlar
Kendi ebeliği başaramazsa insan,
Ölümlle yaşam arasında çirpınarak yaşar.
Mutluluk çiçekleri büyütemez içinde...

Roket gibi fırlamak ister yükseklerle
Geri sayım saati çalışmaya başlar
Doğumla ölüm arasındaki köprüde
Her sabah kan ter içinde uyanırlar.

Korkar ve karabasanlar içinde yaşar
Ve karabasanlar yaşatır çevresine...
Savunma amacıyla saldırır, yakar, yıkar
Saldırganlığı bir çıkış zanneder kendine...

İnsanlar ne ise öyle topluluklar
Gelişmek olgunlaşmak için çirpınırlar
Bilgiye ve akla meydan okuyanlar
Buluğ çağında takılıp kalırlar.

Sevgi olgunlaşmanın tohumudur
Nefretse aklın gözlerini dondurur
Kör gözlerle yükselmeye çalışırlar.
Bir gün sert bir duvara çarpar.

Mehmet Halil

Netice

Bir reyis ki sorma
Kızıl olmasa bile derisi
O tek söz sahibi
Kızıl derili gibi...

Sırça köşkte yaşıyor
Altın koltukta oturuyor
Arı gibi çalışıp yol yapıyor
Arı gibi de ardından bal sızıyor...

Başkasının emeğini sömürenler
Çalışıp ter dökmek istemeyenler
Hazır bala konuyor
Sızan balı yalıyor...

“Temizlik imandan gelir” diye
Her şeyin iyisi seçiliyor
Ama ne yapsan nafiye
Neticede yine bok çıkıyor.

Mehmet Halil

Neyi paylaşamıyorlar

Yeni seçimlerden çıktık. Tekrar erken seçim diyorlar, bir türlü hükümet kurmak istemiyorlar. Neden?

Belediye meclislerinde her partiden meclis üyesi var. İşler de iyi kötü yürüyor. Peki, neden devletin tepesinde bir araya gelemiyorlar. Neden hükümet kurmaya gelince işler bu kadar zorlaşıyor?

Yerel yönetimlerin yetkileri yok derecesine indirildi. En önemli işler merkezden yönlendiriliyor. Çünkü yerelerde demokrasi, yani halk denetimini kurmak daha kolay, halkın sözü bir ölçüde dikkate alınmak zorunda, kaçış bundan... Merkezi yönetimler, rantı yerellere kaptırmak istemiyor.

Mücadele, 4 parti arasında gibi görülse de gerçekte ezenlerle ezilenler, sömürenlerle sömürülenler arasında... Sömürülenler daha fazla kar, daha ucuz işgücü, daha fazla yağma için toplumu zaptu-rap altına almak istiyorlar. Bütün baskıların, silaha, polise, askere yatırımın sebebi bu...

Elli yaşın üstündekiler bilirler. 1980 öncesi, bu güne göre mukayese edilirse, eğitim parasızdı, sağlık parasızdı, işçiler her yıl toplu sözleşme masasına oturur, en kötü sendika bile enflasyonun altına düşmeyecek zamlar alırdı. İş garantisi bu günle mukayese edilirse var sayılırdı. İşçi normal şartlar altında ilk girdiği iş yerinden emekli olup çalıştığı her yıl için asgari bir maaş tutarında tazminat alabiliyordu... Kısacası sosyal hakları da eklenince aç kalmayacak bir yaşama sahipti... Bu demek değil ki sömürü oranında düşme oluyor... Hayır, her yıl yine en zengin %20 ile en fakir %20 arasındaki mesafe istikrarlı (Sermeye sahipleri için istikrarlı) biçimde açılıyordu. Darbeden önce ekonomik ve sosyal haklardan yapılmak istenen kısıtlamalara (24 Ocak kararlarının uygulanmak istenmesine karşı) karşı yüzbinler sokağa dökülünce, kitlesel grevler başlayınca, zora başvurdular...

12 Eylül 1980 darbesi ile, meclis feshedildi, Partiler, sendikalar, demokratik kitle örgütleri kapatıldı ve yüzbinlerce demokrasi gönüllüsü tutuklanıp işkencelere tabi tutuldu. Yani demokrasi rafa kaldırıldı. Niye? Emekçileri daha fazla sömürebilmek için... Kısaca sorun sömürülenler ve sömürülenler arasında.

Bu gün partilere baktığımızda, 12 Eylül yasalarıyla vücut bulan ve din ile beslenen AKP, Milliyetçilikle beslenen ve her daim işçi grevlerine saldırılarıyla ünlü ve dolayısıyla egemen güçlerin vurucu gücü olarak beslenen MHP ve tabanı emekçi olan, ezilen sömürülen horlanan insanlardan oluşan tavanı sermaye sınıfının denetiminde, ulusalcı yapısıyla sermayenin yedek gücü olarak, ezenle ezilen arasında kaypak bir zeminde ne zaman ne yapacağı belli olmayan bir küçük burjuva partisi CHP... Sermayenin her türlü pisliliği ile de tanışık.

Geriye, 12 Eylül darbesinden 35 yıl sonra, bireysel tavırlarla, "ben bilirim, benden sorulur" tavırlarıyla bir yere varamayacağını anlayan, küçük sol grupların ve ezilen halkların birleşimiyle hayat bulan HDP var...

HDP, ezilenlerin bir araya gelip oluşturdukları bir parti olarak demokrasiyi savunuyor. Savunmak zorunda... Çünkü demokrasi ezen için değil... Ezilen için gerekli... Ezenler demokrasiyi yok etmek için ellerinden geleni yapıyorlar. HDP ise kendi ve temsil ettiği tabanı için demokrasiyi savunmak zorunda.

Üç partinin rahatsızlığı ve saldırısı bu nedenle sürekli HDP'ye... HDP mevcut sömürü çarkına çomak olarak girmiştir adeta meclise... Evet ezilenler ve sömürülenler için bir umut, bir kazanım olmuştur, ama, ezilenlerin ve sömürülenlerin çoğu, eski alışkanlıkları ve bağlılıkları nedeniyle midelerine kelepçe vuran burjuva partilerinden vaz geçemiyorlar. Çıkarlarının farkında değiller... Bunun farkında oldukları zaman Sömürülenler hiçbir zaman bu kadar yüksek sesle topluma müdahale edemeyeceklerdir. Elleri bulunan güç ve imkanlarla toplumu kendi tabanı olarak görenler yanılıyorlar. İşte gördük Evren Anayasası referandumda %92 gibi yüksek oranla "EVET" alınca heyecandan gidecekti. Çok sevildiğini sanıyordu. "Bu gün gene olsa aynısını yaparım, asarım" diyordu. Mezarına yalnız gitti. Tahsin Şahinkaya, dünyanın sekizinci zengini oldu,

ama, hiç şüphesiz, merasim mangası dışında yanında kimseyi bulamaz. Şimdikilerin akıbeti de farklı olmayacak... Merasim konvoyunda gemicikleri dışında kimseyi bulamazlar.

Görüldüğü gibi, paylaşılmayan iktidar... Egemenler, hırsızlıklara, yağmalara, talanlara, cinayetlere, tecavüzlere karşı çıkan bir partiyi o mecliste istemiyorlar. Diğer üç parti de sömürücü sınıfın partileri... AKP+MHP dini konuda anlaşıyorlar, milliyetçilikte anlaşıyorlar... CHP + MHP ulusalcılıkta, milliyetçilikte anlaşıyorlar. Her üçü de 'Tek dil, tek din, tek bayrak'' diyorlar... Aynı görüşte birleşiyorlar... Bunu da demokrasi diye yutturmaya çalışıyorlar...

Üçünün demokrasi diye ciddi bir sorunu yok. HDP bu egemen güçlerin partisi karşısında, istenmeyen tek partidir. Çünkü demokrasiyi savunmak zorunda olan tek partidir. Dolayısıyla istenmeyen tek partidir.

Yeni bir seçim olursa partiler arasında belki 2-3 puan değişiklik olacaktır. Fazla bir şey değişmez gibi görünüyor, ama, erken seçim için karar alındığında bu üç parti de HDP'ye karşı cephe kurup, sermaye cephesinin güçlenmesi için, HDP'yi, yani demokrasi cephesini zayıflatmak için ortak çalışacaklardır.

Bunun farkında olan emekçiler yer yer kendi ekonomik ve sosyal kazanımlarının yanında HDP'ye de omuz vererek mücadelelerini sürdürmektedir. İçerde saman altından, dışarda ise açıktan süren yangın emekçilere ezilenlere aman vermiyor. Ama bu ölüm kalım mücadelesi... Sömürünün sonu yok. Ya Afrika durumuna düşeceğiz. Ya da mücadele edip dünyanın bütün açlarına da umut olacağız...

Mehmet Halil

Mehmet Halil

Neyin bayramını kutladık?

Bayramlar herkes için farklı anlamlar ifade edebilir... Ben bu bayram vesilesiyle yaşlı annemin ziyaretine gittim. Benim için bayram nedir diye düşündüğümde en anlamlı olan şey, en zor şartlarda bile, bazı öncelikleri çok iyi hesap ederek değerlendirmek... Annem 91 yaşında, çoğu günleri yarı uykulu geçtiği halde, bizim gelişimizi görünce herkesi şaşırttı.

- Nasılsın anne, nasılsın abla, teyze diye soranlara,
- Nasıl olayım daha... "merdivenim kırk basamak, kırkına dayadım dayak, oğlum gelinim gelmiş, koşarım yalın ayak..." diye cevap verince, bu hiç beklenmeyen cevaba biz ve yanımızdakiler şaşırdı, tabi mutlu olduk... Demek ki ziyaretimiz manevi olarak bir güç kattı anneme... Gitmemiş olsaydık. Morali çökecek, bu kadar güçlü olmayacaktı... En besleyici gıdaları verdiğimiz halde, bu kadar güçlü olmuyordu...

Tam tersi ise anneler için en büyük yıkım. Hele hele savaşlarda ve kavgalarda çocuklarını sonsuza kadar kaybedenler için ne büyük yıkım... Dönüşümüz biraz gecikti. Sebebi ise asker sevkıyatı nedeniyle otobüslerin dolu olması, yer bulunamaması... Yolculuk boyunca yedi vilayet ve bir çok ilçeden geçtik ve her birinin otogarına uğradık... Her uğradığımız otogarda, asker sevkıyatı vardı. Asker sevkıyatı özellikle büyük bir gürültü ile duyurulmaya çalışılıyordu. Özel törenler yapılıyor... Eskiden, yani biz askere giderken, böyle bir şey yoktu. Şimdi neden var? Daha otogarlara yaklaşırken sesler duyulmaya başlıyor. "En büyük asker bizim asker!" Eskiden böyle bir şey yokken, şimdi neden var? Düşünebildiğim tek şey, o zaman ölüm korkusu yoktu. Çünkü çatışma diye bir şey yoktu. Ömürden kaybedilen iki yılın kaygısından başka bir kaygı yoktu. Askere giden askerlik şubesinden sülüsünü alır, sessizce kaybolurdu. Ancak sevgilileri bir de anne baba ve kardeşleri bilirdi. Şimdi ölüm korkusu var. Açıkça olmasa bile askere gidenler kendi aralarında kim sağ dönecek, kim geri dönmeyecek? Onu düşünüyorlar. Bu korku sarsıyor gençleri, aileleri... Bu çığılı savaşı çığılı olduğu kadar barışı çığılı olarak da anlamak gerek. Suç ilermiş gibi, kahramanlığa leke sürülecek gibi... korkuyu sessizce içlerinde gizliyorlar. Bastırmak için de, törenlerle güç gösterileri yapılıyor... Her otogarda o kalabalığa dikkatle baktım... Askere gidenler o kalabalıkta seçiliyordu... Askere gidenlerin sesi kısık, gönderenler ise yırtınıyordu...

Anneleri etkileyen moral ve moralsizlik aynen askere giden gençler için de önemli. İşte onlara verilmek istenen moral "En büyük asker bizim asker!" sloganında somutlanıyor. Peki büyüklük ne ile ölçülür? Ölmek veya öldürmek büyüklük için ölçü olabilir mi? Ölenle öldüren arasındaki bu fark nasıl ölçülür de biri büyük olabilir? Gençlik insanlarının, hayatlarının en verimli çağlarında, kimi ve ne için öldüreceklerini bilmeden, böyle bir büyüklük kompleksiyle kandırılıp sonunda yüreklere düşen korlarla aile ocaklarının yasa boğulması yerine, bu savaşın durdurulması daha iyi olmaz mı? Savaş tarihini okuduğumuzda görüyoruz ki, savaşlardan, silah tüccarları dışında savaşan taraflar hep zararlı çıkmıştır. Savaşan her iki taraf da kaybetmişlerdir. Yok eğer "Toprak eğer uğruna ölen varsa vatandır!" denilecekse, o topraklarda ölenler o vatani hak etmediler mi? Etmedilerse daha ne kadar insan ölmesi gerekir, cevap verecek biri var mı?

Düşündükçe üzülüyorum. İnsanın kendini aldatmasından daha acınası bir durum olabilir mi? Ne zamana kadar kendimizi aldatmaya devam edeceğiz?

Gözlerini kar ve para bürümüş olan çıkar çevrelerini bir tarafa bırakalım. Savaşta hiç çıkarı olmayanlar, neden hayatları pahasına savaşı savunurlar?

Yazı ve tura gibi, bayramların diğer yüzü de mutlaka acılı olmak zorunda mı?

Bu kavgalara son verilse de, gerçekten bayram diyebileceğimiz bir bayram yaşasak

olmaz mı? Yoksa bu bayramlar yalnızca silah tüccarlarının ve silah ticaretinden alınan komisyonlarla göbek bağlayanların bayramı mı olacak?
Kurtla kuzu aynı bayramı beraber kutlayabilir mi?
10.09.2011 Mehmet Halil

Mehmet Halil

Neymiş 'İleri demokrasi...'

'Kuran kursu' deyip geçmeyin
on yılda neler öğrendik neler?
'üstüne soğuk su içmeyin! '...

Kurşun kalbi delip geçer, gider...
kaybolur.
su damlaya damlaya kayaları oyar.
süreklilik kazanmanın, en garantili yoludur.

İlk dersimiz 'ileri demokrasi' oldu
ve taşlar yerine oturdu...

İleri demokrasi, dini öne çıkarıp, 400 yıllık 'aydınlanma çağı'nın ağzını açık bırakmış...
"Karanlık olmayınca, aydınlığın ne hükmü olur? " deyip, karanlığı savunmuş...
ileri demokrasi, alkol ithal oluncaya kadar, alkolü yasaklamış...
Konuşurken milliyetçilik yapıp, icraatte, yerli malını yasaklamış...
Sırtına Amerikan bayraklı Tşört giyip, 'kahrolsun emperyalizm sloganı attırmış...
İleri demokrasi kayıtsız şartsız teslimiyetmiş...
İleri demokrasi kendi iç işlerini yönetemeyenlerin, başkalarının iç işlerini yönetmeye soyunmasıymış... Başkalarının iç işlerine soyunan güçlülere yataklık yapmış...

ileri demokrasi, 'ucubeleri' gerçek, gerçekleri 'ucube' göstermiş...
İleri demokrasi sanatı yok edip, onun yerine 'şamata' yerleştirmiş...
ileri demokrasi, sanatçıları susturmak, tiyatro salonlarını AVM yapmış...
ileri demokrasi " bizden yaratıcı çıkmaz! , ara elemanı çıkar" deyip bol bol kuran kursu açmış...
Üniversiteleri ticarileştirip, 'para kazanma yarışı'na sokmuş...
İleri demokrasi okul bahçelerini otopark yapıp, öğrencileri sokaklara atmış...
İnsanları çağın hızına uydurmak için yapılan sokakları, otoparka çevirip, zamanlarından çalmış...
İleri demokrasi, iş kazalarının ve trafik kazalarının sürekli arttığı halde haber değerini kaybetmesiymiş...
ileri demokrasi, bütün iletişim araçlarını tekelleştirip, yalnız istediklerini söyletmekmiş...
Aç bırakılan insanların, açlıklarını, sanalda giderip, oyalamış...
İleri demokrasi, halk otobüslerinde insanları balık istifi yapıp, seyahati, işkenceye dönüştürmüş...
İleri demokrasi, intiharların ileri boyutlara ulaşmasıymış... Nedenlerini araştırıp çözüm bulmak yerine, üstünü örtme maharetini göstermiş...
İleri demokrasi sonsuz bildiğimiz zamanı 'zaman aşımı' na uğratmış...
İleri demokrasi, insan yerine 'hukuku asmak' ve toplu katliamların önünü açmış...
İleri demokrasi 13 yaşı, 14 kurşunla kutlamış...
ileri demokrasi azınlıklara ölüm, öldürenlere ödül demekmiş...
ileri demokrasi, insanı metalaştırıp, Robosky'de paraya çevirmiş...
İleri demokrasi Sivas'ta insanları diri diri yakmış...
ileri demokrasi insanları, ihraç malı meyveler gibi, renklerine, dillerine, dinlerine, mezheplerine, ırklarına, milliyetlerine göre ayırmak, ve birbirine düşman etmiş...
İleri demokrasi "Güçlü olanın haklı olduğunu" savunmuş...
ileri demokrasi cana değil, mala ağlamış... Gözyaşlarını pazarlamış...
ileri demokrasi gülmeyi, güldürmeyi yasaklamış...
ileri demokrasi, ileri mevzilere, katillerin isimlerini vermiş...
ileri demokrasi, sofralık piliçler gibi, eve hapsedilen insan modeli yaratmış... Ve

onları yeri ve zamanı geldiğinde, NATO'nun hizmetine paketlemekmiş...
ileri demokrasi, kesilecek etliğe yemi çok gördüğü gibi, ev sahibini aç bırakıp, NATO ve IMF'ye düğün sofrası hazırlamamış...
ileri demokrasi, halkına çok gördüğünü, uluslar arası şirketlere eşantyon olarak vermekmiş...
İleri demokrasi TDK'na meydan okuyup, 'ARGO' yu kullanmamış...
ileri demokrasi, insan kıyımlarına hazırlanırken, ağaçları kobay olarak kullanmamış...
ileri demokrasi kadınları bebek gibi "kundaklamak"mış...
Göbeklerinin şişkinliği 'ayıp'ı hatırlattığı için, onları cehennem gazabıyla korkutmamış...
ileri demokrasi, "cehennemde erkeklere de yer var mı? " diye soru sordurmamış...
ileri demokrasi kadın düşmanlığını körüklemek, kadınları karanlığa hapsetmemiş...
İleri demokrasi, ülkeyi tahrip edenlerin, taşla cam kıranlara karşı savaşmış...
"ULU HAKAN'ın ileri demokrasisi, ne çok şey öğretti bize be,
'Çapulculuk" bizim başımızda 'taç' gibi dururken,
'ULU HAKAN'ın başında bok gibi duruyor be...
İleri demokrasi,
HIÇ DOYMAYANLARIN, ELİNDEKİ BİR SİMİTİ PAYLAŞMAK İSTEYENLERE KARŞI
SAVAŞIYMIŞ...
10. yılda ne çok şey öğrendik ne çok şey öğrendik be
Kollarını sıvayanlardan "haka dansı" yaptıracağız diye
ve öğrendik ki...
"Tavşan kortuğu için kaçmaz, kaçtığı için korkarmış"
ileri demokrasi halkın yalanla gözünü ve karnını doyurmamış...
Tek yanlı da değil beslenme, yanına, biber gazı ve copta eklenmiş...
bu kadar doyumdan sonra ne beklersiniz?
Ehhhh! Tabi, bir ata sözümüze göre " Karnı doyanın ski kalkarmış" İşte tok insanların sesi bu:
"Her yer Taksim! Her yer gezi! "
Kulaklardan pası alınsın demokrasinin...

Mehmet Halil

Nice Bayramlara!

Kendimiz olamıyoruz, kendimizi bilemiyoruz...

Yaşadığımız zamanı bilemiyoruz. Zamanı bilmek demek, zamanda neler oluyor bilmek demek. Şeffaf ne kaldı? Zaman çifte örtüler altında, zaman sanki serada yetişiyor. Zaman ilbit tohumlarla, doğru için çabalayan az da yalan için çabalayanın hesabı yok. Yalan üzerinden nemalanan çok. Tek hedef para olunca, zenginlik olunca ve bu uğurda her şey mübah olunca şaşdırmamak gerek. Ünüversiteler artık bu temel üzerine kaydı. Yarış yalnız servet için.

Zamanı bilmiyoruz ki kendimizi bilelim. Yalan içinde yüzerken, doğruyla yıkanabilir miyiz. Aklanabilir miyiz? Aramızda sihirli değnekler dolaşıyor da bazılarımızı alıp gidiyor adeta. Yıllarca izini bile bulamıyoruz. Kemikleri bile yok ortalarda. Nasıl kendimiz olabiliriz. Kendi olmaya çalışanlar sihirli değnaklar tarafından uçuruluyor. Benliğimiz üstünde yüzlerce ton ağırlık varken nasıl doğrulabiliriz?

Yeteneklerimizi geliştirecek ve kullanacak zamanımız olmadan nasıl kendimiz olabiliriz? Nasıl yaratıcı gücümüz ortaya çıkar da kendimize dair bir izimiz olabilir? Başka ağaçların gölgesindeki ağaç meyve verebilir mi? Gelişebilir mi?

Hızlı okumak, okuyoruz gibi yapmak yemekleri çiğnemedi yutmak gibi bir şey, sindirmeden çıkarmak... Algılamadan anlamadan karar vermek... En çok politikacıların yöntemi. Onlar çoğu zaman okuduklarını anlamadan, anlamak istemeden, yüzeysel olarak, savunma yapabilme amacıyla okurlar. Yaratma, geliştirme zihniyeti onlarda mevcut değildir. Düşmanlıklar yaratıp ortalığı birbirine katmaları ondandır.

Cinsel açlığı doyumak gibi bir şey hızlı okuma, sevmek yerine ilişki kurmak... Dostluk geliştirme, dayanışma yerine, memnuniyet yerine açlık giderme, bir mutfağa sahip olmak yerine, yoldan geçerken ayaküstü atıştırıp geçmek gibi...Anlamadan, kavramadan kitabı okumak ve kapattıktan sonra unutmak...

Ne zaman "Bu çocuk senden" diye karşısına dikilirler işte o zaman düşünmeye başlarlar. Ya da yine eski düzen düşünmeden reddederler. Uçak düşerken bayram yapıp, bir yıl sonra diz çökmek gibi...

Kendimiz olabilmek, sorumluluk yüklenmek ve yerine getirebilmek sayılmaz mı? Kendi olabilmek, kendi için çalışmak değil, içinde var olduğu toplumla beraber olabilmek, kendini kalkındırmak değil, içinde bulunduğu toplumun kalkınmasına katkıda bulunmak, içinde bulunduğu toplumun bir parçası olduğunu unutmamak... İnsan olduğunu hatırlayıp, bütün insanlığın geleceğine katkı sunmaktır.

Geçmişin acılarına, kayıplarına kilitlenen insan nasıl doğru bakabilir ki şimdiye ve geleceğe? Nasıl gelişip geliştirebilir bu yük altındaki insan?

Eksik bir insandan tam bir insanlık beklenebilir mi? Nasıl bir uzvu koparılmış insandan beklenen verim alabilir? .Bahçıvan budadığı ağaçtan o yıl meyve alamayacağını bilir: Onun için bazı yöneticiler, sürekli budadıkları insanlardan meyve beklemiyorlar ve "Bizden yaratıcı insan çıkmaz" diyebiliyorlar. Haklılar. İnsanı ve insanlığı budadıklarını biliyorlar ve doğru söylüyorlar.

Kendimiz olabildiğimiz zaman bize her gün bayram demektir.

NİCE BAYRAMLARA...

Mehmet Halil

Nisanın azgın suları

İKİBİN ON İKİNİN Nisan Ayı
Yeşillikler, güzellikler ayı,
Kızgınlıklar, öfkeler ayı
Senin emrinde Filyos Çayı
Yutuverdi insanları...

İKİBİN ON İKİNİN Nisan ayı
Senin adın bahardı
Biz beklerken düğün alayı
Kabartıp bulanık suları
Kaptın aramızdan canları...

Aldandık suların yumuşaklığına
İnandık betonun sağlamlığına
Gözlerimiz hep havalarda
Geldik biz bir oyuna
Düştük suların tuzağına...

Onbeş canımızı aldı bir anda
Alıp gitti kucağında
Geride bıraktı yaşlı gözleri
Unutulmaz bu ayrılık günleri
Unutulmaz bu ayrılık günleri

Mehmet Halil

O güne hazır olun.

‘Benim gitmem demek,
Devletin yıkılması demek’’
-Zorunlu tüketim maddesi-
Olmazsa olmazmış mübarek...

Soğan ekmek, nasıl yenir?
Tepesine yumruk vurulur
Dişler arasında çiğnenir
Kalın barsak da mamul olur.

Kalite ister hayat
Tüketim toplumuyuz
On altı Nisan’da fırsat
Arzularınızı doyurun...

Mehmet Halil

O köy bizim köyümüz

Kuruköy adını,
Yeni duyduk daha
Nuseybin'de bir köy
Adı kuru, kendi ıslak mış
Sahtekarlık tekellerin hakkı
Köy daha bunu bile anlamamış
Reis'in romatizmalarını azdırmış
Zehirlenmiş fare gibiymiş titreyişi
Sızlamış taaa sarayda girişleri
Kimseyi rahatsız etmeden
Bitirmeye soyunmuş işi.
Rutubetin merkezini.

Kimse bir şey bilmiyor, duymuyor
Gebe bırakmış yakın çevresini
'Erkeklerde gebelik' deneniyor
İstemiyorlar bebek düşürmeyi.
Hiç firesiz sonuç isteniyor, ama,
Aksi kadınlar reddediyor gebeliği.

Muhalefet gebe, medya gebe...
Gebe olmayanlar kasaplık, depolarda
Dilleri kesiliyor, diğerlerini ürkütmesin diye.

Beş vakit eğilenler arasında
Eğile eğile büyümüş
Bir türlü anlayamıyor, eğilmeyenleri
Öfkeden tit tir titriyor,
Belediyeler zehirlemiş gibi.
Onlara kusuyor öfkesini...

Mehmet Halil

O Şimdi piyon

O geęmiŐte bir Őahtı.
Mücadelesiyle kalpleri kuşattı.

Şimdi bir piyon olarak
meydanların trafik noktalarında,
sermayeye yol gösteriyor ...
O parmağın gösterdiği yolda,
bu memleket yeniden satılıyor...
ve taş ęıkartılıyor kapitülasyonlara...

Mehmet Halil

Obama seçildi Düz yazı

Obama'nın seçilmesinin ardından, Erdoğan ve medya ortak bil dille, Amerika'nın özgürlükler ülkesi olduğu doğrultusunda bir gösterge olduğu gibi... mesajlar vermeye başlamaları garip. İnsanın şimdiye kadar Amerikadan ne gibi özgürlükler elde ettiniz diye sorası geliyor. Elli yıl sonrasının, belki de daha da uzun bir dönemin rayları döşenmiş bir sistemde, Obama'nın gelişile her şeyin değişeceği imajı verilerek ne elde etmek isteniyor? Genetik bir kalıtım olarak yüzyıllardır devam eden ırkçılığın birdenbire kaldırılması mümkün mü?

Bir ülkenin başbakanı, Obama'nın seçimi kazanması üzerine verdiği ilk mesajda "ırkçılıkta bir kırılma oldu, Amerika'da ırkçılığın artık olmayacağı..." anlamında... mesajı şaşırtıcı.

Devlet Başkanı bile olsa bir tek kişinin, "bundan sonra olmayacak!" demesiyle her şey düzelecek mi?

Bu kadar kolay ise Türkiye'de sorunlar neden çözülüyor?

Bir zencinin Başkan seçilmesi, o ülkenin "özgürlükler ülkesi" olmasını doğrular mı?

Neden Türkiye'de Kürt Başbakanlar C.Başkanları geldiğinde, Türkiye özgürleşmedi?

Neden Kürt sorununda hiç iyileşme olmadı?

Ya da işçi sendikalarından işçi temsilciler meclise girdi de ne değişti?

Obama; sadece yıllar sonrasına doğru yol haritası çizilmiş, rayları döşenmiş bir trenin makinisti olarak görev aldı. Buradaki rolü plan ve programı uygulamak. Kendi inisiyatifi ile yapabilecekleri çok sınırlıdır. Elbette rolü küçümsenemez ama her şeyi istediği gibi yürütebilecek tek yetkili değildir.

Fazla gürültü ve şamata kim ne elde edebilir?

2000 yılına girişte, MİLENYUM diye çıkartılan ve günlerce süren coşkudan sonra ne kaldı geriye?

Bir hiç...

Yalnızca Ülkemizin Stratijik rolüne güvenerek büyük misyonları yüklenme umutları boşunadır.

Hele hele "Amerika Irak'tan askerini çekecek, ve bize ortadoğuda daha çok rol düşecek!" diye kendi kendine, peşinen ortadoğuda jandarmalığa soyunup, sağa sola göz dağı verme politikaları çok yanlış...

Kendine güvenmeyen kendi için yapabileceği bir şey yoktur. Başkaları için hiç olamaz.

Toplumunu göreceli değerlerle pozitif yöne doğru sürükleyemezsiniz. Bunlar kısa vadeli aldatmacalardır.

Kendine güvenen, bilinçli, planlı, samimi ve azimli olmadan başarılı politikalar uygulanamaz.

Ama yeni seçilen Başkanın eskisini aratmayan, acıları hafifletecek politikalar üretmesi de hepimizi sevindirir.

Yeni başkanın umutları boşa çıkarmaması beklentisiyle, dünyaya hayırlı olmasını dileyelim.

Mehmet Halil

Oğlanlar

Robosky, pardon Diboski olanlar
Yani götü göbeğinden,
Siki sübeğinden büyük olanlar
Ya da nüfusuna göre ordusu büyük olanlar...
Kendi kel başı dururken başkasına merhem olanlar.
Ama sıkışınca, dönüp arkada abisini arayanlar
Şözlerim sizlere be uşaklar...
Özgürlüğün (Ö) sünden Özel Yetkili Mahkemeleri
Demokrasinin (D) sinden Davutoğlu'nu anlayanlar
Kürtaj diyerek Kürdolaji'yi iğdiş etmeye çalışanlar
Şözlerim sizlere be oğlanlar...
Siz vekaleten ordasınız, dinleyin seçenleri,
Dikkate alın diğer sizin gibi seçilenleri
O kürsüde yasak olmaz!
Para için vatan baltalanmaz...
Kanunsuz asanlar, kanunla korunmaz,
Kanunsuz öldürenler afla kurtarılmaz
Ve öldürmek için kanun yapılmaz...
Vatan namussa,
Ve egemenlik kayıtsız şartsız paraysa
IMF el koyacak demek namusunuz...

Mehmet Halil

Oklar

Serdi diktatörün yoluna
Altı oklu kırmızı halıyı
Unuttu vaatlerini halka
unuttu muhalefet yapmayı
Korucu başı oldu saraya
Öğrendik ki faşizm iktidarı
Alır küçük burjuva oklarıyla

Mehmet Halil

Okumuşlar

Bilirsiniz, insan üşütünce
ağzından ne girerse kıcıından o çıkar...
Bizim medyada üşütük bence,
Büyük şef ne söylerse haber öyle çıkar.
kalafatsız, parayla tıkanıyor ağızlar...
bana itiraz ediyor bir başka düşünce:
şahsiyetsiz partilerin yönettiği bir ülkede
basın onurumuzu korumaya çalışıyor
"yönetimi şahıslara bırakarak
şahsiyet kazandırmaya yardımcı oluyor..."
Okumuş adamlar her şeyi daha iyi biliyor...

Mehmet Halil

Okuyan gençliğe hitabım! / Düz yazı

Ey gençlik!

Birinci vazifeniz, bu dünyaya borçlu geldiniz, borçlu gitmeyiniz...

(alacaklı olsaydınız sizi kim ister, kim eğitirdi?)

Sizi eğitmek için, bu kadar yatırım yapıyorsa boşuna değil.

Eğitiminiz sonunda, alacağınız diploma, sizin için bir fırlatma rampası olacak...

İnsan en uzağa sıçramak için, geriden koşarak gelir.

İşte bütün okullardaki sınavlar bunun içindir.

İlk okuldan, tez hazırlamaya kadar, en önde koşmanız gerekir.

sıçrama rampası deyince, motosiklet yarışlarındaki,
en uzağa sıçrama rampaları gelecek gözleriniz önüne...
ya da, askerlik yapanlar için atışlar gelir akıllarına...

en uzak menzile ulaşabilmek için, yatay tutulur silahlar.
yay gibi bir köprü çizer mermiler havada...
yani silahların namluları, belli bir açı ile kaldırılır havaya.

Sizleri uzağa fırlatacak notlarınız da en büyük açı ile doğrultulmalı...

İnşaallah içinizden düşünen biri çıkmaz...

Çıkarsa, bu güne kadar yapılan yatırımlara yanarım doğrusu...

Düşünen ukalalar hemen diyecekler ki...

Tam not almak, silahı doksan derece tutmak olur.

O zaman sıkığımız kurşunlar düştüğü yerde yine bizi bulur...

İşte bu da ineklik olur...

(hemen çok ders çalışana inek denildiği gelecek akıllarınıza)

İşte düşünülebilecek ve söylenebilecek en anarşistçe sözlerdir bunlar...

Evladım siz zaten borç ödemeye gelmediniz mi bu dünyaya?

Etinizden, sütünüzden ve derinizden faydalanacaklar ki, ödeyebilin borçlarınızı...

Etiniz yem olacak doymak bilmeyenlerin sofrasında...

sütünüz haz duygusu verecek onlara...

deriniz gelir kaynağı; THK, TSK, Mehmetçik Vakfı ve kuran kurslarına...

Oralardan da tabakhanelere, tabakhanelerden de postallara...

görüldüğü gibi deri; her şeyden çok işe yarıyor.

derisiz yaşam olmuyor...

Kendi için bir şey isteyen namerttir...

Şimdi, düşünmeyen biri çıkar ve der ki, yedi bin lira borçla doğuyorsam,
neden her şeyimi vermek zorundayım?

yedi bin lirayı öder geçerim.

Bu ortalama borç evladım!

en yüksek gelir gurubu ile, en düşük gelir gurubu arasında, yine

iyimser bir tavırla 250 kat fark olduğunu düşünürsek...

(çarp 250 ile yediği hesapla borcunu ve unutulacaklı olan tohumları...)

Gözlerin niye pörtledi öyle... tabi senin okuduğun kitaplar bunları yazmaz.

Bunları hayat öğretir sana...

Bunları öğrenmeye kalkarsan, ineklik sınavında kırık not alır, sınıfta kalırsın.

İşte bunun için sık sık derler ya; önce okulunu bitir, okul biter, hele bir evlen,

evlenirsin, hele bir işe gir bakalım, kendini kurtaramayan kimseyi kurtaramaz,
işe girersen, işten atılma korkusu asılır kolye gibi boynuna...
Ve sen böyle uyutulurken keneler sonuna kadar girer damarlarına...

Kendi için bir şey isteyen namerttir.

kendi için bir şey isteyenler borçlarını ödemekten kaçanlardır.

Kendi için bir şey isteyenler, yani, yüz puan yerine, elli puanla sınıf geçmeye çalışanlar,
ders çalışmaktan artan zamanlarını hayat okuluna ayırırlar. Orada, sosyal ilişkiler,
sosyalizm, hak, hukuk, demokrasi gibi yasak oyunlara katılırlar.

kukla olmaktan kaçıp, kukla uynatmaya çalışırlar...

ve 50-60 derecelik açığı ile ileri fırladıklarından, yeni, yabancı bir hedefe düşerler, bu da
"devlet" sınırlarını aşmaz.

Dolayısıyla borçlardan kurtulamazsın... Kaçma riski taşıdığın için, ilk kurbanlar arasında
yer alırsın...

Dil çok önemlidir.

Hatırlarsan çok önemli bir ata sözümüz vardır. Yaşam kılavuzu gibidir. "Diline, beline,
gerine hakim ol! "

Burada da ilk sırada dil vardır.

O dil ki, kendinden başka bütün dilleri düşman bilir.

o dil ki, yüksek sesle ve devamlı tekrarladığında, en büyük yalanlar bile gerçek olur.

o "dil ki, devletin derisi" gibidir.

O dil ki, dost edinmesini bilmesede düşman edinmede birincidir.

O dil ki, halk önemini kavradığı halde, bazı şairlerin kafasını karıştırır...

Bir şairimiz bunu şöyle ifade etmiştir.

"Bu millet öyle anlaşılmaz bir millet ki,

ibne dersin kaldırmaz,

..ikersen aldırılmaz"

Bu millet dilin önemini böylesine kavramıştır. tabi oluşturduğu devlet de...
onun içindir ki, "söz konusu devlet olunca, gerisi teferruattır."

Düşmanlardan arınmak için dünyada tek devlet olmalıdır. Onun için diğer devletler
düşmanımızdır.

Dost olarak ilan ettiklerimizle dostluklarımız da köprüyü geçinceye kadardır.

Dünyada bu kapar düşman varken, yenilerine pirim vermek kurallara aykırıdır...

Onun için yok etmeye de derisini yüzerek işe başlayacaksın...

Bunun içindir ki gençler "var olmak için, yok etmek"i öğrenecektir.

Onun için kasaplık okulları en önde tercihleridir.

(başka okullardan mezun olunca iş bulamadıkları bahanedir.)

Eskiden kızlar kocaya giderken ellerine kına yakılırdı, şimdi erkekler askere giderken
kına yakılıyor.

orta nokta neresi kimse de bulamıyor...

"Vicdanı ret"çiler neden hapsediliyor? Hiç kimse sorgulamıyor.

sorgulamak düşünce suçlu!

uzaya gitmek için okumaya ihtiyaç yok! Ezberci olmamak yeter.

otuz yıldır kayıplar bulunmadığına göre

demek ki uzaya gittiler!

seçim öncesinde, biz gönderdik demek düşüyor yetkililere...

Boş verin okumayı, ezber okuduktan sonra,
ne fark var okuyanla okumayan arasında?
zaman öldürmeyin okumakla,
haydi tüfek omuza!

Mehmet Halil

Olağanüstü günler yaşıyoruz.

Peygamberlere (eski bakanlar) gökten(tanrıdan) vahiy yoluyla amirler geliyor, Bu işe peygamberler bile şaşırıyor. Ne şans ki, profilleri deniz seviyesinden bir miktar yüksek de, hemen anlayıp uygulamaya geçiyorlar.

Duble W yasak olunca duble tt de yasaktır diye (oto sansür uygulayıp) tt kullanmıyorum...

Bütün aydınlar oto sansür uygulamada yarıştıkları için, bu yarışa ben de katıldım ki, aydın olarak tanınabileyim...

Ceza meza alıp ta kendime enayi dedirtmeyeyim...

Mehmet Halil

Onaltıncı yolcu

Uzun yıllar geçti aradan
Kara denizin kara suları
Kıvrandı yıllarca sıkıntıdan
Yükseldi dağlar gibi dalgaları.
Yine de dinmedi acıları.

Ağıtlar yakıldı hep bir ağızdan
Karadeniz'in bağrında acı
Onbeş yolcu çıktı takadan,
Bir sır gibi saklandı onaltıncı.
Ses yok, tek kadın yolcudan.

Korsanlar için o bir ganimetti
Bu kadardı devrimin zihniyeti
Bu kadardı kadının hürriyeti.
Halkın uğrunda kan döktüğü,
Bu günkü bağımsızlık gibi...

Mehmet Halil

Onlardan yadigar bu cahillik bize

Bitler bizim bitlerimiz kime ne?
Kanımızla besleriz seve seve
Onlar için en büyük emeğimiz
Sahip çıkarız emeğimize...

Bir kere başımıza taç etmişiz
Deniz üstünde namaza duracağız dese
Düşünmeden peşine düşer gideriz
Hem de kükreye kükreye...

Kazandibini yalamadan olmaz
Kazandibinin tadına doyumaz.

Mehmet Halil

Onur, yalnız kaba bir küfürle mi kırılır? / düz yazı

İNSAN toplumumuzda öylesine önemsiz görülmekte ve bu öylesine içselleşmiş ki, kimse ne yaptığının ne söylediğinin farkında bile değil...

Her kazada ve her ölüm olayında TV veya basında, haberleri ve yorumları dinlerken dudaklarım uçukluyor.

Daha 18'inde gencecik ve güzeller güzeli bir kız sayın seyirciler...

Sayın sözü de basın kurallarına göre zorunluluktan kaynaklanmakta, Görevlilerin içten söylediği bir şey değil, görev icabı...

...nişanlı imiş, on beş gün sonra düğünleri olacaktı...

...bir evin bir oğlu... veya bir evin bir kızı...

...terhisine üç gün kala şehit olmuş...

Malı, parayı, karı insanın önüne geçiren zihniyetin köklerini buralarda aramamız gerekmez mi?

Bu yüzden, üç beş kuruş daha ucuma maliyet için, insanlar gözden çıkarılır. Ardında dökülen gözyaşları aldatmacadır.

Üzüntü duyan gerçek sorumluluk sahipleri, hataların üzerine gidip hemen düzeltmiyorlar ise inandırıcılıklarını kaybederler.

Ya da Veysel Karani Demir gibi, bağlı bulunduğu uzantısıyla değer kazanıyorsa, ciddi ciddi düşünmemiz gerekir.

Görüldüğü gibi insan olmanın, insan olmaktan dolayı bir değeri yok. Kölecilikten gelen zihniyetle, yani mal olarak, ya sayısal olarak, ya işlevsel olarak, ya sembol olarak...

Askerse, askerliğin ilk ve son günleri değil de ortalarında ölürse Üzülmeye değmez...

Yaşlıysa, yaşlı olduğu için, bir ailede birden fazla ise, fazlası için, Güzel değilse güzel olmadığı için, ya da özürlüyse özürlü olduğu için üzülmeye değmez. Ya da çok üzülmeye değmez.

Demek ki, insanların bazı özellikleri pekiştirilmeden ölümlerine bile üzülemiyoruz. İnsan kendi gözünde kendisine bu kadar önemsiz görülüyorsa, barış mücadelesi de boşuna... Elbette o zaman "can malın yongası olur."

Bahçede arabası olduğu için, çocuklara oyun oynatmayan zihniyet buradan doğuyor. Bu yüzden "sofradaki yeri öküzümüzden sonra geliyor."

Bazı konuları ince eleyip sık dokuyan, haberci, yazar, çizer ve yorumcularımız, neden insana gelince bu kadar sıradan davranır?

Bu insana yapılan en büyük saygısızlık değil mi?

İnsan unsurunu küçümsemek insanın ta kendisinde öylesine içselleşmiş ki, Balığın deryanın farkında olmaması gibi, biz de farkında değiliz.

Böyle davranışlar ırkçı, dinci, milliyetçi ayrılıkçılığın temel taşlarıdır.

Bu temel taşları ortaya çıkarmadan, üst yapısıyla mücadele etmek bizi başarıya ulaştırır mı?

Koca ağaçların meyvesinden yere düşün küçük bir tohumdan meydana geldiğini unutmayalım.

Bu gün bizleri gözyaşlarına boğan şiddetin, savaşların da tohumunu buralarda aramalıyız.

İnsana değer verilse bu kadar büyük mezalimler olur muydu?

Başkalarına layık gördüğümüz her kötülüğün, bir gün bize de başkaları tarafından layık görüleceğini unutmayalım.

Ve bilelim ki, yaptığımız her kötülük, kendimize yapılmıştır.

İnsan tek başına insan olamaz.

İnsan tek başına gelişemez.

Mehmet Halil

Onursuzlara karşı, onurumuz ayakta...

Kendine güç verdiğimiz derviş
Koruyucu kanatlar yerine
Yok edici silahlar edinmiş
Öyle çok inmiş ki derine
Karanlıkta insanlığını kaybetmiş

Altını topraktan ayırmak zordur
Zoru başarmak için
Yine zora başvurulur
Pozitif yanı ağır olmalı ki dengenin
Ayaklar altında ezilmesin onur...

Siyanür altın çıkarmada elverişlidir
Doğa ve insan yaşamı için tehlikelidir
Risk almadan kazanılmıyor
Kazanmakla kaybetmek arasında
İnce bir köprü bulunuyor...

Yolumuz karanlıkla aydınlık arasında
Yolumuz demokrasi ile faşizm arasında
Tercih yapmak zorundayız bu yolda
Barış kazanmalı savaş karşısında
Sesimiz yükseliyor, yükselecek alanlarda...

Yandık yine barış yolunda,
Bir kere daha kurban edildik savaşa
Sessiz kalırsak savaş çığlıklarına
Ve" biz yanmazsak
Nasıl kavuşur geleceğimiz aydınlığa? "

Bizden önce yananların ışığı
Nazım, Sabahattin, Yılmaz, Aziz, Kaya,
Sönmedi daha gezinin parlaklığı
Yanmaya devam ediyor Ankara'da
Yolumuz devam edecek o ışıklarla...

Mehmet Halil

Ordan... burdan... şurdan...

İktidar dedik mi, iki çeşidi gelir akla
Kusursuz insan fabrikası kurmakla görevlendirmiş insanlar girer birinci sınıfa
Kusursuz insanlara örnek alırlar kendilerini
Kusurları düzelterek yeni makinalar üretir
Kendilerine benzetmek isterler diğerlerini...
Ve makinalar boş kalmasın diye 'kusurlu' insanlar tüketilir...
İştahla artırılırlar verimliliği...
Aşınmaz makinaların dişleri.

İktidar dediğimizin ikinci çeşidi
Yine insan fabrikası,
Tohum eker nadasa bırakılmış topraklara...
Kota koyarlar ona da...

Bizi ayakta tutan hot zot
İşte geliyor ESHOT
Otuz altı oturak, altmış dört ayakta...

Bizi ayakta tutan hot zot
Otobüsten geri kalmayan
Ege kıyıları gibi döşenmiş raylarda
İçimizi çalkalayıp ayran yapan
Sadece düşüncelerde alternatif yaratan
'Metro' diye sunulan hafif raylı sistem...
Elli altı oturak, yüz doksan sekiz ayakta
Eşlik ediyorlar korosuna,
Uyarak gelir dağılımındaki istikrara...

'İmtiyazsız sınıfsız bir kitleyiz! '
Hep bire on oldu hedefimiz
Memura yüzde üç...
Zorunlu tüketim maddelerine yüzde o-tuz
Tuzu kaldırınca masalardan
Sıfır kalacak geriye zamdan...
İşte bu umut memuru yaşatan...
İşte bu umutdun altında büyüyor sessizlik...
Yıllardır sıfır zamlarla ezilen
Ve ezildikçe utanç duvarı haline gelen
İşçiler ve emeklilerdeki sefillik...

Hep bire on oluyor büyüklerin hedefi
Ve onlar da biliyorlar ki
Nal toplamaktan başka türlü kurtulamayız!
Ama kim sordu ki niyetleri?
Biz, kurtaracaklar diye beklerken memleketi
Kurtarmaya çalışıyor her gele n kendini...
İlk geldikleri günlerde, geçimden şikayet edenler
İki dönem sonra, dünyanın en zenginleri...

Sözde 'Nereden buldun!' yasası varmış
O da yoksullara musallatmış...

Tecavüzü suç sayıyorlarmış
Suç olmasın diye de
Uyutup tecavüz ediyorlarmış
Suç uyuyanda mı, yoksa uyutanda mı?
Mahkemeler onu sorarmış
Özel güvenliği olmayana
Cezayı basarmış...

Mehmet Halil

Organize suç

Kaşıkcı kaşığını Kral'a uzatmamış
O anda Tanrının gazabına uğramış
Kaşıkcı buharlaşıp ortalıktan kaybolmuş
Anlaşıyor ki, Tanrıyla Kral ortakmış...
Uzun Peygamber de aracılık yapmış.

Mehmet Halil

Ormancı

heyelan bölgesine,
gönüllü ormancı olmuş,
bu işe kendini adanmış,
öyle ağaçlar yetiştireyim ki,
hepsi kalem gibi olsun demiş.
yetişenlere kafayı takmış,
orası eğri kesmiş ağacı,
burası eğri kesmiş.
orman yetiştirmeye gelmiş,
ama ağaç bırakmamış.

Mehmet Halil

Ortak yönlerimiz...

Yeni tanıştığımız internetli
pembe mesaj atmış bana
Ortak yönlerimiz elverişli
Seninle mutlu olmaya...

Tüy gibi yumuşacık sözler
Kuşattı bütün benliğimi
Isındı buz gibi düşünceler
Rüyada sandım kendimi.

Öyle ya ikimiz de şairiz
Mesinjirimiz, kameramız bile var
Daha neler neler bilerseniz
Sitemlerle geçen dakikalar.

Ortaklık, kolaylaştı artık
Farelere ardı ardına tıkladık
Asker kışlası gibi sitelerde buluştuk
Kelle sayısıyla, guruplar oluşturduk

Kalabalıklar arasında mutluyuz
Bunalım atmak için kendimizden kaçıp
Mahmutpaşa, Kemeraltı gibi sığındığımız
Ekran başında uyur, uyutuluruz.
Kimselerde yok rahatımız.

Esas olan antolojimiz listeleri
Büyük şair olarak tanırız
Listeler yarışında birincileri
Bunlarla sınırlı ortaklığımız.
Sahada takım tutar gibi...

duyduğum romantik kelimeler
Tüy gibi yumuşacık sözler
Kuşattı bütün benliğimi
Isındı buz gibi düşünceler
Rüyada sandım kendimi.

Yumuşacık su değil mi?
Değirmen taşını çeviren
kaybetmişim kendimi
sokağa fırladım birden.

Hızla ilerliyorum kaldırımdan
Mutluluklar okunuyordu yüzümden

.....
Uyandıgımda,
buharlar uçuşuyordu önümden.

Sirt üstü uzanmışım kaldırıma
Yavaş yavaş aydınlanıyor dünya
Karşımda koca bir tabela...

Emniyet yazısını okudum önce
Belime sarıldım, kemerimi aradım.

Kendi kendime söylendim
Herkes akıl dağıttın, kendine kalmadı
İnşaattan düştüğümü zannettim,
Gözlerim çıraklarımı aradı.
'Beni böyle görmesinler' dedim.

Biraz daha aydınlandı ortalık
Emniyet yazısının ardına gizlenmiş
İhtişamlı rakamlarla müdürlük,
Konuşmalardan anladım ki...
Kafama balkondan saksı devrilmiş.

İyi ki yerden, yedinci kata düşmemişim
Şimdi yüzde yüz gebermişim.
"bin nasihatten, bir musibet iyiymiş"
hem okuduk, hem yazıp çizdik.
Ama ortak yönlerimizi,
Saksıdan sonra öğrenebildik.

Şimşek gibi çaktı beynimde
Aynı elbiseyi giyiyor askerlerde
Ama hep birbirini vururlar,
Siper kazıp, karşı cephelerde.

Uğur Kaymaz silahlı dediler
İnternet ortaklarımız savundu bunu
Araştırıldı, eni konu ölüler.
Yakalandı üstlerinde bir düzüne kurşun kalem,
Hem de sivrilmişler ucunu.

Biri kalemi kullanır silah yerine
Bin kalem olsa diğerinde, yetmez
Sevgiden çok, düşmanlık girmiş beynine
Isınma hareketlerini yapmış linç üstüne
Beyni yetmeyince, sarılır silahın gücüne.

Bizim de silahlarımız aynı, internette
Hedeflerimiz farklı farklı
Çevrilmiş acımasızca birbirine.....
Ortaklık savaşın hilesi
Güçlülerin desteğinde,
güçlülerin lehine.

Mehmet Halil

Osmanlı, Müslüman ve Türk deyince...

Kitap Yayınevinden çıkan, Hayallerdeki "Türk" başlıklı, Bozidar Jezernik'in editörlüğünü yaptığı kitaptan "Muhteşem" geçmişimizle ilgili kısa alıntılar...

Şiddet çok yararlı bir fetih vasıtası ve Osmanlı İmparatorluğunun genişleme politikasının başarılı bir bileşeniydi. Düşmanı şoke uğratmak, rakiplerin psikolojisini olumsuz yönde etkilemek bu politikanın başlıca hedefleriydi. Bu imgenin ilk meyveleri, çok sayıda hisar ile kalenin (anlaşma = korku) yoluyla Osmanlıların eline geçmesiydi. Osmanlı orduları muharebe alanına doğru yol alırken, bu mustahkem mevkiilerin koruyucularının çoğunluğu anahtarlarını teslim etmek üzere padişahın huzuruna çıkıyordu.

Osmanlılar şiddeti görselleştirerek bu psikolojik etkiyi daha da kalıcı kılma noktasında büyük bir beceri göstermişlerdi.

Mohaç Muharebesinden (1526) sonra Sultan Süleyman'ın otağı önünde, aralarında 8 Macar papazı ile seçkin komutanların bulunduğu 200 kesik kelleyle meydana getirilen tepe, Moğalların arkada bırakmayı adet edindikleri kafatası tepelerini hatırlatan bir sahnedir.

Macaristan'ın 1541'de nihai fethinin ardından, geri geri çekilen Habsburg ordusunun Osmanlıların eline düşen askerlerinin başları kesilmiş ve kelleleri Tuna'ya atılmıştı.

Böylelikle, bu başlar geçtikleri her yerde Osmanlıların zaferinin habercisi olacaktı. 1529'da Viyana kuşatması sırasında, Traismauer'in yakınlarında bir yerde Osmanlılar batıya kaçmaya çalışan 5.000 sakinin çoğunu boğazlamışlardı (Schreiber 1982)

1532'de, Koron'un Habsburglar'ca fethi sırasında Osmanlılar İspanyolların burunları ile kulaklarını kesip İstanbul'a göndermişlerdi. Bu, o çağda Akdeniz'de yaygın bir uygulamaydı.

V. Karl'ın resmi kronik yazarı Santa Cruz, Penon de Argel valisi Juan de Vargas'ın oğlunun Barbaros tarafından ele geçirildikten sonra bir kazanda nasıl kaynatıldığını aktarır.

Bütün bunlar" herkesin korkması gereken" Türk 'e ait örneklerdir.

İnebahti'deki Osmanlı yenilgisi duyulduktan sonra bir İtalyan keşişi olan Paulo Biscotto, Pera'da San Francesco Kilisesi'nin önünde kazığa oturtulmuş ve ertesi gün omurgasına çakılı kazıkla etrafta dolaştırılmıştı. (Pedani-Fabris 1996)

Benzer şekilde, Kutsal ittifak filosu Korfu'ya doğru yelken açmış ve orada Famagusta'nın Venedikli savunucusu Bragadino'nun akibetine dair korkunç haber ulaşmıştı: "Türkler zavallı adamın diri diri derisini yüzdü, içini doldurdu ve üstüne Venedik üniforması giydirilip kent içinde sürüklediler!" (Von Pastor 1952)

1573'te Castro Kalesinin fethi sırasında öfkeye kapılan Piyale paşa bir rahip ile başka bir yaşlı adamın kellelerini uçurmuş, bir gurup asker ise ölü adamların kalplerini çıkarıp kurbanların ağızlarına tıkmıştır. (Gerlach 2007)

Osmanlıların eline düşen ve sonunda onların başkentlerinde köle hayatı yaşayan Sicilyalı bir keşiş olan Otavio Sapiencia'nın günlüğünde ölümsüzleştirilen çarpıcı bir şiddet sahnesidir. Keşiş, Osmanlı toprağına ilk kez ayak bastığı Sakız Adası'nda, Arnavut Mami'ye ait, demir atmaya çalışan bir galeota'ya denk gelir Cenevizli bir dönme olan reis, kadirganın kiliseyle barışmayı arzulayan köleleriyle bir anlaşmaya varır ve onları ayaklanmaları için tahrik eder. Ancak, başka bir dönme olan efendisi, bir sonraki adımda olabileceklerden şüphelenerek onlara gemiyi terk etmelerini emreder. Sonra bu "Frenk kadirga köleleri"nin yerine Rus olanlarını alır, reis ise bu arada Osmanlılara karşı birlikte cesurca savaştığı Frenklerden sekizinin zincirlerini çözer ve çoğunu öldürür. Yalnızca kendini denize atanlar sağ kalabilir. Hikaye dehşet verici bir bölümle devam eder.

Reis kancanın ucuna takılır ve bedeni adanın meydanlarından birinde havada asılı bırakılır. Bir Hıristiyan olduğunu itiraf eder ve Tanrı'dan onu bağışlamasını niyaz eder. Diğer iki Hıristiyan'a gelince, onlardan biri balık kızartılan bir kazanda kızartılır. Diğer tam anlamıyla toz haline getirilir, kemikleri demirden bir topuzla un ufak edilir.

Sonunda öldüğünde cesedi devasa bir taş havana konulur, etleri doğranır ve kadırgadaki diğer kölelere dağıtılır, köleler de dindaşlarının etinden en az iki kaşık dolusu yemeğe zorlanırlar. Yemeği reddedenlerin kelleleri uçurulacaktır, dolayısıyla hepsi onların tadına bakmayı tercih eder. (Sapiencia 1622)

Osmanlı sarayının elindeki ikinci araç kibir ve mağrurluktur.

Sadrazam İbrahim Paşa'nın Avusturya Arşidükü I. Ferdinand'ın elçileriyle konuşma tarzı ibretlidir. Telaffuz ettiği sözler şüphesiz onları şaşkına çevirmiştir.

Sadrazam, 1529 Viyana Kuşatması fiyaskosunun ardından barış talep etmeye gelen bu diplomatlara, "Osmanlıların kenti fethetmek gibi bir niyeti olmadığını, oraya sırf bir gezinti olsun diye gittiklerini ve ziyaretlerinin bir hatırasını bırakmak için kalelerini biraz tahrip ettiklerini söylemiştir."

Muhteşem Süleyman da aynı tahrik edici dili kullanıyor. Sultan Süleyman 1532'de Orta Avrupa'ya doğru ilerlerken, V.Karl'ın onun karşısına çıkmak gibi bir niyetinin olmadığını anlaşılması üzerine, İmparator'a bir mektup gönderir. Mektup şöyle: "Bu kadar zamandır erlik taslarsın, meydan eriyim dersin. Şimdiye dek kaç kez üzerine geliyorum ve mülkünde istediğimi yapıyorum. Ne senden ne de kardeşinden nam ve nişan var. Size hükümdarlık ve erlik iddiası haramdır. Askerinden, hatta avretinden utanmazsın. Belki avrette gayret var, fakat sende yoktur. Er isen meydana gelesin Yüce Tanrı'nın isteği ne ise yerine gelse gerek. Saltanat için kozumuzu seninle Viyana sahrasında paylaşalım. Reaya fukarası rahat etsin. Yoksa meydanı arslandan boş buldukça tilki gibi fırsat kollayıp avlanmayı erlik sayma. Bu kez de meydana çıkmazsan avretler gibi iğ ve çıkırık alasin, başına taç örtmeyesin ve erlik adını ağzına almayasın! " (Peçevi 1992)

Nasil ki haşhaş, eroin bağımlılığının hammaddesiyse, tarih de milliyetçi veya etnik yahut köktendinci ideolojilerin hammaddesidir. Geçmiş, bu imel unsurlarından biri, belki de tek temel unsurudur. Eğer uygun bir geçmiş yoksa her zaman icat edilebilir. (Hobsbawm 2002)

Mehmet Halil

Otorite ve gülme

Otorite hiyerarşi dışında hiçbir kişinin kendisine yaklaşmasına, ilişkiye geçmesine izin vermez...

Takdis: Din adamlarının dua okumak suretiyle bir şey veya bir kimse için tanrıdan himaye dilemesi...

Resmi bayramlarda, toplumun yekpare ciddiyeti ve gülme unsuruna bu kadar yabancı oluşunun nedeni buydu.

O bayramlarda, insanın hakiki şenlikli doğası ihanete uğramış, bozulmuştur.

Gülme, dinsel kültten, feodal törenler ve devlet törenlerinden, adabı muâşeretten ve tüm yüksek spekülasyon türlerinden dışlanmıştı.

Gülme izine tabiydi... Yılın belli günlerinde izne bağlıydı...

Masumlar yortusu: Kral Hirodes, MÜNECCİMLERİN KEHANETİ ÜZERİNE İSA'YI YOK ETMEK İÇİN, iki yaşın altındaki tüm çocukları yok ettiği için kutlanır.

Gülmekten en çok diktatörler korkarlar...

Gülmenin arkasına kötülük gizlenemez.

Riyakarlık ve

yalanların asla gülmeyip ciddiyet maskesi takındığı anlaşılıyordu...

Gülme hiçbir doğma yaratmadı ve otoriter olmadı. Korkuyu değil, bir güçlülük, bir dayanıklılık hissini ifade etti.

Mihail Bahtin'in, Rabelais ve Dünyası başlıklı kitabından alınan yazılar bütün dünya için bu gün bile geçerli...

Yönetim mevkilerini işgal eden kişiler, oturdukları mevkilerin önemine göre kendilerini de halktan ayrı bir yere oturtup, halkla bağları koparıyor, baskı ile yönetmeye başlıyorlar.

İnsanın en doğal, kendisinin bile kontrol edemeyeceği davranışları kontrol altına almaya başlıyorlar... Yaşam hakkı, cinsellik, gülme gibi...

Hala günümüzde bu otoriter baskıların etkilerini yaşamaktayız.

Gülen kadınsa, "Orospu" damgası hazırdır, erkekse "orospu gibi gülme" Bunun gibi davranışlar ayıptır... Otoriteyi sarsar.

İşte Rabelais bu otoriteyi yıkan ve bize gülme kapılarını aralayan ilk insan. Rönesans'ın başlangıcı onun karnavalları başlatmasıyla başladığı söylenir. Yani XVI. Yüzyılda baskıları yıkan bir adam Rabelais...

Hakkında çok öldürme kararları verildiği için, dolaşmadığı ülke kalmamıştır. En sonunda, (bizimkilerin 1 Mayıs işçi bayramı'nı bahar bayramı, Nevroz'u hıdırellez yapmaları gibi,) önce kendi kontrollerinde eğlenceler düzenlemeye çalışıp, sonraları, onlar da Karnavalları kabul etmek zorunda kalmışlar.

"Rabellais: Kurak topraklarda, gülmeyi yeşertmekle ünlü bir yazardır... Rabellais, dünya edebiyatının en zor klasik yazarıdır... Karnavalda her şey birbirine eşit kabul edilir..."

Mihail bahtin

İlahların alaya alındığı en eski ritüeller bu gülüşün içinde yaşamaya devam ediyordu, ama yeni bir anlam kazanarak.

Günümüzde gülme çözümlenmeleri, onu salt olumsuz bir yergi şeklinde açıklıyor, ya da felsefi içeriğinden uzaklaştırıp yalnızca neşeli, eğlenceli, boş vakit geçirmeye yarayan maskaralıklar olarak ele alınıyor.

Rabelais'in etkisi, dönemin tarihçileri tarafından göz ardı edilmediği gibi, Protestanlık savunucuları ve risalecilerince de dikkate alınmıştır. XVI. Yy. engizisyon edebiyatı, tabir caizse, Rabelais'le sona erdirilmiş.

Siyasal yergi alanında, dünya edebiyatının en iyi siyasal yergilerinden biri sayılan ve engizisyona karşı yöneltilmiş olan olağanüstü sanatların bir dalı olarak edebiyat alanında 1612 yeni bir çığır açmıştır.

Rabelais, Cervantes ve Shakespeare gülmenin tarihinde önemli bir dönüm noktasını temsil ederler.

Gülme insanı hayvandan ayırır.

Konumuz Rabelais'i veya gülmeyi anlatmak değil... Bu gün olanları anlayabilmek...

Dünyada yönetici güçler otoriteyi elden bırakmak istemiyor. İnsanlarla yan yana durmaktan, yüzleşmekten kaçıyorlar.

Yönetmek için baskıya, otoriteye ihtiyaçları çok büyük. Çünkü suçları büyük... Şeffaf değiller. Ellerindeki mekanizmayı, kendi çıkarları veya temsil ettikleri gurubun, sınıfın çıkarları için, büyük halk kitlelerini aldattıkları için yüzleşmekten korkuyorlar.

Hele hele ekonomik krizlerin yükseldiği dönemlerde kendi koydukları yasaları bile yok sayıyorlar. Demokrasi olsa insanlar bazı taleplerde bulunacaklardır... Buna izin bile vermek istemiyorlar. İnsanları sindirmek için saldırganlaşıp çeşitli provakasyonlarla mağduru oynuyorlar. İşin arka planını bilmeyen toplumun geniş kesimleri, yöneticilerine yapılan 'haksızlıkları' kendilerine yapılmış sayıyorlar. Halkı soyanlar, kandırmak için de "Bulanık suda balık avlama" tezgahını çok güzel kuruyorlar. Geniş halk kitleleri gerçekleri öğrenemesin diye, bütün iletişim araçlarını kontrol edip susturuyorlar. Susturamadıklarını içeri atıyorlar...

İşte bu gün gelinen noktada, Rönesansın 400 yıl önce elde ettiği kazanımları elimizden alıp, yeniden cadı kazanları kaynatılıyor. Mecliste tek ses istiyorlar. Ülkede tek dil. Tek reis...

Şeriat devletine dönebilmek için yedi aydır verdiğimiz canların hesabı yok... Dini egemen kılmak için 30 yılda milyonların ölümünü hazırlayan düşünce için, 7 ayda ölenlerin önemi bile yok gibi... Daha başımıza gelecekleri bilemiyoruz...

Tarihte buna benzer olaylardan çok örnekler var. Bütün o olaylar 400 yıl önce Rabelais gibi yürekli insanların karşı duruşlarıyla atlatılmış...

Bizlerin bu gün, Rabellais, Şeyh Bedrettin, Nazım, Deniz gibi nice örneklerimiz var. Kurtuluşumuz kendi ellerimizde ve yüreklerimizde olmalı... Yabancı güçler bizim için çalışmaz.

Kendimiz olup, kendi kurtuluşumuz için mücadele etmek zorundayız...

Hiçbir zalim sonsuza kadar iktidarda kalamamıştır. Zalimler değil, her zaman haklı olanlar güçlüdür. Onların gücü bizim umursamazlığımızdan ve sessizliğimizden kaynaklanmaktadır.

Sesimizi çıkarırsak, gücümüzün de farkına varırız. En çürük duvar bile bir itici güç olmadan yıkılmaz.

Barbarları yıkmak ve insani bir düzen kurmak bizim ellerimizdedir.

Mehmet Halil

Otosansür nedir? Düz yazı

Başkalarının özgürlüğümüzü elimizden alacağı korkusuyla, özgür düşünce ve davranışlarımıza sınır çizmemezdır. Dış korkulara karşı kendi içimizde bir korku oluşturmamızdır. Böylece, dış korkular ile iç korkularımızın çarpışması anında "kendi delimiz başkalarının akıllılarından daha iyidir!" mantığıyla kendi içimizde korku yaratıp, korkularımızın emrine girmemizdir. Kendi korkularımızdan kaynaklanan köleliğimizi kendi özgürlüğümüz olarak yansıtip kendimizi ve çevremizi kandırmamızdır.

Kendimiz olmaya, kendi doğallığımızı yaşamaya korkmamızdır. İçimizde bize egemen olan kendi yarattığımız korkumuza özgürlük olarak sarılmamızdır. Böylece kendimizi aldatmakla da kalmayıp, çevremizde bize güvenen insanları da aldatırız. Onların bizlere olan güvenlerini istismar etmiş oluruz.

Doğrudan yalan söyleme yerine dolaylı olarak yalana başvurarak daha kirli bir oyuna katılmış oluruz. Bu davranışımızla yalanı daha geniş kitlelere inandırıp yaygınlaştırmış ve meşrulaştırmış oluruz. Toplum olmanın gereği buymuş gibi, egemen güçlerin baskısını, geniş kitleleri ikna ederek zihinlerine sindirmiş oluruz. Yalana karşı tepkileri bastırmaya, en büyük ve uzun ömürlü katkıyı yapmış oluruz... Ne için? (Özellikle basın ve medya işlerinde). Kolay yoldan para kazanmak için.

Otosansür uygulayanlar kolay yoldan kazanç elde etmek için zor şartlarda geçim mücadelesi verenleri yalan bilgilerle kandırarak egemen güçlere satmış olurlar. Baskı aracının manivelası olurlar. Korkuyu yayararak "başka çare yok!" diyerek, toplumu köleleştirerek çıkar sağlayanların baskılarına ortak olunur. Onların kazançlarının kırpıntıları bile, alın teriyle kazananların kazançlarından kat be kat fazladır. Ezilenleri mücadeleye itecek uygulamaların üstünü örtmek, toplumu uyutmak önemlidir.

Gerçekleri ifşa ederek kazanamayacağını, yalan söyleyerek kazanmak için...

Böylece, zincirleme her birimiz bir diğerini bastırarak "Tek başıma ne yapabilirim.

Dünyayı ben mi kurtaracağım" söylemleri ile suskunluğumuzu yaygınlaştırıyoruz...

Korkularımızı yenmek yerine cesaretimizi yeniyoruz...

Her dönemde egemen olan bu otosansür mantığı, 12 Eylül 1980 darbesinden sonra daha da yaygınlaşıp meşrulaştırıldı. Onun için ki 12 Eylül'ün günümüze kadar devam etmesini önleyemedik. Önleyemediğimiz gibi bu gün daha da katmerlendi.

Düzenin dışına çıkmaktan korkup, farkında bile olmadan düzenin adamları olarak yaşamımızı sürdürüyoruz. Onun için ki şimdi her sorunun çözümünü kendi dışımızda aramaya başladık...

Mehmet Halil

Oyum AKP'ye!

AK Parti'ye inanıyorum. Çünkü;
Ben utangaç biriydim. Ailem beni
Öyle yetiştirdi. Çıplak kadınları görünce başımı yan çevirmekten boynum eğilmişti.
Kaç doktora gittimse çare bulamamıştım.
Sonra AKP iktidara geldi, türban diye bir şey yaygınlaştı.
Şimdi tepeden tırnağa kapalı kadınlara bakmanın hiçbir sakıncası yok. Ha penguen'e
bakmışım ha o kapalılara... (kimse bana mizahla ilgilenmediğimi de söyleyemiyor)
Çok şükür şimdi boynum düzeldi.
Toplum bireylerden oluştuğuna göre, AKP de bireyleri düzelttiğine göre, toplumu da
düzeltiyor demek.
Yine, çok şükür ki, artık öyle kelimelere büyük anlamlar yükleyip, düzmekle düzeltmek
arasında cımbızla fark arayan insanlar da kalmadı.
Kalmadı çünkü AKP taşa tuz döktü. Kuzular da yalanıp duruyor sağa sola bakmadan...
Anayasa dediler, ağızlarından atom gibi fırlayınca, Cumartesi anneleri unutuldu.
Galatasaray'a Ana yasa gidiyormuş gitmiyor mu farkında bile değiliz.
Gündem anayasa tartışmaları ile dolduruldu.
Anayasa atom çekirdeği gibi bir şey... Atomun %99,9'unun boşluktan ibaret olduğunu
bilirler.
Anayasa da %99 boşluktan ibarettir. Bu haliyle bile atomdan önemli oluyor.
O boşluk ki kapkaççılara mükemmel bir manevra alanı kazandırıyor.
Katiller eli kolu sallayarak dolaşip dümenlerine bakıyor. Tehditlerini savuruyor...
Masumlar ise kefaret olarak içerde yatıyor. Kurban ediliyor.
İnsanlık ortaçağa dönünce de ağız laf yapanların cumhuriyeti kuruluyor...
Konuşma cumhuriyeti.
Düşünmek nasıl suç değilse, eyleme geçmedikçe...
Konuşmak da suç değil, iş yapmadıkça...
Evet! Hayır! Yetmez ama evet! Üçüncü yol! Boykot! Vs... vs... vs...
Konuşan çok. Çekirdeğin etrafında dönen molüküller gibi...
Hiçbir şey yapmadan çok şey yapmış görünmenin telaşı...
Hepsi AKP sandığına giden çabalar...

Her şeyi bilirler de etki tepki yasasını bilmezler. Burjuvazinin öne çıkardığı gibi Rambo
olmaya özenirler. Tek başına dünyayı kurtaracaklar. (ya da bir avuç bir arada)
Molüküller ne kadar sıkışık olursa kütle o kadar ağır olur. Ama şefler sıkışmaya gelmez.
Ses bombası ile iş bombasını ayıramayan bir toplum oldukça bunların konuşma
cumhuriyeti sürecektir. Kuzular tuz yalamaya devam edecek...
"Birlikten güç doğar!" sloganı yıllardır ezberletilir, ama, birlik söz konusu olunca
şeflerin her biri kuantito...
Kendini aldatan sosyalistten, solcudan, daha tehlikeli ne var ki?
Çaresizlikten "topu taca atmak" hep bu yüzden değil mi?
Birleşip bir güç oluşturamadın mı, ağırlığını hissettiremedin mi, yapacağın başka bir şey
yok.
Öyle de böyle de egemenlerin oyuncağı olmaktan kurtulamayacaksın!
Ardından da her şef kendisinin ne kadar haklı olduğunu kanıtlamak için gene çalacak...
Ama sonuçta yine herkes kendini dinleyecek.
Şunu açıkça itiraf edin. Birleşip alternatif bir güç olamadıkça oylar iktidara...
Karşı kefedede bir ağırlık olamadın mı, bütün laflar boşuna...
Kime ne söylüyorum, bende sosyalist olduğuma göre, oyum AKP'ye...

Mehmet Halil

Oyuncaklarımız!

12 Eylül bir sonuç; bizi oraya hazırlayan, oyuncaklarımız...

Çocuğuma aldığım oyuncak tabanca
Dayandı ilk önce benim kafama
Güldük! Kıkır kıkır, oyuncak diye
İşte! gözyaşlarına davetiye...

sanki matruşka bebekler, iç içe günler
Geçti benzeyerek birbirine
Aşıkmiş gibi, meclis damına,
büyüdü çocuklarla, oyuncaklar da

oyuncak oldu, adam öldürmek şimdi
oyuncaklar teslim aldı bizi
oyuncağı olduk korkularımızın
ölüler sıralandı dizi dizi...

Mehmet Halil

Ölmek ve yaşamak!

Büyüklerden alıyoruz en büyük dersi. Egolarımızı beslemek... Kendimizden başkasını düşünmemek.
Özelini düşünemeyen genelini düşünemez... Önce özelini düşün... Kendini düşün!
Genel işleri konuşmak, genel evlere gitmek gibi kötüdür, tehlikelidir, suçtur. Genel evlerden ve genel işlerden oraların patronları sorumludur. Para gelsin de nereden gelirse gelsin. Para toplumun ruhudur. Bütün ruhlar ölünce gökyüzüne uçar ve uçan bu ruhların toplamı tanrıyı oluşturur.
Bu kurallara uymayanlar çoğu zaman kötü bir şekilde ortadan kaybolur. Ne mezarı bulunur, ne de suçlusu...
Diyeceksiniz ki genelevlerin mimarı onlar değil mi? Elbette genel işlerin mimarı oldukları gibi... Öyle bile olsa, bu ökseğe yakalanmak onların suçu değil, yakalananların suçudur.
Oyunu yönetmenler ve oyuncular oynar, diğerleri seyircidir. Seyirci olmadan oyunu oynamanın ne önemi var? Seyirciler de seyirci olduğunu bilsinler...
Seyircinin görevi bilet parası ödemek, asker gibi, vergi gibi... Ödeyip susacaksın, seyredeceksin!
Sessizce seyredersen sana bir şey olmaz. Oyunun ahengini bozan hayattan dışarı atılır. İnsanın içindekini dışarı attığı gibi... Ne de çok şey anlatıyor şu hayat...
İşte kutsallığı artıran şey bu! Kutsal yerlerde susacaksın... Susarak da kutsallaştıracaksın!
Sus ve bekle! Sıra sana gelecek!
Para! ... Para! ... Para! ... Susmak! ... Susmak! ... Susmak! ... İşte bu kadar fark var aralarında...
Ölmek ve yaşamak!

Mehmet Halil

Ölmenin yaşamaya faydası var mı?

"Auschwitz'ten sonra şiir yazmak barbarlıktır:" demiş Theodor Adorno... Ama hala şiir yazılıyor.

Aynı düşünceyle;

"7 Haziran'dan sonra iyimser olmak barbarlıktır" diyebiliriz... Demeliyiz.

Sınırlı biolsa demokratik yoldan elde edemediği gücü, zorla elde etmek için, yakılan insanlar, yıkılan şehirler, tecavüzler, öldürülen kadınlar, öldürenlerin cezaları hafifletilirken, tehdit altındakilerin savunmasız bırakılması, hırsızlıklar, hırsızlar kutsanırken onları açığa çıkaranların cezalandırılması, halk iradesinin ayaklar altına alınması, seçilmişlerin hiçbir haklı sebebe dayanmadan tutuklanıp, yerlerine kayyum atanması, elinde palalarla yasal haklarını savunmaya çalışan halka karşı saldıran ve hiçbir ceza almadan (hatta ödüllendirilerek) sokaklarda dolaşması, çocuklarının güvenliği için tedirginlik içinde yaşayan milyonlar, eğitimin yok mertebesine indirilmesi, iş güvenliğinin ve emeklilik haklarının sıfırlanması, iş cinayetlerinde sorumlular yargılanmazken, ölen işçilerin ailelerinin mağdur edilmesi...

Daha bunun gibi saymakla bitmeyecek sorunlar ... Kısıtlı demokrasinin bile yok edilerek KHK'lerle keyfi yönetilmekte olan bir ülke...

Devletin gücünü ele geçirip, o devletin temel taşı olan vatandaşların ezilerek sindirilmesi, korkutulması, baskıyla çıkar çevrelerinin işine geldiği gibi kullanılması...

Kapatılan dernekler, işten atılan işçiler akademisyenler...

Sormak gerekiyor... BU VATAN KİMİN? Devletin imkanlarını kendi çıkarları için kullanan çapulcuların mı? Ya da bu topraklar üzerinde yaşayan insanların mı?

"YAŞAMAK MÜCADELEDİR!" diye duyarız, okuruz, ve yaşayarak da bunu biliriz...

Bütün bu olanlara karşın hala bu toplumdan ses çıkmıyorsa, yaşadığından şüphe etmek gerekir...

Sanki ölü toprağı serpilmiş üstümüze...

Şusuyoruz... Bekliyoruz sıra bize gelsin diye...

İnsanın yaşamayı öğrenmesi için ölmesi mi gerekiyor?

Çellatlar iş başında ise, gerek var mı beklemeye?

Ölmenin yaşamaya faydası var mı?

Mehmet Halil

Ölüler devlet kuramaz

Kabuksuz yumurta çürür...
Deriden vazgeçmek ölümdür!
"Dil devletin derisidir!"
Deri, besin ihtiyacıyla yüzülür.

İlk işim,
Yaşama hakkımı savunmak
Doğal olmalı besinlerim,
Beslenip denize doğru akmak...

Kıyısız deniz olur mu?
İster çanak ol, isterse içinde ada
Sahnele hayatın oyununu...
Devam et sende yaşamaya...

Mehmet Halil

Ölüm ilanıyla dolaşıyor insanlar!

İkiyüzlüler,, ikiyüzlülere inandılar
Tanrı silahını başlarına kuşandılar
Bir rüyada gibi arsızca saldırdılar
Sanki Azrail olarak atanmışlar...

Otuz sekiz insan yatıyor parça parça
Hani "Allah her şeyi görüyor"du ya
"Tanrının bildiği kuldan saklanmazdı"
Neden koştular medyayı susturmaya?

Hep ağladılar iktidara ilk geldiklerinde
"Giyecek kıyafetimiz yok!" üstümüze
Şimdi Karun gibi zenginleşti her biri...
Ama doymuyorlar ne kadar yeseler de.

Çaldıkları pisliklerini eşelerken çıkıyor
Yoksulun lokmasını alıp altın takıyorlar...
Razıyız sağ elle verip solla aldığınız gibi
Sizin olsun önden girip arkadan çıkanlar...

Soyguncular, çeteler, sırtlanlar, yılanlar...
Her tarafınızdan akıyor emilen kanlar
Bu kaçınıcı saldırganlık, kaçınıcı katliam
Hani "eşitti tanrı huzurunda insanlar?"

Hani "tanrı alırdı tanrının verdiği canı"
Oraya kandırarak geldiniz, o insanları
Yalanlar çıkmasın diye şimdi ortaya
Yakıyorsunuz kim anlamışsa yalanları.

Herkes için yazılmış ortak bir muska
Ölüm ilanıyla dolaşıyor insanlar
Gizli odalarda alınmış, gizli kararlarla
Ölüm ilanıyla dolaşıyor insanlar.

Mehmet Halil

Ölünce!

Ben dilenci değilim
Ne bir fatiha isterim
Ne de başka bir dua
Rahat bırakın derim
Yazın mezar taşıma.

Mehmet Halil

Önder'den DEPREM uyarısı..... Düz yazı...

Meclisteki son bardak olayından sonra, tedbir olarak, meclis kürsüsüne cam bardak konulması yasaklandı...

Onun yerine ağzı kuruyan vekillerimiz için, bardak yerine, onlara yabancılık çekmeyecekleri bir ucu hayrat çeşmesine bağlı, hortum konulması uygun görüldü.

36-1= 35 bağımsızlar adına söz alan, adı söz ustası olarak da anılan Süreyya Sırrı Önder AK Parti vekillerine, kendi güvenlikleri için ve aynı zamanda sertleşen havayı yumuşatmak için esprili bir konuşma yaparak "Önümden şu hortumu çekin ne olur ne olmaz! " diye uyarıda bulundu...

Bu öneri ile, Kaplan örneğinin tekrarlanmaması için, bilinç altının hamlesini boş bırakmak isteğini belirtti ve aynı zamanda, o koltukların boş kafalarla dolu olmasının doğurabileceği felaketlerin uyarısını yaptı...

Mehmet Halil

Örtü

Ayıplar örtülmeli
Aleme karşı ayıp olmasın deyi...
En ince, en güzel oylarla işlenmeli ki
İnsanın ağzının suyu akmalı,
Unutmalı veya affetmeli kötü niyetleri.

Güçlüye dokunulmaz
Gücünü bizden alıyor kurnazlar
İnsan kendi eserine dokundurmaz...
Susacağız, susuyoruz, susacaklar...
Kutsaldır dokunulmazlıklar...

Kutsaldır dokunulmazlıklar
Ama kimler için?
Soygunda anlaşılanlar,
Bunun için çete kuranlar
Ve de zayıflara dokunanlar için...

At gözlüğü, görmemek için,
Örtü, dokunamamak için
Altın, boku kaplamak için
Basın, reklam için
Siz hepsinin üstünden geçin.

Sizin için değil bunlar
Sizin iliklerinizden çıktı
Damlaydı deniz oldular
İstemiyorlar tanımanızı
Üstünü örtüyorlar...

Mehmet Halil

Öteki

Yükseklikten korkarım
Derinlikler boğar beni
Yataydır dostluklarım
Zorlayamam kendimi

“Olmaazzzz! ” diyorlar
İlla denge değişecek.
“Ya sömürülecek, ya sömüreceksin”
Yoksa adaleti nasıl istersin?

Çelik çomak oynar gibi
Uzun sallanacak, kısa fırlayacak
Biri terleyip, diğeri kazanacak
Buna bağlıymış dünyanın dönmesi

Taciz, tecavüz ve ölüm
İşte benim flörtüm
Bunlara teslim olmazsam
Kurtulur belki götüm...

Mehmet Halil

Özel uçak zorunlu ihtiyaç

Geleceğe miyop gözlerle bakılıyor
Birden fazla özel uçak soruluyor
Geleceğe hazırlık efendiler
Hırsızlar sigorta hakkını kullanıyor
Garanti edilmeli gelecekler...
Önce tek tek ağaçlar yanıyor
Zaman zaman sayılar çoğalıyor
Bir gün tüm ormanı ateş saracak
Yangın dalga dalga yayılacak
Kuyruk yalayan fareler kaçışacak
Saray ateşle kuşatılmış olacak
TOMA'lar devre dışı kalacak
Yangını söndüremeyecekler
Kolay değil, bin oda taşınacak
Saray konfora layık boşalacak.

Mehmet Halil

Özelliklerimiz

Sütünü almak için, anadan ayrılan buzağıyız
Obez olmayalım diye vekillerimiz
Yardımcı olurlar bizlere
Vücudumuz, cılız ayaklarımıza yük olmasın diye...

Bir ucu sarayda, bir ucu dünyada pergel olacağız
Bir ucu kült, bir ucu sivri dolaşacağız
İçerde başka, dışarıda başka konuşacağız
Uyanıklığımızla dünyayı şaşırtacağız...

Vekillerimiz sorumluluk sahibidirler
Beslenmemize kota koyarlar
Kabak gibi içimizi oyup
Kepekle doldutuyorlar...

Pirinçle bulgurla olmaz
İnç'in İngiliz'le, bulgurun Bulgar'la akrabalığı var.
Bulgarlar yüzünden parçalandı Osmanlı
İngilizler 'köleleri bırakın!' diye dayattı...

Kepekle köpeğin sıkı bağları var
Sadık ve milliyetçi olurlar
Yoksullar varlıklıya tapar
Varlıklılar da kendi yuvalarını yapar.

Mehmet Halil

Özelliklerimiz 2

Sütünü almak için, anadan ayrılan buzağıyız
Obez olmayalım diye vekillerimiz
Yardımcı olurlar bizlere
Vücudumuz, cılız ayaklarımıza yük olmasın diye...

Bir ucu sarayda, bir ucu dünyada pergel olacağız
Bir ucu kült, bir ucu sivri dolaşacağız
İçerde başka, dışarıda başka konuşacağız
Uyanıklığımızla dünyayı şaşırtacağız...

Vekillerimiz sorumluluk sahibidirler
Beslenmemize kota koyarlar
Kabak gibi içimizi oyup
Kepekle doldutuyorlar...

Pirinçle bulgurla olmaz
İnç'in İngiliz'le, bulgurun Bulgar'la akrabalığı var.
Bulgarlar yüzünden parçalandı Osmanlı
İngilizler 'köleleri bırakın!' diye dayattı...

Kepekle köpeğin sıkı bağları var
Sadık ve milliyetçi olurlar
Yoksullar varlıklıya tapar
Varlıklılar da kendi yuvalarını yapar.

Mehmet Halil

Özgeçmişim

Ayın ondokuzunda doğmuşum,
Bilirsiniz ondokuz rakamı özeldir.
Güneşle beraber olmuş doğuşum,
Anamın yüzü güneş kadar güzeldir.

Benim doğduğum gün dünya gelinlik giymiş,
Bunda bir keramet var diye,
Adımı memet koymuşlar..
Bende kusur yok, aklım tastamam,
Suçlu, bendeki kerameti bulamayanlar.

Temelim sağlam,
Bütün okullara çift dikiş atmışım.
Yüksek ilkokul, yüksek ortaokul,
Yüksek lise..
Hep yükseklerde otlamışım.

Bakan, başbakan, danışman bütün yaşitlarım.
Hepsi de televizyondan arkadaşım.
Samimiyetimiz o kadar ileri ki,
Biliyorsunuz hep onlara mektuplarım.

Boşa harcama zamanını memet diyorlar bana,
Aramıza katıl ihtiyacımız var sana,
İyi güzel de,
Bunu anlatabilseler birde karıma.
Günde bir saat ayırabilsem vatana,
Her şey düzelecek ama...

Mehmet Halil

Özgeçmişim 2

Ortaokulda Fransızca okuttular
Ve o yüzden
Her şeye 'fransız' kaldım...

Herkes gibi bende
Doğuştan askerdim
Askerde üst
Alttakilere göre tanrıdır
Ben de
'Vicdanı ret' hakkımı kullandım
Tanrılara baş kaldırdım...

kara yazmalı anam benim
patlayan ilk volkan gibi
sırf bizi fırlatmak için,
sırf bizim için gelmiş dünyaya
kendini adanmış
gece gündüz karışıp topraklara
bizim için çalışmış...
ben onun fırlattığı yıldızlardanım
anam benim en güzel vicdanım!

hiç de, denildiği gibi,
eşit mesafelerde ve eşit hızlarda olmadı
özümüzden kopup uzaklaşmamız
kimimiz erken düştü toprağa
kimi tutabileceği kadar yakınına düştü anamın
kimi sığmadı ele avuca...
en sönük ben kaldım merkezden bakınca.

Doğduğum ilk günden beri
Bütün bileşkeler beni denize doğru çekti
Bir soru takılıyor aklıma atalarım balık mıdır diye
Bilirsiniz hiçbir nehir akıyor tersine
Rüyalarımda balık
Kulaklarımda su şırıltısı
Ağzım her zaman açık
Ve sesimin çıkmayışı
Kıskandırıyor balıkları...
Doğruysa eğer
Şaşmaz diyorlar gen ırmağı...

Konuşmalara kota konulur genellikle
Naylon demokrasilerde
En büyük özelliğim
Kötüye uyarım ben de,
Öğrendiklerimi
Sorulardan öğrenirim genellikle
Kurnazlar en çok
Sorularla verir kendini ele
Aptal rollerim
Beni bağışlar kendime

Rakı içip kusma özgürlüğüne karşı
Nefret kusma özgürlüğünü savundum
Karşıma, sert erkek yapılı korkaklar çıkardı
Kusmak yerine, ağızımdaki küfürleri yutkunurdum...
Dozu kaçırınca kilom artardı,
Bu yüzden ara sıra kampa alırlardı
Verirdim vergisi ödenmemiş kilolarımı.

Köpek için tavuğun budu ne ise
Faşist için gücünün putu odur
Açlık işlemiştir iliklerine
Her ikisi de doyumsuzdur.
Zengin süsü veririm kendime
İçim dayanmaz isteklerine
Kilerim bitmez tükenmez doludur.
Aşık oldukları için pisliklerine
Bayılırlar benimkine de...
Vere vere
Bir şey kalmadı şimdi elde...

Kiralar yüksek, mal sahibi alçak,
Varlıkla yokluk arasındayım
Bu hayat nasıl düze çıkacak?
Engellendi işportacılığım
Devlet sinekten yağ çıkaracak
IMF'ye ödenecekmiş borçlarım
Bir şey de kalmadı ki satacak
Amerikan bezine sığmaz ayıplarım
Olmuşuz yedi düvele oyuncak
İşte böyle bir vatandaşım...

Mehmet Halil

Özgürlük abidesi

Katillerimiz dokunulmazdır
Hırsızlarımız dokunulmazdır
Sahtekarımız dokunulmazdır
Dolandırıcımız dokunulmazdır
Muhbirlerimiz dokunulmazdır
Hortumcumuz dokunulmazdır
Tecavüzcümüz dokunulmazdır
İşkencecilerimiz dokunulmazdır
Bütün bunlara dokunanlara karşı
Güçlü başkanlığa ihtiyacımız vardır
Yapılıp anayasa sünnetli sünnetsiz
Oturtulacak başına yetkili denetsiz
Bu nedenle suçlular cumhuriyetine
Ayak uyduramayanlara dokunulacaktır.
Çağımız dokunmatik çağı bunu unutmayın!
Her şey bir tuşa basmak kadar kolaylaşacaktır
Ama bir gün gelecek, o parmaklar da şaşıracaktır.

Mehmet Halil

Özgürlük kol geziyor

Temel iletişim yüz yüze olmaktan çıkınca,
Birçok insan,
Birbirine hakaret edebiliyor cesurca...
Artık özgürlük fıskırıyor telefonlardan

Mehmet Halil

Özgüven

Zararını görmediğimiz halde
yıldandan korkarız,
çünkü yılan sürünüyor yerde.

Faydasını görmediğimiz halde
Kartalla övünürüz,
Çünkü kartal uçar yükseklerde.

Eşek denince kızarız,
kasılırız aslan denince.

Gariban görünce,
uzaklaşırız da yakınından,
kalantör görünce,
koşarız ardından.

Kendimize,
Hiç güvenimiz kalmamış,
Ve kaçıyoruz,
Kendimiz gibi olandan.
Kurtulamıyoruz
kalpazanların tuzağından.

Mehmet Halil

Özgüven sizlik

Boynumuza asılmış ezberlerimiz
Ezberlemek en iyi marifetimiz
Kaderimizi kendimiz yazarız
Dualar başkasına...

Her şey elimizin emrinde
Ama bir korku içimizde
Bir tilki girer beynimize
Başlar bizi kemirmeye...

Mehmet Halil

ÖZÜR KAMPANYASI / Düz yazı

Kürsüye çıkınca "benim vatandaşım! " derler. Biz bu sözün altında vatandaşı mal olarak görmeyen alışkanlığını seziyoruz, anlıyoruz... Vatandaşlarımız iyi niyetleriyle alkışlıyorlar ve güveniyorlar. Devlet tarafından, korunup kollandıklarını zannediyorlar. Zaman bize gösteriyor ki, hiç de bu sözün altında koruma ve kollama niyeti görülüyor. Vatandaş köle olarak, hatta kurbanlık kuzu olarak görülüyor.

Kahramanmaraş olayları...
Sivas Madımak yangını...
1977 taksim 1 Mayıs katliamı...
Kürtlere uygulanan sürgünler, köy boşaltmalar...
Faili meçhul cinayetler kayıplar...
Sayılamayacak kadar çok aydınlarımızın katledilişi...
Katledilenlerin, katillerinin ödüllendirilmesi...
İşkenceci polislerin, gardiyanların, jandarmaların cezasız bırakılması...
Katillerin cezaevlerinden kaçıdırılması...

Bu ülkenin emekçi halkının emeklerinin birikimi olan devlet mülkü fabrikaların özelleştirilip yok pahasına satılarak, işçileri işsiz ve aç kalmalarından, bırakılmalarından anlaşılıyor.

Yine kotalarla, köylünün karlı ekimlerini durdurarak, yoksullaştırılması...

Ayrıca bunu destekleyen resmi konuşları düşünürsek, hiçbir şey masum değil.

Kendi halkına bu cinayetleri işleyenlerin, işletenlerin, bu halkı açlıkla cezalandıranların sözlerinin doğruluğuna nasıl inanılır ki?

Kendi ırkına bile acımayanların, (ırkçılık yalnızca insanları bölmek, yönetimlerini garantilemek, kolaylaştırmak için kullandıkları bir araç...) onların asıl amaçları karlarını daha çok artırmak.

Evet, bütün devletlerin egemen güçleri hem kendi halkına eziyet ediyor, hem başka milletlerin emekçilerini kırmaktan çekinmiyor.

Artık bunu göremeyecek kadar kör olanlara diyecek sözüm yok.

Şimdi saldıranların tek gerekçesi "Sen Türk değil misin? "... Demek ki sadece Türk olmak insanlara cinayet işleme hakkını tanıyabiliyor.

Aynı şekilde, karşı tarafın egemen güçlerinin tetikçileri de, kendi emekçilerine ve demokratlarına, "sen ermeni değimsin? " demekte. Kendilerinden başkalarına karşı kışkırtmaktalar.

Akıllara durgunluk.

Dünyanın her tarafında kendi ırklarından insan olduğunu unutan bu ırkçılar, oralarda da, kendileri gibi düşünen ırkçıların, kendilerinden olmadığı için, Türklerin öldürülmesine nasıl cevap verebilecekler acaba?

Bunu hiç düşündüler mi?

Düşüncelerimizin doğru çıkması hiç de (kendi adıma) beni sevindirmiyor, üzüyor. Keşke haksız çıksam, keşke ben yanılısam da bu ülkenin insanları devletleri tarafından kollanıyor, korunuyor olsa...

Ama ne yazık ki, güçlüler zayıfları ezmek için yarış ediyor. Biz de bu arada çoğunlukta olanların ırkıdan olarak utanç duyuyoruz yapılanlardan, kendimiz de bu mezalimden defalarca nasibimizi almış olsak da, bu utancı paylaşmaktan, ve kendimizi de suçlu görünmekten çekinmeden özür dilemeye çalışıyoruz.

Böyle düşünmenin bile altında gizli bir ırkçılık var. O kadar işlenmiş içimize...

Egemen güçler, kendi aralarında hiç ırk, din, dil farkı gözetmeden, ne güzel anlaşılıyorlar. Şirketlerinde, para ne kadar birbirinden ayrılmaz ise, insanlar da birbirinden ayrılmaz.

Ama sömürecekleri kitleleri, birbirinden ayırırken, ne çok ayrıntı çıkıyor ortaya...

Ama ne yazık ki, bu bile anlayışla karşılanmıyor. Değişik nedenlerle, özür dileyenler suçlanıyor. Üzülmemek elde mi?

Hem de bu, en çok gene ezilenlerden, sömürülenlerden çıkıyor.

Şimdi soruyorum; Özür dilemek mi özürlülük? Özür dilememek mi özürlülük?

Özür-leri bile göremeyecek kadar kör gözlere de yazık diyeceğim!

Umarım göz klinikleri çoğalır da, gözlerimiz iyi görmeye başlar.

Her türlü mirasına sahip çıktığımız dedelerimizin, hatalarını da kabullenmek zorundayız.

Ama en çok da bizim gibi, hiç bir suçu olmayan, egemen güçlerin çarkında parçalanmış farklı ülkelerin emekçilerine olan dayanışma borcumuz bu...

Olaylara geniş çaplı bakalım. Çıkar çetelerine karşı emekçiler olarak, birlikte davranmamaktan ve her iki taraftan da kaybedilen değerlere karşı çaresiz kalınmasından, dedelerimizden bize miras kalan sorumluluğu yüklenmek, yürekli bir davranıştır. Bu yüzden kampanyaya katılıyorum.

Mehmet Halil

Padişah'tan yakınmalar...

Ahhh! Kr gzly kalbur gtly felek
Ne ettim, ne eyledim ki ben sana?
şımartarak beni, karşımda gülerek
Büyük kanal borusuna döndürdün ya.
Namus pazarlıyorum herkesi dzerek
Yine yetişmiyor para, beni doyurmaya
Dileniyorum arsızca ülke ülke gezerek
Alışmışlar onlar da az verip çok almaya,
Her sözleşme ucunda komisyon var ya.
Servetim toz kadardı işe başladığımda
Toz kadarım şimdi servetimin yanında
Gemicikler de öyle; okyanus ortasında
Acıyın vatandaşlar, acıyın artık bana!
Byrdm ben akşam güneşi vurunca
Kldm arptığım canların arasından
Ummadığım bir anda güneş parlayınca
Labirente sığındım adalet korkusundan
Fazla bir şey istediğim yok, birazcık oy,
Sığınmak için dokunulmazlık otağına
Karşılığında hediye paketleri boy boy
Sakin kötülük gelmesin güzel aklınıza.

Mehmet Halil

Papatya falı

Hain Mekanıdaroğlu
Sayın Mekandaroğlu
Hain Mekanıdaroğlu
Sayın Mekanıdaroğlu
Hain Mekanıdaroğlu
Sayın Mekanıdaroğlu
Hain = Sayın
Sayın = hain
Milyonlar satın alınırsa Sayın
Milyonlar gönüllü desteklerse Hain
Kelimeler siz bari onurlu kalın...

Mehmet Halil

Para

Sophocles Antigone demiş ki; Orta malı orospusu insanlığın. "Çünkü insanoğlunun hiçbir icadı para kadar kötülük saçıcı değildir. Ülkeleri harap ve yerle bir eden odur. Deccallığı, hırsızlığı, hilekarlığı öğreterek mertliği bozar ve böylece asil ruhları fenalığın iğrenç yoluna saptırır. İnsanlığı her türlü hileye başvurur ve onlara her türlü günahı işletir." Biz de; Çağımızın şeytanı para... diyelim...

Lanetli maden

Göz kamaştırıcı değerli altın
Şu kadarı, karayı ak, çirkini güzel,
Eğriyi doğru, adiyi soylu, yaşlıyı genç
Korkağı yiğit yapar.
Ahhh tanrılar nedir bu?
Rahiplerinizi, uşaklarınızı yanınızdan kaçıır;
Bu sarı köle,
Din de kurar, din de bozar, kutsar lanetliyi;
Hayran eder herkesi kocamış cüzzamlıya
Hırsızlara yer senatörlere kürsüde,
Ün, şan, hayranlık kazandırır;
Odur seçkin dullara yeniden koca bulan;
Bu lanetli maden...
Kapitalden alınma

Mehmet Halil

Paralel... Paralel... Paralel... Düz yazı

Gecelerimiz hariç, hepimizi izleyen bir "paralel" var. Bunu hiç kimse inkar etmeye kalkmasın. Gündüzleri uyku sersemliğimizde paralel güçlü, akşam yorgunluğunda ve mahmurluğunda paralel gene güçlü... Güneşin güçlü olduğu saatlerde, paralel düşer ayaklar altına...

İşte böyle oluyor, teorileşince güneşin dili... Bıkıp usanmadan takip ediyor bizi...

Yalancı değil büyük şef... Ancak paralel de tam paralel değil, Bazen kaynaşır, bazen kesişir, bazen ayrışır... Ama her zaman bir noktada birleşir... Kısa adı paraleldir...

Paralel artık paralel de değil, bir günah geçisidir... PKK'nın bir zamanlar üstüne atılanların, MİT veya devlet tarafından yapıldığı itiraflarından sonra, şiddetle ihtiyaç duyulan bir günah geçisidir paralel...

Günahsız olduğu için değil, günahları ortaklarınca bilindiği içindir... Zaten kendisiyle paralel olduğu dilin içeriğinde bellidir.

Ama bu bile yeterli değildir büyük şef için, kendi günahlarından daha büyük günahlar gereklidir.

Kendi günahlarından daha büyük günahlar yüklenmeli ki, kendi günahları gölgede kalsın... Aklansın...

Artık hayali bir düşmandır paralel... Kim ki köşkün ayıplarını açığa çıkardı, arkasında hayali bir güç arandı.

"Arayan mevlasını da bulur belasını da!" derler ya... Paralel mevladır burada...

Şimdi söylendiğine göre, büyük şefin işareti üzerine, Mevla varmış Can Dünder'in arkasında... Can Dünder şimdi günah geçisinin sırtında...

Ardında diliyle lağım temizleyenler sürüyle olsa bile...

Köşk de kendi ayaklarıyla belasını bulacak yakında...

Mehmet Halil

Paralel... Paralel... Paralel... Düz yazı

Gecelerimiz hariç, hepimizi izleyen bir "paralel" var. Bunu hiç kimse inkar etmeye kalkmasın. Gündüzleri uyku sersemliğimizde paralel güçlü, akşam yorgunluğunda ve mahmurluğunda paralel gene güçlü... Güneşin güçlü olduğu saatlerde, paralel düşer ayaklar altına...

İşte böyle oluyor, teorileşince güneşin dili... Bıkıp usanmadan takip ediyor bizi...

Yalancı değil büyük şef... Ancak paralel de tam paralel değil, Bazen kaynaşır, bazen kesişir, bazen ayrışır... Ama her zaman bir noktada birleşir... Kısa adı paraleldir...

Paralel artık paralel de değil, bir günah geçisidir... PKK'nın bir zamanlar üstüne atılanların, MİT veya devlet tarafından yapıldığı itiraflarından sonra, şiddetle ihtiyaç duyulan bir günah geçisidir paralel...

Günahsız olduğu için değil, günahları ortaklarınca bilindiği içindir... Zaten kendisiyle paralel olduğu dilin içeriğinde bellidir.

Ama bu bile yeterli değildir büyük şef için, kendi günahlarından daha büyük günahlar gereklidir.

Kendi günahlarından daha büyük günahlar yüklenmeli ki, kendi günahları gölgede kalsın... Aklansın...

Artık hayali bir düşmandır paralel... Kim ki köşkün ayıplarını açığa çıkardı, arkasında hayali bir güç arandı.

"Arayan mevlasını da bulur belasını da!" derler ya... Paralel mevladır burada...

Şimdi söylendiğine göre, büyük şefin işareti üzerine, Mevla varmış Can Dünder'in arkasında... Can Dünder şimdi günah geçisinin sırtında...

Ardında diliyle lağım temizleyenler sürüyle olsa bile...

Köşk de kendi ayaklarıyla belasını bulacak yakında...

Mehmet Halil

Parlak 37 Yıldız

Cadılar ayaklandı, medeniyet çağında,
Ellerinde, ağızlarında, şeriat yasaları.
Cumhuriyet'in yeşerdiği topraklarda,
Meydan okundu, cumhuriyete karşı.

Yasalar, yasalarla anlaştı.
Devletle, şeriat kucaklaştı.
Şeriat, ateşi yaktı,
Devlet uzaktan baktı.

Şeriat yasaları konuştu,
Yananları "tahrik"ten suçlu buldu.
Menemen'de kararlıydı, Cumhuriyet
Sıvasta bir heykel gibi sustu.

Sıvasta hürriyet, cadılar içindi,
Bir basın bildirisi için,
Allarma geçen güvenlik kuvvetleri,
O gün,
Tam siperini öğrendi eğitimin.

Dinle, öfkeler söndürüldü o gün,
Medeniyet! havaya kurşun sıktı,
Bir taşla, otuzyedi kuş vuruldu o gün
Her kuş, parlak birer yıldızdı.

onlar büyük insandılar
Bir meteor gibi parlayıp
Çevreyi aydınlattılar
Kendileri yanıp
Karanlığa ışık saçtılar.

Daha, Madımak'ın külleri soğumadan,
Katiller sokaklara bırakıldı.
Katiller korundu, açıktan,
Cumhuriyet bir aldatmacaydı.

Mehmet Halil

Parmaklar fora

Çıraklık devrim bitti, ustalaştım
Profillere şekil vermek işim
Düşük profillerle çalışırım
Ancak onlara geçer dişim...

Benden iyi kim bilebilir akıl seviyemi?
İşler kötü gidiyor...
Bütün akıllar benden üstün demek ki
Yap-boz toparlanmıyor...

Ben şişeden çıkan cin-im
Kuluçkaya yatırmalıyım kadınları
Böyle emrediyor dinim
Sokakta duyulmamalı adımları...

Dağdan indim saraya girdim
I profili, U profili, L profili
Bir bir kendi elimle seçtim
Cezaevi inşaatında yerleri
'Korumak' için isyan edenleri.

Düşük profil, 'yüksek' kalite,
Dünya parmak ısırıyor bize...

Mehmet Halil

Paylaşım savaşı

Uyuz, kaşıkça haz duyar uyuzunu
Haz duyar bazı insanlar yara büyüdükçe
Her açılan yaradan bir umut doğar asalaklara
Döner etrafında sinekler, kargalar, akbabalar
Bazen kol kola girer yaralı salaklar ve asalaklar
Mistik toplumda kaçınılmaz sorunlardır bunlar.
Kendi inanmasa da, inanandan daha da fazla
dine sarılır, düzenden, aslan payını alanlar.
Onlar için cami lütuf, bilim ise angarya.

Mehmet Halil

Pehlivanlık

Hiç birimiz Yaşayan Doğu olamadık
Şampiyon olduğunda atılan parmağa
İsyan etmişti o! "öyle şampiyonluğa"
Tefrikalarla olunmuyor ki pehlivan
Şimdi biz koşuyoruz Şam'a piyonluğa...

Mehmet Halil

Perde kapanırken...

Dört lastiğe bir yedek veriyor da insanoğlu
Tanrı düşünememiş yedek bir canı bile
Nerede patladı lastik, orada çıkar soluğu...
Hiç istikrar bozulmaz hocanın düzeninde
Yol doksan derece dönünce aşağı doğru...
Aklına gelir "çalışmak ibadettir!" diye
Parmak temizler son gün cansız haliyle.
Hocanın parmağı da ünlenir temizliğıyle.

Mehmet Halil

Pey Kamber

Erdoğan'a sen de bir oy at
Besle İŞİD'in sütannesini
Kanıyla besle ve rahatlat
Bir gün nasıl olsa öleceksin
Bir an önce git de
Bu dünyayı Tanrı'ya anlat...
Hadisler gelirken vardı Peygamberi
Haberler giderken de olur
Tanrıya yakın olmanın
En kolay yolu budur.

Mehmet Halil

Peynir gemisi yürütmekteki `ustalığımız...`

Mevcut Anayasalara, yasalara, uluslar arası yasalara bakıyorum da, işçilere emekçilere ve aydınlara, demokratik kamuoyuna olanak tanıyan yasaların kaç maddesi doğru dürüst uygulanıyor?
Yasal haksızlığa uğrayan kaç bin vatandaşımız cezaevlerinde? Hangi kurum bu yasalara saygı duyuyor?
Yasaları uygulayacak yasal kurumların, o yasalara saygısı var mı?
`Ben yaptım oldu.` Mantiğıyla yapılan 20-30 kişilik eylemlerle bu işin bir adım ileri gitmediğini artık anlamış olmalıyız...

Tabi bu yazımdan dolayı, yeni Anayasa üzerine tartışmaların yapılmamasını düşündüğüm gibi bir sonuç çıkaran olmaz sanırım...

Ama dikkati çekmek istediğim nokta şu...

Anayasanın yapılması için olsun, Anayasanın ve yasaların uygulanması için olsun, belli bir güce sahip olmak gerekiyor.
Dünyayı sadece kendi gölgesiyle sınırlayanlar kendilerini güçlü sanabilirler... Bir sözleriyle uçan kuşu vurabilirler... Çok söz söyleyerek çok iş yaptıklarını sanabilirler... Nedense herkesin gözü kendisi haksızlığa uğrayınca açılıyor ve en yakındakileri o zaman görebiliyor...

Hani bir fıkra var...

Üç feminist karar almışlar. Eve gidince işleri kocalarımıza yaptıralım diye... İngiliz kadın ertesi günü döndüğünde, kocasını çamaşırları yıkarken bulmuş... Alman kadın kocasını yemek yaparken, sıra Fadime'ye gelince... `Ben kocama iş verdim, onu bir daha üç gün sonra görebildim` demiş.

Fıkra çok bilindik olduğu için hatırlatmak için bu kadar yeterli sanıyorum...

Hepimizin durumun burada Fadime'nin durumundan farklı değil...

Teorik olarak çok biliriz uzlaşılan ayrılıklar, uzlaşılamayan ayrılıklar ders verirken çok anlatılır da, her nedense uygulamaya gelince hatırlanmaz...
Kime sorsak Türkiye'de 12 Eylül devam ediyor... 12 Eylül de faşist diktatörlüktür de, yine ders verirken anlattığımız, Dimitrov'un faşizme karşı birleşik cephesini, uygulamaya gelince bir türlü hatırlamayız...

Her gurubun önünde bir örs, elinde bir çekiç, karşısındakileri kendi kalıbına uydurmak için hazırlanmış... Neden? İlla da benim doğrum olacak? Her kes kendi doğrusunu dayatırsa bu işin sonu ne olur? `Ben'im gurubumun, dükkanımın çıkarları mı önemli, yoksa toplumsal genel çıkarlarımız mı önemli, hiç düşünmeden saldırılara devam... Empati dersi vermesini biliriz de uygulamaya gelince yapamayız... İşçilere, emekçilere, köylülere, küçük esnafa güçlü partilere oy verdikleri için, kibirle `Herkes, layık olduğunu bulur... Bu millete bu layık, ... ne yaptığının halkı...` diye suçun kendine düşen payını örtmeye çalışmak, son yılların en aktif siyasi çalışması oldu... Kendini aydın, daha da fazlası toplum lideri olarak görenler, siz neler yaptınız? Neler yapıyorsunuz?

Daha ne kadar oldu... bir referandum yaşandı hala guruplar birbirinin kafasını gözünü yarmakla meşgul... Harıl, harıl Anayasa taslakları hazırlanıyor, ama bunu kabul

ettirecek güç nerede?

Sonunda Hitler'in sözüne mi geleceğiz. "Ne kadar çok ve yüksek sesle bağırsak, semsiz o kadar gerçek olur" hayata geçer... Kimse kendini aldatmasın...

Çatı partisi çalışmaları deniliyor... tartışmalarda, eleştiri, yapıcı eleştiri değil yıpratma ön plana çıkıyor...

Otuz yıllık sancımız... Güven kaybı... ÖDP deneyimi de bu güven kaybına tuz biber oldu. Kürt meselesinde de işimiz "Hık deycilikten" öteye gitmiyor...

Tek kalıptan çıkmak, tek kişilik ordu demektir... Önce farklılıklara tahammülden geçer kitleleşmek... Yoksa, herkes kendi tarikatına bir parça koparmayı düşünürse, ilerde şimdikinden daha kötü durumlara düşeriz...

Güç, çok konuşmakla elde edilmez, çoğunluğu ikna ederek elde edilir. "İlle de sonuca bağlama budalalığını gösterip*" dayatma anlamında tartışmak değil tabii... İkna etmenin en önemli yollarından biri de iş yaparak, güven vererek olur.

Birinci görevimiz... Bu gücü akıllı kullanmakla mevziler elde edilir...

Üretimin ana damarlarını tutan birimleri örgütleyerek mevzi kazanılır... Kim bunu bu güne kadar yapmış? Mevcut demokratik kuruluşlar bölünmelerden dolayı ellerimizden kayıp gitti. Parti kurulunca yaparız demeyin! Bunun için parti de şart değildi. Parti bütün bu örgütlenmelerin tepe noktası olarak önemli. Kaç kişi bunu kendine hedef olarak önüne koyabilmiş... Kendi kendine bağırp çağırarak politika değildir...

Kimse milyonların kaderiyle öyle hovardaca oynamaya kalkmasın...

Kitlelerin güveni bir daha istismar edilirse, bunun faturasını ödemeye kimsenin gücü yetmez.

Kimse kendini diğerlerinin üstünde görmesin... O zaman mevcut burjuva yöneticilerinden farkınız kalmaz...

Büyüklenmeyi, kibiri bir yana bırakarak, herkesin görüşüne saygı duyarak, sabırla mücadele edilmeli... Yıllardır kısır çekişmelerden bir adım ileri atılmadı... Kürtlerin başarısını da kimse kendine mal etmeye kalkmasın... Kürtler de bu başarının sarhoşluğuyla kimseye küçümseyerek bakmasın... Her eleştiriye ciddiyetle kulak vermek zorundayız...

Yeni bir oluşuma soyunacaksak, konuşmalara ve davranışlara çeki düzen vermek zorundayız.

Bu görev kendimizle sınırlı değil, milyonların geleceği söz konusu...

Toplumsal mücadelede, herkesin aynı derecede söz hakkı vardır. Buna saygılı olmak ve farklılıklara tahammülü göze almak, kendi dışındaki en yakın çevrelere saygı göstermek en başta kabul etmemiz gereken kural olmalıdır. Buna saygılı olmayanların güven kazanması, ortak iş yapması ve kitleleşmesi mümkün değildir. Tartışmalardaki, sözlerin iticiliği hiç de güven verici değil...

Grupların kendilerini inkar etmeden oluşturacakları bir parti, 20-30 kişilik göstermelik eylemlerden farklı bir girişim olmayacaktır.

Bir iki yıllık ömrü olan, iç kavgalar partisi, bu topluma faydadan çok zarar verecektir...

* Gustave Flaubert.

Mehmet Halil

Pi yasa

Yuro on lira olsa ne çıkar?
Dolar sekiz lira olsa ne çıkar?
Damada açılır bütün kapılar,
İthal edilir Amazon'dan papirüs
Damat üstüne basar da basar...

Bizim üstümüze bir güneş doğmuş
Ona dayanır mı bu mevsimde kar
En üst köşeye bağdaş kurmuş
Ölümsüz, korkmaya ne gerek var?
Ateşinde bütün dünya kavrulmuş
O kağıt parçaları mı tutar?
Attın mı liradan sıfırları,
Şahlanır, başı kalkar yukarı,
Dolara tepeden bakar.
Tuvalete oturan vatandaş da,
Keyiflenip, bir motorlu yakar.
Ateşlenir damarlarında,
Tüttürdükçe kanı da...

Mehmet Halil

Pislik

Bir ulama "Bir kaşık pislik deryada kaybolur gider!" demiş...
şimdi anladık ki birilerinin deryaya açılma ve derya gibi zengin olma hırısı,
Yaladıkları tükürüklerini o deryada kaybetmek içinmiş...
Düşünün artık, yalanan bu kadar tükürüğü kaybedecek deryayı...

Mehmet Halil

Pişbilitki

Pişbilitki koydular ismini
Cebinde oyun kağıtları
Namluda kurşun gibiydi
Öldürmek için zamanı
Elleri her an tetikteydi...

Sonsuzdur zaman dinlemedi
Ama sonludur insan hayatı
Ne yapsa zaman ölmez ki
Bilemedi zamanı kullanmayı
Ve hep kullanıldı...

Mehmet Halil

Pişmanlık

Ahmak ıslatan bir yağmurda
Aşktan sırlıklam olmak istercesine,
Dolaşırken salına salına...
Yağmur sağnak halinde gelince
Yüzleşince boğulma tehlikesiyle
Jeton düşer bilincimize...

Yeni zamlar geliyormuş
Bir verip on alıyormuş
Sistem liberalleşiyormuş.

Pişmanlık duydum şimdi, sosyalizmi istemekten
Öğrendik ki kapitalizmin iyi tarafları davar
Biz insanlığımıza yabancılaştık, insanlığımızı kaybettik derken
Onlar bizde hala "yok edilecek!" insanlık bulabiliyorlar
Biz ekonomi dibe vurdu, maffolduk, kuruduk derken,
Onlar bizi sıkıp, suyumuzu çıkarabiliyorlar...
Bizi şiddetle yere vuruyorlar çelik bilya gibi
Tekrar sıçrayıp yükseltebilelim geleceğimizi deyi...
Uyanma dersleri veriliyor bize...
Buna hazır mıyız ki?

Mehmet Halil

Planör hoca...

Hoca, sana egzoz mu desem
Yoksa göt mü?
Nasıl marş motoru çalışınca
Egzoz patlarsa...

Ben konuşmaya başlayınca,
Sıyrılıp sessizliğinden
Fırlıyorsun anında...
Osuruk olup büzüğünden...

Mehmet Halil

Platon ve devletin ortaya çıkışı Orhan Hançerlioğlu'nun Düşünce tarihinden

İnsanların kendi tüketimleri için ürettikleri altınçağ adı verilen ilkel kominal toplumda köle bulunmadığı gibi devlet de yoktu.

Savaş tutsakları fazla bir boğaz beslememek için öldürülürlerdi.

Köle ve kölecilik, üretim araçlarının gelişmesi ve bundan ötürü emeğin verimliliğinin artması sonucu, insanların tükettiklerinden fazlasını üretmeye başlamalarıyla ortaya çıkmıştır...

Köle bulunmadığı için devlette yoktu. Peki devlet yoksa savaş nasıl vardı ve esirleri kim öldürüyordu?

Savaş tutsakları artık işe yaramakta ve köle olarak, boğaz tokluğuna çalıştırılmaktadır. Ama sayıları günden güne artmakta, kolaylıkla baskı altına alınamayacak kadar çoğalmaktadırlar...

Aşkı devlet düzenleyecektir. İlk iki sınıfta isteyenin istediğiyle sevişmesi yasaklanmıştır. Mülkiyet ve aile çocukların anaları ve babalarıyla ilişkileri kesinlikle koparılmaktadır. Ne çocuk ailesini ne de aile çocuğunu tanıyamayacaktır.

5040 kutsal bir sayıdır.

Bir devletin gerçekleştirdiği her bölgeye 5040 aile yerleştirilecektir. Toprakların gerçek mülkiyeti devlete aittir. Zilliyette çömlekçileridir. Çömlekçiler eşitliğin bozulmaması için, topraklarını satamazlar. Peki gün geçtikçe bu ailelerin sayısı artarsa ne olacak?

Yargıçlar bu artışı önlemekle görevlidir. 5040 sayısı bozulmamalıdır. Yargıçlar gereğinden fazla doğumu önleyemezlerse kutsal sayıyı bozacak olan kuru kalabalık sömürgelere sürülmelidir. Böylece sömürgeciliği de ileri sürmekle toplumun yararına başka toplumların ezilmesini yeğliyor PLATON

Birliğin bozulmaması için miras en büyük çocuğa kalıyor. Öteki çocukların baba yurdunda hiçbir hakları yoktur.

Herkes birbirini gözetlemektedir, toplum yararına aykırı bir durum hemen yargıçlara bildirilir.

muhabirliğin tarihi de çok derinlerde...

PLATON; sadece belli sınıflar için mülkiyetle aileyi yıkmaya çalıştığı halde, din kurumunu bütün sınıflar için desteklemektedir.

Devlette dinsizlik, ölüm cezasıyla cezalandırılan en büyük suçtur... ****(öldürmek suç değil) ***

PLATON, her türlü yeniliklerin de düşmanıdır. Yenilikler toplumun sağlam düzenini bozarlar. Bu yüzden örnek devletin kapıları her türlü yeniliğe kapalıdır.

Yenilikler gençlerden türerler bu yüzden gençler sürekli baskı altında tutulmaktadır. Kötü müzik kötü şiir yasaktır.

Müziğin ve şiirin kötülüğüne yargıçlar karar verir.

Platon'un devletinde yargıçlar ve savaşçılar müzik ve jimnastikle mutlu olurlar, çömlekçiler ise iyi yönetilmekle mutluktan paylarını alırlar...

Mehmet Halil

Platon ve devletin ortaya çıkışı Orhan Hançerlioğlu'nun Düşünce tarihinden alıntı

İnsanların kendi tüketimleri için ürettikleri altınçağ adı verilen ilkel kominal toplumda köle bulunmadığı gibi devlet de yoktu.

Savaş tutsakları fazla bir boğaz beslememek için öldürülürlerdi.

Köle ve kölecilik, üretim araçlarının gelişmesi ve bundan ötürü emeğin verimliliğinin artması sonucu, insanların tükettiklerinden fazlasını üretmeye başlamalarıyla ortaya çıkmıştır...

Köle bulunmadığı için devlette yoktu. Peki devlet yoksa savaş nasıl vardı ve esirleri kim öldürüyordu?

Savaş tutsakları artık işe yaramakta ve köle olarak, boğaz tokluğuna çalıştırılmaktadır. Ama sayıları günden güne artmakta, kolaylıkla baskı altına alınamayacak kadar çoğalmaktadırlar...

Aşkı devlet düzenleyecektir. İlk iki sınıfta isteyenin istediğiyle sevişmesi yasaklanmıştır. Mülkiyet ve aile çocukların anaları ve babalarıyla ilişkileri kesinlikle koparılmaktadır. Ne çocuk ailesini ne de aile çocuğunu tanıyamayacaktır.

5040 kutsal bir sayıdır.

Bir devletin gerçekleştirdiği her bölgeye 5040 aile yerleştirilecektir. Toprakların gerçek mülkiyeti devlete aittir. Zilliyette çömlekçileridir. Çömlekçiler eşitliğin bozulmaması için, topraklarını satamazlar. Peki gün geçtikçe bu ailelerin sayısı artarsa ne olacak?

Yargıçlar bu artışı önlemekle görevlidir. 5040 sayısı bozulmamalıdır. Yargıçlar gereğinden fazla doğumu önleyemezlerse kutsal sayıyı bozacak olan kuru kalabalık sömürgelere sürülmelidir. Böylece sömürgeciliği de ileri sürmekle toplumun yararına başka toplumların ezilmesini yeğliyor PLATON

Birliğin bozulmaması için miras en büyük çocuğa kalıyor. Öteki çocukların baba yurdunda hiçbir hakları yoktur.

Herkes birbirini gözetlemektedir, toplum yararına aykırı bir durum hemen yargıçlara bildirilir.

muhabirliğin tarihi de çok derinlerde...

PLATON; sadece belli sınıflar için mülkiyetle aileyi yıkmaya çalıştığı halde, din kurumunu bütün sınıflar için desteklemektedir.

Devlette dinsizlik, ölüm cezasıyla cezalandırılan en büyük suçtur... ****(öldürmek suç değil) ***

PLATON, her türlü yeniliklerin de düşmanıdır. Yenilikler toplumun sağlam düzenini bozarlar. Bu yüzden örnek devletin kapıları her türlü yeniliğe kapalıdır.

Yenilikler gençlerden türerler bu yüzden gençler sürekli baskı altında tutulmaktadır.

Kötü müzik kötü şiir yasaktır.

Müziğin ve şiirin kötülüğüne yargıçlar karar verir.

Platon'un devletinde yargıçlar ve savaşçılar müzik ve jimnastikle mutlu olurlar, çömlekçiler ise iyi yönetilmekle mutluktan paylarını alırlar...

Mehmet Halil

Politika canlanıyor

- Bir konuşsam
- Ne olur abi?
- Vallahi dün gece seni rüyamda görmüştüm, demek karşılaşacaktık...
- Bir konuşsam demiştin de, onu dinliyorum...
- Yok, sen onu değil beni dinle, onlar bu işi bilmez.
- Ne konuşacaktın abi?
- Avrupa ülkeleri arasına girdik, herkes çok mutlu, işsizlik azaldı, herkes ayda 15 kilo et yiyor.
- İnsan eti mi abi?
- Yok canım ne insan eti. Ne diyorsun sen?
- Eee! Ülkede hayvan kalmadı da
- İthal ediyoruz ya canım... Et ucuzladı...
- Bir konuşsam demiştin abi.
- Konuşuyoruz işte.
- Hayır "Bir konuşsam, yer yerinden..."
- Yok canım yanlış anlamışsın, dilim yerinden çıkar demiştim...

Mehmet Halil

Politikacı

Seçim öncesi
ne kadar da yumuşaklar
her biri;
burun ucu,
veya
kulak memesi.
seçilince kalkar,
her birinde eşek penisi.

Mehmet Halil

Post-modern kahraman

her yeni
aratıyor eskiyi
kendini aratıyor
delikli demir de.
muhtaç olundu
namerde

Kendine güvenmeyen
Kendinden güçlüyü arar.
Onu bulduğu zaman
Ayakları dibinde havlar.

işte böyle!
dolar namlusundan
fırlayan kahramanlar.

Mehmet Halil

Prostatım etkili

Başlar kış kışlar baş olalı
Başımıza bela ettiler cüce sırığı
Oturunca uzanınca sorun yok
Ayaklanınca fittırıyor kafayı
Beni çileden çıkarıyor ayı...

Kıçım rahatına düşkün
Beni tüm yetkiyle yönetiyor
Özel minder yaptırdım onun için
İçinde kıçım kayboluyor
Bakanlar kıskançlıktan çıldırıyor...

Kıçım beni yönetiyor
Ne zaman ayaklansam
Ayaklanma cezası veriyor
Su fişkırıyor arkamdan
Gözlerim biber gibi yanıyor

Böyle olacağı aklıma gelmezdi
Kıçım aldı eline yetkiyi
Beynim tükendi...
Prostatım tam etkili
Ben ise hizmetçi...

Mehmet Halil

Pusu Cumhuriyetinden kutu cumhuriyetine...

Tanrı çamurumuzu yoğurunca
Şikip mıcıklamış bizi
İnsana benzetmiş sonunda
Kızıp fırlatmış dünyaya...
Eli çamur olunca.

Düşmüşüz iki duvar arasına
İpin ucunu bırakmıyor ki
O duvardan o duvara
Savruluyoruz salıncak gibi.
Durulacakmış, biz adam olunca

Demokrasi: savrulmadan durmak
Bir o duvara, bir bu duvara
Şart değil mi durmak için savrulmak?
Haydi, bir o yana, bir buyana...
Kolay değil adam olmak.

Hırsızlıkları protosto için
Hırsızdan izin istedik
Hemen yasakladı protostoları
Yasa dışı ilan edildik.
Kalınlaştı sınav sopası.

Demokrasi hava gibi her yerde
Zırhlı, gazlı, coplu, sulu...
Hemen dikiliveriyor önümüze
Yasalar sıyırmış donunu...
Tanrı hayır eylesin sonunu.

Adalet olmasaydı, saray da olmazdı
Saray olmasaydı, personel de olmazdı
Personel olmasaydı, asker, polis de olmazdı
Onlar olmasa, silah fabrikaları da olmazdı...
Boş şeyler demeyin, bütün bunlar sınav aracı.

Onlar olmasaymış, düzen olmazmış
Yani bütün paralar düzen için basılmış.
Onlar olmasa, insanlar birbirini parçalarmış
Tanrı hiç amaçsız yaratır mı kullarını?
Bütün masraflar kullara hizmet amacınaymış...

Ayakkabı onların ayaklarında
Onların da büyüktü suçları
Paralar dolmazdı kutulara
Onlar içini boşaltmasaydı.
Çaresizler, suç ortağı olunca.

Ama, en büyük suç yine insanlarda
Niye yaptılar bu ayakkabı ve kutuları?
Sınav sorusu muydu bunlar da?
Şimdi kuşatmışlar sokakları

Uymuyorlar yasaya...

Mehmet Halil

Put-tin

“Bütün stratejik bölgeler bombalanacak! ”
İnsanlar bitince, nefret de olmayacak

Nefret denizinden sevgi limanına
Dümen kıralım diyoruz birinci kaptana
“Bu kadar kurban yetmez” diyor
Bu kadar kan yetmez günahlarımıza
Ama günah işleyen başka, kurban başka
Kimin hakkı var karşılıksız aşta?

Mehmet Halil

Rahmi'ye

uydum telefonla yapılan tarife
yürü dedi arkadaşım
altı yoldan sağa dön ve ileriye...
ulaşırsın kuşdilene...

ben de inanmaya başladım kadere
hiç aklıma gelmezdi
Bir gün kuş dilinde
darı tanesi gibi
kalabalıklar içinde sürünme

bu kadar bina dikilince, kuşdilene
inanmaya başladım
pirinç tanesine...
isim yazarım diyene.

Rahmi! Kimin rahmi?
Doğanın yap boz oyunu bu
Şimdi toprakla bütünleşti.
Yeşertecek tohumu...

Şimdi en üretken o olacak
Yeşerecek üstünde binbir hayat
Göz dolduracak.

En son hoca dikildi başına
şimdiye kadar ölenlere ve Rahmi'ye
isim isim ihsanda bulundu hoca
tanrıya postacılık düştü yine...

Haydi Rahmi güle güle
Bu dünya yorucu
Artık kafanı dinle.

Mehmet Halil

Referandum meydan muharebesi ve düşündürdükleri...

Öğrenmenin yaşı yokmuş. Son günlerde de çok şey öğrendim. Hem de hiç aklıma gelmeyecek kadar çok. Devletin, egemen güçlerin baskı aracı, Yasaların bu baskı aracının

vermek zorunda kaldığı hakların son sınır noktası olduğunu, bu hakların da tarihte gördüğümüz gibi ezilenlerin zoru ile elde edildiğini bilmeyen de yoktur sanıyordum...

Son haftaların tartışmalarından dolayı acı duymaya başladım. Uzanıp saatlerce uzun uzun düşündüm "Ne oluyor böyle!" diye... Mücadele birikimlerinin sonucu olarak diyelim, ya da

1980 darbesi ile dayatılan faşist anayasada geriye doğru kaymadan sonra, küçük de olsa ileri bir adım olarak fazla önemsemediğim bu Anayasa değişikliğinin ve referandum yarışının bu boyutlarda bir siyasi kavgaya neden olacağını düşünemiyordum.

Ama, 80 öncesi siyasi ve ekonomik mücadelelerden sonra, siyasi alandaki pasifizmin de nedenlerini bir türlü çözemiyordum... 80 öncesi, sosyal demokrat, sosyalist, komünist gibi

terimler kullanılırken, 80 sonrasında yuvarlak sol kavramı egemen olmuştu... Bunun içine

milliyetçisi, ırkçısı, militaristi, sosyalisti, sosyal demokrasisi vs... tümü giriyor.

İşte bu konuda bazı çözümler netleşmeye başlıyor. Hayat sınıf bilincini kendisi dayatarak öğretiyor.

Nasıl kaliteyi reklamlardan seçen insanlar varsa, siyasi tercihler de öyleymiş...

Bilinçten çok parlaklık ve yüksek sesin etkisinde kalıyor insanlar...

Bunda, insanın bilinçaltındaki kendini frenleyen tembelliği var.

Kendini aşabilmenin sınavı bu... Bu tembelliği yenebilen ve düşünerek karar veren, yarınların kazanımı için bu gün fedakarlıkta bulunabilen insanla, yani kendi olabilen insanla,

başkalarının güdümünde olan insanları ayıran çizgi de buradan geçiyor...

Kendi olabilen insanla, sürü olan insan arasındaki çizgi...

Dün İstanbul'daki "YETMEZ AMA; EVET" toplantısına saldırı ve ardından İzmir'de yapılan toplantıdaki boyalı saldırı, kafamdaki bazı soruları netleştirdi.

Bu saldırılar neden?

CHP liderinin sıradan yalan ve yanlış çığlıkları neden?

Bu güne kadar topyekün "sol" kavramı altında anılan kesimin bu yarılması neden? Üzerinde durulması gereken bu...

Kendi değerlendirmemi yaparak bunu tartışmak istiyorum. Umarım bundan doğru sonuçlar çıkarırız hayalci programlar da yapmayız artık.

Saldırı neden olabilir? Benim cevabım cehaletten... Zaten "sözün bittiği yerde, şiddet başlar" sözü de bunu içeriyor.

Cehaletin nedeni ise kör inançlar... Dine karşı olsun, kişilere karşı olsun, liderlere karşı olsun!

Kendi olamayanların inandığı güç kaynakları... Sayıların kabarıklığı... Seslerin yüksekliği...

Maddi zenginlikler... Kendine güvenmeyen kendi olamayan insanların güven kaynakları...

Bir inanç ne kadar uzun ömürlüyse, ne kadar çok insan tarafından kabul edilmişse, hakkında ne kadar çok kitap yazılmışsa, ne kadar çok heykeli dikilmişse, ona olan güven ve inanç da o kadar kuvvetli oluyor. Denizlerde derine indikçe basınç nasıl artarsa, bu yoğunluk da öyle...

İnanan insanların üstünde o kadar çok psikolojik etkisi oluyor.

Devrimci insan bu etkilerin dışında kalabilendir. Kendi özgür düşüncesiyle, hiçbir baskı altında kalmadan karar verebilendir. Değişebilen ve değiştirebilendir... Yani devrimi önce kendi içinde yapabilendir. Ondan sonra fedakarlık, sabır, cesaret, örgütlülük vs... diğer faktörlerin de birleşimi ile insan devrimci sayılır.

Kendini değiştiremeyen ise başkalarını hiç değiştiremez. Ancak başkalarının aracı olabilir.

Birey olabilmek çok değerlidir ama... Her değerli şey gibi o da pahalıya mal olur...

Bu günlerde ortaya çıkan yarılmayı buradan bakarak şöyle açıklayabilirim...

Dünyada feodalizmden kapitalizme geçiş, 1600-1700 yıllarında, Rönesans la kendini ifade eden dönemle Avrupa'da başlamış...

Bizim ülkemizde ise, 1900 yıllarda kendini gösteriyor. Yani yüz elli yıl sonra...

Yani Avrupa'da kapitalist sermaye geliştğinde bizde daha cenin halinde...

Bir ülke bir başka ülkeyi sömürmeden gelişebilir mi?

İşte gelişen Avrupa kapitalizmi, Cumhuriyet ile feodalizmden kapitalizme geçişi gerçekleştiren Türkiye'deki cılız sermayeyi kendi avuçları içine almış...

Bütün dünyada Feodalizmden kapitalizme geçişte Burjuvazi, kölelikten kurtulmak isteyen, köleleri, daha ileri bir sistem olan ücretli işçiliğe geçmek istedikleri için yedeğine almış.

Burjuvazi ile, kölelerin çıkarları o dönemde birleştiği için, her iki kesimin de işine gelen bu birlik, feodalizmi alt etmekte devrimci bir rol oynamış...

Avrupa'da burjuvazinin bağrından işçi sınıfı doğup güçlendiği, kendi bağımsız mücadelesini verirken, Türkiye'de de feodalizme karşı gelişen burjuvazi ile yeni doğan işçi sınıfının çıkarları birleştiği için, Kurtuluş savaşında aynı çıkarlar çerçevesinde buluşmuşlar...

Bu devrimci bir mücadele... Geri üretim şeklinden daha ileri bir üretim şekline sıçrama sonucu üst yapıyı da ona uygun hale getirme çabası...

Sıçramanın objektif şartları oluşmuş... Yerel alanlarda, çete şeklinde de olsa mücadeleler başlamış... Nihayetinde bu şartlar kendi liderini de yaratmış...

Bu gün ise aradan 90 yıl geçmiş, o gün modern olan, şimdi o yeniliğini yitirmiş, çürümüş, dünya emperyalist sistemiyle kaynaşmış ve globalleşme adına uluslar arası şirketlere teslim olmuş...

O zamanki ulusal kurtuluş savaşının lideri Mustafa Kemal ile bu günkü Kemalizm arasında nasıl bir ortak nokta var?

Mustafa Kemal kapitalizmi tercih etti... O günün emperyalist paylaşımından, bugünkü kapitalist cumhuriyeti kurmak ve bu günkü emperyalist sömürünün aracı olarak emperyalizmin hizmetine sunmak...

O günün şartlarında, Ulusal kurtuluş savaşının devrimcileri etkilememesi mümkün değil...

Parlak ışıklardan gözü bozulanların, gözü karardığı için etrafını görememesi gibi, bu gün de hala o mücadelenin etkisinden kurulamayanlar, ama devir çok değiştiği halde onun

etkisinde kalarak kendini devrimci zannedenler var.

Bir dönemin modern aracı olan ''Wolswagen tutkunları'' (hala kafileler halinde Wolswagen turları yapıyorlar. Eski Wolswagen'leri tamir edip kullanıyorlar...) gibi, devrimciliği Kemalizm'i savunmaktan ibaret görüyorlar.

Bu gün Mustafa Kemal'in partisi CHP'nin bayrağında sembolleşen altı ilkenin de birer fosil olarak kaldığını herkes bildiği halde, devrimcilik adına onun peşinde koşanlara ne demeli...

90 yıl önce millet olarak doğan ve ilerici olan Kemalizm bu gün illet olmuştur, en gerici şeklini almıştır...

Millet olabilmek için milliyetçiliği aşmış ve Türklük dışındaki bütün değerleri düşman ilan etmiş, o düşmanlıkla bütün vatandaşlara acı çektirilmiştir.

Ülkemizin en büyük sorunu olan Kürt sorununun çözümü değil, çözümsüzlüğü devrimcilik olarak benimsetilmiş, ortaçağ gericiliği hakim kılınmıştır.

Laiklik denilmiş ama farklı dini inançlara yaşam hakkı tanınmamıştır.

Ulusalılıktan bahsederken, ordunun Emperyalizmin ordusu NATO'nun yedek parçası olduğu

unutulmakta ve unutturulmaktadır...

Başta da belirttiğim gibi, güçlü parlak ne varsa peşinden gidilmiş, ezilen ve zayıf olanlara düşman olunmuştur...

İşte bu gün karşımıza çıkan, hem de devrimcilik adına karşımıza çıkan, bu Kemalizm'in büyüünden kurtulamayan, devrimciliği ulusal kurtuluş mücadelesi ile sınırlı görenlerle, İşçi sınıfının bilincine sahip olanlar, yarının bu günden daha ileri olmasını isteyenler arasında.

İncil'e, Kuran'a, Peygamberlere körü körüne inananlarla, mutlak liderlere, lider örgütlerine inanalar arasında fark yok...

Mutlak bilgilerle kendini sınırlayan, okuyup araştırmayan, hazır düşünceler marketinden beslenip, düşünmeden, kafasını yormadan hareket edenler, ezberleri bozulunca şiddete sarılmaktan başka ne yapabilir ki?

Öfke acizliğin bir belirtisidir... Saldırganın öfkesine rağmen karşısındaki, sakın ve mütevazî ise, bu onun bilincinden kaynaklanan bir kararlılık ve kendine güvenden kaynaklanır.

Son iki saldırı olayında da bu dikkate değerdir...

Sonuç olarak unutulmamalı ki, sınıf nedir, devrim nedir, devrimcilik nedir, mücadele nedir,

İttifaklar nedir, uzlaşır ve uzlaşmaz ilişkiler nedir... Yani sıfırdan başlayan bir devrimci eğitim görevi önümüzdeki dönemin görevleri arasındadır...

Doğa ve insan kendini yenileyebildiği ölçüde gelişir...

Amaçlar, araç olmaya başladıktan sonra, başlar tehlike çanları çalmaya...

Mehmet Halil

Refor and um

Herkesi kendi gibi bilirmiş insan
Ve milyonları asker sanıyor
Kendisi başkasının askeri olan...

“Beni beğeneceksin” diye dayatıyor.
HAYIR! Diyeceğiz dayatmalara
Kavuşabilmek için huzura...

Mehmet Halil

Reis'e güvenin ve şükredin!

Galileo, dünyanın evrenin merkezi olmadığını ispatladı. Ama, dünyanın merkezi neresi? O konuda bir keşfi yok... Olamazdı... Çünkü o sıralarda daha dünya lideri anasından doğmamıştı... Cam ve demir bulunmasaydı, teleskop da icat edilemezdi ve yıldızları da inceleyip, dünyanın merkez olmadığını iddia edemezdi. Galileo bu gün yaşasaydı, dünyanın merkezi olarak da Reisi işaret ederdi. Bundan hiç kuşumuz yok.

Bilimde amaçlar ve araçlar çok önemli...

Dünya lideri Reis de, araç olarak insanları kullanarak, dünya lideri olarak, dünyanın en zengini olma hakkını kullanıyor. Ekonomide istikrarı sağlamak için "az olsun temiz olsun" şiarıyla yola devam diyor.

Yeteneksiz yöneticileri devre dışı bırakıp, tek merkezden, tak başına "ileriiii!" diyor. Katar da öyle değil mi? Küçük ama dünya zengini... Para içinde boğulmamak için zengin ülkelere bile para dağıtıyor.

Reis işini biliyor!

Az fabrika, az tarım, az hayvancılık... İş yeri az olunca, işçi sayısı da az olacak. İşsizler kapıda çok olunca ücretler de az olacak. "Ben bu ücrete çalışmam, bu ücretle ev geçinmez" diyen olursa.., "Aha kapı, ananı da al git! Orada, iş için bekleyen çok, canın isterse..." diyebilecek... Üretim dışı kalan insanları birbirine düşman edip kırdırarak, yoksul ve aç insanlar ordusuna son verecek... Bütün zenginlikler onun kasasına akacak...

Vatan mı? O da ne demek? Parası olan için her yer vatan... Her bir oğlu, her bir kızı değişik ülkelerden ikinci vatandaşlık hakkını aldı mı? Oralara yerleşti mi? Al sana vatan... Tanrı "yürü yaa kulum dedi mi?" sorun yok... O tanrı zaten Reis'in kasasında, Reis nerede saklarsa orada... Reis ne derse onun hizmetinde...

Ya parası olmayanlar için Vatan'ın anlamı ne? Kendi oturduğu kulübe diyeceğim, ama, şimdilerde kentsel dönüşümde işi kolaylaştırmak için mülkiyet hakkını da vatandaşın elinden aldılar. Yani tam anlamıyla nüfusun büyük kesimini vatansızlaştırdılar...

Reis insanları "hayatlarında görmedikleri, göremeyecekleri yerler için savaştırmıyor. Hak edip sahip olacakları yerler için savaştırıyor...

"Toprak eğer uğruna ölen varsa vatandır." Eğer illa da bir vatanım olsun istiyorlarsa gitsinler Afganistan'da, Ortadoğu'da vatan edinme hakkını elde etsinler. Reis bu imkanı yaratıyor... İsteyen gitsin oralarda kan döksün, vatan sahibi olsun... Her devlet yoksuluna böyle imkanlar bağışlamıyor... Bunun için Reis gibi dünya lideri olmak gerekiyor. Akıllı olan böyle bir fırsatı kaçırmıyor...

Reis'teki zeka kimsede yok...

Reis fuzuli yatırımlar yapmıyor... Sağlık mı? Er geç ölmeyecekler mi? Emekli olan 15-20 yıl çalışmadan, üretmeden maaş alıyormuş... Doğru hesaplamış Reis... Hesabı da kuvvetli... Fuzuli değil mi onlara ödenen para? Milyonlarca emeklinin aldığı bu fuzuli paralar bir kasaya aksa... Ne zenginlik be... Kaç gemicik alınır, kaç AVM kurulur düşünün...

Eğitime gelince Reis gene bir ilk uygulamaya imza atıyor... Kendine kendini model alıyor... Toplum da onu model olarak benimsemek zorunda... Çünkü mutluluk önemli... Çok okuyan ve çok bilen mutlu olamıyor... Mutlu olabilmek için, bilmemek, düşünmemek en önemli yol... Mehtar takımı ve gürültü bu imkanları sağlayan en muhteşem yol... Onun için Tek kitap yeter... Gözlerini yum, duanı yap... Şükretmesini öğren yeter...

Yazı bulunalı 5 bin yıl oldu... İnsanlığın başlangıcı ise 200 milyon yıl öncesine kadar gidiyor... Yani yazıdan önceki insanlara diploma soran mı oldu? Onlar yaşamadılar mı canım! Uç kağıt parçasını arkasına asan ve de ağzı olan konuşuyor... Diploma nerede? Ahhh! M.Cengiz'in ağzı olsa... Ananın... Mehmet Cengiz'ler, kilise çanı gibi her daim iktidarın yanında hazır olmalı... İnsan kızınca onun sayesinde rahatlıyor... Adeta orgazm oluyor...

Eğer dünyayı ve toplumu ayakta tutan ve geliştiren çelişkiler ise, diplomalılarının iddiasına göre öyleymiş... Yazıdan önce de gelişme varmış ki yazı da bulunmuş... Yine aynı düşünürler, "çelişkiler çözüldüğünde dünyanın da sonu gelmiş olur" dediklerine göre... Ne çıkarımız var dünyanın sonunun gelmesinde? Çelişkiler çözülmese öyleyse. Çelişkileri çözen kim... Diplomalı filozoflar değil mi? İşte dünyanın ve insanlığın düşmanı onlar... Hem onları ve hem onları onlar yapan o bilimi ve eğitimi yerle bir etmeli... Ne kadar akademisyen varsa bitirmeli... Tabii bunların içinde sadece ekmek parası için bu bileme bağlı kalanları da korumalı... Zaten onlar hemen belli oluyor. Saygılarını bir türlü belli ediyorlar. El pençe huzura çıkıyorlar...

Canlı ve cansız her nesnenin bir ömrü var. Hayatımızda sonu gelen çok canlı gördüğümüz için bunu biliyoruz. Bu sonu engellemek elimizde olmasa bile, uzatmak elimizde... Çelişkileri çözmeye çalışanları önünü kesmek...

Akıl, zihin, bilim, düşünce teknolojiyi geliştiriyor, günlük hayatımızı kolaylaştırıyor, ama, çelişkileri çözerek dünyanın ömrünü dolayısıyla bizim de ömrümüzü kısaltıyor... Burada toplum ikiye ayrılıyor. Kendini düşünenler ve geleceği, toplumu, gelecek nesilleri düşünenler...

Reis hem kendini, hem geleceği, hem geleceğini düşünüyor.

Geleceği düşündüğü için de teknolojiye karşı... İnsan biraz başını yastığa koyup düşününce Reis'e hak veriyor... Siz hiç koyunlarda kuzularda deli olan gördünüz mü? Yok. İnsanlarda ise delirme oranı istikrarlı şekilde(Reis istikrarı sever) artıyor. Hem de okuyanlar arasında artış daha fazla... Demek ki eğitim zararlı... Ama aklımızın ermediği bir şey var. Dünyanın ömrünü uzatıyor, kendi ömrünü uzatıyor, anladık... Tanrı da avucunda... O halde bu cennet cehennem neyin nesi... İnsanların sınırları bozulmasın diye Uykü hapi mi?

"Reis öldürüyor!" diyorlar... Üç kağıt parçasına güvenenlerin ağzından çıkıyor bunlar. Oysa Reis'e bilgiler vahiy yoluyla geliyor. O, "Beden ruhun hapisanesi" olduğunu çoktan öğrenmiş... Ruhsuz beden ne işe yarar? Önemli olan ruh ise onu özgürlüğe kavuşturmalı. Reis ilahî gücünü onun için kullanıyor... Hapishane duvarlarını yıkıyor. "Ruh bedenini açamadığı kapıları açar!" Reis bu gidişle bütün kapıları açacak ve dünya liderliğinin hakkını tam olarak verecek... Tek dil, tek din, tek bayrak ve Dünya'da tek imparatorluk Reis'i bekliyor. Reis'in imparatorluğunu sevmeyenler yıldızlara girsinler... Reis'e güvenin ve şükredin!

Mehmet Halil

Reisimiz susturmayı bilir!

Dünyanın çeperlerinde kimisi
Abdest bozacak davranışlar takınıyor
Reisimiz bu günlerde iyi niyet perisi
Olgunluk gösterip susuyor...
Susturmayı da biliyor.

Reisimiz orkestra şefi gibi
Onun bir işaretine bakar hepsi
Elli değil, yüz ağız olsa bile
Aynı tonda çıkar sesleri
Ve okurlar aynı haberi

“Düşünceler yaratmış nesnelere”

Sınırlarını aşmasınlar
Kızdırmasınlar reisimizi...
Ne AB tanır ne de ABD
Paraya tapıyor hepsi de...
İşleri biter üç-beş ada verince.

Bu da yetmedi mi?
Atar Türk lirasından üç sıfır daha
Bir bakmışsın dünya ekonomisi donmuş
Dolar da yura da düşer ayak altına
Tuvalet olur bir kuruş...

Boşuna döşenmedi doğal gaz boruları
Dünyanın her tarafı örümcek ağı
Tuvalet bu kadar ucuz olunca
Gerek yok klozetin altın olmasına
Çıkar her delikten bir ada...

Oturan bir daha kalkmaz
Dolar borular tıka basa
Heyecandan nefes alamazlar...
Ve bir daha
Ulu orta konuşamazlar.

Mehmet Halil

Rekabet

Konya Adana arası
İki otobüs firması,
bürolar aynı caddede, karşılıklı,
on milyon ücret yolcu başı,
değnekçiler bağırsır, karşılıklı,
Adana! on milyon! on milyon! ,
otobüsün biri dolar,
diğerine hiç yolcu gelmez.

Araştırırlar nedenini,
Derki yolculardan biri,
Sizinkiler eski,
Onlarınkinin modeli daha yeni
Eski otobüslerin sahibi,
Hemen kararı verir,
Yedi buçuk olsun Adana biletleri,
Değnekçiler yırtınır,
Adana yedi buçuk! Adana yedi buçuk! .
Yolcular öbür otobüsten koşarlar buna,
Şen misin böyle yapan,
Öbürü düşürür beş milyona,
Yolcular tekrar dönerler ona,

Böyle karşılıklı inatlaşırlar,
En sonunda biri başlar,
Adana bedava! Adana bedava!
Öbürünün sahibi iyice çileden çıkar,
Değnekçiyi çağırır,
"Bağır lan" der.
Adana bedava! , yarı yolda, ekmek içi helva,
Yolcuların hepsi taşınır tekrar ona,
İki kişilik boş yer vardır ama,
Öbürü uyanmadan, şoför çıkar direksiyona,

.....
Otobüs yola çıkar, epeyce ilerlerler,
Ekmek içi helvalardan ses çıkmaz,
Yolcular başlar homurdanmaya,
Yan yana oturan iki arkadaş,
Helvalar gelmeyince muavini çağırırlar,
- Hani bizim helvalar
- Yolun yarısında, der muavin,
Bir taraftan yolculara çaktırmadan ekmekler hazırlanır.
Yarı yolda, ekmek içi helva dağıtılır.
Yan yana oturan iki samimi arkadaştan biri, ötekine sorar,
Helva ekmekleri, hemen mi yiyelim, yoksa Adana'da mı yiyelim?
Öbürü arkadaşına tepeden bakarak,
" Adana'da yiyelim tabi,
Hemen yersek, Adana'ya gidene kadar gene acıkırız"

doğru ya der öbürü, elindeki ekmeğe bakıp bozulur.
muavini tekrar çağırır yanlarına,
arkadaşının elindeki ekmeği gösterip,

Neden onun ekmeği benimkinden büyük?
Bu kadar da haksızlık olmaz ya,
Bir daha, bu otobüse binmem haa!

Muavin bozulur ama, ses çıkaramaz,
Müşteri velinimeti ya...
Kendi kendine konuşur,
"senin gibi müşteri yakışır, bizim gibi hıyara"

Mehmet Halil

Rekora koşan lke

‘Cumhur-Başkan’lığın kokusu bile
Bir canlılık getirdi ülkeye.
Tecavzlerde rekora koşuluyor
İş cinayetlerinde gene yle...
Gçkte ‘İhmal Yok!’ diyorlar
Çalışanları ise dinlemiyorlar
 halde inkar var...

‘Kendi vatandaşını öldürene hain’ deniliyor
Hainlik lügattan çıkarılmış, lkemde
İnsanlar yakılıyor kendi evinde
Kurtarmak isteyenler engelleniyor...
‘Terristte yardımdan tutuklanıyor’
Çocuğuna yardım eden anne...
Her yerde, kırmızı çizgiler...
, kırmızı çizgileri aşamaz, haberciler bile...
lme karşı direnen işçiler,
Suçlu sayılır direnince
İşsizlik korkusu bu
Giderler lme,
Çocuklar açlıktan ölmesin diye...
Çocuklar da çocuk sayılmaz ki bu ülkede
‘Terörist’ doğarlar annelerinden
Doldurulurlar cezaevlerine,
Taş var diye ellerinde...
Ama ellerinde silahla
Meydan okurlar hak arayanlara
Tanrı yetkisi verilmiş onlara
‘Ak-Turol’ diyorlar ama
Eğitilmişler bok yolunda...

Ve kadınlar,
En çok emek veren çocuklara
Mücadelenin motoru onlar
Sarayın huzurunu kaçırınlar
Her gün beşer onar
Aramızdan ayrılıyorlar
Onlar da rekora koşuyor lmde...

Bunlar daha kokeriçin kokusu
Kokeriçin kendisini tadınca
Değişecek toplumun dokusu...

Mehmet Halil

Renkleri barıştıralım

Elbiseye göre bıçtiler boyumuzu
Yollar, araçlar emdi suyumuzu
Muktedirler belirledi soyumuzu
Çok gördüler bize de
Blk pörçük uykumuzu
Yaşam dediğimiz bu mu?

Renkleri barıştıralım
Hayatı kolaylaştıralım

Bahçemden aldılar suyunu
Bedelsiz iemedim bir yudumu
Benden aldıkları tohumu
Bana karşı kullanmak olur mu?
Blk pörçük ettiler uykumu
Yaşam dediğimiz bu mu?

Renkleri barıştıralım
Hayatı kolaylaştıralım

Pembe hayallerle aldattılar bizi
Onlar gezinirken çiçekli bulvarda
Bize ezdirdiler kendimizi...
Çok canlar verdik biz bu yollarda
Haydi "dur!" diyelim şu oyunlara
Mirasımız güzel olsun çocuklara.

Renkleri barıştıralım
Hayatı kolaylaştıralım

Mehmet Halil

Ressamların ve Heykeltıraşların türban konusunda yayınladıkları manifestosudur.

Sayın devlet yöneticilerimiz,
Türbanın, hayatımızın her alanında, çağdaş kıyafet olarak kabul edilip yasallaşmasına ve en kısa zamanda kayıtsız şartsız uygulamaya konulmasına, gönülden destek veriyoruz.

İnanıyoruz ki, (inanmamak en büyük gafletimiz olur..) Türbana verilen özgürlük, malın bir yongası olan canlarımıza verilen özgürlük olacaktır. böylece, özgür bir nesne olan türbanın özgürlüğüne gıpta eden kadınlarımız, onun çatısı altına sığınacaktır. Her sığınmacıya bizim gönlümüzün kapıları açıktır. Kadınlarımıza açılan bu geniş kapı sizleri kaostan kurtaracaktır.

Çağımız hız çağıdır. Biz ressam ve heykeltıraşlar, hazır kalıplar içine iki göz yaparak, bir günde binlerce portre yapabilir ve böylece ressam ve heykeltıraşlıkta ilk defa bant usulü üretime geçen ülke olarak, dünyada bir ilke imza atılabiliriz. Ayrıca biz ressam ve heykeltıraşlar sürümden büyük paralar kazanarak, ülke ekonomisine de, büyük katkı sağlayabiliriz.

Gülen, sırtan, soyunan "Ucube" yaratıkların ortadan kaldırılması için en iyi çözüm, yine bizim önerimizdedir.

Buna muhalefet eden kuşların varlığını dikkate almamanızı da, haklı bir tepki olarak destekliyoruz. O kuşlar ki türbanlı vatandaşlarımızı korkuluk olarak gördüklerini ve bundan korktukları için strese kapıldıklarını söyleseler de, gerçek nedenleri siyasidir. Kuşların, kuş beyinlerinin aleti olmadığınız için size güvenimiz sonsuzdur.

Tanrı, ülke ve Nirvana'ya ulaşmış yüce yöneticilerimiz ve ardındaki ulu kayalar için hayırlı olacak bu önerimizin hayata geçirilmesini arz ederiz...

Mehmet Halil

Ret-ti miras

kapitalizmin varlık sebebidir savaş
düşün bir kere
kendi ipini kim keser?
savaş istemiyorsan arkadaş!
"vicdanı ret"te karar ver.

Mehmet Halil

Reyis

Bir gece rüyasında dellendi
Uyanır uyanmaz karar verdi
Seçim!
Sopa elinde sağlam
Ne isterse yapıyor çocuk gibi
Sopa! Hem açık hem gizli
Her yere uzanıyor sopalı eli
Seçimmm! Amaaaa!
Sandık başına gidilmemeli

Mehmet Halil

Romantik aşık

O, aşkının tiryakisidir
Paketten sigara çeker gibi
Her gün seçer, yeni bir sevgili
Doyunca onun sevgisine,
Dönüp bakmaz geriye.

O, aşkın tiryakisidir
Kanı kaynar ilk kadehte
En büyük aşk'oliktir,
dibine gelince şişenin
yanar yüreği ve beyni
Yangından kaçır gibi
Bırakır gider sevgilisini.

Mehmet Halil

Rozsa Roz

3 saat

Ahlak Üzerine

Kavramsal olarak olmasa da, işlevi bakımından ahlakın tarihinin insanlığın tarih sahnesine ilk çıktığı dönemine kadar uzandığı muhakkaktır.

Muhtemeldir ki tanımı farklıydı, ama insan neslinin topluluk olarak yaşadığı her döneminde ahlak hep var olmuştur.

Proudhon'un dediği gibi ahlak, tek başına, "insanları daha iyi yönetmek için uydurulmuş kurallar" değildir.

Devletli, sınıflı ve bir toplumsal kesimin ayrıcalıklı kılındığı tüm toplumlarda ahlakın böyle bir işlevi olduğu, yani egemen olanın egemeni olduğunu kontrol etmesine, yönetebilmesine yaradığı doğru-dur. Ama sınıfların, cinse dayanan ayrımcılığın ve ailenin tarihi 5-6 bin yıllık bir geçmişe sahipken, yaklaşık olarak iki milyon yıllık tarihi olan insan yaşamını 5-6 bin sene ile açıklayabilmek mümkün değildir.

Şimdi, "Ahlak nedir?" sorusunu cevaplamaya geçebiliriz.

Ahlakın tek ve her toplumda ya da her dönem için geçerli bir tanımının olmadığı kesindir.

Örneğin bir kaç bin yıl öncesine kadar ensest, toplum tarafından genel ahlaka uygun görülürken, son bir kaç bin yıldır ahlaksızlık olarak kabul edilmektedir.

Örneğin eşcinsellik bir kaç bin yıl önce yüceltilen bir değerken, eşcinsel ilişkiyi tercih etmek yüce bir ahlak olarak mütalaa edilirken, daha sonraları ahlak kurallarının düşmanı ilan edilmiştir.

Örneğin Hıristiyanlığın ilk ortaya çıktığı dönemde mülkiyet hırsızlık (ahlaksızlık) olarak tanımlanırken, günümüz Hıristiyanlığı mülkiyeti kutsamaktadır (ahlaklı bulmaktadır). Bu örnekleri çoğaltmak mümkün, ama bu üç örnek bile meselenin anlaşılması için yeterlidir.

Ahlakın iki ayrı dönemi olduğu söylenebilir.

Birinci dönem, mülkiyetin, ailenin ve devletin olmadığı dönemdir. Bu dönemin ahlakı, bir topluluğun bir başka topluluğu denetleyebilmesi ve yönetebilmesinin bir aracı değildi. Ahlakın bu dönemdeki işlevi, topluluğun bir iç hukuku niteliğindedir. Doğal bir yaptırım gücü vardı ama bu yaptırımın nedeni, birini mağdur etmek ya da biri üzerinde egemenlik kurmak değil, daha çok topluluğun biri tarafından mağdur edilmesini önlemek içindi.

İkinci dönem ise, devletin, mülkiyetin, ailenin ve dinin tarih sahnesine çıktığı dönemdir. Bu dönemde ahlakın işlevi, tam da Proudhon'un dediği gibidir. Bu dönemde ahlak, bir iktidar aracıdır ve ahlakın çerçevesi egemen olanın ihtiyacına göre her daim değişmiştir. Günümüzde yalnızca egemen olan değil, her ihtiyaç sahibi, ahlakı kendi ihtiyacına göre tanımlamaktadır. Örneğin bir erkek için kız kardeşinin bir başka erkekle buluşup sevişmesi ahlaksızlık olarak mütalaa edilirken, aynı erkek, bir başka erkeğin kız kardeşiyle buluşup sevişmeyi hiç de ahlaksızlık olarak görmemektedir.

Bir patron bir işçinin işgücünü çalmayı ahlak sınırları içerisinde görürken, emeği çalınan işçi, işyeri kasasından bir lira çaldığında, bunu pekâlâ ahlaksızlık olarak değerlendirmektedir.

Bir kadının hiç de sevmediği, hatta ve hatta tiksindiği kocasıyla yatması ahlaklı bir ilişki olarak değerlendirilirken, fahişelik yapmak zorunda bırakılan bir kadının başka erkeklerle yatmak zorunda kalması ahlaksızlık olarak değerlendirilmektedir.

Sonuç olarak: Demek ki herkesin üzerinde anlaşabileceği bir ahlak anlayışı yoktur. Bunun olabilmesi için, öncelikli olarak toplumun gönüllü katılımıyla örgütlenmiş bir toplumsal yaşamın örgütlenmesi ve bu toplumu oluşturan bireylerin üzerinde hemfikir oldukları bir takım değerlerin oluşturulması gerekiyor ki, ancak ondan sonra herkes için genel geçer bir ahlak olabilsin.

Bugünkü ahlak, birinin egemenliğini sürdürebilme-sinin aracından başka bir şey değildir. Bu bakımdan, bizim açımızdan yapılması gereken, egemenlerin ahlakına karşı

ahlaksız olmaktır.

Eğer bugünkü ahlakın savunucuları bizi ahlaklı bulurlarsa, bu demektir ki biz de bugünkü ahlakın, kısacası egemenlerin ahlakının bir parçası olmuşuzdur.

O halde, egemenlerin ahlakı karşısında, egemenlik ilişkilerinin ortadan kalkacağı ve herkesin üzerinde hem fikir olduğu bir toplumsal sözleşmenin oluşacağı güne kadar bizim açımızdan savunulması gereken tek ahlak, günümüzde geçerli olan ahlakın reddidir.

Mehmet Halil

Röportaj

Röportaj

- Efendim son günlerde "ileri demokrasi"den çok söz ediliyor sizce, daha öncesi ile bu günkü demokrasi arasında fark var mı varsa bu fark nedir?
- Tabi var efendim... Olmaz olur mu hiç. Daha önce eylemciler yakalanırken saçlarından asılıyorlardı, eylemcilerin kaçma şansı kalmıyordu. Bu durum karşısında eylemciler, eyleme çıkmadan önce saçlarını sıfır numara tıraş ettirmeye başladılar...
- Peki şimdi nasıl oluyor?
- İleri demokrasi uygulanmaya başladıktan sonra, emniyet güçleri artık saçlardan değil eylemcilerin.ikinden asılmaya başladılar. Eh şimdi, kestirebilirsen kestir!

Kamuoyundan alıntı

Mehmet Halil

Rüya gibi...

İş yok, ekmek yok
Saldırgan mikroba yenildim,
Vücudu ele geçirdi mikrop
Ülkem gibiyim...
Ahretliğimi satıp
Doktora gittim
İlaçla doldurdu reçeteyi
"Tok karna içeceksin" dedi.
Kırk ekmek parası ilaçlar
Sen gel de ilacı al hadi...
Emekli yaşamdan mesaj geldi
Nedenini anlamadım, ama,
"aç karna pazara çıkmayın" dedi
Hani tüccarlar gibi
Gıdaları bitmeden alıp depoluyoruz ya
Zabıtanın ihtar gibi...
Çaresiz uzandım kanepeye
Bastım kumandanın pimine
Gelmiş gibi oldum AKP genel merkezine
Çıktı karşıma gerilmiş posteki gibi
Şuratsız biri...
"Bizden olmayan bize karşıdır." diye, söze girdi
Zenginleri daha da zenginleştirmek ülkümüz,
Kadere inanmaya davet ediyoruz garipleri
İnançlı olsunlar, hak etsinler cenneti
Partiye üye olanı işe alıyoruz
Cennetin anahtarları gibi sunuyorum madenleri,
Sizler için istiyorum,
Kendim için istemediğim şeyi...
Hayat rüya gibi, tersini sunuyorum
Anahtar siyah ama cennet aydınlık biliyorum."
Beni melankoli yaptı
Gerçek söylemle gerçeğin reddi...

Mehmet Halil

Rüya mı?

Kırmızı çizgiler renk değiştirdi
Orta doğudan silinirken
Polis karakolunda gördük İŞİD'i
Gündüz bekçileri türedi
Gece bekçileri yerine
Kılık kıyafeti denetlesinler diye
Biz uykudayken
Kuruluyor yeni bir Türkiye
Rüya mı görüyoruz ne?

Mehmet Halil

Rüyalar...

Seni gördüm rüyamda
Gözyaşlarımı taşıyordun
Süslü bir el arabasıyla
Ben donmuş bakıyordum.

Koşamadım ayaklarım kilitli
Ellerimi uzatamadım ki
Suda bir balıktım sanki
Hiç çıkaramadım sesimi

Muhteşemdin her halinle
Yaban kollar dolanmış beline
Arabayı bıraktın öylece,
Bir el sokuldu göğüslerine.

Gözlerimin içine baka baka
Göğüslerini dayadın ağzına
Neden bitmez ki bu işkence?
Ne yaptım ki bu kadar sana?

Beni rüyalardan başka
Ne baştan çıkarabilir?
Abone oldum rüyalara
Belki bir gün gerçekleşir.

Mehmet Halil

Rüyalarım niye bana aykırı?

Ard arda aynı rüyaları görüyorum şu sıralarda.

Birinci görüşümde hayırdır inşallah dedim...

İkinci görüşümde canım sıkıldı ama ne yapabilirdim?

Bu gece üçüncü defa gördüm aynı rüyayı... Rüya yorumlamayı bilmem, onun için bir yorumcu çıkabilir diye yazmak geldi aklıma, belki erken uyarının faydası olur bana...

Bütün basın susmuş, bir çirkinlik, bir tehlike vardır her suskunluğun ardında... Onun için ben de çektim yorganı başıma... Yorgan zırhlı araçlar kadar güvenilir görülüyor rüyalarda...

Rüyamın içinde bir başka rüya görüyorum. Hıyararşi öyle işlemiş ki iliklerime, o disipline uyuyor rüyalarım bile... Bu rüyamda, Sayip, Obama ile görüşüyor... İletişim araçlarının kapatılması unutulmuş görüşme mikrofonlardan kulaklara düşüyor. Konu Terör.

Sayip, insansız saldırı uçağı ve yanında bol miktarda gaz istiyor... Ama kalitelisinden diyor.

Obama, "hiç kuşkun olmasın birader!" diyor. Bizde yamuk olmaz... Sıra fiyat konusuna geliyor... Obama bir kağıdın üstündeki rakamı gösteriyor. Kağıdın yüzünü ancak sahip görebiliyor... Sahibin rengi değişiyor. "Başkanım bu çok yüksek değil mi?"

Obama koltuğunda yaylanıyor, dudaklarında tebessüm, "Risk artıkça faiz de artar!" diyor.

Borcunun miktarını biliyor musun? Bu kadar borca karşılık başka memur atamamız gerekirdi aslında... Ama biz sana güveniyoruz... Bu güvenimizi de unutma, senin iyiliğine olacak bu.

Bu rakamlara takma kafanı, büyük oyna büyük kazan, diye sahibin omzunu sıvazlıyor. "O bölgeden sana çok iş çıkacak, bunun on katını kazanmak senin elinde... Ama bırak Kürtlerle federasyonu mederasyonu, bölünmenin yolunu aç! Bizim BOP planımız da zorlanmasın" diyor. Ayrıca kulağına eğilip, "silah satışlarından sana %1 komisyon, bu da benden!" der demez sayipin yüzü güneş gibi parlıyor...

Sonra imzalar atılıyor... Sayipin suratından bir film geçiyor... Film Foluvut yapımı ve alt yazılı... Alt yazıları okumakta zorlanıyorum ama parça parça aklımda kalanları aktarayım...

Ben sermayeyi temsil ediyorum, sermaye tekelleşiyor, uluslar arası tekeller her şeyi belirliyor, direnmenin faydası yok, Irak direndi de ne oldu, öyleyse yaptığım doğru... Uluslar öldü...

Ülkeler artık uluslar arası sermayenin şubeleri gibi çalışıyor... Birleşmiş milletler bile artık o gücün kontrolünde, öyleyse aptallık etmenin anlamı yok... "Hem son yıllarda demiyorlar mı, "Tecavüz kaçınılmazsa zevk almasını bil!" diye... Ben kendi ailemi kurtarayım yeter, küresel sermaye güçlendikçe bizim de yetkilerimiz elden gidince çocuklar aç susuz kalmasın."

O anda bir deri bir kemik açlar geldi ekrana, korkudan ürperdim ve uyandım... Bir süre etkisinden aptallaştım... Sonra rüya gördüğümü anlayınca rahatladım...

Rahatladım ama, beni son günlerde ardı ardına rahatsız eden bu rüya bana bir şey mi söylemek istiyor diye de şüphelendim... Herhalde peygamberlik ilhamı olamaz. Olamaz ama ne?

Acaba; "Bir taraftan savaşırız, bir taraftan görüşürüz... Görüşmelerden kaçmasınlar diye de görüşmecileri garanti altına alırız mı..." demek istiyorlar...

'Böylece akın akın ovalardan dağa taşınırlar, ben de onlar istedi benim suçum yok diyerek sorululuktan kurtulurum!' diyebilmenin yolları mı döşeniyor?

Yorumlayan biri çıkarsa sevinirim...

Mehmet Halil

Rüyam

Bu gün yağan yağmurda
Sen vardın her damlada
Huzur buldum altında
Her yanım sırlısklam.

Yağan zezem suyuymuş
Meleklerin ruhuymuş
Hırçın gönlüm uslandı
Yumuşadım tastamam.

Coşan yağmur yorulmuş
Yere düşüp durulmuş,
Renkli hayata koşan
Üstünde sen! Bir tutam.

Mehmet Halil

Saat 2

Yediği, curuf ardında,
Yemediği umut, önünde.
günün her öğünü
ömrünün her gününde,
Tek gıdası zaman

Denizde balık gibi saat
Zamanın ortasında,
Ama ne dümen bilir, ne de rota.
Eskiden, kulağı bükülürdü
Tembellik edip durduğunda,
Şimdi,
zamana uydu, o da
şiddete karşı çıkıyor,
pil ve güneş istiyor.
Gıda ihtiyaçtan fazla olunca,
Ne polis,
ne asker çıkıyor karşısına.

Mehmet Halil

Saat 3

Bütün zamanların
İşsizlik korkusu olmayan tek işçisi
En çok sen çalışırsın
Bant usulü zamanın önünden geçişi
Hiç aşınmaz makasın
Köpek balığı gibi çeneleri.

Dilimle! ,
Dilimle zamanı en eşit şekilde
Kırıp kırıp pazarla
Kıymetini bilmeyen müşterilerine
Pazarla bir göz pırıltısına.
Çalışkanına, tembeline...
Hiç arkana bakma!

Biraz yorulup yavaşlaşan
Bükülür hemen kulağın
Sana adaletinden utanan
Cezası mı bu tanrının?
Almışsın önüne sonsuzluğu
Hiç durmadan çalışacaksın
Bilmem kaç ömür boyu...

Mehmet Halil

Saat Kulesi

Yorulmuş imparatorluk
Yorulmuş 2. Abdülhamit
Bırakmış onu kollarından
İzmir halkının da yardımıyla
Bırakmış onu denize karşı.
Bütün güzelliği ve ihtişamıyla.

O muazzam manzara karşısında,
Açılmış iştahı,
Yutmuş bütün zamanları,
Yutmuş
denizden gelen rüzgarları,
onun ağırlığıyla,
çökmüş, Konak Meydanı.

Mehmet Halil

Sabahı olmayan gece var mı?

Kral korkudan titriyordu sarayında
"Hiçbir yabancı ot kalmayacak" dedi
Kan çiçekleri arasında,
"Arayıp bulun ve temizleyin! "

Muhbirler, ormanı gösterdi
"İşte orada teröristler! " dedi
Gladyo çaktı ormanı işkenceye,
Bütün yolları denedi, "Haydi konuş! "
Sustu orman, tek kelime söylemedi
Gladyo öfkeleni, "akıl yok bunlarda" dedi
Bütün akıllılar sindi, bu sinmedi
Akıl boyun eğendeydi krala göre
Çağırđı adamlarını
Bir kısmı, aldı baltayı eline
Bir kısmı, koştı benzin tenekesiyle
Kestiler en güzelleri
Öfkeleri yine dinmedi
Döktüler benzini, çaktılar kibriti
Orman cayır cayır yandı
ama,
Eğilmedi iskeleti
Gladyo irkildi
Hepsi bir kenara çekildi
Derin derin düşündüler
Hepsi kendi aralarından birini
Gözüne kestirdi,
Kendini temize çıkarmak için
Onu ele verecekti...
Orman sırrını vermezse, gladyo verecek
Başka çare yok,
Ya öyle, ya böyle, düğüm çözülecek
Haklı, her zaman güçlüdür haksızın yanında
Korku dağlara çarpıp geriye dönecek,
Kendi kaynağını inletecek...
Haksızlar çözülecek, birbirine girecek
Artık aynı şeyi yazmaktan
Tarih de tiksinecek...
Dünya yine aynı yönde dönecek
Ama,
Beyaz bir sayfa açarak
O dimdik ayakta duran iskeletlerin parçalarından
Yepyeni kalemler çıkacak
Yeni bir tarih yazılmaya başlanacak
Her şey şeffaf olacak,
O aydınlıkta insanlar, gülüp oynayacak...

Mehmet Halil

Sac ayakları

en iyi, üfürükçü başı çalışıyor
'hak' ediyor yüzde elliyi
bedava alıyoruz nefesi...
en iyi askerler çatışıyor
sorun olmuyor mezar ücreti.

Medya işsiz kalmıyor bu ara
Kolluyorlar sahiplerini
Moral pazarlıyor cellatlara
Eşantiyon at gözlükleri
Peşin alıyorlar serveti.

Mehmet Halil

Sadaka yöntemi

Garsonlar da ücret almaz,
Öyle almışlar ki eğitimi
Gazino patronları çok kurnaz
Ağır basar bahşişin şehveti
Şehvet patronların nimeti...

Siyasiler de gazinolardan alır eğitimi
Halk bilirler de hak bilmezler
Sadakayla satın alırlar cenneti
Adalet ayaklarının altına serilir
Tanrılar gibi yönetirler devleti...

Mehmet Halil

Sağırlar diyalogu (1) / Düz yazı

- Gel bakalım Osman arkadaş şöyle otur, yorulmuşu benziyorsun
- Sorma! karşıyaka'dan geliyorum, boş yer yoktu ayakta geldim. yahu şimdiki gençlerde de, ne saygı kalmış ne ahlak, başlarında dikilip dursan da yer vermiyorlar...
- Hiç başka bir şey düşünmek gelmiyor demi aklına?
- Ne gibi başka bir şey?
- Mesela; otobüsteki yolcuların yarısından fazlası yaşlı, gençler yaşlılara yer verirlerse, ömürleri boyunca hiç koltukta seyahat etme şansları olmayacak, diye...
- Kimi uyuma numarası yapıyor, kimi hiç orali olmuyor, kimi hep dışarıya bakıyor...
- Mesela; belediyeden bu hatta çalışan otobüs sayısını artırmak gibi bir düşünce...
- İnsanın kafası atıyor, ya allah de kolundan tut kaldır da görsünler büyüğe saygısızlık nasıl oluyormuş... Bu okullarda hiç bir şey öğretmiyorlar artık. Bizim zamanımızda mümkün müydü, bir büyük gelecek de biz oturabileceğiz... Yok canım bu okullarda saygı diye bir şey öğretilmiyor...
- Mesela; gençler şimdi genç oldukları için ihtiyarlara yer vermekten, yaşlandıkları zaman da gençler yer vermediği için ömür boyu seyahat etmek zorunda kalacaklar gibi düşünmek...
- Bizi anamız babamız böyle mi yetiştirdi be, karşılarında put gibi dururduk. Oturamazdık...
- Mesela hakkını isteyemeyen birinin başkasının hakkına da saygılı olamayacağı ve hep böyle, verilenle yetinmek zorunda kalan bir toplum olarak, her gün biraz daha ezilmek zorunda kalacağız diye düşünmek...
- Bunlardan memlekete ne kadar fayda gelir ki...
- Hep babam da öyle konuşurdu ama, şimdi hakkında aynı şeyleri söylediği gençler devlet dairelerinde görev alınca karşılarına eğilerek çıkıyor. Sen de aynısını yapacaksın, yapıyorsun...
- Yok canım onlar büyük adam, büyük olmasalar kim görev verir onlara o yüksek makamlarda?
- Aynı okullardan mezun olan binlerce genç de işsiz, onlar büyük değil de neden o koltuğa oturanlar birden büyüüyor?
- Beş senelik memur ama, evi var altında arabası var, evinin eksigi yok... Demek ki çok şey biliyorlar, çok iş yapıyorlar...
- Onlarla aynı okulda okuyan diğer gençler neden iş bulamıyor?
- Allah onlara "Yürü yaaaa kulum" demiş...
- öyleyse güneş Allahtan da büyük, herkesi ayırmadan eşit aydınlatıp eşit ısıtıyor... Allah ise bir kısmına yürü ya kulum diyor, diğerlerine demiyor...
- Alın yazıları öyle yazılmış...
- Alın yazısından şikayetçi olunur mu Osman ağa?
- olunmaz tabi...
- öyleyse neye yer vermiyorlar diye şikayet ediyorsun? O senin alın yazın değil mi?
- Ah tanrım. Yazı yazacak bir yazı tahtası yaratamamış, sırf alnına yazı yazmak için insan yaratmış...

Mehmet Halil

Sakin olun! Her şey yolunda!

AK Parti beni keşfeder de bana başkanlık teklif ederse, AK Partiyi AKlayabilirim. Gayet ciddi niyetim. İnsanların yaşayabilmesi için olmazsa olmazları vardır. Bunlar yalnız insanlar için geçerli değil, diğer hayvanlar için de geçerlidir...

Hava... Kelime... Kerime... Para... Yani doğanın olmazsa olmazları gibi...

Hava... Ateş... Su... Toprak ne ise işte öyle...

Yedi milyar insan aynı havayı soluyor, o hava kaç kişinin ciğerlerini ziyaret etti de geliyor, bunu kim biliyor? Kim bu soluduğu hava için hesap veriyor? Aldığımız soluk da çoğu zaman karanlıkta, ciğerden ciğere geçerken aydınlanıyor bujilerin ateşlemesi gibi...

Kelimeleri kullanıyoruz, seksen milyon insanın kullandığını var sayalım. Kelimelerin hepsi aynı değil mi? Tedavüldeki kelimeler de sayılı... İster yüz bin olsun, ister beş yüz bin, ister bir milyon... Sınırsız değil ki... Kullandığımız bu kelimeler kimlerin dillerine yerleşti, ne kadar durup terk etti kim bilir? Kelimeler de Çingene gibi, para gibi, belli bir mekana sahip değildir... Her yerde misafirdir... Beyaz sayfalara düşenler için orası artık mezardır... Yerine ve zamana göre aynı mezara da gömülebilirler.

Kelimeler de para gibi, dolaştıkları kadar değerlidir... Yazılmayıp okunmayanlar tedavülden kalkar. Artık kültüre de faydaları olmaz... Onların yokluğu kültürde de, insan yaşamında da geri sayımın başlangıcı gibidir...

Kerimeler de öyle nihayet, insan da çoğalmaz kerimeler olmayınca ve de diğer insanlarla temas halinde olmayınca... Harem dönemlerinde olmuş en büyük gelişme, budanan ağaçlar gibi, yeni filizler vermiş bir kısmının kafası kesildikçe... Ondan değil mi hayranlığımız geçmişe?

Kısacası hareket olmadan hayat olmuyor, bereket olmuyor... Görevimiz bu hareketi sağlamak...

Her şeyin bir ekonomisi var. Devir daim ne kadar hızlı ise hayat da o kadar canlı akar, yüzler ışıldar... Durgunluk kirlenmez... Yöneticiler bu hareketi istikrarlı sürdürmekle görevlidir. Bu hareketi sağlamak için her yol geçerlidir... Başlar da kesilir, kasalar da boşaltılır, boşalmayan bardak nasıl doldurulabilir? Boşalacak ki yenisi dolsun, sirkülasyon da devam etsin...

Hava, kelime kerime, para... Bunlar hareketin dişlileridir. Hepsi birbiriyle kardeştir hem ayrı ayrı hem birleşiktir...

Para, hava ve kelimeler hatta kerimeler kadar bile dolaşıma girmez. En az hareket edendir, ama insan kendini dışarıdan görmez. Onun için bunun farkında bile değildir. Ama para elle tutulur gözle görülür ve insanın üstüne yapışıp kalacak kadar bulaşıcıdır. Adeta insanın bir numaralı şeytanıdır... İnsan onu cebinde keklik bilir, ama, insan onun cebinde kekliktir de farkında bile olmaz...

Piyasada dolaşan paranın fazlalığı da trafikteki araçlar gibi, hızı keser... Hız çağımızın olmazsa olmazıdır... "Muassır medeniyetler seviyesine" ulaşmanın tek vasıtasıdır. AK Parti bunun bilincindedir. Bu hızı artırmak için elinden geleni yapmaktadır. On yedi aralık operasyonu da bunun içindir. Zaten hemen hissedilmiştir, insanların ağızları sonuna kadar açılmış, tünelin ışığını gören kelimeler dışarı fırlamıştır. Bu hızı ilk başta aşırı bulanlar olabilir. Ama yakında normal seyre geçilir. Bunun için de kavşaklarda benim gibi trafik polisleri görevlendirilmelidir. Bu operasyon tesadüf değildir. Bilinçlidir. İlk ve son durağı bellidir. Onun için yöneticilerin başı diktir. Bu daha başlangıçtır, ardi arkası gelecektir...

Ekonomiden sonra kültüre de sıra gelmiştir, kelimelerin de fazlası tedavülden kaldırılıp, kalanlar tek kitap halinde birleştirilecek ve şimdiye kadar baskısı 300-500 yüzü geçmeyen sayılar altı rakamlı sayılara yükselecektir.

Para ve kelimelerde enflasyon sınırlanırken, bozulan denge kerimelerle sağlanacaktır. Evlenme yaşı, sünnet olduğu üzere kızlarda dokuz yaşına düşürülecek, baba ile kızı, ana ile oğlu, nikah kıyabilecektir... Başkanlığını yaptığımız İslam Birliği Örgütüne üye olan ülkelerde, alınan bu kararlar aynen uyacaklardır... Sirkülasyonu hızlandırmak için kesilecek başlara ihtiyaç vardır. Ölüler için altı saat içinde ilişki kurmak için gerekli

yasalar çıkacaktır. Fetvaları verilmeye şimdiden başlanmıştır... Eskiden kılıç sallayarak güçlenen kollar, modernizmin gereği, çağımızda recm cezalarının uygulanmasında taş sallayarak güçlerine kavuşacaktır. İleri demokrasinin yerleşmesine kimse engel olamayacaktır.

Nihayet ilk uygulamalar doğru yolda olduğunu göstermektedir. Para çok basıldığında değerini yitiriyorsa, bir kısmı da devreden çıktığında değer kazanmaz mı? O halde çalmanın, çırpmanın da hayırlı bir şey olduğu anlaşılmalıdır. Görüyorsunuz piyasada ne değişti? Her şey eskisi gibi... Hiçbir şey olmamış sanki... Hatta birkaç gemi fazla indi denize... Ama trafik hızlanınca görülmüyor gözlerimize...

Değişen bir şey olmayacak... Sadece AK Parti gerçek aklığına kavuşacak...

Kiminin parmağı ağzında, kiminin kığı tavanda, ama, yine dönmeye devam edecek dünya...

Mehmet Halil

Saksı düşmüş kafamıza da, kim itti saksıyı, kim farkında? Düz yazı

Özgürlüklerimiz ne kadar kısılırsa, o kadar yüksek olur özgürlük çığılı...

Her çığılık başarıyı elde eder diye bir kural da yok. Olsaydı, bir gün gelir bu çığılık dinerdi. Bazen de özgürlük için çırpınırken daha çok batabiliyor insan bataklığa... Türkiye'nin durumu böyle bir şey mi?

Şöyle bir geriye dönüp özetlersek: 1953 Marşal yardımıyla demiryolu taşımacılığını askıya alıp, karayolu taşımacılığına ağırlık verildi. Otomobil ve petrole akıtıldı dar bütçemizin paraları...

Doğal olarak borçlar daha da birikti... IMF'den gelen papyonlu beyler, borç erteleme şartlarında faizleri daha da artırdı... Daha fazla kabartmaktı borçları, görevlerini başarı ile yerine getirip, her dönüşlerini kutladılar, gümlüdi şampanya şişeleri... Tabi bizimkiler ise tek şart koşuyorlar, gizli olacaktı anlaşmalar... Şartları kabul ediliyor... Bizimkiler, kabul ettirdikleri şartlardan dolayı son derece başarılı ve neşeli... Havuz medyası havuzdan su içebilmek için havaya fırlatılan şapkalar eşliğinde verdi haberleri...

Biz baraj kralları tarafından yönetilen bir ülke olduk hep... Krallık denilince şımarırız hep 7'den 70'e ve ezenden ezilene...

Okyanus ötesinden vurulur beyne kelepçe, burnumuz büyük burundan ötesini kim göre... Güçlü devlet, örtülü dediyse örtülecek, gizli dediyse gizlenecek, hem, can havliyle yaşamaktan, dış politikaya bakacak zamanımız mı oldu? Ölümünden korkarak razı olduk gizli kapaklı işlerin yürümesine...

Her şey 1953'te olup bitti mi?

Arkasından kotalar geldi... Onu ekemezsin, onu biçemezsin, onu üretemezsin... Hep bizim iyiliğimizi düşündüler... Biz de "Bize bir kelime öğretenin kulu kölesi oluruz" dedik, her istediklerini verdik... Amerika'da okumuş büyük adamlarımız vardı. Hep onlara güvendik.

İşçilere köylülere saldırırken kabaran milliyetçi damarlarımız, Gümrük duvarları inerken, MAİ sözleşmeleri imzalanırken, Batılılarla, uluslararası şirketlerle aynı masada oturmanın gururuyla, batılılaşiverdi. Milliyetçilik misafirperverlik oluverdi. Ne istedilerse verdik... Ağaların masasına oturan ırgatlar nasıl diğer ırgatlara karşı kabarırsa, bizim kodamanlar da öyle gevşeyip kabarıverdiler... ABD başkanı kabul ettiyse dünyayı bile feda ederiz... Ağır yük altında ezilen şamyel yükten kurtulunca nasıl kabarırsa, öyle kabarıyor yönetenlerimizin yürekleri. Biz de zaten onların yüreklerinin bir parçası değil miyiz. Yüreklerini veriyorlar. Karizmaya sahip olmak diyorlar buna... Randevuya girip çıkan erkek, çıkışta nasıl diğer arkadaşlarına karşı kabarırsa, hiç kimse ona maliyetini sormadan, ağız sulanarak nasıl gıpta ediyorsa, işte öyle dış ilişkilerimiz... Bergama'da olduğu gibi, ara sıra şapkamız önümüze düşer de görünürse kelimiz, sadece o çevre duyar yenilen kazığın acısını...

Kapitalistler kara doyar mı? Doymuyorlar... Bütün ekonomik ağıları ördükten sonra senin ülkeneye yardım diye geliyor... Ucuz işgücü ve kirlilik gizleniyor... Ölümler bize fitrat olarak şırıngayla ediliyor.

Biz ucuza mal ederiz, işletmeleri bize verin! Karlı satışlar gibi lanse eder bize havuzdaki ördekler kazlar...

Vak! Vak! Vak! Gak! Gak! Gak! Biz müzik gibi dinleriz... Top, tüfek, keleş, cop, TOMA vs. seslerinden sonra müzik gibi gelir kulağımıza... Renk katarlar beyaz ekranlarda izlediğimiz pembe dünyamıza...

Artık ayağımıza gelmezler. Biz gideriz ayaklarına. Fırça atsalar bile, gül biter yanaklarımızda... Çocuk oluruz karşılarında... Orda ne emredilirse, burada uygulanır sabaha... İşte öyle bir güçlü devletiz...

Biz doğuştan askeriz... Rütbeler yıldızdan olunca, yıldız inmez yere, biz çıkarız göğe... Tanrılaştırız...

Ve tanrılar, tanrılarımız, yetkilerle donatılır, sorumluluklardan azat edilir. Kulluk bize dipçikle indirilir.

Lafı uzatmak istemem ama, duvarlar var, dil ile kelimeler arasında... Dolanmak zorunda kalıyoruz arka taraflarda...

Birazını atlayarak günümüze gelelim...

Soruyorlar hep "Bizim Suriye ile derdimiz ne? Daha dün ailecek ziyaretleri izledikçe bu dostluktan gözlerimiz yaşarmadı mı? Şimdi ne oldu da 180 dereceli dönüş oldu?" Biz çevik bir milletiz... Askeriz.

Dünyanın en güçlü ordusunu bize besletiyorlar... Boşuna mı? Askerlikte hile biter mi? Bütün savaflara bakın, talan, hile, tecavüz, gasp acımasızlık kalleslik bütün savaflarda zafer kazanmanın baş kuralıdır... Hele hele dost görünüp arkadan hançerlemek büyük ustalıktır bizde...

Biz liberalizme soyunurken, üretim araçlarından vazgeçip hizmet sektörünü kabullenmedik mi? Otellerde, garsonluk, savaflarda temizlik, fabrikalarda meydan işçiliği vs... Üçüncü sınıf vatandaşız... "Bizden yaratıcı eleman çıkmaz!" diye Anayasamıza işlemedik mi? Hizmette kusur etmeyeceğiz...

Sahibi ... "Tut" dedi mi koşan avcının zaharı gibi, "Suriye'de Esat rejimini devir" dediler mi, koşacağız. Kurşun bile yetişemez bize... Çünkü karşılığında vaatler büyük. Petrol zenginleri öyle buyurmuşlardır. Dünyanın şefleri susmuşlardır.

Aslanla tilkinin hikayesi gibi... Sen aslansın demiş tilki, aslanı tuzaktaki yeme göndermiş...

İşsiz güçsüz olan zenginlerin günü neyle geçer? Dedikoduyla... İşte o yüzden gizli diye bir şey kalmıyor dünyada... Duyuyoruz, bizim de kulaklarımız dedikoduya yatkın olunca...

Cumhuriyet'in kulağından düştü kulağımıza;

Wikileaks sitesinin kurucusu Julian Assange açıklamış, hafta sonu Rus televizyonunda... Belki biraz düşünürüz, dedikodu malzemesi edinmenin hoşnutluğu ile gelen ölüm korkusunun kiskacı arasında.

Biz, zenginlerin, çok kazanmanın şenliği için kaynayan kazanlarında pişecek kurbanlar olarak, düşünebiliriz belki... Düşünmek de zulüm diyebilirsiniz... Tercih bizlere kalıyor. Yöneticilerimiz özgürleşmek için bu kadar ciddi çılıkları atıyorlarsa, büyük tehlikeler var demek karşımızda...

Mehmet Halil

Saldırı korkudandır

Kalıba çekmek istiyorlar emekçileri
Sanki insan değiller de
Ayakkabı kösesi gibi
Sıkışan her şey patlar nihayetinde...

Gün ayarlı, ay ayarlı, yıl ayarlı
İnsanlık ölecekti
İnsan diye sunacaklardı dört yüz hırsız
Bomba geri tepti...

Küçük bir parça gitti vücutlarından
Hayaller gerçeklerden büyük olunca
Kurtulamadılar kaybın şokundan
İlerliyorlar yok etmeye ve yok olmaya...

Çalıya sarılıp yükselir sarmaşık
Çalı sarılanlarla
Şarılanlar çalıyla ayakta
İşte bu korkudandır saldırganlık.
Kendine güven olmayınca...

Mehmet Halil

SALDIRILAR EMEK CEPHESİNE Düz yazı

Halk dilinde derler ki, birini tanımak istiyorsan "Ya içki masasına otur ya da kumar masasına" feodal dönemden kalma bir deneyim... Buna sanat dilinde de "Drama yaratmak" denir... İnsanı tanımak için mutlaka basınç altına almak gerekiyor. Zor şartlarla yüzleşmesi gerekiyor.

Seçim kampanyası işte bunun için çok önemli... Normal şartlarda sakın görünenler, bu şartlarda gerçek yüzlerini gösterirler...

Emekçi halkın sırtından, sömürerek kolay yoldan yaşamı tercih edenler, yani devleti, yani halkın ortak mülkiyetini kendi çiftlikleri, kendi malları gibi kullanmak isteyenler, işçinin ve emekçilerin kanını emmek için devletin ve resmi kurumların zorbalığını ellerine geçirmek isteyenler, daha ilk günden başladılar zorbalıklarına...

Emekçi örgütlerinin her eylemine yasal gerekçe uydurup yasaklamaya çalışan devlet güçleri, yasa dışı grupların saldırılarına, linç girişimlerine desteklerini eksik etmezler... Etmiyorlar.

İşte Urla da en doğal hakları olan ve her partinin rahatlıkla yapabildiği, seçim bürosu açma hakkına tahammül edemediler...

Neden?

Çünkü çalmaya, çarpmaya demokrasi düşmanlığına, haksızlıklara dur diyecek bir ses yükseliyor oradan...

Güya, demokrat gördükleri için, "oylar AKP'ye gitmesin!" kaygısıyla CHP'ye oy verecekler de bir mesaj olmalı bu... Oylarınız Demokrasi düşmanlarına gidiyor.

Hırsızlara gidiyor. Hiç birinin ötekinden farkı yok. (Saldırganlar CHP+MHP+İP+Diğerleri) Sistemin menfaat çarkından şöyle veya böyle yararlanan menfaat çeteleri...

İyi niyetle bu menfaat çetelerine oy verenlere duyurulur... Bu kaçınıcı aldanış... AKP'ye de, iyi niyetle oy verenler şimdi pişman değiller mi? Bu güne kadar hangi parti iktidar olsa onlara oy verenler pişman olmadılar mı? Şimdi onlar değişim mi geçirdi?

O menfaat çetelerinin ve iktidarda olanların sözlerine nasıl güvenip onların damgalayarak engellemeye çalıştığı, ama aslında çoğunu yakından tanıdığınız insanlara, bu güne kadar emekçi halkın ve ezilen halkların yanında, binlerce kayıp veren insanlara, emek örgütlerine bu haksızlığı nasıl yapılabiliyorsunuz...

Şimdiye kadar verilen kayıplara dökülen gözyaşları "timsah göz yaşları" mıydı?

Katillere, hırsızlara, bu memleketin %65'ini yabancılara satanlara, işsiz binlerce üniversite mezunu yaratanlara nasıl güvenebiliyorsunuz? Ama işçi ve emekçi halkının yanında her şeyi göze alıp mücadele edenlere ne hakla bunu yapılabiliyorsunuz? Belki saldırıları örgütleyen gizli güçler, ama, siz emekçiler cephesinde olanlar, nasıl bu gibi saldırılara seyirci kalabiliyorsunuz?

Geçmiş için yas tutanlar, zamanında acımasızca saldırıp öldürülenler, Denizler, Mahirler, İbrahimler için bu gün üzülenler. CHE'nin tişörtünü giyenler, onlara da aynen bugünkü gibi davranıldı... Nazım'ın çektiklerini unutmayın... Yarın ölüm yıldönümlerini kutlasınlar diye çocuklarınıza yeni bir miras mı bırakmak istiyorsunuz? Yeni mağdurlara mı ihtiyaç duyuyorsunuz?

Bunu yapmayın. İki yıldır bu memleket şehit yası tutmuyor. Bu barış için mücadele edenlere saygılı olun... Dökülen kanlardan, silah satışlarından çıkar sağlayanlara destek olmayın...

Bu saldırılar, sizlerin damarlarından beslenen sülüklerin saldırıları...

Bunu anlamanız için birazcık düşünmeniz yeterli... Bu seçim çalan çetelerle çaldırmayanlar arasında geçecektir. Düzeni bozulacak oları korkutan ve saldırganlaştıran, çıkarlarının elden gitme korkusu... Onların her çıkarı işçilerin,

emekçilerin ve ezilen halkların zararınadır... Zararınıza olan cephede yer almayın...

Seçimden sonraki pişmanlık hiçbir şeyi değiştirmez... Emekçiler cephesi güçleniyor, yeni bir tarih yazılıyor buna seyirci kalmayın, kendi cephenizde yer alın...

Ezenleri ezilenlere karşı savunmak demokratlıkla bağdaşmaz...

Bizlere kendi partimizden başka hiçbir partiden fayda gelmez... Bunu unutmayın.

Mehmet Halil

Sana yeşil, bana kırmızı olmaya...

Kaçakçılığı önlemek için gümrük duvarlarını kaldırdılar...
Kaçakçılığı önleyeceğiz diye doların serbest dolaşımına izin verdiler...
Ajanlığı önlemek için, yabancılara, bütün kapıları sonuna kadar açtılar...
'Karaborsayı önlemek için' serbest piyasa ekonomisine evet dediler...

Madem sınıfsızız, madem, adalet partisiyle adalet de geldi ya,
Demokrasi de ilerleya...
Şimdi sıra,
Kaçakçılığı önlemek için elektrik saatlerini kaldırmaya...
Kaçakçılığı önlemek için su saatlerini sökmeye...
Kaçakçılığı önlemek için, bütün doğal gaz vanalarını, sonuna kadar açmaya...
Vergi kaçakçılığını önlemek için vergileri kaldırmaya...
Fuhuşu önlemek için, fuhuşu serbest bırakmaya...
Her şey serbest olunca, herkes doyar tıka basa,
Tok ağırlamak zor olur!
Sırt üstü yatarız, bacaklar havada...
Gelen geçen erer murada...

Mehmet Halil

Sanal Dünyamız

Tarım satılmış,
Banka satılmış,
Enerji satılmış,
Sanayi satılmış,
Enayi satılmış,
Toprak satılmış,
Asker satılmış
Hakim satılmış,
Savcı satılmış,
Kıyılar satılmış,

Ruhlar satılmış,
Ohhh! Ne güzel
Satılacak bir şey kalmamış,
Herkes üzerine düşeni yapmış...
Evlilikler sanaldan
Devrimcilik sanaldan,
Haberleşme sanaldan,
Vatanı görüyoruz haritadan
Sen sanaldan,
Onlar saman altından
Gaza gelmişse yüzde elli zam,
Size ne lan?
Yaşıyorsunuz işte,
Götünüzü oynatmadan
Daha ne istiyorsunuz lan?

Mehmet Halil

Sanat

ne boş zamanların oyuncağı
Ne de düzenin nalbantı...
Bütün tortuları ayaklandıran
Arıtma tesisinin çarkı.

Beynin farklı bölgelerini
Harekete geçirme işini
yüklenmiş sanat,
Hayata tuz ve biber katan
Bir emektir
Zamanla insanı da aşan.

Mehmet Halil

Sanat Nedir?

Hayat o kadar karmaşık bir şey ki insan içinde boğulup gidiyor. Hani derler ya "Balığın deryadan haberi yok!" diye... Biz de bu karmaşık hayatın zorlukları karşısında, insanın romatizma ağrılarına alışması gibi çoğu şeye alışmış durumdayız. Doğal olmayan bir çok şeyi doğalmış gibi karşılamayı öğreniriz. Alışkanlıklar, kaprisler, önyargılar, hastalıklar. İnsan nasıl bir akıntıya karşı yüzemez ise, bu alışkanlıklara ve hastalıklara karşı durmanın da kolay olmadığını biliyoruz. Peki bunu değiştirecek olan kim? İşte bunu değiştirmenin ve insana mutluluk verecek daha iyi bir hayatın kazanılması da biz insanların elindedir. Hayat bu karmaşık hale kendiliğinden gelmez. Bu karmaşadan çıkar elde eden bazı güçler vardır. Onlar da hayatın bu şekilde akıp gitmesine hatta kendilerine daha fazla menfaat sağlamak için yeni arayışlar içine girdiklerine de şahit oluyoruz. Tarih örnekleriyle doludur.

Doğanın yasası "etkiye karşı tepki" kuralı doğanın bir parçası olan bizler için de geçerlidir.

Sanat o güçlü etkiye karşı bir karşı güç olarak bir tepki olarak doğduğunu iddia edebiliriz.

Bu çabaların en önemli dallarında biridir sanat. Toplumdan çıkar sağlayan azınlıklara karşı

Toplumun çıkarlarını, doğanın çıkarlarını savunan doğal bir gelişmedir diyebiliriz. Ortada Bir çıkar çatışması olduğuna göre kolay bir iş değildir sanat. Büyük riskler alır üzerine... Adeta ateşle danstır. Ölümü göze almaktır. Çıkarı bozulan affetmez çıkarını bozanı. Bu nedenle "hem çok şey söylemek hem hiçbir şey söylememek!" demektir, sanat... Böylesine zor ve riskli bir şey olmasaydı, belki sanat da olmazdı. Sanata gerek kalmazdı.

Söz söylemenin açık konuşmanın zor olduğu yerde, söz söylemeden duramamanın yarattığı şeydir sanat. Onun için sanat eleştirmenleri ve sanatçılar " ifade edilemeyi ifade etme" olarak özetlemişlerdir sanatı. "Sanat kendi faaliyetlerini yok ederek ilerler araçlarını ele verdiğinde bitmiştir." der.

"Sanat iletişimin bir aracıdır... sanatta her gösterge ikili bir özelliğe sahiptir... içeriğin tamamı biçimseldir, her biçim de içerikten dolayı vardır..." der Bahtin.

Rabellais: Kurak topraklarda, gülmeyi yeşertmekle ünlü bir yazardır... Yasak olan gülmeyi,

Cezasının yakılmak olduğu dönemlerden günümüze kazandıran gülme ustasıdır... defalarca yakılmaktan kurtulmuştur. Ama sonuçta gülmeyi yasaklayan kiliseye sokmuştur. Ama gülme hala camilere girememiştir. Eserleri yasaklandığı için de son yüzyıl içinde yeni yeni tanınmaya başlamıştır.

İnsanların sorunları ve acıları bitmeden sanatın işlevi de bitmez. Bu kısa girişten sonra Değişik sanatçıları ve çabalarını, sanatlarını zaman zaman tanımaya çalışacağız... Göreceğiz ki sanat ve ünlü sanatçılar, çetin bir mücadelenin içinden çıkmış, çelikleşmiş, İnatçı ve gerçekçi insanlardır. Kötülüğe karşı iyiliği yalana karşı doğruyu savunanlardır.

Mehmet Halil

Sansür 2

Ne güzel şeymiş sansür
Ülke güllük güneşlik
Rüzgarlar püfür püfür...

Ölümler masalarda kalmış
İşsizlik sıfırlanmış
Çalışanların ücretleri katlanmış

Sokaklarda sahipsiz çocuk kalmamış
Hepsi çapraz fişeklik kuşanmış
Maaşları insan hayatını bağışlamış

Bir yıl sonra petrol zengini olacağız
Zenginlikte kaddafi'ye taş çıkartacağız
Sağlığı, eğitimi, konutu bedava alacağız.

FEKO ve PEKO buharlaştı
Dağdakiler aileleri ile kucaklaştı
Cezevlerinde mahkum kalmadı.

Yoksulluktan evlenemeyenlerin yüzü gülüyor
TV kanalları 7/24 evlendirmeye yetişemiyor
Pezevenklik yapanlar vergi rekortmeni oluyor.

Ne güzel şeymiş be sansür
Yak bütün kitapları, kapat okulları da
İnsanların yüzünü güldür
Tek kitap nelerine yetmiyor.
Fazla üretim, fazla kültür
İnsanların başını döndürüyor.

Anason gibi bazı kitaplar
Karışır okudukça kafalar
Onlarsız düzen kurmak için
Cansiper çalışır kasaplar.
Böylece beyler rahatlar.

Ne güzel şeymiş sansür
Ülke güllük güneşlik
Rüzgarlar püfür püfür...

Mehmet Halil

Saray turşusu

"Hiçbir uluslararası yatırımcıyı mahcup etmedik"
"Bize düşen görev iş adamlarının önünü açmaktır."
Sakin yanlış anlamayın, ilik açmak demedik
Bizde kimseye yakışmaz pezevenklik
"Hukukun iyi çalışması lazım"
Ama
Kimin hesabına?
Elbette egemenlerin hesabına, belli olmuyor mu?
İş adamlarına göre en iyi çalışan hukuk ölü hukuktur.
Ben değil, en yüksek makam söylüyor bunu...
Türk-İslam sentezine göre en iyi Kürt ölü Kürt'tür.
Buyurun iş adamlarının önünden dana kuyruğu
Nu ana menü, ardından meze olarak mı?
Türk-İslam sentezi fişisından hukuk turşusu...

Simit sarayı
Saray tatlısı
Saray burması
AK saray
Saray köfte
Her yer saray ama
Bir AK saray batıyor göze...

Mehmet Halil

Saraylılar

Saraylara kalp yakışmaz
Kalp vericidir, saray alıcı
Vererek saray kurulmaz
Kalplere acı eker saraylı

Kalın ve yüksek duvar
Dışında hendekler var
Arzu ve tiksintinin kalbi
Heyecan kaynağı libidolar

Her ne olursa olsun
Kalp gerekmez saraya
Saraylı olmak mı istiyorsun
Olacaksın hadım ağa

Hadımlar üretmez
Bu yüzden üreteni de sevmez
İşsizlik üretirler bu yüzden
Çalışana da para verilmez

Hadımlar yönetir sarayları
Kendileri kullanır kasaları
Her şeye para bulurlar da
Artırılmaz emekli maaşları

Mehmet Halil

Savaş ığlıkları

Savaşacakmışız! Hurraaa!
Adam gibi adamız lan
Kim çıkabilir karşımıza
"En büyük asker bizim asker!"
"En büyük asker bizim asker!"
İşsiziz, aız... midemiz boş
Bari silahlar dolsun!
Biz lelim!
"Vatan sağ olsun!"

"Savaş!" dediler mi?
Koşarız silah başına
Açlık tokluğumuz olur
Gelmez bile aklımıza...
Boğulacaksak da eğer,
Büyük denizde boğulalım
Açlıktan lmekten iyidir askerde lmek
Bu dünyada yer yurt edinemedik,
Cennetten edinelim,
Büyük risk alan çok kazanırmış
Açlığın da daha büyüğünü tadalım.
Omuzlarımıza yeni yükler binecekmiş
Size ne lan, omuzlar benim değil mi?
Kimseye ezdirmem erkekleğimi
Silahımı omuzlar giderim...
"Borç yiğidin kamçısıdır!"
Kamçı sırtıma şakladıka,
Etimi satar, gtm satar öderim...
Ben sapına kadar erkeğim.

Mehmet Halil

Savaş! ...

Halkın kurtuluşu
ölmek için savaşıyor.
THKO-CP
savaşmak için ölüyor.
Şavaşan savaşana,
Ölüp savaşanlar
Şavaşmak için ölenler
Ölüm kutsanıyor.
Şonunda (?)
Öldürenler kazanıyor.

Mehmet Halil

Sayın Başkanın Halka Hitabı (Okumamış olmanız Sizi Kurtarmaz...) Düz yazı

Büyük devrimler yapmak üzere yola çıkan her kudretli hükümdar gibi idaremiz de önündeki engelleri aşmak için önemli tedbirler almak ihtiyacını duymuş ve bu doğrultuda, gözünü kırpmadan bildiğini okumuştur, okumaktadır ve okuyacaktır da. Buna göre tüm halkımız, yediden yetmişe, alınan kararlara uyacaktır ve uydurulacaktır.

Karar 1: Sokakta çiftleşen veya çiftleşecekleri tahmin edilen kediler, köpekler, horozlar derhal toplatılıp, hapsedilecektir. At ve eşeklerin plajlarda dolaşır gibi, salına salına sokaklarda dolaşmaları yasaklanmıştır. Yakalandıkları takdirde, kendilerine suç işlemekten, sahiplerine, suça teşvik etmekten, görüp te ihbar etmeyenlere de yataklık etmekten üç ile altı yıl arasında hapis cezası verilecektir.

Karar 2: İneklerini veya at eşek gibi mallarını damızlık boğaya çeken ve zinaya yardımcı olan köylü kadınları veya erkekleri hangi köyden olurlarsa olsunlar, suçüstü yakalanmış-larsa yargılanmadan; şikayet üzerine tutuklananlar ise yargılanmak üzere derhal parmak izleri alınacaktır. Parmak izi kaybolmaması için parmak izi uzmanları gelene kadar. Suç işleyen hayvanın aletine ağırlık asılacaktır.

Karar 3: İnsanlardaki ve hayvanlardaki bu şehvet ve ihtirası söndürmek için; Bütün bele-diyeler en az otuz adet olmak üzere itfaiye aracı alacaklardır. İtfaiye araçlarının hangi firmalardan alınacağı ek listede gösterilmiştir. Ucuz fiyatla düşük kapasitede itfaiye aracı alıp ta mücadelede gönülsüz davrananlar. Cezaları iki ile çarpılarak uygulanacaktır. Gerçek bataklık kurutulmadan mücadeleyi başarmak mümkün değildir.

Karar 4: Alkol ölçen, radyasyon ölçen, yalan ölçen aletleri yapan bu konuda uzman kadrolarımız vardır. Onlara gerekli talimatlar verilmiştir. En kısa zamanda hisleri ölçen Aletler yapılacak ve kullanıma girecektir. O aletlerle yüksek hissiyata sahip ve suç işleme-ye yatkın olanlar karantinaya alınıp, askeriyeden de destek alınarak, günde üç vakit şap verilerek terbiye edileceklerdir. Biz geçmiş yöneticiler gibi.. hiçbir zaman hata yapıp sonra hatamızı kabul etmeye niyetli değiliz. Biz suç işlenmeden tedbir alıp suçu önleyeceğiz.

Suç işledikten sonra, "bu adam bu haltı işlemiş" "Vedimse ben vedim" gibi sözleri kullanıp küçük duruma düşmeyeceğiz. Biz erkek gibi davranıp, son anda geriye çekerek, piç bir çocuğun dünyaya gelmesini önleriz. Ne yaparsak kendimiz için yaparız, başkaları için değil.

Karar 5: Askerlikten emekli olan yüksek rütbeli personelin, karılarına ve kızlarına bağlanan ve yedi kuşak devam eden dul ve yetim maaşlarından dolayı evlenmedikleri görülmüş ve zina yapmalarını engellemek için toplu olarak ve derhal evlendirileceklerdir. Böylece hem zina önlenmiş olacaktır. Hem de parasızlıktan evlenemeyen, işsiz güçsüz, erkek takımına bir geçim kapısı temin edilerek, sosyal patlamanın önüne geçilecektir. Ayrıca ölmüş kocalarının, bol, yetim ve dul maaşları ile boyunları sıra sıra altınlarla çevrili iri yapılı karıları günde otuz kilo süt veren inekler gibi.. etrafına kasılarak bakmaları engellenecek ve sosyal patlamayı tahrik etmeleri önlenecektir..

Karar 6: Uzun vadeli tedbirler arasında da beşik kertmesi ve bekaret kemeri gibi hususlar yeniden uygulamaya konulacaktır. Bu konudaki çalışmalarımız en kısa zamanda tamamlanacaktır. Yoksa, zamanında başı bağlanmayan ve ipe yulara gelmeyen bu gençlerin ne yapacağı belli olmaz. Bizim dünya aleme rezil olmaya niyetimiz yoktur.

Evet sevgili vatandaşlarım, icraatlarımıza sizler için, canla başla çalışarak devam edeceğiz. Bugün bir dua ile manifestomuza son verelim.

Ey Allah'ım alnımıza böyle kara yazılar yazıp ta bizi utandırma. Biz kullarını zor duruma sokup çaresiz bırakma. Biz nasıl son anda tasarıyı geri çekip gücümüzü ve yüceliğimizi gösterdikse sen de alnımızdaki kara yazıları sil ve yüceliğini göster ya Rabbim. Bir kısmı fazla yemekten, bir çoğunun da açlıktan midesi bulanık bu insanlar arasında sandviç gibi sıkışık kalan bizleri korusun ya Rabbim. Tanrım insansız yapamaz ama, tanrısız yapan insanlar var ya Rabbim. Bizleri her türlü tehlikeden korusun ya Rabbim.AMİN

Mehmet Halil

Seçilmişler

Ulaşılmaza duyulan o sonsuz aşk
Neler yaptırmıyor ki insana...
Öldürüyor, ölüme gidiyor koşarak
Kıyıyor, kendi gibi düşünmeyen cana.

Bekaretlerini hiç yitirmeyecek olan,
O huriler...
Ve o hurilerle kandırılan?
Afyonlu düşünceler...

Korkunun ve ödölün kurbanları
Çürümüş, çürütölmüş mantıkları
Kefaretlerini ödemek için seçerler
Hedef tahtalarına iyi insanları...

Mehmet Halil

Seçim

Bu gün seçim vardı yine
Ticaret odasıydı gündemde
Ekonomisinin kaderini belirleyecek
Delegeler seçilecek sözde...
İki liste sürüldü önümüze
Biri, 'Deniz Feneri'ni aydınlatıyordu
Diğer liste 'Ergenekon'cu.
Sular ters akıyordu
Ekonomiyi delegeler değil
Ekonomi delegeleri belirliyordu.
Yani, ölümlerden ölüm seçiyorduk
Ya açlıktan sürünerek gideceğiz ölüme,
Onuru gözden çıkararak
-ne zaman göze girdiği de meçhul-
Ya da!
Bir kurşun sıkılacak ensemize...
Demokrasi, kalkmış atağa
Durabilir miyiz daha
Tercihimizi yaptık ikinciye.

Mehmet Halil

Seçim 2

Eğer zengin isen hoşgörölürsünüz,
Eğer fakirsen tehlikededir götünüz...
Bu değişmeyen yasadır sistemin,
Öyleyse;
Ya ibneliği kabul edin,
Ya da sistemi değiştirin.

Mehmet Halil

Seçim sonuçları üzerine... 1Kasım 2015

Seçim sonuçları üzerine harcadığımız eforu seçimlerden önce harcasaydık belki de sonuçlar daha farklı olurdu. Bir söz vardır ya "Araba kırılınca akıl veren çok olur" diye... Bu da öyle galiba...

Bende kimselerden geri kalmamak için yazacağım galiba... Neden yazdığımı pek bilmiyorum. İnsan dikkate alınmayacağını bile bile neden yazar? Her halde kendini denemek için...

Bu nedenle "Seçim sonuçları üzerine bir deneme" yazısı demek daha doğru olacak bu yazıya...

Ben sonuçlara üç açıdan bakmak istiyorum... 1. Korkunun etkileri... 2. Muhalefet partilerinin yetersizlikleri... 3. Seçim hileleri

Kafalardaki en büyük soru iktidar partisi seçimden çıkar çıkmaz neden yeni bir seçimi gündemine alıp onu uygulama oyunlarına başladı ve 5 ay sonra neden seçime girdi. 7 Haziran seçimlerinde çoğunluğu kaybetti. Kurulacak bir koolisyon hükümetinde ayıpları hasıraltı edemezdi... Yıpranmak yerine, yeni bir seçim denemesinden kaybedeceği bir şey yoktu ama kazanma şansı da vardı. Devlet gücü tümüyle seferber edilince denge değişebilirdi ve öyle oldu... Deneyimli devlet bürokratları, danışmanlar, psikoloji uzmanları seferber oldular...

Seçimi kazandıran faktörler. KORKU faktöründen yararlanmak...

Bunu anlayabilmek için biraz insanı tanımak gerekiyor. İnsanın yaşam amacı haz duymak, mutlu olmak, rahat yaşamak... Kimse kötü olayları yaşamında hayal etmek istemez...

Darwin "Bir beden, gerçekte bencil genleri tarafından programlanmış bir makinedir." Demiş... kendimizi korumak için bu genler düşüncemizden önce harekete geçer ve gardını alır.

Hepimizde olumlu duygular, güzel gelecek hayali ağır basar... Bir ömür boyu kötü yaşamayı hayal ederek yaşayabilir miyiz?

Peki yaşantımızın kalitesinin ölçüsü nedir? Bilinçsiz insanlar için bu, diğer insanların yaşantısı değil mi? Yaşantımıza diğer tanıdıklarımızın yaşantılarına göre ayar yapmaz mıyız?

İşte insana yüzyıllardır baskı ile şiddet ile tahakküm altına alan devlet geleneği bürokratlar aracılığı ile tecrübelerini devrederek, alışlagelen boyun eğdirme metotlarını uygulamaktadırlar...

En basitinden kendi cennetlerini kurabilmek için dünyayı başkalarına cehennem eden din merkezli devletler, kendi dinlerini yayılmacılık amacıyla diğer insanlara kabul ettirmek için savaşmadılar mı? Korkuyla kucak kucağa yaşamadık mı, yaşamıyoruz mu? Kim bu korkulardan bir an önce kurtulmak istemez... İşte bunun için hayatında herkes bir tercih yapmak zorundadır. Olumlulukları ve olumsuzlukları bir tarafa koyarak karar vermek zorundadır. Nihayet inancından taviz vermeyip ölüme razı olanlar kadar hatta daha fazlası da dinlerini, inançlarını değiştirmişlerdir. Kim bu baskı ve şiddetle bir ömür boyu yaşamak ister?

Hayatın sofrasında iyice doymadan kalkmayı kim ister? Yaşamın amacını tatmadan kim ayrılmak ister bu dünyadan?

Beş aydır işlenen cinayetler yapılan tehditler, yine seçim yaparız, 400 alana kadar devam ederiz...

Buna karşılık da, kazandıkları zaman, hayal edilen talepler sıralanmaktadır. Yalan makineleri 24 saat çalışmıştır. Söylenen yalanlar anlaşılrsa, bilinse bile insan çaresiz kalınca inanmak zorunda kalır... Çünkü başka alternatifler yeterli güveni verememiştir... Onlarda, seçmenlerde, ilerde şimdikinden daha kötü günlerin haberleri bağıra bağıra anlatılmıştır. Tehdit yakın olunca, uzaktaki kayıplara karşı insan sağırlaşır. Bu korkulu dönemleri atlatabilmek için, insanlar denenmiş yalanlara bile inanmak istiyor, inanmış görünmek için bahaneler uyduruyor...

"Bir kişinin yalan söylediğinden bahsetmek olsa olsa o kişinin Tanrı'ya karşı cesur,

insanlara karşı bir korkak olduğundan bahsetmek gerekir." Montaigne, "Deneme"ler. Evet, kaybedecek iktidarları, çıkarları olanlar her türlü yalanı söylemekte tereddüt etmiyorlar... Bütün güçlü medya ellerinin altında satın alınmış hazır durumda, hep aynı şeyi söyleyince yalanlar doğru gibi geliyor milyonların beyinlerine... Algılar buna hazırlanıyor korku sayesinde... İnanmak ile inanmamak arasında, jilet sırtında olan denge değişiyor güçlünün lehine... Güce tapınç inanmaktan değil, korkudandır. Güçlünün verebileceği büyük hasardan korkudur. Bir bir ölümler suçluları yakalanıp cezalandırılrsa bile toplu ölümlerde suçlu bulunmaz ya da olmaz. Bu da devlet gücüyle mümkündür.

Bütün bunlar toplumun önemli bir kesimini korkutmuş ve teslim almıştır... Muhalefet partilerine o korkuyu yenecek kadar güvenememişlerdir...

Geleceklerini güvence altına almak için teslim olmuşlardır.

Muhalefet partilerinin yetersizlikleri: Ne yazık ki ekonomik durumda en zenginle en fakir arasındaki uçurum ne ise siyaset sahnesinde de, en alttakilerle, en üstekiler arasındaki uçurum da aynı... Parti içi demokrasi yok. Patiler burjuva partilerindeki geleneksel yapıyı aşamıyor... Kişi "partisi"nden ileri geçemiyorlar... Tabandan yukarı doğru örgütlenme lafta kalıyor... Niteliği yükseltmek, kadro yetiştirmek, tabanla tavan arasındaki uçurumu kapatmak için bir çaba henüz görülüyor... Kendini ifade edemeyen insan, birey olabilir mi? Üyeler kendilerini ifade edemediği yerde, inisiyatif sahibi olabilirler mi? Tabanın, alınan kararlarda katkısı yoksa uygulamada ne kadar istekli olabilir? Her işte bir denge aranmalı... Teorisiz pratik, pratiksiz teori sorunların çözümünde yeterli olabilir mi? Bileşenler arasındaki gizli rekabetle parti uzun süre ayakta durabilir mi? Aradaki mesafelerin kaldırılması gerekir... Bileşenler arasındaki temsile değer verildiği gibi, oluşumlarda niteliğe de önem verilmeli... Onarılması imkansız çürümeler içten başlar. Rekabet uğruna insanlar ucuz yoldan karalanıp küstürülmemelidir...

Kendi içinde kendine güveni olmayan bir oluşumun kitlelere güven vermesi ne kadar başarılı olur?

Kendini bu toplumun bir parçası olarak gören ve toplumun çıkarları için mücadeleyi benimseyen her bireyin örgütünde önce kendini sorgulaması gerekir. Nerede yanlış yapıyorum? Sonra kendi ilçesinde aynı soruyu sorarak ilerlemeli... Soruna aşağıdaki mantıkla yaklaşmak bizlere bir şey kazandırmaz... Liderlerin önemi küçümsenmeden, örgütün bütününden süzülüp gelen kararlar esas alınmalı... Halkın yerellerdeki sorunlarına da genel sorunlar kadar önem verilmeli... İşin kolayına kaçıp her başarısızlıkta emekçi halkı suçlamaya kalkmamalı...

1-Bu halktan bir bok çıkmaz!

2-Aziz nesin boşuna halkın % 60 aptal demedi!

3-Şerefsiz Kürtler niye AKP'ye oy verdi?

4-Celladına aşık olmuşsa bir millet...

5-Oylar çalındı yırtıldı kayboldu vs...

6-Plakasız araçlar vardı!

7-Saatler bilerek geri alınmadı

8-Polis baskısıyla oy aldı!

9-Elektrikleri bilerek kestiler!

10-Bu halk koyun, makarnayı kömürü seviyor napalım?

Kimse çıkıp demiyor ki, "Başarısızdık. Halka kendimizi anlatamadık, halk seçimini yaptı, saygı duyuyoruz, daha çok çalışacağız."

Suçtu kendi dışında arayan ve halkı suçlayanlar bu halktan değil mi? Niye kimse kendini suçlamaz?

En zor iş halkın arasında çalışabilmek halka güven verebilmek, bunun için de önce kendimize güvenmek... Kendine güveni olmayan, suçu sürekli başkasında arar ve başkalarını suçlar...

Üçüncü faktör ise SEÇİM HİLELERİ

Birçok seçim hilesi internette defalarca paylaşıldı... Pratik çalışmalarda çoğunu yaşadık gördük. Ben fazla detaya girmeden, fazla dillendirilmeden sadece birine değineceğim... Nüfus artışları ile seçmen sayısı arasındaki oransızlık... Nüfus piramidini burada paylaşmaya bilirim... Birinde paylaşısam bile diğer paylaşımlarda çıkmaz... Yaşlara ve yıllara göre ayrı ayrı kadın erkek nüfus dağılımını gösterir.

Nüfus piramidine göre: Oy kullanamayacak yaşta olanların oranı %35 gibi... Yani %65 oy kullanabilir yaşta...

2009	72.561.312	%+1.5
2010	73.722.988	%+1.6
2011	74.724.269	%+1.4
2012	75.627.384	%+1.2
2013	76.667.864	%+1.4
2014	77.695.904	%+1.3

Nüfus artışları son yıllarda görüldüğü gibi...

2007 genel seçimleri..... 42.571.284

2009 yerel seçimleri48.049.446

2010 referandumu49.495.493

2011 genel seçimleri..... 52.806.322 Seçmen artışları ise üsteki gibi...

Bu rakamlara göre 2007-2011 tarihleri arasında 10 milyon seçmenlik bir artış olmuş.

Bu artış toplam seçmen sayısının yüzde 20'den fazlasına tekabül ediyor

7 Haziran seçimleri sonrası, aradan geçen 5 ayda seçmen sayısı 2.1 milyon arttı. 7

Haziran'da 54 milyon 813 bin 376 olan seçmen sayısı, 1 Kasım'da 56 milyon 965 bin 100 oldu.

Evet şeytan detaylarda gizli imiş... Tartışmalar detaylarda süredursun... Devletin gücünü elinde tutmak böyle bir şey... Sen bir iki kişiyi ikna etmek için günlerce çabalarken iktidardakiler iki kalem numarası ile milyonları kazanıyor... Bu seçimi kazandırdığı gibi kitlelerde "bizim adaylarımızın seçim kazanması mümkün değil, o halde riske girmekten ise verelim oyumuzu kurtulalı" mantığıyla daha kötü sonuçlardan korunma umudunu besliyor.

Sonuç olarak bu üç faktörün etkisi bilindikten sonra... Bir erken seçim kararı almak hiç de risk almak olmuyor... İmkanları seferber edip egemenliği sürdürmek zor olmuyor...

En alttaki dört sıra oy kullanamayacak yaşta olanları simgeliyor. Toplamı oy kullanamayacak yaşta olan, yaklaşık 36 milyonu temsil ediyor... Geriye kalan 64 milyon ise oy kullanabilir nüfus...

Yani orantılamak istersek oy kullanabileceklerin sayısı nüfusun %67'si olarak düşünebiliriz... 78 milyon nüfusun bu orana göre 52 milyon seçmeni olmalı...

(hesaplamadan hata yapmamak için de oy kullanma oranını daha düşük tutmaya çalıştım. Buna rağmen 4 milyon oy fazlası nereden çıkıyor?)

Nüfus artış oranları yılda % 1,2- 1,3 arasında oynarken 2007 seçimleri ile 2011 seçimleri arasındaki 10 milyonluk seçmen artışı nasıl açıklanabilir?

7 Haziran ile 1 Kasım arasındaki seçmen sayısı artışı %06 dan, 2014'te 77.700.000 olan nüfus 2015'te binde 6 artışla, 500.000 artarak 78.200.000 olurken seçmen sayısı 6 ayda 4 katı yani 2.100.000 artış nasıl açıklanabilir?

Yukarıda saydığımız yöntemlerle eğitim ve kültür düzeyi sınırlı bir toplumda elde edilecek sonuç şaşırtıcı olmamalıdır. Demokratik bir ortamda sonuçlar çok daha farklı olabilirdi. Ama iktidardakilerin hırsı ve iktidarlarını sürdürme yolunda topluma verdikleri korku ve hasarı dikkate alırsak sonuçlar normal olarak karşılanmalı... Normal olmayan, işçi ve emekçi kesimlerin tabanları ile olan ilişkileri ve çalışmaları... Aynı şekilde aydınları kendilerini emekçilerden ayrı görmeleri, yalnız akıl ikramında

buldukları, misafirleri gözüyle bakmaları... Kendilerini sömürülen bu kesimin üstünde görmeleri...
Evet önemli olan her yenilgiden bir ders çıkarabilmek. Yoksa "Yenile yenile yenmeyi öğreneceğiz!" sözü de askıda kalmaya mahkumdur.

Mehmet Halil

Seçim ve HDP üzerine düşüncelerim

Düz yazı

Evet "7 Haziran" seçimleri 35 yıllık faşist darbe barajını, Kürtlerin önüne engel olarak konulan barajı yıkmakla tarihimizde önemli bir sayfa açmıştır. Özellikle Kürtlerin diyorum çünkü Komünistlerin önünü kesmeye yüzde birlik baraj bile yetiyordu. Kürtler bu noktaya gelebilmek için çok kayıp verdiler, çok acı çektiler...

Seçim barajından daha da önemli bir olay daha var ki, bana göre seçim barajından daha önemli, büyük ölçüde Kürtlere karşı beslenen önyargıları yıktı, son iki seçim. Terörist olarak, lanetli olarak yıllardır beyinlerimize işlenen, en güçlü iletişim araçları ile yetmiş milyonu Kürtlere karşı rabotlaştıran ve bu düşmanlığı kendi iktidarlarını sürdürmek için kullanan egemen güçlerin yalanlarını fiili davranışları, yazıları sanatları ve eylemlerindeki samimi barışçı davranışları ile göstererek önemli ölçüde yıktılar. Önyargılar ki yıkılması en zor olan bir şey... Faturası çok pahalı olmasına rağmen bunu ısrarla sürdürdüler.

Çocukluğunu yaşayamamış, yaşayamayan bir halk. Daha 12-13 yaşlarında hedef alınarak infaz edilen, cezalandırılan, mücadeleye girmek zorunda kalan, dili ve eğitimi önemsenmeyen ve baskılarla ucuz işgücü olmaya zorlanan bir halk...

Çocuk yaşında olgunlaşan, mücadelenin en olgun karakterleri olan Kürt gençlerinin ve analarının zaferidir bu...

Devlet terörüne karşı, devlete ders veren bir kadın, genlik ve toplum... Kendini beğenmiş kibirli yöneticilerin en fazla kızdıkları ve öfkelenedikleri nokta da bu olmalı... Bu güne kadar Bütün siyasi toplantılarda okulları, resmi daireleri, şirketleri en yüksek koltuktan mitinge katılmaları için yazılı ve sözlü tehditler savurdıkları halde "Anne ve babası tutuklanan, işkence gören Kürt çocuklarının taşı eylemlerine "Çocukları kullanıyorlar" diyenlere ders oldu. 7'den 70'e Kürt halkı tarihte ders vermeye başladı.

Kendi çocuklarının cinayetlerini, hırsızlıklarını bir kazanım olarak görüp ört bas ederken, açlıktan ekmek çalan bir çocuğu hapislerde süründürecek kadar gaddar bir burjuvazi... Sırf ırkından dolayı bu adaletsizliği görmeyen görmek istemeyen ve kendi kasabına tapan bir toplum...

Kürtlere akıl vermeye kalkışan kibirli "Türk sosyalistleri"ne muhteşem bir cevap oldu... Kibirli aydın ve sanatçıların "Herkes layık olduğu şekilde yönetilir" sözlerine güzel bir cevap oldu...

Sani şimdiye kadar altarnetif bir güç oluşturup kitlelere yol gösterebilmişler gibi, hep çaresiz yoksul halkı suçlamışlardır. Demek ki suç halkta değilmiş... Yeri geldiğinde doğru tercihini de yapabiliyormuş.

Kullanmak istemediğim bir terim, komünistin, sosyalistin milleti vatani olmaz, ama, ne yazık ki kendini "Türk Komünisti, Türk solu, Sosyalisti" olarak tanımlayanlar olduğu için öyle ifade etmek zorunda kalıyorum. "Türk sosyalistlerinin" de bu seçimlerden alacakları ders çok...

Ülkenin üçte bir nüfusuna sahip olduğu halde, (Oranlama yapıldığında %1-2'lik oran olarak daha az sayıya karşın) hem dilleri yasaklanmış, hem eğitim imkanları kısıtlı olduğu halde, ateş çemberinde eğitilen bu halk, kibirli "Türk komünist ve sosyalistlerine" güzel bir ders vermiştir. Kendini teorik olarak çok okumuş ve çokbilmiş zanneden ve bu mücadele benden sorulur mantığıyla bir türlü birleşip ortak bir güç oluşturamayan küçük birimlerden barajları yıkacak güçlü bir potansiyel yaratmanın motoru olmuştur. Bu da gösterdi ki pratik mücadele olmadan yalnız teorik mücadele bir şey ifade etmiyor. Bu ikisi et ve kemik gibi birbirine muhtaçtır.

Teorik olarak hep şunu öğrendik. "Birlik, bileşenlerin bir bir toplamından çok daha fazlasıdır!" evet pratikte HDP bunu kanıtlayan ilk parti olmuştur tarihimizde. Ayrı ayrı seçimlere katılmış olsaydık, sonuç yine sıfır olacaktı. Ama birlikte verilen mücadele yalnız Türkiye tarihine değil, dünya tarihine bile örnek olabilecek bir deneydir.

Darbeler ülkesi, baskılar ülkesi bizleri örsle çekip arasında işe yarar hale getirdi. "Her kötülüğün bir iyi tarafı var!" derler, bir teselli sözü olsa bile, gerçeklik payını da gözden

kaçırmayalım. Bu baskılar ezilen emekçilerin ve halkların daha disiplinli ve daha fedakar, daha metanetli mücadele şeklini dayattı ve içselleştirdi... Diyarbakır mitingindeki iki ayağı yanık ve kırık arkadaşın zafer işareti, iki ayağı alçılı arkadaşımızın sandığa oy kullanmaya gidişi göz yaşartan manzaralar... Bu inat bize ve daha çok da Kürtlere nakış gibi burjuvazinin işkence aletlerinde işlendi... Kolay değil... Daha çok şey yazılabilir, daha çok kişi bu seçimler hakkında ve HDP hakkında yazı yazacaktır. Ben kısaca bunları yazıyorum. İlk aklıma gelenleri... Tanıdığım hiçbir Kürt arkadaşım, bencillik kabul ederek bunları yazmayabilir, olgunlukları buna izin vermeyebilir, ama bunların da düşünülmesi gerekir onun için ben yazıyorum. Kürtler Türklerden bir şey öğrenmişse, o da Kürtlere karşı örs ve çekiç olup, baskı ve işkenceleri ile baskı ve işkencelere sessizlikleri ile, onları bilemiş ve mücadeleyi öğretmiştir, buna karşılık Kürtler de demokrasi dersi vermektedir... Evet, HDP bir Türkiye partisi olmuştur ama bunu yine Kürtlere borçluyuz... Bun kabul etmeliyiz.

Mehmet Halil

Seçim yaklaşıyor

Fakirin avucunda parası
Hiç aklından çıkmıyor ki
Tutarken açlıktan karın ağrısı
Parmakları parayı sıkıyor ki.

Zenginın parası kasada
Nasıl kazanılır bilmiyor ki
Fark yok mideler arasında
Para: Ye! Ye! Bitmiyor ki.

Zamanın birinde demişler ki
"sayılı parada bereket yoktur! "
Parayı öylesine sevmişler ki
Karşılıksız besleyeni çoktur.

Para herkesin dostudur ama
Herkesi dost tutmuyor para.

Liderler komut veriyor ona
Delik ceplerden, çelik kasalara
İleri! Koşar adım! Marş! Marş!
İster piyon ol, ister kale
Seçim yaklaşıyor Ey! Vatandaş!

Mehmet Halil

Seçimin öğrettikleri

Su kabından boşalınca kendinden başlar etrafa yayılmaya, ben de doğal olarak kendi etrafımdan başladım, bu Cumhurbaşkanlığı seçiminde adayımız S. Demirtaş için oy istemeye... Darbeden sonraki siyasi yozlaşma öylesine etkili olmuş ki, seksen öncesinin nice keskin devrimcileri dönüvermiş tersine.

Bu seçim çok şeyi netleştirdi. Ak koyun kara koyun ortaya çıktı. Çünkü hedefler çok netti. Bir tarafta sermaye sınıfının adayları, diğer tarafta sömürülenlerin ve ezilen halkların adayı... Kaçamak yanı olmadığı için kimlerin hangi tarafta olduğu iyot gibi ortaya çıktı... Ne yazık ki 'Sosyal demokrat' (ne yazık ki bizde öyle tanındığı için öyle yazmak zorundayım, yoksa CHP'nin sosyal demokrasi ile de bir yakınlığı yok) aday olarak sunulan Ekmelettin İhsanoğlu'nu bile merak edip araştırmamışlar. Seksen darbesinden sonra birçok demokrat öğretim üyesi üniversitelerden uzaklaştırılırken o prof olmuş biri, Alpaslan Türkeş'in danışmanı, İÜÖ: genel sekreterliği döneminde 'RECM' cezası için sesini çıkarmamış biri... Fazla uzatmaya gerek yok, Aday olarak da ulusalcılarla faşist partilerin çatı adayı... İşte böyle bir adayı savunabilecek ve kendisini hala sosyalist olarak tanımlayabilen insanlar... Neymiş efendim, AKP'yi bölüp Tayyip Erdoğan'dan kurtulacaklarmış... Görüş açısı okuma yazma olmayanlar gibi sadece tepki muhalefetiyle sınırlı... Tayyip Erdoğan'dan farkı olmayan birinin o koltuğa oturması neyi değiştirir?

Sosyalist olmadan önce bile bir insan olarak, birey olarak ilkeli olmalıyız. Kendi demokrat olmayan birinden demokrasi bekleme saflığı, ya da basit çıkarlar için onlara demokratlık misyonunu yükleme 'saflığı', ya da kendince uyanıklığı...

Böyle bir arkadaş ile ortak bir sebepten dolayı CHP'de önemli bir göreve sahip olan birine gidiyorduk. Benim seçim konusunu açacağıma bildiği için, arkadaşım özellikle dönüp sakın o konuya girme dedi. Nedenini anlamak için kendi kendime düşünmeye başladım. "Niye?" dedim. "sonra konuşuruz" dedi. Kapıdan içeri girmek üzereydik. Sohbet ederken anlaşıldı, adamdan yeğeni için belediyeden iş talebinde bulundu... Onlar oy vermeyen solu suçlarken elbette sözü bana dokundurmak için açtılar daha önceki tartışmalardan dolayı... Ben de aynen yukarıda yazdıklarım gibi, "Kendimi bildim bileli bu sosyalistler CHP'ye destek verdiler de CHP bir kere bile Sosyalistleri ciddiye alıp ittifak yapmayı düşünmemiştir, sosyalistleri hep kendine kuyrukçu olarak görmüştür sosyalistleri, ama sağcı ve faşist partilerle ittifakta tereddüt etmemiştir" dedim... Adam fazla itiraz etmediği halde, bizim 'geçmişteki sosyalist' arkadaşımız ondan fazla sosyalistleri suçlamaya başladı. Aklıma "Dönme sofudan beterdir sözünü" getirdi bu davranış... İlkesizlik insanları nerelere kadar sürüklüyor.

Bu seçimler aslında sol adına çok laf yapıp da solla ilgisi olmayanları açığa çıkardı. Sosyal demokrasiden umudu olup da yanıldığını anlayan dürüst insanlar doğru kararı verirken, sosyalist görünüp de sermaye partilerinden medet umanları gözler önüne serdi...

Sermaye partilerinin ilkeleri gayet net, daha fazla kar, daha fazla çıkar ve bunlar için her yol mübah, kendi niceliksel güçleri olmadığı için nicelik olarak çok olan emekçileri çeşitli ayrımcılıklarla bölmek, birbirine kırdırmak onların ilkeleri... En kaba ölçekle bile olsa ezilen kesimde olanların tam tersine kendi birliklerini güçlendirip, sermaye kesiminin bölünmesi doğrultusunda gayret göstermeleri gerekir. Ama ne yazık ki, gününbirlik çıkarlar için sermaye güçlerinin peşinde toplumsal çıkarlarımızı heba eden bu insanlara ne demeli? Bunların solla, sosyalizmle ne gibi bir bağı olabilir?

Hayat mücadeleden ibaret... Hayatımızdaki her olay bize arınmayı dayatacak. Bunlardan ders alacağız. Bu seçim ezenler ve ezilenler arasındaki sınırların, yönetenlerle, yönetilenler arasındaki çelişkilerin net olarak ortada görülmesini sağladı. Bu nedenle büyük küçük birçok yapıyı sarstı. Seçimi küçümseyip, boykot edenler bile bu seçimden etkilendi... Çünkü ilk defa ezilenler sömürülenler ve horlananlar bir aday ile ortaya çıktılar. İlkeler açık ve netti, tabi kafası net olanlar için... Kafası bulanık olanlar için söyleyecek sözümüz yok...

Gelecek için yeni bir adım. Yeni bir dil. Yeni bir başlangıç... Devamı bizlerin elinde ve sürecek... Sürmek zorunda, çünkü başka kurtuluş yolu yok. "En doğru benim!" bencilliği ile dar kadrolarla yerinde sayarak çok zaman kaybettik... Artık kitleselleşme ve mücadele için her yolu en iyi şekilde kullanmalıyız. Bunu başarmakla her gün biraz daha ezilmek arasında tercih yapmak zorundayız. Bunun da bilinçli, birlikte, azimli ve sürekli bir çalışma ile mümkün olduğunu görüyoruz... Azmin elinden hiçbir şey kurtulamaz...

Mehmet Halil

Seçimler ve seçmenler, biz.

İktidar ortakları bir araya geldi ve her zaman olduğu gibi devlet imkanını da kullanarak, erken seçim, baskın seçim kararını aldı. Erken seçim kararı, yani baskın kararı, bazı seçmenleri apansız yakalayıp kendi oy oranlarını artırmak için değil mi?

Daha ilk günden de boykot tartışması başlatıldı. Bu biraz 15 Temmuz darbe girişimi ile aynı saatlere denk gelen 'sela' seslerine benziyor gibi...

Bu gün bir devrimci arkadaşımızı daha sonsuzluğa uğurladık. Uğurlarken de her devrimcinin arkasından söylediğimiz gibi "Yolunuz yolumuza ışık tutacak" diye haykırdık. Toplantılarımızda "Sen yanmazsan ben yanmazsam kim kavuşturur karanlıkları aydınlığa" diye şiirlerimizi seslendiriyoruz.

Peki, davranışlarımızla sözlerimiz uyumlu mu?

Kopernik baskıları yalnızım diye dünya öküzdün boynuzunda duruyor deseydi, Sokrates hayatta kalmak için, zehirlenmemek için Güneş dünyanın etrafında dönüyor deseydi. Bruno aynı şekilde odun yığınları üstünde yanmamak için iddialarından vaz geçseydi, ortaçağ karanlığından nasıl kurtulurduk. Onlar yandıkları için mücadeleyi kaybettiler mi? Bu gün bir parça iyi şartlarda yaşıyorsak onların direnmesi sayesinde...

Hemen hemen her toplantımızda "Deniz Mahir; İnan; sonuna kadar dayan!" diyoruz. Peki sonuna kadar dayanabiliyor muyuz? Dayanıyorsak, "seçimi boykot etme düşüncesi ne oluyor?" Deniz ölüme giderken kazanma umudu mu vardı? Karşısındaki gücü göremiyor muydu? Hepsini biliyordu. Ama o güçlere karşı ilk adım atılmadan mücadele ilerlemezdi. Hiç kimse bu mücadelenin daha başında kazanacağım diye yola çıkmaz. Mücadele devam ettikçe büyür ve güçlenir. Evrim aşaması olmadan devrim olmaz. Devrim tırnaklarımızla kazanarak gerçekleşecek. O halde hiçbir mücadele küçümsenemez. Parlamenter mücadele küçümsenemez. Seçimleri boykot etmek baskın seçim isteyenlerin ekmeğine yağ sürmek olur. Onlar zaten bunun için baskın seçim yapıyorlar... Onların önünü kesmek bizim görevimiz.

Kaybettiğimiz devrimci yoldaşlarımıza verdiğimiz sözleri yerine getirmek istiyorsak, su gibi, hava gibi her açıktan her yarıktan sızmayı ve hiç olmazsa bizden önceki yoldaşlarımızın elde ettiği kazanımları korumayı bilmeliyiz. Onlar pes etmedi biz de pes etmeyeceğiz. Devrimcilik kişilerin kendi günlük çıkarları için değil, tarihsel bir gelişimin bize yüklediği bir görev olarak, gelecek kuşaklara daha huzurlu bir gelecek bırakmak için sürdürülecek. Biz, bizden öncekilerin mirasını nasıl yiyorsak, bizden sonrakilere de daha fazlasını bırakmakla yükümlüüz... Verdiğimiz sözleri unutmayalım!

Mehmet Halil

Seçimlerden payımıza düşen!

Beyler kese ağızlarını açar
Seçimler yaklaştıkça,
Onlar için kalkar parmaklar
Parlamentoda...

Yara gibi, ayrılık gibi iktidarlar da
Sıcakken acıtmaz,
Yavaş yavaş geçirirler insana...
Alışırız zamanla.

Ağzımız laf yapar
Kül kalmaz mangalda
Boram boram tüter ızgaralar
Biz besleniriz ko(R)kularıyla...

Mehmet Halil

Seferberlik İlanı

İnsanlar tanrıyı yarattı, tanrı insanları kullanmaya başladı,
Kadınlar erkekleri yarattı, erkekler kadınları kullanmaya başladı,
İnsanlar bazı araçlar yarattı, o araçlar insanları kullanmaya başladı...
Fare üç kere sıçradı. Ve şimdi pişmanız yaratıcılıktan...
Üniversiteler kapatılacak, yerine açılacak kuran kursları...
Öğretmen işten atılacak, yerine seferber edeceğiz imamları...
Yüksek sesle geleceğimiz çocuklarımız diyoruz da,
Her gün bir bir öldürüyoruz o çocukları yaratan kadınları.
Yaratılanı severiz, yaratandan ötürü diyoruz da,
Hiç düşünmüyoruz, yaratılanlar olmasa,
Yaratanlar nasıl kalabilir ayakta?
Biraz düşün ve, yeniden başla hayata...

Mehmet Halil

Sekiz martta hatırlatma

Ensar vakfı! Ensar vakfı!
Birilerinin tecavüz hakkı
ERK özgür, kadın köle
Bu nasıl adalet böyle?

Kadın öldürülüyor
Katilin suçu hafifliyor
Tecavüz yapılıyor
Tecavüzcü serbest kalıyor

Çocuklarla evlilik hesabı
Kadını dövme kuralı
Kadın kuluçka makinası
Zorunlu eve kapanması...

Kadın mücadele eder
Yasalar önünü keser
Kadına karşı kullanılır
Yine kadın vekiller...

Yine işsizlikte başta
Kadınlar büyük oranla
İnsan değil de meta
Yöneten kafalarda...

Suç başkasına yıkmayın
Suçluyuz hepimiz
İyi de olsa niyetimiz
Yetersiz gayretimiz.

Kadın özgür değilse
Özgürlük uzak bize
Açız demokrasiye,
Alacağız öyleyse

Lütuf olarak verilmiyor
Ezenle ezilen arasında
Bitmez bir kavga
Kazanacağız!
Oyun bozanlar olmazsa...

Mehmet Halil

Sen haklısın usta!

Kesin olarak doğum günü bilinmeyen ve
15 Haziran 1879 tarihi doğum günü olarak kabul edilen
Neyzen Tevfik için bir anma...

Türkü yine o türkü, sazlarda tel değişti,
Yumruk yine o yumruk, bir varsa el değişti!
Neyzen Tevfik

Neyzen sözünü çok önceden söylemiş,
Ama gösterişli bir kürkü olmadığından,
Burnu havada olanlar, gülüp geçmiş.
Sözlerdeki acı gerçeği anlamadan.

Tepeden tırnağa delirmiş bir ülkede,
Hayat şehirler arası otobüs gibi...
göstermeyince, satın alınmış bileti
Kimse Neyzen'i durup dinlemedi.

Kelimeler değişiyor, sesler değişiyor,
Gelenekçi, modern, asri, post-modern
Hastalık değişmiyor, ilaç değişmiyor,
özür dilemenin faydası da yok Neyzen'den.

Mehmet Halil

Sen sustukça

Hayat akıyor, bir ırmak gibi,
Bir taraf durgun, bir taraf hızlı.
Bir kısmı temiz, bir kısmı kirli,
Kenarda durmayın içine girin.
Durgun sular biriktirir zehiri.

Durgun su, da, bir gün kirlenir,
Dışında durmayın, içine girin.
Suya da dokunun, sabuna da,
Sizde..! akıntıya bir hız verin.
Hareket her şeyden daha temizdir.

Üsteki ister ki stotuko korunsun,
Sen mevcut durumda, en alttasın
Devinim olmazsa, alta kalırsın,
Kaybedecek neyin varki durursun?
Mutlu yaşamak senin de hakkın.

"İşleyen demir pas tutmaz"
Uyanın ey dostlar, uyanın,
Çalışanı düşman korkutamaz,
Sizde artık hakkınızı arayın.
Mücadele etmeden hak alınmaz

Üstüne üstüne gelirken felaket
Kaçmak kurtuluş olurmu hiç?
Hayat, mücadeleden ibaret...
Kazanacağın, kendi emeğin.
Alacağın, kendi hakın nihayet.

Her şey suyun üstünde yüzüyor,
Altaki, çoğunluk bunu görmüyor.
Kaldır da başını, şöyle bir bak.
Sen sustukça, sırtında duranlar,
Kanının, son damlasını alacak.

Stotukocular susturacak seni,
Hakim olan, onlar değil mi?
Susma, inadına yükselt sesini.
Seni yönetenler, senden değil ki,
Yönet artık, kendi kendini.

Mehmet Halil

Seni unutmuş değilim!

Bu gün, aynı saatte, aynı yerde
Yine aynı masa ve yeşil çuha
İki çay söyledim kendime
Daldım derin bir rüyaya.

O günkü "kapıdan giren güzel,
İşte o benim!" sesini bekledim
O gün içilen çayların tadı bir başka
Bu gün aynı çayla zehirlendim.

sensizliğin tokatı indi suratıma
dügümlendi kelimeler gırtlığıma
sessizliğimi, unutulduğuna yorma,
Sesimin yansıması, sessizliğim.
seni unutmuş değilim.

ne zaman aradıysam, nefesin kesildi
hissettim, "Ne vardı şimdi arayacak!" deyişini
o gün, kısa hayatımın miladı, o gün gerildim çarmıha
senden sonra, hiç parlak değildi yıldızlar da...
Bu gün rüyamda gördüğüm o güzel sendin
Gökyüzünü çatlatan şimşegin ışığında.

Keşke hiç tanımasaydım seni
Takvimden çıkarıp, bu ayın yirmi ikisini
Bir gün gitseydi hayatımdan
Şimdi bir kurt kemirmezdi beynimi
Hiçbir şey kaybetmezdim huzurumdan.

sensizliğin tokatı indi suratıma
dügümlendi kelimeler gırtlığıma
bir asit gibi, her gün biraz daha
oyuyor beni sensizliğim,
seni unutmuş değilim.

Mehmet Halil

Sessiz kahramanlık

Müstakbel başkan,
Her muhalifin çivisini çakıyor tabutuna
Sanki olanlar sıradan,
Ve biz bekliyoruz sıramızı kahramanca.

Mehmet Halil

Sessizlik

Barbarlıkla ıslah edilen bölgeler
Medeniyetin barbarlaştırdığı bilgeler
Kaput bezinden,
Barbarlığı örten perdeler...

Ölü toprağı serilince üstüne,
Kolay kolay delinemezler.

Bu toprakların bağıında
Doğup ölüyor neler neler?
Toprakların dili olsa da,
Ana yüreğıyle söyleseler.

Mehmet Halil

Sevdiğim kadına...

Uykudan tatlı çiçekten güzel kadın
Seni seviyorum
Sen olmadan, eksik kalır bir yanım

Uykudan tatlı çiçekten güzel kadın
Bana özgürlük havasıyla gelir
Rüzgarı kucaklayan saçların...

Bütün pırlantalar sönük kalır gerdanında
Aşktan çatlamış dudaklarımla
Öp öp doyulmuyor tadına...

Seni seviyorum
Benim kelebek yüreğim
Ne zaman pır pır etse yüreğin
Onu yüreğimde hisseder seninle titrerim

İnan bana;
Seni seviyorum
Aslanın ceylanı
Kurdun kuzuyu sevdiği gibi değil
Bülbülün gülü sevdiği gibi
Seni seviyorum

Bana her bakışında
İçimdeki o ıssız kuyuya
Damla damla akıyor gözlerin
Ve o enerjiyle atıyor yüreğim
Seni seviyorum,
benim tek yaşama sevincim

Tüm güzelliklerin kaynağı
Seni seviyorum sever gibi hayatı
Seni seviyorum
Arının sevdiği gibi balı
Uzat gülkurusu dudaklarını...
Hazırım işte yanardağda yanmaya
Ateşinle kül olup sayrılmaya
Uzat ateşli küçük ağzını
Şehvetle emerek al
Emerek al
Tanrının üfleyerek verdiği canı...

Mehmet Halil

Seviyoruz!

Seviciler, seviyorlar
kimi iktidar yapacak kadar
Kimi ona tapacak kadar,
kimi altına yatacak kadar,
seviyorlar...
sevmemek suç
-Çok farklı hazlar-
seviyorum ben de
tıka basa yemekten sonra
tuvalete koşacak kadar.

Mehmet Halil

Seyirci

Sinema, tiyatro deyince
Yokluk çekiliyor seyirciye
Doymuşuz demek ki bilgiye

Lojistik güçlerimize indirilirken darbe
-sanat etkinlikleri-turizm- eğitim gibi-
Seyirci kalıyoruz
Fazladan bir şeymiş gibi elimizde.

Farkında mısın eyyy! seyirci
Çalınan senin parçan değil mi?

Canımız yanıncaya kadar bakıyoruz
Yapamıyoruz kayıplarımızın hesabını
Bu seyri parasız zannediyoruz...

Para nedir ki? Kullanım aracı değil mi?
Midemiz ister de, zihnimiz istemez mi?
Eğlenmek ve bilgi, hakkımız değil mi?

Sen kendini korumaya çalışmadan
Yardım alamazsın başkalarından...

Bir ölünün defnine koştuğumuz gibi
Destekleyebilseydik yaşam mücadelesini
Vicdanımız da yaralanmazdı...

Belki daha çok savunurduk yaşamı
Ezberler bıraksın yakamızı
Daha çok, bunun için istiyoruz sanatı.

Mehmet Halil

Sıfırlama bakanlığı

Boşluğa kim bakar
Sıfır hiçliğin simgesi
Önce sıfırları attılar
Aşıktı hiçliğe kimi
Karıştı kafalar...

Altı sıfır gidince rahatladılar
Züğürttük! Bizde rahatladık
Çenemizi fazla yormadılar
Rahatlık alışkanlık yaptı
Kimi uyudu, kimi gözünü açtı,

Sıfır değersizdi, hiçti
Koca hükümetin attığını
Hiç kimse eğilip almaz ki
Kullandı birileri aklını
Avlamak kolaydır bu halkı...

Paralar sıfırlandı...
Tapeler sıfırlandı
Suçlar sıfırlandı...
Değersiz olduğu için
Kimse dönüp bakmadı.

Kızan Tanrıya havale ediyor
Çalan elini ovuşturup
Tanrıya selam çakıyor
Neden tapılmasın hiçliğe
"Yürü ya kulum!" diyor.

Mehmet Halil

Sıkıştıkça düşünmek

Bir zamanlar aydınlar üzerine tartışmalar olmuştu. O tartışmalardan aklımda kalan "aydınlar bilgi taşıyıcı ateş böcekleridir" gibi şeyler aklımda kaldı.

Oysa okuduğum romanlarda veya diğer yazılarda, gerçek anlamda aydınların eylem adamı olduğu, inandığı davalarda ölümü bile göze aldıklarını biliyoruz...

Tarihin tekerleğini ileriye doğru döndüren bu kararlı insanlara çok şey borçluyuz...

Tarihe mal olmuş o değerli insanlar hakkındaki tartışmaların bende bıraktığı izler, bizim aydınların daha ileride olduğu, geçen zaman içinde deneyimlerden elde edilenlerle daha ileri mevzilere sahip olduğumuzu sanıyordum.

Malum bizde bu tür tartışmalar ya rakı masasında ya da oyun masasında yapılır. Ciddi oturumlar en az yarım saat gecikmeyle başladığı halde rakı masasına ve oyun masasına gecikme affedilmez.

Aydın olmanın birinci kuralı da konforlu yaşamaktır. Konfora sahip olamayanlar onları anca dinleyebilir. Araya katılamazlar... Onlara o günlerde "Küçük burjuva" denilmesine hiç tahammül edemezdim. Hep sıkıyönetim altında hep baskı altında, yarının garantisi olmayan şartlarda yaşadığımız için "demokrat insanları kaybetme lüksüne sahip değiliz" diye kızardım...

Bu gün ve zor şartlar kapıya dayanınca gördüm ki, onlar iyi gün aydınlarıymış... Bu gün görüyoruz ki, tutarlı olan çok az sayıdaki aydın cezaevlerine tıkandı. Ardından hiç ses çıkmadı.

Şimdi ne kadar aptalmışım anlıyorum. Bize sendika dersi veren aydınların kendi aralarında doğru dürüst bir örgütlenmesi bile yok. Bir gazete patronu kuyruğundan tutup atınca diğerleri onu savunmak şöyle dursun, yeri boşaldığı için, onun yerini doldurma umuduyla seviniyordur.

İşte biz bu çarşaf çarşaf yazılar yazan 'aydınlar'a güvenmişiz. Bu konfor düşkünlerini, bu küçük burjuvaları, iktidar sahipleri çok kolayca ellerine alıp kullanabiliyorlar. Otosansür adı altında kendilerini terbiye edenlere boyun eğiyor, gerçekleri görmezden geliyorlar...

En radikal söylemler "herkes layık olduğu şekilde yönetilir" oluyor. Hani sizler "emekçilere halka yol gösteren ateş böcekleri"ydiniz.

Bu gün baskı ve terör altında ne kadar çok insanımızı kaybettik. Ne haksız savaşlar yüzünden ülkeyi dar boğazlara soktular... Ne çok insanımız tutulu, işten atılanlar, açlığa mahkum edilenler ne çok... Ama tabandan güçlü bir ses yok. Bizde aydınlar harekete geçmemek için hemencecik egemenleri haklı çıkaran silahlara sarılıveriyorlar...

Şimdi öğrendik ki, halkın kendi içinden çıkan, baskıları kendi etinde canında duyan aydınlar yetiştirmekten başka çare yok.

Şimdi bakıyorum da elbirliği ile "dış güçler gelecek bizi kurtaracak" beklentisi var.

Kendine faydası olmayana başkasının ne gibi faydası olabilir ki.

Kendini kurtarmak istemeyen biri, başkası niye kurtarmak istesin?

Mehmet Halil

Sınav şifresi

Kendi kafanla düşünmeyeceksin
Kendi kafanı eskitmeyeceksin
Kullanmaz onu akıllı insan
Saflığa yatıp
Yararlanır başka kafalardan
Gönüllü hizmetçiler varsa etrafınızda
Problem çıkarmayın kendi kafanıza...
İnsanın varoluşunun sebebi değil mi haz?
En büyük yatırımlar camilere...
Sırf sizin için değil mi?
Bozmayın keyfinizi...
Çeyiz sandığıyla gelen gelinlik gibi
Tabutunuzla götürün gerisin geri
Lazım olacaktır orada
Kandırmak için hurileri.
El altından dağıtın bunu
İşte, bu dünyadaki sınav şifresi.

Mehmet Halil

Sınır tanımayan adam!

Gökyüzü edebiyatıyla eğitilmiş
O sınırsızlığın içinden gelmiş
Geldiği yerin sınırsız gerçeğiyle
"Kavgaların sebebi sınırlardır" diyenlerin bile
Akıllarını çelmiş...
Onlar bekliyor hala
Sınırlar kalkacak diye...
Sözünde duruyor lider
Sınırlar kaldırılıyor
Aile çevresine gelince
Akıl yere düşünce bir kere
Doğrulamıyor insan birden bire...
"Bir sizden, bir bizden" olunca demokrasinin kaynağı
Sınır konuluyor hürriyetlere...
Soygunda sınır tanımaz...
Ahlaksızlıkta sınır tanımaz
Vergilerde sınır tanınmaz
Kadın düşmanlığında sınır tanımaz
Kırmızı çizgiler vardır, erdem sözünün önünde
Aydın düşmanlığında sınır tanımaz
Bütün basını hizmetinde ister
Can almada sınır tanımaz
Çalmakta sınır tanımaz
Uşaklıkta sınır tanımaz
Sınırlar kalın çizgilerle çizilir
Söz hakkı muhalefete gelince
Uşakların uşaklığında bile ön safta
Jaymis Bont, Rambo halt etmiş yanında
Türk kanı taşıyormuş damarında
Kendi damarlarına eklemiş ülkenin damarlarını da
Eksiği yok benzemekte Abdulhamit Han'a
O Ermenilere karşı savaşmış kazanmışsa,
Kazanmalı bu da Kürtlere karşı savaşta
Esat'ın ayağına kurşun sıktı, kendi ayağına sıçradı
Kaddafi'ye dostluk ilan etti, bağışladı ona kıyameti
İhanette dedelerinden bile çok öndeydi
Dünyayı tek başına ele geçirecekti
Yayılmak istiyordu kapsız su gibi
Orta Doğu'nun sıcağında
Erimeye başladı
O sıcak karşısında
İŞİD terörüne sığındı.
Uzun sürmüyor hiçbir terörün ömrü
Olmuyor sınırlı dünyada sınırsız sömürü
Uzanan her elden aldığını atıyor
Pazarıcı esnafı gibi önünde önlüğü
Önlüğü zenginleştikçe
Görüş menzili daralıyor
Karamanın kuyruğu gibi önlüğü
Taşması da zorlaşıyor
Dost görünseler de, zenginler rekabeti sevmiyor
Fakirler kiskanıyor

Yayılıyorum derken
Kalbi sıkışıyor, eriyor...
Elinden kayıyor yavaş yavaş
Kar duygularının karhanesi
Şer duygularının kerhanesi
Sevinilecek bir şey yok bunda
Bir iblisi kaybetmek niye yarar ki
Çoğunluk iblis olunca?
Bileği taşı gibi iblislerin her biri
Bileyip duracaklar mücadeleyi...

Mehmet Halil

Sıra "Ana Gz"mzde... (kimsenin yorumuna ihtiyaç yok)

Babaerkil bir toplumda ana dil
Olacak iş mi?
Tanrı baba var
Devlet baba var
Para babaları var
Onların dili dururken
Bir de ana dilini çıkardılar
Tanrıların huzurunda dil çıkarılır mı?
Tanrılar günah yazmış anaların göz bebeklerinden başkasını
Yıldızlardan iri bir ses gelmiş
Söylenenler tanrı adına söylenmiş
"Akıl başta değil YAŞ'tadır! " demiş
Kimse ezberlerini bozmaya niyetlenmesin
"Ana yasa var ya! " demiş alına güvenen biri
"Ana yasa varsa yasına devam etsin! " demiş iri ses
elik yelek, elik bilek, elik tekerlek, elik kuş, soğuk duş
Yerli malını tamamen unutalım mı? Bir Şey söyle ey küresel puş...

Mehmet Halil

Sıradaki...

Artık baştakiler söyleyemese bile
İtibar eden var mı eski ezberlere?
"Kimseye bir çakıl taşı vermeyiz! "
Söz namus dediler ve
Çözüm buldular iflas eden sözlere
"Bir çakıl taşı bile verilmeyecek Kürtlere! "
Suçlu tedbiri bırakır mı hiç elinden?
Kıtlığı düşünecek olurlarsa yumurta piyasasında,
Atılabilir taşlar kendi kafalarına...
Onun için yüklendiler taşınmazlara
Satıyorlar en güzel yerleri hara hurra
Ezilenler Kürtlere gıpta duyuyor ya
Bir gün ayaklanabilir batıdaki çocuklar da...
Öfkelerinden düşünemiyorlar ki
Ölülerin üstüne toprak atmak da moda.
Kölelik öldü... Feodalizm öldü...
Şimdi emperyalizmde sıra...

Mehmet Halil

Sıradan şeyler

Karşıdan bir kadın gidiyordu, eli çocuklu,
Aniden bir adım ileriye sıçradı, top gibi...
Çocuk olduğu yerde kaldı, gözleri buğulu
Meğer arkadan araba vurmuş poposuna,
Kan dökülmedi, kol kırılmadı ya, önemli mi?

Gayet pişkin şoför, uzanıp camdan ukala ukala,
"Uyuma be kadın! arkana baksana" dedi.
Elinde düdüğü, yaklaşan trafik polisi ciddi,
Ona göre bu, hergün olan, sıradan bir olay.
Trafığı tıkayan şoföre, sert sert bakıp, 'yürü!' dedi.

Mehmet Halil

Sırat Köprüsü

Yaş yetmiş sonsuz yol göründü
Rahattım bilmezken dönüm gününü
Dipten bir deprem sarsarak yayılıyor
Araf'ta olacağız yedi haziran günü...

Canpazarı Gündoğan, Kazlıçeşme
Sınava hazırlanıyoruz gündüz gece
Zabaniler sahiplenmiş cenneti de
Cehennemi gösteriyorlar bize...

Cennetle cehennem arasında
Kuruldu sırat köprüsü
Gececeğiz çıplak ayakla
Güzel geliyor kılavuzun türküsü

Hırsızlar, Rüşvetçiler, Tecavüzcüler
Ayaklarının altında sefiller
Altı şeritli yol yapmışlar kendilerine
Patika yol kalmış dünya gariplerine...

Birbirine benzemiş iki dünya da
Sırt sırta olunca kurulduğundan bu yana
Parayla döşeniyor orada da
Cennet ve cehenneme yollar da...

Kalp güm güm bu yaşta
Hırsızlar, katiller cennete bizler cehenneme
Tanrı fısıldıyor kulaklarımıza
Beni var eden sizsiniz düşüncelerde
Cennette cehennem de ellerinizde...

Mehmet Halil

Silahlanma

Verimsiz topraklarda, gelişememiş uygarlıklar
"Niye insanlar silahlanıyor? " diye sormayın
Bazıları avcılık döneminden kurtulamamışlar
Aşağılık duygusu beyne silah gibi dayanınca
Onlar da başlar kayıtsız şartsız silahlanmaya...
Enerjimiz yetmiyor ki her yeri aydınlatmaya
Yetinmek zorunda onlar namludan çıkan ışıkla

Mehmet Halil

Silgi üzerine monolog... / düz yazı

Padişahın şamar oğlanları ne ise, silgi de öyleydi özel kalem müdürlerinin elinde, onları hep silgileri kemirirken bulurduk yerinde... Silgiler engel oluyordu onların hap yapma faaliyetlerine... Hap imalatı araçsız yapılabilen tek imalat... Ama teknolojiye karşı ayıp olmasın diye, silgi girdi daha sonraları devreye, Zaten elbirliğiyle kabul edildiği üzere, bu yakışırdı koca koca özel kalem müdürlerine... Yoksa maaşı hak etmek için zilgit çekerlerdi kapıdan içeri girenlere... Şu bilgisayar çıkalı ne silgi kaldı ne kalem... Bir imza atmak için bile, yerine göre dört oda dolaşıyorlar, kalem bulalım diye... Müdürlüklere tüneyenler... Bilgisayar kağıt tüketimini azalttı. Kağıt tüketiminin azalması demek ağaç tüketiminin azalması demek.

Kalem de silah olmaktan çıktı böylece, aksesuar oluyor burna, kulağa, öte... 'Her ağaç bir insandır!' sloganına anlam veremiyordum daha önce, yığın yığın kesilmiş ağaçlar gelirdi gözümün önüne, meğer insan kıyımına alıştırmak içinmiş bütün bu çabalar... Öyle ya ucuz şeyler için atılmaz önemli sloganlar. Şimdi her yer yığın yığın insan kütükleriyle dolu, kesilmiş ve kesilmemiş... yer üstünde boş alan kalmadığı için gizlenmiş bir kısmı toprak altına... adresi bilinmeyen kayıplar... Ağacın kurdu yine ağacın içinde saklıymış...

Güç karşısında iki büküm olanlar, dik durmayı başaramayanlar, dik duranlara benzemek istememekte haklılar. Gövdelerine bakınca diğerlerinden farklı oldukları hemen sezilmeliydi... İçeriği okuyup anlamayanlar için biçem çok önemlidir. Hatta içerik hiç yok sayılır. 'Edebiyatçı' dostlar bile buna bayılır.

İçerik öyle bir şey ki önemli miktarda eğitim ister, ama esin kaynağı bol olan ve 'L' demeden leblebiyi anlayan yaratılış harikası insanlar da yok değildir. Onlar sadece biçemle ilgilenir.

Biçemde farklı olmak isteyenler ve, 'ötekiler' gibi olmak istemeyenler, kendileri eğik oldukları için diğerleriyle arasında bir fark yaratmak isteyenler için yapılabilecek tek şey vardır, 'öteki'leri dik ve diri tutmak. Onun için copla dolaşır onlar. Onun için dik durmasını istediklerine cop sokarlar. 12 Eylül'den kalan orta direğimiz olmakla meşhurdur coplar. (Ama o coplar bizim mi orta direğimiz yoksa bu sistemi ayakta tutanların mı? orası tartışılabilir.) Bunu yapmak için de bayağı para alırlar. Belki de para almak için bunu yaparlar. Ayrı bir meslek olarak, özel kurslarla yetiştirilir bu elemanlar. Yaptıklarıyla övünemezler, maske kullanırlar, işlerini en yakın çevrelerine bile açıklayamazlar. Geçim derdi bu iş için mazeret sayılırsa, onlar da yaşamak için katlanırlar bu hayata... Teşvik edici mazeretler de hazırlanır bedava... vatan, millet, Sakarya... Arada bir vicdanı olanlar da çıkar. Bunalım geçirir, saldırır... Basıncın büyük olduğu tarafta patlayamaz, yine zayıf tarafa verir hasarı... İşini kendine itiraf etmekten bile korkarlar... Bütün sorulardan kaçarlar... yapayalnız yaşarlar...

Bu olumsuzlukları örtecek tek 'onur'dur onlar için vatan, millet, bayrak... Tek çaresidir evine ekmek ve diğer ihtiyaçlarını alabilmek, çocuklarını gecelerin soğuşundan, gündüzlerin açlığından koruyabilmek. Ama diğer anne ve babaları düşünecek, empati yapabilecek yetenekten mahrumdurlar. Dar kapasiteli hafızaları yapacakları işin teferruatıyla doldurulmuştur. Artık başka bir şey girmez oraya...

Arada bir insan gibi düşünen varsa, çaresizlik tüketir onları, öfkelenirler, coplarının ucundan bir elektrik akımı gibi fırlaröfkeleri hedefe, yanlış bir hedefi vurur yine... Sistemi hiç tanıyamamış ki, kızsın kendini o hale getiren sisteme... Kiminin gözünü patlatır, kiminin boynu kırılır, kimi dünyadan ayrılır kurbanların...

Onları küçümsemek için yazmıyorum bunları, her birimiz ikişer yıl askerlik yapıyoruz mecburen, emir kulu oluyor, onların istediği gibi kullanılıyor. Rahat... Hazır ol... Tüfek al... nişan... ateş... hep bir makinenin parçası olarak emirleri yerine getiriyoruz. Silah fabrikalarında çalışırken, elbise ve postal fabrikalarında, gıda üretiminde, kan bankalarında... Hem katil olarak hem kurban olarak rol alıyoruz...

Zenginleri daha zengin yaparak ve böylece daha fazla azdırarak, o azgınları yüksek

makamlara tırmandırarak, gücün önünde, saygıyla durarak...
Kendileri uluslar arası boyutlarda, dil, din, ırk, millet... tanımadan birlik oldular, bizi dil, din, millet, mezhep diye hep bölüp zayıflattılar... Bize hep imkansız dayattılar... Bir kurtarıcı aratırlar...
Bizim kendi kurtuluşumuz için çabalamamıza gerek yok onlara göre... Biz de cellatımıza inanıyoruz... boynumuzu uzatıyoruz...
işin farkında olan bazılarımız, kendini geri çekip, başkalarının öne geçmesini bekler. Kurtarıcılar harekete geçsin, nasıl olsa alınan haklardan bende yararlanırım...
Kolay olana sarıldık hep, bir kurtarıcı gelecek bizi kurtaracak... sonsuza kadar bekleyeceğiz...
kurtarıcı olarak çıkanlar da kilitlenmiş günlük basit hedeflere...
en akıllımızla en cahilimiz arasında fark kalmadı böylece..
Onlar da sürdürecektir iktidarlarını güzelce...
Mecliste zorbalığa boş veriyoruz... Engel nasıl olsa kürtlere diyoruz...
Dini ayırıcılığa ses çıkarmıyoruz... Biz nasıl olsa korunuyoruz...
neden 15-16 haziranı unutuyoruz, neden 12 Eylül darbesini unutuyoruz. O zaman darbe kürtlere mi yapıldı? Demek ki ayırıcılık bir oyundan ibaret...
hangi işçi kürtlerden daha az eziliyor çalıştığı işyerlerinde?
Şunu iyice bilelim ki, zengin daha zengin olmak için hiç bakmaz kimliğe...
Bizim sesimiz olmaya çalışan yazarlara destek vermiyoruz, çoğumuz bu sesi bile duymuyoruz.
Cezaevleri dolu, onlar terörist, suçlu, anarşist diye düşünüyoruz...
Askere ağlayarak gidiliyor, gözyaşları mehtar takımıyla gizleniyor, çoğu zaman dönüşümüz acılara boğuluyor... Hep suçu tetiği çekende buluyoruz... Ben neye gidiyorum askere? öldürmek için değil mi? Karşımda silahlı varsa elim kolum bağlı durabilir miyim? Peki be seyirci kalamazsam üstüme silahla gelene, o, seyirci kalabilir mi? karşımdaki de yaşamla ölüm arasında yaşamı tercih etmez mi?
"Vicdanı ret"çileri yalnız bırakıyoruz... Ne istediklerini hiç düşündük mü?
Onların "Biz insan öldürmek istemiyoruz! " diye haykırdıklarını biliyor muyuz?
Artık inanmayalım egemen güçlerin sesleri olan, onların tekelinde bizi uyutan TV ve renkli gazetelerin seslerine...
Bize yakın duran, emekten yana birlik olmaya çalışanlara kulak verelim...
kendimiz olalım ve kendimizi kurtaralım...

Mehmet Halil

Sinemalarda iki rüya birden

Bende "ben" o kadar kireçleşmiş ve kalınlaşmış ki
Kendime baksam utanacaktım
"Allah utandırmasın!" diye
İçimden dışarıya çıkmadım
Bedenim güzeldir hayalimde
Elveda dedim gerçeğe...

İlk defa okuyordum Sezai'yi
Birincide;
Baktım bozmak istiyor bendeki düzeni
Öfkelendim birdenbire
"Hadi len!" dedim, "Bu da şiir mi?"
Uzandım düşündüm "şiir neydi?" diye
"Şiir boşuna yazılmaz!" demiş
Ünlü şairler...
Boşuna yazar mı, Sezai yaşına gelmişler?

İkinci okumam emirle oldu kendime
Bazı deyimler, bir ceza gibi yapışıp kaldı dilime
"Her yangından sonra suçu suya atan aşıklar"
"Cevabın boynu sorudan ince"
"Helalin içinden geçip büyüyen haramlar"
"Akli hareme düşen padişah,
Orucunu cariye ile açar..."
Daha devamı var...

Ne istedim ne oldum?
Devlet memuru babama saygımdan
Aklımı disipline etmek istiyordum
Duyunca ayak seslerimi,
Hafızam karşımda esas duruşta olsun
Kullanmak istedim şiiri düdüğ gibi...
Üfledim ses dışardan içeri
Şiir beni düdüğledi...

İlk defa bir şiir yapıştı aklıma
Üçüncü defa okuduğumda
Şimdi dilimde
"Sinemalarda iki rüya..."

Mehmet Halil

Sistemin Travmaları ve buna karşı savunmalar. / Düz yazı

Tek amacı kar olan kapitalizm, ne kadar çok güçlense de ``Yeter! `` diyemiyor. Zenginliğin sonu yok. Doyumsuz bir sistemden de insanların kendi yararına hiçbir beklentisi olamaz.

Emek hırsızlığıyla başlayan bu yozlaşma, zamanla bütün olumsuzlukları kendi gelişmesi, karlarını daha fazla artırabilme ve kendi aralarındaki rekabette ilk sıralara çıkabilme uğruna insanlığa ve insanlığın gelişmesi için var olan doğaya verdikleri zarar, inanılmaz boyutlara ulaşmıştır.

1. İnsanların yoksullaşması...
2. Çalışanların çalışma şartlarındaki gerileme
3. Sosyal hakların tırpanlanması, mutsuzlukların artması...
4. Savaşların insanlığı yok edecek derecede ileri boyutlara ulaşması.
5. Doğanın kendini yenileyemeyecek derecede tahrip edilmesi
6. Diğer canlıların yaşama haklarının hiçe sayılması...

Dünyamız, amansız bir hırsın kurbanı edilmekte, daha çok kazanma hırsı ile bütün tüketim maddeleri, suni ve sağlıksız ürünlerle bize sunulmakta...

Biz kimiz? İnsanız. İnsanlık tek başına var olamaz. Üretim araçlarına sahip olan ve bu amansız hırsın emrinde oradan oraya koşan sistemin piyonları, üretim güçleri, yani bizler olmadan var olabilirler mi? Kendilerini, zehre çevirdikleri gıda maddelerinden soyutlayabilirler mi? Demek ki hırsları, diğer tüm insanları olduğu kadar, kendilerinin de yok oluşlarını hazırlamakta. Bizim görevimiz intihar edeni kurtarmak için mücadele değil...

Biz onlarla beraber diğer insanların, kendimizin zarar görmemesi için gerekeni yapmak zorundayız. Onlar kendi zenginlikleri ile kendi sağlıklarını koruma şansına sahip olabilirler. Bizim kadar bu durumdan zarar görmeyebilirler. Biz emekçiler kendi geleceğimizi ve çocuklarımızın geleceğini düşünmek zorundayız.

Sistemin kurumları kendi çıkarlarını garantiye almak için ilk olarak eğitimden başlıyorlar işe...

Çocukların kendi potansiyellerinin farkına varması için, onlara yardımcı olması gereken eğitim, yani var olanı ortaya çıkarmak için gerekli olan eğitim, bu güçler tarafından tam tersi olarak, potansiyelin gelişmesine dair olan inancın eksikliği ve bundan dolayı ``büyükler ne derse o doğrudur`` mantığının dayatılması ile yetiştirilmektedir.

``hayatın gelişme, yaşanma eğilimleri engellenirse, engellenen bu enerji, bir değişimden geçer ve hayatı yok edici bir enerjiye dönüşür... Yıkıcılık yaşanmamış bir hayatın sonucudur. Bir potansiyelin gerçekleşmesi belli bazı koşulların var olmasına bağlıdır.``* Bir tohumu toprağa attığımızda nasıl, güneşe, suya, çapaya, gübreye ihtiyacı varsa, bir çocuğun da potansiyellerini ortaya çıkarmak için bakıma (eğitime) ihtiyacı vardır. İyi bakılırsa iyi olur kötü bakılırsa kötü olur. Yani çocuk isteğe göre eğitilebilir.

``Görüldüğü gibi insan mutlak olarak kötü değildir. Ama gelişmesi ve büyümesi için gereken koşullar eksik olduğunda kötüleşir. Kötülük, iyiliğin yokluğundan ortaya çıkar ve hayatı gerçekleştirilmede uğranılan başarısızlığın bir sonucudur.

Yıkıcılık, insanda birincil potansiyelini gerçekleştirilmede başarısız olduğunda ortaya çıkan ikincil bir potansiyeldir.``*

Başkalarına yapılan her şey, aslında kendimize de yapılmıştır.

Bu gün kendi çocuklarımızı bile tanıyamayacak kadar kendimizden uzak görüyorsak, iyi düşünmeliyiz...

Toplumumuzda 10 kişiye bir güvenlik görevlisi düşüyorsa bunun sebebi var olan potansiyel enerjiyi üretici bir alanda kullanamamaktan kaynaklanmaktadır. Yapmayı

sevdiğin bir şeyi yapıyorsan, aradığın mutluluğa mutlaka ulaşırsın.

Çoğumuz sistemi kolayca suçlayıp, sistemi değiştirmek için kolları sıvarız. Evet kolları sıvarız, ama, nereden başlayacağız, ne yapacağız, nasıl yapacağız? Bütün bunların cevapları yoktur. "Hedefi belli olmayan gemiye hiçbir rüzgarın faydası yoktur" demişler. Genellikle duyduğumuz, "karınca hacca gitmek istemiş, sen bu halinle nasıl hacca gideceksin demişler, o da yolunda ölürüm ya..." demiş.

Evet, bu kararlılığın önemini anlatmak için gösterilen bir örnek, ama tek başına kararlılık da yetmez...

Sistemi değiştirmek için bakıyoruz ki sistem dünya çapında bir ağ... Gözümüzde büyüyor. Sistemin parçası olarak ülkemize bakıyoruz. Kolay örgütlenemeyecek bir güç istiyor. Birçok

zaaflardan dolayı o güce kavuşamıyoruz. Daha aşağılara iniyoruz il düzeyinde, yine insanlar bir araya gelemiyor. Neden? Neden? Neden?

Görülüyor ki dünya çapındaki o ulaşılmaz dediğimiz sistemin ham maddesi İNSAN!

Yani her şey o insanla başlayıp, insanla bitiyor.

Yani kendimizle!

O halde işe kendimizden başlayacağız. Hiçbir zaman, en moderninden bile olsa otomobil gibi olmayalım. Bütün toplantılarda, konuşmacılar hep diğer insanların kusurlarına odaklanıyor da kendinde hiç kusur aramıyor. Otomobilin farları da karşıyı aydınlatır ama kendini aydınlatmaz. Kendi iç ışıklarını yakmazsa...

Biz de kendi iç ışıklarımızı yakalım.

Bu nedenle biz, koşulların, yardıma muhtaç kurbanları olmayalım. İçimizde ve dışımızda bulunan güçleri etkileme ve kontrol etme yeteneğine sahibiz. İyiye dair olan çabalarımızı geliştirip onların gerçekleşmesine neden olan koşulları belirleyerek çoğaltabiliriz.

"Büyük hayalperestlerin düşleri asla gerçekleşmez, onlar her zaman daha fazlasını ister."

Biz karınca değiliz. Biz bu dünyayı bu günlere taşıyan insanlarız. Bu gün sistemin başında bulunanlar bizden çok üstün vasıflara sahip değildir. Onlar da bu toplumun birer parçasıdır.

Ama var olan akıllarını ve zamanlarını bizden daha iyi kullanmayı başarmışlardır. (Yönetimde olmanın avantajları bir tarafa...)

İşe kendimizden başlayacağız. O halde kendimize bir bakalım. Bu güne kadar nasıl doldurulmuşuz. Neyiz?

Ta beşikten beri, çocuk olduğumuz için, hiçbir şey bilmediğimiz için, geleceğimizi belirleyecek, ahlak kurallarını, anamızdan, babamızdan başlayarak, köyün imamından, okulda öğretmenden, askerden... sözlü ve görsel basından... bize dayatılmış. Dayatılan, sistemin ahlak kuralları...

En büyük ahlaksızlık çocukluktan beri büyükleri dinlememek, itaat etmemek, karşı gelmek.

Öğretilenler doğru mu? Biz çocuk, onlar büyük olduğuna göre, biz onlardan daha iyi bilecek değiliz ya... mantık bu.

Bir kere öğretilenler, ezberletilenler, alışkanlık haline gelenler mi, artık balığın deryadan habersiz olduğu gibi, yanlışlığının farkında olamıyoruz.

En önemli ahlak kuralları haline gelenleri sıralayalım. Irkçılık, Metafizik düşünceler, Milliyetçilik, militarizm, şovenizm ve geçmişimize damgasını vuran liderlerin mutlak doğru olduğuna olan inançlarımız.

Bu güne kadar başkaları tarafından doldurulan şu zihnimizi, artık kendimiz bakıma alalım. Bir bahçıvan bahçesini nasıl zararlı otlardan temizleyip, kendi işine yarayanları ekip, onları sulayıp çabalıyorsa biz de kendi zihnimizi kendimize yaralı olacak bilgilerle dolduralım.

Egemen sistem, din, milliyetçilik, ırkçılık vs... gibi ayırımlarla yüzyıllarca insanları birbirine düşürüp, emekçilerin metalaşmış ürünlerini eline geçirmiş ve geçirmeye de devam ediyor. Bizim bunlardan ne çıkarımız oldu? Bir azınlık, milyonlarca yoksulun tüketebileceğini tek başına tüketiyor. Ama milyonlar kendi emeğine sahip çıkacak yerde, o zenginlerin oyunlarına aldanıp, birbirleriyle savaşıyor, birbirini yok ediyor.

Neden? Çünkü zihnimiz onların çıkarına uygun şekilde doldurulmuş, onlardan vazgeçemiyoruz.

Kısa vadeli, küçük çıkarlarla aldatılıp, uzun vadeli ve büyük çıkarlarımız ellerimizden alınıyor. Bu oyunlar uzun vadeli çıkarlarımız gizlenip, kısa vadeli çıkarlar öne çıkarılarak, bize ezberletilen temel bilgi tuzakları ile gerçekleşmekte.

Aklınıza güvenmiyor musunuz? Toplumda aklına güvenmeyen yok!

O halde yapılacak bir şey var. Bize ezberletilenleri zihnimizden boşaltmak ve kendi aklımızla davranmak.

Kendinin efendisi olamayan hiç kimse özgür değildir. Epiktetos...

Bu arada liderlik için mücadele edenlerin kulağına da fısılayalım. Kendine liderlik edemeyen, bir başkasına nasıl liderlik edebilir? Deneylerimizle de bu sabittir. Bu güne kadar bir adım ileri gidememişsek, durup düşünmeniz gerekir. Liderliği öbür tarafa taşımak için direnmekten vazgeçin. Sizlerin başarısızlığı geriden gelenlerin cesaretini kırmıştır.

Başarısızlık deneme cesaretinden yoksun olmaktır. Bu gün cesareti kırılan ve geri planda atıl kalan insanları suçlamak yerine, aynada biraz da kendinize bakın. Belki o zaman

“herkes layığını bulur” demekten vazgeçersiniz.

Biliyorsunuz ki, önünüzde bir bardak varsa ve o bardak su ile dolu ise, siz de süt içmek istiyorsanız, ne yaparsınız? Elbette bardağı boşaltıp, sütle doldurmanız gerekir. Suyun üstüne ne kadar süt doldursanız da olmaz süt suyun üstünden dışarı dökülür.

O nedenle, zihnimize geçmişte iradeniz dışında yüklenen bilgileri unutun, çünkü ikinci bir kafanız yok, o eski bilgilerle dolu zihin yenileri sürekli reddediyor. Bu sizin elinizde. Bunlar bizi yanıltıyor, her şeyi çok iyi bildiğimizi sanıyoruz ve kendimizden başkasını da dinlemiyoruz. Hal bu ki dünya hiç durmadan dönüyor ve dünya döndükçe de çok şey değişiyor.

İnsanlık da bu değişime uymak zorunda, bu değişime uyamayan ortaçağ yasalarını da ileriye doğru taşıyan gericiliğin hamalı olmaktan kurtulamıyor.

Zihnimizi boşaltırsak, aç insan nasıl karın doyurmaya koşarsa biz de o zaman, zihnimizi doyurmaya koşar ve yeni bilgilere açık oluruz. Hep kafamızda olanı aktarma kaygısıyla, şimdiye kadar dinlemediğimiz diğer insanları, dinleme gibi iyi bir alışkanlık ediniriz.

“Başkalarının kalplerine yalnızca kendi kalbini açtığın zaman ulaşabilirsin.”**

İşte kendimizi anlama, en yakınlarımızı anlama ve bunun sonucu olarak da ortak noktalarda anlaşabilme fırsatımız böyle doğar.

Tabi bütün bunları gerçekleştirebilmek için de irade gerekli. Bir düşünür “İrademiz zekamızdan üstündür!” demiş. Önemli olan, bu üstünlüğü, fark etmek ve kullanabilmek...

İşe kendimizden başlamak bunun için önemli. Kendine güvenemeyen insanlar

başkasına güvenmek zorundadır. Kölelik yasaları da böyle başlar işlemeye...
Düşünme şeklimiz alışkanlıklardan kaynaklanıyorsa, alışkanlıklarımız sahiplerimizin bize öğrettikleri doğrultusunda...
Zihinsel ustalık ezberle değil, çalışmayla gelir. Kendi çabamızla elde etmediğimiz zaman kendimize güvenimiz de olmaz. O zaman ezberlerimiz bizi teslim alır.
"Gittiği yönü değiştirdiği anda herkes yaşamında devrim yaratabilir. Fakat nereye gittiğini bilmezsen, oraya ulaştığını nasıl anlayabilirsin? "**
Yaşamdaki en anlamlı şeyler, asla en az anlamlı olanlara feda edilmemeli. Bizim için insan önemli ise, insandan daha az anlamlı olan şeylerden taviz vermek zorundayız...
Toprak, vatan, bayrak, silah bunların hepsi insanın özgürlüğü ve mutluluğu içinse,
O halde ben, neden bunlar için insanı feda edeyim?

Her şey kendimizde başlayıp kendimizde bitiyor. Özgürlüğü tepetaklak kavrayıp, özgürlük adına bütün zamanımızı boşuna harcadığımızda, bir başkasının kölesi olarak pahalı bir fatura ödemek de var. Sistemin uyguladığı baskılara boyun eğip zamanı sıkıştırıp kullandığımız halde kendi mutluluğumuz için zaman ayırmadığımızda, bakımsızlıktan yarı yolda kalan arabadan farkımız kalmaz. Son otuz yılda yarıdan fazla düşen ücretler bunun en güzel örneği değil mi? O zamandan bu yana mücadele için özveride bulunmamanın bir sonucu değil mi bunlar?
İnsan kendini zorlamadan yaratıcı güçleri ortaya kendiliğinden çıkmaz. Bir hastamız olduğunda, sırtlayıp on kilometreyi düşünmeden yürürüz, doktora yetiştirmek için...
Bir toplantıya gitmemiz gerektiğinde, özgürlükle, mücadele arasında bocalamaya başladık mı? Yani gizli potansiyelimize sırtımızı döndük mü, sonunda köle olmaya mahkum oluruz.
Yaşamını iyileştirmek ve hak ettiğin biçimde yaşamak istiyorsan, kendinle yarışman gerekir.
"Yaşam bize daha çok ondan istediklerimizi verir." Demiş ustalardan biri, mücadele etmeden hiçbir şey elde edilmiyor.
Her kaliteli yapı, kullanılan malzemenin kalitesiyle ölçülür. Toplumsal yapının da malzemesi insandır. İnsan kendi kalitesini ne kadar yükseltirse, örülen toplumsal yapı da o kadar kaliteli olur. Onun için esas olan insandır. Kendini yenileyemeyen insan, başkalarını hiç yenileyemez.
İşe kendimizden başlayalım. Kendimizi değiştirirsek, dünyanın değişmesine da katkıda bulunmuş oluruz.

* Erich Fromm

** Robin Sharma' dan alıntılandı.

Mehmet Halil

Sivil siyaset, militarizmi aştı. / düz yazı

Hayat, mücadele ve yarıştan ibaret... Yarışı kaybedenlerin şiddete başvurduğu bir ülkede yaşamaktayız.

1980'de "sosyal mücadele ekonomik mücadeleyi aştı" diye darbe yapanlar, Osmanlı devletinin içinden gelip Türkiye cumhuriyeti ile daha da oturan teamüllerle gelenekleşmiş terfi ve atamalarla devlete tümüyle hakimdiler. Konumlarını korumak için de sık sık demokrasiyi askıya almaktan çekinmediler. Yalnız 1980 darbesinden bu yana onbinleri aşan cinayetin sorumlusu oldukları günden güne daha da net olarak ortaya çıkıyor.

Cumhuriyet tarihinde ilk kez sivil siyaset, bu teamülleri bozarak etkisini gösterdi. Son otuz yıldır "sol'a vurulan en büyük militarist darbe olduğu halde, "sol'un önemli kesimi bundan rahatsız. Mustafa Suphi'lerin boğulmasından sonra bile İttihat ve terakki ideolojisinden ayrılamayan solun belli kesimini hatırladıkça bu da sürpriz sayılmaz...

Bu günlerde de "sivil siyaset militarizmi aştı" diye dışını bileyenler çok... Bir türlü demokrasi diye bir şeye alışamayacağız!

Ya benimle olacaksın, ya da bana düşman. Bizdeki politika anlayışı bu... Ya tam, ya hiç...

1980 öncesinde iktidar ve hükümet ortaklığı bile yasaları değiştirmekte zorlanıyorlardı... İşçi sınıfının direnci küçümsenemezdi.

Bu nedenle Ordu darbe yaptı, anayasayı istediği gibi değiştirdi. Militarizmin gücünü kıran anayasadaki değişiklik yetersiz... Kimse memnun değil... Her kesimin istekleri de farklı... Her kesimin isteğine göre anayasa yapmak da mümkün değil... 1980 örneğinde olduğu gibi en güçlüler bile kendi istediği anayasayı yapmak için darbe yapıyor. Yani Anayasayı değiştirmek olağanüstü güç istiyor. Hem çok şey istiyoruz, hem gücümüz yok...

Nerede yanlış yapıyoruz?

Birincisi hedef belli değil. İktidar olmak mı? Öyleyse kitlelere gideceksin, kitlelerle kaynaşacaksın, sorunlarını anlayacaksın, doğru çözümler bulacaksın, güven vereceksin, doğru ittifaklar kuracaksın, alternatif güç olarak ortaya çıkabileceksin...

Kendini kabul ettireceksin... Bunun için de en yakınların ile iyi ilişkiler kuracaksın. Diğerlerini de dinlemeyi bileceksin, Anlayıp saygı duyacaksın... Yani sınıflar eksenindeki yerini diğerleriyle birlikte alacaksın...

Görülen o ki kimsenin aslında iktidar diye bir derdi yok. Kendine güveni yok. Kendine güveni olmayanın başkasına da güveni olmaz. O halde ne koparabilirse onunla, dar guruplar halinde oyun oynamak... Yıllardır değişmeyen bir oyun...

İkinci olarak; kendin olamayınca yapılacak bir şey var. Karşıtından beklemek. Muhalefet demek, yalnızca istemek olmuş. Hem düşmanın olarak gör hem de çıkarlarının koruyucusu olarak gör. Hangi gücüne dayanarak istediğin anayasayı bekliyorsun? Kendi beceriksizliğini, örgütsüzlüğünü gizlemek için iş yapıyormuş görünmek... 30-40 kişilik guruplarla basın toplantılarıyla işin kolayına kaçmak.

İşçi sınıfını örgütlemek için, taşeronlaşmanın başını çeken, sosyal demokratların kuyrukçuluğuna soyunmak.

Olaylardan ders alıp toparlanmak, güçlenmek yerine, aksine birbirini en olmadık damgalarla damgalanmaya başlandı...

Amerikan işbirlikçileri vs...

Üçüncüsü ilkesizlik; Sosyalizm unutuldu, Komünizm unutuldu. Bütün toplumu içine alan yuvarlak bir sol deyim,
AKP den militarist güçlere kadar herkes sol...
Soldan kimin ne anladığı belli değil... Solcu geçinen ve devrimi burjuvaziden bekleyenler de var.
Demokrasiyi ve adaleti kelimelerden ibaret görmek en büyük yanılgı...
İşçi sınıfını temsil ettiğine inanır ama hiç kimse siz ne istiyorsunuz diye o sınıfın bireylerine gitmez. Onlar adına karar verir.

Dördüncü; Anayasada yapılan değişikliklerle kim ne elde edecek, ona irdelemek yerine anayasayı kim değiştiriyor?

Değiştiren solcu değilse muhalefet, solcu değiştirirse hepsine evet.

Onbinlerce kayıp ve ölümün sorumluları bir tarafta, gelecekte İslam cumhuriyeti kuracakları varsayılanlar bir tarafta.

Anayasa böyle bir cumhuriyetin kurulması için yeterliyse, neden 1980 de Anayasa darbeden önce değiştirip de darbe yapmadılar?

Demek ki önce güç gerekli...

Yapılacak iş kayıtsız şartsız güçlenmek. İşçi sınıfını temsil ediyorsan, güvenini kazanabileceğin milyonlar var.

Daha bir ay önce işçi emeklilerine 20 TL zam verildi. Bu konuda kimin sesi çıktı. Gülüp dalga geçildi...

Neden bunu kabul etmiyoruz diye bir kampanya açılmadı? Çünkü bunun ardında ordu yoktu. İşçiler vardı.

Genler İttihat ve Terakki ırmağından gelmekte...

Anayasa'da yapılan değişiklik de emeklilere verilen zam gibi, küçük bir pay, bunu neden reddediyoruz?

Kemalizm'in gelişmesine ket vuruyor... Ordu rahatsız oluyor... Tanrılar için onbinlerce insanın kayıp ve ölümüne göz yumarız deniliyor...

gerekçesi de değişikliği yapan 'dinci' bir parti.

Demokrasiyi en iyi darbeciler, demokrasiyi askıya alanlar korur... Bravo şaşkın sosyalistlere ve demokratlara...

Yıldız hayranı romantiklere...

Bir bardak su ile saksı sulanır ama orman sulanmaz... hayalle anayasa yapılmaz, kabını büyütmeden kabından büyük şeyler bekleme...

Bu referandum Erdoğan'ı oylamaktır diyenler bakalım referandumdan sonra seçim yapılmıştır, seçime gerek yok diyecekler mi?

AKP yi meşru görmeyenler %7-8 oyla kendilerini meşru ilan ediyorlar neden, arkalarında ordu olduğu için...

İşte demokrasi anlayışları... Ordu mensuplarının sivil mahkemelerde yargılanmasını kabul edemiyorlar ama,

Sivillerin askeri mahkemelerde yargılanmasına da sesleri çıkmaz...

Kazanımları küçük olması mikro-evrime karşı gelmek gibi bir şey...

Fazlası için ya gücün olacak, ya da küçük kazanımları reddetmeyeceksin...

Emekliye verilen 20TL zammı reddetmediğin gibi...

Su 100 dereceye gelmeden buharlaşmaz, 20 derecede bağıra çağıra değiştiremezsin...

Hayalci olup imkansız isteme, gerçekçi ol gerçekleştir.

Mehmet Halil

Siyasallaşma!

“Yargı siyasallaştırılmayacak”mış
Yani sizin anlayacağınız,
Balık sudan çıkacakmış.

Mehmet Halil

Siyasi holdingler ve küçük hissedarlar... / Düz yazı

Holdingleler üç beş zenginini %30-40 sermaye koyarak kurduğı ve sömürmek istediğı %60-70 çoğunluğu da ortak ederek onların küçük sermayeleri ile ekonomik sıkıntıları aşan, hak etmediğı önemli güce sahip olan kuruluşlardır. Sermayeyi halka yaymak gibi yalanlarla, güya demokrasinin de savuculuğuna soyunan, sistemin esaslı bir payandasıdır. Çalıştırdığı işçilere de ücret yerine küçük hisseler vererek, daha verimli çalışmalarını da sağlamayı bilirler...

Küçük hissedarlar büyüklerden fazla savunmaya başlar artık holdingi, daha çok benimserler.

Böylece sistemin çürüyen yapısına karşı da mücadele önemli ölçüde kırılmış olur.

Son referandum olayını da buna benzetebiliriz sanıyorum. İster EVET tarafında olsun, ister HAYIR tarafında olsun, %1 bile olmayan oranlarıyla sosyalistler kendilerine o kadar çok pay çıkarıyorlar ki sonuçlardan, okudukça insanın akli duruyor.

EVET ve HAYIR arasında, Denizle kara arasındaki kıyı şeridi gibi ince bir hattı düşünürsek,

Bu ince çizginin iki yanındaki sosyalistler birbirine çok yakın olduğu halde, birbirleriyle çatışma halinde... EVET veya HAYIR olsun fark etmez her iki tarafta da sosyalistlerle faşistler aynı tarafta olduğu halde, birbirlerine karşı suskunlar. Bu farklılık suyun o dereceden

yüz derece arasındaki kadar uzun bir mesafe olduğu halde, 101 derecede buhara dönüşmüş gibi birbirleri ile aralarındaki bağ kopmuş gibi...

Bu kaçınıcı seçim, bu kaçınıcı referandum? Defalarca bu gibi açmazlara düştüğümüz halde, aralarında uzlaşmaz çelişkileri olanlar bir cephede birleşiyor da aralarında uzlaşılabilir çelişkiler bulunan ve işçi sınıfı eksenli mücadele etmekten dem vuranlar neden bir araya gelemez? Bu neden düşünülmez? Bu hangi Marksizm'e uyuyor? Çok merak ediyorum.

Hiç kimse de bu konuda doyurucu bir açıklama yapmıyor. 12-13 sosyalist parti var onlarında böyle bir sorunu yok. Bütün guruplar verdiği oyların sonuçlarıyla devrim yapmış gibi övünebiliyorlar. Holdingler tarafından küçük hisselerle kandırılan işçilerden farklarını göremiyorum.

Belki de işçi sınıfı eksenli dedikleri bu kuyrukçuluktur. İşçilerle tek ortak yönleri burada sanıyorum.

Çünkü işçi sınıfı olarak kendi kaderini tayin etmek gibi bir dertleri yok. Öyle olsaydı iktidara gelmek için mücadele ederlerdi. İktidara gelmek isteselerdi, güçlenmek isterlerdi. Güçlenmek için ittifak arayışları olurdu. Uzlaşılacakları noktaları tespit etmeye çalışırlardı. Çocuklar gibi sidik yarışına girmezlerdi. Dolayısıyla EVET veya HAYIR oylarının içindeki (iyimser olayım) %1 birlik hisseleriyle burjuva demokrasisine bu kadar meşruiyet kazandırmazlardı.

Demek ki kafalarımız duvardan daha sert ki beyhude duvara vurmak istemiyoruz. Çoğunluk camilerde ilahilerle işini Allaha bırakırken, bizde suskunlukla bırakıyoruz işimizi Allaha... Allah kabul etsin!

Mehmet Halil

Siz konuşun beyler!

İş isteriz, çocuklarımız için,
Deniz filosu istemiyoruz...
Yeter ki karnı doysun bizimkilerin
Ekmek istiyoruz, aş istiyoruz!

Zaten her gün dokuz doğuruyoruz
Üç de çocuk doğurunca
Bir düzüne ediyoruz
Düzenin aklına uyunca.

İthalat şirketleriniz kazansın diye
Bereketi sağarak ellerinizle
Doldurmak için kasalarınızı
Kota koyarsınız bizim üretime.

Sizden yabancı dil istemedik
Sadece 'ana dilimizi' istedik
Çok gördünüz yabancı değil diye
Hedef olduk yabancı mermilere.

Merdiven gibi bakmayın bize
Biz hak isteriz, sadaka değil
Halı serersiniz merdivenlere bile
Biz üretiniz, merdiven değil!

Siz ağızınızla gülersiniz, açık!
Papatya gibi, hazine önünüzde,
Sizi dinledik, anladık ve inandık
Oyun komikti, güldük götümüzle.

Mehmet Halil

Sizi servetiniz kurtarabilecek mi?

Avcılık, evcilleştirme, hayvancılık, göçebeliğin sonu ve yerleşik düzen, tarım, verimli toprakları seçme, sınırlar, sınırları genişletme mücadeleleri, köleler, güç dengelerinin bozulması, küçük sanayinin gelişmesi, basit üretimden birleşik üretime geçilmesi, ücretli köleliğe geçiş, sömürenlerle sömürülenler arasındaki uçurumun artması, kapitalizmin feodalizm karşısında güçlenmesi ve ulusal devletlerin oluşması, Kapitalizmin uluslar pazarına sığmayarak ulus sınırlarını aşması, uluslar arası sermayenin geri kalmış ülkeleri borçlandırarak pençesine geçirmesi, Uluslar arası şirketlerin birleşerek dünyayı kendi oyun alanlarına çevirmesi olarak Küreselleşme... Evet! Ey kan emiciler, işte dünyayı da elinize geçirdiniz. İşte atacağınız son adımı da attınız. Aç gözlülüğünüz, doymaz iştahınızla, paylaşacak yer de bırakmadınız. Açlıktan kıvrananlar bir ekmek için çırpırken, sizler dünyayla bile doymadınız. Dünyada bitecek çok yakında. Kendini yenileyemeyecek hale soktuğunuz bu dünya da kanserden nasibini alacak sonunda... Dünya da çaresiz kalıp ölecek sonunda... Ozon tabakasını deldiniz... Deldiniz dünyanın derisini, ama bir başka gezegen bulamadınız daha... Yumurtasının kabuğunu kırıp içinden çıkamayan civciv gibi, kendinizle beraber bütün insanlığı da öldüreceksiniz yakında... Karşınızdaki boşlukla, o sonsuz hiçlikle, yüz yıllardır açlıkla cezalandırdığınız o milyonlarca insanlar arasında sıkışıp kalacaksınız... Küreselleşme ile yaralarınızı saracak son hastahanenin acil servisinde, sizlere son kanlar da verilmekte... Bütün kredilerin, bütün kanların tükendiği son duraktasınız... Kendi mezarınızı kendiniz kazdınız... Son mekana hoş geldiniz... Şimdi sizi biriktirdiğiniz servetler kurtarabilecek mi?

Mehmet Halil

Soma duruşmasının anımsattıkları

Soma'da 301 madençinin ölümüyle sonuçlanan olayın duruşmasındaki 'MAAŞ ALDIĞI ŞİRKETİ DENETLEMİŞ' ifadesini okuyunca geçmişte başıma gelenler aklıma geldi... 1964-1965 yıllarında Makine teknikerliği okulunda okurken aynı zamanda öğretmenlerle, o zaman henüz olmayan, üretimde standartlaşmaya gidilmesinin ekonomide büyük kazançlar sağlayacağını tartışıyorduk. Bununla ilgili basında da yankı bulan tartışmalar oluyordu. Okulu bitirdiğim 1970 yılında, yine yüksek okulu okumak üzere İstanbul'a gittiğimde, yine çalışıp okuyordum. TSE' o yıllarda yeni kuruldu.

Çalışmak için müracaat ettiğim fabrikada işe alındım. Fabrikanın sahibi ve müdürü Burhan Bey, bana 'Siz bu standartlar enstitüsünün kurulması için çok mücadele ettiğiniz, seni kalite kontrol sorumlusu yapalım' deyince sevinmişim. Fabrikada Traktör yedek parçaları yapılıyordu. Döküm Alibeyköy'de bir dökümhanede yapılıyordu. Dökümhaneden gelen 54 parçayı kontrol ettim 49 parça bana göre bozuktu. 5 parça üretime uygundu. Haberi alan Burhan Bey bir saat sonra başıma geldi 'Ne yaptın sen?' dedi. Gayet normal 'Bu dökümler çürük' dedim. Eğildi parçaları kendi seçti. Üç çürük, 51 sağlam çıkardı. 'Efendim bunlar basıncı görünce patlar ve geri döner. Verilecek emekler boşa gider' dedim. 'Sen kimden maaş alıyorsun?' dedi. Ağzım açık kalakaldım.

Tabi dökümden çıkan parçayı kullanabilmek için, torna, freze, planya, matkap vida delikleri conta kanalları gibi birçok işlemden geçecek, ve bu işlemler pahalı ve boşa gidecek. 'Bu fabrika batar' diye yeni iş aramaya başladım. Ama o yıllarda teknik eleman bulmak zordu ve benim istifama izin vermediler. Ücretimi artırdılar. Aradan üç ay geçti Türkiye'nin çeşitli illerine giden parçalar geri gelmeye başladı. Ama hiçbir şey olmadı. Yalnız ondan sonra çıkan parçalara başka etiketler yapıştırılmaya başladı. Meğer bizim bilmediğimiz neler varmış. Şirketin ismi değişince bütün arızalar gidiyor bütün motorlar çalışıveriyormuş...

Bir başka olay da 1990'lı yıllarda başıma geldi. Alüminyum doğrama atölyesi açmışım. Bayındırlıkta çalışan arkadaşlarım da vardı. Bana iyilik olsun diye haber gönderdiler. Bir okulun Alüminyum doğrama işlerini yapmam istendi. Önce sevindim ama, resmi işlere girip de iflas etmeyen doğramacının olmadığını da çok duymuştum. O bakımdan hiç resmi iş almaya teşebbüs etmemişim. Ama konuşulan hep 'adamın varsa kazanırsın'. Arkadaşlarım olduğuna göre kazanırım düşüncesiyle gittim görüşmeye... İşler kilo ile kabul ediliyor. Ama Bayındırlık fiyatları o sıralar bizim piyasadan aldığımız alüminyum fiyatlarıyla başabaş. Aksesuar, işçilik, nakliye, montaj nasıl karşılanacak? Arkadaşlarım o senin bileceğin iş diyor. Kazanan kazanıyor diyorlar... Devlet müessesinin birinden söktüğüm eski bir doğramalardan köşe bağlantıları kurşun çıkmıştı, hem de 40-50 cm boyunda... Ben de öyle yaparsan para kazanabilecektim. Böyle yaparsam işi kabul eder misiniz? Kabul ederiz de demediler, etmeyiz de demediler...'Sen kendine güvenmiyor musun?' dediler. Ben kendime güveniyorum ama para kazanmam için aynı yöntemi kullanmam lazım. Bunun için de sizin onayınızı almam lazım. Yani size de güvenmem lazım. Devlet dairelerinde herkes birbirinin kurdu.' Git şirketle konuş' dediler. İş şirket teslim alacak. Gittim şirketin bürosuna. Durumu aynen anlattım. Orada görevli olan bey, gözüme baktı. Benim duyabileceğim biçimde 'Ben aynı zamanda bayındırlıkta kontrolüm' dedi. Sonra araya giren %20 komisyon istedi. İşler iyice karmaşıktı. O gece düşündüm. Böyle karmaşık bir iş bulaşmaktan korktum. İş almadım.

Yıllar sonra görüldüğü üzere sistemin istikrarı hep usulsüzlüklerle sağlanıyor...' İSTIKRAR... ' İSTIKRAR... Diye boşuna yırtınmıyorlar.

Mehmet Halil

Son çare

Dörtnala geçiyor zaman
Güçlülere gücümüz yetmiyor
Beni, yine anlayan
En yakın dostum oluyor.

Hadi, gel dostum nalbant
İki kadeh atalım seninle
Gel beni rahatlat
Gecenin eşğinde...

Daha yapacak işlerim var
Her şey rotorlu şu hayatta
Yapacaklarım seni de ırgalar
Geç kalayım son yolculukta.

İsteğim senin de çıkarına
Bak meydan okuyor dostuna
Bir nalını eksik çak da
Bir ders ver şu zamana...

Mehmet Halil

Son güldürenler! (Biraz alıntı, biraz kalıntı, biraz da çalıntı...)

Son güldürenler!

İçişleri Bakanı Beşir Atalay'ın 'Eylem yapan bazı öğrenciler kendilerini yere atıyor' açıklamasının ardından, polis kuvvetleri, zemini ayaklarının altından çekip aldı.

MEB, öğrenci eylemlerini önlemek için, eğitimi de bedelli yapma önerisinde bulundu.

Diyanet'ten bedelli açıklaması: 'Böyle bir şey yok. Herkes namazını kılacak, orucunu tutacak...'

ABD Genelkurmay Başkanı, ülkede İspanyolcanın ikinci dil olarak konuşulmasının yarattığı felakete dikkat çekti...

Beşiktaşlı Guti'ye Ortaköy'de kimlik soran polis memuru, 15 dakikalık şöhretinin tadını çıkarıyor...

Seyrettiği dizilerin etkisinde kalan S.A., emekli kaymakam kocasını Hollandalı bir bayanla ilişkiye zorlayıp daha sonra felç bırakmasının ardından olanlara saatlerce ağladı...

ÖSYM: 'ALES'e çıplak gelin, biz sizi giydireceğiz...'

Ray-Ban, 2011 kreasyonunu ünlü isimlerin de katılacağı çok özel bir cenaze töreniyle Teşvikiye Camii'nde tanıtacak...

Sultanhamam'da tasfiye nedeniyle 14 yıldır zararına satış yapan züccaciye dükkânı, görkemli bir açılışla 3. şubesine kavuştu...

Geleneksel 'Noel Baba aslında Antalyalıdır' açıklamasını yapacak ekip, provalara başladı...

Facebook'da çeşitli oyunlarda dereceye giren devlet memurlarına ödülleri, İçişleri Bakanı Beşir Atalay tarafından törenle takdim edildi...

M.E.B 'seneye görüşürüz' esprilerinin başlangıç tarihlerini ilkokullarda 17 Aralık, liselerde 24 Aralık, üniversitelerde ise 'o ehh artık' olarak belirledi...

Beşiktaş yönetimi, Portekiz'den göçmen alımına başladığını borsaya bildirdi...

Ahmet Gökçek: 'Bundan sonraki hedefim, Avrupa'da bir kulüp batırmak'...

Cuma günü 'Şangay Kovboyları' filmini 100. kez vermeye hazırlanan STV yönetimini dalya heyecanı sardı...

Bankacılık terminolojisindeki 'hesap işletim ücreti' ve 'dosya masrafı' kavramları hakkındaki belirsizlik devam ediyor...

Başbakan Erdoğan ODTÜ'lü öğrencilere tavsiyede bulundu: 'O kartoplarını atacağınıza kardan adam yapıp, onu başbakan seçin daha iyi dedi...'

Sol omzuna aldığı yumurta darbesiyle yaralanan Bakan'ın beyin ölümü gerçekleşti...

Diş hastanesine gelen hasta, ağızındaki köprünün Mimar Sinan dönemine ait olduğu tespit edilince Kültür Bakanlığı'na bağışlandı...

Aynı diş hastanesine gelen bir başka bakan hasta da, yine Mimar Sinan dönemine ait olduğu tespit edilen diş köprüsü için korumaya alındı...

Sağlık Bakanlığı, kapalı alanda sigara üretimini yasaklamak için kolları sıvadı...

Ekranların sevilen dizisi 'Öyle Bir Geçer Zaman ki', sinir krizi geçiremeyen oyuncularla yollarını ayırmaya hazırlanıyor...

Maliye Bakanı Mehmet Şimşek, 2011 yılı bütçe çalışmalarıyla ilgili merak edilen soruları yanıtladı: 'Ben kredi kartından hepsini veriyorum, siz bana nakit olarak verirsiniz sonra...'

Teofilo'dan sonra Jaja'nın da izinsiz ülkesine gitmesiyle Trabzonsporlu yetkililer yabancı futbolculara 'bize her yer Trabzon' tezahüratının aslında o anlama gelmediğini açıklayacak.

Recep Tayyip Erdoğan: Meclis çalışma raporunu okurken '2002'de Wikileaks'te hiç belgemiz yokken şu anda 7918 belgemiz var.' dedi.

Felsefe mezunlarının filozofluk başvurularının olumlu sonuçlanması üzerine peygamberlik için başvuran din öğretmenlerinin umutlu bekleyişi sürüyor...

İşe gitmeye hazırlanırken vücut ısısının tamamını yatağında bırakan genç yatağına geri döndü...

Emine Beder'in 'Öğrencilerin Attığı Yumurtalarla Yapılacak Yemekler' isimli kitabı piyasaya çıkmak için gün sayıyor...

Tarım bakanlığı, İstanbul Emniyet Müdürlüğüne, bundan sonraki öğrenci eylemlerine sucuklu müdahale olabileceğini ve bu taktirde polislerin atılan sucukları toplaması halinde ülkede et sorunun tümünden çözüleceğini hesapladı... Böylece 2011 bütçesinin açık vermeden kapanacağını ilan etti. Gençlik geleceğimi[z sloganı bundan sonra devlet törenlerinde atılma mecburiyeti yasallaşacakmış haberleri yayılmaya başladı.

Kuru Temizlemeciler Birliği, ülkede demokrasinin kökleşmesi ve daha ileriye gidebilmesi için yumurtalı protestoların arttırılmasının önemine vurgu yaptı...

Nihayet kendisine sevgili bulan kız, Facebook profilinde Can Yücel şiirleri paylaşmayı bıraktı...

Bursa'da 28 yaşındaki astım hastası A.C, polisin nefes kesen operasyonu sonucu hayatını kaybetti...

teröristlerin Levent Oto Sanayi sitesine bıraktığı bomba, esnafın gayreti sonucu düz kontakla çalıştırıldı...

Birkaç genç girişimci en sonunda Köşem Holding'i kurdu...

“Yurtdışında zorlanmasın” gerekçesiyle ismi Deniz koyulan ilk bebek olan Deniz Kazancı, Edirne'nin ötesini göremeden 72 yaşında hayata gözlerini yumdu...

Erol Büyükburç'un çalınan spermlerini bulan vatandaş karşılık beklemediğini söylese de, sanatçının kendisine bir miktar sperm hediye etmesine engel olamadı...

Orantısız güç kullanımı eleştirilerini değerlendiren Emniyet Müdürlüğü, toplumsal olaylara müdahale için 'insanlı polis timleri' kurmaya hazırlanıyor...

Güneydoğu'da 30 yıl aradan sonra eceliyle ölen ilk vatandaş, yarın devlet töreniyle son yolculuğuna uğurlanacak...

Alıcı kılığına giren narkotik büro ekipleri ile uyuşturucu tacirleri arasındaki pazarlıklardan olumlu bir sonuç çıkmaması üzerine, operasyon iptal edildi...

Müşteri temsilcisine bağlanmak için 45 dakika klasik müzik dinleyen genç, çello eğitimi almaya karar verdi...

TÜİK, uzun süren çalışmaların ardından, piyasayı durdurarak, enflasyonu sifıra indirmeyi başardı...

Çöken sahne kostümünün altında kalan Bülent Ersoy'u kurtarma çalışmalarına AKUT da dahil oldu...

Vladimir Putin liderliğinde dün gece gizlice sıcak denizlere inen Ruslar, Köyceğiz sahiline yumurtlayıp Galapagos'a doğru göç ettiler...

Doğaya bırakılan ilk plastik şişeler yok olmaya başladı...

Mantıklı olmaya çağrılan 17 yaşındaki S.A.'dan hala haber alınamıyor... Yaşını büyütme gibi mantıklı bir düşünce, bu sivillerin kendi aklına hiç gelmiyor. Mantiği hep karşıdan bekliyorlar.

Otoban kenarında hatıra ormanı olan şirket, 20 yılda 10 cm büyüyen ağaçların haklı gururunu yaşıyor...

Aralık ayına gelmesine rağmen başlamayan soğuklar nedeniyle, kış mevsimi önümüzdeki seneye devretti...

Arkada yer olduğunu noter huzurunda ispatlayan otobüs şoförü, linç girişimden güçlkle kurtarıldı...

Ceketinin sağ cebine fazla bozuk para koyan 73 yaşındaki Yakup dede, şarampole yuvarlandı...

Tabaktaki son lokmayı cesaret gösterip yiyen genç, masadaki gergin bekleyişe son verdi...

Şu ana kadar dünyada hiçbir hükümetin veya yetkili ismin yalanlamaya cesaret edemediği Wikileaks belgelerini 'iftira' olarak değerlendiren Başbakan Erdoğan, bu cesur duruşuyla bir kez daha Türkiye'nin gururu oldu...

Tur şirketleri Türkiye'nin 2018 yılında Rusya'da yapılacak Dünya Kupası'na katılmama ihtimalinden hiç endişe duymuyor...

Geceleri yatak odasından gelen sesleri anne-baba kavgası zanneden 13 yaşındaki Vedat'ın, gerçeği öğrenme zamanı geldi...

Maçta varını yoğunu ortaya koyan futbolcuya haciz şoku...

Cenaze töreninde gördüğü arkadaşına 'Boşver kanka, kendi kaybetti' diye teselli vermeye çalışan genç, henüz başka teselli yolu bilmediğini samimiyetle itiraf etti...

Kaza anında sürücülere 'Bişey yok bişey yok... Hadi tutanak tutmayın hadi...' diyen sokaktaki vatandaş, kasko şirketi tarafından 'Yılın Çalışanı' seçildi...

Hatalı üretim nedeniyle geri çağırdığı 100 bin ürün eline ulaşmayan Nutella'dan sert açıklama: 'Arkadaş hepsini hangi ara yediniz! '

Gönül Yazar'ın doğum günü partisinde pastaya emektar sanatçının yaşı kadar mum dikilirken, itfaiye ekipleri olay yerinde hazır bekledi...

Protez dişlerin moda olmasından bu yana, egzoz kontrol araçlarının, insanlara da uygulanabilir şekli üretilmeye başlandığı haberi sevinçle karşılandı.

Mehmet Halil

Sonun başlangıcı

Kazananların durumu öğrendiklerinde akıllı olduklarını sanırlar. Çünkü kaybettiklerini bilmezler, bilmek de istemezler, görmezler, görmek istemezler. Zayıfın kaybettiği durumları öğrendiklerinde akılsız olduklarını sanırlar, çünkü kazandıkları durumları bilmezler, bilmek de istemezler. Onlar güçlü tarafça beslenirler, onlar için çalışırlar. Gerçeği görmezden gelip, yalanı yayarlar. Medyanın rolü de burada işte...

Ve köpeklerin uluması, zayıfları susturur...

Aptallar aptalların ardından gider... O aptal yetki sahibi omuşsa kendisi de aynı yoldan yetki sahibi olabileceğine inanır. Sayısal lotoya, piyangoya inananlar nasıl inanmaz aptala?

Mevkiini para ile satın alan kimseler, masraflarını geri alma yoluna düşerler.

Bürokraside böyleleri çoktur...

Sadece cahiller değil, okumuş ve bilgili kişiler bile, ulaşılabilen bir yalanı, ulaşılmaz bir gerçeğe yeğ tutuyorlar.

Kitleler her zaman böyledir diye karşılık verirler, "herkes layık olduğu şekilde yönetilir!" derler... Kendilerini bu herkesin dışında görürler. "Belirsizlikten her zaman korkarlar, bu yüzden açık bir yalanı ulaşılmaz gerçeğe yeğ tutarlar. Hele bu yalanlar ne kadar ulvi ve yüksek olurlarsa, değerleri de o kadar artar.

Bu nedenle gerçek bilgiler, her zaman kitlelerden uzak durmayı yeğlerler.

Halk küçük dünyasının kendi küçük mutluluklarını yeterli bulmaktadır...

Ve bu sessizlikte diktatörler çok güçlü olduklarını sanır. Yalanlar tatlı gelince, dalkavuklar gerçeği söylemekten korkarlar... Onlar, işi bitince atılacak birer basamak olduklarının farkındadır.

Oysa dipte kazan kaynamaktadır. Potansiyel güç artmakta, patlama noktasına yaklaşmaktadır.

Mehmet Halil

Sorgulama...

Ölüm dişlerini göstermeye başlayınca insanlara,
Onlar da, korkuyla, dua etmeye başlıyor tanrıya.
Eyyyy! Gücüyle kudretiyle tanınan tanrı
Neden aşkın kitaplarla, dualarla sınırlı?
Neden sana yapılan inancın korkuya dayanması?
Neden sevgiyle yazılmıyor bu alınlardaki yazı?
Neden sevgi oruçları, açlık oruçları, ölüm oruçları?
Neden kendin gibi suratsız yarattın yöneten insanları?

Mehmet Halil

Sorular 2

Bütün sorular
Boyun eğip eğmeyeceğini
öğrenmek için değil mi?
Ne olduğumu soruyorsun bana
Türk mü, Ermeni mi, Kürt mü?
Musevi mi, Hıristiyan mı, Müslüman mı?
Nerede doğup, nerede büyüdüğümü
Ne olduğumun ne anlamı var?
Sen ön yargılı olduktan sonra
Çıkarın varsa senden sayılacağım
Çıkarın yoksa dışlanacağım...
İnsanı kör ediyor, çıkar, servet, Para...
Parçalayıp gerçek varlığı
Şünger çekiyor erdeme, insanlığa...
Öne çıkarıyor suni ayrılıkları...

Mehmet Halil

Sorun nerede, çözüm nerede, nasıl bir çözüm... (Bölüm 1.)

Sorun nerede, çözüm nerede, nasıl bir çözüm... (Bölüm 1.)

İnsanca bir yaşam, insana saygı, demokrasi... sorunun köklerine inmemiz gerekiyor...

Sorun sistem, hastalığın teşhisi bizden önce de yapıldığı için özünde değişiklik yok. Diğer tali sorunlar da masa başında çözülmez, pratik içinde çözülmesi gerekir... yani hastalık yeni değil... yenilik yalnızca hasta hane sayısı azalırken, hasta sayısındaki artış...

Teşhiste sorun olmadığına göre, ya da asıl bizim konuşmamız gereken teşhis olmadığına göre, tedavi sorununa gelelim.

Burada sorunu iki kapsamda ele almak istiyorum: Biri tedavi merkezleri, yani örgütlenme, diğeri ise bir bir hastalar... (sistemden zarar gören, bireyler ve guruplar)

Hangi hastalık olursa olsun hastalar kendileri tedaviyi kabul etmeden, çözüm imkansız gibidir.

Bence en önemli sorun burada bu sorunu halletmek hastalığı yüzde elli yenmek demektir.

Mücadele geçmişimize baktığımız zaman, zaaflarımızın yoğun olduğu dönemlerde, bölünüp başarısız olmuşuz. Toparlanma dönemlerinde, mücadele tarihimizde gururlu sayfalar yazdırılmış.

Burada benim üzerinde durmak istediğim, insan malzemesi olarak zaaflarımız... Çünkü;

Düşünce yüce de olsa onu taşıyan kişiler de önemli... onlar da yüce mi... yoksa onları taşıdığı düşünce mi yüceleştirdi...

Bunları incelemeyen; Kargaya nişan alıp ineği vuran.... İnsanlarla yola çıkarız..

Mücadelemizin can düşmanları olan hastalıklar:

Eğitimsizlik, Acelecilik, Egoistlik, Vurdumduymazlık, Adamsendecilik, Ezbercilik, Alışkanlıklar, Kariyerizm, önyargılar, Milliyetçilik, teknolojiyi küçümseme, yerel ve genel arasında doğru bağ kuramama, Ahlaki sorunlar, güce tapma vs... Bütün bunların sonucu bölünmüşlük... umutsuzluk, moral bozuklukları...

Eleman ne kadar sağlam olursa, hedeflenen yapı da o kadar sağlam olur. Onun için elemanlarda aranacak özellikler neler olmalıdır? Bir bir incelemeye çalışalım.

Eğitimsizlik: 'İnsana düşünmeyi öğretmiyorsan, düşünmemeyi öğretiyorsun demektir. İnsana düşünmemeyi öğretmenin en kısa ve bilinen yolu, ezberletmektir.'

Kime ait olduğunu bilmediğim bu güzel sözle girmek istiyorum konuya. Çoğumuz, kendi kendini yetiştiren insanlar olduk. Hangi kitabı okuduksa, bilincimiz o kitapların verdiği ile sınırlı kaldı. Geçmişte (80 öncesi) Sendikaların verdiği eğitim delege avlama arzusundan ileri gidemedi. Hastalığı tedavi edecek pratisyen olmak şöyle dursun, hastalığının yerini bile tarif edemeyecek hastalar olmaktan ileriye gidemedik.

Bazen de sınıfları çift dikiş geçen öğretmenler seçtik, tecrübelidir diye... Oysa insan hayatı için bile 5 yıllık tıp eğitimi yetmiyor, yıllarca pratik deney ve meslek içi eğitim tıp konusunda başarının önünü açıyor... Biz ise toplumsal bir hastalığın çözümü için, kendimizi aday görüyoruz. El yordamı ile devrime soyunuyoruz.

Mücadelede karşımızdaki güçler ise, bu konuda 200 yıllık deneylere ve sıkı bir eğitime tabi tutuluyor. Baltayı kuşanıp ormandan odun kesmeyeceğimize göre, eğitime

önem vermemiz gerekiyor. Sisteme uygun eleman yetiştiriyor. İtaatkar, kendini kurtarmayı öğreten, yalnız buyrulana yapan, araştırmayan, düşünmeyen, güce tapan, doğa üstü olaylara inanan vs. (sistemin Korunması ve güçlendirilmesi doğrultusunda, sistemin merkezi denetimi doğrultusundaki araştırma ve eğitim değil sözkonusu olan) Egemen güçlerin bu yozlaştıran eğitimine karşı ciddi bir tavır almadan ve altarnetif bir eğitim olmadan mücadele her zaman zaafa uğramaya mahkumdur.

Eğer eğitimi küçümsersek, bizim eğitimsizliğimiz karşı tarafın en önemli silahı haline geliyor.
O halde toplumsal mücadeleye inanan insan, zamanını " gün kazanıp gün harcamakla geçirmeyecek"

kurumsal bir eğitim imkanı yoksa, okuyarak. kendi kendini eğitecek, gerekirse, yerel eğitim birimleri oluşturacak... Temel kültür ve eğitim olmadan, yerli ve yabancı kitaplardan

Alıntı yapılarak elde edilen bilgiler sonradan yapıştırılmış etiket gibi sırtır, sırtıyor. Bilgileri içselleştiremiyoruz. Kolay elde edilenler kolay kaybediliyor. Onun için de geriye baktığımızda köklü bir geçmiş bulamıyoruz. Yeni kazanımlarla zenginleştiremediğimiz geçmişimizin, kalıntılarını, mirasını paylaşmak için bile birbirimize giriyoruz. Geriye baktığımızda, toplumsal mücadelemizin kalelerinden sandığımız nice insanları karşı saflarımızda görünce de hayıflanıyoruz.

Zaman hızla akarken ve bu zaman zarfında üretim ve buna bağlı kurumlar hızla değişirken;

Büyük düşünürlerin dünyayı saran görüşlerini, geviş getirircesine tekrarlamak, onları hayata uygulamadan, uygulamaya çalışmadan bir anlam kazanmaz."

Aydın geçinen nice yazar çizer, eğitimsiz işçi, köylü ve yoksul kesimler onları alkışlamadığı için, "benim sorunum mu? Kendi hakkını arasinlar" diyebiliyor. Ama kılavuz olduğunu iddia ettiği halde kendi rolünün ne olduğunu farkında olmadığı anlaşılıyor. O yalnızca alkışlanmak istiyor. Eleştiriye tahammülü bile yok. Milyonlar peşinden akıp gelirse iyi, gelmezse, bütün suç onlarda.

Okula gidip adam olamayanlar olduğu gibi, okula gitmeden adam olan çok insan var.

İşte bu eğitim ve kültür eksikliği ki... Nice sosyalistleri, TV başında, ters yüz edilmiş kültürün etkisinde kalmaktadır. Kendi sınıfından ve onun kültüründen gün be gün uzaklaşmaktadır.

Hala bu kurumlar, bağımsız kurumlar olarak, kitleler tarafından saygı görebiliyor.

Hiçbir ilaç, iyi beslenmenin yerini tutamadığı" gibi, hiçbir kalıp da eğitim ve kültürün yerini tutamaz. Bu olmadan kuru sınıf bilinci doğru davranmaya yetmez... yetmiyor.

Egoizm: Canlılar hazmı kolaylaştırmak için, yemlerini küçük parçalara bölerek yerler. Biz insanlarda öyleyiz.

İşte sosyal mücadelede, güç sahibi egemen güçler de öyle. Toplumsal muhalefeti güçsüz kılıp

kolay sömürebilmek için önce bölüyorlar. Sonra bu bölünen parçaları birbiriyle mücadeleye girmeleri için körüklüyorlar.

İşte burada en önemli zaaf bencillik.

Bencillik, kendini düşünme, kendi hesabına başkalarından çıkar sağlama... Eğitimsizlikten, çevreye güvensizlikten, sisteme güvensizlikten kaynaklanan bir hastalık...

Ben merkezilik keyif siyasetinin temelidir. Onu böylesine güçlü ve değiştirici bir deneyim haline getiren, olup bitenin ne olduğunu ifade etmedeki yetersizliğidir. Kendi dışındakileri kendinden uzaklaştırarak, kendini önemseme ve kendi dışındakileri önemsizleştirme, nihayetinde kendi dışındakileri kendi hesabına kullanma eğilimi... Kendini önemseyip ötekileri önemsizleştirme.

Milyonlarca üretici insanın, dar bir kadro tarafından, yönlendirebilmede kullandığı en önemli zaafımız.

Her ne kadar büyük ölçüde eğitimsizlikten kaynaklansa da, nice eğitimli insanlar bile kendi çıkarı söz konusu olunca, toplumsal çıkarları ikinci plana atabiliyor. Kişilerin ve gurupların çıkarı ön plana geçince de toplumsal çıkarlar, kan kaybına başlıyor. Egoizm sınırsız olduğu için bu hastalık, toplumsal çıkarları felç olana kadar sürükleyip gidiyor. Derneklerde sosyalist gurupların kendi aralarındaki yarış sonuçta ırkçı, milliyetçi düşüncelerin lehine geliyor. Böylece demokratik kitle örgütleri, egemen güçlerin kontrolüne giriyor.

Sonuçlar böyle olunca sosyalizm adına iş yapanların sosyalistliği de tartışma konusu oluyor.

Yönetici kadrolar önce kendilerini güvence altına alıp, ondan sonra sosyal mücadelede yerini alma düşüncesiyle bu zaafarla satın alınıyor, ya da zayıflatılarak etkisiz hale getiriliyor.

Özel dershanesi olan bir sosyalist eğitim konusunda paralı eğitime karşı politikada karşı tarafı savunuyor ya da sessiz kalabiliyor.

Kongrelerde kendi gurubunun kazanması için, güçlü çıkabilmek için, sol cephede tek güç kalabilmek için, sol cephede ittifaklar kurmak yerine, tek başına yönetime gelme hırsıyla yönetimi dolaylı olarak egemen güçlerin temsilcilerine bırakabiliyor. Ya hep ya hiç mantığı ile, kendi çıkarı uğruna, toplumsal çıkarlara zarar verebiliyorlar.

Dengeyi egemen güçlerin lehine çeviren her tutum ve davranış, karşı tarafa yarayan her davranış, Asla devrimci veya demokrat bir davranış değildir. Buna benzer örnekleri çok gördük.

Böyle bir davranışın sorumlusu olanlar kendilerine, her ne isim verirlerse versinler, asla kendilerini burjuvazinin aleti olmaktan kurtaramazlar. Cahil gördükleri, uyuttuklarını zannettikleri geniş halk kitlelerini değil ancak kendilerini kandırmışlardır. Kendi ayıplarını görmeyen bu kişiler ya da guruplar, mücadele tarihimize, geriye dönüp baktıklarında ne kadar kan kaybettiğimizi görüp düşünmek zorundadırlar. Ama egoist bir insandan bunu beklemek ne kadar doğru durup düşünmek gerekir.

DİSK'ten bir örnek verecek olursak:

"Antiemperyalizm.org" ta çıkan araştırmacı yazar Yılmaz Dikbaş imzalı ve DİSK başkanına yazılan bir mektuptan öğrendiğimize göre: Uluslar arası işçi dayanışması fonundan alınabilmesi öngörülen yardımlar, DİSK yönetimi tarafından "İşçileri özelleştirme konusunda eğitilmesi için, AB'den, özelleştirme yanlısı kurumlardan alınıyor. Böylece özelleştirme politikasına karşı DİSK göstermelik direnişlerle kamuoyunu uyutuyor. Sınıf uzlaşmacı politikalar, sonunda sendikaları da göstermelik, çaresiz örgütler olarak gözlerden düşürüyor. Aşağıda bununla ilgili kısa alıntılar var.

"Türkiye'de emperyalizme ve faşizme karşı çıkmak her Türk vatandaşının görevidir, namus borcudur, insan olma haysiyetinin gereğidir. Faşizme ve emperyalizme karşı çıkmayan bir toplumun mevcut dünya koşulları içinde, insanca yaşamaya, insan olmaya, haysiyetli hayat sürmeye hakkı yoktur."

Yukardaki paragraf, DİSK programından alınma. Sözler ne kadar da güzel

DİSK Tüzüğü'nün 3. Bölümü, Gelirler ve Giderlere ayrılmıştır. 28. Maddenin (c) bendinde ise, uluslararası örgütlerden yardım sağlanabileceği yazılıdır. Siz, AB'yi sıradan bir uluslararası örgüt olarak niteleyip, yaklaşık bir milyon Avro'yu bu maddeye dayandırarak mı alıyorsunuz?

Avrupalı sendikacılar, AB'nin emekçilerden yana olmadığını söylerken, siz nasıl oluyor da yaklaşık 300 bin işçinin başı olarak AB'ci oluyorsunuz?

Bize değer kazandıran şeyler, yaptığımız işlerdir.

Önemli olan 'sol', 'Sosyalizm', 'emperyalizm' sözlerini kullanmak değil. Onların ilkelerine ve programlarına uymaktır.

AB özelleştirme için eğitim fonundan yardım alacaksın ve o para ile özelleştirmeye karşı mücadele edeceksin... Dostlar alışverişte görsün...

Her fabrikanın önünde, o fabrikaların işçileri ile genel bir politikaya karşı göstermelik eylemler.

Kararlılık insanın gözlerinden okunur. Yönetici kararlı olmayınca kitleler kararlı olamaz.

Burada MARTİN NİEMÖLERİN bir sözünü ekleyeceğim, önce sosyalistler için geldiler, ben sosyalist olmadığım için sesimi çıkartmadım sonra sendikacılar için geldiler sendikacı olmadığım içinde sesimi çıkartmadım sonra yahudiler için geldiler, yahudi olmadığım içinde sesimi çıkartmadım sonra benim için geldiklerinde, benim için sesini yükseltecek kimse kalmamıştı.

Aynen biz de de öyle mücadeleler. Biz hak almak için değil. Alıyormuş gibi görünmek için örgütleniyoruz. Şimdiye kadar yapılanların sonucu bunu gösteriyor.

Hak almak şöyle dursun, sürekli mevziler kaybedildi. Neden parça parça oluşumuzdan. Her gurup kendini beğeniyor. Hedefi egemen güçler değil. Diğer emekçi Guruplar. Ya onun ardına düşecekler, ya da onun hedefi olacaklar.

Biz de, haklarımız için egemen güçleri zorlayacak eylemler değil. Aferin almak için, diğer sol guruplardan geri kalmamak, önde olabilmek için eylem yapılıyor.

Yine işçiler için ekonomik mücadele eden sendika, kendi bünyesinde çalışan işçilere, örgütlenme hakkını vermezse, kendi çalıştırdığı işçileri sigortalı yapmazsa, onları mevsimlik işçi gibi, yılda bir, sözleşmelerini yenileyerek çalıştırır, o sendikanın hangi ilkesine güvenilebilir. O sendikaya kim güvenir.

'Körler diyarında tek gözlü adam hükümdardır' demişler... Sınıf mücadelemizde eğitim konusunda yetersizlik bizi bu duruma getirdi. Hedef toplumu kurtarmak ise bu hastalıklardan

sıyrılmış en azından bu hastalıkları asgariye inmiş kadrolar gerekli

Ama bencil tavırlarımız yüzünden bir araya gelip sınıf çıkarlarımıza uygun yayın yapacak bir TV kanalına sahip olamıyorsak, hiçbir iddia ile kitle karşısına çıkmaya hakkımız olamaz.

Richard Rorty'nin 'birbirimize güvenirse, başka hiçbir şeye ihtiyacımız kalmaz' tezine inanmamız gerekiyor. Bu söze inanabilmemiz için de birbirimize karşı dürüst

olmamız gerekiyor.

Özünde eğitimsizlikten ve egoizmden kaynaklanan hastalıklarımız çok, bunları kısaca özetlersek:

Alışkanlıklar: ne yazık ki yüzyıllardır despot yönetimlerce asker olarak yönetilmişiz. Emir almaya alışmışız. Bu alışkanlık yapmış. Birileri emrecek biz uygulayacağız. Bu yöneten erk olmazsa, o yönetime karşı gelen gurup veya parti olmuş fark etmiyor. Yine paket halinde gelen emirleri uygulamak görevimiz. Bir kurtarıcı, bir şef çıkacak bizi kurtaracak. Kazanırsa o kazanacak, Kaybederse yine o kaybedecek. Zihniyet bu olduğu için kollektivite sözde kalıyor. Önemli olan şef.

Bu yüzden ki, şef olmaya aday kişilerin bir partide toplanması da mümkün değil. Çarkın başını önceden tutmak gerekiyor. Bu düşünce, ayrı çıkarları savundukları için değil, ayrı guruplarda, ayrı şeflik mücadelesinde oldukları için, kendi arasında ayırım çizgilerini tespit ediyor. Babadan oğula geçen hükümdarlıkların, her ne kadar sözde reddedilse de arka planında, pusuda yatan bu zihniyet, bir araya gelmemizi engelliyor. Kafalar ezberci olduğu için, araştırma ve düşünme gelişmediği için, imkansızın peşinde gidiliyor. Bu kişilerin ve gurupların kendinden çok temsil ettiklerini iddia ettikleri emekçi yığınlarının elini ayağını bağıyor. Sonra da kendini bir güzel aklayıp, "her toplum kendi layığını seçer" diye suçu topluma yıkıveriyorlar.

Suç biraz da kelimelerde, defalarca sol denildiği, sosyalizm, denildiği halde işlevlerini yerine getirmiyorlar.

İnsanlar düzenli olan her şeye alışır...değişiklik onları şaşırtır... İşte devrimciliğin bir numaralı düşmanıdır bu...

Boyun bükeceğimiz kendimiz dışında bir şeyin kalmaması, alışkanlığımızdan devrim niteliğinde bir kopuş... Bunun için de alışkanlıklardan kurtulmak da mücadelemizin önemli görevlerinden olmalı.

12 Eylülle kabul edilen anayasaya bugün alışmayan kalmadı. O gün bu yasaya karşı hayatlar verildi. Bu gün olağan hale geldi.

Mehmet Halil

Sos(y) ete

Birbirine karıştı,
96 ile 69

Misafirimiz oldu her yabancı
Birbirine karıştı
Misafirperverliğimizle, kerizliğimiz
Bizden, biri düzerken orospuyuz
Yabancı uyruklu düzerse
Sosyete oluruz.

Belki de!
gelmesine engel olamadıklarımızı
misafir olarak kabul ediyoruz
silahsız yapıyoruz savunmamızı.
Korkularımızı bastırıyoruz.

Mehmet Halil

Sosyal Demokrasi ve Chp

Sosyal demokrat enternasyonalin ilkeleri

İnternette arayıp sosyal demokrasiyin ne olduğuna dair daha geniş bilgi alabilirsiniz. Sosyal kelimesi k3ken bilimsel olarak: "1. dostluk ve yoldaşlık eden, cana yakın, 2. topluma uygun, toplumu g3zetken, toplumsal anlamına gelir.

Devletin vatandaşların toplumsal ve ekonomik varlığını iyileştirmek için 3nemli roller edindiği y3netim anlayışıdır. Fırsat eşitliği, gelir dağılımı eşitliği ve asgari yaşam Şartlarını sağlayamayanlar için sorumluluk anlayışı sosyal devletin 3nceliğidir.

Sosyal devlet genellikle karma ekonomi uygular. 3zel m3lkiyette sınır yoktur ancak b3y3k servete b3y3k oranda vergi standardı vardır. D3ř3k gelirden de d3ř3k oranda vergi alınır. Bu oranlama gelir farklılığını azaltır. 3lkedeki emek sınıfları arasındaki gelir farkı sosyal devletin 3nemli kıstaslarındanır.

Sosyal demokrasi, Toplumsal eşitliği demokratik yollarla ve aşamalı olarak sağlamayı hedefleyen g3r3řt3r. Daha açık bir ifadeyle katlanılabilir bir kapitalist d3zen ve kademeli toplumculuk hedefler. Bunu yaparken de halk iradesini ve 3zel teşebb3s3 ihmal etmez.

Sosyalizm fikrini savunanlar arasında ortaya çıkan bu terim 19. y3zyılın başından itibaren yaygınlaşmıştır. Sosyalistler- devrim fikrini savunanlar ve reformcular olmak 3zere fikir ayrılığına d3řm3şlerdi. D3zenin toptan değiştirilmesi yerine mevcut d3zene iyileştirme yapılmasını savunanlar sosyal demokrasi anlayışını benimsedi.

Kapitalizmin aşırı uçları: eşitsizlik, yoksulluk, s3m3r3 bertaraf edilerek kapitalizm muhafaza edilir. Tam serbest piyasayı ya da tam planlı ekonomiyi reddeder. Sosyal demokrasiyin temel politikalarından bazıları eğitim, sağlık hizmetlerinin sağlanması; d3řk3nlerin bakımı- kollanması; insan haklarının- işçi haklarının savunulmasıdır. Sosyal demokrasi kavramı Karl Marks ve Friedrich Engels'in Kom3nizm doktrininden doğmuştur.

Peki CHP sosyal demokrat mıdır?

CHP'nin "sosyal demokrat" kimliği gerçek sosyal demokrasiyi yansıtıyor. CHP'ye sosyal demokrat kimliği hatta sosyalizm kimliği kazandırma adına yıllardır çok aklı evvel m3cadele etmiştir. Ama bunun nafile olduğunu bile bile hala umudunu kesmeyen ya da kendini avutanlar vardır. Zor zamanlarda bunlara m3samahalı davranan parti, rahatlayınca tasfiye işlemlerini başlatır.

CHP'nin B3lent Ecevit 3ncesi d3nemi bir tarafa bırakıp, B3lent Ecevit'ten sonrasına bir g3z atalım...

3nk3, CHP'de solculuk, B3lent Ecevit'in "Ortanın solu" kavramı ile girer. Bu kavramla ıkışı CHP'nin sosyal demokrat olmadığının ve bir sermaye partisi oluşunun açık itirafıdır. En çok sevilip takdir edilen Karaoğlan d3nemi bile kendini ortanın solunda g3stererek kitlelerin sempatisini kazanabilmiştir. Kitlelerin sosyal adalete olan aılığı bu parti tarafından kullanılmıştır. Yoksa partinin sosyal demokrasi ile ilgisi yoktur. Tabanda sosyal adalete a insanların 3ye olması onun sosyal demokrat olduğunu kanıtlamaya yetmez. Esas olan onun ilkeleri ve icraatlarıdır.

şimdi CHP'nin 1980 de sonraki icraatlarına bakalım, Sosyal Demokrat Enternasyonalin ilkeleriyle bir yakınlığı var mı?

K3rt ve kom3nizm d3şmanlığı kronik hale gelmiştir.

19 Aralık 2000 yılında Cezaevlerine y3nelik 'Hayata D3n3ř' adı verilen katliamın baş sorumlusu Eski Adalet Bakanı Hikmet Sami T3rk CHP'lidir.

RTE Siirt'ten milletvekili seçilmesine ve b3ylece y3kselmeşinin 3n3n3 açmıştır.

CHP Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde Ekmeleddin Mehmet İhsanoğlu gibi demokratlıkla hiç ilgisi olmayan bir aday g3stermiştir.

Yenikapı protokol3ne imza atmıştır. B3ylece AKP'nin işini kolaylaştırmıştır.

CHP mecliste dokunulmazlıkların kaldırılmasına evet demiştir... Altı milyon insanın iradesini meclis dışına atmayı kabul etmiştir.

Koray Düzgören'in Salim Müslüm'le yaptığı görüşmeden aktarma...

Salim Müslüm "...Suriye'deki cihatçıların hepsi Türkiye üzerinden geldi. IŞİD'e yardımların tümü belgelenmiştir. IŞİD'i beslemeleri, soykırım istemelerinden kaynaklanıyordu. Musul'daki konsolosluğun nasıl kullanıldığını gitsinler araştırınlar. IŞİD'in bu konsolosluğu nasıl kullandığı biliniyor. Konsolosluğun kendisi bir IŞİD karargahı olmuştu. İnsanlar çık diyor, konsolos hala ayak sürüyor."

Tabii Öztürk Yılmaz'ın, Musul baskınında şehri terk etmeyip IŞİD'e teslim olmasının ardında yatan nedenleri şimdi daha iyi tahmin edebiliyoruz.

Salih Müslim, bütün o bölgede herkesin bildiği bir sırrı açıklayarak AKP iktidarının IŞİD'le olan irtibatının Musul Başkonsolosluğu üzerinden yapıldığını söylüyor.

Hadi biz yine de iddia diyelim.

İddia da olsa, böyle bir açıklama karşısında Öztürk Yılmaz'dan iddialara cevap vermesini istemek herhalde bizden daha çok CHP'nin Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu'na ve CHP'nin yetkili organlarına düşer.

Tabii sonra da bütün CHP'lilerin böyle bir iddia karşısında parti yetkililerine bazı sorular yöneltmesi normaldir...

Bu onların en doğal haklarıdır.

Çünkü Öztürk Yılmaz, Musul Başkonsolosluğu'nda şaibeli bir şekilde IŞİD'e teslim olduktan ve 101 gün sonra yine şaibeli bir takas anlaşmasıyla ülkeye döndükten sonra, AKP iktidarı tarafından adeta bir kahraman gibi karşılanmıştır.

Bunun üzerine paradoksal bir şekilde Gürsel Tekin'in desteği ile CHP'ye yönelmiş ve partiye girip Ardahan'dan milletvekili seçilmiştir.

Daha öncesinde ise Öztürk'ün genç bir diplomat olarak Başbakanlıkta Dışişleri Danışmanlık ofisinde görev yaptığını biliyoruz. Bir anlamda o zaman başbakan olan Erdoğan'la çalıştığı biliniyor.

Tabii bunun bir görev olarak kabul edilmesi halinde bir sorun yok. Ama CHP Genel Başkan Yardımcısı sıfatını almış bir eski diplomatın dış politika, Suriye ve Kürtlere ilişkin bazı açıklamalarına bir göz atarsak nerede durduğunu daha iyi anlayabiliriz.

Adalet kurultayına Meral Akşener'i davet etmiş, HDP'yi davet etmemiştir.

19 Aralık 2000 yılında Cezaevlerine yönelik 'Hayata Dönüş' adı verilen katliamın baş sorumlusu Eski Adalet Bakanı Hikmet Sami Türk'ün davet edildiği ama HDP'liler davet edilmemiştir.

Bütün bu gerici ve faşist uygulamalardan sorumlu olan ve enternasyonal ilkelerine uzak duran bu partiden Faşizme karşı mücadele beklemek mümkün mü?

Kendi içinde bazı vekillerin eleştirel bakışlarını, HDP ile ortak davranış öneren vekillerine kapıyı gösteren partiden ne bekliyoruz..

Kurumsal olarak asla "sosyal demokrat" değildir. İçindeki azınlık bir kesimin demokrat olması da onun kimliğini değiştiremez. Merkez sağda bir partidir...

Mehmet Halil

Sosyal mücadelemizle ilgili görüşlerim./Düz yazı

Arkadaşlar, önce bir soru sorarak başlayacağım

- Bir topal koltuk değnekleriyle alay ederse, daha iyi yürüyebilir mi?

- Hayır diyeceksiniz biliyorum...

Öyleyse her gün yaşadığımız sıkıntılardan şikayet etmek, bu sıkıntıları üreten sistemi küçümsemek,

veya sisteme küfür etmek, her gün her toplantıda aynı şikayetleri yapmak çözüm değildir. Önemli olan

şikayetçi olmak değildir. Hastalığı teşhis etmek ve tedavi etmek için, doğru ilacı kullanmak gerekir.

Bizler belki kapitalizmi doğru tanımlıyoruz ama (öyle olduğunu var sayalım) kapitalizm mikrobuna karşı doğru ilacı seçemiyoruz, seçmek istemiyoruz, ya da alamıyoruz. Nasıl şimdi doktor tavsiyesine göre ilaç kullanmayıp da otlarla tedavi olmaya çalışanlar var ise biz de öyleyiz. Evet bütün ilaçların ottan yapıldığını biliyoruz. Ama bir hafta, binlerce ottan aylarca alamayacağımız kadar da vitamin

ya da anti mikrobik maddeleri aldığımızı da bilmeliyiz. Yoksa otlarla tedavi olmak uğruna kendi kendimizin mezarını da kazmış oluruz. Biz bu gün inatla eski alışkanlıkları sürdürürsek, inatla eski tekkelerin altında devrim yapacağız diye diretirsek, otlarla tedavi olmaya çalışanlardan ne farkımız kalır.

Parça parça olduğumuz yetmiyor gibi, her parça da emperyalizmden fazla birbiriyle çatışmakta, boş değirmen taşları gibi kendi kendini öğütmektedir. Bu öyle bir alışkanlık yapmış ki, üç cümleyi arka arkaya doğru söyleyen, pürs zaferini kazanan kahraman gibi kabarmaktadır. Ama yıllarca toplumsal mücadelede bir adım ileri atmak şöyle dursun, her gün daha da yeni mevziler kaybederek geriliyoruz.

Hiç kimse bunun nedenini araştırmıyor, hiç kimse biz nerede yanlış yaptık ta bu durumlara düştük demiyor. Oysa her gün yapılan yanlışlar artık hepimizin boyunu aşmış durumda... Üç basın toplantısı yapıp, sonra da, mücadele ettiği sınıfın basınında haber olarak çıkmadı diye hayıflanıyoruz. Bu da, sınıf mücadelesi veriyoruz diyenlerin, kendi aralarına çektikleri duvarların, burjuvazi ile aralarındaki duvardan daha kalın olduğunu göstermiyor mu?

Yanlışlardan arınmadan doğru iş yapılmaz. Geçmişteki hatalarımızı ve bugün yaptıklarımızın bir muhasebesini yapalım.

Geçmişin hesabı deyince, sağa sola bakıp suçlu arayan insanlarla iş yapılmaz. Aynaya bakan ve ben nerede hata yaptım diyebilen insanlar görmek istiyoruz. Sağa sola bakan insan kişiliksiz insandır. Kışiliksiz insanlara güvenilmez. Kışiliksiz insan kendisinden akıllı insana tahammül edemez.

Kendisinden akıllı insanları görünce yeni arayışlar içine girecektir. Bu kadar çok bölünmenin altında yatan budur. Kışiliksiz insan ya yönetecek, bunun için kendinden zayıf adamlar ister, ya da yönetilecek. Kışiliğini kullanıp, katkıda bulunamayacağı için, yönetimin kollektivitesi göstermelik olacak. Yönetilen de bu durumda ben emir kuluydum, hata yönetenlerin diye, işin içinden sıyrılacaktır.

Ne yazık ki bu gün karşılaştığımız insan tipi çoğunlukla böyledir.. Kendini etken olarak görmemiş ve görmek istemeyen birileridir bunlar. Başkasının yanında emir kulu olarak bulunmuş insanlardır. Emredecek adam ve emir verecek adamlar aramaktadır. böyle insanlarla iş yapılmaz. Sağa sola bakan adam kendi iş yapmamış demektir. Başkalarının emirlerini yerine getirmiş adamdır. Özeleştirisi ile, kendi özeleştirisi ile işe başlayamıyorsa, ben kendi beynimi kullanmadım, makine gibi kullanıldım, ben onun için suçsuzum, beni kullananlar suçludur demek ister. Bize makine lazım değil.

Düşünen ve ne yapması gerektiğine kendi karar verebilen insanlar gereklidir.

Bu yeni insan tipi yaratılmadan, yeni bir yapılanmanın anlamı yoktur. Bunun için de herkes, önce

kendi hatalarını önüne koyup kendi özeleştirisini yapmalıdır. Özeleştirisi laf olsun diye

değil. Yeni bir yapılanmada rol almak için değil, içtenlikle yapılmalıdır. Bunu duyan öyle güvenmelidir ki.. bu arkadaş bir daha, kendi çıkarlarını, gurup çıkarlarını ön plana almadan, toplumsal mücadele için fedakarlıkta bulunacağına gönülden inanabilelim.

Bu mücadelenin artık, 300 den fazla gurubun göstermelik olarak imza attıkları ve düzenledikleri eyleme 100 kişiyle katıldıkları sahte, yapmacık rollere alet olmayalım. Sendikalarda, derneklerde, odalarda, yönetim kapmak için birbirimize çelme atarak, toplumsal mücadele yürümez. Dostlar alışverişte görsün diye Gazi madalyası takıp Cumhuriyet bayramına katılanların rolüne soyunmayalım. Bu konuda en çok birbirimize olan güvene ihtiyacımız var. Önce bu güven sağlanmalı. Bunun için elimizden geleni yapmalıyız. Cılız seslerle, düşmanları kendimize güldürmeyelim.

Rol alıp oynamak isteyenlere sözüm yok. Ama gerçekten sınıf mücadelesinden yana olanlar...

Bir kere daha bu konuda ciddi ciddi düşünsünler istiyorum. Sınıf eksenli mücadele verdiğini söyleyen Demokratik kitle örgütlerinin ve siyasi partilerin, birlik konusunu gündemlerine alıp tartışmalarını umut ederek sözümü bitiriyorum.

Mehmet Halil

Söz

Aynı yastıkta kocamaya söz verdik!
Yalan söyledik birbirimize
Ondan sonra çok yastık değiştirdik.
Kocamak gelmedi işimize...

Mehmet Halil

Söz konusu

Söz konusu vatansa, diğer tarafı teferruat... Vatani askere çağıralım da bu milleti kurtarsın... Vatan dediğin milletsiz olur... Millet dediğin teferruat, koca devlet teferruatla uğraşmaz... Al sat, çal sat, insanı mala çevir, işe yaramayanı vur kır çöpe at... Zam yap, sık bu milleti, limon gibi suyunu sık, uluslar arası şirketlere sat... Muhalefet de iktidar da bunun bilincine varmış, ama, bu cahil millet farkına varamamış... Hala "HAYIR'da HAYIR var" deyip duruyor... Dünya bir kara delikten çıktığına göre, o kara delikte de bir hayır var demek. O halde bu milleti de o kara deliğe sokmak, iktidarı ve muhalefeti ile yönetenlerin birinci görevi... Bunu da iyi beceriyorlar maşallah...

Mehmet Halil

Söz savaşları, silahlı savaşların tohumu değil mi?

Konuşurken bile savaşıyoruz. Fikrimizi söylemiyoruz, kabul ettirmek için baskı yapıyoruz. Okuduğumuz kitapta ne yazılırsa doğru kabul edip, onu savunuyoruz. Oysa, o kitaptakiler yazarının fikri... Her gün dengelerin değiştiği Ortadoğu konusunda bile, en doğru benim diyebilecek kadar iddialı olabiliyoruz. Dengeler değiştikçe politikalar da değişiyor, ama bizim iddialarımız değişmiyor. İddia diyorum çünkü ateşin içinde değiliz. Uzaktan bize her şey kolay gibi görünüyor. Orada savaşan her gurup nasıl kendisi için kazanmak isterse, bizde tartışmalarımızda kazanmaya kilitlenmişiz... Kendi öngörülerimizi kabul ettirsek, sanki her şey bizim istediğimiz gibi olacak, birbirimize ters düşünce masalar ayrılıyor, ilişkiler soğuyor, adeta düşmanlaşıyoruz... Bu uzaktan konuşmalarda bile böyle olursa bu parçalanmanın önüne nasıl geçeceğiz, nasıl birlik olacağız? Üç beş kişinin birbirlerine karşı zaferi mi önemli, yoksa ezilen ulusların ezenlere karşı zaferi mi? Bireysel olarak, grupsal olarak, aşiret olarak her ne ise, dar çıkarlarımızı, daha geniş alana sahip ve hepsinden önemli olan toplumsal çıkarların önüne koyduğumuz zaman kaybetmeye mahkumuz. Biz en basit kahve sohbetlerinde bile, birbirimize karşı zafer kazanmaya çalışırsak ve bu nedenle birbirimizden uzaklaşırsak, nasıl bir araya gelir Talabani Peşmergesi'yle, Barzani Peşmergesi? İşin püf noktası bizlerin bu sıradan muhabbetlerinde ve bölünmelerinde gizli değil mi? Zaman bütün olayların efendisi, hakemi... Bir gün mutlaka yanlışı saf dışı bırakacak. Nesnelerin içindeki molüküller ne kadar seyrekse o nesne o kadar yumuşak ve zayıftır. Bu bir doğa kuralı. Molüküller ne kadar sık ise nesne o kadar dayanıklıdır. Birbirimize karşı basit kişisel çıkarları, kazanma ve üstünlük elde etme yarışlarını bırakmadığımız müddetçe, zayıflamaya mahkumuz... Biz zayıf kaldığımız müddetçe karşı taraf güç kazanacaktır. Kısaca, onlar gücünü bizim zayıflığımızdan alırlar. Bu bizim bilincimizin eksikliğinin de bir göstergesidir. Hem fiziki gücümüz eksik olacak hem de bilincimiz, ama biz hala kazanmayı umut edeceğiz... Artık tarihten ders almalıyız. Kendimiz doğru bilmiyorsak kimseye doğruyu aktaramayız, öğretemeyiz.

Mehmet Halil

Sözde...

Gözden uzak, gönülden irak
Memleketimin karanlık köşelerine
Ulaşıp, insanların hallerini bir sorsak
Taht kuruluyor o sıcacık yüreklere

Önemli adamlar önemli olaylar bekler
Önemli adamalar, öyle büyürler
Ve tanrının sürü halindeki melekleri
Korku ve sevgiyle doldurur yürekleri...

Tanrıya ulaşmak bedel ister...
Bunun için insanlar kurban verirler
Kullara peygamber seçilir aralarından
Merhamet duygusu yansır tanrıdan...

Kaçakçı oldukları için öldürdüler
En yetkili ağız 'göz yumuyoruz' dedi
'Onları PKK'lı zannettik!' dediler
Nişan almak içinmiş göz yummalarının sebebi

Kaçakçılık öyle sihirli değnek ki
Yerine göre meşru bir hak olabiliyor
Zamana ve zemine göre ölüm kusuyor
Kaçakçılık bile sınıflara ayrılıyor...

Tanrıların işine akıl ermiyor
Sonsuz yetkilere sahipken
Hiçbir sorumlulukları olmuyor
Kulları ölürken bile şükrediyor.

Tanrısal büyüklük daha da korkutuyor
Otuz- yetmiş- yüz- bin kişi ölse bile
Tanrıların vicdanını kirletemiyor
Bir damla mürekkep yetiyor 'küçükler'e.

Tanrılar için rutin işlerdendir ölüm
Kullar kulluğundan taviz vermiyor.
Kar sayılıyor ölümden çalınan her gün
Onlar her gün için sayısız kurban veriyor
Sözde yaşıyorlar, kendilerinden sürgün...

Mehmet Halil

Sözler dağa mı çıktı?

Sözlere 'seferberlik' ilan edilmiş
Çarpışıyorlar göğüs güğüse, diş diş
'Sözde Ermeni soykırımı! "
'Sözde Kürt sorunu! "
Bu sorunlar sözde ise,
Neden izin verilmiyor kalemlere?
Yoksa kampa mı alıyorlar eğitmeye?

Neden bu kadar tantana?
Neden bu kadar bütçe ayrılır silahlara
Neden giriliyor sonuçsuz operasyonlara?
Sözler de çıkıyor mu dağa?
İnanmıyorlar mı?
Sözlerin ovadan haykırınca
Dağdan yankılandığına?

Mehmet Halil

Sözün bittiği yer

İnsanlar insanlara yabancılaşıyor
Konuşturmak için soru gerekiyor
Soru sormak için de bilgi gerekiyor
"Çok şükür! " Bilgiye merak yok
Ve ağızları açılmıyor...

Silahların ağızı hep açık
Konuşmaları için sorun gerekiyor
Sorun ise her yerde her zaman çok
Ve o yüzden
Silahlar devamlı konuşuyor.

Mehmet Halil

Sponsorlara öpücük...

Haykırdı güller arasından Birgül
Eşit olamam ben diğer güllerle
Tank ile ezerim güldür güldür
Derinizden sırtımdaki kürkümde.

Haykırdı proflar arsından bir prof.
Bilim fışkırdı her tarafından...
Bilim ki parmak ısırtıyor of off...
Ses çıkmadı dilini yutan proflardan...

Derler "ekmek yediğin yere yapma"
Şükranlarını bildireceksen ama
Makbule geçersin bin defa
Yükselirsin profluğa...

Zilliyetvekili kopamamış zilliyetinden
Kanbağı padişah ve cumhuriyetinden
Öyle beslenmiş ki insan etinden...
Öpüyor sponsorlarını götüründen.

Mehmet Halil

Stratejik bölge

En yetkili ağızlardan duyduğumuza göre
Yaşıyormuşuz stratejik bir bölgede
Araştırdım stratejik bölgenin özelliklerini
Yılanlar hiç çekmezmiş bölgeden dilini.

Yalan rüzgarı,
Talan rüzgarı,
Ölüm rüzgarı,
İttifak halinde olurmuş saldırıları...

Her daim karıştırarak kafaları
Doğduğuna pişman edermiş insanları
Zehirliymiş,
Stratejik bölgenin yılanları...

Mehmet Halil

Su su yoruz

Çocukluğumda," istersek eşeği bile meclise sokarız diyorlardı"
Bu seçimde insana hakaret edenler yüzde elli iki oy aldı...
Bu başarıdan sonra onların ağız anüs gibi çalışacak
Ve bu gübre hep düzgün insanlara fıskırarak...
Elli yıl sonrayı iyi gören politikacılar asıldı
Onların referansıyla gelenler kasıldı
Yay gibi gerildi kasları ve kıçları
Üstümüze başımıza sıçıldı...
Onların kıçlarını yalayan çok
Bizim her tarafımız bok
Kokuyoruz, kokuşuyoruz,
Ve hala susuyoruz...

Mehmet Halil

Suç biz garibanlarda

Suçlu biziz tabi ya
Balık baştan kokar dedik
Aynaya bak dedik
Baştakiler aynaya baktı
Her şey ters
Öyle olunca,
Hırsızlar değil çalınan mal sahibi suçlu
Katiller değil ölenler suçlu
İş kazalarında güvenlik almayan patronlar değil, ölen işçiler suçlu
Tecavüzcüler değil, tecavüze uğrayanlar suçlu...
Aşığım lan seviyorum diye kıskanan ve karısını sevgilisini öldüren erkek değil, ölen kadın suçlu

Ne işimiz var lan sokaklarda, toplanıp gidelim şu ayna fabrikalarına,
Ayna üretmesinler kiralım çarklarını da...

Mehmet Halil

Suç duyurusu! / düz yazı

İzmir Büyükşehir Belediye başkanından şikayetçiyim!

İzmir'de suç oranı devamlı artıyorsa, suçlu da ortada...
İzmir Büyükşehir Belediye Başkanı...

Doğal yaşam parkı açtı İzmir'e. İzmirliiler akın akın oraya koşuyor.
Oradaki hayvanlarla konuşuyor...

Bende gittim... Mecbur kalmasam gider miydim, toz kondurur muydum insanlığıma... Misafirim geldi, torunu mecbur etti. Bilboartlarda, Belediye otobüslerinde parkın ve hayvanların resmini görmüş... İçindekileri mi gördü dışındakileri mi anlamadım ama... Bırakmadı bizi kendi halimize, gidelim de gidelim... Kendi torunum olsaydı, dinler miydim hiç, sağlı sollu iki tokat, tutup kolundan dışarı at... sıkıysa cırlasın öyle... ama misafir işte... Genlerimizde misafirperverlik var ya, ağır bastı içimizdeki canavara... bu devirde bile, işte anla... Biraz da hanımdan korkuma... onun için evden uzaklaşalım da, gerisini sorma...

Gittik ve gördük!

Televizyonlarda, cam ekranda "krallar mahkum, biz özgür!" oluyoruz... Orada tam tersi.

Küçük pencerelerden biz bakıyoruz, onlar geniş alanlarda dolaşıyorlar. (Lütfedip onlara sağladığımız imkanlarla övünüyoruz mu?)

Bizi önemseyip de, bizim cam ekranlara baktığımız gibi, merak edip bakmıyorlar bile... Güçlülerin bizi iplediği bile yok! Kendi hallerine, bizi yok sayarak, umursamazlıklarıyla kah dolaşıyorlar, kah yan gelip yatmış birbirini yalıyorlar... sanki bize nispet olsun diye öğretilmişler...

Biz, buraya canavar görmeye geldik. Hep, en vahşi bildiklerimize yöneldik. Onları kısıvrak yakalanmış halleriyle izleyip, azgınlığımızı sindirecektik. Öfkeli bakışlarından, kendimize kahramanlık donu biçecektik.

Birbirini yalayanlara hayretle bakıp, siz birbirinizi seviyorsunuz! Deyiverdim. Şöyle bir dönüp, "sen de kim oluyorsun!" der gibi baktı ve tekrar, eşini yalamaya devam etti. Siz hiç kavga etmez misiniz dedim, dönüp bakmadı bile...

Aslanı aradık, önemliydi bizim için, uysal yaratıklar içimizi kararttı. Aslan umutlarımızı canlandıracaktı. Bakalım bu gün nerede operasyon yapacak, kaç bomba, kaç mayın, kaç mermi harcayacak... Baktık gördük ki, koyun koyuna yatıyor onlar da... Dünya umurlarında değil...

Ama suç onlarda mı? Koca bir ülkeye yerleştirilmişler, İsrail'den büyük bir devlet ama, bir harbiye okulları bile yok. Şok olduk şok.

Ama zayıflar, korkak gözlerle, oradan oraya koşturarak ve bize bakarak çığlık atıyorlar...

Güçlülerin kral edasıyla umursamazlıklarına öyle öfkelenedik ki...

Zayıfların o korkulu halleri bizi daha çok eğlendirdi... içimizdeki canavarlar gururlandı...

Biz bu park yapılmadan önce, evlerimizde kanepeye uzanıp, kendi içimizdeki doğal parkta geziniyorduk.

İçimizdeki canavarlarla ilgileniyorduk. İçimizdeki hayvanın isteğine göre davranıyorduk. Bazen boks, bazen futbol, bazen deve güreşi, bazen halı sahaya gidiyorduk... Bazen

adak adayıp kurban kesiyorduk...

İçimizdeki hayvanın azgınlığına göre, ya da halsizliğine göre bu, kahvehanelerde
şeramik döşeme işi de olabiliyordu...

İçimizdeki hayvanları böylece evcilleştirmeye çalışıyorduk. Suç oranı da duraklama
devrini yaşıyordu...

Son yıllarda bu doğal yaşam parkı açıldı, içimizdeki hayvanlarla ilgilenemez olduk.

İçimizdeki canavarlar azdı...

Biz şimdi savaş alanına dönmüş bir doğal park gibi kaldık.

Bunun suçlusu kim?

Ben başkasını suçlayamıyorum.

Suçlu! Büyükşehir Belediye Başkanı diyorum.

Mehmet Halil

Suç kimde?

Rüyalar gördük şu ekonomi yüzünden
Damatlık gömlekler bile kirlenmeden
Ayrılıyor şimdiki gençler birbirinden
Etkilenmeyiz doların yükselişinden
Gülümseriz reyis şahidimiz derken

Mehmet Halil

Suçları yıllara yükledik

Hisleri güçlü bir at gibi, tehlikeyi görünce,
Durmadı zaman önümüzde...
Kolay geldi gidenin ardından bağırmak...
Öfkemizi boşaltıyoruz biz de.

Çürük bir buhar gibi
Boşalttık potansiyel enerjiyi
Giriyoruz iki bin on yediye
Enerjimiz dönmeden kin e tim e...

Topu taç-a atışımızı,
Sahadan kaçışımızı kutlayacağız
Günah keçisi seçip iki bin on altıyı
Yeni geleni kucaklayacağız, ve
Kendi ayıbımızdan kurtulacağız...

Kendimizle çare arasında duvarlar
Duvarlar önünde etten ve demirden korumalar
Kulağımızı tıkayıp "Çivi çivi ile sökülür" söylemine
Odaklandık, "kılıç ipeği kesmez" söylemine...
Bocaladık 'doğru' nerede?
İpek olmak geldi işimize...

Hırsızlar uzakta ararsa hırsız
Bulunmaz hırsız hiçbir zaman
Biz kendimiz kesersek hızımızı
Beklentimiz boşunadır yıllardan.

Mehmet Halil

Suçlu hemen mazeretini bulur!

Erdemli insanların işidir öfke ve kini yenmek,
Yönetenler cesurlara iktidar için icazet vermez...
Cesurları affedecek kadar cesurlar, iktidara gelemez
Korkaklar korku salarak iktidarlarını korumaya çalışırlar
Cesur olmalı, kahraman olmalı kurban, cesurlar affedilmez...

Daha güçlülerin elinde piyon olanlar
Ve zamanı gelince izmarit gibi fırlatılıp atılanlar
Suçluluk duygusuyla mühürlü yaşamaya mahkumlar
Duyguları anlamaya, yürekleri fethetmeye çalışamazlar
Kalabalıklar içindeki parazitlerin desteğiyle ayakta kalırlar...
Dolduramaz boşluklarını, Şahinler, doğanlar, aslanlar, yıldırımlar...

Suçlu suçunun mazeretini kolayca bulur,
Doğrulan her baş, yılan tabiriyle hemen vurulur
Suçu işleten şey, yaratılan kalabalıklardan korkudur
Bir kişiye karşı, teknolojiyle donatılmış binlerce kişiyi,
Düşünebiliyorlar binlerce kişinin baş kaldırdığında felaketi

O zaman hangi ordu ile isyanı yenebilirler ki
Çarpışma cesaretle korkaklık arasında olunca
Görüyorlar ileride başlarına gelecek felaketi...
Ve onun için cesaretleri kırmak için eylemleri
Evden çıkarırken bile etraflarında savunma çemberi.

Doyumsuz olanların sürüklendiği bir yer suç
İçlerindeki o zavallı boşluğu doldurmak için çabaları
İçlerinden geldikleri topluma yabancılaşma hızları korkunç
Bu da kendi içlerinden gelen bir şey, kendi eksikliklerinin uçları.
Korkuları yaşatmıyor onları ve öfkelendiriyor yaşanmamışlıkları.

Öldürüyorlar her gün sayısız insanları
Neden ve niçin? Kendileri de anlamadıkları
Onlara yaşamadıklarını haykırdıkça bilinçaltıları
Öğrenememişler ki huzur vermeyen huzur bulamaz
İnsan gibi, yetiştirilmeyenler insan gibi de yaşayamaz.
Kendisi teslim olanlar, teslim olmayanlara dayanamaz.

Mehmet Halil

Suçlu kim?

çocuklar eziliyor en çok savaşlarda
eğer çocuklar suçluysa
suçlu doğuran bütün analarda
eğer analar suçluysa suçlu bütün babalar da
geriye bir tek suçsuz kalıyor
savaşı körükleyen,
hepsinin üstündeki mafya...

Mehmet Halil

Suçlu Selahattin Demirtaş

Taptaze papatyaların boynunu koparmış da
Fala bakmış ki, 'ne var siyasi gelecekte? "
Önceden haber verdi Lavukkoğluna
'sen gidicisin! " diye...
O da sınır tanımadı dalkavuklukta
Bombok oldu şefin kıçına gire gire
Pislik yüzünde allık gibi dursa da
Haıer gibi saplanmış yüreğe
Devam ediyor kanama
Tekrar edilen sözlerle...

Mehmet Halil

Susma

İktidar baş ala ala
Doymadı baş almaya
Şıra gelmez sanıyordu
İşte geldi Kılıçtaroğlu'na

Mehmet Halil

Susurluktan beri...

‘şapka düştü kel göründü’
Kellerin üstüne gidemedik,
Şımarıldılar, çoğaldı sürüsü
Olmayan adalete güvendik.

İhbarları film gibi izledik
Yere bir adam düşürüldü,
Adamın tabanında delik...
İnsan kaplıydı yüreği
Kıymetini bilemedik.

İnsan ‘düşünür’ dediler
Para tanrısı,
Gök tanrısı,
birde ırkçılık,
bütün düşünceleri sildiler.

Mehmet Halil

Sümer efsanelerine göre...

Çok gürültü yapıp Tanrıları uyutmadığı için insanlara kızan tanrılar, düşünmüşler taşınmışlar ve çözümü insanları yok etmekte bulmuşlar. Baş tanrı Enlil, bütün insanları yok edecek bir sel felaketi düşünür. Böylece gürültü kesilecek, Tanrılar güzel bir uyku çekeceklerdir. Su Tanrısı EA, Ultrapıştin'e, Tanrı Enlil'in bu kararını bildirir ve evini yıkıp kedisine büyük bir gemi yapmasını söyler. Ultrapıştin tam zamanında gemiyi bitirir. Güvenlikte olmayan bütün insanlar sel felaketinde yok olur.

Sel felaketinden sonra gemi bir dağın tepesinde karaya oturur.

İştar denilen bir başka Tanrı, Tanrıların bir başka sel felaketi göndermeyeceğine dair söz verir. Bu sözün göstergesi olarak da (siz imzası olarak düşünün) gök kuşağını yaratır.

Bildiğiniz gibi Gökkuşağını yılda bir iki kere ancak görebiliriz. O da kimi zaman net, kimi zaman yarım yamalak görülür. Yani tanrılar bile yaptıkları işte pek kararlı değildirler. İşte tanrılar bile sözlerine bu kadar sadık. Samimiyet samimiyetsizliğin içinde, gerçek sahtekarlığın içinde bu kadar cık...

Ama insanlar sözlerine "bütün samimiyetimle söylerim ki..." diye başlarlar. Elde edemediğimiz gerçeklerin, doğruluğun yarattığı boşlukları sözlerle doldurmaya çalışırlar.

İşte bu gökkuşağının peşinde koşan insanlar, onun cazibesine kapılıp, her gün biraz daha bataklığa saplandıklarını fark edemezler

Mehmet Halil

Sünetçiler çoğaldıkça

“Damlaya damlaya göl oluyor” ya
Sünetçilik düşmüş etoburlara
Onlar hakim olmuş dünyaya
Ucunu tutuyor taşeronlar da.

Biliyor musun oğlum Memet
Ne zaman kopar kıyamet?
Haz alamıyorsan hayattan!
Sıkılıyorsan yalnızlıktan...

Sor sarayda haremağasına
İştahla sarılabiliyor mu yaşama?
Çoban köpeği gibi...
Yüzlerce kadın arasında...

Sünetçi gelince kaçman boşuna mı?
Kurtarmak için o güzelim hayatı
Kıyamet kopar kopmasına da
Sünetçiler çoğaldıkça...

Mehmet Halil

Süpürgeler...

Sustada Sadi Kalemli
Hüsmen Durmuş
İblis saim Şahin
Bunlar gibi daha niceleri...
Oğlum Memed bunlara bakıp,
Umutlarını daha çok büyüteceksin
Çünkü sen daha...
Şınıf denilen şeyi öğrenememişsin...
Bunlar o, karşı güçlerin süpürgeleri
Bunları kullanıyorlar asıl suçlular,
Kirlenmemek için ellerini...

Bunlar ki senin
Kemiğinden sıyırıp etini,
İçinden çıkarıp iliğini
Onlara sunmak için aldılar eğitimi...
Onlar, bunun için yetiştirildi
Ve sana seçtirildi.

Onlar çalışırken kirlenmedi
Onlar kirlendi için,
Pis işler onlara verildi.

Mehmet Halil

Sürek avı

Kolay geçirmek için Başkanlığı
Vurgu yapıldı zayıf noktalara
"Esas olan devletin devamlılığı"
Devlet baskı aracı olunca...
Eksik olmaz onu "güçlendiren" sopa
Devlet kimin hizmetinde acaba?

Şirketler sermayeyi dört bin kere artırmış
Yoksullar kendi hapisanelerine sıkıştırılmış...
Sopa, açlık, yoksulluk, ölüm, mübah.
"Söz konusu devlet olunca..."
Kirli su gibi harcanır insanlar da...
Balkon yıkamada, tarla sulamada...

Akdeniz'e uzanan balkonu kapatacaztık
Engelliyorlar. Lanet olsun şu Rumlara
Musul'a doğru uzatacaztık
Türkmenler, Kürtler takıldı ayağa...
İki prens ki, hazırladı gemicikleri
Azmeytiler Afrika'yı fethetmeyi.
Yakında Fatih'in de indirilecek resmi
Sabredin geliyor yenileri...

Devletin sürekliliği, sürek avı demekmiş,
Her gece bir bölgeden kurbanlar verilecekmiş...
Unutuldu sanmayın Kızılay Kan Merkezi
Önemliii. Artık onu da saray yönetecekmiş.

Mehmet Halil

Şahlanış

‘Bir Türk dünyaya bedel’ olunca
Bir düşün beş yüz ülkücü...
Samanyolu gibi kaç galaksi avuçta
Gerçekleşecek Devlet’in düşü.
Şahlanıyor ikinci Osmanlı da...
Umarız düşmez üstündeki sürücü.

Mehmet Halil

Şair

Onun elinde,
Yeteri kadar,
Destek ve manivela yok.
Ama sözcükler çok

Sözcüklerle uğraşıyor,
Donkişot gibi çıkmış ortaya
gece gündüz çalışıyor,
Dünyayı yerinden oynatmaya.

Mehmet Halil

Şair 2

Şair de kedi gibidir
Köpek gibidir
Tavşan gibidir
Üretmek tek sevincidir

Bir kelimededen
Birden fazla üreten
Üretme organıdır
En güçlülerinden...

Mehmet Halil

ŞAM'da namaz

Kendi olamadan `biz'e soyunanlar
`İpek yol"un üzerindeki istasyonlar
Her şeye muktedir görüp kendilerini
Altın kafes içinde çoşanlar...

İki pala bıyığınız olsaydı
Bir omuzdan diğerine uzansaydı
Kimse anlamazdı ibne olduğunuzu
Ve yadırgamazlardı Nirvana yolculuğunuzu

Kasımpaşa'dan Tanrı makamına
Şişe geçirilmiş olarak egemen sofralarına
Yem olarak gidilse de, bok olarak çıkılıyor
Klozet kapakları altın olsa da
Sonuç değişmiyor...

Mehmet Halil

Şanslıyım

Dahiler cumhuriyetinde doğdum
Dahiler tarafından yoğrulduım
Üç tarafım denizlerle çevrili
Dahilerden yüzmeyi öğreniyorum

Sürekli dâhilerden ders aldım
Yüzmeyi öğreneyim diye denize atıldım
Su üstünde kalmak için çırpındım
Ben çırpındıkça güldü ustalarım.

Bir gün yüzmeyi öğrendim
Kulağı geçen boynuz olmalıyım
Bundan sonra uçmayı öğreneceğim
Uçmak için, bastığım dalı keseceğim.

Mehmet Halil

Şanslıyız

Devlet adamlarımızla övünme hakkınızı kullanın, 200'den fazla devlet içinde, en mükemmel soygunu yapan, soygundan zarar gören ev sahiplerini bile memnun eden işi başarıyorlar... Bu konuda geride kalıp nal toplayan devletler kıskançlıktan adeta çatlayacaklar... Böyle bir devlet kuşu bizim başımıza konduğu için çok şanslıyız...

Mehmet Halil

Şarhoşa nasihat geçmez ama...

Ana muhalefet yaptılar çakaralmazı
Başbakan'ın, Kılıçtaraoğlu gibi silahı var
Sevmediği darbecilerden aldığı bir kalkanı
Kuşyemi gibi ufa lanmış solcular
Bu kadar yeşil ve gür otağı
Ne güzel paylaşıyorlar.

Gerçekleşmiş gibi milliyetçilerin sloganı
"Türkün türkten başka dostu yoktur! "
Şaşırtıyoruz küreselleşen dünyayı
Yabancıların ayak izleri çoktur
Ama açlıktan kırılır halkı
Ve yok sayılır yarısı.

Yok saymakla yok olur mu insanın eli ayağı?
Gerçekleri değiştiremez insanların boş inancı,
Çözüm olarak gördükçe ortaçağdan kalma dayağı
Kangren edersin kapanacak küçük bir yarayı
O zaman kopar saltanatın köle gördüğün diğer ayağı
Hatırla Roma, Bizans, Pers ve Osmanlıyı...

Mehmet Halil

Şaş komutan!

Dünya İmparatorluğu kuruluyorsa
Ne işimiz var hudut boylarında?

Çıraklık döneminde yüz şehit
Kalfalık döneminde sekiz kattır
Ustalık döneminde artıyor kat kat
Vatan çapı şehit sayısı ile orantılı
Korkma; her cephede savaşı başlat
Bankan IMF, Vatanın Amerika...
Cennetin yollarını döşe rahat rahat
Jandarmalık büyük paye Ortadoğuda.
Sonra; Anaların ayakları altına yat...

Mehmet Halil

Şaşırmanın düzen babalar ve şakşakçıları...

Mustafa Kemal Meydanı, Mustafa Kemal caddesi, Mustafa Kemal ilk okulu Mustafa Kemal orta okulu, Mustafa Kemal lisesi, Mustafa Kemal Kültür Merkezi, Mustafa Kemal Spor salonu, Mustafa Kemal Öğrenci Yurdu... Bir Mustafa Kemal Tuvaleti eksik... Onun için ki HDP bildirgesini duyurmak için toplantısını Mustafa Kemal salonunda yapmış... Neden orada yaptı diye şaşırınlar ve eleştirenler var. Acaba Avrupa da mı yapsaydı? Sokaklarda TOMA, Bütün adresler Mustafa Kemal'e çıkıyor... HDP fındık kabuğuna sıkıştırılıyor... Yok öyle yağma, HDP su gibi hava gibi bütün alanlara yayılıyor... Hayatı kucaklıyor... Dünya şimdi HDP'yi konuşuyor... Yeni bir yaşam, yeni bir çığır açıyor... İlkbaharı müjdeliyor... HDP acılara son diyor. HDP barış diyor... İşsizliğe son diyor... Ücretsiz sağlık ücretsiz eğitim, ücretsiz su diyor... Sermaye partileri kendinden başkasına bunları hak görmedikleri için inanamıyor... Belki de korkuyorlar... Çünkü bunlar onların karlarının eksilmesi demek oluyor... Bu ülkede vergilerin % 80'nini dar gelirli vatandaşlar ödüyor... % 20'sini zenginler... Dar gelirliiler Milli gelirin ise %17 sini alıyor... Zenginler % 83'ü alıyor... Diyorlar ki nereden bulacaksın parayı... Açık değil mi? 7 Haziran da kum saati dönecek... Dengeler değişecek... Şimdiye kadar işçileri kemirenler, o günden sonra kemirilecek... Silaha % 30 yatırım yapılıyor... Kim için? İşçi ve emekçilere % 17 Niye? TSK kesilenin yarısı bile yetiyor.

Oysa adaletin olmadığı yerde büyük adalet saraylarına ne gerek var? Adaleti saraylar mı dağıtıyor, insanlar mı? Neden beton binalara yapılan yatırım insanlara yapılmasın? Bakanların, bürokratların kığı çok mu farklı bizimkinden niye onlar 100 milyarlık arabalarla dolaşırken, biz belediye otobüslerinde balık istifi dolaşıyoruz? Onlara gelince para saçılıyor. Bize gelince şaşırıyorlar neden? Kadar diye bizi şartlandırmışlar, bir türlü bize rahatı layık görmüyorlar... Ama olacak... Birden değilse bile adım adım bunlar olacak... Bu seçmenlerin elinde... Ya insan gibi yaşamayı seçeceğiz bu seçimlerde ya da daha beter olun diye ensemize binecekler...

Mehmet Halil

Şaşkınlık belası

Yuva kurmuş akkuşlar dışarıda
Haksız da sayılmazlar. Teknenin:
İçine bu kadar s..tıktan sonra
Tutuklanıyor,
Uçaktan inen hava alanına...
Kırmızı bülten mi çıkarıyorlar?
Onlar dışarda, yakalananlar yurdunda
Belli ki bir gün kaçacakları,
Yeni yurtları yerleşmiş bilinçaltına

Mehmet Halil

Şaşkınlık çıkmazı

Hoş geldiniz postmodern silahlar pazarına
Hoş geldiniz insanlık ve erdem mezarına
Şimdi en etkili silahlarımız en ön sırada,
TC - bayrak - Din - Dil - Milliyetçilik
En etkili bunlar saldırı ve savunmada
Sanki büyük çocukların oynadığı evcilik...

Kim silahını kendinden çok sever?
Kan gölüne döner mi seven gözler?
Şaşırın ördek kışın kışın dalarmış
Ezberle donatılanlar şaşırmış...
Pilli bebekler gibi bir ağızdan
İnsanı av, TC'yi silah yapmış

Mehmet Halil

Şaşkınlık sistemi

hurmaşkanı, şeşbakan, kızışleri bakanı,
zilli eğitim, sıçışleri, kavurma bakanı...
lafla peynir gemisi yürümez
iş istersen 'al git ananı"
satarak kurtaracağız vatani...

Tektaşla çok iş çevirmek
Veliahtlar için şehvete gelmek
Ahtapot, tek başlı çok kollu
Servette yangın gibi yakına yayılır
Saraya çıkar bütün kutuların yolu...

Mehmet Halil

Şeffaflık

Doktorlar yaşatmak için yemin eder
Askerler öldürmek için
Siyasiler doğruluk yemini ederler
Hırsızlar çalmak için
Her mesleğin raconu ayrı
Her meslek de birbirini kıskanıyor gayrı
Anlaşıyor yemin edenler birbiriyle
Soyuyorlar milleti
Şeffaflık ilkemiz diye...

Mehmet Halil

Şehitlere saygı! ...

“Mücadeleleri mücadelemize örnek olsun”
diyoruz. şehitlerimize, her saygı duruşunda

‘Tarih bize şunu öğretti yiğitlerden...
Ölüm kaçınılmazsa kahretmesini bil...

Nutuklarda değil... idam sehparalarında
Cennetle cehennem arasındaki dar geçitlerde

Ve başları dik gittiler, bize güvendiklerinden
Onları kılavuz edindik nutuk atarken...

Ama, risklerle yüz yüze geldiğimizde
Taviz vermeye başladık mücadelemizde

Çağdaşlık diye yeni bir kılavuz çıktı önümüze
Değişmeyen elimizdeki, bir tek karanfil...

Ters yüz edildi şehitlerin sözleri bu devirde
“tecavüz kaçınılmazsa zevk almasını bil”

bütün şeytanlar insan kılığına girince
insanlarda salyangoz gibi çekildi içine.

ama biz her şeye rağmen yılmadık
“bütün sabahların anasıdır karanlık”

Mehmet Halil

Şerefliiler ağlarken, şerefsizler güler...

Sayılar konuşuluyor artık
insanlık unutuldu,
haklılık unutuldu
birer meta olduk
değerlerimiz hep sayılara vuruldu...
yüzde doksan, insan kuyrukludur derse
insan kuyruklu olarak geçecek tarihe
sayılar katma değer biçiyor hiçe
değeri yok insanın bile
sayılar çoğul değilse...
öne çıktı
yatak odasında şeffaflık
öne çıktı gizlilik
sokakta ve halkın payında
ortak harcamalarda...
gizli çalışanlar bilir gizli çalışanları
sırt sırta şeref ve şerefsizlik
yüz yüzedir şerefsizler
onlar birbirini bilirler
dengeler bozulunca birbirini gösterirler...
şerefsizlerin sesi yüksek çıkar,
kendilerini şerefli ilan ederler
utanmazdır, küstahtır şerefsizler
şerefsizler yerine utanır şerefliiler
şerefliiler ağlarken, şerefsizler güler...

Mehmet Halil

Şer-i A T KP

İlklerin döl yatağı Türkiye
İmza atıyor
Yeni bir örgütlenme modeline
Suriye'de DAİŞ'e saldırıyormuş!
DAİŞ'liler sığınıyor Türkiye'ye
Dernek kurmuşlar her ilimizde
Bildiri dağıtıyorlar!
"Şeriat devletini kuracağız" diye.

Mehmet Halil

Şerminatör

Kurtuluş ruhsuzlara kalmış
Eğitilmiş 'kurtarmak için' insanlığı
Her evde hedefe ayarlanmış
Iskalamaz '' demokrasi'' silahı.
Yalanlar pembelere boyanmış...

Altında çağımızın yeni truva atı...
Dağların tepesinde kartal bakışları
Seyrederken kayan yıldızları
O parlak gökyüzünde
Ölenler hissetmeyecek acıyı.

Şanki bir bayram hediyesi...
Üstüne cila çekildi
Bayıldıkları o para sesi...
Parayla biçiyorlar insana değeri
Kurtardıkları için hayatın acı tadından
Teşekkür de beklediler acılı aile efradından.

Değer bilmiyorlar ki o insanlar...
Dökülen bin parça oluyor
Karanlık suratlarından...
Demokrasi geliyor
Hedef Roboski...
Haydi ileri!

Mehmet Halil

Şeytan bunun neresinde?

Gecekonduları yıkarken,
mafyaya karşıyım diyorsun.
Seçimlerde,
yıkıldığın yerde,
sandıktan çıkıyorsun.
Mafya bunun neresinde.

Mehmet Halil

Œeytan taŒlama günü

Darağacı gibi uzun mu uzun
Yağmur bulutları gibi yüzün
Peynir gibi kolay blyorsun
Her mevsimin her yılın hüzün

Acıdan zevk mi alır tarikatın?
Acılara bir de sen acı kattın
Pamuk ipliğine bağlı hayatın
Hala almaktan utanmadın.

Saraya Kabe yaptırdın mı?
Affedecekler mi günahını?
Her Œeyi ters çevirdiğine göre
Biz de hazıranda taŒlarız Œeytanı.

Mehmet Halil

Œeytan'a dua

Ey insanlık!
Hep arkadan hançerleniyor, hep zehirleniyorsun!
Tanrı hainleri korurken, sen avuç açıp yalvarıyorsun
Ne zaman içindeki hainlere karşı duracaksın?
Suçlu, güçlü olunca, Tanrı'ya havale ediyorsun
Eğer tanrının yasaları buysa!
Œeytan masum kalır Tanrı'nın yanında
Öyleyse sizi Œeytan kurtarsın...

Mehmet Halil

Şeytanın heykeli

`Bir insan ne kadar çok taşlanırsa
O kadar çok olurmuş heykeli'
Her heykel görüşümde hatırlatır
bu Alman atasözü bana
Alman şair Heine'yi

En fazla sıcak ülkelerde heykel
Sıcak ülkelerde, ören, agora
Taş ve taşı atacak el
Heykeller! ,
durgunluk veriyor akıllara.

Hem şeytanların ruhu oluyor
Hem imamların, papazların
Heykelleri bile taşlanıyor
Ezberlere çomak sokanların.

Hep bunu düşünüyorum
hep bunu, bunları
Uykusuz gecelerde,
şeytan taşıyan insanları....

Şeytanı büyötmek için taşıyorlar,
karanlık içinde karınca gibi yüröyen
Günümüzdeki gerçek şeytanlar,
İnsanların kanını emmeye giderken...

Mehmet Halil

Şiddette devamlılık

Oyuncular değişir, karakter değişmez
Kaybeden kaybettiğini kabul etmez
Gücünü ispat etmek ister
Hayaller öne çıkar, unutulur gerçekler

Dördüncü Murat da
Müfettişmiş cellatların başında
Devlet zayıf kalıyormuş,
Kelle olmayınca aşında...

Ve onun için dolaşırken saray bahçesinde
Kelle görmek istermiş
Hafiyelere emir verir,
Piyango çıkarmış sokaktan geçenerle

Reislerde yasaktan bol ne var
Terörist, tiryaki, meyhaneci, ajan,
Konuşamazmış yakalananlar
Maskesiz katil, maskeli asan...

Oyuncular değişir, karakterler değişmez
İşlerin her kötü gidişinde
Kimse yeteneksizliğini kabul etmez
Gücünü gösterir kesilen kellelerle...

Mevsim değişir, değişme olmaz yönde
Krallar değişir, dokunulmaz şiddette...

Mehmet Halil

Şiir balon değil

Odun sıkıştı kömür oldu
Kömür sıkıştı elmas oldu
Küçümseme küçüklüğü
Büyük küçükten aldı gücünü.

Şiirin büyüklüğüne tav olanlar
Şiirin içini boşalttılar
Şiir içinden alır gücünü
Bunu anlayamadılar.

Şiir, riyakar değildir
Şiiri güçlü yapan,
Onun içinde yatan
Sıkıştırılmış bilgidir

Şimdi niceleri
Kendini şair ilan etti
Hem kasaba ağladı, hem koyuna
Çoğalsın diye okuma adedi.

Sırala, içi boş sözleri
Okuma adedi yükseldikçe,
Dolmuyor ki içleri...
Gazla yükselmiyor şiir,
Şiir balon değil ki...

Mehmet Halil

Şiir ve şairlik üstüne... / düz yazı

İnsan ne için yaşar? Hayattaki amacımız nedir? İnsanın bütün hayatı bir amaca hizmet etmelidir. Her davranış bir amaca yönelik olmalıdır. Bir adım bile olsa, ileri adım atmak. Hayatı bir nebze daha güzelleştirmek... Yarını, bu günden daha iyi yapmak... Geleceğimize, çocuklarımıza daha güzel, daha yaşanılır bir ortam bırakmak... Çocuklarımızı sevmenin gerçek göstergesi, amaca yönelik bu çabada yatmaktadır...

Şairler de bu amaca yönelik davranmalıdır. Yarını daha güzel yapmanın esası, eskiyi, çürüyeni yıkıp, yerine yeniyi inşa etmekle mümkündür...

Hedefi olmayan şair olur mu? Evet, Amacını belirleyemeden bir ömür tüketen çok insan var. Gününü gün eden, amaçsızca yaşayan, kimseye faydası olmayan ve bu ağırlığıyla toplumsal gelişmenin sırtında, ağırlık olarak kalan, hatta gelişmenin önünde engel olan çok insan var...

İnsan, tek başına çözümleyemediği, büyük güç gerektiren işleri, doğaya karşı mücadelesini başarabilmek için, örgütlü topluluklar içinde yaşar. Birey olarak görevimiz bu topluluk içinde kendi payımıza düşeni sırtlanmamız gerekmektedir.

Toplumsal gelişme arttıkça bireylere düşen pay da böylece artacak, bireylerin de yaşam düzeyi yükselecektir. Yüzyıllardır, toplumsal üretim ile büyük gelişmeler elde edilmiştir, edilmektedir. Ama toplumun belli geniş kesimleri, asıl üretimin sahipleri, gelişmeden payını alamamakta, yaşam standartları, yükselmesi gerekirken düşmektedir. Bilindiği gibi zenginlik dar bir kesime akarken, geniş kesimlerde yoksulluk artmaktadır. Geniş kesimlerin sosyal hakları her gün biraz daha elinden alınmaktadır...

Bu sonuç bize gösteriyor ki toplumun aydın kesimi, üzerine düşen görevi yerine getirememektedir. Duvar öremeyene duvarcı denir mi? Ekmek yapamayan fırıncılık yapabilir mi? Düne göre, bu günü, daha iyi yaşanılır değilse, bizler de görevimizi yapamamışız demek...

O halde kendimizi sorgulamamız gerek!

Bizler, guruplarda, toplumsal çıkarlarımız doğrultusunda ne gibi katkıda bulunuyoruz? Şiir sayfalarında okunmadan yazılan klişe yorumlarla ne elde edeceğiz? Birbirinin tamamen zıddı olan dizelerin her birine "eline sağlık, diline sağlık, yüreğine sağlık" gibi "yorum" niyetine yazılanların hedefi nedir? Toplumsal gelişmeye veya sanatsal gelişmeye ne gibi katkısı olabilir? Açıklayabilecek olan var mı? Sadece gurup kurucusu olmaktan doğan bir "sorumlulukla" guruba asılan şiirlere klişe yorumlar yapmak, zaman öldürmek değil mi? Faydası olmadığı gibi, hız çağında kaybedilen o değerli zamanlara yazık değil mi?

Diyeceksiniz ki bizim de bir hedefimiz var? Evet, kendi kendini tatmin etmek de bir hedeftir. İnsan bu tatminden de haz duyabilir. Haz duygusu sınırsızdır. Onun içindir ki, birbirinin aynı, ama, gerçekte hissedilmeyen aşk şiirlerinden yüzlerce yazılabilmekte... yaşadıkça bu böyle devam eder. Çünkü haz doyumunu geçicidir. Bu gün doyuma ulaşılır, yarın yine acıkır haz duyguları...

Eleştiri mekanizması işletilmeden ne şiir gelişir, ne de şair...

Israrla yorum yazılması isteniyor, ama, gerçekten içinden geleni yazınca, eksiklikler işaret edilince, küsülüyor. Eleştirenin, her eleştirisi haklı olacak diye de bir kural olmaz, yanlış eleştiriler de olacaktır, her görüş farklıdır. Zaten bu farklılıkların arasından yeni fikirler,

yeni arayışlar çıkar... Eleştiriye kabul etmeden yorum beklemek kayıtsız şartsız beni onayla ve övgü düz demektir.

Tek bir düşünce, tek bir görüş insanı, şairi geliştirmez. Aynı görüşü binlerce kez yazsan yine bir şey değişmez. Aynı şeyi söyleyen binlerce insan tek kişi sayılır. Orada tek görüş vardır.

“Ben sana bu kadar yorum yaptım, bu kadar puan verdim sen de aynısını yap” pazarlığı ile karşılıklı alınan puanlar ve yapılan sayısız yorumlar şaire ne kazandırıyor? Ne gibi gelişme sağlıyor?

Ama takas usulünden vaz geçerseniz. Gösterilen ilgiye göre eserinize biçilen değeri anlarsınız.

Bunu anladığınız zaman, eserinizi sizin zorla okutmanıza gerek kalmaz. Eseriniz zaten kendini okutacak kaliteye ulaşacaktır. Çünkü o zaman suni iltifatlar ve taktirler olmayacak,

Siz de daha fazla okuyup, araştırıp, gerçek sanatın sırrına ulaşmak için çaba harcayacaksınız.

Hiçbir emek boşa gitmez ve mutlaka karşılığını bulacaktır.

Her şairin bir gurubu, her şairin bir dergisi vs... cebimizdeki sigara paketi gibi, şair kimliklerini parçalayarak şairliği de yok ediyoruz...

Bu mantıkla şairlik dibe vurmaz mı?

Irmaklar denize akarken, şairler dağa doğru akmaya çalışırsa, yarınlarımız da bugünlerden daha geriye gitmeye mahkumdur...

Şairlik konusunda iddialı olanların bu konuda ciddi olarak düşünmeleri dileğiyle...
Saygılar.

Mehmet Halil

Şike

Kendi sözüümüz yok mu bizim?
Planör gibi kuyruğa ekleneyim
Aptalların her söylediğine
Atlıyoruz cevap verelim diye
Alet oluyoruz böylece
Suni gündem değişikliğine

'Aşk haram olur'' demişler ya
'Aşk' olsun diye haram ediyorlar
Oy'um helal olsun çöpçatanlara
Yetmişinde bile 'a-şık' ediyorlar
'Hadi bay bay! '' aşık olanlara
Gemiciklerle doluyor torbalar.

Mehmet Halil

Şimdiki çocuklar

Şimdiki çocuklar "Hayret! " edemiyor
Ses gelince kutunun içinden
Veya görüntüler onları şaşırtmıyor
Onlarla büyüyorlar
Bu nedenle meraklanmıyorlar

Onlar "Hayalet! " gördüklerini sanmıyor
Onlar şekillerle söylemleri okuyor
Çizgi filimlerinde kendilerini buluyor
Yeni kimlik aramıyorlar
Yansıyan kendilerine bayılıyorlar.

Işık hızına alışınca çocuklar
Hıza yetişemeyeceklerini anlıyorlar
Umutsuzluk kucaklıyor çocukları
Sıcak kucaklara alışıyorlar
Artık gölgeleri gerçek sanıyorlar...

Mehmet Halil

Şu 'Muhteşem' geçmişimize bir göz atalım!

Katip Çelebi (1609-1657) Osmanlı tarihinin en büyük bilgini (Niyazi Berkes'e göre...) 1654'te Cihaninüma'yı yazdı. Müteferrika bunu 1732 de basabildi... 80 yıl sonra... Cihaninüma = dünyayı gösteren

Bizde mühendishane 1773'te katip Çelebiden 116 yıl sonra kuruldu.

Kepler (1571-1630) Güneşin dünya etrafında değil, dünyanın güneş etrafında döndüğünü keşfetti. Bizde Allahın işine karışılmaz diye, 117 yıl sonra basılıyor, Kopernicçi görüş 1664 te Tezkerece Köse İbrahim Efendi bir çeviri eserinde bahsetmiştir.

Erzurumlu İbrahim Hakkı marifetname'nin ilk baskısında 1757 de anlatmış ama dini fikirlerin mutlak üstünlüğünü savunmuştur.

Napier....() logaritma metodunu 1614 de geliştirdi. Osmanlılara 158 yıl sonra geldi... Ülkemizde heykel sanatı 1882'de Sanayi-i Nefise Mekteb-i (Güzel sanatlar Akademisinin kurulmasıyla başladı) O yıllara kadar günah olduğu için resim ve heykel yapılamıyordu. Bu gün hala 'ucube' olarak görülüyor.

Osmanlıda ilk dergi 1862'de Mecmua-i Fünun dergisidir. (47 sayı çıkmış- kapatılmış) Osmanlılar matbaayı icadından 274 yıl sonra görebildi (1729)

Takiyüddin (1521-1585) İstanbul'da ilk rasathaneyi kurmuş. 1577 sultan III. Muratı ikna ederek. 1578 de veba salgınından sonra "Gözlem yapmak uğursuzluk getirir" denilerek, evrenin sırlarını anlamaya cüret etmek tanrıya karşı suç kabul edilmiş 1580 senesinde yine III Murat Kılıç Ali Paşa'ya gönderdiği emirle kapatılmıştır.

Osmanlılarda Kara ve Deniz Mühendisliği (1773 ve 1795) 'te kurulmuş... Osmanlılar bilimleriyle değil dünyaya barbarlıklarıyla korku salmış, barbarlıklarıyla tanınmışlardır. Hoca Tahsin Efendi (1812-1881) , Osmanlı bilim ve eğitim tarihinin en önemli ve öncü simalarından biri, canlıların havasız ortamda yaşayamadıklarını ispatlamak amacıyla deneyler yapmış... Bu deneyler Tanrı'nın her şeye kadir gücünü sorgulayıcı olarak görüldüğünden, Hoca Tahsin Efendi Dinsiz olarak suçlanmıştır.

Elektrikle ilgili düşünce ve deneyimler, Teles (M.Ö. 625-545) 2.600 yıl geçmişi var. James Clerk Maxwell (1831-1879) elektromanyetizma kuramını açıklamış 1873'de kitabını yayınlamış...

Colomp yasası Newton'un kütleçekim yasasının elektrikteki karşılığıdır.

19.yy sonlarında pilin bulunması ve böylece sürekli elektrik akımı üretebilen bir kaynağın gerçekleşmesi ile elektrikte büyük adımlar atılmış,

Danimarkalı bilim adamı Hans Cristian Oersted (1775-1851) bir telin içinden akım geçirildiğinde, elektrik akımının telin etrafında manyetik alan oluştuğunu saptamış... Bu deneyler 1820 de yayımlandığında büyük yankılar yapmış...

Fizikçi Andre marie Ampere (1775-1836) bu yeni olguyu betimleyen ve amper yasası olarak adlandırılan bir elektromanyetizma yasası formüle etti... Ayrıca elektrik ölçme tekniklerini geliştirdi.

Alman Fizikçi Georg Simon Ohm (1789-1854) Günümüzde kendi adıyla anılan Ohm yasasını ve onunla ilgili düşüncelerini 1827 de yayımladı.

Faraday 1822 de sürekli olarak elektrik üretebilen jenaretörü buldu.. Elektroliz yasasının da kaşifi...

Maxwell'in düşünceleri ayrıca 20.yy fiziğinin öteki büyük keşfi olan kuantum kuramının gelişmesine de öncülük etti.. Bu uygulamalar radyonun doğuşunu sağladı...

Osmanlılarda ilk elektrik dersi 1900'lerde verilmeye başlamıştır. Salih Zeki bey Darülfünun'da (hikmeti tabi-ye) dersinde elektrik dersi vermiştir.

İlk elektrik telgraf ve telefon gibi teknolojik sonuçları ile kullanılmıştır. İlk elektrik kitabı 1912 yılında yayımlandı.

İlk elektrik dersleri (İ.T.Ü) de 1910 yılında verilmiştir.

İlk telgraf 19 Ağustos 1855 te İstanbul Edirne arasına çekildi. 27 Eylül 1855 te de ilk Avrupa ile telgraf haberleşmesi başladı.

1879'da yabancıların İstanbul'a telefon başvurusu saray tarafından reddedildi.

1881'de yeni caminin yanında Posta ve telefon nezarethanesi ile telgrafhane arasına telli telefon hattı çekildi. Telefon hattı, II. Abdulhamidi rahatsız etti.

Gizli kapaklı işler görülmesine uygun bir icat" diye 1886 da kapatıldı. Yasak 1908 den sonra kalktı.

Halk telefonu 1914 yılından sonra kullanabildi.

İlk şehirler arası telefon Türkiye'de 1928 yılında kuruldu. Avrupa ile telefon görüşmeleri 1932 yılında başladı...

İstanbul'a elektrik ise 14 Şubat 1914 te geldi.

İlk bölge santrali ise 1949 da Çatalağzı'nda kuruldu.

20.yy kadar okullarımızda, Aristoteles'çi fizik okutulmuştur.

Galip Ata (ataç) Bey'in 1931 yılında yayımladığı "Darwin" adlı kitabı, ülkemizde yayımlanan Darwin düşünceleri hakkındaki ilk kitaptır. (maarif vekili iken)

1918'de ülke hizmetinde 176 veteriner vardı. Küçükbaş hayvanlarda görülen keleş hastalığına karşı Mehmet Halit Bey'in geliştirdiği bir serum sayesinde hastalık önlenmiştir.

Süreyya Aygün Bey Sığır vebasına karşı iki aşı geliştirmiştir. Bu gelişme Alman radyolarında medeniyet dünya sına yaptığı büyük hizmet olarak verilmiştir. Mehmet Halit Bey sığır vebasını yok etmiştir

Avrupalı dünyayı keşfederken, muhteşem [!] padişahları haremde gönül eğlendirmekte, dünyayı öğrenelim diyen Pirî Reis'lerin, bilim adamlarının kafasını vurdurmakta, zindanlarda, sürgünlerde hayatlarını karartmaktaydılar Haremi garanti altına almak için taşak burdurmaktaydılar...

Cehalet tüm kötülüklerin anasıdır. Bizde de cennet anaların ayağı altındadır diye, cehalet besleniyor... O cehaletin sırtında bir avuç pislik, kendi cennetini kuruyor...

Mehmet Halil

Şu hükümete bir kıyak yapayım da, risksiz çözüm önerimi ilan edeyim...

1959 yılı olacak ben Orta Okul'a gidiyordum. İlçemize Demokrat Parti Zonguldak Milletvekili Muzaffer Kurbanoglu gelmişti. Bildiğiniz gibi siyasiler her zaman kendilerinin ardında kalabalıkları görmek ister. Onun için de daha çok çocuklar ve resmi dairelerdeki kapıkulları kullanılır. Bizi de okulda sıraya sokup, Nutuk alanına götürdüler. Bundan öğretmenler de pek memnun değillermiş ki, kulağımıza "Meydana gidince isteyen gidebilir" denildi. Bu izin bizim kulağımıza ulaşana kadar Kurbanoglu'nun konuşmasının bir kısmını dinlemek zorunda kaldık. O konuşmada aynen şöyle demişti CHP'yi hedef alarak "Biz istersek eşeği bile seçtirir meclise sokarız". Bunu hiç unutamıyorum. Ben gerçekten meclise eşek sokacaklar zannediyordum. 1965 ten sonra TİP'li 15 milletvekili meclise girince meclise giren eşeklerin varlığını ancak kavrayabildim. TİP'li vekillere küfür ve yumrukla saldırırken. Tekme atarken. Anırırken.

O zaman, meclise eşekler sayı ile giriyormuş, geçen uzun yıllardan sonra nihayet onu öğrendim. Şimdi meclise insan sayıyla giriyor. Onlarda sık sık susturuluyor. Her kurulan hükümetin başı kendi memleketini ihya etmeye çalışıyor, ya da kendi ailesini. Niye? Boşuna demiyorlar "Kayserili eşeği boyar yine eski sahibine satar" diye. Şimdi Kayserili'nin hiç sesi çıkmıyor. Bu kadar malzemenin başına bir Kayserili koydular ki... Sucuk pastırma alanında üretim yapanlara ucuz girdi sağlasın diye... Bu iş bolluğunda işten başlarını kaldıramıyorlar. İyi de bu kadar sucuk ve pastırmayı kim tüketecek... Geriye kalanların lüks yiyecekleri tüketme gücü var mı? Bu paralar dönüp dolaşıp Kayseri'ye akacağına göre, yükseltin şu emekli maaşları ve asgari ücretleri de biz de sebeplenelim.

Bir taşla iki kuş vurun. Eskiden hızlı beklentiler için "Boru mu lan bu? " denilirdi. Şimdi gerçekten boru bolluğu var. Giriyor çıkıyor kimse kıpırdamıyor. Sizde verin borunun hakkını, tüketin sucukları ve pastırmaları...

Mehmet Halil

Tac'ın ağırlığı

Yalancıların sözlerine inanıldı
Başlara taç yapıldı...

Tacı takanlar oyuna başlıyor
Hiçbir şey gerçek değil,
Önce drama yazılıyor
Sonra oynanıyor...

Sülükler emiyor kanımızı
Gerçeği bastırıyor bitlerin alkışı
Oluşor insanlar bir kemik torbası

Boyunlar inceliyor günden güne
O ağırlığı kaldıramazlar artık,
Taç da düşecek yakında yere...

Mehmet Halil

Taç

Dünya bir futbol sahası ise,
Tanrı da seyirci ve hakem
hücum başlayınca kalemize
topu taç-a atarız terlemeden
Taç-ı olmayan saha var mı?

gizem tutsak alır aklımızı...
ayaklar altında ezerken doğayı
umut olarak seçeriz doğa dışını
her şeyden çok çıkarımıza tatarız
'gol' öne çıkınca, unuturuz taç-ı...

Mehmet Halil

Tam yol ilerleme

İnsan kend ini çok beğenirse,
Ayrılmaz aynanın karşısından
Unutur gerçeğini, kendini de
Yol haritasını çizer aynasından
Uyanmasının tek yolu artık,
Hayran olduğu canlara çarpıp
parçalar kafasına geçtiğinde
Döner rüyalar ülkesinden gerçeğe
Artık kimse bulamaz çevresinde...

Mehmet Halil

Tanrı bizi kutsal yaratmış

“İnsanları tanıdıkça,
hayvanları daha çok sevmeye başladım!”
diyenler öyle çoğaldı ki...
hayvanlığa sırtımızı döndük
yakıştıramadık kendimize sevip sevimyi
şehirlerden dağlara yürüdük
özlemişiz yeşili...
okaliptüs ağacı olduk.
Yapımız sudan cıvık olunca
Su emecek yerimiz de kalmamış ki
bataklık kurutuyoruz Ortadoğu’da
bedenleri yatırıp toprağa...
taşeronlar çok hızlı
bu hızla
Değil bataklıkları
Denizleri bile kuruturuz yakında...

Mehmet Halil

Tanrı da devrimci!

Buch `tanrının iradesi ile'
Irak'ı işgalle görevlendirilmiş.
Şimdi Irak'ta tanrının kulları
Tanrının iradesine karşı savaşıyor.

Tanrı... Kulları... İradesi...
Tanrı kendi içinde bölünüyor
Demek ki:
tanrı da tek hücreli, amip gibi...

ve tanrı da değişiyor zamanla
değişim devrimin çekirdeği
tanısın tanrıyı tanımayan varsa,
demek ki! tanrı da devrimci...

Mehmet Halil

Tanrı öldü

Komple kapattı cenneti paralılar
Melek doğmuyor artık çocuklar
Doğarken sırtlanıp geliyor suçunu
Tanrı gücünde zamane ağalar
Affeder etraflarında dönenlerin soyunu

Artık her sakallı evliya
Şimdi dünya cennet onlara
Huriler onüç-ondört yaşında
Güneşin etrafında döner Samanyolu
Tahammülü yok kuyruklu olanlara

Kapısında bekleyin cennetin
İş, ekmek, özgürlük de istemeyin
O zırhlı melekler çıkınca karşınıza
Burada yemek, içmek yasak diyerek,
Şimşekler çaktırır kafanızda...

Mehmet Halil

Tanrı recon

Tek adam, tek lider olmalı,
Kendinden başkası olmaz,
Kadınları şeytan bilir kitabı
Şeytana hiç güven olmaz
İki cinsiyeti birden taşımalı
Zürriyetsiz de krallık olmaz.

Dünya dize gelmiş durumda
İşte secde ediyor huzurumda
Durmak yok! Yola devam! ...
Marjinal sesler yükseliyor ya
Gelen ağam, giden ağam,
Her çatlak sese aldırma...

Kendi kendini yaratmalı
Kadını da defetmeli ki
Recon olmalı baba Tanrı
Bütün alternatifleri silmeli
O yaratmalı dağları taşları
Yıldızlar önünde eğilmeli

Binden fazla Huri arkamda
Fırıl fırıl dönüyorlar etrafımda
Onların on katı da yalaka
Piramit gibi sivriyim ya
Işık gibi yayılıyor ses
Bölünüp bin parçaya.

Aton barışçyımış bana ne?
Tarih ondan çok ileride
Ben Recon'um işte! Titre, titre!
Aton sadece ışıktır,
Ampulüm, onun kaynağı bende
Evren bana muhtaçtır.

Recondan başka Tanrı yoktur
Recondan başka tanrı yoktur
Polis onun bekçisidir
Ordu onun bekçisidir.
Yıldırım onun elçisidir
Devlet onun bahçesidir..

Mehmet Halil

Tanrılar ve gölgeleri

İnsan büyüünce kendi gözünde
Kaftanı biçilince o bölgeye göre
Günahı görülmez deryanın içinde
Güler diğerlerinin diktatörlüğüne...
Maşa paslanmaz sıkın ellerde
Oper o elleri düşmemek için yere.

Kral tanrının yerine soyununca
Civcivi kabuğuna sokmaya çalışınca
Talimatlar hayatla çakışmayınca
Şimdi sonuçların şaşkınlığı içinde
Gerçekleşmeyince mucizeleri
Zayıflayacak kullarının gözünde.

Var olamayınca kendi gücüyle
Tapar varlığını borçlu olduğu güce
Ama yine tanrılığını ilan eder ler
Gölgeleri gerçek zannedenlere
Birgün her şey gibi gölgeler de ölür
Güneş zirveye yükseldikçe...

Mehmet Halil

Tanrım kullarının kaderini niye şehitler ve hainler olarak yazdın, nasıl tarif etti bunları kitabın?

Sözcükler yoldaşım olsun
İster sözcükler önde ister ben,
Hayatım serüvenle dolsun
Sözcükler dökülsün kalemimden.
Mahmut yollara kurban olsun
Şikayetim sözcüklerin özgürlüğünden
Cezaevleri dolmaz sözcüklerden
Sözcükler bayrak gibi dalgalansın
Öfkelenen erkin yüzüne
Neşe ile gülerekten...

Sözcüklere yanlış yapılamaz
Her yanlış yanlışı yapanın
Kendi ayağına sığıdığı kurşundur.
Geri dönüşü olmaz kurşunun.

Önce vicdan ehlileştiriliyor
Sonra silah helini alıyor
Bir hedef adına kullanılıyor
Bütün algılar köreltiliyor
Geçmişteki yüz yüze vuruşmalar
Göğüs göğüse kahramanlıklar
Masallarda kaldı.

Artık hileler marifet oldu
Hilelikte ölçü zekaya vuruldu
Çocukların parmaklarında tuşlar
Savaş oyunu oynuyorlar
İnsanları hedef alıyor
Başarı öldürmeyle ölçülüyor
Ve bu alışkanlıkların esiri oluyorlar
Artık düğmeye basmak kolaylaşıyor
Oyunu oynayan kendi hedef olmuyor ya
Şaka gibi geliyor çocuklara
Ve büyüyünce,
Şaka gibi basıyorlar tuşlara
Bir basışta binlerce insan ölüyor
Ortada suçlu olmuyor
Ve bu sistemi hala
Yüzde seksenlerin kafası almıyor...
Kafası alanlar ise hedef tahtası oluyor

Mehmet Halil

Tarih yazıyorlar

Beşibirlikten kurtulduk
Göreceliymiş kurtuluş
Beştepe'den vurulduk
Kitap aynı! Unutulmuş.
Ağızdan çıkan kitap olmuş...

Hazıra alışınca insan
Kazanmak ister kolaydan
Ulusal devleti kurarsın
Sermaye çalışanın sırtından
Kırbaç şaklar kiralından.

Küreselleşmenin kölesi olursun
Sürülürsün yarasına merhem olarak
Şişirilir basınçlı gazla koltuğun,
Ezersin halkı, demokrasiyi aşarak
Korkuyla sağlamlasır koltuğun...

Hiyerarşi böyle bir şeymiş işte
Güçlenince meydan okursun
Sıkışınca doyarsın tükrüğünle
Dilin takılır adalet düğümüne
Tarih yazarsın cinayetlerinle...

Mehmet Halil

Tarihe dönüp bakın! ..

Bir fark olsun şiir pazarında
Mertler ile namertler arasında
Roma imparatoru şairleri,
Aslanların ağzına atıyormuş,
Şairler buna karşın yazıyormuş.

Şairler tarihe ismini zorla kazımış.
Bin iki yüz yıl dile kolay...
Bu kadar yıl,
Kaç devlet başkanının adı yaşamış.
Kağıt yok, kalem yok...
Şiirler papirüsler üstünde.
bozulmadan gelmişler bu güne...

Hak etmeden,
şairim demesin hiç kimse.

Şimdi yeni 'şairler' türedi
Tefeciliğe döndürdüler şairliği...
Üç beş satır yazıp defterlerine
Yumuşacık domuz burnu gibi,
Sokulup imparatorların götlerine..
Oturmak istiyorlar
Şairliğin ünü üstüne.

Mehmet Halil

Tarihte iktidar mücadeleleri...

CİCERO: Yaşlılık adlı yapıtını 62 yaşında yazdı. Bir yıl sonra kafasının kılıçla kesileceğinden habersizdi. Roma İmparatorluğunun en ünlü kişilerinden biriydi. Konsüllük etmişti. Julius Caesar'ın diktatörlüğünden sonra bir köşeye çekilmiş, kendini edebiyat ve felsefeye vermişti. Caesar senotada hançerlendikten sonra yeniden siyasete kapıldı. Caesar'ı hançerleyenler sonucu alamadan kaçmışlardı. Meydan boş kalınca, Cicero, bu boşluktan yararlanmayı bilen Marcus Antenius'e karşı Caesar'ın yeğeni genç Octavius'ü tuttu. Antonius ile Octavius birleşince, kafası kesilerek cezalandırıldı.

Orhan Hançerlioğlu'nun "Düşünce Tarihi"nden

Mehmet Halil

Tartışma

“Atlar tepişirken, eşekler öne geçti”
Diye... İşte buna derler;
Bütün suç yedi cücelerde...
Onlar
Aralarında bir santim için çekişirken
Profili bir metre fazla olan kazandı
Bundan da kimse ders almadı.
Bundan ders alınsaydı
Şimdi evet-hayır değil,
Tek dil tek din, tek bayrak da değil,
Tek gece tartışılacaktı...

Mehmet Halil

Tartışmalar ve sonuçları... / düz yazı

EVET, BOYKOT veya HAYIR konusundaki kararı bu kadar ciddiye almamıştım. Daha doğrusu, referandumu ciddiye alacak kadar bir kazanım veya kayıp görmediğimdendi bu kayıtsız tavrım. Ama yapılan öfkeli tartışmaları görünce, sandığım kadar önemsiz olmamalı bu iş diye düşünmeye başladım. Ben bu anayasa değişikliğindeki kazanımı, emekliye verilen 20 TL'lik zamla ölçmüştüm. Ha almışım ha almamışım diye es geçmiştim. Ancak YAŞ'taki ve muhalefet partilerindeki öfkeleri görünce ciddi olarak düşünmeye başladım.

Bir de sosyalist ve demokrat olarak tanıdığım arkadaşlarımla tavrını değerlendirdikçe aklım uçuklamaya başladı. CHP ve MHP yi anlamaya çalışıyorum. İlegal örgütlenmeleri olan Ergenekon çetesi savunucuları olarak bu işle görevliler. Suçları ortaya çıktıkça prestijleri sarsılacak, itibar kaybedecekler. Ya sosyalist cephede olanlar (önemli bir kesimi kendilerine sosyalist demekten çekiniyor...) demokrat olduklarını iddia edenler. Sadece AKP karşıtı olmaktan mı kaynaklanıyor HAYIR veya BOYKOT demeleri? Yoksa Kemalizm'in şah damarı orduyu ve cuntacı aydınları koruma ve kollama görevleri genlerine işlemiş olmaktan mı kaynaklanıyor bu görev? İnsanların içinden geçen treni kavramak kolay değil.

HAYIR veya BOYKOT' un gerekçelerini özetlersek:

Birincisi; Emperyalizmin oyunu olduğu gerekçesiyle boykot tavrı, ya emperyalizmin ne olduğunu bilmiyor arkadaşlarım, ya da ordu ile emperyalizmin ilişkilerini, ordunun misyonunu... Emperyalizmin dünyada oynadığı oyunları hangi güçten alıyor? Ordudan, paradan ve uluslararası sermaye örgütlerinden... En büyük güç de ordu. Bu da sadece ABD ordusu değil. Azınlığı ABD'den ve gelişmiş ülkelerden. İnsandan çok teknoloji ile katılıyorlar, emperyalizmin zengin ülkeleri. Asker çoğunluğu ise az gelişmiş ülkelerden, bunların içinde en güçlü olan ordu da Türk ordusu. Dünyadaki her savaşa da 60 yıldan beri sürülmekte... Yani her halükarda emperyalizmin boyunduruğunda... Bu yeni bir şey değil... Bu gün üretim kaynaklarının %65-70 şini uluslar arası sermaye kontrol etmekte... Bu kimin sayesinde? Şimdi savunulan Kemalist ordunun... Sanki yedi yıldır bu duruma gelmiş gibi davranmanın neresi temiz politika? Yalnızca uygulanan sıkıyönetim, OHAL bölgeleri ve darbelerle onbinlerle ifade edilen ölümlerin, yüzbinlerle ifade edilen işkencelerin kayıpların sorumluluğu bu ordunun değil mi? Şimdi hepsi devleti savunduk. Emir tepeden geldi demeye başladı.

Ya bilinçli olarak siyasi kararınızı verdiniz ve şimdi kendinize temiz bir gerekçe arıyorsunuz, ya da gerçekten bunları unuttunuz.

Felsefede acılar çabuk unutulur diyor acaba doğru mu? Unuttunuz mu?

O tepeyi imar eden kimdi. Yeni anayasa o tepedekilerin yargılanmasına yol açmıyor mu?

Daha yeni anayasa gündeme gelmeden 15. madde kalksın darbeciler yargılsın diyenler şimdi neden BOYKOT veya HAYIR'cı oldular? Yeni darbe hazırlıkları yapanlar şimdiki kuvvet komutanları değil miydi. Şimdi, bu güçleri masummuş gibi gösterip, arkadan dolanarak aklamak, desteklemek dürüstlük, temizlik mi oluyor?

İşte insanların ilk ayrılma noktaları felsefe ile başlıyor.

Metafizikle yetişen, mutlak bilgilere inanan ve inançlarını desteklemek için okuyan, bu okuduklarıyla inançlarına sağlamlık kazandırmaya çalışan bir mantık. Bu nedenle güncel belgelerden çok, geçmiş belgelerden işlerine gelen bölümleri alarak savunma yapanlar. Şimdi görülen o ki yy.ların eğitimi ile işlenen kutsallık harekete geçti.

İnsanın kendini nasıl tanımladığı önemli değil, hayatın içinde nerede yer aldığı önemli.

Bu kutsallığı örtecek AKP'nin dini kutsallığı da hazır olunca, bu karmaşadan yararlanarak geniş kitleleri yanıltmak kolay olacak, ya tarihi yanıltmak...

Diğer görüş ise materyalist görüş; gerçeği aramak, deneyle kanıtlamak, doğruya en yakın olanı kabullenmek. Bilgiler hayatta denendikçe, yeniden gözden geçirilerek geliştirmek...

Bu görüşü savunanlar için mutlak bilgi diye bir şey yoktur. Sürekli bir yenilenmeye açıktır.

Bizim uygulamamız bu olmalıdır.

Marksist'im demek yetmiyor. Marksist olmak gerekiyor. Yani ilkeler önemli...

Evet, 12 eylülde, ikisi arasında önemli bir fark olmayan benzer yapılara oy vermek zorunda kalacağız. Metinlerini burjuva temsilcilerinin hazırladığı iki belge arasında seçim yapacağız.

Biz demokratlar sosyalistler olarak, birbirimizi beğenmediğimiz surece, birbirimizle bütünleşmediğimiz surece de bu böyle olamaya devam edecek... Burada suçu kendimizde aramamız gerekiyor? Sınıfsal karşıtlarından lütfet beklemek doğru değil, beklediğini alamayınca da öfkelenmek boşuna. Kim rakibine avans verir?

"Öfkeyle kalkan zararlar oturur." Sakin olarak düşünmemiz gerekir. Rahatsız durumdan. Ama rahatsız olmak çözüm değil. Mantıklı çözümler üretmek zorundayız. Mevcut hükümetin çıkarları ile emekçilerin çıkarları bu anayasada, belli ölçülerde çakışıyor.

Bunu görmemezlikten gelmek için kör olmak gerekir. Fazlası için fazla güçlü olmalıyız... Bu bizim sorumluluğumuz...

Feodalizmden kapitalizme geçişte de burjuvazi ile işçilerin (o zamanki kölelerin) çıkarları

çakışıyordu ve feodalizme karşı mücadeleleri de birleşti. Şimdi tarih o zamanki işçi sınıfı için, yanlış yaptılar diye mi yazıyor?

Boycotçu sendikalara bakıyorum da özelleştirmeye ve taşeronlaşmaya karşı bu kadar içten

bir mücadele vermediler, laf yaptılar ama iş yapmaya gelince göstermelik eylemlerdi...

Mikro bir kazanım bile olsa, burjuvazinin çatışan kendi güçleri arasından bu kadarını bile elde edebiliyorsak niye reddedelim. Kendimiz güçlenelim daha fazlasını elde edelim.

Kendisine güvenmeyen hiçbir konuda kazanım elde edemez. Kazanmak istiyorsak bilinçli olacağız. Kitleleri kazanacağız, bu da kitlelere güven vermektir geçiyor. Uzun vadede bunun çalışmasına hazırlanırken, bu gün burnumuza dayanan bu konuda, iyi düşünerek karar vermeliyiz.

Evet! Hayır! Bugün için çok önemli değil. Bizim için önemli olan, birinci kazanım, bu çaresizlikten ders çıkarıp gelecekte aynı durumlara düşmemenin arayışlarına soyunmak.

Ancak, hayır dersek... Öyle görülüyor ki bu gün geri adım atan darbeciler, Ergenekoncular,

cesaretlenip yarın daha fazla can yakacaklardır.

Bütün zenginlikleri gasp eden burjuvazi sinekten yağ çıkarmak için hesap yaparken, biz neden

ince eleyip sık dokumadan, önyargılarla karar veriyoruz?

Ergenekoncuların suçları sabittir. İtirafı ortada. Ama diğer burjuva temsilcisi, dinci kesim için henüz sadece önyargı vardır. Olmaz deyemeyiz. Her ikisi de aynı sınıfın temsilcileri.

Ama, yapabilirler varsayımından hareket ediyoruz.

Şimdi bakıyorum, önyargılarla BOYKOT' ve HAYIR cephesi siyasi kararını vermiş,

karşısındakileri suçlamak için gerekçeler bulmaya çalışıyorlar.
Aynen bizim, Devlet güvenlik mahkemelerinde, onların önyargılarıyla suçlanıp,
cezalandırıldıktan sonra kararlarına gerekçe aradıkları gibi...
Tekrar ediyorum. Her iki taraf da burjuvazinin temsilcileri... Burjuvazinin, kar için
yapamayacağı hiç bir şey yok. Bu korkuları yenmenin tek yolu bizim güçlenmemiz.
Herkesin istediği oyu kullanması demokrasi gereğidir. Ama kendi istediğimiz gibi oy
kullanmayanları değişik şekillerde suçlamaya kimsenin hakkı yoktur.
Esas olan, karı ve zarar hesaplarını önyargısız, çarpıtmadan yapabilmektedir.
Hele orduyu Emperyalizmden ayrı düşünmek gibi bir gaf çok daha şaşırtıcıdır.
Saygılar

Mehmet Halil

Taş

Deniz kenarında yaşamak varken,
Asitli böbreğimde yatarsın.
Güveler yemiş gibi, delik deşik gövden,
Sen altın mı olacaksın, ben kıvranırken?
Allahım ne kadar da aptalsın.

Mehmet Halil

Taş Yürekler

Devenin,
iğnenin gözünden geçişi,
Devleti,
hortumlayanların,
ceza evinden,
Yurt dışına kaçıışı,
Yangında yananların,
Sinema izler gibi,
seyredilişi.
Ve savaş görüntüleri,
Hiç şaşırtmıyor bizi.
Bir kediye versem,
Yer mi acaba,
Taş bağlayan
yüreklerimizi.

Mehmet Halil

Taşaronlar taşaronları iyi tanır...

Başbakan "Yabancı güçlerin taşaronları dedi, PKK için. Başbakan ama, sanıldığı gibi boşbakan değil... Belli ki boşuna gidip gelmiyor Amerika'ya...

İster istemez düşünüyoruz... Amerika'ya ihracatımız mı artıyor?

Bu ülkenin gelirden en yüksek payı alan %20 lik kesim, vegide de en az vergi ödeyen kesim, yani ülkenin kaymak tabaksı... Yani Hükümeti ve bürokratları parmağının ucunda oynatan kesim. Yani uluslar arası şirketlerle entegre olan, şirketleri birleştiren, dolayısıyla KİT'lerin de özelleştirilmesi için en fazla çığırkanlık yapan, seçilen vekillerin seçimlerden önce seçim masraflarını finanse eden, ve istedikleri yasaları meclisten istedikleri gibi çıkartabilen kesim.

Böylece, vatan, millet, devlet edebiyatı yapanları Ülke kaynaklarını, uluslar arası şirketlere küçük komisyonlar karşılığında yağma edip, ülke kaynaklarının %65 şini dışarıya akıtan kesim... Özelleşme sonucu işsizliği, yoksulluğu tavan yaptırıp, aç kalanların sesini kesmek için sendikaların çanına ot tıkayan ve "Biraz da biz gülelim diyen kesim... Kolay yoldan semirip, aç halkıyla dalga geçen kesim... Ülkenin kendi kaynakları çarçur olduğu için sürekli IMF'ye borçlanan ve bu borçları öderken devleti hatırlayan ve devletin kutsallığı adına o borçları halka ödetmek için zam üstüne zam yapılmasını hükümete dayatan kesim... Bütün bu olumsuzlukların üstünü örtüp, halkı kandırmak için her gün TV kanallarından yalan söyleyenlere, yalan şahitlik ücreti olarak kasalarının ağzını açan kesim...

Borçları mevcut bütçe ile ödenemeyince, tekrar IMF karşısına çıkıp, daha fazla faiz ve daha fazla tavizle, silah alan ve daha fazla jandarmalıkla efendilere kendilerini kabul ettiren küçük efendiler...

Otuz yıldır ensemizden kalkmayan tankları topları ile işçi ve emekçilerin sesini kestiler, ezdiler. Sık sık da "nefesimiz ensenizde!" diyorlar. Siz bakmayın PKK'ya söylerken, "Kızım sana söylüyorum gelinim sen dinle!" hesabı, bir taraftan da işçi ve emekçilere "Başınızı kaldırmaya kalkarsanız siz de böyle ezilirsiniz!" demek istiyorlar. Şimdilik emekçilerin, kendilerinde değilse bile, ailelerinde geçmiş zamanlardan kalan emekli maaşları var da zar zor geçinip gidiyorlar. Kaybedecek ekmeikleri var. Susuyorlar. Bu ne kadar devam edecek? Emekli olma şansı kaldı mı çalışanların? Çok yakında büyük çoğunluğun kaybedecek hiçbir şeyi kalmayacak.

Dağlara çıkanlar ne için çıktı? Başka türlü soralım çok yakında kaybedecek hiçbir şeyi kalmayanlar, Türkler, yarın kredi kartları için tutuklanmaya geldiklerinde ne yapacaksınız?

Sizi yakalamak için ailenize işkence yapıldığında ne yapacaksınız? Gece kondularınız yıkıldığında ipotekli evleriniz elinizden alındığında, işportacılık yaparken kovalandığınızda, Pazar yerlerinde, zabıtalara para veremeyince tezgahınız dağıtıldığında ne yapacaksınız? Siz de dağa çıkmaya hazır olun!

Bu gün doğuda korucular ne ise umudunuzu bağladığınız devlet de Dünyanın, uluslar arası şirketlerin karşısında durumu aynı... Verilenle yetinmek zorunda, elindekini kaybetmemek için daha fazla taviz vermek ve bir gün sıfırı tüketmek zorunda... İşte o zaman Mısır örneği, Libya örneği yaşamak istemiyorsanız şimdiden düşünmeye başlayın.

Bölüm 2

Demire, kota, kömüre kota kendire kota, pamuğa kota pancara kota... saymakla bitermi?

Şimdi unutuldu mu bu kotalar. Sonuçta düştüğümüz durumlar... Şimdi çaresizliklerinde dağa çıkanlara büyük bir emekçi kesimi ateş püskürüyor. Düşünmeden üstüne savaşmaya gönüllü gidiyor.

Oysa barış sağlansın, dirlik düzenlik kurulsun, hiç kimsenin kanı akmasın analar çocuklar ağlamasın istiyorduk. Umutluyduk. Ama ne oldu. Amerika ile trafik sıklaştı, gizli anlaşmalar imzalandı, bizi batağa sokacak kim bilir ne anlaşmalar imzalandı. Hepsi gizli saklı. Meclisin bile haberi yoktur. Silah tüccarları ister mi savaşın durmasını? Savaşın dediler. "Yeni mükemmel silahlar ürettik! " Ya da ödeyin borçlarınızı... Taşaronlar büyük patronlara midelerinden bağlıdır. Korucuların devlete midelerinden bağlı olduğu gibi... Kabul dediler.

Onları anlıyoruz. Çıkarları onlarla ortak. Ya bizler, yarı aç yarı tok geçinenler, hayatında bir kere bile evinden bir başka şehre askerlik dışında çıkamayan yoksullar. Siz ne diye koşuyorsunuz adam öldürmeye? Ölenler kim? Senin gibi yoksullar değil mi?

Devletin gelirlerinden en büyük payı alan %20 lik zengin kesimden kaç kişinin çocuğu ölmüş? Şimdiye kadar kaç bakanın ya da kaç milletvekilinin ya da kaç yüksek dereceli bürokratin çocuğu ölmüş hiç sordun mu? Hiç düşündün mü "onlar niye ölmez! " diye?

Şimdiye kadar bilinen elli bin kişi öldü. Bundan sonra da elli bin kişi ölse sorun çözülecek mi? Hiç düşündünüz mü? Taşaronlara çalışan işçiler, hiç taşaronlarınızdan doğru söz duydunuz mu? Kime niye inanıyorsunuz da galayena gelip sokaklara dökülüyorsunuz?

Devamlı dürüstlükten bahseden, devalı yemin edenden kork, O kendine güvenmediği için yemin etmeye hazırdır. Kendine güvenmeyene güvenilir mi?

Hiç kendi hatalarını anlatmıyorlar... Hiç mi hata yapmadılar? Hep doğru onlar.

Yanlış ise yoksullar... Kürt- Türk Suni- Alevi, Komünist- Milliyetçi, bunların hepsi daha fazla kanımızı emmek için. Buna izin vermeyelim...

Dün Ermeniler, bugün Kürtler, yarın Aleviler Daha sonra Komünistler, daha sonra Sosyal demokratlar... Sıra hepimize gelecek... Bunu istemiyorsak hepimiz birleşmeliyiz... Bu gün ezilene izin vermemeliyiz... Savaş demek ölüm demek!

Ölümlerden gerçekten üzülenler varsa, daha fazla ölüm olmaması için elinden geleni yapmak.

Daha fazla askerin daha fazla gerillanın ölmesini beklemek değil...

Yarın evlerimizin önüne gelecek yüzlerce ölüm karşısında ne yapacağız?

Barışı savunmaktan başka çaremiz yok!

BARIŞ! BARIŞ! BARIŞ!

Mehmet Halil

Tavukla Tilki

Dinle siyasetin evliliğini kutsadılar
Dans ederek yapıyor dine yatırımlar
Ayaklar öyle marifetli, öyle hareketli ki
Abdest alıp beş vakit öpülecek kadar.

Gölge düştü aydınlanmanın da üstüne
İnançlılar sarmaş dolaş olmuş laiklerle
Sözler bayrak yapıyor da dillerde
Eylem teslim olmuş pos-modernizme.

Bağlanmış umutları belirsiz bir güce
Bir dirhem inanç da yok içlerinde
Yükselecekler ayakları öpe öpe
Çorapları bile çıkarmıyorlar
Kirlletmesin diye yalancı dudaklar.

Mehmet Halil

Tavuktan değerli yumurta

Zekasına hayran olduğum adamlar
İnsanın dişine vermediği hakkı
Guşuna veriyorlar...
Az tüketecek yaşlıları
Çok üretecek çalışanları
Doğursun analar bol bol
Sokaklarda işsizler ordusu
Düşürecek fiyatları...
Kendinden değerli olacak yarattıkları.

Mehmet Halil

Taziye

En zararlı yaklaşım biçimi zorbayı değil kurbanı sorgulayan yaklaşım biçimidir. İnsan zaafı olan bir yaratıktır. Hepimizin zaafı vardır. Bu zaaflarımızı egemen güçler çok iyi kullanmaktadırlar.

Egemen güçler, diğer insanlardan çok akıllı olduğu için değil, çok iyi örgütlü oldukları için egemen olmuşlardır. Onların bu güçlü örgütlenmesi sömürmek istedikleri insanların zaafını keşfedecek bilim adamlarını yetiştirerek güç kazanmışlardır. Yani onları güçlü kılan bizim zaaflarımızdır.

Bu günkü yazımıza konu olacak bu zaaflarımızdan bir kaçına değinelim.

DAMGALAMA,

Bizde kara leke anlamında kullanılır. Kısacası, normal dışılık, tehlikeli olarak anlamlandırılır. Amaç bu olumsuz özelliklere sahip olanların dışlanmasıdır. Bu durum kimlikler arası çekişmelerde üstünlük sağlamak için kullanılır. Diğerlerini ötekileştirerek üstünlük sağlamak için...

Ne yazık ki ülkemizde, Ermeni, Rum, Yahudi, Çingene, Kürt, Komünist, Alevi vs. gibi toplum parçalanarak birbirine yabancılaştırılmıştır. Buna karşı da yeterli mücadele edilemediği tarihimizdeki olaylardan anlaşılmaktadır. Mücadele edenler ise ağır bedeller ödemiştir.

YABANCILAŞTIRMA

Damgalayarak insanlar birbirinden koparılmış ve birbirine düşman edilmiştir. Birbirine yabancılaştırılmıştır. İnsan bilmediğini, tanımadığını düşman olarak algılıyor... Çünkü öyle eğitilmiş, korkutulmuş... Bilmediğimizden korkmak, bilmediğimize peşinen düşman olmak, düşman edilmek kolaylaşmıştır. Bu toplum içinde, "Bizim delimiz başkasının akıllısından iyidir..." mantığı ile yaygınlaştırmıştır.

Spinoza'nın dediği gibi "Doğa asla kavimler, milletler, sınıflar zümreler yaratmaz, sadece bireyler yaratır." Diğer her türlü kimlik uydurmadır. Kimlik denilen şey hukuki bir varsayımdan başka bir şey değildir.

Yabancılaşma var olmak için yok etme kapısını açar... Bir başka deyişle yabancılaşma insanın var oluş nedenini ortadan kaldırır...

Sömürülmenin panzehiri sömürme... Köleliğin panzehiri, köleleştirme... Özellikle geri kalmış ülkelerin sermaye sahipleri, seçilen yöneticiler aracılığı ile emperyalist ülkelerin sömürsünden kaynaklanan zararlarını, kendi halkını sömürerek telef ediyorlar.

YALANCILIK-ALDATMA

Yönetenlerin ana dili haline gelmiştir! Doğal olarak toplum da buna alışmıştır.

"Bizim delimiz başkalarının akıllısından iyidir!" dediğimiz için ötekileştirilenlerden geriye kalan, kendimizden olanların, yalanlarını bile bile kabullenir hale geldik.

Yalana en çok başvuran tarafın iktidarını kurmak isteyen taraf olduğunu ve iktidar gücünü artırdığı ölçüde yalanın masumiyetini yitirip yıkıcı bir hal aldığını görüyoruz.

Yalan toplumda genel kabul görünce yalancılar da kendi yalanlarına inanmaya başlıyor. Kendini kandırma becerisi başkalarını da kandırmada yardımcı oluyor.

Kişi kendi değerlerini olumsuzlayan bilgiyi arar, karşıt olanlara önem vermez.

Bu güne kadar devlet için suç işleyenler hep devlet tarafından kurtarılmıştır.

Devlet, kullandığı kişilere verdiği sözü tuttuğu zaman, doğru yaptığına inanır.

KORKU

Korku ölümden iki kat beterdir.

Bir tehlikenin kendi korkusu, bir de tehlikenin saldırdığı korkunun korkusu vardır.

Korkmaktan korktuğumuz için kaçırız nereye kadar? Korktuğumuz şey başımıza gelene kadar. Korkmamız bir işe yaramıyor.

Diktatörlük; Korku imparatorluğu kurup insanların iç seslerine dahi yalan söylemelerini sağlamak amacıyla her zulmü meşru kılmayı başarmıştır.

Böyle kirlenmiş, kirletilmiş bir toplumun içinde damgalanmış bir kesim olarak sınıf olarak sömürülenler olarak (artık her ne dersiniz deyin) bizden mükemmel insanlar olmamız bekleniyor. İnsan değil sanki çelik malzemeden yapılmış robotlarız. Kuşatılacaksınız, göz göre göre bombalanıp öldürüleceksiniz, yavrusunun mezarına gidip yas tutan anayı "töröristi övmekten" tutuklayacaksınız, öldürenler ödüllendirilecek ve sen bütün bunlar karşısında iradeni yitirmeyeceksin. Bu kadar provakasyonu atlatacağın barışı savunacaksın, ama, bu savaş çığlıkları altında kendini feda edecek kadar bunalan insanların taziyesine gitmeyeceksin, gidemeyeceksin. Gidersen suçlu sayılacaksın. Akıl tutulması sadece diktatörlerde değil, bu sistemin çarkından kopan etlerle beslenenlerde de var. Bu kirlenmiş gücün karşısında duramayanlar, bekçi murtaza rolüne bürünüp, HDP'yi iktidara yem etmek için yeteneklerini kullanıyorlar.

Keşke ülke bu hale gelmeden önce, damgalanmalara, bölünmelere, tek tipleşmelere karşı bu reflekslerini gösterebilselerdi. Bu refleksin altında hala içselleştirilmiş Kürt düşmanlığı var.

HDP'nin Türkiye partisi olma çabaları bu kadar baskı ve engellemeye karşı fazla zarar görmediği halde, sözde bu çabaya katkı sunma amacı altında, uzun yılların damgalama ve düşmanlığı ile doyurulmuş toplumun tedirgin bile olsa olumlu baktığı bu çaba, sanki taziyeye ziyareti ile ele geçirilmiş bir fırsat olarak değerlendirilip sabota edilmiyor mu? HDP'nin Türkiyelileşme politikasında bu baylar samimi mi? Böyle bir samimiyete inanılabilir mi?

Beyler hiç yerinizden yurdunuzdan sürüldünüz mü?

Yedi sülaleniz ölüm korkusuyla yaşadı mı?

Gözünüzün önünde, ananız babanız, evlatlarınız öldürüldü mü? Tecavüze uğradınız mı?

Bu düzenin çarkından düşen et parçalarıyla beslenirken konuşmak yazmak kolay... Siz hiç bunları yaşadınız mı? Yaşasaydınız ne yapardınız?

Bir insanın kendini yakması, kendini bombaya bağlayıp havaya uçması, bok yedirilmesi ne demek? Hiç aklınızdan bunları yaşamak geçti mi?

Bu kadar baskı ve zulüm altında insanın normal düşünmesi mümkün mü de, kendini imha eden birini terörist ilan edip, taziyesine yasak koyabiliyorsunuz?

Güçlüden yana tavır almak için bir fırsat mı bu? Bu kadar zulme ve baskıya karşı aynı refleks gösterilebilseydi bu günlere gelir miydik?

Bu gün AMED'de neler oluyor bilen var mı?

Doğru haber alabileceğimiz haber kaynağı kaldı mı?

Bunları sorgulamak dururken taziyeye sorgulanıyor...

En zararlı yaklaşım biçimi zorbayı değil kurbanı sorgulayan yaklaşım biçimidir.

Mehmet Halil

TC kaynaklı suç modelleri: / Düz yazı

Hırsızlık suç değil, hırsız göstermek suç; Ülkenin onuru rencide oluyormuş...
Yani hırsızlık onurlu bir iş, hırsız göstermek onursuz bir iş...

Çocukların su gibi harcanması suç değil,
Buna tepki göstermek (.....) çocukları savunmanın yankıları, daha büyük suç yüklüyor
savunana...

Formatında konuşmamak diye yeni bir suç çıktı... Gerçi bu yeni sayılmaz. Çünkü siyaseti
siyasetçiler yapabilir diye bir betonlaşmış zihniyet yeni değil ama... Suç olarak, daha
açık ve net olarak belirlenmiş oldu...

Çocuğu olmayanın çocukları savunması suç! Bu suç sayılmalı... Bu suç sayılmazsa,
bundan sonra, kimse "Benim çocuğum değil mi ister döverim ister severim!" diyemez.
"Benim karım değil mi ister severim ister döverim!" diye sokakta sopa atamaz. Savcı
erkek adammış.

Bizde mülkiyet esastır. Savcı bunu tescil etmiş oldu. Şimdiye kadar "Benim köylüm!",
"Benim işçim!", "Benim Vatandaşım!" diyen siyasilere hiç kimse tek kelime
söylemedi.

Benim karım, benim çocuğum, diyen çocuğunu karısını döver de, benim işçim, benim
köylüm, benim vatandaşım diyen dövmez mi? Etimiz de kemiğimiz de onlara emanet
edildi...

Ne zaman nerede ne kadar ne konuşmamız gerekir onlar bilir. Ne zaman nerede hangi
tonda öksüreceğimizi onlar bilir... Ne zaman nerede ne kadar sıçacağımıza onlar karar
verir.

Haklılar. Değil miyiz ki biz onlara bu yetkiyi verdik... Haklılar değil mi ki onlar "Benim
vatandaşım!" "Benim köylüm!", "Benim işçim derken!" sessizce, tepki göstermeden
dinledin. Onlar işlerine öyle geldiği için bunu "kabullenmek" olarak kabullendiler ve
kendilerinde bu hakkı gördüler.

Çocukları asabilme özgürlükleri, onların aklında özgürlük deyince...

Can, malın yongası, yonga ağacın özünü korur. Mal olarak, yonga olarak koruyacağız
onları.

Ya da silkinip, "DUR!" demesini öğreneceğiz.

Bülent Hanım sayesinde Ceza yasaları da başladı devrime... Hadi hayırlısı...

Mehmet Halil

Tebrik

AKP'yi ve Tayyip Erdoğan'ı tebrik ederim. Türkiye'nin en önemli sorununu gündemden öyle bir çıkardı ki... Politikacı geçinenlerin çoğunu koyun sürüsü gibi peşine taktı. "Kızlı Erkekli ev"ler gündeme gelmeseydi. Ya da başı örtülü, kıcı açık AKP vekilleri olmasaydı, Şu utanç duvarı için CHP ve Kılıçtaroğlu da bir şey söylemek zorunda kalacaktı. Konu gündeme oturacaktı. Ama hangi mihraktan çıktı ise (Erdoğan sık sık dış mihraklardan bahsediyordu) can kurtaran simidi gibi suni konular gündeme oturuverdi... Laf politikası şimdi en keskin solcuların bile silahı oldu. Utanç duvarı unutuluyordu. Şimdi gerçekten emekten ve sömürüden yana olanlara bir görev düşüyor. BÜTÜN İLLERDEN OTOBÜSLERLE AKIN AKIN O UTANÇ DUVARI DİBİNDE DİRENEN BELEDİYE BAŞKANINA DESTEK İÇİN YOLLARA DÖKÜLMEK. Bu da Kürtlerden çok, diğer kesimlere başta da Türklere düşmektedir. Umarım böyle bir girişimi ilk İZMİR'den başlatabiliriz.

Mehmet Halil

Teflonlu çocuklar

Ah analar! Ah analar! Cazgır analar
Sizin yüzünüzden bütün boşanmalar
Teflonlu doğuruyorsunuz çocukları
Birbirine bir türlü kaynaşmıyorlar.

Mehmet Halil

Tek Adam

Yollar dar, trafik tıkalı
Yirmi dakikalık yolu
Bir saatte alıyor insanlar
İsyanda geç kalıp işten atılanlar,
Ocakta tenceresi yananlar...

Halk ayaklandı, hayat durdu o gün,
Kazanamadı fabrikalarından patronlar
Patronların sesini duydu hüküm-dar
Denetlemeye çıkılacak diye duyurdular
Kaldırıldı yol kenarındaki park eden otolar.

Yollar kesildi, trafik durdu
Yolun iki kenarında polis kordonu
Tek adam yaptı kontrolü
Şikayetçilere kafası bozuldu
"Hani nerde lan trafik sıkışıklığı? "
Şikayetçiler şimdi tutuklu.
Cezaevleri doldu.

Tek adam 1

Sarayda savunmada tek adam
Dışarı çıkamıyor salvolardan
Yaverler vızır vızır etrafında
Haberler olumsuz etraftan.

Danışmanlar yabancı değil
Onlar da kendi gibi tek kitap bilgini
İsterler mi çok kitap arasında kaybolmayı?
İş edinirler, okuyanı bastırmayı.

Çok konuşmuş akademisyenler
İnsanları zehirliyormuş,
Dilovası'nda biyolojik materyaller
Standartları dörde katlıyormuş...
Araştırmalar sonucu havada zehirler
Her gün artıyormuş kanserden ölenler.

Susmak her derde devaymış
Susan hiç hata yapmıyormuş
Tutuklayın şu akademisyenleri
Halk arasında panik yarattılar deyi...
Basın üstlerine yapsın çişini
Bakın görün sükûneti.

Bunlara niye iş veriyoruz, kudursunlar diye mi?
Alsınlar maaşı eğsinler başı, şükretsınler...
Biz de halka gösterelim, ibret olsun deyi
Onların gösterdikleri gibi örnekleri

Aşmasın hiç kimse haddini.

Mehmet Halil

Tek DİN, tek DİL, Tek ADAM...

Dünyanın değil, Tanrı'nın bile hayran kaldığı adam
Her ağzından çıkan ayet, her yazdığı kur'an
Robosky'de kaçakçılara suçüstü yakalayan adam
At sırtında düşmeden başkanlığa doğru uzanan...

Yetkileri sınırsız, sorumsuzlukları sınırsız...
Elini uzatsa dünya tersine döner
O olmasa ye yapardık tanrısız
Ampul elinde, o isterse hemen söner.

Tanrıya karşı gelmeyin!
Para dediğiniz ne ki, elinizin kiri
Dünyada düzeni sağlamaya çalışan birinin,
Aldığı para ayakkabı kutusunda, kutu dediğin 'tır' değil ki...

Etmeyin eylemeyin, siz yine tanrıyı dinleyin
Dişlerinizi onun kışında koşarken bileyin
Bunun için beyaz kefenler giyin
Oylarınızı ona verin...

Mehmet Halil

Tek yol "Amin" İdi

Arısı, atı, iti, kuşu, kurdu, koyunu
Zaman zaman hepsini meclise saktuk
Hepsi biliyor birbirinin huyunu suyunu
İyi idare ediyorlar, hayvanlar alemini
Tabi, dinleyen olmadı insanın şikayetini
Hayvanlara güvendik, insandan korktuk.
Zıtlık düşünenle düşünmeyen arasında.
Hayvanları geliştirmenin maliyeti yüksek
Şimdi ezberci bir topluma soyunduk...
Dinazorların sayısı da azalıyor git gide,
İnsanları, hayvanlar seviyesine indirerek
Homojen bir toplumu oluşturmak hedef.
Ve hep birden kur'anı kıraat ederek
Ozon tabakasındaki çatlatan göklere
Sesimizi ulaştırarak ilahi güçlere
Yardım edin diyeceğiz bizlere.
Haydi kolay gelsin hepinize.

* İdi Amin'in insan etini sevdiği söylenir.

Mehmet Halil

Tek! Tek!

Tek! Tek!

Nereye baksam tek tekçi
AKP'nin silahı tek uzun adam
CHP'nin silahı tek ATA adam
Nereye baksam tek tekçi
Halk da,
Tek adamların ardında nöbetçi...
Tek adamlar uğruna harlandı vatan
Beceremedik düşünmeyi,
Vatan bir lider doğurur da
Tek lider vatan doğurabilir mi?

Mehmet Halil

Tek. Tek

‘Tanrıdan başka tapılacak yoktur!’
O halde binlerce kitaba da gerek yoktur
Akıllıdır tek kitap okuyanlar
Fazla okuyup da beyni terletmezler
Terleyen beyin üşütüp hasta olur
Sözleri dinlenmez, ‘Beyni sulanmış derler’
Tek kaynak beyni yormaz ve sulandırmaz
Beton gibi sağlam olur ve sarsılmaz
Ne lüzum var beyni terletmeye
Tanrının yazdığı defteri kirletmeye?
En modern çağı yaşıyoruz,
Alışın tek tekçiliğe...

Mehmet Halil

Tekbir

Çağın mucizesi devrede
Tecavüz tekbir sesiyle
Öldürme tekbir sesiyle
Hırsızlık tekbir sesiyle
Darbeler tekbirle...
Böylece:
Suçlar yazılır Tanrı'nın hanesine
İnsan tanrıyla niye yaratmasın
Karlı olunca böylesine?

Mehmet Halil

Tekel işçileri ders veriyor!

Bütün teoriler pratikten doğuyor
Bugün Tekel işçileri tarih yazıyor
Çözölemeyen şu türban sorununu
Tekel işçileri nasıl da çözüyor...
Türbanlı türbansız hepsi bir arada
Sahte oyunculara meydan okuyor.

Bölücülükten menfaat sağlayanlara
En güzel cevap, direnişle veriliyor
Kürt, Türk, Laz, Süryani kol kola
Şarkı, türkü söylüyor, halay çekiyor
Hak ve adalet istiyorlar tek bir ruhla.
Geleceğin yolu, sokaklarda aydınlanıyor.

Ders veriyorlar, ağzı mühürlü basına
Onlar devam ededursun susmaya
İşçiler direndikçe doyuyorlar paraya
Hak ve adalet arayışlarını 'yok sayarak'
Gündemi doldurarak sıradan olaylarla...
Doyuyorlar! Kuyruk sallayıp patronlara.

Büyük laflar ediliyor mücadele adına
Kızıp öfkeleniyordu bazı "ustalar" da
'Herkes layığını bulur!' gibi sözlerle
Az kızılmadı! Seçmenlere, emekçilere
İşte şimdi onlar konuşuyor! Direniyor
Vatandaş, 'tek ruh' halinde destekliyor.

Direnişçiler din ve mezhep ayırmıyor
Çadırlarda, alanlarda yürekler ortak atıyor
Faili meçhul cinayetlerin, kayıpların, işkencelerin,
Sebepleri yavaş yavaş sorgulanıyor, anlaşılıyor,
Bu sıradan bir direniş değil, anlamı derin!
Egemen güçlerin silahları ellerinden alınıyor.

Tekel işçileri ders veriyor, örgütlere...
Sendikaları, konfederasyonları, dernekleri
'Haydi!' Dedi, iş var, laftan öteye...
İş zamanı! Eylem zamanı. Gösterin kendinizi,
Küreselleşmenin yoksullaştırdığı esnaflar da,
Acıyı hissedince etinde, saflarda aldı yerini.

Önce hastanelerde, ölüme mahkum edip de
Halkı bezdirip, razı ettiler özelleştirmeye...
Başladılar halka, acı meyvelerini yedirmeye
Bölerek en ağır darbeyi vurdular örgütlerine,
Söylenen yalanlar zamanla çıkıyor su yüzüne...
Kale oluşturmuşlar şimdi, halka karşı mecliste.

Tekel işçileri hem öğreniyor, hem öğretiyor
İşçiler çadırlarda hem direnip hem düşünüyor
Bölücülüğü kim istiyor, kimin için, nasıl yapıyor

Grev çadırlarında bulmacalar ortak çözüyor.
Sonuç kötü bile çıksa, sonuca giden yol aydınlanıyor.
Ezilenler tarihe, parlak, yeni bir sayfa ekliyor...

Mehmet Halil

TEMBEL'iğin adı 'ŞÜKÜR'

Bu gün akşam iki arkadaş Bornova'dan İZBAN'a (hafif raylı trene) bindin Şirinyer'e geliyoruz. Yollar o kadar bozuk ki metronun vagonları bağlayan ek yerlerindeki kayna belki on santim... Her kütürtüde yüreğimiz ağzımızda... Tam karşımızda da Konforlu yolculuklar başlıyor afişi var. Meğer 15 gündür konforlu yolculuk yapıyormuşuz da haberimiz yok. Tek kişilik boş yerler olduğu için arkadaşım karşımda, ona afişi gösterip gülümsedim... "60 oturak, 200 ayakta yazısı da yanında olsa çok yakışacaktı" dedim. O yazı vagonların baş taraflarında... Gülüştük... Yanımda karısıyla oturan bir bey vardı. Karısı da gülümseyince bozuldu. Sitemli sitemli konuşmaya başladı. Hani "kızım sana söylüyorum gelinim sen dinle" hesabı... Karısına söylüyor ama bizi azarlıyor. "Şükretmesini bilmiyorlar ki, biz çocukluğumuzda yalınayak dolaşıyorduk, şimdi ayakkabımız var, yürüyerek gidiyorduk şimdi otobüsümüz METRO'muz var... Bizden eskiler daha kötü durumdaydı(Bize göre 25-30 yaş genç) . " Haliyle karısının tebessümü kayboldu. Hata yaptığını anladım. Bunları söylemekte biraz geç kalmıştı nedenini sonra anladım ben cevap vermek için döndüğümde kalkmaya hazırlandı kapıya doğru yürüdü... Bilirsiniz bizde yüzleşmekten kaçanlar hep kapıyı kapattıktan sonra konuşur veya küfür ederler. Söyleyeceklerim imiğimde kaldı... Şimdi hanım hafif yollu yiyecek bir şeyler getirecek, yemek yolunu açayım ki yiyebileyim diye imiğimdekileri buraya dökeceğim...

Be yavrum, biz her verilene razı olup "Çok şükür deseydik, sen hala yalınayak dolaşırdın. Eleştiri olmadan, bu kusurlar nasıl düzeltilir diye düşünüp, daha iyisini yapma hedefin olmadan değişim olur mu? Bizim gibi şükür etmesini bilmeyenler olmasaydı, sen şimdi hala yalınayak, hala yürüyerek, ya da hala doğduğun köyden çıkamamış olurdun. Belki de hastane olmazdı ambulans olmazdı anan seni doğururken ölürdü. İyi olur muydu? Hepimiz şükür etseydik en zenginle en fakir arasındaki uçurum daha büyük olurdu. Hep bu 'şükür' etmesini bilmeyen sayesinde bu gelişmeler, yaşam şartlarının bu kadarcık da olsa düzelmesi, biz de şükür edecek olsaydık, hala kölelik devrini yaşırdık ve şimdi şu, kıskançlıktan köşeye sıkıştırdığın karını önce sahibin becerirdi. Tabi sana geçmişi hep yanlış anlattıkları için geleceği de yanlış algılıyorsun... Umarım biraz düşünürsün bunları...

Arkadaşım suratımdan anlamış ki "Canını sıkma yahu, kalas üstüne ne kadar cila atsan yine kalastır" dedi, " yaşken yontulmayan kuruduktan sonra zor yontulur." Arkadaşıma hak verdim ama yine de rahatlayamadım...

Bir avuç insanın mücadelesi ile bu kadar gelişen insanlık, eğer sermaye kendi çıkarlarını koruyabilmek için yönettiği toplumları bu kadar uyuşturmasaydı, bu gelişme kat kat fazla olmaz mıydı? Çalışanlar, kendi için çalıştığını bildikten sonra, daha şevkle çalışıp, daha fazla üretmez miydi? O üretilenler eşit bölüşülünce kişi başına daha çok gelir düşmez miydi? Evet, ama o doymaz azınlık bunları kendi tekeline alıp üstünlük sağlayamazdı.

Başkalarının kanını emmekten haz duyanlar, o hırslarıyla, dünyayı kaosa boğuyorlar. Günlük nafakayı çıkarınca mutlu olanlar, gözü ihtiyacından fazlasında olmayanlar, bu politikalara ilgisiz kaldığından, sonuçta kötüler kazanıyor. İyilerinde hiç olmazsa ezilmeyecek kadar ürettiğinden kendi payına düşeni isteyip alacak kadar hırslı olması gerekiyor.

Hırsın azı da çoğu da zararlı, ama arada bir denge kurulmalı...

Mehmet Halil

TEMBEL'iğin adı 'ŞÜKÜR' Düz yazı

Bu gün akşam iki arkadaş Bornova'dan İZBAN'a (hafif raylı trene) bindin Şirinyer'e geliyoruz. Yollar o kadar bozuk ki metronun vagonları bağlayan ek yerlerindeki kayna belki on santim... Her kütürtüde yüreğimiz ağzımızda... Tam karşımızda da Konforlu yolculuklar başlıyor afişi var. Meğer 15 gündür konforlu yolculuk yapıyormuşuz da haberimiz yok. Tek kişilik boş yerler olduğu için arkadaşım karşımda, ona afişi gösterip gülümsedim... "60 oturak, 200 ayakta yazısı da yanında olsa çok yakışacaktı" dedim. O yazı vagonların baş taraflarında... Gülüştük... Yanımda karısıyla oturan bir bey vardı. Karısı da gülümseyince bozuldu. Sitemli sitemli konuşmaya başladı. Hani "kızım sana söylüyorum gelinim sen dinle" hesabı... Karısına söylüyor ama bizi azarlıyor. "Şükretmesini bilmiyorlar ki, biz çocukluğumuzda yalınayak dolaşıyorduk, şimdi ayakkabımız var, yürüyerek gidiyorduk şimdi otobüsümüz METRO'muz var... Bizden eskiler daha kötü durumdaydı(Bize göre 25-30 yaş genç) . " Haliyle karısının tebessümü kayboldu. Hata yaptığını anladım. Bunları söylemekte biraz geç kalmıştı nedenini sonra anladım ben cevap vermek için döndüğümde kalkmaya hazırlandı kapıya doğru yürüdü... Bilirsiniz bizde yüzleşmekten kaçanlar hep kapıyı kapattıktan sonra konuşur veya küfür ederler. Söyleyeceklerim imiğimde kaldı... Şimdi hanım hafif yollu yiyecek bir şeyler getirecek, yemek yolunu açayım ki yiyebileyim diye imiğimdekileri buraya dökeceğim...

Be yavrum, biz her verilene razı olup "Çok şükür deseydik, sen hala yalınayak dolaşırdın. Eleştiri olmadan, bu kusurlar nasıl düzeltilir diye düşünüp, daha iyisini yapma hedefin olmadan değişim olur mu? Bizim gibi şükür etmesini bilmeyenler olmasaydı, sen şimdi hala yalınayak, hala yürüyerek, ya da hala doğduğun köyden çıkamamış olurdun. Belki de hastane olmazdı ambulans olmazdı anan seni doğururken ölürdü. İyi olur muydu? Hepimiz şükür etseydik en zenginle en fakir arasındaki uçurum daha büyük olurdu. Hep bu 'şükür' etmesini bilmeyen sayesinde bu gelişmeler, yaşam şartlarının bu kadarcık da olsa düzelmesi, biz de şükür edecek olsaydık, hala kölelik devrini yaşardık ve şimdi şu, kıskançlıktan köşeye sıkıştırdığın karını önce sahibin becerirdi. Tabi sana geçmişini hep yanlış anlattıkları için geleceği de yanlış algılıyorsun... Umarım biraz düşünürsün bunları...

Arkadaşım suratımdan anlamış ki "Canını sıkma yahu, kalas üstüne ne kadar cila atsan yine kalastır" dedi, " yaşken yontulmayan kuruduktan sonra zor yontulur." Arkadaşıma hak verdim ama yine de rahatlayamadım...

Bir avuç insanın mücadelesi ile bu kadar gelişen insanlık, eğer sermaye kendi çıkarlarını koruyabilmek için yönettiği toplumları bu kadar uyuşturmasaydı, bu gelişme kat kat fazla olmaz mıydı? Çalışanlar, kendi için çalıştığını bildikten sonra, daha şevkle çalışıp, daha fazla üretmez miydi? O üretilenler eşit bölüşülünce kişi başına daha çok gelir düşmez miydi? Evet, ama o doymaz azınlık bunları kendi tekeline alıp üstünlük sağlayamazdı.

Başkalarının kanını emmekten haz duyanlar, o hırslarıyla, dünyayı kaosa boğuyorlar. Günlük nafakayı çıkarınca mutlu olanlar, gözü ihtiyacından fazlasında olmayanlar, bu politikalara ilgisiz kaldığından, sonuçta kötüler kazanıyor. İyilerinde hiç olmazsa ezilmeyecek kadar ürettiğinden kendi payına düşeni isteyip alacak kadar hırslı olması gerekiyor.

Hırsın azı da çoğu da zararlı, ama arada bir denge kurulmalı...

Mehmet Halil

Tembellik hakkı

On yıllık süt ve süt tozu depolarda
Yine de inekler tp gibi ahırlarda...
Tavuklar da F tipi koğuşlarda...
Bu sistem bu hızla giderken
İneklerde olduğu gibi, bebeleri de ayırıp
Annelerini de savabilir süt için...
Ama yine de doymazlar, doyamazlar
Sıra gelir erkeklere,
Erkeklerin erkekliklerini de savar
Gelecek parlak erkeklere,
Otuz bir çekmek için yorulmayacaklar
Tembellik haklarına kavuşacaklar...

Mehmet Halil

Tembellik hakkımızın avantajları...

Bizim yapamadığımızı gölgelerimiz yapıyor
Cama düşen gölgemiz camı da geçip
Bizi zeminde yansıtıyor
Korkmayın!
Can kırılrsa da, cam kırılmıyor.
Gölgelerinizi küçümsemeyin!
Sakin burun kıvrımayın!
Gölgeler gerçek sanılıyor
Onlar iktidar oluyor...
Her yere sümük gibi yapışıyor
Kızmayın canım, mideniz bulanmasın,
O, sizin burnunuzdan akıyor
Önlemek elinizde ama,
Üşeniyorsunuz mendil taşımaya...

Mehmet Halil

Temel'in kız isteme hikayesi...

İki kafadar bostandan karpuz almaya gider gibi kız istemeye gittik. Arkadaşım Bana babalık yaptı "Allahın emri peygamberin kavli ile kızınız F'yi arkadaşım T'ye istemeye geldik". Misafir olarak bizi kabul eden Hasan bey, insan, gökten öküze düşse nasıl hayretle bakarsa, o inanılmaz gözlerle suratımıza bakmaya başladı. Gözleri bir bana bir arkadaşım bakıyordu. Şaşkınlıktan ne diyeceğini bilemeyince elleri göğsünde kenetli sessiz oturan karısına baktı. Her zaman bu kadar saygılı mıydı bu anne yoksa bu gün kızının isteği kabul edilsin diye mi bu kadar itaatkardı doğrusu merak etmeye başlamıştım. Kaşlarının altından sanki suçlu gibi kocasına bakan kaynana adayı, "Onlar anlaşmışlarsa biz ne diyebiliriz bey" dedi. Daha önceden, ön yoklamalar sırasında, alevi misin suni mi? Sorusu sorulmuştu. Böyle bir soruya karşı olduğum için ters cevap verip "aleviyim" demiştim. Suni olan aile için bu olumsuz bir cevaptı, ama neden tepki göstermediler? Bu konuda Esnek davranacak kadar hoşgörüler miydi yoksa başka kanallardan alevi olmadığımı öğrenildi biz bunları bilemiyoruz, am bir daha bu konu hiç sorulmadı. Ama biz herşeye rağmen kız isteye gittik. İkinci olumsuzluk ta adet olduğu üzere anne ve babanın gelmemiş olması...

Karısının bu cevabına karşı adam bana dönüp "senin anan baban yok mu oğlum?" dedi. Ben ona da "yok" cevabı verdim. Hepiniz bilirsiniz ki bu şartlarda, hiç kimse kızını vermez. Girişim başarısız olacaktı belli oldu... Bunu kaynana adayı anne daha iyi kavramış olmalı ki, üzülmediği her halinden belli oluyordu. Hemen devreye girdi. Uysal halinden silkindi. Kayınpeder adayının kararsız anını usta bir manevra ile olumluya çevirmek için beklenmedik bir hamle yaptı.

"Ah yavrum bu görüldüğü gibi değildir, çok çingenedir, sen baş edebilecek misin bu çingeneye?" derken gözlerime acıyarak bakıyordu... ben boynu bükük "kurşun namludan çıktı anacağım, geri dönmez ki" dediğimde yanımda kayınpeder olacak Hasan Bey tokat yemiş gibi bana döndü, gözleri iri iri çıkmış, bir bana bir karısına bakıyordu. Bir ayağı kışının altında bir ayağı sedirden aşağıya sarkmış, sarkan bacağının üstünde bir doğruldu bir oturdu, bir doğruldu bir oturdu... Bir karısına bakıyor bir bana bakıyor derken, istediğim kız tepside kahveler gülerek içeri girdi. Konuşulardan haberi olmadığı için çok doğal bir tebessümü vardı. Kahve eline gelene kadar, kızına bakan baba, kahveyi alırken birazını döktü... Hasan Bey Ayşe Hanım'a bakınca Ayşe Hanım başını omuzlarının arasına çekti, çaresiz gözleriyle olumlayan bir işaret yaptı.

Arı dilim vardır da tatlı dilim yoktur... Burada yalan söyleyeceğim... ben şimdiye kadar hiç anacığım demedim... "Oğlum bir güzel sözün yok mu senin?" dediklerinde, siz yılanmısınız ki be anacığım tatlı dil söylüyeyim, siz sıcak ilişkileri seversiniz, yılan soğuktur, onun için acı sözler söylüyorum ki yılanlar deliğine girsin... Bu sizin iyiliğiniz için... dedim...

Ama burada edebiyat yapıyoruz edebiyat yaparken edepli olmak lazım. Her ne kadar "anacığım" sözü ağızdan çıkmadıysa bile burada çıkmış gibi yazıyorum... Profosyonel değilsek de kör kütük cahil değiliz ya... O kadarısını düşünebiliyoruz artık...

Hasan bey hariç diğer herkes kahveleri dudağına götürdü, Ayşe Hanım'da, ama Ayşe hanım dudaklarına değdirip fincanı önüne koydu ve gene ellerini önünde kavuşturdu. "Onlar anlaşmışlarsa biz ne yapabiliriz Bey" diye sözünü tekrarladı. Bunun üzerine baba kızının gözlerine baktı.

Kızının istekli olduğunu davranışlarından anladı. Damat adayının gözlerine baktı. "Bize söz bırakmamışsınız ki oğul" dedi. Hepimiz bir anda rahatladık. Sanki gizli bir anlaşma ile dileğimiz onaylandı. Belki ters bir davranış babayı sertleştirir her şey berbat da olabilirdi. Beni dürttüler, "Hadi ananın babanın elini öp" Birden, kim anam babam diye şaşırdıysam da, kendimi hemen toparladım. Hasan Bey ve Ayşe Hanım'ın ellerini öptüm. Baba rolündeki arkadaşım da bizi öptü "Hayırlı uğurlu

olsun! " diyerek, baba rolünü unutmadığı için genç olmasına rağmen kaynana ve kayınpeder adaylarının ellerini dönür olarak sıktı... Arkasından getirdiğimiz çikolata tutuldu, birer tane aldık. Büyük işler peşinde koştuğumuzdan, izin isteyip hemencecik ayrıldık. Arkadaşım "oldu bu iş! " derken ben hala sonradan bozulur korkusunu günlerce taşıdım... Daha sonra yakından tanıdıkça her ikisinin de çok değerli insanlar olduklarını öğrendim.

Mehmet Halil

Temel'in kız isteme hikayesi... düzyazı

İki kafadar bostandan karpuz almaya gider gibi kız istemeye gittiler. Arkadaşı Temel'e babalık yaptı "Allah'ın emri peygamberin kavli ile kızınız F'yi arkadaşım T'ye istemeye geldik". Misafir olarak onları kabul eden Hasan bey, insan, gökten öküze düşse nasıl hayretle bakarsa, o inanılmaz gözlerle suratlarına bakmaya başladı. Gözleri bir Temel'e bir arkadaşına bakıyordu. Şaşkınlıktan ne diyeceğini bilemeyince elleri göğsünde kenetli sessiz oturan karısına baktı. Her zaman bu kadar saygılı mıydı bu anne, yoksa bu gün kızının isteği kabul edilsin diye mi bu kadar itaatkardı doğrusu merak etmeye başladılar. Kaşlarının altından sanki suçlu gibi kocasına bakan kaynana adayı, "Onlar anlaşmışlarsa biz ne diyebiliriz bey" dedi. Daha önceden, ön yoklamalar sırasında, alevi misin suni mi? Sorusu sorulmuştu. Böyle bir soruya karşı olduğu için Temel ters cevap verip "aleviyim" demiştim.

Suni olan aile için bu olumsuz bir cevaptı, ama neden tepki göstermediler? Bu konuda? Esnek davranacak kadar hoşgörüler miydi yoksa başka kanallardan Temel'in alevi olmadığını mı öğrenildi bunları bilinmiyor, ama bir daha bu konu hiç sorulmadı. Temel ve arkadaşları her şeye rağmen kızını isteye tekrar gelmişler. İkinci olumsuzluk ta adet olduğu üzere anne ve babanın gelmemiş olması...

Karısının bu cevabına karşı adam Temel'e dönüp "senin anan baban yok mu oğlum?" dedi. Temel "yok" cevabı verdi. Hepiniz bilirsiniz ki bu şartlarda, hiç kimse kızını vermez. Girişim başarısız olacaktı belli oldu... Bunu kaynana adayı anne daha iyi kavramış olmalı ki, üzüldüğü her halinden belli oluyordu. Hemen devreye girdi. Uysal halinden silkindi. Kayın peder adayının kararsız anını usta bir manevra ile olumluya çevirmek için beklenmedik bir hamle yaptı.

"Temel'e dönüp ah yavrum bu görüldüğü gibi değildir, çok çingenedir, sen baş edebilecek misin bu çingeneyeyle?" derken Temel'in gözlerine acıyarak bakıyordu... Temel boynu bükük "kurşun namludan çıktı anacağım, geri dönmez ki" dediğinde yanlarındaki kayın peder adayı Hasan Bey tokat yemiş gibi Temel'e döndü, gözleri iri iri çıkmış, bir Temel'e bir karısına bakıyordu. Bir ayağı kışının altında bir ayağı sedirden aşağıya sarkmış, sarkan

bacasının üstünde bir doğruldu bir oturdu, bir doğruldu bir oturdu... Terlemeye başları. Ceplerini karıştırıp mendili çıkardı. yüzünü gözünü silmeye başladı. Bir karısına bakıyor bir Temel'e bakıyor derken, gelin adayı kızını tepside kahveler gülerek içeri girdi.

Konuşulardan haberi olmadığı için çok doğal bir tebessümü vardı. Kahve eline gelene kadar, kızına bakan baba, kahveyi alırken birazını döktü... Hasan Bey Ayşe Hanım'a bakınca Ayşe Hanım başını omuzlarının arasına çekti, çaresiz gözleriyle olumlayan bir işaret yaptı.

Temel'in arı dili vardı da tatlı dili yoktu... Burada yalan söyleyecek... Şimdiye kadar hiç anacığım demeyen Temel ilk defa anacığım diyecek... "Oğlum bir güzel sözün yok mu senin?" dediklerinde, Temel "siz yılan mısınız ki be anacığım tatlı dille söyleyeyim, siz sıcak ilişkileri seversiniz, yılan soğuktur, onun için acı sözler söylüyorum ki yılanlar deliğine girsin... Bu sizin iyiliğiniz için..." dedi... Pek anlam

veremediler bu sözlere ama "kötü bir şey söylemediğini anladılar. Temel burada edebiyat yapıyordu edebiyat yaparken edepli olmak lazım. Çevresinde edebiyatçı geçinenlerden duyduklarıyla kendini de entellektüel göstermeye çalışıyordu.

Hasan bey hariç diğer herkes kahveleri dudağına götürdü, Ayşe Hanım'da, ama Ayşe Hanım dudaklarına değdirip fincanı önüne koydu ve gene ellerini önünde kavuşturdu. "Onlar anlaşmışlarsa biz ne yapabiliriz Bey" diye sözünü tekrarladı. Bunun üzerine baba kızının gözlerine baktı.

Kızının istekli olduğunu davranışlarından anladı. Damat adayının gözlerine baktı. "Bize söz bırakmamışsınız ki oğul" dedi. Temel bu söz üzerine rahatladı. Sanki gizli bir anlaşma ile dileği onaylandı. Belki ters bir davranış babayı sertleştirir her şey berbat da olabilirdi. Arkadaşı, babalığı Temel'i dürttü, "Hadi ananın babanın elini öp"

Temel birden, kim anam babam diye şaşırıysa da, kendimi hemen toparladı. Hasan Bey ve Ayşe Hanım'ın ellerini öptü. Baba rolündeki arkadaşı da Temel'i ve gelin adayını öptü "Hayırlı uğurlu olsun!" diyerek, baba rolünü unutmadığı için genç olmasına rağmen kaynağa ve kayın peder adaylarının ellerini dünür olarak sıktı... Sonra hediye olarak getirdikleri çikolata tutuldu, birer tane aldılar. Büyük işler başarmış insanlar olgunluğu ile izin isteyip hemencecik ayrıldılar. Temel'in babalığı "oldu bu iş!" dedi. Temel hala sonradan bozulur korkusunu taşıyor... Umutsuz ve üzgün görünüyordu. Baba rolündeki arkadaşı "Oldu bu iş, bakma o laflara, "Kız evi naz evi derler" o kadar olacak. Sıkma canını dedi Temel'e...

Mehmet Halil

Temizlik Kampanyası

Hamamcıya,
hamama gittin mi diye sorulmaz
alırlar adamı makaraya,
mırıl mırıl koktuğuna bakılmaz.

Kirlileri kimse sevmez,
Şevilmeyeni kimse seçmez,
Öyleyse temizdir seçtiklerimiz.
Balık temizliğin, yönetenler kirliliğin
Ne olduğunu bilmez.

Mehmet Halil

Tencere ve kapağı

Sonucu belli seçime sandıklar kurulmuş
Egemenler iğin seçim, sahteliğe bir buluş
Vatandaşa, vatandaşlık zorla oturtulmuş,
Vatandaş, kılavuz olsun diye de okutmuş
Biraz okuyan da sıyrılıyor sorumluluktan,
Soruyor kendine, çıkarım ne okumaktan!
Hak görüyor kendine, parmak yalamayı
Demişler ya; ``Tok açın halini unutturmuş!
Sonra, arkasına yaslanıp bu tokların alayı
Diyorlar ki! ``Sen neysen, seğtiğin odur! ``
`` Tencere yuvarlanınca kapağını bulur! ``

Mehmet Halil

Tepenizdekilerin huzurunu kaçırmayın lan! düz yazı

İşyerinde misin? Arasındaki küçük farklılıklar için kıskanın birbirinizi, bütün gün tartışmanız aranızdaki kademe farkı olsun! Boşuna koymuyorlar bu farklılıkları... Biri ötekinden 100 lira fazla alır. Diğeri ona iş buyurur. Aynı okul mezunu da olabilirsiniz, ama, işverenin buna ihtiyacı var. Kavga edin birbirinizle, kavga etmezseniz nasıl idare edecekler sizi. Bir araya gelerseniz, işin gerçek yüzünü görürseniz kim durdurabilir sizi. Hayır olmaz! Burnunuzdan ilerisini görmeyin, birbiriniz arasındaki küçük farklılıklarla yiyin birbirinizi... Yiyin ki başınızdakiler rahatlasın.

Otobüste misiniz? Yaşlılar gençlerin gözüne baksın! Gençler roket gibi fırlayıp boş koltukları kapsın... Ama ha... Neden bir otobüs fazla çıkmıyor diye sormayın birbirinize... "Bunlar da genç olacak, ne saygı kaldı ne terbiye", "hepsi uyuma numarası yapıyor yer vermemek için" gözlerinizle gözlerini oyun... Sanki size verilmiş özel bir hak oturmak. Çünkü zamanında mücadele etmediniz. Buna karşılık bir aferin olarak oturmak resmen tanınmamış bir hakkınız... Sakın tepenizdekilere dil uzatmayın, sıkışıp kaldığınız otobüste birbirinizi suçlayın, balık istifi sarılın birbirinize, ağız kokusu hoştur ter kokusu emeğin ürünü böyle yerlerde, bulaşıcı hastalıklar yayılacakmış ne önemi var... Bütün öfkenizi birbirinize kusup rahatlayın yeter.

Genç misiniz? Neyinize gerek sorgulamak, genç demek asker demek, asker oturmaz... Nasıl olsa hızlısınız, otobüse de erken binersiniz. Boş koltukları doldurursunuz. Sizde de mücadele isteği olmadığına göre ihtiyarladığınızda ayakta duracaksınız, kendi geleceğinizi yaşlıların o buruk suratında görerek, oturma hakkını şimdiden kullanın. İçinizden "Moruk gözüme bakacağına gençliğinde mücadele etseydin, şimdi bu duruma düşmez hepimiz de rahat ederdik, görevini zamanında yapmadın, bize bir yığın borç bıraktınız, bir de utanmadan yer vermemizi bekliyorsunuz, şimdi cezayı çekin. Herkes layığını bulur" deyin... Ezilmişliğin acısını birbirinizden çıkarın. Üstünüzden bir şey istemeyin, onlar sizleri sınava tabi tutmak için varlar. Sizlerin sabrını deniyorlar. Hayatta hiçbir şeyde başarılı olamasanız bile sabır testinde sınavı kazanmakla iftihar edebilirsiniz. Birbirinizi kırın, ama yeter ki üstekilere dil uzatıp huzurlarını kaçırmayın... "Her şeyi devletten beklemeyin!" Siz de yardım edin!

Aman ha bireysel ve küçük çıkarlarınıza sıkı sıkıya sarılın. Sakın taviz vermeyin onlardan bu millet kum gibi kalabalık da olsa kum gibi üstünde durduğu zemine da yapışık... Birleşip bir beton olmaya niyetli değil... O betonluğu kişiliklerde arayın. Yani özel bazı kum tanelerinde... Kumdan olsun yaptığınız toplumsal inşaatlar... Bütün ülkelerin işçileri emekçileri bölünün, bölünün ki, başınızdaki kasaplar rahat etsin... Sizi boğazlarken onları terletmeyin...

İşçi veya toplum önderleri misiniz?

Bölüne bölüne çok başlı ejderha olursunuz, her başın ayrı yönlere doğru tırmandığı ejderha olduğu yerden uzaklara açılmaz, açılmaz yakın çevresi de korkudan yaklaşamaz, böylece müzeli olarak ilgi çekmekten başka işe de yaramaz. Gelişmeyen her şey bir gün cazibesini kaybeder, cazibesini kaybeden bir şeye artık nazar değmez... İşkence görerek, hapse girerek, kaçak hayatı sürerek yeteri kadar emek verdiniz bu topluma, rahatlayın. Değişim değeri olmayan, yani kimsenin pek işine yaramayacak üretimler gibi... Geride yenilgiden başka bir şey bırakmadığınız halde kendinizi kahraman gibi görmekte serbestsiniz. Asla nerede hata yaptık diye sorgulamayın geçmişinizi. Belki yanlışlarınızı görür de doğru bir iş yapmaya başlarsınız... Bu da üstekileri rahatsız eder. Aman onlar rahatsız olmasın... Kolay yönetsinler ve sizleri bunaldıklarında şamar oğlanı gibi kullansınlar... Yenen her sopa, parlayan yıldız gibi terfi ettirir sizi... Aşağılanmış sayılmazsınız... En zor şey insan kazanmak, insanla uğraşarak kaybedeceğiniz zamanın onda birini kullanmış olursunuz tutuklandığınızda...

Küçük birimler halinde sürdürün varlığınızı, toplumsal sorunları çözecek bir araç olmaktan uzaklaşsanız bile, (zaten her toplum hak ettiği gibi yaşar) siz kendinizi düşünün, şirket kör topal ayakta dursun. Tetikçilerin borusu içinde bir çekirdek olursunuz. Ancak düştüğü yeri yakan bir çekirdek... Bu da sizi hedefinize götürmek

şöyle dursun, karşı güçlerin alanını rahatlatır. Onların yönetimini kolaylaştırır...
Kolaylaşsın... Onlar terlemesin, onların teri kutsal değil, onlara daha çok kazandırmak için işçiler terlesin, kutsallık işçilerde kalsın... Bundan daha iyi hizmet mi olur sınıfınıza? Tepemizdekilerin huzurunu kaçırmayın. Kaçırmayın ki, bizim de bir tepemiz olsun. Tepemiz kızdığında, atacak bir tepemiz olsun. Doğru dürüş düşünür ve doğru dürüst mücadele edersek bir tepemiz bile olmaz. Kiminle mücadele ederiz o zaman? Bize yazık olur unutulur gideriz...
Hepimiz amip gibi yaşayamaya alıştık... Sakın alışkanlığımızdan, yani yaşamımızdan taviz vermeyin. Devam etsin bu babalar düzeni, onlar uşaklarını döverlerde severlerde, bak nicelerini ihya ediyorlar, bir gün sıra size de gelir. Aman tepemizdekileri üzme! Nasıl olsa babaların bir yasaşı, ilkeleri var, sizin olmasın varsın... Aklınıza estiği gibi davranın, geçmişini ve geleceğini unutun, gününüzü yaşayın... Sizin sürekliliğiniz bölünerek çoğalmaya bağlı, yaşayın amipler gibi lan! Tepemizdekilerin huzurunu kaçırmayın.

Mehmet Halil

Tepetaklak...

Sivillerin askerlere karşı darbe yaptığı
Kadınların karakollarda polislere dayak attığı
Farelerin kedileri kovaladığı...
Kürtçe bilmeyenlerin sınıfta kaldığı
Türkiye'nin IMF'ye kredi açtığı
Tilkinin tavşandan kaçtığı
Her evde beyaz barış bayrağının dalgalandığı
Kabzımalların köylülere yalvardığı...
Kuzuların kasaplara satırla saldırdığı
PKK'nın MHP'yi, MHP'nin PKK'yı kucakladığı
İşverenlerin işçilerine arkadaş olarak yaklaştığı
Müdürlerin, başkanların personeline sayın diye yanaştığı
Gelir dağılımından herkesin payına düşeni aldığı
Silah fabrikalarının şeker üretmeye başladığı
Gazetelerin objektif habercilik yaptığı
Kitap okuyanın hızla arttığı
Sanatın dal budak saldırdığı
Bütün sınırların kalktığı
Tek bir ülkenin varlığı
İnsanın bahtiyarlığı...
cennetin anahtarı.

Mehmet Halil

Terbiye ediyoruz sıcak sac üstünde

Şimdi bebeler nasıl eğitilecekler
Söz konusu sorun bu
Hiçbir şeyi merak etmeyecekler
Sormamaları gerekiyor soru
Bir bilen ne söylerse onu ezberleyecekler...

Her kafadan bir ses çıkınca
Ortalık dönüyor terörist yuvasına
Tek bilen, tek öğreten olacak
Tek bilene güven tam olacak
Hiçbir şey sorgulanmayacak

İyiler tasarruf sahibi olurlar
Kötüler tasarruf sahipleri tarafından
Her alanda dışlanırlar
Sorgu sualle zaman kaybedenler
Zamanı boşa tüketirler.

Yeni sistemde merak, duygu olmayacak
Yeni bir sünnet sistemi mi? Belki...
Yenilgi, sıkıntı, umut, duygu, korku olmayacak
Sorunsuz olacak tek adam yönetimi,
Tercih edilen az yakıp, çok üreten motor değil mi?

Motorlar yeni motorlarla aşacak kendini
Başboş düşüncelere yer yok
Kabul etmişler bir kere dış mihrakların köleliğini
Bağışladılar onlara ülkenin bütün servetini
Hiçbir laçkalığa izin vermez Beyler Beyi.

Mehmet Halil

Terbiyeli saldırılar

yaş ilerledikçe huy değişir mi?
muhafazakarlıkla övünürse birisi
çocukluğunda öğrendikleridir
ileri yaşlarda söyleyecekleri...

Bir gün bizim sokaktan geçersin!
Tükürdüklerini yalayacaklar
sahibi gibiler bir özel mülküyetin
dudaklarından çıkar bütün yasalar.

miyopmuş bazılarının gözleri
göremediler on metre ilerisini
öyle acıkmışlar ki on metrelik yolda
şehvetle yaladılar tükürdüklerini...

geleceğimiz gençliğe emanet edilince
yaşlanmak istemiyor hiç kimse,
ülke yönetmek de kolaylaşıyor
borçlar çocuklara yüklenince...

cesurdur deliler, sarhoşlar ve çocuklar
biz sarhoş ettik oylarımızla...
bir de çocukluk eklenince bunlara
cesaretle saldırıyorlar sorunlara...

Mehmet Halil

Terörist

İki terörist var çarpışan
Biri iyileri katlediyor
Güçlü ve saldırgan...
Diğeri güçlülere karşı
Yaşama refleksi ağır bastığından...
Meşru müdafaa için silahlı
Katledilen iyiler sıra bekliyor
Sırası gelenler, kıvranıyor çaresiz,
Yardım alabilmek için, sağa sola bakıyor
Ama kimseyi bulamıyor...
Kötüler birleşiyor da
Uluslar arası planda
Bir türlü biz olamıyor iyiler
Birbirini kırıyor
Kırılmaları seyrediyor kardeşler
'Ben'liğimiz bizi aldatıyor
Biz kaybediyoruz
Katillerimiz kazanıyor...

Mehmet Halil

Terörist Kimdir?

23 Nisan 1960 İstanbul üniversitesi' öğrencisi, Turan Emeksiz, Kurulan tahkikat komisyonuna karşı yapılan gösteride vuruldu, benim gençliğimde gördüğüm ilk teröristlerdendi... 20 yaşındaydı...

15 Temmuz 1968'de İstanbul'a gelen 6. Filoya karşı eylemlere katılan Vedat Demircioğlu Teröristi. öldürüldü.

1970 yılının 15-16 Haziran'ında işçi haklarını kısıtlayan hükümete karşı işçiler ayaklandı, Eylemlerini engellemek için kurulan bütün Polis Barikatları'nı parçalayarak günlerce İstanbul'da hayatı durdurdu. İstekleri yerine geldiği için, olaylara katılan bütün işçiler teröristi...

16 Haziran'da, Kadıköy Meydanı'nda polislerin, sayıları onbinleri aşan işçi kitlesinin üzerine açtığı ateş sonucu Mutlu Akü Fabrikası'dan Yaşar Yıldırım, Vinleks'ten Mustafa Bayram ve Cevizli Tekel Fabrikası'ndan Mehmet Gıdak adlı işçilerle birlikte bir esnaf ve bir de polis yaşamını yitirdi, yüzlerce işçi yaralandı. Sebep terörist olmalarıydı...

Yine 1970 döneminin baskılarına karşı öğrenci hareketlerinin başını çeken Deniz Gezmiş, Mahir Çayan, Yusuf Aslan, Hüseyin İnan, İbrahim Kaypakkaya ve arkadaşları teröristti...

Ama bu ülkenin topraklarına NATO'yu sokanlar, 6.Filoyu boğazda dolaştıranlar değildi... İncirlik'i NATO askerlerine üs olarak verenler terörist değildi...

1980 yılı başında Demirel Hükümetinin ekonomiyi yönetmekle sorumlu Bakanı, İşveren Sendikaları MESS'den gelme, Turgut Özal'ın ekonomide istikrarı sağlama adına, işçi haklarında kısıtlamayı amaçlayan 24 Ocak Kararlarını alanlar terörist değillerdi... Onlar IMF'den kredi almak için iyi not almaya çalışan uşaklardı... Devleti satmak için kolları sıvayan ustalardı... O tedbirlere karşı Greve giden işçiler teröristi...

24 Ocak Kararları demokratik ortamda uygulama imkanı bulamaz denildi, "Sosyal mücadele ekonomik mücadelenin önüne geçti" denildi ve 12 Eylül Darbesi yapıldı... NATO'dan aldıkları icazetle 5 general diktatörlüğünü ilan etti... Ve beş general ve yakınları dışında bütün vatandaşlar teröristti...

1965'te, Zonguldak'ta, madende çalışan köleler, İş güvenliği olmadığı gerekçesiyle, iş bıraktıkları için teröristi.

Ocak 1991'de Zonguldak'ta 100 bini aşan kitleyle 4 gün sürecek, siyasal iktidarın da değişmesine neden olacak Ankara yürüyüşünü gerçekleştiren maden işçileri teröristi. 24 Ağustos 2011

Zonguldak'ta, 2010'da meydana gelen 30 madencinin öldüğü grizu faciasından sonra ölen işçiler suçlu bulundu... Çünkü madene kazma vurmuşlardı...

Bu gün tek diktatörün emriyle yürütülüyor her şey... ve her ayağa kalkan baş, terörist başı...

Ama bu ülkenin gelir kaynaklarının %65'sini yabancılara peşkeş çekenler, terörist değil. Üç kuşak ileriye doğru çocuklarımıza borç miras bırakanlar terörist değil...

Gençlerine iş sağlayacak yerde, çalışanların emeklilik haklarını gasp edip, uluslar arası şirketlerin gözüne girmeye çalışanlar terörist değil...

İş ekmek, güvenlik, eğitim, sağlık isteyenlerin sesini silahla bastıranlar terörist değil...

Bütün bunları görmeyip de Kürt hareketinin öncülerini terörist olmakla suçlayanlar, bunu eylemlerinin odak noktasına koyanlar... Sizler yerinizden yurdundan sürülseydiniz... 13 yaşındaki çocuğunuz terörist diye öldürülseydi, Oğlunun mezarına giden ananız tutuklansaydı... her gün aranızdan 5-10 kişi kurşuna dizilseydi, kulaklarınız kesilip tespih yapılsaydı... Size bok yedirseydiler... Geçim derdinde olan yakınlarının bombalanıp öldürülseydi... Ölülerinizle dalga geçilseydi... Katilleri serbest bırakılsaydı... Gözünüzün önünde ailenizdeki kadınlara tecavüz edilseydi... dağa çıkmaz mıydınız?

İşte şimdi hepimiz teröristiz... Hepimizi aynı sonuçlar bekliyor... Gözünüzü açın...

Mehmet Halil

Tıpış Tıpış

Her kademenin kendine göre ezberleri var,
Yönetenler de kendi ezberlerine uyacaklar.
Hıyararşinin tepesi okyanusun ta ötesinde
Onların günlük içtimasına koşar bizimkiler
Üstekilerin postal sesine alışkındır kulaklar
Ama tıpış tıpış gider hıyararşide altakiler...
Askerlik bu, onlar da onlardan isteneni ister
Uyanlar terfi eder, uymayanlar teröristtirler.
Postal sesleri ve tıpış tıpış arasında tercihler

Mehmet Halil

Tırpancı

Bir tırpancı geldi başımıza
Ambarını doldurmak için
Başladı tırpan sallamaya
Kanı akıtılıyor milletin...

Hiç düşünmüyor tırpancı
Fazla arpa atı çatlatır
Tespit etmek zor zamanı
Yıkılacak saray çatır çatır...

Mehmet Halil

Tilkiler arası paylaşım

Sermaye partileri arasında paylaşım savaşı başladı
Belirleyici olan, rantıye ve oy oranları
Pek önemli sayılmaz aralarındaki çelişki
Yeter ki seçilemesin emekçilerin ve halkların temsilcileri.

Hırsız hırsızı soruştursun, katil katili,
Tecavüzcü tecavüzcüyü soruştursun
Yağmacı yağmacıyı, terörist teröristi
Seçmen, yalanın gölgesinde uyusun...

Mehmet Halil

Titreşim

Asker milletiz
Ya kışlalarda
Ya da günde beş vakit,
İçtima-ya çıktığımız depolarda
Tekmil alır tekmil veririz...

Asker milletiz
Kışlalar depolar az gelir
Yeni mekanlar oluşturur
Bir araya geliriz
Sivilleri linç ederiz.

Siville sivrilik arasında
Bir yakınlaşma var.
Sanki yumurta ile kabuk arasındaki
İnce zar.
Bu yakınlaşmalar darbeye yol açar
Onun için korkudan titrer saraylar.

Mehmet Halil

Toki'nin 'büyük' misyonu

Bir yuva kurarken insanlar
Geleneklerimizde kurban kesmek var
Başka canlının kanını ister huzur arayanlar.
Yaratılıştta yamyamlık var.

Hayat, işte böyle bir ironi
Tarım bitti, hayvancılık bitti
Saray koruma altına aldı son kuzuyu...
Seçtik huzur için İbrahim'i.

Yuvalar yıkılıyor, yuvalar yapılıyor
Kimi kurban, kimi ev sahibi yapılıyor
TOKİ, satır gibi ellerde...
Binalar, kan ve kemik üzerinde yükseliyor.

Mehmet Halil

Toplum mühendisliği

Ne güzel ifade değil mi?
Toplum mühendisler örecek
Toplum malzeme
Malzeme mühendisin elinde...

Mühendislik belgesini kim verecek
İşte bunun için tepe...
Yapı taşı topraktan pişirilmiş insanlar
Hazır bekliyor o yükü çekmeye...

Açıkta kalan insanlar
Üzölmeyin gecekondumuz yok diye
Gecekondunun ta kendisi sizden yığacaklar
Talimat öyle mühendislere...

Mühendis dediğin 'işini bilir'
Keskin yüzüyle vurup ker-pice
Şekil verir,
Yerleştirir yerli yerine; gönlünce...

Bir kule yapılır toplumdan
Kulenin tepesinde beyler
Yığılır sırça köşkler topraktan
Üstünde nargileli keyifler...

Mehmet Halil

Toprak Ana

Tanrı kılıcını salladı,
Havada bulutlara çarptı.
Kılıç, şakır, şakır şakırdadı.
Etrafa kıvılcımlar saçtı.

Ve ardından oluk gibi...
Renksiz bir sıvı aktı,
toprak açılmış rahmine.
emdi onu, kana, kana
Ne stres kaldı, ne gerginlik,
Yumuşadı toprak ana,
şimdi hazır yeni doğumlara...

Mehmet Halil

Toprak gebe...

Silahlar doldu bugün
Doldu boşaldı bu gün
Kahpeler kurşun sıktı
Yiyitler öldü bu gün.

Ne güzeldi yürekler
Dillerinde bir türkü
Onlar devrildi yine
Analar keder yüklü

Kahpeler pusu kurdu
Derin! Elinden tuttu
Para girdi devreye,
Silahlar ölüm kustu.

Üç yanı deniz dolu
yüzülen kan gölüdür
Medeniyet ne garip
tarih kanla övünür.

Elveda üretime
Umutlar turizmde,
Turist kandan ürkünce
Koşarlar tefeciye.

'Bu nedir böyle? ' derim
Bıçaklar çıkar öne,
Hepsi birer İbrahim
bilenir İsmail'e

Yıldızlar kaydı desem
Katilin yüzü güler
Gizlenip susuyor hep
Katili gören gözler.

Toprak kana doydu be
Kusacak doğa dayı
Kum saati dönsün de
Tohum alsın sırayı.

Mehmet Halil

Toz pembe

Ezberler çok güzel de
Perde oluyor gözlerimize
Gerçekler uymuyor ezberlere
Uyuyan karanlığın farkına varır mı?
Uyan eyyyy vatandaş uyan!
Hani vermiyecektin bir karışını bile...
Namus bildiğin bu vatan
Kayıp gidiyor altından.

Mehmet Halil

TSE belgeli edebiyatçı

Gereklidir standart, uyumlu olan yaşar
Uygun yapılmalıdır, üretim birbirine.
Kalıba uyulmalı, coşmalı yazılanlar,
Tıkır tıkır çalışıp işlemeli makine.

İnsanlarda makineye, uydu, uyduruldu ya
Beyine göre kalıp, yapıldı kullanımda
Trafik aksamasın, gitmesin sağa sola,
Her şey gibi uyacak, insanda standarda.

Düşünmek izne tabi, konuşmak izne tabi
Yeni hazır kalıplar, ah ne güzel yarabbi
Cemaatle namaz be, beynini yorma abi,
İmama uyacaksın, meyvesi de bol tabi.

Her yerde çürükler var, her şeyde çürükler var
Makine öyle güzel, ayıklanır hurdalar.
Yanılmak yok hayatta, tık! Hazır düğmeler var
Tıkır tıkır çalışır, tıkır tıkır tezgahlar.

Edebiyat en güzel, en kolay şey böylece
Kalıplar hazır bile, ya sebestir, ya hece,
Kalıplara dökülmüş, şiir gibi düşünce.
Kabalık etmek yasak, işlenir ince ince.

Tezgahlar tıkır tıkır, çalışır gündüz gece,
Abim ne derse olur, kah soru kah bilmece,
İplik ondan olacak, sentetik kumaş moda,
Sen aynada görün de, zevkini seçsin o da.

Sayılar önemlidir, atılamaz yabana,
Listelenir insanlar, listeler sıra sıra,
Her şey kolay artık, parmak ucu yeter.
Hazır kalıplar var, önemsiz düşünceler.

Tek noktaya bak, objektif de ne demek.
Standardı öğrenip, alışkanlık edinmek.
kafana göre gitme, istenilen sadık huy
Tıkır tıkır çalışan, makine sesini duy.

Sürü nerde gezerse, katıl sen de sürüye,
Şu içmen gerekirse, götürürler dereye,
Ölüm bile bedava, dönüp bakma geriye,
Başka renklere ölüm, boyanalım tek renge.

sana dokunmayana, sende dokunma sakın,
Ekmek elden su gölden, sümük akacak belden,
başkasına karışma, yanan kendine yansın,
Her şey girmiş yoluna, ne istersin düzenden.?

Biz geldik gidiyoruz, bir daha gelmek mi var?
Uy düzene be adam, sen de tadını çıkar.

Sana gelene kadar, sıradadır milyonlar.
Arka sıralara geç, harcanır ilk sıralar.

Kimine göre para, kimine göre şöhret
Edebiyat dediğin, bu değil mi nihayet,
Başka ne önemli, senin için dünyada?
Sen standarda uy! kavuşursun paraya.

Şablona uymak yeter, hazırda aferinler,
Panoda gülmek yeter, gelsin plaketler.
Hürmette kusur etme, senin olsun terfiler,
Düzene karşı gelme, canlı canlı keserler.

Milyonda birim deme, kıymık gibi batarsın
Koca kütük üstünde, iğne kadar olsanda,
Akordu bozuk gibi, huzurları bozarsın,
koroya uymayı bil, çekler hazır kasada.

En güzel sesi verip, aferin almalısın.
Arı değilsin ki sen, Bir defa sokup ölen,
Kafanı kullanıp da, hayata doymalısın,
Hem gülen olmalısın, hem de güldüren.

anlaşılmayandır, en yüce kültür.
sen pazara çıkar, ey! büyük düşünür.
hem hocalık yap, hem keyfine bak.
Ekmekleri yağla ki, sana geçilsin kıyak.

Hayat dediğin çubuk, ömür boyu uzunluk,
Doğal değil mi sanki, her aydına huzurluk,
Halkla elit arası, asma köprü burası
Senin sanat dediğin, umut ekmek arası.

Kendi kendine yeter, sanatçının bu hası,
Sanat bundan ibaret, sanatçı düşkünlere,
Yolu görmek istemez, dumanlıdır kafası,
"Sanat sanattır" der, bakmaz gerçeklere.

Yani herkesin derdi, reyting almak iyi bil,
Ağzın bıçak olsun da, arkan önemli değil.
Pantolon askılıdır, edepli dünyasında,
Emniyet kapaklı ya, korku yok kafasında.

Azınlık hakları mı? , hangi azınlık bunlar.
Standarda bakmalı, düşünmek arap saçı,
koyanlar boşuna mı, standardı koydular.
standartlar doğrudur, bağır edebiyatçı.

Mehmet Halil

Tutulma 2

Kitlesel sesler meydanlarda
Sebep ise yüzde üç zam
Kitle isyan ediyor ama
Şükür ettiklerini sanıyor adam
Çünkü arkasında
Destek var suni muhalefet ordusundan...

Ve kabaran koltuklarıyla
Gururlanıyor başarısından
Vuruyor ölçüyü yetmiş milyona
İnanıyor tepkinin milyonda bir oluşuna...

Adam rüyada mı dersiniz?
Hiçbir sesi duymuyor da!
Onu ancak bir şok uyandırabilir
Milyonları görürse karşısında...

Rüyaları tanrı yapar kendini
Yetkilerinin sonsuz
Davranışlarının sorumsuz
Kendi bile çözemez kendi dilini...

Merkezden alınan takdirnamelerle
Pozitif rüyalar görür peygamber
Baş önemlidir ayaklara göre
Sarhoş bilmez ki kendini
sarhoş olduğunda
Dik duramaz çöker dizler üstüne
Ama önemsemezler bunu
Alışık olanlar secdeye
Siz de secde edin derler
İsyan eden kitlelere...
Haydi! Öğretmen olun kitleler...

Mehmet Halil

Tuzak

Aynı ağaçtandır ok ve yaylar
Kök doğru yükselir de
İhanet eder bazı dallar
Bu var bu günkü hikayemizde

Dili ve kültürü yasaklandığı için
Bazı dallar yalan söyleyemiyor
Hayat tanımıyor onlara egosu ben merkezliğin
Uzanan her dili kesiyor...

Öyle tatlı ki yalan denilen şey...
Hizmeti yalana teknolojinin...
Sürüler kandırılıyor hey! Hey!
Yalanı tek merkezli kölenin...

Yalan iki başlı olunca
Basıyorlar birbirinin kuyruğuna
Bu da nifak sokuyor oyuna
Dil düşüyor kendi tuzacağına.

Mehmet Halil

Tuzla da tuz kokmuş!

Gaz patlamış bu gün de tuzlada
Gaz doğal olunca ölümler de mi doğal?
İnsan, makine üreten makine sayılırsa
Ölümler bağlanır matematik hesaba
Denilir! "Fire normal sınırlar arsında"

Yirmibeşbini bulmuş atılan
İşsizlik görülüyor karşıdan
Korku ölümü yenmiş orada
Liberalizm kumar oynayınca

Canavar can alıyor Tuzla'da
Yüz yirmi ikinci can yutulan
Canavar görülmüyor ortada
Gözler körelmiş patlayan gazdan

Van gölünde görülür canavar
Velakin görülmüyor Tuzla'da
Suyu nasıl görmezse balıklar
Balık olsun diye, insanlarda
Tanrı yetişir hemen imdada.

Ölenler ölür kurtulur ama
Geride kalanlar ne yiyecek?
Açlık dolanır etraflarında
Ha düştü tetik, ha düşecek
Geleceğin garantisi yoksa.

Gemi yapan onlar, ölen onlar
Güvertede oturanlar sakın, sessiz
Tek bir türküleri var bildikleri
"Hepimiz de aynı gemideyiz! "

Çalışmama özgürlüğü varmış
Nodul da kullanılmayacakmış
Açlık bıçak gibi boğazında
Tuz kokmuş, tuzla kokmuş
Piyasa ekonomisi çökmüş
Liberalizm amma da bokmuş...

Mehmet Halil

Tuzu bol çareler denizi

“Benimle insan ağına gelirmisiniz? ” dedi
Büyük sığırtmaç iki ayaklı koyunlarına
“Geliriz! ” dediler, kırmazlardı celepi,
Korkaktı her biri, yemin ettirdi onlara.

- “Et yemek isteyen ava çıkarrrrr! ”
- “Evetttt! ”
- “Et yemek isteyen ava çıkarrrrr! ”
- “Evettt! ”
- “Kitap üstüne yemin ediyor musunuz? ”
- “Ediyoruz”

Bunu üç kere tekrarladılar.
Bunu en tepedeki söylüyorsa eğer
Elbette bir bildiği var.
Koyunlar çobandan iyi bilemezler...
Düşünüp kafa yormazlar...
Düşünemezler, çünkü
Beyinlerinde bir murç ve bir tokmak var.

Sarıldılar sopaya satıra, silaha,
Ellerinde ne varsa. Hedefleri de
Belirlenmiş nasıl olsa, geçtiler hücumla
Çobanın kavalını dinlemeyenlere...
Şaldır! Geleceğin bu saldırıda...
İş, terfi, tayin, bütün yollar açılır sana...
Amaaaa! Çoğunluk harman dışı kalınca
“Arpalar bana kalır” sanma
Arpa değer kazanır,
Karlara da çobanın kasasına...
Koyunlara “devam! ” diyecekler yine,
Taştan tuz yalamaya...

Mehmet Halil

Tüketim çağı

Tütün, bira, rakı, gibi zararlı,
Silah, enerji, eğitim gibi tehlikeli
Polis, ordu, istihbarat gibi kritik yapıları
Devlet adına tekelleştirmeli...
Halk dönen dolapları bilmemeli.

Sözde, en yüksek merci meclis
Orada her şey söylenebilmeli
Burada bir hata yapmış iblis
Unutmuş sermayenin çıkarına demeyi
İşte bu yanlış anlama yıktı HDP'yi...

Halkın çıkarına olan şeyler dile getirildi
Çevrilen gizli oyunlar bir parça da olsa deşifre edildi
Şerhmayenin krizine bir kriz daha eklendi
Ne güzel uyutuluyordu emekçiler, emekliler
Uykulayanlar uyarılıp sersemleştirildi...

Yeniden dizginleri ele aldı tekelciler
Hem öyle ki her şey tekelde olacak dediler
Tek tekten zarar görecekmış üreticiler
Olsun. Bu devirde tüketim önemli...
Tekel çıkarları için insan bile tüketilmeli.

Mehmet Halil

Tüm zamanların kralı

‘Gelecek uzun sürer’*’

Ve bu uzun gelecek içinde,

Başta,

Kıl olmak düşer diktatörlere...

Kellik zararsızdır, ama,

Tokat gibidir,

Değer verenler için gösterişe

Kıllar da değer kazanır böylece.

Kıllar yataklık yapar pisliğe

O pisliği,

O pisliği başımıza taç yaparız,

İstemeye istemeye...

Taç besler köleliği

Kurtulmak istemez köleler

Kurtarıcı beklerler,

Aralarından çıkanı tekmelerler.

Şartlanmışız!

Kara delikten çıkacak bir umuda...

Zaman öldürürken kahramanlaşırız

Oyun oynarken masa başında...

Mademki tek marifetimiz öldürmek

Zamanı öldürerek ölümü beklemek

Böyle mümkün olacak,

Tüm zamanların kralı olabilmek...

*Althuser

Mehmet Halil

Türk olmak

Yedi yüzyıl Türk saydık, devşirmeleri...
Okçunun ok ve otçunun ot olmadığı gibi
Türkçü olmak için, Türk olmak gerekmez
Her şey gibi onun da vardır bilinen ayarı...
Ayarda kafatası geçerli, kan tahlili istemez
Modelimiz, mavi gözlü `deha'mızın kafası.

Mehmet Halil

Ucubeler çağı

Cemevleri ucubedir
Kürtler ucubedir
Heykeller ucubedir
Tiyatrolar ucubedir
Komünisler ucubedir
Bir tek gerçek varsa
Deniz feneri
Deniz filoları
Kucaklar
Dünyanın üçte ikisi onları
Güç onlardadır
Destekler onları
Güce tapan piyonları...
"it ürür kervan yürür"
Değişmez ucubelerin yolları...

Mehmet Halil

Ucunda ışık görünen tüneller

o gün
hak alma günüydü
birleşip kendi gibi olanlarla
hak etti ölümü
çıkınca meydana

örttüler, sessizce üstünü
arkada
uyuyan tomurcuklar vardı
çok geçmeden
nöbeti onlar aldı.

`İyi bir budama' dedi,
boşluklarına,
para sıkışan mevki...
`terfi' dedi, kurşun sıkana.

Onun için arttı
Zırhlı araç üretimi
Namlunun ucunda ışık dediler
Böyle düzelecekmiş ekonomi.
İşte böyle söz konusu tüneller.

Mehmet Halil

Ucuzundan piyes

Tanrının kuzuları
Reyisin koyunları
Hurilerle avlanıp
Dualarla takılır
İbrişimden yuları

Onun muhalifleri
"Bir koyunu güdemez"
Çobanlık marifeti
Göğsü kabarık, inmez
Sopa elinden düşmez.

Yeri yurdu satmış da
Bütün dersi atmış da
Serveti yurt dışında
Huzurlu koyunları
Fark etmez oyunları.

Mehmet Halil

Uluç Gürkan'ın "ERMENİ SORUNU'NU ANLAMAK" Kitabı...

13 Mart günü İzmir Konak Belediyesi Türkan Saylan Kültür ve sanat merkezinde, Fırından yeni çıkan kitabını Uluç Gürkan İlk bize tanıttı...

Konak Belediye Başkanı Hakan Tartan'a kitaplardan bir kısmını bize hediye olarak dağıttığı için teşekkürler...

Uluç Gürkan 12 yıllık parlamento, 23 yıllık gazetecilik ve Ayrıca AGİK Parlamenter Asamblesi ile Avrupa Konseyi Parlamenter Meclisinde Başkan Yardımcısı TBMM'de Meclis Başkanvekilliği gibi engin deneyimlerinden sonra...

Bütün bu deneyimlere sahip birine sıradan birinin eleştirisi etkili olmaz elbette... Buna rağmen ben diyeceğim ki, bu kadar tecrübe Uluç Gürkan'ın sıradanlığına çizgi atmamış... Ama hatiplik konusunda ustalaşmış, zamanı iyi kullanmayı öğrenmiş... Gürkan, bütün bu deneyimlerini, sıradan insanları karşı,, egemen güçlerin lehine kullanmak için kendini yenilemeye harcamış... Eksiklerini bu yönde gidermeye çalışmış... Ermeni meselesinde "Soykırım" iddiasını çürütmek için, " üç ayak" üzerine kurduğu savunmayı anlattı.

Kitabının tamamını okuyamadığım için; bu üç ayaktan sadece biri üzerinde duracağım. Bu üç ayak iç adaletimizde de bizi doğrudan ve çok etkilediği için eleştirmek zorunluluğunu hissettim...

Diğer bölümlerini bu konuyla daha fazla iç içe olanlar ilgilenebilir...

1 Ayak; Kitabından aynen alıyorum. Kitap tanımında anlatırken, "Ben mi yanlış anlıyorum?" diye inanmadığım için, kitaptan okumadan bir şey sormamıştım. Zaten zamanı o kadar iyi kullandı ki soru sorabilen, daha doğrusu tebrik eden birkaç kişi dışında kimseye zaman kalmamıştı.

18. sayfadan: ... bir soykırım tartışmasını yürütürken hukuksal, tarihsel zeminin üstünü kapatmak ve soykırım suçunun failini hukuken "gerçek kişiler" de değil, bir topluluk, halk, ulus ya da devlette aramaya kalkışmak, "soykırım suçlaması" adı altında o topluluğa yönelebilecek en ağır suçlardan biri olan "nefret söylemi" suçunu işlemeye davetiye çıkarmaktır. Soykırım tartışmasında kişileri yani somut bireyleri değil, devletleri ya da halkları - dolaylı ya da doğrudan- fail olarak göstermek, en az soykırım suçu kadar yaralayıcı ve toplumlar arasındaki diyolog bağı koparabilecek bir girişimdir...

(soykırım suçu işlemekten, soykırımcılar kadar suçlu olduğumuzu da Uluç Gürkan vasıtası ile öğrenmiş bulunuyoruz.)

Üzerinde duracağımız yalnızca bu paragraftır. Yani Uluç Gürkan'ın savunmasındaki üç ayaktan biri...

"Devlet, halk,, ulus" değil de "gerçek kişiler"i suçlayalım... Bunu anlamak için kendimize yakın örnekleri kullanalım.

1982 Anayasasını onaylayan "gerçek kişiler" yani sandık başında oy kullananlar, 1982 anayasasının failleri... Ya anayasayı demokratik sayacağız, ya da oy kullananları suçlayacağız... Ya da sandık başında nöbet tutan korkulukları, askerleri suçlayacağız... Ama onları kullanan ellere laf yok... Onlar ya devleti, ya ulusu, ya da halkı temsilen oradalar...

Başka bir örnek; Maden ocaklarındaki grizo patlamalarından dolayı, devleti, ulusu veya halkı temsil eden kurumlar değil, "gerçek kişi" kazmayı vuran kazmacılar suçlu. Nihayetinde Zonguldak'ta ve çok yerde, mahkemeler kazmacıları suçlu buldular ve kurumlar aklandı...

Roboski katliamında devlet suçlu değil, suçu bombayı atan pilotta, pilot da yüksekten bir şey görmediğine göre, uçağı görüp kaçmayan ve ölenlerde...

Doğudaki ölenlerden ve kayıplardan devlet suçlu değil... Tetikçilerde, devleti yönetenler onlar için de "İyi çocuk" dediği için aklanmış oluyor... o tetikçiye silahı verenin ve yönlendirenin suçu yok...

İdamlarda, mesela Erdal Eren'in idamında devletin suçu yok, ipi Erdalın boynuna geçiren cellat suçlu...

Paragraftan çıkan sonuç bu...

İşlerine gelen yerde "asker halkız" her yere koşturma mecburiyetimiz var. "Söz konusu devlet olunca her yol mübah" ama işlerine gelince bu mekanizmayı yok sayacağız... Bütün sorumluluğu birey olarak yükleneceğiz...

Bir de soruna sınıfsal açıdan bakalım ve Uluç Gürkan kime ne söylemek istiyor...

"Devlet, halk,, ulus" değil de "gerçek kişiler"i suçlayalım...

Nihayetinde bu gün bütün devletler uluslar arası sömürü çarkının bir parçası... askerler ve halk ise sömürülen kesimden zorla sömürü çarkına hizmet eden, ettirilen köleler... Hangi devlete baksak suçluluk bakımından birbirinden ak sayılmaz... Hepsinin felsefesi doğal selesyona bağlı olarak sosyal selesyonu savunur, kimi açık kimi gizli olarak... Yani güçlünün kanunu geçerli...

Uluç Gürkan "kilidin açılması, soykırım iddialarının aşılmasına bağlı" diyor.

Giden gitmiş kalan sağlar bizimdir...

Böyle olunca uluslar arası sömürü sisteminin elebaşlarına seslenmeyi öğrenen Uluç Gürkan da, egemen çarka bırakın sıradan insanları, bunu fazla irdelemek bu çarkı çürütür, hepimizin buna benzer suçları mevcut, devlet olup da cinayet işlemeyen yoktur, gelin bu işi bir uzlaşmayla çözelim... demek istiyor. Bunu sıradan insanlar anlamasın diye de, ulus, devlet ve halkı aynı kefeye oturtuyor...

Devletin halk üstünde bir baskı aracı olduğu gerçeği böylece gizlenince....

Derin düşünmeyenler veya çok derin düşünenler, halktan olan bir vatandaşın bu cinayetlerde ne payı var diye Uluç Gürkan'ı haklı görecektir...

Çağımızın "usta"ları, ustalıklarını bu laf kıvırmalarında gösteriyorlar...

Ayrıca Uluç Gürkan (belki de farkında olmadan) çağımızın aydınlarını suçlayarak, (bizimkiler de dahil) diye sitemli bir edayla, "...kendi kendilerini "aydın" olarak tanımlayan dar bir çevrede de olsa, "Ermeni hafıza kayıtlarının kopyalanması işlemi bütün hızıyla sürdürülüyor..." diyor (sf.21)

Yani "Türkün Türkten başka dostu yoktur!" mantığı ile Türk olup da "Soykırımı" destekleyenlerin tavrına şaşırıyor...

Devlet meselesinin bir "dava meselesi" olduğu ve bu mantığa göre cephede "davadan döneni vurun" diyen bir anlayışa göre, şimdi ne oldu da birden bire suçlu o "Ermeni tehcirinden ve ölümlerinden" bu askerler suçlu oluverdi?

Biz şaşırıyoruz, Türk olup ta, diğer bütün ulusların egemen güçlerine ülke topraklarını ve ülke çıkarlarını pazarlayanlara... İşin sınıfsal karakterinin bilmenin (veya bilmemenin) kötü yanı olsa gerek...

Özet olarak Uluç Gürkan'dan öğrendiğimiz; "Fiil ile devlet" arasında herhangi bir bağlantı noktası aramamak... Ermeniler bunu yapıyormuş...

Toplumsal icraatları "fiilleri" yürütmesi için devlet olunur, kurulur ama, icraatlardan sorumlu tutamayız... "sonsuz yetkilere sahip ama hiçbir sorumluluğu olmayan yalnızca tanrıdır." Uluç Gürkan da böylece devleti tanrılaştırmış oluyor...

Mehmet Halil

Ulusal kavramın çelişkileri

düz yazı

Ulusalçılar Mişelango'nun "Heykeli ben yapmıyorum heykel taşın içinde var, ben sadece fazlalıkları atıyorum" sözünden etkilenip ulusal bir devlet yapma sanatçısı olmak istiyorlar... Ama gerçek öyle değil. İnsanlar taş da değil, mermer de... İnsanların her biri duyguları ve düşünceleri olan, dünyayı ve kendini geliştirmeye çalışan canlı varlıklar... Binlerce yıllık insanlık tarihinde sürekli dünyaya hakim olmak isteyen kavimler bulunmuş, nice imparatorluklar kurulup yıkılmış, bu yayılmacı politikalarla dünyanın bir ucundan diğer ucuna her renk, her ırk, her din ve her dilden insan göç etmiş ve arındırılması mümkün olmayan bir mozaik halinde yaşam modeli ortaya çıkmıştır... Yaşam ve ortak çıkarlar, bu insanların lahana gibi soğan gibi birbirine kat kat sarılarak, bir bütün olarak var olabileceklerini hayatın pratiğiyle öğrenmişler ve birbirinden ayıramaz şekilde kaynaşmışlardır. Ancak egemen güçlerin çıkarları ve yönetme kolaylıkları, ucuz işgücü hesapları bu yaşam standardına ters düştüğü için, bu huzurlu ortamdan çıkarları olmayacağı olamayacağı için, bu birlikteliği zorla, provokasyonlarla parçalayıp, grupları, bireyleri birbirine düşman ederek, birbiriyle savaştırarak kendi soygunlarını gizleme marifetini göstermişlerdir. Bu kaos içinde ezilenler sömürenleri, ezenleri ve yönetenlerin oyunlarını görememekte ya da birleşip ortak çıkarlarını koruyamamaktadırlar. Bu oyunun baş aktörleri ise ırkçılar, ulusalçılar, militaristler, din tüccarlarıdır.

Birbiri ile iç içe yıllarca yaşamış, Çerkezler, Lazlar, Rumlar, Ermeniler, Ezidiler, Süryaniler, Araplar ve bunun gibi nice halklar ya asimilasyona uğratılmış, ya da soykırımlarla yok edilmiştir.

Ulusalçılık öyle bir şey ki, soğanı soyan gibi... Ulusalçılar soğanın cücüğüne ulaşmak isteyenler gibi, saf ırka ulaşmak için, en üstten başlayarak, kabuklarını soyarak atıyorlar. Ulus olarak hem sayısal çoğunluğa ulaşıp, diğer ulusları bu sayısal çoğunlukla alt edeceklerini savunurken, bir taraftan da atılan her katman ile küçültüyorlar. Cüçük lezzetlidir ama, doyurmaya yetmiyor onu yiyen insanları... Atılan her katmandan sonra üşüme ve her üşümeden sonra büzülme, büzülme ile küçülme, her küçülmeden sonra o boşluğu dolduracak ve üşümeye karşı korunacak kürk diğer ülkelerden ithal edilmeye başlanıyor. Diğer ülkelerin derilerinden kendilerine kürk çıkarmaya çalışıyorlar. Ne komşularımız rahat edebiliyor ne de ulusalçılar ne de aynı ülkede yaşayan diğer insanlar. Kendilerini ararken daha çok yabancılaşıyorlar kendilerine. Evrim yasalarının uygun koşullarında var olanları söküp doğal ortamlarından atıyorlar, atmaya çalışıyorlar. Farklı ortamlara mahkum ederek yaşama haklarını alıyorlar ellerinden. Bu da kahramanlık olarak yazılıyor deftere...

"Aşk imkansıza ulaşmak" ise, ulusalçılar tam bir "ulusal aşık". Sanalda aşık olanlar, aşık olduklarıyla birleşince uzun sürmüyor birlik, hayallerle gerçeklerin çakışmadığını görüyoruz, umutlar yıkılıyor, oklu bıçaklı oluyorlar. Hayalde canlandırdığımızdan daha ideal ne olabilir ki? Sizin isteğiniz, tasarladığınız mükemmel o... Gerçek sizden her zaman yarınızı ister. Gerçeklere kavuşmak için fedakarlık gerekir. Doğallık hiçbir zaman homojen değildir. İçinde çokluğu, çeşitliliği barındırır. Çok uluslu devletler kendi aralarında anlaşıp dünyayı ve yıldızları keşfederken, diğer taraftan da "aşık"ları ellerine geçirirler. "Aşık"ların körlüğü kör olmayanlara güç katar. Onlar yoğurdun kaymağını yerken "aşık"lara da elek üstünü bırakırlar. Zengin sofralarının etrafında dolaşan kediler gibi, önlerine atılacak bir parça için mırıldanır dururlar etraflarında... Kendi zaaflerinin zayıflıklarının kompleksini dengeleyebilmek için "Amerika'yı Müslümanlar keşfetti" diyecek kadar kendilerinden geçerler...

Yüzyıllar boyu, hem, her ayak bastığı topraklarda tecavüzcülüğü ile övünürler, hem de saf ırkını ayak bastığı yerde arar... Nefes alamayan insanın, yürümesini beklemek gibi... O saflıkla, saf bir ulus devlet aranır...

Ezilen için fark eden nedir? Hangi egemen başa geçerse, yönetimi ele alırsa alsın ezilen sömürülen için değişen ne var? Nerede olursa olsun, ezilenler yönetilenler için bir araya gelip kendi çıkarlarını, özgürlüklerini elde edemedikten sonra değişen ne var? Hem

"Nerede doyarsam orası vatanımdır" diyeceksin, hem de hiçbir zaman görmediğin, tanımadığın topraklar için asker olup öleceksin.

Ulus olarak bizim olan nedir?

Atalardan kalan gelenek, görenek ve muhafazakarlıklarımız... Her yenilik şeytan icadı derken diğerleri yıldızlara ulaşır... Bir müddet 'tanrının yolu'nda giderken birden o yolda yenilik yapılır ve şeytan icatları meşrulaşır. Yenilikler tanrılaşır. O tanrı'nın kullarına bir tek kölelik kalır miras olarak. Artık kölelik ve itaat onur olarak benimsenir. Neyin bize ait olduğu, neyin bizden olmadığı bilinemez hale gelir. Her ulusalcının boynunda davul ve tanrıların elinde çomak, bir ona bir buna vurur...

Her ulusun bir standardı vardır O standardı yakalamak için, ayvaya elma aşılır, kökü yine ayvadır. Tepeden bakan için elmalar vardır, köküne yakın yerden bakan için ayva...

Tembel insan araştırmaz, araştırmayan 'her şeyi bilir, yani 'en bilinçlidir'. 'En bilinçli' tepeden bakar ve kendi eseriyle rahatlar. Aşı tutmayınca kökten yeni filizler fışkırır, muhafazakar anlam veremez bu yeni hayata, öfkelenir başlar saldırmaya...

Her öfke ulusun kendine zararlıdır. Ulus bir rüya gibi, geçici bir görüntüdür.

Uyandığında gerçeklerle yüz yüze gelir. Karşısında sadece bir insan bulunur.

Tanrıya sarılmayan ulusalcı ve ulusal devlet yoktur. En ruhani olanlar bile satar ruhlarını, karşılığında yığarlar dünyalıklarını...

Tanrı tanrıdır, tanrı'ya itaat esastır. Onların yetkinliği tanrıları yenilemekten ibarettir.

Tanrı gökten yere inmiş sana hükmedendir.

Mehmet Halil

Umudum kanlı canlı...

Kellem gövdemi gövdem kellemi seçmekte ne kadar özgürse
Anamı, babamı, yurdumu seçmekte o kadar özgürüm ben de
Tıp kelle naklini gerçekleştirdiğinde,
Özgürlüğe kavuşacağım bu gezegende...

Mehmet Halil

Umut

Güneş batıdan mı doğuyor?
Herkes batıyı alkışlıyor.
Kuklalar kuklacılara karşı,
Kuklalar kazanacakmış savaşı...
Umutla sürdürüyoruz yaşamı...

Mehmet Halil

Umut avcıları

Öğrencisiz okullardı hedefleri... Başardılar
Üretmeyen köylülerdi... Başardılar
Aç çalışan işçilerdi... Başardılar
İtaatkar, polis ve askerlerdi...
Zaten öyle dokundu genleri
Yağmacı bir nesil yetiştirdiler
Kotalar konulunca üretimlere
Aç, açık, tembel cahilleri yemlediler
Aynı zamanda yağmalarını da gizlediler
Siyasi parti adı altında örgütlediler çeteleri
Bu haksızlıklara çocuklar bile tahammül edemdi
Taş atan çocukları öldürdüler çıtlatırken çekirdekleri
2023 ilan ettiler hedeflerini, ama kim biliyor hedeftekini?
Belli ki kölemen devleti kuracaklar ve hedefe hızla ilerliyorlar.
Saray, Pağışah, kul, köle, yeniçeri, hülle, hadım ve günah keçileri,
Şamar oğlanları, müneccimler, iç oğlanlar, prensler ve prensesleri...
Hep iyi şeyler düşünüyorlar da, hiç düşünemiyorlar saray içi darbeleri,
Ve daha kurulurken çürüyen sarayı ve saraya yönelik devrim girimlerini...

Mehmet Halil

UmutKANlık

Hrant Dink cinayetinde
Çıkan karara göre
Örgüt yokmuş işin içinde...

Mahkeme kararıyla hatırlatıldı ki
Devletin 'örgütler üstü' olduğu unutulmuş
'En büyük haksızlık! " buymuş

Çıkıp alanlara
'Suçluyu bul! " diyorlar suçluya
Aşk olsun kendini bulana...

Işık tavandan tabanı aydınlatır
Tavanı aydınlatan
Tabandan yansıdığı kadardır...

Mehmet Halil

Umutlarımızı bağladığımız kazıklar

Umutlarımızı bağladığımız kazıklar

Bir taraftan "Tam bağımsız Türkiye" diyoruz
Bir taraftan AİHM demokrasi bekliyoruz
Bir taraftan Kürtlere soykırım uygularken,
Bir taraftan İmralı'ya gidip yardım istiyoruz
Bir taraftan Müslümanlık taslarken
Bir taraftan onun kurallarını yıkıyoruz...
Bir taraftan adalet istiyoruz,
Bir taraftan adaletsizliğin alasını yapıyoruz
Hem Hitler'e karşıyız, hem Stalin'e...
Hem "hiçbir varlık dışardan bir güç olmadan hareket etmez
Ya da hareket eden bir nesle dışardan bir güç olmadan durdurulamaz" diyoruz.
Hem baskılara karşı direnmek yerine,
Salyangoz gibi kabuğumuza çekiliyoruz...
Hem "Kaşık döner sap döner, gün gelir hesap döner" diyoruz
Hem her şeyin bizim dışımızda düzelmesini bekliyoruz...
Hem "Tam bağımsız Türkiye" diyoruz...
Hem faşizmden kurtulmak
Ortadoğu savaşını durdurmak için emperyalist güçlerden medet umuyoruz...
Hem "Kabe'miz insan olsun!" deriz, hem ulusalcılığı savunuruz
Ah bir olgunlaşabilsek,
Ah bir ayaklarımız üzerinde durabilsek
Ah bir kendimize güvenebilsek...
Ah bir örgütlenip birleşebilsek
İşte o zaman biz, biz oluruz,
Buluğ çağını atlatır,
Başkalarına umut bağlamaktan kurtuluruz...

Mehmet Halil

Unutma

Kim demiş "biz yaratıcı olamayız" diye
Birinci sıradayız düşman yaratma işinde
Niyetler farklı, sınırlar çiziliyor sınır içinde
Düşünceler ve icraatlar karanlık mevzilerde
Kaybediyorsak, suç bizde değil, gözlerinizde
Kaşlarınızın altı geliyor aklınıza göz deyince
Kendini güvende sanıyor gözleriniz siperinde
Saldırıyorlar her cepheden zayıf gördüklerine
Yenilmeyiz diye daldıkları, her pislikte yenilince
Göz ayarınız mı bozuk, yeniliyoruz her cephede
Göz ve akıl gibi. Birbirine giriyor müttefikler de...
Hemen yasak koyun bütün iletişim sistemlerine
Bilmediğiniz bir göz daha varmış, yürek gözü diye
Ezberci inanıyor size, cahilliğinizi ilan etmek niye?
Ama unutmayın hala yürek gözü ışıldayanlar da var.
Üstüne üstüne gidecekler gerçeğin, yine de, yine de
Yürekler çarpıyor ve çarpacak. Gerçekler çıkacak öne.
Sinekler mide bulandırsalar da, ömürleri oldukça kısa
Saldıracağız bataklığa, kurtulacağız o pislik kurudukça
Yaratan alır aynı zamanda yarattığının canını. Unutma.
Sizi bekliyor bir yenilgi daha. Çok yakında. Çok yakında.

Mehmet Halil

Unutulmasın

Kralımız öyle uzun ki
Gök kubbeyi tutar elleriyle
Kralımız öyle zayıf ki
Gök kubbeyi başımıza bırakabilir
Unutulmasın o özel biri
Unutulmasın o başka ellerin kiri
Biri ellerini yıkayabilir.
Unutulmasın o borçlu biri
Ödemek zorundadır diyetini
Unutulmasın eğitimidir kralımız
Mastır yapmış usta biri
Ölüm sanatıdır
İhtisas birimi.

Mehmet Halil

Unutulmaz kumandanlar

Hitler... Musolini, Pinoşe... Markos... ve re se.

Ne şanslı insanlarız da haberimiz yok... Yok, bu millet yoldan çıkmış bir kere, atalarının sözlerini bile unutmuşlar, başımıza güvercin sıçmış da haberimiz olmamış, gene de şansımız açıldı... Tanrının sevgili kullarıyız. Düşünsenize bir kere, her yıl bu günlerde "Bir gün size de çıkabilir" diye bar bar bağırdı televizyonlar, radyolar... Bu yıl öyle bağırarak yok. Bu yıl, sıranın bize geldiğini bizzat uygulama ile gösterdiler. İşte görüyorsunuz nasıl zengin olunuyor. Nasıl da büyük ikramiyeler çıkıyor. Siz de sıranızı bekleyin... Öyle sokaklara 'stant' açıp da 'soyuluyoruz', 'katiller serbest polisler tutuklu' diyenlere bakmayın siz seneye de size çıkabilir. Boşuna dememişler 'lafa değil, işe bak!' diye... İşte adamlar göz göre göre dağıtıyor. İcraatlar açıkta... Yine aynı adamları seçin ki seneye size çıkabilir...

Çok şükür, dirayetli bakanlar, dirayetli üstlerinin, direngen mücadelesine saygıyla eğiliyorlar, kendileri de piyangodan az buçuk kazandıkları için biliyorlar ki bu "bir gün her eşe, her dosta, her tüyü bitmemiş bebeye de çıkabilir. Tabi onların da başlarında onlara bakan bir ana baba olmalıdır. Yani piç olmamalıdır. Bu da, kimlik kartı gibi bir şey... Bakanlarca verilir. Hiç kimse bunu kendi edinemez...

Halkın sesi çok zayıftı... Gündüz sokakların gürültüsüne bir de araçların gürültüsü eklenince halkın sesi duyulmuyordu. Bakan da birebir halka adanmış biri... Bilirsiniz karanlık olunca, bütün sesler kesilir, öyle ki, karıncanın ayak sesleri bile duyulur... İşte onun için başkan karanlığı buyurur... Halkı dinler ve halkın ne istediğine kulak verir. Uzun bürokratik işlerle zaman kaybetmez. Uygulamalar şip şak yerine getirilir. Başkan duymuştur ki bu halk başkana, istediğini istediği gibi yapabilmesi için, tanrıya duacı olmaktadır... Halkın kendisi yetki verdikten sonra vekillere de b..k yemek düşer Akıl var mantık var... Obozit insanlar fazla kilolardan kurtulma için doktor doktor dolaşıyorlar o fazlalıklardan kurtulmak için... Kurtulamayanlar hem hareket kabiliyetleri az olduğu için, istedikleri gibi dolaşamazlar, hem koca veya karı bulamadıkları için streslenip hastalanıyorlar... Devlet de öyle değil mi? Aşırı varlıklı bir devlet, her taraf yağlı, ormanlar uzun ağaçlarla, ovalar bitmez tükenmez bağlarla, dereler ırmaklar şarıl şarıl sularla, kayalar, mermer, altın, bakır, demir, alüminyum, boraks vs...

Bu kadar yüklü bir devlet, satmakla bitmiyor... Ne yapmak lazım? Fazlalıkları atmak. Allah o fazlalıkları yüklenecek olanlara güç kuvvet versin. İşte bu devleti zayıflatmak için ilan edilmiş bir seferberlik, bunu anlamamak da eşeklik...

Bu zayıflatma operasyonunun kıymeti de bilinmeli... Devlet yükselmek için biraz çaptan düşmeli... siz hiç demirden yapılmış uçak duydunuz mu? Hafif metallere yapılır yükselebilmesi için...

Bir imam nikahıyla eşe sahip olunur da, bir imam nikahıyla devlete sahip olunmaz mı? Neden "toprak demek namus demek, vatan demek namus demek" diye söylenip duruyorlar... Bu devlete sahip olanlar elbette namuslarına da sahip çıkacaklar... Sen de ona ortak olmaya kalkarsan, o namusu korumak için her şeyi yaparlar... Öldürmek de namus uğruna hak olur onlara... Onlar ki padişah torunları olarak varlıklarını ilan ettiler, onların üstüne tabulu bu topraklar...

Her şeyin bir değeri vardır. Değer üzerine kurulu bütün yasalar. Şimdi, kendileri götürdükleri maldan daha değerlidirler. Çünkü; değerlendirdi onları, daha önceden götürdükleri değerler...

Burası sığırların koyunları güttüğü ülke
Mutludur ezberi bilenler ve dinleyenler
Aylar, yıllar geçer aynı yoldan gide gele
Koyunlar değişir, çobanlar değişir, değişmez türküler
Tabur tabur hizaya getirilmiş askerler
Artık "Vatan için her şey mübah" demezler
Bir adam bin adamın tepesinde

Tek adam gösterir cesareti de
Adalet ahlak, her şey o adam için
Yine hiçbir şey değişmez bu ülkede
Yükselmek isteyen bir ülke, ayağa kalmalı önce
Onun için ayakkabıdan başladı bu bilmece
Ayakkabı kutusu deyince akan sular durur...
Uzlaştık sayılır, ayakkabı kutularının değerinde
Uzlaşmanın olduğu yerde susulur...

Ne güzel beslenip gidiyordum
Canı cehenneme aşımda kılı gösterenlerin
Ne 'namuslu' adamlar seçiyorum
Kendileri beş para etmese bile
Makama saygı diye s...liyorum...

İşte o makam! Kimileri için budaklı sopa
Kimileri için sürgün, ölüm, karışmak kayıplara
Kimileri için, cevizli, fıstıklı, lokum
Kan içinde olsa bile avuçlarım...
Ben de halk olarak alkışlıyorum.

Mehmet Halil

Usta I aşmak!

Daldan dala atlayarak
Gündemi değiştiren başkan
Evrimleştini sanarak
Aklına geldiği gibi konuşan
Ustalığı kaos yaratmak
Ve çalmak yararlanarak kaostan
Ve "Hırsız var!" diyeni içeri atmak
Ve şaşırarak ağız açık kalanları
Ağız kapanmadan tutuklamak
Yutturmak için dillerine dolananları
Okullardan çok cezaevi yapmak
Böyle bir şeymiş ustalaşmak
Çok katlı binalar yapar gibi...
F tipi cezaevlerinde
İnsanları üst üste yığmak
Böyle bir şeymiş ustalaşmak
Önden ve arkadan cima ederken bile
Yorganı titretmemekmiş ustalaşmak
Sanat bu, kendini aşmak
Her şeye alışıyor insan
Alışıyor ateşe, suya ve uykuya
Alıştırmakmış ustalaşmak...

"Kültür siyasetin öncüsüdür!"
Batının kültüründen başlanır dönüşüme
Çalarak eğitilmiş müdür
Öyle verir "talimatlarını" üretenlere
Ve gelir çalmak ilke haline
Görev verilen emre uymaktır
Erdem sayılır bağıllık ilkelere
Dil uzatanlar ateşe atılır...
Toz kondurulmaz müdürlere
Fırtınalar avuçlanır
Ustanın öğretisi böyle...
Dünya parmağını ısırır
Kan akar yine...

Mehmet Halil

Usta yönetmen

FETO, KUR'an gibi her derde deva oldu
Zorlayarak sokuldu müfredat programına
İnanalar peygamber, inanmayanlar Ata ist oldu
İmamlardan çok çok mesai harcıyor medya
Muhafazakarlar biliyor, negatif olmayınca,
Pozitif film görüntülenemez sinemalarda...

Mehmet Halil

Uсталık

Çalmanın ustası olmuşuz
Kitabını yazmışız,
Dolaşıyor dünya pazarlarında kitaplarımız
Kendimizi dünyaya tanıtmışız
Kim tutabilir bizi?
Dünya bizi kıskanıyor.
Giriyoruz dünya pazarlarına
Sübyanlara giren sünnetli baş gibi
Başka eğitime gerek var mı?
Kapatın bütün okulları...
Açın televizyonları.

Mehmet Halil

Ustalık ve suçluluk

Demirtaş "suçum yok!" diyor.
Demirtaş'a sesleniyorum
Suçun çok...

Ne güzel gidiyordu soygun
Sele serpe oluyordu vurgun
Bu 'istikrar'a taş koydun...

Önce sıfırlıyorlar
Sonra sıfırları atıyorlar.
Ve bir çırpıda unutuyorlar

Soygunda, tecavüzde
İstikrar istiyor kuleler
Bunun için güller...

Varlığın tehlike
Ortak olmuyorsun şirkete
Eğilmiyorsun peygambere...

Ne güzel sıfırları atıyorlardı.
Senin yüzünden bozuldu
Verimli soygunların istikrarı...

Baş usta ve çırakları
Çalanı seviyorlar
Çal-kolik olmuş adamlar

Bokunda boncuk aradılar
Şimdi de ipe dizme sırası
Bundan ibaret ustalıkları...

Boncuklar senin bokundan çıktı
Kirlenmiş oldu elleri
Ama haz da duyuyorlar
Çocuklar gibi...

Mehmet Halil

Ustam Nazım'a mektup

Neden sürgün olduğunu zamanla anladım
Ben de bu sürgünlüğü, artık onayladım!
"sofrada yeri, öküzümüzden sonra gelir! " demişsin şiirinde
Kadınlar hala suskun! Yönetim erkek egemenliğinde
Ve hala, erkekler öküz olma peşinde...
Zor işler yüklendi, senden sonra da öküzlere
Koca dünyayı taşımak için boynuzlarında,
Yeni yasalarla, izin verilecek dört evliliğe...

Eskisi gibi gene, her şeyden önemli mide,
Senin destandaki, o onurlu insanlar nerede...
Biz, sanki o savaşta erdemi yenmişiz...
Ahlakı ve erdemi tarihe gömmüşüz...
Onun yerine vampirler türedi derinden
Silindir gibi geçtiler, torunlarının üzerinden
Artık! Dünya'nın idaresi, tek merkezden.

Seni sürgün eden öküzler, bize,
"her şeyi devletten beklemeyin! " dediler
"Asya'dan uzanan o kısrağ başını"
O, tek merkeze, kurban ettiler.

Sen ki, "insanlık! " dedin, Enternasyonalistin!
Şözünü ters çevirip, kurdular zenginler enternasyonalini
Öncelikle onlar yiyecek, senin öğretinin meyvesini,
Onun için layık gördüler! Sana,
"Anadolu'da, söğüt ağacı altındaki" yerini
Enternasyonal adına hibe ettiler ülkeyi
Yedi kuşak şişirmek için kendi midelerini
Asya'dan uzanan kısrağ başını, bağışlayan öküzler,
"Sofradaki yerimiz! Her şeyden önce gelir! " dediler.
Hala, Dünyadaki ulu ağaçlardan birisin sen!
Öyle ulusun ki! Bir türlü kurutamadılar seni
Şimdi sana sarıldılar ki, kullanabilsinler gölgeni.

O kısrağ başına hakim egemenler,
Torunların üzerinde kırıyor birbirini
Biz kuramadık kendi enternasyonalimizi
Onaramadık, paletler altında ezilen kemiklerimizi,
Salyangoz gibi çekilmişiz kabuklarımıza
Bir kurtarıcı çıksın diye bakıp duruyoruz arkamıza,
Hiç kimsenin kendine güveni yok!
Sana bunları söylemeye utanıyorum ama,
Dünya'ya liberalizm hakim,
"Başka çarem yok! "

Mehmet Halil

Utancımız...

Robosky'di soy adı
Meşrulaştırdı kaçakçılığı
Yasaları deldi, ünlendi
Uludere oldu ön adı...
Nedeni bilinmez yenilik ihtiyacı.

Her derenin iki yakası olduğu gibi
Uludere'nin de var ötesi ve berisi
Çözumsuzlük silah ile dayandı
Olmadı! Olmadı! Olmadı...
Şimdi Uludere! Çözümün Miladı.

Kaş yaparken göz çıkardılar
Kan ile dereyi de suladılar
Bilinçaltında 'Suludere' oldu adı
Gel -git orada değirmenci oldular
Değirmenin suyunda boğuldular...

Unutulsun diyorlar kolay mı?
İnsan değişilir mi parayla?
Kazınsa da silinmeyecek acı
Boynumuzda sanki madalya
Yaşyoruz yeni bir utancı...

Mehmet Halil

Uyanma şansı olmayan tomurcuklar ülkesi! ...

Dişlerini, diş etleri terk etmiş adamlar
Önlerinde et, yaşlı bir hayvandan
"Gençlik geleceğimiz,
gençlere güveniyoruz" diyorlar.

Diğer taraftan
Gençlere tepeden bakarak
et çeneleriyle
etleri parçalamaya çalışıyorlar.

Midesi bulanık
Yüzü sararan gençliğe de...
Pişkin bir edayla,
"acı patlıcanı kırağı çalmaz" diyerek
büyük bir özveride bulunmanın edasıyla
geviş getirmeye devam ediyorlar.

Huzur evleri gibi resmi kurumlar...
Reklamlarda bilişim çağı
Uygulamada özel girişim çağı
Bilgisayarlar göstermelik
Çıktılar özelden alınıyor.
Her çalışan
suyu kendi değirmenine çeviriyor.
İşsizler, beyinden vurgun yemiş
Bürokrasinin midesi geniş...

Üniversitelerine,
eğitim kurumlarına
güvenmeyen yapılanma
bir de memurluk sınavı yapıyor
gençler sınavlarda yaşlanıyor
kendine sıra gelecek diye nöbet beklerken
tesbih çekmeyi öğreniyor.

Mehmet Halil

Uydular arası yarış

Evren, uydularını yanına çağırđı
Kendisine yakıştırdığı sözleri defalarca tekrarlattı
Bundan sonra hiç kimse o kırmızı sınırları aşmayacak...
Uydular görevlerini iyice anlamıştı
Başarmak için uydular arasında bir yarış başladı...
Çığırkanların metinleri hazırlandı
Paralar peşin peşin verildi...

Bir kimseyi övmek için,
Dili yağlamak yeterdi.
Masrafsız ve yüksek olur geliri...

İçlerindeki ateş doydurdular tıka basa
Artık o yangını kim durdurabilir ki
Gerçekler, tarafsızlık, bağımsızlık,
Hepsi bir rüya gibi...
O ateşte çatır çatır çatırdadı.
Kül olup gitti
Ateşin çatırtısı öyle öfkeliydi ki
Yalnız yananlar değil
Yakanlar da korkudan titredi...

Bardak lebe lebe ama taşmıyor
Evren hesabı şaşırmıyor.
Evrenin-Tanrının işi.
Evrenin yaşaları her yerde ve her zaman geçerli
Evreni değiştirmek isteyenler de bunu öğrenmeli...
Kuyruklu yıldız olmayı seçmemeli.

Mehmet Halil

Uyum

Gecenin karanlığından sabahın şafağı,
Sabahın şafağından, güneş yükseliyor.
Ağağların uzun gölgeleri kısalıyor.
Şafakla güneşe doğru uzanıyor canlılar,
Gölgeler kıaldıkça ağağlar arasında.

Gölgeler sık ormanlara kaçtı.
Gölgeler birbirine daha çok yaklaştı.
Ormada neşe ile akan derenin,
Sesi kısıldı ormandan ayrılınca.
Olaylar iticisi ve takipçisi birbirinin.

Mehmet Halil

Uyumaya devam mı?

Yolsuzluk kaosunda
Yolu tıkayanlar
Savruluyor dört bir yana
Aydınlanmasın diye karanlıklar.

Bu sistemde kriz yoksullar için
"Her şey devlet için" diyorlardı
İşte yalanı yönetenlerin
Babalar kandırmış çocukları...

Kof bir devlet önümüzde
Sizin olsun diyorlar bize
Ama göstermek istemiyorlar
Fareler cirit atarken içinde...

Haber kaynakları tekellerde
Gerçek haberciler tıkamış içeriye
Çatlaktan sızan su gibi
Bu gün gösterilen bize...

Diziler ne güzel değil mi?
Tavsiye ediyorlar izlememizi
İzleyelim biz de
Hırsızlar rahat yapsın işlerini...

Mehmet Halil

Uyutup alar, rüyada sunar

Kese değil, torba değil, çuval değil
Haral(m) yasa kabul edildi
Sıra üstünde uyuya dursun vekil
Milletin anası bir daha dikildi...
Baba oldu bütün dikiciler
Muhafazakarlık ataya saygıdır dediler
Babaların önünde eğildiler
Bayrak gibi en tepeye çektiler...
Başlarına uval geçirdiler
Gururları in cindi
'Biz daha mı beceriksiziz? " dediler
uval vücudumuza geçirildi.
Nirvanaydı niyeti
Zirvenaya yerleşti
Onlar karga
Ülke leşti...

Mehmet Halil

Uzaktaki arkadaşa mektup

Buralar bıraktığın gibi değil artık
Pantolonumuz g mleğimiz yırtık.
İş yok, g ç yok, tarla yok.
Evlerin duvarları bile yıkık.

Bütün fabrikalar kapatıldı.
İşportacılık bile yasaklandı.
Bir pezevenklik kalmıştı yapacak,
Onu da; medya tekeline aldı

Mehmet Halil

Uzun yaşamanın sırrı...

Marks her Şeyi biliyormuş ama
Aklı yatmamış en kolayına
Bir profesör bile olamamış
Uymamış en basit kurallara

Altın sırmalı tahtlar varken
Yoksulların kalbini seğmiş
Hazır ezberler dururken
Sermayenin kaynağına girmiş

Açlık ve tehdit yıldırmmamış onu
İnadına direnmiş bir ömür boyu
Çalınan emekler ortaya çıkınca
Ö da oturmuş yoksullar tahtına

Kaç prof. yaşıyor döneminden?
Hiç! İşte maddi zenginliğin sonu
Düşmüyor yoksulların kalbinden
Kuşaktan kuşağa yaşatıyor onu...

Mehmet Halil

Üç büyük insan

Darvin canlıların kara kutusunu açmış
Karl Marks ekonominin
Fureud insanın kara kutusunu açmış
Bizi aydınlığa kavuşturan
Üç büyük insan,
İşte bunlardır...
Bu aydınlıktan
Rahatsız olanlar da vardır
Onlar çalışarak değil, sömürerek yaşayanlardır.
Onlar katil, hırsız, tecavüzcü ve şantajcı ve şarlatanlardır
Bu üç büyük adamı sindiremeyenler,
Gölgeleriyle
Aralarını açmaya çalışanlardır.

Mehmet Halil

Üç nokta...

Hiçbir cinayet tanıksız değildir!
Faali bilinmeyen cinayet yoktur
Yalnızca faaille tanık aynıdır...
Faalin va tanığın gücü korkutur
Korkunun gölgesi tarfik işaretidir
Oraya ancak korkusuzluk gidebilir.
Kim yanlış hedef gösterirse gerçeğe?
İşte oradan ulaşabilirsin katile...

Mehmet Halil

Ünlüler ve ünsüzler

Sıralanınca hepsi bir boyda
Hepside eşit çıplak olunca
Ama birde
Rol verip bakalım onlara..

A! komutan gibi dikilmiş en başa
Biz paspas gibi kullanıyoruz
Her fırsatta ona el atıyoruz,
O kendine göre çiftlikte kahya

Öyle ünlü ki
Ünlülerin bile en başında
Ünlüyü ünlü yapan yetenekleri
Şişiyor yeteneksizler çok olunca...
Ünlüler ünsüzlerin keneleri...

Ünlüler hep onaylanmak istiyor
İki ünlü yan yana gelemez
Onlar hep alkışlanmak istiyor
Ünlüler ünlüleri sevmez...

Ünsüzler ünsüzleri sever mi?
Bütün gün çalışmaktan düşünemezler ki
Enflasyonu olan şey düşüyor değerden
Defolu mal gibi görürler ünsüzleri
Kurtulamıyorlar bireysellikten
Örnek alıyorlar ünlüleri...

E, Kırılarak bakıyor etrafa
Sanki söz kesilecekmiş gibi akşama
Sırtını dönmüş A'ya
Nazlı nazlı bakıyor yıldızlara...

Hayranlıkla bakıyor ünsüzler e'ye
Ondaki dudaklar bir bilmece
Çenesi ise kerpeten sanki
Arkasında sıkın bir el olmasa
Yalayamaz dudakları birbirini
E, bunun farkında değil ama...

Ünlü ünsüz beğenir herkes kendini
Ünlüleri ünlü yapan ünsüzler değil mi?
O... Çıkar tok sesiyle ortaya
Silindir gibi dalınca kalabalığa
Fethediyor ünsüzleri anında...
Beklenmedik anda patlayan bomba.

Her ünlünün kendine göre özelliği var
İster beğenelim, ister beğenmeyelim
Arz- talep yasası işliyor
Alınmıyor hiç fatihçğim.
Yiyip içip eğleniyor...

O'dan sonra 'İ'yi görünce
Şaşıracaksınız ipince
Hiç yememiş de
Ara vermemiş jimnastiğe...

Zayıflığına aldanmayın
Koşar yetişir her yere
Ünsüzler arasında yaşamanın
Verdiği güven sinmiş içine...

Başlar ayak, ayaklar baş olunca
Nida (!) diyorlar ona
Demek ayaklar baş olunca
İlk başları çağırıyor ayağına...

Ü'nün de bir başka kibri
İkide bir nanik yapıyor, diğer ünlülere
"Ben olmasam sizi kim tanır ki?"
İşte bu söz de kanun kuvvetinde
Susturuyor hepsini...

U, bunu çok iyi kullanıyor
İkisi de kıvırdığı halde
Tepesine ampul takmakla suçluyor
Aynı izden yürüseler de
Ampul onları ayırıyor.

I, yalnızlıktan sıkılıyor
Zaman geçtikçe
Daha da içine kapanıyor
Doğayla baş başa
Hiçbir şeye aldırılmıyor.
Rutin görevini yapıyor.

Ö, gözleri tepesinde
Hep yıldızlarda gözleri
Kullanılmanın ezikliğiyle
Arıyor kullanabileceği birini
Ama yanlış seçiyor hedefini...

Hep ünlülerden bahsedince
Bir bulut çöktü ünsüzlerin üstüne
Devirden haberleri bile yok
Kimse çıkarsız bir şey yapmıyor
Herkes "iyi baksın kendine!"

İşimize bakalım bizde
Ünlüleri çok anarsak alırız parayı
Parayı da peşin verirler bize
Susarsak da para ederiz bazı
Mesela sıra ünsüzlere gelince.

Adalet de sağlanır böylece...

Mehmet Halil

Üstad

Aranıyor! Bülbül olmayan yerde karga
Şimdi 'Üstad!' oldu. Kart hıyarlar da
Pişiriliyor toplum! Nasıl pişirilirse kurbağa,
Su arıtılır mı? Havuzu karıştırmayınca
'Şairler' de ortak olmuş, hazır sofraya
'Kimin ne olduğu belli olmuyor!' sanma
Hangi üstad oturmuş, süslü bir sofraya,
Arkasında aç ve mağdur varken yığınla?
Şair isen, kelimeleri bu kadar ucuzlatma!

Mehmet Halil

Üstü kalsın

Günleri hep aynı yerde
ve hep aynı şekilde yaşamaktan sa
hücre cezası gibi...
nedendir bir gün fazla yaşama isteği
nedendir görmediği ve hiç göremeyeceği,
bilinmedik yerler için ölme ve öldürme isteği?
eğer gereksiz ise sürdürmek benzer günleri
bırakıp taş dizip küfür etmeyi
insan o kadar yiğitse,
parası bol olanlar gibi
"üstü kalsın" da diyebilmeli...

Mehmet Halil

Üzölmeyin çocuklar

Kutlayın çocuklar Cumhuriyet sizin
Sınıflarda kurt işaretlerini öğrenin
Kutlayın çocuklar Cumhuriyet sizin
Alınlarınıza kırmızı ay yıldız çizilsin
Yıkılan binalar altından yarı canlı,
Gözü yaşlı "Ne mutlu Türküm" deyin
Cumhuriyet sevici, bırakmaz yakanızı
Sizin yerinize de coşarlar üzölmeyin.

Mehmet Halil

Vahiy gibi

Çıkarlar mı, suçun üstünü örten?
Korkudan mı susuyor insanlar?
Yoksa pay mı alıyorlar reisten?
Ses çıkmıyor insanlardan,
Bıçağın ucu kendine değmeden...

Suçlu güçleniyor ses çıkmayınca
Yargı, önyargı ile sarmal olunca
Şiddet akınca yıldırım sırtında...
'Adalet' iner göklerden toprağa
Analar boğulur kanlı gözyaşına.

Mehmet Halil

Var mı olaaa... yok mu olaaa?

Ruhun özgül ağırlığı vücudun özgül ağırlığından hafif olduğu için, ruh çıkınca vücut ağırlaşıyor, onun içindirki yaşarken bir kişinin taşıyabildiği insan öldükten sonra 8-10 kişiyle bile zor taşınıyor. Aynen maddelerin sudan çıkınca ağırlaştığı gibi...Artık ruh olmadığından ruhun kaldırma gücü de olmuyor. Nasıl topun havası kaçınca sıçramıyor ve yere yapışıp kalıyorsa insan da öyle... Hareket edemiyor. Artık toprakla haşır neşir oluyor. Her gün aynı yemek yenmediği gibi hep aynı hayat da yaşanmıyor. İnsan artık insan olmaktan yorulup başka bir varlık olarak yaşamayı seçiyor. Kendi mi seçiyor diye soranlar olabilir. Biz dünyaya gelirken de bize sorulmadı. Ne dünyayı kendimiz seçtik, ne anamızı babamızı ne kardeşlerimizi, ne yaşayacağımız yeri, ne dinimizi, ne rengimizi ne de milliyetimizi...

Bu seçimler bize sorulsaydı, her halde seçim yapmak için yazı tura, veya zar atmayı tercih ederdik. O tarihlerde de daha bunlar icat edilmediği için, bizi yaratan zorlamak istememiş, belki de bizim her birimizi bir tükrük gibi sallayıp geçmiştir. Kimi dikene düşmüş kimi ...kene, kimi mermere, kimi de ipek beze... Kimi de bulutların üstüne, diğer yıldızlarda hayat görülmediğine göre dünya onun tükrük hokkasıydı acaba diye düşünmeden edemiyorum.

Mehmet Halil

Vasiyetnamem...

Yasa olsun, nikah olsun, ahlaksızlıklara kılıf değil mi? Öyle buyurur ustalar... Ahlaklı bir hırsız olabilmek için ihtiyacım vardı yasalara... Yasa nasıl elde edilir? İhtiyaç duyulur onu doğuracak bir anaya... Doğacak olan yasa nasıl doğar? İyi mi olur, kötü mü olur, kim bilebilir. Hırsızın iyisini kötüsünü seçebilmek için de hırsız olmak gerekir. Hırsızların içinde yetişmiş olmak gerekir. Ana yasa kavun değil ki... Ahlaklı hırsızlar, hiç parmak atabilir mi? Alt yapı üst yapıyı belirlediğine göre, serbest piyasa ekonomisi ne kadar ahlaklı ise, onun üst kurumu da o kadar ahlaklı olur. Serbest piyasa ekonomisi dalgasız olmaz, anayasa da kaygısız olmaz...

Anayasa tartışmaları sürüp gidiyor. Anayasa burjuva anayasası ama, en çok da, sosyalistim, komünistim, demokratım, hatta (milliyetçi) solcuyum diyenler bile tartışıyor...

Hem burjuvazinin yaptığı seçimlerin demokratik olmadığına inan, hem de demokratik olmayan seçimleri aylarca tartış... Kendi eksikliklerini görmezden gelerek, kendi ayıplarını örtbas etmek için, Hitlerin "Bir yalan ne kadar yüksek sesle savunulursa o kadar gerçek olur!" sözüne bağlı kalarak, birbirine amansızca saldır. Bu anayasayı yapanlar, burjuvazinin temel taşlarını koyanlar, burjuvazinin büyük başları değil mi? Bizler yani vatandaşlar, yalnızca görünümde demokrasiyi kurtarmak, yani, kendilerini aldatmak isteyenlere katkıda bulunmak için sandık başına gitmiyoruz mu? Ve böylece, sahte bile olsa bir demokrasinin varlığına göreceli olarak katkı koyan, onay veren vatandaşlar, başka bir deyişle kuzucuklar değil miyiz? Onların önderi olmakla övünenler de bu konuda cansiperane çalışmıyorlar mı?

Burjuvazi bu referandumla, bir taşla iki kuş vurmıştır. Hem tabanda Marksist olduğunu kalın kalın puntalarla kabul ettirenler, alıntılarla bunu ispatlamaya çalışanlar, tartışma adına burjuva demokrasisini onaylayarak, hem de birbirlerinin tozunu atarak, aralarındaki mesafeyi daha da açarak, burjuvazinin kalelerini daha da sağlamlaştırmıyorlar mı? Onlar Marksist'se ben de burjuvayım. Ve burjuvazi adına onlara teşekkürü borç bilirim.

Marksist olmadıkları halde (çoğunluğa göre söylenmiştir.) "Boykot" kararını anlıyorum.

"Yetmez ama evet" ve "Hayır" diyenlerin, birbirlerini bu kadar suçlayıp, birbirlerini bu kadar uç noktalara oturtmaları, burjuvazinin ustaca sunduğu bu açmaz karşısında, oyunu sahneleyenlere değil de karşılıklı birbirlerine saldırıları ne demek oluyor? Sanki gelecekteki mücadelelerde birbirlerinden başka muhalif kanatta daha başka insan bulmak kolay olacakmış gibi davranmaları, ya da diğer kaynakların, sanki saldırdıklarından daha masum kişilermiş gibi, hiç düşünmeden, (belli ki sorun sadece var olanları paylaşmak) birbirlerini hainliğe vardırarak kadar suçlayıp aşağılamaları ne demek oluyor? Yoksa burjuvazinin bütün üretim kaynaklarını satıp da, ürünü dışarıdan ithal ettikleri gibi... Toplum inşaatçıları da (Marksistler demeyeceğim) kendilerine burjuvaziye örnek alıp, içeriği tarumar ederek, dışarıdan (paralı asker gibi) muhalif bir sınıf mı ithal edecekler? Bütün bunlar pratik içinde yer almayanların, sırça köşklerden yöneten, "Demek ki toplum böyle yönetiliyormuş!" deyip, burjuva yöneticileri kendilerine örnek almalarından mı kaynaklanıyor? Marks teorisini işçi sınıfının pratiğinden çıkarıp yazmış. Onun talihsizliği, kendinden önce bir Marksist'tin olmaması.

Şimdi ne kadar suçlu olduğunu anlıyorum. Bize bıraktığı dersleri ezberlemekten öte bir şey yapamıyoruz. 2010 da yapılacak referandumda bize ne yapmamız gerektiğini de söylememiş... İkinci suçlu da şu zaman, kıcı kurtlu ki, oturup duramıyor yerinde...

Durum böyle olunca...

Takım bile olamayıp, timlerle eylem yaparak, kim neyi değiştirebilecek, kim kimi kandırabilecek? Hacivat ve Karagözü sahneleyerek, başkalarını güldürmeyi bırakalım.

Bu sahneleri izleyip düşünüyorum da, bunların çözüm olduğuna bir türlü aklım yatmıyor.

Akıllılar; ya çekimser kalan büyük kitleleri ikna edecek marifetlerini gösterebilirler. Ya da, Herkes farklılıkları kabul edip, doğru veya yanlış ortak karar alıp ortak uygulamaya marifetini gösterebilirler... İla nihaye yanlış yapmaya devam etmektense, üç beş yanlıştan sonra doğru yapmayı öğreniriz de... bir gün gündemi belirleme umudumuz olur...

Etki-tepki yasasını (ki bu doğal bir yasa) , bir tarafa itip, güç dengelerini hesaba katmadan,

En küçük lokmayı yutacak kadar boğazı bile yokken, dağ gibi laflar üreten sayın beyler, karınca adımlarla hacca gitmeyi bırakın, "Yolunda ölüyorum ya! " diyerek kendini aldatmaktan vazgeçelim. Niyetimiz yolunda ölmek değil, üzüm yemek...

Bunu, büyük burunlu ağabeylerin, henüz burunları kırılmadan yazdığım için, ve hiç dikkate alınmayacağını duyduğum, bildiğim halde, bugünden yarına ne olacağım belli olmadığı için, bir vasiyet olarak yazmak istedim. Belki bir gün haklıymış diyen çıkar da, beni, "hiç bir bok yapmadı! " diye suçlamazlar... Askerlik yaptığım gibi bu görevimi de yapmış olayım...

Mehmet Halil

Vatan haini! ... Sakarya'lı çiftçi

'Dostlarımız' tarlaya
boşuna koymuyorlar kotayı
Sakarya'da toprağa gömüştük...
Sevr'de imzalanan anlaşmayı.

Ey! ... Sakaryalı çiftçi
bütün suç senin
toprağı neden karıştırdın.
Bir silo buğday için

Sen karıştırdıkça, o kutsal yeri
Çıkıyor toprağın içinden
Şevr'in yenisi - IMF'si

Mehmet Halil

Vatan hainliğini kimseye bırakmayız!

kara toprağın kara bağrını kara sabanla süren köylüler
işte! onlar şimdi 'vatan haini'ler
yer altının derinliklerine girip
sivri kazmalarla, kara ciğerini söken işçiler
işte! şimdi onlar 'vatan haini'ler.

Ve şimdi vatan hainin kitaplarına el koydu
Vatan aşkıyla yanıp tutuşan, paralı eller
Ve bu vatani,
Vatan hainlerinin elinden kurtarmak için
Üste para vererek satan*, kara maça beyler.

Sizin vatan haini Nazım Hikmet ile
Sağlığından yarım kalmış hesabınız,
Bize Nazım'dan kalan tek mirasımız
Ve şunu unutmayın ki bizim hala,
Vatan hainliğiyle tutuşuyor kanımız.

* son altı yılda üç katına çıktı dış borçlarımız.

Mehmet Halil

Verginin geri dönüşü

Ben de vatandaşım nihayet
Bir çok vergi asılı boynumda
Gururla taşıdım bir müddet
Geri döneceğine inandım da...

Evet geri döndü nihayet
Okul, yol, köprü olarak sanma
Karşıma dikildi duvar gibi
Tank, kurşun, şiddet ve kanama

Mehmet Halil

Vesayet

Kabullendi kendi üstünde 'peygamberi'
'Tavsiye'lerle yöneten vesayet sahibi
Çanta taşıyıcılığı yapıyor şimdi
Koruyabilmek için rütbeleri...

Mehmet Halil

Vicdan

Sahibi ne kadar ahlaka bağlı ise
Ne kadar insanlığına bağlı ise
Vicdan da o kadar bağlıdır...
Vicdan ne kanatlıdır, ne de kaynaklı yerine
O da paraleliyle anlaşmalıdır!

Ahtapotun kolları aynı yeme sarılınca,
Kıskanıp saldırıyor birbirine kollar bile
Kıskançlık ve öfke zarar verir vicdana
Birde para dolmuşsa gözeneklerine...
O vicdana hiç güvenme...

Mehmet Halil

Vicdan eğitilmiş bir köpektir

Söz konusu olan vatansa
Bütün vicdanlar sıfırlanır
Halı döşenir insan kıyımına.

Söz konusu olan dinse
Vicdanlar uykuya dalar
Kol kola yürünür İŞİD'le

Söz konusu olan insansa
Bütün vicdanlar uyanır
Eğilir önünde saygıyla...

Mehmet Halil

Vicdan! Sanki bir zaman...

Söz yetmeyince...

Yürek yetmeyince

Yasalar yetmeyince...

... Ya da, yetse de bizim istediğimiz gibi gitmeyince sonuca...

Allah'a bıraktığımız gibi her işi

Bırakalım şimdi de vicdana...

Artık "tanrı büyüktür!" yerine

"vicdan büyüktür!" diyelim de

Bir derin nefes alduralım sorumlulara

Vicdanımız da rahat etsin böylece

Biz de zafer işareti yapalım halkımıza

Bir imza atarak suya...

Mehmet Halil

Vurulduk en zayıf yerimizden!

Kıçları yırtılarak karşıladıkları küreselleşme
Hani nerede? Ne çabuk unutuldu...
Ardından kırmızı hatlar ve sınırları yineleme
Neden yoksulları milliyetçilik vurdu?

Her gün tıka basa milliyetçilik içenler
Şimdi kusuyorlar önlerine birer birer...
Acı bir kahve içememişler ki üstüne
Ayılıp da kendilerine gelebilsinler...

İnsanın araç olarak kullanıldığı kapitalizmde
İnsanı tanıyıp değerini öğrenemediler
Zehir biriktirmişler içlerinde, patronları
Zamanı gelince kullanabilsinler diye...

Seslerini çıkaramıyorlar sahiplerine
Güçlü kelepçeler vurulmuş midelerine
"Tecavüzden kurtulamayınca zevk alıyorlar"
Serilmişler emanet posteki üstüne...

Unutmuşlar dünyanın yuvarlak olduğunu
Her an ağızlarından çıkan kelimelerin,
Yine dönüp dolaşıp kendilerini vurduğunu
Tadını çıkarıyorlar serkeşliğin, köleliğin.
Bir gün sıra size de gelir bekleyin!

Mehmet Halil

VURUN PKK'ya!

Ayaklanmayın lan ayaklanmayın siz at değilsiniz koyunsunuz, koyun koyuna girip yatın... Bu devletin bütçesinin % 64'ü göz göre göre "kalk gidelim" yapılırken susun, "vardır bir bildikleri" deyin, kışının üstünde oturun. Selahattin Demirtaş "ayaklanın" dediğinde hop oturup hop kalkın... Çünkü onun tabanında Kürtler nefes almak için çırpınıyor. Demokratlık rakı masasını kurup ahkam kesmek... Bir resmi şapka görünce esas duruşa geçin ki masanızdaki aslan sütü aslan kanına ihanet etmesin... Ülke kaynaklarının %70'i uluslar arası şirketlere geçmiş, Mutlaka bunda da PKK'nın parmağı vardır. Bazı kiralık ağızların dediği gibi, PKK ABD ile işbirliği içindeymiş... Biliyoruz zaten İncirlik hava üstünü de PKK verdi NATO'ya. Şimdi füze rampaları kurduruyor Kandil'i bombalasin diye... Kore'ye Mehmetçiğin sırtını sıvazlayarak PKK göndermişti... Afganistan'a Mehmetçiği PKK göndermişti... NATO'ya ve Dünya Bankasına borçlanıp, IMF'ye borçlanıp, DDY taşımacılığı yerine, karayolu taşımacılığına imzayı PKK atmıştı, Vurun lan PKK'ya... PKK'yı da Kürtler barındırıyor, vurun Kürtlere...

Özelleştirmeye imzayı PKK attı, Taşeronlaşma yasasını PKK çıkardı. Paralı eğitimi PKK çıkardı. PKK bu milletin baş belası... Mehmetçikler ölmesin diye barış yapmak isteyen PKK. Barış olunca Mehmetçik ölmedi, milliyetçiler cenaze törenlerinde savaş çığırkanlığı yapamadı. Politikasız kaldılar... Politika olmayan yerde hayat olur mu? Ekonomi durdu, silah babaları milliyetçilere maddi desteği kesti... Ekonomi durunca kriz başladı, çalışan son işçiler de işten atıldı. Barış kötü bir şey PKK'ya yüklenin... PKK, ABD ile işbirliği yapıyor, her seçimden önce parti liderleri PKK yüzünden gidip ABD'den icazet almak zorunda kalıyorlar... Bu PKK var ya IMF'yi bile unutturdu. PKK yüzünden bizim en üst düzey generallerimiz bile, ne kadar itaatkar olurlarsa olsunlar, NATO üstlerine giremiyorlar...

Nerede lan bu ülkenin "demokrat"ları? Uyumayın! PKK Musul'da Türkmenleri koruyor böylece ABD ve AKP oyununa engel oluyor, "Türkün Türkten başka dostu yoktur!" şiarına gölge düşürüyor. Olacak iş mi? Türksen, Türk için mücadele et, Kürtsen Kürt için mücadele et. Kürdün Türke, Türkün Kürde yardımı da ne demekmiş? İnsan diye bir şey yoktur. Çıkar vardır, para vardır, mal vardır, mal için mal olacaksın, mal ile bütünleşeceksin...

Bu PKK var ya, Kendire kota koydu, Pamuğa kota koydu, pancara kota koydu, tekstile kota koydu... Bu ülkede ne kaliteli ise, ne dünya pazarlarında kapışılıyorsa onlara kota koydu. Zetine bile kota koydu. Bu PKK'ya karşı mücadelenin tek yolu, PKK'ya kaynaklık yapan Kürt gençlerini uyuşturucuya alıştırmak... Devletin başındakiler çok zeki, bunu keşfettiler de onlara bol bol uyuşturucu sağlıyorlar... Hem de Uyuşturucu ticaretinin günahını PKK'ya yükleyerek... Hani çok mütevazî olan bu devlet yöneticileri "Bizden yaratıcı adam çıkmaz" diyorlar ya, yanlış anlamayın bunu söyleyenler bu sözün dışındadır... Onlar "Bokundan boncuk yapan" ustalardır... Yaratıcıdırlar. Üç kuşak sonrası için bile kredi çekebiliyorlar. Ya biz, biz yaşarken bile kredi alamıyoruz... Emekliliği kademe kademe sıfırlayacaklar... Sıfırlamanın ne demek olduğunu bile biz bu akli üstün insanlardan öğrendik... Dedikleri gibi bizden deha çıksaydı şimdiye kadar bunu bize öğretirdi... Sıfırla yavrum, sıfırla... Sıfırladım baba... Pek bi şey kalmadı, 30.000 bin dolarcık bir şey... Şimdi onu da cebime aldım, Abiye götürüyorum... Her şeyin mucidi adamlara dil uzatmayın sayın demokratlar sayın "solcular" sayın kuzucuklar... Kuzulara, koyunlara zarar gelmez, bütün kokereçler "süt kuzu"lardan yapılıyor... Zaten ses çıkarmayana kimse dokunmuyor... Yeme, içme, gezme, haz alacak bir şey yapma sana kimse dokunmaz... Canları istediğinde tecavüz ederlerse zevk almasını bil... Ama HDP veya Demirtaş ağzını açarsa işte o zaman sana iş düşer... Demokratlık damarını göster... Edebiyatını konuştur... Vayyy be! Desinler... Seni alkışlayan çok olur. İşte haz duymanın okşanmanın en kolay yolu... Bu fırsatı kaçıрма... Bu devirde Şak şaklar, boku altınla kaplar... Senden kolye yapıp, boyunlarında dolaştırırlar... Başa taç olamasan bile beyaz gerdanlarda sallanırsın...

Mehmet Halil

Vücut dili

"Tek dil biliyorum! " diye üzülürken
Öğrendim, vücut dilim olduğunu.
Dilimin birini dahi kullanamazken,
İkincisine sevinemedim doğrusu.

Dilimin ucunda durur da kelimeler,
Bir türlü çıkıp ağızımdan dökülmezler.
Ben üzülüp dururken kendi halime,
Vücudun çok konuşuyor dediler...

Şimdi anladım, az konuşmamın nedenini...
Vücut dilim çok konuştuğundan,
Öbür dilime sıra gelmediği belli,

Çok konuşmaya ihtiyaç duyanlar,
belki, biraz da,
vücut diliyle iyi anlaşamayanlar...
biri karşı çıkıyordur, diğerinin yalanına...

Mehmet Halil

Xa

"Vatan Bölünmez! " diye diye bölüyorlar...
Kürtlerin kanını emip, İŞİD'e veriyorlar...

Mehmet Halil

Yabancılaşma... / Düz yazı

Otobüse binen yaşlı adam girişten sonraki ilk dörtlü koltuğa gelince, yanyana oturan ve ayakları dibinde büyük paketleri olan, iki kıza bakarak, paketlerini gösterdi ve "al onları! " dedi, anlaşılmaz boğuk bir sesle. Sonra karşısındaki koltuklardan birine kendi çantasını koydu. Kızlardan büyüğü "sen neye koydun oraya? " dedi. Yaşlı adam yarı anlaşılır yarı anlaşılmaz bir şekilde hasta sı anlaşılabilir bir şeyler söyledi. Otobüsteki diğer insanların dikkati de ister istemez onlara yöneldi. Yaşlı adam kızları kızlar ve diğer yolcular da yaşlı adamı süzmeye başladılar. Bu arada ikinci durağa gelindi, yeni binen yolculardan biri de o, yaşlı adamın çantasının olduğu koltuğu göstererek, "Çantayı al da oturayım! " dedi. Yaşlı adam yine yarı anlaşılır yarı anlaşılmaz bir dille hasta... kelimesi anlaşılabilir mırıltılarla ters ters baktı... Yaşlı adamın bir eli de çantada sıkı sıkı tutuyordu çantayı. Çanta da, koltuğu dolduracak kadar büyüktü. Bu diğer insanların aklına acaba çantada çocuk varda, o mu hasta gibi soruyu getirmişti...

Çanta, naylondan hasır örgü, yıpranmış, tutacakları ince tel gibi bir bağdan yapılmış ve elleri kesmesin diye de yarı kağıt yarı bez parçalarıyla sarılmış, taşırkenki zorlanması da ağırlığını gösteriyordu.

Kızlardan yine büyük olanı merak ettiğini belli eden bir tavırla çantaya doğru eğilip baktı.

Yaşlı adam da etraftaki bakışları süzüyordu. Onun davranışları yolculara ne kadar yabancıysa, kızların ve diğer yolcuların bakışları da ona yabancıydı. Geline yeni duraktan binenlerden biri daha o çantayı göstererek, "alda oturayım! " dedi. yaşlı adam yine aynı konuşmasını tekrarladı.

Bu şaşkın bakan insanları tepkisiz bıraktı. Ama karşısında oturan kız kendini tutamayarak gülmeye başladı. Yaşlı adam ona bakarak, kafasıyla "ne var ne gülüyorsun? " demeye çalışıyordu. Onun bu garip tavrı yeniden gülmeyi kızıştırdı. Kız gülme krizine tutuldu. Diğer yolculardan da kimi gülüyor, kimi tebessümle bakıyordu. Adam sağa sola bakıp destek arıyor ama, diğer insanların gülüşü ve davranışı da gülme krizine tutulan kıızı desteklediklerini belli ediyordu.

Adam "Lahavle" der gibi boynunu kıvırdı. Etraftakilerin yapabileceği fazla bir şey yoktu ama,

otobüs de iyice kalabalık olmuştu. Sırt sırta gelen koltuktan bir genç adam, yaşlı adamın çantasını iki koltuk arasına koymak üzere "amca onu şöyle koyalım" diye almak isteyince adam iki elle çantaya sarıldı. Amca korkma bir şey olmaz, çantayı bak şuraya koyalım, biri daha otursun dedi. Adam uzaydan gelmiş kadar yalnız kaldı o kalabalık arasında, sessizce teslim oldu. Önce ben kaldıramam diyecek oldu ama genç adam zaten kaldırıp yerine oturtmuştu bile çantayı.

Altı yedi yüz yıl önce olsaydı, o iki kız da gülmekten suçlu bulunup odun yığını üzerine bir kazığa bağlanarak yakılacaklardı. Şimdi sadece bazıları içinden "ne gülüyorsunuz orospular" diyenler de çıkıyor. Bu sözler onların ancak, kızlara gülmeyi yakıştıramayan bakışlarından okunabiliyordu...

Yaşlı adam o kadar yabancıydı ki otobüs yolcuları arasında, ilk geldiğinde yaşlılığından kaynaklanan gücü çok kısa sürede yıkıldı ve kendi kabuğuna büzüldü. Diğer yolcular da ona misafir gibi davranıp, onun bencilliğini latifeye karşıladılar... Yardımcı olmaya çalıştılar...

Mehmet Halil

Yağlama yıkama arasında, taşlama

Hiyerarşiye uymak ne zaman doğru
Ne zaman yanlış bilen var mı?
Asker kafası kesiliyor, İŞİD adeti
Asker olup emre uymayan var mı?

Darbe değil, bir oyun gibi
Aynı anda bütün camilerde
Gece saat 01.30'da
Sela verildi bütün camilerde
Artı suçlar organize...

Yetmiş yaşınada öğrendik ki
Kanla besleniyormuş demokrasi
Büyük şef kışkırtıyor, medya şişiriyor
Cilalayıp linç taburlarına sunuyor
Ahhh! Şu sistemin medyatörleri
Öyle bereketli topraklara düşmüşler ki
Yala yala bitmiyor gübreleri...

"Paralel! Paralel! " derken
Demiryollarında raylar aklıma gelirdi
Öyle sivri ki vampirin dişleri
Meyer: Gülenle PYD' paralel düşlemiş
Galeyana getirmek için İŞİD'lileri...
Medyatörler görmemiş...

Bir hırs uğruna gitti yine yüzlerce can
"Vatan ölümü arpadan olurmuş"
Öleceksin tek başına dünyayı da yutsan.

Mehmet Halil

Yakışır mı?

Ey Tanrım!
Neden kulağını tersten gösteriyorsun?
Neden Huri'lerle, Nuri'lerle cennet yaratmaya çalışıyorsun
Madem ki kara gecede, kara taşın üstündeki kara karıncayı görüyorsun
Bizi de görüyorsun demek...
Al aramızdan hırsızları, katilleri, tecavüzcüleri de
Yaşadığımız dünya cennet olsun.
Anladık kadınları sevmiyorsun
Kadınları harem ağaları da sevmezmiş
Çünkü kadınlara olan umutları kesilmiş...
Ya çocuklar?
Kitabında meleklerim dediğin çocuklar öldürülürken
Sen nasıl seyrediyorsun?
Ezenle ezilen arasındaki kavgada
Tavır koymuyorsan haklıdan yana
Seyreden de katılmış haksızlığa
Yakışır mı bu koskoca Tanrı'ya?

Mehmet Halil

Yalak yarışı

Sıcaklar geçti ama
Pervaneler hızını kesmedi
Dönüyorlar aynı hızla...

Rüzgar gülüne ne gerek var
Bizde her boydan ve her soydan
Sayısız fııldak var...

Dün söylediklerini
Bu gün unutuyorlar
Atalar boşuna dememiş ki
"Tükürdüğünü yalayan bokunu da yalar."

Mehmet Halil

Yalan merhem olunca...

Asimetrik olduğum için
Eksik tanımış beni beynim
Her tarafımda ağrı...
Hangi ayna iyileştirebilir beni?
Bir tarafım tamamlanırken
Diğer tarafım kesilir sanki...

Yaşamı sürdürebilmek için
Yaşamın bir anlamı olmalı
-İstersen hayvandan ayrılmak-
Eksik tarafını kaşıyabilirsin
Bir nevi tedavidir
Kendi kendini aldatmak...

Mastürbasyon rahatlatır insanı
Bıyık altından gülme öyle...
Dünyada her şey geçici
Kurban oluruz tanrıların narsizmine
-Yalnız insanın kedi beslemesi gibi-
Şartlandırmışız kendimizi rutinelere
Seçmişiz anlamsızlığı anlam diye...

Yalansız anlamı yok hiçbir şeyin
Ağrıları da yalanla tedavi ederiz...
Yalanları ve yalnızlığı severiz
Kana kana içeriz yalnızlığı
Kana kana yaşarız yalanları
Sizi bunun için yaratmıştır tanrı
Ya da siz bunun için yaratırsınız tanrıları...
Kanmak eksikliği gidermek
Eksikliği gidermek yaşamın amacı
Hayat paradoks demek...

Bütünleşmeye ihtiyaç var
Ve bunun için bütün tanrılar
Ona doğru akıyor bütün ırmaklar
Kendilerini aldatmaya adeta koşuyorlar
Evcilleştirilmiş tavşanlar gibi
Dolduruyorlar mabedi...

Mehmet Halil

Yalan tacımız!

Hangi hırsız gizlenmek istemez?
Hırsızı göstermeyin ey haberciler
Gerçekler çirkinse gösterilmez
Seçimlerde oy potansiyeli düşer.
Hafızalarımız zayıflamış kuru ekmekle
Devam ediyoruz hırsıza hizmete
Silinir kafamızdan bütün gerçekler
Hafızamız günöbirlik hizmette...
Ey yoksullar, ey ezilen insanlar
Tanrı'nın adıyla bize inanın diyenler
Doların gücünden başkasına inanmıyorlar
Dolar için ruhlarını bile satıyorlar...
Ruhsuz bedenler Tanrı'ya ulaşır mı acaba?
Bir yüzleri yalanla sizlere dönük
Diğer yüzleri dolarlar için yere kapanmakta
Tek inançları ve duaları ikiyüzlü yaratana...
Yalan yüzlerine bakmak zorunda mıyız?
Doğru habercilik yapamıyor basınımız
Şimdi basına mı sahip çıkalım?
Yoksa taç olarak kalsın mı yalancılarımız?

Mehmet Halil

Yalan yok

Œimdiye kadar iktidara gelen bütün parti yöneticileri ``Yetimin hakkını yemem, yedirmem'' diye söz vererek geldiler... Yukarıda Allah var, hiç biri yalan söylemedi. Yetim kime denir, anası babası olmayana... Onlar iktidara gelir gelmez kuŒaklarını çözdüler ve baba oldular. Yetim bırakmadılar. Böylece baba olarak bütün varlıkların sahibi oldular. 17 Aralıkta babalar gibi çalıp oynadılar...

Mehmet Halil

Yalanın Tadına Doyum Olmuyor

Bir dönem liderleri, bire on kazanacağız dedi
Şimdi bire yirmi kazanıyor AK Parti
571 seçmenden, 9721 oy alan parti
Böyle verimli bir partiye, evet denilmez mi?

Tatlıdır yalanın sözleri,
Tatlıdır hırsızlık meyvesi,
Tatlıdır hilenin zaferi,
Hak bilirler hak edilmemiş şeyleri...

Bu zaferin sarhoşluğu,
Artıracak ülkede godoşluğu
Hırsızlığın önlenemez başarısı
Katlayarak yükseltiyor ahlakı...

Yalanın şarkısını yapacağız yakında
Topluca kalkacağız halaya
Tek olacak halay başı,
Sallayacak,
Elinde mendil yerine kılıcı

Hak edilmeyen çıkarlardan sonra
Başlanır korkuyu bastırmak için oyuna
Kullardan korkulsa da
Tanrıya karşı cesaretin sonucu
Suçlu, yalan söyleyen değil,
Yalancıyı azmettiren haz duygusu...

Yüksek sesle böğürseler de
"Tanrıdan başka kimseden korkmuyoruz" diye
Büyük bir orduyla çıkarlar,
Tanrının huzuruna bile...

Mehmet Halil

Yalanlar yalama olunca...

Ödülü hak edenlere ceza
Cezayı hak edenlere ödül
Ters mi dönüyor yoksa dünya?
Eğri düşüncelerin ülkesinde
Yer yok doğru düşüncelere
Hele hele...
Yüzlercesini susturup
Susmamışsa bir yılki hergele
Sarayın höykürmesi boşa giderse
Vayyy! O çıkışı yapan habercilere
Rüyalarını süsler
Ömür boyu kelepçe...
Aslıda;
Yargılanan koca bir halk
Halka vuruluyor kelepçe
Halkın gözlerini perdeleme
Aldatabilmek için koca bir halkı?
Süsleyip, cilalayıp, yasaklayıp,
Kaç gün sürdürebilirsin yalanı?
Adalet tek ağızdan çıkan mı?
Yoksa kollektif bir karar mı?
Nasıl temizler tarih bu ayıbı?

Mehmet Halil

Yalnızlık üstüne

Tanrım kullarının kıldığı namaza kanma,
Kanıp ta sana gıpta ettiklerini sanma.
Şiir yazıyorlar, hep yalnızlıktan şikayetleri,
Ya senin yalnızlığına inanmıyorlar.
Ya da seni kandırmak için ibadetleri.

Mehmet Halil

Yamuk icraatlar

satılanlar yetmemiş niyete
dünya dertop küreselleşince
aileden sayacaklarmış bizi de
şu yüz karası dış borçlarımızdan
kurtulmuş hükümetimizin ilk işi
onlar bizi gül gibi koklayacaklarından
makyaj malzemesi zorunlu ihtiyaçlardan
borç para da istemişiz dünyanın bankasından
bundan sonra gül tütecek her evin bacalarından
artık pembeler yansıyacak solgun yanaklarımızdan
biz de besleneceğiz dünyanın soğanlı ağız kokusundan...

Mehmet Halil

Yamuk Rampa

Hiç bağlarlanır mı köpek kapıya?
Ev sahibinden hırlı olmazsa
Şu paraya secde edenler
Yatırım yapmaz boşa...
Biz varız ilk başta
Orta doğuya
Jandarma...
Hazırlanıyoruz,
Kemikten saraylara...

Mehmet Halil

Yanacak olan biz olunca, kimse atmıyor kendini dipsiz kuyuya

Dudak deyip geçmeyin
Sayılı günleri bekleyin
İnsanı cennetten attıran iki dudak
Anayasayı yapacak...

İnsanı akıldan çıkararak hırs ve öfke
Adam akıllıydı da biz mi anlayamadık ne?
"Oraya ya bir deli gelirse?" diye
Akıl ikram edildi deliye.

Oysa en önemli konuyu unuttu
Unutulur mu muhtarları atama yetkisi
Akıl denilen bu mu?
Ya halk seçmezse muhbirleri?

Kendileri tarafından
Daha yapılırken çiğnendi
Ödenekler örtü altından
Ama oylamalar açıktan...

Akıl başta mı suçta mı?
Hatırlatınca unutulmuş suçları
Gizlilik kuralı ihlal edildi
Açıldı cehennem kapıları...

Mehmet Halil

Yanılsama

Kerameti bilinmez güçlerde görenler
insanın çabası sonucu kazanımlarına
"Kırkbin kere maşallah" diyenler
depolanmış zamanı az gören-zaman cimrileri-
zamanın frenine basıverirler.

"dünyaya sınava geldik" diyenler
ve bu dünyada cehennem azabı görenler
cennetten pay alabilmek için,
doksan dokuzluk tesbihle, günü yıl edenler
"Ya Allah" diyerek zamanı südürürler.

Odaklanır zaman parmakların hızına
basarlar zamanın gaz pedalına...

ve hayatı değişmez bilenler
mutaassıp ve muhafazakarım diyenler
farkında olmadan tesbih taneleri gibi
günleri deviriverir ve böylece,
dünyanın dönmesine hız verirler.

Tutuşur çelişkiler birbiriyle kavgaya
Böylece labirente döner düz yollar da
ve insana, zaman olur yine hükmeden...
Aydınlanma bırakılır yıllara, asırlara
Alışırız cennet uğruna cehennem azabına.

Mehmet Halil

Yapraklar döküldü eylülde

Ağaçlar büyürken
Dallar dallanır
Rüzgar okşadıkça
Yapraklar sallanır
Mutlular, mutsuzlarca kıskanılır.
Nitekim dil de türler gibi
Sever değişimi
En iyisi mi?
Ben kendime benzeteyim diğerlerini...
Kaldırdılar ve indirdiler dipçığı
Netekim durduracaktır gen akışını
Dillerden başladı değiştirmeye
Meşrulaştırdı tecavüz nakışını
Program tamamlanacak, DNA'lar tekelleşince...
Bu süreç bir bilmece...
Üzümden şarap sıklar gibi
Ayaklarımızla yoğurduk
Farklı bağlardan toplayıp
Şarap gibi bir ırk doğurduk!
Beyinleri yıkayıp...
Netekim kökleri hep toprak altındaydı
Kökler aynıydı,
Yüzyıllarca değişmedi kitabı
Dallara aynılığı buyurdular
Evrime meydan okudular...
İtaat etmeyenleri
Bir ordu refakatinde
Gönderdiler diri diri
Yükseldiler götlere,
Yapraklar döküldü eylülde...

Mehmet Halil

Yaralıyım...

Yeni yeni doluyordu köyün kahvesi
Topallayarak gelen Osman'ı göstererek
'Bunun bir ayağı kısa'' dedi, Selami
Soru dolu bakışlar fırladı etraftan
Kesli ayağını gösterdi 'böbürlenerek'
'Benim bir ayağım uzun'' dedi
'Hadi lan! Topal'' dedi guruba yaklaşan Osman
Yan yan baktı onun kalın tabanlı ayağına...
ama onu gösterip basmadı can damarına
sahipti kendisi de aynı yaraya...

Sakat kalmışlardı ayrı ayrı yerlerde
Ayrı ayrı zamanlarda çarpışa çarpışa
Güney Doğudaki operasyonlarda
Ayrı cephelerde birbirine karşıydılar
şimdi aynı 'kaderi' paylaşıyorlar
Askere gidişte uğurlayanlardan
Hiç kimse yok artık yanlarında.

Nerede şimdi onlar?
'en büyük asker bizim asker! ''
Nidalarıyla uğurlayanlar?
Yaramız için ne verebilecekler?
Büyükliğümüzü yontmak içinmiş savaşlar
İşte 'adaleti' yerine getirdiler.
Bunlar; iç dünyalarındaki sorular...

Neşeli gibi görünüyorlar dışardan
İçlerinde ise kapanmaz bir yara...
O cansız takma bacaklar
Bir duvar gibi duruyor...
Yatakta karılarıyla aralarında
Nasıl kapanabilir bu yara?

Mehmet Halil

YaraSA Gözler

Tanrım;
"Kara gecede
Kara taşın üstünde
Kara karıncayı görüyor."

Kulları
onun için,
gece sevap
gündüz günah işliyor.

Mehmet Halil

Yaratıcı güç

Elhamdülillah!
Kutsal topraklarda yaşıyoruz...
Bizde her şeyin allahı var...
Rüşvetin allahı...
Yolsuzluğun allahı...
İşkencenin allahı...
Zinanın allahı...
Milliyetçiliğin allahı...
İrkçiliğin allahı...
Güce tapıncın allahı...
Soykırımın allahı...
Buradan çıkar allahı yaratanlar...
Yaratıcı güç bu topraklarda...
Doğduk da varız buralarda...

Mehmet Halil

Yaratılan Rabot İnsanlar

Selamün aleyküm.....Aleykümselam (anlamını soran olmaz)
Başka selamı da hoş karşılamaz...
Korkar.....Parmakla çenesini kaldırır
Hapşuuuu.....Çok yaşa...
Kötü habere.....Döşemeye vurup, şeytan kulağına gitmesin der
Nasılsın? aslında kimse merak etmez
Ne haber..... anlatsan, kimse dinlemez
Allah'a şükür der.....Nedenini bilmez...
'Allah versin!' der.....Şimdiye kadar kaç kişiye verdi diye düşünmez...
Başkasının sırtından kazanır... Bile bile 'allah verdi' der
Allah kurtarsın der.....Kendine gelince kurtarıcı bekler
Başkasına avuç açar ama.....Başkasına; 'kendine iyi bak!' der...
Dağ gibi Rabot insanlar var. Aynen geri gelir, hazır cevaplar.
Asker sıkıntısı çeker mi hiç kodamanlar?

Mehmet Halil

Yaş günü

İnternetle beraber yaş günümle de tanıştım... Şimdi eski günleri daha çok arıyorum... Gençlik başka...

Bir çok arkadaşım yaş günümü kutlamış... Teşekkür ederim arkadaşlarıma... Güzel günler gelse de mutluluğu hep beraber yaşasak diyorum...

Bir de yaş günümle ilgili yaptığım karalamayı sunuyorum...

Yaş günü

“Yaş günüm!” deyince aldanmayın
Ömrüme rahmet yağdı sanmayın
Ölüme, adım adım yaklaşıyorum
Dışımda gülüp içimde kan ağlıyorum.
Bu günü;

“Miras yediler” icat etmiş olmalı
Arzular gerçeklere galip gelmiş
Sürdürüyoruz alışkanlıkları
Alkışlıyoruz her kopan parçamızı.

Yüksek sesle “daha uzun yaşa” derken
“Bir an önce git!” diyor, bir ses içinden
Acılara inat, mutlu görünmek adına,
Sarılıyoruz şaraba, şampanyaya, rakıya...

Mehmet Halil

Yaşam bir aldatmaca mı?

Doğaya sadece insan olarak geliyoruz. Suçsuz tertemiz... Zamanla suç makinesine dönüşüyoruz. Ve suçlarımızı affettirmek için tekrar tekrar suç işliyoruz. İşte suçumuzu affettirmek için işlediğimiz suç! KURBAN.

Hayatımız hep paradoks... Yaşamın amacı bu zıtlıkları azaltıp mutlu olmak değil mi? Haz almak için yaşamıyoruz mu?

Yaşamın amacı haz almak olduğu halde, cehenneme çeviriyoruz hayatımızı.

Kimi, haz almayı başka insanların emeğiyle kendilerine sırça köşk kurmak istediğinden, diğerlerini baskı altına almak için... Bir kısmı bu baskıya karşı kendini koruyabilmek için...

Çatışma alanı doğuyor böylece... Topraklara sınırlar çiziliyor. Sınırlar içinde ayrı kimlikler oluşuyor.

Hırslılar, üstünlük sağlamak isteyenler, bütün hedefleri üstün olmak için gecelerini gündüzlerini katarak bu amaç için yaşıyorlar...

Mutluluğu insan sevgisinde, doğa sevgisinde arayanlar, doğanın verdikleriyle yetinmeye çalışanlar, başka insanları sömürerek mutlu olunamayacağına inananlar, maddi zenginliğe fazla değer vermeyenler, günlük yaşamını sürdürmekle yetinenler hep kaybediyor...

Maddi zenginlik arzularının insanları nasıl kirlettiğini, nasıl insanlıktan çıkardığını gördükçe, onlardan ayrı bir kimlikte var olmaya çalışıyorlar...

Ancak güçlülerle baş edemeyeceğini gören hem zayıf, hem de maddi zenginlik hırsı içinde olanlar da, diğer zayıfların içinde kendilerine ayrıcalık edinmek için, ayrı kimlik edinmeye başlıyor... Böylece çıkar peşinde olanların piramidi oluşuyor...

Bu piramidin oluşması ve korunması, gelişmesi için, insanlar farklı kimliklere bölünüyor, birbirlerini suçlamaya başlıyorlar,

Birbirlerine kara damgalar vurup, köşeye sıkıştırarak, kimliklerini güçlendirmeye çalışıyorlar... Ne yazık ki, Egemenlere karşı oluşturulan kimlikler de böylece parçalanıyor. Egemenler imkanlarıyla bu bölünmeleri körüklüyor, çünkü yönetimleri onlar zayıfladıkça güçleniyor, karları artıyor.

Sonuçta güçlenmek için oluşan kimlikler yine zayıflıkların sebebi oluyor.

Baskıya karşı özgürleşme arzuları, yeni kimlikler içinde, yeni baskı araçlarına dönüşüyor... Ailede bile bu kimlikler nedeniyle özgürleşme olamıyor... Evlilikler gençlerin istediği gibi olmuyor... İnançları istedikleri gibi olamıyor... vs...

Dini bölünmeler, mezhep ayrılıkları, siyasi ayrılıklar, ırk ayrılıkları hepsi güçlenmek için ayrı bir kimlik olarak ortaya çıktığı halde, insanlar yine en büyük zararı bunlardan görüyor... Sonuçta işlenen sınırsız 'günah'lardan sözde 'korunmak' için ibadetler uyduruluyor.

Hakkı verilmeyen, insana sadaka vermek, işlenen bütün günahlara karşı, dinin kurallarını kabul etmek ve cezaları bilinmeyen bir adrese havale etmek, kolaycı insanlar için cazip geliyor...

Doğada insanlardan başka var mı kurban kesen canlı? Kefaret ödenmek yalnızca insanlarda var... Niye sömürü çarkının mekanizması oldukları için sürdürülüyor...

Bir canlı bir başka canlıyı yok ediyor... Hadi 'kurban' inancın sonucu, ya savaşlarda öldürülen insanlar,

En çok dini inançlar nedeniyle savaş çıkıyor en çok dini sebeplerle insan boğazlanıyor...

Yağma, talan, tecavüz, baskı, sömürü, kadın sömürüsü hep dini sebeplerle...

İnsanların damgalanması, karalanması, yabancılaştırılması hep sömürü için değil mi? İnsanlar tanımadıklarından hep korkmuşlardır. Onun için insanlar birbirinden koparıp yalıtılarak, tehlikeli varlıklar olarak tanıtılarak, korkutulup birbirine karşı düşmanlaştırılarak egemenliklerini sürdürenler, kendi aralarında aynı ayrılıkları yapmıyorlar.

Doğanın yasalarına itibar etmeden, karşıt düşüncelere karşı, aynı yanlışlarla cevap verip zafer kazanacağına inanmak en büyük aptallık, en büyük yenilgidir.

Spinezo, "Doğa asla kavimler, milletler, sınıflar zümreler yaratmaz, sadece bireyler yaratır" demiştir. Diğer bütün kimlikler uydurmadır.
Kimlik denilen şey hukuki bir varsayımdır.
Bütün bu kimliklerden sıyrılıp, yalnızca insan kimliği kaldığına, işte en büyük bayram o zaman kutlanacaktır. Hepiniz sağlıcakla kalın.

Mehmet Halil

Yaşamak

En büyük korkum işkence
En büyük işkence yalnızlık
Servetim, insandır binlerce
Mutluluk bu! içimde ılık ılık.

Yaşamak istiyorum ben
Sevgi ve mutluluk üreterek
Yaşam kalp atışı değil sadece
İnatla, doğruyu söyleyebilmek.

Mehmet Halil

Yaşamak öylesine...

DNA, zooloji, biyoloji, kök hücre,
Evrim kuramından türediği halde
Teslim olurken bile o hastanelere
Direnenler çok yaratılış ezberinde.

Tembeller hayallerinde,
Hazır lokma kurgular...
Ve bir nefesle
Yaratır canlıları tanrılar.

Evrim uzun bir yoldur
İnsan düşünürken bile yorulur
Yaşamın hedefi mutluluk
Düşünmek mutluluğun sonudur.

Onun için ilan et aptallığını
Gerçeklere dön sırtını
Sinekleri de mutlu et!
Bok gibi yaşa hayatını...

Mehmet Halil

Yaşamak!

Saldır susuzluktan çatlayan dudaklara
Saldır sevgisizlikten çatlayan kıyılara
Saldır korkma!
Bir uçurum olsa da ikisi arasında
Yaşamak kavuşmaktır
Korkma saldır sevdiğine
Yaşamak kaynaşmaktır.
Korkma! Kara delikler sonsuzluktur.
Kara delikler dipsiz upuzun
Kara delikler soluğumuzdur
Varlığımızın ve yokluğumuzun.
Korkma yaşam mücadeledir
Kara deliklerin iki kıyısı arasında
Yaşamak sevgidir, yaşamak terdir!
Yaşamak istemiyorsan niye geldin dünyaya?
İnsan damla damla yaşamak için tükenir.

Mehmet Halil

Yaşamımız

Belli bir enerjiye sahip nefretimiz ve hayranlığımız
Bu iki enerjiyi işimize geldiği gibi kullanırız
Tembelsek, nefretimiz gücümüzün yettiğine,
Hayranlığımız güçlüye... Güvenirsek kendimize
Dayandığı kadar yükü kaldırır omurgalarımız
Onu kullanmak için, omurganın kamçısıdır irade...
Kendi elimizde eğilip, dik durmamız...
Ya köle olarak yaşarız, ya da erdemle,
İyi kurulmalı ikisi arasında denge...

Mehmet Halil

Yaşamın amacı (düz yazı)

Dünyaya geldik, değişik şekillerde yaşayıp, sonunda ölüyoruz. Peki, nedir yaşarken bu kadar çirpınmamız? Çekilen acılar, yapılan savaşlar nedendir? Stuard Mill, "Mutluluktan kasıt hazdır ve acının yokluğudur" der. İyi ama mutlu olabiliyor muyuz? Mutlu olamıyorsak neden olamıyoruz?

İnsanın yaşamdaki amacı çeşitlendirilse de, özü hayattan haz almaktır, diye özetlenir. İnsan güzel şeylerden haz alır. İstedığı şekilde bir yaşam ve doğa yasalarına uygunluk, derinlikli bir güzellik... Yani güzelliğin ölçüsü olarak yaşamı, yaşamın da en yüksek biçimi olarak insan ve diğer tüm canlıların yaşamı ele alınır. Yaşam amaca uygun olmalıdır. Amaç, yaşamı sürekli güzelleştirmek zenginleştirmek, yaşam standardını yükseltmek... Eskiye değiştirip geliştirmek ve gelecek kuşaklara daha güzel bir ortam bırakmak... Yani sürekli daha iyiye doğru bir tırmanış...

Mutluluk paylaşılabilir mi?

İnsan tek başına hayat sürebilir mi? İmkansız gibi... O halde yaşam standardının yükselmesi, toplumun da yaşam standardının yükselmesi demek, toplumun genelinin yaşamdan haz alması mutlu olması... İnsan etkinliği de buna göre, insanların iyi bir yaşam standardına cevap verecek şekilde örgütlenip dünyayı yeniden şekillendirmek, sürekli dünyayı değiştirip, daha güzele ulaşmak.

Mutluluğumuzun en azından kısmen başkalarının mutluluğuna bağlı olduğunu kabul etmeliyiz.

Yaşam standardını geliştirmek için de önce kafada projeler geliştirip hayata geçirmekle oluyor. Bu da insanlığın iki ayak üzerinde doğrulmasından bu yana, edinilen bilgileri, hayata uygulaması ile mümkün... Aynen bir inşaatta tuğlaları üst üste koyar gibi, edindiği dersleri de biriktirip, yeni çalışmalarında onlardan yararlanmasıyla mümkün... Biz bu milyonlarca yıllık deneyleri ağızdan ağıza sözlü olarak, yazılı olarak, resim, tiyatro, şiir ve sinema gibi görsel araçlarla elde ediyoruz... Bu deneyleri ve bilgileri en çok biriktiren ve uygulayan en önde ve en etkili duruma yükselir ve toplumun diğer kesimlerini etkiler... Bu dünyada gelişmişlik düzeyi ileri olan ülkelerin okuma oranlarına bakarsak bu çok açık görülür.

OKUMAK

Kitap okumak insanoğlunun kişisel gelişimine katkıda bulunan önemli etkenlerden biridir.

Gelişmemiş ülkelerin çoğunun karşılaştıkları sorunların temelinde ise eğitimsizlik ve kitap okumamak yatar. Yapılan araştırmalara göre, gelişmiş ülke toplumları, edindikleri bilgilerin % 55' ini kitap okuma kanalıyla kazanmıştır.

Türkiye'nin, kitap okumada dünya sıralamasında 86. Sırada olduğunu yayınlardan öğreniyoruz. Edinilen bu bilgilere göre, ülke olarak günde ortalama 6 saat televizyon izleyip, 4 saat internete girerken kitap okumaya sadece 1 dakikamızı ayırdığımızı öğreniyoruz! Avrupa Birliği ülkelerinde %21 olan kitap okuma oranı ise ülkemizde sadece %0,01(binde bir). Okuyan, öğrenen, kendini geliştiren toplumlar birçok alanda başarı sağlamışlardır. Ya biz?

Geri kalmış toplumların karşılaştıkları sorunların birçoğunun kaynağında eğitimsizlik yer almaktadır.

Dünyanın en zeki insanı olarak kabul edilen ve Nobel ödülü Sahibi olan Einstein'dır. Onu başarılı yapan okuma alışkanlığıydı. Hayatta başarılı olabilmenin en önemli yolu okumaktır.

Kitap okumak kendimizden önceki hayatı devralmak ve katkı yaparak kendimizden sonrakilere aktarmaktır. Bir insan şahsen ulaşamadığı insanlara kitap vasıtasıyla ulaşabilir. Kitap başka hayatları yaşatır. Kitap okumak farklı dünyalara ulaşmaktır. Nitekim Dünya siyasetini yönlendiren uluslar, en çok kitap okuyan vatandaşlara sahip uluslardır.

Kolay anlaşılır ve samimi üsluptaki kitaplar, okuyan kişilerde çok daha hızlı etki uyandırır. Bu da her okuyan kişinin bilgileri kolay anlamasını ve öğrendiklerinin aklında kalmasını sağlar.

İnsanın özü nasıldır?

İnsan bencildir. Yaşama arzusu her şeyden daha güçlüdür... Bir organizmanın ilk "görevi" hayatta kalmaktır. Hayatta kalmak için, ilk bilinçaltı harekete geçer ve kolay olanı yapar...

İnsanlar olumludan çok olumsuz uyarılara karşı duyarlıdır. Onun için barışçıl eylemlere canla başla katılım olmaz, ama şiddet eylemlerine, linç girişimlerine her zaman katılıma hazır bir kitle bulunur.

İnsan kazanma şansını olduğundan büyük, kaybetme şansını ise olduğundan küçük görür.

Kazanmak için piyangoya yatırım yapar, kaybetme şansını düşünmediği için gönüllü asker olur.

İnsan şiddetle ayakta kalmış, bu günlere gelmiştir ve onun için genlerinde, bilinçaltında, çöreklenmiş bir şiddet duygusu, saldırganlık hazır durumda bekler. Korku insanın kendini koruması için davranışlarına yön veren çok güçlü bir duygudur. Korkaklık insanda saldırganlık olarak da ortaya çıkar.

İnsan bencildir, ama, kendinden çok kalabalıklara güvenir. Kalabalık gruplarda kendini güvende hisseder. Kendi bilincine güvenmeyen, "Bu kadar insan bunu yapıyorsa, demek doğru olan bu..." diye düşünüp kalabalıkların kararına uymaya daha yatkın oluyor.

İnsan kendinde olmayanı arar. Gücsüz olunca güçlüyle birleşip bütünleşmek ister... Güce tapar

Kişinin kendini güvende hissetmesi bir ihtiyaçtır. Kendine güvenmeyen güçlü birine sığınma ihtiyacı duyar. Onun için en güçlülerin etrafında daha çok insan takılır...

Merak insanı öğrenmeye iten bir motordur... Merak insanı röntgenci yapar ve edindiği bilgileri kendi çıkarına kullanır. Bu da güçlülerin zayıflar üstünde kontrol kurmasında kullanılır.

İnsanın temel özelliklerinden birisi de zorunlu kalmadıkça çaba harcamaması... Tembeldir. Üretmesi için zorlanması gerekir. Kendi haline bırakıldığında işini hep erteler...

Kişi, otorite aktif olmasını istediği için aktiftir. Zorlama olmayınca üretime katkısı olmaz. Çok az kişi kendi iradesi ile vasat durumun üstünde bir çalışma gösterir.

İnsanın bu zaafı hayatta kalması için gereklidir. Ama, bu gerekliliği iyi kullanabilirse yararlıdır. İyi kullanamadığı takdirde kendine zarar vermeye başlar. Bu atom enerjisini iyi amaçlarla olduğu gibi, kötü amaçlarla da kullanılmasına benzer... Bütün bu özellikler nasıl kullandığımızı bağlıdır. Egemen güçler her imkana sahip oldukları gibi eğitime de sahiptirler. İnsan psikolojisini çok iyi bildiklerinden, insanların bu zaafını çok iyi kullanarak, iktidarlarını sağlamlaştırıp sürdürebiliyorlar.

Ezilen, sömürülen ve yönetilen bizler ise zaaflarımızın esiri olarak, bizleri zorlayarak kullanan egemen güçlerin hizmetinde kusur etmezken, kendi zaaflarımızın esiri olup, çıkarlarımıza gerektiği gibi sahip çıkamıyoruz.

İlk insandan, modern insana geçiş, tecrübelerle elde edilen bilgilerden, yani kitaplar vasıtasıyla bize aktarılan deneyler sayesinde insanlaşma yolunda ilerleyebiliriz...

Bir kısmı daha çok mutlu olabilmek için, diğerlerinin mutsuzluğuna sebep olabiliyor... Ezenler/yönetenler ve ezilenler/yönetilenler arasındaki farklılık...

Dünyada insanların ezenler ve ezilenler olarak ayrıştığı hepimizin malumu, bunu burada uzun uzun anlatmaya gerek yok. Sadece en zengin %20 ile en fakir %20 arasındaki fark çok fazladır. Aslında, dünyayı yöneten 50 firmadır. 50 firma dünyanın %60-65'ini kontrolü altında tuttuğuna göre en zenginle en fakir arasındaki farkın çok büyük bir

uçurum olduğunu düşünebilirsiniz. Basit bir örnek bunu daha da net açıklayabilir. Dünya gıda örgütlerinin araştırmaları ve hesaplamalarına göre, sadece silaha yapılan yatırımların %3'ü civarındaki bir bütçenin ayrılması bile dünyadaki açlık sorununu çözmeye yeterli olduğu açıklanmaktadır...

Bu ezen ve ezilen taraflara bir göz attığımızda görürüz ki, okumayan kesimler ezilmekte okuyan kesimler yönetmekte ve refah içinde yaşamaktalar.

1700'lü yıllarda aydınlanma (Rönesans) hareketini kendilerine kılavuz alanlar bu gün dünyaya hükmediyorlar, ama inanç sistemini kılavuz almakta, yani okumak yerine inanmakta direnenler ise bu gün ezilen ve sömürülen ülkeler durumunda... Savaşanlar da onlar, savaş alanları da o ülkeler...

Bunu çok güzel açıklayan bir söz var; "batılılar bize İncil'le geldiler, bize İncil'i bırakıp yiyeceklerimizi ve özgürlüğümüzü aldılar." Bir Kızılderili sözü olarak biliyorum.

Burada önemli olan bir avuç insan milyonlarca insanı nasıl kandırıp da zenginleşiyor, yönetebiliyor?

İşte bu, yukarda saydığımız insanların zaafı olarak kullanılarak yapılıyor. İnsanlar kendilerini zorlamak istemiyor, kendileri adına başkalarının karar vermesine razı oluyor. Bu da sömürünün dozunu artırıyor. İnsanlar bundan dolayı neler kaybettiklerini fark edemiyor... Bölünmüşlük, güçsüzlük, tembellik, özgüven kaybına sebep oluyor ve güçlülere teslim olunuyor... Kendileri adına karar vermek için bir saatlik zaman ayırmak istemeyince, çok daha fazlasını yönetenlerin baskısıyla, yönetenlere vermek zorunda kalıyorlar.

Milyarlarca insan olarak kendi pasifliğimiz ve bu pasiflikten kaynaklanan güçsüzlüğümüzden dolayı bir avuç insanın kölesi olmaktan kurtulamıyoruz.

Birleştiğimizde ne kadar güçlü olduğumuzun farkına varabiliriz, ama zaaflarımızdan dolayı bunu başaramıyoruz.

Okumak

Günümüzde teknolojiye ve sosyal medyaya olan bağımlılığımız, şüphesiz kitap okuma alışkanlığımızı olumsuz etkileyen en önemli faktörlerden biri olarak öne çıkıyor.

Sigara nasıl ciğerlerimizi tıkayıp nefes almamızı zorlaştırırsa, okumamak da beynimizin paslanması ve işlemez hale gelmesi demektir...

Sokrates'in "okudukça öğrendiğim bir şey varsa o da hiçbir şey bilmediğimdir!" sözünü tersten okursak, "okumadığımız için çok şey biliyoruz!" dememiz gerekiyor. Hem de o kadar çok şey biliyoruz ki, pek çok insan karşısındakinin konuşmasını bitirmesini bile bekleyemiyor, hemen sözü almaya çalışıyor.

Bundan da anlaşılıyor ki okuyan insanın ufku o kadar çok genişliyor ki, önüne öğrenmesi gereken çok daha fazla bilinmeyenlerle karşılaşılıyor... İnsan ne kadar çok bilgi edinirse manyetik alanı da o kadar çok genişler. Diğer insanları etkileyerek çevresinde toplayabilir.

Aydınların görevi

Liberalizm allanıp pullanıp hayatımıza sokuldu. Liberalizm deyince, bant usulü üretim şekliyle limon gibi sıkılan işçilerin aklına bu sıkılığa son verilecek diye düşündüler ve uygulama hayatımıza girince, yani taşeronluk sistemine geçince iş güvencelerimizin ellerimizden alındığında ve ücretlerimizin düştüğünü nice sonra anlayabildik. Küçük esnaf mum gibi eriyeceğini değil, piyasada pazarda daha rahat edeceğini düşündü...

Kısacası her kesim kendi işine geleni aklına getirdi. Akıllara kaybetmek değil, kazanmak geldi. Siz, kendinize yarayanı düşünüyorsunuz da, bu liberal sistemi piyasaya sokmak için yapılan reklamları, konferansları yapanlar sizlerin çıkarları için mi masrafa girdiler? Bunu düşünenlerin sayısı çok azdı. "Dışı seni yakar, içi beni yakar!" işte böyle... Empati yapmayı öğrenmek lazım... Kim kimin karına borazanlık yapar ki?

Liberalizmin "Esnek Üretim Şekli" diye yağlayıp ballayı piyasaya kabul ettirdiği bu üretim şeklinden acıdan başka ne çıktı? Tekelleri sapasağlam birleştiren, üreticileri ise paramparça eden bu sistem... İşyerleri büyüdükçe ve işçi sayısı arttıkça, işçi

örgütlerinin güçlenip daha fazla sosyal haklar ve özgürlükler elde etme umuduna vurulan büyük bir darbe. Ne yazık ki bu sistemin piyasaya sokulmasında egemen güçler en çok aydınlardan yararlandı... 80'li yıllara kadar toplumcu gerçekçi aydınlar, toplumun güvenini kazandı. Önemli eserler bıraktı. Daha sonra egemen güçler, değişik yöntemlerle, kendi kuyrukçuluğunu yapan yığınla yayın soktu piyasaya, gerçekçi ve onurlu olanlar bu arada toz duman arasında kaybolup gitti. Sanat ve edebiyat, ticari bir araç olarak hayatımıza sokuldu. Ödüllerle sisteme zarar getirmeyecek eserleri ön plana çıkarıldı. Toplumcu ve gerçekçi yazarlar ölümle yüz yüze bırakıldı. Son yıllarda da Üniversitelerden ayıklandı, cezaevlerine tıkandı.

Sosyolog Ulrich Beck, "ileri modernitede zenginliğin toplumsal üretimiyle, risklerin toplumsal üretimi sistematik bir biçimde el ele gider" diyor.

Esnek üretim şeklinde iş, sürekli saksısı değişen bir çiçek, işçi de bununla uğraşan bahçivana benzetirsek, Esnek organizasyonlarda ne çiçek sağlıklı olur, ne de işçi başarılı olur.

İnsanlar sürekli baştan başlamak, her gün kendini yeniden kanıtlamak zorunda kalır. Bu şekilde sürekli riske maruz kalmak, karakter duygumuzu iyice aşındırır.

İşsizlik oranı arttıkça, yönetenlerin yalanları arttıkça, yalan söylemek de sıradanlaştı, işsizlik oranı arttıkça, hırsızlık oranları da arttı, hırsızlık sıradanlaştı... İnsanları karakterleri de iyice aşındı...

Bu esnek sistem de en fazla geri kalmış ülkelerde uygulanmakta, kendi ülkelerini, geri kalmış ülkelerin sırtından besleyen gelişmiş ülkeler, kendi ülkelerindeki işçileri de, geri kalmış ülkelerin ucuz iş gücü ile tehdit edebiliyor...

Esnek sistem "kazanan hepsini alır" piyasası aracılığıyla eşitsizliği artırır. (Richard Sennett K.A)

Çalışanların işbirliği yaptığı masalı, şirketin doymak bilmez üretkenlik artırma çabasına hizmet ediyor. Burada otorite işçilerin birbirine karşı yöneticilik taslamasıyla güç kazanmaktadır... İşçiler olsun, küçük esnaf ve memurlar olsun kendi aralarındaki küçük farklılıklar için sürtüşürken, sömürenlerin kendi sırtlarından kazandıklarını görememekte, sömürenlere karşı birlik olamamakta... Bu parçalanmışlık da yöneten durumdaki egemenlerin işini kolaylaştırmakta.

"Hepimizin zamanın ve mekanın kurbanı," ya da "Hepimizin aynı geminin yolcuları" olduğumuzu söyleyen yönetici, en kurnaz kişidir. Böylece kendilerinin de risk altında olduklarını, yani kaderlerin ortak olduğunu ima ederler. Ama bu cilalı sözleri kazıyınca altından çıkana bakmak lazım...

Milyonlar dökerek seçimlere katılan ve bunun için sermaye sahiplerinden borç alan politikacılar, bu borçlarına karşı mecliste onlar lehine oylarını kullanırlar. Sözde halk temsilcileri olarak görülürler ama gerçekte, kendilerini meclise sokan egemenlerin paralarıdır. Seçildikten sonra da dolaylı olarak onların denetimi altındadırlar... Bundan dolayıdır ki:

İşçi, emekçi, ezilen ve sömürülenler lehine yasa çıkarmak çok zordur hatta imkansızdır. Politikacılar, yoksul işçileri göçe zorlayan ya da onların sefaletinden faydalanan güçlü kuruluşlara değil, bizzat küresel emek piyasasının içinde dolaşan güçsüz yoksullara saldırır...

Refah devletine yönelik saldırı yapanlar, devlete bağımlı olan kişileri yardıma muhtaç insanlar olarak değil, sosyal parazitler olarak görüyor.

Yani emekçiler, çalışanlar, bütün kötülüklerin kaynağı gibi gösterilir.

Zayıf ve bağımlı bir kişilikle güçlü ve bağımsız bir kişilik arasındaki tezat-ı neredeyse hiç düşünmeden onaylarız. Ancak, başarı ve başarısızlık arasındaki tezat gibi, bu zıtlık da gerçekleri çarpıtır.

Bu gün içinde bulunduğumuz liberalist sistem (esnek kapitalizm), daha bütüncül ve kayıtsızlık yayan bir sistem olduğu için çevreye de kayıtsızlık yaymaktadır. Bu kayıtsızlık kişiseldir.

Kendine ihtiyaç duyulmadığını hisseden kişi, doğal olarak, çevresine tepkisiz hale gelir. Çalışma hayatının yorucu olması, çalışanların kendilerine ayıracak zamanın olmayışı, belki kendi çıkarlarını düşünemedikleri söylenebilir. Ama yaşanan pratik o kadar somut ki... Bu mazeret de geçerli olamaz. Ancak, STK'larının, sendikaların ve işçi ve emekçi haklarını savunan sosyalist partilerin, emekçilerin birlik ve beraberliklerini sağlayacak yeterli çalışmayı yapamamaları, mücadeleyi ve birliği sağlama konusunda yeterli güveni veremiyor olmalı... Birlik ve mücadele çalışmaları geniş tabana yayılmalı ve sürekliliği sağlanmalıdır.

Yüzeysel "biz" duygularını derinleştirmek, her açıdan bizim yararımıza olacaktır. İnsanca paylaşılan bir mücadele anlatısı ve dolayısıyla ortak bir kader yok. (İşçiler ve emekçiler kendi küçük çelişkileri arasında boğuşturulmakta, hiçbir grup diğerinin yardımına koşma ihtiyacını hissetmiyor) Bu koşullar da birlik ve beraberlik çalışmalarında, karakter aşınmasından kaynaklanan güvensizliklerin bir sonucu olduğunu düşündürüyor.

İnsanları birbiri için kaygılanmaz hale getiren bu rejim ve bu rejimin eseri aşınma, bizler bilinçli ve inançlı olarak bir araya geldiğimizde meşruiyetini uzun süre koruyamaz.

Modern toplumların kontrol edilemez trajik koşulları göz önünde bulundurulduğunda, her bireyin, hatta adımlarını daha kontrollü atan bir aydınının bile eylemleriyle kastetmediği, hesaplamadığı başka güçlere hizmet edebileceği açıktır. Aydınlar görevini ne kadar yapıyor?

Başta, insanlığın hedefi, daha ileri bir yaşam, daha mutlu bir hayat, yaşamdan haz almak ve gelecek kuşaklara daha güzel bir ortam bırakmak olduğunu yazmıştık, aydınların görevi de, bu yolda, toplumun önündeki engelleri aşmak için, yolu aydınlatmak toplumları bilgilendirmek ve bilinçlendirmek olmalı...

Aydınla (yazarla, sanatçıyla, bilim adamıyla, siyasetçiyle sendikacıyla) toplum arasında bir bağ olmalı ve vardır. Aydınlarla, okuyucu/seyircinin arasındaki bu bağ anlatılan ve anlaşılabilir ikilemi ile sağlanır. Okuyan/seyirci anlatılanı anlamıyorsa bu bağ kurulamaz... Aydınların görevi hitap ettiği hedef kitleye göre, en iyi nasıl anlatabilirim olmalı... Kim anlamadığı bir romanı sonuna kadar okuyabilir, ya da anlamadığı bir filmi sonuna kadar izleyebilir?

Sanatçı/aydın/yazar/politikacı/sendikacı kendi için değil toplum için, seçtiği hedef kitle için çalışmalıdır, kendini öne çıkarmak yerine, anlatmak istediği konuyu öne çıkarmalıdır.

Sanatçıların önce, karnı aç insanların sanatla ilgilenemeyeceğini öğrenmesi lazım. Yani önce aç insanların sorunlarıyla ilgilenmesi gerekir... Bunu kendilerine dert etmiyorlarsa, kişisel çıkarları ön plana çıkıyorsa, düzenin elinde oyuncak olarak kullanıma girerler. O zaman da yaratıcı olmaktan vazgeçmek zorunda kalırlar... İlah olamazlar.

Aydınlar da sıradan insanlar gibi "Bu millet layık olduğunu seçer" deyip işin içinden sıyrılmaya başlarsa, geleceğimiz çok daha uzun süre karanlıkta kalacak demektir. Aydınlar, ezilen ve sömürülenler arasında birleştirici unsur olamazlarsa, kimlere güvenebiliriz ki... Bütün suçu sıradan insanlara yıkıp işin içinden sıyrılmak ne anlama gelir. Siz bu toplumun bir parçası değil misiniz? Kimi suçluyorsunuz? Kendinde suç aramak ve hatalarından dolayı özeleştiri yapmaya alışmamış bir toplumun aydınları suçsuz mudur? Ne yazık ki, görevden alınanlar için, göreve alınmayanlar için kılını kıpırdatmayanlar (dar bir grup istisna) kendilerine sıra gelince gözleri destek arayacak. Ama ne ektin ki ne biçeceksin?

Edebiyat, sanat "normal şartlarda söylenemeyenleri söylemek için hayatımıza girmiş"... Krallar kendilerine muhalefet eden şairleri arenalarda aslanların önüne atarken, dobra dobra yazamazlardı...

Paranın piyasada dolaşımı sağlamak, ticareti kolaylaştırmak için hayatımıza girip sonra

birilerinin elinde biriktikçe, paranın insanları kullandığı gibi, sanat ve edebiyat da yön değiştirmiş, egemen güçlerin ödül ve reklam olanakları ile satış yapma olanaklarını elde etmek için, anlaşılır olmaktan ziyade anlaşılmaz hale gelmiştir. Gereğesi de çok basit "sanat gizemli olur!", "sanatın dili özeldir!", "sanatın dilini anlamak için kültürlü olmak gerekir!" vs. Okuyucu veya izleyici "anlamıyorum!" diyorsa ona tepeden bakarak "anlamıyorsa suç benim mi?" diyebiliyorlar. Ama sorarsan, hepsi toplumsal konuları işliyorlar... Suç anlamayanlarda oluyor. Peki, anlatamayanda hiç suç yok mu? Bilinç, anlamak, insanda doğuştan gelen bir şey mi? El gibi, kol gibi bir parça mı? Sonradan öğrenilmiyor mu? Bunu düşünemeyen, ama aydınım diye kendini topluma lanse edenler... Bir parça kendinizle hesaplaşın.

Okuma oranının çok düşük olduğu bir toplumda sanatçının birinci görevi, bu okuma alışkanlığını aşmak ve geliştirmek olmalı. İkinci olarak okuma oranının yükseltilmesini hedef edinmeli... Bu görevler için de hedef kitlenin anlayabileceği şekilde yazmaya/izlenmeye özen göstermeli...

Ezenlerle/yönetenlerle, yönetilenler/ezilenler arasında ciddi bir mücadele var.

Yönetenler kesiminin elinde her türlü imkan var ve bu imkanlarla kendilerine karşı direnecek toplum değil, boyun eğecek toplum için seferber olmuş durumda, artık bunu o kadar açıktan söylüyorlar ki "biz okumuşu değil, cahili seviyoruz!" diyebiliyorlar. Bütün araçları geniş kitleleri uyutmak için, eğitimler (dar bir elit tabaka hariç) yine engellenmekte, uyuşturucu bilgilerle dolu... Bunlara karşı toplumcu düşünceye sahip olanların, popülizm için değil, toplumun gelişmesini ön plana alarak sanat icra etmeleri gerekir. Bu da anlaşılır, doğru, zevkle okunabilecek eserlerle olabilir... Elbette her düzeyde kitleye hitap edecek eserler olmalı ama, bu geniş kitleleri unutma derecesinde olmamalı...

Bütün yayınlar dar bir kitleye hitap ederse ve geniş kitleler bu eserleri anlamıyorsa, aydınlar toplumla kaynaşabilir mi? Toplumdan kopuk bir aydınlanma olabilir mi?

A (Dar tabanlı sivri bir üçgen)

B (Geniş tabanlı üçgen)

Şekil A' daki gibi, dar bir kitleye hitap eder.

Şekil B geniş kitlelere hitap eder.

Geniş kitlelerin anlayabileceği, beğenisini kazanacak eserler, hem okuma alışkanlığını geliştirir hem de daha fazla okunur ve geleceğimizin güzel olacağına dair umutlarımız artar, mücadelemiz güç kazanır, refah düzeyimiz, yaşama sevincimiz de artar. Altın oran iki üçgen arasında da dikkate alınmalı... Böylece geniş kitlelere hitap eden aydınlar, egemen kesime çömezlik yapmaktan da kurtulmuş olur. Bileğinin hakkını alır... Bunların örnekleri de var. Okunuyorlar...

Ülkemizde bir avuç yazar/çizer/sanatçı ne yazık ki ürettiği eserlerle zor geçinmekte, okuma alışkanlığı olmayan toplumda, bu üreticilerin de değeri bilinmiyor ve yarı aç yarı tok yaşamak zorundalar. Bu durum da egemen güçler tarafından iyi kullanılarak toplumsal yararları içeren eserlerden ziyade, anlaşılmayan, masalımsı eserlere ödül vererek, reklamlarını yaparak, anlaşılmayan ve sisteme zarar vermeyecek eserleri ön plana çıkarıyorlar. Bu da aydınlanmanın önünde önemli bir engel...

Evde rahatlığı sağlanan kişi de demokrasiyi küçümser. Bu nedenler birçok insan demokrasi mücadelesini küçümsüyor. Hemen devrim olsun da refaha kavuşalım istiyor, ama kim ve nasıl yapacak o devrimi? Kitlelerden kopuk, sloganla mı? İnternet başında mı? Yoksa emperyalist dediğimiz ülkelerin, çıkarları için, kendilerine bir üs elde edinceye kadar verdikleri desteğe bel bağlayarak mı?

Geniş kitlelere güvenmeyen aydın, geniş kitlelere nasıl yol gösterebilir? İşte toplumsal mücadeledeki çıkmazlarımız, sakatlıklarımız...

Hayat bize gösterdi ki önce kendi sakatlıklarımızı gidermek için kendi kendimizin

doktoru olacağız, sonra destek arayacağız. Bizim kendimize faydamız yoksa kimsenin bize faydası olamaz. Kurtuluşumuz için gözlerimiz kendimizden başkasını aramamalı kendi gücümüze güvenmeliyiz. Mücadelemizi geniş kitlelere yaymalı ve sürekliliği sağlanmalıdır.

NOT:

Yazıyı hazırlarken,

1. Richard Sennett'in karakter aşınması kitabından ve
2. Çernişevski'nin, sanatın gerçeklikle estetik ilişkileri, adlı kitaplardan yararlanılmıştır.

Mehmet Halil

Yaşamın kuralları!

Hiç yakışır mı bir generale
Zırhından sıyrılıp, çırılçıplak
Karısıyla evcilik oynamak
Hiç, emir eri yok mu bunun?

Asker bir toplumun bireyleriyiz
Bütün hayatımız protokol
Disiplinli, ritimli her hareketimiz,
Geleneklerle çizilmiş bir yol.

Her şey protokola uygundur
İçinden geldiği gibi davranamaz
skandal olur bu, kural dışıdır
affedilmez böyle bir utanmaz.

Sevişmek, sevişmemeyi sevmez
Aynı mekan, dar gelir onlara
Kav, bir tutuşunca kolay sönmez
Yataklık yapar büyük faciaya.

Filanca gün filanca saati bu işe ayıralım
Belediye bandosuyla duyuralım
İki rekat da namaz kılalım,
İşimize bakalım.

Askeri kurallar kadar önemli
üremenin yerleşmiş kuralları
Evlilik dini bir tören gibi...
Sevişme yok, yaşam ayarlı

Zaten gözle zina yapılıyor
Ondan sonra yatağa girip
Filim, filim, filim
Ne gereği var efendim.

İnsan karısıyla sevişmez
O ailenin yükünü taşır
Sevişmek ailede sevilmez
Sevişmek için metres aranır.

İnsanın ailesi ile sevişmesi ayıptır
Bunun için metrese ihtiyaç vardır.
Elbise gibi kadınlar, işine göre...
Günlük veya bayramlıktır.

Mehmet Halil

Yaşamın salhanesi...

Dilenmek suç değil sadaka cumhuriyetinde... Ama işportacılık suç. Hiyararşinin en altındaki zabıta yukarıdan aşağıya doğru farzın uygulandığı gibi, sünneti de uygulamak zorunda...

O da "Benim memurum" o da "işini bilecek"... Herkes işini bilecek ve bilinçli olarak uygulayacak ki çark da kusursuz dönecek... Yoksa gemi karaya oturur, araba kayaya vurur...

Bazı vatandaşlar hemen soracak kimin gemisi, kimin arabası? Bu soru anarşistçe bir soru, biz de içinde olduğumuza göre, sonuçta biz de zarar göreceğimize göre, bu tür sorular zaman kaybetmekten başka işe yaramıyor... Hedefimiz müreffeh bir ülke, çıkmak istediğimiz seviye muhasır medeniyetler seviyesi... Kim ilk çıkarsa oraya onlar yer meyvelerin iyisini...

Velhasıl bu çarkın içinde herkes işini bilmesi gerekir... Devlet her şeyin üstündedir... Ayakları yere basanlar ve "Ey yolcu bastığın yeri tanı" diye nutuk atanlar, bastıkları toprakları ayaklarının altında görünce benim dedem de kan akıttı, dört cephede çarpıştı diye hemen sahiplenip çıkmasın karşımıza, toprak topraktır, vatan vatandır... Biri fırın diğeri tandır... Önemli olan devlet çarkıdır. Çarkın dönmesi için her şey mübahtır... İnsan vatan için ölmeyecekse ne işe yarar? Onları "Oğlum vatana kurban olsun!" diye doğuramaz mı analar.

Söz ağızdan bir kere çıkar... Sözü'nün eri olmayanlar bizden değildir. Biz her işimizi sağlama bağlamak için peşin peşin söz alırız. Yemin ettiririz... Silah kuşanıp nöbet bile tutmaz yeminsiz askerlerimiz... Doktorumuz, hakimimiz... Yeminini tutmuyorsa öbür tarafta verir hesabını... Çünkü yemin ederken elinin altına koyduk kitabını... Kitaba uydurulur her şey...

İşini bilmeyenler gelecek günlerde köpek olarak iş bulmak için girecek KPSS sınavlarına...

İşsizler ise, sokak köpeği olarak kalacaklardır. Zabıta, sigara satandan sigara, balon satandan çocuğunun balonunu, çorap satandan karısının çorabını temin edecek ki, maaşı da ev kirasına verdikten sonra nefes alabilsin... Kovalamaca oynuyorsa artık ne kadar haklı olduklarını anlatmaya lüzum yok ... Bir de iç çamaşır satanlar bozar düzeni... Ne yapsın zapıta karısının donunu işportacının eline değmiş donlardan mı alsın? İşte o zaman büyük mağazaların işlerine engel olmaktansa işportacı cezalandırılır... Bunda bir parça namus meselesi girer devreye... Gene anlamak istemeyenler başlar dırdıra... Büyük mağazalar el sürmeden mi imal ediyor ya da pazarlıyor donları... Olsun, Orada, şirketlerde olduğu gibi, çok kişinin eli değdiği gibi hemen parmakla gösteremezsin özneyi... Bak gene ... rospu çocuğu ne diyor bak, 'bir kere..ikilmekle bir şey olmaz.' Orada kaç kişiye..ikildiğini itiraf ediyor, dedi... Yakalayın lan şunu işportacı bozgunu... Cık... cık... (haksız da değil ki..rospu çocuğu) ama sadece ben miyim herkes için geçerli değil mi bu... Boş ver öyleyse herkes neyse ben de öyle... Hem "Boğulursan da büyük denizde boğul" dememişler mi? Çoğunluk olunca insan ölüme bile korkusuz gidiyor...

"İşportacıların tamamı da kürtmüş, ve bu devleti yıkmak için terörist başına bağlıymış... hepsi çekirdekten kaçakçı olduğu için de, bu işi çok iyi yapıyor yakalanamıyormuş..." Resmi devletin yanında sivil devlet de örgütleniyor böylece, haddini bildirmek için Kürtlere.

Bilirkişi olarak milliyetçilikle yıkanmış medyatörler var... Hep bir oluyor ağızlar, söz konusu devlet olunca, acıma diye bir şey kalmıyor. Teferruata, sünger çekmek için kollar sıvanıyor. Peki onlar teferruatsa teferruat olmayan ne? Esnaf odalarına bağlı olanlar... orta sınıf sermeye gurupları... Bir de devlet adına sivil koruculuk yapanlar,

paryalıktan nemalananlar.

Medyatörler bilirkişi raporunu hazırlar... Medyatörler helal para alırlar. Ses tonlarına göre ter akıtırlar. Onlar ağızdan konuşurken götleri yırtılırsa rapor sağlam demektir... O raporun uygulanması için seferberlik başlar...

O saatten başka ne söyleyen boş... İşten çıkarılmış, başka iş bulamamış beş çocuğu varmış,
Çocukları okutacakmış, odunsuz evde donacakmış, elbisesiz dal daşak dolaşacakmış...
Bu devirde adem gibi dolaşmak ne demek... İşte aranan belge... Söz biter burada.
Mantık
Çalışmaz bundan sonra... Hepsinin klişe cevabı hazırdır... Baş edemezsin, boyun eğersin...

Şimdi ne fark var arada? Ha zapıtaya ödemişsin haracı ha devlete. Dükkan açsak devlete üç katı vergi ödemeyecek miyiz? Zabıta da devlet değil mi bizim karşımızda? Hiç sesini çıkarma... Hele hele devlet de yasa masa tanımadıktan sonra, zabıta makbule geçer...

Trakyalı gibi... Var mı bana yan bakan lan! Biri çıkınca ortaya ``Var mı bize yan bakan lan!``

Böylece kol kola girersin gücün yetmeyince... Ondan sonra başlar mücadele eden Kürtlerle

Kol kola girenler arasında mücadele... Hepsinden ileri çıkar kol kola olan... Bende kürdüm lan... İşte o zaman bir tezgah kurar diğer esnaflardan birinin önüne... O artık Türk milliyetçisi...

Osmanlının yasalarından kalma madde. Gayri müslümler Müslümanlığa dönünce ölüm cezası kalkar... Cumhuriyette de Kürtler Türk milliyetçiliğine hizmet edince ölüm cezası kalkar... Yaşasın hayat!

Mehmet Halil

Yaşamın yarısı gözlerim...

Kıyıya vuran dalgaların köpükleri gibi
Gezerken gelip gidiyor beynimde imgeler
Kalem, kağıt yanımda sinekkapan gibi
Her yakaladığım bir dizeye girer...

Kart veriliyor kartlara...
Büyük şehirlerde yaşayanlara
Bedavadan biraz pahalıya
Durmak yok diyor bana beynim,
Şiir yaşamdır!
Çık yaşamı aramaya...

Ne yapsam üretmiyor beynim
Onu yatak odasına kapatınca...

Yaşam çevremde toz gibi
Seçebilirim belki farklı şeyleri
Geniş açıyla açınca gözlerimi...

Mehmet Halil

Yaşıyor her biri kendi eseriyle (iki portre)

Evren gerçek, resimler gölge
Evren acıları yaratır, resimler yansıtır
Picasso emsal olamaz Evren'e
Biri yaratır, diğeri yansıtır.

Biri "tanrı", diğeri sanatçı
Biri yok ederek kanıtlar varlığını
Yokluk içinden gelmiş diğeri,
Üreterek sürdürür devamını...

Biri 17 yaşında ünlenmiş,
Üretmiş hayata gülerek
Diğeri 17 yaşa büyülenmiş,
Büyüyü yok etmiş büyüterek...

Sanat, büyütme hayati
İşte o, en büyük "sanatçı"
İki kalem darbesiyle,
Büyütmüş 17 yaşını...

Biri elli bin eser bırakmış,
En güzellerinden,
Diğeri armut suratlıyı kılavuz almış
Çıkarmış deh/ayı içinden...

Sollamış bir anda Picasso'yu
Elli bin, yüz bin çok küçük kalmış,
Küçümsemiş dondurulmuş tabloyu
acıyla doldurmuş gerçek tabloyu
Milyonların kemiğini sızlatmış...

Biri maşayla kullanırken fırçayı
Diğeri maşayla kullanmış celladı
Hep bir ayna karşısında olmuşlar
Biri "tek tanrı"lı, diğeri sanatçı.

Biri sanatın her dalında isim yapmış
Diğeri dalkavukluk sanatını yaratmış
Biri hala yaşıyor eserleriyle, her yede
Diğeri korunuyor, on beşinci maddeyle,
Yaşıyor her biri kendi eseriyle...

Mehmet Halil

Yaşlılık 3

Kapılmadık boş heyecanlara
Yavaş ateşte pişti aşkımız
Kaptırdık günleri mevsim sığağına
Elden kayıp gitti hayatımız
Çabucak geldik sonbahara
Şimdi çocuk gibi şaşkınlık...

Mehmet Halil

Yataklık

Geçmişte Bodrum'da yaşayan iki ünlü arasında geçtiği söylenen konuşmaları bilmeyen yoktur. Ben bu güne ışık tutması için hatırlatayım. Cehennem ateşi sorar diğerine:
- Neden size paşam diyorlar? Sanat güneşi cevap verir:
- size ibne diyemedikleri için...
Bu gün de Saray'a terörist diyemeyenler, sarayın hedefi olan HDP'ye terörist demeye kalkıyor...

7 Hazirandan beri öldürülen insanın hesabını soramayanlar, Diyarbakır'ın, Ankara'nın, Cizre'nin ve daha nicelerinin hesabını soramıyanlar, iki gün önceki katliamın hesabını HDP'den sormaya kalkıyorlar...

Bu artık yalakalık sınırını da aşan bir olay... Ne olursa olsun hiç bir HDP'li böyle bir katliamı onaylamaz, kabul etmez... İnsan kıymeti bilmeyen, insana değer vermeyenler, bu kadar ortada iken, onları görmezden gelip masum insanları suçlamak, katliamları körüklemekle eş anlamlıdır. Gün gelecek bu söylediklerinden dolayı insan içine çıkamayacaklar, onlar da lanetlenecekler.

Bu gün faşizme yataklık edenler yarın onun ateşinde kendileri de yanmaya mahkum olacaklardır.

Mehmet Halil

Yataklık yapmaktan suçlusun!

İrak'ta Arap doğsaydın Saddam'cı olacaktın
İtalya'da doğsaydın Musolini'yi savunacaktın
Almanya'da doğsaydın otuzlu yıllarda
SS askeri olacaktın Hitler'in taburlarında
İsrail'de doğsaydın, Filistin'e saldıracaktın
Amerika'da doğsaydın,
Barış getirdiğine inanacaktın Dünya'ya
Türkiye'de doğdun
Kemalizm adına,
Ergenekon'u destekliyorsun...
Faili meçhul cinayetlerin,
Faillerini gizliyorsun,
Evet, sen!
Katillere yataklık yapmaktan suçlusun!

Mehmet Halil

Yemin

Enter-tip makinaları gibi geneler
Vicdanları karartıp örter,
Ruhların kenarından teğet geçer
Unutulur erdem, onur, şeref
Gözü kapalı edilir yeminler...

Sesin güzelliği sözlerin içeriğini örter
Kur-an gibi değer kazanır ezberler.
Amaç doğruluk değil, doğru görülmek
Yemine bağlılık değil, yemin etmek
Yeminin ucuna bağlı yenilecek ekmek.

Öldürmek için eğitim alır, silaha el basar
Gizemli sözlere el basılır, uyku yasalaşır
Yeminli müşavirlerle, zenginle fakirin arası açılır
Hipokrat yemini ile sağlıkta soygun gizlenir
Hassasiyetler üstüne namustan cila çekilir.
ve
Yemin bütün ayıplara prezervatif gibi geçirilir.

Mehmet Halil

Yemin törenleri

Kasaplar satıra el basıp yemin etti
Binlerce canlıyı kesip sattı

Askerler silaha el basıp yemin etti
Binlerce insanı vurup attı

Muhasebeciler yeminli oldu artık
Milyarla kara para aklandı.

Doktorlar Hipokrat yemini ediyorlar
Devletin koruyuculuğunda,
özel muayene açıyorlar.

Tanrı inancı resmileşti yeminle
korkusu yok yemin ettirenin.
Silah edinmiş bunu kendine.

Tanrı korkusu, devlet korkusu
Açlık korkusu, ölüm korkusu.
Korkuyla evlendirildik.

Bitti, balayı aylarımız da
Fark kalmadı
yaşamakla ölmek arasında.
Korkular umursanmıyor artık

Yaldız kaplı tabular da paslandı.
Görüldü yaldızların altındaki sülük,
Kalelerde yeni çatlaklar açıldı,
Hava gibi sızacak özgürlük.

Mehmet Halil

Yemokrasi

Sıkısınca, sivilaştığından
Bizde su gibi politikalar
Akıp gidiyor durmadan
"dün dündür!" diyorlar
Tiksinerek boklarından...

Çürümüş politikaların
Nasıl olur korunması?
Sivil 'asker' kırması,
Baykal'daki ayıpların
Örnektir savunması...

Aynada kendisini gören
Haykırıyor birdenbire
"Bölücü sensin" diye
Bölücü ararken rakibinde,
Güvenerek Çömezlere...

Komüniste, Kürde, Alevi'ye
Suç yüklemeye gelince
Gerek kalmıyor delile
Bütün deliller sahte oluyor
Sıra Ergenekon'a geçince.

Mehmet Halil

Yeni Asır'da, Darbeler Tarihi adlı diziden 14 Eylül 2012 Cuma düz yazı

Süleyman Demirel anlatıyor. " 12 Mart diye bir olayın olmasına sebep yoktu ama oldu. Kumanda heyyeti geliyor ve size muhtura veriyor. Düşündük taşındık Cumhurbaşkanına gittik. Dedi ki, 'Bizi aştılar.' Nereye gideceğiz? Bizim yapacağımız bir şey var: 'Ey genelkurmay Başkanı, gel bizi al buradan.'

O zaten almayı kafaya koymuş. Bizim kafamız ise düz, ne koysak durmaz biliyoruz. 'O şapkayı aldı gitti'" diyor ya adam.

Şapkayı alıp gitmeyecektim de ne yapacaktım? Yani giderken telaşla şapkayı bırakacak halim yoktu ki. O şapka benim öz şapkam yani. Kime bırakacağım onu? Nekadar gerçekçi görüyor musunuz? Bu devlet onların öz malı değildir. Bu devletin onların şapkaları kadar değeri yoktur.

EY BU DEVLETİN GERÇEK SAHİBİ ÜRETEMLER; EMEKÇİLER BUNLARI DUYUN VE UYUMAYIN, DEVLETİNİZE SAHİP ÇIKIN!

Siz canınızı verirken onlar şapkalalarını bile gözden çıkaramıyorlar... Hocanın dediği gibi 'el sizin malınızı oyun oynayarak güder'" Ve işte Kurtuluş savaşında Emperyalizmden canınız pahasına aldığınız bu topraklar, şimdi parfüm almak için satılıyor.

Haziran 1977'de rahmetli Ecevit'e suikast yapılacağını MİT müşteşarı haber verdi. En sevmediğim iştir muhbirlik. Ben ne yapacağım bu haberi? MİT müşteşarı işten atılmayı çoktan hak etmişti ama, iş daha da büyüyecekti. Yani sizin anlayacağınız 'Aşağı tükür sakal, yukarı tükür bıyık.'" 'Kardeşim tedbir alın' 'Aldık' diyor emniyet... Cumhurbaşkanı Fahri Korutürk'e gittim. 'Böyle bir durumla karşı karşıyayım. Bunu haber vereyim mi kendisine? Biliyorsunuz 5 Haziranda da seçim var.'" Düşündü taşındı 'Sen bilirsin" dedi. En iyisi sayın Ecevit'e haber vermek dedim aradım. Yani devlet tedbirini alıyor ama, sen de tedbirli ol, Sayın Ecevit bu haberi alır almaz 'Bana suikast var, devlet beni koruyamıyor' diye avazı çıktığı kadar bağırdı.

Evet Sivas'ta Mdimak yanarken nasıl seyirci kalmışlarsa aynı durum...

Bunları da öğrendikten sonra o şapkanın değerini öğrenmiş olduk. Hani hepimiz biliriz, insanın donu çekilince nasıl bir refleksle donumuzu tutarız, işte sayın demirelin de şapkasını aynı refleksle tutmasının sebebi varmış. Adamın bütün ayıbı o kafasındaymış... Adam Denizlerin asılmasına üzülüyormuş ama üç sağdan üç soldan asarak adaleti korumak adına zorunluymuş bu infaz... O kafadaki adalet anlayışına hayran olmamak mümkün mü?

Vatanın şapka kadarı değeri yoksa onların nazarında, üç gencin değeri olur mu?

Eyyyy! hala hayatta kalanlar. Sizin değeriniz var mıdır onların gözünde?

Devletin tepesindeki adamların acizliğine, pardon sinsiliğine bakın ki, muhalifleri nasıl sindirmeye çalışıyorlar...

'Şimdi ne gereği var 40 yıl önceki olayları gündeme taşımanın?' diyenler çıkacaktır.

Şimdi ne değişti?

Aynı mantığın devamı şimdi de adaleti sağlamak için olmalı, her gün 8-10 Kürd'ü, 8-10 Türk'ü yargısız infazla cezalandırıyor mu?

İşte 40 yıl başımızdan eksilmeyen adamın şapkasını, donumuzu tuttuğumuz refleksle koruması bundan.

Bizim kıçımızdaki ayıp onun kafasındaymış...

Not: Siyahlar gazeteden aynen alındı. Maviler benim.

Mehmet Halil

Yeni bir devrim, ancak yeni bir krizin sonucunda ortaya çıkabilir

Başkasının gücüne güvenen,
Bir gün tokadı yer enşesine
İşte incirlik.

Yabancı kalırsın kendi ÷lkene...
"toprak eğer uğrunda ölen varsa vatandır"
Gidersen Suriye'de ölmeye
Kendi vatanın yağmalanır.
Vatan, vatan olmuyormuş,
Kendi vatandaşını feda etmeyle...

"Ya dört yüz milletvekili ya kaos,"
Ve ilerledik `demokrasi'yle...
Geldik "ya başkanlık ya kaos demeye"
Neredesin ey soyulan kitle?
Sözlerim size ve kendime.

O hal, bu hal, şu hal...
Ne kadar ölüm, o kadar istiklal,
Bu hırsla, bu kine ölüm yetmez
OHALciler baştan gitmeden,
Bu haller bitmez
Kendi gücünden başkasına güvenme
Ne Rusya'ya ne Putin'e,
Dön kendi ÷lkene,
Dön barışa ve demokrasiye...
Ölümler yoktu
Devrilen masadan önce...

Mehmet Halil

Yeni doğacak çocuğa ağıt

Ahhh! Yavrum
borçlarla başı dertte
aklınca çıkıp kurtulacak
bilmiyor ki,
Çukurdan çıkıp
kuyuya atlayacak.

İçinde
pusuya yatmış ölüm
onu,
daha doğduğu gün
kemirmeye başlayacak

cumhuriyet koydu annesi adını
annesi severek büyütecek ama
içindeki kurt emecek kanını.
genleri sıçrama yapamayınca...

Mehmet Halil

Yeni gezegen

Bilim adamları da otomobil farı gibi
Uzakları keşfediyorlar yakınları görmüyorlar
Her insan bir dünya değil mi?
Neden keşfedemiyorlar beni, burunlarının ucunda?
Mendille silip atıyorlar sümük gibi...

Dünyadan otuz üç ışık yılı uzakta
Kıpkızıl bir parça...
"UCF-1.01" adı da
Verilecek haber mi bu, bu sıcak havada...
Ben de gizemli mi olsam acaba?

Mehmet Halil

Yeni literatürde kahramanlık...

Kahramanlık,
Yüzüne merdiven dayamış ebeveynlere işkence
Kahramanlık
Büyüklerin yaşını küçültüp Çocukların yaşını büyütüp asmak
Kahramanlık,
Fiziki gücüne güvenerek saldırmak, karşısındaki fiziki zayıflıktan utanmamak.

Kahramanlık
Sinsice arkadan yaklaşp, enseye kurşun sıkmak
Kahramanlık
Devlet mekanizması içinde, katiller zincirine katılmak
Kahramanlık,
Küçücük çocuklara elindeki taş için tıkmak cezaevlerine
Kahramanlık,
kafese koydukları insanlara marş söyletme ve pislik yedirme
kahramanlık,
İnsanları kendilerinden daha aşağılık seviyelere indirme çabaları
Kahramanlık
Bütün bu işkencelere rağmen, istenileni elde edememe ve öfkelenme
Kahramanlık
Düşüncesi olmayanların, bütün imkanlarla kabaca saldırması düşünenlere
Kahramanlık
Bireysel olarak çözülemeyen sorunların çözümü için kurulan devlet aracını,
Ele geçirip,
Sorunum çözülsün diye bekleyen bireylerin kanını emen cendereye dönüştürme
Kahramanlık
Yani kendine emanet edilen imkanları, kendi lehine kullanarak insanlara ihanet etme.
Kahramanlık,
Öfkeye hakim olmak değil... İnsanlık haklarına sahip çıktıkça, onları bastırmak öfkesiyle.

Keyfilik kahramanlık olur zorbalarda...
Devşirmeler vatandaş olurdu Osmanlıda
Şimdi 'devrim' yapıldı!
Kimse vatandaş olamıyor, kendi öz vatanında...

Mehmet Halil

Yeni peygamber doğdu, eskinin hükmü yoktur

Kültürümüz çok enderdir bizim
Hepimizin ilk öğrendiği küfürler
"Hay senin ananı .ikeyim"
Duyduğunda sevinerek mıncıklar anneler...

Böyle 'güzel' atıldı temellerimiz
Geliştirdik dilimizi "sülaleni..., dinini... kitabını..., Allah'ını..."
Altın yaldızlı bu kelimelerle geliştirdi kelime haznemiz
Böyle yetiştirdik en 'kültürlü' adamlarımızı...

Diğer kelimeler altının yanında senet gibiydi
Pek iştahlı kılmıyordu değişimi
Altını tercih etti zenginlerimiz ve 'akıllı'larımız
Yönetimi ele geçirdi bu kalbur üstü kadrolarımız...

Kaç kuşaktır, kaç beylik kaç padişaktır bilemem,
Bu 'üstün yetenekler' oluyor baş tacımız
Çoğunluk boyun eğme sanatında muhteşem
Altın kelimeler olunca kültürde tohumlarımız...

Öğretiler ve bedenler kara taşa yönelik
Bilinçaltı, düşünceler, belden aşağıya...
Tanrı hiçlik, aldatmaca... Dünya gerçeklik...
Bunu belgeliyor bütün uygulamalar da...

Zenginlik kaynağımız pezevenklik ve orospuluk olunca
Meydan okumak kahramanlık oluyor ahlaka...
Ve hiçlik boyun eğiyor paraya
Artık bütün 'kible'ler saraya.

Mehmet Halil

Yeni Tip Devlet

Küresel güç, başımıza tebelleş olmuş
Naylon giysiler gibi, naylon atamalar
Onların da işine kalite gelmiyormuş
Çabuk terletip, çok kokuyor naylonlar
Onun için de kısa ömürlü oluyormuş
Öğrendik ki doğamıza zararlı naylonlar
Reklamı yapılan malın içi boş oluyormuş...
"Babamdan geri, çocuğumdan ileri"
Cahillik mutluluk saçıyormuş,
Fıldır fıldır farelerin gözleri...
Görkem, insanları koyunlaştırıyormuş
Yönetmenin kurallarını yazıyormuş birileri
Pilot olarak jet Nazıl seçilmiş
Ne de itaatkar oluyormuş koyun sürüleri
Çok yakınlarında kokuyormuş
Burunlarına kölemen devleti
Ha gayret! Ha gayret !
Bıçak sırtında şiddeti bileyliyormuş...

Mehmet Halil

Yeni yaşam standartlarımız

Çoğunluk görmek istediği yere bakıyor, istediğini gördükçe kendini daha çok aldatıyor... Ve işte devlet bu çoğunluğa moral veriyor... Büyün medyayı, yayın organlarını kendi havuzunda tekeline alıp, toz pembe bir dünya yaratıyor. Yaratılışa inananlar bile, sözkonusu devlet olunca, "Tanrıya şirk koştugu" için devletin başındakileri suçlamıyor. Çünkü aynı güç, tanrının gücü gibi, onları da pire gibi ezip yok edebiliyor. İbretlik olaylar her gün sergileniyor...

Tek ses nasılda etkili oluyor. Bütün pislikleri hasır altı edince, toz pembe bir dünya yaratılıyor. Bu ülkede yaşayan herkes kelebekler kadar özgür. Kelebeklerin nesli tükendiği için belki de...

Kötü haberlere yer yok artık. Yapmadıklarımız, yapamadıklarımız %99 olsa bile, yaptığımız %1 ile haberleri donatıyoruz.

İşçi ölümlerinde dünyada birinci sırada olsak bile, ölüm yok sayılıyor, haberlerde geçmeyince... Ölü yakınları bilebilir. Ama bu da çalışmanın "fitratında var", "kader" deyince sindiriliyor ince ince...

Büyük çoğunluk, ekonomik nedenlerden dolayı çocuğunu okulda okutamıyor. Kimse de devlete dil uzatamıyor. Anayasamızda "eğitim zorunludur" dese bile bunu kim biliyor? Zaten anayasa kitaplarda var. Kitaplarda yazan her şey hayatta olsaydı, bambaşka bir toplum olurduk. Şimdi o eskilere dalmayalım. Artık post-modern bir anayasa var. Karışıklık yaratmasın diye adına (KHK) diyorlar. Ona göre ne kadar paran varsa, o kadar vatandaşsın... Yoksa terörist sayılırsın. Tek ağızdan çıkan, şip şak fotoğraf kadar gerçek...

Çok şükür bir terör örgütü yarattık da, tek bu haber üzerinde duruyor tek ağzımız. "Tek haber için ne gerek var 30-40 haber kanalına?" demeyin. Yalan haber ne kadar yüksek sesle ve ne kadar çok ağızdan aynı anda çıkarsa, o kadar çok insanı aptallaştırır ve o kadar çok aptal arasında bu yalan haberler gerçek sayılır, hem öyle ki, sonunda o haberi yayanlar bile buna inanır. "Ben neymişim be" deyip, kendi yüceliğine güvenerek dünyayı bile dizayn edebilir.

Her yıl istikrarlı bir şekilde yoksulluk artarken, istikrarlı bir şekilde geçimsizlikler artarken, istikrarlı bir şekilde iş cinayetleri ve trafik cinayetleri artarken, intiharlar sıradanlaşırken, dünyanın zenginleri, dünyanın daha geniş bir alanını kontrollerine alırken, o geri kalmış ülkenin bir avuç elit tabakası da bunlardan komisyonlarını istikrarlı bir şekilde alırlar. İşte dünyanın parlak yüzü bunlar. Fuarlarda 80 milyondan 2-3 kişinin alabileceği özel arabalar ve uçaklar sergilenirken, bundan hepimiz gurur duyarız. "Bu gün cep telefonumuz var yarın da arabamız uçağımız olur" diye gururlanırız. Hastane kapılarında ilgisizlikten öldüğümüzü, okullarda ekonomik nedenlerden dolayı çocuklarımızı okutamadığımızı unuturuz. Parasızlıktan gezemediğimizi, doğduğumuz yerde öldüğümüzü unuturuz.

Bütçenin çoğu, savaşa, uyutucu, uyuşturucu hizmetlere ayrılıyor, bunu kimse bilmez bildirilmez. Ama bir tuvalet açılırken, tüm devlet erkanı, dünya devrimi yapıyormuş gibi gidince, önemi kavrarız bidenbire... Düşünün bir kere... Az yeriz çok yeriz, zayıflarız şişmanlarız fark etmez. Az okuruz, çok okuruz, bilgileniriz, cahil kalırız fark etmez(?) . Beynimiz çalışır zeki oluruz, çalışmaz aptal oluruz sonuç yine değişmez, ama bir tuvalet yapamadığımız zaman bütün organlar birbirine girer. İşte bir zamanlar bir bütünün iki parçası iken sonra göbekten ayrılan iki parça gibi. Feto terör örgütü ve onu taşıyan vücut gibi... Bunu ancak yaşayanlar anlayabilir. Ben çok önemlidir deyip de ukalalık etmeyeceğim.

Çok şükür bir "FETO", bir de "PKK" gibi terör örgütlerimiz var da bütün sıkıntıları unutuyoruz.

Damgaladığımız şeylerin altına bakmayız. Çünkü, Bizde her şeyi büyükler bilir. Küçükleri okutmamız bile abes, nasıl olsa büyüdüklerinde kendiliğinden öğrenmiş olacaklar. Diploma falan gerekmez. Yine, bakacak o kadar çok ekran ve eğlence var ki, parasızlıktan evlenemeyen gençlerimiz ve olgunlaşmış insanlarımız umudunu ekranlara

bağlamış, eskiden evlenmek için şip şak fotoğraf çektirme zamanında şimdi evlendiriyorlar. Amerikayla aynı anda haberleşirken, evlenme süresini uzatmak da geri kalmışlık sayılmaz mı? Nasıl olsa üç-beş ay sonra boşanacaklar. Çocuklarımız da post-moder bu "çekirdek aile"ye alışacaklar... Alışacaklar başka çare yok. Zenginleşmenin istikrarı teröristlere bağlı... Teröristler artırılmalı... Yüksekler ve yükseklerde yaşayanlar olmadan, alçaklar istikrarlı yaşayamazlar.

Mehmet Halil

Yenilik

Mucizevi maharetler tutmayınca
Yeni maharetler çıkıyor ortaya,
Kavuştuk mucit bir iktidara...
Çıktı yeni tip valiler ortaya

“Bir kereden bir şey olmaz” dediler
Ama, bir kereyle yetinmediler
Pireyi ..kip, inciltmemek için belini
Açıldı prezervatif valiler dönemi...

Mehmet Halil

Yenilik yılınız kutlu olsun! ..

Öyle seviyoruz ki enayilikleri
Bize sadece kutlamak düşüyor yenilikleri

Yeni yıla, yeni yeniliklerle giriyoruz,
Yeniliklerimize organ nakliyle başlıyoruz
Sünnetten kopan ucu asgari ücrete ekliyoruz
Gerisini beylere, paşalara, çaçalara bırakıp
Sadakanın derin hazzını tattırıyoruz.

Ağlamadan almaya alışınca insan
Alır ağzına ne koysan...

Eski yıl eski maskeyi düşürdü
Yeni maskeyle giriyoruz yeni yıla
Bu oyun, seyircileri güldürdü,
İki adım geri, bir adım ileri atıla...
Bir selam gönderelim yeni guruba.

Cahiller aya çıkıyor bir ton masrafla,
Biz ayı ayaklarımıza indiriyoruz bedava.
Yedi düvel bulanık suda balıklar gibi,
Bize bakıyorlar, bakar gibi gece mehtaba...

Öyle muhteşem bir giriş olsun ki yeni yıla
IMF kredili havai fişeklerle kutlana...
Görsünler! Işıkları bile böleriz parçalara.

Mehmet Halil

Yenilikçi bir yönetimden beklenen yeni yemin...

Bu seçimlerde siyah oje kaldırıldı, diğer seçimlerden sonra darısı diğer renklerin başına...

Şimdi ilklere imza atmaya ayarlanmış, ve paranın ruhuyla duyarlanmış, ekip olarak diyoruz ki!

Artık tanrının sesi bile tek mikrofondan ülendiğine göre, yeminler de tek mikrofondan yapılmalıdır.

Şunu iyi bilin ki, ben kendi derim içinde en güçlü kişiyim... Masumum ve telefim, kendi üzerime yemin ederim ki, derimin içinde benden başka güçlü birini tanımam, (gebe olanlara bu yemin yaptırılmasın, tabii seçilip de güçlüye gebe kalmayan varsa... Analar alınmasın, onların derileri içindeki diğerleri onlardan güçlü değildir, onların bakımına muhtaçtır.) Derimin dışındakiler için yemin ederim ki, onlara namusumdan ve şerefimden taviz vererek ayrıcalık tanı(ma) yacağım. Kendi aralarında hepsini, güçleri ve paraları ve bana verdikleri destekleri oranında eşit sayacağım. Bu günden itibaren bir koyup on alacağım. Uсталık devrimin verdiği güçle az yolunup çok yolacağım.

Ticaretin kurallarına, grafiği yükselen bir eğri ile devam ederek, ileri demokrasiyi, grafiğin tepesine bayrak gibi oturtacağım ve de oturtacağım. Ey cücelerin cücesi, liberal ve ileri demokrasi, ey beni gebe bırakanların hepsi, sizlere hizmeti borç bildiğimiz için yapıyoruz bu yemini. Borçlu olmadıklarımız alkışlasın diye bizi.

Sizlere olan sadakatimiz, tam ve sarsılmazdır. Sadece sadakatle davranmayanlardır hedefimiz...

Tanrı, kötü adamın iyinin lokmasını elinden almasına kızmaz... ama iyinin lokması için mücadelesini de kabul etmez... Allah bizi yolundan ayırmasın...

Akıllılar aptallardan geçinecek, aptallar da çalışarak... Bu kuralı bize miras bırakanları utandırmayacağız. bilgi ve akıl zafer kazanmıyor her yerde, onun için yabancılaştırmamak lazım siperlere...

Halkı akıllı aptal diye bölmeyeceğiz. Kaybolan kuruşu aramak aptalca olsa bile, biz bölücü olmadığımızı ve aptal vatandaşlarımızı kendimizden ayrı görmediğimizi göstermek için, biz bazı bölgelerimizde kuruşu da aramayı ilke edineceğiz...

TV ve büyük medya marifetiyle çalışarak geçinenleri eğlendirerek, dertleriyle usandırmayacağız.

Milleti eğlendirmek kadar evlendirmek de hedefimiz olacak. Toplu imam nikahları ve sünnetler yapacağız.

Kamburu geniş olanlara çok, dar olanlara az yükleyeceğiz ve kamburu olmayanları sadakayla besleyeceğiz...

Bize destek verenlere daha çok sadaka dağıtacağız, onların hayır dualarını alarak cenneti garantileyeceğiz

Bardak boşalmadan doldurulmaz, içine girmeden içinden çıkılmaz, yıkmadan yenisi yapılmaz, batırmadan kurtarılmaz...

Kimse halinden şikayet etmesin, kurtarmak için önce batırmak gerekir. Kuyuya atacağız ki ayaklarımıza sarılsınlar... Daha kötüsünü görecekler ki, iyi olarak alkışlasınlar bizi. Biz bunun üzerine kurduk geleceğimizi...

Doğru yapan için yemine gerek yoktur. Yemini, dağlardan akan coşkun suyu, çarka yönlendiren yalak olarak bilin. Bilin ki, yemin ediyorsak, bütün labirentlerden gelen karmaşayı, halle ve yola sokmak içindir. Yemin edilmişse ve eller de konulmuşsa kitabın üstüne, artık sorumluluk kitabıdır.

Kitaba inanmayan da kafirdir. AMIIIIIIIN!

Mehmet Halil

Yeteneksizim

Oturdum bir avuç deliğin üstüne
Rahat rahat sıayım diye
Saatler geçti aradan
ıkmadı o nevale...

Düşündüm derin derin
Nedir bu benim yeteneksizliğim
Oturduğum yeri Türkiye'nin alanına böldüm
Kendi beceriksiz halime güldüm.

Ne büyük adamlar gördü bu lke
Hesaba göre
Benim yapamayacağımı binlerce senede
Bir demir el çıktı yaptı otuz senede.

Bir Kenen ülkesini,
Çok görmüyorum, bir Kenan'ın bir yılda halletmesini
Çünkü, zincire vurulmuşlar dışında
Hiç kimse çıkarmadı sesini...

Kimi uçar, kimi naar,
Herkes yediği kadar sıar...

Mehmet Halil

Yeter mi?

Önümüzdeki günlerde "ERKEN SEÇİM var!" diyorlar. Olay gerçekten erken seçim mi? Seçimden daha yeni çıktık. Niye seçim olsun? Bu bir seçimden ziyade, diktatörlüğü dayatma değil mi? Diktatörlüğü dayatmak için savaş çıkaranlar normal şartlarda seçim yapar mı? Biz istediğimiz kadar BARIŞ diyelim, diktatörler BARIŞ ister mi? Barış demek diktatörler için yıkım demektir. O halde diktatörler SAVAŞ diyeceklerdir. Diyorlar da... BARIŞın sağlanması için PKK'ya silahları susturun demek yeterli mi? Bu ancak iktidardakilerin yalanlarını ortaya çıkarmak, HDP'nin BARIŞ konusunda samimi olduğunu kitlelere duyurmak için önemli... Ama bu önemli mesajı kitlelere ne kadar iletebiliyoruz. Bütün ana medya iktidarın elinde kukla... Nüfusun %90'ı iktidarın mesajını alıyor. Toplumun bilinç altı yıllardır buna hazırlanıyor. Biz üç-beş sloganla bunu tersine çevirebilecek miyiz? Biraz gerçekçi olmalıyız... Burada da "Yetmez ama EVET" mantığı mı hakim? Parti başkanı BARIŞ taleplerini toplumun her kesimine iletmeye çalışıyor. Demokratik kitle örgütlerinin, sendikaların, parti il ve ilçe örgütlerinin temsilcileri alkışlıyor... Yeter mi? Bu parti, siyasi bir örgüt mü, yoksa kişi partisi mi? Burjuva partilerini "kişi partisi" diye eleştiriyoruz ama kendimize dışarıdan bakmayı düşünmüyoruz. Taban örgütleri tatilde mi? SAVAŞ yoksulları öldürür, bundan hiç birimizin kuşkusu yok. Hele son birkaç aydır bunu açık ve net olarak görmeyen yok. Savaşı isteyen yoksullar da değil... Zenginler istiyor. Yoksullara "Bizim çıkarlarımız için ölün" diyorlar. Bu gayet açık ve net olarak ortada... Peki, bu %13'ün içinde ve %27'in içinde sendikacılar alkışlama dışında ne yapıyorlar. Barışı gerçekleştirmek için sadece slogan atmak yeterli mi? Kitlelerini eylemlere taşımak gerekmez mi? Savaş isteyenlerin emellerine engel olmak için silah üreten ve savaşa lojistik destek sağlayan işkollarında greve gidilmez mi? Bütün bunlar için 35 yıldır faşizm altında inleyen bir ülkede, bu sendikalarda ve demokratik kitle örgütlerinde eğitim yapılmaz mı? Kişisel çıkarlar için sendikalarda toplumsal çıkarlar arka plana atıla atıla sendikalar işveren kuruluşları haline geldi. Burada suçlu olanlar kimler? Toplumsal mücadeleyi sokak eylemleri ile sınırlamak, iktidardakilerin iktidarlarını sürdürebilmek için, sendikalarda ve demokratik kitle örgütlerinde yönetimde olanlar da, aynı düşüncedeler mi? Neden savaş, barış, sömürü, militarizm, insan hakları, ırkçılık, önyargılar, damgalama gibi konularda toplumun eğitilmesi konusunda çabalarımız yok? Bir parti başkanı her yere koşturup ülke için çığlık atıyor, ama hiçbir yerden ciddi bir destek bulamıyor. Tek başına denecek kadar zayıf bir taban desteği... Alkıştan ibaret... Toplumun başka şansı yok. Bu şansı iyi değerlendirmek zorundayız. Sosyal demokratlar hala MHP ile bağ kurmaya çalışıyorlar. HDP olmasa kendilerinin de nefes alamayacaklarını düşünmüyorlar. MHP onları olsa olsa bir sıçrama taşı olarak kullanır sonra da en başta onların kellelerini alır. Tarihte bunun örnekleri çok. Biz kendimize bakalım. Uyumayalım. Erken seçim sıradan bir olay değil... Diktatörlüğü meşru rayına oturtma çabaları. Pasif kaldığı için hiç kimseyi affetmez diktatörler. Artık dar sokak eylemleri yasak savma gibi bir şey... Zor olan kitlelerle sıkı bağların kurulması... Geç kalmış olsak bile bir yerden başlamak zorundayız. Daha fazla ertelemeyen zor olana sarılmamız. BARI istiyorsak, elde etmek için gerekeni de yapmak zorundayız. Bu bizden başkasının ihtiyacı değil... Bunu başaramazsak, bütün sözlerimiz ve sloganlarımız balon gibi sönmüş gider...

Mehmet Halil

Yıkıldım

“Evlenince prenses olacağım! ” dediği için evlendim.
Nikahtan sonra aşk da bitiverdi, şimdi yay gibi gerili
Prenses bile olmadı ben prens olacağım deydi...
Ve artık edindiğim tecrübelerle göre
“Yuvayı dişi kuş yıkar! ” diyeceğim.

Mehmet Halil

Yıkın bilime dair ne varsa!

AKP yeni bir devletin temellerini atıyormuş... Muş değil, atıyor. "Matematik Köyü" nü yıkma kararı aldığına göre hiç şüphemiz yok. Zaten birkaç yıl önce CHP'li belediye de aynı niyetle kolları sıvamamış mıydı? OHAL, Bu hal, KHK ve baskı, terör, sindirme... vs. vs.

Matematik insanların neyine gerek? Hesap makinesi var, bilgisayar var... Kuranda kaç ayet varsa ondan fazlasını saymak beyhude... Zaten beyhude olduğu için ormanları yakıyoruz, yakamadıklarımızı kesiyoruz... Gökdelenleri diyoruz ama, 600 kat yüksekleri de yapacak değiliz ya...

İnanç öne çıkınca bilim atılır dipsiz kuyulara... Rönesans 1600 yıllarında başlamış... Ondan sonra inanç zayıflamış... İnanç zayıflayınca, zayıflıyor yeryüzü ve gökyüzü tanrıları da... Yoksa şimdiye peygamber efendimizin hırkası, kılı, keli de çoktan kutsal olurdu...

Basın kendine göre kutsal bir tarafını bulmuş öpüyor ama, fırsat tanınsın basın dışındaki vatandaşlara da... Matematik inancın düşmanı, sanat inancın düşmanı, bilim inancın düşmanı... Bütün düşmanları yerle bir edeceksin ki, tutuşturabilsinler inancın fitillerini... 400 yıldır, Rönesans'la gelen bilim ne yaptı ki? Gemilerle denizleri aşmaktan başka, gemiler icat oldu Musa'nın asası kırıldı. Trenler icat oldu peygamber efendimizin kervanları yok oldu. Aya çıktılar tanrı huzursuz oldu...

Yıkın bilime dair ne varsa... Açın bütün kapıları kör kütük inanca...
Bu millet başka türlü kalkmayacak ayağa...

Mehmet Halil

Yıl sonu takdirnamesi

Bilim dipsiz kuyulara atıldığına göre, kafa yükten başka bir şey değil gövdeye... O halde bu haksızlık değil mi yüzde elliye? Kafa ile gol atmak yasaklanmalı ki, adalet sağlansın. Futbolcu cumba seçtikse, meyvesini yesin seçenlerde...

Mehmet Halil

Yılbaşı Piyangosu

Yılbaşı geldi yine
Her yıl olduğu gibi olmasın
Kapanmayalım dedik eve
Mütavazı bir yere gidelim de
Hep biz feleğe değil
Bir de felek şaşırırsın bize!

Yakınlarımızda fiyatlar fırlamış
Uzaklarda yolda geçecek zaman
Eğleneceğimiz zamanı ikiye katlamış
Ne çıkarımız olacak yılbaşından?

Biz de kestane aldık
Hiç paraya acımadan
Bağlardaki bütün üzümler buruk
Bizim kestaneler kıralından...

Bir de, birbirimizden habersiz
Ayrı ayrı birer bilet almışız
İkimizde şansımıza güveniyoruz
Gizli gizli atıyor yüreklerimiz.
Sonuçlara bir bakıyoruz,
Benim bilete o çıkmış,
Onun biletine ben
Göz şaşkınlığıyla
Birbirimize sarılıyoruz...
Bir yılı da böyle deviriyoruz...

Mehmet Halil

Yıldızlar

Yıldızlar gökyüzüne, bir bir çakılmış gibi,
Neden hareket etmiyorlar, üşümezler mi?
Suya düşünce, kurtulmak için çırpınırlar.
Neden! .. yıldızlar, suyu hiç sevmezler mi

Mehmet Halil

Yıldızlı ifade

İnsan Hakları komisyonunda
Hrant Dink cinayeti ile ilgili
İfade verdi Albay Öz
Ağzından çıkan iki söz
Savaş yasalarının güvencesinde
"bilgi vermem!" dedi
Dosya kapandı böylece.

Olayı sabırla izleyen kamuoyu
İnsan olarak inceledi Öz'ü
Kitaptan okur gibi konuşuyordu
Resmi kıyafetler söyledi son sözü
Büyük sermaye meclisi sustu
Afalladı halkın iki gözü
Orada kendi meclisi yoktu.

Mehmet Halil

Yine kafam karışıyor

Halkın iradesi, sarayın iradesi altında ezildi
Gözyaşları da kurtarmıyor demokrasiyi
Tanrı yarattıklarını ikiye bölüyor
Alın yazılarını da saraya bırakıyor
Haklı da, teknoloji işi kolaylaştırıyor
Kimi yok sayılıyor, kimi şehit oluyor
Yoksa mesajlar Türk-Sat'a mı karışıyor?
Bomba seslerden benim de kafam karıştı.

Mehmet Halil

Yirmi yaş yeter!

Birinci yoklamaya sizi çağırıyor
Yaşamla ölüm arasındaki sınırlar
Birbiriyle öpüşüyor.
Hayat işte buraya kadar

Her ne kadar küreselleşse de!
Sermaye...
Çek ve senet mafyasının
Vatana ihtiyacı var.

Çünkü, her ülkede bu kadar kolay değil
bu kadar kolay değil soygunlar.
Yine soyguncular seçilmeliydi vekil
Ceylan derisinde onlar rahat otururlar.
Ey onursuzlar arsındaki, ayırık, sen çekil.

'Toprağı toprak yapan içindeki kandır'
Mehmet! .. ancak, ölürse kahramandır
Kardeşe en uygun, yine kardeş kanıdır
Mehmetçik'e, doyumluk aş, yirmi yaş yeter
Zengin sofralarında ekmekler, taze kan bekler.

Kalın enseliler, şiş göbekliler, sarkaç bıyıklılar
Ölcekler, biçecek, tartacak karar verecekler
Planlarına, programlarına, çıkarlarına bakacaklar
Kimler ne zaman, nerde ve nasıl ölecekler.
Bu ülkede karar alma, kara verme demokrasisi var.

içecek suyumuz olmasın, sular Allah'ın emrinde
Emperyalistler kansız ve petROLSÜZ kalmasın...
Savaşlar bunun için, dünyanın yoksulları hazır bekler
Ne kadar demokrasi isterseniz, o kadar kan aksın
Garsona bahşiş gibi, işbirlikçilere pirim verilsin yeter.
bahşiş yatırılan sermayeden daha da şehvetli...

Bankalar, sanayi, ticaret ellerinde
Devenin yükünü almışlar yani...
Boku için birbirimize girelim de.
Görenlerde iş yaptığımızı sansın bari.
Ölümler olacak, iş yapmanın ölçüsü de.

Mehmet Halil

Yoklama

Dünyanın ortasında "Ali kıran baş kesen" taşeronlar
Kasaları götürdükleri gibi kafaları da götürüyorlar
Kasalar ve kafalar dolu olsun yeter ki
Sakin kafanızı doldurmayın
Boş kafaya dokunmuyorlar
Bu yılın barış ödülünü, en çok kafa götüren aldı
Ödül olarak da "Anayasa yapma hakkı" kazandı
Şiz onaylayacak mısınız bu Anayasayı?
İradesi hiçe sayılanlar
HAYIRRRR!

Mehmet Halil

Yola devam. Utanma.

Biliyorsunuz ve yaşıyorsunuz, biz şiddet içinde hayat bulmuş bir toplumuz. Baskılar, darbeler, sıkıyönetimler, O HAL'ler hepsi bizi hizaya getirmek için... Öyle özlemişiz ki huzuru, barışı, en zorunlu ve en yararlı bitki olarak düşmanlara zeytin dalı uzatmayı gelenek haline getirmişiz... Baskı ve şiddetin kaynağı da bir gün insafa gelmiş, belki de rüyalarında tanrı tarafından gönderilen bir melek söylemiştir, sebebi her ne olursa olsun, zeytin yasası çıkarmışlar... O zeytin yasasına göre kendine ait olmayan bu toprak parçası üstünde zeytin yetiştiren, yirmi yılını zeytin yetiştirmekle geçirdiğinde o toprakların yasal sahibi olmaya başlamış... Araya küçük bir dal değil artık kocaman zeytin dağları girmiş...

Bütün bu gelişmeler barış için, huzur için tünelin ucundaki ışık olarak algılanmış... Algılayan insanlar da öyle sıradan değil.

Hemen gereğini yapmak için kolları sıvamışlar. Hemen yanlış anlamayın, öyle haka dansçıları gibi değil... Gayet kibar bir şekilde. Demokrasi demek emsal uygulamalar demek. Mesela bilirsiniz, adliyelerde yeni hakimler demokraside kusur işlememek için Yargıtay kararlarından emsal ararlar. Buna kötü niyetliler tepeye yağ çekmek olarak bakabilirler... Ama onlar bilmezler ki adalet hep güçlülerin gözlerini parlatan bir ışıktır. Bu ışık zayıf olsa bile, tünelde, ya da karanlıkta daha iyi parlar. Onun için 'filozoflar' hep tünelin ucunu gösterirler. Lafı uzatmayalım, demokrasi demek aynı zamanda ve daha çok emsal demektir.

Üc deyince bize hep çok uzak gibi gelir. Ama aynı zaman da bize çok yakındır da. O uc, sanki her şeyimiz gibidir.

İşte bütün bu karmaşık işleri en doğru şekilde algılayıp çözümleyen ve bu karmaşıklığı bir formülle izah etmeye çalışanlar öyle sıradan insanlar değildir... Sıra dışı insanlardır. Onlar ki bunu ileri demokrasi diye bir formülle açıkladılar, biz de anlayıp yumuşadık. Özet olarak ileri demokrasi eşittir emsal uygulamalar... Zeytin yasası gibi emsal bir uygulama ki, sıkışınca zeytinyağı gibi üste çıkabilsin uygulayanlar... Ne kadar üstte çıkarsan o kadar büzüşür yumuşakçalar... Alta olmak, öyle değerli bir şeyi sırtında taşımak, alttakilerin görevi haline gelir. Çünkü üstlerindeki adalettir. Adalet her şeyin başıdır. Her şeyin başı da adalettir. Onun her ağzından çıkan bir yasadır. Adalete uyacağız... O her şeyin başı olanlar öyle mütevazî insanlar ki zeytin üreticileri gibi yirmi yıl sonra tapu diye kapıya dayanmamışlar, bilmem kaç kuşaktan beri işlettikleri bu devleti tapulamaya kalkmışlar... Biz de onlara haksızlık ediyoruz. Hiç başkasının zeytin bahçesine girip 'zeytinlerimi çalma' deme hakkınız olur mu? Öyle kibar bir adam ki, anasının kan sütü gibi helal topraklar için utanç bile duyuyor da, 'Beni rahatlatmak için istifa edin!' diyor. 'Beni rahatlatmayan babamın oğlu bile olsa gözünün yaşına bakmam' diyor. Milletin heyecandan dili dolaşiyor. 'HÜKMET İRTİFA' diyecek yerde 'HÜKÜMET İSTİFA' demeye başlamış. Neyse ki adamda zeka var da yanlış yorumlamıyor ve söylenenleri umursamıyor.

Bakın sıradan emlakçı bile ev alıp satarken veya kiralarken yüzde üç, yüzde üç, iki taraftan yüzde altı komisyon alıyor. Eee! Bunlar burada bostan korkuluğu değil ya, risk alıyorlar risk, risk ne kadar büyük olursa, kazanç da o kadar büyük olacak. Önderleri rüşvetin rüşvet olmadığını, komisyon olduğunu ilan ettiler... Hem de her şeye rağmen, cahil insanlara karşı cezai müeyyidelere dur diyecek bir on beşinci maddeyi de anayasaya koydular. Ana haksızlık eder mi çocuklarına? Ayakkabı kutularından çıkan paralar çalıntı değil, rüşvet değil, ayak teri ve sıkı ayakkabılardan dökülen kanın teridir. Yine de gönülleri rahatlatmak için çocuğu olanlar istifa etti, çocuğu olmayan Bağış'landı... Geriye ak pak bir parti ve başında beyaz sarıklı hem padişah hem sadrazam kaldı...

Şöyle kaba bir hesap yapın. Türkiye'nin bütçesi kaç milyarla kapandı? 2013 bütçesi 404 milyar TL olarak kabul edildi. 34 milyar lira açık verecek. Piyasada dönen para 2013 yılında 404 milyar. Yani Ali Ağaoğlu dairelerinden 4000 dairesine eşit (bir dairesi 100 bin liradan olursa) . Bu koca ülkede dönen para (bütçe) bin daire karşılığı ise, diğer

daireler, savaş gemileri, tankları bunlar neyin nesi... Dönen kayıt dışı para bu kadar büyük mü? (kara para demiyorum. Kayıt dışı... Herhalde dış borçlar da bütçenin yüzde otuzu kadardır. Yani 1000 veya 1400 daire karşılar borçları... Ama neden bunun için ülke kaynaklarının yüzde altmış beşi yabancı ülkelerin eline geçti? Sermeyenin ülkesi, sınırı dili olmaz... onun için uluslar arası sermaye ile yerli sermaye arasında ayırım yoktur. Bu sadece iliklerine kadar sömürülen sessiz çoğunluğu kandırmak içindir. Sessizliğe devam mı? Evettttt... Dünya aleme karşı padişahımız mahcup olmasın... Onun yüzü bizim yüzümüz sayılır. O orada bizi temsil ediyor. Haklarımıza kendi hakkı gibi sahip çıkıyor... Helal olsun!

Dünyayı Allah yarattığına göre, yarattığını kime vereceği yine onun sorunu, her halde bizim gibi kendine inanmayanlara verecek değil ya... Yüzlerce camii, kuran kursu yaptıranlar varken... Ayrıca, Allah yolunda okullar, kurslar dururken laiklik adına yolunu şaşırانların okullarına da yapılan yatırımları kısarak, ona hizmetkarlık yapanlara bol keseden verecektir. Kim gönül rızası ile verilenlere hırsızlık diyebilir?

Her padişah'ın şamar oğlanları vardır. Sınırları gerildiğinde padişahı rahatlatırlar. Son padişah da bu günlerde gergin ve şamar oğlanlarından kendisini rahatlatmalarını istemiş... Ama onlar padişahı rahatlatmak isterken kendileri de rahatlamak istemiş... Ama biri var ki her dönemde padişahların bu isteğini, istemeden ve gönüllü olarak yapıyor. Belki profesyonel olmaktır niyeti, ama, oraya giden geri dönmek istemiyor, onun için de bu gönüllüye kimse profesyonel rahatlatıcılık, diğer adıyla, şamar oğlanlığı vermiyor. Olsun Mehmet'lerden Padişahlara zarar gelmez. Biz iki adaş padişahın yoluna halı döşemeye devam edeceğiz... Biz hesap biliriz. 404 milyar içinden ayakkabı kutusundan çıkanların ne değeri var... Emlakçılardan komisyonu kadar bile olmuyor. Sen sıradan değil, sıra dışısın. Yola devam. Başkaları ne dersin, ister kalas desin ister Barlas... Arkanda biz varız destekleyen. Yüzünü kızartma sen! Yola devam. Arkanda iki de Memed var. Kalplerini hiç bozmazlar... İki yanağından birer kesme, bir öpücük alırlar, o kadar...

Mehmet Halil

Yola Devam... Utanma

Biliyorsunuz ve yaşıyorsunuz, biz şiddet içinde hayat bulmuş bir toplumuz. Baskılar, darbeler, sıkıyönetimler, O HAL'ler hepsi bizi hizaya getirmek için... Öyle özlemişiz ki huzuru, barışı, en zorunlu ve en yararlı bitki olarak düşmanlara zeytin dalı uzatmayı gelenek haline getirmişiz... Baskı ve şiddetin kaynağı da bir gün insafa gelmiş, belki de rüyalarında tanrı tarafından gönderilen bir melek söylemiştir, sebebi her ne olursa olsun, zeytin yasası çıkarmışlar... O zeytin yasasına göre kendine ait olmayan bu toprak parçası üstünde zeytin yetiştiren, yirmi yılını zeytin yetiştirmekle geçirdiğinde o toprakların yasal sahibi olmaya başlamış... Araya küçük bir dal değil artık kocaman zeytin dağları girmiş...

Bütün bu gelişmeler barış için, huzur için tünelin ucundaki ışık olarak algılanmış... Algılayan insanlar da öyle sıradan değil.

Hemen gereğini yapmak için kolları sıvamışlar. Hemen yanlış anlamayın, öyle haka dansçıları gibi değil... Gayet kibar bir şekilde. Demokrasi demek emsal uygulamalar demek. Mesela bilirsiniz, adliyelerde yeni hakimler demokraside kusur işlememek için Yargıtay kararlarından emsal ararlar. Buna kötü niyetliler tepeye yağ çekmek olarak bakabilirler... Ama onlar bilmezler ki adalet hep güçlülerin gözlerini parlatan bir ışıktır. Bu ışık zayıf olsa bile, tünelde, ya da karanlıkta daha iyi parlar. Onun için 'filozoflar' hep tünelin ucunu gösterirler. Lafı uzatmayalım, demokrasi demek aynı zamanda ve daha çok emsal demektir.

Üc deyince bize hep çok uzak gibi gelir. Ama aynı zaman da bize çok yakındır da. O uc, sanki her şeyimiz gibidir.

İşte bütün bu karmaşık işleri en doğru şekilde algılayıp çözümleyen ve bu karmaşıklığı bir formülle izah etmeye çalışanlar öyle sıradan insanlar değildir... Sıra dışı insanlardır. Onlar ki bunu ileri demokrasi diye bir formülle açıkladılar, biz de anlayıp yumuşadık. Özet olarak ileri demokrasi eşittir emsal uygulamalar... Zeytin yasası gibi emsal bir uygulama ki, sıkışınca zeytinyağı gibi üste çıkabilsin uygulayanlar... Ne kadar üstte çıkarsan o kadar büzüşür yumuşakçalar... Alta olmak, öyle değerli bir şeyi sırtında taşımak, alttakilerin görevi haline gelir. Çünkü üstlerindeki adalettir. Adalet her şeyin başıdır. Her şeyin başı da adalettir. Onun her ağzından çıkan bir yasadır. Adalete uyacağız... O her şeyin başı olanlar öyle mütevazî insanlar ki zeytin üreticileri gibi yirmi yıl sonra tapu diye kapıya dayanmamışlar, bilmem kaç kuşaktan beri işlettikleri bu devleti tapulamaya kalkmışlar... Biz de onlara haksızlık ediyoruz. Hiç başkasının zeytin bahçesine girip 'zeytinlerimi çalma' deme hakkınız olur mu? Öyle kibar bir adam ki, anasının kan sütü gibi helal topraklar için utanç bile duyuyor da, 'Beni rahatlatmak için istifa edin!' diyor. 'Beni rahatlatmayan babamın oğlu bile olsa gözünün yaşına bakmam' diyor. Milletin heyecandan dili dolaşiyor. 'HÜKMET İRTİFA' diyecek yerde 'HÜKÜMET İSTİFA' demeye başlamış. Neyse ki adamda zeka var da yanlış yorumlamıyor ve söylenenleri umursamıyor.

Bakın sıradan emlakçı bile ev alıp satarken veya kiralarken yüzde üç, yüzde üç, iki taraftan yüzde altı komisyon alıyor. Eee! Bunlar burada bostan korkuluğu değil ya, risk alıyorlar risk, risk ne kadar büyük olursa, kazanç da o kadar büyük olacak. Önderleri rüşvetin rüşvet olmadığını, komisyon olduğunu ilan ettiler... Hem de her şeye rağmen, cahil insanlara karşı cezai müeyyidelere dur diyecek bir on beşinci maddeyi de anayasaya koydular. Ana haksızlık eder mi çocuklarına? Ayakkabı kutularından çıkan paralar çalıntı değil, rüşvet değil, ayak teri ve sıkın ayakkabılardan dökülen kanın teridir. Yine de gönülleri rahatlatmak için çocuğu olanlar istifa etti, çocuğu olmayan Bağış'landı... Geriye ak pak bir parti ve başında beyaz sarıklı hem padişah hem sadrazam kaldı...

Şöyle kaba bir hesap yapın. Türkiye'nin bütçesi kaç milyarla kapandı? 2013 bütçesi 404 milyar TL olarak kabul edildi. 34 milyar lira açık verecek. Piyasada dönen para 2013 yılında 404 milyar. Yani Ali Ağaoğlu dairelerinden 4000 dairesine eşit (bir dairesi 100 bin liradan olursa) . Bu koca ülkede dönen para (bütçe) bin daire karşılığı ise, diğer

daireler, savaş gemileri, tankları bunlar neyin nesi... Dönen kayıt dışı para bu kadar büyük mü? (kara para demiyorum. Kayıt dışı... Herhalde dış borçlar da bütçenin yüzde otuzu kadardır. Yani 1000 veya 1400 daire karşılar borçları... Ama neden bunun için ülke kaynaklarının yüzde altmış beşi yabancı ülkelerin eline geçti? Sermeyenin ülkesi, sınırı dili olmaz... onun için uluslar arası sermaye ile yerli sermaye arasında ayırım yoktur. Bu sadece iliklerine kadar sömürülen sessiz çoğunluğu kandırmak içindir. Sessizliğe devam mı? Evettttt... Dünya aleme karşı padişahımız mahcup olmasın... Onun yüzü bizim yüzümüz sayılır. O orada bizi temsil ediyor. Haklarımıza kendi hakkı gibi sahip çıkıyor... Helal olsun!

Dünyayı Allah yarattığına göre, yarattığını kime vereceği yine onun sorunu, her halde bizim gibi kendine inanmayanlara verecek değil ya... Yüzlerce camii, kuran kursu yaptırınlar varken... Ayrıca, Allah yolunda okullar, kurslar dururken laiklik adına yolunu şaşırınların okullarına da yapılan yatırımları kısarak, ona hizmetkarlık yapanlara bol keseden verecektir. Kim gönül rızası ile verilenlere hırsızlık diyebilir?

Her padişah'ın şamar oğlanları vardır. Sınırları gerildiğinde padişahı rahatlatırlar. Son padişah da bu günlerde gergin ve şamar oğlanlarından kendisini rahatlatmalarını istemiş... Ama onlar padişahı rahatlatmak isterken kendileri de rahatlamak istemiş... Ama biri var ki her dönemde padişahların bu isteğini, istemeden ve gönüllü olarak yapıyor. Belki profesyonel olmaktır niyeti, ama, oraya giden geri dönmek istemiyor, onun için de bu gönüllüye kimse profesyonel rahatlatıcılık, diğer adıyla, şamar oğlanlığı vermiyor. Olsun Mehmet'lerden Padişahlara zarar gelmez. Biz iki adaş padişahın yoluna halı döşemeye devam edeceğiz... Biz hesap biliriz. 404 milyar içinden ayakkabı kutusundan çıkanların ne değeri var... Emlakçıların komisyonu kadar bile olmuyor. Sen sıradan değil, sıra dışısın. Yola devam. Başkaları ne dersin, ister kalas desin ister Barlas... Arkanda biz varız destekleyen. Yüzünü kızartma sen! Yola devam. Arkanda iki de Memed var. Kalplerini hiç bozmazlar... İki yanağından birer kesme, bir öpücük alırlar, o kadar...

Mehmet Halil

Yolculuk

Yılları ve ömrün sınırlarını düşünmezdim
Genliğimde geçmezdi günler ve dersler
Şimdi, en çok ulaştırma bakanını severim
Daha otuz beşinde yolun yarısı dediler...
Çalışkan bakan aklıma gelince gülüveririm
Şirketiyle, binlerce kilometre yol döşediler
Bitmeyen kilometrelerce yolculuklar edindim
Mehtaplı bir gecede, ayla yan yana gider gibi
Ben giderim, yol uzar, yol uzar, ben giderim.
Ömürleri uzatır, bakanın 'Hayırdırlık şirketi'
Yolun yarısı bile değil, daha da gerideyim...
Yol yormaz insanı, yorucu olan yolun bitimi.
Tüm hazine yollara gitse de, şikayetçi değilim
Şirketin çıkarlarıyla benim çıkarlarım birleşti
Paranın parlaklığı, zenginliği şehveti o biçim
Şimdiye çoktan iki metre toprağım eşilecekti
Yollar uzadıkça, önümde işim uzadı benim
O para kazandı, bu 'abdal'ı da işle ihya etti...
Biz anlaştık! Bütün alçaklığımın itiraf ederim.
Biz anlaştık, yüreklerimize yazıp sözleşmeyi.

Mehmet Halil

Yolsuzluk abidesi

Avrupa'da çok mutluydu boşbakan
Hem duyguları sömürdü Dünya'da
Hem ekonomik rant sağladı yardımlardan
Şimdi can verecek, kaç şeritli karayoluna
Bir de hafızaları uzaklaştırdı doğudan...

Ses yok "pire için yakılan yorgan"dan
Yollar yapılıyor yerle bir olan enkazlardan
Yollarla bağlıyorlar insanları birbirine
Emin olabilirsiniz, bölücü olmadıklarından.
Zaten şikayetimiz de hep yolsuzluktan...

Mehmet Halil

Yolunda ölürüz ustam!

Öğrenilmiş davranışları değiştirmek zor...
Ninni doğar doğmaz kulaklarımızda
Matbaa 150 yıl sonra
Din eğitimi başlar üç yaşında
Uyutmadan olmaz.
Derinin üstündeki tıraştan daha önemlidir derinin altındaki tıraş.
Uyku hapları sıralanır ardı ardına, verilir yavaş yavaş...
Yaratılış anlatılmaz Evrime saldırmadan
Yüz elli yıl sonra gelmiş bilgi ve roman
Ardından gelince numaralama
Olursun artık bir meta
Etiketin değişmez yine, alnında insan yazar
İhtiyaca göre depolama...
İnsanın metalaşması önemli değil ama
Etiketi değiştirmek insanı bozar.
Pavlovun köpekleri gibi yetiştirilirsin ama
İnsan gibi kıyafet geçirirler sana
İç dünyanı eğip bükseler de
Dik tutar seni ütülü pantolon, kravat, alet ve edevat
Yoksulluk edebiyatına aldırma
Edebiyattan fayda gelmez adama
Sana bunlar oyun gibi gelse de
Sakin ha! Oyun yakışmaz büyük adamlara,
Senin de defterin dürülür yavaş yavaş
Lazım olduğunda çalışmaz kamera...
Bir gün bir delik açılır kafanda
Sokak lambası gibidir politika
Dış cepheleri aydınlatır yalnızca
Bütün defterler kapanır bitince
Hazırdın ya yolunda ölmeye
Sende gidersin çöpe...

Mehmet Halil

Yular

Bir yular ki, geçirilmiş kulların boynuna
Bir yular ki, demokrasi koymuşlar adına
Üzümler, müzikal gibi, bayılmışlar bu ada,
Şarap oluyorlar, demokrasiyi tada tada.

Bir elde yular, bir elde kamçı
Oynar jokey atın üstünde,
Bir yanda başı, bir yanda kığı

"Hepimiz aynı gemideyiz! " diyor biri
Şaşıyoruz! Bu nasıl bir şey, hangi gemi?
Başımızı kaldırıp bir de bakıyoruz ki
Presleyip uskur yapmışlar, tüyü bitmemişleri.

Bir elde yular, bir elde kamçı
Oynar jokey atın üstünde,
Bir yanda başı, bir yanda kığı

Babalar, "babalar gibi" savunur çocuklarını
O çocuklar ki taşımacılık yaparlar engin denizlerde,
Bütün riskleri göze alır, korurlar babanın onurlarını
Sıkılmış şarap gibi halkının kanını taşırlar IMF'ye...

Bir elde yular, bir elde kamçı
Oynar jokey atın üstünde,
Bir yanda başı, bir yanda kığı

Mehmet Halil

Yuvarlanıp gidiyoruz büyük boru hattına.

Yuvarlanıp gidiyoruz büyük boru hattına... Düz yazı

“Deryaya atılan küçük bir pislik deryayı kirletmez” demiş bir büyük ülama... Ne güzel söylemiş: Yazın denizde yüzüyoruz binlerce insan, hiç kimse itiraf etmese de, hemen hepsi işiyor suya girince... Ama hiç kimse rahatsız olmaz bu sidikten... Çünkü kirlilik gözle görülmez... o kirlilikle yaşarız iç içe... Kulak bile asan olmaz şikayet edenlere... Denizin midesi geniştir. Kirilenmez... Devlet bizim adımıza insanları öldürür. Kişisel kaprisler uğruna savaşlar çıkartıp toplu ölümlere sebep olur. İnsanlara işkence yapar, hırsızlık yapar, tecavüz eder... Dağa da kaçar, işsiz ve aç bırakarak, erkeğe muhtaç bırakarak, kadınları kerhaneye de düşürür... Bütün bunları toplum adına yapar. Bizde bu devletin, bu toplumun yapı taşlarından biri olduğumuza göre, bizim de payımıza suç düşer. Bizde kirileniriz böylece... Onlara bu yetkiyi yasalarla biz verdiğimiz için suçluyuz... Suçluyuz, ama bu labirentten, dolaylı olarak payımıza düşen suçu hissetmeyiz. Hissetmiyoruz. Payımıza düşen milyonlar arasında küçüktür, hissetmeyiz... Yasal görülsün bile ahlaksızlıktır insanlara layık görülen bu uygulamalar. Ama biz umursamayız bin yıllardır alışılmış bu haksızlıkları... Kendimize ucu değmedikçe... Hani göz değince namus kirleniyordu... Hırsızlığın büyüğü küçüğü olmazdı... Düşünmenin bile suç sayıldığı yerde bu suçlar yok sayılıyor... Çünkü ucu krallara çıkıyor... Oysa bir çocuk aç kalır, ölmek için ekmek çalarsa kıyamet kopar. Hepimizin gözünde artık ötelenmiş, damgalanmıştır. Artık ona iyi gözle bakılmaz. “Çalınan büyükmüş küçükmüş fark etmez hırsızlık hırsızlıktır.” Denilir. Yaşama refleksi ile yapılanla, planlı organize hırsızlıklar bir tutulur... Kendimize gelince “osuruktan nem kaptığımız” halde bu kirlilikten rahatsız olmuyoruz. Bana dokunmayan yılan bin yıl yaşasın diyoruz... Yılan bin yıllarca yaşıyor... Sıra bize geldiğinde biz de ölmüş oluyoruz... Yılanın boğazına girmeden deneme şansımız olmadığı için, yılanlarla yaşamaya devam ediyoruz... Sidik te bizden yılan da... Anaç yabancı olacağına, katil bizden olsun. Katil uğruna vururuz, vuruluruz... Hele birde ucunda cennet varsa, değme tadına...

Mehmet Halil

Yük

Batan şirketlerin yüküne gelince "Bu yükü nasıl devlete yükleriz" Emeklilere gelince "Yükü nasıl milletin sırtına yıkarız"

Şimdi anladınız mı bu iktidar neden cahilleri seviyor? Her şeye rağmen destekleyen bir çoğunluğu elde etmek için...

Bu devletin ekonomisini aptallar düzeltecek (miş)...

Mehmet Halil

Yükseliş 2

Faşizm ilerliyor
cehalet akli yok ediyor
sanat yerle bir
barbarlık yükseliyor...

Mehmet Halil

Yüz beşlik yeni sürüm

Top, tüfek, yıkım, işkence ve ölüm...
Harabeye çevirdiler güzelim vatanı
Bir halkın onurlu direnişini gördüm
Korkutamıyorlar, aşıldı korku duvarı...

Şef, altındaki sehpaye tekme vurdu
Hırsla, öfkeyle, kinle, azdılar azdırdılar
Yetmedi, Yıldırım'a bağladılar umudu...
Kısa menzilli namluya onu sürüyorlar

Öyle, kaç mermi düştü şu topraklara
Toprak yine toprak olarak kalıyor da
Caniler lanetleniyor ve de unutuluyor
Yeni anıtlar dikiliyor kanlı topraklara.

Mehmet Halil

Zafer

Göt korkusu Allah korkusunu sollarsa,
Her seçimi kazanır devlet-ü-taala...

Mehmet Halil

Zamane aşklar

Şimdiki aşklar sallama çay gibi...
Bir içimlik,
Tortusuz aşkın dibi.

Şimdiki aşklar reklam aşkı
Acaba nasıl! ... nasıl! ...
Gidermek için merakı.

Şimdiki aşklar, sallama çay gibi
Ne yapan usta,
Ne içen tiryaki...

Şimdiki aşklar sallama çay gibi
Ne tat alınır, Ne güldürür
Uzun yolculuklarda zaman öldürür.

Şimdiki aşklar sallama çay gibidir
Reklamın esiridir
Acaba nedir nedir!
Heyecanlanır merak giderir.

Şimdiki aşklar
Takı, masa, sandalye,
Ev, araba, cüzdan,
Ruhu ölmüş,
Bedeni boyadan.
Ve,
her şey sıradan.

Mehmet Halil

Zamanın acelesi yoktur!

Ana hukukun ırzına geçildi
Piç oldu bütün uygulamalar
Sahiplenen olmadı fiilleri
`Derin devlet'e sığındılar
O küçüldü, azaldı derinliği
Artık gizlenemiyor kirleri
Zamanın acelesi yoktur!
Gün gelir kusturur pislikleri
Kokmaya başladı karıştıkça,
Bu dersleri not düşelim akla...

Mehmet Halil

Zamanın akışına ayak uydurmak... / düz yazı

Askerde ordunun komutanları eğitim yaptırırlar askerler birbirine ayak uydursun diye, sivilde sermayenin komutanları... yine de zaman öyle hızlı akıyor ki ayaklar çoğu zaman uymuyor, dolanıyor birbirine...

Evlerimiz sokaklarımız kadar güvensiz artık, eskiden mektup yazardık, kart atardık, üzerinde açık adreslerimiz olurdu. Şimdi adresimizi öğrenen olunca, yüklenip evlerimizi sırtımıza yeni bir yere göçüyoruz kimsenin bulamayacağı, bu bazen, yokluktan oluyor, gelen giden yokluğumuzu görmesin diye ya da çok gelen olursa çok masraf olur korkusuyla... Bezen de, ruhunu satamamışsındır, zorla almaya talip insanlar vardır, onlardan kaçarsın...

Eskiden evimizin bir parçası olan anneler, eşler, kız kardeşler, yine evin bir parçası olmaktan çıktılar, karavan gibi oradan oraya taşıdığımız bir parçası, tekerlekleri gibiler. Bütün yük sırtlarında...

Eskiden anne yarısı olan mahallenin kadınları, yani teyzeler, artık ekmek üstü yağ, şeker gibi şeyler vermiyorlar, toplu taşıma araçlarında yer versin diye gençlerin gözüne bakıyorlar. İşte böylece, eskiden "sana gözüm gibi bakarım!" sözü yeni yeni anlam kazanıyor beyinlerimizde...

Eskiden sokaklarda oyun oynanırdı, şimdi sokağa çıkınca, oyun oynamak için, zengin fakirin üstüne araba sürüp korkutuyor, ya üstüne çamur sıçratıyor ya da kulağının dibinde korna çalıyor.

Eskiden ağaçlara tırmanırken papağan gibi tırnaklarımız bilenirdi, şimdi bodur ağaçların dibinden geçerken, meyve çalacak diye diş bileniyor...

Şimdi her ne kadar komşularımızı tanımiyorsak da, polislerle içli dışlıyız.

Eskiden daracık sokaklarda oynardık, şimdi sokaklar genişledikçe oyunlar yasaklandı...

Doksanlık anamdan ayrılırken, "komşularına selam söyle" dedi. Bir anda duraladım. "Kime!" diyecektim, sonra vazgeçtim. Belki bir daha görüşemeyiz diye de tekrarladı arkamdan, güvenmez bir tavırla...

"Komşularına selam söyle, iyi geçinin komşularınla..."

Apartmanın önüne geldiğimde, anamın sözünü yerine getirmek için biraz oyalandım. Kapıdan biri çıksın da, halk hatır edelim, bu arada da anamın da selamını iletayım... "Bu deli mi ne?" diye düşünmesinler diye de şartlar olgunlaşmalı değil mi ya... lafi oraya getirmek için boşuna senaryo bile yaptım.

Apartman 18 daire, yani şöyle böyle 80 kişi oturuyor demek. Sitede 9 apartman var... yani 700 kişi... Köyümüzün 4-5 katı insan yaşıyor demek.

Tanıdığım, üç komşu, bir temizlikçi kadın, bir yan apartmanın kapıcısı...

Beş altı dakikalık bir oyalanmadan sonra kendi kendime "anamın sizlere selamı var ey ahali!" deyip apartmanın kapısından içeri daldım ve asansör beni kapıda bıraktı...

Ben içeri girer girmez, asansör hiç durmadan çalışmaya başladı. Aidat borçlarından, çevre masrafları gideri ödeyemediklerinden bana görünmek istemiyorlar... Eşim yönetici ise benim ne günahım var.

Değişmeyen işte bir bu var! Her şey değişecek ama, bir tek kadının üstündeki erkek hegemonyası değişmeyecek.

Dünkü anam ve çocukluğumla, bu günkü hayatımız arasında devam yol almaya...
Mehmet Halil

Zamanın CD'leri

Şehit ile Tiran
Et ile tırnak gibidir
Temizliği unutursan
Arada pislik birikir.

Tırnak sık kesilir
Kesildikçe
Geriden devamı gelir
Bu doğanın karakteridir...

Kısa dönem olacakmış askerlik
Barış haberi sanmayın bunu
Korumasız olur mu çalınan servetçik
Tiranlar bulur yeni bir yolu?

Şehitlerin sayısı yüz binlerce
Rearkarnosyanal gerçekleşmiş
Şehitlerin atomları demirlerde
Demirler silah olmuş! Dirilmiş...
Demirler yol gösteriyor mermilere
Akıl da o demirde yenilenmiş...

Rakı şişesinde balık masumdur
Tanklar Tiran'a akvaryumdur
Onlar kurnaz
Onlar yediklerini,
Pastavilla gibi ağızlarında sallandırmaz
Onlar bozmaz ciddiyetini
Serum gibi alırlar gıdalarını,
Ağızları oynamaz...

Ama, silinmez zamanın CD'leri
Gün gelir
Kusturur onları geri...
Her şey dökülür ortaya bir bir...

Mehmet Halil

Zamanla değişime uğrayan terimler...

Vatanı satanlar vatan aşığı sayılınca
Vatan hainliği olur vatandaşın yeri

Resmi kıyafetle saldıranlar masumsa
Terörist saymak gerekiyor sessiz sivilleri

'Oy yoksa hizmet de yok! ' tehdit değilse
Korkmamak tehdit sayılır seçimlerde...

Atama aday ve barajlı seçimleri demokrasi kabul edersek
Halkın istekleri ve talepleri de anti demokratik demek...

Ergenekon davasına sığınarak muhalefeti sindirmek,
Demokrasi bu ise,
Örgütlenmek, toplu sözleşme, grev ve muhalefet, isyan demek.

Kadın ve erkek arasında eşitlik kabul edilmez de
Kadınlar arasında eşitlik öne sürülünce...
Adaletin faresi diyelim kadın erkek eşitliğine...

Değişimi kadınların başını örtmekten ibaret görenler kör değilse
Öğretmenler, yazarlar, çizerler, sanatçılar, gençler kördür bu ülkede...

Beyaz camlarda 'beş dakikada Beşiktaş' evlilikleri,
pezevenklik değilse!
Pezevenklik sayılır bütün belediyelerin nikah daireleri...

Uluslar arası şirketlerin, üretim kaynaklarımızın %70'ini kontrolü
Onlara kölelik değilse,
Kapitülasyonlar o dönem için en geniş özgürlüktü...

Suç bizde değil!
Bizi büyütürken, sık sık geçmişimize küfür eden dedelerimizde
Onlara inat,
Biz dört elle sarıldık da övünüyoruz geçmişimizle...

'Kendine güvenen geçmişinden medet ummaz! "

Mehmet Halil

Zor seçim /düz yazı

Bu seçimde seçmenlerin çoğu son ana kadar kime oy vereceğini bilmiyordu. Ama kime oy vermeyeceğini biliyordu.

Her seçimde, en çok demokrasiden dem vurulur. Çünkü insanların en çok özlem duyduğu şey olmuştur demokrasi.

Yazılı insanlık tarihinin son 3500 yılının sadece 27 yılı savaşız yaşanmıştır. Sürekli ateş altında olan insanlık için bu 27 yıl ancak bir soluklanma dönemidir.

Hepimiz biliyoruz ki ülkemizde, sıkıyönetim, ohal bölgeleri, kitlesel katliamlar, darbeler, baskılar hiç eksik olmamıştır.

Osmanlı döneminden, modernleşme dediğimiz Cumhuriyet dönemine de aynı baskılar aynen devam etmiş, kulluk ve kölelik nüans farkları ile devam etmiştir.

Seçilen yol kapitalizm olduktan sonra bu kaçınılmazdır. Çünkü kapitalizm sömürsünü baskısız, şiddetsiz sürdüremez. Kapitalizm için barı, sukunet, balığın karaya çıkması gibidir.

Gelişmemiş bir kapitalist ülke olarak ülkemiz, kötü politikalar ve borçlanma sonucu, emperyalizmin jandarması konumuna düşmüştür. Bugün dünyanın en saldırgan ülkesi olan ABD her istediğini uygulatabilmektedir. Ülkemiz şavaşa göre örgütlenmiştir.

Savaş şiddetin örgütlenip sistematikleşmesiyle ve karşısındakini yoketmek ya da kendi iradesini zorla kabul ettirmek için kurumsallaşmasıyla gelişir. Yani şiddet organize olduğunda, sistemleştğinde, ordulaştığında ve devlet olmaya yöneldiğinde şavaşa dönüşür. Savaş iktidar ilişkileriyle doğrudan bağlantılıdır.

Militarist şiddet, bireysel şiddetten farklıdır. Başkaları adına, insanlık adına hareket eder. Bu nedenle, yasalar dahilinde işler. Devletin hukukuna ve yasalara dayanan kurumsallaşmış şiddet, militarizm olarak tanımlanır.

Bu örgütlenme ile, faili meçhul cinayetlerin sonu gelmez oldu.

Milliyetçilik yeni devletin gelişmesi için tek yol olarak görüldü. Kitleleri devlet adına istediği gibi yönlendirmenin en kolay yolu "devleti iç ve dış düşmanlardan korumak" adına, ve her zaman şavaşa hazır durumda bulundurmanın tek yolu oldu milliyetçilik.

Artık milliyetçilik, modern Türkiye'nin yeni savaş ideolojisi oldu.

"Gayri Müslimler, Kürtler, Araplar ne mutlu Türküm demek zorunda kalmasınlar demek bölücülük oldu. Kendini Türk kabul eden, kendinden soyunmayı, geçmişini unutmayı, edindiği kültürü terk etmeyi, ismini değiştirmeyi, dilini unutmayı başarabilen herkes Türk olabilir. Cumhuriyet vatandaşı olan herkes Türk olmak zorundadır. Türkiye'de Türk doğulmasa bile Türk olunur."

İşte bu durumda girilen seçimlerde, toplumun gelişmesinden çok, partilerin çıkarları ön plana geldi.

Yeni bir gelişme olarak, zaten kendi kontrollerinde olmayan bir geminin, hangi rotada ilerleyeceği pek de umurlarında değil.

Bu ortamda, AKP ihtiyatlı bir politika izlerken (iyi niyetinden değil ama, batı tarafından tedirginlikle izlenen bir parti olma konumundan dolayı) CHP kayıtsız şartsız ABD destekçisi oldu.

AKP orduya karşı (şiddetin ve baskının odağı olarak) "demokrasiyi savunarak" Türkiye'de ilk defa, "Devlet memurları parlamentoya bağlıdır. Generaller de devlet memurudur" sözleriyle hiyerarşi de doğru olanı savunmuştur. CHP ise, orduyu kendi zırhı olarak görmüş ve kitlelere öyle göstermek istemiştir.

En ala milliyetçiliği savunmaya başlamıştır. Halkçılığı milliyetçiliği ile sınırlı kalmıştır. Halka yabancı bir parti olarak kalmıştır.

Yani her yönüyle ezilen bu toplumun en hassas noktalarında, halkın çıkarlarına ters davranmıştır.

Adı halkçı olmakla beraber hiç halka güvenememiştir.

AKP temsilcileri ise; Halkın anlamadığı dilden, tek millet, tek bayrak, tek ümmet derken en köklü gericiği savunsa bile, halkın anladığı dilden, " biz herkesin hükümeti olacağız" demektedir.

Tayip Erdoğan'ın seçim öncesi söylediği en doğru söz ise; "Deniz Baykal'ın CHP'si AKP'nin çok gerisine düşmüştür sözü" Bu söz AKP'ye çok oy kazandırdı.

Doğal olarak milliyetçilere oy verilecekse, zaten MHP vardır. CHP'ye neden gerek duyulsun?

MHP' denenmiştir AKP'den kötü puan almıştır, neden ona oy verilsin?
OY verilmeyecek ilk iki parti seçmenlerin beynine böyle kazınmıştır.

Geriye AKP ve bağımsızlar kalmıştır. AKP'yi kazandıran kendi başarısı değil, muhalefetin başarısızlığıdır.

Bağımsızlar, çin seddi gibi duran, bütün seçim yasalarına rağmen Ufuk Uras'ın deyimiyle Adeta "Tünel kazarak" meclise girmişlerdir. Bu da büyük bir başarıdır.

Bu arada belirmekte fayda görüyorum. Ufuk Uras Partisinin adayı olarak çıkmış olsaydı bu oyu alamazdı. Solun sekter ve sosyalist partilerin kendi arasındaki uzlaşmaz tutumundan dolayı halktan oy almaları mümkün değildir. Bağımsızlar (..) yüksek oranda oy almayı başarmışlarsa bu seçim öncesi yayılan "kendi aralarındaki ittifak" söylentilerine borçludurlar. Umarım gelecek seçimlere ders almış olarak girerler.

Mehmet Halil

Zor zanaat

Metropol şehirde baba olmak
Güney Doğuda anne olmak
Dünyada vatansız olmak
Köyde topraksız olmak
Türkiye'de Kürt olmak
Gecede ışiksiz olmak
Çölde susuz olmak
Zor zanaat...

Mehmet Halil

Zorba her yerde koşuyor kana...

Yaşarken bir sazı vardı
Her teli ayrı bir halktı
Sevmedi düşmanlarını
Halkıyla iyice kaynaştı
Kenelerle arayı açtı.

Halka ulaşamayanlar
Ama kanını arayanlar
şimdi kafa bulandırmaya
Koşup girdiler araya...
Ölüden zarar gelmez ya...

Önemliydi mirası
Döküldü timsah yaşı
Halk da anlayamadı
Aldıkları gibi Nazım'ın kitaplarını
Alacaklar Neşat'ın da sazını...

Zorba her yerde koşuyor kana...

Mehmet Halil

Zorlama ve saplantı

Gölgeyle aslım arasında
Dağdan yansıyan sesle, sesimde
Aynadan yansıyan görüntüyle
Gerçek görüntüm arasında
İnanıyorum fark olduğuna...

O halde
Nasıl görebilirim tam olarak kendimi?
Kendimi tanıyamama korkusu öldürecek beni
Kırıntılarımı görüyorum da,
Yüzleşemiyorum kendimle
Kendimi göremiyorum asla
Bütün insanlarda benim gibi mi?
Belki de bu yüzden,
Saplantı haline geldi,
Şu halimizle örtüşen
Zorlama bir ANAYASA...

Mehmet Halil